

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

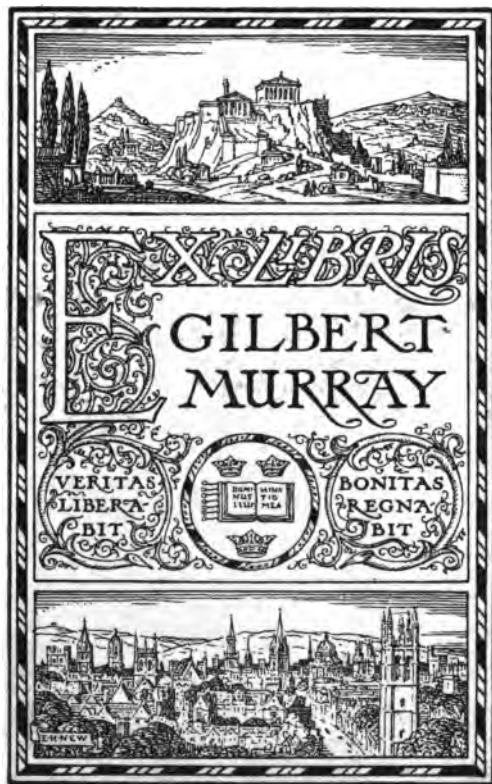
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

4-11-13

CONFINED

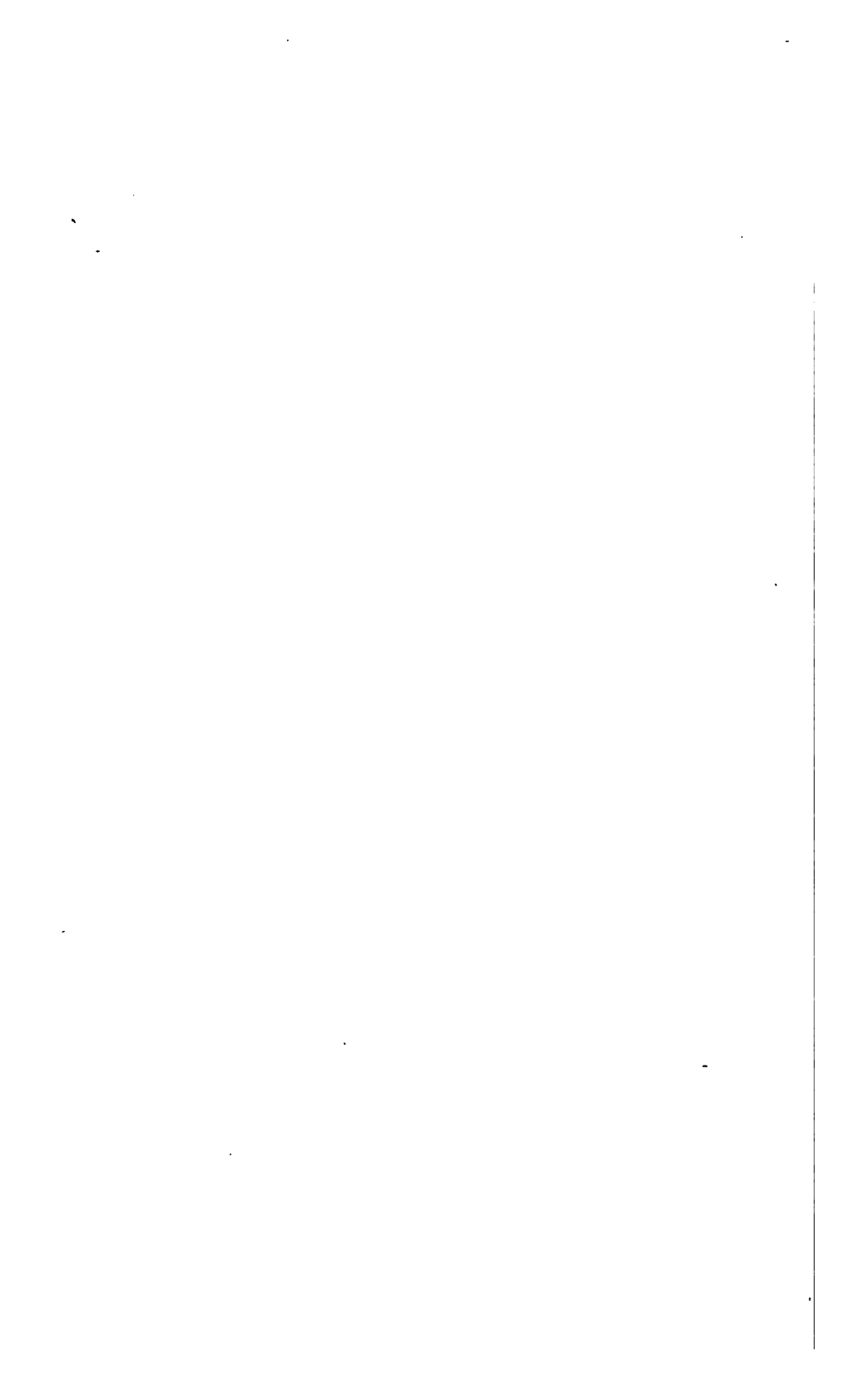

LYCOPHRONIS

ALEXANDRA.

AD FIDEM CODD. MSS. RECENSUIT, PARAPHRASIN
NEDITAM, SCHOLIA MINORA INEDITA ET INDICES
LOCUPLETISSIMOS ADDIDIT

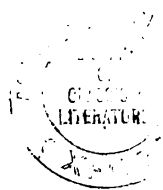
LUDOVICUS BACHMANNUS.

VOL. I.

LIPSIAE
SUMPTIBUS I. C. HINRICHS.
1830.

D. IOANNI SCHULZIO

POTENTISSIMI BORUSSORUM REGIS

**• INTIMIS REI SCHOLASTICAE MODERANDAE CONSILIIS
EQUITI SPLENDIDISSIMO**

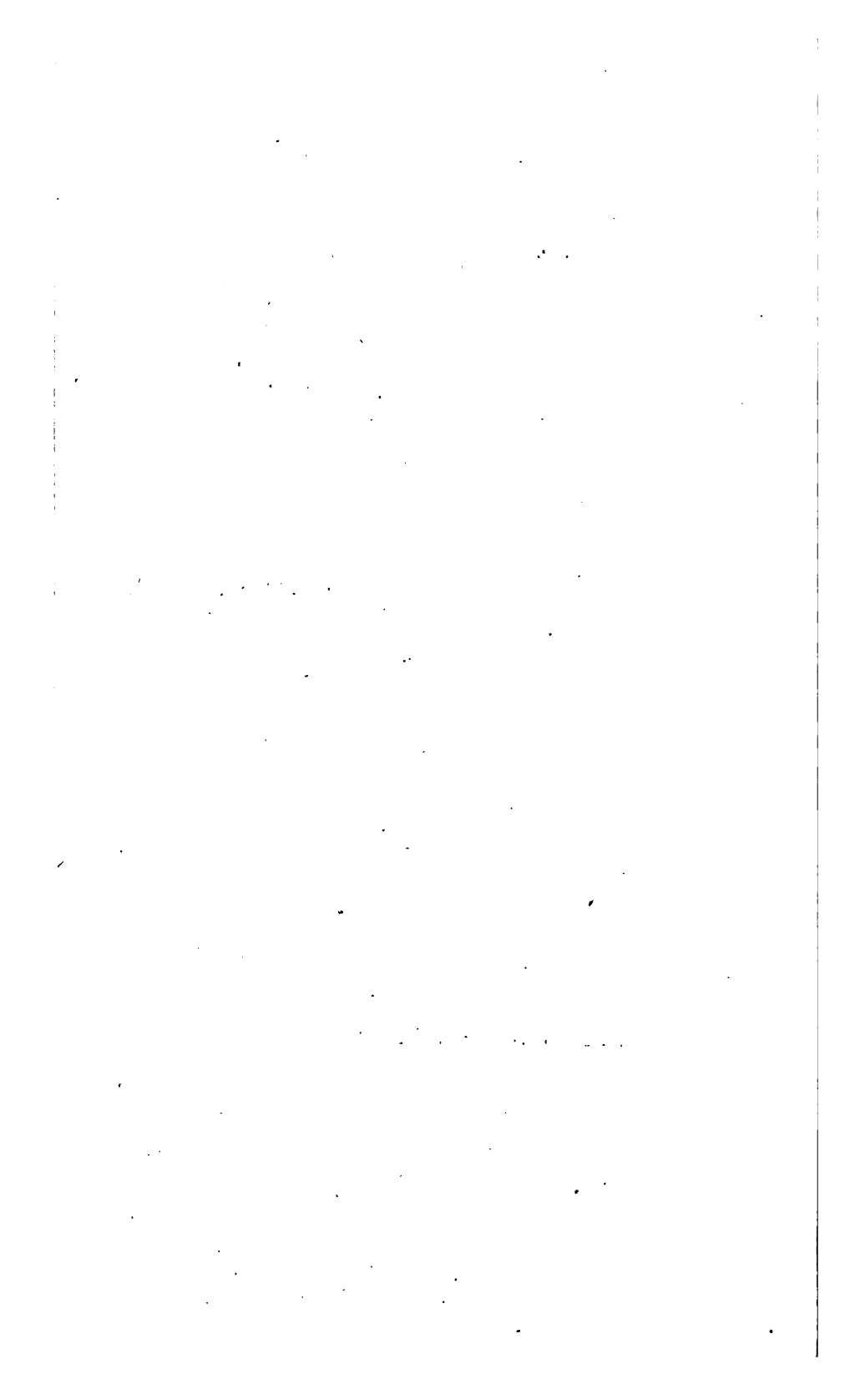
ET

GODOFREDO HERMANNO

**IN ACADEMIA LIPSIENSIS ELOQ. ET POET. PROF. P. O.
EQUITI SPLENDIDISSIMO**

D.

LUDOVICUS BACHMANNUS.

PRAEFATIO EDITORIS.

Lycophronis Alexandrae scripta exemplaria cum
aud exiguo numero nostram aetatem tulerint, mi-
um sane videri debet, non plura olim iis, quorum
d maxime interfuisset, innotuisse interque ea, quo-
um notitiam haberent, ne unum quidem librum
uisse ex praestantioribus. Etenim principes edi-
tiones, Aldina et prima Basileensis, e Codicibus ex-
usae sunt neque vetustis admodum neque puris a
vario interpolationum genere; a quibus tamen illud
Bononiense exemplar longe fuit Aldino integrius.
Postea Guilielmus Canterus primaeque Parisinae edi-
tor attigerunt quidem Codices, sed quae tum fuit
artis criticae conditio, neque textum severe ad scripta
exemplaria exigentes, neque aetatis eorum ulla ra-
tione habita. Fuerunt autem illa apographa, nisi
me coniectura fallit, multo deteriora iis, ex quibus
primae editiones prodierant. Tum insequentae sunt
quinque editiones, quarum ex numero duas prima
iuventute, puero tunc quam viro propior, curavit
Ioannes Meursius, quem scimus postea vastissima
eruditione potius quam artis criticae peritia incla-
ruisse. Neque harum editionum ulla hic ratio ha-
benda est, quippe quae sunt merae priorum repeti-
tiones cum larga vitiorum typographicorum acces-
sione. Talem Lycophronis textum centum fere annis
post ad quos Codices bibliothecae Bodlejanae exegit

Ioannes Potterus, vir graece doctissimus pariterque diligentissimus in conquirenda undecunque lectionis varietate; quem tamen vellemus in iis, quae ex editis libris adtulit, multo interdum parciorem fuisse. Codicum autem quibus usus est Potterus alterum, Baroccianum, intelligimus recentissimum esse et quovis vitiorum genere inquinatum: meliorem, quidem Seldemianum, sed eundem neque vetustum satis neque integritate scripturae cum iis libris, quorum notitiam nunc habemus, ullo modo comparandum. Nostris denique temporibus Italorum Codicum ope novam Lycophronis editionem molitus est Leopoldus Sebastianus, cui rara fortunae benignitas quod nemini ante eum editori concesserat ut praestantissima Codd. Mss: supellectili, in patria urbe, summo otio et quamdiu vellet, uteretur; quem tamen dolemus in his tantis copiis neque diligentem neque intelligentem satis sese praebuisse. Quo sane iniquo fortunae lusu accidit, ut cum olim editoribus semper defuissent copiae, nunc tandem largissimis copiis deesset editor. Textus enim in his manibus etiam infra Canterianae editionis recensioem revolutus est. Cui gravi incommodo ut mederi equidem experirer, primum me illexerunt Codices illi in quos me quattuor abhinc annis hiberno tempore Neapoli degentem casus detulerat, et quorum unum intelligebam inter optimos habendum esse; tum flaccescens subinde studium rursus incendit lautissima librorum Mss. supellex, quam mihi, cum Lutetiam venissem, liberatissime ex Regia Bibliotheca concessit Vir celeberrimus, Car. Bened. Hasius. Qua benigniori fortuna factum est ut criticae opes, quibus adiutus Lycophronem emendarem, neque munera neque prae-

stantia Sebastianæis copiis essent inferiores. Ex viginti enim et quinque libris, quos afferro, duo sine controversia Tzetzarum aetatem exeunt ad saeculum X. pertinentes; his aetate proximi sunt quattuor alii saeculo XII. exarati; inter undeviginti autem reliquos, recentiores illos quidem, non pauci tamen reperiuntur, qui praestanti lectionum varietate insignes, ex optimis fontibus derivati aut ad meliores certe libros exacti esse videantur. In textu vero scriptoris conformando hanc mihi legem scripsi, ut, nisi in minutis quibusdam rebus, a librorum Mss. auctoritate nunquam discederem; coniecturis autem ne auderem quidem hariolari; quippe quarum intelligerem nullam periculosiorem aleam esse, quam quibus scriptorem tentaveris nunc recondita doctrina luxuriantem, nunc ancipiti verborum lusu fallentem et eludentem lectores.

CODICES PARISINI

BIBLIOTHECAE REGIAE.

A Parisinus 345. olim Coislinianus, saeculi, iudice Montefalconio Bibl. Coislin. p. 457., decimi, membranaceus, foliorum formae quadr. 272. Continet inter varia Lexica graeca, quorum recensum dedimus Anecd. graec. Vol. I. p. V — XII. etiam fol. 225 — 253. Lycophrenis Alexandram cum brevi sed pervetusta annotatione, singulis versibus in modum glossarii adscripta, ita ut librarius hunc titulum libello scripserit: *Λέξεις Ἀλεξάνδρας Λυκόφρονος καὶ ὑπόθεσις*. In fine adscriptum legitur: *στίχοι β̄χο.* (2670.); quae mira versuum computatio inde orta

est, quod versus fere omnes in duas partes interiectis Scholiis divisi sunt, ad hunc modum v. 1348:

εἰλαλλύτραίηα :
ἤριτεραιον :

Quae res etiam fefellit Montefalconium, ut in Bibl. Coislin. p. 494. solummodo de *Lycophronis vocabulorum collectione*, sive de glossario quodam Lycophroneo referret.

Hoc exemplar non solum ob multas exquisitas lectiones, sed etiam propter manifesta antiquitatis indicia pretiosissimum est. Exhibet enim non paucas lectiones, quas Tzetziana recensio e textu expulit: v. 101. θῖνα φώσσωνα. v. 157. Λαυμέδοντος. v. 397. Σειρία καθανανῆ. v. 448. Σέτραχος. v. 452. ὀγαστρίου. v. 461. ἀῖτα. v. 698. Ὀμβριμοῦς. v. 727. χελλύσσουσα. Praeterea alias habet soli sibi proprias: v. 40. μέσον. v. 88. ὑψίφοιτος. v. 90. ἡ Ἀχερουσία. v. 271. ἐγχείας. v. 1233. ἔξοχος δώμη γεγώς. Quae licet maximam partem vitiosa sint, alius tamen et vetustioris originis esse videntur, quam haec: v. 394. φόνου pro δρέμον. v. 452. τροφεὺς pro φονεύς. v. 684. σὺς ῥάνας pro προσράνας. v. 1010. χρυσὰ pro πυρρᾷ et similia. Talia enim librario imputaverim, alioquin diligentissimo reique minime ignaro, qui tamen nonnunquam in vetustissimi exemplaris, quo usus esse videtur, scriptura intelligenda graviter lapsus est, cuius rei manifestiora exempla invenies vv. 319. 620. 767. 811. 817. 874. 935. 938. 1070. Duobus in locis glossa in textum est recepta: v. 684. λάκκω pro βόθρῳ, et v. 1110. δρυὸς κλάνα pro στύπος δρυός. Omissi sunt versus tres: v. 408. 955. et 1277.

Hunc librum in textu Lycophronis constituendo saepissime, ut par erat, sequutus sum; interdum vero, sicubi lectionibus eius aut reliqui omnes, aut meliores certe ex iis refragarentur, cautius visum est dubitare, verane scriptura, an librarii speciosus aliquis error nobis oblatus esset.

Liber nondum erat collatus.

B Parisinus 2403., olim 2794. saeculi decimi tertii, bombycinus, forma maxima, foliis 308. Insunt: fol. 1—14. *Cleomedis πυκλικῆς θεωρίας* libri II. auctoris nomine omisso. — fol. 15. Fragmentum de variis pedum metricorum generibus, addita figura, quam exhibui Anecd. gr. Vol. II. p. 442. Haec vero multo recentior manus adscripsit. — fol. 16. vacuum est. fol. 17. leguntur *Ioannis Tzetzae* στίχοι inediti de variis poeseos et poectarum generibus. — fol. 18—49. *Arati* Phaenomena, cum Scholiis in margine paucisque interlinearibus. Est inter Bekkerianos Arati Codices littera A notatus. — fol. 50—56. *Procli Diadochi* ὑποτύπωσις τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων. Opus in fine mutilum est; folia enim 55. et 56. ita lacerata sunt, ut dimidium utriusque interierit. — fol. 57. vacuum est. fol. 58—99 rect. *Lycophronis* Alexandra cum Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario, multisque scholiis interlinearibus minio exaratis. In fronte legitur Epigramma:

Φερωνύμως λέλογχε τὴν κλῆσιν μόνος

Σκοτεινὰ φράζων ἢ φρονῶν ὁ Λυκόφρων.

fol. 99 vers. — 114 rect. *Nicandri* Theriaca cum Scholiis uberrimis, textum circumcirca coniectis. fol. 114 vers. leguntur 28 priores versus ex Alexipharmacis Nicandri, folio 115. vacuo relicto. — fol. 116

— 172 rect. *Pindari* Olympia, Pyth. Nem. Isth. cum magno Scholiorum apparatu paucisque glossis hic illic inter lineas adpersis. — fol. 172 vers. — 175. Fragmenta quaedam varii argumenti, v. c. de Conclis, de vino etc. quae recentior manus negligenter adscripsit. — fol. 176 — 308. *Homeri* Odyssea cum Scholiis, quae ab initio usque ab lib. III. totam marginem implent; deinde rariora fiunt, et in altera parte operis prorsus deficiunt. Maximam partem Allegorias tractant, et fere semper conspirant cum iis, quae e Cod. Ambros. E. edidit Angelus Maius; nonnunquam tamen iis pleniora sunt et integriora. In fronte libri legitur: *ex bibliotheca Io. Huralti Boistallerii: emi a Nicolao Graeco aureis 5.*

Librarius in Lycophrone describendo duobus usus est exemplaribus; uno meliore, ex quo textum sumeret; altero multo deteriore, unde varietatem lectionis notaret; hae enim notae totidem fere sunt verae lectionis corruptelae. Vid. v. 4. ^ω αλόλον. v. 73. ^σ κύτει. v. 105. ^{πε} ἐμπαίσασαν. v. 403. ^{στρ} Καστνίαν etc. Convenit hic Codex ita cum Cod. Pal. 142. apud Sebastianum et cum Cod. Rehdigerano, ut dubium esse non possit, quin aut uterque aut alteruter certe ex eo. descriptus sit, hi tres autem arcissimo affinitatis vinculo inter se cohaereant. Testantur hoc lectiones his tribus Codd. propriae: v. 275. ^ω σοπόν. v. 490. μέσον. v. 520. Λογᾶτις. v. 543. μέσοις. v. 745 et 746. in his Codd. transpositi sunt. v. 945. στρατῶ. v. 1094. παρβονκολίξει. v. 1233. ξώμης. Sed superest aliud et multo luculentius testimonium. Cum enim librarius Cod. Par. B. versus 393. negligenter ita scripsisset: *κολαστῆς οὐτάσας λατρεύς*, addito in fine syl-

labarum compendio, ex quo δορός, δονός, vel simile quid extricaveris, in quo tamen vox δεινός, in medio versu omissa, corrupta lateat necesse sit: scribae Cod. Pal. 142. et Cod. Rehd. hoc proprio Marte mutarunt in τότε, quod vitium nulli alii libro cum iis commune est.

Praeterea hic Codex Parisinus simillimus est illi, ex quo Aldinum exemplar, una cum Pindaro, Callimacho et Dionysio Periegete prodiit Venetis, 1513.

Liber in Lycophroneis nondum erat collatus.

C Parisinus, 2723. olim 2218. saeculi decimi tertii, membranaceus, forma maxima, foliis 245. Insunt: fol. 1—76. *Lycophronis* Alexandra cum Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario, multisque Scholiis minoribus inter lineas minio exaratis. In fine adscriptum est: ἐτελειώθη μηνὶ ἰουνίῳ ᾿Ν̄ ᾿ἔτους ̅Ϛ̅ψ̅Ϛ̅ στίχοι ̅α̅ν̅ο̅δ̅: h. e. mense Iunio, Indictione decima, anni (secundum Byzantinos) 6790. sive post Christum 1282. — Sequitur fol. 77—78. *Batrachomyomachia*, multis in locis ab edita diversa, quam scripturae discrepantiam enotavi in Anecd. Gr. Vol. II. p. 417—422. — fol. 79—97. *Oppiani* Cynegetica cum paucis Scholiis ad marginem intraque lineas adscriptis. — fol. 98—165. *Dionysii* Periegesis cum integro Eustathii Commentario glossisque interlinearibus, quae vero ab versu 214. deficiunt. — fol. 166—185. Προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς φιλοσοφίας ἦτοι τῶν ἐ' φωνῶν. Auctoris (*Ammoni*, vid. Fabricii Bibl. Graec. Vol. V. p. 736. edit. Harl.) nomen non comparet. — fol. 186—188. Τοῦ αὐτοῦ προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγῆς. — fol. 189

— 210. ἀρχὴ τοῦ κειμένου τῆς Προφουρίου εἰσαγωγῆς. — fol. 211 — 245. ἐξηγήσεις εἰς τὸ περὶ ἐρμηνείας. Anonymi Commentarius in Aristotelis librum de interpretatione, adscripto ipsius Aristotelis tractatu, cum multis Scholiis interlinearibus et marginalibus.

Lycophronis Codex inter optimos numerandus, et valde pretiosus etiam propter librarii diligentiam, qui magnam discrepantis scripturae copiam inter lineas adnotavit. Convenit hic liber maxime cum Codd. Vat. 1307. Neap. III. et Pal. 40.; videtur vero ab homine descriptus, qui in lectionibus eligendis suo ipsius iudicio uteretur. Hoc cum ex Scholiis minoribus, quae ex ea descripsimus, apparebit, tum clarius etiam fiet ex Tzetziis, ubi plura de hoc Codice dicendi erit occasio.

Liber nondum erat collatus.

D Parisinus 1724., olim Colbertinus 2945. saeculi decimi quinti, chartaceus, forma maxima, foliis 96. Continet *Lycophronis* Alexandram cum Prolegomenis et Commentario Is. Tzetzae, Scholiisque interlin. textum ad verbum sequentibus. Hic illic etiam in margine notulae adpersae sunt. Textus accurate descriptus est cum paucis syllabarum compendiis. In fine legitur: *Λυκοφρονικῆς μονοπροσώπου βιβλίου ἑλλης τέλος τῇ συνάραει τοῦ λόγου.* Vid. infr. Cod. Casan. chart. et Cod. Barb.

Hic liber et Cod. Baroccianus apud Potterum eorum numero sunt, quos *libros gemellos* appellarim. Hos vero tales intelligo, quorum non solum quae fuerit familia demonstrari potest, sed qui etiam sibi invicem ita ab omni parte sunt simillimi, ut ex eodem archetypo, ab eodem librario eodemque for-

tasse tempore locoque descripti esse videantur. Tales in posterum non pro duobus, sed pro uno tantummodo libro numerandi sunt.

Convenit autem hic liber Parisinus cum Barocciano praeter magnum vitiorum numerum, quae ita cum tota reliqua familia communia sunt; vid. v. 105. 160. 236. 280. 364. 370. 395. 436. 512. 515. 689. 880. 883. 942. 996. 1031. 1119. 1177. 1265. 1373. 1460. etiam in aliis, quae habent singularia ipsisque propria: v. 16. *αλπὸν* in utroque omissum. v. 64. *ολήσει*. v. 209. *κατέρχεται*. v. 344. *δαγκύλιος*. v. 569. *ἄπλετον*. v. 608. *μάξης* — *προσφιλαῖς*. v. 570. *ἀνις*. v. 606. *διηγήμενοι*. v. 771. *κάσσαρα*. v. 811. *Ἀχύρτοιο*. v. 922. *Αἰδονες*. etc. Quae dubitare vix sinunt, quin eadem manus utrumque Codicem exaraverit. His in eadem familia proximi sunt Cod. Barb. Alex. Pal. 139. Casan. chart. omnes eodem tempore scripti; et, qui his etiam vitiosiores sunt, Codd. Par. GK. Vind. IV. Vit. III. et Vat. 1471. saeculo decimo sexto in insula Creta exarati.

Huius Codicis notitiam videtur habuisse Cante-
rus, variantisque scripturae indicem ex eo dedisse
in Edit. Basil. II. an. 1566. Vid. infra p. 346.

E Parisinus 2725. olim 1076. et. 2799. saeculi
decimi sexti, chartaceus, forma maxima, foliis 151.
Continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae
Commentario et Prolegomenis, quae hanc inscriptionem
habent: *ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ περιέχεται Λυκόφρο-
νος ἡ Ἀλεξάνδρα μετὰ τῆς ἐξηγήσεως Ἰσαακίου τοῦ Τζε-
τζου καὶ πλὸν αὐδὲν*. Sequitur per 6 folia Index rerum
et nominum et Tzetzae Commentario collectus. Adsunt
tria notissima Epigrammata; unum in fronte Com-

mentarii: βίβλος μὲν τελέθουσα etc. reliqua in fine: λόγους ἀτερεῖς etc. et τήνδε Λυκοφρονέην etc.

Conspirat hic liber in vitiosis lectionibus maxime cum Cod. Neap. I. et Vat. 916. apud Sebastianum; vid. v. 672. ἀκμήρου. v. 704. βρόχαν. v. 782. ἀπερχολάπειν. v. 786. Τακμηκία. v. 878. αλάσουαν. v. 880. δέντροισι. v. 975. ἐμπρεύσει. v. 1058. Ἀγαίσων. v. 1152. τίσαιτ'. v. 1387. βαρβάρων. v. 1465. Σφίκειον. Habet vero etiam multa sibi soli propria: v. 53. Διακίης. v. 132. τοὺς λύκους. v. 176. ἐξάποδον. v. 225. δειγματα. v. 581. ὀθνεῖαν. v. 624. λατύχη. v. 701. μυλῶν. v. 845. ἀμφελυτρώσας. v. 873. ναυπηγέταις. v. 921. ἐρρύσεται. v. 935. στόργος ξυνεύνων. v. 1219. μεύθεσθαι ἔχθραις. v. 1390. Θρίγκον. v. 1424. ἀνέρων etc.

Liber nondum erat collatus.

F Parisinus 2836. olim 2011. et 3328., saeculi decimi quinti, membranaceus, forma quadr. fol. 106. Ita inscriptus est: ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ περιέχεται Λυκοφρονος Ἀλεξάνδρα σὺν ἐξηγήσει Ἰσαακίου τοῦ Τζέτζου. Sequuntur statim Tzetzae Prolegomena, et poematis argumentum, cui in fine additum est: πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτηρίας: διηγηματικὰν, δραματικὴν καὶ μικτόν. et in fine Commentarii legitur: στίχοι αὐτοῦ. (Vid. infr. Cod. Casan. membr. apud Sebast.).

Totus ab eadem manu pereleganter inque nitidissima membrana exaratus est, sine Scholiis interlinearibus. Praeterea gemellos esse hunc et Cod. Casan. membr., lectiones docent his solis libris propriae: v. 35. ἡπάντων. v. 277. δύσεται. v. 283. ελφίτταις. v. 308. τερπνῶν. v. 360. γάμον. v. 850. τλήσεται θ'. v. 920. ἑλαίου. v. 941. λυδῆσαι. v. 988. ἀναμμάκτοις. v. 1063. θαννίσαι. v. 1074. παρθοῦντας.

v. 1092. *Κενδύλαρ*. v. 1338: *Ἰσεν*. v. 1362. *ἐγείρα*.
v. 1465. *φίλιον* et plura similia.

Liber nondum erat collatus.

G Parisinus 2837. olim 1896. 3332. et 1524., saeculi decimi sexti, chartaceus; forma quadr. fol. 117. Continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Valde negligenter scriptus est vitisique ita abundat, ut ex tot libris duo tantummodo ei pares (Vind. IV. Vit. III.), nullus autem vitiosior habendus sit. Vid. v. 30. 207. 236. 285. 307. 313. 376. 660. 677. 808. 934. 1043. 1064. 1152. 1259. 1265. 1356. 1400. 1460. Compendia scribendi non nisi perpauca lectuque facilia inveniuntur. Inter lineas habet glossas minio scriptas et passim scholia marginalia.

Scriptus est hic Codex manu Arsenii Cretensis, postea Monembasiae Episcopi, fratris Aristobuli illius, qui Cod. Vit. III. et Vat. 1471. exaravit, ita ut dubium esse non possit, quin aut uterque idem exemplar descripserit, aut alter alterius Codicem fideliter describendo expresserit. De hoc Arsenio vid. Fabricii Bibl. Graec. edit. Harl. Vol. XI. p. 189.

Liber nondum erat collatus.

H Parisinus 2838. olim 3332. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma quadr. fol. 126. Continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Glossas interlineares non habet, sed scholia minora subinde in margine apparent. Est valde negligenter scriptus, sed correctus ab alia manu, quae saepenumero varias lectiones aut margini adscripsit, aut textui superimposuit. Compendia scri-

bendi paucissima sunt, neque ulla difficultate laborant; litterae $\bar{u}$ et $\bar{i}$ non, ut in aliis libris fieri solet, duobus punctis, sed uno puncto notatae inveniuntur. Prima et ultima Codicis folia desunt.

Hic liber plane gemellus est Codicis Seldeniani apud Potterum; cuius rei non dubiam fidem faciunt haec utriusque libri gravissima vitia: v. 35. *ἐγκάτοις* pro *ἡπάτων*. v. 188. *πέλαν* pro *σπίλον*. v. 336. *πηγῶν*. v. 393. *οὐταύσας*. v. 427. *τόκως*. v. 476. *σπείρων*. v. 531. *δίχην*. v. 549. *τινὸς ἀέδνου* pro *τῆς ἀεδνώτου*. v. 567. *ἀνάσσει* pro *εὐνάσει*. Adde vv. 577. 605. 645. 663. 667. 729. 936 etc. vv. 516. et 517. in utroque Codice transpositi sunt.

Liber nondum erat collatus.

J Parisinus 2839. olim Tellerianus 127. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma quadr. foliis 120., quorum 28 prioribus exhibet *Lycophronis* Alexandram, nitide quidem sed vitiose scriptam, multis vel omis- sis vel depravatis vocabulis. Omissa notavi ad vv. 14. 58. 69. 125. 158. 512. 611. 740. 880. 921. 962. 970. 1207. 1218. 1257. 1296. Inter vitiosas lectiones has habet notabiliore et proprias: v. 207. *αὐδάζοντες*. v. 232. *μητρί*. v. 470. *σταλείς*. v. 483. *σποδιᾶ*. v. 549. *ἀλωῆς*. v. 605. *βάρβαρον*. v. 1368. *χώραν* — *χειμένην*. Nihilominus tamen etiam optimas lectiones servavit; vid. v. 617. *γαπέδων*. v. 759. *κρεαγρεύτους*. v. 906. *Φάλαγγον*. v. 930. *Λαγαρία*. v. 1117. *ἀστέμβαχτα*. v. 1465. *Φίχιον*. in quibus cum antiquissimis et optimis Codd. nostris consentit. — Quatuor foliis vacuis interiectis sequitur Is. Tzetzae in *Lycophronem* Commentarius, cuius in fronte legitur hoc Epigramma *εἰς Λυκόφρονα ἀδέσποτον*. *Φερωνύμως λέλογχε* etc. Vid.

supr. Cod. Par. B. Eadem manus utramque Codicis partem absolvit.

Liber nondum erat collatus.

K Parisinus 2840. olim Colbertinus 3988. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma quadr. fol. 37. Continet *Lycophronis* Alexandram sine Scholiorum apparatus. Scriptura Codicis neque inelegans neque valde compendiosa, in eo tamen singularis est, quod voces fere ubique, ut in antiquissimis libris, arcte cohaerent. Hoc et multo magis etiam lectionum mirum in modum depravatarum multitudo vix dubium relinquunt, quin librarius exemplari usus sit omnibus, quotquot adhuc novimus, antiquiore, eiusque impeditiores locos aut inepta coniectura mutaverit aut interdum prorsus suppresserit. Sic v. 23. dedit *κόραις* pro *σπάθαις*. v. 73. *γναπτῶ* *σχότει*. v. 92. *χειρώσεται*. v. 214. *γένος* pro *στάχυν*. v. 633. *δειράδας* pro *χοιράδας*. v. 885. *δόνν* pro *ῥόος*. v. 909. *μηγίσαι* pro *καινίσαι*. v. 1205. *μυθικῶν* pro *λοιμικῶν*. v. 1277. *ἄφηντα δαιμόνων βάθη* pro *ἄφαντα κενθμῶνος β.* v. 1418. *πημάτων* pro *τειχέων*. Similia videbis v. 64. 235. 273. 317. 367. 436. 440. 778. 821. 860. 1045. 1046. 1191. 1240. 1260. 1311. 1330. 1413. 1424. Praeterea desiderantur in Codice vv. 424. 425. 519. 738 — 740. 955. 1286. 1459. Loco suo moti sunt vv. 558. et 559. post v. 562. inserti, et v. 766. versui 763. antepositus.

Hunc librum videtur contulisse vir doctus, cuius cura prodiit tertia *Lycophronis* editio, Parisiis, 1547. apud Iacobum Bogardum.

L Parisinus 2890. olim 1681 et 3523. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma octava, foliis 178.

Codicem hunc, quo *Lycophronis* *Alexandra* cum paucis glossis et Is. Tzetzae Commentario continetur, duae diversae manus absolverunt; quarum altera accurate et eleganter fol. 1—63. et fol. 119—178. scripsit; altera autem folia intermedia 64—118. negligenter exaravit. Exhibet hic Codex etiam quinque in poetam eiusque interpretem Epigrammata; quorum in fronte libri primum, ita inscriptum: ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου Λυκόφρονος ἀδηλον.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις etc. in solo hoc Codice inveni; alterum est illud notissimum: Βίβλος μὲν τελέθουσα etc. Tria reliqua in fine adscripta sunt: Τήνδε Λυκοφρονέην etc. Λόγους ἀπρεπῆς (sic) etc. et Λυκόφρονος δὺςφραστα etc. Quae leguntur etiam in Par. B. Vit. I. et Ciz.

Hunc librum ex eodem fonte cum Vit. I. Ciz. et Pal. 158. derivatum esse, satis docent vitia selis his quattuor libris propria: v. 183. οὐλαδμωνύμου. v. 207. φάλτην. v. 281. ἀιστώσας. v. 408. πωκναμάτων. v. 456. τὸ δηκτόν. v. 483. σποδῶ. v. 523. τυφάννη. v. 701. μυχῶν πᾶσαι. v. 740. μαστιχθήσεται. v. 774. πύλαις. v. 792. αλνοβάχου. v. 942. Ἀβαντίαν. v. 1372. νεκροῦμαι. v. 1410. Κανδάων. Praeterea in Codice omissi sunt versus 242. 866 et 867. 1237.

Liber nondum erat collatus.

Horum undecim Codd. Parisinorum, qui in Bibliotheca Regia asservantur, copiam liberalissime mihi fecit *Carolus Benedictus Hasius*, vir egregius, quem pari doctrinae humanitatisque laude florentem praesentes amant et venerantur, absentes desiderant, et grata nunquam obliviscetur posteritas.

CODICES NEAPOLITANI

BIBLIOTHÈCAE BORBONICAE.

I Neapolitanus, sign. I. E. 20., saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. continet quattuor ab initio foliis Is. Tzetzae in Lycophronem Prolegomena cum septem prioribus textus versibus paucisque in margine Scholiis; tum, duobus foliis vacuis interiectis, poema denuo incipit ab antiquiore manu accurate descriptum, cum Scholiis interlin. et Tzetzae Commentario. In margine interdum adiecta est σύνταξις, quae ad verbum convenit cum illis Scholiis, quae Sebástianus e Cod. Vatic. 972. eruta Tzetziannis inseruit. Incipit haec σύνταξις ad v. 16. ἀρχὴ μὲν καὶ τότε ἡ ἡώς etc. et desinit ad v. 340. ὅταν καὶ ὁπότεν ὁ χέλυδρος etc. Vid. apud *Muellerum* Vol. I. p. 289. et Vol. II. p. 545.

Huius Codicis magna est similitudo cum Vaticanis 915. 916. et 1306., maior etiam cum Vaticano 972; vid. vv. 21. 137. 451. 575. 766. 784. 798. 864. 884. 936. 1064. 1300. 1328. 1344. 1364.

Liber nondum erat collatus.

II Neapolitanus, sign. I. E. 21. saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis et Commentario. In fronte legitur εἰς τὴν βιβλίον τοῦ Λυκόφρονος ἐξηγημένην παρὰ Τζέτζου τοῦ Ἰσαακίου τετραστιχόν. Βιβλίος μὲν etc. In fine folium avulsum est, ita ut a v. 1450: viginti quatuor versus cum parte Commentarii interierint. Librarius bono exemplari usus est, cuius lectiones non raro conveniunt cum Cod. Vind. II. et Vit. II.

Liber nondum erat collatus.

III Neapolitanus, sign. I. E. 22. olim *Antonii Seripandi ex Iani Parrhasii testamento*, ut ultimae paginae inscriptio testatur. Satis amplum volumen, diversis temporibus, maxime vero saeculo decimo tertio in charta bombycina form. max. scriptum, antiquitate non minus, quam varietate eorum, quae continet, valde pretiosum. Pertinebat olim ad bibliothecam Monasterii S. Ioannis de Carbonaria, cuius notabiliores Codices recensuit Bern. *Montefalconius* Diar. Ital. cap. XXI. p. 308—313. Vid. etiam *Fabr.* Bibl. Gr. edit. Harl. Vol. V. p. 797. nr. 31. Continet primum *Lycophronis* Alexandram, Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario instructam. Quattuor ab initio folia, ex antiquo exemplari evulsa, recentior manus satis negligenter supplevit, usque ad v. 32. Reliquum autem poema cum uberrimis Scholiis eleganter et accurate scriptum est. Glossae inter lineas non nisi paucissimae conspiciuntur. Sequuntur in Codice haec: *Hesiodi* Scutum Herculis sine Scholiis. — *Dionysii* Periegesis cum Scholiis; non tamen integra; desinit enim in versu 765: Βύζηρες τοι πρῶτα καὶ ἀγχόθι φύλα Βεχείρων. — *Ioannis Antiocheni* ἀρχαιολογία ἔχουσα διασάφην τῶν μυθευομένων. — *Theodori Prodromi* iambica carmina varii argumenti. — Tractatus περὶ προσωδίας καὶ μέτρων. — *Phocylidis* ποίημα νομθευτικόν. — *Musaei* de Herone et Leandro carmen. — Προσῳδία Διονυσίου τοῦ Ἀλεξανδρέως. Hoc Dionysii Alexandrini sive Thracis opus cum variis Grammaticorum, Diomedis, Isidori, Stephani, Heliodori aliorumque, quorum nomina in margine notata sunt, commentariis, dignum sane est, quod in lucem protrahatur. Haec autem Codicis pars recentioris est

originis, festinanti calamo negligentissime exarata lectuque difficillima. Quae res et mihi impedimento fuit, quominus aliquam saltem operis particulam delibarem; quum pauculae horae, quibus mihi huius Bibliothecae copiis uti licuit, vix sufficerent, ut Lycophronem meum perlustrarem. In fine Codicis legitur fragmentum ex *Oppiani* Halieuticis lib. I. v. 253 — 449.

Librarium in Lycophrone describendo vetustissimo quodam exemplari usum esse non solum probabile fit ex iis locis, ubi lectiones Tzetziana recensione antiquiores in textu leguntur, vid. v. 101. *θῖνα φώσσωνα*. v. 136. *δίχη*. v. 452. *δγαστρίου*. v. 930. *Λαγαρίας*. v. 1018. *ποιμαίνων*. v. 1177. *ταρμύσσουσαν*., sed probant etiam lectiones huic soli Codici propriae: v. 213. *λέοντος οἴνης*. v. 436. *συνθλάσας* (cf. Etym. M. p. 10, 1.). v. 438. *ᾠχλίσαν*. v. 784. *κατάσκοπος*. Accedit quod, si paucissimos locos excipias, hic liber ab omni interpolatione purus esse videatur. Scriba vero interdum negligentior in transponendis omittendisque versibus peccavit; transposuit enim vv. 729 et 730. v. 1020 et 1021. v. 1029. post 1032. vv. 1163 et 1164. post 1172. vv. 1270 — 1297 post 1323 collocavit. Omisit autem vv. 99. 175. 176. 858. 1065. 1238. 1239.

Liber nondum erat collatus.

Ex his tribus Codd. Neapol. quibus per paucos tantum dies uti mihi licuit, non omnem scripturae discrepantiam enotavi, sed notabiliorem tantum. Quod ideo monendum est, ne quis fortasse, sicubi in Annotatione critica horum Codd. mentionem factam

desideret, hoc meum de eorum lectione silentium aut mihi vitio vertat aut sibi fraudi esse patiat.

CODEX BIBLIOTHECAE VATICANAE.

Cod. Vaticanus 1307. olim Fulvii Ursini, saeculi decimi, membranaceus, forma quadr. foliis 112, quorum 1 — 44. continent *Lycophronis* Alexandram cum glossis interlinearibus Scholiisque incerti auctoris in margine adscriptis. Poematis paraphrasin exhibent sequentia undecim folia, quorum octo priora per errorem transposita sunt, interiecta parte ex Arati Phaenomenis. Cui incommodo medelam quaesivit is, qui Codicem foliorum numeris instruxit; sed neque eum rem accurate tractasse statim intelliget, qui paraphrasin ad poetae verba diligenter excutiat; videbit enim folia numeris 51. 52. 53. 54. 55. inscripta in hunc ordinem esse redigenda: 51. 55. 52. 53. 54. ubi etiam apparebit totam fere paraphrasin in Codice contineri (usque ad v. 1440.), et unum tantummodo folium in fine intercidisse. Inscribitur autem haec paraphrasis ita: *ολαιου λυκόφρονος ἀλε-*

ξάνδρας *σχο:* omissis ab initio una pluribusve literis ut postea a rubricatore adderentur. De qua inscriptione postea ad Tzetzae Scholia dicetur. Quod autem hanc paraphrasin integram nunc dare potui, hoc deo maxime humanitati atque amicitiae Viri eruditissimi, *Friderici Guilielmi Roestelli*, legationis Borussiae apud Sedem Apostolicam ab epistolis, qui, quam partem equidem propter infirmam valetudinem citius Roma decedens intactam reliqueram, eam non solum describendam curavit, sed descriptum exem-

plar etiam ad Codicem tanta cura exegit, quanta expectari poterat a viro et graece doctissimo reique palaeographicae imprimis perito. — fol. 56 — 112. leguntur *Arati* Phaenomena usque ad v. 1151. tribus in fine versibus omissis. Lectiones dedit Bekkerus in *Arati* editione, Berol. 1828. Totum Codicem eadem manus accurate et eleganter exaravit.

Eundem librum vide infra inter Sebastianeos.

CODICES VINDOBONENSES

BIBLIOTHECAE CAESAREAE.

I Vindobonensis 124. saeculi decimi sexti, chartaceus, form. quadr. paucis foliis continet *Lycophronis* Alexandrae fragmentum vers. 1—97. cum glossis interlin. scholiisque in margine rubro colore exaratis. In fronte notatum est: Ἀνδρόν Δαρμαρίου ἦν τοῦτ', εὐτετα (sic) δ' ἐγράφετο. Codices huius *Andrae Darmarii* Epidauriotae manu scripti commemorantur in *Lambeckii* Comment. de Bibl. Caesar. Vind. lib. III. p. 289. IV. p. 401. V. p. 66. VII. p. 83. Vid. etiam *Muratori* Antiq. Ital. III. 927.

II Vindobonensis 282. saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. foliis 196. exhibet *Lycophroneum* poema cum scholiis interlin. et Is. Tzetzae Commentario instructum. Codex negligenter et compendiosa scriptura exaratus est; aliquoties aliorum et meliorum librorum lectiones inter lineas inque margine notatae inveniuntur. Non raro etiam omissi versus; vid. ad vv. 405—407. 589 et 590. 1193—1195. 1284—1290. quos recentior manus in margine

restituit. Accedunt septem foliis varia opuscula grammatica, quorum specimen exhibui in *Anecd. Graec.* Vol. II. p. 423—426. Hanc Codicis partem alia manus scriptura multo elegantiori in charta laevigata exaravit. Vid. *Nessel. Catal. Bibl. Caesar. P. III.* p. 141.

Liber nondum erat collatus.

III Vindobonensis 257. olim Ioannis Sambuci, saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. foliis 143. continet haec: fol. 1—129. *Aristophanis* Plutum et Nubes cum Scholiis. fol. 130—143. fragmentum Alexandrae *Lycophronis* usque ad v. 384. cum Scholiis in margine interque lineas largiter adscriptis. Liber recens quidem, e pervetusto tamen exemplari descriptus videtur, fortasse ex illo Codice Bononiensi, ex quo *Lycophronis* Alexandra edita est ab Arnoldo Arlenio Peraxylo, Basileae, 1546. Mirabilis enim horum librorum cum in bonis lectionibus tum in vitiosis concordia. Vid. v. 56. v. 99. v. 113. v. 189. v. 217. v. 244. v. 251. v. 301. v. 317. v. 330. v. 362. Praeterea v. 14 et 15. in solo hoc Codice Vindob. eo modo, quo dedit Basileensis Editor, transpositi inveniuntur.

Liber nondum erat collatus.

IV Vindobonensis 43. olim Ioannis Sambuci, saeculi decimi sexti, chartaceus, forma maxima, foliis 160. Continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Scriptura, licet subinde compendiosa, ubique tamen elegans est et accurata. Inter lineas Scholia minora rubro colore addita sunt, et in fine librarii nomen et tempus, quo

scriptus est Codex, indicatum: *ἱερομονάχος δομέτιος*
 ψ (ἔγραψα) α φ μ α (1541) $\iota\omicron\upsilon$ $\epsilon\upsilon\delta\omicron$: (sic) — Hoc
 exemplar cum duobus tribusve aliis (Par. G. Vit. III.
 Pal. 158.) inter vitiosissima habendum esse, jam su-
 pra indicavi p. xv. et Annotationum mearum quae-
 vis pagina docebit.

Liber nondum erat collatus.

Horum Codicum tres priores ipse Vindobonae ex-
 cussi; quarti autem, cuius notitiam tunc nondum ha-
 bebam, lectiones debeo humanitati et benevolentiae
 Viri doctissimi et de his literis meritissimi, *Fran-*
cisci Kopitari, Bibliothecae Caesareae Custodis pri-
 marii. Hic enim auctor extitit iuveni eruditissimo,
I. H. Chr. Schubarto, ut non solum hunc Codicem
 ad editionem Reichardianam diligenter conferret, sed
 etiam Scholia minora Cod. Vind. II. omnia in usum
 meum transcriberet. Quo duplici munere ille fun-
 ctus est egregie.

CODICES VITEBERGENSES

BIBLIOTHECAE SEMINARI THEOLOGICI.

I Vitebergensis 204. saeculi decimi quarti, mem-
 branaceus, forma quadr. foliis 100. continet *Lyco-*
phronis Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis
 et Commentario, cum hac in primo folio inscriptione:
εἰς τὸν Λυκόφρονα σχόλια Ἰσαακίου γραμματικοῦ τοῦ
Τζέτζου. Sequitur statim notissimum Epigramma:
Βίβλος μὲν τελέθουσα etc. Poema incipit fol. 3. vers.
 accurate et eleganter in nitidissima membrana de-
 scriptum, cum Scholiis interlinearibus rubro colore

exaratis, quae vero fol. 50 rect. ad v. 499. desinunt. In fine leguntur tria Epigrammata: τήνδε Λυκοφρο-
νήην etc. λόγους ἀπρεπεῖς (sic) etc. et Λυκοφρονος δὺς-
φραστα etc. Librarius in interpunctione verborum
saepissime commate usus est; in accentibus ponen-
dis voces monosyllabas, μὲν, δέ, ἄν, singulari dili-
gentia, quo melius a proximis discernerentur, du-
plici accentu notavit; scripsit enim v. 180. ἧ μὲν
παλιμπ. v. 200. ἧ μὲν πατ. v. 316. ὦν τὴν μὲν αὖ-
τόπρ. v. 450. ὃ μὲν πατρὸς. Similiter vv. 553. 812.

903. 1099. 1436. v. 80. δι δὲ πρὸς πέδον. v. 962.
ἡ δὲ δαίμονι. v. 521. οὐκ ἄν τὰ χειρ. v. 1163. ἕως
ἄν εἰς. v. 1439. ἕως ἄν αἰθων.

Huic libro quam arcta sit affinitas cum Codd. Par.
L. Ciz. et Pal. 158., iam supra p. XVIII. indicavimus.

II. Vitebergensis, saeculi decimi quarti, bomby-
cinus, forma quadr. foliis 263. Continet fol. 1—8.
duo poemata recentioris originis, ita inscripta: τοῦ
βασιλάκη μονωδία ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀναιρεθέντι
ἐν τῷ σικελικῷ πολέμῳ. et στίχοι τοῦ μακαρίτου ἐκεί-
νου σιλλβῆ κυρίου Κωνσταντινοπόλεως πρὸς τὸν αὐτοῦ
μαθητὴν Στεφανὸν τὸν ἐξαπτέρυγον ἀποθανόντα ἐν
ταῖς παλαιαῖς Πάτραις. Sequitur fol. 9—95. *Lycophronis*
Alexandra cum Prolegomenis et Commen-
tario Is. Tzetzae. In fronte rubro colore exaratum:
εἰς τὸν Λυκοφρόνα σχόλαια (sic) Ἰσαακίου τοῦ Τζέτζου:
— στίχοι ἡρωϊκοί, ἡθοιοῖα: — quae ultima ad He-
siodi scripta pertinere videntur. Sequitur statim no-
tum Epigramma: Βίβλος μὲν τελέθουσα. Textus com-
pendiose quidem sed accurate scriptus est; notatis
interdum variis lectionibus. Interpunctio verborum
per, . : et :: facta est; inter litteras hae sunt forma

notabiliores: 6 (β), γ (γ) γύσσαγ, δ (δ) ~~ε~~ (ε)! In fine legitur Epigramma λόγους ἀτερπείς etc. fol. 97—100. *Aeschyli* Prometheus cum Scholiis et Glossis interlin. Deest initium fabulae. — fol. 100—129 rect. *Aeschyli* Septem ad Thebas cum Schol. et Gl. interlin. Deest in medio dramate fol. 120. — fol. 129—146. *Aeschyli* Persae cum Scholiis paucisque Interlin. Deest finis dramatis unius ut videtur folii defectu. — fol. 147—227. *Hesiodi* ἔργα καὶ ἡμέραι, duobus libris, quorum alter incipit a v. 383. fol. 191. In fine legitur: πέρας πέφυκεν ἡμερῶν Ἡσιόδου. Adiecta sunt Scholia et Glossae interlineares. — fol. 128—138. *Hesiodi* Scutum Herculis, ita inscriptum: βιβλίον τρίτον τοῦ Ἡσιόδου. Textus elegantissime scriptus est, sine ulla Scholiorum accessione. In fine:

τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις:
τὸ δεῦτερον σκέπεις με. τὸ τρίτον φάος:
ἔξυμνεῖζον τὴν διπλὴν μου πεντάδα:

Fol. 139—143. Euripidis Hecuba usque ad v. 274. καὶ τήνδε γράϊας etc. Tribus foliis vacuis interiectis sequitur fol. 247—263. *Cleomedis* κυκλικὴ θεωρία, eleganter scripta, cum Scholiis et figuris mathematicis in margine appictis.

Codex, in Lycophroneis certe, melioribus accensendus est. Conspirat maxime cum Neap. II. et Vind. II.

III Vitebergensis 272., saeculi decimi sexti, chartaceus, forma maxima, foliis 132. Continet fol. 1—120. *Lycophronis* Alexandram cum Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Praecedit tetrastichon βύβλος μὲν τελέθουσα etc. Adiectae sunt glossae in-

terlineares rubro colore exaratae. Liber scripturae vitiis et interpolationibus abundans, descriptus est manu *Aristobuli Apostoli* Cretensis, de quo vid. Fabric. Bibl. Graec. ed. Harl. Vol. XI. p. 189 sq. In fine enim additum est: *Ἀριστόβουλος Ἀποστόλιος, ἱεροδιάκονος, καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψα*: — Sequuntur fol. 121 — 127. *Michaelis Apostoli* duae orationes ineditae, quarum prior (fol. 121 — 127.) ita inscripta est: *Μιχαήλου Ἀποστολίου λόγος ἀντιῤῥητικὸς πρὸς τὸ διῤῥυσσισμένον τῶν Ἑβραίων εἶναι τοὺς Ἑσπερίους ἀμείνους τὰ ἐς πᾶσαν φιλοσοφίαν· καὶ δῆθεν κάλλιστα ἀποφηναμένους, καὶ μάλιστα πρὸς Σκότον, περὶ τοῦ τρόπου τῆς πρώτης γεννήσεως τοῦ υἱοῦ, περὶ τοῦ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως*: Altera, cui plus quam dimidium deesse videtur, hunc habet titulum: *Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν εὐσεβέστατον καὶ γαληνότατον βασιλέα Ῥωμαίων καὶ πάντων Χριστιανῶν, κύριον κύριον Φριδερίκον, λόγος προσφωνηματικός, αἰτήσας Ἀριστωνύμου τοῦ Βυζαντίου*: — Hanc Codicis partem, quae orationes continet, alia et, ut videtur, antiquior manus exaravit.

CODEX CIZENSIS

BIBLIOTHECAE EPISCOPALIS.

Codex Cizensis, saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. foliis 195, exhibet *Lycophronis Alexandram* cum Isaacii Tzetzae Scholiorum apparatu. Inscriptus est in prima fronte: *Λυκόφρων σὺν Ἰσαακίῳ*. et fol. 2. *εἰς τὸν Λυκόφρονα σχόλια Ἰσαακίου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου ὑπάρχουσι*. Sequuntur statim post notum epigramma, *βίβλος μὲν τελέθουσα etc.*

Tzetzae Prolegomena. Textus negligenter et ab imperito homine exaratus est, cuius stuporem arguunt plurima et gravissima vitia, omissae illataeque et quoque modo distortae voces, quarum exempla dedi ad vv. 43. 590. 1151. centena alia et graviora omittens, ne chartae inutiliter inquinarentur. Ubi enim de Codicis cuiusdam familia proximaque eius affinitate certissima ratione constet, non opus est, ut talia ad nauseam usque cumulentur. Hic liber Cizensis autem non dubium est quin gemellus sit Codicis Palatini 158. apud Sebastianum. Desiderantur in Codice vv. 957—959. et v. 1424. Scholiis subiecta sunt tria Epigrammata: τήνδε Λυκοφρονέην etc. λόγους ἀπρεπείς (sic) etc. et Λυκόφρονος δύσφραστα etc. In fine autem haec addidit librarius: ἀν θεῷ ἀγίῳ Χριστῷ· τέλος τῆς τοῦ Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρου· ἔτει αὐτῇ (1498) ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς αὐγούστου κβ'.

Hi quattuor Codices iam olim obtigerunt duobus doctis hominibus, Vitebergenses quidem *Godofr. Reichardo* (vid. eius Praefat. ad Lycophr. p. XII—XIV.); iidemque una cum libro Cizensi *Christ. Godofredo Muellero* (vid. eius Praefat. ad Tzetz. p. XXII—XXVII.); quorum prior satis habuit unam alteramve particulam ex Scholiis minoribus decerptam Indici inserere: *Muellerus* autem meliori consilio omnem ex iis scripturae varietatem, neque tamen ubique satis fideliter, enotavit. Qua de re cum in Annotationibus meis saepius dicere consulto abstinuerim (vid. ad v. 32.), non deerunt fortasse qui improbant, quod eiusdem viri in Lycophronem coniecturas non pari silentio omnes praeterierim. Est haec sane levissima improbandi ratio, magnorum virorum exempla comprobata; contra quos tamen nuper exorti sunt,

qui tale silentium fastuosum potius quam aequum iustaque existimarent. Inter quos equidem mediam quandam viam elegi, ut pauca quaedam, quasi exempla reliquorum, Lectorum iudicio exponerem breviterque meam de iis sententiam expedirem.

Equidem horum Codicum usum debeo duobus viris praestantissimis et ad iuvandas literas paratissimis, Leonhardo Heubnero, et Theophilo Kiesslingio.

CODEX PALATINUS

BIBLIOTHECAE ACADEMICAЕ HEIDELBERGENSIS.

Cod. Palatinus 40., saeculi decimi quarti, bombycinus, forma quadr. foliis 252. Insunt haec: fol. 2—10. *Sophoclis* *Ajax*, cum Scholiis in margine interque lineas adscriptis. Primum folium, in quo argumentum dramatis scriptum fuisse verisimile est, cum superiori parte sequentis folii perit, ita ut ab initio dramatis vv. 1 et 2. et vv. 67—72. interierint. — fol. 11—20. rect. *Sophoclis* *Electra*. — fol. 20 vers. — 30. *Sophoclis* *Oedipus tyrannus*. His duabus fabulis non nisi paucissima Scholia adiecta sunt. — fol. 31—56. *Pindaris* *Olympia* et *Pythia*, cum paraphrasi interlineari scholiisque marginalibus, quae tamen inde a carm. *Pyth.* X. prorsus deficiunt. Folia huius Codicis non uno loco traiecta sunt; sic in *Pindaricis* fol. 36. post fol. 54. collocandum est; continet enim *Pythii* carminis octavi finem et noni initium. De hac Codicis parte vid. *Boschii* *Praefat.* ad *Pind.* p. XV. — fol. 57—65. rect. *Dionysii* *Periegeseis* sine Scholiis. Lectiones dedit *Franc. Passovius* in edit. *Lipsiens.* 1825. — fol. 65 vers. — 87.

rect. *Lycophronis* Alexandra cum Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Praecedit Epigramma βιβλος μὲν τελέθουσα etc. Textus, duobus versuum ordinibus, minuta quidem et compendiosa, sed eleganti et accurata scriptura exaratus est. In margine et inter lineas Scholia minora comparent, et in fine Epigramma: τήνδε Λυκοφρονέην etc. — fol. 87 vers. — 115. *Oppiani* Halieutica cum Scholiis interlin. et marginalibus. — fol. 116—127 rect. *Arati* Phaenomena cum Schol. interlin. Initium poematis fol. 111 vers. quaerendum. — fol. 127 vers. iterum leguntur Is. Tzetzae Prolegomena in Lycophronem usque ad verba ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος (vid. apud Müller. p. 260.) — fol. 128—145. *Homeri* Βοιωτία (Iliad. II. v. 494—877), cum Prologo, Paraphrasi et Scholiis marginalibus. — fol. 146—248. *Ilias* tota, adiectis Scholiis marginal. et interlin. In tribus ultimis libris Codex mutilatus est, ita quidem, ut ex libro χ inde a versu 448. (fol. 242.) reliqua omnia desiderentur; libri vero ψ initium absit, et reliqua pars praeter vv. 213—352 (fol. 243), et vv. 633—772 (fol. 244); ex libro ultimo autem initium usque ad v. 323. perierit. — fol. 248 vers. — 250. *Georgii Choerobosci* opusculum de tropis poeticis. — fol. 251—252. *Tractatus de metris*. Haec ultima folia transposita sunt, et a folio 252. initium legendi faciendum.

Codex ea parte, quae Lycophronem continet, melioribus libris annumerandus est. Pleraque enim communia habet cum Cod. Vatic. 1307. et Neap. III.; interdum autem memorabili varietate ab omnibus, quos adhuc novimus, libris discedit; vid. v. 432. ἐν λόγοις μόνοις. v. 579. ἔρπιν τιτίσκειν. v. 1260. φηγο-τροφῶν. Adde etiam quae notavi ad vv. 222. 391.

696. 809. 1199. Ea enim maximam partem talia sunt, quae non librarii negligentiam, sed propriam quandam Codicis familiam coarguant.

CODEX REHDIGERANUS

BIBLIOTHECAE ELISABETHANAE.

„Codex chartaceus, Vratislaviae in bibliotheca Rehdigerana ad aedem St. Elisabethae asservatus, in forma quaterna diligenter et nitide exaratus, foliis 57 prioribus complectitur Lycophronis Cassandram ipsam cum glossis praecipue ab initio in margine et inter versus satis frequentibus, ab eadem, ut videtur, manu profectis. Folia reliqua 113 continent graecam Lycophronis expositionem. Lectiones praecipue cum Codd. Vatic. 117. 916. 972. 1421. consentiunt; interdum etiam cum Seldeniano.“

Haec Franciscus Passovius adscripserat exemplari suo edit. Reich., quod cum Codice diligentissime collatum ad me transmisit Vir de his literis, si quis alius, meritissimus. Codici huic, praeterquam cum Vaticanis illis, propior etiam affinitas est cum Paris. B. et Pal. 142., quod iam supra p. x. indicatum, pluribus alio loco demonstrabitur.

CODICES POTTERIANI

De his Codicibus quibus in recensendo Lycophrone usus est cum Ioannes Potterus, more illius aetatis, accuratius dicere omiserit, ita ut nihil amplius edoceamur, quam alterum ad Baroccianos, alterum ad Seldenianos libros olim pertinuisse, utrum-

que autem Oxonii in bibliotheca Bodleiana asservari: peropportune accidit, ut inter Parisina exemplaria reperirentur, quorum ope de aetate et origine illorum Codicum plus quam hariolari nobis liceret.

I Codex Baroccianus, quem non diversum credo ab illo, qui inter libros bibliothecae Baroccianae commemoratur in *Phil. Tomasini* Bibl. Venet. p. 71: „*Lycophron Poeta Astronomus* (sic) *cum commentario antiquo in bomb. fol. 300.*“ (hanc autem bibliothecam Iacobi Barocci, Patricii Veneti, constat postea per Thomam comitem Arundelianum in Britanniam translata esse; vid. *Ph. Tomas.* Bibl. Ven. p. 64. *Blume* iter Ital. I. p. 210.), est liber inferioris notae, gravissimis interpolationibus aliisque corruptelis per negligentiam scribae illatis inquinatus, in quibus tanta ei est cum libro Parisino D. vel in minimis rebus similitudo, ut dubitare non possis, quin idem librarius utrumque ex eodem exemplari admodum negligenter descripserit. Sunt enim in his quae vix a diversis hominibus bis eodem modo peccentur. Exempla supra dedi p. XIII. Cum vero hoc gemellum librorum par arctissimo affinitatis vinculo cohaereat cum Codd. Barb. Alex. Pal. 139. Casanat. chart. praeterea etiam cum Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Vat. 1471., quos saeculo decimo quinto exeunte et saeculo decimo sexto ab Aristobulo Apostolio, (Vit. III. et Vat. 1471.) Arsenio Aristobuli filio, (Par. G.) Antonio Cretensi, (Barb. et Alex.) et Domitio monacho (Vind. IV.) in insula Creta exaratos esse vel ipsa eorum inscriptione doceamur, vel aliis indiciis vix dubia coniectura assequamur: quid obstare potest, quominus hunc quoque librum Baroccianum, reliquis

simillimum, magno eorum numero accenseamus, quos infimis illis temporibus Cretenses isti festinanti calamo exararunt?

II Codex Seldenianus, Barocciano aetate quidem proximus, integritate autem scripturae praestantior, gemellum fratrem habere videtur Codicem Par. H., cui in virtutibus vitiisque tam constanter adhaeret, ut utrumque eiusdem originis esse supra p. xvi. non dubitanter pronuntiaverim. Pertinent autem hi libri ad eos Codices, qui pariter atque Neap. III. Casan. membr. Pal. 40. Vat. 1421. alique optimae et antiquissimae stirpis esse videntur, ita quidem, ut quos modo nominavimus antiquo fonti propiores, ab interpolationibus omnique corruptelarum genere puriores inveniantur; hi autem, ad saeculum decimum sextum pertinentes, propagatis deinceps illatisve scripturarum erroribus, deteriores illis quidem sint, inter meliores tamen Lycophronis Codices merito recensantur.

CODICES SEBASTIANEI.

VATICANI.

Cod. Vatic. 117. saeculi decimi quarti, bombycinus, forma quadr. fol. 113. continet fol. 1—30. *Dionysii Periegesin* cum Scholiis inter lineas inque margine adscriptis. Desinit in versu 1176. ἡ μὲν γὰρ λευκή τε καὶ ἀργυρόεσσα τέτυκτο (sic). Sequitur fol. 30 vers. —113. *Lycophronis Alexandra* cum Tzetzae Commentario in margine, paucisque Scholiis interlin. Adscripta etiam est Paraphrasis quaedam, diversa tamen ab illa, quam ex antiquissimo Cod. Vat. 1307.

erimus. Specimen infra invenias p. 305. In fine legitur tetrastichon: τήνδε Λυκροφρονέην τὴν βαρβα-
 ρόφωνον λυγὴν etc. Scriptura Codicis est minuta et
 minime elegans multisque impedita syllabarum com-
 pendiis; quae res simul cum aliis scripturae indi-
 ciis dubitare vix sinunt, quin hic liber ad Saec. XIV.
 rectius, quam ad Saec. XIII., ut Sebastiano visum
 est, referatur. Ex optimo tamen eum fonte pro-
 fluxisse, testes sunt exquisitae lectiones textusque
 omnino ab interpolationibus vitiisque purior; quae
 sicubi sunt, negligentiae aut festinationi librarii tri-
 buenda videntur. Erat olim Fulvii Ursini.

Cod. Vatic. 915. saeculi decimi quarti, bombyci-
 nus, forma quadr. continet *Theocriti Idyllia*, *Mu-
 saei* carmen de Herone et Leandro, *Hesiodi* scutum
 Herculis, et *Lycophronis Alexandram* cum Tzetzae
 Prolegomenis et Commentario. In fronte legitur no-
 tum tetrastichon: βίβλος μὲν τελέθουσα etc. Scriptura
 Codicis est valde minuta et compendiaria, aetate pa-
 riter usuque valde attrita; praeterea folia Codicis non
 raro disiecta et transposita sunt, ita ut non medio-
 cri diligentia opus sit, si quis hoc libro recte uti ve-
 lit. Quae res impedimento fuisse videtur, quominus
 quidquam huius Codicis adhuc ea, qua liber dignus
 est, cura excuteretur, praeter Theocritea, in quibus
 disiectum foliorum ordinem a viro quodam docto dili-
 genter notatum invenimus.

Hunc Codicem quo iure quove auctore Sebastia-
 nus saeculo duodecimo exeunte scriptum esse con-
 tenderit, equidem nescio.

Cod. Vatic. 916. saeculi decimi sexti, chartaceus,
 forma quadr. mai. constans paginis 472. olim Cardi-

nalis Guilielmi Sirleti, bibliothecae Vaticanae die 30. Octobr. 1579. illatus, cum Isaacii Tzetzae scholiis subinde mutilis, notulis quibusdam sed nullius momenti marginalibus recentioris manus, et glossis inter lineas passim miniatis. Praefixus quoque rerum index. Demum saeculo decimo sexto ineunte tremebunda manu raro ac maiusculo caractere exaratus videtur. (Seb.)

Cod. Vatic. 972. (saeculi decimi sexti) chartaceus, form. max. constans foliis scriptis 178. cum Tzetzae commentariis, versibus per alphabeti litteras constructis iugibusque ad marginem notulis: omnium sine controversia ut recentissimus (nam ad saeculum decimum sextum exiens commode referri potest) optime servatus et scripturae elegantia commendabilis, ita probatissimus, *ut pro certo habeamus, nisi ex autographo ipso, ex apographo certe accuratissimo fuisse descriptum.* Huic uni, (minime aestimanda quaedam levia sphalmata, quae etiamsi diligentius exscribas, plerumque tamen, in proluxa potissimum scriptura, irrepere te invito solent), tum saniores lectiones, tum emendationes, tum aucta loca praecipue debemus. Praemittuntur, ut in integris libris, eiusdem Scholiastae prologus, poetae vita, et poematis argumentum; quin et latinus index rerum et verborum absolutissimus, e summariis perpetuis ad marginem adscriptis concinnatus. A fronte exhibet duo epigrammata, alterum in Cassandram, alterum quod vulgo fertur, incipiens: *βιβλος μὲν* etc. Ad calcem denique Calligraphi egestas observatur, ab eodem hisce verbis expressa: *καὶ τοῦτο πέντε σὺν ἐσέγγραφον.* (Seb.)

Hic liber minime hanc imprudentem laudem meretur, quam ei tribuit Sebastianus, facilitate lectionis et elegantia scripturae hoc potissimum Codice delectatus.

Cod. Vatic. 1306. (saeculi duodecimi), membranaceus, forma quadr. olim Fulvii Ursini, constans paginis scriptis 218., cum expositionibus et glossis interlinearibus, atque alphabeti litteris constructus. Is qui, licet alicubi et ipse mutilus, ita ut non semel ab recentiori manu suppleatur, inter probatos tamen aestimari potest, saeculo duodecimo exeunte, rubro, compendiario et obliquo caractere exaratus videtur. (Seb.)

Cod. Vatic. 1307. (saeculi decimi) membranaceus, forma quadr. mai. cum *Arati* Phaenomenis et suis Scholiis, a Fulvio Ursino Bibliothecae Vaticanae donatus, constans foliis scriptis 112., fisque inversis interdum et transpositis. Habet Scholia marginalia et subiecta incerti auctoris, et ad poematis calcem eiusdem paraphrasin uno iugique tenore percurrentem. Desideratur prologus iam aevo dilapsus, cuius extrema verba situ carieque paene consumta, quoad fieri potuit, ad fidem conciliandam exscripsimus. Prius folium membranaceum aliunde avulsum eique adglutinatum, tum altera manu antiquiore ac minutione exaratum est, tum alia de re, nempe de ratione metrica agit. Margines, ac praesertim superiores, ita sunt vetustate male affecti tineisque corrosi, ut ex Scholiis non pauca interierint. Is demum, de quo fusius et accuratius in praefatione *), ad

*) In praefatione Sebastiani p. LI. edit. Muell. haec leguntur: „In Bibliotheca (Vatic.) membranaceus exstat Codex in 4 mai. n. 1307.

saeculorum notum exiens, vel debitum iniens, commode referri potest. (Seb.)

Cod. Vatic. 1421. (saeculi decimi quarti), bombycinus, formae quadr. cum Hesiodo, Pindaro atque Euripide miscellaneus, omnium quibus usi sumus omnino depravatissimus; ut qui praeter complura in paucis illis, quae habet, Isaacii Commentariis (pertingunt enim usque ad v. 275, exclusive) mutila loca, cum innumeris scatet manifestis mendis lectionibusque depravatis, tum maxime versu 501. inclusive, non alia quam amanuensis causa, deficit prorsus. Habet tamen expositiones non contemnendas glossasque inter singulos poematis versiculos ab recen-

insignitus; ex libris Fulvii Ursini, constans foliis scriptis 112., iisque per incuriam luxatis. Solebant olim librarii inopes, quibus deerant membranae ad libros exscribendos, antiqua exemplaria dissuere, et scripturae alienae seu spongia seu vetustate deletae, suam superlinire. Eiusmodi sane est liber de quo agimus (hic monendi sunt Lectores, ne de Codice aliquo rescripto cogitent, cum intempestive tale quid addiderit Sebastianus, ubi solummodo de dissutis et disiectis Codicis foliis erat, dicendum. B.) continetque Lycophronis Alexandram et Arati Phaenomena, utrumque poema suis Scholiis ornatum, utrumque pari modo manumque sub exitum saeculi noni, aut decimi exordium, quantum coniicere licet, minio exaratum. Priorem libri partem Lycophron occupat cum Scholiis, Tzetizianis, ut ipsa iam Codicis aetate arguimus, antiquioribus; quae cui adscribere debeam, ob initii iacturam nescio: si tamen per quae apud Etymologistam ex antiquis in Lycophronem Scholiis extant fragmenta quid iudicii ferre mihi liceret, Orum certe auctorem pronunciarem. Ceterum prologum esse, quod desideratur, facile ex alterius folii initio deprehenditur, quod situ obductum blattiaeque exesum, ut et in toto paene Codice cum suprema ora, tum margo extrema, haec verba exhibet: — ὁ τοῦ Πρωτοῦ ἰννοφρα-
 φεύς — διγγόμενον ἀνάρτα. (Vid. infra Schol. min. p. 9, 13 — 19 a. et ἰνόθειν, quam ex hoc Codice et Par. A. edidimus. B.) Deinde statim poema exorditur, maiori characterē in medio ex accurato aliquo vetustoque exemplari haud perfunctorie quidem exscriptum, atque hinc inde ad marginem, vel, ut melius dicam, circumcirca coniecta sunt Scholia eiusmodi, minoris characteris schemate rarius, sententiasque fastigiatim subinde desinentibus, exarata.

tieri manu iugiter interiectas. Tandem saeculo quarto-decimo exeunte exaratus videtur. (Seb.)

Cod. Vatic. 1471. (saeculi decimi quinti), chartaceus, forma max. constans paginis scriptis 258. cum Tzetzae Scholiis et interlineari versiculorum expositione. Desiderantur integra Prolegomena de industria ommissa. Is qui, licet suis mendis non careat et interdum sit mutilus, ex accurato tamen aliquo vetustoque exemplari manu calligraphi Aristobuli Apostoli, hierodiacopi Cretensis, nitide saeculo decimo quinto videtur exaratus. (Seb.)

P A L A T I N I.

Cod. Pal. 40. (saeculi ut mihi videtur decimi quarti, bombycinus. B.), forma quadr. min. miscellaneus, cum Tzetzae Commentario et interlinearibus expositionibus glossisque. Accurate ipse quidem exaratus, sed ex mutilo quodam exemplari expressus videtur, ut qui complura, nec ea interdum parvi momenti loca non agnoscat. Cetero ad saeculum decimum quintum exiens referri potest. (Seb.)

Vide nostram huius Cod. descriptionem supra p. XXX. (B.)

Cod. Pal. 139. (saeculi decimi sexti) chartaceus, forma quadr. min. cum Orpheo, Nicandro, Sophocle, Theognide, Dionysio Periegete et Aeschilo miscellaneus, sine prorsus Commentariis; praemittuntur tamen Isaacii prologus, poetae vita et poematis argumentum, quod, ut et in Barberino, secus atque in caeteris libris desinit. Nam post redditam *Lycephronis* etymologiam, praecipueque illa verba: *καὶ γὰρ οἱ λόγοι παρὸντες*, ab alio initio sic explicit:

δογματός, ὃν ἀποτίθειν ὁ Πρίαμος, καὶ αἰτίας πῆς Κρο-
σάνδρας, φησὶ πρὸς τὸν Πρίαμον, ἃ ἤκουσε παρ' αὐ-
τῆς, λέγων· λέξω τὰ πάντα νηρεῶς, ἃ μ' ἱστορεῖς,
καὶ τὰ ἐξῆς. In fronte poematis haec leguntur: *Λυ-
κοφρονιζῆς μονοπροσώπου βίβλος*. Is eleganter quidem,
sed parum accurate, aut ex parum accurato libro
saeculo decimo sexto ineunte exaratus videtur. (Seb.)

o. Cod. Pal. 142. (saeculi decimi quinti), chartaceus,
formae quadr. min. miscellaneus cum Demosthene,
Hesiodo, Theocrito, Marciano, Scylace et Dicaear-
cho, sine prorsus Prolegomenis et Commentariis; ab
initio tantum passim inter lineas visuntur glossae
miniatae. Ceterum labenti manu saeculo quinto de-
cimo videtur exaratus. (Seb.)

o. Cod. Pal. 158. (saeculi decimi quinti) chartaceus,
formae quadr. min. cum Cornuto de natura Deorum,
Callistrato, Maximi Rhetoris scholio in Theocriti
Syringem, et historia de purpura ex Polluce miscel-
laneus. Habet Isaacii Commentarium cum integro
prologo, glossas interlineares et summaria passim in
margine rubricata. A fronte exhibet notum tetrasti-
chon in *Lycaephronis* librum. Denique saeculo decimo
quinto exeunte parum castigate exaratus videtur. (Seb.)

C A S A N A T E N S E S.

o. Cod. Casan. I. 2, 11. (saeculi ut mihi videtur de-
cimi quinti. B.) membranaceus, formae octavae min.
constans paginis scriptis 217., cum Isaacii Commen-
tario, versibus per alphabeti litteras passim constru-
ctis et notulis quibusdam ad marginem ab recen-
tiori manu collectis. Praemittitur eiusdem prologus,
tum de variis poeseos et poetarum generibus, tum

de vita et scriptis *Lycophronis*; nec non poematis argumentum, in fine cuius haec leguntur: *πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτήρας διηγηματικόν, δραματικόν καὶ μυθικόν*. A fronte occurrit epigramma: *Οὐκ' ἂν ἐν ἡμετέροισι* etc. et ad calcem stichurgia *αὐθ'*. 1474. Caeterum is liber optime servatus, saeculo decimo sexto ineunte, minuto quidem, sed perspicuo characterē nitidissime exaratus videtur cum initiali littera aurea graphiceque depicta: ex parum accurato autem exemplari expressus, ut qui compluribus in locis mutilus sit; non ita tamen spernendus, quasi nihil servierit; nam si nihil novi suppediavit, nonnulla certe neque ea parvi momenti, quae ex uno aut duobus tantum libris emendaveramus, subscribere visi sumus. (Seb.)

Huius libri gemellum exemplar est Cod. Par. F. vid. supr. p. XIV. (B.)

Cod. Casan. I. 2, 5. (saeculi decimi quinti), chartaceus, formae max. simul cum Dionysii Afri Periegesi per Eustathium exposita: constans paginis scriptis ad Lycophronem et Tzetzae Scholia attinentibus 482, sine aliis nec interlinearibus nec marginalibus expositionibus. Praemittuntur integra eiusdem Isaachi prolegomena, et ad calcem haec, quae et in Barberino libro leguntur: *Λυκοφρονίης μνησπροσάειον* *βιβλίου* *εἵληφε τέλος τῇ συνάρσει τοῦ λόγου*. Is qui, licet suis et ipse mendis non careat, nec omnibus sit numeris absolutus, saltem inter accurata antigrapha recenseri potest; saeculo quinto decimo ineunte haud incite exaratus videtur. (Seb.)

Vide quae supra p. XIII. de Cod. Par. D. diximus, aliisque ad eandem familiam pertinentibus: cf. p. XXXIII. (B.)

EX APPENDICE BIBL. ALEXANDR. SIVE
CHRISTINAE REGINAE.

Cod. XVII. (saeculi decimi quinti) chartaceus, formae maximae, constans paginis scriptis 226., cum Tzetzae Commentariis et glossis perpetuis inter versiculorum lineas interiectis. Accedunt brevia Scholia, sed illa quidem parvi momenti, marginibus sparsim illita. Caeterum duplici manu haud oscitanter exacto aliquo exemplari exscriptus videtur; altera nempe ab initio ad pag. 49. v. 197., altera ad finem usque *Antonii Mediolanensis*, alias *Cretensis*, qui ad calcem significavit, [se hunc librum] absolvisse die 27. mensis Maii an. Christi 1479. Hunc eundem amanuensem et Barberinum librum binis annis post in Creta pariter exarasse mox videbimus. (Seb.)

EX BIBLIOTHECA BARBERINA.

Codex *) (saeculi decimi quinti), chartaceus, formae maximae, olim Leonis Allatii, constans paginis 254., cum Tzetzae Scholiis sine ullis aut glossis interlinearibus aut notulis marginalibus. Praemittitur eiusdem Scholiastae Prologus cum poetae vita et poematis argumento, quod perinde ut in Palatino 139.

*) Alium eiusdem Bibliothecae Codicem Lycophronis commemorat Sebastianus Praefat. p. LIX. edit. Mueh. „In hac bibliotheca, praeter quem in Catalogo nominavimus, alius extat Codex mutilus, nec alicuius momenti, incipiens a versu 6., deficiensque corruptis hisce verbis in versu 1146: Βοάγρος, πόλις (πύλας) Δοκρίδος, παράκειται τῇ Θεσσαλίᾳ. Θεσσαλία γὰρ ἡ Ἀρκίς.“ (Seb.) In quibus, si alterum Θεσσαλία, inepte repetitum, deleveris et verba ita coniunxeris, ut apud Tzetzaem leguntur, omnia optime sese habebunt. (B.)

claudit. Incipit cum noto tetrastichó: βίβλος μὲν ἐστὶ
explicitque illis verbis: Λυκοφρονικῆς μονόπρυσσώπου
βίβλος εἴληφε τέλος τῇ συνάρασει τοῦ λόγου. Postremo
amanuensis nomen, patria ac tempus, quo exscri-
ptus sit, apparent hoc modo: Ἀντωνίος Μεδιολανεύς,
Κρητὴς τὸ γένος, καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐν Κρήτῃ ἐξε-
γραψα, ἔτει ἀπὸ τῆς κυριακῆς ἐπανθρωπύσεως αὐτῆς.
(1481) μηνὸς Μουνυχιῶνος ια' (mensis Martii 11). Is,
quamvis mutilus subinde sit, et depravatis locis le-
ctionibusque infectus, nonnihil tamen et ipse iuvit,
atque inter libros prorsus non contemnendos haberi
potest. (Seb.)

Hic autem video rationem mihi reddendam esse,
cur his tantis Romanae editionis copiis in textu quidem
constituendo uti constanter abstinuerim, nihilominus
tamen easdem integras una cum Potterianis in edi-
tione mea repetendas curaverim. Aut enim, in-
quient, res erat coniunctis opibus gerenda, aut in-
utilis supellex prorsus abiicienda. Quid enim com-
modi ex tali variantis scripturae congerie, cui fidem
ipse derogasti? Ad haec nunc paucis respondebo,
ut iustae Lectorum expectationi satisfaciam.

Ac primum quidem neminem opinor, qui Seba-
stiani editionem paullo accuratius perlustraverit, la-
tebit, quam imparatus ille ad talem Codicum evol-
vendum laborem accesserit, et quam leviter omnino
hoc functus sit negotio. Nam quod primum facien-
dum fuisset in tanta Codicum copia et diversitate,
ut vetustiores libri diligenter secernerentur a recen-
tioribus, omnisque ex illis scripturae varietas eno-
taretur, ex his autem insigniora tantum, et quae ad

indagandam Codd. inter se affinitatem facere videntur: id Sebastianus non solum prorsus omisit, sed tam perverso etiam usus est iudicio, ut quo quis liber vetustior, et ad legendum, fortasse impeditior esset, eo rarius eum consuleret; nitore autem et elegantia recentissimi cuiusque libri mirum quantum delectaretur: quo factum est ut, dum futilibus deteriorum librorum quisiuiliis obruamur, ex melioribus paucas admodum lectiones notatas inueniamus, nullius autem omnino plenam et perfectam collationem habeamus.

Quam autem permagnam vidimus in omittendis iis, quae notanda fuissent, levitatem, eam non minorem fuisse suspicamur in enotandis. Qui enim factum esset, ut non solum binae interdum et diversae lectiones uni Codici tribuerentur (vid. ad vv. 317. 632.), sed etiam multae et insigniores quidem scripturae varietates, si libros ipsos contuleris, in iis, quibus assignatae sunt, non inueniantur? Quod cum nos in duobus libris, Vaticano 1307. et Palatino 40., quorum neuter lectu admodum difficilis est, ita experti simus, ut ex illo, quem inspicere tantum nobis licuit, non paucas, ex hoc autem duodequingaginta lectiones corrigeremus: quid in reliquis quatuordecim, quorum unus alterve lectu est impenitissimus, commissum esse censeamus?

Tertium autem est gravius quiddam, quam quod levitatis nomine insigniri debeat. Hoc in eo positum est, quod Sebastianus interdum, ubi vitiosam dubiamve lectionem amplectitur, de Codicum suorum scriptura aut prorsus silet, aut unum alterumve tantum, quasi dissentientem, commemorat. Quod silentium, si fidem editori habeas, quomodo aliter in-

terpretabere, quam de librorum aut omnium aut plurimorum saltem consensu? Hoc autem quominus statuas, et illae ipsae lectiones (vid. ad vv. 222. 361. 395. 759. 845. etc.) dissuadent, et reliquorum Codd., quotquot certa fide collati sunt, concors dissensio. Accedit, quod etiam Vaticani Codices, ubi eos post Sebastianum inspeximus, aut omnes uno consensu illis lectionibus refragantur, aut inter varias scripturas dubii fluctuant. De tali reticentia nunc penes Te, erudite Lector, esto iudicium. Quam licet socordiae, licet fraudi tribueris, eiusmodi certe est, quae fidem omnem evertat. Itaque spreui eum, cui fidem nullam haberem, in consortium mei laboris advocare.

Restat, ut rationes exponam, quibus permotus illam Collationem, tot dubiis obnoxiam, addendam potius quam supprimendam existimaverim. Ac nolui primum recedere ab eo consilio, quo ego et librarius constitueramus, ut haec editio praeter meas in Lycophronem curas et collationes etiam ea complecteretur, quae priores Editores e Codd. Mss. attulissent, et quibus fortasse quisquam etiam postea usus esset. Quae opes tametsi neque largae admodum, neque satis intelligenter congestae mihi videantur, aliquem tamen usum, quem statim commemorabo, admittunt eumque talem, qui, quo plures Codices in posterum conferantur, eo maior sine dubio apparebit. Neque deerunt fortasse qui minus severe de iis statuunt. Quorum dissensum licet non extimescam, hoc unum tamen velim mihi largiantur, me cum iudicii severitate coniunxisse illam sinceritatem, quae aliis etiam instrumenta praebeat, quibus, si velint, in contrariam sententiam utantur. Utilitas autem quam dixi in eo quaerenda est, quod utraque

Collectio, Potteriana non minus quam Sebastiana, non parum conferat ad Codicum, recentiorum praesertim, inter se affinitatem intelligendam. Quae res sane multo fit difficilior, si quis etiam de ipsis Codd. familiis quaerere instituat; quippe cuius quaestionis nulla possit esse apta et probabilis ratio, nisi quae vetustioribus libris accurate, plene et certo hoc consilio collatis quasi fundamento nitatur. Et sic etiam, adhibitis illis ducibus, admodum cauta et diligenti pervestigatione opus est, ut cum aliqua certitudine dignoscantur, quae virtutes vitiaque ad totas quasdam familias pertineant, et quae sint singulorum exemplarium.

Sed de his tum demum certius statuere mihi licebit, cum novam et pleniorum collationem Codicis Vaticani 1307., simul cum vetustis Scholiis, quae in uno hoc Codice continentur, accepero. Quorum cum me cupidissimum esse nuper significassem *Frid. Guil. Roestello*, viro egregio, qui quantum me in edendo Lycophrone demeruerit, iam supra gratisimo animo praedicavi: is, quae eius summa est in me benevolentia, statim respondit, se curaturum, ut haec quoque diligenter descripta ad me perveniant. Quae quo maioris momenti esse videantur, eo facilius a Lectoribus veniam spero me impetraturum esse pro eo, quod meam de Codd. familiis disquisitionem nunc mutato consilio ad secundi Voluminis praefationem transtulerim. Ibi etiam eae quaestiones, quas infra ad v. 1229. et v. 1233. tantum tetigimus, commodiorem locum invenient.

Scribebam Lipsiae, mense Martio MDCCCXXX.

Λ Υ Κ Ο Φ Ρ Ο Ν Ο Σ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Μαντευομένην τὴν Κασσάνδραν τάληθ' ἤ, καὶ διὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος ἀπιστουμένην, καθεῖρξεν ὁ πατήρ, οἰκέτην παρακαταστήσας ἀκούειν τῶν χρησμῶν, ὅπως ἀναγραφόμενος αὐτοὺς ἀπαγγείλῃ αὐτῷ. Περιέχει δὲ χρησμοὺς τὸ ποίημα, καὶ τὴν ἀφ' Ἡρακλέους ἱστορίαν μέχρι τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς, ἔξωθεν παρεμπλεκομένης καὶ ἄλλης ποικίλης ἱστορίας. Νοητόν δὲ, κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν τὸν Πρίαμον ἠρωτηκῆναι τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἀπεφθέγγετο ἡ Κασσάνδρα· τὸν δὲ ἄνωθεν διηγούμενον ἅπαντα. (Cod. Par. A. et Vat. 1307.)

SYNOPSIS

CASSANDRAE LYCOPHRONIS

AUCTORE

HENR. GODOFREDO REICHARDO.

Cassandra Lycophronis habet partes tres: Prologum nuntii, Priamo vaticinia Cassandrae narraturi (v. 1—15.), cum expositione temporis, quo ea edidit (v. 16—30.); Cassandrae vaticinia ipsa (v. 31—1460.); Epilogum nuntii (v. 1461—1471.), cum voto pro salute patriae (v. 1472—1474.). Cassandra autem ipsa deplorat Troiam vastatam (v. 31.), ab *Hercule* (v. 32.), a *Graecis* (v. 52.), ubi lamentationem adiungit (v. 69—70.). Recenset varias clades, e bello Troiano orituras, et quidem *Troianorum*; in his: *Paridis*, qui Helenam rapiet (v. 86.), eadem privabitur a Proteo (v. 115—131.), inanis in patriam redibit (v. 139—143.). — Hic recensentur quinque Helenae proci, *Theseus* et *Paris* (v. 147, 148.), *Menelaus* (v. 149—151.), *Deiphobus* (v. 168—171.) et *Achilles* (v. 172—179.). — Graecos irritatos excitabit (v. 180—182.), qui *Iphigeniam* sacrificabunt (v. 183—185.), iureiurando constricti navigabunt Troiam (v. 202—205.), generatim navigantes per mare (v. 216—218.), speciatim praeternavigantes Lesbum (v. 220.), Tenedum (v. 229.), Myrinam (v. 243.), agrum Troianum vastabunt (v. 249—257.); *Hectoris* (v. 258—268.); *Troili* (v. 307—313.); sororum, et quidem *Laodices* (v. 316—318.), *Polyxenae* (v. 323—329.); matris *Hecubae* (v. 330—334.); *Priami* (v. 335—347.);

sui ipsius (v. 348—360.), cuius in vindictam Pallas Graecis multa mala sit immissura (v. 361—372.): *Graecorum* calamitates, easque *ante reditum*, ubi alii naufragium facient et peribunt (v. 373—386.), ut *Aiax, Locrensis* (v. 387—407.) — hic inseritur generale de Graecis vaticinium (v. 408—416.) — *Phoenix* (v. 417—423); tres alii, *Calchas* (v. 424—430.), *Idomeneus* (v. 431—432.) et *Sthenelus* (v. 433—438.); duo alii, *Mopsus* et *Amphilochus* (v. 439—446.). Alii, post varios errores, in terras peregrinas eiciuntur, easque incolent, quorum quinque in Cyprum venient (v. 447—449.), *Teucer* (v. 450—453.) — hic inseritur mors *Aiacis Telamonii* (v. 454—466.) — *Agapenor* (v. 478—485.); *Acamas* (v. 494—503.) — hic inseruntur multa de Dioscuris et Apharidis, eorumque inter se praelio (v. 503—568.) — *Praxander et Cepheus* (v. 586—591.); *Diomedes* cum sociis (v. 592—632.); *Boeoti* (v. 633—647.); *Ulysses* cum sociis (v. 648—819.); *Menelai errores* (v. 820—876.); tres alii, *Guneus, Prothous* et *Eurypylos* (v. 877—908.); *Philoctetes* (v. 911—929.); *Epeus* (v. 930—950.). — hic inseruntur fata *Troianorum* quorundam, quorum alii incolent Siciliam (v. 951—977.), alii habitabunt circa Sirin et Leutarniam (v. 978—992.); alii conscendent montes Tullésios (v. 993—1007.); alii Terinam incolent (v. 1008—1010.). — *Nireus et Thoas* (v. 1011—1020.); alii Meliten insulam occupabunt (v. 1027—1033.); *Elpenor* (v. 1034—1046.); *Podalirius* (v. 1047—1066.); *Nauboli* posterorum, h. e. *Schedii et Epistrophii*, qui ad Troiam peribunt, socii (v. 1067—1074.) — hic inseritur historia *Setaeae*, mulieris Troianae (v. 1075—1082.) — alii circa Lametum habitabunt (v. 1083—1086.); hinc sequitur epilogus huius catalogi (v. 1087—1089.). *Post reditum*, ubi non mitiora experientur fata, (v. 1090—1098.): *Agamemnon* (v. 1099—1107.), ubi iterum *de se* quaedam addit (v. 1108—1148.); *Locrenses* (v. 1141—1173.) — ubi rursus quaedam inseruntur, de *Hecuba* (v. 1174—1188.),

de *Hectore* (v. 1189—1213.) — *Idomeneus* (v. 1214—1225.). Hic immiscet quaedam de posteris suis, et originem *urbis imperique Romani*, ab Aenea ad Romulum Remumque deducti, explicat (v. 1226—1280.). Tandem longum cladum catalogum claudit (v. 1281.). Post inquisitionem in causas inimitiae inter Europam et Asiam (v. 1283.) nectit historiam brevem rerum inter utramque gestarum, ubi occurrunt *Phoenices*, rapientes Ionem (v. 1291—1295.); *Cretenses*, vicissim rapientes Europam (v. 1296—1301.); *Teucris*, Cretensis, expeditio in Phrygiam (v. 1302—1308); *Argonautae* vellus aureum et *Medeam* rapientes (v. 1309—1321.); *Theseus* et *Hercules* Hippolytae baltheum et ipsam Amazonum reginam rapientes (v. 1322—1331.); *Amazones* Atticam vastantes (v. 1332—1340.); *Ilus*, avus Cassandrae, Thraciam bello subigens (v. 1341—1345.); *Hercules* in vindictam huius iniuriae Troiam diruens (v. 1346—1350.); *Tyrrhenus* Italiam occupans (v. 1351—1361.); *Paris* (v. 1362—1365.); huius sceleris ultores, *Agamemnon* (v. 1369—1373.), *Orestes* (v. 1374—1377.), *Neleus* (v. 1378—1387.), *Dores* (v. 1388—1396.); rursus *Midas* Asiam ulciscetur, totam Thraciam subigens (v. 1397—1408.); post varias clades mutuas (v. 1409—1411.) *Xerxes* Graeciam depopulabitur et Athenas incendio delebit (v. 1412—1434.). Post multa bella, terra marique gesta, *Alexander M.*, Asiae pariter atque Europae victor, longam litem componet (v. 1435—1445.) et *consanguineus* quidam *Cassandrae* pacem et foedus cum eo faciet (v. 1446—1450.). Concludit tandem longam oraculorum seriem (v. 1451—1460.).

TABULA CODICUM.

Codices Mss. a me nunc primum collati:

1) *Parisini*, (Bibliothecae Regiae)

- A. nr. 345. saec. X.
- B. nr. 2403. saec. XIII.
- C. nr. 2723. saec. XIII.
- D. nr. 2724. saec. XV.
- E. nr. 2725. saec. XVI.
- F. nr. 2836. saec. XV.
- G. nr. 2837. saec. XVI.
- H. nr. 2838. saec. XVI.
- J. nr. 2839. saec. XVI.
- K. nr. 2840. saec. XVI.
- L. nr. 2890. saec. XVI.

2) *Neapolitani*, (Bibliothecae Borbonicae)

- I. nr. 20.
- II. nr. 21.
- III. nr. 22.

3) *Vindobonenses*, (Bibliothecae Caesaricae)

- I. nr. 124.
- II. nr. 282.
- III. nr. 257.
- IV. nr. 43.

4) *Lectiones Cod. Rehdigeriani* accepi a Viro Clarissimo, Francisco Passovio.

Codices Mss. a me post Sebastianum et Müllerum iterum collati:

- 1) Cod. Palat. 40.
- 2) Cod. Cizensis.
- 3) Cod. Vitebergensis I.
- 4) Cod. Vitebergensis II.
- 5) Cod. Vitebergensis III.

Scholia minora inedita ex his libris Mss. petita sunt:

- 1) e Codd. Parisinis ABC.
  - 2) e Cod. Vaticano nr. 1307.
  - 3) e Codd. Neapolitanis I. II. III.
  - 4) e Codd. Vindobonensibus I. II. III. et pauca quaedam e Cod. IV.
-

A D L E C T O R E M.

*En silvam! ingredi; hic est plurima inutilis arbor,
Ingressum steriles praepediuntque rubi;
Tu tamen ingredi, et per densa umbracula perge;
Inesperata iuvat carpere poma manu.*

ΑΥΚΟΦΡΟΝΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἃ μ' ἱστορεῖς,
ἀρχῆς ἀπ' ἀκρης· ἦν δὲ μηχανθῇ λόγος,
σύγγνωθι δέσποτ'. οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη
ἔλυσε χρησμῶν, ὥς πρὶν, αἰόλον στόμα·

[*Ἀλεξάνδρα*] Hanc poematis inscriptionem, Codd. auctoritate et Grammaticorum testimoniis confirmatam, diserte commemorant Is. Tzetzēs in Prolegg. et Ioan. Tzetzēs Chiliad. V., v. 3. VIII., v. 484. ita ut permira videatur novissimi editoris temeritas, Cassandras nomen pro Alexandra reponentis.

v. 1. Affert hunc versum Eustath. ad Iliad. γ', 277. pag. 415, 15. edit. Rom. (Tom. I. p. 334, 34. edit. Lips.) — 2. ἀκρης] ἀκρας Par. A. — 3. δέσποτ' δέσποτα Par. G. Vind. IV. Vit. III. vitiose. — 4. αἰόλον con-

Αυκόφρονος] ἢ μᾶλλον εἰπεῖν Σχο-
τήφρονος· σκοτεινὸν γὰρ ποίημα καὶ
πολυμαθέστατον Vind. I. *Αυκόφρο-
νος* τοῦ δεινοῦ τὰδε πέλουσιν Vind. II.
Ἰστέον, ὡς ὁ τῇ Κασσάνδρᾳ παρα-
τεταγμένος οἰκέτης μαντευομένη α.
ος ἦν ὁ *Αυκόφρων*, ὁ τοῦ *Πριάμου*
ὑπογραφεὺς, ὃς παρὰ τοῦ *Πριάμου*
ἐπιταγῆς ἤκουε τῆς Κασσάνδρας μαν-
τευομένης· θυγάτηρ γὰρ *Πριάμου* ἡ
Κασσάνδρα Vatic. 1307.

Φερωνύμως λέλογγε τὴν κλῆσιν
μόνος,

σκοτεινὰ φράζων ἢ φρονῶν ὁ *Αυ-
κόφρων* Par. B.

v. 1. Τρόπος λόγον πρὸς τὸν *Πρία-
μον* Vind. II. Ἐπίτροπος λέγει πρὸς
τὸν *Πρίαμον*. Vind. III. Ὁ τρόχης
ἐνταῦθα διαλέγεται τῷ *Πριάμῳ*, ὃς
ἦν τῆς Κασσάνδρας φύλαξ. Rehd.
Φράσω τὰ πάντα ἀληθῶς· καὶ γὰρ
ἐπιτακτικῶς νοοῦμεν τὸ πᾶν, ὡς τὸ
νῆχυτος· καὶ νῆδυμος· ἃ με
πυνθάνη καὶ ἐρωτᾷς Par. A. *Ἀφ-
θως*—ἀπὸ τοῦ ἀνερωτᾷς· ἢ ἀπὸ τοῦ
ἀλλ' ἵστα ὅρετε, ἥτοι μάνθανε. Par. B.

Σαφηνίσω, ἀπαγγελῶ ἀρόβως Par. C.
Ἀληθῶς, σαφῶς, ἃ με ἐρωτᾷς Vind. I.
Φράσω τὰ πάντα ἀληθῶς, ἃ με ἐρω-
τᾷς, ἃ ἤκουσα παρὰ τῆς Κασσάνδρας
Vind. II. Καὶ εἰπω, ἃ ἀκούσας παρὰ
τῆς Κασσάνδρας τῆς σῆς θυγατρὸς
ἐν μνήμῃ φέρω, ἀληθῶς, ἅτινά με
ἀνιστορεῖς, ἀνερωτᾷς. 2. Ἦγουν
ἀπὸ τῆς ἀνωτάτω καὶ μὴ ἐχούσης
ἐτέρας ἀρχῆς· ἐπεκτανθῇ, ἐξυπλωθῇ.
Par. C. Ἐὰν δὲ ἐκτανθῇ τὸ ἔπος
Par. A. Ἀπὸ πρώτης, ἐὰν μακρυνθῇ
Vind. I. Ἀπὸ ἀκρης ἀρχῆς, ἡ ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς ἕως μέχρι τῆς ἀκρης· ἦν
δὲ μακρυνθῇ ὁ λόγος Vind. II. Ἦγουν
ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους· πλατυνθῇ
Vind. IV. Ἰώνων καὶ Αἰολέων Pal. 40.
(ad μηχανθῇ.) 3. Συγχώρει δέσποτα·
οὐ γὰρ ἦν ἥσυχος κόρη Par. A. Ἦσυ-
χεστάτη Par. B. Συγχώρησον, ὃ βα-
σιλεὺς *Πρίαμῳ*, οὐκ ἐστὶ—οὐσα ἡ Κασ-
σάνδρα, ἡ *Ἀλεξάνδρα* Vind. I. Συγ-
χώρησαν δέσποτα, οὐ μὲν ἡ οὐσα
ἥσυχος κόρη Vind. II. συγγνώμην δι-
δου ἔμοι, ὃ *Πρίαμῳ*, διότι καὶ ἡ θυ-
γάτηρ ἡ σῆ Vind. III. 4. ἔλυσε τῶν
προφῆσεων, ὡς πρότερον, τὸ ποικί-

ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμμογῇ βοῇν,
 δαφνηφάγῳ φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὅπα,
 Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη.
 τῶν ἄσσα θυμῷ καὶ διὰ μνήμης ἔχω,
 κλύοις ἄν, ὦ νᾶξ, κάναπεμπάζων φρενὶ

firmiter Par. ADEFGKL. Vind. I. III. Vit. I. II. IH. Pal. 40. et Ciz. αἰόλων Neap. II. Inter utramque lectionem fluctuant reliqui libri: αἰόλον Par. BHJ. αἰόλων Vind. II. duplici accentu; χορησῶν — αἰόλων Par. C. αἰόλον sola edit. Basil. I. recte; Aldina, et reliquae post Canterianam omnes, ἄολον. — 5. χέασα] χέουσα Neap. II. Excitat hunc versum auctor Etym. M. v. ἄσπετον, p. 156, 51. — 6. δαφνηφάγων] Hoc praebent Par. ABDEGKL. Vind. I. III. Vit. III. Pal. 40. et Editt.

omnes. δαφνηφάγον Etym. M. v. φοίβαζω. p. 797, 7. δαφνηφάγων Par.

CH. et Rehdig. δαφνηφάγον Par. J. Vind. II. Neap. II. Vit. I. II. δαφνηφάγων Ciz. utraque lectione librariorum more in unam coniuncta. Nemini, opinor, h. l. illa epithetorum traiectioni placebit. — 9. ὦ νᾶξ Par. A. et edit. Paris. II. ὦ νᾶξ Par. BCFJKL. Vind. II. Vit. I. II. Pal. 40. Ciz. et editt. reliq. omnes. ὦνᾶξ Par. H. ὦνᾶξ Par. DEG.

λον στόμα· λέγει οὖν τὸ ποικίλον καὶ πολυμαθὲς τῶν αἰνιγμάτων· ἔωλον δὲ τὸ μάταιον, διὰ τὸ ὡ καὶ ἔ φιλον Par. A. Κατέπαυσε καὶ ἀνέψξε Par. C. Κατέπαυσε ἀπὸ τῶν, ὥσπερ πρότερον, ποικίλων· διὰ τὴν ποικίλιν τῶν χρησμάτων, αὐτῆς δηλονότι Vind. I. ἔλυσε μαντιῶν, ὥστε πρὶν, πρὶν δὲ λον στομά Vind. II. Καὶ οὐκ ἤνοιξε τῶν μαντευμάτων, καὶ καθάπερ πρότερον τὸ ποικίλον αὐτῆς Vind. III. 5. Ἀλλὰ ἄσπετον ἐχέασα πολυτίστονον πάμμικτον φωνήν Par. A. Πολυποικίλον, πολυτίστονον, ἰσχυράν φωνήν Par. B. Ἀνεφράστον πενώσασα, κινήσασα πολυτίστονον, σύμμικτον Par. C. Νῦν πολλήν — πάμμικτον φωνήν Vind. I. πολύμικτον Vind. II. Καὶ ἄπειρον πολλὸν φθέγγασα συγκεχυμένον Vind. III. Πολλὴν ἐκρούσασα πολύμικτον Vind. IV. Τροπικῶς, πολυτίστονον Pal. 40. 6. Μαντικῶν· τῶν δαφνῶν σιτουμένων· ἐμαντεύετο, ἐνεθούσα ἐκ τοῦ στόματος φωνήν Par. A. Τῶν μαντικῶν, τῶν προφητικῶν· ἐμαντεύετα, προφητικὴν ἀπεφθέγγετο φωνήν· φοίβαζεν, μαντεύειν, ἀπὸ τοῦ Φοίβου Ἀπόλλωνος· τὰ γὰρ θεῖα καθαρὰ καὶ ἀληθῆ· φοῖβον γὰρ τὸ καθαρὸν καὶ λεύκον Vind. I. Τῶν ἐσθίωντων τὰς δαφνας· μαντευομένην ἀφ' ἑφ' ἑφ' φωνήν Vind. IV. 7. Τῆς τραχέας

Σφιγγός, ἡ σκοτεινῆς, καὶ σκολιᾶς· παραβύλλει γὰρ αὐτήν, Σφιγγὶ· διὰ τὸ δυσνόητον· ἐστὶ δὲ ὄνομα γυναικός· φωνήν ἐκμιμουμένην Par. A. Δεινῆς, σκοτεινῆς φωνήν — ἡ Κασσάνδρα Vind. II. Τῆς σκοτεινῆς φωνῆν· Σφιγγὰ τὴν Κασσάνδραν ἀνόμεσε διὰ τὰς αἰνιγματώδεις αὐτῆς φωνὰς ἀγνώστας καὶ ἀσαφεῖς οὕσας. Σφιγῆ ζῶον τι τερατώδες, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρωμένον· ἵστέον ὅτι αὐτὴ θυγατέρα τοῦ Λαίου Vind. III. 8. Τούτων ἅτινα ἐν τῇ ψυχῇ καὶ δι' ἐνθυμησέως κατέχω Par. A. Ἀφ' ὧν ἔτινα ἐν τῇ ἐμῇ δηλονότι ψυχῇ Vind. I. Τούτων ἅτινα φέρω, τὰ εἰρημένα παρὰ Κασσάνδρας Vind. II. Τῶν ὑπὸ τῆς μανίας ἅτινα ἐν τῷ — ἦτοι μνημονεύω, κρατῶ Vind. III. ἐν ἐνθυμησέως φέρω Vind. IV. 9. Ἀκούοις ἄν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἀναλογιζόμενος ἢ ἀριθμῶν τῇ διανοίᾳ· ἐπεὶ οἱ ἀρχαῖοι κατὰ τὴν ἡρίδου Par. A. Ἦγουν κλύει, Ἀιτωκῶς πολυπραγμονεῖ ψηφίζων διανοίᾳ, φρονήσει Par. C. ἀναμετρῶν Par. B. Κλύει, καὶ ἀναλογιζόμενος ταῦτα ἐν τῇ γνώσει Vind. I. Ἀκούοις, ἀπὸ τοῦ κλύει, ἀναλογιζόμενος καὶ ἀναπολύν καὶ συστροφῶν Vind. II. Ἀκούοις, ὦ Πρίντιμι, ἀναπολύνόμενος τῇ διανοίᾳ Vind. III. διαλογιζόμενος Vind. IV. Ἀπόλων Pal. 40. (ad ἀναπεμπάτων.)

πυκνῇ, διοίχνει δυσφάτους αλνιγμάτων
οἷμας τυλίσσω, ἥπερ εὐμαθὴς τρίβος
ὀρθῇ κελεύθῳ τὰν σκότῳ ποδηγετεῖ.
ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβίδα μηρίνου σχάσας,
ἀνειμι λοξῶν ἐς διεξόδους ἐπῶν,
πρώτην ἀράξας νύσσαν, ὡς πτηνὸς δρομεύς. 15

Vind. IV. Vit. III. et Rehd. — 10. διοίχνει] διίχγει solus Par. C. superscripto οἷ. — 11. οἷμας] Sic Par. ADEGJ. Vind. I. III. Vit. II. III. Pal. 40. et editt. omnes praeter Basil. I. quae οἷμας tuetur. οἷμας

Par. L. Vind. II. Vit. I. et Ciz. οἷμας Par. H. οἷμους Par. BCFK. et Rehdig. — 12. σκότῳ] Par. ABDEFK. Vind. II. Vit. II. III. et editt. omnes praeter Aldinam. σκότει Vit. I. Pal. 40. Ciz. Rehd. e cor-

rectura, et Edit. Ald. σκότῳ Par. G. σκότει Par. C. Vid. Valken. ad Eunt. Phoen. 388. et Pors. ad Hecub. 819. — 13. βαλβίδα Par. ABDEFHJKL. et Pal. 40. Editt. Basil. I. Steph. Meurs. I. Pott. I. et II. βαλβίδα Par. CG. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. et Ciz. Assentiunt Editt. Ald. Bas. II. Par. II. Commelin. Meurs. II. Reichard. et Sebast. Excitat hunc ver- sum Etym. M. v. βαλβίς. p. 186, 17. — 14. ἐς] Solus Pal. 40. ἐς. — 15. ἀράξας] ἀράξας Par. CF. Vind. IV. Vit. III. vitiose. Ordinem horum versuum, quem dedimus, e nostris Codd. solus Vind. III. turbat, atque

10. Συνετῇ, μετέρχου δυσλύντους αλνι-
γμάτων Par. A. Συνηλάττει δυσερμη-
νύτους, δυσλέκτους σκοτεινῶν λόγων,
παρὰ πεισμάτων Par. C. φρονιμιστά-
τη, διέρχου τὰς δυσλέκτους τῶν χρη-
σιμωμάτων δηλονότι τῆς Κασσάν-
δρας, τῶν ἐν ἀγνοίᾳ ὄντων Vind. I.
συνετῇ, μετέρχου, νόει δεινὰς ἀσφα-
λεῖς (leg. ἀσφαρεῖς) δυσλέκτους μαντευ-
μάτων Vind. II. Πυκνῶς, συνετῇ, βα-
θεῖα ζητεῖ, ἐρευνᾷ, νόει δυσλέκτους,
ἀσφαρεῖς· ἡ τῶν ἀποδόχων ῥημάτων
τῆς Κασσάνδρας Vind. III. κακολέ-
κτους Vind. IV. δυσνοήτους Pal. 40.
II. ὁδοὺς ἐρευνῶν, ὅπου δὴ τῆς εὐμα-
θείας ἡ ὁδὸς Par. A. Ἀλλὰς ζητῶν—
γνώσις Par. C. Τὰς ψδὰς, διέρευ-
νῶν ταύτας, ὅπου τις εὐγνωστός ὁδὸς
Vind. I. καὶ διηγήσεις ἐρευνῶν, ὅπου
πασίγνωστος, φανερός—ἡ ὁδὸς Vind.
II. Τὰς ὁδοὺς ἀνερευνῶν, καθὰ πα-
σίγνωστος, φανερὰ ὁδὸς Vind. III.
Ὀδοὺς κινῶν, ὅπου εὐκολὸς ὁδὸς
Vind. IV. Ὀδοὺς, ψδὰς, ὅπου ἡ τῶν
λόγων Κασσάνδρας Pal. 40. 12. Εὐ-
θεία ὁδὸς τὰ ἐν τῷ σκότῳ ποδηγεῖ, εἰς
φανερόν· ἔχει Par. A. Ἀπὸ τῆς πορείας,
ἔχουν γνώσει, ὁδηγεῖ, προάγει Par. C.
Ἐν—ἔχουν ἐπὶ τὰ· σαφῶς ἔχοντα·
κατὰ τὴν σκότῳ, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ Vind. I.
Ὀδῶν, τὰ· τὰ ἐν τῷ σκότει· καὶ εἰς
φανερόν, εἰς φῶς ἔχει, σαφηνίζει
Vind. II. Καὶ εὐθεία καὶ ὁδὸς—ἔχουν

τὰ ἀσφαρῇ, τὰ ἐν τῷ σκότει φανεροῖ,
σαφηνίζει καὶ δηλοποιεῖ Vind. III.
13. Ἐγὼ δὲ ἀπὸ τῆς ἄκρας ἀφειτη-
ρίας· ἀντιστροφὸν δ' ἐστὶν τὸ σχή-
μα, ἀντὶ βαλβίδος μηρίνου· τὴν
σχοῖνον ἀποδραμῶν Par. A. Μετώσας
Par. C. Τὴν κίχλῃδα τῆς ἀφειτηρίας
Par. B. Ἔχουν τὴν πρώτην ἀφειτη-
ρίαν, τὸ κάγκελλον, διὰ τοῦ σχο-
νίου ἀνοξίας Vind. I. Κάγκελλον διὰ
τῆς σχοῖνου ἀνοξίας, διαρρήξας Vind.
II. Ἔχουν τὴν ἀρχὴν τῆς διηγήσεως,
πρώτην ἀφειτηρίαν, κάγκελλον τοῦ
σχοῖνου ἀνοξίας, διαρρήξας Vind. III.
ἀφειτηρίαν ἀνοξίας, καταβαλὼν Pal.
40. 14. Ἀνέρχομαι τῶν ἀσφαρῶν
καὶ πλαγίων εἰς ἀφειτηρίαις λόγων
Par. A. Ποικίλων Par. C. Ἀνέρχο-
μαι εἰς τὰς ὁδοὺς· λέγει λόγων Κασ-
σάνδρας Vind. I. Ἀνελεύσομαι, ἀνέρ-
χομαι ἀσφαρῶν, πλαγίων· ἐκ μετα-
φορᾶς τοῦ Λοξίου· σαφηνίσεις, ἀφει-
τήσεις, ἀγγελίας ῥημάτων Vind. III.
Ἀνέλθω—διελεύσεις Vind. IV. 15.
Πρώτην ἀποκόψας, κορύσας· κυρίως
ἀφειτηρίαν, καμπτόν· νῦν δὲ ἀρχήν,
καθὰ περ ταχὺς δρομεύς Par. A. Ἀντὶ
τοῦ κροτήσας καὶ κτυπήσας, ἡ ὡς με-
γαλοφωνήσας Par. B. Ἀφειτηρίαν,
ἔχουν τὴν πρώτην κτύπησιν· ἔχουν τα-
χέως καὶ συντομίως διηγήσομαι Par. C.
Τὸν καμπτόν τῆς τῶν δρομέων ἀφει-
τηρίας, ἥτοι τὰ ἀρχιθύρα τοῦ ἱππο-

Ἡὼς μὲν αἰπὺν ἄρτι Φηγίου πάγον
κραιπνοῖς ὑπερποτᾶτο Πηγᾶσου πετροῖς,
Τιδωνὸν ἐν κοίτῃσι τῆς Κέρνης πέλας
μποῦσα, τὸν σὸν ἀμφιμήτριον κάσιν.

ex Editt. sola Basileensis I. quae vero, utpote ex Cod. Bononiensi fideliter expressa, Codicis instar habenda est. At iam orationis concinnitas suadet, ut in vulgato versuum ordine acquiescamus. — 16. αἰπὺν non agnoscit Par. D. Φηγίου var. lect. in marg. Edit. Basil. II. quam unde hauserit Canterus, nondum satis exploratum habeo. Fortasse e Favorino v. φηγίνον ὄρος. Φρυγίου Ciz. Respexit ad hunc locum Eustath. ad Iliad. λ'. p. 825, 39. edit. Rom. — 17. πετροῖς Vind. II. vitiose.

18. Tetigit hunc locum Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 219. (p. 126, 30. edit. Bernh.) et v. 248. (p. 133, 16. ibid.) et ad Iliad. λ'. v. 1. Laudatur etiam a Dracone Straton. de metr. Poet. p. 89, 18. — 19. λυπούσα Neap. I.

δρόμου Par. D. Τὴν πρώτην νύσσαν, ἣτοι προοίμιον· ἐπικροτήσας, κτυπήσας, περωτός, ταχύς Vind. I. Κροτήσας· ὅθεν ἀφ' ἑνταῦθα οἱ δρομεῖς· προοίμιον, ἐκβασιν· ταχύς Vind. II. Ἐπικροτήσας, εἰσπληθῆσας, κρούσας ἐκβασιν, ἀπαρχή, ἀρετήριον, προοίμιον—ταχύς Vind. III. Κτυπήσας ἐκβασιν Pal. 40. 16. Ἡ μὲν Ἡμέρα τὸ ὑψηλὸν τότε ὄρους ἀνατολικοῦ τὸ ἄκρον, ἡ ἀκρωτήριον, ὅπερ ἐστὶν παρ' Ὀκεανόν Par. A. Ἡὼς παρὰ τὸ αὐτὸ, τὸ λυμπῶ, αὐτὸς, καὶ ἐκβαλὴν τοῦ ὕ, αὐτὸς, καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς ἡ, ἥως, καὶ ἀναβιβασμὸς τοῦ τόρου, ἥως· διαφέρει δὲ τὸ ἡὼς καὶ ἔως κατὰ τρόπους τέσσαρας· κατὰ κλίσιν, κατὰ γραφὴν, κατὰ τόνον, κατὰ πνεῦμα· Ἀτικοὶ μὲν ἔως λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ πέμπω, ὅτι ἀφ' ἑνταῦθα τότε τὰ ζῶα, ἡ ἡμᾶς ἐξέουσα (sic) καὶ ἐξέναι ποιοῦσα. Αἰολεῖς δὲ αὐτὸς, ἀπὸ τοῦ αὐτὸ, τὸ φωνῶ· αὐτεῖ γὰρ τὰ ζῶα, ἡγουν καλεῖ· Ἰωνες δὲ ἡὼς — τὸ πρωτὶνὸν κατὰστημα Par. C. Ἐντεῦθεν ἀρχεται τῆς διηγήσεως· Ἡ Ἡμέρα ὑψηλὸν μὲν ὄρους, ἡγουν τοῦ ἐχούτος φηγούς· τὸ ἀκρωτήριον Vind. I. Ὄνομα κύριον· ἡ Ἡμέρα τὸν ὑψηλόν, καὶ τότε ὄνομα ὄρους — τὸ ἀκρωτήριον παρὰ τὸν Ὀκεανόν Vind. II. Ὄσθρος, ἡμέρα τὸ ὑψηλὸν τοῦ, ἡδὴ· ὄνομα ὄρους παρὰ τὸν Ὀκεανόν, ἡγουν τοῦ Ὀκεανοῦ τὸ ἄκρον, ἀκρωτήριον Vind. III. Ὄρος ἐπὶ Ὀκεανόν ὄρος ἔχον Pal. 40. 17. Ταχέσιν ὑπερποτᾶτο τοῖς τοῦ Διὸς ἔκπου πετροῖς Par. A. Ταχύντατος ὑπερπετέτο ἢ ἐφέρετο, ἐμ-

νεῖτο, ἔκπου δηλαδὴ, ἡγουν τῇ ὑγροδεστέρᾳ οὐσίᾳ τοῦ αἵρος· τῇ οὐσίᾳ κινήσει· ἐν ταχέσι ἐπέτετο, ἡ ἐποχουμένη δηλονότι τῷ ἔκπου τῷ Πηγᾶσῳ Vind. I. Ταχέσι—ὄνομα ἔκπου, ὃ ἐπωχεῖτο ἡ Ἡμέρα Vind. II. ἐποχουμένη τῷ Πηγᾶσῳ—ποσὶ Pal. 40. 18. Τὸν Λαομέδοντος παῖδα, ἀδελφὸν δὲ Πριάμου—ἐν ταῖς κοίταις—τῆς ἐν τῷ Ὀκεανῷ νήσου πηλίσιον Par. A. Τὸν υἱὸν τοῦ Λαομέδοντος καὶ τῆς Ροιούς, τὸν ἄνδρα τῆς Ἡμέρας Τιδωνόν, τὸ πρωτὶνὸν κατὰστημα—τῷ ταλαρῷ καὶ τῷ λίανῳ, ἡγουν τῇ ἀρχῇ τῆς ἀνατολῆς—καὶ τοπικὸν καὶ χρονικὸν ἐπιβόημα, καὶ ἐπὶ συγγένειαν Par. C. Ἡγουν τὸν ἄνδρα αὐτῆς τῆς Ἡούς—στρώμασιν—τόπος, νήσος ἐν τῷ Ὀκεανῷ—πηλίσιον.

πατήρ
Λαομέδων
Λευκίππη Ροιῶ
Πριάμος Τιδωνός.
ἀδελφοί
ἐκ δύο μητέρων
καὶ ἐξ ἑνὸς πατρός Vind. I.

Τὸν ἀδελφὸν τοῦ Πριάμου—στρώμασις—ὄνομα νήσου ἡ πηγὴς περὶ τὸν Ὀκεανόν—πηλίσιον Vind. II. Τὸν οἰκεῖον ἄνδρα αὐτῆς· ὄνομα πηγῆς τοῦ Ὀκεανοῦ πηλίσιον Vind. III. Τὸ τῆς ἡμέρας κατὰστημα, ὅτε τίθενται τὰ ὦνα (Τιδωνός) Pal. 40. 19. Καταλιπούσα τὸν σὸν ὁμοπατριὸν οὐχ ὁμόμητριον ἀδελφόν Par. A. et Vind. II. ἀλληλομητριον (teq. ἀλλομητριον) Par. C. Κατέλιπε—ἀδελφόν, τὸν ξυν-

οἱ δ' οὔσα γρώνης εὐγάληνα χερμάδος 20
ναῦται λιάζον κατὰ γῆς ἐσχάζουσαν
ὑσπληγγας. αἱ δὲ παρθενακτόνον Θέτιν
λουλόπεζοι θεῖνον εὐώπες σπάθαις,
πελαργοχρῶτες αἱ Φαλακραῖαι κόραι,

20. of δ'] of δ' Vind. IV. Vit. I. III. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. I. Par. II. et Steph. Vocem οὔσα ex hoc Lycophronis loco citat *Etyim.* M. p. 642, 45. γρώνης explicat *Eustath.* ad *Odys.* v. 77. p. 504, 33. edit. Rom. (Tom. II. p. 39, 12. edit. Lips.).

21. λιάζον Neap. III. De forma ἐσχάζουσαν Vid. *Antiatricistes Bekkeri* p. 91, 14. ἐλέγσαν, ἐγράψαν, καὶ τὰ ὅμοια Ἀλεξανδρεῖς λέγουσιν· ubi statim additur locus Lycophronis. Choerob. ad Theodos. Can. apud Bekk. p. 1294, ubi pro Καλχηθονέων reponit aut Χαλχηθονέων, aut, quod malim, Χαλκιδέων. *Eustath.* ad *Odys.* ξ. 350. p. 1761, 31. edit. Rom. (Tom. II. p. 74, 2. edit. Lips.) et omnino Sturz. de *Dialect.* Alexandr. p. 58—60. ἐσχάζουσαν habent Neap. I. et Vind. IV. vitiose.

22. ὑσπληγγας] Hanc plenior formam tuerunt Par. BC. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. I. II. et Reich. Alteram formam exhibent Par. AE. Neap. I. e correct. altero γ εraso; Vind. II. III. IV. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. I. II. et Sebast. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 71 sq. — 23. λουλόπεζαι Vit. III. κόραις pro σπάθαις Par. K. Hunc versum tetigit *Eustath.* ad *Iliad.* β. 637. p. 310, 40. edit. Rom. (Tom. I. p. 252, 13. edit. Lips.) et ad *Iliad.* v. p. 1215, 10. edit. Rom. et *Io. Tzetzes* in *Exeg. Iliad.* p. 52, 23.

24. αἱ Φαλακραί Par. EF. vitiose. Vid. *Eustath.* ad *Iliad.* β. 637.

ευρον αὐτῆς, τῆς Ἡμέρας ἦγουν
Vind. I. Ὁ μὲν Ἡρόταμος Λευκίπης
ἦν, ὁ δὲ Τιθωνὸς Ῥοιοῦς—ἐτερο-
μήτριον δὲ ἀδελφόν Vind. III. 20.
Οἱ δὲ τὰ σχοινία τῆς τετραμένης
παρὰ τὸ ὠσώ, μέλλοντα· τὰ γαλή-
νης παρεκτικὰ—πέτρας τῆς τετρα-
μένης Par. A. Ἀπὸ τοῦ οὔω; τὸ κο-
μίζω· τετραμένης πέτρας, παρὰ τὸ
γὰρ τὸ χωρῶ (Vid. *Etyim.* M. v. γρῶ-
νη) τὰ καλὴν γαλήνην ποιοῦντα—
τῆς μεγάλης καὶ χερσαίας πέτρας
Par. C. Τὰ σχοινία ἀπὸ τῆς κολλῆς
—τὰ γαλήνιαν ποιοῦντα ναῦν κλυ-
δωρίζουμένην—πέτρα ἐν ἣ τὰ σχοινία
τοῦ πλοίου δέδεται. Vind. I. 21. Οἱ
ναῦται ἀπεχώριζον, ἔλυνον καὶ ἀπὸ
τῆς γῆς ἀπέρεχον· Ἐβροϊκὴ ἢ διὰ-
λεκτός· in margine: Βωιωτικὸν ἔστι
τὸ ἐσχάζουσαν. Par. A. ἔλυνον—ἀπε-
σπασαν Vind. I. Καὶ οἱ τῷ Ἀλεξάν-
δρῳ ἔλυνον—ἀπέρεχον· ἔστι δὲ λέξις
Εὐβοϊκὴ Vind. II. Ἐν Τροίᾳ ὄντες
ἔλυνον—ἐλάμβανον, ἀνέσπων. Vind.
III. 22. Νῦν τὰ ἀπόγεια σχοινία,
χωρῶς δὲ τὰς ἀγκύρας—τὴν θάλασ-
σαν, ἥτοι τὸν Ἑλλησποντον, διὰ τὰ
περὶ τῆς Ἑλένης (leg. Ἑλλης) μυθευ-
όμενα, οὗτοι παρδένιοι αὐτῇ θύονται.

Par. A. Τὰς ἀγκύρας—τὴν τὴν Ἑλ-
λην πνίξασαν, ἦγουν Ἑλλησποντον
θάλασσαν Vind. I. Ἀγκύρας—τὴν
περὶ τὸν Ἑλλησποντον, ἐνθα ἡ Ἑλλή
ἀπέπνιγνεν—τὴν κτείνουσαν τὰς παρ-
θέλους Vind. III. 23. Αἱ νῆες·
Ἰουλιος θηρίον πολύποιν, ἀντὶ τοῦ
πολύποδος—ἔτυπον ταῖς εὐοφ-
θαλμοῖς κώπαις Par. A. Ταῖς κα-
λαῖς ὁπαῖς Par. C. Αἱ πολύκωπες
νῆες ἔτυπον—εὐόφθαλμοι, κώπαις
Vind. I. Πολύποδες, αἱ πολλὰς κώ-
πας ἔχουσαι· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ
σκολήκος πολλοὺς πόδας ἔχοντος—
ἔτυπον κώπαις. Vind. II. Αἰὰ τὰς
ὁπάς, ὅθεν τὰς κώπας κινουσί. Pal.
40. 24. Αἱ νῆες λευκῷ χρωματι
κεχρσμένοι, ὡς πελαργοί· αἱ Τρωϊ-
καί· ἔστι γὰρ ἡ Φαλακρά ὁδὸς Τροίας,
ἐξ οὗ κατασκευάσας ὁ Πάρις τὰς
γαῖς, ὡς φαλακρόν ἐποίησε τὸν τό-
πον. Par. A. Λευκόχροοι, διὰ τὰ
λαίφη· ὡς ἐκ τῶν τῆς Φαλακρας ξύ-
λων ναυπηγηθέντα τὰ πλοῖα Par. C.
Αἱ τοῦ πελαργοῦ χροῖμα ἔχουσαι,
Ἰδαίαι, ἐκ τοῦ ὅρους τοῦ ὀρμαζο-
μένου Φαλακρον, ἀκρατήριον—θυ-
γατέρες Vind. I. Αἱ λευκόσμοι, αἱ
Τρωϊκαί, ἦγουν αἱ νῆες Vind. II.

ὑπὲρ Καλυδνῶν λευκὰ φαίνουσαι πύλα,
ἀφλαστα, καὶ φώσσωνας ὠργυιωμένους
ἀπαρκτίαις πρηστῆρος αἰθωνος πνοαῖς.
ἡ δ' ἐνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα,
Ἄτης ἀπ' ἄκρων βουπλανοκτίστων λόφων,

25

p. 308, 21. edit. Rom. (Tom. I. p. 250, 9. edit. Lips.) *Schol.* ad Nicandr. Alex. v. 40. et Steph. Byz. v. Φαλάκραι. — 25. λευκά] λεπτά Vit. II. altera lectione superaddita. Eandem Codd. varietatem commemorat Porsonus ad Eurip. Med. v. 1185. Calydnas insulas e Lycophr. affert *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 530. p. 207, 34. edit. Bernh. et *Schol.* ad Apollon. Rhod. II. 285. De voce πύλον Tragicis non usurpata vid. Porson. ad Med. v. 284. — 26. ὠργυιωμένους] Ita Codd. meliores et Impressi omnes. ὠργυιωμένους Par. DG. Vit. III. ὠργυιωμένας Neap. I. Vind. II. IV. Hunc versum bis citatum invenimus in Etym. M. v. ἀφλαστον p. 177, 42. et v. φώσσων p. 804, 24. (ubi ὠργυιωμένους editum est) quod negligenter exscripsit Favorinus, priori loco ὠργυιωμένους, altero ἀφλαστα exhibens. — 27. Citant hunc versum *Eustath.* ad Iliad. β. 54. p. 172, 31. edit. Rom. (Tom. I. p. 140, 32. ed. Lips.) et *Etym.* M. v. ἀπαρκτίδες p. 118, 20. — 28. ἡ δ' Vind. II. Vit. I. Pal. 40. et *Editt.* Ald. Basil. I. et Steph. Excitat hunc locum *Schol.* ad Eurip. Hecub. v. 28. et v. 123. — 29. ἀπ' ἄκρων] ἀπ' ἄκρης Par. J. perpe-

Λευκαί, διὰ τὰ λαίρῃ· ἡ αἱ λευκαί, διὰ τὸ εἶδος δοκοῦσαι τῇ τῆς θαλάσσης ἀφρώ· αἱ ἐκ τῆς Φαλάκρας τοῦ ὄρους, ἡγουν αἱ νῆες, κοπεῖσαι καὶ κατασκευασθεῖσαι Vind. III. 25. Ὑπεράνω τῶν Καλυδνῶν νήσων τῆς Τροίας, τὰ λευκὰ ἀπλούσαι ἱστία, ἄρμενα, διὰ τὸ στέλλεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων Par. A. Ἰστία ἡ κώπας. Par. C. Τῶν νήσων, αἵτινες πλησίον Ῥόδου — δεικνύουσαι περὰ τὰ ἄρμενα τοῦ κερατίου, αἵτινα εἰσι περὰ αὐτοῦ, ἡ ἐκ παραλλήλου τὰ πύλα· καὶ φώσσωνας, τῆς ἀντένας τὰ δύο μέρη, ἡ τὰ τιμῶρια (sic) ἡ τὰς πρύμνας, ἡ τὰς κώπας Vind. I. Ὅρη Τροίας, ἡ νῆσοι ἐν τῇ ὠκεανῷ — ἀπλούσαι περὰ Vind. II. Καλυδναὶ νῆσοι καὶ ὄρη Τροίας — δεικνύουσαι κώπας ἡ ἄρμενα. Vind. III. 26. Ἀκροστόλια, οἷον ἀθλαστὰ, κατὰ εὐφημισμὸν, καὶ τὰ ἱστία· ἐξημέρους, ἡ-πλωμένοις Par. A. Ἀκυστία, ἀσυνδεδετὰ τὰ λαίρῃ — ἐκτεταμένους Vind. I. Ἀκροστόλια, τὰς πρύμνας· τὰ ἄρμενα — ἡλωμένοις Vind. II. Ἀκροστόλια, ἀθλαστὰ, ἀσυνδεδετὰ· παρὰ τὸ φῶ, τὸ λάμπω· ἡ παρὰ τὸ φώσσειν· ἐκ μεταφοράς τῆς ὀργυίας, ἡ παρὰ τὸ ὄργω, τὸ ὀρῶ — ἐκτεταμένους· ἀφλαστα αἱ πρύμναι· περὰ τὸ ἀφλαστα (leg. ἀφλεκτα) καὶ ἀκυστία εἶναι· ἡ ἀκυστία διὰ τὰς ζω-

γραφίας τῶν θεῶν, ὧν εἶχεν. Vind. III. Πρύμνας, ἡγουν νῆας· ἄρμενα παρὰ τὸ φῶ, τὸ λάμπω. Pal. 40. 27. Διαναγούς, θερμοῦ — ταχέως πνοαῖς. Par. A. Ταῖς βορείμιν· ἄνεμος κανστικός Vind. I. Ταῖς ἀπὸ ἀρκτου πνεούσας, ὀξέος, κανστικοῦ, τοῦ διαναγούς Vind. II. Ἀπὸ τοῦ ἄρκτου ἐρχομέναις — τοῦ βορρᾶ· ταχέος, λαμπροῦ, κανστικοῦ· τοῖς γὰρ ἀπὸ Τροίας πλέουσι εἰς Ἑλλάδα φορὸς καὶ οὐριος ἄνεμος ἀπάρκτιος βορρᾶς. Vind. III. 28. Ἡ δὲ τὸ μανιῶδες ἀνοίξασα· μαντικὸν ἡ ἐνδουσιαστικὸν στόμα. Par. A. Τὸ δίκην Διονύσου Βακχῶν ἄσμηά τινα λέγον Par. B. Ἦγουν ἡ Ἀλέξανδρα, ἡ καὶ Κασάνδρα Par. C. Κασάνδρα θεῖον κινουμένη — μαντικὸν ἀνοίξασα τὸ μανόμενον αὐτῆς Vind. I. Αὕτη φεῖον, μαντικὸν ἀνοίξασα — μανικὸν Vind. II. Μαντικὸν ἀνοίξασα, ἀνέῖσα — μανικὸν, τὸ δίκην τῶν Διονύσου Βακχῶν καὶ οἷον ἐκ παραφορᾶ φθειγζόμενον — αὐτῆς. Vind. III. 29. Ἀπὸ τῶν τῆς Ἄτης κορυφῶν· εἰσι γὰρ ὅρος Τροίας, ὅπου ἔπεσεν ἡ Ἄτη· τῶν βουπλανοκτίστων ἄκρων Par. A. Ἐνθα ἦν ὁ πύργος τῆς Ἀλέξανδρας Par. C. Τῆς βλάβης — μεγίστων, ὑψηλῶν· τῶν ἐκ βοῶς πεπληνημένης ὑπὸ χρησμοῦ ἐκτισμένων, τῆς Τροίας δηλονότι, τῆς ὑπὸ τοῦ

τοιῶνδ' ἀπ' ἀρχῆς ἦρχ' Ἀλεξάνδρα λόγων·

30

Αἰαῖ, τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη,
καὶ πρόσθε μὲν πεύκησιν οὐλαμηφόροις
τριεσπέρου λέοντος, ὃν ποτε γνάθοις

ram. Respicit hunc locum Eustath. ad Iliad. α'. 591. pag. 157. 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 128, 12. edit. Lips.) — 30. ἦρχ' Ἀλεξάνδρα] ἦρχε Ἀσάνδρα Par. G. Vind. IV. Vit. III. ἦρχε Κασσάνδρα Par. K. Lectionem γῶων pro λόγων solus Par. A. in Scholiis commemorat; eandem permutationem notavit Porsonus ad Eurip. Orest. v. 1020. et ad Phoeniss. v. 1329.

31. αἰαῖ correxī ex praecepto Herodiani περὶ μονήρ. λέξ. p. 27, 13. Versum Lycophronis afferunt Suidas, Zonaras et Favorinus de accentus notatione pro varia vocis αἰ significatione disputantes. quibus addo Etym. M. v. Αἰας, Grammaticum Hermanni de Emend. rat. gr. gr. p. 460. et Tzetz. ad h. l. Variant nostri Codd. inter αἰ αἰ et αἰ αἰ ita ut par paene numerus stet ab utraque parte. Perexigua vero, vel nulla potius Codicum in talibus rebus auctoritas. Voceni θηλαμὼν e Lycophrone commemorat Eustath. ad Iliad. α'. 197. p. 83, 30. edit. Rom. (Tom. I. p. 71, 6. ed. Lips.) — 32. πρόσθεν Vit. III. solummodo in Scholiis; in textu πρόσθε. Hoc enim loco, ut saepenumero in enotanda Codd. suorum varietate, non satis diligenter versatus est Müllerus, quod semel indicasse satis habemus, ne honestissimi viri Manibus ob tantillam rem insultare velle videamur. — 33. τριεσπέρου] cf. Schol. min. ad Iliad. ξ'. 323. p. 400, b. 9. edit. Bekk. ἐκποντίου λέοντος exstat in Favorini Eclogis sub v. ἡμάλαψεν in Dind. Grammat. graec. Vol. I. p. 229, 22. ὃν ποτε] ὃν ποτ' ἐν Par. DK. Vind. I. IV. Vit. II. III. et Ms. Canteri. ἐν e glossa irrepsit.

ἴλου ἐκτισμένης — θυνῶν Vind. I. Τῶν αἰτίων τῆς βλάβης, ἢ ὄνομα ὄρους — ὑψηλῶν· λόφος πρὸ τοῦ ἐκαλεῖτο καὶ Ἄλιος (sic) Vind. II. Τῆς Τροίας τῆς ἀπὸ τῶν χρησμῶν οὕτως ὀνομασθείσης — κορυφῶν, τῶν ἀπὸ τῆς πλάνης τῆς βοῆς κτισθέντων — μετεώρων Vind. III. Αἰὸ τὴν ἐκείσε πλανηθεῖσαν βοῆν — Τροίας Pal. 40. 30. Τοιοῦτων ἐξ ἀρχῆς ἤρξατο ἡ Κασσάνδρα ἐπών· Ἀλεξάνδρα δέ, διὰ τὸ ἀλέξει τοὺς ἄνδρας· παρθένος γὰρ ἐστὶ· γράφεται δὲ καὶ γῶων, θρηῶν Par. A. Ὡς μὲλλω λέγειν Par. C. Μεγάλων ἤρξατο, ἦγουν ἡ Κασσάνδρα· πράξεων (sic) — παρὰ τὸ ἀλέξει τοὺς ἄνδρας, ἡ ἐκφυγεῖν Vind. II. Ὅσον μὲλλω εἰπεῖν — καὶ ἀρχὴν ἐποίησε ἡ Κασσάνδρα Vind. III. 31. Φεῦ, φεῦ, τάλαιπυρε τροφὴ ἀναθρεψαμένη, κεκαυμένη Par. A. Ἰού, ἰού, ὦ τροφεῦ, τάφε (leg. τροφὴ) τοῦτ' ἐστὶν, ὦ Τροία· τῆς Ἀλεξάνδρας ἀρχοῦντος ἐξεστεινῆαι ἀ λόγῳ· λέγει δὲ αὐτοῦς ὁ ἄγγελος ἄχρι τέλους μορφοπροσώπως Vind. I. ὦ τάλαιπυρε τροφεῦ — πεπλεγμένη Vind. II. Φεῦ,

φεῦ, ὦ πατρὶς ἀθλία, τροφεῦ, Τροία· ἀπὸ τοῦ θηλαῖω — ἐμπροσθεν (leg. ἐμπροσθημένη sive ἐμπροσθισμένη) Vind. III. 32. Καὶ πρώην μὲν ταῖς ναυσὶν ἢ λαμπάσιν, πολεμικὸν φερούσαις οὐλαμὸν· ἢ ὑπὸ οὐλαμοῦ φερομέναις· οὗ λαμὸς δὲ ἐστὶ τάξιν πολεμικῇ Par. A. Πρώτερον διὰ πλοῖοις — ταῖς ὀλεθροῖς Vind. I. Πρὸ τοῦ ταῖς ναυσὶ πόλεμον φερούσαις Vind. II. Καὶ τὸ πρότερον ναυσὶ πολεμικὸν θόρυβον φερούσαις, καὶ πόλεμον ἢ πλήθος, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθῆν, ἢ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον Vind. III. Ἠλοῖοις· στρεπτόν φερούσαις Pal. 40. 33. Τοῦ Ἠρακλέους· λέοντος μὲν, διὰ τὸ ἀνδρεῖον· τριεσπέρου δέ, ὅτι τρεῖς νύκτας συνῆψεν ὁ Ζεὺς παρακοιμώμενος τῇ Ἀλκμήνῃ — ὄντινα πάλαι γναθμοῖς, ἀκαῖς Par. A. Τρεῖς ἡμέρας ποιήσας ἐν τῷ κήτει Ἠρακλῆος — τοῖς Vind. I. Ἔγουν τοῦ Ἠρακλέους· οὗτος τρεῖς ἡμέρας ποιήσας ἐν τῷ κήτει· ἢ διὰ τὸ καταπληκτικόν· ἢ τοῦ ἀνδρειωτάτου, ἢ τοῦ τὴν λεοντὴν φοροῦντος· ὄντινα

Τρίτωνος ἡμάλαψε κάρχαρος κύων.
 ἔμπνευς δὲ δαιτρὸς ἡπάτων φλοιδούμενος,
 τινθῶ λέβητος, ἀφλόγοις ἐπ' ἐσχάrais,
 σμήριγγας ἐστάλαξε κωδείας πέδω,
 ὁ τεκνοραίστης, λυμεῶν ἐμῆς πάτρας.

35.

34. ἡμάλαψε] Versum citat Eustath. ad Iliad. η'. 463. p. 691, 50. edit. Rom. (Tom. I. p. 179, 6. edit. Lips.) cf. Etym. M. v. ἡμάλαψε. p. 428, 55. — 35. ἡπάτων] ἐγκάτων Par. D. altera tamen lectione in margine notata. ἐγκάτοις Par. H. φλοιδούμενος Codd. quotquot collati sunt, sine ulla varietate exhibent; φλοιδούμενος tamēn Suidas e Lycophrone citat, quod fortasse non merus est librariorum error. Vid. Eustath. ad Iliad. φ'. 361. p. 1240, 62. edit. Rom. — 36. τινθῶ] fervido. Vid. Hesych. et Suid. v. τινθαλέος et τινθαλέοισι. Tzetzēs h. l. suo more mira hallucinatur.

37. σμήριγγας] Hanc vocem e Lycophrone affert auctor Etym. M. v. σμήριγγα, p. 721, 13. κωδείας] formam κωδίας praebent Par. AD. et Vind. I. ut Hesych. Harpocrat. et Suidas. — 38. λυμεῶν] ὁ λυμεῶν Par. BG. et Rehd. Hoc importunum ὁ, quod glossatoris est, ex edit. Ald. in Basil. I. Steph. et Paris. II. manavit; Canterus autem, et qui eum sequuti sunt, recte eiecerunt. Par. AE. vitiose λυμειῶν. Respicit ad hunc versum Eustath. ad Odys. ι'. 268. p. 1683, 42. edit. Rom.

ταῖς σιαγῶσι Vind. III. 34. Τοῦ Ποσειδῶνος, κατέπειν, ἡράνισεν τραχὺς κύων, τὸ κῆτος, διὰ τὴν χωροποίητα. Par. A. Βέβρωκε Par. C. Τοῦ Ποσειδῶνος ἔκρυψε, ἡράνισε — ὀξύνους, ἡγουν τὸ κῆτος· ἐπικαμπεῖς ἢ μεγάλους ὀδόντας ἔχον τὸ κῆτος Neap. I. Ὁ υἱὸς Ποσειδῶνος — ἔκρυψε, ἐξέρισε — ὁ ὀξύνους Vind. I. Τοῦ Ποσειδῶνος· κυρίως ὁ υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης, τὰ μέλη αὐτοῦ ἀπ' ὀμφαλοῦ ἀνθρώπου, τὰ δὲ λοιπὰ δελφίς — ἐξέρισε, ἡράνισε ὀξύνους, ὁ κεχαρταγμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας ὁ σκύλλος Vind. III. 35. Ζῶν δὲ μάγειρος, διὰ τὸ διαμερεῖν τὸ κῆτος — τῶν ἐγκάτων ἀναπεμπόμενος, φλογυόμενος, φλεγόμενος Par. A. Μάγειρος ἢ δομειτικός Par. B. Μαγειρευόμενος Par. C. Ἡρακλῆς, φθορεὺς, φλεγόμενος Neap. III. Ζῶν· Ζανὸς (sic) πεπληρωμένος ὦν — μάγειρος· φλογυόμενος ὁ Ἡρακλῆς — ἐγκάτων ἥτοι καταθυμίων Vind. I. Ζῶν — μερίστις, μάγειρος τῶν ἐγκάτων, φλογυόμενος Vind. II. et Neap. I. Ζῶν, μερίστις, κατακόπτης τῶν σπλάγγων τοῦ κήτους — φλεγόμενος· ἀπὸ τοῦ φλῶ, ποῖα φωνή Vind. III. διὰ — βρασσόμενος Pal. 40. 36. Τῷ θεμῶ κύτει τοῦ κήτους, τῷ διαπύρῳ τῆς γαστρός — ἀφλέκτως, τοῖς ἀνευ πυρὸς καιομένοις ἀνδραῖ, πυραῖς. Par. A. Πλάτει τοῦ κήτους — ἀφλέ-

κτοις, τὴν ἐν σπλάγγνοις ἐμφυτον τοῦ κήτους θερμὴν φρεσὶ Par. C. Χωρηματι, γαστρὶ — ἀνευ πυρὸς καιομένοις — ἐπὶ πυρὶ Neap. I. et Vind. II. Κύτει, πλάτει τῆς γαστρός τοῦ κήτους Neap. III. Ἐν τῇ κοιλίᾳ, τῷ χωρηματι τοῦ κήτους — ἐντέρων Vind. I. Κήτους ἐν χωρηματι — ἀπὸ τοῦ τένω, τὸ ἀποδίδωμι — τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, τῆς ἐμφυτον ἐξουσης τὴν θερμὴν — τῇ ἐν σπλάγγνοις ἐμφυτῷ τοῦ κήτους θερμῇ — ἐντέροις Vind. III. ἀπυροῖς Pal. 40. 37. Τὰς τρίχας ἐρρέυσεν, ἔσταξεν τῆς κεφαλῆς, ἔδαψε Par. A. Ἐρρέυσεν — τὸ πατοῦμενον ἔδαψεν — γῇ· νῦν τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους Par. C. Τρίχας ἀπέρριψε κεφαλῆς ἐν γῇ, ἢ ἐν γαστρὶ τοῦ κήτους Neap. I. Κυρίως ἡ τοῦ μήκωνος κεφαλὴ Neap. II. Τὰς τρίχας ἀπέθηκε κεφαλῆς τῇ γῇ, τῇ κοιλίᾳ Neap. III. Τρίχας κατέχευε τῆς ἰδίας κεφαλῆς ἐν τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους — παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῇ τὰ ὀδόντα, ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τῆς κωδείας βοτάνης, οἷ κῶμα ἐμπνέει εἰς τοὺς ταύτην φάγοντας. 38. Ὁ Ἡρακλῆς, ὁ τὰ τέκνα φθείρας· ἀνέλεν γὰρ τοὺς ἐκ Μεγάρας αὐτοῦ υἱοὺς, τοὺς τέσσαρας, ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως τοῦ Κερβερου — ὁ φθορεὺς καὶ πορθητὴς τῆς ἐμῆς πατρίδος Par. A. Ὁ τὰ ἴδια τέκνα φρονεύσας — ὁ φθορεὺς τῆς πατρίδος, Τροίας δηλονατι Vind. I.

δ δειντέραν τεκοῦσαν ἄτρωτον βαρεῖ
 τύψας ἀτράκτω στέφνον, ἐν τ' αὐτῷ μέσῳ 40
 πατρός Παλαιστοῦ χερσὶν ὀχμάσας δέμας,
 Κρόνου παρ' ἀλπὺν ὄχθον, ἐνθα γηγενούς
 Ἰππων ταραχτῆς ἐστὶν Ἰσχένου τάφος.
 δ τὴν θαλάσσης Αὔσονίτιδος μυχοὺς
 στενοὺς ὀπιπτεύουσιν ἀγρίαν κύνα 45

(Tom. I. p. 413, 6. edit. Lips.) — 39. τεκοῦσαν] τεκνοῦσαν Par. E. — 40. μέσῳ] μέσον, quae optima videtur lectio, solus praebet, sed omnium longe praestantissimus Cod. Par. A. Cf. Eurip. Orest. v. 259. Pors.

42. Κρόνου] Κρόνον Vind. II. et IV. — 43. ταραχτῆς] ταραχτης solus Vit. I. τ' ἀράχτης Ciz. vitiōssissime. Cf. Eustath. ad Iliad. Α'. p. 873, 16.

edit. Rom. Ἰσχένου] Ἰσχενον Par. C. Ἰσχέου Vind. I. Quosdam h. l. Ὠλέων legere maluisse e Pausan. VI. 20, 16. docet Canterus edit. Basil. II. p. 150. — 44. τὴν] Par. ABCEFHJKL. Neap. I. II. III. Vind. I. II. Rehd. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. τῆς Par. DG. Vind. IV. Vit. II. III. θαλάσσης] Codd. fere omnes, praeter Par. F. et Vind. I. qui θαλάττης habent. Vid. Pors. ad Hecub. v. 8. Affert hunc versum Steph. Byz. v. Αὔσων, cuius codd. Parisin. nr. 1412. et 1413. alter alteram, lectionem tuetur.

Ὁ τῶν τέκνων τῶν ἰδίων καὶ τῆς
 γυναῖκος φθορεὺς — πορθητῆς — Ἰω-
 νῶς Vind. II. Ἐφόρευσε δὲ τὰ ἴδια
 τέκνα διὰ τὸν Λυκού γόνον, ὃν
 ἐποίησε Vind. III. 39. Τὴν Ἥραν
 λέγει· φασὶ γὰρ αὐτὴν θηλιάσαι — μὴ
 τιτρωσκομένην παρῶσαν θεὸς ἐστὶ —
 ἰσχυρῇ Par. A. Ἦγουν τὴν Ἥραν,
 τὴν γυναῖκα τοῦ Διὸς, τὴν αὐτοῦ
 μητρυιάν δηλονότι — τὴν ἀκίνητον
 Vind. I. Τὴν Ἥραν — ἀθάνατον —
 δεινῇ Vind. II. Μητέρα, τὴν Ἥραν,
 τὴν μὴ φθειρομένην ὡς θεάν· ἐτρώ-
 σατο ὁ Ἡρακλῆς τὴν μητρυιάν, ἥνικα
 ἐφόρευσεν Ἰφίτον ἄνδρα, καὶ εἰσῆλ-
 θεν εἰς Νηλέα, ὡς καθαρῶναι· ὁ
 δὲ Νηλεὺς οὐκ ἐνδεχόμενος αὐτόν,
 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ πόλεμον διέγειρε,
 ἐνθα καὶ ἡ Ἥρα λαχοῦσα εἰς βοή-
 θειαν, τέτρωται ὑπ' αὐτοῦ Vind. III.

40. Βαλὼν τῷ βέλει στήθος ἐν τῷ
 σταδίῳ ἢ ἀγωνί — μέσον. Par. A. —
 Οἶσθ'· βέλει κατὰ τὸ — ἦγουν
 κατὰ τὸ στήθος Vind. I. 41. Τοῦ
 Διὸς — ταῖς χερσὶν κατασχὼν τὸ σῶ-
 μα, ἢ ἀποκινήσας Par. A. Περι-
 σχων, κυνήσας, δονήσας, ἐπεισπε-
 σών Par. C. Ἦγουν τοῦ Διὸς — αὐ-
 τοῦ — κρατῆσας, πιάσας Vind. I. Πε-
 ριπλέξας, υποκρατήσας, κατασχών —
 σώμα Vind. II. 42. Παρὰ τὸν
 ὑψηλὸν τοῦ Κρόνου λόφον· παρὰ
 τὸν καλοῦμενον Κρόνον λόφον ἐν

Ὀλυμπίᾳ, ὅπου τοῦ Γίγαντος Par. A.
 Περὶ τὸν ὑψηλὸν τόπον, ὀνομαζό-
 μενον Κρόνον λόφον Par. B. Βου-
 νόν Par. C. Τοῦ — ὑψηλὸν Ὀλύμ-
 πιον — ὅπου τοῦ υἱοῦ Γίγαντος· Κρό-
 νου ὄχθος ἐν Ὀλυμπίᾳ Vind. I. Τό-
 πον — ὑψηλὸν λόφον· περὶ τὸν κα-
 λοῦμενον Κρόνον λόφον, οὗ μνημι-
 ται Καλλιμαχος· τοῦ Γίγαντος Vind.
 II. Ἐν Ὀλυμπίᾳ τόπος οὗτω καλου-
 μένος· κατὰ τὸν ὑψηλὸν λόφον — τοῦ
 υἱοῦ Γίγαντος, ὅστις υἱὸς ἦν Ἑρμῶ
 καὶ Ἰερίας Vind. III. Ὀχθοὶ αἱ τρα-
 χεῖαι καὶ δὺςβατοὶ πέτραι, αἱ ἐξοχαί
 Vind. IV. 43. Ὁ τωρᾶν ἐστὶν, ὁ
 τοὺς Ἰππους ταρᾶντων ἐν τῷ τρέ-
 χειν — Ἰσχένου μνημεῖον· Ἰσχενος
 δὲ ἐστὶ Γίγαντος υἱός, ἀπὸ τοῦ Ἑρ-
 μῶ καὶ τῆς Ἰερίας Par. A. Ὁ λε-
 γόμενος τωρᾶν ἵππος Par. C. Ὁ τοὺς
 ἵππους ταρᾶσων ἐν τῷ τρέχειν —
 μνημα Vind. II. Ὁ εἰς ταρῆν ἐμ-
 βάλλων τοὺς ἵππους — ὑπάρχει — ὁ
 τύμβος Vind. III. 44. Ὁ τὴν τῆς
 θαλάσσης τῆς Ῥωμαϊκῆς (in marg.
 Ἰταλικῆς) τὰ βάθη, καταδύσει, κοι-
 λότητας, λυμένας Par. A. Τῆς — τῆς
 Ἰταλικῆς δηλονότι — κρυπτοῦς Vind. I.
 Ἰταλικῆς — ἡ ὁρᾷ, μυχὸς Vind. II.
 Ἰταλικῆς — πορθμός Vind. III. Ὁ
 πτανών — τῆς — ἀποκρύφους τόπους
 Pal. 40. 45. Τὰ στενά περιβλεπο-
 μένην, ἐπιτηροῦσαν· τὴν Σκύλλαν

κτανῶν ὑπὲρ σπήλυγγος ἰχθυωμένην,
 ταυροσφάγον λείναν, ἣν ἀβδὺς πατὴρ
 σάρκας καταΐθων λοφνίσιν δομήσατο,
 Λέπυννιν οὐ τρέμουσαν οὐδαίαν θεόν.
 ἐξηγάριξεν ὃν ποτ' ἀξίφω δύλω

50

46. σπήλυγγος] σπήλυγγος Par. AI. Vind. II. Vit. II. et Ciz. Vitium ἰχθυωμένην invenimus in Vit. I. et Ciz.

47. ταυροσφάγον] ταυροσφάγων Vind. IV. ταυροσφάγον Par. EFH. ταυροσφάγου Vit. I. et Ciz. — 48. λοφνίσιν] ὃ finale omittunt Cod. Par. omnes, excepto K. in quo ὃ ab eadem manu superscriptum est; praeterea Vindob. quatuor, Neapolit. tres, totidem Viteberg. Ciz. Pal. 40. et ex Editt. Basileensis I. et Stephaniana; Aldina vero, et post Cantorianam omnes, addunt. Vid. infra ad v. 629. δομήσατο] Par. BDEFGHJK. Neap. III. Vit. III. et Pal. 40. δομήσατο Par. AL. et Ciz.

δομήσατο Par. C. Vit. II. δομήσατο Vit. I. utramque lectionem exhibentes. Ad hunc versum alludit Eustath. ad Iliad. α'. 52. p. 43, 8. edit. Rom. (Tom. I. p. 38, 3. edit. Lips.) — 49. λέπυννιν] λέπυννιν Vind. II. λέπυννιν Neap. III. vitiose. Explicat hanc vocem e Lycophr. afferens Etym. M. p. 560, 52. οὐδαίαν] οὐδαίαν Par. G. Vind. IV. Vit. II. III. θεῶν] Hanc lectionem tuentur Par. ABDF. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. et Sebast. Alteram lectionem, minus probabilem, θεῶν praebent reliq. Codd. et Editt. Basil. I. Steph. Potter. utrq. et Reich. Praeterea Vind. II. priorem partem versus ita transponit: τρέμουσαν οὐ λέπυννιν.

λέγει Par. A. Τὴν Σκύλλαν, τὴν Φόρκυνος θυγατέρα Par. C. Τόποις — τὴν περιβλεπομένην, ἥτοι τὴν Σκύλλαν Vind. I. Τόπος στενός — βλέπουσαν — τὴν Σκύλλαν Vind. II. Τούς — ἐπιτηρούσαν, ἐπιβλέπουσαν — τὴν Σκύλλαν Vind. III. 46. Ἀνελὼν ὑπεράνω τοῦ σπηλαίου ἀγρεύουσιν, ἀλιεύουσιν ἰχθύς Par. A. et Vind. I. Δίκην ἰχθύος πλέουσιν, ἢ ἰχθύος ἀγρεύουσιν Vind. II. Φονεύσας — σπηλαίου αὐτῆς — ἰχθύας ἀγρεύουσιν Vind. III. 47. Τὴν Σκύλλαν τὴν ταυροκτόνον· ταυροσφάγον ἔδει εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον προσέλαβεν τὸ δ· ἦντινα πάλιν ὁ πατὴρ Φόρκυν Par. A. Ταυροσφάγον — ἦγουν ἢ φαγοῦσα τὸν ταύρον — ἀραγουν Par. C. Τὴν τοὺς βόας αὐτοῦ τοῦ Ἡρακλέους φαγοῦσαν — πάλιν ὁ ταυτὶς πατὴρ δηλονότι ὁ Φόρκυν, ἦγουν ἢ θάλασσα Vind. I. Ἡ σφάττουσα τοὺς ταύρους — διὰ τὸ φοβερόν — ἦγουν ὁ Φόρκυν Vind. II. Τὴν τρώγουσαν τοὺς ταύρους· ὡς φαγοῦσαν ἐκ τῶν Γηρυονίων ταύρων — ἦντινα ὁ Φόρκυν — αὐτῆς Vind. III. Ταύρους ἐσθίουσαν — ὁ Ἡσείδων Pal. 40. 48. Τὰς

σάρκας κατακάλων λαμπάσιν ἀντιποδοῦσιν καὶ ἐσωμάτωσιν καὶ ἐξωποιοῦσιν Par. A. τὰς αὐτῆς — καυσας, ἀνεψήσας — ἡ μεγάλη λαμπὰς — ἀνεζώωσε καὶ ἀνέγειρε Vind. I. Τῶν ἀνθρώπων — κατακάλων λαμπάσι — λιοφανῆς τις οὐσα — ἀντιποδοῦσιν, ἀνεζώωσεν Vind. III. κατὰ — τροπικῶς ἐζώωσε Pal. 40. 49. Τὴν Περσεφόνην οὐ φοβουμένην καταχθονίαν θεῶν Par. A. Τὴν λεπτύνουσαν τὰ σώματα τῶν νεκρῶν — καταχθονιον — τὴν μὴ δεδοικίαν, ἦγουν τὴν Περσεφόνην ἢ τὸν Ἄϊδην· οὐδας ἰδοῦσαν, οὐδαίαν, οὐδαίαν θεῶν Vind. I. Τὴν Περσεφόνην παρὰ τὸ λεπτύνειν τοὺς νεκρούς — ἦγουν τὴν ψυχὴν — μοῖραν, λέπυννιν, θάνατον, γεαρμοσίαν, φθοράν — τὴν καταχθόνιον, τὴν Περσεφόνην Vind. II. Τὴν λεπτύνουσαν καὶ ἀφανίζουσαν τὰ τῶν νεκρῶν σώματα, ἢ τὴν ψυχὴν — τὴν Περσεφόνην τὴν καταχθόνην, ἀπὸ τοῦ οὐδας, τοῦ ἔδαφος, τὴν οὐδαίαν, ἔδαφαίναν Vind. III.

50. Ὅντινα ποτε ἀνείλεν τῇ ἀνὲρ ἑξήρους βλάβῃ Par. A. Τῷ φαρμάκῳ τῆς ὑδρας Par. C. Ἀνείλε· τὸν Ἡρακλέα λέγει — ἦγουν τῷ φαρμάκῳ

νέκυσ, τὸν Ἄσθιν δεξιούμενον πάλαι.
 λείσω σε, τλήμων, δευτέρον πυρσυμένην.

51. δεξιούμενον] Par. EL. Neap. II, III. Vind. I. IL III. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. — δεξιούμενος Par. ABFGHJK. Neap. I. cum nota in margine:

γρ. δεξιούμενον. Vind. IV. et Vit. III. — δεξιούμενος Par. CD. Vit. Ik Rehd. Bene utriusque lectionis sensum exponit Canterus his verbis: „Hoc vel de Nessο potest intelligi, si legas δεξιούμενος, qui iampridem erat mortuus, antequam ipsius opera Hercules periret; vel de Hercule ipso, si alteram sequare lectionem, qui iam ante ad inferos venerat, Cerberum ablaturus.“ Canterus priorem lectionem, quod iam Aldus exhibuerat, praetulit, eiusque iudicium sequuti sunt editor Paris. II. et Mursius. Pro altera lectione statit Basil. I. Steph. Pötter. utrq. Reich. et Sebast. Quam ut retinendam existimem, duo potissimum sunt, quae me commoveant; primum, quod plane nihil ad sensum loci facit, dudumne an nunc demum perierit Nessus, quomodo post mortem dolo inimicum interemerit; deinde, quod longe verisimilius est, poetam, incredibilia Mercuris ausa cumulantes, etiam hoc, quasi summum et maxime portentosum adicere, eum ne ab ipso quidem Orco, (in furene Alcestitis) acceleratas manus abstinuisse. Atque tantum abest, ut nequus verbi δεξιούσθαι usus impediatur, quo minus id h. l. nova et ambigua significatione pro χειρωσάσθαι accipiamus, ut lectio δεξιούμενον ex hac ipsa ambiguitate atque insolentia in tali poeta nonnihil commendationis nanciscatur. Recte Paraphrasis inedita: ὁ νεκρὸς Νέσσος τὸν τὸν Ἄσθιν πρῶτην χειρωσάμενον. Paullo aliter Eustathius ad Iliad. 9. 293. p. 714, I. edit. Rom. (Tom. II. p. 210, 12. edit. Lips.) Οὕτω καὶ τὸν Ἄσθιν Ἀνύχορον, καθά τινας ποιοῦσι, τοῖσι δὲ Ἡρακλῆς ἐδεξιώσατο παλιν ἐκείνῳ. Lectionem πάλιν pro πάλαι, a Cantero in marg. edit. Basil. II. allatam, neque Codd. exhibent, neque editionum, quod sciam, ulla. — 52. λείσω] Hanc lectionem e tot Codd. quatuor tantummodo tuerentur, Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Rehd.; alteram vero, λείσω, cum simplici σ, miro consensu exhibent Codd. Parisini omnes, Neapolit. tres, Vindob. quatuor, Vit. II. et III.; et Edit. ex Codd. expressae, Aldina et Basileensis I. Quare, si oritium negotium in eo positum esset, ut ad numerum et auctoritatem Codd. lectiones exigere mus, facile h. l. res diiudicanda esset; maius tamen quiddam in eo quaerendum est, ut examinemus, quid cuique loco aptissimum sit. Vix autem dubitari posse videtur, quin concitato vaticinantis animo ea loquendi ratio optime conveniat, quae maxime recedat a simplici narratione; ea quidem, quae, nulla temporis ratione habita, res futuras non cogitare sed spectare videtur, ita ut praesenti quasi earum imagine commoveamur. Aliter enim oratio vehementer languesceret. Aptissime igitur poeta praesenti tempore usus est, licet ea, quae cohaerent quidem cum ea re, neque tamen eadem imagine comprehendere possunt, per futura subiungat. Accedit, quod formae λείσω et λείσων, ubicunque occurrunt, ad-

τῆς ὕδρας Vind. I. Ἐφόνευσσε τὸν Ἡρακλέα χωρὶς ἔξου, ἤγουν φαρμάκῳ Vind. II. Ἀναδισορή ὁ πτόπος Vind. III. 51. Ὁ νεκρὸς τὸν Ἄσθιν, ἀντὶ τοῦ, ἥδη τελευτήσας, φιλοφρονούμενος· λέγει δὲ τὸν Νέσσον — ἥδη, ποτε Par. A. φίλον σχόντα Par. B. Τὸν χειρωσάμενον τὸν Ἄσθιν· in margine: φιλοποιοῦμενον Neap. II. Ὁ Νέσσος ὁ Κένταυρος νεκρὸς ἔστω — φιλωσάμενον — τὸν χει-

ρωσάμενον πάλαι τὸν Ἄσθιν Vind. I. Ὁ Νέσσος τὸν Ἡρακλέα τὸν χειρωσάμενον τὸν Ἄσθιν Vind. II. ἤγουν ὁ Νέσσος ὁ νεκρὸς — διὰ τὸν θάνατον — Ἡρακλέα — χειρωσάμενος ἢ φιλοπονησάμενος — καὶ τὸν πορθέσαντα ἐξ ἀρχῆς Vind. III. 52. Θεάσομαι σε, ταλαίπωρε, ἀδελτά, ἐκ δευτέρου χειρομένην Par. A. Ἐγὼ — ὡ Τροία δηλονότι, ἐκ δευτέρου κεκωμένην Vind. I. * 2

ταῖς ἰ Αλακείαις χερσὶν, τοῖς τε Ταντάλου
 Λέτριναν οἰκοφροῦσαι λαιψάκοις πυρός,
 παίδος καταβροχθέντος αἰθάλην δέμας·
 τοῖς Τευτάρειοις βουκόλῳ πτερῶμασι·

55

modum dubiae fidei sunt, et facili correctura remouentur; licet negari non possit, fuisse inter antiquos Grammaticos, qui has formas pro futuro haberent. Cf. Schol. ad Iliad. α'. 120. p. 13, b. 29. edit. Bekk. Etym. M. p. 285, 48. et p. 562, 9. Vid. tamen Eustach. ad Iliad. α'. 120. p. 64, 12. edit. Rom. (Tom. I. p. 56, 12. aqq.). — 53. Αλακείαις] Par. ABFHJKL. Vind. II. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Rehd. Adhaerent huic scripturae Editt. omnes, praeter Sebast. De hac insolentiori generum permutatione apud poetas illius aetatis haud raro obvia vid. Hermannum ad Orph. Argon. v. 263. Αλακείαις praebent Par. ODG. Neap. I. Vind. IV. Vit. II. III. Αλακείης solus Par. E. — 54. Λέτριναν] Sequutus auctoritatem unius Cod. Par. H. neque ut reliquor. Codd. scripturam probem, animum inducere possum, praesertim cum optimi libri v. 158. Λέτρινανος recte exhibeant. Accedit auctoritas Pausaniae VI. 22, 8 — 11. ubi Codd. constanter Λέτρινος et Λέτρινανος suppeditant. Lectionem Λέτριναν tuentur h. l. Par. BCFHJL. Neap. I. Vind. I. II. III. IV. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et impressi omnes. Λέτριναν Par. A. Λέτριναν Par. DGH. Vit. II. et III.

55. καταβροχθέντος] Par. BCFHL. Vind. I. III. Vit. I. Ciz. et Rehd. et Editt. praeter Sebastianam, omnes: καταβροχθέντος, quod fortasse praefendum est, tuentur optimi Codd. Par. AJ. Neap. III. et Pal. 40. Alteram lectionem καταβρωθέντος, quae glossatoris esse videtur, exhibent Par. DEK. Neap. I. II. Vind. II. IV. vitiosam καταβροθέντος Par. G. Vit. II. et III. — αἰθάλην] αἰθάλη Par. K. et Pal. 40.

56. Τευτάρειοις] Τευτάρειοις Par. K. Neap. I. et Ciz. Τευτάρειοις, duabus lectionibus in unam coniunctis, Vind. I. et III. Τεστάρειοις mira varietatē habet Par. A., etiam in Scholiis. In vitioso βουκόλῳ con-

καιμένην Vind. II. Θάσσομαι, ὃ ἀδύναται — καὶ ἐκ δευτέρου πορ-
 θουμένην καὶ κατακαυμένην Vind.

III. 53. Ταῖς τοῦ ἀπογόνου Αλα-
 κοῦ· λέγει δὲ ἡ καὶ Νεοπολέμου,
 ἡ πρότερον Τελαμώνιος καὶ Πηλέως·
 ἡ ὅτι ἀναφέρεται ὁ Ἐπειός, ὁ τὸν
 δούρειον πήδησας, πρὸς Φῶκον καὶ
 Αλακὸν — καὶ τοῖς τοῦ Ταντάλου
 Par. A. Ἦγουν, ὑπὸ τοῦ Νεοπολέ-
 μου καὶ τοῦ Ἐπειοῦ, τῶν ἀπογόνων
 τοῦ Αλακοῦ — καὶ τοῦ παιδός, τοῦ
 Πέλοπος δηλονότι Vind. I. Ἦγουν
 ἐκ τοῦ Ἐπειοῦ, ἡ τοῦ Νεοπολέμου —
 ἀπογόνους, ἡ ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος
 καὶ τοῦ Μενελάου Vind. III. 54.
 Κώμην Ἥλιδος, ἡ πόλιν, ἧς ἔβασί-
 λευσεν ὁ Ἥλεις — κατοικοῦσι, φη-
 λᾶττουσιν — τῇ σποδῷ, τῇ τέφρῃ,
 τῇ σταχτῇ Par. A. Πόλις Ἥλιδος —
 οἰκοῦσι — τοῖς ὅστέας τοῖς καυθεῖσι
 ὑπὸ τοῦ — ὅσα Ἥλεος Vind. I.
 Πόλις Ἥλιδος — εἰς τὴν πόλιν τὴν
 Ὀλυμπίαν, ἐνθα τέθνηται ὁ Ἥλεις
 — τοῖς φυλάσσουσι, τοῖς κειμένους —

τοῖς ὅστέας τοῖς καυθεῖσι ὑπὸ τοῦ
 πυρός Vind. III. 55. Τοῦ κατα-

ποθέντος ἡ κατακαθέντος παιδός τῇ
 σποδῷ τὸ σῶμα· in marg.: περὶ
 τοῦ Πέλοπος λέγει Par. A. Κατα-
 ποθέντος Par. B. Κατακαθέντος Neap.
 III. Τοῦ Ταντάλου λέγει, τοῦ καυ-
 θέντος τῇ αἰθάλῃ καὶ τῇ σποδῷ τοῦ
 πυρός Vind. I. Πέλοπος — τῷ πυρὶ
 τὸ σῶμα Vind. II. Τοῦ Πέλοπος υἱοῦ
 Ταντάλου, τοῦ κατακαθέντος καὶ
 καταποθέντος ἐν τῇ αἰθάλῃ καὶ σπο-
 δῇ, καυστικῇ πυρὶ, ὅποτε πρὸς
 εὐαχίαν τοῖς θεοῖς ἐτέθη τὸ σῶμα
 Vind. III. Καυθέντος ἐν — Pal. 40.

56. Τοῖς τοῦ Τετάρου (sic) βου-
 κορβοῦ διστοῖς· in marg.: ἐξ Ἡρα-
 κλέους γὰρ εἶχεν ὁ Φιλοκτήτης τὰ
 τόξα μετ' ὧν κατεπολέμησε τὴν Ἀλ-
 ξανδρον Par. A. Βουφορβοῦ Par. B.
 Τοῖς τοῦ Τευτάρου βέλεσι — τὰ τόξα
 τοῦ Ἡρακλέους Vind. I. τέ — τοῖς βέ-
 λεσι τοῦ βουκόλου Τευτάρου — ὀ-
 στοῖς, βέλεσι Vind. II. Τευτάρου
 ἢ πρῶτα τὰ βέλη τοῦ Ἡρακλέους —

τὰ πάντα πρὸς φῶς ἡ βαρύνηλος θάμαρ,
στείλασα κοῦρον τὸν κατήγορον χθονός,
ἄξει, πατὴρ μομφῆσιν ἡγοριωμένη,
λέκτρων θ' ἑκατὶ τῶν τ' ἐπαγέκτων γαίης. 60
αὐτὴ δὲ φαρμακουργός, οὐκ ἰάσιμον
ἔλκος δρακοῦσα τοῦ ξυνευνέτου λυγρόν,
Γιγαντοφάιστοις ἄρδισιν τετρωμένου

sentiunt Par. G. et Vind. IV. Excitat hunc versum *Eustath.* ad *Il.* ad. f. 54. p. 172, 30. edit. Rom. (Tom. I. p. 140, 31. edit. Lips.)

57. πρὸς φῶς δ' ἡ habent Par. C. et Vit. II. — 59. μομφῆσιν] Dedi e Cod. Par. A. et Vat. 1307. quibus omnium maxima fides habenda est. Vulg. μομφαῖσιν. — 60. ἑκατὶ ἔκρη Par. C. et Rehd. — 62. λυγρὸν Ciz.

63. ἄρδαισιν] ὃ addidi refragantibus Cod. et Bddt. omnibus: ἄρδαισιν Par. H. ἄρδαισιν Vit. H. vitiose. — τετρωμένου] Hanc lectionem sollicitare non ausus sum, licet altera, τετρωμένον, quam Tzetzes quoque

βέλει πτερωτοῖς Vind. III. Τοῖς τε — τοῦ Τεντάρου βέλει, τόξοις Pal. 40. 57. Τὰ πάντα πρὸς τὸ φῶς ἡ μεγαλόηλος, ἡ ἐπλότυπος γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου, Οἰνώη Par. A. Ἴγουν πρὸς ἀλγείαν Par. B. πρὸς τέλος Par. C. Ἄξει, φανερώσει ἡ ἐπλότυπος γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ Οἰνώη Vind. I. Εἰς τὸ φανερόν, ἡ βαρυμηνίς, ἡ γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου Vind. II. Ἡ βαρυμηνίς, ἡ Οἰνώη, ἡ τοῦ Ἀλεξάνδρου γυνὴ, ἦν εἰχε πρὸ τῆς Ἑλένης Vind. III. 58. Ἀποστείλασα νεώτερον· λέγει δὲ Κόρυθον, τὸν Οἰνώης υἱὸν καὶ Ἀλεξάνδρου — τῆς πατρὸς Par. A. Τὸν ὁδηγόν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς πατρὸς Par. C. Εἰς τὸν στόλον τῶν Ἑλλήνων τὸν Κέρυθον (leg. Κόρυθον) τὸν αὐτῆς υἱόν — ἀπὸ τῆς Ἰλίου γῆς

Vind. I. Πέμψασα νέον, τὸν Κόρυθον (sic) τὸν ὁδηγόν τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ Τροίας πατρὸς· τὸν υἱὸν τῆς Οἰνώης κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Vind. II. Πέμψασα τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν Κόρυθον μηνυτὴν καὶ προδότην τῆς πατρὸς Τροίας — γῆς Vind. III. et Pal. 40. 59. Ἀπᾶξει — ταῖς τοῦ πατρὸς μομφαῖς, μέμψασιν μαινομένη Par. A. Κερσηνός ἡ Οἰνείας ὀνειδισμοῖς Par. C. Τοῦ Κερσηνός — αὐτῆς — διὰ τῶν μέμψεων ἀγρωθεῖσα Vind. I. Φανερώσει — ὀνειδέσει μαινομένη, λυπηθεῖσα Vind. II. Φανερώσει — τὸν Οἰνείας ὀνειδέσει· ὀνειδέειν γὰρ αὐτὴν συνοικουμένη τῆς Ἑλένης τῷ Ἀλεξάνδρῳ — λυπη-

θεῖσα, ἐκμανεῖσα Vind. III. Τοῦ αὐτῆς — ὀνειδισμοῖς — τεθνηρωμένη Pal. 40. 60. Τῶν τε κοιτῶν ἡ εὐνῶν ἕνεκα, καὶ τῶν ξένων καὶ ἀδίκων γάμων Par. A. Νόθων, πορνικῶν Par. C. ἕνεκα — καὶ τῶν δέγων τῆς Ἑλένης Vind. I. Τῆς πρὸς Ἀλεξάνδρου συναφείας καὶ κριτῶν χάριν — καὶ ξένων καὶ ἀλλοτρίων Vind. II. Στωμάτων — καὶ χάριν — τῶν νόθων τῆς Ἑλένης Vind. III. 61. Αὐτὴ δὲ ἱατρικῆς καὶ φαρμακικῶν ἐμπειρος, ὡς — τὸ οὐ θεραπεύσιμον Par. A. Ἡ Οἰνώη δηλονότι, ἱατρὸς οὖσα — ὄν Vind. I. Ἡ Οἰνώη γησι δὲ Οἰνώην, διὰ τὴν ἱατρικὴν καὶ μαγικὴν ἥσκει — ἀνίσταται Vind. II. Ἡ Οἰνώη ἱατρὸς οὖσα — τὰ γὰρ βέλη Φιλοκτιτῆς περρισιμένα εἶχε τῷ αἵματι τῆς ὕδρας — ἀνίσταται Vind.

III. 62. Τραῦμα ἰδοῦσα τοῦ συγκοίτου χαλεπὸν Par. A. Τὸ τραῦμα βλέπουσα, ἰδοῦσα, ἦγουν τοῦ Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς — τὸ λυπηρόν Vind. I. Τραῦμα, τὸ τόξωμα βλέπουσα τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ συζύγου Vind. II. Κατὰ τὸ τραῦμα θεραπεύσαι βουλομένη, τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ἀλεξάνδρου τὸ χαλεπὸν καὶ λυπηρόν Vind. III. Τὴν πληγὴν ἰδοῦσα τοῦ ἀνδρὸς Pal. 40. 63. Ταῖς Γιγαντοφθοραῖς, ταῖς τοῖς Γιγάντας ἀπολούσαις· λέγει δὲ Ἡρακλέους· αἰλοῖ τῶν βελῶν — βεβλημένου Par. A. Τοῖς — ἦγουν δὲ ὢν τοὺς Γιγάντας ὁ Ἡρακλῆς ἀνέειλε· βέλει, βεβλημένου Vind. I. Ταῖς φθειρού-

πρὸς ἀνδραπλήτου, ξυγὼν ὀγχήσει μόρον,
 πύργων ἀπ' ἄκρων πρὸς κεύδητον νέκυν· 65
 βοιζήδον ἐκβράσασα κύμβαχον δέμας·
 πόθῳ δὲ τοῦ θανόντος ἠγκιστρωμένη,
 ψυχὴν περισπαίροντι φύσῃσι νεκρῷ.

in Codd. suis repererat; exquisitior videri possit, et ob insolentiam certe, utpote in Lycophrone, nonnihil habeat, quo sese commendet. Offendit vero etiam eadem syllabarum terminatio quater in fine versuum repetita. Vulgatam tuentur Codd. Par. ACEFJL. Neap. I. III. Vind. I. II. III. Pal. 40. et Rehd. *τετρωμένον* præbent Par. DGK. Neap. II. Vind. IV. Vit. I. II. III. et antiquissima Paraphrasis Vaticana his verbis: καὶ χαλεπὸν τραῦμα τοῦ συζήτου τὸ πεπληγμένον ταῖς τοῦ Πυγαντας ἀνελοῦσαις ἀκταῖς τῶν βελῶν. Assentit Edit. Ald. e cod. fideliter expressa.

Utramque lectionem coniungunt Par. B. et Ciz. *τετρωμένον*.

64. ἀνδραπλήτου· αὐδραπλήτου Par. FH. et Neap. III. cum glossa ὁμοτέχνου. αὐδραπλήτου Neap. I. ἀνδραπλήτου Par. C. — ὀγχήσει] Verbum Lycophroni proprium, eodem, sed leniori modo ex ὀχέω formatum, quo ὀχέω apud Pind. Olymp. II. 74. ἀπρὸςόρατον ὀχέοντι πόνον. Vid. Eustath. ad Odys. η'. 211. p. 1577. 46. edit. Rom. (Tom. I. p. 273. 10. edit. Lips.). Recurrit apud Lycophr. v. 1094. ubi nulla fere Codd. dissensio. Ὀγχήσει h. l. præbent Par. AEFGJ. Neap. I. II. III. Vind. I. II. III. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. præter Aldinam, omnes. ὀχῇσει Par. B. et Vit. II. nuper addito tamen ῥ. et Cod. Aldinae editionis: ὀχῇσει Par. D. ὀγχῇσει Par. L. ὀχυῇσει Par. K. et margo edit. Basil. II. ὀχθήσει dedit Meursius in Comment. non monito lectore.

66. κύμβαχον] De hac voce vid. Eustath. ad Iliad. ε'. 586. p. 584,

16 sqq. edit. Rom. (Tom. II. p. 54, 39. edit. Lips.). — 68. περισπαίροντι Par. II. et Neap. I. περὶ σπαίροντι Vind. II. et Pal. 40. — φουσῇσει Rehd. et Editt. Ald. et Paris. II. — νεκρῶν Par. L. Vit. I. et Ciz. ῥ ex

σας τοὺς Πυγαντας· ὁ γὰρ Ἡρακλῆς αὐτοὺς τοῖς τόξοις τουτοῖς ἀνείλε — τοῦ Ἀλεξάνδρου· ἡ τετρωμένην τὸ ἔλκος Vind. II. Δι' ὧν ἐπεφνε τὸν Προφρυλῶνα καὶ τὸν Ἀλκυονέα — δι' ὧν Ἡρακλῆς ἐφθειρε τοὺς Πυγαντας — βέλεσι — τοῦ Ἀλεξάνδρου τραθέντος Vind. III. 64. Πρὸς τοῦ ὁμοτέχνου Φιλοκίτητος· τοξόται γὰρ ἑμφοτέροι, Ἀλέξανδρος καὶ Φιλοκίτητος — κοινὸν σὺν θάνατον Par. A. Εὐρήσει Par. B. Πασεῖται Par. C. Παρὰ τοῦ Φιλοκίτητος τοξότου — κοινόν· ἰδοῦσα οὐκ ἴασιμον ὄν, κρατηθεῖσα κοινὸν βαστάζει θάνατον Vind. I. Κοινὸν ἔξει θάνατον Vind. II. et Neap. II. Ὁμοιοπλάτου, ἦγουν τοῦ Φιλοκίτητος — καὶ κοινὸν ἔξει καὶ λάβη θάνατον Vind. III. 65. Ἀπ' ἄκρων τῶν πύργων — νεωσὶ δαμασθέντα, ὅ ἐστιν φανευθέντα, νεοσιγαγὴ νεκρὸν Par. A. Ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν πύργων τῆς Τροίας δηλονότι — ἦγουν τοῦ Ἀλεξάνδρου νεκρὸν Vind.

I. Ὑψηλῶν — νεωσὶ ἀποθανόντα, νεότερωτον Vind. II. Ἐξελθὼν ὑψηλῶν — νεοδάμασπον, νεοσιγαγὴ νεκρὸν Vind. III. Νεωσὶ δαμένια Pal. 40. 66. Μετὰ ἤχου ἐκρήψασα ἐπὶ κεφαλὴν κατερχθὲν τὸ σῶμα Par. A. Μετὰ ἤχου, σφοδρῶς ἐκρήψασα — ἄνω τοὺς πόδας καὶ κάτω τὴν κεφαλὴν Vind. I. Ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ὤμων σῶμα αὐτῆς Vind. III. 67. Τῇ δὲ ἀγάπῃ τοῦ τετρηχότος ἀγρευομένη, κατεχομένη· μεταφορικῶς Par. A. Σχεθεῖσα· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων, τῶν ἀπ' ἀγκίστρων κατεχομένων Par. B. Ὑπὸ τῆς — τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου δηλονότι, κρατηθεῖσα Vind. I. Τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ἀλεξάνδρου — διην ἀγκίστρου κρατουμένη Vind. II. Τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου· διην ἀγκίστρον κρατουμένη τῷ πόθῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων Vind. III. 68. Τὴν ψυχὴν περισπαίροντι, ἐκπεπνευχότι Par. A. Ἐκ-

Στένω, στένω σε δισὰ καὶ τριπλᾶ, δορὸς
αὐθις πρὸς ἀλκὴν καὶ διαρπαγὰς δόμων,
καὶ πῦρ ἐναυγάζουσιν αἰστωτήριον.

70

iota Dativi adscripto natum est. — 69. Evraiv Müllerus in Annotat. ad Varietat. Lect. Edit. Sebast. vitiosum διπλᾶ e Cod. Vit. III. commemorans. Codex distinctissime et sine ulla litura habet δισὰ.

71. ἐναυγάζουσιν] Solut Meursius in utraque editione dedit ἐναυγά-
ζουσιν, negligentissimus, ut videtur, in corrigendis operarum erroribus. — αἰστωτήριον] Codd. omnes, excepto uno Cizensi, et Editt. omnes, praeter solum Meursianum II., αἰστωτήριον praebent, eandemque scripturam quipque aliis locis retinent, v. 214. αἰσιώσας, v. 281. αἰσιώ-
σεις, v. 339. αἰσιώσας, v. 1282. αἰσιώσων, et v. 1341. αἰσιώσας, ita ut sexies in quarta sede senarii anapaestus inveniatur. Quod cum ex prae-
ceptis rei metricae intolerabile visum esset Mullero, admonuit quidem
lectores de tollendis punctis diaereseos, sententiam vero suam aliis
argumentis firmare neglexit. Nam quod οιστὸν quoque apud Euripi-
dem, Med. 634. (immo semper apud Atticos) disyllabon esse affert,
eius rei similia quidem, neque tamen plane eadem ratio est, neque
huic exemplo tantum tribuerem, nisi alia essent, quae dubitationem
omnem tollerent. Quorum id primum est, quod Lycophronem, poetam
priscas severitatis imitatore, ab eiusmodi licentia sedulo sibi cavisse
animadvertamus; nam si quae occurrunt quidem apud eum anapaesti
exempla, ut v. 720. Παρθενόπην, et v. 930. Λαγυαρίας, (quorum ta-
men alterum ne dubitatione quidem caret): ea, cum in nominibus pro-
priis sint, satis excusationis habere videntur; secundum vero, quod
idem verbum eodem senarii loco toties positum sit. Non enim con-
misiasset poeta Alexandrinus, grammatica subtilitate, ut Hermannii ver-
bis utar, limatior, quam fecundus ubertate poetica, ut in eodem voca-
bulo, quod, si voluisset, facillime cum alio commutaturus fuisset, to-
ties priscas elegantiae regulas violasse videretur. Haec autem in a priva-
tivo facta synizesis, licet satis idoneo Aeschylī exemplo (Eum. 535. Well.)
excusari possit, nihilo tamen minus valde reprehendenda videtur. Nam
quae inveniuntur apud graecos poetas synizeseos exempla, paullo duriora
interdum, quam quae graecis auribus admodum placuisse credibile sit, ea
tamen omnia ita comparata sunt, ut intellectum vocis parum aut nihil
impediant, quod in a privativo, si cum proxima syllaba pronuntiando
coalescerit, magnopere vereor, ne longe aliter sese habeat. Vis enim huius
litterae tali contractione plane perit, et sensus vocabuli obscuratur. Ra-
rissima igitur sunt huius synizeseos exempla, eaque omnia, nisi fallor,
ita comparata, ut aliquam certe dubitationem metricam admittant.

πνεύσει, ἦγουν τῷ Ἀλεξάνδρῳ Par. C. Τῷ σφαττομένῳ ἀποβαλεῖ Vind. I. Ὑποφθαγγούντι — ἐκπνεύσει ἡ Οἰκώ-
νη περὶ τῷ — Vind. II. et III.

69. Στενάω, στενάω σε — εὐλου,
δόρατος· παρῶσον τρίτον ἐπορῆθη
τὸ ἴλιον Par. A. Τρίς· παρῶσον
τρίτως ἐπορῆθη· ἡ ἴλιος Par. B.
Διτῶς, τριπλῶς· λαμυραγωγίως
ἐνεκα Par. C. Στενάω σε, τὴν Τροίαν,
ὡς τριπλάσιον — ἐνεκα Ἰλίου Vind. I.
Θηρῶ σε, ὡ πατρίς — διχῶς, τρι-
χῶς — τοῦ Ἑλληνικοῦ πολέμου Vind.
III. 70. Πάλιν πρὸς μάχην καὶ
διαρπαγὰς οἰκῶν Par. A. Διὰ μά-
χη καὶ κενώσεις, ἦγουν τῶν χρη-

μάτων· ἐκ τοῦ περιέχοντος τὸ περι-
χόμενον Par. C. Ἐκ δευτέρου — διὰ
τὴν — τὰς — τῶν, ἦγουν τῶν ἀλμα-
λωσιῶν Vind. I. Λέπει τὴν μέλλου-
σαν ἐλθεῖν πρὸς ἀλκὴν δορὸς δις καὶ
τρίς — οἰκῶν Vind. II. Καὶ πάλιν εἰς
μάχην καὶ τὰς λαμυραγωγίας τῶν
οἰκημάτων Vind. III. 71. Καὶ
πῦρ ἐναστράπτουσιν, προορρωμέ-
νην — ἀφανιστήριον, ἀδηλοποιῶν Par.
A. Ἐμφράνουσιν, λαμπρύνουσιν·
κατὰ ἀντίφρασιν, ἦγουν ἀμαυροῦ-
σαν — καυστήριον Par. C. Τὸ — σὲ
τὴν λαμπρυσαν, ἀφανιστήριον, ἦγουν
ἀφανιστικόν Vind. I. Ὁρῶσα, βλέ-
πουσα — καυστικόν, ἀφανιστικόν

στένω σε, πάτρα, καὶ τάφους Ἀτλαντίδος
 δύπτου κέλωρος, ὃς ποτ' ἐν ῥαπτῷ κύτει,
 ὅποια πόρκος Ἰστριεὺς τετρασκελῆς,
 ἀσκή μονήρης ἀμφελυτρώσας δέμας,
 Ῥειθυμιάτης κέπρος ὡς ἐνήξατο,

75

72. τάφους Par. C. — 73. κύτει] Nostram lectionem meliores libri tumentur, Par. ABCEFH. Neap. I. II. III. Vind. I. II. III. IV. e quibus tamen Par. BCF. et Vind. III. ᾧ ab alia manu superadditum habent; et Edit. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. σκύτει exhibent Par. DGJL. Vit. I. II. III. Pal. 40. et Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Paris. II. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. σκύτει Ciz. γραπτῷ σκύτει Par. K. miro vitio. κύτει iam ob latiore et magis ambiguum significationem alteri lectioni praetulimus. Meminit huius loci Schol. min. ad Iliad. v. 215. p. 558, a. 22. edit. Bekk. — 75. μονήρης] μονεῖον Vit. I. et Ciz. μονήρει et μονήρης coniecit Müllerus. — 76. Ῥειθυμιάτης] Consentiant in hac lectione Codd. Par. ABCGH. Neap. I. II. III. Vind. I. II. III. Vit. I. II. Pal. 40. et Rehd. praeterea Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Ῥειθυμιάτης Vind. IV. et Vit. III. vitiose. Ῥυθιμιάτης Ciz. et Edit. Basil. II. Paris. II. Commelin. Meurs. utrq. et Reich. Ῥυθιμινιάτης Vit. I. et Edit. Ald. vitiose. Ῥυθιμινιάτης Par. DKL. Stephanus Byzant. scribit Ῥιθυμνία, Ῥιθυμινιάτης et Ῥιθυμνιος. Ptolem. III. 17. habet Ῥεθυμνία. Plin. Hist. Nat. IV. 12. Rhythymna.

κέπρος] κέμπος Par. B. De hac avi marina vid. Schol. ad Arat. 916. Schol. ad Nicandr. Alex. v. 167. et Euctenii verba apud Schneid. ibid.

πορθουμένην καὶ κεκαυμένην Vind. II. Ἦτοι πορθουμένην καὶ καιομένην — ἀφανιστικόν Vind. III. 72. Στενάζω σε, ὦ πάτρα — τῆς Ἠλέκτρας, θυγατρὸς Ἀτλαντος καὶ Πληθόνης, ἀφ' ἧς Ζεὺς ἐτέκνωσε Δαρδάνον Par. A. Ὁ Τροά — διὰ τοὺς τοῦ υἱοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀτλαντος, ἡρουν τῆς Ἠλέκτρας καὶ διὰ τοὺς τάφους τῆς Ἠλέκτρας καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ Δαρδάνου τοῦ κολυμβητοῦ στένω σε. ἡ Ἠλέκτρα ἦν θυγάτηρ τοῦ Ἀτλαντος, ἀφ' ἧς καὶ τοῦ Διὸς ἐγένετο ὁ Δαρδάνος Vind. I. Ὡ — ἀντὶ τοῦ τάφου — τῆς Ἠλέκτρας, τῆς θυγατρὸς Ἀτλαντος καὶ Πληθόνης — τὸν τάφον τῆς θυγατρὸς Ἀτλαντος Ἠλέκτρας Vind. II. 73. Τοῦ κολυμβητοῦ υἱοῦ τῆς Ἠλέκτρας Δαρδάνου — παρὰ τῷ κέλῳ — ὅστις ποτ' ἐν τῷ σχεδίᾳ, ἐφ' ἧς ἔπ' ὁ Σαμοθράκης Par. A. Ἦρουν τοῦ Δαρδάνου υἱοῦ, τοῦ κολυμβητοῦ, τοῦ ἐγγόνου Δαρδάνου δηλονότι, ἐνεφραμένον δέματι Vind. I. Κολυμβητοῦ υἱοῦ, τοῦ Δαρδάνου — ἐν τῇ Τροά γὰρ ἦν ὁ τάφος Δαρδάνου — ἐν ῥαπτῷ ἀσκή Vind. III. 74. Ὡς περ ζῶν θαλάσσιον, μᾶλλον δ' ἐν

Ἰστρῳ τῇ ποταμῷ — τὸ νῦν λεγόμενον Δαρδανίανον (sic) — ἀπὸ Ἰστρου — τέσσαρα σκέλη ἔχων, τετράπους — τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τέσσαρας λίθους ἐνέβαλεν τῇ σχεδίᾳ, πρὸς ἰσότητι Par. A. Ὁ Δανουβίος — τετραπίδες Par. C. Ὡς περ ὁ — τὸ ζῶν ὃν ἐν τῷ Ἰστρῳ ποταμῷ — ὁ τετράπους Vind. III. 75. Τῷ δέματι — μονήρης δὲ, διὰ τὸ μὴ κωπῇ χορησασθαι — in marg.: πρὸς μίαν ἡμέραν ζῶν, καὶ ὅπρ' τελευτῶν — περικαλύψας, περισκεπασσας σῶμα Par. A. Σχεδιά — ποτάκιος, ἡ μόνος διὰ τὸ κλυσθῆναι πέντας — τὸ σῶμα δλον, ταῦτον Par. C. Τῷ ἰδίῳ δέματι — μόνος, μονόκιος — ἀμφικαλύψας τὸ ταῦτο Vind. I. Διὰ τὸ λεγόμενον — τῶν ἄλλων ἀνθρώπων — καλύψας — ἀπὸ εἰλύου, τὸ κρύπτω, καὶ ἐλυτρώω Vind. III. 76. Ἀπὸ Ῥειθυμνίας, πόλεως Κρητικῆς, — ὡς κέπρος, ὅπερ ἐστὶ εἶδος δρῦδου — ἐκολυμβήσῃ Par. A. Λάρος — κατὰ Par. C. Ὁ ἐν τῇ πόλει τῇ Ῥειθυμνίᾳ — λάρος — οὕτως ἐκολυμβήσας Vind. I. Ῥεθυμνία πόλις Κρη-

Ζήρινθον ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς
 λιπὼν ἐρυμνὸν κρίσμα Κυρβάντων Σάον,
 οἷ' ἡμάθυγε πᾶσαν ὀμβρήσας χθόνα
 Ζηνὸς καχλάζων νασμός. οἱ δὲ πρὸς πέδῳ

80

p. 132. Praeterea Eustath. ad Odys. ε'. 51. pag. 1522, 57. (Tom. I. p. 198, 15. edit. Lips.) — 77. Ζήρινθον] De vera lectione dubitare non sinunt Codd. Par. undecim omnes, Vindob. omnes. Viteberg. omnes, Ciz. Pal. 40. et Rehd. quorum nullus ne levissimam quidem varietatem innuit. Assentiunt Suidas v. Ἄλλ' εἰ τις. et v. Σαμοθράκη, Favorinus v. Ζήρινθον. et Editt. praeter Meurs. II. omnes. Cf. praeterea Interpp. ad Liv. XXXVIII. 41. et ad Ovid. Trist. I. 10, 19 sq. Ζήρινθον scribunt Steph. Byz. h. v. Suidas. v. Ζήρινθια, Etym. M. v. Ζήρινθια et Schol. in Nicandr. Theriac. v. 462. ubi ante Schneiderum legebatur Ζήρινθον — θεοῦ, quam varietatem lectionis non debebat mutare vir doctissimus. — κυνοσφαγοῦς] Sic Parisini omnes, Neap. II. Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. κυνοσφαγῆς Neap. III. κυνοσφαγούης Neap. I. Vind. I. III. IV. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commelin. Meurs. utrq. Steph. Potter. utrq. et Reich. — θεᾶς] θεοῦ Par. K. et Schol. ad Nicandr. Theriac. v. 462.

78. Κυρβάντων] Κυρβάντων Par. AK. Neap. I. Vit. I. et Ciz. in quo tamen ῥ ab alia manu additum est. Vid. Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 524. p. 203, 28. edit. Bernh. — 79. ὀμβρήσας] ὀμβρόσας Par. DK. Vind. IV. Vit. II. III. Alteram lectionem maior pars Codd. tuetur, et Eustath. ad Iliad. α'. v. 340. p. 114, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 95, 16. edit. Lips.) ubi haec leguntur: ὀμβρόσων μὲν καὶ σταδμῶν εὐρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. μελλόντες δὲ αὐτῶν ἡ ὅλης ἐξ αὐτῶν κινησεὶ οὐχ εὐρηται, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀμβρήσει καὶ τὸ ἐσταδμήσει διὰ τοῦ ἡ γράφεται ὡς ἐπὶ θεμάτων τοῦ ὀμβρῶ καὶ σταδμῶ. — 80. καχλάζων] καχχλάζων Vind. IV.

τῆς — Κρητικὸν ζῶον λαροειδές — ἐπλευσε εἰς Ἰλιον Vind. II. Πείθυμα πόλες Κρήτης; εἰς ἣν κέπροι εἰσὶ πολλοί — εἰς Τροίαν δηλονότι, ἐκολύμβησε — καθά Vind. III. γλάρος, Pal. 40. 77. Σπήλαιον ἐν Θράκη τῆς Ἠρας, ἡ ἱερὸν τῆς Ἐκάτης ἐν Σαμοθράκη — τῆς Ἐκάτης κύνας γὰρ αὐτῇ ἔθνον· πλεονάζει τὸ ῥ, ὡς εἴρηται Par. A. Ἥμιτι σφάττουσι καὶ θύουσι κύνας Par. C. Τῆς Πέας τῆς δεχόμενης κύνας εἰς θυσίας Neap. II. et Vind. II. Εἰς Σαμοθράκην πρῶτον κατέβη· σπήλαιον τῆς Πέας ἢ τῆς Ἐκάτης, ταύτη γὰρ κύνας θύουσι· τῆς κύνας θυαζόμενης Vind. III. 78. Καταλιπὼν τὸ ἰσχυρὸν καὶ σκοτεινὸν οἴκημα· in marg.: ὄνομα ἔθνους· δαιμόνων περὶ τὴν Πέαν· τὸ δὲ Σάον, ὄρος Σαμοθράκης· in marg.: Σάμον, κατὰ συστάλην τοῦ μ. Par. A. Οἰκοδόμημα τῶν Κορυβάντων, τῶν δαιμόνων τῆς Πέας· ὄνομα ὄρους, ἦγον· τὸ οἰκοδομηθὲν καὶ ὄν εἰς τὸ Σάον ὄρος Par. C. Ἀρεῖς ἰσχυρὸν

— τὸ ὑψηλὸν καὶ ὀχυρὸν τῶν δαιμόνων· ὄρος Θρακικόν, σπήλαιον Vind. I. Ὁ Λάρδανος· στερεὸν — ὄνομα δαιμόνων — σπήλαιον, ὄρος Vind. II. Ἀρεῖς σκοτεινὸν ἢ στερεὸν, ἰσχυρὸν — τὸ οἴκημα δαιμόνων — οὗτοι περὶ τὸ Σάον σπήλαιον ἰδρυσάντο Vind. III. Σκοτεινὸν οἴκημα — ὄνομα ἔθνους ἢ δαιμόνων Pal. 40. 79. Ἦνικα ἄμμον ἐποίησεν ἅπασαν κατακλυσῆς τὴν γῆν Par. A. Ἦνικα ἄμμον ἐποίησε ἐπὶ Λευκαλλῶνος καὶ Πυρῆος Par. B. ἤνικας Par. C. Ἄμμον ἄμαθον ἐποίησε, διέφθερε, κατέσκαψε — βρέξας γῆν Vind. I. Ὁ ποταμὸς ἠφράνισε, καὶ βρέξας, ἀντὶ τοῦ ὀμβρησαντος Vind. II. Ἄμμον ἐποίησε, ἠφράνισε, ἐσκέπασε· ἀπὸ τοῦ ἡ στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ μήδω, τὸ μανθάνω — καὶ βρέξας τὴν γῆν Vind. III. 80. Τοῦ Ἄδρος βράζων, ἡχῶν, ψοφῶν κατακλυσμός — οἱ δὲ πρὸς τῇ γῇ Par. A. Ἠχῶν, βοοτήων, βράζων κατακλυσμός — ἐν τῇ γῇ Par. C. Ἄδρος ἡχῶ φερούμενος ὁμ-

πύργοι κατηρέποντο. τοὶ δὲ λοισθίαν
νύχοντο μοῖραν προῦμμάτων δεδοκότες.
φηγὸν δέ, καὶ δρύκαρα, καὶ γλυκὺν βότρυ
φάλαι τε καὶ δελφίνες, αἱ τ' ἐπ' ἀρσένων
φέροντο φῶκαι λέκτρα θουρῶσαι βροτῶν.
Λεύσω θέοντα γυνὸν ἐπτεριμένον

85

et Vit. III. Attulit priorem huius versus auctor Etym. M. v.

νασμός. p. 598, 7: — πρὸς πέδω] πέδω Vit. I. πέδω Ciz. — 81. κατη-
ρέποντο] Par. ADGHJKL. Vind. I. III. Vit. III. et Editt. praeter Aldi-
nam, omnes. κατηρέποντο Par. CEF. Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. Ciz.

et Rehd. κατηρέποντο Edit. Ald. vitiose. κατηρέποντο, superscripta
altera lectione Par. B. κατερέποντο Vind. IV. κατερέποντο Vit. II. et
Pal. 40. — λισθίαν Ciz. vitiose, ut Pal. 158. apud Sebast. — 83. φη-
γόνδε Vind. I. et Editt. Basil. I. et Steph. — 84. φάλαι] balaenae.
Par. BCEFGKL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Rehd. φάλλαι Par.
ADHJ. Vind. I. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph.

85. θουρῶσαι] Haec forma, a Codd. fere omnibus comprobata, nihil
dubitacionis habet, licet, quod sciam, nusquam alias occurrat. θουρού-
σαι praebent Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Ciz. θουρῶσαι Par. A. Levi
vitio. — 86. λεύσω] Sic exhibent Par. K. Vit. I. (in quo tamen al-
terum ὁ obelo transfixum est) Vit. II. Ciz. et Rehd. et Editt. post Can-
terianam omnes, Stephanianā et Sebastianā exceptis. λεύσω reliquos
Codd. omnes occupat: Par. ABCDEFGHJL. Neap. III. Vind. I. II. III.
IV. Vit. III. et Pal. 40.; assentiunt Editt. ex Codd. fideliter expressae,
Aldina et Basil. I. — γυνόν] In hoc vocabulo, quod ter in Lyco-

βρος, ἡ θεῖσις τῶν ὑδάτων· σημα-
νει ὁ νασμός ἐνταῦθα τὸν κατακλυ-
σμόν, ἥγον τὸν καιρὸν τοῦ Λευκα-
λῶνος Vind. I. Ἐν ἤφῃ φερόμενος
— ἡ βροχέτον ἡ κατακλυσμὸν — τῇ
γῇ Vind. II. τοῦ Διὸς μετ' ἡφου
φερόμενος ὑετός, κατακλυσμός· ὅθεν
καὶ νῆμα Vind. III. ἡφῃ βράζων —
ὑδωρ Pal. 40. 81. Οἱ πύργοι κατ-
έπιπτον· οὗτοι δὲ ἐσχάτην Par. A.
Κατέπιπτον· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρω-
ποι — τὴν ἐσχάτην Vind. I. Κατέ-
πεσον· οὗτοι δὲ ἄνθρωποι ἐσχάτην
Vind. II. Πόλεις κατέπιπτον· ἄλλοι
δὲ ἄνθρωποι ἐσχάτην Vind. III.

82. Ἐκολύβων, μοῖραν πρὸ ὀφ-
θαλμῶν βλέποντες Par. A. Ἐπλεον
Par. C. Ἐκολύβων θεασάμενοι
Vind. II. Ἐπλεον τὴν τύχην πρὸ
ὀφθαλμῶν βλέποντες Vind. III. θά-
γατον Pal. 40. 83. Τὴν δρὺν δέ,
καὶ τοὺς καρποὺς αὐτῆς, καὶ ἡδὺν
βότρυ Par. A. Δρύς ἡ ἄκαρπος,
φηγὸς δὲ ἡ κάρπιμος Par. B. Βα-
λανός, ἀκράδρυα, ἥγον πᾶσαν
ἄλλην ὀπώραν — ἡδὺν ἥγουν τὰς
σταφυλάς Par. C. Ἦσθιον τὴν βά-

λανον, πᾶσαν ὀπώραν Vind. I. Βά-
λανον, ὀπώραν παντοίαν Vind. III

84. Φάλαιναί, εἶδος φώκης, καὶ
αἱ δελφίνες, αἵτινες ἐπὶ τῶν ἀρσέ-
νων Par. A. Τὰ κήτη τὰ θαλάσσια·
αἵτινες φῶκαι, ἥγουν αἱ θήλειαι
Par. C. Αἱ ἰχθύες· ζωῆφια, καὶ αἱ
φῶκαι — τῶν, ἥγουν τῶν ἀνδρῶν
Vind. I. Κανθολοβέστριαι Vind. II.
Εἶδος φώκης Pal. 40. 85. Ἐτρέ-
φοντο αἱ φῶκαι· εἰσὶ δὲ θαλάσσια
θήλια — κοίτας ἐπιθυμοῦσαι ἀνθρώ-
πων· in marg.: ὁρμῶσαι Par. A.
Κήτη, ζῶα θαλάσσια — ἐπὶ τὰς συν-
ουσίας· εὐφημῶς λέξις Par. C. Ἐ-
τρέφοντο· ἐπὶ τα — τὴν κοίτην ἔρω-
τικῶς ὁρμῶσαι Vind. I. et II. Ἐπὶ
στρώματα ἔρωτικῶς ὁρμῶσαι τῶν ἀν-
θρώπων Vind. III. Ἦσθιον, εἰς τὰς
κοίτας εἰσπηδῶσαι Pal. 40.

86. Βλέπειν τρέχοντα κορμόν· λέ-
γει δὲ Ἀλέξανδρον, τὸν Πάριον, διὰ
τὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ὄναρ· ἐλημέ-
νον καὶ τὴν ψυχὴν μετέωρον Par. A.
Ἀποστροφὴ τοῦ σχήμα· δρώσας τις
ὢν, κατὰ μεταθεσιν τοῦ δ εἰς γ —
πλοῦον μετὰ ἀρμένου Par. C. Τὸ

τρήρωνος εἰς ἄρπαγμα πεφναίης κυνός,
 ἦν τόργος ὑγρόφοιτος ἐκλοχεύεται,
 κελυφάνῳ στρόβιλον ὠστρακωμένην.
 Καὶ δὴ σε ναύτην Ἀχερουσία τρίβος

90

phrone legitur, Codd. h. l. inter formas γυνὸν et γρυνὸν vehementer dissentiunt, ita ut pari librorum auctoritate utrumque nitatur; in reliqua autem locis (v. 294. et v. 1362.) magno consensu formam γυνὸς retinent. Ad quod accedit, quod Auctor Etym. M. qui utramque formam affert, ad γρυνὸς diserte Lycophronem nominat. γυνὸν tuerentur Par. BCDGHL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. γρυνὸν Par. K. vitiose. γρυνὸν Par. AEFJ. Neap. I. Vind. I. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I. II. et omnes deinceps Canterianae recensionis asseclae. Ipse autem Canterus γρυνὸν maluit, idque, ut solet, in versione posuit, in notis tamen optionem lectoribus reliquit.

88. τόργος] Hanc vocem e nostro loco attulit Suidas v. τόργος. — ὑγρόφοιτος] ὑβρίφοιτος Par. A, altera tamen lectione in margine notata.

89. κελυφάνῳ στρόβιλον] κελυφάνῳ στρόβιλον Vit. et Ciz. στρόβυλον Par. K. et Vit. II. in quo tamen i e correctura insertum est. Affert Eustath. ad Dion. Perieg. v. 157. p. 115, 33. edit. Bernh. — ὠστρακωμένην solus Par. A. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Meurs. utr. et Reich. Alteram lectionem ὠστρακωμένην tuerentur reliqui Codd. omnes, et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utr. et Sebast. Versus 88 et 89 in Cod. Par. H. inverso ordine leguntur. — 90. Ἀχερουσία] Ita scribendum est, sensu non minus, quam metro flagitante. Nam quod in solo Par. A. inveni, Meursius vero iam ante ex coniectura dederat,

πλοῖον, δαλόν Neap. II. Κορμόν λέγει τὸν Πάριν Neap. III. Μέλλω ἰδεῖν σπουδαῖοντα, τρέχοντα, ἡγουν τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν κορμόν, τὸν δαλόν Vind. I. Ἡ πλοῖον τοῦ Ἀλέξανδρου λέγει διὰ τὸ ἐκ ξύλων πεποιησθαι· ἐπιτερωμένον δὲ διὰ τὰ ἄρμενα, παρ' ὅσον τὴν πορείαν δι' αὐτῶν ποιεῖται, κατὰ μετωνυμίαν Vind. II. Θεάσμαι σε — καὶ τρέχοντα κορμόν ἢ ναῦν· διὰ τὸ μετὰ στόλου πτερὰ κεκτιμένον, ἥτοι τὰ ἱστία Vind. III. 87. Τῆς δειλῆς εἰς ἄρπαγὴν· καλεῖ δὲ περισσεῖαν τὴν Ἑλένην· τῆς ἀναιδεστάτης Ἑλένης, κατὰ τὸν Ὀμηρικὸν σίχον· Ἀἶερ ἐμείο κυνὸς κακομηχάνου (Iliad. ζ'. 344.) Πέφνη δὲ, ἀκρωτήριον τῆς Ἀσωνικῆς, ὅθεν ὠρμάτο ἡ Ἑλένη· ἢ πεφναία, ἀπὸ τοῦ πάντας φονεύει· πρόξενος γὰρ ὀλέθρου Par. A. Τῆς ἀέτίας φονευθῆναι, τῆς ἀναιδεστάτης Par. C. Παρσιτεῖας, τῆς λῶννου, ἡγουν τῆς Ἑλένης Vind. I. Δειλῆς περισσεῖας, φορικῆς — πῆς φορικῆς, δι' ἣν πολλοὶ ἀπέθανον Vind. II. Διὰ τὸ διαπεῖρον τῆς περισσεῖας . . . καὶ διὰ τὸ πολυτεκεῖν· φορικῆς, ἢ ἀέτίας

φόνου τῆς Ἑλένης Vind. III. Ἀέτίας τῶν φόνων Pal. 40. 88. Ἦντινα ὁ γυνῆ, ἢ ὁ ἀέτιος ἢ κύκνος τόργος δὲ κυρτός ὁ γυνῆ· νῦν δὲ τὸν κύκνον λέγει, ὃν μιμησάμενος ὁ Ζεὺς συνέμιγνεν τῇ Ἀθήνῃ, ἀπ' ἧς ἡ Ἑλένη· ὁ ἐν ὑγροῖς τόποις διατρέβων· ὁ ἐν ὕδατι διατρώμενος — γεννᾷ Par. A. Ἑλένην — κύκνος ἡγουν ὁ Ζεὺς — ὁ ἐν τοῖς ὑγροῖς φροῖτων Vind. I. Κύκνος ἢ γυνῆ ὁ Ζεὺς — καὶ ἐπὶ τὰ ὑγρά φροῖτωμενος — γεννᾷ Vind. III. 89. Τῷ τοῦ ὠοῦ ὀστράκῳ, τῷ καλύμματι καὶ ὕμνῳ τοῦ ὠοῦ· διὰ τὴν ἱστορίαν, ὅτι ἐξ ὠοῦ ἐγεννώντο ἡ τε Ἑλένη καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς — περιφερὲς, στρογγυλοειδὲς — ὀστράκῳ περιεκεκλεισμένην Par. A. Περιφερὲς — ἐν ὀστρακοειδεῖ Par. C. Τῷ λέπει τοῦ ὠοῦ στρογγύλῳ — τὴν ἐσκαπασμένην Vind. I. Ὄου λέπει — στρογγύλον· τῷ ὀστράκῳ τοῦ ὠοῦ ἐσκαπασμένην, περιεκεκλεισμένην Vind. II. Ὄστράκῳ ὠοῦ κυκλοτερεῖ — ὀστράκῳ καλυμμένῳ Vind. III. Τῷ ὕμνῳ τοῦ ὠοῦ περιβεβλημένην Pal. 40.

90. Καὶ δὴ σε ναύτην, ὃ Ἀλέξανδρε, ἢ εἰς τὸν Αἰδὼν καθόδους ἐν

καταιβάτις πύγαθρον οὐ πατρὸς κόπρους
στείβοντα ῥακτῶν βουστάθμων ξενώσεται,
ὡς πρόσθε κάλλους τὸν θυωρήτην τριπλαῖς.

ἡ *Ἀχερουσία*, in eo glossatoris manum agnosco, veram scripturam sive explicantis, sive metro sensuique, addito articulo, subvenire studentis. Portenti enim simile esset, articulum, si scriptus olim fuisset, in uno tantum Codice servatum esse, in tot autem libris vel optimis intercidis. Minime vero placet, quod e Thryllitzschii annotationibus Müllerus proposuit, ἡ *χερουσία*, cum ineptam esse videatur, potioris vocabuli partem, ab eo, cui longe inferior potestas in oratione est, absorberi. Neque alia de causa credo Porsonum Phoeniss. v. 936. *ἄλθει* edidisse, ἡ *λήθει* autem, quod alii maluerunt, repudiasse. Quae autem haec declivis sive Acheruntis, sive Orci via fuerit, optime explicuit Potterus his verbis: sunt qui Acherusiam viae Laconicae nomen esse arbitrantur; mihi nihil tale videtur, sed potius ita dici regionis istius viam quamlibet, in qua Taenarus promontorium fuit, ubi fauces erant ad Inferos deducentes, et antrum ostendebatur, per quod Herculeum ab Inferis rediisse poetae fabulati sunt; unde etiam hanc viam *καταιβάτιν*, sive declivem, appellavit Lycophron; nam per immania praecipitia patebat ad Inferos iter. — 91. *πύγαθρον*] Hanc vocem e Lycophrone citant Etym. M. p. 695, 48. et Tzetz. Chiliad. V. v. 98. — 92. *στείβοντα*] *στείχοντα* Par. C. e correct. et Vind. III. *στείχοντα* Par. L. et Ciz. — *βουστάθμων*] *βουσιθάων* Neap. I. Vind. III. Vit. II. et III. — *ξενώσεται*] *ξενώσεται* Par. DEG. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. et III. *χειρώσεται* Par. K. superscriptis tamen ξ et γ. *ξενώσεται* habent editi. Ald. Bas. I. et reliquae omnes. Nullam hic causam video, cur poeta communem formam cum altera commutaverit. — 93. *πρόσθεν* vitiōse exhibent Par. G. Vind. IV. et Vit. III., in quo tamen γ a manu recentiori obelo transfixum est. — *τριπλαῖς* Par. B. Verba *θυωρήτην τριπλαῖς* e nostro loco citat Auctor Etym. M. p. 457, 50. ubi corrige, quod iam dudum Potterus proposuit: *νῦν δὲ μεταφορικῶς εἶπεν ἐπὶ τοῦ κάλλους, ὅτι ἐκρίνεν τὰς θεάς.*

Ταινάρω τῆς Λακωνικῆς, δὲ τῆς ὁ Πάρις ἠμύλλεν τὴν Ἑλένην ἀρπάζειν Par. A. Τὸν πλοῦτηρα, ἦγουν τὸν Ἀλέξανδρον — ἡ χαρὴν μὴ ποιοῦσα ὁ δὲ Par. C. Ὁ Ἀλέξανδρε — ἡ τοῦ Αἰδου, ἦγουν ἡ Λακεδαιμονίᾳ Vind. I. Πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον — ἡ πρὸς τὸν Αἶδον ὁδός, ἥτοι τὸ τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον — ὁδός Vind. III. 91. Ἡ καθόδος· δειλὸν ἢ ἄπαγα· ἔστι δὲ ὅς τις τοῦ· τοὺς γὰρ δειλοὺς πύγαθρους ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, καὶ μελαμπύρους τοὺς ἀνδρείους· οὐ τοῦ πατρὸς μάνδρας καὶ ἐπαύλεις Par. A. Ἡ κάτω βρῆναι ποιοῦσα τοὺς ἀνθρώπους, ἦγουν εἰς Αἶδον — τοῦ Ποταμοῦ ἐπαύλεις Par. C. Ἡ κάτω φέρουσα — τὸν λευκὴν ἔχοντα πυγὴν, τὸν Ἀνάνδρον, δειλὸν — ἐπαύλεις, μάνδρας Vind. I. Κατωφέρῃς — πόρρον

ἡ δειλὸν ἢ λεγνόν — τοῦ ἡμετέρου — ἐπὶ τὰς μάνδρας Vind. III. Κατὰ γούσα εἰς Αἶδον — εἰς τοὺς Pal. 40. 92. Πατοῦντα — βουνῶν, φαραγῶν, τραχέων — βουστασιῶν — ξενοδοχήσει Par. A. Βουκολῶν διαδέχεται Par. C. Περιπατοῦντα τραχέων — βουστασιῶν Vind. I. ὑποδέχεται Vind. II. Πορευόμενον — τραχέων· ἀπὸ τοῦ ῥήσσω — βουστασιῶν, πομνίων — ξενοδοχεῖται, ὑποδέχεται Vind. III. Οὐχ ἑπιπατοῦντα — βουστασιῶν — δεξιώσεται Pal. 40. 93. Ὡς τοῦ προτέρου κάλλους — θυωρὸς μέγιστος ἡ τράπεζα, ὡς τὰ θύη δεχομένη — τὸν χειρῆ, τὸν τραπέτην, τὸν ἀγυρογενώμονα, τὸν Ἀλέξανδρον, παρῶν τὰς τρεῖς θεάς ἔκρινεν, Ἡραν, Ἀθηνᾶν, Ἀρροδίτην Par. A. Ταῖς τρεῖς θεαῖς, Ἡρᾷ, Ἀρροδίτῃ καὶ Ἀθηνᾷ Par. C. Τοῦ —

ἀλλ' ὁστρίμων μὲν ἄντι, Γαμφηλᾶς ὄνου
καὶ Λᾶν περήσεις, ἄντι δ' εὐχίλου κάπης
καὶ μηλιαυθμῶν, ἥδ' ἡ χερσαίας πλάτης,
τράμπις δ' ὀχήσει καὶ Φερέκλειοι πόδες

95

94. ὁστρίμων] Vid. Phot. Lex. v. ὁστρίμα et Hesych. v. ὁστρίμων. — ἄντι] ἄντι sine accentu, Par. A. ἄντι Par. CG. Vind. I. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. Aldina vero, Basil. II. Par. II. Reich. et Sebast. ἄντι. — σιαμφηλᾶς Vit. I. et Ciz. vitiose. — 95. Λᾶν περήσεις] Vid. Steph. Byz. v. Λᾶ et Eustath. ad Iliad. β. 319. p. 230, 2. edit. Rom. (Tom. I. p. 186, 24. edit. Lips.) περήσεις Par. D. — εὐχίλου] Par. DEFHJ. Neap. II. III. Vind. II. IV.

Vit. II. III. Pal. 40. et Ms. Canteri. εὐχίλου Par. B. εὐχέλλου Par. AGL. Neap. I. (in margine vero εὐχίλου) Vind. I. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae omnes praeter Potter. I. quae εὐχίλου in textu, in

indice autem εὐχέλλου exhibet. εὐχέλλου Par. C. et Vit. I. εὐχόλου Par. K. Veram lectionem servavit etiam Paraphrastes Vaticanus.

96. μηλιαυθμῶν] Par. AC. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. et Pal. 40. μηλιαυθμῶν Neap. III. in quo quidem versus in textu omissus, ab eadem manu in margine adscriptus est. Eandem scripturam, e falsa pronuntiatione, ut videtur, ortam, tumentur Vind. I. III. IV. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Ald. Bas. I. et sic reliquae deinceps omnes. Versum affert Etym. M. h. v. p. 586, 33. ex quo manifestus error, μηλιαυθμῶν, immerito a Pottero inter varias lectiones relatus est. — πλάτης Par. K. vitiose.

97. ὀχήσει] ὀχέσει Vind. II. Legitur hic versus in Schol. minor. ad Iliad. ε. 62. p. 147, a. 8. edit. Bekk. et apud Scholiasten ad Nicandr. Theriac. v. 268., qui eum duplici vitio inquinatum ita affert: τράμπις δ' ὀχήσει καὶ Φερέκλον οἱ πόδες. Cf. praeterea Eustath. ad Iliad. ε. 62. p. 522, 2. edit. Rom. (Tom. II. p. 9, 38. edit. Lips.)

κετὴν ταῖς τρισσαῖς θεαῖς Vind. I. ὥς περ πρώτον — τοῦ ἔρωτος τὸν κριτήν. ἐπὶ ταῖς θεαῖς Pal. 40.

94. Ἀλλὰ τῶν ὄρων μεκτιῆς Τροίας ἢ Φρυγίας — τόπος τῆς Λακωνικῆς, οὕτω καλούμενος Par. A. Ὀρος Τροίας — ἡγουν τὸν Μάλεαν, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου περάσεις, καὶ τὴν Λᾶν, πόλιν τῆς Λακεδαιμονίας, ἄντι τῶν Ὀστρίμων καὶ τῶν ὀρέων τῆς Τροίας Par. C. Τῶν ὀρέων τῆς Τροίας — τὰς σιαμφῶνας, ἡγουν τὸν Μάλεον ἀκρωτήριον Vind. I. Σιαμφῶνας — τόπος Λακωνικῆς, διὰ τὸ εὐκατα σιαγῶσι ὄνου· τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς Vind. II. Φρυγίας ὀρέων, μανῶν (leg. βουνῶν) — τόπος οὕτω καλούμενος Vind. III.

95. Καὶ τῆς καλαυρόπος ἢ τοῦ πτόου — περάσεις — ἐστὶ δὲ τόπος Λακωνικῆς τῆς Μάλεα· ὥς φησι ὁ ποιητής· μέγας δὲ λίθου μέγα κύμ' ἀποέρρει (Odys. γ. 296.) ἀντὶ δὲ τῆς εὐτρόφου καὶ θρεπτικῆς

φάττης Par. A. Λιέλης — δικαίως τραπέζης Par. C. 96. Τῆς τῶν θρεμμάτων ἢ προβάτων κοιμήσεως — καὶ τῆς χερσαίας, τοῦ πτόου, τῆς καλαυρόπος Par. A. Ποιμνίων — καὶ ἡπειρωτικῆς, γειτοῦς — πτόου ἢ καλαυρόπος Par. C. Ἀντὶ μανθῶν — ῥάβδον ἡγουν λαγύβολον — τῆς καλαυρόπος Vind. I. Μανθῶν προβάτων — τῆς ποιμενικῆς ῥάβδου Vind. II. Σηκῶν τῶν προβάτων, ἐπανέων — τῆς πτωαρίου, κόπης Vind. III. 97. Βαρβαρικὸν πλοῖον ἀπάξει — αἱ νῆες· ὁ γὰρ Φερέκλος αὐτὰς εἰργάσατο Par. A. Τράμπις παρὰ Λακεδαιμονίους ἀπὸ μέρονος ἐλέγτο πᾶν πλοῖον — βασιτάζει, ἀπάξει, ἢ ναὺς ἢ εἰργασμένη παρὰ τοῦ Φερέκλου Par. B. Καὶ τὸ ληστρικὸν πλοῖον — ἢ ὁ Φερέκλος, ἢ αἱ νῆες Φερέκλειαι Par. C. Πλοῖον βασιτάζει, πορεύσει — αὐτὸς ὁ Φερέκλος, ὅστις ἐποίησε τὰς νῆας τοῦ Ἀλεξάνδρου Vind. I.

δισσὰς σαλάμβας κατὰ Γυθίου πλάκας,
 ἐν αἰσι πρὸς κύνουρα καμπύλους σχόσας
 πεύκης ὀδόντας, ἐκτορας πλημμυρίδος,
 σκαρθμῶν λαύσεις εἰναφώσσωνα στόλον.

100

98. σαλάμβας] Hanc vocem e Lycophrone citat Etym. M. p. 707, 46. — Γυθίου] Ita nostri Codd. sine ulla varietate omnes; assentiunt Editi. Ald. Bas. I. et reliquae omnes et Paraphrasis Vaticana. Hoc tanto librorum consensu licet vulgaris scriptura ita firmata sit, ut sine temeritate quadam sollicitari non posse videatur: negari tamen non potest, alteri quoque lectioni, κατὰ Γυθείους πλάκας, quam Stephanus Byzantinus servavit, non deesse, quo sese vel maxime commendet. Aptissima enim est, et nescio an magis ex more Lycophronis, qui, ubicunque fieri potest, genitivos nominum propriorum cum adiectivis indidem formatia commutare solet. Quo enim modo superiori versiculo Φερέκλειοι πόδες, pro Φερέκλου πόδες adhibuit, (licet hoc non omni ex parte idem sit) eadem ratione saepissime usus est; sic v. 56. Τευταρείοις περὶώμασι pro Τευτάρου posuit, v. 224. Αἰσάκειον χορηγῶν pro Αἰσάκου, v. 410. Λειβήθριαι πύλαι pro Λειβήθρας, v. 804. Τεμενέων αἱμάτων pro Τεμένου, v. 885. Κιννύφειος ῥόος pro Κιννύρου, v. 1012. Λυκορμαίων πόταν pro Λυκόρμου, v. 1067. Ναυβολέων ἐργῶν pro Ναυβόλου, v. 1085. Λαμηταῖς διναις pro Λαμητόν, v. 1148. Ναυῦκειον ἄστυ pro Νάυκος; v. 1208. Ὀφρουεῖων ἡρώων pro Ὀφρουτοῦ, v. 1276. Τιτώνιον χεῦμα pro Τιτώνος; et plura eiusdem generis. Praeterea Stephani Codd. Parisin. nr. 1412. et 1413. hunc versum vitiosae

ita exhibent: δισσὰς Σαλμυδισσὰς κατὰ Γυθείας πλάκας.

99. καμπύλους] καμπύλου Vind. III. et Edit. Basil. I. καμπύλα Par. B. et Pal. 40. superscripto. οὐς. καμπύλας Rehdig. — 100. πλημμυρίδας Par. A. Tetigit hunc locum Eustath. ad Iliad. p. 1283, 55. edit. Rom.

101. σκαρθμῶν] σκαρθμῶν Par. B. et edit. Ald. vitiose. — λαύσεις] λαύσεις Neap. III. — εἰναφώσσωνα] Haec est omnium fere librorum scriptura, leviter tantummodo in eo variata, quod in aliis Codd. cum simplici ῥ, in aliis cum duplici, utraque vero scriptura modo cum aspero spiritu, modo cum tenui notata apparet, ita ut poeta vel *unizelen*, vel *novem velorum* classem dixerit. Quod posterius unice probandum est. Nam et analogiae ratio suadet, ut vocem εἰναφώσσων non inter

98. Δισσὰς θυρίδας· παρὰ τὰ σέλας ἐμβαλλεῖν· ἔστι δὲ ὄνομα τόπου, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς — καὶ ἀπὸ τόπου Λακωνικῆς Par. A. Ἐπὶ τὰς δύο θυρίδας, ἡγουν τὰ δύο ἀκρωτήρια τῆς Λακωνικῆς — καὶ τοποθεσίας Par. C. Εἰς διπλὰς θυρίδας· εἰσὶν ἄκρα Λακωνικῆς — ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς — τόπους Vind. II. Πύλας, δι' ὧν βαίνει τὸ σέλας· καὶ τὰς σελαγεῖς (sic) — ἀκρωτήριον Λακωνικῆς — τόπους νῦν τραχεῖς τοῦ ὄρους Vind. III. 99. Ἐν αἷς πόλεσιν ἢ θυρίσιν — πρὸς τὰ κύματα, ἢ τὰς τραχεῖς καὶ ἀλιμένους τόπους παρὰ τὸ κεκινῶσθαι — κρατήσας ἢ ἀφῆσας, βυλῶν Par. A. Περιφερεῖς — κρατήσας Par. C. πόλεσιν, πλαζέ — τραχεῖας πέτρας — ἐμβαλῶν (leg. ἐμβαλῶν) Vind. II. πλαζέ, ἡγουν τόποις — τραχεῖας πέτρας — ἐπικάμπτει καταβαλῶν Vind. III. 100. Τῆς ναὸς τὰς ἀγκύρας — πλημύρας, κλυδωνος, βάλης, τῆς ὁρμῆς τῆς θαλάσσης Par. A. ἐφεκτικὰς, κρατικὰς τοῦ σάλου Par. C. τῆς νῆος τὰς ἀγκύρας — τοὺς κρατῶντας καὶ κωλυτάς τῆς θαλάσσης Vind. II. τοῦ πλοίου τὰ σίδερα — φύλακας, κωλυτάς, ἡγουν τῶν κυμάτων Vind. III. 101. Ἀνακαύσεις, κοιμήσεις τῶν σκαλμῶν, τῶν κινήσεων ὁρμήσεις (leg. ὁρμῆσεις) ἐννεάπλοιον στόλον, ἢ παρὰ τὴν θίνα (in marg.: λείπει τὸ πρὸς, ἐὰν θίνα φώσσωνα γράφηται)

καὶ τὴν ἀννυμφον πόρτιν ἀρπάσας λύκος,
δυοῖν πελειαῖν ὠρφανισμένην γαῖης,

ea referamus vocabula, quae cum voce εἰς composita (ut ἐνέμενος, ἐνὸρ-
χης) paucissima inveniuntur; sed multo ampliori eorum familiae accen-
ueamus, quae vocem ἐννέα sibi adsciverunt, plurima sane et notissima,
et quorum usus latius patet, quam qui exemplis comprobari debeat.
Deinde etiam ipsius poetae verba eo in loco, ubi de navibus, quibus
Paris in Graeciam traiecerit, sermo est (v. 22—25.) dubitare non si-
nuunt, utra h. l. scriptura praefenda sit. De noveno autem navium
numero, certusne is sit, an mystici quiddam, (quod aliis fortasse pla-
cebit) in eo reconditum lateat; finxeritne tale quid ipse poeta, an
aliunde traditum acceperit, de hoc quaerere et disceptare velle, pue-
rile esset. Dicendum autem est de alia lectionis varietate, paucorum
licet, sed antiquissimorum Codicum, cuius mentionem apud Tzetzam
et in Schol. min. factam videmus. Haec est θίνα φώσωνα, quam
Scholiastae, praepositionibus εἰς vel παρὰ vel πρὸς additis, aliquatenus
saltem fulcire conantur; mirabiles sane in eo, quod illud φώσωνα,
nude positum, tam patienter concocerint. Omnis vero difficultas sta-
tim expeditur, modo memineris, litteram τ in antiquis exemplaribus, et
quo vetustiora ea sint, eo saepius, ita scribi solere, ut facillime cum
littera θ commutari possit; cuius rei exempla suppeditat Bastius Com-
ment. Palenogr. p. 714. edit. Lips. Tab. H. num. 14. Iam tibi tibi vo-
cem εἰναφώσωνα in vetustissimo quodam libro ita exaratam fuisse, ut
in Cod. Parisino H.: θίναφώσωνα, et originem erroris manu, ut ita
dicam, tenebis. Lectionis diversitatem, quam indicavi, Codd. mei ita
exhibent: εἰναφώσωνα Par. GK. Vind. III. IV. Vit. III. Pal. 40. et Editt.
Ald. Bas. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast.

εἰναφώσωνα Par. FH. et Editt. Basil. I. et Steph. εἰναφώσωνα (sic)
Par. BC. εἰναφώσωνα Par. DJL. Vit. I. et Ciz. εἰναφώσωνα Par. E.
Neap. I. II. Vit. II. et Vind. II. (in quo superadditum est θίνα) θίνα
φώσωνα Par. A. Neap. III. in quo tamen eadem manus adscripsit: γα-
καὶ εἰναφώσωνα. — 102. ἀννυμφον Vind. IV. vitiose. — πόρτιν Par. A.
Vind. III. et Vit. I. — ὡς λύκος Par. L. Vind. III. Vit. I. et Ciz.

103. δυοῖν] Hanc formam tuentur Par. ABCDEFGHJK. Vind. II. III.
IV. Vit. II. III. et Pal. 40. omnes praeterea Editt. excepta Aldina. Al-
teram formam δυεῖν importune, ut videtur, a sciolo quodam gramma-
tico huc illatam, praebent Par. L. Vit. I. Ciz. et codex Aldinae editio-
nis. Utramque coniunctim exhibet Par. G. δυοῖν. — πελειαῖν] Par.
ACH. Vind. III. et Editt. Basil. I. et Steph. πελλαιν Pal. 40. πελειαῖν
Par. BDEFGJL. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II.
Par. II. Commel. Meurs. utrq. Potter. utrq. Reich. et Sebast. πελειαιν

Par. A. ἐννεάρμενον ἢ μονάρμενον ὡς — ἤγουν ὁ Ἀλέξανδρος Vind. II.
Par. C. ἐννεάπλοον ἢ ἐν ἄρμενον διὰ τὸ μὴ κατὰ νόμους νυμφευθῆναι
(sic) Neap. II. σκαλμῶν, τῶν κινή- τῷ Θησεῖ — δάμαλιν — ὡς Ἀλέξανδρε
σεων παύσεις, ὁμήσεις (sic) ἐννεά- ὁ ἄρπαγος Vind. III. κακόνυμφον
πλοον ἢ Ἐν ἄρμενον (sic) Vind. II. Pal. 40. 103. Δύο παίδων· λέ-
τῶν κινήσεων ὁμήσεις (sic) παύσεις γω δὲ Ἐρμιόνην καὶ Ἰριγένειαν —
μετ' ἐννεα νῆας ὡν ἐπλευσε Vind. ἐστερημένην, ἡλλοτριωμένην τόκους
III. 102. Καὶ τὴν πολύνυμφον ἢ P. c. A. γένους Par. C. δύο παίδων,
κακόνυμφον δάμαλιν Ἑλένην ἀρπά- Ἐρμιόνης καὶ Ἰριγένειας στερηθεῖ-
σας ὁ Ἀλέξανδρος Par. A. πολύνυμ- σαν — γοναῖς, γονῆς Vind. II. τῆς
φον — σύ — διὰ τὸ ἀρπακτικὸν τοῦ ἐκ Θησέως Ἰριγένειας, καὶ τῆς ἐκ
ζώου Par. C. πολύνυμφον, τὴν πο- Μενελάου Ἐρμιόνης ἐστερημένην οὐ-
λύανδρον δάμαλιν, τὴν Ἑλένην — σαν — τῆς Vind. III. Ἰριγένειας,

καὶ δευτέραν εἰς ἄρκυν ὀθνεῖαν βρόχων
ληΐτιν ἐμπταίσασαν ἕξεντοῦ περῶ,
Θύσῃσιν ἄρμοι μηλάτων ἀπάργματα

105

Par. K. — γονῆς] Discrepantes lectiones, quae h. l. in Codd. inveniuntur, quorum maxima pars γοναῖς, pauciores γοναῖν, paucissimi tantum veram, ut arbitror, lectionem γονῆς exhibent, inde ortae videntur, quod compendium syllabae *ης* in γον^ν, sive negligentius exaratum, sive male a librariis intellectum, primum cum simillima syllabae *αις* (γον^ν) nota commutaretur; postea vero alii librarii, ut vitiosae lectioni mederentur, Dualem inferrent. γονῆς tuentur Par. L. Vit. I. Ciz. et Par. G. in margine; praeterea Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Meurs. utr. Pott. utr. Reich. et Sebast. γοναῖς Par. ABCDHJ. Vind. III. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. I. et Steph. γοναῖν Par. EGK. Vind. II. IV. Vit. II.

III. et Coel. Rhodig. Lect. Antiq. lib. VII. p. 260. γοναῖς Par. F.

104. ἄρκυν] ἄρκυν Vind. II. et Vit. II. Vid. Etym. M. p. 144, 10 sqq. — ὀθνεῖαν γαυον Par. H. — 105. λήτιν] λήτιν Vind. II. et IV. λήστιν Par. A. Tetigit hunc locum Eustath. ad Iliad. x. 460. p. 877, 45. edit. Rom. — ἐμπταίσασαν] Libri veteres has quatuor lectiones praebent: ἐμπταίσασαν, ἐμπαίσασαν, ἐμπέσασαν, ἐμπεσοῦσαν; quarum duas posteriores, quippe quae manifesta priorum glossemata sint, verbo tantum indicasse satis habemus; licet ἐμπέσασαν minime ab Alexandrinae aetatis usu abhorreat; vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 724. et Buttm. Gramm. gr. ampl. Tona. II. p. 218; ex illis autem, quas priori loco posuimus, ἐμπταίσασαν alteri lectioni, ut aptiorem, praetulimus. Nam cum utrique verbo incidendi quidem notio, hoc tamen, ut videtur, discrimine insit, ut alterum (ἐμπαίω) magis illidendi, alterum (ἐμπταίω) illabendi vim habeat, ita ut illud de his dicatur, qui gravi quodam casu procumbunt, hoc vero ad eos pertineat, qui fallente vestigio collabuntur; unde etiam ad eos transferri solet, qui errore commisso, in calamitates incident: dubitari non potest, quin hoc de avibus aucupatorio lino incidentibus aptissime dicatur. Eadem vero metaphora h. l. de amoris aucupio dictum est. De verbo πταίω eiusque compositis vid. Merrick. ad Tryphiod. v. 312. Diversitatem lectionis Codd. mei ita exhibent: ἐμπταίσασαν Par. AFJ. Neap. III. Vind. III. et Edit. Pott. utr. et Reich. ἐμπαίσασαν Par. B. (minio tamen insertum est *ι*, et superadditum etiam *πι*) Pal. 40. et Edit. Bas. I. II. Par. II. Commel. Steph. et Meurs. utr. ἐμπέσασαν Par. CDEGKL. Neap. I. II. Vind. II. (superaddito *η* ἐμπταίσασαν) Vind. IV. Vit. I. II. (in quo additum est *η* ἐμπταίσασαν) Vit. III. Ciz. Rehd. et editio Aldina; ἐμπεσοῦσαν Par. H. et edit. Sebast. — περῶ] Vid. Polluc. Onom. lib. V. c. IV. 29. et Meursii Comment. ad h. l. — 106. Θύσῃσιν] Θύσῃσιν Par. F. Rehd.

τῆς ἀπὸ Θησέως, καὶ Ἐρμιόνης, τῆς ἀπὸ Μενελάου, ἔρμαν οὖσαν Pal. 40.

104. Καὶ δευτέραν ἀπαγὴν τὴν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου — εἰς παγίδα, ἣ εἰς δίκτυον ξένων πάγων Par. A. δίκτυον, θήρατρον — ξένων, ἥγουν τῶν μοιχικῶν Ἀλεξάνδρου Par. C. πρῶτον ὑπὸ Θησέως, δεύτερον ἀπαγείσαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου — καὶ ξένων Vind. II. ἥραγῃ γὰρ καὶ ὑπὸ Θησέως ἐπταίετῃ οὖσα — δίκτυον ξένων ἀργευσμάτων Vind. III. δίκτυον

— νόθων, ξένων Pal. 40.

105. Λήστιν, ἀχμάλωτον ἐμπεσοῦσαν — τὸ (leg. τῷ) τοῦ θηρευτοῦ Ἀλεξάνδρου, ἢ τοῦ Ἑρωτος Par. A. ἐντροῦσαν Par. C. ἀχμάλωτον — ἢ ἐμπταίσασαν, ἐρπετοῦσαν — θηρευτοῦ — τῷ ἔρωτι ἢ τῷ κάλλει Vind. II. ἀχμάλωτον ἐμβληθεῖσαν — κυνηγοῦ ἢ ἀγρευτοῦ — ἔρωτι ἢ πλοῦσι ταῖς κωπαις ἐπτερωμένῃ Vind. III. λήστιν ἐμπταίσασαν — τῇ ταχύτητι Pal. 40. 106. Ἐν θυ-

φλέγουσαν ἐν κρόκησιν καὶ Βύνῃ θεᾷ,
θρῆεις ὑπὲρ Σκάνδειαν Αἰγίλου τ' ἄκραν,
αἶθρων ἐπακτήρ καρχαλῶν ἀγρεύματι.
νῆσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος ἐκχέας πόθον,

110

et Editt. Ald. et Par. II. Memorabilis est varietas Par. A. *θυσίαν*, quam perantiquis Scholiastes per *θυσίαις* interpretatus est: ita ut glossa Hesychiana, *θυσία*, *θυσία*, non amplius dubitationi obnoxia esse videatur. Lycophronis locum tetigit Eustath. ad Iliad. α'. 842. p. 114, 44. edit. Rom. (Tom. I. p. 96, 4. edit. Lips.) — ἀρμῶν ἀρμῶν^{στ} (sic) Par. A. cf. Etym. M. p. 144, 47. Schol. ad Iliad. α'. 486. — ἀπάγματα ἀπάγματα

Par. GL. et Ciz. ἀπάγματα Par. J. Idem vitium a prima manu scriptum erat in Vind. II. Vit. II. et III. postea vero correctura sublatum est.

v. 107. *Βύνῃ*] cf. Etym. M. p. 217, 8. — 109. *καρχαλῶν* καρχαλῶν Par. BC. Pal. 40. Rehd. et edit. Ald. et Basil. II. vitiose. — ἀγρεύματα Par. A. — 110. *νῆσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος*] Fuerunt de hac insula, ad quam Paris cum Helena fugiens navim appulsiis dicitur, iam antiquitus diversae opiniones. Etenim satis incerto nomine ab Homero (Iliad. γ'. 445.) *Κρανῆ* vel *κραναῖ* νῆσος appellatur. Hanc alii, qui Parin recto itinere Troiam versus navigasse credunt, Atticae conterminam faciunt, ea potissimum ratione ducti, quod illa insula Cranaë, Sunico promontorio adiecta, postea Helenae nomen acceperit; alii contra asperam quandam insulam, Laconiae littori adjacentem, alii ipsa Cythera intelligunt. Quorum opinioni ea favet narratio, qua Paris, ut insequens hostes falleret, Cretam versus in Aegyptum et Phoeniciam aufugisse traditur. Priorem sententiam tuentur Eurip. Helen. v. 1673 — 75. edit. Dind. Strabo IX. 2, §. 22. et Pomp. Mel. II. 7, 10; alteram Pausan. III. 22, 1. et Steph. Byz. v. Κρανῆ. His tertiam adiungit Eustath. in Iliad. γ'. 445. p. 433, 17 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 347, 33 sqq. edit. Lips.) his verbis: Ὅρα δὲ καὶ ὅτι κατὰ τὴν Ὀμηρικὴν ἱστορίαν οὐκ ἐν Σπάρτῃ τὴν ἀρχὴν ἐμύνη Ἀλέξανδρος τῇ Ἑλένῃ, σπένδων ἵνα μὴ καταπαρῆς γένηται, ἀλλ' ἐν κραναῇ νήσῳ· ἀδελφὸν δὲ φασὶν εἶτε κύριον τῆς νήσου τὸ ὄνομα, διὰ τὸ κραναθῆναι, ἥτοι τελειωθῆναι, ἐπ' αὐτῆς τὸν γάμον, εἶτε τραχεῖα ἐπιθεικτικῶς εἰρηται· τινὲς νοοῦσι τὰ Κῦθηρα, νήσον Ἀφροδίτης ἱερὰν· οἱ δὲ τὴν λεγομένην νήσον Ἑλένην, πρὸς τῇ Ἀττικῇ οὖσαν, ἐγγυτάτω τῆς Κέω κατὰ τὸν γεωγράφον,

οἷαις οὕτω καλουμέναις· τὸ δὲ ἀρμῶι, νηωσί· (in marg.: νηωσί ταῖς Βάχχαις) προβάτων ἀπαρχάς Par. A. ταῖς Βάχχαις νηωσί προβάτων ἀπαρχάς, θυσίας Vind. II. ἀπαρχάς Vind. III. ταῖς θύσαις, Βάχχαις — προβάτων ἀπολῶς Pal. 40.

107. Καίονσαν ἐν θαλασσίαις ψήφους· ἀπὸ τοῦ κρούεσθαι — καὶ Ἀννῇ, τῇ Ἰνῶι· ἀπὸ τοῦ δύναι· β' ἀντὶ τοῦ δ, Λαρκίως Par. A. θύουσιν, καίονσαν ἐν θαλασσίαις ψηφίσω καὶ αἰγιαλοῖς — τῇ Ἰνῶι Vind. II. τῇ ἐν βάσει τοῦ θαλάσσης Λευκοθέα, Οὐνῶν (ἡγ. Οὐνῶν) Vind. III.

108. Λαρκίῳ — τόπος Πελοποννήσου — τόπος Πελοποννήσου ἢ Λακωνικῆς Par. A. πηγήσεις, ἄξεις, ὡ

Ἀλέξανδρε — Σκάνδεια, ὁ αἰγιαλὸς καὶ νῆσος — πόλιν Κυθήρων Vind. II. δραμεῖς — πόλιν Κυθήρων — Πελοποννήσου ἀκρωτήριον Vind. III. et Pal. 40. 109. Διάπυρος κυνηγὸς χαίρων θηράματι Par. A. ὡς καυστικός, ταχὺς — γελῶν, εὐφραυνόμενος Par. C. καὶ ὄξυς, καὶ κυνηγὸς, καὶ χαίρων τῷ θηρεύματι τῆς Ἑλένης Vind. II. σφοδρὸς, διάπυρος, ὄξυς κυνηγὸς, χαίρων τῇ ἄγρᾳ· λέγει δὲ τὴν Ἑλένην Vind. III. 110. Ἐν δὲ τῇ τοῦ Κέκροπος νήσῳ ἐκχέας τὸν πόθον Par. A. ἡ τοῦ θηροῦ, ἡ τοῦ βασιλέως Par. C. τῇ καλουμένη Σουνίῳ — τοῦ Κέκροπος — ἐκβαλὼν, πληρώσας ἐπιθυμίαν Vind. II. τῇ Σαλαμῖνι — βασιλέως αὐτῆς οὗ

Ἀκτῆς διμόρφου γηγενούς σκληροῦς,
τὴν δευτέραν ἔωλον οὐκ ὄψει κύπριον,
ψυχρὸν παραγκάλισμα καὶ δνεράτων
κεναῖς ἀφάσσων ὠλέναισι δέμνια.

ὁ γὰρ σε συλλέκτροιο Φλεγραίας πόσις.

115

ἀπὸ τῆς Ἑλένης ὁμονύμως κληθεῖσαν, διότι ταύτης πρῶτον ἐπὶ ὅτε ἤρ-
πάγη. Cf. Eustath. ad Dionys. Perieg. 524. p. 203, 32. edit. Bernh.
et Tzschuck. ad Pomp. Mel. Vol. III. pars II. p. 697 sqq. Lycophron
insulam, Atticae littori obiectam, intellexit, quod sequentia statim de-
cent; nomen vero, pro more suo, nomina propria, ubicunque fieri pos-
set, supprimendi, non addidit. Sequutus autem est in hac narratione
Herodotum (II. 113 sqq.) sive potius, quantum quidem ex Procli Ex-
cerptis conicere licet, Cypria carmina.

111. Ἀκτῆς Atticae. Vid. infra v. 1339. Eurip. Helen. 1673 sq. φρονεῖ
παρ' Ἀκτὴν τειταμένη, νῆσον λέγω, Ἑλένη τὸ λοιπὸν ἐν βορροῖς κεκλήσεται.

112. ἔωλον] ἔωλον leni spiritu exhibent Vit. III. et Edit. Basil. I. ἔω-
λον proprie de pridiana coenae reliquiis dicebatur, quae ad proximum
mane supererant; deinde etiam de quacunque re non recenti. Suidas
v. ἔωλα· τὸ εἰς τὴν ἔω λειπόμενον. Photius: ἔωλον, τὸ μὴ πρόσφατον.
Etym. M. v. ἔωλος· ἔωλον ὄψον, τὸ χθεσινόν· παρὰ τὴν ἔω, τὴν ἡμέ-
ραν, γίνεται ἔωλος· et in ἔωλοκρασία· ἔωλον τὸ λιτόν, ἢ τὸ μὴ πρόσφα-
τον, ἀλλὰ χθεσινόν. Haec autem hesternae rei notio h. l. minime pre-
menda est, ita ut sensus loci ita se habeat: tali, quati antea (in insula
illa) potitus es tristius scilicet Helenae amore, non iterum frueris; ubi
primum enim ad Aegyptium litus appuleris, praeda tua a Proteo pri-
vaberis, vanam Helenae speciem pro ipsa Helena subministrante.

113. ψυχρὸν παραγκάλισμα] Haec verba e Sophoclis Antigona de-
sumta sunt, v. 646. edit. Herm. Similiter Helena apud Euripidem de
ae ipsa dicit (Helen. v. 35.) καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν, κενὴν δόξαν, οὐκ
ἔχων. — καὶ] καὶ Vind. III. edit. Basil. f. Steph. et Pott. utrq.

114. ἀφάσσω] ἀφύσσω Vind. II. Eadem literarum permutatione
laborat glossa Hesychiana: ἀφύσσειν· ψηλαῖν. ἀπαρνεῖσθαι, ἀπαντεῖν.
ubi priorem partem glossae ad ἀφάσσειν, alteram ad ἀφύσσειν perti-
nere iam dudum VV. DD. perspexerunt. De sensu huius verbi vid.
Schrader. ad Musaeum, Animadv. cap. X. p. 204. (p. 145. edit. Lips.)

115. ὁ γὰρ σε] ὁ γὰρ γε Vit. I. Ciz. et Codex Aldinae editionis; quae

τως ὠνομασμένου — ἡγουν μίγεις
τῇ Ἑλένῃ — τὸν σὸν, καὶ τὴν ἀγα-
πην τὴν σὴν Vind. III. Σαλαμῖνι
Pal. 40. 111. Τῆς Ἀττικῆς — δι-
φνοῦς ἀνδρὸς — βασιλείας Par. A.
αὐτοχθόρος, ἢ τῆς γῆς ἀναδοθέντος
Par. C. Ἀττικῆς, τῶν Ἀθηναίων —
τοῦ Κέκροπος διφνοῦς — βασιλείας
Vind. II. ἡγουν τῆς Ἀττικῆς, τῆς
Ἀθηναῖς (leg. τῶν Ἀθηναίων) τοῦ δι-
φνοῦς Κέκροπος, τοῦ καταγομένου
ἐξ Ἐριχθονίου — βασιλείας Vind. III.

112. Τὴν δευτέραν καὶ παλαιάν ἢ
ματαίαν, οὐ δεῖσθαι μίξιν Par. A. τὴν
συνοῦσαν, τὴν μίξιν Par. B. ἀπο-
λαύση Par. C. ἐκ δευτέρου, χθεσι-
νόν (sic) Vind. II. τὴν χθεσινήν δεῖ-
ση συνοῦσαν Vind. III.

113. Παρὰ τὸ ψυχρὸν ἀγκάλισμα
— καὶ ἐκ τῶν δνεράτων Par. A. τὸ
ἀνυπόστατον, ἢ τὸ μάταιον, ἢ διὰ
ψυχρᾶς περιπλοχῆς Par. B. περισπλε-
γμα Par. C. γενρὸν ἢ ἀφυγον ἐλ-
δωλον, παρηγόρημα, περιπλοκήν —
καὶ ἐκ τῶν δνεράτων Vind. II. μα-
ταίαν περιπλοκήν οὖσαν ἐκείνην τὴν
Κύπριν — δνερωδῇ Vind. III. συμ-
πλοκήν — δνερωδῇ Pal. 40.

114. Κεκαῖς ψηλαφῶν ἀγκάλαις
κοίτας Par. A. ἐστερημέναις ψηλα-
φῶν ἀγκάλαις ἢ χερσὶ κοίτας Par. B.
στορώματα Vind. II. ματαίαις, ψηλα-
φῶν, ἡγουν χερσὶν· ἐπὶ μέρους τὴν
κοίταν Vind. III. 115. Οὐδ' α-
μῶς γὰρ σε συνείνουν — ὁ Πρω-
τεύς· Φλεγραία δὲ πόλις Θράκης, ἐξ

στογγὸς Τορώνης, ἢ γέλως ἀπέχθεται
καὶ δάκρυ, νῆϊς δ' ἐστὶ καὶ τητώμενος
ἀμφοῖν, ὁ Θρήνης ἐκ ποτ' εἰς ἐπακτίαν,
Τρίτωνος ἐκβολαῖσιν ἠλοκισμένην
χέρσον περάσας, οὐχὶ ναυβάτη στόλῳ,

120

lectio omnino repudianda est. Mira autem varietate liber omnium praestantissimus Par. A.: οὐ γὰρ σε, quam lectionem etiam in Scholiis tuetur. — *Φλεγυαίος*] Vid. Steph. Byz. v. *Φλέγου*. et Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 327. p. 152, 28. edit. Bernh.

116. ἀπάχθεται Par. H. superaddito tamen *z* ab alia manu.

117. νῆϊς ἐστὶ, omisso *δ'*, Vind. IV. et Vit. III.

118. *Πακτίαν*] ἐπακτίαν Vit. II. superaddito *i*. Veteres interpretes vel Pharon insulam intelligunt, Aegyptio littori proximam, vel terram aquarum flumine advectam et aggestam (ἐπακτὴν) αὐφομένην χέρσον, ait Tzetzes, αὐξεται γὰρ ὑπὸ τῆς κατασυρομένης ἰλὺος τοῦ Νείλου. Idem paullo post ad ἠλοκισμένην repetit: γαιουμένην καὶ χερσονυμένην, ὡς εἶπον, ὑπὸ τῆς κατασυρομένης ἰλὺος· ἢ γὰρ Αἰγύπτου, ὡς φησι Λυδωρὸς καὶ Ηρόδοτος καὶ πάντες, πέλαγος ἦν· οὕτω δὲ ἐχερσώθη καὶ χερσουῖται ταῖς ἐκβολαῖς τῆς ἰλὺος. Vid. Schweigh. Annotat. ad Herodot. II, 5.

119. Τρίτωνος] Nili. Vid. infra v. 576. Αἰγύπτιον Τρίτωνος ἔλκοντες ποτὶν. cf. Apollon. Rhod. IV. 269. ibique Schol.

120. ναυβάτη] Impressi omnes, praeter Sebast. ναυάκῃ. Libri autem veteres, quos excussimus, utramque lectionem ita exhibent, ut antiquissimi, Par. A. et Neap. III. et qui ex optimis exemplaribus descripti videntur, ut Vind. II. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. hic et in reliquis apud Lycophronem locis constanter formam ναυβάτης agnoscat; recentiores vero inter utramque lectionem incerti fluctuant. Hunc meliorum librorum consensum iam ante centum et viginti annos vir admirabile, Tib. Hemsterhusius, divinaverat potius, quam a quoquam demonstratum viderat, (nulla enim tum facta erat libror. MSS. iusta comparatio) cum in Annotat. ad Pottus. VII. §. 131., refutata altera forma ναυάκῃς, ita scriberet: nequiequam vero Lycophronem quis contra me

ῆς γενομένη τοῦ Πρωτέως θυγῆ, Τορώνῃ· ἐν ᾗ πόλει ἐφλέγησαν οἱ Πρωταῖες Par. A. ἀνήρ, ἦγον ὁ Πρωταῖς, ὁ δικαίωτος Par. C. τὸ σὲ περισσόν· τῆς Ἑλένης τῆς συγκοίτου — τῆς Θρακικῆς πόλεως· ἀνὴρ ὁ Πρωταῖς· δὴα τὴν ἀνταπόδοσιν μετὰ τοῦ νοσφιῆ γάμων Vind. II. ὁ Πρωταῖς συνευνοῖς — Ἑλένης — Θρακικῆς, οὗ ἐκεῖ οἱ Πρωταῖες ἐφλέχθησαν Vind. III. 116. Ὁ κατηφῆς· Τορώνῃ δὲ θυγῆ Πρωτέως· φημι γέλως ἀπέχθεται καὶ δάκρυον Par. A. κατηφῆς, λυπηρὸς — γυναικὸς Πρωτέως — τῆς Πρωταῖς μισεῖται Vind. II. σκυθρωπὸς, κατηφῆς — τινὲς Χουσορόν ἐπον (Canon. Narrat. XXXII.) φημι μισεῖται Vind. III.

117. Ἀπῆρος ὁπάσχει καὶ στερισκόμενος ἢ στερουόμενος Par. A. ἐστερημένος, στερισκόμενος Vind. II. ὅστις ἀμέτοχος — στερησάμενος Vind.

III. 118. Ἀμφοτέρω — εἰς τὴν Φάρων Ἀλεξανδρείας Par. A. ἀπό — καὶ αὐξανομένην Par. C. τοῦ γέλωτος καὶ τοῦ δάκρυος — ἐκ — Αἰγύπτου — εἰς Ἀλεξανδρείαν Αἰγύπτου Vind. II. γέλωτος καὶ δακρύων — τὴν ἐπὶ τῇ ἀκτὶ τοῦ Νείλου οὖσαν Vind. III. Αἰγυπτίαν Pal. 40.

119. Τοῦ Ποσειδῶνος· λέγει δὲ τοῦ Νείλου θεύμασιν — ἐσκεπασμένην Par. A. ἢ ἀφομένην, ἢ χερσονυμένην Par. C. τοῦ Νείλου ἐκχύσει, θεύμασι κεχερσωμένην, ἠροτριωμένην ἢ ἐσκεπασμένην Vind. II. τοῦ Νείλου, τοῦ τρεῖς ἑπωνυμίας δεξαμένου — ταῖς ἐκχύσει καὶ ἀναβάσει — ἦγον σπαρεῖσαν ἐκ τῆς Ἑλένης γῆς Vind. III. ἀναβάσει χερσονυμένην Pal. 40.

120. Εἰς τὴν ξηρὰν περάσας — ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐπὶ νηὸς Par. A. γῆν, ἦγον τὴν Αἰγύπτου — πορεῖα πλευστικῇ

ἀλλ' ἀστίβητον ὄμιον, οἶά τις σιμνεὺς,
κευθμῶνος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχοὺς,
νέρθεν θαλάσσης ἀτρεπὺς διήνυσε,
τέκνων ἀλύξας τὰς ξενοκτόνους πάλας,

advocabit; nam ubi apud eum in vulgatis est ναύτης, melioris notae Mss. legunt ναυβάτης, quod te nitidissima, quae in Anglia prodit, editio docebit: ναυβάτην editi quoque codices habent vers. 727, et praeter Lycophronem Sophocles et Aeschylus. De reliquis ubi ναύτης occurrit locis idem esto iudicium. At illa editio Oxoniensis, quam innuit vir doctissimus, duorum tantummodo, et mediocrium quidem, Codicum lectiones dederat; quorum alter Baroccianus, hoc solummodo loco, quem tractamus, veram lectionem tuetur; alter autem, Seldenianus, non nisi v. 881. eum melioribus libris conspirat; ita ut in tribus reliquis locis utroque solempne vitium admittat. Itaque Hemsterhusianam sententiam nostror. Codd. auctoritas confirmabit. v. 120. ναυβάτη Par. ADEF. Neap. III. Vind. II. Vit. I. et II. et Ciz. — ναύτης Par. BCGHJK. Vind. IV. Vit. III. Rehd. — ναβάτη Vind. III. v. 727. ναυβάται Par. ADEFK. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Rehd. — ναύται Par. BCGMJJ. Vind. IV. et Vit. III. v. 827. ναυβάταις Par. AEFJ. Neap. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. — ναβάταις Par. BCDGHIKL. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. II. III. et Rehd. v. 881. ναυβάται Par. ADEFJK. Neap. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. et Pal. 40. — ναύται Par. BCGHL. Neap. I. Vind. IV. Vit. III. et Rehd.

[121. ὄμιον] Sic Par. ABC. Vind. H. IV. Ciz. et Pal. 40. Editt. Ald. Basil. II. et reliquae omnes praeter Basil. I. — ὄμιον Par. GH. Vit. I. III. et edit. Basil. I. — σιμνεὺς Vit. I. Ciz. et edit. Ald. vitiose. Vocem σιμνεὺς e Lycophrone citat Etym. M. p. 715, 7.

[122. σήραγγι] σπηλυγγι Par. J. glossa in textum illata.

[123. νέρθεν] Par. G. Vind. III. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reichard. — νέρθε Par. ABCDEFHJKL. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. et Editt. Pott. utrq. et Sebast. — δέηνυσε] διήνυσε Par. A. quae lectio non dubito quin fuerit in Cod. Bononiensi, cuius textum exhibet editio Basileensis I., ibi enim Arlenius Peraxylus, male intellecto, ut videtur, scripturae compendio, edidit διήνυσας, quod Codd. auctoritate prorsus destitutum inde in Editt. Stephan. et utramque Potterianam transiit. At facilissimus est error inter syllabarum εν et ως compendia, praesertim in Codd. vetustioribus. Vid. Bast. ad Gregor. Corinth. p. 143. edit. Schaefer. et in Comment. Palaeogr. p. 758 sq. et 761 sq. — [124. ξενοκτόνους πάλας] Vid. Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 259. p. 136, 16. edit. Bernh. et ad

Par. C. στερεάν· εἰς τὴν ξηρὰν διελθὼν ὁ Πρωτεύς — ναυτικῇ· οὐ τῇ μετὰ πλοίων πορείᾳ Vind. II. et III. γῆν — τῇ διὰ τῶν πλοίων πορείᾳ Pal. 40. [121. Ἀλλ' ἀπάτητον ξηρὸν ὁδὸν Par. A. βαβαῖ (sic) ἀτρεπὺν ὁδὸν, ἀσυνήθη, ξένον Par. C. ἀπεριπάτητον ὁδὸν — ἀσπάλαξ, δημοῖς μὴ Vind. II. ἄβατον καὶ ὁδὸν — καδ' ἀσπάλαξ, ὅς μὴ ἐοικει· σὺναπτε πρὸς τοὺς μυχοὺς Vind. III.

[122. Κρυπτήρος ἐν μακρῷ σπηλαίῳ — διατρήσας, τρυπήσας — καταδύσεις Par. A. Τοῦ κρυπτοῦ τό-

που, ἤγουν τοῦ Ἄιδου — διακλῶ — τοὺς ἐνδοτάτους τόπους Par. C. τοῦ κρυπτοῦ — κολλῶ τόπῳ, μακρῷ — τρυπήσας καταδύσεις Vind. II. τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης — φάραγγι, χάσμαι — τρυπήσας, κατασκευάσας, ὑπὸ γῆν διόδους Vind. III. κατωτάτου τόπου — σπηλαίᾳ Pal. 40.

[123. Κάτωθεν τῆς θαλάσσης ὁδοὺς διήλθεν Par. A. ὑποκάτωθεν Par. C. ὑποκάτω ὁδοὺς διέβη, διήλθεν Vind. II. et III. κοινῇ συλλαβῇ (ad νέρθε) Pal. 40. [124. τῶν τέκνων ἐκφυγόν· τέκνα δὲ τοῦ Πρωτέως Τρω-

καὶ πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτὰς, 125
 αἰτῶσι παλίμπουν εἰς πάτραν, ὅθεν πλάνης
 Παλληνίαν ἐπῆλθε γηγενῶν τροφόν.
 κεῖνός σε, Γουνεὺς ὥσπερ, ἐργατῆς δίκης,
 τῆς θ' Ἥλιου θυγατρὸς Ἰχναίας βαβρυς,
 ἐπεσβολήσας λυγρὰ νοσοφιῇ γάμων, 130

Odyss. δ. 385. p. 1501, 28. edit. Rom. (Tom. I. p. 172, 4. edit. Lips.)
 τοῦτω τῷ Πρωτῷ οὐ παῖδες μὲν ἦσαν κακὸς νοσοφιῇ, καὶ τῷ πατρὶ δυστυ-
 θεῖς, διὰ καὶ ἀπώλοντο, ἢ δὲ θυγατὴρ Εἰδοθεά καὶ εἰσέτι παρέμενεν ὡς
 ἀγαθὴ, καὶ ἐξ Εὐρώπης ἐπαλιννόστησεν εἰς Αἴγυπτον ὁ Πρωτεύς, ἵατορ
 ὁ Λυκοφρόν. De filiorum interitu vid. Apollod. II. 5, 9.

125. Eustath. ad Iliad. η'. 384. p. 686. edit. Rom. (Tom. II. p. 171.
 edit. Lips.) Ἐκ δὲ τοῦ ἡπύειν καὶ ὁ βριήπιος Ἄρης καὶ ὁρος Θρακικόν,
 Ἡπύτορ, ἔνθα, φασί, Πρωτεύς ἀναβὰς, φρονεθέντων τῶν παίδων, ἦπυε
 θεοῖς ἀποκαταστῆναι εἰς Αἴγυπτον. — 126. σιγῆν Par. A. vitiose.

127. Παλληνίαν τ' ἐπῆλθε Par. H. — 128. κεῖνός γε Par. C. minio
 tamen superadditum est σε. Idem liber pro ὥσπερ habet ὡς τις; ab
 eadem vero manu adscriptum est πῶ. — ἐργατῆς βαβρυς Par. G. al-
 tera lectione in margine notata. — Γουνεὺς Ciz. et Paraphrastes Vat.
 canus. Verba Lycophronis citat Eustath. ad Iliad. β. 748. p. 335, 5.
 edit. Rom. (Tom. I. p. 271, 26. edit. Lips.) — 129. τοῦ θ' Ἥλιου
 Neap. III. Ἰχναίας Rehd. — 130. λυγρὰ] λυγρῶς Par. C. superaddito

λος καὶ Τηλέγονος· κατεπάλαυν γὰρ
 τοὺς ξένους Par. A. τὰς ξενοκτονίας,
 ληστείας Par. C. Τιμῶλου καὶ Τηλέ-
 γονου ἐκφυγῶν — καὶ τὰς φρονεού-
 σας τοὺς ξένους παλαστήσας Vind. III.

125. Καὶ τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι ἀνα-
 πέμψας τὰς παρακλήσεις Par. A. τῷ
 Ποσειδῶνι ἀρεῖς ἀξίας εἰσακουσθῆ-
 ναι παρακλήσεις Par. C. τῷ Ποσει-
 δῶνι — παρακλήτους εὐχάς Vind. II.
 τῷ Ποσειδῶνι — αὐτοῦ — ὦν ἐπήκοος
 ἐγγερόντι· εὐηκόους τὰς εὐχάς Vind.
 III. ὅς ὑπῆκουσε Pal. 40. 126.

Στῆσαι παλίμπόρευτον εἰς τὴν Αἴ-
 γυπτον, ὅθεν ἐπλάνη (in marg.:
 ὅθεν, ἀπὸ τῆς Αἴγυπτου) Par. A.
 ποιῆσαι οἰσθόρητον — τοῦ(σιν) Αἴ-
 γυπτον — πλανήτης, φυγῆς Par. C.
 ὥστε αὐτὸν παλίμπόρευτον — τὴν
 Αἴγυπτον· ἐκεῖθεν γὰρ ἦν — αὐτοῦ
 — ὁπότεν πλανήτης Vind. III.

127. Εἰς πόλιν Θράκης ἐπῆλθε,
 τῶν Γιγάντων τὴν πατρίδα Par. A.
 ἐπεδήμησε — τῶν Ἰθνηλαίων Par.
 C. Θράκην — Πρωτεύς — τῶν
 πατρίδα Vind. II. Πελλήνην ἢ πόλιν
 Θράκης — Γυγαντων μητέρα Vind. III.

128. Ἐκεῖνός σε, ὥσπερ τις Γου-
 νεὺς· οὗτος δὲ ὁ Γουνεὺς Ἀραφ τὸ
 γένος, δικαιοτάτος ὢν, τοὺς Φοινί-
 κας καὶ Βαβυλωνίους στασιώδεις

ἐχοντας, μετέλλαξε πρὸς εἰρήνην,
 πεμφθεὶς ὑπὸ Σεμράμιδος — πρῶ-
 κτω δικαιοσύνης Par. A. ἦγουν ὁ
 Πρωτεύς· ὄνομα αὐτὸ ὀνόματος Ἰλα-
 βε· ἦγουν ὁ δικαιοτάτος Πρωτεύς,
 ὥσπερ ὁ Γουνεὺς πράκτωρ, δικαιο-
 σύνης Par. C. ἐκεῖνός σε, ὡς Ἄλεξαν-
 δρος, Πρωτεύς· ἦν δὲ ὁ Γουνεὺς φι-
 λοδίκαιος — ἐστέρησε, τῆς συλλέκτροιο
 λείπει· δικαιοσύνης Vind. II. ὁ Πρω-
 τεύς· ἐνταῦθα τὸ ἐπεσβολήσας συν-
 απτε Vind. III. 129. Τῆς Θέ-
 μιδος, ἢ τῆς δικαιοσύνης, διότι πάν-
 τας ἐφορεῖ (in margine: οὐ γενεα-
 λογῶν εἰρηκεν) τῆς καὶ Ἰχνοιον βαί-
 νούσης, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐφο-
 ρῶσης, ἥτις ἐστὶν ἡ Θέμις· ἐν
 Ἰχναίς γὰρ τῆς Μακεδονίας διέτριβεν
 Par. A. ἦγουν τῆς δικαιοσύνης, τῆς
 δίκην Ἥλιου λαμπούσης· τῆς Θέμι-
 δος, τῆς Ἰχνηλατοῦσης τὸ δίκαιον —
 ὁπαδός Par. C. θυγατὴρ Ἥλιου ἡ
 Θέμις, διότι καὶ αὐτὸς πάντ' ἐφο-
 ρεῖ καὶ πάντ' ἐπακούει (Odyss.
 δ. 108.) — διὰ τὸ κατ' ἴχνος τῶν ἀν-
 δρῶν πορεύεσθαι Vind. II. τοῦ — τῆς
 Θέμιδος, τῆς κατ' ἴχνος πορευομένης
 τῶν ἀνθρώπων Vind. III. κατὰ πό-
 δας ἐπομένης Pal. 40. 130. Λοι-
 δορήσας χαλεπὰ — χωρίζει τὸν γά-
 μων Par. A. ὑβρίσας, λοιδορήσας —

λίπτοντα κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος
 δς τοὺς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως τάφους
 χρησιμοῖσι κυδαίνοντας οὐκ αἰδούμενος,
 οὐδ' Ἀνθέως ἔρωτας, οὐδὲ τὸν ξένοισ
 σὺνδορπον Αἰγαιῶνος ἀγνίτην πάγον; 135

ἄ. λυγρῶν Par. DGJK. Vit. II. et III. manifesto librariorum errore. Facile enim littera ἄ, praesertim negligentius exarata, pro compendio syllabarum λῆ vel λῶ haberi potest. Exemplum suppeditabit Bastius in Comment. Palaeogr. p. 748 sq. et p. 780. — 131. Hic versus in Favorini Eclogis s. v. λῆτω vitiose ita legitur: λῆπτοντα χάσσι ἐκβαλὼν πελειάδος. quae sequuntur non minus corrupta sunt, et ex Etym. M. ita corrigenda: παρὰ τὴν λῆαν ἄπρεσθαι, ὃ ἐστὶ πρὸς ἐγγύζειν· οὐ γὰρ ἐπὶ τελευτῇ, πρὸς ἐγγύζει. — 132. τοὺς — κυδαίνοντας] Praetuli hanc lectionem, quam grammaticae rationes postulant, et maior pars Codicum optime confirmat. Vulgatum τοῦ exhibent Par. AHK. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrque. et Reichard. — τοὺς Par. BCFGJL. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Ms. Canteri, praeterea Edit. Basil. I. Steph. Potter. utrque. et Sebast. — τοὺς Λύκου Par. E. Intelligitur Menelaus, qui oraculi iussu Troiam profectus erat, ut ad Lyci et Chimaerei sepulcrum picularia sacra faceret; qua occasione in hospitium venerat Priamidarum. Vid. Apollod. III. 10, 1. Eustath. ad Iliad. ε'. 64. p. 521, 27. edit. Rom. (Tom. II. p. 9, 20. edit. Lips.) et Schol. min. ad Iliad. l. I. p. 147, a. 40. edit. Bekk. — 135. Αἰγαιῶνος] Αἰγέωνος Par. AC. et Pal. 40. Vitiosa scriptura Αἰγαιῶνος ex Aldiha in Basil. II. Paris. II. Commel. et utramque Meursianam venit; reliquae recte Αἰγαιῶνος. Αἰγαιῶν Neptunus etiam a Callimacho dictus est in Fragm. apud Plutarch. Symp. V. 3. De hoc nomine vid. Hesych. s. h. v. Schol. ad Apollon. Rhod. I. 831. et 1165. Eustath. ad Iliad. α'. 404. p. 124, 35 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 103, 20 sqq. edit. Lips.) — ἀγνίτην ἄλλα e Lycophrone assert. Coel. Rhodig. in Lect. Antiq. lib. XI. p. 422. sive memoriter hunc locum citans; sive respiciens ad Eustathii verba ad Iliad. ε'. 214. p. 748, 61. edit. Rom. (Tom. II. p. 256, 44. edit. Lips.): ἄλλως μέντοι κοινότερον θεῖον τὸν ἄλλα φησὶν ἢ διότι συνάγωγός ἐστιν εἰς τριλλαν, καὶ εὐνοίας σύμβολον τοῖς ξένοισ ἐν τῇ τραπέζῃ παραίθετο, ἢ διότι τὰ ἄλλα πάντα ἐπὶ πολὺ παραμένειν ποιεῖ· εἰποι δ' ἂν τις καὶ παρὰ τῷ Λυκοφρονι ἀγνίτην τὸν ἄλλα

λυπηρῶν χωρίσει Vind. II. ὕβριδας, λαιδωρήσας — καὶ χαλεπῶς — χωρίσει, στηρήσει Vind. III. ὕβριδας, ἐπιπλήξας Pal. 40. 131. Ἐπιθυμοῦντα τῆς κατωφεροῦς καὶ πόρνης ἐκβαλὼν περισσότερας Par. A. στερησας λαγνιστίας Par. C. ἐπιθυμοῦντα πόρνης, ἢ νεότητος (leg. νεοτίας) τεκνογονίας — χωρίσει· τῆς Ἑλένης Vind. H. ἐπιθυμοῦντα τῆς ἑταίρας, Ἑλένης — διαξας — περισσότερας, ἦγον τῆς Ἑλένης Vind. III. 132. Ὀνόματα κύρια, ἢ Ἰλιεῖς τὸ γένος Par. A. τοὺτους τοὺς τάφους ἐτίμων ἐν τῇ Τροίᾳ οἱ Ἕλληνες ὡς θεοὺς Par. C. ὡς Ἀλέξανδρε Vind. II. υἱὸς Προμηθεῶς καὶ Κελαινοῦς τῆς Ἀτλαντος Vind. III. 133. Τοῖς χρημοῖς δο-

ξάζοντας, τιμῶντας — οὐκ εὐλαβοῦμενος Par. A. ἦγον ἀπὸ χρημοῦ καθόντες τὸ θεοπρόπιον Par. C. μεγαλείας δοξάζοντας Vind. II. τιμῶντας· λέγει τὸν Μενέλαον, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Λακωνας — εὐλαβοῦμενος Vind. III. Λακωνας, Μενέλαον καὶ τοὺς λοιποὺς Pal. 40. 134. Οὐδ' Ἀνθέως ἐπιθυμίας, οὐδὲ τὸν ἄλλοις ἐπὶ τράπεζῃ· (in marg.) σύνδειπνον λέγει δὲ τὸν ἄλλα Par. A. πόδον Par. C. διὰ τοῦ Ἀνθέως, ὃν ἀκουσίως ἐκτείνειν Vind. III. 135. Τοῦ Ποσειδῶνος· ἐπειδὴ ὅλη ἡ θάλασσα ἄλμυρα — τὴν ἄλλα· δι' αὐτῆς γὰρ ἀγνίζονται Par. A. τοῦ Ποσειδῶνος, ἦγον τῆς θαλάσσης — ἀγνόν Par. C. ὁμοτράπεζον, σύνδειπνον

ἐκτὴς θεῶν ἀλοιτὸς ἐκθῆναι δίκην,
λάξας τράπεζαν κἀνακυπώσας θέμιν,
ἄρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους.
τοιγὰρ ψαλάξεις εἰς κενὸν νευρὰς κτύπον,

λέγεσθαι ἀντὶ τοῦ θεοῦ. καὶ Ἰλιόπαρχος δὲ ἐν τοῖς ἐαυτοῦ συμποσιακοῖς εἰς τοῦτο γράφει, ἃ καὶ ζητητέον ἐκεῖ.

136. ἀλοιτὸς] ἀλοιτρός Par. D. ἀλιτρός Par. J. Vulgata optime sese habet, quam, utpote formam paullo rariorem, ter ex hoc Lycophronis loco laudavit Eustath. ad Iliad. δ'. 358. Odys. ε'. 182. et υ'. 121. p. 717, 27. 1529, 51. 1885, 65. edit. Rom. (Iliad. Tom. II. pag. 214, 33. Odys. Tom. I. p. 207, 42. Tom. II. p. 229, 44. edit. Lips.) Adde Etym. M. h. v. p. 69, 49. et Hermanni annotat. ad Oedip. Colop. v. 372. p. 89. — ἐκθῆναι δίκην] Ausus es divinum ius transgredi; h. e. sanctissimum ius hospitii violasti. Hunc sensum, quem nemo non videt loco esse aptissimum, plane invertit altera lectio δίκη, quae, perantiqua licet, nihilo tamen minus aperte vitiosa est. Debetur ea enim aut librariis, antiquum syllabae ἦν compendium male intelligentibus, aut importunae eorum eruditioni, qui, ut poetam ad iniquum illud Paridis iudicium aludentem facerent, veram lectionem interpolant. Vehementer igitur, neque tamen immerito, a Tzetzta castigati sunt. Offerunt hanc lectionem Par. A. Neap. III. (cum glossa κρίσει) et Paraphrastes Vaticanus;

praeterea Par. B. utramque exhibet: δίκην.

137. λάξας τράπεζαν] Huc pertinet glossa Hesychii: λάξαι, λακτίσαι. Altera autem, quam Meursius ad h. l. ex Hesychio affert, magnopere vereor; ne vitiosa sit: τράπεζην Πάριον, τὸν παραβάτην τὴν τράπεζαν, καὶ ἀτιμώσεν τὴν Μενελάου. Videtur enim e duobus Scholiis conflata, quorum alterum ad vocem θωρήτης (v. 93.) referendum est, cf. Hesych. h. v. et Etym. M. p. 457, 50. alterum autem huic loco quodammodo convenit. — κἀνακυπώσας] κἀνακυπώσας Neap. I. altera tamen lectione in margine notata. Idem vitium fortasse Suidae locum corrumpit, in quo ἀνακυπώσαι pro ἀνατρέψαι ex Antimacho citatur. Vide tamen Schellenberg. ad Antim. Reliq. p. 112. κἀνακυπώσας Neap. II. et Vind. IV. vitiose. Hesychii et Favorini ἀνακυπώσαι pro ἀνατρέψαι iam alii notarunt. Nostra lectio et Codd. consensu, et forma simplici κυπώσας, quae v. 1442. sine ulla varietate legitur, satis firmatur. — θέμιν] Cf. Orph. Argon. v. 551. edit. Herm. αἰδομένους θέμιν ἀγνωτέλῃ ξεῖνῃν τε τράπεζαν. — 139. τοιγὰρ] τοὶ γὰρ Par. G. et Vit. III. —

τοῦ Ποσειδῶνος καθαριτὸν ἄλα Vind. II. σὺνδειπνον Ποσειδῶνος τὸν καθαριτὸν, τὸν ἄλα λέγει Vind. III. φιλικόν, ὁμοτράπεζον — καθαροποιόν Pal. 40. 136. Ἐκατέρωθεν τῶν θεῶν ἀμαρτωλὸς — καὶ ἀνατρέψας τὸν νόμον Par. A. πατήσαι τὸν νόμον Par. B. ἀμαρτωλὸς, ἄδικος, πλεονέκτης — ἐν τῷ πατήσαι — καὶ τὴν δικαιοσύνην Par. C. κ ρ ι σ ε ι Neap. III. ἐκατέρωσας τῆς Πρῆς, Ἀφροδίτης καὶ Ἀθηνᾶς — καὶ ἀμαρτωλὸς πατήσαι δικαιοσύνην Vind. II. ἐκατέρωσας — τῶν — ἀμαρτωλὸς παρῶναι τὴν δίκην, ἢ τὴν κρίσιν τῶν θεῶν, ἢ παρ' ἀδικῶν Vind. III. ὑπέμεινας Pal. 40. 137. Λακτί-

σας τὴν τράπεζαν Μενελάου, καὶ ἀνατρέψας τὸν νόμον Par. A. καταπατήσας, ἀνατρέψας, ταραξῆς τὸ δίκαιον Par. C. λακτίσας, εἰς οὐδὲν λογιζόμενος — τὴν τοῦ Μενελάου — ἀνατρέψας τὸ δίκαιον, ἀνακυπώσας τὴν δικαιοσύνην Vind. III. 138. Ἀρκτον, τροφὸν Ἀλεξάνδρου — ἐκμεινόμενος τοὺς τρόπους Par. A. τῆς ἀνθρωποφθόρας, τῆς θηλαστικῆς — ἀναμαεσμένος, λαβὼν, μνησάμενος τὰ ἥθη, τὴν ἀγριότητα Par. C. ἀναλαβὼν Par. B. τῆς τροφῆς σου — ἐνθουσιασμένος καὶ μνηθεὶς τὰ ἥθη Vind. III. 139. Κτυπήσεις μὲν γὰρ μάταιον, ἢ κραύσεις, ψηλαφήσεις — τὸν κτύπον τῆς

ἄσιτα καθώρητα φορμίζων μέλη
 κλαίων δὲ πάτραν τὴν πρὶν ῥιθαλωμένην
 ἔξη χεροῖν εἰδωλον ἡγκαλισμένος
 τῆς πενταλέκτρον θνιάδος Πλευρωνίας.
 γυαὶ γὰρ εὐναστῆρας ἄμναμοι τριπλαῖς

παλάξεις] citat e Lycophrone Etym. M. p. 817, 14. Proverbium, ad quod alludit poeta, notissimum est. Vid. Joan. Tzetz. Chiliad. V. 302 — 308. At nihilo tamen minus inventi sunt, qui obscœnium quiddam in hoc loco subodorarentur. — [42. ἔξη] ita Codd. sine ulla varietate, omnes. Correxerim ἔξει si vel unus Codex addideret.

143. πέντε "λέκτρον (sic) Vind. II. — Πλευρωνίας Pal. 40. Lycophronis versum affert Schol. ad Eurip. Androm. v. 228. Qua ratione autem Helena Pfeuronia dici potuerit, satis apparet ex loco Pausaniae III. 13, 8. γέγονασι δὲ οἱ Τυνδάρω παῖδες. τὰ πρὸς μητρός ἀπὸ τοῦ Πλευρώνος. Θέσμιον γὰρ τὸν Ἀῖδας πατέρα Ἀρείος φησιν. ἐν τοῖς ἔρσιον Ἀγήνορος παῖδα εἶναι τοῦ Πλευρώνος. Præterea θνιάδος scripsi, flagitante metro. Vid. Blomf. ad Aeschyl. Sept. c. Th. v. 500.

144. γυαὶ] Canterus: hoc epitheton Parcis tribuitur, propter inaequalitatem et dissimilitudinem factorum, ut scribit Eustathius. Vid. Eustath. ad Iliad. 9. 402. p. 720, 13. edit. Rom. (Tom. II. p. 218, 30. edit. Lips.) et ad Iliad. 1. 500. p. 768, 26. edit. Rom. (Tom. II. p. 284, 12.) ἰστέον ὡς αἱ μὲν Μοῖραι χαλαὶ παρὰ Λυκοφρόνι διὰ τὸ ἀνόμενον τοῦ μοιριδίου καὶ ἄνισον καὶ υποσκάζον καὶ ὡς οἷον ὀκλάζον καὶ μὴ αἰετὸς αὐτὰς βαῖνον. Quod nollem Eustathio credidisset vir. alioquin atque indicil. γυαὶ sunt, ut Hesychius docet, ἀσθενεῖς, πρῶνδεις, debiles sive decrepitae, ita ut Parcae antiquissimae matris grandaevae filiae dicantur. Recte adhibuit Müllerus, quod infra v. 585. de Parcis legitur, γηραιαὶ κόραι; coniectura vero γραιαί, qua ipse hunc locum tentavit, ea glossa potius huius loci, quam emendatio censenda est. — ἄμναμοι]

νευρῆς· ἀπὸ παροιμίας, εἰς κενὸν κρούεις τὰς χορδὰς Par. A. Τούτῳ τὸ μόριον· τὸ σχῆμα σεμνοπρεπές Par. B. διότι ῥιθάσας τὸν Μενέλαον, ἀρροφῆς τῆς Ἑλένης — καὶ τῆς πόσθης· εὐφημος λέξις — τὴν πρᾶξιν Par. C. διὰ τοῦτο κινήσεις, ὀχῆσεις ἐς μάτην· λέγει δὲ τὸν κανλὸν Vind. II. διὰ τοῦτο κινήσεις, ἡγήσεις μάταιον — χορδῆς Vind. III.

140. Οὐκ ἐπὶ αἰτώ, οὐκ ἐπὶ δωροῖς, κιδάρων μέλη Par. A. et Vind. II. ἀτροφα — τραγωδίας Par. C. ἀνωφελῇ, ἐπὶ κακῶν δωρηθέντα, φορμυγγὶ ἄδων ἄσματα Vind. III. αμυσθα Pal. 40. 141. Θρηνῶν δὲ τὴν πατρίδα τὴν πρῶτην τεφρωθεῖσαν ὑφ' Ἡρακλέους Par. A. λυπούμενος Par. C. τὴν Τροίαν, κεκαυμένην, τεφρωθεῖσαν Vind. II. διὰ τὴν ἀπαρξίν θρηνῶν — καὶ εἰς τὴν πατρίδα τὴν σὴν, κεκαυμένην ὑφ' Ἡρακλέους Vind. III. 142. Ἐλεύση, ἐν ταῖς χερσὶν εἰδωλον — ἐν ἀγκάλαις φέρων Par. A. ἐλεύση, πκ-

ραγένη· ὡς πολλοὶ φασί, μετὰ τὸ ἀπολέσαι Ἀλέξανδρον τὴν Ἑλένην, εἰδωλον ἀντ' αὐτῆς ἐποίησε Par. B. παραγενένη· ἦτοι ἐν ταῖς χερσὶ κατέχων τὸ εἰδωλον τῆς Ἑλένης Vind. II. ἔλθης — διὰ τῶν χειρῶν — Ἑλένης, ὃ Πρωτεύς δώσει — βασιλῶν, φέρων Vind. III. ἔλθης — διὰ κρατῶν Pal. 40. 143. Τῆς πέντε γεγαμημένης ἀνδράσιν — Βάκχης, Μαινάδος Ἑλένης, ἀπὸ Πλευρώνος πόλκος Par. A. πεντάνδρου, Θησέως, Μενελάου, Ἀλεξάνδρου, Ἀχιλλέου καὶ Ἀχιλλέως Par. C. τῆς ὑπὸ πέντε γεγαμημένης πόλκος Ἀργείας Vind. II. πέντε γὰρ ἀνδράσιν ἐμύγνυ· Βάκχης, τῆς ἐκ Πλευρώνος πόλκος Πελοποννήσου Vind. III. ἀνδρας πέντε λαβούσης — Βάκχης. — τόπος Ἀργους Pal. 40. 144. Αἱ Μοῖραι· χαλαὶ δὲ παραδίδονται, διὸ οὐ τυχρῶς μετέρχονται εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἢ βλαπτικαὶ καὶ χαλεπαὶ ἄνδρας, συγκαίτους — ἐργονοὶ, ἀπόγονοι Par. A. ἡγουν ἢ Κλωθῶ, ἡ

πήναις κατακλώσαντο δηναῖες ἄλδος,
 νυμφεῖα πεντάγαμβρα δαίσασθαι γάμων.
 δοῖα μὲν ἀρπακτῆρας αὐγάσαι λύκους
 πτηνούς τριόρχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας.
 τὸν δ' ἐκ Πλυνοῦ τε κατὰ Καρικῶν ποτῶν

145

vox, ut Grammatici tradunt, dialectus Cyrenaicae, alibi nisi apud poetam nostrum, quantum sciam, non obvia. Et id ipsum insignem vocis raritatem probat, quod Lycophron, obsoletae et glossematicae dictionis studiosissimus, quater eam, quasi singulare; quoddam orationis condimentum, adhibere non dubitaverit. Eiusdem originis et raritatis est forma αὐγάμων, de qua Pollux III. §. 19. ὁ γὰρ ἰνὺς καὶ κέλευρ ὑπόδρα ποιητικὰ, καὶ ἐπὶ μᾶλλον οἱ ἀμυνάμονες. Vid. Suid. s. v. Θείας ἀμνάμων. Denique Meursium τριπλαῖ h. l. pro τριπλαῖς legere maluisse, quippe duo tantum stamina, album scilicet et nigrum, Parcae neverint, verbo indicasse sufficiat.

146. Sensus est: in satis erat, ut quinque Helenae sponsi nuptiale convivium epularentur, i. e. celebrarent; siye, ut Canterus explicuit, ut Helena quinque viris nuberet. Aptae priores Interpp. attulerunt locum Hesiodi τ. 299. et Eurip. Iphig. in Aul. v. 123. et v. 707.

147. αὐγάσαι. Recte Tzetzes: ἀπὸ κοινοῦ τὸ κατεκλώσαντο. Adde τὴν Ἑλένην· hic enim Accusativus, a quo pendens reliqua, ad sensum quam maxime desideratur. — 148. τριόρχας] libidinosos. Vid. Suid. s. v. Ἀρπακτῆρης. et Plin. Hist. Nat. X. 9. Adde Ioan. Diaconi Schol. in Hesiod. Scut. v. 134. — 149. τὸν δ' } Par. ADEFHK. Vind. III. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. recte. — τὸν τ' } Par. BCGJ. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. (in quo. etiam τὲ post Πλυνοῦ, omissum est) et edit. Aldina. — τὸν ἐκ, omissa copula, Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Potter. utrq. Verba, quae se-

Λάγεις καὶ ἡ Ἄτροπος — ἀπόγονοι
 — ἡγουν τοῖς τριῶ ἀτράκτις Par. B.
 αἱ Μοῖραι — ἀπόγονοι, ἥτοι τῆς θαλάσσης Vind. II. τουτέστι, αἱ ἐγγονοὶ τοῦ Ὠκεανοῦ· πατέρα τῶν θεῶν πάντων τὸν Ὠκεανὸν λέγει Vind. III. αἱ χῳλαί, ἡ αἱ χῳλοποιαὶ Μοῖραι, Κλωθὰ καὶ αἱ Λοιπαὶ — ἄνδρας — αἱ ἀπόγονοι — ἐν τριῶ Pal. 40.

145. Ταῖς ἀτράκτοις ἐπεμοίρασαν — παλαιᾷ θαλάσσης, λέγει δὲ τῆς Τηθύος Par. A. ἐμεύσαν, ἔταξαν, ἐκλήρωσαν ἀτρέπτως — πολυχρονίου θαλάσσης Par. C. ἀτράκτοις ἐμοίρασαν — πολυχρονίου, ἀρχαίας Vind. II. μεταξὺς — τῇ Ἑλένῃ αἱ Μοῖραι ἐμεύρασαντο — παλαιᾷς θαλάσσης Vind. III. νήμασι, ἀτράκτοις — τῆς γῆραις Pal. 40. 146. Πέντε γὰρ ἐγγίμην τῇ Ἑλένῃ — εὐωχεῖσθαι, μερίσασθαι γάμων Par. A. γαμήλια — πέντε γαμβροὺς ἔχοντα — μερίσασθαι Par. C. νυμφεύματα τῶν πέντε γαμβρῶν — εὐωχεῖσθαι Vind. III. νυμφεύματα, ἀνοιχθῆσα πέντε ἀνδρῶν μεμερίσθαι τὴν Ἑλένην Pal. 40.

147. Λύς μὲν ἀρπαγὰς ἰδεῖν λύκους· (in marg.: αὐγάσαι, βλέπειν, ὡς καὶ Ἡρόδοτος) Par. A. θεάσαι· τὸν Θησέα καὶ τὸν Ἀλέξανδρον Par. C. Θησεὺς καὶ Ἀλέξανδρος· ἐπιπρόει, αἱ Μοῖραι κατακλώσαντο δοῖα λύκους Vind. II. τὸν Θησέα καὶ τὸν Ἀλέξανδρον — εἰς ἄνδρας ἰδεῖν τὴν Ἑλένην καὶ θεάσαι — διὰ τὸ ἀρπακτῆριον Vind. III. ἀπὸ κοινοῦ, ἐκλώσαντο — ἰδεῖν αὐτὴν Pal. 40.

148. Ταχέϊς· ἔστιν δὲ εἶδος αἰετοῦ — αἰετοὺς ὀφθαλμοὺς· ἡ τοὺς αἰετοὺς εὐοφθαλμοὺς εἶπεν, ἡ αὐτῆς τῆς Ἑλένης εὐώπος οὐσῆς Par. A. σπειρωτοὺς — τῆς εὐμόρφου Ἑλένης Par. C. ταχέϊς — εἶδος αἰετοῦ ὁ τριόρχης — ἥτοι εὐοφθαλμον Ἑλένης — ὀφθαλμοὺς Vind. II. διὰ μετὰ πλοίων ἀρπάζειν αὐτὴν — εἶδος αἰετοῦ — ὀφθαλμοὺς· (ab alia manu: καὶ πτερομένους, πετομένους, καθαρούς) Vind. III. ταχυτάτους Pal. 40. 149. Τὸν Μεγέλαον ἐκ τόπου Λιβυκοῦ· Πλυνὸς γὰρ χωρίον Λιβύης. — καὶ, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Λακωνικῆς, ἀπὸ

βλαστόντα ῥίξης ἡμικρήτα βάρβαρον,
 Ἐπειόν, οὐκ Ἀργείων ἀκραϊφνῇ γοναῖς.
 οὐ πάππον ἐν γαμφαῖσιν Ἑκταία ποτὶ
 Ἐρχλιν, Ἐριννὺς, Θουρία, Ξυψηφόρος,
 ἄσαρκα μιστύλας ἐτύμβευσεν τάφῳ,

150

quantur, ita iungenda sunt: τὸν δ' ἐκ ῥίξης ἀπὸ Πλυνού τε καὶ Καρικῶν ποτὶν βλαστόντα ἡμικρ. βάρβ. eum, qui tribus de causis barbarae originis esse censendus est, i. e. Menelaum. Rem satis tractata ab aliis. Cf. Eurip. Orest. v. 18. Sophocl. Aiac. v. 1279—1282. ibiq. Lob-
 eck. — Καρικῶν] Karukῶn Par. B. Pal. 40. Rehd. et edit. Aldin.

151. Ἐπειόν] Eleum, sive antiquiori nomine Epeum. Vid. Eustath. ad Iliad. β. 619. p. 363, 22 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 246, 1 sqq. edit. Lips.) Adde Pausan. V. I, 4 et 8. Steph. Byz. s. v. Ἠλις. Strab. VIII. §. 1. et 9. — 152. γαμφαῖσιν] γαμφῆσαι Vit. II. et III. in Schol. in textu vero ut γαμψ. — 153. Ἐρχλιν Ἐριννὺς] Ἐρχλιν simpliciter ᾗ habent Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Par. II. et Lect. in Collect. poetar. graec. Tom. II. Ἐρχλιν Par. A. et Vat. 1307. simplici ᾗ exhibent Vind. III. Rehd. et sola edit. Basil. I. Ἐριννὺς, Ἐριννὺς est in Par. G. Vind. IV. (superaddito tamen ᾗ) et Vit. III.

154. μιστύλας] Par. JK. μιστύλλας Par. BCDEFGL. Neap. III. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edd. Ald. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrque et Sebast. μιστύλλας Par. A. μιστύλλας τύμβευσε Par. H. et Pal. 40. — ἐτύμβευσεν] Sic addito ᾗ Par. A. et Vat. 1307. optimi Codices. Reliqui libri cum scripti tum impressi omnes ᾗ finale omittunt. — τάφῳ] Haec est omnium, etiam antiquissimorum librorum lectio, sine ullo dissensu. Confirmatur ea praeterea loco Sophoclis in Aiacē v. 1042. Herm. ὅστε σῶμα τυμβεύσαι τάφῳ, quem quin ob oculos habuerit Lycophron, vix est, quod dubitemus. Accedit, ut

Λακεδαιμόνος. Κάρες γὰρ ᾤκουν τὴν Λακεδαίμονα Par. A. καὶ τὸν ὑπάρχοντα ἐκ τῶν Καρικῶν ποταμῶν τῆς Λακωνίας Par. C. Μελέλου — ποταμὸς Διθύης — ποταμὸν Λακωνικῶν Vind. II. ἄλλον δὲ, ἦτοι τὸν Μενέλαον — ἐπεκλώσαντο ἀπὸ κοινοῦ — πόλις Διθύης — ποταμοῦ Λακωνικοῦ Vind. III. καὶ τινα, τὸν Μελέλαον, τὸν ἀπὸ Πλυνού, πόλεως Διθύης — τόπος Λακωνίας Pal. 40. 150. Βλαστήσαντα ἐκ ῥίξης. ἐπειδὴ ἡ μητὴρ Μελέλου Ἀεροπὴ Κρήσσα ἦν Par. A. et Vind. II. τῆς γενεᾶς. ἀπὸ γὰρ τῆς μητρός Ἀεροπῆς Κρής ἦν ὁ Μελέλιος. ἀπὸ δὲ τοῦ Μελέλου, τοῦ πάππου αὐτοῦ, βάρβαρος Par. C. γεννηθέντα — ἐκ Κρήτης. γὰρ ἡ μητὴρ Ἀεροπὴ αὐτοῦ Vind. III. τὸν γεννηθέντα ἀπὸ τῆς ῥίξης τῶν ἀπὸ Πλυνού, ἀπὸ Ἀεροπῆς μητρός αὐτοῦ, θυγατρὸς Κατέως, τοῦ Κρήτος — ἀπὸ τοῦ Πέλοπος Pal. 40. 151. Ἠλείον. ἀπὸ τῆς Ἠλίδος, οὗ Πελοποννήσιον ἀκραϊφνῇ ταῖς γοναῖς Par. A. καθαρὸν, ὀλόκληρον. ἀκραϊφνῆς φανής, καὶ ἐν συγκοπῇ, ἀκραϊφνῆς

Par. B. οὐ καθαρὸν γεννήσσει Par. C. Ἠλείον. Λακεδαιμόνιον καθαρὸν — οὐκ Ἠλείον, οὐδὲ Λακεδαιμόνιον Vind. II. Ἠλείον. Ἠλις δὲ πόλις Ἀργεῶν. ἀκραϊφνῆς τις ὤν — καὶ λαμπρὸν ὄντα ταῖς Vind. III. Ἠλείον — γενεᾷ Pal. 40. 152. Οὐτινος τὸν πάππον Πέλοπα ἐν σιαγόνσιν ἡ Δημήτηρ. ἀπὸ Ἑννης πόλης Σικελικῆς Par. A. Μελέλου — Πέλοπα σιαγῶν — ἡ Δημήτηρ ἀπὸ Ἑννης πόλεως Vind. II. Μελέλου — τὸν Πέλοπα — γαμφαῖς, σιαγόνσιν αὐτῆς — ἡ Δημήτηρ ἐν γῇ κατοικοῦσα Vind. III. 153. Ἠ δραστήρια. ἔνιοι δὲ ἀπὸ κρήνης ἐν Βοιωτίᾳ ὄνομα — δαίμων ἐν Ἀρχαίᾳ. λέγει δὲ τὴν Δημήτραν — ἀπὸ πόλεως, παρὰ Θουρίοις οὕτω τιμωμένη, ἔφη ἑρραῖα Par. A. ὁρμητικῇ Vind. II. ἐπίθετον Δημήτρος. ἑρραῖα τοῖς γόοις — ὁρμητικῇ. ἔνθεν. δεῖ πᾶσιν ἀνθρώποις πολέμιός ἐστι, καὶ ὡς ἐλφει ἀναιρεῖ ἡμᾶς. ἐν Βοιωτίᾳ ἴδρυται ἡ Δημήτηρ ἕκτος ἔχουσα Vind. III. 154. Πολύσαρκα ἡ ἄσαρκα, μετὰ στεφνητικοῦ τοῦ α — εἰς. μικρὰ

sensus, in Lycophrone saltem, optime sese habeat, modo illud τάρω, ut a Tzetza et in Schol. min. Codd. Vind. II. III. et Vit. III. factum videmus, per γαστρί explicetur. Ventre enim sepelire eadem metaphora dictum est, qua infra, v. 413. ἐν σπλάγγμοισι τυμβευθήσεται νήριδμος ἑμὸς, 'et recte quidem utroque loco. Audiamus Eustathium ad *Hiad.* η'. 409. p. 688; 3 sqq. edit. Rom. (Tom. II. p. 173, 21. edit. Lips.) καὶ ὁμοίαν δὲ τινα ἐπιβολὴν καὶ τὸ τυμβεύσαι τάρω οὐκ ἔχοι ἂν παρολὴν, ἀλλὰ διαστολὴν πρὸς ἑτεροῖα τυμβεύματα· καὶ θαλάσση γὰρ τυμβεύεσθαι τις λέγεται βυθισθεὶς ἐκεῖ, καὶ εἰς θηρῶν δὲ γαστέρας, εἰ καταγάρσων αὐτόν. His igitur rationibus cum locus satis expeditus videri possit, perquam memorabile est, quid apud Etymol. M. p. 788, 30. legimus: φάρυγξ, παρὰ τὸ φέρω, δι' ἧς φέρεται τὸ πνεῦμα· φέρω, φέρος καὶ φάρος, καὶ παρώνυμον φάρυγξ, ὡς *Αὐκὼν φρον*. ἐτυμβεύσει φάρω. ἂντι τοῦ φάρυγος. Neque minus praeter expectationem accidit, ut huic lectioni, contra tot Codd. auctoritatem, Scholia inedita, Tzetzianis antiquiora, manifesto opitulentur. Habet enim Schol. Cod. Par. A. plane ut Etymologus: κατέφραγεν τῇ φάρυγι· et Paraphrastes Vaticanus (e Cod. Vatic. 1307. saec. X.) τῷ λαίμῳ ἐφάγε. Accedit *Meletius* de Natura hom. p. 85. cuius verba, cum liber summae raritatis sit, describam: *Haec autem pars est guttur, quod ab illis φάρυγξ dicitur a φέρω, ex eo, quod inde spiritus feratur, nomen capiens, ut Lycophron et Callimachus poetae testantur. Dicitur ergo Ceres humerum Pelopis, quem dentibus contriverat, gula sepe lississe, h. e. deglutivisse. Hoc licet per se nonnihil vitii habeat, cum, quae quis deglaverit, ea non gula, sed ventre potius condita et quasi sepulta esse dicenda sint: minime tamen in hac insolentia dictionis haeserim, neque argumenti quippiam contra Etymologi lectionem in eo quaesiverim, quod ea nullius plane scriptoris auctoritate nitatur; (Callimachi enim testimonium, quod Schneiderus in Lex. ad vocem φάρος apposuit, id nullum est, cum tale quid in edito Callimacho non inveniatur) praesertim cum λάρος (larus, avis vorax), affinitatis quodam vinculo cum λάρυγξ coniunctum, aliquam certe analogiam monstrat, qua poeta noster in fingendo vocabulo uti potuerit. At alia sunt, quae dubitationem moveant. Quorum id primo loco ponendum existimo, ex tanta Codd. Mss. multitudine; (sunt enim, si iustum eorum censum instituas, quadraginta quinque adhuc collati) nullum ne levissimum quidem discrepantis scripturae vestigium habere; quod eo mirabilius est, cum librarii nonnunquam, ut ex nostris annotationibus luculenter apparebit, varietatem lectionis anxie conquisiverint, eamque aut inter lineas aut in margine diligenter notaverint; deinde Tzetzen, qui antiquorum exemplarium lectiones rimari solet, quo priores Grammaticos reprehendat, nullam huius varietatis notitiam habuisse videri; minime enim hanc aut doctrinam suam expromendi, aut alios irridendi occasionem praetermisisset; illorum denique Scholiorum auctoritatem, quae cum Etymologo facere videntur, plane concidere atque nullam fore, si staterimus, id quod ex accurata eorum comparatione veri fit simillimum, ea, paucissimis tantum verbis immutatis, plane eadem esse, atque ex eodem fonte, quo Etymologus sua hauserit, profluxisse. Pro diversis enim testimoniis unum tantummodo lectioni superasset, idque, cum tot libri contradicant, vehementer suspectum. *Meletium* autem non moror, cum verba eius, ut nunc ex Petreii versione habentur, plane nullius sint auctoritatis, neque pro certo quisquam affirmare possit,*

διακόπτουσα, κατέφραγεν τῇ φάρυγι
Par. A. εἰς μικρὰ κόψμα, ἀπὸ τοῦ
ματὸν ἢ ἄτονον, καὶ τοῦ τίλλω, τὸ
κόπω· τρώπῳ τοῦ διχρόνου εἰς δι-
χρόνον Par. B.. πολύσασκα — εἰς μι-
κρὸν κατακόψμασα ἔδωκεν, ἥτοι ἔφα-

γε — ἥτοι γαστρί Vind. II. ἄσκαρος
γὰρ ἡ ὠμοπλάτη καὶ ἐμοῦ — οἷς
εἰς τάρων ἐνέβαλε τῇ γαστρί αὐτῆς
Vind. III. εἰς μικρὰ — κοιλίᾳ αὐτῆς
Pal. 40.

τὰν ὠλενίτην χθόνιον ἐνδατουμένην.
ὃν δὴ δις ἤβησαντα, καὶ βαρὺν πόθον
φυγόντα Ναυμέδοντος ἀρπακτήριον,
ἔπειλ' Ἐρεχθεὺς ἐς ΛαιτρINALOUS γύας.

155

etiam nomen φάρος in eo scriptum esse, usque dum graecum exemplar ex bibliotheca Bodleiana in lucem prodierit. Quae si recte disputata sunt, magnopere vereor, ne, si quis hanc lectionem postliminio quasi in textum reducere conetur, is in primas artis criticae leges graviter peccasse censendus sit.

155. ἐνδατουμένη] Scaliger: vorax epulata. Bene; aviditatis enim notio in verbo inest. Schol. ad Soph. Trach. 793, ἐνδαισθάναι γὰρ σφοδρῶς ἐσθλύν. Prius enim Pelopis humerum devoraverat Ceres, quam immane Tantali scelus animadvertisset.

156. ἤβησαντα] Sic Par. ABCDEFGHJKL. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Rehd. Edit. Ald. Par. II. Meurs. II. et Sebast. ἤβασαντα Solus Vind. III. et Edit. Basil. I. II. Commel. Steph. Meurs. I. Potter. utrq. et Reich. — 157. Ναυμέδοντος] Lectionem Ναυμέδοντος, quam Tzetzes ex antiquioribus libris commemorat — καὶ τινες μεταγραφικὸν πταῖσμα. Ναυμέδοντος ἔγωγι — in solo Par. A. omnium facile antiquissimo, inveni. De hac Pelopis rapina vid. Boeckh. Explicat. ad Pind. Olymp. I. v. 36 — 51. Tom. III. p. 108.

158. Ἐρεχθεὺς] Vid. Potteri Annot. ad h. l. — ΛαιτρINALOUS] Hanc emendationem, quam nihil dubitationis habere existimo, confirmant optimi Codd. Par. AL. et Pal. 40. Reliqui in varias lectiones discedunt: ΛαιτρINALOUS Par. F. ΛαιτρINALAS Par. H. et Rehd. ΛαιτρINALOUS Neap. I. Vind. II. ΛαιτρINALOUS Par. CEJ. Neap. II. Vind. III. IV. Vit. I. et Ciz.

ΛαιτρINALOUS Vit. II. ΛαιτρINALAS Par. BDGK. Neap. III. ΛαιτρINALOUS Vit. III. Inter Edit. sola Aldina ΛαιτρINALAS praebet, verae lectioni proxima; reliquae aut ΛαιτρINALOUS habent, ut Basil. I. Steph. Pott. utrq. aut ΛαιτρINALAS ut Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Sebast. Apud Reichardum operarum negligentia ΛαιτρINALAS editum est. — eis pro ἐς inter tot Codd. dup. solummodo; Par. G. et Vit. III. exhibent; vitiosum autem γύας maior pars Codd. meorum retinet; Par. ACGH. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. ab Aldina omnes usque ad Reichardum, qui primus hoc vitium austulit; Sebastianus autem, quae eius erat imprudentia, et praesertim in rebus metricis gravis inscitia, rursus in vitium delapsus est. γύας ubique ubique scribendum esse Porsonus annotavit ad Phoeniss. v. 655.

155. Τὴν ὠμοπλάτην — ἐσθλύν-
σα, ἀπὸ τῆς δαιτός Par. A. τῆς
χειρὸς — ὠμοπλάτην φραγούσα Vind.
II. τὸν τῆς χειρὸς τὸν τῆς ὠμο-
πλάτης — τὸ κοινῶς τράγον — φρα-
γούσα Vind. III. τὸν τῆς ὠμο-
πλάτης, ἥτοι νεφρώδες ὁστοῦν —
φραγούσα Pal. 40. 156. Ἐπειδὴ
κατακοπέως ἀνέβησε Par. A. γεννη-
θέντα Par. C. ἥτοι Πέλοπα δευτε-
ρον ζήσαντα Vind. II. τὸν Πέλοπα,
δὲ ἐγεννήθη μετὰ τὴν ἀφώρησιν —
τὸν μέγαν — καὶ τὴν ἀγάπην Vind.
III. ἀμμήσαντα Pal. 40. 157. Τοῦ
Ποσειδῶνος, οἷον ἀλιμέδοντος — ἥρ-

πασε γὰρ αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν Par. A.
τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦ βασιλείοντος
τῶν νηῶν ἥρπασε γὰρ αὐτὸν Vind.
II. 158. Ἀπέστειλεν ὁ Ζεὺς εἰς
τὴν γῆν τῶν Λαιτρίνων. Λαιτρίνα
δὲ πόλις Ἡλιδος Par. A. ὁ Ποσει-
δῶν, ἡ Ζεὺς, ἡ ἐμαρμένη Par. C.
ὁ Ζεὺς ἡ ὁ Ποσειδῶν — εἰς τὴν Ἡ-
λιν — πόλιν, τόπους, χωράρια Vind.
II. ἐπεμψεν ὁ Ζεὺς ἡ ὁ Ποσειδῶν
παρὰ τὸ ῥέχθω, τὸ κινῶ — χωρὶν
τῆς Ἡλιδος — χωράρια, τόπους Vind.
III. Ζεὺς, ἀπὸ τοῦ ῥέχθω, τὸ κινῶ
— εἰς τὴν Ἡλιν Pal. 40.

λευρὰν ἀλετρεύοντα Μόλπιδος πέτραν,
τοῦ Ζηγὶ δαιτρευθέντος Ὀμβρίῳ δέμας,

160

159. *λευρὰν — πέτραν*] Müllerus in Annotat. ad h. l. frustra, ut videtur, operam in eo consumsit, ut coniecturam suam, *πάτραν*, aliquatenus saltem doctis hominibus commendaret. At, ut concedamus, quod tamen haud scio an concedi non possit, *λευρὰν πάτραν* eo, quo voluit Müllerus, sensu dici posse, quis est, qui *πάτραν ἀλετρεύειν* vel in Lycophrone ferendum existimet? Praeterea magnopere cavendum est, ne, si quae sunt, quae nimis impedita videantur, ea emendando planiora et dilucidiora reddamus, quam quae Lycophroni, mirifico tenebrarum artificii, placuisse credibile sit. Non enim sufficit, ut perspectum habeas, quid quoque in loco poeta sibi voluerit, sive potius quid sibi velle debuerit, sed etiam probe attendendum est ad id, quomodo ea, quae per se plane essent, pro ingenio suo tegere et obscurare ei libuerit. Magna autem licentia poetam nostrum in hac re usum esse, et inter omnes constat, et hic locus luculento sane exemplo demonstrat. Nam cum dicendum esset, Pelopem in Elidem venturum esse, ibique currule certamen cum Oenomao rege initurum; primum, ut Elidis nomen supprimeret, obscuram aliquam tetigit Molpidis fabulam, cuius caede olim Elis e magna calamitate servata dicebatur; neque vero, quod omnino necessarium fuisset, hanc terram Molpidis *πατρίαν* nominavit, sed planum quoddam atque latum saxum commemoravit, quod tritus esset Pelops. Hoc autem verborum sub involucro non dubito quin illud lateat, quod hic, ut maxime necessarium, ab omnibus expectatur, nempe curriculum illud, quod Oenomaus Hippodamiae prociis emetiendum proposuerat, tot ante Pelopem clarissimorum iuvenum interitu illustratum; illa ὁρεινὴ ὁδὸς, quae si fabellis fides habenda est, a Cladeo prope Pisam flumine ad Isthmum Corinthiacum usque per ingentem sane longitudinem porrecta erat; *Diod. Sic. IV. 73. ἐπεστήσατο δὲ (ὁ Οἰνόμαος) ἱπποδρομίαν ἀπὸ τῆς Πίσσης μέχρι τοῦ κατὰ Κορινθίου Ἰσθμοῦ, πρὸς τὸν βῶμον τοῦ Ποσειδῶνος. Schol. Apollon. Rhod. I. 752. προέκειτο δὲ αὐτοῖς (τοῖς μνηστῆρσι) Κλάδεως ποταμὸς ἀρετηροῖα, Ἰσθμὸς δὲ τὸ τέρμα. Iam vero tale curriculum *λευρὰν* h. e. *ὀμαλὴν ὁδὸν* dici posse, id nemo credo negabit, qui ad Aeschyleum illud *λευρὸν ὄμιον* (Prom. 394. Well.) et similia responderit; quod autem h. l. *πέτραν*, non *πλάκα*, *πέδον* aut tale quid positum sit, id sane durissimum est, et Lycophroneum. At ferendum est; aliter enim, quoquo te vertas, illud *ἀλετρεύειν* non concordabit. Cave enim, ne de statua Molpidis, in stadio aliquo templo posita, cogites, illudque *ἀλετρεύειν*, fraude aliqua, ut ita dicam, grammatica tibi explicari patiare; talis verborum conglutinatio ne Lycophronis quidem esset; esset hominis dementis. De voce *λευρός* plura afferam infra ad v. 268.*

160. Ὀμβρίῳ] *ὀμβρίῳ* Par. L. *ἀγρίῳ* Par. DGK. Vind. IV. et Vit. III. Vulgata optime sese habet. Quod autem Müllerus ad hanc lectionis varietatem Iovem Aream e Natalis Comit. Mytholog. VII. 17, p. 810. commemoravit, in eo non satis accurate versatus est vir doctissimus.

159. Ὀμαλὴν — δραμούμενον, ἥνιοχσοντα ἢ ἀλίσσοντα — ὄνομα κυρίου, τοῦ Μόλπιδος τὴν πέτραν Par. A. τὴν λείαν, εὐρείαν ἥτοι πλατείαν δραμῶν μέλλοντα, ἢ δραμούμενον Par. B. ὀμαλὴν συντρίβοντα — ἦγον ἔνθα ὁ μέγας ἀνδρῆς τοῦ Μόλπιδος ἵσταται Par. C. πλατείαν ἥνιοχσοντα, κυριεύοντα, δραμούμενον

Vind. II. πλατείαν, λείαν, εὐρείαν δραμούμενον, δραμεῖν μέλλοντα — τοῦ — διὰ τὸ παρακείμενον ἐπὶ ὄρος — τὸν ἥλιον (leg. τὴν Ἥλιον) Vind. III.

160. Τοῦ τῷ Διὶ σφαγιασθέντος τὸ σῶμα χάριν ὀμβροῦ Par. A. σφαγέντος — τὸν αὐχμὸν λύσαντι, ὑετίσαντι — τὸ σῶμα Par. C. Μόλπιδος, σφαγιασθέντος χάριν ὑετοῦ

γαμβροκτόνον· ζαίσοντα πενθεροφθόους
βουλαῖς ἀνάγνοις, ἃς ὁ Καδμῖλον γόνος
ἤρτυσε. τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκίφον,
φερωνύμους ἔδυνε Νηρέως τέφρους,

Nam Iovis Ἀρείου mentio, quam a Natal. Com. factam videmus, non ad Molpidae caedem, qui Iovi Pluvio sese obtulisse fertur, pertinet, sed ad sacrificium illud, quod Oenomaus ante certamen, cum Hippodamidae procis ineundum, ut victoriam consequeretur, Iovi facere solebat. Pausan. V. 14, 6. Τοῦ δὲ Ἡρακλείτου τὸν βωμὸν εἰσὶν Ἡλείων οὗ δνομάζουσιν Ἀρείου Διὸς· λέγουσι δὲ οἱ αὐτοὶ οὗτοι καὶ ὡς Οἰνόμαος ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τούτου θύει τῷ Ἀρείῳ Διὶ, ὁπότε τῶν Ἰπποδαμείων μνηστῆρων καθίστασθαι μέλλοι τινὲς ἐς Ἑλλαν ἀμιλλαν. Praeterea frequentissima est vocum ὄμβριος, ὄμβριμος, ὄβριμος in antiquis exemplaribus commutatio; ὄβριον autem, sicut per errorem scriptum esset, quam facile ob antiquam formam literae β (μ) in ἀγρίῳ transire potuerit, id ii norunt, qui iustam harum rerum peritiam sibi compararunt.

161. γαμβροκτόνου Par. G. — ζαίσοντα] ζαίσοντα Par. DGHK.

Vind. II. IV. Vit. II. III. ζαίσοντα Par. F. αἰσόντα Par. L. cum glossa ὀρμῶντα. — 162. Καδμῖλου γόνος] Myrtilus, Mercurii filius, currus regendi minister regis Oenomai. Vid. Pausan. V. 10, 6. VIII. 13, 10. Lycophronis locum tetigit Eustathius ad Iliad. ῥ. 390. p. 487, 35. edit. Rom. (Tom. I. p. 388, 9. edit. Lips.) ἰστέον δὲ, ὅτι οὐ κύριον μόνον ὁ Κάδμος, ἀλλὰ καὶ Ἑρμοῦ ἐπίδεται, οὐ· παράγωγον ὁ Καδμῖλος παρὰ Ἀνκόρρον. Quae exscripsit Favonius. De hoc Mercurii nomine nonnulla congesserunt Meursius et Potterus in Annot. ad h. l. quorum prior non debebat de forma Καδμῖλος, quam apud Scholiasten Apollon. Rhod. I. 917. e Dionysodoro commemoratam legasat, in Lycophrone repouenda cogitare. Praeterea tota haec res uberius requirit disquisitionem, quam quae huius loci possit ac debeat esse.

163. ἤρτυσε] ἤρτησε Par. DK. et Rehd. Haec lectio fortasse Grammaticis debetur, qui cum apud Homerum (Iliad. ῥ. 379. Odys. γ. 152. adde Callim. Hymn. in Cer. 79.) verbum ἀρτύνει media syllaba brevi invenissent, formam e verbo ἀρτέειν factam metro melius convenire arbitrantur. De significatione huius verbi vid. Schweigh. Lex. Herodot. p. 101. At locus correctione minime indiget.

— ἐπίδεται τοῦ Διὸς Vind. II. με-
ρισθέντος, τωθέντος — καὶ τὸ σῶμα
Vind. III. 161. Τὸν Οἰνόμαον,
τὸν ἀνηρηκότα τοὺς Ἰπποδαμείας
μνηστῆρας — φθείροντα ταῖς γαμ-
βροκτόνοις Par. A. καὶ τὸν κτείνον-
τα τοὺς γαμβροὺς Οἰνόμαον — φο-
νεύοντα — πενθεροκτόνοις, διὰ τὸ
τὸν Πέλοπα δολῶς κτείνειν τὸν πεν-
θερὸν Οἰνόμαον Par. C. ἦτοι τὸν
Οἰνόμαον — τὸν Πέλοπα φθείραντα
Vind. II. ἦγον τὸν Οἰνόμαον φθε-
ροῦντα — ταῖς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ
φθειρούσαις Vind. III. μέλλοντα
φθεῖραι Pal. 40. 162. Βουλευμα-
σιν ἀκαθάρτοις — Καδμῖλος, ὁ
Ἑρμῆς ἐν Τυρρήνιᾳ· Ἑρμοῦ δὲ υἱὸς
καὶ Μυρτιῶς τῆς Ἀμαζόνος ὁ Μυρ-

τίλος (sic) Par. A. Τοῦ Ἑρμῆ-
Βοιωτικῶς· ἦτοι ὁ Μυρτίλος Par. B.
ἀνοστοῖς Par. G. ἀκαθάρτοις, ἀδι-
κοῖς — ὁ Ἑρμοῦ Μυρτίλος (sic)· ἐκα-
λεῖτο δὲ οὕτως ὁ Ἑρμῆς παρὰ τοῖς
Θηβαίοις Vind. III. κρυφίοις, δο-
λίοις — ὁ Μυρτίλος Pal. 40. 163.
Ἐύρτυσε· — τὸ δὲ ἔσχατον ἐκπιὼν
ποτήριον Par. A. κατεσκεύασε —
ἔσχατον, ἦτοι ὁ Μυρτίλος ποτήριον
Vind. II. κατεσκεύασεν — ἔσχατον ὁ
Μυρτίλος ποτήριον, ἦτοι τὸν θάνα-
τον Vind. III. πότον Pal. 40.

164. Τοὺς ἀπὸ τιμῶς συμβεβηκό-
τος τιθέντας — ὑπερῆλθεν τῆς θα-
λάσσης τοὺς οἰκούς Par. A. θυθούς
Par. C. ἐκολύμβησε — τοῦ θαλάσσιον
θεοῦ τοὺς οἰκούς Vind. II. Μυρτιῶν

πανώλεθρον κηλῖδα θωύξας γένει,
ὁ τὴν πόδαργον Ψύλλαν ἥνιοστροφῶν,
καὶ τὴν ὀπλαῖς Ἀρπινναν Ἀρπυαῖας ἴσῃν.
τὸν δ' αὖ τέταρτον αὐθόμαιμον ὕψεται

165

165. πανώλεθρον κηλῖδα] Vid. Soph. Electr. 498 sqq. Herm. Eurip. Orest. 989 sqq. Pors. Lycophronis locum videtur respexisse Eustathius, cum Myrtili historia fusa exposita haec subiungeret: ὁ δὲ Πέλοψ ἐν ὁμοίᾳ ταύτῃ κηλῖδα δυσδαιμονίας ἐνέειπεν ἐν οὐ καλοῖς τὸν εὐεργέτην Μυρτίλον ἀνυμνόμενος· ἐπὶ γὰρ ταύτου ὦν ὁ Μυρτίλος καὶ εἰδώς ὡς οὐκ ἐν δόλῳ πέπτε· ἐπαράται, καθά· που Οἰνόμαος αὐτῷ, οὕτως αὐτὸς πανώλεθρον τῷ γένει τοῦ Πέλοπος (ad Iliad. β. 104. p. 184, 2. edit. Rom. Tom. I. p. 140, 40. edit. Lips.) — 166. πόδαργον] In Cod. Par. C. ad πόδαργον in margine adscriptum est, γο. πόδαργον.

167. τὴν] ταῖς Par. L. Vit. I. et Ciz. Eustath. ad Iliad. ε. 366. p. 557, 38. edit. Rom. (Tom. H. p. 35, 28. edit. Lips.) ἰστέον δὲ, ὡς δὲ πεῖσθαι λεγόμενοι Ἴπποι καὶ ἀλλόποδες ἂν εἰκότως ᾔσθεϊεν καὶ ποδήγεμοι καὶ ὀπλαῖς ἀρπυαῖας ἴσοι κατὰ Λυκόφρονα. — Ἀρπινναν] Meliores libri cum duplici Ψ. Ἀρπινναν. Par. G. Neap. I. III. Vind. IV. et edit. Ald. Ἀρπινναν Pal. 40. Apud Pausan. V. 10, 6. commemorantur quatuor Oenomai equi; Μυρτίλος δὲ, ὃς ἤλαυε τῷ Οἰνόμαϊ τὸ ἄρμα, κάθηται πρὸ τῶν Ἴππων· οἱ δὲ εἰσιν ἀριθμὸν οἱ Ἴπποι τέσσαρες. Schol. Apollon. Rhod. J. 752. αἱ δὲ τοῦ Οἰνόμαου Ἴπποι, Ψύλλα καὶ Ἀρπιννα, ubi tamen Scholia Parisina Ψύλλα καὶ Ἀρπιννα exhibent.

169. αὐθόμαιμον] Hic contra consensum optimorum librorum Codd. ponnuli, Par. EGK. Vit. II. III. et Ms. Canteri, aliam suppeditant lectionem αὐθόμαιμον, quam Müllerus statim in textum recipiendam iudicavit. Est sane levissima scripturae mutatio; vereor tamen, ne non necessaria sit. Nam licet negari non possit, adiectiva, cum voce αἶμα composita, fere omnia duplicem formam admittere, ita ut αὐθαίμος et αὐθαίμων, αἰραιμός et αἰραιμων, σύναιμος et συναίμων dicatur; de θυαίμος autem et θυαίμων id diserte tradi a Grammaticis; a Photio: ὁμαίμος καὶ ὁμαίμων, ἀδελφός, ἡ συγγενής καὶ ὁμονήδυνος, quae iisdem verbis leguntur in Συναγωγ. λέξ. χρῆσ. p. 317, 2. et apud Suidam; a Faverino: ὁμαίμονας, κατὰ τὸν Σοφοκλῆ, ὁμογενεῖς, eorumque testimo-

γὰρ πέλαγος ὀνομάζεται — σχῆμα χαριεντισμός· εἰσῆλθεν, ἐκολύμβησε Vind. III. ἀπ' αὐτοῦ κληθέντας — ἦτοι Μυρτιάδων πέλαγος Pal. 40.

165. Πάμφθορτον μολυσμὸν ἐπὶ βλάβῃ ἀρῆσας (leg. ἀρῆσάμενος)· παρὰ τὴν θωήν — τῇ γενεῇ Par. A. ἀφανισμόν, ἀράν — τῶν Πελοπιδῶν δηλαδὴ Par. C. πᾶμφθορτον φθοράν, μίανμα καταρῆσας (sic)· ἦτοι ὁ Μυρτίλος — τῆς Ἰπποδαμείας Vind. IM. κατάραν συρῆσας, καταρῆσάμενος ὁ Μυρτίλος — τοῦ Πέλοπος Vind. III. ἀρῆσάμενος — τῆς Ἰπποδαμείας ἢ Πέλοπος Pal. 40.

166. Ὁ τὴν τοῖς ποσὶν ταχείαν, ἢ λευκὴν — ὄνομα Ἴππου Οἰνόμαου — ἥνιοχόν Par. A. τὴν ταχυτάτην — ὄνομα Ἴππου Οἰνόμαου — ἦτοι ὁ Μυρτίλος ἥνιοχόν Vind. II. ταχείαν

καὶ ἀντίφρασιν — ὄνομα Ἴππου — ἥνιοχόν Vind. III.

167. Καὶ τὴν τοῖς ποσὶν — ὄνομα Ἴππου Οἰνόμαου — παραπληροῖται ταῖς τοῦ Βορῆα θυγατρῶσιν Par. A. ποσί· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν — ὄνομα δαιμόνων ταχυτάτων, ἢ ἀνέμων Par. C. ἴσῃν ποσί, δρόμοις — ὄνομα Ἴππου — ἀνέμοις Vind. II. δυνεῖ — ὄνομα Ἴππου — οὕτως ὀνομάζονται οἱ τοῦ Οἰνόμαου Ἴπποι — ἀνέμοις ὁμοῖαν Vind. III. δαίμοσι· Ἀελλῶ, Ὠκυπέτῃ, Κελευῶ· λέγονται καὶ ὀρεῖά τινα ἀρπακτικά Pal. 40.

168. Τὸν δὲ δὴ τέταρτον ἀδελφὸν θεάσεται Par. A. τὸν Ἀγήφορον, ἀδελφόν — θεάσεται ἢ Ἐλένη Vind. II. Ἀγήφορον νυμφίον — αὐτὰδελφον, ἦτοι τὸν Ἀγήφορον Ἐλένη θεάσεται Vind. III.

αἰχρὸν καταβραχτήρος; ὃν τε συγγόνων
τὰ δευτερεῖα τῆς δαΐφραλτου πάλης

nium confirmari ab ipso Lycophrone, apud quem infra v. 337. τῆς ὁμαίμονος legatur, altera autem forma v. 1442. recurrat πρηνή δ' ὁμαίμων πάντα κυπώσας δόμον· hisque accedere formam ὁμαίμωνεστέρη apud Sophocl. Antig. v. 482. Herm. ἄνδρας ὁμαίμονας apud Herodotum H. 49. et συνομαίμονα apud Eurip. Iphig. in Taur. 827. Seidl.: haec tamen omnia quid, quaeso, probant, quam posse admitti illam paucorum Codd. lectionem? eam autem non debere admitti meliorum librorum consensus clamat et flagitat. Exemplum eiusdem commutationis formarum δαίμωνος et ὁμαίμωνος notavit Porsonus ad Eurip. Orest. 796. Praeterea lectu digna sunt, quae habet Eustathius ad Iliad. γ'. 238. p. 410, 34. edit. Rom. (Tom. I. p. 331, 27. edit. Lips.) "Ορα δέ, ὅτι Ὀμήρου τοὺς κασιγνήτους ἐρμηνεύσαντος Σοφοκλῆς [τὴν] δαίμονος διασπαρεῖ ἐν τῷ· πρὸς τῆς ὁμαίμωνος καὶ κασιγνήτης· ποιεῖ δὲ τοῦτο ἑκείνος διὰ τὸ μὴ πάντα δαίμονον ἔσθαι καὶ ἀσινγητοῦ εἶναι· δαίμονι γὰρ πολλοῦ καὶ οἱ ἀπλῶς καθ' αἷμα καὶ πρὸς γενεὴς, ὡς ὅλοϊ καὶ Λυκόφρων, ὁ καὶ αὐδομαίμωνος τοὺς τοῦ αὐτοῦ γένους εἶπαι. Respicit Eustathius his verbis ad Lycophronem versum 222, ubi Prylis, Lesbijus vates; qui Graecos rationem Troiae capiendae adducit, τῶν αὐδομαίμωνος συγκατασκάπτῃς dicitur.

169. καταβραχτήρος] καταραχτήρος Par. C. Rehd. et edit. Ald. vitiose. Hoc Deiphobi cum Helena coniugium commemorant Tzetz. in Posthum. v. 600. et Schol. min. ad Iliad. ω'. 251. his verbis: Ἀλεξάνδρου τοῦδευθέντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Πρίαμος τὸν Ἑλένης γάμον ἐπαύλον ἔδωκε καὶ ἀρστέυσαντι κατὰ τὴν μάχην, Ἀτήφορος δὲ γενναίως ἀγωνισάμενος ἐξημεν αὐτὴν· ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. — συγγόνων] De varietate lectionis συγγόνων, in margine edit. Basileensis II. notata, Canterus in Annotat. p. 159. ita dicit: „Alii per luctam intelligunt ipsam Helenam, quae multis luctae bellicue causa fuerit; est enim proprie δαΐφραλτον id, quod in pugna labi aliquem cogit; quae quidem interpretatio non male huic loco conveniet, praesertim si legatur συγγόνου. Nam post Paridem fratrem Deiphobus Helenam duxit.“ Hanc autem lectionem, valde adhuc dubito utrum coniecturam Canteri dicam, an libri cuiusdam editionisve vitium; in meis certe libris, inque iis, quos Potterus et Sebastianus inspexerunt, ea non comparet; neque editiones, quae Canterianam antecesserunt, Aldina et Basileensis prima, eam exhibent; de Parisina autem prima idem non nisi dubitanter affirmare possum, cum sola Paris. II. ex illa, ut videtur, diligenter expressa, mihi ad manus sit. Praeterea, cum in Varietate lectionis edit. Sebastianae adnotatum sit „συγγόνου alii“, hac occasione lectores admonitos velim, eiusmodi annotationibus, quales quavis pagina apud Sebastianum leguntur, ne temerariam fidem habeant; quippe cuius hominis ea fuerit socordia, ut, quicquid eiusmodi a Pottero congestum invenisset, id

169. Τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἰαχυροῦ· ὄντικα τὸν Ἀτήφορον — τῶν συγγόνων Par. A. τοῦ δευτέρου, τοῦ Ἀλεξάνδρου ἢ τοῦ Ἐκτορος ἀναρκεικοῦ, ὡς τὴν πάλιν καταβράχτηρος διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης Par. B. Ἐρμῆος, πολεμιστοῦ — ἀδελφῶν Par. C. τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἰαχυροῦ· ἀναρκεικοῦ Ἐκτορος — τὸν Ἀτήφορον — ἀπὸ Vind. II. Ἐκτορος ἢ Ἀλεξάνδρου ἀναρκεικοῦ, ἢ ἀρπαγὸς· πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον — Ἀτή-

φορον Vind. III. 170. Τῆς Ἑλένης· μετὰ γὰρ Ἀλέξανδρον ὁ Ἀτήφορος γαμᾷ Ἑλένην Par. A. ἢ τῆς Ἑλένης, καὶ νοεῖται ἐπ' Ἀλεξάνδρον· ἢ τὰ τοῦ πόλεμου παλαισμάτα, καὶ νοεῖται ἐπ' Ἐκτορος Par. B. πολυστόφου, ἢ τῆς Ἑλένης Par. C. δευτέρου μετὰ τὸν Ἐκτορα· πολεμιστοῦ — τὴν Ἑλένην λέγει Vind. II. τῆς ἐν πόλεμῳ σφαλλομένης, ἥρουν τῆς ἐτεροφρέπους μάχης Vind. III.

λαβόντα κηρύττουσαν· ἐν δὲ δαιμονίοις,
τὸν ἐξ ὀνείρων πέμπτον ἑσπεροβημένον
εἰδωλοπλάνῳ προσκαταδανῇ ῥέθει,
τὸν μελλόνυμφον εὐνέτην Κυταϊκῆς
τῆς ξεινοβάχης, ὃν πατ' Ὀδυνῶν φυχᾶς, 175
μύρμων τὸν ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατὸν,

nullo plane delectu habito, in suam farraginem transfunderet; quot quorumve librorum ea essent, scriptorumne an impressorum, lectiones an typothetarum errores, mirifice securus; ita ut in talibus ne minima quidem fides ei habenda sit. Saepenumero enim accidit, ut, quae quasi aliorum librorum lectiones nobis veuditantur, ea, si diligentius inquisiveris, non nisi unius editionis esse, eiusque typographica vitia reperiantur. Quod quidem, ne cui paullo severius iudicatum videatur, infra in Annotationibus ad illam Varietatem multis et luculentis exemplis comprobabo. — 172. ἐξ ὀνείρων] Aptè attulit Potterus locum Sophoclis ex Oedip. Tyr. 974 sq. Adde Eurip. Alcest. 364 sq.

173. εἰδωλοπλάνῳ] Intelligitur illud Helenae εἰδωλον, quod Paris Troiam advexerat; qua de re docte nuper egit Welkerus in Iahnii Annal. Crit. Tom. IX. fasc. III. p. 267 — 281. πρὸς καταδανῇ Par. G. Vit. I. et Ciz. — 174. Κυταϊκῆς] Medear. Errarunt, qui de Iphigenia Achilli desponsata h. l. cogitarent. Cf. Eustath. ad Odys. δ'. 228. p. 1493, 49. edit. Rom. (Tom. I. p. 161, 35. edit. Lips.) Vid. Apollon. Rhod. IV. 811 — 815. Ibiq. Schol. διὲ δὲ Ἀχιλλεύς εἰς τὸν Ἑλλᾶσιον πέδον παραγενόμενός ἐγγυε Μηδεῖαν, πρῶτος Ἴβυκος εἰσῆκεν, μετ' ὃν Σιμωνίδης. — 175. ξεινοβάχης Vind. III. et sola edit. Basil. I. vitiose.

176. ἐξάπεζον] ἐξάπεδον Par. E. glossa in textum illata. Lycophronis locum affert Eustath. ad Iliad. α'. 180. p. 76, 44. edit. Rom. (Tom. II.

171. Λαβόντα ὀνομάσουσιν — ἐν δὲ τοῖς στρώμασιν Par. A. ἀνμνήσουσι — πῶτας Par. C. ὀνομάσουσιν, ἀναγορεύσουσιν — ἐν στρώμασιν Vind. II. ἐδρημήσουσιν — καὶ ἐν τοῖς στρώμασιν Vind. III. 172. Τὸν ἐκ τῶν ὀνείρων πέμπτον· λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα — ἑσπεροβημένον Par. A. κινούμενον, τεταραγμένον Par. C. τὸν Ἀχιλλέα καὶ ὅναρ γὰρ φασὶ συμμειγῆναι αὐτῇ — ἐξουστρωμένον, τεταραγμένον τὸν Ἀχιλλέα Vind. II. ἤγουν τὸν Ἀχιλλέα βεβακχευμένον ὑπ' ἐλένης Vind. III. βιαζόμενον Pal. 40. 173. Εἰδωλοπλάνῳ κατὰ τοὺς ὕπνους — ἐρεθίσαι σώματι, μέλει Par. A. φαντασιᾶ Par. B. φαντασιᾶ Par. C. διαγερῇ, ἐρεθίσαι σώματι Vind. II. ἐν τῷ — σὺν τοῖς ἄλλοις δαμάσει ἡ Ἑλένη, σώματι αὐτῆς Vind. III. φαντασιώδει — ταλαίπαρον ποιήσει ἡ Ἑλένη Pal. 40. 174. Τὸν Ἀχιλλέα· μετὰ γὰρ θάνατον μυθεύονται οἱ ἡρώεσσες Μηδεῖαν τῇ Ἀλφίτῳ ἐν μακάρων νῆσοις εἰς γυναῖκα — ἀν-

δρὰ τῆς Μηδείας· ἀπὸ Κυταῖας πόλως Κολχίδος (in marg. Στυδικῆς) Par. A. συγκαθεύδοντα Par. C. ἐν μακάρων νῆσοις Ἀχιλλεύς Μηδεῖαν ἐγγυε ἀποθανοῦσαν — τὸν μνηστῆρα (ab alia manu; καὶ τὸν μέλλοντα νυμφευθῆναι) Vind. III. ἐν Ἀιδῇ λαβεῖν μέλλοντα — ἄνδρα τῆς Μηδείας· Κυταῖα πόλις Κολχίδος Pal. 40.

175. Τῆς Μηδείας, τῆς ἐπιμανέσης τῇ Ἰάσονι. — Ὀδινῶν ἡ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀλφίνα, ἀπ' ἧς ἐφυγεν ὁ Πηλεὺς φανεύσας τὸν ἀδελφὸν Φῶκον Par. A. ἀπὸ τῆς Ἀλφίνης τῆς νῆσου φυχῶν ὁ Πηλεὺς διὰ τὸν φόνον τοῦ Φῶκου Par. C. τῆς εἰς ξένους ἐξουστρώσας, τῆς φονευσάσης τοὺς ξένους, τῆς Μηδείας — ὄνυμα — πόλις ἢ νῆσος — ὁ Πηλεὺς Vind. II. καὶ τῆς ἀγχιστρουμένης τῇ πόδι τοῦ ξένου, τοῦ Ἀχιλλεύς Vind. III. τῆς ἐπὶ τῇ Ἰάσονι βακχευθείσης, μανέσης — Ἀλφίνης Pal. 40. 176. Μυρμηκῶν· οἱ ἐξ ἡρώεσσας ἔχουσιν οἱ μύρμηκες — εἰς, ἄνδρας μεταβαλὼν ὄχλον Par. A. ἤγουν ὁ στρατεύσας

Πελασγικὸν Τυφῶνα γέννᾳται· πατήρ,
 ἀφ' ἐπτά παιδων φρεσὶν σποδομένην,
 μόνον φλέγουσαν ἐξαλλύσαντα σποδῶν,
 καὶ μὲν παλιμπόρευτον ἔχεται τρεῖσιν, 180
 σφῆκας δαφνοῦνς χηραμῶν ἀναράσας,

p. 65, 21. edit. Lips.) et iterum huius loci meminit ad Iliad. β'. 684. p. 320, 43. edit. Rom. (Tom. I. p. 260, 6. edit. Lips.) — 178. ἀφ' ἐπτά] ἀφ' ἐπτά Par. A. ἐφ' ἐπτά Ciz. et Vit. I. in Scholiis. — φρεσὶν] Ενστάθ. ad Odys. π'. 288. p. 1802, 63. edit. Rom. (Tom. II. p. 124, 36. edit. Lips.) φρέσιοι, φρεσὶ, καὶ φρεσάλυγες, ὧν χοῖσις καὶ παρὰ Λυκοφρόνι, σπινθῆρες ἀναφερόμενοι ἐκ τῶν καιομένων ξύλων, οἷς οὐκ ἂν εἴη μὴ καὶ καπνὸν συναναφερόμενοι· οὐ παρέχον δ' ἐνταῦθα εἰπεῖν καὶ οὐ ἐκ τοῦ φρέσιν εἴη ἂν ὁ φρέσιν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ φρέσιν εἴη τὸ ἄλμα, ἥγουν φεύγει. Cf. Interpp. ad Hesych. s. v. φρεσάλυγες. De hac fabula vid. Schol. ad Iliad. π'. 36. Apollod. III. 13, 5. Praeterea valde memorabilis est narratio de hoc nefario Thetidis experimento, quam ex Aegimio, poemate cyclico, refert Schol. Apollon. Rhod. IV. 816. ὁ τὸν Ἀχιλλεὺς ποίησας ἐν δευτέρῳ φρεσίν, ἧτις ἡ Θέτις, εἰς λέβητα, ἀνδραγαθίαν ἐξόντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γινόμενους αὐτῇ παῖδας, βομβημένους εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν· ἐτέρους (leg. καὶ ἐτέρους) δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλωνίως φησὶ. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθερόμενων, ἀνακατήσαν, τὸν Ἀχιλλεὺς, καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλεὺς ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα. — 180. παλιμπόρευτον] παλιμπόρευτος Par. A. Paraphrasis Vaticana, παλιμπόρευτος καὶ ὑποστρεφείς. — 181. χηραμῶν] Ita Codd. mei omnes; ex Edit. autem tantummodo Basileensis I. et Stephaniana; reliquae omnes perperam χηραμῶν, quod vitium ex Aldina in Basil. II. venit, et reliquae deinceps omnes occupavit. Etym. M. v. Χηραμός p. 688, 17. καὶ διὰ τοῦ αἵματος ὀνόματι, εἰ μὲν ὡς κύρια, βαρύνεται, ὡς Σίσυμος· εἰ δὲ μὴ, ὀξύνεται, ὡς φωριμαίος, χηραμός. χηραμός quod Etym. M. p. 810, 25. et Favorinus s. v. οὐ γυφθρονε afferunt, Grammaticorum inventum videtur, probabilem huius vocis etymologiam quaerentium. Habet enim Etymologus haec χηραμός σημαίνει τὴν καταύθυνιν παρὰ Λυκοφρόνι· οἶμαι δ' ἀπὸ τοῦ χηρὰ γέγονε. Schol. ad Nicandr. Theriac. 55. χηραμῶ (edit. Ald. in textu χηρα-

καὶ ἀνδροποιήσας τὸν στρατὸν γενομένη ἀπὸ τῶν μυρμηκῶν τῶν ἐξάποδων Par. C. μυρμηκῶν — τὸν ἐξάποδον — ἀνδρείον ποιήσας κυρίως Vind. II. εἰς ἀνδρῶν μεταβάλλον Vind. III. 177. Θεσσαλικὸν γένος. λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλεὺς ἀντὶ τοῦ γένος — ὁ πατήρ Par. A. πυρῆνον Par. C. τὸν Θεσσαλικόν — διὰ τὸ ἀνδρείον — ἀντὶ τοῦ γένος· Ἀττικῶς· ὁ Πηλεὺς Vind. II. διὰ τὸ φεβερόν — γένος — ὁ Ἀττικῶς Vind. III. τὸν ἀπὸ Φωριμαίας, μέρους Πελασγίας — Ἀχιλλεὺς γένος Pal. 40.

178. λέγεται γὰρ ἡ Θέτις ἐπὶ τὰ παῖδας ἄφρενας ἐκ Πηλέως ἐσχημέναι — σποδῆναι, σπινθῆροι, ἀνδραγαθίαν τοὺς γὰρ ἔξ εἰς πῦρ βάλλουσα ἀνείλεν Par. A. πυρκαϊῇ φλεγόμενων Vind. II. πυρκαϊῇ, ἣν

φεύγει φρεσὶν καὶ προσεγγίζειν τις — σποδῆναι γενομένων Vind. III.

179. Μόνον τὸν Ἀχιλλεὺς — τὴν καίονσαν ἐκφυγόντα τὴν καύσιν Par. A. κατακαίνουσαν Par. C. Ἰωνικῶς — τὸν Ἀχιλλεὺς ἐκφυγόντα — πυρκαϊῇ, καύσιν Vind. II. μόνον — πόρκαϊον — καὶ φυγόντα καύσιν· καὶ ἄλλοχου στακτὴν Vind. III. 180. Καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἀπὸ τοῦδε μέρους, καλίνοςτος, ἐπανελεύσιν, ὑποστρεφείς Par. A. πορεύσεται Par. C. ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἡ δὲ καύσιν — παραγενησεται Vind. II. εἰς τὴν Τροίαν Pal. 40. 181. Τὸς Ἕλληνας λέγει — φρεσὶν, κατακαίνουσαν — ἐκχύσας Par. A. ἴαν φονήσας — ταράξας, ἐκχύσας κατὰ τῆς Τροίας Par. C. τοὺς Ἕλληνας φονήσας (leg. φονήσας), ὡς τὰς — ἀπὸ τῶν

ὁπῶτα κοῦρος δῶμα κινήσας καπνῶ.
οἱ δ' αὖ προγεννήτειραν οὐλαμωνύμου
βύκταισι χερνύουσιν ὠμησται πόριν,

με) τὰ κοιλώματα, παρὰ τὸ χεῖσθαι καὶ χωρεῖν ἐν αὐτοῖς. et ad v. 149. χωρὰν τὰς καταδύσεις. Melius autem Favorinus sub. γ. χωρῶν· καὶ τὸ χωρῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ χωρῶς ὁ γωλεὸς καὶ καταδύσεις· et statim pergit: χωρῶς, καταδύσεις, ἡ κολλή πέτρα, καθὰ ὁ ποιητὴς ἐξημεῖται· καὶ μέχρι δὲ ἔστι πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ Πελοπόννησον, χωρῶς τὰς παρὰ θύλασσαν βαγιάδας πέτρας φασί, κατὰ τινὰ παραφθορὰν.

183. προγεννήτειραν οὐλαμ.] Iphigeniam, genetricem eius, cui a bello cognomen est. i. e. Neoptolemi. Hanc fabulosam Neoptolemi originem etiam in Cyclicis carminibus, quae poeta noster fere ubique sequutus esse videtur, tractatam fuisse, vix est quod dubitemus. Nec certus ei locus assignari non possit. Ex Iliade enim parva Procli Excerpta nihil tale commemorant, e Cyprio carmine vero plane contrarium. Adde Pausan. X. 25, 4. τὰ δὲ Κύπρια ἐπὶ φησὶν ὑπὸ Λυκομήδους μὲν Πύρρον, Νεοπτόλεμον δὲ ὄνομα ὑπὸ Φολύκως αὐτῷ ταῖσιν, οἷ Λυκίους ἐῖ νέος ὢν πολέμειν ἤρξατο. Ex eodem fonte, quo Lycophron, hauserat fortasse etiam Duris Samius, quem affert Schol. min. ad Iliad. τ. 326. p. 526, b. 47. edit. Bekk. Νεοπτόλεμος δὲ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀνῶμασται, οἷ νέος ὢν ἐπολέμησεν· ἔστι δὲ, ὡς τινες, ἐξ Ἰφρυγενίης· φησὶ γὰρ Δοῦρις, οἷ κλαπίδα εἰς Σκύρον ἐξετέθη ὑπ' αὐτοῦ. — οὐλαμωνύμου] Par. D. glossa interliu.: τοῦ δυσωνύμου. οὐλαμωνύμου Par. L. et

Ciz. (in quo tamen ὁ expunctum est) οὐλαμωνύμου Par. C. et Vit. I. Müllerus, et quem magis etiam miror, Reinesius hanc lectionem οὐλαμωνύμου non plane contemnendam iudicarunt. At perinepta est, et vix refutatione digna.

184. Χερνύουσιν] χερνύοντες Par. A. et Vat. 1307. duo antiquissimi Codices, quibuscum, ut fere semper, consentit Paraphrasis Vaticana, σφαιμάσσιντες exhibens. Memorabilis sane lectionis varietas, licet vix ferenda, nisi statueris, Lycophronem, quo impeditior esset sensus, conscripto orationis filum abruptisse. — πόριν] Ex Codd. quos equidem inspexi, solus Vat. 1307. hanc vocem recte cum simplici ῥ scriptam exhibet; cui sine dubio accederet Par. A. nisi librarius casu nescio quo hanc vocem A. l. prorsus omisisset. De eo autem, quod daturus fuisset, dubitare non sinunt duo reliqui loci, in quibus haec vox apud Lycophronem legitur, v. 496. et 1298. ubi idem librarius recte πόριν

καταδύσεων ἐλκῶσας, κινήσας Vind.

II. 182. Ὡςπερ νεώτερος τὸ ὄκνημα· καὶ γὰρ ὑπὸ καπνῶν ταράσσονται αἱ σφῆκες Par. A. νέος, ὠφρον, μωρός — ὄκνημα τῶν σφηκῶν ταράξας, ὀκλήσας, ἀγριώσας, ἤγουν ταράχῃ Par. C. τοῦ δυσωνύμου Par. D. καθὰ νέος — λείπει τῶν μελισσῶν· κηρύας τὸν φωλεόν· καὶ γὰρ τῷ πατρὶ· αἱ σφῆκες ταράσσονται Vind. II. καὶ καθὰ ἀνέλκει σφῆκας νέος Vind. III. 183. Τὴν Ἰφρυγενίαν· ἥτις λέγεται γεννῆσαι τὸν Πύρρον· καὶ γὰρ κατὰ τινὰς ὁ Πύρρος ἐκ ταύτης — τοῦ Νεοπτολέμου Par. A. τὴν πρὸ τῆς θυσίας γεννήσαν, ἢ τὴν πρόγονον· Ἀλεξάνδρου

— Νεοπτόλεμος, ἡ νέος ἐν πολέμῳ· οὐ λαμὸς ὁ πόλεμος, ἀπὸ τοῦ ὀλλειν (sic) καὶ ἀμῖν καὶ φερῖν· ἢ ἀπὸ τοῦ ὀλλους ἀμῖν, ἢ ἀπὸ τοῦ οὐλῶς καὶ τραύματα ποιεῖν· ἢ κρηδονύμου· οὐ λῆ γὰρ ἡ κρηδῆ· κρηδῆ γὰρ ἀνετρώφῃ παρα τῶν ποιμνίων Par. C. Oἱ Ἕλληνες — πρὸ θυσίας αὐτῆς γεννήσαντες — τοῦ ἑπωνύμου τοῦ πολέμου, ἤγουν τοῦ Νεοπτολέμου Vind. III. τὴν πρὸ τῆς θυσίας γεννήσαν Pal. 40. 184. Ἀνέμοις — νῦν σφαιμάσσιντες (sic) οἱ ἀμφοτέροι, οἱ ὡμὰ τὰ κρεὰ ἐσθλόντες Par. A. πόριν Par. C. σφοδροῖς ἀνέμοις διδύουσι, σφαιμάσσουσι, ἤτοι οἱ Ἕλληνες, τὴν δάμειν Ἰφρυγενίαν Vind.

τοῦ Σκυρίου δράκοντος ἔντοκον λεγὼ,
 ἦν ὁ ξύνεννος Σαλμυδησσίας ἄλός
 ἐντὸς ματεύων, Ἑλλάδος καρατόμον,
 δαρὸν φαληριῶσαν οἰκῇσι σπύλον,

185

scripsit. Proximie accedunt Par. EG. dubitanter, utrum praeferendum

sit, πόρῳ exhibentes. πόρῳν autem reliqui libri omnes, qui post Tzetzae aetatem scripti sunt; Par. BCDFHJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Rehd. reliqui duo, Par. K. et Vind. III., peius etiam πόρῳν exhibent. Videtur autem Tzetzes, quae eius erat rei metricae incertitia, aut ipse lectionem mutasse, aut dum imprudens ea de re in Commentario suo pronuntiasset, aliis auctor existimasse, ut locum corrumpere. Dicit enim haec: τὸ δὲ πόρῳν διὰ δύο ῥῶ δὲ γράψαν· πόρῳς γὰρ ἦν, καὶ τροπή τοῦ τ εἰς ρ πόρῳς. οὗτος δὲ ὁ Λυκοφρὼν ἀδείκνυται οὐ ποιητικῇ, ἀλλὰ μωρῇ, τοιαῦτα ποιεῖ. κατέχευε καὶ μετὰ τῶν δύο ῥῶ ἀπταιστός ἐστιν ὁ στίχος· τοῦ γὰρ λαμβανέου ἐστὶ πάθος καὶ τὸ λεγόμενον χαλλισμὸν, ὁποῖον μετὰ τῶν δύο ῥῶ καὶ τοῦτο ἐστίν. Praeterea editiones quae e libris Mss. profluxerunt, Aldina et Basileensis I. (et Steph). πόρῳν retinent; reliquae omnes, Canteri iudicium sequuntur, alterum ρ elecerunt, usque dum editor Romanus, homo nullius iudicii, locum immani vitio denovo inquinaret. — 186. Σαλμυδησσίας] duplici ῥ Par. L. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. Σαλμυδησσίας Par. A. Σαλμυδησσίας Parisini reliqui, Vind. II. III. IV. Neap. I. II. Vit. II. III. Rehd. Editt. Ald. Basil. I. et ex his reliquae deinceps omnes. De variae nominis Σαλμυδησσίας scriptura vid. Interpp. ad Hesych. h. v. et ad Polluc. IX. §. 33. Tschuck. ad Pomp. Mel. II. 2, et Blomf. ad

Aesch. Prom. 751. Plura dabimus infra ad v. 1286. — 187. ματεύων Par. J. — καρατόμον] De accentu vid. Etym. M. p. 215, 16. καρατόμον Par. AH. καρατόμου Par. L. — 188. δαρὸν] δηρὸν Par. K. De hoc et similibus Tragicorum Dorismis disputant Porsonus ad Orest. v. 26. et Lobeckius ad Phrynich. p. 428. — φαληριῶσαν σπύλον] Inteligitur insula Leuce, in Ponto Euxino Istri ostiis obiecta, satis illa

II. ἀνέμοις, ἦγον ἔνεκεν τῶν ἀνέμων θυσιάζουσι — ἀπνηεῖς δαμαλιν, γεννητοριαν, τὴν Ἰφιγένειαν Vind. III.

185. Τοῦ ἀπὸ τῆς Σκύρου δράκοντος· λέγει δὲ τὸν Νεοπτόλεμον — τὴν ἐγκυμονα καὶ λελοχευμένην Par. A. τοῦ ἐν τῇ Σκύρῳ νῆσῳ ἀνατραφέντος ἢ καὶ γεννηθέντος — τὴν ἀρτίως καὶ νεωστὶ γεννήσαντα τὸν Νεοπτόλεμον Par. B. τοῦ ἀνατραφέντος ἐν τῇ Σκύρῳ τῇ νῆσῳ Par. C. τοῦ Νεοπτολέμου· ἀντὶ τοῦ Σκύρου — ἐγκύμονα, ἐν γαστρὶ ἔχουσαν, μητέρα, λελοχευμένην Vind. II. τὸν Νεοπτολέμον — Σκύρος νῆσος — τὴν ἐγγάστριον ἔχουσαν ἑαίνον Vind. III. 186. Ἦντινα Ἰφιγένειαν ὁ σύγκοιτος Ἀχιλλεύς — τῆς Σκυδικῆς θαλάσσης· Σαλμυδησσίας γὰρ κόλπος τῆς Σκυδικῆς Par. A. Θρακικῆς ἀπὸ ποταμοῦ Σαλμυδησοῦ (sic). ἐκάλεσε δόντος Pal. 40. 187. Ἐσω ζῆτων

τῆς Ἑλλάδος· ἢ τὴν καρατομηθεῖσαν, ἢ τὴν καρατομοῦσαν, πρὸς διάφορον τόνον Par. A. τὴν ὑφ' Ἑλλήνων μέλλουσαν καρατομηθῆναι, ἢ τὴν καρατομοῦσαν καὶ ἀναρουῦσαν τοὺς Ἕλληνας ἐν Σκυδίᾳ Par. B. ζήτων, γυρεύων — τῶν παραγενομένων ἐν Σκυδίᾳ Ἑλλήνων· ἢ τὴν καρατομηθῆναι μέλλουσαν παρὰ τῶν Ἑλλήνων Par. C. ἔσωθεν — ψηλαρῶν τὴν Ἰφιγένειαν τὴν φονεύουσαν τοὺς Ἕλληνας Vind. II. ἔσω τοῦ Εὐξείνου πόντου — ψηλαρῶν, ζητῶν· λέγει δὲ τὴν τῶν Ἑλλήνων φονευτοριαν, καρατομηθεῖσαν, ἢ τὴν καρατομοῦσαν τοὺς Ἕλληνας Vind. III.

188. Ἐπὶ πολὺν χρόνον — Λευκὴν· ἔστι δὲ νῆσος· ἀπὸ πολλῶν πελαγῶν — οἰκῇσι τὴν Λευκὴν νῆσον τὴν ἐν Ἰστρῳ τῷ ποταμῷ Par. A. Σπιλάς· ὄνομα νῆσου ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ Par. C. ἐπὶ πολὺν χρόνον —

Κέλτρου πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίαν ποτιῦν,
ποθῶν δάμαρτα, τὴν ποτὶ ἐν σφραγαῖς κεμὰς 190

Achillis, cui sacra erat, cultu nobilitata. Exstat ea de re locus classicus apud Pausan. III. 19, 11. ἔστιν ἐν τῇ Εὐξείνῃ νήσῳ κατὰ τοῦ Ἰστροῦ τὰς ἐκβολὰς, Ἀχιλλῆως ἱερά· ὄνομα μὲν τῇ νήσῳ Λευκή, περίκλους δὲ αὐτῇ σταδίων εἰκοσι, δασεία δὲ ὕλη πάσα καὶ πλήρης ζωῶν ἀγρῶν καὶ ἡμῶν, καὶ ναὸς Ἀχιλλῆως καὶ ἄγαλμα ἐν αὐτῇ. Pind. Nem. IV. 48—50. Ἄλῃς Σαλαμίν' ἔχει πατρίαν· ἐν δ' Εὐξείνῃ πελάγει φασγενῶν Ἀχιλλεύς νῆσον. Cf. Boeckh. Explicat. Tom. III. p. 385. Dionys. Perieg. v. 541—546. ibiq. Eustath. et Bernh. p. 673 sq. Hesych. s. v. Ἀχιλλίων πλέκα et Interpp. et Eustath. ad Odys. λ'. 538. p. 1696, 43. edit. Rom. (Tom. I. p. 430, 40. edit. Lips.) Hi vero omnes de cultu Achillis, quem post mortem in insula illa habuerit, tradiderunt; quod autem h. l. legimus, Achillem iam ante Troiae excidium desiderio Iphigeniae per quinque annos in insula Leuce commemoratum esse, id unde hauserit Lycophron, praesertim cum Cyclica carmina interierint, certa nunc conjectura assequi non licet; Procli enim Excerpta nihil tale discrete commemorant. Tangit eandem fabulam Schol. Pind. Nem. IV. 79. αὕτη (ἡ Λευκὴ ἀκτὴ) καλεῖται καὶ Ἀχιλλῆως, δρόμος, ἐπειδὴ μνηστευομένου τοῦ Ἀχιλλῆως τὴν Ἰφιγένειαν ἀγχείσαν τε διὰ τὴν αὐτοῦ πρόφασιν εἰς Αὐλίδα γενομένης ἀπλοῦς τοῖς Ἕλλησιν εἰς Ἴλιον ἠθέλησαν σφαιρῶσαι ὑπὲρ εὐπλοίας, καὶ τῆς Ἀρτεμίδος αὐτὴν ἀρπασσάσης, καὶ ἐπὶ Ταύρους τῆς Σκυθίας τοπὸν ἀγαγούσης, ἐπεβόων ἐνὼν ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ αὐτοκλονοῦσθαι μέχερ ταύτης τῆς νήσου τῆς λεγομένης Λευκῆς.

189. Κέλτρου] Sic Par. ABCDEFGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Cig. Pal. 40. Rehd. et Paraphrase. Vaticana; ex Edit. autem Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meura; utq. Reich. et Sebast. — Κέλτου Par. H. (superaddito tamen τ) Neap. III. Vind. III. et Edit. Basil. I. Stephan. et Pott. utrq. Lectionem Λέλτρου Par. B. in Scholiis commemorat. Poetam h. l. Istrum fluvium, cuius ostia obiecta sit insula Leuce, intellexisse, et res ipsa docet, et veterum testimonia satis comprobant. Vid. Pausan. l. II. Dionys. Perieg. v. 542, qui tamen Istri loca Borysthenem nominat; Arrian. Peripl. Pont. Euxin. p. 132. Hunc fluvium e Celticis montibus artum, per lacum Celticum (inde h. l. λιμναία ποτὰ) transire, et quobus deinde brachiis diffusum, ad Pontum Euxinum pariter atque ad mare Celticum propere docet Tymagetus apud Schol. Apollon. Rhod. IV. 259. Τυμαγῆτις δὲ ἐν α' περὶ λιμένων τὸν Ἰστρον φησὶ καταφέρεσθαι ἐκ τῶν Κελτικῶν ὁρῶν, εἴτα ἐκδιδόναι εἰς Κελτικὴν λίμνην· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς δύο σπλῆσθαι τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν Εὐξείνῳ πόντον εἰσβάλλειν, τὸ δὲ εἰς τὴν Κελτικὴν θάλασσαν. Adde Schol. ad IV. v. 284. 306. 321. Herodot. II. 33. IV. 49. Eustath. ad Dionys. Perieg. 298. p. 143, 17 sqq. edit. Bernh. Ergo Ister iure potest Κελτικός nominari. Num autem,

εἰς τὴν Λευκὴν νήσον, τὴν διὰ τὸ πλῆθος Εὐξείνου τῶν κυμάτων λευκαίνουμένην, κατοικήσει· καλοῦσι Σπιλᾶδα νήσον τὴν ἐν Ἰστροῖ τῇ ποταμῷ, ἣ ἐκ τοῦ ἀγροῦ τῆς θαλάσσης Λευκὴν, ἣ ἐκ τῶν πτηνῶν Vind. III. 189. Ὄνομα λίμνης ἡ ποταμοῦ, ἐξ οὗ ὁ Ἰστρος ἐκδίδωσι — πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν ρευμάτων Par. A. ἐν τισι βιβλίοις Λέλτρου· ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ εἰσβάλλοντος περὶ τὸν Εὐξείνον πόντον —

λιμνικῶν ὑδάτων Par. B. ὄνομα λίμνης, ἐξ ἧς ὁ Ἰστρος ποταμὸς — χύσει ρευμάτων Vind. II. ἡ νήσος ἔστι πρὸς τὰς ἐκχύσεις τῶν ὑδάτων — ἐκχύσει τῶν ὑδάτων Vind. III. 190. Ποθῶν τὴν γυναῖκα Ἰφιγένειαν, ἥτιν' ἀποτε ἐν ταῖς σφραγαῖς ἡ ἑλπίς Par. A. ἐν θυσίαις, ὅτε ἐμελλον θυσιάζειν αὐτῇ Par. C. ζητῶν γυναῖκα Ἰφιγένειαν. — ὁ ἑλπίς Vind. II.

λαιμὸν προτείσῃ φασγάνῳ ἐκρύπεται.
βαθὺς δ' ἔσω ἐρημῖνος αὐδηθήσεται
ἐρημός ἐν κρόκησι νυμφίου δρόμος,

cum hoc ita sese habeat, aut *Κέλτρον*, quod Canterus et Scaliger in versione posuerunt, aut *Ἰστρον*, quod Muellero placuit, reponendum censeamus? Minime vero. Hic enim locus, si quid video, ad eos pertinet, in quibus cautio adhibenda est, ne emendando, quas perversa videntur, ipsius poetae, non librariorum errores corrigamus, et *Lycophronem*, ut ita dicam, ex ipso *Lycophrone* eliciamus. Cogitavit is quidem *Κελτικὸν Ἰστρον*, sed quod insolentius et magis obscurum id esset, quod diceret, alludens ad nomen *Ἰστρος*, hunc fluvium *Κέλτρον* appellare ausus est. At hoc, inquires, plane inaudittum est atque intolerabile. Anne hoc etiam *Lycophroni* ita visum esse existimas, quem scis ex his lumbis, qui transponendis literis hyllestibus fuit, aliquam apud aequales suos gloriosam nactum esse? Cuius nova vocabula procu- dendum audaciam quaevis fere pagina tibi demonstrat? Qui, ut reliqua praeteream, praesertim in nominibus propriis, syllabas addendo, demendo, commutando, nihil non sibi fictum esse putavit, ita ut *Ἰστρος* pro *Ἰργυρένια* (v. 324.), *Τεύχαρα* pro *Ταύχα* (v. 374.), *Χερσαῖος* pro *Κεφθόνιος* (v. 534.), *Γλαύκων* pro *Γλαῦκος* (v. 811.), *Περσεὺς* pro *Πέρσης* (v. 1175.), *Ἀστερος* pro *Ἀστέριος* (v. 1301.) μετασχηματιστῶς dicere non dubitaret? At haec, obicies, aliqua saltem ratione ferenda sunt; illud autem novum quiddam, et ultra modum audacter procu- sum. Esto; modo id mihi concedas, esse posse quidquam in quavis re, etiam in tali poetarum licentia, quod cum nimium sit et certos fines transgreditur, in iustam reprehensionem incurrat; quale quidem et hoc quoddam in loco commissum esse tibi persuasero, quominus de tali hominis licentia secrete pronunties, nullus impediam. Lectionem enim, quam verissimam existimo, tueri volo, non poetam. — *ἐκβολαῖς* Par. J. et Vat. 1307. vitiose. — 191. *ἐκρύπεται*] *ἐκρύπεται* Par. FGH. Vit. III. Pal. 40. et edit. Basil. I. Steph. et Pott. utrq.

193. *νυμφίου δρόμος*] *Diogenes*: *Perieg.* v. 306. *Ταῦροι δ' αὖ ναιούσιν Ἀχιλλῆος δρόμον αἰετῶν, στεινὸν ὁμοῖ δολιχόν τε.* *Eustath.* ad h. l. p. 146, 13 aqq. edit. Bernh. *ὅτι δ' Ἀχιλλέως δρόμος, ὃν αὖ Ταῦροι τὸ ἔθνος ναιούσιν, αὐτῶν τίς ἐστὶν στείνης ὁμοῦ καὶ δολιχός, καὶ κατὰ τὸν Γεωγράφον* (Strab. VII. 19.) *κεφθόνιος αἰετῶν, αἰὲν τις ταῖντα, ἥτοι φασγία, μήκος ὅσον χιλίων σταδίων ἐπὶ τὴν ἑω. ἀμυώδης, πλάτος δὲ δύο σταδίων τὸ μέγιστον. τοῦτον τὸν δρόμον ὁ Ἕλληνας Ἀχιλλεύς περιεῖλε, μεταδιώκων τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος Ἰργυρένιαν, ἣ Ἀλλίδος ἀναρπασθεῖσαν εἰς Σκυθίαν, ὁππρὶκα ἔλαβεν ἡ Ἀστειμὶς εἰς θυσίαν ἀντέδωκεν.* *ἔνθα καὶ μετὰ πολλὸν χρόνον ὁ Ἀχιλλεύς, καθὰ δοκεῖ καὶ τῷ Λυκόφρονι, ἀρῆκε τῷ τέπῳ τὴν τοῦ αὐτοῦ κλῆσιν.* Cf. *Eurip.* *Iphig. in Taur.* 436. *Seidl.* *Pha-*

191. Τὸν τράχηλον ἢ λαιμὸν προτείσῃ φασγάνῳ ἐκρύπεται. Par. A. ὑποδείσῃ, δοῦσα — ἀπὸ τῶν μαχαίρων, ἀπὸ τῶν φασγάνων σάσει, ἐλευθερώσει Par. C. αὐτῆς — ἐκ τῶν ἑσθῶν — λυτρώσεται Vind. III. 192. Βαθὺς δὲ δρόμος ἐκ τοῦ λυμένος, ἢ αἰγιάλος μέχρι τῶν ἐρημῶν τῆς Σκυθίας, Ἀχιλλεῖος λεχθήσεται Par. A. μέγας — ἐντὸς τῆς μεγάλης Σκυθίας — τοῦ αἰγιάλου, ἡγουν ἀνωθεν τῆς Μαυρίδος λίμνης Par. C. ἀντὶ τοῦ πο-

λύς — ἐντὸς Σκυθίας — τοῦ αἰγιάλου· γημισθήσεται Vind. II. πολὺς — αἰγιάλου τῆς Σαλμυδσίας, ἡγουν Βωξέινου πόντου Vind. III.

193. Ἡρωμιμένος — τοῖς αἰγιάλοις — ὁ Ἀχιλλεύς δρόμος Par. A. εὐκερος (leg. εὐκαιρος) μάταιος, διὰ τὸ ἔχειν ὄνομα μόνον εὐκερον (εὐκαιρον) Par. C. ἡρωμιμένος — ψαμμοῖς, αἰγιάλοις — τοῦ Ἀχιλλέως· λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλεῖον δρόμον Vind. II. διὰ τὸ μάτην δραμεῖν Vind. III.

στένοντος ἄτας καὶ κενὴν κενυμένην,
καὶ τὴν ἄφαντον εἶδος ἡλλοιωμένην 195
γραῖαν, σφαγίαν ἥδε χειρὶβαν πέλας,
Ἰδου τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ
κρατῆρος, ὃν μέλαινα ποικύζει φδιτῶν

Hist. Nat. IV. 26. Pomp. Mol. II. 1. 6. Alii hunc locunt etiam in lit-
tore Bithyniae quaeiverunt, vid. Schol. ad Apollon. Rhod. II. 658. *Α-
νυσίος* ὁ Ἀθιανὸς ἰστορεῖ, πῶς εὐρεῖται ἡνίκα λέγεσθαι Ἀγέλλας ὄρμον.
Praeterea scripai ἐν κράτρεσσι ex optima lectione Cod. Vat. 1307. qui
hanc vocem cum iota adscripto ita exhibet: *κρόναισι*, ex quo Sebastia-
nus, quae eius erat harum rerum imperitia, variam lectionem κρόναισι
effinxit. Vid. supr. v. 107. — 196. *σφαγίαν* Sic Par. A.F.J. Vat.
1307. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel.
Steph. Meurs. utiq. Pott. utr. et Reichard. *σφαγίαν* Par. BCDEGHKL.
Neap. I. II. III. Vind. III. IV. Vit. I. III. Ciz. Kehl. et Editt. Ald. et Se-
bast. Non opus erat longa Muellieri adnotatione, eum, utrū lectio
praeferenda sit, metrum deceat. Notanda autem erat manifesta Ru-
ripidis imitatio, apud quem eadem verba similiter coniuncta legantur
in Iphig. in Taur. v. 324. Seidl. ἐκ χειρὶβας τε καὶ σφαγῆς ἐκπαῖς σοι.

197. *παμφλάζοντος* Par. I. τε *ἐπαφλάζοντος* Vind. II.

198. *κρητήρος* Par. J. — *μέλαινα*] horrenda, crudelia; intelligo Iphi-
geniam. Similiter infra v. 325. *μητρὸς κελινῆς χέρνιβας μινύμενος*,
Potterus, qui a Scholiaſtis sibi persuaderi passus est, Proserpinam
h. l. intelligi, *Μέλαινα* littera maiuscula edidit, quem sequutus est
Sebastianus. — *ποικύζει*] Eustath. ad Iliad. α. 600. p. 160, 31 sqq. edit.
Rom. (Tom. I. p. 181, 18. edit. Lips.) ὅτι τὸ ποικίλναι κατὰ συνέθεσιν
ποικνύναι ἢ ποικίλναι λέγεται ὁ γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ποικῶ, ποικύω, ὡς αἰὼ
αἰώω, κινῶ κινώω· καὶ ἐν συγκροσῇ πνύω καὶ ἀναδιπλασιασμῷ ποικνύω,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ ποιπνύω· ὁμοίον δὲ ἀναδιπλασιασμοῦ καὶ τὸ πρι-
φύσσω ἢ γινῶν φρυδά παρὰ Ἀνάκρητον. Idem ad Iliad. β. 450. p. 253, 3.
edit. Rom. (Tom. I. p. 204, 29. edit. Lips.) γίνεσθαι ἐκ τοῦ φῶ τὸ φαινω,

194. *Στενάζοντος τὰς βλάβας καὶ
ματαίαν πορείαν* Par. A. *πᾶνδοι-
τος*, θορνεύωντος τοῦ Ἀχιλλέως δηλα-
δὴ—*ναυλοχίας*, ἐστρατεύσεως Par. G.
ἡγουν τὴν ἀποτυχίαν, *ματαίαν* τὴν
τοῦ πλοίου πορείαν Vind. III. *κα-
κοπαθείας*—*ὁδόν* Pal. 40.

195. *Καὶ τὴν ἀρανισθείσαν ἐπὶ τῷ
βωμῷ*—*μεταμορφωθείσαν* ὑπὸ Ἀρ-
τέμιδος εἰς γράυν· ἢ *γραῖαν* σφα-
γίαν, ἐν σφαγαίσι γηρασάσαν Par. A.
καὶ ἀρανῇ, ἀόρατον γενομένην, ὑπὸ
τῆς Ἀρτέμιδος μεταβληθείσαν Par. C.
ἀρανισθείσαν ἐπὶ τῷ βωμῷ—*κατὰ
τὸ*—*μεταποιηθείσαν* Vind. II. ἀπὸ
κοινῶν τὴν ἀρανῇ γενομένην, ἡγουν
τὸ πρόσσωπον—*μετηλλαγμένην* Vind.
III. *αἰλοιωθείσαν* Pal. 40.

196. *τὴν γενηρακίαν* ἐν τοῖς
σφαγαίσι· ἢ τὴν μεταβληθείσαν εἰς
γραῖαν· διὰ τὴν γυναικιστικὴν ὑπὸ
Ἑλλήνων—*τῶν σφαγίων* καὶ τῶν
χειρὶβαν πλησίον Par. A. εἰς—

ἀπὸ κοινῶν τὸ στένοντος, ἢ τὴν Ἰφι-
γένειαν τὴν οὖσαν πέλας τῶν σφα-
γιαστῆρων, ἢ δὲ Ἀχιλλέως πέλας ὧν,
ἐνθα εἰς αἰμάγια καὶ τὰς θυλάς
ἐποίησεν ἢ Ἰφιγένεια, ἀναιρούσα τοὺς
Ἕλληνας Par. C. τὴν Ἰφιγένειαν—
θυσιαστικῶν Vind. II. τῶν ἐπ' αὐτῇ
θυσιῶν—*σφαγιαστῆρων*—*θυσιῶν*
ἐκ παραλλήλης· *θυσιῶν*—*ἐκείνην
ὅσων* Vind. III. 197. *Καὶ τὴν
παμφλάζοντος Ἰδου πλησίον* ἐκ τῶν
βυθῶν τῇ φλογὶ· *κρατῆρα* δὲ Ἰδου
λέγει τὸν λέβητα, διὰ τὸ εἰς αὐτὸν
κατασφραγισθαι τοὺς ξένους Par. A.
ἡγουν τοῦ θανάτου τοῦ—*καίωθεν
τῆς φλογὸς αὐτῆς δηλαδὴ* Par. G.
βράζοντος—*διὰ τῆς* Vind. III.

198. *Τοῦ κρατῆρος Ἰδου πλησίον,
ἀπὸ κοινῶν* λέγει δὲ διὰ τὸ εἰς αὐ-
τὸν τοὺς ξένους κατασφραγισθαι·
ὡς καὶ *κρατῆρα* ἢ *Περσεφόνη* εἶπει—
νεκρῶν Par. A. ἢ *Περσεφόνη* φυ-
σίῳ, πληρώσει ἀνθρώπων Vind. II.

σάρκας λεβητίζουσα δακτυλοφυγία.

Χώ μὲν πατήσας χῶρον αλόων Σκύθην, 200
εἰς πέντε πον· πλειῶνας ἡμεῖων λέχους.
οἱ δ' ἀμφὶ βωμόν τοῦ προμάντιος Κρόνου
σὺν μητρὶ τέκνων νηπίων κρεανόμου,

φράσσω, καθ' ἃν ἀντιπλασιωσμῷ φράσσω, καὶ τροπῇ τοῦ δαπέδος καὶ ἐπερθεῖαι τοῦ ἰ περὶ πρῶτον οὕτω ἀνεωρῆται καὶ τὸ κοινὸν φέρειν ἀντὶ τοῦ φράσθαι. De hoc verbo Vid. Interpp. ad Hesych. h. v. Blomfield. ad Aeschyl. Sept. 286. et Meineck. ad Euphor. fragm. p. 156. φράσσω Par. A. B. et 7 in antiquis exemplaribus, ubi τ adscribi solet, saepissime permutantur.

202. προμάντιος. Haec forma in Lycophrone praefrendenda. Tuentur eam Par. ABCFL. Vind. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehdig. et Edit. Ald. Basil. I. et ex his. reliquae omnes, excepta Sebast. προμάντιος Par. DEGHJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et edit. Sebast. — Κρόνου. Ad aras Saturni. Haec sunt Interpretes, cum illud Homericum (Iliad. β. 309.) τὸν δ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦας φράσσει, de loco intelligendum esse viderent. At Lycophron fortasse in Cypriis carminibus, quorum imitatio etiam ex iis, quae statim de Graecorum expeditione in Mysiam atque de Telepho leguntur, manifesta est, hanc rem aliter quam apud Hesperum narratam invenerat. Addam locum ex Prodi Excerptis: Καὶ μετὰ ταῦτα συνελθόντες εἰς Αὐλῖδα θύουσι· καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς στρούθους γενόμενα δείκνυται, καὶ Κάλυξ περὶ τὴν ἀποβρομένην προλέγει αὐτοῖς. Ἐπειτα (Hic incipere quintum Cypriorum librum indicat littera e apposita in Cod. Neap. in Bibl. Francisci Taccobi) ἀναχθέντες Ταυδεργία ἀροσίχουσι καὶ ἰσάνην, ὡς Ἴλλοι, ἀπόρθεον. Τῆ-λερος δὲ ἐκβροθεῖ. (sic Cod. Frano. Tacc.) Θέρσανδρον τὸν Πολυνείκους κτείνει, καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀχιλλεύς τιτρώσκειται.

203. κρεανόμου. κρεανόμου Par. J. κρεανόμον. Vit. I. Mire h. l. se torat Muellerus, cum posset in optima Caeteri annotatione acquiescere: „Vatē hic vocat Saturnum, quod capiendae Troiae tempus per osten-

λέβητος — ὄνεια κρατήρα ἢ Περσε-
φόνη, ἢ ἡ Ἰριγένεια, φράσσει ἀν-
δραίων Vind. III. ἢ Ἰριγένεια —
Θητηῶν Pal. 40. 199. Τὰς σάρ-
κας ἐς λέβητα βάλλουσα — τῇ μα-
γειρῇ, τῇ ἐκτοκτικῇ Par. A. βρά-
ζουσα Par. C, ἐβράσα (sic) λέβητι,
καλούσα — μαγειρικῇ τέχνῃ, — ξανο-
ποικία Vind. II. ὡς ἐς λέβητά κατα-
κόπτουσα, ἐβράσα, ἦτοι κοπῇ ἢ μα-
γειρικῇ τέχνῃ Vind. III.

200. Καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεύς ἐνδια-
φέρει εἰς τὸν χῶρον — θορνῶν —
τὸν Σκύθην Par. A. θορνῶν, κοπτό-
μενος Par. C. ὁ Ἀχιλλεύς κατοική-
σει θορνῶν Vind. II. Ἀχιλλεύς δια-
φέρει τὸν τόπον θορνῶν — γῆν
Σκυθικὴν Vind. III. 201. Εἰς πέν-
τε χρόνους καὶ ἐνιαυτοὺς πλειῶν
δὲ ἢ εὐδοίᾳ ἐπιδυμῶν λέχους, τῆς
Ἰριγένειας Par. A. ἐνιαυτοὺς — ἐπι-
δυμῶν τῆς ποσῆος τῆς Ἰριγένειας

Vind. II. 202. Οἱ δὲ παρὰ τὸν
βωμόν τοῦ προμάντιος αὐτοῖς
τὸν δακτύλῳ χρόνον τῆς Ἰλίου πορ-
θείσεως ἐν Αὐλίδι — ἢ τοῦ ἀρχαίου,
ἢ τοῦ φοβεροῦ λέγει δὲ τὸν δρα-
κοντα Par. A. Τοῦ πρὸ τοῦ τὸ ἐν
Δελφοῖς μαντεῖον ἐχοῦτος καὶ προ-
μαντευομένης τινὲς τὸ Κρόνον ἀντὶ
τοῦ Κρονίδου φασὶν Par. B. τὴν θυ-
αλίαν τοῦ ὑπάρχοντος δηλαδὴ καὶ
προπροφῆτου, ἦσαν τοῦ Κρονίδου
Διὸς Par. C. Οἱ Ἕλληνες ἐν Αὐ-
λίδι — τοῦ Διὸς Vind. II. Οἱ Ἕλ-
ληνες ὄντες ἐν τῇ Αὐλίδι, ἰδόντες
τὸν δράκοντα τὸν τοὺς στρούθους
φαγόντα σὺν τῇ μητρὶ — τοῦ πρῶ-
τον μάντιος, τοῦ Κρονίδου Vind. III.

203. Σὺν τῇ τῶν τέκνων μητρὶ —
μικρῶν — τοῦ τοῦς νεοσσῶς τῆς
στρούθοῦ, καὶ αὐτῇ τῇ στρούθῳ
φαγόντος δράκοντος Par. A. αὐτῶν
τῶν νηπίων δηλαδὴ, ἦσαν τῶν

ἔρχων τὸ δευτεροῦχον ἄρσαντες ζυγόν,
στεφρῶν ἐνοπλίσουσιν ἑλέναις πλάτην,
σσιτῆρα Βάκχον τῶν παροῖθε πημάτων
Σφάλτην ἀνευάζοντες, ὦ ποτ' ἐν μυχοῖς,
Δελφινίου παρ' ἄντρα Κερδῶν θεοῦ,
Ταύρω κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται

205

tum Graecis praedixerit; vocat etiam carnivorum, poetico more, quasi ipse in serpentem se verterit, et quod iuxta aram eius contigit, id ipse vel fecerit, vel faciendum curaverit." — 204. ἔρχων] ἔρχον Par. A. ἔρχου Par. K. — 205. ἐνοπλίσουσιν] ἐνοπλίζουσιν Vind. II. ἐνοπλίζουσιν Par. J. et Vit. II. — ὠλέναις πλάτην Rehd.

206. τῶν παροῖθε] τὸν παροῖθε Vind. IV. παροῖθεν Neap. III. — πημάτων] illius acerrimae stragis, quam Graeci, Mysiam devastantes, a Telepho, Herqulis filio, perpassi sunt, usque dum Bacchus illius fururum compesceret. Haec fabulam e Cyclicis poetis (οἱ νεώτεροι ποιηταὶ) referunt Schol. min. ad Iliad. α'. 59. Eustath. ad eund. l. p. 46, 36. edit. Rom: (Tom. I. p. 41, 1. edit. Lips.) Paus. IX. 5, 14. Tzetz. Anthom. 269. ibiq. Iacobs. — 207. ἀνευάζοντες] Librarij variis vitiis hunc locum inquinaverunt: ἀνευάζοντες Par. C. et Neap. III. ἀνεβάζοντες Par. G. Vind. IV. et Vit. III. ἀνευαζόντες Pal. 40. et Rehd. αὐδάζοντες Par. J. altera lectione in margine apposita.

208. Δελφινίου] Vid. Hymn. Homeric, in Apoll. 495. ibique Annotab. Ilgenii p. 341 sq.

στρουθῶν — κρυφόρος Par. C. τῶν αἵτης αὐτοῖς ἐγένετο τοῦ μὴ ἀπο-
στρουθῶν ἔνεκεν — ἐκ τοῦ κρυφού- λέσθαι ἐν Μυσίᾳ — τῶν πρώην βλα-
γοῦ δράκοντος Vind. II. αὐτὴν — ἢ βῶν Par. A. βοῦδον] ἐν Μυσίᾳ γὰρ
στρουθῶν νεκρῶν (leg. μικρῶν) με- ἔωσεν αὐτοῖς Par. C. τὸν Διόνυσ-
ριστοῦ, ἢ τοῦ δράκοντος τοῦ φαγόμοις σον — πρότερον τῶν ἐν Μυσίᾳ —
Vind. III. 204. Ἐπειδὴ τὸ πρῶτον καὶ τῶν βλαβῶν τῶν γενομένων
δοκούς ἔδωκαν περὶ τῆς Ἑλένης· νῦν Vind. III. 207. Τὸν σφαλῆνα
δὲ περὶ τῆς αἰρατείας, ὃ ἐστὶν δευ- ποιήσαντα τὸν Τηλέφον — ἀνυμνούν-
τεροῦτος — ἀρμόσαντες τὸν ζυγόν- τες· ὅτινι ποτε ἐν τοῖς ἐσχάτοις
Par. A. ἐκ δευτέρου Par. C. τὸ δεύ- Par. A. γεραίροντες — καὶ μυστικοῖς,
τερον ζυγὸν ποιήσαντες Vind. II. κρυφόις Par. C. καταλύτην τῶν ἐν-
πρότερον ὤμοσαν ἐπὶ τῇ μνηστείᾳ σφημιζόντες — τῷ Διόνυσῳ Vind. II.
τῆς Ἑλένης· δοκούς ποιήσαντες, ἀνύ- τοῦ Τηλέφου καὶ τὸν ἐμποδιστῆρα —
σαντες βεβαίωσιν, δοκον Vind. III. ἀνευερμούντες — τῷ ταυρομορφοῦ
πρῶτον δοκον ἐπαύσαν οἱ Ἕλληνες, Vind. III. τὸν ἀρῆλντα Τηλέφον
ὅτε ἠρπάγη ὑπὸ Θησέως· δεύτερον Pal. 40. 208. Παρὰ τὰ σπήλαια
δὲ ἐν Λυλίδι, ὅτε διαγθέντες ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, Δελφίνιος δὲ
Τηλέφον ἐκείσε παρεγένοντο Pal. 40. ἐκλήθη, ὅτι δοχούμενος δελφίνι ἀπὸ
206. Ἀπὸ τοῦ ἐνοπλίσουσιν ἢ ἐναρ- Αἴλου εἰς τὴν Πυθῶ . . . ἐπικερ-
μόσουσιν ταῖς χερσὶν εἰσελθόν, κω- δούς θεοῦ Par. A. τοπὸν δηλοῦν,
ππλάσθαι Par. A. ἀφείλεν εἰπεῖν ἡγοῦν τῆς Φωκίδος — τοῦ κέρθ
τὴν χεῖρα· ἐνοπλίσουσιν ἐν ταῖς στεφ- ποιούντος διὰ τῶν χρησμῶν Par. C.
ραῖς πλάταις, ἥτοι κόπταις Par. B. ἥτοι τοῦ Ἀπόλλωνος — εἰς τοὺς ἐν-
ἀρματευουσιν (sic) χερσὶν ἀπὸ μέ- δοτέρους τόπους τοῦ θυσιαστηρίου —
ρους τὸ πᾶν Par. C. πλέουσιν — ταῖς ἐπίδετον Ἀπόλλωνος τοῦ ἐπικερδοῦς
χερσὶ κόπτην Vind. II. στερεῶν — λη- Vind. II. 209. Τῷ Διόνυσῳ μυ-
φοντες (sic) οἰς· ὅπλον χερσὶ κόπτης στικῶς θυσίας κατάρξεται Par. A.
Vind. III. ἰσχυρὰν παρυσκευεύουσι τελέσει πρώτος Par. C. ταυρομόρφῳ
Pal. 40. 206. Τὸν Διόνυσον, ὅτι

ὁ χιλιάρχος τοῦ πολυρράστου στρατοῦ. 210
 ὃ θυμάτων πρόσκαιον ἐκτίνων χάριν
 δαίμων Ἐνδοχῆς Φηγαλεὺς Φανστήριος,
 λέοντα θοίνης, ἕγχος ἐμπλέξας λύγαις,
 σχήσει, τὸ μὴ πρόρριζον αἰσιῶσαι στάχυν.

210. πολυρράστου] Dux illius exercitus, cuius principes coniuraverant, se non prius e bello redituros, quam *infestam illam urbem* funditus delavissent. Haec res, quam veterum testimonia satis comprobant, lectionem, quam alteri praetulimus, indubitatam reddit. Est enim h. l. duplex omnino lectionis varietas: πολυρράστου Par. ACF. Neap. III. et Vind. III. πολυράστου Par. HJ. πολυρράστου Par. BEL. Ciz. Pal. 40. et Rehd. πολυράστου Par. DGK. Neap. I. II. Vind.

IV. Vit. III. πολυράστου Vit. I. πολυράστου Vind. II. Vit. II. Alteram, πολυρράστου, habent Edit. Basil. I. Steph. et utraque Potteri; πολυρράστου Aldina, Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reichard. et Sebast. Praeterea hunc locum tetigit Eustath. ad Iliad. β. 760. p. 338, 36. edit. Rom. (Tom. I. p. 274, 34. edit. Lips.).

212. Φηγαλεὺς] Sic Par. BDEFGJKL. Neap. I, III. Vind. IV. Vit. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Sebast. — Φηγαλεὺς Par. A. Vat. 1307.

Vind. III. et Edit. Basil. I. Steph. et Potter. utrq. Φηγαλεὺς Par. CH.

Φηγαλεὺς Vind. II. Vit. I. Φηγαλεὺς Neap. II. et Edit. Ald. Basil. II. Par. H. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Praetulissem lectionem Φηγαλεὺς, praesertim ob locum Pausan. VIII. 39, 6. ubi Bacchi templum apud Phigalenses commemoratur, si per metrum hoc fieri licuisset. Vid. Rhiani locum apud Steph. Byzant. s. v. Φηγάλη, et Pausan. VIII. 42, 6. De nomine Φηγαλεὺς haec habet Eustath. ad Iliad. η'. 60. p. 664, 48. edit. Rom. (Tom. II. p. 141, 34. edit. Lips.) ὑπονοεῖται δὲ καὶ ἀλληγορίαν καὶ ὁ Φηγαλεὺς Διόνυσος· σὴ· φηγὰ παρανομιῶσαι δὲ τὰς ἀναθενδράδας ἀρπύλλους. — Φανστήριος] Vid. Pausan. VII. 27, 3. τοῦ δὲ ἄλλους τῆς σωτέρας ἱερὸν ἀπαντικροῦ Διονύσου Δαμπτῆρὸς ἐστὶν ἐπὶ κλήσιν· τούτῳ καὶ Δαμπτῆρμα ἐορτὴν ἔχοντος, καὶ θεοῦς τε ἐς τὸ ἱερὸν κομίζουσιν ἐν νυκτὶ, καὶ οἶνου κρατήρας ἰστιάσιν ἀνὰ τὴν πόλιν πᾶσαν. — 213.λέοντα θοίνης] Solus Neap. III. haud inepta varietate: λέοντος οἶνης. — 214. αἰσιῶσαι] Vid. supra ad v. 71. αἰσιῶσθαι Neap. III. cum glossa ἀφανισσάθαι. — στάχυν] γένος Par. K.

210. ὁ χιλιάρχος, τῷ τελείῳ ἀρι-
 θυμῷ—τοῦ τὰς πόλεις φθείροντος Par.
 A. ὁ τῶν χιλίων ρητῶν ἀρχῶν—τοῦ
 φθείροντος τὰς πόλεις Par. C. ὁ Ἀγα-
 μέμων—τοῦ πολὺ φθείραντος, πο-
 λυφθόρου Vind. II. 211. ὡταὶ
 Ἀγαμέμνονι πρόσκαιον· οὕτως γὰρ
 φησὶ τὸ πρόσκαιον· ἀνταρρέ-
 χων Par. A. ἀποδίδους καὶ τὴν ἁ-
 μαρτήν Par. C. φησὶ Ἀγαμέμνονι
 πρόσκαιον, νεορὰν—ἥτοι παρῆχων
 Vind. II. 212. Ὁ Διόνυσος, ὅτι
 μετὰ δρχήσεως αὐτοῦ τελεῖται τὰ μυ-
 στήρια—ὁ Διόνυσος ἐν Φηγαλῇ (sic)
 —ὁ Διόνυσος, ὅτι μετὰ λαμπάδων
 ἄγεται αὐτῇ τὰ μυστήρια Par. A. ὁ

θεός, ἥγουν ὁ Διόνυσος· ὁ δρχησι-
 κός, ἥ ὁ ἀμπελοργός, ἥ ὁ αἰσχροός
 —ὁ εἰς θρῶς ἀλλόμενος—ὁ μετὰ
 φρωτῶν ὕμνουμένος Par. C. ἐπὶ θέτον
 τοῦ Διονύσου—Διόνυσος, ὅτι μετὰ
 φρωτῶν καὶ λαμπάδων τελεῖται τὰ
 τούτου μυστήρια Vind. II.

213. Ὡςλέοντα, τῆς τροφῆς ἢ
 εὐωχίας· λείπει δὲ τὸ ὡς· καὶ λέγει
 τὸν Τῆλεφον· τὸν πόδα ἐμπλακὲς
 κλήμασιν, κλάδους φρεσὺ Par. A.
 συμποδίσας κλάδους Par. C. κυρίως
 τὸν Τῆλεφον· εὐωχίας—τὸν πόδα
 συνδράσας τοῖς κλήμασι Vind. II.

214. Ἐμποδίσαι—ἐν ῥύτῳ ἀφα-
 νίσασθαι· λείπει τὸ ὡς, 3ῃ ἡ,

κείροντ' ὀδόντι καὶ λαφυστίας γνάθοις. 215

Λεύσω πάλοι δὴ σπείραν ὀλκαίων κακῶν,
σύρουσαν ἄλμη καὶ φοιζούσων πάτρῃ
δεινὰς ἀπειλάς καὶ περιφλέκτους βλάβας.

Ὡς μὴ σε Κάδμος ὤφειλ' ἐν περιφύτῳ
Ἰσση φυτεῦσαι δυσμενῶν ποδηγέτην, 220

215. κείροντ' ὀδόντι] Explicat Eustath. ad Iliad. α'. 598. p. 160, 11. edit. Rom. (Tom. I. p. 130, 46. edit. Lips.) καὶ παρὰ Λυκόφρονι δὲ τὸ λέοντα κείροντα ὀδόντι καὶ γνάθοις λήιον, ἐμφαίνει γοργῶς, οὗτο ὁ Τηλέφος ὁμοίως ἦν καὶ λέοντι καὶ σὺ δέ· λέων γὰρ οὐ κείρει λήιον.

216. λεύσω] Par. KL. Vit. I. II. Ciz. Rehdig. λεύσω Vind. III. λεύσω Par. ABCDEFGHJ. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. III. Pal. 40. et edit. Ald. — πάλοι δὴ σπ. ὀλκ. κακ.) iam obversatur vaticinantis animo ultrix Graecorum classis, calamitates et exitium patriae allatura. De hoc usu particulae πάλοι vid. Valeken. ad Hippol. v. 1085. ὀλκαία κακὰ sunt naves perniciosae. — 217. καὶ φοιζούσων] Vit. III. καὶ φοιζούσων Par. ACG. Vind. II. IV. Neap. II. Vit. I. II. et Ciz. Reliqui omnes vitiose καὶ φοιζούσων, quod ob metrum ferri nequit. Poeta fortasse Aeschylī locum imitatus est, in Eumenid. 402. Well. ἡ καὶ τοιαύτας τῶν ἐπιφοιτῶν φυγὰς; — 219. ὡς μὴ δέ Par. G. Vind. IV. Vit. III. — ὤφειλ' ἐν] aberrarunt librarii scribentes: ὤφειλε περιφύτῳ Par. H. ὤφειλλ' ἐν Par. A. ὤφειλε περιφύ. Par. C. ὤφειλ' ἐν Vind. II.

220. Ἰσση] Codices vitiose: Ἰση Par. BG. Vind. IV. Ἰση, Vit. III. De hoc antiquo insulae Lesbi nomine vid. Eustath. ad Iliad. τ. 129. p. 741, 35. edit. Rom. (Tom. II. p. 246. ult. edit. Lips.) εἰ Ἰστέον καὶ οὗτοι Ἰμερτὴ καὶ Πελαγία ἡ αὐτὴ Λέσβος ἐκλήθη ποτὶ κατὰ τῆς παλαιᾶς ἱστορίας, καὶ οὗτοι ἀπ' αὐτῆς τὰ Λεσβιακά περιφέρονται, περὶ ὧν πολλοὶ ἔγραψαν, καὶ οὗτοι, ὥσπερ Λέσβος, οὕτω καὶ Ἰσσα ἡ αὐτὴ νῆσος ἐκ μιᾶς τῶν περὶ αὐτὴν πάντα πόλεων, ὡς καὶ Λυκόφρων ἐμφαίνει. Idem ad Dionys.

ὡς στάχυν Par. A. κρατῆσαι Par. C. ἀφανίσσεσθαι Neap. III. κωλύσει — σύμφεον· ἐξ αὐτῆς ἀνασπᾶσθαι τῆς βίης — ἀφανίσαι, ἥτοι τοὺς Ἕλληνας Vind. II. 215. Κόπτοντα τῷ ὀδόντι — λαφυσσοῦσαι, ἀφανιστικαῖς — στίομασι Par. A. ἦγουν τῷ φασγάνῳ θορύβῳ, τροπικῶς· σιὰ· ῥοσι, ἦγουν παντοίας πανοπλίας Par. C. κόπτοντα τὸν Τηλέφον — ἀφανιστικαῖς, μεγάλας σιὰ· ῥοσι Vind. II. τροπικαῖς Pal. 40. 216. Περὶ τοῦ πλοῦ λέγει τοῦ εἰς Τροίαν τῶν Ἑλλήνων — συναγωγὴν, ἣτις συνίσταται ἐξ ἐκατὸν ἀνδρῶν, φησὶ τὸ Εὐαγγέλιον. ἡ οὖν σπείρα καὶ ὁ γυλαρχος· τῶν πλοίων· παρὰ τὸ ἔλκεσθαι Par. A. ὀλεθρίων Par. C. προσῶ· συναγωγὴν πλοίων· ἐκ τοῦ ἔλκε, τὸ σείρω Vind. II. τάξιν, συστορήν — μεγάλαν Pal. 40.

217. Σύρουσαν τὴ θάλασση, καὶ ἀπειλούσαν· λέγει δὲ ἐμπρησμόν

Par. A. ἐν τῇ θαλάσῃ — καὶ ἐπιδείνουσαν Par. C. ἐλκομένην — θάλασσαν (sic) ἡχοῦσαν, ἐπαπειλούσαν Vind. II. συρρομένην, συρρίζουσαν τὴ πατρίδι Pal. 40.

218. Φοβεράς ἀπειλάς τὰς διὰ πυρός Par. A. ἦγουν σφαγὰς καὶ αἰχμαλωσίαν — ἦγουν τὴν διὰ πυρός τέλειον ἀφανισμόν Par. C. τὰς διὰ πυρός, καυστικὰς Vind. II. καὶ πυρπόλῃσιν Pal. 40. 219. Ὅπως μὴ σε ὁ Ἑρμῆς· ἀντὶ τοῦ Καδμῆλος· τούτου γὰρ υἱὸς γένετο· Πρύλλης — ὤφειλεν ἐν τῇ περιφύτῳ νῆσῳ Λέσβῳ Par. A. ἀποστρέφῃ πρὸς τὸν Πρωταν — νῆσῳ τῇ περιφύτῳ κυκλόθεν τῇ θαλάσῃ Par. C. εἶδε — τοῦ Καδμῆλου, τοῦ Ἑρμοῦ — τὴν Λέσβον νῆσον Vind. II. 220. Νῆσός ἐστιν, ἡ οὖν λεγομένη Λέσβος — γεννήσαι — τῶν Ἑλλήνων ἀδελφόν Par. A. τῇ Λέσβῳ, ἦγουν τῇ Μυτιλήνῃ — τέξαι, γεννήσαι — πολεμίων,

Τέταρτον ἐξ Ἀτλαντος ἄθλιον σπόρον,
τῶν αὐθορασίμων συγκατασκάπτῃν Πρύλιν,
τόμουρε πρὸς τὰ λῶστα νημερτέστατε.
μὴ δ' Αἰσάκειων δύμους ὠφελεν πατὴρ
χρησμῶν ἀπῶσαι νυκτίφοιτα δέσματα,

225

Perieg. v. 536. p. 210, 22. edit. Bernh. τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ (scil. ἐκ τοῦ μέρους λαχοῦσα τὸν ὄνομα) καὶ Λυκοφρῶν αὐτὴν Ἰσσαν ἐκάλεσε· μία γὰρ καὶ ἡ Ἰσσα τῆς αὐτῆς πενταπόλεως. Cf. *Diod. Sic.* V. 18. *Strab.* I. p. 160. edit. Tzschuck. Steph. Byz. h. v. *Hesych.* et *Favorin.* v. Ἰσσα.

221. ἄθλιον σπόρον] Par. ABCFHJL. Neap. I. II. III. Vind. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Potter. utrq. ἄθλιον σπόρον

Par. DEKG. Vind. II. IV. Vit. III. ἄθλιον σπόρον Vit. II. σπόρον Rehd. Vitiōsam lectionem ἄθλιον σπόρον, quā nullus Cod. exhibet, ex Aldina receperunt Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. Reichard. et Sebast. — 222. τῶν] τὸν Par. B. et Pal. 40. — συγκατασκάπτῃν]

Apte annotavit Potterus ad h. l.: „Cognatorum eversorem; comparatione a moeriorum subversione sumta, qua metaphora usus est etiam Euripidea, Orast. 733. (725. Pors.) συγκατασκάπτους ἂν ἡμᾶς, κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων· ubi Scholiastes: τὸ κατασκάπτειν, κυρίως ἐπὶ πόλεως, ἐν ταῦτα δὲ καταχρηστικῶς εἴρηται.“ Πρύλιν] Vulgatam tuentur Codd. omnes, exceptis Vind. II. Vit. I. et Ciz., qui Πρύλι, fortasse e glossa versus sequentis petittum, exhibent. Vid. Schol. Cod. Par. A.

223. τόμουρε] *Hesychius*: τόμουροι· προσηῖται, ἱερεῖς, οἰωνοσκόποι, διάκονοι. *Eustath.* ad *Odys.* π'. 408. p. 1806, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 129, 8. edit. Lips.) ὅρος γὰρ κατὰ τὸν Γεωγραφὸν Τόμουρος, ὅς δ' κεῖται ἱερὸν τὸ ἐν Λαδωνῇ κατὰ Θεσπρωτίαν· ἐξ οὗ τόμουροι, οἱ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ λεγόμενοι ὀποφῆται Λιδὸς ἀνιπτοπόδες χαμαιεῦναι, καὶ αἱ μαρτυρεῖται τόμουροι — τοῖς δὲ ἡθεῖσι τομουροῖς καὶ ὁ παρὰ τῷ Λυκοφρῶνι συνονομάζεται τόμουρος νημερτέστατος, ἡγουν ὁ τὸ μὴ ὄν ὁρῶν μαντικῶς. Idem ad *Odys.* ξ'. 327. p. 1760, 45 — 49. edit. Rom. (Tom. II. p. 72, 34 — 38. edit. Lips.) Cf. *Strab.* VII. §. 11. p. 473 sq. edit. Tzschuck. *Ezech. Spanh.* ad *Callim. Hymn.* in *Del.* 94. p. 461 sq. *Valcken.* *Distrib.* in *Eurip.* p. 171. a. — 224. δύμους] οὐμός Par. BH. Vind. II. Vit. I. H. III. Ciz. Pal. 40. *Rehdig.* et edit. Ald. — ὠφελεν] Par. ABDEFJ. Neap. III. a prima manu, et *Paraphr.* *Vatic.* ὠφελε Par. CH. Neap. I. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. *Rehd.* — ὠφείλε Par. GKL. Neap. II. Vind. II. III. IV. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast.; reliquae omnes recte ὠφελεν. — 225. νυκτίφοιτα] νυκτίφοιτα Par. K. νυκτίφοιτα Vit. I. Imitatio

ἡγουν τῶν Ἑλλήνων ὀδηγόν, ἐρημνέα, διὰ τοῦ δούρου ἵππου Par. C. Λέσβω — τῶν Ἑλλήνων· λέγει δὲ τὸν Πρύλιν Vind. II. 221. Τέταρτον ἐκ τοῦ Ἀτλαντος ταλαιπώρου νιδόν Par. A. διὰ τὴν κακίαν τοῦ Πρύλινος τὸν Ἀτλαντα ἄθλιον ἐκάλεσε — τὸν τοις ἐκγονοῦ τοῦ Ἀτλαντος Πρύλιν Par. C. 222. Τῶν συγγενῶν συμπορδῆτην, νιδόν τοῦ Ἐρμού Par. A. Τῶν Τρώων, τῶν συγγενῶν σου, τὸν συμπορδῆτην, συναφανίστην, ἡγουν μετὰ τῶν Ἑλλήνων· ἐπιβουλον διὰ τῆς συμβουλῆς τοῦ δούρου ἵππου Par. C. τῶν Τρώων ἀδελ-

φῶν, ἢ συγγενῶν πορδῆτην Vind. II.

223. Μαντι, προφήτα, πρὸς τὰ βέλτεστα ἀληθέστατε, Πρύλι Par. A. μάντι, σύμβουλε, ὀδηγέ — ὠφελιμώτατα τοῖς Ἑλλήσι — νημερτέστατε Par. C. καὶ τὰ προσρηγὰ τοῖς Ἑλλήσιν Par. B. μάντι, ὁ τὸ μὴ ὄν ὁρῶν. Pal. 40. 224. Τῶν τοῦ Αἰσάκου· οὗτος δὲ ἦν υἱὸς Πριάμου, μάντις Par. A. τοῦ Αἰσάκου· ὁ Αἰσάκος ἦν υἱὸς τοῦ Πριάμου καὶ μάντις — ὁ ξμὸς, συναλοιφή Par. C. τῶν τοῦ Αἰσάκου, ὁ Αἰσάκος υἱὸς Πριάμου — Ἰωνικός· ἥτοι ὁ Πριάμος Vind. II. 225. Τῶν χρησμῶν

μῖα δὲ κρίναι τοὺς διπλοὺς ὑπὲρ πατρὸς
μοῖρα, τερπύσας γυνῆ Ἀηκκαίῳ πυρὶ,
οὐκ ἂν τοσῶνδε κῆμ' ἐπέκλυσαν κακῶν.

Καὶ δὴ Παλαίμων δέρεται βραρυκτόνος
ζέουσαν αἰδυίῃσι πλεκτανοστάλοισι.

230

loci Aeschylei in Prom. 660. Well. ἔτην γεγωνεῖν νυκτίροισι' ὄνειράτα, Tzetz. Antehom. 40. ὄνειροι ἡρόφατοι. — δέματα] δέγματα Par. B.

228. οὐκ] οὐκ Neap. III. et Par. C., in quo tamen $\bar{\alpha}$ ab eadem m^a n^a, quae Scholia adscripsit, minio additum est. — τοσῶνδε] Haec lectio ab altera, quam Codd. h. l. praebent, τοσόνδε, ita differre videtur, ac si dicas, tantorum malorum, et tot malorum fluctus, h. e. multitudinem. Quod posterius licet similibus poetarum locis (cf. Soph. Oedip. Col. 1514. Herm. Aeschyl. Pers. 425. Well. et Lycophr. infra v. 812.) confirmari posse intelligerem, nolui tamen recipere, cum prius illud gravius ac rei convenientius videretur. Spectat enim Cassandra excidium patriae, Priami' et Priamidarum interitum, et ipsius exinde luctuosissimam caedem; quae quidem, si quae alia, possunt ac debent τόσα κακὰ appellari. Non enim ingenti malorum, sed ingentium malorum multitudine opprimitur Troja. Valde autem cavere debemus, ne, ut fieri solet, comparatione similium locorum ad optimarum lectionum interpolationem temere abutamur. Has, quas dixi, lectiones Codd. mei ita exhibent: τοσῶνδε Par. ABCEFHJL. Vind. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40.

et Paraphrasis Vaticana; τοσῶνδε Vind. II. et Vit. II. τοσόνδε — κακῶν Par. K. Vat. 1307. et Ms. Canterl. τοσῶδε — κακῶν Par. DG. Vind. IV. et Vit. III. Edit. omnes τοσῶνδε — κακῶν. — ἐπέκλυσαν] solus Par. K. et edit. Paris. II. reliqui libri tam scripti quam impressi omnes ἐπέκλυσε. — 230. αἰδυίῃσι] αἰδυίῃσι Par. DG. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III.

ἀποδῆσαι νυκτερινὰ φόβητρα Par. A. ἐπὶ δὲ θῆναι δηλαδὴ τῶν κρίσεων, ἀποδοκιμάσαι — τὰ ἐν τῇ νυκτὶ γινόμενα Par. C. μαρτυριῶν ἀποδιδῶναι τοὺς ὄνειρους τῆς Ἑκάτης — φαντάσματα νυκτερινά, φόβητρα Vind. II.

226. Μῖα μοῖρα, ἐν δακρύῳ κρίναι τὸν τε Πάριον καὶ τὴν Ἑκάτην Par. A. ἀφανίσαι, διέσαι Par. C. Ἀλλ' ὥφειλε τὴν Ἑκάτην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον — (in marg. εἶδε ἔκρυψε αὐτοὺς ἐν μῇ μοῖρᾳ τὸν Πάριον καὶ τὴν Ἑκάτην) Vind. II.

227. Καύσας μέλα τῷ σφοδρῷ πυρὶ. παρὰ τὸ ἐν Ἀήμῳ πυρὶον τοῦ Ἡράκλειου Par. A. ἐπειδὴ γὰρ ἐν πυρὶ ἔμελλεν ἀφανισθῆναι τὴν Τροίαν ἐξ αἰτίας τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἔπειτα κατακαυθῆναι καὶ τὸν τεχνόεντα καὶ τὴν τέχνην, οὗ καὶ ἡ Ἑκάτη δαλὸν ἔμπυρον ἔδοξε καὶ ὄναρ γενέσθαι Par. C. ἐν ἐν δακρύῳ καύσας μέλα — τῷ σφοδρῷ ἐν γὰρ Ἀήμῳ εὐρέθη πρῶτον τὸ πῦρ Vind. II. ἔχον ἐν δακρύῳ, ταυτ Par. 40.

228. Οὐκ ἂν τοσούτων τὸ κῆμα κατεπόντισε κακῶν Par. A. εἰ κατεκῶδη Ἀλέξανδρος — τοσούτων τριχυμῶ ἦλθε. τῇ πατρίδι Τροίᾳ δηλαδὴ Par. C. ἐλλειπτικῶς. ἐὰν ταῦτα ἐγένετο (sic). — βλάβη — ἐρύδι. οὐκ Vind. II. δὲ καὶ κατακλυσμοῦ ἐξεγύθη καὶ ἡμᾶς κατεπόντισε Pal. 40.

229. Ὁ Μελέκρετης, ὁ μάντις. τῆς Ἰνούς ὁ υἱός, βλέπεται. ἐπειδὴ κατὰ τὴν χρῆσιν ἐπὶ τοῦ βαμοῦ αὐτοῦ βρέφη ἐδυοῖσιν Par. A. ἔχον ἢ τῆς Τενέδου θάλασσαν, ἐνθα ἔδουσι τῷ Παλαίμονι βοσκή — ἀπὸ γὰρ τοῦ Παλαίμονος τὴν θάλασσαν ἐκύλευ Παλαίμονα Par. C. υἱός Ἰπποδαμῆος, μάντις. ὁ τῆς Ἰνούς Μελέκρετης βλέπει — βρέφη γὰρ αὐτῷ ἔδον Vind. II. βλῶδες ὄρνέον. λέγει δὲ τὰ πλοῖα — πολυκύποις, ἐν μεταφορᾷ τῶν τοῦ πολυκύποις πλεταινῶν Par. A. στενοθυμένῳ καὶ τῷ Ἑλλήνων, ταῖς ἐστολισμέναις τοῖς θραυνοῖς Par. C. γαυροῖς πολυκύποις Neap. III. ἀναβράζουσιν — ὀρνέοις.

γραῖαν ξύνεινον Ὀγένου Τιτηνίδα.

Καὶ δὴ διπλᾶ σὺν πατρὶ φαίνεται τέκνα,
στεφρῶ τυπάντων κλειδας εὐάρχου μύλα,
τὰ πρόσθεν ἀλλήτηρος ἐκπεφυγῶτα
ψυδραῖσι φήμαις λαρνακοφθόρους εἰφάς,

235

231. ξύνεινον] Sic Par. AE. Vat. 1307. Vind. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Paraphr. Vatic.; praeterea Editt. Basil. I. Steph. Potter. utrq. et Sebast. — σύνεινον Par. BCDFGHJKL. Vind. II. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Vid. supra v. 62. 186. et infra v. 710. — Ὀγένου] Ὀγενοῦ Par. EG. Vind. II. Vit. II. et III. Vid. Hesych. v. Ὠγήν. Suid. v. Ὠγενός. Sturz. ad Pherecyd. p. 46 sq. Schaeferi Annot. in Indic. lat. ad Gregor. Corinth. p. 1051. et Herm. Opusc. Vol. II. p. 174. — 233. τυπένια] Scaligerum τυπέντι maluisse et Meursius refert, et versio eius docet:

Iam duo necantur cum parente pignera,
humeros molari coelaca fracto ducis;

quem locum in priori versionis editione ita dederat:

Cum patre bina dissipantur pignera,
ducis molari lancinati coelaca.

Sed haec animi causa apposuisse sufficiat, cum in summo librorum consensu de vera lectione nemo dubitet. — εὐάρχου] non principis, ut Canterus vertit, sed eius, qui faustissime bellum auspicatus est; qui, terribili hoste prostrato, belli quasi primitias morti obtulit. Paulo aliter hoc nomine usus est is, cuius persimilem locum respicit Etymologus p. 388, 42.: εὐαρχος· οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Κύκνος διὰ τὸ ἐπ' αὐτοῦ καυτῆσαι τὸ θόρυ τοῦ Ἀχιλλέως· καὶ γὰρ οἱ μεταβολοὶ εὐρημιζόμενοι τοὺς πρώτους ἀντίκας εὐαρχοὺς καλοῦσι. Minus apte Eustathius ad Odys. τ. 114. p. 1857, 62. edit. Rom. (Tom. II. p. 193, 36. edit. Lips.) Εὐηγεσία δὲ ἡ εὐαρχία, ἐκ τοῦ ἡγῶ ἡγέσω, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἡγεμὼν· ὅθεν καὶ εὐαρχος λέγεται βασιλικὴ παρὰ Λυκόφωνα ἐν τῷ εὐαρχῷ μύλῳ, ἣν οὖν γένοντο βασιλικῇ. Hanc fabulam de Cycno eiusque interitu in octavo Cypriorum carminum libro tractatam fuisse, Froelii Excerpta docent. Cf. Tietz. Antehom. v. 257 sqq. ibique not. Iacobsii. — 234. ἐκπεφυγῶτας Par. K. — 235. ψυδραῖσι] ψυχραῖσι Par. K. ψυδραῖσι Par. D. Vid. Bruck. ad Theogn. v. 124. — λαρνακοφθόρους] λαρνακοφόρους Par. BCDFGKL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehdig. vitiosae; reliqui libri λαρνακοφθόρους; Fabulam de Tanne et Hemithus habes apud

αἰθυσία λέγεται κύκλος τὸ θαλάσσιον ὄρεον· πλοῖσις ἢ σχοῖνοις Vind. II. 231. Τὴν ὁμοῦνον γραῖαν, τὴν θαλάσσιαν· ξύνεινον δὲ τοῦ Ὀγενοῦ τὴν Τηθύν· τοῦ Ὀγενοῦ· οὕτως γὰρ παλαιὴ ἐκαλεῖτο — τὴν Τηθύν· λέγει δὲ τὴν θαλάσσιαν Par. A. παλαιάν, ἣν οὖν τὴν θαλάσσιαν· τὴν οὖσαν μίαν τῶν Τιτανίδων, τῶν Οὐρανοῦ καὶ Γῆς θυγατέραν Par. C. τὴν θαλάσσιαν — συγκοιτοῦ Ὀγενοῦ τὴν Τηθύν· οὕτως γὰρ ἐκαλεῖτο παλαιά· ἡ θαλάσσιον Vind. II. 232. Καὶ δὴ σὺν τῷ πατρὶ δύο φθαίρεται τέκνα Par. A. φθαίρεσθαι Par. B. ὁ Τέννης καὶ ἡ Ἡμιόδα — Κύκνω — φθαίρεσθαι

Vind. II. 233. Τῷ Ἰσχυρῷ πληγέντι μεταξὺ τῶν ὤμων τῷ Ἰσχυρῷ τοῦ εὐάρχου Ἀχιλλέως Par. A. Ἰσχυρῷ, τραπὶ πληγέντι τοὺς ὤμους — τοῦ Ἀχιλλέως, τοῦ καλῶς ἀνδρὸς Vind. II. τοῖς αὐχέναις — γένοντο Pal. 40. 234. Τῶ πρότερον τοῦ ἀλλήτηρος ἐκφυγῶτα Par. A. τοῦ Μόλπου, τοῦ τραγοῦδου· τὰ τέκνα τοῦ Κύκνου Vind. II. τέκνα λέγει — τοῦ συκοφάντος Μέλπιδος (sic) Pal. 40. 235. Ἐφευγμέναις λουδοῖσις — ἐν λάρνακι ἐφθαμένους· λέγει δὲ τοὺς παῖδας τοῦ Κύκνου, Τέννη καὶ Ἡμιόδα — ὀφθαῖς Par. A. ὀφθαῖς Par. B. διαβολαῖς Par. C. ψυχραῖς ψεύδεσι, κατηγορίαις Vind. II.

ἢ δὴ πιθήσας στυγνὸς ἄρταμος τέκνων,
αἰθυιόθρεπτος πορκίων λινέγρετης,
κρηθμοῖσι καὶ φαιβοῖσι νηπταῖς φίλος,
χηλῶ κατεδρύνεψε διπτύχους γονάς.

Pausan. X. 14, 1 — 4. Schol. ad *Iliad.* α'. 38. et *ibid.* *Eustath.* p. 33, 24. edit. Rom. (Tom. I. p. 29, 36. edit. Lips.) et *Steph. Byz.* v. Τένδορ.

236. ἄρταμος] *Eustath.* ad *Iliad.* ε'. 514. p. 577, 46. edit. Rom. (Tom. II. p. 50, 26. edit. Lips.) ἄρταμος μέντοι ἐν θυσίᾳ ἄλλα ὅ ἐστι ἄρτα τέκνων καὶ θαιρεῖων, ὅς ἐστι κρεουργός, μάγειρος, φονεὺς, οὗ ἢ γρηγορὸς καὶ παρὰ Λυκόφρονι (vid. infra v. 327. ἄρταμος δόκμων et v. 799. πατὴρ ἄρταμος) cf. *Etyim.* M. h. v. et *Pollux.* Onomast. VI. §. 34. — τέκνων] ζυγίων *Par.* DGG. *Vind.* IV. *Vit.* III. — 237. αἰθυιόθρεπτος habent *Codd.* *Par.* ACG. *Neap.* II. *Vind.* III. *Vit.* II. III. et *Edit.* *Ald.* *Basil.* I. et *Steph.* vitiose. — πορκίων] πορκίους vox alias parrara, quater apud *Lycophronem* legitur (vid. infra v. 347. 595. 1217.) πορκίης αἰσώσι apud *Athen.* VII. 321, f. p. 702. edit. *Dind.* et apud *Bollac.* VII. 137. — λιγυρεῖος *Scaligerum* maluisse *Meurnius* in marg. edit. annotavit.

238. κρηθμοῖσι] *Par.* BCDGHIJKL. *Neap.* I. M. III. *Vind.* II. III. IV. *Vit.* I. II. III. *Ciz.* Pal. 40. *Rehd.* et *Edit.* *Basil.* I. *Steph.* *Pott.* utr. et *Sebast.* κρηθμοῖσι *Par.* AE. *Eustath.* ad *Iliad.* ε'. 557. p. 582, 15 sqq. edit. Rom. (Tom. II. p. 53, 30 sqq. edit. Lips.) δύνεται δὲ ὁ σταδμὸς, κατόν τοιοῦτον· τὰ εἰς μὲν λίγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ μ τοῦ δ, δύνεται· μηνιδμός, πορθμός, σκαθμός, ἰσθμός. οὗτοι καὶ σταδμοί. τὸ κρηθμοῖς οὐ μὲν τοῦ ὀμήρου ὑπονηματιστικὰ βαρύνεσθαι φασὶ εἰς ἰδιότητα· ἐν δὲ τοῖς ἀντιγράφοις τοῦ Λυκόφρονος καὶ αὐτὸ δύνεται. *Herzsch.* κρηθμόν, λάρχον. In *Nicandri* autem *Theriacis* v. 909. legitur κρηθμόν, ubi *Schol.* κρηθμόν δὲ τὸ λάρχον λέγει. *Aperte mendomum* est, quod *Alcina* exhibet, κρηθμοῖσι, nihilominus tamen imprudenter repetitum in *Edit.* *Basil.* II. *Paris.* II. *Commel.* *Meur.* utr. et *Reichard.* — νηπταῖς] *Par.* AH. *Neap.* III. Cf. *Nicandri* *fragm.* apud *Athen.* III. 92. d. p. 212. edit. *Dind.* *Herzsch.* v. νηπτον. *Photius*· νηπται, κόγχης τε γένος. *Suidas*· νηπταις, θαλάσσιος κόγχος. ἐκ τοῦ πλω νῶ, τὸ κολυμβῶ, νηπὸς ἰχθύος, καὶ νηπὸς μυχὸς παρὰ Λυκόφρονι, ὁ κοίλος ἢ καθυγρός· καὶ ἐκ τοιαύτης παραγωγῆς, ὁ νηπταῖς· εἰ γὰρ ἦν κατὰ τινὰς ἐκ τοῦ *Νηπείου*, διὰ διεσπάγγου ἂν εἶχε τὴν παραλήγουσαν δ νηπταῖς. Cf. *Etyim.* M. h. v. 604, 42. *Lectionem* νηπταῖς, quae *Edit.* omnes occupat, praebent *Codd.* *Par.* CEGIK. *Neap.* I. II. *Vind.* II. III. IV. *Vit.* I. II. III. Pal. 40. *Rehd.* *Bartholom.* *εἰρηταις* *Par.* BDFL. et *Ciz.* in quo tamen correctum est νηπταῖς.

239. χηλῶ τε *Vit.* I. et *Ciz.* — κατεδρύνεψε *Pal.* 40. *Rehd.* et *Edit.* *Basil.* I. et *Steph.*

236. Ὁ φασερὸς φονεὺς, παρὰ τὸ στυγνὴ δὲ καὶ ἄλλος (*Iliad.* α'. 166.) ὁ ἄρταμος *Par.* A. μισθὸς φονεὺς, ἥτοι ὁ Κύκνος, τοῦ Τένου καὶ τῆς *Ημιθέας* *Par.* C. Μόλπη — πεισθεὶς ὁ Κύκνος στυγνὸς φονεὺς *Vind.* II. — 237. Ὁ στυγνὸς αἰθυρεῖος τεθραμμένος — ἄλιον — ὁ πρὸ τῶν ἄλιων ἀγροῦνδελ *Par.* A. εἶδος ἀπὸ ἀλίου; ἀπὸ τοῦ κυκρόθρεπτος — ὁ ἐν λίνοις καὶ διατῶν ἀγροῦνδελ *Par.* B. ὁ πρὸ ἀλίων τραιεῖς εἶδος εἶπε ἀπὸ εἶδους, κυ-

πρόθρεπτος — ἄλιον — ὁ ἐν τοῖς ἄλοις καὶ διατῶν ἀγροῦνδελ *Vind.* II.

238. Λάρχον ἄγριον, ἢ ὀστρεοῖς· κόγχης ὁ Κύκνος, ἢ κόγχος — προσδιείριξε γὰρ μετὰ τῶν ἄλιων *Par.* A. κοχλίοις προσφιλῆς, ἢ διότι ἥματα τὰ ὀστρεα, ἢ διότι ἐδόξατο κληθῆναι τῆς θαλάσσης *Par.* C. ὀστρεοῖς λοξοῖς, ἐπικαρπῆσι κοχλίοις — ὁ Κύκνος *Neap.* I. II. et *Vind.* II. κόχιοις *Neap.* III. et *Pal.* 40.

239. Χίβοις, λάρναις κατήσφα- λισατο, κατέκλινεν τοὺς ὀφθαλμούς,

σὺν τοῖς δ' ὁ γλῆμων, μητρὸς οὐ φράσας θεᾶς 240
 μνήμων ἐφετμᾶς, ἀλλὰ ληθάργω σφαλεῖς,
 πρηνὴς θανεῖται στέργον οὐτασθεῖς ἕψει.
 Καὶ δὴ στένει Μύρινα καὶ παράκτιοι

240. σὺν τοῖς δ' ἢ σὺν τοῖς δ' Vit. I. II. et Ciz. σὺν τοῖς δ', omisso ὁ, Pal. 40. — 241. μνήμων] Hunc locum optime explicuit Potterius de monitore Achillis, quem Thetis filio adiunxerat, ne quem ex Apollinis filius imprudenter occideret. Cf. Plut. Quaest. Graec. c. 28. Ἀχιλλεὶ λέγεται τὴν μητέρα θεῖον ἰσχυρῶς ἀγορεύσαι, μὴ ἀνελεῖν τὸν Τένην. — καὶ παραγυῖσσαι ἐν τῶν οικειῶν, ὅπως προσέχη καὶ ἀναμνησέχη, μὴ λάθοι κτείναντες ὁ Ἀχιλλεύς τὸν Τένην. ἔπει δὲ τὴν Τένετον κατατρέχων ἔδωκε τὴν ἀδελφὴν τοῦ Τένου καλὴν οὖσαν, ἀπαντήσας τε ὁ Τένης ἡμικετο πρὸ τῆς ἀδελφῆς, καὶ ἡ μὲν ἐξέφυγεν, ὁ δὲ ἀνηρέθη· ὁ δ' Ἀχιλλεύς πεσόντα γνῶρίσας, τὸν μὲν οἰκέτην ἀπέκτεινεν, ὅτι παρῶν οὐκ ἀνέμνησεν. Eustath. ad Odys. l. 521. p. 1697, 57. edit. Rom. (Tom. I. p. 432, 28. edit. Lips.) ἔδωκεν δὲ καὶ ἄλλοις τῶν ἡρώων μνήμονες, οἷον τῷ Ἀχιλλεὶ πρὸς τῆς μητρὸς, ὡς ἱστορεῖ καὶ Λυκόφρων. Optime etiam convenit haec explicatio mori Lycophrontis, nomina propria eorum, quorum fata exponit, ubicunque fieri potest, supprimendi. — 242. οὐτασθεῖς] Sic Par. BFN. Vind. III. et Edit. omnes. — οὐταθεῖς Par. ACDEGJK. Viad. II. IV. Vit. II. III. et Pal. 40. — οὐτηθεῖς Neap. III. Versus abest e Codd. Par. L. Vit. I. et Ciz. — 243. Μύρινα] Par. A. Neap. I. II. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Μύρινα Par. BCDEFGHJKL. Neap. III. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. consentit Eustathius ad Iliad. β. 814. p. 351, 20. edit. Rom. (Tom. I. p. 284, 41. edit. Lips.) ἡ δὲ Ὀμηρικὴ Μύρινα κεῖται καὶ παρὰ Λυκόφρονι, λεγομένη παρὰ τῶν Τευκρῶν θυγάτηρ, γυνὴ Λαοφάνου· ὁ δὲ Γεωγράφος, μνησθεὶς πού ταύτης, φησὶν Ἐρμῆς ἀπέχει τῆς Κύμης ἐβδόμηχορτα σταδία· μεγίστη δὲ τῶν Διολιχῶν καὶ ἀρίστη ἡ Κύμη ἀπὸ Ἀμαζόνος τὸ ὄνομα σχοῦσα, καθάπερ καὶ ἡ Μύρινα ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Τρωικῷ πεδίῳ κειμένης ὑπὸ τῇ Βασιλείᾳ· ὥστε κατὰ τὴν ἱστορίαν ταύτην τοῦ Γεωγράφου οὐκ αὐτὴ ἐκεῖνη ἡ Ἀμαζὼν Μύρινα διακρινόμενα, ἀλλ' ὁ τύμβος αὐτῆς, οὗ δύο ὀνόματα, ἡ Βασιλεία τοπικόν, καὶ ἡ Μύρινα, ἐκ τῆς κειμένης Μυθῆνης. ἐν τῇ Βασιλείᾳ. Et paullo post: ἱστορεῖ δὲ καὶ πόλιν Διολιχὴν εἶναι, τὴν ἀνωτέρω λεχθεῖσαν Μύριναν, τὴν ὡμώτατον τῇ ἐν τῷ Τρωικῷ πεδίῳ κειμένη Μυθῆνῃ, ἥτις ἐν ἀπλότῃ μὲν γράφεται τοῦ Ἀ, διπλῶν δὲ ἔχει τῶν ἢ κατὰ τὸ Ἥωννα καὶ Κόριννα. Melius tamen scribitur simpliciter, ut apud Diod. Sic. III. 55. Strab. XI. p. 505. XIII. p. 623. Cf. Tzschuck. ad Pomp. Mel. I. 18. §. 1. Vitiose Vit. I. et Ciz. Μύρινα. Intelligitur Troicum littus, ubi tumulus erat Myrinae

Τένην καὶ Ἡμιθέαν Par. A. et Vind. II. ἐκάλυψε διδύμους — τέκνα Par. C. — 240. Σὺν τοῖς δ' ὁ γλῆμων — τῆς Θείδος Par. A. ὁ γενναῖος — τοῦ Ἀχιλλεύς, ἄγου τῆς Θείδος — οὐχ ὑπομνήσας, τῷ Ἀχιλλεὶ δηλαδὴ — Θείδος Par. C. καριετικός Par. B. σὺν Κύκνῃ καὶ τοῖς ἐκείνου παισὶν — εἰπὼν τῆς Θείδος Vind. II. ὁ ὁδῶλος Pal. 40. — 241. Ὁ Μνήμων, ὁ υἱὸς Κῦ (sic) τὰς ἐντολὰς τῆς Θείδος· ἀλλὰ τῇ λήθῃ ἀπαρφαλεῖς, ἀμαρτήσας Par. A.

ἐντολὰς πόδας, τοῦ ὑπομνήσασαι Ἀχιλλεὶ μὴ κτείνειν. Ἀπόλλωνος υἱόν, ὃς ἦν ὁ Τένης — παρατρέφεις Par. C. θεράπων Ἀχιλλεύς — ἐντολὰς — λήσας, τῇ λήθῃ Vind. II. παραγγεῖλιας Pal. 40. — 242. Ἐπὶ στομα ἀποδαμνέται τὸ στήθος τραφεῖς τῷ ἕψει Par. A. ἐπὶ παρασκευῇ πεσέται Par. C. ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλεύς Pal. 40. — 243. Καὶ δὴ στεναίει — μὲν τῶν Ἀμαζόνων, ἀφ' ἧς τῆς ἐν Τροίᾳ καὶ αἱ παρὰ τὴν ὀρέην Par. A. θοῇ — αἱ πετρώδεις, μὲν τῆς κατὰ

Ἰππων φορμαγμὸν ἥνεις δεδιγμέναι,
 ὅταν Πηλεσγὸν ἄλμα λαιψηροῦ ποδὸς 245
 εἰς θῖν' ἔρεισας λουσθῖαν αἰδῶν λύκος,
 κρηναῖον ἐξ ἄμμοιο φοιβήσῃ γάνος,
 πηγὰς ἀνοίξας τὰς πάλαι κακρυμμένας.
 Καὶ δὴ καταΐθει γαῖαν δεχρηστὴς Ἄρης.

Amazonis, fremens illud atque reboans equorum hinnitu atque bellico clamore Graecorum e navibus prorumpentium. — 244. φορμαγμὸν] Hanc formam, quam meliores libri tuentur, bis e Lycophrone citat Etym. M. p. 800, 38. et p. 422, 57. Cf. Herodot. III. 87. Suid. v. φορμασσομένη. Valcken. ad Ammon. p. 226. Deteriores libri φορμαγμὸν habent Par. DQ. Vind. IV. et Vit. III. φορμαγμὸν Blomfield. Gloss. in Aeschyl. Sept. 231. contra librorum auctoritatem. — 245. Πηλεσγὸν ἄλμα] Canterus: Thessalicum saltum dicit Achilles Thessali, qui tanto impetu in terram prosiliit, ut fontem indidem excurreret. Cf. Eurip. Electr. 439 sqq. — 247. ἐξ ἄμμοιο] Haec Ionica forma genitivi, qua Tragici rarissime, et, nisi egregie fallor, in melicis tantummodo locis usi sunt, saepius legitur apud Lycophronem; v. 115. συλλέκτροιο v. 375. Λιρῳσσόιο v. 578. γιλοῖο v. 705. Κωκυτοῖο v. 811. Ἀρύστοιο v. 994. ἁλισμαῖτοιο v. 1431. παλιμπλώτοιο. De hac genitivi forma vid. Herm. ad Orph. p. 724. et in Dissert. de Rheso, Opusc. Vol. III. p. 309. Vitiōsam scripturam ἄμμοιο e nostris Codd. habent Par. BCGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. — φοιβήσῃ Par. CEFH. Neap. I. II. III. Vind. II. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Stēph. Pott. utrq. et Sebast. φοιβήσῃ Par. ABDGJKL. Vind. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Eiusmodi vitia librariorum sunt, non poetae. Quod propterea moneo, cum semel de auctore et aetate huius poematis dubitari coeptum sit, ne forte exoriantur, qui has quoque sordes avide arripiant, ut poetam scilicet, quem sibi fingunt, ad ima subsellia detrudant. In ea enim, quae modeste ac prudenter a viris doctis sollicitata sunt, grassari solet minorum hominum temeraria libido. — κρηναῖον γάνος ex Aeschyl. Pers. 475. (Well.) desumptum videri, iam Muellerus annotavit. Cf. Blomf. Glossar. in Aeschyl. Pers. p. 158. — 249. καταΐθει γαῖαν] Attulerunt Interpre-

ρηστικῶς Par. C. πολυχρίον Τροίας
 πλησίον τῆς ἀκτῆς Neap. II. et
 Vind. II. 244. Τῶν Ἰππων τὸν

χορμεισσομὸν αἰγιαλὸς — δεξιόμενοι
 Par. A. τῶν ὀνῶν τὸν ἦχον — δε-
 ξόμενοι Par. C. ἀκούσσαι Pal. 40.

245. Ὅποταν τὸ Θέσσαλον πη-
 δημα· λέγει δὲ Ἀχιλλεύς — τοῦ το-
 χέος ποδὸς Par. A. πήδημα — τα-
 χυτάτον Par. C. Θετταλικόν Vind. II.
 et Pal. 40. 246. Εἰς αἰγιαλὸν

ἐπιστηθέας ἐσχάτην διάπυρος καὶ
 θερμός· λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλεὺς Par. A.
 ὁ θυμικός, δομητικός Par. C. εἰς τὸν
 αἰγιαλὸν ἐσχατὴν· ἐπὶ πόδημα — καυ-
 στικός, ἥρον. Ἀχιλλεύς Vind. II.

247. Πηγαῖον ἐκ τῆς ἄμμου ἀνα-
 δώσει, ἀνακαλύψει (leg. ἀνακαλύ-

ψει) τὸ ὕδωρ, [ἐφ' ᾧ τις γάνυται
 Par. A. ἡχῆση, ἀναδώσει Neap. I.
 et II. ἐκ τῆς ἄμμου — ἡχῆση, ἀνα-
 δώσει — κυρίως τὸ ὕδωρ· ἀλλὰ καὶ
 σημαίνει δὲ τὸ γάλα καὶ τὴν χαρὰν
 Vind. II. ἦχον ἀναδοθῇ Pal. 40.

248. Τὰς πηγὰς ἐκροάξας*) τὰς
 πρὶν ἡφανισμένους Par. A. ἀναστο-
 μώσας· ὡς εἴποιε, βρύσις ἦν πρὶν
 πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ, καὶ ἄμμος τῷ
 χρόνῳ ἐκρόβη· ἐντυχὼν δὲ τότε τῷ
 πήδηματι, ταῦτ' Ἀχιλλεὺς ἀνέδωκε
 τὸ ὕδωρ Par. C. τὰς ἀναβλύσας
 Vind. II. 249. Καὶ κατακαίει δὴ
 τὴν γῆν — ἐπειδὴ οἱ εἰς πόλεμον
 ἐξερχόμενοι ἐπειτῆδενον (legendum
 fortasse ἐπιτῆδεα ἦσαν) μέλη τινὰ
 παροξυντικὰ τοῦ πολέμου, πρὸς τὸ

*) Non recte dedi ἐκροαῖσθας in Anecd. Gr. II. p. 215, 31.

στρόμβῳ τὸν αἵματηρόν, ἑξάρχων νόμον.
 ἅπανα δὲ χθιδὸν προῦμάτων θηομένη
 κεῖται, πέφρικαν δ' ὥστε λήτου γυῖα
 λόγχαις ἀποστίλβοντες. οἰμωγὴ δέ μοι
 ἐν ᾧσι πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται,
 πρὸς αἰθέρος κυροῦσα νηρέαυς ἔδρας,

250

255

tes Aeschyl. Pers. 387. (Well.) et Vieg. Aon. X. 895. XI. 147. Comparari possunt etiam similia, quorum nonnulla habes apud Esfordtium ad Oedip. Tyr. v. 187. — ὀρχηστὴς [Aqns] Scaliger: Mars Salisbutius. Afferuntur haec Lycophronis verba apud Etym. M. p. 634, 54. ὀρχηστὴς Aqns, ὁ εὐκύντης κατὰ πόλεμον, ὡς τὸ, Μηρόνῃ ταχα κέν σε, καὶ ὀρχηστὴν περ' ἔκοντι, Ἰλιάδος π'. (817. vid. ibid. Schol. min.) Hesychius: ὀρχηστὴς. ποτὲ μὲν ὁ χορικός, ποτὲ δὲ, ὁ ἐν πολέμῳ εὐκύντης.

250. ἑξάρχων νόμον] νόμον. Vind. IV. Eustath. ad Iliad. β. 273. p. 219, 30. edit. Rom. (Tom. I. p. 178, 12. edit. Lips.) τὸ δὲ, βουλὰς ἑξάρχων ἀγαθὰς, ἑλλειψὶν ἔχει προθέσεως, ἵνα ἡ, εἰς βουλὰς ἑξάρχων ἀγαθὰς, ἄλλως γὰρ τὸ ἑξάρχειν γενικὴ συντάσσεται — κατὰ δὲ τὸ, βουλὰς ἑξάρχων, ἑλλέλειπται καὶ τὸ, στρόμβῳ τὸν αἵματηρόν ἑξάρχων νόμον.

252. πέφρικαν] Vid. Sturz. de dialect. Alexandr. p. 57—59. γυῖα] Sic meliores libri et Edit. Meurs. utr. et Reichard. — γυῖα Par. CG. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. reliquae omnes.

253. ἀποστίλβοντες] scil. γυῖα. Haec figura notissima est, et frequenter apud optimos poetas obvia. Satis exemplorum attulerunt priores Interpretes. Adde Eustath. ad Iliad. β'. 455. p. 723, 15—21. et ad Odys. δ'. 406. p. 1502, 38. edit. Rom. (Iliad. Tom. II. p. 222, 25—33. Odys. Tom. I. p. 173, 24 sqq. edit. Lips.) — 254. ἰνδάλλεται] Similimum est, quod attulit Potterus ex Aesch. Sept. v. 99. (Well.)

κυρπὸν δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
 Eustath. ad Odys. v. 349. p. 1894, 42. edit. Rom. (Tom. II. p. 240, 38. edit. Lips.) γόον δ' ὠλετο θυμός· τούτεστιν ἐγαντάετο θρηνοὺς ἢ ψυχὴν, ἐδήλου δὲ ταῦτα τῷ μαγικοῖς ὄμμασι βλέποντι χόρσας αἰμάτων καὶ γόους καὶ δάκρυα, ὧν περᾶσονται οἱ κακοί· ὧς πον καὶ ἡ παρὰ Ἀν-
 κόφορον Κασάνδρα οἰμωγὴν αὐτῇ λέγει ἰνδάλλεσθαι μαντευομένη τὰ ὕστερον τῶν Τρώων κακά. Vid. etiam Muelleri annotat. ad h. l.

255. κυροῦσα] κυροῦσα Par. C.

παροῦναι τοὺς ἀκούοντας, καὶ εἰς ἀνδρείαν κινήσαι Par. A. λαμπρύνει τοὺς ὅπλοις — εὐκύντης Par. B. διὰ τὸ ἡτακτὸν τῶν πολεμίων Par. C. κυρῶς λαμπρύνει καὶ στίλβει — γῆν — εὐκύντης Vind. II. ἀντὶ τοῦ, καταλάμπει ἢ καθεῖ Pal. 40.

250. Κόχλῳ, ἥρουν σάλπιγγι· οἱ γὰρ παλαιοὶ πυροφόροις ἀντὶ σάλπιγγων ἐχρῶντο — τὸν αἵμασι χρώμενον — ἡρούμενος θεσιμόν Par. A. καταρχεῖν ποίων τὸν πόλεμον Par. B. κοχλῳ ὀδηγοποιῶν, ποίων κατάρχεσθαι· πρὸ γὰρ τοῦ εὐρεθῆναι τὰς σάλπιγγας στρόμβῳ ἢ κόχλῳ ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ Vind. II. ἐν κογχύλῳ — πολέμονι σάλπιγγων Pal. 40.

251. Ἄπανα δὲ γῆν προδιδάλλων· ταχρηστικῶς· κυρίως γὰρ ἐπὶ θεῶν

καιομένη Par. A. τῆς Τροίας — πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν Par. C. ἡ Τροίη ἀνα-
 νιζομένη Vind. II.

252. Περφρ-
 κῆσι δ' ὥσπερ στοροφόρον γυῖον πλέ-
 θρα Par. A. πεπνυκωνται Par. B. ὀράται — πεδιῶδες Par. C. ἀντὶ τοῦ περφορῆσαι, πεπνυκωνται — χωρη-
 γίον αἱ αὐλακες Vind. II. ἵστανται οἱ Ἕλληνες — τόποι Par. 40.

253. Τοῖς δόρασι λαμπρύντες· θρη-
 νος δὲ μοι Par. A. ἀπαστραπτόντες — θρηνοῦσα Par. C. κονταροῖς οἱ Ἕλληνες Vind. II. 254. Ἐν τοῖς ὧσι τῶν πύργων ἐκ τῶν ἄκρων ὁμοιοῦται Par. A. ὁμοῖς — ἥρουν τῶν ἐπάλξεων — ἑξακούεται Par. C. διη-
 λῶν — ἀπεικάζεται, ὁμοιοῦται κα-

γόφ γυναικῶν καὶ καταρῥαγᾶς πέπλων,
ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμέναν.

Ἐκεῖνό δ', ὦ τάλαινα καρδιά, κακὸν
ἐπέειπο δάμει πημάτων ὑπέρτατον,
εὖτ' ἂν λαβράζιον περὶνός ἀλχητῆς χάρων, 260

2571 ἐπ' ἄλλῃ] Hanc lectionem tuerentur Par. BCDFGHJKL. Vind. III. Vit. E. Hb. Cin. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. ἐπ' ἄλλῃν. Par. E. Vind. II. Vit. II: (in quo tamen 5 erasum est) ἐπ' ἄλλῃς. Par. A. Similiter in reliquis duobus locis, ubi haec locutio apud Lycophronem legitur, libri fere omnes consentiunt in vulgata lectione retinenda, ita ut v. 666. ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῃ ad unum omnes exhibeant; v. 909. autem ἄλλῃν δ' ἐπ' ἄλλῃν non nisi in quatuor exemplaribus reperiat.

260. Cumulat h. l. epitheta, quibus atrocissimum et maxime terribilem atque immanem hostem, Achillem, denotet. λαβράζιον, cum vehementi impetu irruens. — περὶνός, de nigro colore dictum est. Vid. Schol. Venet. ad Iliad. ω'. 316. p. 639, a. 39—48. Bekk. Eustath. ad eund. Iob. p. 1352, 18. edit. Rom. Etym. M. v. μέρνον. p. 591, 31. χραιπνός. Par. K. — ἀλχητῆς, bene Canterus vertit, pugnae, Hesy-chius αἰχμῆς, πόλεμους, πολεμιστῆς. Cf. Eurip. Orest. 744. Pors. — χά-ρων, propria dicitur de terribili oculorum fulgore leonum, et eiusdem generis ferarum. Eustath. ad Odys. κ'. 502. p. 1666, 37. (Tom. I. p. 391, 13. edit. Lips.) Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι χάρων οὐ μόνον ὁ θῆτης δαιμονιώδης, ἀλλὰ καὶ λέωνος ἐπὶ δέκτον ἀπὸ τῆς κατ' αὐτὸν φασὶ χραιοπότητος. Et ad Odys. λ'. 640. p. 1703, 28. (Tom. I. p. 441, 8. edit. Lips.) χραιοπὸι δὲ λέοντες οἱ ποιοῦντες ἐχοντες τοὺς ὀφθαλμούς· χρωματος δὲ ὀφθαλμῶν δη-λωσιῶν κατὰ τὸ χραιοπὸν, λεγόμενον καὶ ἐπὶ περὶ δάκτων. ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης χραιοπότητος καὶ χάρων ὁ λέων ἐν ἡτορικῇ καίτοι λεκτικῇ. Hac poetica ratione, qua χάρων leonem, sive quantumvis terribilem bestiam significat, legitur haec vox infra apud Lycophronem v. 455. et 660. et in Euphorionis fragm. apud Plutarch. Symp. V. 3. p. 677. a. Cf. He-zych. h. v. Etym. M. p. 807, 30. et Sturz. de Dial. Macedon. p. 47 sq. Hoc autem loco χάρων dicitur de aquila, bestia acerrimi visus, cer- tissimo impetu in praedam irruente, ideoque ob ipsam oculorum aciem terribili. — 261—268. In toto hoc loco, si in quoquam alio apud Lycophronem, arte quaesita est obscuritas. Insignis autem difficul- tas, qua laborat, non in eo quidem quaerenda est, quod poeta, nomi- nibus eorum, quorum fata exponit, suppressis, aenigma quoddam lu- aerit; hoc enim in Lycophrone frequentissimum atque solenne est, et facillime h. l. expediendum, cum apertum sit, hac vaticinium ad He-

μῶν λέγεσθαι τὸ πρὸς ἄλλῃν Vind. II. ἐκονίεττα Pal. 40. 255. Ἡρὸς τοῦ αἰῶρος ἐπαινεγχανοῦσα· τὰς ἀνι- νέμους βάσκει. Par. A. καθεύδρας. Par. C. τοῦ οὐρανοῦ καθεύδουσα· ἐπαι- ναινοῦσα· ἡσυχὰς βασιλεῖς πρὸς αὐ- τὸν τὸν αἰθέρα ἡ οὐμωγὴ φθάνουσα Vind. II. ὑπνομένη — ἡσυχούς Pal. 40. 256. Θῆνην γυναικῶν καὶ στίσεις τῶν ἡρώων Par. A. et C. Θῆνην — τῶν τοῖς διασχεμοῖς Vind. II.

257. Ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμέναν Par. A. τῶν γυναικῶν δεγομένην δηλωδῇ Par. C.

258. Ἐπειγὸ δ', ὦ τάλαιπωρε ψυ-

χή, κακὸν Par. A. ἀθλία — τὸ δει- νόν Par. C, πρὸς ταύτην τοῦτο φησι ἡ Κασάνδρα, ἀποδυομένη τὴν ἔκτορος τελευτήν Vind. II.

259. Ἐπειγὸ λυπήσει βλαβῶν ἐξο- χάτατον. Par. A. κυλὸς κτισάντων (sic) Par. C. (Haec verba hoc certe loco sensu carent) λυπήσει τῶν βλαβῶν ἐξοχάτατον Vind. II.

260. Ὅπταν λάβρος γένόμενος — ταχύς· ἔστι δὲ εἶδος αἵτου· ὁ πολε- μιστῆς χάρων, ὁ ἀλχητῆς Par. A. ὁ περισσῶς καίνων καὶ κόπτων Par. C. ἡχῶν· μετὰ ὀργῆς καὶ λαβρότη- τος φερόμενος· ὁ ταχύς καὶ συνε-

περοῖσι χέρσας αἰετός διαγράφων,
 ραιβῶ τυπωτὴν τόρμαν ἀγκύλῃ βᾶσι,

ctorem, Achillis manu interiturum, pertinere; at exquisitius quiddam in eo molitus est poeta, et insidias quasi struxit lectoribus, quod non prius metaphorarum imagine contentus totum comprehendit, sed diversa coniungendo, verba ita consociavit, ut se invicem, quominus recte intelligantur, impediunt. Hae autem metaphorarum, artificiosae inter se cohaerent, ita ut nulla plane absolvatur, tres sunt; Achilles, Hectorem circa Iliacos muros fugientem insequens, comparatur aquilae, orbem in aere, ex more illarum avium, antequam in praedam irruant, cum magno clamore describenti, deinde subito praedam verum rapti plenius dilaniantique (cf. Iliad. γ. 139—144.); huius autem metaphorarum alterius quasi particula inseritur, qua Achilles cum Hectore quasi stadio certasse, et rotis in gyrum agitatis, orbitam terrae impressisse dicitur (cf. Iliad. γ. 162—166.); huiusque duabus tertia subest et metaphora, qua Achilles, Hectorem currui alligatum ad naves rapiens, arator dicitur, qui lato sulco terram proscindens, Troiana arva cruentaverit iam vero singula videamus.

261. περοῖσι] Lusisse videtur poeta in huius vocabuli ambiguitate, quod cum proprie ad aquilam pertineat, simul etiam de coactis curricula rotis intelligendum est. Quod si cui nimis insolens neque ullo exemplo comprobandum videatur, meminerit, Lycophronem esse, quem legat, mirum sane atque singulare quoddam caput, et qui non talis, qualem miramur, fuisset, si nihil ultra communem verborum usum sibi licitum existimasset. — αἰετός] αἰετός. Par. CE. Constat hodie, eiusmodi formas, ut αἰε, αἰετός, καίαν in Tragicis non sollicitandas esse. — διαγράφων] etiam hoc ad utramque comparisonem pertinere videtur, ad aquilae volatum, orbem quasi in aere ducentem, et ad orbitam rotis in terra expressam. — 262. ραιβῶ] ραιβῶν. Par. L. ραιβῶν. Vind. II. uterque vitiose. Pertinet ad τυπωτὴν, et adverbialiter positum significat orbiculatim. Cf. v. 238. ubi ραιβοῖσι vertendum est, orbiculatis; et v. 563, ubi ραιβώσας χέρας a Schollastis exprimitur per αὐαλώσας. — τυπωτὴν τόρμαν] Eustath. ad Iliad. ε. 728. p. 698, 22. edit. Rom. (Tom. II. p. 64, 30. edit. Lips.) τόρμη ἢ πλήμνη, εἰς ἣν ὁ ἄρμα ἐνηρμοσται, καὶ ὁ ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ δὲ δρόμος, ἢ ἡ κυμὴ καὶ ὁ ὑπὸ τῷ ἔσθι δ' ἐνταῦθα προσδέναι καὶ τὴν κατὰ Λυκόφωνα τυπωτὴν τῷ τροχῷ τόρμαν, ἥρουν ἀδλακοειδῆ γράμμη. — ἀγκύλῃ] Hoc reposui ex Codd. Par. ACEGHKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vsp. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Edit. Basil. I. et Sebast. ἀγκύλῃ praebent Par. BDFJ. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. et reliquae omnes, quae Canterianam recensionem sequutae sunt. Forma ἀγκύλῃ, quae ab usu Lycophronis minime abhorret, Grammaticorum videtur esse correctio, qui, cum ραιβῶ ad βᾶσι pertinere arbitrantur, alterum quoque adiectivum huic exaequandum ducerent. At non video, cur ubique insolentior forma Lycophroni obtrudenda sit, praesertim contra optimorum librorum auctoritatem. Ubi enim in aliqua lectione retinenda Par. A. Vat. 1307. Neap. III. Vind. III. et Pal. 40., omnium optimi codices, consentiunt, valde temerarius esset, si quis paucorum

τὸς, ἦτοι ὁ Ἀχιλλεύς Vind. II. κυνηγετικός αἰετός Pal. 40.

261. Τοῖς τροχοῖς, διὰ τὸ τάχος ἐπιμένει δὲ τῇ ἀλληγορίᾳ· ὁ Ἀχιλλεύς διαγραφάσων (in marg.: χέρσον, γῆν) Par. A. ἄρμασι Par. C. τροχοῖς τοῦ ἄρματος — ξηρὴν σχίζων ἢ χαράσων Viud. II.

262. Τῷ ἀγκύλῃ τυπάζουσιν τὰς τροχίας ἐν τῇ γῇ — τὸ στάδιον — ἐπικυμπεῖ βᾶσις Par. A. ἀνὰ τοῦ ραιβῶ καὶ σχολιῶ — κεχαράγμένην αὐλακα Par. B. λοξῇ, ἐπικυμπεῖ — αὐλακα — σχολιῶ Par. C. σχολιῶ ἀρότρῳ κεχαράγμένην, τυπάζουσιν αὐλακα, χάραγμα — βαθεῖ, πωτὴν.

κλάζων ἔΐκειτον στόματι δριγύστην βοήν,
τὸν φίλατόν σου τῶν ἀγαστέρων τρώφιν
Πτῶτον τε πατρός, ἀρπύσας μετάρδιον, 265
ἀνὰ γαμφηλῇ αἰμάσσων δέμας,
ἔγχλωρα τίφῃ καὶ πῆδον χροίνῃ φόνῳ,
λευρὰς βούκτας γαυρωμένων δι' αὐλάκας·

et deteriorum librorum sententiam, elegantem licet, neque tamen ab omni interpolationis suspitione liberam, contra tantam auctoritatem pertinaciter tueri vellet. — 263. κλάζων] κλάζον Rehdig. καλῶζον ἢ Par. L. — 264. Citat hunc versum cum varietate lectionis τὸν φίλατόν Etyim. M. v. ἀγαστέρων p. 6, 20. — 265. Πτῶτον τε πατρός] Πτῶτον δὲ Viti. Hk. Tollit hunc locum Eustathius ad Iliad. α'. 4. p. 17, 24. edit. Rom. et ad Iliad. x'. 51. p. 789, 4. edit. Rom. (Tom. I. p. 16, 12. Tom. II. p. 314, 13. edit. Lips.) et Schol. min. ad Iliad. γ'. 314. Ποσειδῶνος ἐν τοῖς παραλέγεσθαι φησὶν οὐ τὸν ἑτοῖρα Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδιδῶσιν Ἰφύκος, Ἀλέξανδρος (ὁ Αἰτωλὸς), Εὐροπῶν, Ἀνδροφρων. Et ad Iliad. ω'. 259. Στῆθεσσι γὰρ Ἀπόλλωνος αὐτὸν φησὶν. οὐ γὰρ ποσειδῶνα, τὴν ὑπερβολὴν, Cf. Tzetz. ad h. l. — 266. αἰμάσσων] αἰμάσσων Par. G. — 267. ἔγχλωρα] Eustath. ad Iliad. δ'. 399. p. 488, 33. edit. Rom. (Tom. I. p. 399, 33. edit. Lips.) ὁ δὲ Αἰτωλὸς διηγεῖται ὁμοίως τῷ Ἀνδράνῳ Ἀνδράμῳ, κίρκας κίρκας, Κάκιστος Κάκιστος, ἑτοῖρος ἑτοῖρος, ὁ καὶ ἄροστρον παρὰ Σοφοκλῆι, ἔγχλωρος, οὐ γὰρ παρὰ Ἀνδροφρονί, ἔγχλωρος. — τίφῃ, prae palustria prope Troiam. Vid. Odys. ε'. 474.

ἡμῖς ἀνὰ περὶ ὅσιν κατὰ δευτέρῃ πικρῇ,
ἐν δοῦκασι καὶ ἑως ὑπὸ τεύχεσι πεπρωμέναις
κείμεθα.

cf. Iliad. β'. 776. x'. 467. ω'. 451.

268. Hunc versum eo, quo posuimus, loco ponendum, sive potius postliminio reducendum esse in hanc sedem, unde eum Iosephi Scaligeri ad. talia, nimis prompta manus deturbaverat, iam ex iis quae supra idē tuius loci compositione monuimus, satis potest intelligi. Quemadmodum enim in prioribus versiculis certamen Iliad atque victoria Achillis sub duplici imaginum quasi involucto latescit, sic nunc videmus latum cruentumque sulcum duci per agros, h. e. Hectorem intelligimus a victore curru alligatum ad naves trahi, eiusque san-

ἀνὰ τοῦ, τῆδε κακείσε περιστρέ-
φοντε Vind. II. 263. Καὶ κρά-
ζων ἀμύγες· ἴδαν γὰρ φάτιν ἔχει
ὁ ἄετος· τῷ στόματι φοιτῇ· αἰαγ-
γὴν Par. A. φοβεράν, φοικωδὴ Par.
B. ἴδαν Par. C. βούν — χειρω-
μένους φοβεράν Vind. II. μεγάλην,
φοβεράν Pal. 40. 264. Τὸν προσ-
φίλῃ σου τῶν ὁμογαστέρων συντε-
τραμμένον Par. A. συντετραμμένον
ἀδελφόν Par. B. ἀδελφῶν ὁμογα-
στέρων — ἀδελφόν, τὸν ἑτοῖρα λέ-
γει, τοῦ Ἀπόλλωνος ὄντα Vind. II.
συνανάτροπον Pal. 40. 265. Τοῦ
Ἀπόλλωνος· ἐπεὶ δὲ ἡ Ἀτὴ μέλλου-
σα γεννᾶν ἐπιτοῇ. λέγεται δὲ ὁ
ἑτοῖρος φύσει μὲν εἶναι τοῦ Ἀπόλ-

λωνος, θέσει δὲ Πριάμου· ἀρπύσας
μετάρδιον Par. A. ἦτοι Ἀμύλεις —
τὸν ἑτοῖρα Vind. II. τοῦ Ἀπόλλω-
νος ὑπάρχοντος πατρός — εἰς ὕψος
Pal. 40. 266. Καὶ ὄνυσιν ἐπι-
κνεμῶσιν αἰμάσσων τὸ σῶμα Par. A.
καὶ ἄλλο τι ποιῶν, ἑλάνων Par. C.
σισαγῶσι, τὸ σῶμα Vind. II.
267. Ἐκχλωρα τῆς Τροίας δάση,
ἔλῃ; ἄλῃ — καὶ παλῶν, καὶ
τῶν τέκνων Par. A. καὶ τὴν γῆν
μαλῶν αἵματι Par. B. ἐντόπια τὰ
ἄλῃ, τὰ ἐν τῇ Τροίᾳ ἔλῃ — καὶ
μολύνῃ, καὶ τῷ αἵματι Vind. II.
268. Πλατεῖας, ὁμαλῆς ὁ βοηλά-
της ἀροτριῶν τὴν γῆν, τέμνων Par. A.
βοηλάτης καὶ ἀροτρεὺς — καὶ ἄλλο τι

guine campum Troianum commaculari; Itaque hic versus, quo totum hoc de Hectoris interitu vaticinium concluditur, recte hoc loco a poeta positus est, ac debuit poni. Accedit huius sententiae tanta librorum consensus, ut ex tot Codd. ne unus quidem adhuc inventus sit, in quo hic versus loco suo motus reperiatur. Eo autem gravius notanda est Romani editoris sive turpis negligentia, sive mala fides, qui cum ad Potteri editionem, in qua hic versus ante v. 263. collocatus est, sedecim Codices exigeret, ne verbulo quidem lectores de varia huius versus sede admonuit, ita ut silentio eius aliq. ad tuendam Italigeri coniecturam imprudenter abuti possit. At etiam in Romanis Codicibus, quae post illum inspiciendi nobis copia facta est, hic versus eo, quo exhibimus loco, positus conspicitur. Astantiunt priores editiones: ex Codd. expressae, Aldina et prima Basilicensis, et quae eam textum repetunt, Canteriana, Parisina et Comaejiniana, neque etiam Josephus Scaliger in prima versionis editione, quae simul cum Canteriana prodiiit, quicquam imputare ausus est. Admonuit autem postea Ioannem Meursium, cuius iuvenilia studia in edenda Lycophronis liberaliter adiuverat, ut de transponendo hoc versu cogitaret; uide in margine editionis Meursianae haec adnotata legimus: hic versus male infra ponitur; hoc loco erat ponendus, quod nos facimus. monente Cl. V. los. Scaligero. "nulla praeterea rationibus additis, quod quidem obsequium in Meursio, homine tum admodum adolescentulo, et magis in coacervanda Commentarii mole, quam in excolenda arte critica occupato, nos quidem minime miramur; miramur autem Potterum et reliquos editores, qui omnes criticum negotium professi et criticis opibus instructi erant, quod hanc transpositionem tam patienter tulerint, et Scaligeri errorem contra Codicum suorum auctoritatem tam diu propagaverint. — *λεωρῶν*] Non recte, sicut, qui ut Blomfeldius ad Aesch. Prom. 377. laevitatis significationem huic vocabulo inesse statuunt. Minime enim audiendi sunt veteres Grammatici, qui etymologiam quandam suo more rimantes, *λεωρῶν* per *λεῖον* et *λαρ εὐρύ* explicant. Videtur autem *λεωρῶν* proprie esse id, quod *late patens*, ita ut alterutra interdum significationis parte posthabita, modo per *latum*, modo per *propatulum* explicari possit. Sic *λεωρῶν ἐν χωρῶν* Odys. η. 123. recte explices de lato atque patenti agro, ubi vinea consita erant; talis enim hic locus esse debuit. Patens autem et propatulum, ubi nihil impediti est, quominus quis accedat aut procedat, significat apud Aesch. Prom. 394. (Well.) *Eurip.* Phoen. 850. *Heoub.* 693. (Dors.) Similiter *λεωρῶν ἰλλος* apud Aesch. Suppl. 503. (Well.) nemus est omnibus patens, ad quod quisque potest accedere, oppositum sacris nemoribus, quae septis clausa erant; et *λεωρὰ πέτρα* apud *Eurip.* *Bacch.* 980. (Elmsl.) est rupes in propatulo posita, quae undique conspici potest, et unde quoquo versus patet prospectus. Latitudinis autem significatione dicitur apud Aesch. Prom. 369. (Well.) *λεωρὰ γύαι* de late patentibus circa Aetnen Siciliae campis; *λεωρῶν εἶρος* apud *Eucl.* Nem. VII. 27. (Boeckh.) et h. l. *λεωρὰ αὐλάς*, de lato sulco, quem Hectoris corpus, curru tractatum, per campos ducit. Et huc fortasse referendus est locus, quem supra tractavimus, ubi latum Molpidis saxum a Pelope tritum iri dicitur. Confitetur enim illam, quam ibi tentavi, explicationem mihi ob hoc ipsum *λεωρὰν* non omni ex parte satisfacere. Quid? si *πέτραν* eo ibi sensu positum accipiamus, quo infra v. 724. *Leuceasia* insula *πέτρα* dicitur, et v. 633. *Gymnasiae* insulae *χωράδες* appellantur, ita ut *λεωρὰ M. πέτρα* sit late patens Molpidis insula, h. e. Peloponnesus. Et aptissime tunc poeta vocem *λεωρὰν* addidisset, ut eam a minoribus in-

ποιῶν, ἀροτριῶν, τέμνων Par. C. *ἀροτριῶν, διασχίζων* Vind. II. *κόλιν πλατείας* — *λεωρηλάτης*· *λείπει* *πιων* Pal. 40. *τὸ ὡς, ἐν ᾧ, ὡς φεωργός, βοῶτης,*

λαβὼν δὲ παύρου τοῦ πεφασμένου δῶνος,
σκεδρῶν τάλαντι τρυτάνης ἡρημένον, 270
αὐτίς τὸν ἀντίποινον ἐχέας ἴσον
Πακτώλιον σταθμοῖσι τηλαυγῇ μύδρον,
κρατῆρι Βάκχον δύσεται, κεκλαυσμένος

sulis, quae recte dici possunt πέτραι, distingueret; haud inepte etiam *Μαλριδίς* insulam dixisset, cum eo tempore, quo in eam venturus esset Pelops, nondum ab eo potuerit, sed ab alio quopiam debuerit denominari.

269. δῶνος] Vid. Etym. M. p. 247, 51. et Sturz. de Dial. Macéd. p. 30. — 270. σκεδρῶν] σκεδρῶν τε Par. C. — τάλαντι] Hunc locum respexit Eustath. ad Iliad. i. 122. p. 740, 27. edit. Rom. (Tom. II. p. 245, 5. edit. Lips.) λέγεται δὲ ποτε κυρίως τάλαντον καὶ αὐτὸ τὸ δοῦναι τοῦ σταθμοῦ, ὡς καὶ παρὰ Λυκούργου, διὰ τὸ τάλαν, ἥτοι κατε-
ρικτὸν τοῦ ἐργαλείου καὶ κοπήδον καὶ ὡς εἶπεν κερεπόνον, οὐ καὶ μέρος
τε τρυτάνη λέγεται διὰ τὸ τοῖς βερήμασι τρέσθαι, ὃ ἐστὶ καταπονείσθαι,
ὅθεν καὶ ὁ αὐτοῦ καὶ ἡ Αἰγυπῶν. — ἡρημένον] ἡρησμένον Par. A.
ἡρημένου Editt. Basil. II. Par. II. et Commel. — 271. αὐτίς] Sic Par. A.
Vat. 1307. Nepér. III. Vind. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I.

et Steph. αὐτίς Par. B. αὐτίς Par. C. et Vit. H. Vid. infra ad v. 546. —
ἐχέας] ἐχέας Par. A. Vulgata optime sese habet. — 272. Hunc ver-
sum affert Etym. M. v. μύδρος p. 393, 32. — 273. κρατῆρι Βάκχον]
Res nota est ex Homero; Iliad. ii. 92. Odys. ii. 72—75. Cf. Schol.
ad Iliad. ii. 1. I. Διώνυσος Ἰημεστον γενόμενον ἐν Νάξῳ μὲν τῶν Κυ-
κλάδων ξενίσας, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον χρύσειον ἀμφορέα· διωχθεὶς δὲ
ἕσπερον ὑπὸ Λυκούργου καὶ καταφύγων εἰς θάλασσαν, φιλοφρόνως αὐτὸν
υποδέξαμενος Θέτιδος, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν ἡραιστότενικτον ἀμφορέα. ἡ δὲ
τῷ παιδί ἐχαρίσθητο, ὥστε μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ ἀποτεθῆ τὰ δῶτα.
ἱστορεῖ Στράβωνος. Tzet. Posthom. 471. et Heyn. ad Apollod. p. 232. —
Βάκχον] Βάκχον Par. M. et Vit. I. — κεκλαυσμένος] κεκαυμένος Par. K.

269. Τοῦ Ἑκτορος τοῦ ἀνρη-
μένου δῶρον Par. A. παρὰ τὸ
γάτω, τὸ γανυτῶ, γάυρος, καὶ
τροπῇ ταῦρος· ἡ παρὰ τὸ τέλω
καὶ τὸ οὐρά, ταυνοῦρος τις ὢν, καὶ
συγκοπῇ, ταῦρος· καὶ ὑπὸ τῶν
Ἀχαιῶν τόπος οὕτως ὠνομάσθη, παρὰ
τὴν ἀνάστασιν· καὶ ταῦρος (leg. Ταύ-
ροι) τὸ Σκυθικὸν ἔθνος· οὗ τιμῶσιν
οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς βοῦς καὶ τὸν Ἀπιν·
καὶ ταῦρος ὄρος Par. C. (Vid. Etym.
M. v. Ταῦρος) ὁ Ἀχιλλεύς — τοῦ
Ἑκτορος· ταῦρον δὲ τὸν Ἑκτορα κα-
λεῖ, ὡς θυμικὸν καὶ ἀνδρείον —
ἀνρημένου δῶρον Vind. II.

270. Ἀκριβεὶ ζυγῷ στάθμης, βε-
λώνης κρεμαμένον Par. A. πλαστιγγι-
— τῆς ῥαβδου ἢ τῆς γλασίδος· τὰ
λαγνόν, ὁμαλνυμός ἢ λέξις· ση-
μαίνει τὸ μέγιστον τοῦ χρυσοῦ· β,
στάθμου ὄνομα· γ', τὴν ῥοπήν· δ',
ἀριθμοῦ ὄνομα· ε', τὸν πλοῦτον· ζ',
τὴν πλαστιγγα. Τρυτάνη, ἡ στάθμη,
παρὰ τὸ εἰς τρεῖς ἐστάναι· τρυτάνη
ἐστὶν εἶδος ζυγοῦ· Par. C. καὶ ἀκρι-
βεὶ ζυγῷ, πλαστιγγι — τῆς ἀναρτή-
σεως τοῦ ζυγοῦ Vind. II. σταθμῷ
ζυγοῦ — κρεμαμένον Pal. 40.
271. Πάλιν τὸν ἀντίποινον χρυσὸν
ἐγχεας ἐξ Ἰσου Par. A. τὸν ἀν-
τίστορον, ἀντίλυτρον Par. C. εἰς
τοῦπίσω, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποι-
νηλατηθῆναι τὸν Ἑκτορα δοθέντα
Vind. II. ἰσοστάθμων Pal. 40.
272. Τὸν χρυσόν· διὰ τὸ τὸν Πα-
κτώλιν ποταμὸν ψήγματα χρυσοῦ
ἔχειν καὶ καταφέρειν — ἐπαναλὺς —
φωδρὸν· μύδρος δὲ κυρίως τὸ
πεπυρακτωμένον σῶμα Par. A.
καμπανοῖς (sic) — λαμπρότατον Par.
C. τὸν ἀπὸ τοῦ Πακτώλου — ζυγοῖσι
— λαμπρὸν χρυσόν Vind. II. καθά-
ρην χρυσόν Pal. 40. 273. Ἀμφο-
ρέα τοῦ Διονύσου· ἐπεὶ ὁ Διόνυ-
σος ἔδωκε τῇ Θέτιδι ἀμφορέα —
ὑπέπελθε τεθρηνημένος Par. A. τά-
φρον — ταφῆσεται τεθρηνημένος Par.
C. τὸν ἀμφορέα, ἥτοι τὸν τάφρον —

νύμφαισιν, αἱ φίλαντο Βηφύρου γάμος,
 Λειβηθρίην δ' ὑπερθε Πιμπλίας σκοπὴν, 275
 ὁ νεκροπέρνας, ὃς προδευμαίνων πότμον,
 καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον
 δύναι, παρ' ἰστοῖς καρκίδος ψαύσας κρότων,
 καὶ λοῖσθος εἰς γῆν δυσμενῶν ῥίψαι πόδα,

274. νύμφαισιν] Eustath. ad Odys. p. 205. p. 1816, 4. edit. Rom. (Tom. II. p. 139, 18.) λέγονται δὲ ἱσσί, καὶ Μοῦσαι Διονύσου τροφαί, νύμφαι τινὲς οὐσαι καὶ αὐταί, ὡς καὶ παρὰ Λυκόφρονι εἴρηται. Phot. Lex. v. Νύμφαι· καὶ αἱ Μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν νύμφαι. Cf. etiam Hesych. h. v. Hanc fabulam, cuius fons est apud Homerum, Odys. ω'. 60. tractaverat Arctinus in Aethiopia, ut ex Procli Excerptis discimus: ἔπειτα Ἀντίλοχόν τε θάπτουσι καὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀχιλλεύως προτίθενται καὶ θέτις ἀριζομένη σὺν Μοῦσαις καὶ ταῖς ἀδελφαῖς θορνέει τὸν παῖδα. Vid. Jacobsii Annot. ad Tzetz. Posthom. 435. — φίλαντο] Eadem forma, epicis poetis propria, recurrit infra τ. 318. ἐμίλατο. — Βηφύρου] Par. A. in margine: γρ. Βαφύρου (sic enim legendum est pro Βοφύρου, quod Cod. habet). Vid. Pausan. IX. 30, 8. et Archestrat. apud Athen. VII. 326, d. — 275. Λειβηθρίην] Λειβηθρίας Par. K. Vit. II. III. Idem scriptum erat in Par. G. et Vind. II. sed correctum in ἡν.

276. νεκροπέρνας. Par. AH. Ciz. et Vit. I. in Schol. vitiosae. — πότμων Ciz. — 277. τλήσεται] δύσεται Par. E. — πέπλον] πέπλων Par. A.

πέπλων Vind. IV. — 278. ψαύσας] Hoc non debet Sebastianus, unius Cod. Vat. 1307. auctoritate fretus, in ψαύσαι mutare. Codd. mei et Edit. omnes consentiunt in vulgata lectione retinenda. — κρότων]

κρότου Par. K. κρότον Par. G. et Vit. III. κροκῶν Par. H. Hunc et antecedentem verum erat Ioan. Tzetzes Chiliad. V. ες. 4—5.

279. λοῖσθος] λοῖσθον Par. C. — εἰς] Par. BDFKL. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Cod. Aldinae edit. ες Par. ACEGJ. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. et Sebast. — ῥίψαι] Hoc recepi ex Codd. Par. ABDEFGKL. Vat. 1307. Neap. III. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Pal. 40. quibuscum consentiunt Paraphr. Vatic. et Ms. Canteri. ῥίψας Par. CH. Rehdig. et Edit. exceptis Pott. utrq. et Sebast. omnes. ῥίψει Par. J.

τοῦ Διονύσου — ὑπεῖσελθῇ θορνηθεὶς ὁ Ἀχιλλεύς Vind. H. 274. Τὸν Βηφύρον ποταμὸν (in marg.: γρ. Βοφύρου) Par. A. φιλοῦσι, κατοικοῦσι Par. C. ὑπὸ τῶν Νηρηίδων ἢ νυμφῶν — ποταμοῦ τὸ ὕδωρ Vind. II. ταῖς Μοῦσαις — ἐρίλουν Pal. 40.

275. Καὶ τὴν Λειβηθρίην· ἐστὶ δὲ ὄρος· ὑπεράνωθεν κρήνης καὶ ποταμοῦ Μακεδονίας — τὴν ἀποιμν Par. A. τῆς Μακεδονίας — πόλεως Par. C. ὄρος ἐν Ἐλικῶνι — τὴν ἔσοχην Neap. I. II. et Vind. II. ὄρος Μακεδονίας Pal. 40.

276. Ὁ τοὺς νεκροὺς πωλὼν Ἀχιλλεύς, διὰ τὸν ἔκτορα — ὅστις φοβούμενος θάνατον Par. A. ὁ πωλήσας τὸν νεκρὸν ἔκτορα Par. C. ἦτοι ὁ Ἀχιλλεύς ὁ πιπράσκων τοὺς

νεκροὺς — ὁ προφοβούμενος θάνατον Vind. II. ἐκ τοῦ πέρνημι, καὶ ἡ μετοχή, ὁ πέρνας — τὸν πόλεμον Pal. 40. 277. Καὶ ὡς γυνή, περὶ τὸ σῶμα καρτερήσῃ φορῶν ἱμάτιον γυναικίον Par. A. ἐνδύσεται Par. C. ὑπομένη — ἱμάτιον Pal. 40. 278. Ὑπεῖσελθῆναι — παρὰ τοῖς ἱσθαίοις· οὐ λέγειν θέλων ὁ Ἀχιλλεύς, ὑφαίνει μετὰ τῶν γυναικῶν — τῆς καρκίδος ἀνέμενος — τῶν κρουμάτων Par. A. τοῦ ὑφαντικοῦ ἐργαλείου, ἐν ᾗ ἡ κρόκη ἐντίθεται — ἀπολευσας τῶν κτυπῶν Par. C. φορέσαι — ἱσθαίοις Vind. II. ὑπεῖσελθῆναι — ἀνέμενος ὡς γυνή Pal. 40. 279. Καὶ ἔσχατος εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων· ἀντὶ τοῦ βα-

τὸ σὸν, ξύναμιε, πᾶν ὕπνῳ πηήσων δόρυ. 280
 Ὡ δαΐμον, οἷον κλον' αἰσιώσεις δόμιον,
 ἔρεισμα πάτρας δυστυχοῦς ὑποσπάσας
 οὐ μὴν ἀνατεί γ', οὐδ' ἄνευ μόχθων πικρῶν,
 πένθους θ' ὃ ληστής Διομεύς γελᾷ στρατός,
 ἐπεγκαχάζων τοῦ δεδουπότος μόρω, 285
 ἀλλ' ἀμφὶ πρύμναις τὴν πανυστάτην δραμῶν
 πεύκαις βίου βαλβίδα συμφλεχθήσεται,
 καλῶν ἐπ' εὐχαῖς πλείστα Φύξιον Δία,

280. ὕπνῳ πηήσων] ὑποπήσων Par. DGK. et Vit. III.

281. κλον'] Similiter Pind. Olymp. II. 89 sq. ed. Boeckh: ὃς ἔκτορ' ἑσπρίας, Τροίας ἄμαρχον ἀσπιδὴ κλονα. — αἰσιώσεις] αἰσιώσας Par. L. Vit. I. et Ciz. αἰσιώσει Par. J. — 282. ὑποσπάσας] ἀποσπασας Par. FL. et Vit. I. — 283. ἀνατεί γ' ἀνατεί θ' Par. DG. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. οὐ μὴν γ' ἀνατεί Par. K. οὐ μὴν θ' ἀνατεί γ' Neap. III. Præterea de hac adverbiorum terminatione non satis caute praecepit Blomfieldius in Glossar. ad Aesch. Prom. 216. Cf. Reitzig. ad Oedip. Colon. 1638. et Buttm. Gramm. gr. uber. Tom. II. p. 343 sq. — πόων πικρῶν Par. K. — 285. ἐπεγκαχάζων] Ita ex meīs Godd. solummodo duo, Par. E. et Neap. III., recte; in reliquis librorum hanc vocem varie corruerunt. ἐπεκαγχάζων Par. ACF. Vit. I. Pal. 40. et Editt. Ald. et Paris. II. ἐπεκαγγάζων Par. B. et Neap. II. ἐπικαγγάζων Par. D. Neap. I. Vind. II. et Vit. II. ἐπὶ καγγάζων Par. G. ἐπικαγγάζων Par. K. Vind. IV. et Vit. III. ἐπεκαγγαγγάζων Par. L. et Ciz. — δεδουπότος] Vld. Schoel. ad Iliad. γ'. 426. ἡ'. 679. — 286. πρύμναν Par. K. — τὴν πανυστάτην δρ. β. β. Cf. Séph. Trach. 871 sq. Herm.

δίσει Par. A. τῶν πολεμίων, ἧγουν τῶν Τρώων· προσπελάσαι Par. C.

280. Τὸ σὸν, ὦ ἔκτορ ἀδελφε, καὶ ἐν τοῖς ὕπνοις φροβούμενος δόρυ Par. A. κοντάριον Par. C.

281. Ὡ ἔκτορ ἀδελφε, ὅποιον ἔκτορα· διὰ τὴν ἰσχύν, ἀφανίσσεις οἰκῶν Par. A. ὦ τύχη, ἣ ὦ Ἀχιλλεῦ, ὅποιον στυλόν Par. C. ὦ τύχη, ὅποιον — τὸν ἔκτορα — ἀφανίσσεις οἰκῶν Vind. II. 282. Ἐπιστήριγμα τῆς ἀτυχοῦς πατρίδος ἀπελόμενος Par. A. ἐδραῖωμα πατρίδος, τῆς Τροίας τῆς ἀδίας, ὀνίας Par. C. καθέλειον Vind. II. καταβαλίων Pal. 40.

283. Οὐδαμῶς γε ἄνευ βλάβης, οὐδὲ χωρὶς πικρῶν καμάτων Par. A. πόνων ὁρμίων Par. C. χωρὶς τιμωρίας καὶ βλάβης Neap. II. et Vind. II. 284. Καὶ τοῦ πένθους — οἱ Ἕλληνες Par. A. οὐδ' ἄνευ δόνην οἱ πολεμικὸς Par. C. οὐδὲ ἄνευ — ὁ αἰχμαλωτός· ἀπὸ Διῶρου πινός — Ἕλληνικὸς Vind. II. ἀπὸ κοινοῦ τὸ χωρὶς — Ἕλληνικὸς γελᾷσε Pal. 40. 285. Ἐπεγγέλων τοῦ

ἔκτορος τῷ θανάτῳ Par. A. ἐπεγγελῶν χανδόν καὶ ἀνταγωμένην τῷ στόματι — τοῦ πεπτοκότος μετὰ ἧχον ἔκτορος Par. C. ἐπεγγελῶν — τοῦ πεσόντος ἔκτορος θάνατον (sic) Vind. II. 286. Ἀλλὰ περὶ ταῖς ναυσὶ τὴν ἐσχάτην δραμῶν Par. A. καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι τῆς νηὸς — κατὰ — καὶ ἐσχρατωτάτην, ὥραν δηλαδὴ· ἣ φυγῶν ὁ Ἕλληνικὸς στρατός, ἣ δραμῶν ὁ ἔκτωρ Par. C. ναυσὶ, τὴν τελευταίαν Vind. II. τὴν ἐσχάτην ὁ στρατός Pal. 40.

287. Ταῖς ναυσὶ — βαλβίδα δέ, τὴν βωτὴν — συγκαυθήσεται Par. A. νηυσὶ — καὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὁ ἔκτωρ — καὶ ἐπὶ τὰ κάγγελα (sic) — σὺν ταῖς πεύκαις καὶ ταῖς ναυσὶ φλεχθήσεται καὶ καυθήσεται ὁ Ἕλληνικὸς στρατός Par. C. τῶν νηῶν· ἀπὸ τοῦ ποιεθέντος τὸ ποιηθέν — τὸν ὁρμῶν — ἦτοι τὸ Ἕλληνικὸς στρατός Vind. II. ἐκ πεύκης — ὁδόν — καυθήσεται Pal. 40. 288. Καλῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς πολλὰ τῆς φυγῆς αἴτιον γενόμενον τοῖς Ἕλλη-

προδουμένοι· κῆρας ἀρκέσαι· περὶ
 τὸτ' οὔτε κάρφος, οὔτε παλὸν· σταθμῶν 290
 πρόβλημα, καὶ ἀταρῆσι κορσῶτῃ πτέρυξ,
 οὐ γείτω· χροισμῶσιν, οὐδ' ἐπάλξεις
 ἀλλ' ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ,

289. προδουμένοι] προδουμένοι Par. L. Vit. I. Ciz. et Rehdig. in quo ὁ diligenter erasum est. — ἀρκέσαι] ἀλλέαι Par. HL. Vat. 1307. Vit. I. et Ciz. Fortasse ἀρκέσαι. — 290. τῆρας] τάρων Par. L. Vit. I. et Ciz. — 291. κορσῶτῃ] Par. ABDEFGJK. Vit. II. III. et Impressi omnes. κορσῶτῃ Par. HL. Vit. f. Ciz. et Pal. 40. κορσῶτῃ Par. C. Eustath. ad Iliad. η. 441. p. 689, 48. edit. Rom. (Tom. II. p. 176, 12. edit. Lips.) εἰσι δὲ ἀκόλοποι· ὁρᾷ ξύλα, ὧν ἀποδυσμένων ἢ κατὰ ῥοαμὴν εὐθείᾳ στάσις εἶσιν. ἡλωμένη πτέρυγι. διὰ καὶ σταυροῖσι κορσῶτῃν· πτέρυγα αὐτῶν· ἐκαστὴν ἑρμῆ τις· λέγονται δὲ οἱ τοιοῦτοι ἀκόλοποι· καὶ ἀταρῆσι παρὰ τὸ ἐπασθαι καὶ εὐρος, ἢ παρὰ τὸ ἀνταρῶσαι ἐκ ἑσθῆς ἡμετέρας. ἔκ δὲ τοῦτον τὸ ἀνασχολεῖσθαι καὶ τὸ ἀνασχεῖσθαι. Cf. Etym. M. p. 540, 40 sqq. Hesych. s. v. κορσῶσαι et κορσῶσαι.

292. γείτω] Hanc vocem simpliciter exhibent Par. A. B. H. J. Neap. I. II. Vind. II. III. et Vit. M. praeterea Edit. Basil. I. Steph. Pott. utiq. et Sebast. Synag. λέξι. γείτω. p. 184. γείτω καὶ γείτω· τὸ ἐκροισμῶν, ἢ κερῶν οἶον· καὶ γείτω, τειχῶν ἄκρη. Lysoptosis verum citat Etym. M. b. v. p. 229, 33. — 293. ἀμπεφυρμένοι Vit. I. et Ciz.

σιν. Ἄα Par. A. τὸν φυγῆς αἰτίον, ἢ τὸν δυνάμενον ποιῆσαι φυγεῖν τὸν κλέπτον Par. B. ἐπικαλούμενος καὶ εὐχόμενος — ἐλευθέρων, βοηθῶν, ῥύστην Par. C. ἥτοι ὁ σιρατὸς τῶν Ἑλλήνων πολλὰ τὸν φυγῆς αἰτίον Vind. H. — 289. Πολιορκουμένους Μοίρας ἀποστρέφει τὰς δεινὰς Par. A. ἀποδιᾶσαι Par. B. τοῖς πολιορκουμένοις, καταπονομένοις, φθειρομένοις τὰς θανατηφόρους Μοίρας ἀπρσαρῆσαι ἐπωδύνους Par. C. αὐτοῖς τοῖς καταπεφυρμένοις ἀποδιᾶσαι, ἀπώσαι Vind. II. πολιορκουμένοις — βοηθῆσαι αὐτοῖς Pal. 40.

290. Τότε οὐδαμῶς ἡ διορυγῇ, οὐτε τῶν ἡμένων καὶ στασεων Par. A. οὔτε καταδραμεῖ (sic) ὁ ἔκτωρ — καὶ ὄρυγμα — τῶν ἔχοντων καὶ φρουρούντων καὶ φυλαττόντων τὰς ναῦς περικυρμαγμάτων. σταθμός λέγεται καὶ τὸ σταθμίζον καὶ τὸ σταθμίζομενον· καὶ ἡ παρὰ τὸν σταθμὸν λέγεται, καὶ ἡ μακρὰ τῶν προβάτων ἀμφοτέρων δὲ παρὰ τὴν στάσιν Par. C. (cf. Etym. M. v. σταθμός) τὸ ὄρυγμα — τῶν νεῶν τὰ προπύργια — στήνῃ ἢ φλίων Vind. II.

291. II περιβολή, τὸ ὑψηλὸν τεῖχος — κορσῶτῃ, κλημακώδης Par. A. τὸ προδραμ, τὸ προπύργιον· σταυρὸς παρὰ τὴν στάσιν καὶ τὸ εὐρος,

τὸ πλάτος· οἶον ὁ μῆκος ἔχων καὶ πλάτος· παρὰ δὲ τῶν ποιητῶν (leg. τῶ ποιητῶ) ἀταρῆσι λέγονται ὅρμη καὶ ἀνωστύμενα ξύλα, παρὰ τὴν στάσιν· ἀπὸ ἐξωθεν περιζίδονται ταῖς αὐλαῖς πρὸς τὸ μη στενοχωρεῖσθαι τὰ ζῶν ἐν τοῖς σκευοῖς Par. C. (cf. Etym. M. v. σταυρός) τὸ τεῖχος, δ' ἐποτρῶν — σταβάρους, ὅξαι ξύλοις — τὸ παραπέτασμα, τὸ δίκην κροσσῶ καὶ κλῆματος, τοιούτου τὸ κλημακώδην πεπηγμένον Vind. II. τὰ προπύργια, καὶ ἡ ἐν σταβάρους κλημακώτῃ — παραπέτασμα Pal. 40.

292. H' στεφανὶς τοῦ τεύχους, ἢ αἱ στεφανίδες τῶν τευχῶν· πτέρυξ δὲ τὸ τεῖχος — βαρῆσθαι οὐδὲ οἱ προμαχῶνες Par. A. αἱ στεφάναι, ἥτοι οἱ κοσμίται βαρῆσθαι — οἱ προμαχῶνες Par. B. καὶ θεμέλια — οἱ προμαχῶνες· ἐκ τοῦ ἄλκω, τὸ βοηθῶ· ὁ μέλλων ἄλλω ὀνομαζομαικῶν ἄλλῃς καὶ ἑπαλῃς Par. C. αἱ στεφάναι βοηθήσονται — οἱ προμαχῶνες, αἱ στάσεις τῶν πύργων Vind. II. ἐν οἷς οἱ πολεμισταὶ ἵστανται Pal. 40. — 293. Ἄλλ' ὡς μέλισσαι συντεταραγμέναι τῷ καπνῷ Par. A. φύρσιν καὶ δίωξιν παθοῦσαι, τεταραγμέναι· κυρίως ὁ ἐξ ἐλαίου καὶ μηροῦ καπνός Vind. II.

καὶ λιγνὸς διπαῖσι καὶ γρονῶν βόλαις,
ἄφλαστα καὶ κορυμβὰ καὶ κληδῶν θρόνους 295
πυκνοὶ κυβιστητῆρες ἐξ ἐδωλίων
πηδῶντες αἰμάζουσαι ὀδυρεῖαν κόκιν.

204. γρονῶν] γρονῶν solus. Par. A. et Vind. II. in marg. γρονῶν Par. E. γρονῶν Par. K. et Vind. IV. — 295. κόρυμβα.] Vid. Blomf. Gloss. ad Aesch. Pers. 417. Hi accusativi locum indicant, in quem confusa fuga coniecti sint Graeci, Troianorum impetu e navium propugnacula deturbati. Hōc, quod facillimum intellectu est, moneo ob Muellieri adnotationem, qui, dum nesciret, quo hos accusativos referret, post varia inutiliter et prolata et rejecta, tandem optionem lectoribus reliquit, si fortasse ad πηδῶντες, quod fieri nullo modo potest, trahere eas velint. Saepenumero enim in conscribendis illis adnotationibus accidit viro praestantissimo, ut, dum ipse incertus esset, quid de quoquam loco statueret, varia, recta falsa miscendo, reiciendo quae ante probaverat, novaque non probabiliora tentando, locos impenditos impediret magis, quam expediret. Magis autem equidem probō eorum fiduciamque dicam an sinceritatem, qui aliqua certa sententia prolata, eam quoquo modo firmare conantur, ut nisi quid aliud, hoc saltem lectoribus proferant, ut cum iudicii possint ac velint esse, quam illam inter varia quaque fluctuantem, et identidem ab ipsa re quasi resurgentem interpretandi modestiam. — 296. ἐδωλίων] Sic Par. GH. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Steph. Meurs. I. Pott. utrg. et Sebast. Reliqui libri et edit. ἐδωλίων. De hac voce vid. Blomf. ad Aesch. Sept. 451. — 297. πηδῶντες] Cf. Aesch. Pers.

204. Ἐξ ἀναφορᾶς καὶ ἀναδόσεως τοῦ κυπρῶ ὀρυμνῶν καὶ κορυμῶν βόλαις Par. A. καὶ τοῦ κυπρῶ τῶν ἐλαστικῶν ἀναδοῦσαι καὶ κορυμῶν ἦσαν τοῦ πυρός, ἀπόλλυνται αἱ μέλισσαι δηλαδὴ. λιγνός, ἡ ἀνάδοσις τοῦ πυρός, ὁ καπνός παρὰ τὸ δεικνύω, δεικνύς τις οὐσα, ἡ δεικνύουσα τὸ πῦρ ἢ παρὰ τὸ λαγνέσθαι καὶ λιγνύωδες, τὸ ἀσβολῶδες καὶ καπνώδες. Ὀμηρος· λιγνὸν αἰθαλόεσσαν· διαφέρει γὰρ τὰ τέσσαρα παρὰ Ὀμήρου· πικρὸς γὰρ λέγεται ὁ ἀπὸ ξύλων γινόμενος· κνέσσα δὲ, ἀπὸ κρεῶν καυμένων· λιγνός, ὁ ἀπὸ καυμένων ἐλαστικῶν γινόμενος καπνός· αἰθρῆ δὲ, ὁ ἀπὸ ἀσβέστου καπνός (cf. Etym. M. v. λιγνός) ἥπιη, παρὰ τὸ ῥίπτω, ῥιπτή καὶ ῥιπτή, ὁ ριπτομένη· τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ βίας πνευμαίων· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πύλας, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκός παρὰ τῇ ποιητῇ, παρὰ τὸ ῥιπῶ· εὐρίπαιος γὰρ ἡ πόλις· σημαίνει δὲ καὶ φρονά· ἀπὸ δὲ τοῦ ῥίπτω, ῥιπίζω καὶ ῥιπίζω, ῥιπής καὶ ῥιπής Par. C. (cf. Etym. M. v.

ῥιπής, ubi ultima verba ex hoc Scholio corrigenda sunt) ὀρυμνῶν καὶ κορυμῶν, δεικνύω Vind. II. κινῶσαι Pal. 40. 296. Τὸ ἄκρα καὶ πρυμναῖα τῆς νεῶς, καὶ· ἐνθυμισμόν· ὡς αὐτῆς δὲ τῆς πρώτης ἄκρα· καὶ τὰς κληδῶν, ἐν αἷς κἀθῆνται οἱ ἐξέσσοντες Par. A. ἀκρόπρωρα, ἀκρόπρωρα Par. B. Οὕτως οἱ Ἕλληνες πρυμνῶνται ἀπὸ τῆς κορυμνῆος τῆς πρυμνησίας. ἄφλαστα, τὰ ἀκρόπρωρα τῆς νεῆς; κατὰ ἀντίφρασιν, εὐθλαστα γὰρ καὶ μεταδίδει τοῦ θ' εἰς φ· ὅπερ λέγεται καὶ κορυμνῶν καὶ ἐπὶ τοῦ κρηπίου τῆς θυρας καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις ἐπικαμπὴς σχῆμα, ὅτε σημειῖον ποιούμεν. διαφέρει δὲ κορυμνῶν· ἄφλαστα μὲν γὰρ λέγονται τὰ πρυμνησία· κορυμνῶν δὲ τὰ πρυμνησία Par. C. (Vid. Etym. M. v. ἀφλαστον) τὰ ἄκρα τῆς νεῶς τὰ πρυμναῖα, τὰ πρυμνησία· σκαμνίων Vind. II. 296. Συνεχεῖς κολυμβηταὶ ἐκ τῶν σανατομάτων καὶ καταστρωμάτων τῆς νεῶς Par. A. ὡς συνεχεῖς ὀρχησταὶ Par. C. κολυμβηταὶ — καθεδρῶν Vind. II. 297. Ἀλλόμενοι, αἰματώσουσιν ἐξ-

ὅς τ' ἄγριον δράκοντα πυρφόρον βαλὼν
 ἔνγυι τόξων; τὸν τυπόντι δ' ἐν βράχας 310
 μάργας ἀνέγκτας βαίον ἀστεργῇ χρόνον,
 πρὸς τοῦ θαμέντος αὐτὸς οὐ τετραμμένος,
 καρατομηθεὶς νύμφαν αἰμυλῆς πατρός.
 Οἶμοι δυσαίων, καὶ διπλᾶς ἀηδόνας,

et edit. Sebast. ἐναγκάλισμα habent Par. ABDEFHJKL. Vind. III. Rehd. et Edit. reliq. omnes. Quomodo autem hic locus libroriorum negligentia corrumpi potuerit, facillime potest demonstrari. Constat enim in vetustioribus libris verba non divisim, sed continue scripta esse, ita ut sibi invicem arctissime adhaerescant; terminationem οὐ autem saepissime per lineam literis oblique impositam exprimi; quo intelligitur, quam facile fieri potuerit, ut, si verba τερπιδναγκάλισμα continuis literis scripta essent, accentus in voce τερπιδν pro compendio syllabae οὐ, haec autem syllaba pro particula sequentis vocabuli acciperetur. Cf. Bast. Comment. Palaeogr. p. 770 sq. Eiusd. Epist. crit. ad

Boissonad. p. 262. et Append. p. 57. — 310. ἔνγυι τόξων] τόξον Vlt. I. 7 ab alia manu additum est. Ioan. Tzetzes Chiliad. XI. 588. de voce ἔνγυι ἄλλοι τὸ βέλος λέγουσι, καθὼς περ ὁ Λυκόφρων. — 313. τύμβον] aram Apollinis. Haec significatio, qua τύμβος etiam infra v. 335. et v. 613. legitur, ex eo videtur derivari posse, quod, cum haec vox proprie, secundum Grammaticos saltem, a comburendis mortuorum corporibus dicta esset, seniores poetae etiam altaria, ubi thura in Deorum honorem cremarentur, ita dici posse existimarent. Vid. Etym. M. p. 771, 38. τύμβος, ὁ τάφος· παρὰ τὸ τυφθεῖν ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα, τοιούτῳ καλεῖσθαι. Tzet. ad v. 613. τύμβον καλεῖ τὸν βωμὸν καὶ Λούρις φησιν ἐν τῇ περὶ ἀγώνων, τοὺς βωμούς τάφους καλεῖσθαι. Hunc insolentiorē autem vocabuli usum minime mirari debemus apud Lycophronem, quippe qui et ipse Grammaticus esset, et talibus Grammaticorum subtilitatibus ad obscurandum verborum sensum abuteretur. — αἰμυλῆς] αἰμυλῆς Par. J. Vind. IV. αἰμυλῆς Par. G. utraque lectione in unam coniuncta. Praeterea notandum est, historiam de Troili interitu in nono Cypriorum libro tractatam fuisse, ut Proeli Excerpta docent: καπεῖτα ἀπελαύνει (ὁ Ἀχιλλεύς) τὰς Αἰνείου βούς, καὶ Λαονησὸν καὶ Πήδασον πορθεῖ, καὶ συγγὰς τῶν περικτείνων πόλεων, καὶ Τρωίλον φρονεῖ. — 314. διπλᾶς] τὰς σάς Paraph. Vatic.

309. Τὸν Ἀχιλλεὺς λέγει — τῷ ἔρωτι πᾶσι βαλὼν Par. A. τραδὰς ἐρωτικῇ Par. B. ὅς σύ, ὁ Τρωῖλος, τὸν ἀπηρῇ ἢ καταπληκτικόν — τῷ θεοῦ Par. C. Τρωῖλος — τὸν Ἀχιλλεὺς ἐρωτικῇ τρώσας Vind. II. καυστικῇ Pal. 40. 310. Τὸν τρωθέντα δ' ἐν τοῖς βράχαις Par. A. ὡς ἀπὸ τόξων Par. C. βέλει ἦτοι ἔρωτι — τὸν τρωθέντα, ἦγον ἐν τῷ σπιν πόθῳ Vind. II. 311. Καταλαβὼν τοὺς ἀλύτους — τὸν μικρόν, ἦτοι ὄλιγον ἡρακηνέον χρόνον Par. A. καταλαβὼν ἀλύτοις ὄλιγον, ἥστανεν καιρόν Par. B. εἰς ὄλιγον, ἥστανεν, οὐδαιμόν Vind. II. κρατήσας ἰαχυροῖς, ἀλδ τοῖς Pal. 40. 312. Παρὰ τοῦ δα-

μισθέντος αὐτὸς τῷ ἔρωτι οὐ τετραμμένος, ὡ Τρωῖλε Par. A. καὶ παρὰ τοῦ ἔρωτος δαμισθέντος, σθ, ὡ Τρωῖλε — ἦτοι οὐ ποδῆσας αὐτόν Vind. II. τρωθέντος τῷ ἔρωτι Ἀχιλλεύς — τῷ ἔρωτι Pal. 40.

313. Τὴν κεφαλὴν τινθεὶς] φονεῖς τὸν τύμβον τοῦ Ἀπολλωνος Par. A. τὸν πύον τοῦ Ἀπολλωνος Vind. II. ὑπὸ πύον τοῦ Ἀχιλλεύς Pal. 40. 314. Φεῦ, ὦ δυστοχὴς· ὁ κακὸν αἰῶνα, ἦγον βωτῆν ἢ βωτῆν ἔγωγ — Λαοδίκην καὶ Παιονέην λέγει Par. A. ἡ δυστοχὴς, ἡ ὦ δυστοχευτάτη — τὰς ἐδδαίλους Par. B. φεῦ μοι, ἔγωγε τὸν δυστοχημάτων — τὰς δύο αὐτοδελγὰς

καὶ σὸν τάλαινα πότμον ἀτάξω, σκόλας. 315
 ὧν τὴν μὲν αὐτοπνευμονὴν ἢ τοιαύτῃς πότις
 χανοῦσα κευθμῷ χεῖσται διασφάγος,
 λεύσσουσας αἵτην ἀγγίπουν στεναγμαμάτων,
 ἔν' ἄλμα πότπου, καὶ χαμεινῆδος πόρον.
 τῆς λαθρονύμφου πόρεως μεμυγμένας 320

315. ἀτάξω] ἀτάξω Par. H. — 317. κευθμῷ] κευθμῷ Par. C. Neap. I. Vind. III. et Edit. Basil. I. et Steph. χανοῦσα, quod aperte glossam appit, Par. B. Rehdig. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Compel. et Meurf. utrq. Reliqui Codd. omnes et Edit. Pott. utrq. Reich. et Sebast. χευθμῷ. — χεῖσται] χεῖσται Par. K. — διασφάγος] διασφάγος Par. A. διάσφάγος Vit. III. διὰ σφάγος Par. G. Cf. Bast. ad Gregor. Corinth.

p. 536. — 318. λεύσσουσας] Par. J. Vit. I. λεύσσουσας Par. L. λεύσσουσας Par. ABODEFGHK. Neap. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. I. Steph. et Sebast. Reliquae Edit. λεύσσουσας. — αἵτην] αἵτην Ciz. αἵτην Rehdig. αἵτην στεναγμαμάτων dicit perniciem luctuosissimam, aerobissimam sortem urbi Troiae totique regiae domui iam iam imminentem. Similiter infra dicta sunt v. 408. ἄλγη κοκκυάτων, et v. 1243. λαλα γυνεασμάτων. — 319. ἄλμα] Ita cum tenui spiritu exhibent Par. ADGK. Neap. III. Vind. IV. et Vit. III. Cf. Ety. M. p. 69, 27 — 32. ἄλμα, τὸ ἄλσος. Λυκόφρων. Ἐν ἄλμα πότπου καὶ χαμεινῆδος διπλοῦν. — γίνεταί περὶ τὸ ἄλμα τὸ αὐξάνω, παράγωγον ἄλσανον. σὸν, μέλε' ἤλθονεν. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἤλμου. τὸ β', ἤλμου. καὶ ὁμητικὸν ὄνομα ἄλμα, τὸ αὐξανόμενον τοῖς φρεσίν. — ἄλσος Ciz. glossa in textum illata. — χαμεινῆδος] χαμεινῆδος Par. CF.

μου, ἦγον τὴν Λαοδίην καὶ τὴν Πολυξένην, τὰς εὐλόλους ἢ θυελλόλους Par. C. οἱμοι ἐγὼ ἢ δυστυχῆς — τὴν Λαοδίην καὶ Πολυξένην, ἀσφεί τὸν λόγον πρὸς τὰς δύο ἀδελφάς. — περὶ Λαοδίας καὶ Πολυξένης καὶ Ἐκάβης λέγει, μεταβληθείσης εἰς κύνα Vind. II.

315. Καὶ τὸν σὸν, ὡς ἐλθόν, δέ-
 ναιον, δειλὴ Λαοδίη, φησὶ, θρη-
 νῶ. σκόλας δὲ ἢ Ἐκάβη. φασὶ γὰρ
 αὐτὴν μεταβληθῆναι εἰς κύνα Par. A.
 ἢ γενομένη κύων, ἢ ἢ λευκοδέισσα
 δίχη κυνός Par. C. ὡς ἄλλα μητὲρ
 Ἐκάβη — δάκρυον θρηνῶ — κύων,
 ἢ ὡς Ἐκάβη Vind. II. 316. Ἀντι-
 νον τὴν μὲν αὐτοπνευμονὴν (sic) ἢ
 παρὸς — οὕτω γὰρ νοεῖται τοιαύ-
 τα Par. A. ἀφ' ὧν ἦγον τὴν Λαοδί-
 ην — ἰσάων, δέην, ἢ γεννητὴν
 γλ. Par. C. ἦγον τὴν Λαοδίην,
 ἀλλήλων. — ἀπὸ μεταφορᾶς τὸν δει-
 σμον — ἦτοι Troia Vind. II. καὶ
 τὸ αὐτὸν, ἢ γεννητὴν γλ. Par. A.

317. Χανοῦσα τὴν πότιν, χωρήσει
 τοῦ χάματος. σφάξ γὰρ καὶ γλ.
 σμα γλ. Par. A. δακρυοχέουσα — λα-
 γυνή, χωρήσει δεξέται τοῦ δακρυ-

σμοῦ. δεικνύει τὸ ὄγμα τῆς
 γλ. Par. C. ἐν τῇ καταδόσει, ἡ-
 ραγγί δεξέται, γλ. σμα, πρὸς τὸν
 σμα τοῦ πότπου μου Τρωῆς. γλ.
 σμα τῆς γλ. ἀπὸ τοῦ διασφά-
 γου, ἢ σφάγος Vind. II. κευθ-
 μι, χωρήσει — σχισμῆς Pal. 40.

318. Βλεπομένην βλάβην — κλη-
 αλον — τὴν τῆς πατρίδος πόρθησιν
 Par. A. βλέπουσας αε, τὴν Ἐκάβην
 Par. B. μέλλουσας ἰδεῖν κατὰ πόδας,
 πλησίον Vind. II. 319. ὅπου, τὸ
 ἄλσος νῦν, τοῦ Τρωῆς, καὶ τῆς πό-
 ρης, τῆς περιτοῆς ὁ πόρος Par. A.
 ἄλμα (sic) ἄλσος καὶ περιτοῆς τοῦ
 Τρωῆς. φασὶ γὰρ, οὐ ἢ Λαοδίην
 διακοπήν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων περὶ
 τὸν παράδειον τοῦ Τρωῆς κατέπα-
 θη Par. C. ὅπου παράδειος τοῦ
 Τρωῆς — ἦτοι τῆς Κίλλης (in marg.:
 παρὰ τὸ ἀλλεσθαι καὶ αὐξάνειν τὴν
 φρενὰ) Vind. II. τὸ ἄλσος ἀσμέ-
 δωτος. — Ἐλλάδας (leg. Κίλλης)
 Pal. 40.

320. Ἀλάρα γὰρ τῷ Ἡρίμῳ ἐπα-
 γνυτο τῆς Κίλλης. — μεμυγμένα Par.
 A. κόρη τῆς Κίλλης Vind. II. ποι-
 χεύσας Pal. 40.

Ἰσχύμνω κέρχυνται, πρὶν λαφύσασθαι γάνους,
 πρὶν ἐκ λοχείας γυναιχολοῖσσαι δρόσων
 σὲ δ' ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα καὶ γαμήλιους.
 ἄξει θυηλὰς σταγυρὰς Ἰφιδος λῶων,
 μητρὸς κελαιωτῆς χέρκυβας μιμαύμενος, 325
 ἢν ἐς βαθεῖαν λαμίσσας Ποιμανδρίαν

323. γαμήλιους ἄξ. θυηλ.) Verba Lycophronis attulit Etym. M. p. 220, 55. — 324. Ἰφιδος] Hunc μετασχηματισμὸν iam supra tetigimus ad v. 189. Admodum lectu digna sunt, quae de hac et similibus formis, ut *Λυφίς*, *ἑστρίς* ex Herodiano περὶ παθῶν servavit Etymol. M. p. 93, 50 sqq. Eadem nominis forma usūs erat etiam Euphorio, poeta, ut aetate non multo inferior, ita ingenio atque studiorum ratione Lycophroni similissimus; Etym. M. p. 480, 14 sqq. *Ἰφίς*, ὄνομα κύριον, παρὰ τὸ Ἰφι· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ πάντα διὰ τοῦ ἰ γράσσεται, εἰσι, ἡμιέδουσα, Ἰφιγενῆς, Ἰφικλῆς. Εὐφορίων αὐτὴν ἐνυπολογεῖ: [ἡρώων αὐτὴν ἀγαμύμενος, οἶεται δὲ αὐτὴν Cod. Par. 1630. apud Bekk. Anecd. III. p. 1446.] Ἐλένης καὶ Θησέως, ὑποβλητὴν [ὑποβλήτων Cod. Par. 1630.] δὲ δοθῆναι Κλυταιμνήστρῃ,

οὐκ ἀνὰ δὴ μιν

Ἰφι βησαμένη Ἑλένη ὑπεγέλματο Θησεῖ.

de quo Euphorionis loco vid. Meinek. ad Euphor. fragm. p. 133, a quo tamen in eo dissentit, quod non putem necessario ante Εὐφορίων inse- rendum esse nomen Ἰφιγένεια; poeta enim non communem nominis formam, sed insolentiorē, *Ἰφίς*, adhibuerat, eamque suo more ex- plicare studuit. Minime vero premendum est illud ὑπεγέλματο, ac si poeta ad alteram nominis Ἰφιγένεια partem respexerit. Cf. Eustath. ad *Hiad.* p. 1068, 4. edit. Rom. — 325. μητρὸς κελαιωτῆς γ. μ.] Scaliger: *αιτρῆς parentis aemulatus februs*. Equidem poetam existimo ad utrum- que respexisse, tum ad sacrificium illud quo in Aulide immolanda erat Iphigenia, tum ad horrendum illud ministerium, quo postea Graecos Ταῦρος venientes mactare cogebatur. Hoc enim suadet vox *κελαιωτῆς*, qua immanis saevitia notatur; in illo autem inest acerbissima allusio ad id, quod utrique, Iphigeniae et Polyxenae, evenerit, ut, Achilli desponsatae, non ad nuptiale festum, sed ad horrendum sacrificium ducerentur. — 326—329. Hic locus de Iphigeniae immolatione intel- ligendus est. Tota enim illa regio circa Aulidem atque Tanagram videtur olim dicta fuisse Ποιμανδρίς et Ποιμανδρία, sive a Poemandro quodam, ut Pausanias refert, nomen acceperit, sive de eo, quod gre- gibus pascendis aptissima esset. *Paus.* IX. 20, 1. *Τανεργαῖοι δὲ οἰκιστὴν*

321. τῇ Μουνίππῃ, πρὶν ἂν γεί-
 σασθαι τροφῆς, πικρὴν, ῥοφήσαι ὕδαρ
 ρο. καὶ γάλα γος, τοιτέστα γάλα
 Par. A. τῇ Μουνίππῃ, νῖφ αὐτοῦ,
 ἐχέθησαν, κύνται — ἐκχυσασθαι,
 γευσασθαι, θηλάσαι — γάλα Vind. II.
 σὺν τῇ Μουνίππῃ — ῥοφήσαι. Pal. 40.

322. Πρὶν ἐκ τοῦ τοκετοῦ μέλη
 ἀπαλύνειν, τῇ ὕδατι Par. A. ποτα-
 τῷ — τὰ μέλη τῆς Κίλλης, λούσας,
 πλύναι μετὰ ὕδατος, τὴν Κίλλαν
 Vind. II. γεννήσεως Pal. 40.

323. Σὺ δὲ πρὸς τὴν ἐπὶ τέλει (σὺ δὲ
 ἀτέλεστα) νυμφεῖα, καὶ πρὸς γάμους

Par. A. ἡγουν πρὸς σφραγῆς Par. C.
 ὦ Πολυέτην, πρὸς ἀπηνῆ, χαλεπὰ —
 καὶ πρὸς ἀπηνῆς Vind. II. θαντα-
 ρά Pal. 40.

324. Ἀπάξει θυσιῆς
 ὁ νῖος τῆς Ἰφιγενείας, ὑποκαρυσσι-
 πῶς ὁ Πύρρος Par. A. θυσιῆς —
 κατηφῆς — ὁ νῖος τῆς Ἰφιγενείας,
 ἡγουν ὁ Νεοπτόλεμος Vind. II. μι-
 σήτος Pal. 40.

325. Τῆς τραχέως
 μητρὸς, θυσιᾶς μιμουμένης, Par. A.
 αὐτοῦ, ἡγουν τῆς Ἰφιδος — τῆς δι-
 νῆας, διὰ τὸ ἀναιρεῖν τοὺς Ἕλληνας
 ἐν τῇ Σκυθίᾳ — ἀπομαρτυρούμενος Par.
 C. σωταίης — θυσιᾶς Vind. II.

στεφανόφορον βοῦν δεινὸς ἄρταμος δράκων
φαίσει τριπάτρῳ φασγάνῳ Κανθάονος,
λύκοις τὸ πρωτόσφακτον ὄρκιον σχάσας.
σὲ δ' ἄμφρ' κοίλῃν αλχμάλωτον ῥόνα,
πρέσβυν Δολόγκων δημόλευστον ὠλένῃ,

330

οἷσι Ποιμανδρον γενέσθαι λέγουσι Χαιρησίλειο παῖδα τοῦ Ἰασίου τοῦ Ἐλευθῆρος· τοῦτον δ' Ἀπόλλωνός τε καὶ Διόουσης εἶναι τῆς Ποσειδῶνος· Ποιμανδρον δὲ γυναῖκά φασιν ἀγαγέσθαι Ταναγραν θυγατέρα Αἰόλου· Κορίνθῃ δέ· ἔστιν ἐς αὐτὴν πεποιημένα Ἀσωποῦ παῖδα εἶναι. Strabo IX. §. 10. p. 404. ἡ Ποιμανδρὶς δ' ἔστιν ἡ αὐτὴ τῇ Ταναγραίῃ. Steph. Byz. v. Ταναγρα· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ποιμανδρία, allato statim Lycophronis loco. Eustath. ad Iliad. β. 498. p. 266, 21. edit. Rom. (Tom. I. p. 215, 16. edit. Lips.) ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Γραῖα, εἶτε καὶ ἡ Ταναγρα, καὶ Ποιμανδρία, ὡς κεῖται παρὰ Λυκόφρονι. Supersedere igitur possumus Scaligeri invento, qui ποιμανδρίαν de vase quodam sacro, ad excipien- dum sanguinem aptό, (respiciens fortasse ad Hesych. v. ταναγρα, et ad Polluc. X. §. 165. τὰ λεβητάρια καλοῦσιν ταναγρίδας) intelligendum esse, Cantero iuveni persuaserat. Ceterum, quod ad obscuritatem ver- borum attinet, rem egregie administravit idem ille magnus Josephus Scaliger, cum Lycophrone ingeniose insaniens:

namque in capacis ventre mactans naviae
bovem infulatam draco cupencus impius,
iugulae tripatris caedet hanc clunaculo,
priora confedusta dans hiris sacra.

326. λαιμίσας] λαιμῆσας Par. A. λαιμῆσαι Codd. Parisin. Steph. Byz. nr. 1412. et 1413. — ποιμανδρίαν Par. A. — 327. στεφανοφόρον Par. J.

328. τριπάτρῳ Par. C.

326. Ἡρῶνα εἰς τὴν κοίλῃν τά-
φρον λαιμοτομήσας· λείπει τὸ ὡς,
ἐν ᾧ, ὥσπερ τὴν Βοιωτικὴν πόλιν
Par. A. λείπεται τὸ τάφρον — Βοιω-
τικὴν Par. B. Κοίλῃν, σφάξας —
πόλιν Βοιωτίας, ἣν καὶ Τάνα-
γραν λέγουσιν· ἐνθα ἄρισται βόες
γίγονται Par. C. Ἰφίγνεϊαν, Πο-
λυξένῃν — λείπει τὸ τάφρον — σφά-
ξας, λαιμοτομήσας — πόλιν ἐν ᾗ οἱ
ἄριστοι βόες Vind. II. ποιμαντικὴν
Pal. 40. 327. Ἐστολισμένην τὴν
Πολυξένῃν, ὥσπερ νύμφην — ὁ δει-
νὸς καὶ φασκερὸς δράκων, ὁ Διομή-
δης Par. A. οὗ ἐστεφάνουν καὶ ἀν-
δραῖν ἐπαινον τοὺς θυομένους· ἐπεὶ
καὶ τῆσδε, ὥσπερ νύμφην στολί-
σαντες, ὅπως ἔδειξαν· ἔθος δὲ ἦν
τοῖς κατωχόμενοις ἐν κοίλοις τόποις
δύειν — ἑλπίδας, ὡμῶς — μακελλά-
ριος (sic) ἢ ὁ Διομήδης, ἀνὰ πρὸς τὴν
ἑαυτοῦ συντάξας· ἢ ὁ Νεοπτόλεμος πα-
λιν, ὡς πρὸς τὴν Πολυξένῃν συντά-
ξας Par. C. ἀλείπει τὸ ὡς· ἐστεμμέ-
νην — κυρίως τὴν Πολυξένῃν — φο-
ρεὺς — Πύρρος, ὁ Νεοπτόλεμος
Vind. II. 328. Τῇ Ὠρίωνος·

ἐπειδὴ υἱὸς ἦν Διὸς καὶ Ποσειδῶνος
— Ἡφαίστου, Ἄρεως, Ὠρίωνος·
τοῦ Ὠρίωνος ἢ τοῦ Ἄρεως Par. A.
ἢ τριδεσπότην, ἐπὶ Νεοπτολέμου·
ἢ τριδῶν, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ
περιεχόμενον Par. C. φθερεῖ τριδε-
σπότην — τοῦ Ἄρεως ἦνουν Ὠρίωνος
Vind. II. Ἄρεος ἢ Ὠρίωνος Pal. 40.

329. Τὴν Ἰφίγνεϊαν λέγει — ἀνέ-
ξας ἢ ἀνακίτης, εἰς δοκούς ἐλθὼν
ὁ Ἀχιλλεὺς — ἀπέκτεινεν Par. A.
πρωτόθυτον, καὶ Ἰφίγνεϊας· ἐπὶ δὲ
Πολυξένῃς, τὸ ἐξαίρετον Par. C.
Ἐν τοῖς Ἑλλήσιν — ἐκ πρώτης καὶ
εὐγενούς ὁμῆς σφαγιασθέν θυμῷ
χαρὶν τῶν δοκῶν — καταβαλὼν, λύ-
σας Vind. II. μεγαλοθύτον, ἢ τὸ
εὐγενὲς θυμῷ — κόπας Pal. 40.

330. Σὲ δὲ περὶ τὴν κοίλῃν —
δοριάτων — Ἡῶν πόλιν Θράκων
Par. A. βαθεῖαν Par. C. τὴν Ἐκά-
βην λέγει — πλατεῖαν — αἰγιαλὸν
Vind. II. 331. Πρεσβυτίδα — Δό-
λογοι ἔθος Θράκης — τὴν ὑπὸ τοῦ
δήμου καταλευσθεῖσαν, λιθοβολη-
θεῖσαν χερὶ Par. A. τὴν γηραιάν —
τῶν Θράκων — τὴν λιθολευσθεῖσαν

ἐπεσβόλους ἀραΐσιν ἡρεθισμένην,
κρύψει κυπὰς τις χειρμάδων ἐπομβρία,
μαίρας ὅταν φαιουρόν ἀλλάξης δομήν.
Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβῳ τὰγαμέμνονος δαμείς, 335
κρηπίδα πηγῷ νέρθε καλλυνεῖ πλόκῳ,

332. ἡρεθισμένην] Sic Codd. mei ad unum omnes, et Editt. Ald. et Basil. I. e Codd. expressae. Sensus est: diris et conviciis quasi furentem; furentis instar diras et convicia effundentem. Neque tamen disfliteor, lectionem ἡρεθισμένην, quam Canterus ex emendatione posuit, multo faciliorem sensum praebere. Cave tamen, libris quibusdam, quos apud Sebastianum commemoratos vides, quicquam tribuas; in tam ingenti enim Codicum consensu, vehementer verendum est, ne Sebastianus libros illos, aut negligenter, aut omnino non inspexerit. — 333. κυπὰς] Aptē contulit Potterus locum Iliad. γ'. 57. λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἐνεχ', ὅσσα ἔοργας. — 334. φαιουρόν] φαιουρόν Par. BFGJL. Vit. I. Ciz. Rehd. et edit. Ald. — 335. τὰγαμέμνονος] ad aram Iovis. Eustath. ad Iliad. β'. 25. p. 168, 10 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 137, 24 sqq. edit. Lips.) Ἰστέον δέ, ὅτι πάντως εὐρυκρείων, ὃ λαοὶ ἐπιτεράματα, καὶ ὅτι δοκεῖ εὐλόγως παρὰ Λάκῳσι Ζεὺς Ἀγαμέμνων ἐπιθετικῶς εἶναι, ὡς ὁ Λυκόφρων λαλεῖ. Ἀγαμέμνων τε γὰρ εὐρυκρείων καὶ Ζεὺς εὐρυμέδων. εἰ δὴ ταυτὸν εὐρυκρείων καὶ εὐρυμέδων, λέγουσι ἂν διὰ τοῦτο διδυραμβικώτερον καὶ Ἀγαμέμνων Ζεὺς, καθότι καὶ εὐρυκρείων. De crasi in τὰγαμέμνονος cf. Seidl. ad Eurip. Iphig. in Taur. 751. (769.) Praeterea notissimum est, Priamum ad aram Iovis Hercei Neoptolemi manu mortem occubuisse; vid. Arctini Ἰλλος πέρσις in Procli Excerptis: καὶ Νεοπτόλεμος μὲν ἀποκτείνει Ἡρίανον ἐπὶ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ἑρκείου βωμὸν καταφυγόντα· et qui sua ex hoc fonte derivasse videntur, Quint. Calab. XIII. 222. et Tryphiod. 634 sq. Cf. Eurip. Troad. v. 17. Pausan. IV. 17, 4. Tzetz. Posthom. 733. Paullo aliter Lesches apud Pausan. X. 27, 2. Ἡρίανον δὲ οὐκ ἀποθάνειν ἔφη Ἀσχεῖς ἐπὶ τῇ Ἰσάρᾳ τοῦ Ἑρκείου, ἀλλὰ ἀποσπασθέντα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ παρέρχον τῇ Νεοπτόλემῳ πρὸς ταῖς τῆς οἰκίας γενέσθαι θυραῖς.

336. πηγῷ] πηγῶν Par. H. communi vitio. Eustath. ad Iliad. γ'. 197. p. 403, 44. edit. Rom. (T. I. p. 326, 18. edit. Lips.) ὅ δὲ πηγῶν μαλλον τὸν λευκόμαλλον φασιν, ὡς καὶ τοῦ Λυκόφρονος πλόκαμον πηγῶν εἰπόντος τὴν λευκὴν, πολίαν. — νέρθε] νέρθεν Par. GK. et Vit. III. — καλλυνεῖ Par. E. et Ciz.

ἐν τῇ χειρὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἑλληνικοῦ Vind. II. εἰ γρηῶα — ἐν τῇ ὠλένῃ καὶ χειρὶ τοῦ δήμου λιδασθεῖσαν Pal. 40.

332. Ὁργισμένην, παροξυνομένην. Ὀμηρος· ἀλλ' ἔθι, μὴ μ' ἐρεθίσει (Iliad. α'. 32.) ἐντὶ τοῦ, μὴ με παρόξυνε, μὴ με χαλέπαινε Par. A. κρηθεῖσαν, παροξυνθεῖσαν Par. B. δηκτικαῖς, ὑβριστικαῖς καταραῖς, τὴν παροξυνομένην, τὴν διεγείρουσαν τοὺς Ἕλληνας Vind. II. λοιδορταῖς — κρηθεῖσαν διὰ τὴν σφαγὴν τῆς θυγατρὸς Pal. 40. 333. Κρύψει χιτῶνας (sic) — ἔστι δέ τις χιτῶν — ἐν ταῖς νυράσιν ἢ βολοῖσι τῶν λιδῶν Par. A. χιτῶν — πυκνώσει Par. C. καλύψει ἱμάτιον —

τῶν λιδῶν πληθύει Vind. II. βολῇ Pal. 40. 334. Κυνός· ὁ κύων νῦν ἢ Ἑκάβη· ὁπόταν φαιδὸν σῶμα ἔχουσαν Par. A. κυνός τοῦ Ὁρῶνος Par. C. κυνός — τὴν διάπλευσιν — τὸ σῶμα Vind. II. μέλας Pal. 40.

335. Ὁ δὲ περὶ τῇ τάφῳ — τοῦ Διὸς ἐπώνυμον Par. A. ἦγον τοῦ Ἑρκείου Διὸς — φρενυθεῖς Par. C. ὁ Ἡρίανος — νερθ — ἐπιθετον τοῦ Διὸς — δαμασθεῖς Vind. II.

336. Τὴν βάσιν· κρηπίδος ἢ βάσις καὶ ὁ πούς· τῇ λευκῇ κατωδεν καλλυνεῖ τριχώματι Par. A. πλοκάμῳ Par. C. τὴν βάσιν τοῦ νεῷ λευκῷ κοσμήσει τριχώματι Vind. II. τριχώσει Pal. 40.

ὁ πρὸς καλύπτρης τῆς ὁμαίμονος τάλας
 ὠνητὸς αἰθαλωτὸν ἐς πάτραν μολῶν,
 τὸ πρὶν δ' ἀμυδρὰν οὔνομ' αἰσιτάσας σκότῃ.
 ὕταν χέλυδρος πυρσὸν ὠμόθριξ βαρὺν 340
 ἀπεμπολητῆς τῆς φυταλμίας χθονὸς
 φλέξας, τὸν ὠδίνοντα μορμωτὸν λόχον

337. καλύπτρης] καλύπτρας Par. L. Vit. I. et Ciz. — 338. ὠνητὸς] Lycophronis locum respexerunt Etym. M. v. *Πρόλαμος* p. 688, 7. et *Eustath.* ad *Iliad.* α'. 18. p. 27, 21. edit. Rom. (Tom. I. p. 24, 25. edit. Lips.) — ἐς] ἐπὶ Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. Similem harum praepositionum permutationem notarunt Porsonus ad *Phoeniss.* 77. et *Elmsleius* ad *Med.* 1164. p. 258. — μολῶν] μολῶν Par. C. Vind. III. Vit. I. et Ciz. — 339. τὸ πρὶν δ'] δ' omittunt Par. C. et duo inferioris notae Codices apud Sebast. reliqui libri cum scripti tum impressi omnes retinent δ'. Quare improbanda est Romani editoris temeritas, δ' contra Codd. auctoritatem resecantis. — οὔνομ' αἰσιτάσας] ὄνομ' Par. BDGKL. Vind. IV. Vit. I. III. et Ciz. Haec lectio locum habere potest, si retineas vulgatum αἰσιτάσας; refragatur tamen meliorum et antiquiorum Codd. auctoritas. — 341. τῆς omissum est in Par. D. — φυταλμίας]

φυταλμίας Pal. 40. φυταλμίας Vit. I. et Ciz. De voce φυτάλμιος vid. *Reisig.* ad *Oedip.* Col. v. 146. — 342. τὸν ὠδίνοντα — λόχον] Magnopere fallabantur, qui ἔππον ad ὠδίνοντα subaudiendum putarent. Est manifesta imitatio Homeri, *Odys.* δ'. 277. ubi *Eustath.* p. 1496, 34. edit. Rom. (Tom. I. p. 165, 46. edit. Lips.) Κοῖλον δὲ λόχον ἀστεῖως εἶπε τὸν δούρειον ἔππον. ἕτερος μέντοι τολμηρῶς ἐθέλων φράζειν, καὶ βαρὺν δόλον προσεῖπεν ἂν αὐτὸν, καὶ Αἰδοῦ ἔρκος, καὶ εἰ τι τοιοῦτον. Cf. *Odys.* δ'. 515. et λ'. 524. — μορμωτὸν] Par. ACDEFGHKL. Neap. I. II. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. μυρμωτὸν Par. BJ. Neap. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Lepidum sane est illud inventum Ioan. Meursii, qui, quum substantivum ad ὠδίνοντα desideraret, μορμὴ τὸν legendum esse censuit; „nam pueri,

337. Ὁ περὶ τῆς χρυσεῆς καλύπτρας — τῆς ἀδελφῆς Ἡσιόνης, ὁ τέλειον Par. A. σέπης τῆς χρυσεῆς — τῆς αὐταδελφῆς αὐτοῦ, τῆς Ἡσιόνης — ὁ ἀδελφὸς Πρόλαμος Par. C. 338. Ἀγοραστός — κεκανμένην ὑφ' Ἡρακλέους — εἰς τὴν πατρίδα ἐρχόμενος Par. A. ἀγοραστός — παραγενόμενος, ἦγουν στραφάμενος ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας Par. C. ἀγοραστός — ἀπὸ τοῦ, κεκανμένην πάτραν, αἰθαλωτὴν ὑφ' Ἡρακλέους, καὶ ἔλθῃν Vind. II. 339. Τὸ πρότερον γὰρ Ποδάρχης ἐκαλεῖτο, καὶ μετωνομασθὴ Πρόλαμος — σκοτεινὸν ὄνομα ἀφανίσας τῇ σκότῃ Par. A. ἀπὸ τοῦ πρὸς ὄλγον (sic) καλούμενος Ποδάρχης Par. C. σκοτεινὸν — ἀφανίσας — τῇ αἰχμαλωσίᾳ Vind. II. πρότερον γὰρ Ποδάρχης ἐκαλεῖτο — λήθῃ Pal. 40.

340. Ὅπότεν ὁ Ἀττήνωρ — λαμπρόν — ὁ ὀμῆλις, ὁ ὠμογέρων. τὸ δὲ βαρὺ, πολὺ ἢ μέγα Par. A. ὁ γηραιὸς Ἀττήνωρ, ὁ χελώνης δίκην ἔχων τὸ δέσμα ἀπὸ τοῦ γήρεως — μέγαν Par. C. εἶδος ὄφως, ἦγουν ὁ Ἀττήνωρ — φανόν — ἦγουν ὁ γηραιὸς Vind. II. ὁ γηραιὸς Ἀττήνωρ — μέγαν, χέλυδρος, ἡ χελώνη τραχύδερος, ἡ ἀπεικάει τὸν Ἀττήνωρα διὰ τὸ γηραιὸν καὶ τραχὺ Pal. 40. 341. Πορθητῆς, προδότης τῆς πατρίδος, τῆς φυσεῖας Par. A. ὁ πράσας καὶ προδότης τῇ πόλει ἔνεκα τῆς βασιλείας. ὁ πορθητῆς Par. C. πορθητῆς, προδότης τῆς πατρίδος γῆς, τῆς φυσεῖας αὐτὸν Vind. II. παραδολασίας Τροίας Pal. 40. 342. Φλέξας εἰς σημείον — τὸν δούρειον ἔππον — φοβερόν ἐνεδρόν· Καλλίμαχος· αὐτὶς αὖ τὴν 6*

ἀναφαλάξῃ γαστροῦς ἐλκύσας ζυγὰ,
 τῆς Σισυφείας δ' ἀγκύλης λαμπουρίδος
 λάμψῃ κακὸν φρύκτωρον αὐτανέμιοις
 τοῖς εἰς στενὴν Λεύκοφρον ἐκπεπλευκόσι,
 καὶ παιδοβρωῶτος Πορκέως νήσους διπλᾶς.

345

inquit, equum μορμῷ vocabant. Theocr. Idyll. XV. (40.) Simili modo eleganter μορμῷ vocat Lycophron equum hunc, qui Troianis magno terrori fuit; erat autem mirae magnitudinis. "Quam coniecturam homini adolescentulo facilius condonaremus, si eam minus confidenter proposuisset. — 343. ἐλκύσας ζυγὰ] Muellerus ἐκλύσας coniecit, haud inane, reclamantibus tamen libris omnibus. Verboſam autem adnotationem, qua hunc locum, intellectu facillimum, donavit, melius, opinor, suppressisset. Lycophronis verba retulit Tzetz. in Chil. VI. v. 517.

344. Σισυφείας] Hoc in Ulyssia contumeliam dictum est. Vid. Soph. Philoct. 415. Herm. — λαμπουρίδος] Cf. Soph. Ai. 103. Herm.

345. λάμψῃ] Par. ABCEFG. Neap. III. Vind. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utr. et Sebast. — λάμψει Par. DHJKL. Vit. I. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel.

Meurs. utr. et Reich. λάμψει Vind. II. Apte comparavit Muellerus vers. 1091. ἐκλάμπουσι σέλας, et Eurip. Helen. 1142. (1131.) δόλιον ἀστέρᾳ λάμψας. — 346. Λεύκοφρον] Λευκόφρον Vit. II. et III. (prior in textu, alter in scholiis) vitiose. Vid. Etym. M. p. 565, 16. τὰ εἰς ὧς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς συστέλλοντα τὸ ὕ προπαροξύνεται· οἷον. Λεύκοφρος, ἡμις, ἀτράφαξ. Arcadius de Accent. p. 92. τὰ εἰς ὧς πάντα συνθετα συνισταμένον ἔχοντα τὸ ὕ προπαροξύνεται, σύνοφρος, [Λεύκοφρος] κάλλιχθος, δίβραχος. Nominis originem explicat Eustathius ad Iliad. α'. 38. p. 33, 22. edit. Rom. (Tom. I. p. 29, 34. edit. Lips.) ἐστὶ δὲ ἡ μὲν Τένεδος νῆσος Αἰολικῇ, ποτὲ μὲν Λεύκοφρος καλωμένη, διὰ τὸ λευκὰς ἔχειν ὄφρως ἤγουν ἑξοχὰς, παρὰ τοὺς αἰγιαλοὺς. Et ad Iliad. β'. 637. p. 308, 34. edit. Rom. (Tom. I. p. 230, 21. edit. Lips.) καὶ ὄφρως δὲ πού λεγόνται ὀρεῖναι τινες ἑξοχαί, ὅθεν καὶ ἡ Τένεδος Λεύκοφρος ἐκλήθη ποτὲ. ὥς καὶ αὐτὴ κατὰ τὸν Ἀστυακτὸν Λευκάαν λευκὰς ὄφρως ἔχουσα, ἣτοι ἐπαναστάσεις τινὰς τραχείας περὶ τὸν αἰγιαλόν. Cf. Pausan. X. 14, 1 — 3. Strab. XIII. §. 46. p. 604. Hesych. h. v. et Steph. Byz. v. Τένεδος, ubi perperam editum est Λευκόφρος. — ἐκπεπλευκόσιν solus Par. G. — 347. Πορκέως] πόρκεος Par. L. et Ciz. Nomina horum serpentum habent etiam Quint. Smyrn. XII. Petron. Satyr. c. 89. et

πύργον μορμύσσεται (Hymn. in Dian. 70.) Par. A. τάξιν στρατιωτικὴν ἀπὸ μ' ἀνδρῶν Par. C. ἀνάψας — τὸν γεννῶντα τὸν ἵππον — ἔσωθεν τοῦ ἵππου — καὶ φοβερόν — καὶ ἐνέδραν Vind. II. ἔχοντα Pal. 40.

343. Ἀνοτῇ, ψηλαφήσῃ — ἐκ τῆς νηδύος ἐλκύσας ἀμμια, δεσμούς Par. A. ἐκβάλλῃ τοῦ δούρου Par. C. ἀνοτῇ, ἀνακράξῃ — τῆς τοῦ ἵππου — ἀνοίξας τὰς θύρας Vind. II.

344. Ὅτι κατὰ τινὰς Ὀδυσσεὺς Σισύφρου υἱὸς ἦν — ἐπισκαμποῦς ἀλώπεκος Par. A. τοῦ υἱοῦ Σισύφρου, τοῦ Ὀδυσσεὺς — πανούργου — εἰδὸς ἀλώπεκος Vind. II. σχολιάς Pal. 40.

345. Λάμψῃ κακὸν λαμπηδόνα ὁ Σίνων — Ὀδυσσεὺς Par. A. ἦγον ὁ πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ Ὀδυσσεὺς ὁ Σίνων, ὁ υἱὸς τοῦ Αἰσίου Par. C. ἀνάψει τοῖς Τρωσὶ φαρόν — ὁ ἐξάδελφος ὁ Σίνων (in marg.: λείπει τὸ ἀναρεθίσσεται ὁ Πρίαμος) Vind. II.

346. Τοῖς εἰς Τένεδον λέγει ἐκπεπλευκόσιν Ἑλλήσιν Par. A. Ἑλλήσι δηλαδὴ Par. C. 347. Πόρκης καὶ Χαρίβοια, ὀνόματα ὄφρων· οἱ πλεῖστοις ἐκ τῶν Καλυδονίων νήσων ἤλθον εἰς Τροίαν καὶ διεφθίοντο τοὺς παῖδας Λαοκρόντος· ὁ δὲ Λαοκρόντος υἱὸς ἦν Ἀντηορός· τοῦτο δὲ γέγονε σημεῖον τῆς Ἰλίου ἀλώσεως Par.

Ἐγὼ δὲ τλήμων ἢ γάμους ἀρνούμενη,
ἐν παρθενῶτος λαΐνου τυκίσμασιν,
ἄνις τεράμων, εἰς ἀνῶροφον στέγην
εἰρκτῆς ἀλιβδύσασα λυγαίας δέμας,

350

Serv. ad Virg. Aen. II. 201. Genitivum autem *Πορκέως* a nominativo *Πόρκης* per metaplasma factum esse, nemo mirabitur, qui Lycophronem noverit. — 348. ἐγὼ δὲ τλήμων] ἐγὼ δ' ἢ τλήμων Par. D. Vind. IV. et Vit. III. Hanc vitiosissimam lectionem Potterus in textum intulit; Sebastianus, ne indicata quidem Codd. suorum discrepanti scriptura, retinuit. — 349. τυκίσμασιν] τυκίσμασι omisso ᾤ finali, Par. HK. Ciz. et Editt. Basil. I. et Steph. Hanc rariorem vocem repone apud Eurip. in Andromed. fragm. XXIX. ἐξ αὐτομόρων λαΐνων τυκισμάτων, ubi vulgo editum est τευχισμάτων. Solent enim eiusmodi vocabula, quae proprie de exstruendis aedificiis dicuntur, a poetis ad artem statuariam transferri. Vid. Eurip. Alcest. 358. Praeterea cf. Hemsterk. ad Pelluc. X. §. 147. et Seidl. ad Eurip. Troad. 831.

350. ἄνις] Valckenarius, cui haec vox suspecta erat, ad Phoenix. 335. p. 118. adnotavit haec: „in Lycophronis v. 350. ἄνις τεράμων redditur *carens coenaculis*; sed ἄνις meo iudicio Graecum non est: corrogo, εὔνις, τεράμων εἰς ἀνῶροφον στέγην εἰρκτῆς. Primum εὔνις ad praecedentia pertinet; deinde τὸ ἄστερον οἶκον solemnī luxuria dixit τεράμων ἀνῶροφον στέγην.“ Hunc scrupulum Valckenario eximere potuisset Eustathius ad Odyss. γ'. 325. p. 1582, 13. edit. Rom. (Tom. I. p. 279, 11. edit. Lips.) ἔτι δὲ καὶ ἄνευ ἐπειρὸς φαιεν καὶ ἄνις, διὰ τὸ ἐν τοῖς οὖσιν ἄτερ, θεωρεῖσθαι τὸ μὴ νύειν μηδὲ νύσσεσθαι, ὃ ἐστὶ πορεύεσθαι, πρὸς ἀλλήλα, ἀλλὰ ἰδιώξειν. Cf. Nicand. Alex. 419. ἄνις μογεροῖο τιθῆνης, ubi Schol. ἄνις δὲ ἀντὶ τοῦ ἄνευ. — τεράμων] Respicit ad hunc versum Eustath. ad Odyss. ψ'. 167. p. 1943, 6. edit. Rom. (Tom. II. p. 301, 18. edit. Lips.) οὐ μὴν καὶ τεράμων ἀσυνθέτως τὸ τέρεν καὶ ἀπαλόν, ἀλλ' ἢ τοῦ οἴκου στέγην, καθὰ συν ἄλλοις καὶ ὁ Ἀν- κούρων δηλοῖ. — 351. ἀλιβδύσασα] Par. A. Vat. 1307. et Etym. M. p. 63, 16. laudato Lycophronis versu, et Editt. Retzsch. et Sebast. ἀλιβδύσασα Par. DEFG. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Par. II. Steph. et Pott. utrq. ἀλυβδύσασα Par. BCHJ.

Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq. ἀλυβ- δύσασα Par. L. et Vit. I. Tetigit hunc locum Eustath. ad Odyss. γ'.

A. τοῦ τραγόντος τὸν παῖδα τοῦ Ἀν- κάοντος (leg. Ἀσπυόντος) ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ναυί Par. C. εἶδος δρά- κοντος — εἰς τὰς Καλυδνᾶς (in marg.: Πόρκης καὶ Χαρίβου ἀνόμενα δρά- κόντων). 348. Ἐγὼ δ' αὐτὴ ἡ ταλαίπωρος Ἀλεξάνδρα, ἢ μὴ ταὺς γάμους συγκαταθέμενη Par. A. συν- ουσίας φρεγγούσα, ὡς ποθοῦσα τὴν παρθενείαν Par. C. τοῦ Ἀπόλλωνος Pal. 40. 349. Ἐν τοῖς τοῦ παρ- θενῶτος λαΐνου οἰκοδομήμασιν Par. A. ἐγὼ ἡ οὐσα — λιδίου — κατα- σκευάσμασιν, οἰκοδομήμασιν Vind. II. οἰκοῖς Pal. 40. 350. Χωρὶς — χωρὶς ξυλοστέγων· νῦν δὲ πασά- δων, ὁραφωμάτων, τῶν ἀπὸ λιδίου

καὶ οὐκ ἀπὸ ξύλων γεγονότων· πυ- ραμοειδὲς λιδιον ὁ Πρίαμος ποιήσας οἶκον, ἐνέβαλεν τὴν Ἀλεξάνδραν — εἰς λιδιον στέγην Par. A. καὶ ἀσκε- πον, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ξυλινὴν στέ- γην, ἀλλὰ θόλον Par. C. χωρὶς, ἐστειρημένη ξυλινὴν στεγὴν, παστα- δων γαμικῶν — τὴν μὴ ἔχουσαν ξυλινὸν ὁροφόν, ἀλλ' ὁλόλιδον Vind. II. ξυλοστέγων Pal. 40.

351. Φυλακῆς· ἀπὸ τοῦ εἰργεῖν — ἀφανίσασα, οἶον ἀλλ' ὄψασα· με- ταφορικῶς ἀπὸ τῶν νεκρῶν — τῆς σκοτεινῆς τοῦ σώματος Par. A. συγκρυ- ψασα Par. C. φυλακῆς — ἀφανίσα- σα, βυθίσασα — ἀπὸ τῆς σκοτεινῆς τοῦ σώματος Vind. II. et Neap. II.

ἡ τὸν Θοραῖον Πτώον Ὠρίτην θεὸν
 λήπτοντ' ἀλέκτρων ἐκβαλοῦσα δαμνίων,
 ὡς δὴ χορείαν ἄφθιτον πεπαμένη
 πρὸς γῆρας ἄκρον, Παλλάδος ζηλώμασι 355
 τῆς μισονύμφου Λαφρίας Πυλαίτιδος,

169. p. 1462, 43. edit. Rom. (Tom. I. p. 119, 45 sq. edit. Lips.) ubi perperam etiam in novissima editione scriptum est, ἀλσβδήσσα. Cf. Hesych. v. ἀλσβδῦσαι ibiq. Interpp.

352. Θοραῖον] In Cod. Par. H. superscriptum est ab eadem manu ἡ τὸν τοκαῖον. — Ὠρίτην] Ὠρίτην Neap. III. — 353. ἀλέκτρων] Muellerus: „reieci a lecto virginali, reieci a me, quae nondum experta essem viri concubitus, nec vellem experi.“ Intelligerem potius de toro virginali, quem nefas erat tangere, cum Cassandra Palladi, virginis custodi, sacrata esset. Inest fortasse etiam allusio ad nomen Alexandrae, inepta illa quidem, neque tamen prorsus abhorrens ab ingenio Lycophronis. Praeterea comparavit Muellerus locum Euripidis Troad. 254. (261 — 263. Seidl.) ἡ τὰν Φοῖβου παρθένον, ἣ γέρας ὁ γυν- σοκόμας ἔδωκε ἀλέκτρον ζωὴν; Lectionem ἀλέκτρον praebent Par. E. F. H. Neap. I. II. Vind. II. III. et Edit. Basil. I. et Steph. λήπτοντα λέκ- τρων Par. ABCDGJKL. Neap. III. Vit. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. In Vit. I. scriptum est λήπτοντ' ἀλέκτρων, apostropho spirituque a secunda manu minio additis; quam correcturam tertia manus iterum delevit: in Vit. II. autem quid scriptum fuerit, nunc quidem extricari non potest, cum folium ea parte corrosum sit; nisi fortasse quis e glossa ἐπιδυ- μούντα, atque e Scholiis, in quibus est λήπτοντα, incertam sane con-

iecturam de lectione facere velit. — ἐκβαλοῦσα] ἐμβαλοῦσα Par. E. Hoc nihil aliud significat, quam conubium rescindi. Cave quidquam amplius atque violentius cogites. — 354. πεπαμένη] Ita Codd. quos vidi omnes praeter Vat. 1307., in quo scriptum est πεπαμμένη. Hanc antiquorum exemplarium scripturam improbat Tzetzes in Comment. cuius Scholion emendatius atque integrius e Cod. Paris. C. ita profero: πῶ, τὸ πῶμαι, πάσω, πέπακα, πέπαμαι, πεπαμένη· δδεν· καὶ ἐν μὲν γρα- πτόν· οὐ δὲ μεταγραφεῖς, οὐκ οὐδ' ὅτι παθόντες, δύο μὲν γράφουσι, ὡς οὐκ εἰδότες, ὅτι δίχα τοῦτου τὸ πᾶ μακρόν ἐστι. Cf. Hesych. v. πε- παμένος ibiq. Interpp. — 355. ζηλώμασι] γ. finale addit solus Vit. II., quod probat Muellerus, ex Hermanni praecepto de emend. rat. gr. gr. p. 22. Adde Elmslei. annot. ad Med. 287. Nos alio loco hac de re aliisque ad hanc quaestionem pertinentibus fusius sumus disputaturi.

356. Πυλαίτιδος] Hoc nomen explicat Schol. ad Aeschyl. Sept. 148.

352. Τὰ τρία ἐπώνυμα τοῦ Ἀπόλ- λωνος Par. A. τὸν φόβον ποιοῦντα — τὸν ποιοῦντα τὰς τέσσαρας ὥρας τὸν Ἀπόλλωνα — ἐπώνυμα καὶ τὰ τρία τοῦ Ἀπόλλωνος Par. C. σπερμογόνον καὶ γεννητικὸν Ἀπόλλωνα, τὸν ποι- οῦντα τοὺς τέσσαρας καιροὺς — ἐπί- θετον τοῦ Ἀπόλλωνος Vind. II. σπερ- μογόνον — φοβηθέντα τὸν χοῖρον ἐν τῇ γεννῇ, καὶ τὰς ὥρας ἀποτε- λούντα Pal. 40. 353. Ἐπιδυ- μούντα κοιτῶν ἐκβαλοῦσα τῶν στρω- μάτων Par. A. τινὲς ἀλέκτρων

γράφουσι, ἐκλαμβάνοντες τῶν ἀχράν- των κοιτῶν Par. B. συνουσιῶν — ἀπομισαμένην κοιτῶν Par. C. ἐπι- θυμιούντα αἰνιγμάτων Neap. I. et II. Vind. II. 354. Ὅτι δὴ παρθενίαν ἄφθαρτον κεκτημένη Par. A. et Par. C. παρθενίαν κεκτημένη, μέλλουσα ἔχειν Vind. II. 355. Πρὸς ἄκρον γῆρας τῆς Ἀθηνᾶς ἡλιοτυπία Par. A. ἡ γονὴ ἐλδοῦσα ἥδη παρθενεύουσα — πολεμικῆς Ἀθηνᾶς μιμήσει Par. C. τῆς Ἀθηνᾶς — καὶ τοῖς μιμήμασι Vind. II. 356. Τῆς τὸν γάμον

τῆμος βιαιῶς φάσσα πρὸς τόργου λέχος
γαμφαῖσιν ἄρπης οὐλὰς ἐλκυσθήσομαι,

Well. γίνωσκε γὰρ, ὅτι ἐξαγράφουν ταύτην (τὴν Ἀθηνᾶν) πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως, ἣν καὶ ὁ Ἀντοφρων Πυλαίτιδα λέγει, διὰ τὸ ἄνωθεν ἵστασθαι ταύτην τῶν τῆς πόλεως πυλῶν.

558. γαμφαῖσιν ἄρπης] Fuerunt olim, ut e Scholis patet, qui, ambiguitate significationis vocum ἄρπη et οὐλὰς decepti, de vite adunca scilicet falce protracta cogitarent, idque de Cassandra e templi adytis abstracta interpretarentur. Quorum ratio licet non verbis nec facinoris atrocitati conveniat et omnino ineptior sit, quam quae refutationem mereatur: apprime tamen placuit Leopoldo Sebastiano, ita ut novam hanc versionem procurare non dubitaret: *aduncis falcibus, ut vitis, protrahar.* — Manifestum autem est poetam aptissimam illam comparationem, quam superiori versu posuerat, mutatis tantummodo verbis continuare, quemadmodum facere solemus, si ab aliqua re vehementius commoti in ea describenda nobis, non nisi iteratis imaginibus et adaucto quasi verborum pondere, satisfaciamus. Optime autem hunc locum perspexit vir eruditissimus, Ioannes Potterus, qui, reiectis iis quae vel Meursius de vaticinandi peritia, vel ipse de castitate Cassandreae, columbae imagine indicata, doctius quam verius excogitaverat, tandem in fine adnotationis haec addit: „Sed, ut verum fatear, non placent mihi hae ambages, nec quaerere velim sensum intricatum et allegoricum, cum facilis et obivus in promptu sit; quamobrem non alia ratione Cassandram dictam columbam, Aiaceum vulturem putarim, quam quia Cassandra ab Aiace rapta et violata est, haud aliter quam columbae praeda fieri solent avium rapacium; unde ob maiorem emphaſin, et ut ostenderet suam debilitatem et impotentiam, Aiaceis autem capacitem et violentiam augeret, se ipsam his appellavit columbam, nec contenta est illum simplici nomine vulturis notare; sed ἄρπην addidit, quae avis est aquilae similis, si non ex earum genere: nec absimilis est hic locus superiori, ubi Paridem duplicata metaphora λέχρον et καταδρακίτηρα appellavit.“ — γαμφαῖσιν] γαμφαῖσιν Par. A. Scripserim γαμφῆσιν, si vel per unum Codicem liceret. Poeta insolentiorē formam γαμφαῖ pro γαμφηλαῖ adhibuit. Cf. Etym. M. p. 221, 13. γαμφηλή, ἢ γνάδος, ἢ σιαγών· παρὰ τὸ κάμπω, γάμπω· καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ κάπτω γίνεται ταφή, οὕτω καὶ παρὰ τὸ γάμπω, γαμφή καὶ γαμφηλή. Hesych. γαμφαῖ, αἱ γνάμφαι, γνάδοι. — ἄρπης] Par. L. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basl. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ἄρπαις Par. ACDEFGHJK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ἄρ-

παις Par. B. et Rehd. De permutatione syllabarum ἄρ et αῖς, e compendiosa scriptura orta, iam supra dictum est ad v. 103. ἄρπη avis ex Homero nota est, Iliad. ε'. 350. ubi Schol. Venet. p. 527. b. 11 — 15. Bekk. haec habent: ἄρπη, τῷ ἰαλίῳ· — φιλεῖ δὲ τὴν τροφήν ἣν ἂν συνά-

μισούσης· τὰ δὲ λοιπὰ ἐπώνυμα Ἀθηνᾶς Par. A. τῆς μισουμένης τοὺς γάμους, διὰ τοῦτο καὶ τὰς νύμφας — τῆς λαύρουα φεροῦσης Par. C. τῆς μισούσης τὰς νύμφας· τῆς λαυρουούσης (leg. λαυρουεούσης sive φεροῦσης) τὰ λαύρουα — τῆς ζωγραφουμένης ἐν ταῖς πύλαις, ἐπίθετα τῆς Ἀθηνᾶς Vind. II. 357. Τότε βίε, ὡς φάσσα, πρὸς γυπὸς κοίτην Par. A. Τηρικαῦτα — δυναστεία — εἶδος περσιτερᾶς· ὡς ἀρπάζεται δηλαδὴ — γυπὸς εἰς κοίτην· τοῦ Λοκροῦ Ἀλάντος Par. C. 358. Ἐπικαμπέσει δρεπάναις· λέγει δὲ γνάθος — ὡς ἄμπελος· οἱ δὲ, ἅτε περιστέρα — συρῆσθαι Par. A. ὁδοῦσι — δρεπάνης — ἢ ἄμπελος· οὕτως δηλαδὴ ἀπαχθήσομαι παρὰ τοῦ Ἀλάντος εἰς συνοναίαν Par. C. ταῖς σιαγῶνι δρεπάνης — ὡς ἡ ἄμπελος Vind. II. δρεπανικαῖς ὄνουιν Pal. 40.

ἡ πολλὰ δὴ Βούδειαν Αἰθυιαν Κόρην
ἀρωγὸν αὐδάξασα τάρβονον γάμων.

360

γει φυλάττειν ἐπὶ τοῖς δάμφοσι, καὶ ταύτην ἐπιγορηγεῖ τοῖς νεοσσοῖς. Cf. Eustath. ad. h. l. p. 1188, 3. edit. Rom. et Etym. M. p. 148, 20. — οἰνᾶς] Athen. IX. 394. a. Ἀριστοτέλης φησὶ περιστερῶν μὲν ἐν γένος, αἰὲθ δὲ πέντε, γράφων οὕτως· περιστερά, οἰνᾶς, φᾶν, φάσσα, τρυγῶν. — ἡ μὲν οὖν οἰνᾶς, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, μέζων ἐστὶ τῆς περιστερᾶς, γράμμα δ' ἔχει οἰνωπόν. Quae paene iisdem verbis leguntur apud Eustath. ad Odysseum. μ. 62. p. 1712, 42 sqq. edit. Rom. (Odysseus. Tom. II. p. 10, 17 sqq. edit. Lips.) Pollux. VI. §. 22. οἰνᾶς δὲ καὶ οἰνᾶς, ἡ ἀγορὰ περιστερά. Cf. Hesych. v. οἰνᾶς ibiq. Interpp. — ἐλκυσθήσομαι] ἐλκυσθήσομαι (fort. ἐλκυσθήσομαι) Par. AGJ. Vit. II. et III. Hic versus in Cod. Vind. III. prorsus deest.

359. Βούδειαν Αἰθυιαν] Hunc et sequentem versum citat Steph. Byzant. v. Βούδεια, ubi Codd. Paris. 1412 et 1413, pariter atque Ms. Perusian. a Jacob. Gronovio collatum, miram varietatem, Εἰλεῖθυιαν, exhibent. Quae lectio nihilominus tamen homini eruditissimo, Abraham. Berkelio ita arrisit, ut parum abesset, quin Lycophronis locum, ut nunc legitur, corruptum existimaret. Quo sane luculento testimonio vetus illud dictum comprobatur, nihil esse tam ineptum, quin fautorem suum aliquando inveniat. Minervam Βούδειαν commemorat Eustathius ad Iliad. π'. p. 1076, 24. edit. Rom. — Αἰθυιαν] Hanc lectionem libri

mei ita variant: αἰθωαν Par. L. Vit. I. et Ciz. αἰθυιαν Rehd. αἰθναν Par. C. αἰθειαν Neap. III. Nominis rationem reddidit Eustath. ad Odysseum. α'. 22. p. 1385, 64. edit. Rom. (Odysseus. Tom. I. p. 11, 31. edit. Lips.) αἰθω τὸ λάμπω· ἀπ' οὗ καὶ ὁ αἰθῆρ Ζεὺς, καὶ αἰθῆρα ἡ κατ' αὐτὸν εὐδία, καὶ τὸ αἰθριον, καὶ ὁ αἰτήρ δὲ, καὶ τὸ αἰθρον. καὶ Αἰθυια, ὡς εἰκός, παρὰ Λυκόφρονι Αἰθνή, ἡ φωσφόρος. Cf. Etym. M. p. 148, 31. Rupem quandam in regione Megarensium, a Minerva Αἰθυῖα denominatam, commemorat Pausan. I. 5, 3. καὶ Πανδώρα μὲν αὐτοῦ λέγεται νοσήσαντα ἀποθανεῖν, καὶ οἱ πρὸς θαλάσση μνημᾶ ἐστὶν ἐν τῇ Μεγαροδίῃ ἐν Ἀθηνᾶς Αἰθυῖας καλουμένῳ σκοπέλῳ. Cf. I. 44, 6. — Κόρη] Hoc nomen litera maiuscula scripsi, cum notissima sit Minerva Παρθένος, summo honore Athenis celebrata; vid. Pausan. X. 34, 8. καὶ ἐπιτεργασταὶ τῇ ἀσπίδι τῶν Ἀθηνησὶ μίμημα ἐπὶ τῇ ἀσπίδι τῆς καλουμένης ὑπὸ Ἀθηναίων Παρθένου. Cf. I. 24, 5. et V. 11, 10. Praeterea rei convenientissimum est, hoc praesertim nomine Deae auxilium contra violentiam a Cassandra implorari. Accedit ut Lycophron, si fieri potest, tali epithetorum serie versum complere soleat, cf. v. 520. 537. 562. Quod autem Κόρη, Deae alius cognomen, non Παρθένον posuit, id suo more fecit, neque id meum est, ut excusum.

360. αὐδάξασα] Forma passiva insolentior, vario modo a librariis corrupta: αὐδέξασα Par. A. αὐ δέξασα Par. H. αὐδέξασα Steph. Byz. Cod. Par. 1412. αὐ δ' ἔξουσα Steph. Byz. Cod. Par. 1413. αὐδάξουσα Ms. Perusian. a Jac. Gronovio collatum. — γάμων] Muellerus: „γάμος h. l. est concubitus, συνουσία, ubi v. 411. 547. 744. et 1151. Cf. Spanhem. ad Callim. in Del. v. 240. et Hemsterh. ad Aristoph. Plut. p. 401, 2. Et in Addendis p. 287. γάμος, concubitus, ut γάμειν dicitur de ipso actu Venereo, vid. Villosi. in Prolegom. ad Hom. Iliad. p. X.“

359. "Ἦτις πολλὰ δὲ — ἐπώνυμα τῆς Ἀθηνᾶς Par. C. ὀρηκτικὴν· ἐλθόντων τῆς Ἀθηνᾶς Vind. II. δίκην αἰθυῶν πλεῖν ποιοῦσα τὰς ναῦς Pal. 40. 360. Βοηθὸν κράξασα καὶ συλλήπτορα γάμων Par. A. βοηθὸν επικαλεσαμένη, ἐπικούρα, ἐπε-

ἡ δ' εἰς τέραμνα δουρατογλύφου στέγης
γλήνας ἄνω στρέψασα χώσεται στρατῶ,
ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα καὶ θρόνων Διός,
ἄνακτι πάππῳ χρῆμα τιμαλφέστατον.

361. *τέραμνα*] Apud Lycophronem accuratiores libri hanc orthographiam tuentur. *τέρεμνα* Par. EH. Neap. III. et Vit. III. in schol. Vid. DD. VV. ad Hesych. v. *τέρεμνα*. — *δουρατογλύφου*] Sebastianus h. l. edere ausus est *δουρατογλύφα*, idque in versione per *laquearia caelata* expressit. Quod utrum ex uno pluribusve libris hauserit, an, quod multo est probabilius, e coniectura posuerit, incertum quidem est, cum ipse rationem huius mutationis nullam reddiderit, et unius tantummodo Codicis lectionem *δουρατογλύφου* afferens de reliquis prorsus silere satius duxerit. At fallax hoc silentium esse manifestum est e Cod. Vat. 1307. libro antiquissimo atque optimo, ubi vulgaris lectio sine ulla litura conspicitur; idque in reliquis etiam Codd. Romanis scriptum esse e constanti nostror. libror. consensu veri sit simillimum. Iam vero in tali veterum exemplarium comparatione, ubi omnis laus atque virtus solerti quadam diligentia et religiosa fide continetur, si turpe admodum est, oscitantem esse ac negligentia labi: quid tandem potest cogitari turpius, quam, ut emendatiunculae fidem facias, reticere, quid in libris scriptum inveneris, et simulando dissimulandoque lectores in fraudem inducere? Praeterea lectio vulgaris tam certa est atque indubitata, ut, si vel unius Codicis esset, ea nihilo tamen minus, reclamantibus reliquis omnibus, recipienda atque defendenda esset.

362. *ἄνω στρέψασα*] Sic Parisini omnes, Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Pott. utrque et Sebast. *ἀναστρέψασα* Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. Scalger. et Reich. *ἄνω στράψασα* Vind. III. et Edit. Basil. I. et Steph. *στρίγερ*: pupas toruscans caelitus minabitur. Dicitur enim Minervae simulacrum, dum Ajax Cassandrae nefarias manus inferret, oculos sursum avertisse, ne tanti sceleris adspectu contaminaretur. Vid. Strab. VI. §. 14. p. 264. Quint. Smyrn. XIII. 426. Schol. Venet. ad Iliad. v. 66. Οὗτος (Ἄλκιος ὁ Λοκρός) μετὰ τὴν Ἰλλίου πόρῃσιν αἰτίας τοῖς Ἕλλησιν ἀπωλείας ἐγένετο· Κασάνδραν γὰρ τὴν Πριάμῳ, ἔκτειν οὖσαν Ἀθηνᾶς, ἐν τῇ τῆς θεᾶς σηκῇ κατήσχυνεν, ὥστε τὴν θεᾶν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἔοικον εἰς τὴν ὀροφὴν τρέψαι, τοῖς δὲ Ἕλλησιν ὑποστρέφουσι καὶ κατὰ τὴν Εὐβοίαν γενομένοις χειμῶνας διεγείρει μεγάλους, ὥστε πολλοὺς αὐτῶν διαφθαρεῖν. Rem aliter narraverat Arctious in Ἰλλίου πέρσει apud Proclum: Κασάνδραν δὲ Ἄλκιος Οὐλέως πρὸς βίαν ἀποσπῶν συνεπρέλκεται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἔοικον.

364. *χρῆμα*] Meliores libri lectionem *χρῆμα* retinent, sensui et poetico sermoni aptissimam. Sic Par. ABCFHL. Vat. 1307. Neap. I. II. III.

κα δηλαδὴ θυθῆναι με τῶν ἀδίκων
γᾶμων Par. C. καλέσασα καὶ βοη-
θὸν τῶν βασιλῶν τοῦ Λοκροῦ Vind. II.
ἀποδιώκτριαν Pal. 40. 361. Ἡ δὲ
εἰς τὰ ἄκρα στέγης· κοινῶς πάντα
(sic) τῆς ὀροφῆς Par. A. εἰς τοὺς
ὀρόφους — ξυλοκατασκευαστοῦ σκε-
πασματος Par. C. ὕψη (leg. ὑψηλὰ)
στέγη Neap. III. ἤγουν ἡ Ἀθηνᾶ —
τῶν γλυφεύων ξύλων· τῆς ἐκ ξύλων
γελυμμένης στέγης Vind. II.

362. Τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω τεύνα-

σα, ὀργισθήσεται τῷ στρατῷ Par. A.
τὰς κόρας, τοὺς ὀφθαλμοὺς τεύνασα
Par. C. 363. Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δι-
φύττω καὶ τῶν θρόνων τοῦ Διός
Par. A. ἡ δὲ διὰ τὴν ἀστρολογίαν ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, ἡ τῆς κεφαλῆς διὰ τὴν
φρόνησιν — κατελθοῦσα· ἤγουν τὸ
ἡγεμονικὸν τοῦ νῆος Par. C. φασὶ
γὰρ ὅτι διοπετὴς ἦν, ἐλθοῦσα — καὶ
ἀπὸ τῶν Vind. II. ἡ δοθεῖσα Pal. 40.
364. Τῷ βασιλεὶ πάππῳ χρῆμα
ἄγαν τίμιον Par. A. τίμιον, χρησι-

ένος δὲ λάβῃς ἀντὶ, μυρίων τέκνων 365
 Ἑλλὰς στενάξει πᾶσα τοὺς κενοὺς τάφους,
 οὐκ ὀστοθήκαις, χοιράδων δ' ἐφημένους,
 οὐδ' ὕστατην κεύθοντας ἐκ πυρὸς τέφρην
 κρωσσοῖσι ταρχυθεῖσαν, ὡς φθιτῶν θέμις,

Vind. III. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrque et Reich. κτῆμα Par. DEGJK. Vind. II. IV. Vit. II. Ms. Canteri et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrque et Sebast. — τιμω-
 γέστατον] Hanc vocem e Lycophrone citat Etym. M. p. 758, 32.

365. λάβῃς ἀντὶ] Sic recte accuratiores libri et Editt. Ald. Basil. I. Steph. et Pott. utrque ἀντὶ sine accentu Par. C. ἀντὶ Editt. Basil. II. Par. II. Meurs. utrque Reich. et Sebast. Secundum enim Grammatico-
 rum praecepta, ἀντὶ, ἀμφὶ et reliquae trium morarum praepositiones anastrophē non admittunt; Vid. Ioan. Alexandr. τοινὺν παραγγέλματα p. 27, 28 sqq. καθόλου δὲ αἱ ἀναστρεφόμεναι δισύλλαβοι τε εἶναι καὶ δι-
 χρονοὶ· ὅθεν τριχρονοῦσαι ἢ ἀντὶ καὶ ἀμφὶ οὐκ ἀναστρέφονται, οὐδὲ αἱ τῶ
 ἱ πλειονόουσιν, καταί, παραι, ὑπερ. Arcad. de Accent. p. 180, 3 — 7. Herm. de Emend. rat. gr. gram. p. 105 sq. Goettling. in libello de Ac-
 centu graec. ling. p. 113. Huius rei me pudet immemorem fuisse, cum
 supra in Adnot. ad v. 94. meliorum libror. scripturam relinquens, deter-
 riorem amplecterer. At surgendum ubi cecideris. — Praeterea in Cod.
 Neap. III. haec leguntur: ἑνὸς δὲ λωβήσαντος ἀντὶ. — 366. στενάξει] στε-
 νάζει Par. ACDGHK. Vind. III. IV. Vit. II. III. et sola edit. Basil. I. τοὺς
 κενοτάφους Par. C. — 367. ἐφημένους] Par. ADEFGJ. Neap. I. II. III.
 Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph.

Pott. utrque et Sebast. ἐφημένους Par. HL. Vit. I. et Ciz. ἐφημένους

Par. CK. ἐφειμένους Par. B. ἐφειμένους Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrque et Reichard. Potterus, allato Euripidis loco An-
 dromach. 1265. cum interpretatione Scholiastae, haec addit: „unde
 apprime huic loco convenit haec vox (χοιράς), utpote quae petram ex-
 primit, quae antrum habeat, sepulcri instar, recipiendis cadaveribus
 idoneum. Ne vero tutam nacti sedem viderentur hi mortui, quaeque
 sepulcri vicem supplere posset, non dicit eos ibi esse τεθαμμένους, sed
 solummodo ἐφημένους, qua voce instabilem et incertam sedem habuisse
 docet.“ — 368. τέφρην] τέφραν Par. CHJ. et Ciz. — 369. κρωσσοῖσι]
 Vid. Eustath. ad Iliad. ε. 738. p. 603, 23. edit. Rom. (Tom. II. p. 68,

μον Par. B. κτῆμα τιμωτάτον, λαμ-
 πρότατον Par. C. τῷ Τρωϊκῷ, ἦγουν
 τῷ Ἰλῳ — τιμωτάτον Vind. H.

365. Ἀντὶ δὲ ἑνὸς λάβῃς, τοῦ
 Ἀλάντος τῆς ἀμπλεκτῆς — πολλῶν
 παίδων Par. A. καὶ τῆς ἀμαρτίας·
 ἀντιστροφή Par. C. τοῦ Ἀλάντος τοῦ
 Λοκροῦ Vind. II. 366. Πᾶσα ἡ
 Ἀχαιὶς θρηνησέι τὰ κενοτάφια, ἥτοι
 ψευδήρια Par. A. θρηνησέι τοὺς μα-
 ταιούς, κατὰ περὶ φρασίν· ἦγουν τοὺς
 τεθνεώτας Ἑλλήνας Par. C. τὰ ψευ-
 δοτάφια Pal. 40. 367. Οὐκ ἐν
 τοῖς τάφοις καὶ ταῖς ὀστοθήκαις —
 τῶν ὑψάλων πετρῶν δ' ἐπικαθημέ-
 νους Par. A. ἀνακειμένους Par. B.

ἐν τάφοις· τάφοι ἀληθεῖς, ἐνθα τὰ
 ὀστᾶ κεῖνται — καὶ τῶν σπινθῶν τῶν
 πετρῶν — καὶ ἐξοιμένων Par. C.
 οὐκ ἐν τάφοις, ἀλλ' ἐν ταῖς πέτραις
 — ἐπὶ τῶν πετρῶν τῆς θαλάσσης,
 ἀλλὰ κεχαλασμένους, κειμένους, τε-
 θλασμένους Vind. II. καθημένους
 δὲ τούτους Pal. 40. 368. Οὐδὲ
 τὴν ἐσχάτην κρύπτοντας ἐκ τοῦ πυ-
 ρὸς τέφραν Par. A. καὶ τὴν ἐσχά-
 την, ἦγουν τὴν μετὰ θάνατον· διότι
 ἔκαιον τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ —
 κόνιν Par. C. κρύπτοντας, φυλάσ-
 σοντας, ἀντὶ τοῦ κεύθοντος Vind.
 II. 369. Τοῖς ἀγγελοῖς, τοῖς ἀμ-
 φορεύει ταφείσαν, ὡς ἔστιν ὁ κόμος

ἀλλ' οὔνομ' οὐκτρὸν καὶ κενηρίων γραφάς, 370
 θερμοῖς τεκόντων δακρύοις λελοσμένας
 παίδων τε καὶ θρήνοισι τοῖς διευνίδων.
 Ὀφέλτα καὶ μύχους χοιράδων Ζάραξ,
 σπῖλοι τε καὶ Τρύχαρα καὶ τραχὺς Νέδων,

39. edit. Lips.) — ὡς φδοτῶν θέμις) ὡς θέμις φδοτῶν Par. AHL. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. Reliqui Codd. et Editt. omnes vulgatam tuentur, quae non sollicitanda videtur.

370. γραφάς] ταφάς Par. GEK. Vind. IV. ταφάς, adscripto γρ. γραφάς, Par. D. Vind. II. et Vit. II.

371. θερμοῖσι τεκόντων Par. H. Hic versus in Vind. IV. et Vit. III. desideratur. — 372. τῶν διευνίδων Rehdig. — 373. Ζάραξ] Lycophronis locum citat Etym. M. v. Ζάραξ p. 408, 7. — 374. σπῖλοι] Sic recte Par. AG. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Reliquae σπῖλοι. — Τρύχαρα] Haec est constans librorum omnium lectio, siquidem leves varietates, quae vel mutatione accentus, ut Τρύχαρα Par. A. Τρυχάρα Vind. II. Vit. I. III. (et Baroc. apud Pott.), vel vocalium transpositione, ut Τραχάρα in Cod. Ciz. (et Pal. 158. apud Sebast.) continentur, utpote ad eandem semper lectionem referendae, in censum venire non possunt. Haec autem lectio, licet magna difficultate laboret, cum syllaba secunda, quae longa esse debet, non nisi per licentiam, qua tamen vel optimi poetae in nominibus propriis non prorsus abstinuisse notum est, produci queat, praeterea tamen videtur lectioni Τρύχαρα, quam Stephanus Byzantinus servavit, sive eam ex aliquo interpolato Codice hauserit, sive, quod probabilius videtur, ex antiquis in Lycophronem Commentariis, ubi fortasse medela loci proposita erat, in suam compilationem transcripserit. Haec autem apud eum leguntur: Τρύχαι, πόλις Εὐβόλας. Λυκόφρων δὲ μεταφράσας, Τρύχαρα καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Τρυχεύς· τοῦ δὲ Τρύχαντος, Τρυχάντιος. Ex quo loco apparet, Stephanum, cum Τρύχαρα pro quarto casu haberet, aut Lycophronis locum prorsus non inspexisse, aut verba eius ab epistomatore, (qui sane haud pauca talia commisit) ita decurtata esse, ut, quid auctor illius adnotationis sibi voluerit, nunc quidem intelligi nequeat. Praeterea nemo non videt, aliquem syllabarum lusum inesse in vocibus Τρύχαρα et τραχὺς, ut infra v. 419 sq. in πέλας et λέπας. — Νέδων] Suidas: Νέδων, ποταμὸς καὶ τόπος Λακωνικὸς· κλίνεται Νέδωνος· ὁδὸν Νέδουσια λέγεται. ἥτις καὶ παρὰ Λυκόφρονι.

τῶν ἀποθνήσκοντων Par. A. λάρναξιν, ἀγγελοῖς ἐνταφιασθεῖσαν — καθὰ τεθνηκότων ἔθος Par. C. κισσίοις, ἀμφορεύσιν φυλαχθεῖσαν — τὴν στατήν Vind. II. 370. Ἄλλ' ὄνομα ἔλειπον, καὶ κενωταρίων γραφάς Par. A. τάρων εὐκέρων (sic) ἐπιγραφάς· ἦγον ὁ τάρως οὗτος τοῦ δειγος· καίτοι ἐρημος ὡν ὀσίων Par. C. ψευδοταρίων γραφάς Vind. II.

371. Τοῖς θερμοῖς δακρύσι τῶν τεκόντων βεβρεγμένας Par. A. πολλοῖς· παρὰ τῶν γεννητῶρων — βρεχόμενας τὰς ἐπιγραφάς Par. C. τῶν γεννησάντων — ταφάς Vind. II.

372. Καὶ τῶν παίδων τοῖς θρήνοισι, καὶ τοῖς τῶν γυναικῶν Par. A.

παρὰ τῶν τέκνων — κλαυθμοῖς Par. C. 373. Ὅρος Εὐβόλας — ὁ φυλάτων τοὺς μυχοὺς τῶν χοιράδων· Ζάραξ δὲ ἀκρωτήριον Par. A. ἀναστροφή τὸ σχῆμα· ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους τῆς Εὐβόλας — φύλαξ τῶν ἐλασισμένων πετρῶν — ὁ ξυλοφύγε, ὃς καὶ Καρηρεὺς καλεῖ Par. C. ὁ ἀκρωτήριον, ὃ φύλαξ — καὶ τῶν πετρῶν — τόπος, ἀκρωτήριον Vind. II.

374. Αἱ θύραι πέτραι — πόλις καὶ ὄρος Εὐβόλας — ὄρος Εὐβόλας Par. A. πόλις Εὐβόλας — πετρώδης Par. C. ὁ τόπος — Τρύχαρα καὶ Νέδων καὶ Λακωνιστὸς ὄρη Εὐβόλας Vind. II. λίθοι — τραχεῖαι πέτραι Pal. 40.

καὶ πάντα Διρφωσσοῦ καὶ Διακρίαν
 γωλεῖα, καὶ Φόρκυνος οἰκητήριον,
 ὅσων στεναγμῶν ἐκβεβρασμένων νεκρῶν
 σὺν ἡμιθραύστοις ἱκρίοις ἀκούσετε.
 ὅσων δὲ φλοίσβων ῥαχίας ἀνεκβάτου
 δίναις παλιρροίοισιν ἔλκοντος σάλου.

375

380

375. Διακρίαν] Διάκρια Pal. 40. — 376. γωλεῖα] Cf. Nicand. The-
 riac. 125. ibiq. Schol. γωλεῖα δὲ αἱ καταδύσεις, αἱ ἐν τοῖς πολλοῖς τόποις
 γινόμεναι οὕτω καλοῦνται. Hesych. v. γωλεῖα. ibiq. Interpp. Vitiōsam
 lectionem γωλοῖα habent Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Favorinus.

377. ὅσων στεναγμῶν] ὅσων στεναγμῶν Par. A. ὅσων στεναγμῶν Vit. I.
 Noli neque hic, neque v. 379. quicquam mutare, cum vis quaedam
 sit in his ter eodem loco atque eodem numero repetitis vocabulis.
 Praeterea res docet νεκρούς h. l. non mortuos, sed moribundos esse.

378. ἀκούσετε] ἀκούσατε Par. B. ἀκούσεται Par. F. Vind. III. Vit. I.
 et Ciz. ἀκούσεται Par. E. Constat hodie, futurum ἀκούσω non solum
 apud inferioris graecitatis scriptores, sed etiam apud Alexandrinae ae-
 tatis auctores tolerandum esse. Vid. Schaef. Appar. crit. ad Demosth.
 II. II. p. 232. — 379. ὅσων δὲ φλοίσβων] ὅσων δὲ φλοίσβων Par. A. et

Neap. III. ὅσων δὲ φλοίσβων Par. L. et Vit. I. — ῥαχίας ἀνεκβάτου]
 Videntur haec coniungi debere hoc sensu, ut litus praeruptum intel-
 ligatur, ubi adaestuat mare, refluxis vorticibus omnia, quae alluerat,
 rursus abripiens. Etym. M. v. ῥάχης, p. 702, 52. κυρίως δὲ πᾶς ὁ πε-
 τρώδης αἰγιαλὸς ῥαχίας καλεῖται. et paullo post: ῥαχία εἰρηται, παρὰ τὸ
 ῥάχῃ εἰκέναι, ἣ παρὰ τὸ ῥάσσω, οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔρραγον. Cf.
 p. 291, 25 sq. v. Ἀνθράχιον, et p. 395, 22. v. εὐράχαγτες. Eustath. ad
 Odyss. ε. 405. p. 1540, 28 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 223, 37 sqq. edit.
 Lips.) τὰς δὲ ἀκτὰς καὶ ῥαχίας οἱ Ἀπυκοὶ καλοῦσιν. καὶ τὸν τόπον δὲ ὃ
 προσαρτῆται τὸ κύμα, ῥαχίαν λέγουσιν, ὡς ἐν ἱστορίᾳ εὐρηται λεῖψα.
 καὶ ῥάχῃ δὲ καὶ ῥαχία παρατίθενται καὶ τραχεία ἡνῶν.

380. παλιρροίοισιν] Sic Par. AEGK. Vat. 1307. Vind. II. IV. Vit. II.
 III. παλιρροῦσιν Par. D. παλιρροῖσιν Neap. III. Reliqui libri et Im-
 pressi omnes παλιρροῖσιν.

375. Ποταμὸς Εὐβόας ὁ Διρφω-
 σός — ὄρη Εὐβόας τὰ Διάκρια
 Par. A. ποταμὸς ἢ ὄρος — ὄρος Εὐ-
 βόας Par. C. τοὺς τόπους, ὄρη —
 τοῦ, τῆς — πόλις Εὐβόας — ὄρος
 Εὐβόας Vind. II. 376. Αἱ κατα-
 δύσεις αἱ ἐν θαλάσῃ, καὶ τὸ τοῦ
 Φόρκυνος οἶκμα Par. A. προσπο-
 ποῖα ὅλον Par. C. ὡ αἱ πρὸς τὴν
 θάλασσαν καταδύσεις Neap. I. II.
 et Vind. II.

377. Ὅπως στεναγμῶν
 ἐκφυγόντων νεκρῶν Par. A. ὅπως
 βρυχηθῶν, ἦχων — ἐκφυγόντων
 Par. C. ἐκφυγόντων Vind. II.

378. Σὺν τοῖς ἡμικλάστοις ἱστοῖς,
 ζυγοῖς, ξύλοις ἐνωσθεῖτε. Par. A.
 συνετρημένοις ἱστοῖς, καταρτίοις —

ἐνωσθεῖσθε Par. C. σὺν τοῖς σα-
 νιδώμασι τῶν νεῶν, σανίδας Vind. II.

379. Ὅπως δὲ, ποῖον ἦχον
 τραχείας πέτρας ἀνεκβάτου Par. A.
 ἦχων, τῆς ἀκτῆς, ἐνθα κλῶνται τὰ
 κύματα — τῆς ὑψηλῆς — ῥαχίαν οἱ
 Ἀπυκοὶ τὴν ἀκτὴν καλοῦσιν, καὶ τὸν
 τόπον ἐν ᾧ προσαράσσονται τὰ κύ-
 ματα. οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ
 τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάσσης ῥαχίαν
 ὠνόμασαν Par. C. στεναγμάτων
 ἀκούσατε — τραχείας πέτρας ἀπὸ
 τῆς ῥαχέως, ὅθεν οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν
 Vind. II. ταραχῶν, θορήγων Pal. 40.

380. Συστροφαῖς ὀπισθορητοῖς —
 σύροντος τοῦ σάλου Par. A. σύρον-
 τας — τῆς τρικυμίας Par. C. ταῖς
 ὀπισθορητοῖς ἢ ἐπαναχαμπτούσαις

δσαν δὲ θύνηων ἡλοκισμένων φαφὰς
πρὸς τηγάναισι κρατός, ὧν καταβύτης
ακηπτός κατ' ὄφρην γεύσεται θρουμένων,
διαν καρηβαρεύντας ἐκ μέθης ἄγων,
λαμπτήρα φαίνῃ τὸν ποδηγέτην σκότους 385
σίντης, ἀγρύπνῳ προσκαθήμενος τέχνη.

381. δσαν δὲ Par. A. — θύνηων] Eadem metaphora de naufragis
usus est Aeschyl. Pers. 416. (Well.)

382. πρὸς τηγάνοις] Muellerus in Addendis p. 287. haec dedit: „τη-
γάνοις, leg. θηγάνοις vel θηγάναις, et cf. Hesych. cum Interpp. ad
θηγάνη sive θηγανον, quod est proprie *cos*, sed h. l. dicitur pro, *scu-
puli, cautes*; nam τηγανον vix h. l. ferendum est. Sic etiam in Schol.
Tzetz. ad v. 367. χοιράδες explicantur per τηγανοί, sed reliqua addita
vocabulary, ῥαγλαί, ὑφάλαι πέτραι, satis demonstrant, ibi quoque legen-
dum esse θηγανοί vel θηγανα vel θηγαναί.“ Huic emendationi haud
parum tribuisse videtur vir doctissimus, quippe qui, alias saepenumero
suarum opum iniquus contemtor, et sua ipsius vestigia statim relegere
solitus, huic coniecturae in eadem adnotatione ipse non contradixerit.
Attamen ea nil nisi aliquam verisimilitudinis speciem habet, quae, modo
vulgatam recte intellexeris, evanescit. Vulgata autem, librorum omnium,
quotquot collati sunt, auctoritate fulta atque stabilita, sanissima est,
siquidem τηγανον, quod proprie sartagine, sive latum quoddam fri-
xorium significat, in quo, carbone supposito, vel placenta, adipe li-
quesfacto, (τήκω) coquebantur, vel pisces aliaeque carnes frigeabantur,
nunc metaphorice de latis rupibus super aquas prominentibus dicitur,
ad quas naufragi homines vehementer allisi, verticibus fractis, perie-
runt. De voce τηγανον Vid. Athen. VI. 228, e—f, et 229, a—b. XIV.
646, b et c. Galenus περὶ τροφῶν δυνάμεως l. c. 10. Eustath. ad
Odys. τ. 204. p. 1862, 9. edit. Rom. (Tom. II. p. 199, 7. edit. Lips.)
Hesych. v. ἀττανα, τηγανα· καὶ πλακοῦς ὁ ἐπ' αὐτῶν σκευαζόμενος [sup-
ple ἀττανίτης, τηγανίτης] et s. voce τηγανίτης· ἄστος ἐπὶ τηγάνῳ γε-
γομῆς, καὶ μετὰ τυροῦ ὀπτωμένος. Adde Pierson. ad Moer. p. 363.
Koen. ad Gregor. Corinth. p. 446. edit. Schaef. et omnino Hemsterk.
ad Polluc. X. 98. p. 1272 sq. — καταβύτης] Cf. Aesch. Prom. 359.
(Well.) ibiq. Schol. — 384. καρηβαρεύντας] καρηβαρύντας Par. BH.
Rehd. et Edit. Ald. — 385. λαμπτήρα] Vid. Blomf. ad Aesch. Agam.
21. — σκότους] σκότον Par. DGJK. Vit. II. III. σκότῳ Par. E. σκοπου
Vind. II. eadem lectione iterum in margine notata. — 386. ἀγρύπνῳ —

Vind. II. ἐν συστροφαῖς ὀπισθορμή-
τοῖς τοῦ κύματος Pal. 40.

381. Ὅπως δὲ, τῶν Ἑλλήνων
νῦν — λελακισμένων καὶ διεφθα-
μένων· τὰ ὑπὸ τῶν πετρῶν ἐξάν-
θησαν· τὰς συνθέσεις τῶν κεφαλῶν
Par. A. κατακοπέντων — κολλήσεις
Par. C. ἀκούετε δὲ Ἑλλήνων — στε-
νασμίαν — καταλασθέντων (leg.
κατακλασθέντων) συστρεφόμενων τὰς
φαφὰς τῆς κεφαλῆς Vind. II. σχίζο-
μένων συνδέσεις Pal. 40.

382. Πρὸς τοῖς ὑφάλαις πέτραις
— κεφαλῇς — ὧν ὁ κάτω βαλίων
Par. A. πλατεῖαις πέτραις — κατω-
φερῆς Par. C. 383. Κεραυνὸς
κατὰ τὴν σκοτίαν — γεύσεται κο-

πομένων Par. A. πρηστήρ Par. C.
ὁ κεραυνὸς κατὰ τὴν γνωφώδῃ, κατὰ
τὴν νύκτα — φέρεται (furt. φέγεται)
ἀγανίζομένων Vind. II.

384. Ὡς περὶ θῶν τὰς κεφαλὰς
ἀλγούντας ἐξ οἰνοφληγίας, φέρων
Par. A. καρηβαρύντας, σκοτισθέν-
τας — τῆς πολυποσίας τοῦ οἴνου
Par. C. μεθύσαντας Neap. E' με-
θύοντας — τοὺς Ἕλληνας Vind. II.

385. Λαμπάδα καίη, τὸν ὀδηγὸν
τῆς νυκτός Par. A. ἥ ἐπὶ τὸν φανὸν
τοῦτον ἄγων τοὺς Ἕλληνας, ἥ φανῇ
τὸν φανὸν — πυρσεύῃ, ἔπη — ὀδη-
γὸν τοῦ θανάτου Par. C. φανὸν μη-
νῆ, θανάτου Pal. 40. 386. Ὁ
βλαπτικός, ὁ Ναύπλιος, ναύλιος (sic)

Τὸν δ', οἷα δύπτην κηρύλον διὰ στενοῦ
αὐλαῖνος οὔσαι κύμα γυμνίτην φάγρον,
διπλῶν μεταξὺ χοιράδων σαρούμενον.
Ἰγραιῖσι δ' ἐν πέτραισι τερσαίνων πετρά

390

τέχνη] Optime refutavit Potterus Eustathii sententiam, qui Lycophronem dicit ad Homeri locum respexisse, in quo Ulysses dicitur insomnia gubernacula rexisse; vid. Eustath. ad Odys. ε'. 268. p. 1534, 58. edit. Rom. (Tom. I. p. 215, 14. edit. Lips.) οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν, ἐκ τούτου δὲ λαβὼν ὁ Λυκόφρων, αὐπνον τέχνην λέγει τὴν κυβερνητικὴν. Quod vero statim addit, „malim tamen ἀγρυπνῶ τέχνη exponere vigili fraude, quia sedulo in id opus incubuit; et quoniam, qui rem aliquam summa cura administrant, saepe dicuntur noctes insomnes et inquietas agere;“ id ex parte tantum huic loco convenit. Nam exitiosi illi ignes, quibus Nauplius tempestuosa nocte Capharei fauces in Graecorum perniciem collustravit, proprie quidem nocturnae insidiae dicendi fuissent; dicuntur autem vigiles doli, quippe qui per totam illam noctem non exstinguerentur. Laudatur Sophocles ἐν αὐπνῶ πυρκαεῖ apud Herodian. περ. μονήρ. λέξ. in Dindorfii Grammat. Graec. T. I. p. 31, 21. ubi ἐν Ναυπλίῳ πυρκαεῖ legendum esse monuit Schaeferus ad Porson. Addend. ad Hecub. p. 98. Notissima enim est Sophoclis fabula Ναυπλίου πυρκαεὺς. Vid. Hesych. ν. πεισά, et Polluc. Onom. IX. 156. — προσκαθήμενος] πρὸς καθήμενος Par. G. πυρὸς καθήμενος

Par. A. vitiose. — 388. γυμνίτην] γυμνία Par. H. γυμνίτην Par. L. Vit. I. et Ciz. — 389. σαρούμενον] Hanc vocem e Lycophrone laudat Etym. M. p. 708, 56. — 390. Ἰγραιῖσι δ' ἐν πέτραισι] Ἰγραιῖσι Codd.

et Impressi omnes, praeter leve vitium γηραιῖσι in Pal. 40. et γηραιῖσι in Cod. Ciz. Ἰγρηῖσι tamen Odys. δ'. 500. — πέτραισι Par. ABCDE-GHIJKL. Neap. III. Vat. 1307. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. et Ciz. πέτρῃσι Par. E. Pal. 40. Rehdig. et ex Aldina primaque Basileensi reliquae deinceps editiones omnes. Scripserim Ἰγρηῖσι δ' ἐν πέτρῃσι, si vel unus liber addiceret; in talibus enim aliquid dandum est verbum concinnitati. Nomen explicat Eustath. ad Odys. I. I. p. 1507, 8. edit. Rom. (Odys. T. I. p. 179, 6. edit. Lips.) πέτραι δὲ, φασί, περὶ Μύκρονόν εἰσιν αἱ Ἰγραι. νῆσος δὲ κυκλὰς ἡ Μύκρονος· εἰκὸς δὲ καὶ στοργγύλην εἶναι τὴν πέτραν καὶ οὕτω κεκλησθῆναι γυρῇν. Cf. Etym. M. p. 243, 56. — τερσαίνων πετρά] Potterus: „Allusio haec sumta est ab avibus, quae cum

— πυρὸς (pertinet ad ἀγρυπνῶ) — τῇ κυβερνητικῇ Par. A. ἐγρηγόρῃ (sic) προσκαρτερῶν· ἦγουν τῷ πυρσέυειν τὸν φρυκτὸν πρὸς πλάνην τῶν Ἑλλήνων ἐν τῷ ἑυλοφῶν Par. C. ὁ βλαπτικὸς, ὁ πατήρ τοῦ Παλαμῆδους Vind. II. ἦγουν ὁ Ναυπλῖος — μηχαναῖς Pal. 40.

387. Τὸν δὲ Αἰαντα; ὅποια κολυμβήτην — τὸν ἄφρατα ἀλκυόνα λέγει — διὰ τοῦ στενοῦ Par. A. ὥσπερ — ἦγουν ἐπὶ μήκους (leg. ἐπιμήκους) Par. C. περὶ Αἰαντος τοῦ Λοκροῦ — ὥσπερ κολυμβήτην — ὄρνεον εὐκόλυμβον, ἄρσενά ἀλκυόνα κλυδωνιζόμενον Vind. II. 388. Εἰς Αἶδου — πορθμοῦ — φέρει κύμα, ὥσπερ

ποιὸν ἰχθύν Par. A. Αἶδου, πορθμοῦ, πελάγους — ἡ τρικυμία — ἡ ὀπλήτην ἢ γυμνόν· νῦν δὲ Λοκρὸν Αἰαντα λέγει — φάγρος δὲ εἶδος ἰχθύος Par. C. μεταξὺ δύο χοιράδων — κομῖσαι γυμνόν, τὸν Λοκρὸν Αἰαντα Vind. II. ἄξει Pal. 40.

389. Μεταξὺ δύο πετρῶν ὑψάλων κλυδωνιζόμενον Par. A. Μυκρόνου καὶ Τήνου· νῆσοι δὲ Καλυδωνῶν· ἦγουν τραχειῶν νήσων Par. C. δύο — μέσον πετρῶν κλυδωνιζόμενον Vind. II. κινούμενον Pal. 40. 390. Ὅνομα πετρῶν αἱ Ἰγραι ἐν Τήνῳ — ξηραίνων, ψύχων τὰ μέλη Par. A. στοργγύλαις Par. B. ὄνομα πετρῶν — ἦγουν διασωθεῖς, ξηραίνων, ἦγουν

στάζοντα πόντου, δευτέραν ἄλμην σπάσει,
βληθεὶς ἀπ' ὄχθων τῷ τριωνύχῳ δορὶ,
ᾧ νιν κολαστῆς δεινὸς οὐτάσας λατρεῖς,
ἀναγκάσει φάλαισι κοινωνεῖν δρόμον.
κόκκυγα κομπάζοντα μαψαύρας στόβους.

395

aquis immersae fuerint, in aprico aliquo loco pennas siccandas soli et aeri obiciunt.“ Adde Aiacem iam antea κηρύλον, alcedinem, dictum esse a poeta v. 387. — 391. στάζοντα πόντου] πόντον Pal. 40. cum glossa ὕδωρ. Mirum profecto est, hunc genitivum Muellero displicuisse, cum notissima sit haec constructio verborum, quae plenum quid esse aliqua re significant; vid. Herm. de verbo βρῦναι ad Soph. Oedip. Col. 17. Quid autem plenius esse aliqua re potest, quam quod ea redundat? Ceterum hic versus in Par. J. transpositis verbis ita legitur: στάζοντα, δευτέραν ἄλμην σπάσει πόντου. — 392. ἀπ' ὄχθων] ἀπ' ὄχθου Neap. III. — 393. δεινός] Hanc vocem omittunt Par. B. et Rehdig. habent vero in fine versus alter λατρεὺς δονός, alter λατρεῖς τότε.

394. φάλαισι] φάλλαισι Par. ACGJ. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. φάχαισι Par. H. — δρόμου] δρόμων Par. H. δρόμον Par. J. ὄνον Par. A.

395. κόκκυγα] κόκκηγα Par. A. κόκκυγα Par. B. et Pal. 40. — μαψαύρας] Sic Par. ABCDEFGJK. Vit. II. III. et Editt. omnes. μαψαύρας Rehd. μαψαύρους Par. HL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. Hesych. μαψαύραι, οἱ μάταιοι ἄνεμοι, ἧ κοῦραι πνοαί. ibiq. Interpp. — στόβους] Par. ABL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. στόμους Par. DEFGHJ. Neap. I. II.

III. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Sebast. στόμας Par. K. σίβους Par. C. et Basil. Steph. et Pott. utrq. στόμβους contra metrum. Lectionem στόβους confirmare videntur Hesych. v. στόβος. et Elym. M. p. 385, 19. ἐστόβειον, ἐλοιδόρουν, ἀπὸ τοῦ ἐστόμεον, τὸ διὰ στόματος

τὰ ροῦχα (sic)· πτερὰ δὲ εἶπε πρὸς τὸν κηρύλον· ἐφύλαξε τὸν τρόπον Par. C. ξηραίνων, σωθεὶς ἐν πέτραις Vind. II. στεφανέλοις (sic) — ξηραίνων τὸ σῶμα Pal. 40.

391. Ἀποστάζοντα — φρυγὼν τὸ πρῶτον, εἰτα ἐλαθεὶς τῇ τριαλῇ, δευτέρον τῆς θαλάσσης πλεῖται· ἐλκύσει, πλεῖται Par. A. ἀπὸ τῆς θαλάσσης — γένσει, πλεῖ Par. C. βεβρεγμένα τὰ πετρά — ἀπὸ — πάλιν πεσεῖται εἰς θάλασσαν — καταλάβῃ Vind. II. ὕδωρ· ἵγουν πεσεῖται ἐκ δευτέρου Pal. 40.

392. Βληθεὶς ἀπὸ τῶν ὄχθων τῇ τριαλῇ Par. A. Περιχυθεὶς — ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων πετρῶν — διὰ τὸ μῆκος, βάθος καὶ πλάτος τοῦ ὕδατος Par. C. βυρεὶς ἀπὸ πετρῶν τῇ τριαλῇ Vind. II. τῷ Προσειδῶντος καμάκῳ Pal. 40.

393. Ὡτινι αὐτὸν ὁ χαλεπὸς τιμωρὸς τρώσας — ἐπώνυμον Προσειδῶνος, ἐπειδὴ ἐλάτρευσε τῷ Ἀσκαμέ-

δοντι Par. A. ᾧτινι δορὶ αὐτὸν, τὸν Ἀλάντα, ὁ τιμωρὸς, καταπληκτικὸς τρώσας ὁ θῆς, ὁ μισθωτὸς· ἀλληγορικῶς, ὅτι δὲ ὕδατος ἐκτίσθη ἡ Τροία Par. C. δορὶ — ὁ Προσειδῶν, ἡ ἢ θάλασσα· ἐπεὶ ἐλάτρευσε τῷ Ἀσκαμέδοντι Vind. II. δορὶ αὐτὸν τὸν Ἀσκαμέδον — τρώσας Pal. 40.

394. Ἀναγκάσει ταῖς φαλαῖναις, ἡ τοῖς κήτεσι τοῦ δρόμου κοινωνεῖν Par. A. ἀκοντα πείσει (leg. ποιήσει) — τῶν φαλαῖνῶν, ἀντίπτωσις — τῇ νήξει· ἡ ἐνεκα τοῦ δρόμου Par. C. ἔχθυσεν Vind. II. ποιήσει — εἶδος ζωῶν θαλασσίου Pal. 40.

395. Κόκκυξ ὄρνις ποῖος καὶ θεῖλος, ὁμοίως ἑράκλει· κομπάζοντα δὲ αὐτὸν, αὐχούντα, γαυριώντα — ματαίως χλεύας, λουδορίας, ὕβρις· τὸ γὰρ στόβους οὕτω ὁλοὶ Ἀπολλώνιος (Arg. IV. v. 1745.) τὰς δ' αἰσχροῖς ἡρώεσς ἐπιστοβέεσθον ἐπεσσιν Par. A. κόκκον (sic) ἵγουν τὸν Ἀλάντα,

ψυχρὸν δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐκβεβρασμένον νέκυν.
 δελφίνος ἀκτὶς Σειρία καθάναυε.
 τάριχον ἐν μύοις δὲ καὶ βράοις σαθρὸν

λέγειν· στομῶ γὰρ τὸ στομῶ κατὰ ἐναλλαγήν. Cf. Apollon. Rhod. IV. 1725. ubi similis est lectionis varietas a frequentissima literarum β et μ (u et M) permutatione exorta. Hunc interitum Aiakis Oilei, ob impiam magniloquentiam a Neptuno undis submersi, cuius fabulae fons est apud Homerum Odys. δ. 502—11., fusius ut videtur, tractaverat Hagias, poeta cyclicus, in carmine quod ῥόστοι inscripserat; quem fortasse hic, ut alibi, sequutus est Lycophron. Praeterea cf. Quint. Smyrn. XIV. 547 sqq. Schol. Venet. ad Iliad. γ. 66. et Heyn. Excurs. ad Aen. I. 42. Vol. II. p. 165 sq.

396. ἀκταῖς] ἀκτῆς Par. J. — 397. Σειρία] Sic Par. AC. et Edit. Basil. I. Steph. et Pott. utrque. Consentiant Tzetzes et Paraphrastes Vaticanus ἡ ἡλιακὴ ἀκτὶς exhibentes. Σειρίον habent reliqui Codd. et Editiones omnes. — καθάναυε] Sic Par. AFHL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Vat.

117. apud Sebast. Seld. apud Pott. et Tzetz. κατάνανεῖ Vind. II. et Vit. II. κατάνανεῖ Par. BCDEGJK. Neap. I. II. III. Vind. IV. Vit. III. Rehd. et Edit. omnes. Retinui priorem scripturam ex praecepto illorum grammaticorum, qui subtilius fortasse quam verius inter αὐω et αὔω distinguendum esse existimarunt. Verisimile enim est Lycophronem etiam in talibus minutis nihil praetermisisse, quo grammaticam eruditionem ostentaret. Vid. Schol. Venet. ad Iliad. λ. 461. αὐε ψιλῶς· τέτακται γὰρ ἐπὶ τοῦ φωνεῖν· ὅταν δὲ ἐπὶ τοῦ ξηραίνεῖν ἢ ἄπειν, τότε δασυντέον· ἔστι γὰρ σύνθετον. Cf. ead. Schol. ad Iliad. γ. 41. et 441. et ad Iliad. ψ. 327. Eustath. ad Odys. α'. 27. p. 1387, 1. edit. Rom. (Tom. I. p. 13, 20 sqq.) οἱ δ' αὐτοὶ Ἀπτικοὶ καὶ τῷ αὐτῷ ἐπὶ μὲν τοῦ φωνεῖν ἐψιλῶν, ἐξ οὗ καὶ ἡὼς ἡμέρα· ἐπὶ δὲ τοῦ ξηραίνεῖν ἐδάσυνον, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀπαφ' ἀνάνθη παρὰ τῷ κομικῷ, ἦτοι ἀπεξηράνθη. Et ad v. 268. p. 1416, 44 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 57, 36.) οἱ ἢ αὐ δασυνοῦσι πρὸ συμφώνων ψιλοῦνται, οἷον, αὐτός, αὔρα, αὔριον. ἀμέλει κατὰ τοὺς παλαιούς τὸ αὐω τὸ ξηραίνω δασύνεται· καθὰ καὶ τὸ αὐαίω παρὰ τῷ κομικῷ, διὰ τὸ μὴ ἐπιφέρεισθαι τῇ διφθόγγῳ σύμφωνον· αὐω δὲ, φασί, τὸ φωνῶ ψιλοῦνται, πρὸς σημασίαν διαφορῶν. Cf. Eund. ad Odys. γ. 398. p. 1745, 49. (Tom. II. p. 54, 6 sqq.) et ad Odys. ε'. 490. p. 1547, 58. (Tom. I. p. 233, 28 sqq.)

398. τάριχον] de duplici genere huius vocis vid. Eustath. ad Iliad. α'. 171. p. 73, 42. edit. Rom. (Tom. I. p. 63, 3. edit. Lips.) et Herodiani fragm. apud Herm. de emend. rat. gr. gr. p. 325. — βράοις Par. K. σαθρὸν] σαθρὸν Neap. III.

ἀλαζόμενον λουδορίας, ὕβρεις, φλυαρίας· διὰ τὸ εἰπεῖν, οὐχ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐσώθην, ἀλλ' ὑπὸ τῆς δυνάμεως μου Par. C. φλυαρία, τὰ διὰ στόματος λεγόμενα Neap. I. τὸν Λοκρόν· ὄρνειον Θείλον· λέγοντα ματαίας φλυαρίας Pal. 40.

396. Ψυχρὸν δὲ, ἢ ἐλεεινὸν ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς ἐκρηφέντα νεκρὸν Par. A. τὸν ἐκπεπνευκότα—τοὺς πετρώδεις τόπους—ἀπορρυέντα Par. C. ἄψυχον Pal. 40. 397. Ὡςπερ δελφίνος σῶμα ἐκβρασθέντα ἢ τοῦ ἡλίου

ἀκτὶς ξηρανεῖ· Σειρίας γὰρ ὁ ἥλιος Par. A. λέπει τὸ ὥςπερ Par. B. τοῦ Ἀλαντος, οἱ καὶ δελφὶς τελευτῶν ἐξέρχεται—θερμὴ ἡλίου Par. C. τοῦ ἀστέρως, ἡγουν τοῦ ἡλίου—ξηρανεῖ, λαμπρυνεῖ Vind. II. τοῦ Λοκροῦ—ἐρωνεῖα, λαμπρυνεῖ Pal. 40.

398. Τεταριχευμένον· ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ· σαθρὸν δὲ, τὸ σεσηπὸς Par. A. πεπαστωμένον (sic) ταῖς—κεκολλημέναις βοτάναις ἐν ταῖς πέτραις—τοῖς ἀπολύτως πλέουσι· ἢ ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ Par.

κρύψει παποκτίσασα Νησαίας κάσις,
 Δίσκου μεγίστου τάρβοδος Κυναιθέως.
 τύμβος δὲ γείων ὄρνυγος περουμένης
 τρέμων φυλάξει δόχθον Αἰγείας ἁλός.

400

399. Νησαίας] Νησοῦσας Par. H. *Iliad.* δ'. 40. ibiq. *Eustath.* p. 1130, 54. edit. Rom. *Hesiod.* Theog. 249. — 401. ὄρνυγος] Alludit poeta ad antiquissimum illud nomen, quo insulam Delum constat olim dictam fuisse Ortygiam. Vid. *Eustath.* ad *Odyss.* ε'. 123. p. 1528, 4. edit. Rom. (Tom. I. p. 205; 29. edit. Lips.) Ὁρτυγία δὲ κατὰ τοὺς πλεονας ἡ Ἀήλος, μία τῶν Κυκλάδων, περὶ ἧς φασὶ καὶ οἱ τοῦ Λυκόφρονος σχολιασταὶ ὡς παρωνυμιουμένης ὄρνυμι δαίμονα τινί, ἡ καὶ παρὰ τοὺς ἑκ πελῆγους εἰς τὴν Ἀήλον, καταφροντίας ὄρνυγας. Et ad *Odyss.* ζ'. 162. p. 1558, 8. edit. Rom. (T. I. p. 247, 18. edit. Lips.) οἷτι δὲ μία τῶν Κυκλάδων ἡ Ἀήλος, ἡ ἱστορία διασφαρὶ λέγουσα καὶ ὡς Ὁρτυγία ἐκλήθη κατὰ τινὰς ἐξ ὄρνυγων, ὧν τὰς ἀγέλας φερομένας ἐκ τοῦ πελάγους, ἵστανειν εἰς τὴν νῆσον διὰ τὸ αὐτῆς εὐορμον, ὡς ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου κείμεναι. (Athen. IX. 392, d.) ὁ δὲ γε μῦθος ἄλλα περὶ τὴν Ἀήλον καὶ Ὁρτυγίας βούλεται, κείμενα ἐν τοῖς τοῦ Λυκόφρονος. Cf. *Eund.* ad Dionys. Perieg. 525. p. 204, 8. edit. Bernh. Schol. ad Apoll. Rhod. I. 308 et 419. Ezech. Spanh. ad Callim. hymn. in Del. 37. et in Apoll. 59. Alii Rheneam, parvam insulam Delo proximam, antiquitus Ortygiam dictam existimant. Vid. *Strab.* X. p. 486. Cf. Hymn. Homeric. in Apoll. 16. Hymn. Orph. XXXV. 5. *Pausan.* V. 36, 6. De quantitate mediae syllabae vocis ὄρνυγος ita praecepit Draco Straton. p. 93, 15 sqq. τὰ εἰς υἷς, ὁπότε ἔχει τὸ ᾗ ἢ τὸ ᾗ, συνεσταλμένον τὸ ὤ ἔχει ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ ἐφ' ὅλης τῆς κλίσεως, οἷον φάρυγξ φάρυγος, ὄνυξ ὄνυγος, ὄρνυξ ὄρνυγος, ἡλυξ ἡλυγος, ὄρνυξ ὄρνυγος, δόλυνξ δόλυνγος· τὸ δὲ κοκκύνος ἐκτείνουσι καὶ συστέλλουσιν. Paullo aliter, neque tamen, ut videtur, rectius *Eustath.* ad *Iliad.* p. 1108, 49. edit. Rom. τὸ δὲ κήρυκι συστέλλει νῦν τὴν παραλήγουσαν, εἰ καὶ ἀλλαγὴ ἐν πολλοῖς ἐκτείνεται ἀτιμῶς· οὕτω δὲ φασιν ἐκτείνει τὴν μέσην καὶ δολύνος, ὄρνυγος. Ἀριστοφάνης δ' ἐν *Εἰρήνῃ* (v. 788.) συστέλλει τὸ ὄρνυγος διὰ τὸ μέτρον. Quod autem in *Meineke's* *Curis* crit. p. 21. ad hunc *Eustathii* locum adnotatum legimus, „de δολύνος recte scripsit Archiepiscopus, non item de ὄρνυγος, quod nusquam media brevi me legere memini.“ id eiusmodi est, ut quisvis statim ex hoc ipso loco intelligat, virum praestantissimum nec voluisse nec potuisse nisi per festinationem ita scribere.

402. τρέμων] Sensus loci hic est: Aiaci, a Neptuno ob insignem impietatem undis suffocato, etiam post mortem hae ultrices undae imminere videntur, quandoquidem sepulcrum, quod in littore nactus est

C. παστὸν, τεταρχεινόμενον — σεσηπότα Vind. II. ὡς πεπαρισμένον — σεσημμένον Pal. 40. 399. Κρύψει ἐλεήσασα ἡ Θέτις Par. A. καλύψει — τῆς θυγατρὸς τοῦ Νηρέως ἡ αὐταδέλφη, ἡ γοῦν ἡ Θέτις Par. C. ἐλεήσασα — τῆς θυγατρὸς τοῦ Νηρέως ἡ ἀδελφή, ἡ γοῦν ἡ Θέτις Vind. II. τῆς μητρὸς τῶν Νηρηίδων, ἡ Θέτις Pal. 40. 400. Τοῦ Λῆος· ἀντὶ γὰρ αὐτοῦ Λῆος τῷ Κρόνῳ ἐδόθη· βοηθός — Κυναιθεὺς ἡ εὐθεΐα· (ὄνομα) τοῦ Λῆος παρὰ τοῖς Ἀρκάσιον Par. A. καὶ τοῦ θεῖου ποιούντος τοὺς κύνας Par.

C. μεγάλου Λῆου — καὶ βοηθὸς Λῆος Vind. II. Λῆος — τοῦ αὐτοῦ κυνηγετικοῦ ἐν τῇ Ἀρκადίᾳ Pal. 40.

401. Τάφος δὲ γείτων τῆς Ἀήλου νῆσου Par. A. γείτων τῆς Ἀήλου ἐστὶ ἡ Μύκονος ἐνθα ὁ Αἰας τέθνηται — ἡ γοῦν τῆς Ἀστερίας, γενομένης ὄρνυγος μετὰ πτερώων Par. C. τοῦ Ἀντῶτος — καὶ ὁ γειννῶν ἐκεῖ, ἡ γοῦν τῆς Ἀστερίας τῆς ἀδελφῆς τῆς Ἀητούς Vind. II. λέγεται ὁ τάφος τοῦ Λοκροῦ — ἡ γοῦν τῆς Ἀήλου Pal. 40.

402. Ὄνομα χωρίον ἐν Ἀήλῳ — φυλάξει — τῆς Αἰγείας θαλάσσης

τὴν Καστίαν δὲ καὶ Μελναίαν θεὸν, καὶ
 λυπρὸς παρ' ἄδην δειννάσει κακοῦροθῶν,¹¹
 ἥ μιν παλεύσει δυσλῦτοισι οἰστρου βρόχοις,

405

Aegaei maris fluctibus concutitur. Hoc poetice ita exprimitur, sepulcrum, quasi timore tremens, aestum Aegaei maris *speculari*. Recte igitur Paraphrastes Vaticanus: ὁ γέγωνεν τῶρος — διατηρήσει τὸν ῥοῦν τῆς Αἰγῆας θαλάσσης. Quae significatio verbi φυλάσσειν neminem credo fugiet, qui Homerum vel Herodotum perlegerit; commemoratur praeterea ab *Etyim. M.* p. 802, 12. *Heesych.* s. v. φυλάσσειν. *Suid.* s. v. φυλάξαντες, et ab *Eustath.* ad *Iliad.* β. 251. Unde mirum profecto est, priores editores, Canterum dico atque Potterum, ad hanc verbi significationem non attendisse; mirabilis etiam, Muellerum aliam huius verbi significationem attulisse, qua omnium minime hoc loco uti deberet. Quod autem Tzetzes ad h. l. et infra ad v. 1141. et *Eustath.* ad *Dionys. Perieg.* v. 525. locum aliquem in insula Delo, Τρέμων scilicet nominatum, intelligi volunt, in quo sepultus fuerit Ajax: id non dubito quin merum sit antiquorum Scholiastarum inventum, quorum ὑπομνήματα utrumque haud raro, et satis quidem negligenter compilasse manifestum est. *Eustath.* ad *Dionys. Perieg.* v. 525. p. 204. edit. Bernh. καὶ ἄλλοι δὲ συντεταγμένοι φασὶ Λῆλον αὐτὴν κληθῆναι, διότι φερομένη ποτὶ ἐπὶ θάλασσαν ἀνέσχευεν ὑστερον κάτωθεν, ὡς καὶ ἄλλαι τινές, καὶ ἐξ ἀδύλου βάσιως ἐρριζώθη στιγχιθεῖσαι. ταῦτα δὲ οὕτως ἐπλάσθη, διὰ τὸ συχὰ ποτε κατὰ τινος τὴν νῆσον ταύτην σελεσθαι. διὸ καὶ χωρὶον ἦν τι περὶ αὐτὴν ὁ Τρέμων καλούμενον. Et ad *Odyss.* x. 3. p. 1644, 51 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 363, 9 sqq. edit. Lips.) Ἀριστάρχους δὲ φασὶ, πλωτὴν λέγει τροφητὴν καὶ οἷον παραφερομένην, ἥ συνεχεῖα σεισμῶν ἢ ἄλλως ὁπωςοῦν, ὡς ποτὲ μὲν ἐν δεξιῷ δρᾶσθαι μέρεσι, ποτὲ δὲ ἐν ἀριστεροῖς· ὅποσον δὲ τι καὶ περὶ Λήλου ἰστόρηται· ἥς καὶ χωρὶον τι ὁ Τρέμων παρὰ Λυκόφρονι ἐκ τινος τοιαύτης αἰτίας κληθεῖς. At nihil tale a quoquam veterum, quod sciam, commemoratur.

403. Καστίαν] Καστρίαν Par. E. Καστρίαν Par. B. Καστανίαν Par. J. et Codd. Paris. Steph. Byz. 1412 et 1413. — Μελναίαν] Μελινναίαν Par. A. Vit. I. et Edit. Ald. Μελιδναίαν Neap. III. et Rehd. Μελιναίαν Ciz. Reliqui libri et Edit. omnes Μελιναίαν et Steph. Byz. laudato Lycophronis versiculo, Μελίνα, πόλις Ἀργούς, ἀπ' ἧς Ἀφροδίτη Μελιναία τιμᾶται. — 404. δειννάσει] δειννάξει Par. J. Vid. *Heesych.* v. δειννάων, et Brunk. ad *Soph. Antig.* 759.

405. βρόχοις] Potterus: Ad βρόχος quod attinet, metaphorica vox est, sumta allusione ab avibus laqueo irretitis; quam similitudinem continuavit in sequentibus, cum amoris vincula, quibus implicatus Ajax in Minervae odium incurrit, suique exitii causa fuit, κηροῦλόν πάγην appellat; est enim πάγη decipulum ad irretienda animalia depactum, et ab *Heesychio* exponitur βρόχος.

Par. A. ὄνομα χώρας — ἦγον οὐ
 τύμβος Par. C. ὄνομα πόλεως — ἦγον
 Vind. II. ὄνομα χώρας ἐν τῇ Δῆλῳ
 — κωλύσει τὸν κλύδωνα· ἦγον οὐ
 κέτι κλυδωνισθήσεται ὁ Ἄλας Pal. 40.

403. Τὴν Ἀφροδίτην λέγει Par. A.
 τὴν Ἀφροδίτην τὴν πορνικὴν, μοιχι-
 κήν, τὴν ἀδελφουγεννοποιόν (sic) —
 τὴν μελιτόεσσαν Par. C. τὴν Ἀφρο-
 δίτην διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας
 Vind. II. ἀδελφοποιόν Pal. 40.

404. Ὁ λυπρὸς παρὰ τὸν Ἄδην
 ὕβρις κακολογῶν Par. A. ἦγον
 ὀλιβομένος — κακολογῶν, διότι διὰ
 τὴν πορνείαν ἐπάθε πάντα τῆς Κασ-
 σάνδρας Par. C. λυπηρὸς, ἦγον ὁ
 Ἄλας — καὶ ὕβρις κακολογῶν, ὕβρι-
 ζων Vind. II.

405. Ἦτις αὐτὸν
 ἀγρεύσει τοῖς δυσλῦτοις ἀφροδισίοις
 Par. A. ἀρύντοις, κακολύτοις — ἀκο-
 λασίας, ἀρυσίας Par. C. ἡ Ἀφρο-
 δίτη αὐτὸν ζωγρήσει, συσκευασεί,

ἔρωτας οὐκ ἔρωτας, ἀλλ' Ἐρινύων
 πικρὰν ἀπομήλασα κηφουλκὸν πάγην.
 Ἄπασα δ' ἄλγη δέξεται κωκυμάτων,
 ὅσῃν Ἀραιὸς ἐντὸς ἡδὲ δύσβατοι
 Λειβήθριοι σφιγγουσι Δωτίου πύλαι,
 οἷς δὴμὸς ἔσται κάχερουσίαν πάρα
 ἡγμῖνα δαρὸν ἐστεναγμένος γάμος.

410

406. Ἐρινύων] Ita h. l. Codd. mei omnes, et ex Editt. sola Basil. I. simplici Ἐρινύων. — 407. κηφουλκὸν] Vitia librariorum sunt κηρολκὸν Par. A. et κηφουλκὸν Ciz. Etym. M. ad hunc fortasse locum respiciens: κηφουλκός, ἡ ἔλκουσα εἰς κῆρα, ὃ ἔστιν εἰς θάνατον· ἀπ' οὗ, θανατηφόρος. — ἀπὸ ψήλασα Vit. I. Praeterea v. 405 — 407. in Vit. II. a scriba in textu omissi, et ab alia manu in margine inferiori additi sunt.

408. Hic versus in Cod. Par. A. desideratur. ἅπασα] scil. γῇ. Ellipsis durior, quam quae in bonis scriptoribus inveniatur. Simili fortasse licentia usus est Euphorio eo in loco, quem affert Schol. ad Apollon. Rhod. II. 55. φοιταίλος διὰ πᾶσαν ἄσπην ἐπάτησε κοδόρων, ubi quod Valckenarius ad Ammon. p. 149. ex coniectura reposuit, ἄσπην, admodum friget. Aliter, et facillime quidem, rem expeditiv Meinckius in egregio libello, quem de Euphorionis vita et scriptis composuit, p. 145. videndum tamen, an mostra ratio Euphorionis ingenio, rariora et insolentiora studiose aucupantis, fortasse sit accommodator. — ἅπασι Par. G. — κωκυμάτων] κωκυμάτων Par. I. Vit. I. et Ciz. Aptè comparaveris ὄδυρμάτων κλύουσα θρήνους apud Eurip. Hecub. 298. (Pors.) et θρήνων ὄδυρμοι Troad. 626. (Seidl.) — 410. Λειβήθριοι] Hanc lectionem non dubitavi recipere e Codd. Par. GK. Vind. IV. Vit. I. III.

Ciz. Pal. 40. et Ms. Canteri. Λειβήθριοι Par. B. Λειβήθριοι Par. C. Vind. II. et Vit. II. Reliqui libri et Editt. omnes Λειβήθριοι. — Δωτίου πύλαι] πύλαι Paraphr. Vatic. Strabo IX. p. 442. τοῦτο δ' ἐστὶ (τὸ Δωτίον πεδῖον) πλησίον τῆς ἁγῆς λεχθείσης Πελοποιίας, καὶ τῆς Ὀσσης, καὶ ἐκ τῆς Βοιωτίας τοῦ λίμνης ἐν μέσῃ μὲν πως τῇ Θετταλίᾳ, λόφοις δὲ ἰδίῳ περιχλειόμενον. Fragni. Steph. Byz. v. Δωτίον· ἐστὶ δὲ τὸ πεδῖον αὐτὸ καὶ ἐαυτὸ ἰδίῳ ὄρεσι περιεχόμενον. Cf. Spanh. ad Callim. hymn. in Cerer. 25. p. 768 sq. — 411. οἷς] Canterus: Graeciae incolis; transitum facit a terra ad homines, more poetis familiari.

δικτύος Vind. II. 406. Ἐπιθυμίας οὐκ ἐπιθυμίας, ἀλλὰ δαιμόνων καταγθόντων Par. A. κακούς Vind. II. τιμωρίας Pal. 40. 407. Τὴν πικρὰν ἀποτινάξασα καὶ κινήσασα θανατηφόρον παγίδα, ἡ δικτυὸν Par. A. ἀποτινάξασα, κινήσασα θανάσιμον παγίδα Vind. II. ἡκίμασα — θάνατον ἐλκούσαν Pal. 40. 408. Ἡ Ἑλλάς· λέγει τὸ, ἡ γῇ τῶν Ἑλλήνων· λύπας καὶ πόρους — καὶ τῶν θρήνων Vind. II. 409. Ὅποσῃν ἐντὸς ὁ ποταμὸς — καὶ οἱ δύσβατοι Par. A. συνέλῳν εἶπεν Par. C. ποταμὸς Ἠπείρου Vind. II.

410. Πύλας εἶπεν, κατὰ εἰς στεγὸν λέγει τὸ Δωτίον, τὸ ἀκρωτή-

ριον τοῦ Ὀλύμπου, καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν Par. A. ἔθνος Μακεδονίας — ἀκρωτήριον Ὀλύμπου, ὅπου εἰς στεγὸν (λήγει) καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν πολλῶν (sic) Vind. II. πόλις Μακεδονίας Pal. 40.

411. Ἐν οἷς ὁ ἔμὸς γενήσεται, καὶ παρὰ τὴν Ἀχερουσίαν Par. A. γενήσεται, θρήνος δηλαδὴ — καὶ ἄχρι — λίμνη Ἡρακλείας τοῦ Πόντου Par. C. οἷσι τοῖς Ἑλλήσι ὁ ἔμὸς γενήσεται Vind. II.

412. Αἰγιαλὸν, ἐπὶ πολὺν χρόνον τεθρηνημένους γάμος· λέγει δὲ τὸν θάνατον Par. A. καὶ στεναγμῶν παραίτιος, διὰ τὸ διακορηθῆναι με ἀδίκως Par. C. καὶ αἰγιαλὸν, καὶ ἐπὶ

πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοις τυμβαθήσεται
βρωθεὶς πολυστοίχοις καμπέων γνάθους
νηριθμὸς ἑσμός· οἱ δ' ἐπὶ ξένης ξένοι, 415
παῶν ἔρημοι δεξιῶσονται τάφους.
Τὸν μὲν γὰρ Ἡϊὼν Στρυμόνος Βισαλία,
Ἀψυνθίων ἀγχουρὸς ἦδ' ἐ Βιστόρων,

413. πολλῶν δ' ἐν Par. J. — 414. πολυστοίχοις] Sic Par. ABCD. EFGHJ. Neap. HL. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — πολυστοίχοις Par. KL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Recte Scholiastae πολυδοῦσι. στοίχος enim aptissime de dentium ordine dicitur. — 415. Dubitanter correxi ἑσμός, cum Codd. h. l. et alibi fere constanter tenuem spiritum retineant, et haec scribendi ratio unius grammatici, (cuius verba apud Philem. p. 121. Favorinum h. v. p. 1665, 51. et Eustathium leguntur) auctoritate nitatur. Dicit enim Eustathius ad Iliad. β. 87. p. 178, 16. edit. Rom. (Tom. I. p. 145, 14. edit. Lips.) βούλονται δὲ οἱ νεώτεροι ἐπὶ μελισσῶν οὐκ ἔθνος λέγειν, ἀλλὰ σμήνος· μάλιστα δὲ ἐσ μὲν μετὰ δασέος πνεύματος ὡς δηλοῖ παρά Ἀριστοτέλει ὁ ἀφ' ἑσμός. Vid. Elmsl. ad Bacch. 709. et Germ. in Wolfii Analect. litt. Vol. II. p. 73 sqq. — ἐπὶ ξένης ξένοι] ἐπὶ ξένοις

ξένοι Par. AH. et Pal. 40. ἐπὶ ξένῃς ξένοι Vind. II. ἐπὶ ξένας ξένοι Par. D. 416. παῶν] Sic Par. ABF. Vit. I. Ciz. Rehdig. et Editt. omnes.

παῶν Par. CH. πῆν Par. DEGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Pal. 40.

παῶν Par. L. — 417. Ἡϊὼν] Ad hunc locum respexit Eustath. ad Iliad. β. 855. p. 362, 24. edit. Rom. (Tom. I. p. 293, 44. edit. Lips.) — Βισαλία] Hanc scripturam tuentur Par. ABDEF. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. pariter etiam Steph. Byzant. v. Βισάλλια hunc ipsum versum Lycophronis affersens, ubi tamen Codd. Par. 1412 et 1413. variam lectionem Βισαλτίων exhibent. Βυσαλία Par. CHL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Praeterea librorum errores sunt Βισαλγία Par. G. Vind. IV. et Vit. III. et Βυσαλγία Par. K.

418. Ἀψυνθίων] Par. AC. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. et Codex Bonon. in edit. Basil. I. fideliter expressus. Quae quidem forma, si rarior erat, quam altera, Ἀψυνθίων, num dubitare possumus, utram poeta noster praetulerit? Neque ea tamen testimoniis caret. Cf. Steph. Byz.

πολὺν χρόνον Vind. II. 413. Πολ-
λὼν γὰρ κητῶν ἐν τοῖς σπλάγχνοις
ταφήσεται, καταποθήσεται Par. A.
ἐντισθίσις Par. C. καὶ Κρητῶν (sic)
Ἑλλήνων — ταφήσεται Vind. II. I-
χθύων Pal. 40. 414. Βρωθεὶς τοῖς
πολυστοίχοις τῶν κητῶν τοῖς
γνάθοις Par. A. πολυδοῦσι Par. B.
πυκνοῖς Par. C. πολυδοῦσι· λέγεται
δὲ διὰ τὸ κείσθαι τοὺς ὀδόντας ἐν
ταῖς σιαγῶσι στοιχιδόν· κητῶν σια-
γῶσι Vind. II. πυκνωδοῦσι Pal. 40.

415. Ἀναρδῖμνον· πλήθος· καὶ
ξένοι Ἑλλήνες Par. A. πλήθος τῶν
Ἑλλήνων δηλαδὴ — οἷς Par. C. ἀμέ-

τητον, ἀναρδῖμνον πλήθος· ἄλλοι
δὲ Ἕλληνες Vind. II. 416. Φίλων
ἔρημοι, ἧ καὶ ἐπιγαμίας συγγενῶν
— τοὺς τάφους φιλοφρονησονται Par.
A. λήφονται Par. C. ἐστερημένοι
Pal. 40. 417. Τὸν μὲν γὰρ Φοί-
νικα ἢ ἐν Θράκῃ πόλιν τελευτήσαντα
ἔδειξαι, ὑπὸ Νεοπτολέμου ταφέντα
ποταμοῦ Θράκης — ἢ Θρακικῇ Par.
A. τὸν παιδαγωγὸν τοῦ Ἀχιλλέως
τοῦτον τὸν Φοῖνικα — πόλιν Θράκης —
τοῦ ποταμοῦ — πόλιν Θρακικῇ Vind. II.
418. ἔθνος Θρακικόν — ἀστυνγε-
των, ὁμορος — ἔθνος Θρακικόν Par.
A. Ἀψύνθιοι καὶ Βιστόνες ἔθνη Θρά-

κουροτρόφον πάγουρον Ἡδωνῶν πέλας

κρύψει, πρηνὴ Τυμφορηστὸν ἀνγᾶσαι λέπας,

420

ν. Ἀβυρνθος, πόλις Θράκης. Ἀβυρνθις δὲ ἡ χώρα. τὸ ἐθνικὸν Ἀβυρνθιος καὶ Ἀβυρνθίας. — διχῶς δ' ἡ γραφή, καὶ διὰ τοῦ υ, καὶ διὰ τοῦ ι. P. riter idem ν. Ἀβνος· πόλις Θράκης, Ἀβνθος καλούμενη. et voc. Κορπιλοί· ἡ γὰρ Ἀβνος καίται κατὰ τὴν πρότερον Ἀβυρνθιάδα, νῦν δὲ Κορπιλικὴν λεγομένην. Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 575. p. 216, 26. edit. Bernh. τὸ δὲ ἔθνος οἱ Ἀβινθῖοι ἀπὸ ποταμοῦ ὀνομασὶ κεκλησθαι Ἀβινθίου. φησὶ γὰρ ὁ Διονύσιος, Θρήκιος ἐπ' ἧσιν Ἀβινθίου. διχῇ δὲ γράσσεται, καὶ διὰ τοῦ υ, καὶ διὰ τοῦ ι· ὡς καὶ τὸ Ἀβινθιον τὸ φυτόν, καθά φασιν οἱ παλαιοί. Alteram scripturam Ἀβινθίων tuentur reliqui libri omnes, et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. — ἄγχουρος] ἄγχουρις Vind IV. et Vit. III. in quo tamen eadem, ut videtur, manus alteram lectionem restituit.

419. πάγουρον] Potterus: πάγουρος caneri quoddam genus est, cui comparat Phoenicem, quod senex esset, et deformem rugis pellem haberet; quam metaphoram apud Homerum invenire est, cum dicit ἀποξύσαι γῆρας, i. e. exuere pellem senilem et rugosam, allusione a sene serpente sumta. Iliad. i. 446. Quo in loco Eustathius (p. 762, 26. edit. Rom. Tom. II. p. 276, 25. edit. Lips.) in rem nostram haec verba habet: καὶ δεῖα τὸ ἀποξύσας προσεφυῶς ἠθδὲν τῇ τοῦ γεροντικοῦ δέρματος τραχύτητι, δι' ἣν καὶ πάγουρον αὐτὸν ἡ Κισσάνδρα που καλεῖ. ζῦεται γὰρ τὸ τραχὺ, ὡς ἂν εὐθετισθῇ πρὸς λειότητα.

420. κρύψει] κρύψει Pal. 40. — πρηνή] Hanc scribendi rationem mutare nolui, cum eam, praeter unum, omnes libri etiam accuratissime scripti, constanter retineant. Habet enim ex meis Codd. solus Pal. 40. πρην ἢ, et ex Editt. sola Meurs. II. Obstructionem autem πρην ἢ sequente Infinitivo in serioris aevi poeta nihil dubitationis habere posse, non est quod moneam. — λέπας] Hunc locum respexit Eustathius ad Iliad. δ', 393. p. 488, 11 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 388, 29 sqq. edit. Lips.) et δὲ τι χοῦ ἑνταῦθα καὶ ἀσπεῖσθαι, σκοπητὸν καὶ τὸ χόλωσάμενος καὶ τὸ λόχον εἰσαν. ἀσπεῖσθαι γὰρ καὶ νῦν ὁ χόλος τὸν λόχον ποιεῖ· ὥστε καὶ τῶν τοιούτων κατάρχει δοκεῖ ὁ ποιητὴς τοῖς βουλομένοις οὕτω λέγειν, ὃ μὲν γὰρ φασὶ τὸ τοῦ λόγου νῆμα, καὶ δεῖα τοιαῦτα· ἐν οἷς καὶ τὸ μῦθος καὶ θυμὸς, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐγράφη, καὶ τὸ ἔμεινας καὶ ἐνεϊμας παρ' Εὐριπίδῃ ἐν τῷ· οὐ μάντεως οὐα ἔμεινας, οὐ χρόνῳ μακρῷ σέβην ἐνεϊμας (Hippol. 1321—1323. Valck.) καὶ τὰ παρὰ Αὐτοφρόνι πέλας καὶ λέπας περατοῦντα δύο· σίλχους συνεχεῖς, ὧν τὸ μὲν πέλας δηλοῖ τὸ ἐγγύς, τὸ δὲ λέπας δριεὴν τραχύτητα, ἐξ οὗ καὶ λεπὰτα γδών (Eurip. Hipp. 1248. Valck.) τραγικῶς ἢ δριεὴν. In qua quidem annotatione Eustathii ea recte se habere videntur, quae Lycophronem spectant, quem talibus syllabarum iusibus et delectatum esse scimus, et placuisse aequalibus; Euripidem autem et multo magis etiam Homerum ab hoc turpi consortio strenue vindicandum censemus.

κικά — πλησίον Vind. II. ἡ γέτων Pal. 40. 419. Τὸν Φολνίκα, διὰ τὸ γῆρας· διὰ τὸ τροφὸν εἶναι Ἀχιλλῶος — ἔθνος Θρακικοῦ πλησίον Par. A. τὸν Φολνίκα τὸν τρέφοντα τὸν κούρον Ἀχιλλεῦ· τὸν τραχὺν κατὰ τὸν πάγουρον, διὰ τὸ γῆρας Par. C. δῶτι ἔδραμε τὸν Ἀχιλλεῦ λέγει τοῦτο· τὸν Φολνίκα λέγει διὰ τὸ γῆρατὸν σκληρόδεσμον Vind. II. αἱ δὲ Ἀχιλλεῦ παῖδα ὄντα ἀνέρε-

φε — διὰ τὸ γῆρατὸν — Μακεδόνων Pal. 40.

420. Κατακρύψει πρότερον — Τυμφορηστὸς ὅρος Φθίας ἢ Τραχίνος, ἡ πόλις Θράκης· καὶ ὅρος Τραχίνος ἀρσενικῶς. — διασπᾶσθαι ἀκρωτήριον Par. A. θάψει, ἀφανίστι Par. C. υποδέξεται, πρην ἢ — πόλις, ὅρος Τραχίνος — ἰδεῖν ἀκρωτήριον Vind. II. διὰ Νεοποτλέμου· πρην τοῦ ἰδεῖν ἀκρωτήριον Pal. 40.

τον πατρὶ πλεῖστον ἐστυγμένον βροτῶν,
 ὁμηρον ὅς μιν θῆκε τετρήνας, λύχνους,
 ὅτ' εἰς νόθον τρήρωνος ἠνῶασθῃ λέχος.

421. τὸν πρὶν Par. AJ. errore e compendiosa vocis πατρὶ (πατῖ) scriptura enato. — 422. τετρήνας λύχνους] Citantur haec verba ab Etymologo p. 754, 44. — 423. ὅτ' εἰς] Par. ABCG. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. et Potter. utrq. Reliqui libri et editiones ὅτ' ἐς. Non deerunt fortasse qui, cum vv. 14. 158. 326. 338. formam ἐς alteri a me praelatam viderint, eequidem autem contra h. l. formam εἰς praelulerim, id aut inconstantiae tribuant, aut neglectui eorum, quae nuper a doctis hominibus, praesertim a Petro Elmsleio hac de re disputata sunt. Quorum neutrum in me cadere, statim docebo. Nam quod in quatuor prioribus locis vulgatam scripturam ἐς retinui, id propterea feci, quod in tali quaestione, quae posita tantum atque inchoata, minime vero adhuc absoluta dici potest, veterum exemplarium auctoritatem non deserendam existimarem. Ea autem in his locis aut nullam praebent varietatem, aut talem, quae nequeat tot reliquorum librorum lectionem labefactare. Nonnihil etiam in hac re aurium iudicio relinquendum censeo; uade facile apparebit, cur v. 158. ἐς non εἰς legendum iudicaverim. Sunt autem in hac re, nisi fallor, etiam quaedam subtiliora, quae non nisi diligentissima comparatione magnoque locorum apparatu pernosci atque demonstrari possint; quae res cum propter ingentem locorum multitudinem non parvi sit moliminis, ad aliud tempus mihi reservanda est; tum fortasse apparebit, cur ea, quae ab Elmsleio in Praefat. ad Soph. Oedip. Reg. pag. 9. et ad Eurip. Med. 55. p. 87. paullo imperiosius, ut videtur, pronunciata sunt, non omnino pro lege mihi habenda censuerim, neque librorum auctoritatem in hac re, ut illi visum est, prorsus nullam esse existimaverim. Memorabile enim est, ut hoc unum addam, iis in locis, ubi metrum utramque formam admittat, ἐς autem vulgarem lectionem constituat, meliores et accuratiores libros apud Lycophronem huic lectioni aut raro, aut omnino non refragari; contra vero, ubi εἰς vulgo editum sit, si quando, quod sane fit rarissime, varietas ἐς inveniatur, ea non nisi ab optimis Codd. suppeditari. Sic in perpaucis locis, ubi ἐς apud Lycophronem legitur, Codd. meorum lectiones ita se habent: v. 14. ἐς διεξόδους. unus tantummodo liber εἰς. v. 158. ἐς Λειριναλούς. Par. G. Vind. IV. et Vit. III. εἰς. v. 326. ἐς βαδειαν. nulla librorum varietas. v. 338. ἐς πάτραν. nulla lectionis varietas. v. 463. ἐς φύζαν. nulla varietas. v. 501. ἐς χάρας. Par. FJL. Vit. I. et Ciz. εἰς. v. 512. ἐς πάτραν. nulla varietas. v. 747. ἐς μέσην. Par. CEFJL. Vind. IV. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Rehd. εἰς. v. 1472. ἐς τὸ λῆρον. Par. G. Vit. II. et III. εἰς. Contra vero e duodetriginta locis, in quibus vulgo εἰς editum est, duo tantummodo cum varietate ἐς inveniuntur; ita tamen, ut v. 279. Codd. Par. ACEGJ. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. lectionem ἐς γῆν exhibeant; et v. 1158. varietas ἐς θάλασσαν in Codd. Par. A. Neap. III. et Vit. I. reperiatur. — ἠνῶασθῃ] ἐνῶασθῃ Rehd. et utraque Meursiana.

421. Τὸν πρὶν (sic) πολὺ μεμνη-
 μένον ὑπὸ τῶν ἀνδράπων Par. A.
 ἑαυτοῦ, Ἀμύντορι Par. C. τὸν Φο-
 νικά Ἀμύντορι μεμνημένον — ἀπὸ
 Vind. II: Φόνικα παλλακίδι μιγέν-
 τα τοῦ πατρὸς, παμινέσει τῆς αὐ-
 τοῦ μητρὸς Pal. 40. 422. Τυ-
 φλὸν, ἀπὸ τοῦ μῆ, ὁρᾶν· ὅστις αὐ-
 τὸν ἐποίησεν, τρυπήσας τοὺς ὀφθαλ-

μούς Par. A. καὶ τυφλὸν, παρὰ τὸ μῆ
 ὁρᾶν — τρυπήσας, ἐκβαλὼν τοὺς ὀ-
 φθαλμούς Vind. II. 423. Ὅτε εἰς τὴν
 ἕβην δειλῆς . . . Par. A. ἦντα τὸν
 ἕβον τῆς πορνικῆς Κλυτίας ἢ Φδίας
 κατεκλήθη — συνουσία Par. C. διὰ
 τὸ λέγων λέγει — ἐκοιμήθη Neap. I.
 πορνικὸν περισσεύς· διὰ τὸ λέγων
 — καὶ ἐκοιμήθη, καὶ καίτηκ Vind. II.

Τρισσοὺς δὲ ταρχίσουσι Κερκάρου νάπαι
καίηκας, οὐκ ἄπωθεν Ἀλέντα ποτῶν.
τὸν μὲν, Μολοσσοῦ Κυπέως Κοίτου κίχνον,

425

424. Κερκάρου] Κερκάρου Par. C. Vind. IV. Vit. II. III. Κερκάρου
Par. G. Κερκάρου Vind. II. Κερκάρου Par. A. Commemorat hanc
montem Nicander in Theriac. v. 218. ubi Schol. πάλιν δὲ Βουκάρτερος
καὶ Αἰγαλῆς καὶ Κέρκαρος δνόματά εἰσιν ὄρων τῆς Ἀσίας.

425. ἄπωθεν] Sic Par. CF. Vind. II. IV. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II.
Paris. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. ἄποθεν Par.

ABDEGJL. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. ἄποθεν

Par. H. et Vit. II. ἄπωθεν Pal. 40. Similiter variant Codd. infra v. 804.
De forma ἄπωθεν vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 9 sq. — Ἀλέντα] Hic
iterum miraberis, erudite Lector, et insolentiam formae et singularem
poetae audaciam. Nam cum ei h. l. mentio facienda esset Alentis prope
Colophonem fluvii, cuius insigne aquarum frigus vel poetarum earni-
bus illustratum esse e Pausania scimus: communem genitivi formam,
Ἀλεντος, licet metro aptissimam, adhibere noluit, nescio quid in ea
aut elegantiae aut obscuritatis desiderans; finxit autem, quo gravius
haec vox ad aures accideret, doricam genitivi formam Ἀλέντα, quasi
nominativus Ἀλέντας unquam usquamve in usu fuerit. At haec forma
neque extitit unquam, neque cogitari talis potuit ab homine graeco;
usus autem est poeta in fingendo hoc genitivo eadem, sive licentiam
appellare mavis, sive audaciam, cuius plura exempla supra ad v. 180.
tibi propinavimus. Iam vide, quid h. l. Codices exhibeant. Ἀλέντα
Par. ABCDEFGJL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40.
Rehd. et Cod. Bononiensis in edit. Basil. I. fideliter expressus; Ἀλέν-

τα Par. H. Ἀλέντα Vit. II. Ἀλέντι Neap. III. Ἀλέντος edit. Ald. In hoc
tanto librorum consensu facile unumquemque concessurum spero, for-
mam Ἀλέντα, quam Lycophroni restituvimus, genuinam huius loci esse
lectionem; syllabam ὄς autem, quae in quibusdam Codd. alteri supra-
scripta conspicitur, praesertim cum accentus in secunda syllaba reli-
ctus sit, non pro varia lectione, sed pro glossa habendam esse, qua
Scholiastae communem ipsisque notioiem nominis formam indicaverint.
Hanc vero glossam deinde librariorum sive negligentia sive inacidia in
textum irrepsisse, quis est qui miretur? Eandem iam in antiquis
exemplaribus factam fuisse interpolationem, indicant verba Isaacii
Tzetzae, communem formam merito repudiantis; Ἀλέντα δὲ, καὶ οὐκ
Ἀλέντος, Λωρικῶς εἶπε. Eandem doricam genitivi terminationem habes
infra v. 652. Βοαγίδα, et v. 916. Λύρα παρ' ὄχθαις. Pausaniae deni-
que verba, quae supra commemoravimus, haec sunt: VII. 5, 10. ἐν δὲ
τῇ τῶν Κολοφωνίων ἄλσος τε τοῦ Ἀπόλλωνος, δένδρα μέλαινα, καὶ οὐ
πόρρω τοῦ ἁλσος Ἀλῆς ποταμὸς ψυχρότατος τῶν ἐν Ἰωνίᾳ. Et VIII. 28,
3. Ἀλεντος δὲ τοῦ ἐν Κολοφῶνι καὶ ἐλεγείων ποιηταὶ τὴν ψυχρότητα
ἄδουσι. — 426. τὸν μὲν] Canterus: „Calchantem; is enim quum post
illium captum venisset Colophonem, quaesivit e Mopso vate, quot grossos

παλλακίδος Pal. 40. 424. Τοὺς
τρεις δὲ θάψουσιν, Κάχαρινα, Ἰδο-
μενῆα καὶ Σθένελλον· παραληπι-
κὸς ἡ Κολοφῶν· γάπα δὲ, οἱ σύμ-
φῆτοι τόποι (in marg. ὅρος Κολοφῶ-
νος) Par. A. θάψουσιν, κηδεύσουσι
— ὅρος Κολοφῶνος — συνδενδρῶι
τόποι, κοιλιάδες Par. C.

425. Λάρους, οὐ πόρρωθεν Ἀλῆς
ποταμὸς Κολοφῶνος· ποιητικῶς δὲ
εἶπεν Ἀλέντα Par. A. λάρους, διὰ
τὸ λευκόν — ποταμοῦ Κολοφῶνος
— ὕδατων Par. C. τοῦ Ἀλεντος
Neap. I. λάρους, ἧτοι γηραιούς —
πόρρωθεν τοῦ Ἀλεντος ποταμοῦ
Vind. II. 426. Τὰ τρία ἐπίτεια

σὺς παραπλαγχθέντα θηλείας τόκων,
ὅτ' εἰς δ' ἄνθρωπων δῆριν ἐλκύσας σοφὴν
τὸν ἀνθάμιλλον, αὐτὸς ἐκ μαντευμάτων
σφαλεῖς λαύσει τὸν μεμορμένον πότμον.
τὸν δ' αὖ τέταρτον ἐγγόνων Ἐρεχθεώς,

430

ficus quaedam haberet; respondet ille, decies mille, modium et unam; id quod ita se habere compertum est. Tum vicissim ex Calchante Mopsus de sue quadam quaesivit, quot illa porcellos ferret; ad quam quaestionem quum non posset Calchas respondere, posset vero Mopsus, Calchas ex oraculo periit, quo fuerat illi mors indicata, quum primum in vatem se praestantiorē incidisset. Hanc fabulam de morte Calchantis habes apud Strab. XIV. p. 642. Serv. ad Virg. Eclog. VI. 72. cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 171. et Meinek. ad Euphor. fragm. p. 102. Aliter Eustathius ad Odys. φ. 28. p. 1900, 26. edit. Rom. (Tom. II. p. 248, 8. edit. Lips.) εἰ δὲ καὶ Κάλχαντα τὸν μάντιν (ἀνείλεν ὁ Ἡρακλῆς) ἐπὶ τῷ μετρίῳ τῶν ὀλύνθων, ὡς ἱστορεῖ καὶ Λυκοφρῶν. Eandem narrationem ex antiquis in Lycophronem Scholiastis desumptam, servavit etiam Tzetzes ad v. 980: Ἡρακλέους τὰς Γηρυόνοιο βούς ἐλαύνοντος ἐξ Ἐρυθείας, καὶ ἰδόντος τὸν Κάλχαντα τοῦτον ὑπὸ τινὰ ξρινεὸν καθήμενον, συνέβη ἐρωτῆσαι αὐτὸν, πόσους ὀλύνθους ἔχει ἡ ξρινεὸς; τὸν δὲ εἰπεῖν, δέκα μεδύμους καὶ ἓνα ὀλύνθον, ὥστε μὴ δύνασθαι χωρῆσαι ἐπιπυθόμενον τῷ μεδύμῳ· τοῦ δ' Ἡρακλέους πολλὰ βιαζόμενον τὸν περσφὸν ἐπιθεῖναι τῷ μεδύμῳ, καὶ μὴ δυναμένου, ὁ Κάλχας αὐτοῦ καταγέλασθαι ὄθεν ὀργισθεὶς ὁ Ἡρακλῆς, πατάσας αὐτὸν κονδύλῳ ἀπέχετεινε, καὶ ἔθαψε περὶ τὸν ξρινεόν. — Κυπέως Par. A. κύπεσσ Par. D. et Neap. III. — κύκρον] τέκρον Par. K. superaddita tamen altera lectione. 427. παραπλαγχθέντα] παραπλαχθέντα Par. K. et Vind. IV. — τόκων]

τόκων Par. AK. Vind. II. et Vit. II. τόκων Vit. I. τόκων Rehd. τόκων Par. G. Vind. IV. et Vit. III. τόκοις Par. H. — 429. ἀνθάμιλλον] αὐθάμιλλον Par. AF. ἀναυθάμιλλον Vind. IV. utraque lectione in unam coniuncta. — 430. σφαλεῖς] σφαγείς Par. K. — 431. ἐγγόνων] Sic Par.

καὶ ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος — τὸν Κάλχαντα, διὰ τὸ μαντικόν Par. A. λέγει τὰς αἰτίας, πῶς θανοῦνται — τοῦ ἐνδύοντος ἡμῶς ἡμέτια διὰ τῆς θέσεως Ἀπόλλωνος Ἡλίου — τοῦ σπερματικοῦ — πόλιον, μάντιν, γηραιόν Par. C. τὸν Κάλχαντα τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ αὐτοῦ σπερμογόνου, τὸν ὑπὲρ τὴν, τὸν Κάλχαντα λέγει· λείπει τὸ ταρχύσουσι αἱ νύπαι τοῦ Κερκάρου Vind. II. Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Μελωσσῇ τιμωμένου· ἐνδύσεως αἰτίον· κυπῆς γὰρ τὸ ἡμάτιον — Κολίτου, συνουσίας αἰτίου. Κάλχαντα διὰ τὸ γηραιόν, ἢ διὰ τὸ μαντικόν· προγιγνώσκει γὰρ ὁ κυκνὸς τὴν ἐαυτοῦ τελευτὴν Pal. 40.

427. Τῆς χοίρου πλαγχθέντα καὶ ἀγνοήσαντα θηλείας γονῶν Par. A. τῆς χοίρου, σαρύφου (sic) — ἀγνοήσαντα — ἔνεκα τῶν γεννήσεων Par. C. χοίρου θηλείας ἀστοχῆσαντα, πλα-

νχθέντα Vind. II. ἀπατηθέντα Pal. 40. 428. Ὅτε εἰς ἀγρίων σύκων φιλονεικίαν σύρας ἐπιστήμονα Par. A. τῶν ἀγρίων σύκων — φιλονεικίαν δοῦς, διὰ τὸ αὐτὸν πρῶτον ἡρωτηκέναι, πόσους ὀλύνθους ἔχει ἡ συκὴ τὸν Μόϊνον — προσητικὴν Par. C. σύκων — πόλεμον Vind. II. ἀγρίων σύκων Pal. 40. 429. Τὸν ἀνταγωνιστήν — ὁ Μόϊνος Κάλχαντα Par. A. εἰς τὸν ἀντίμακτον Μόϊνον — τῶν προσητικῶν Par. C. τὸν ἀνταγωνιστήν, ἦσαν τὸν Μόϊνον Vind. II. τὸν σύμμακτον Μόϊνον Pal. 40. 430. Στυλῆται ποιήσας κοιμηθήσεται τὸν μεμορμένον θάνατον Par. A. ἐκπεσὼν — μεμορμένον Par. C. ἀστοχῆσας Neap. I. ἀποπεσὼν Neap. III. ἀστοχῆσας καταλάβη, κοιμηθήσεται τὸν πεπορμένον θάνατον Vind. II. 431. Τὸν Ἰδομενεῖα· Λιδὸς γὰρ Μίνως καὶ Πα-

Αἰθωνος αὐτάδελφον ἐν πλασταῖς γραφαῖς.
τρίτον δὲ, τοῦ μόσυνας Ἐκτῆνων ποτε

ABDEGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. I. et reliquae deinceps omnes, excepta Sebast. *ἔχγονον* Par. CFHL. Ciz. et edit. Sebast. *ἐκ γόνων* Vit. I. cum glossa ἀπό. De veritate nostrae lectionis nemo, opinor, dubitabit, qui sciat, quomodo Grammatici veteres, nimis fortasse subtiliter, inter *ἔγγονος* et *ἔχγονος* distinxerint, et quam diligens eiusmodi subtilitatum rimator fuerit Lycophron. Vid. *Thom. Mag.* Eclog. voc. Attic. p. 849. edit. Bern. *ἔχγονος*, ὁ υἱός· *ἔγγονος* δὲ, ὁ υἱοῦ ἢ θυγατρὸς υἱός· καὶ *ἔγγονη*, ἡ τούτων θυγάτηρ. ibiq. not. Oudendorp. *Etym. M.* p. 308, 54. *ἔγγονος*; υἱός υἱοῦ· οἷον ἐς ἐστὶ ἐν τῇ γονῇ. et p. 321, 3. *ἔχγονος*, ὁ υἱός· οἷον ἐς ἐστὶ ἐκ τῆς γονῆς. *Eustath.* ad *Odyss.* γ'. 123. p. 1460, 18. edit. Rom. (Tom. I. p. 117, 5. edit. Lips.) τὸ δὲ *ἔχγονος*, τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσιν *ἔγγονος*, καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τῇ ἀμφιβόλῃ ἐισαγαγόν τοῖς ὕστερον, τινῶν μὲν λεγόντων *ἔγγονον* τὸν υἱόν, ὡς *ἔγγυς γόνον*· *ἔχγονον* δὲ τὸν υἱανόν, ὡς ἐκ γόνου ὄντα· ἐτέρων δὲ τὸ ἀνάπαλιν· *ἔχγονον* μὲν τὸν υἱόν, *ἔγγονον* δὲ τὸν ἐκ παίδος· ὁ καὶ κρατεῖ μάλιστα. Idem ad *Odyss.* λ'. 235. p. 1682, 18. (Tom. I. p. 411, 34. edit. Lips.) εἴη δ' ἂν οὖν κυριολεκτικῶς *ἔχγονος* μὲν ὁ προσεχὺς ἐκ τινος γεννηθεὶς· *ἔγγονος* δὲ ὁ ὡς εἰπεῖν *ἔγγυς γόνος*· ἀπόγονος δὲ ὁ ἀποτέρω γόνος. Idem ad *Odyss.* ε'. 813. p. 611, 12. edit. Rom. (Tom. II. p. 74, 8. edit. Lips.) et ad *Odyss.* ο'. 225. p. 1780, 53—60. edit. Rom. (*Odyss.* Tom. II. p. 98; 19—26. edit. Lips.) Obloquitur tamen Tzetzes, ex more suo priorum Grammaticorum praecepta temere contemnens: ad v. 580. *ἔχγονον οἱ λαοὶ τὸν υἱόν διὰ τοῦ ᾧ γράφουσι*, τὸν δὲ *ἔγγονον* μετὰ τοῦ γ'. ἐγὼ δὲ ἀντιστροφῶς τὸν *ἔχγονον*, ὡς ἐκ τοῦ γόνου γόνον, μετὰ τοῦ ᾧ γράφω· τὸν δὲ υἱόν, *ἔγγονον* μετὰ τοῦ γ', ὡς ἐγγενήθέντα. Et iterum ad v. 899. *ἔχγονον, τὸν υἱόν, διὰ ᾧ πάντες γράφουσι*· τοῦ δὲ υἱοῦ υἱόν, διὰ τοῦ γ'. ἐγὼ δὲ ἀντιστροφῶς τὸν τοῦ υἱοῦ υἱόν ἐκ τοῦ γόνου γόνον λέγω· μάλλον δὲ τὰ δύο διὰ τοῦ ᾧ ἐκφάτω. *Ἐγγονον* δὲ *ἔχθρον*, τὸν γονὴν *ἔχοντα*· καὶ γυναῖκα καὶ ἄνδρα *ἔχοντα* ἢ γόνον καὶ τέκνον, ἢ δυναμένην γονοποιεῖν, *ἔγγονον* μετὰ τοῦ γ' ἐκφάτω. Cf. praeterea Interpp. ad *Hezych.* h. v. *D'Orville.* ad *Charit.* p. 209. sq. edit. Amstel. et *Ilgen.* ad *Hymn. Homer.* p. 498. Neque tamen diffiteor hunc Grammaticorum canonem, secundum quem nepotes, sire generatim omnis posteritas *ἔγγονοι* dicendi sint, filii autem filiaeque *ἔχγονοι* dicantur, non ubique a Codd. nostris, pro insigni eorum in talibus inconstantia, ita confirmari, ut de vera cuiusque loci lectione dubium esse non possit. Vid. infra ad v. 480. 580. 693. 899. et 1067. — 432. ἐν πλασταῖς γραφαῖς] πλαστοῖς Ms. Canteri. ἐν λόγους ὁμοῖως Pal. 40. superadd. πλαστοῖς λόγοις. — 433. μόσυνας] Sic simpliciter exhibent Par. ACG. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Cod. Aldinae editionis; pariterque infra v. 1432. scripturam μόσυνα libri mei praeter unum omnes confirmant. *Strabo* XII. p. 549. τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ δένδρεσιν ἢ πυργίοις οἰκοῦσι, διὸ

δαμαρδὺς· Μίνως δὲ, *ἄευκλιαν*, τοῦ δὲ Ἰδομενέως· — *ἔγγονον* τοῦ Διός, παρὰ Ἀθηναίους καὶ Ἀρχάσιον Par. A. τὸν δευτέρον λέγει τὸν Ἰδομενέα, τὸν ἔχοντα τειρατὴν γενεάν ἀπὸ τῶν ἀπογόνων τοῦ Διός Par. C.

432. Τοῦ Ὀδυσσεὺς λέγει — ἐν τῇ πεπληνημένῃ (fors. πεπλασμένη) γραφῇ· ἐν γὰρ τῇ Ὀδυσσεὺς ἐψευσατο *Ἀέθων*. ἀκούειν καὶ ὀνομάζε-

σθαι Par. A. διὰ τὸν πεπλασμένον λόγον τῷ Ὀδυσσεὺς; κὼν εἰπόντα ἐν τῇ Ἰθάκῃ, ᾧ ἀδελφός· εἶπα τοῦ Ἰδομενέως — ἐν υποκριτικαῖς ἀποκρίσεσι Par. C. ἦγον τοῦ Ὀδυσσεὺς, τὸν ἀδελφὸν ἐν ψευδέσι Vind. II. πλαστοῖς λόγοις Pal. 40.

433. Τὸν Σθένειον, τοῦ τὰ τέλη τῶν Βοιωτικῶν Θηρῶν· Ἐκ τῆς γὰρ, οἱ Θηβαῖοι Par. A. ἀπὸ κοινοῦ

στερῶν δὲ δικέλλη βουσαφήσαντος γόνον,
ὃν Γογγυλάτης εἶλε Βουλαῖος Μυλεὺς,
ἀγγλάτῳ μάστιγι συνθραύσας κάρα,

435

καὶ μωσυνοίλους ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, τῶν πύργων μωσύνων λεγομένων. Cf. Hesych. et Steph. Byz. v. μωσύνοικοι. Etym. M. v. μόσυν p. 591, 34. De quantitate secundae syllabae, ex Hierodiani sententia, ita praecipit *Draco Straton*. p. 46, 20. τὸ μόσυνος, Φόρκυνος, πόλινος, τῶν εὐθειῶν συστελλομένων, ἐξέτινε τὸ ὤ, κατὰ γνώμην Ἡρωδianoῦ. Quae eadem etiam leguntur apud *Arcaid.* de Accent. p. 193, 24. — *Ἐκτῆρων*] Vid. Paus. IX. 5, 1. Suid. et Favorin. v. *Ἐκτῆρες*.

434. βουσαφήσαντος] βουσαφήσαντος Par. BFHJL. Vit. I. Ciz. βουσαφήσαντος Vit. II. — 435. Γογγυλάτης] Scaliger satis obscure: *Strebulus*. Assentior equidem Cantero, qui Iovem a torquendis fulminibus sic dictum existimavit. *Hesychius*: γογγυλεῖν, συστρέφειν. γογγυλεῖν, συστρέφειν. Cf. Suid. v. γογγυλεῖν. — Βουλαῖος] Vid. Paus. I. 3, 5. Lex. Seguer. p. 181. Βουλαῖα· Διὸς ἢν βαμὸς ἐν τῇ βουλή, ὃς ἐλέγτο βουλαῖα, ὡς ἀπὸ τῆς βουλῆς. — Μυλεὺς] fortasse nihil amplius, quam Iupiter Lapis. Vid. *Ekhel.* doctr. num. III. 326. *Zoëga* de Obelisc. p. 205. *Spoken*. Miscell. erudit. Antiq. p. 75. *Liebe* Gotha numar. p. 309. *Scaliger*:

Pilumnus ora dissipans sudaculo.

436. ἀγγλάτῳ] Codd. mei omnes tenuem spiritum exhibent, uno excepto Par. A. in quo haec vox duplici spiritu notata est, ἀγγλάτῳ. Eadem diversitas videtur iam in antiquissimi exemplaribus obtinuisse, cum Grammaticos veteres incertos videamus, quomodo hanc rem expedian. Confugiunt enim, ut solent, ad diversas derivationes, lectoribus optionem relinquentes, quam cuique loco aptiorem existimare velint. Quae quidem ratio cum per se inepta sit, siquidem cuiusvis vocis compositae non possit nisi una certa origo inveniri; tum hoc loco res ita est comparata, ut facile quid verum sit, quid non, perspicia-tur. Iam vide, quid Grammatici afferant. *Hesychius*: ἀγγλατεῖν· δαί-κειν, ὡς ἄγος ἐξελαύνειν, φρυαδεύειν. τινὲς δὲ, ῥαπίζειν. Etym. M. p. 10. 34. ἀγγλατεῖν· δαί-κειν, φρυαδεύειν, ἐπιτάσσειν· οἱ δὲ, ἀπικίζειν. ubi fortasse corrigendum est: οἱ δὲ ἀπικολ, ῥαπίζειν. Hae autem glossae e duobus Scholiis conflatae videntur, quorum alterum ad Herodoti locum V. 73. pertinet, alterum ad Soph. Oedip. Tyr. v. 403. (Herm.) Cf. Gloss. Herodot. p. 1134. edit. Gaisf. Schol. ad Soph. Oedip. Tyr. I. I. p. 19. edit. Elmsl. et Suid. v. ἀγγλατεῖν, apud quem haec Scholia integra et disiuncta leguntur. His tertium admiscuit Favorinus,

τὸ ταρχύουσιν — τὰ τεῖχη καταχρη-
στικῶς Par. C. τοὺς πύργους, τὸ
τεῖχος τῶν Θηβῶν Neap. I. τὸν Σθέ-
νελον, τὸν υἱὸν τοῦ Καπανεως —
τοὺς πύργους, τὸ τεῖχος Θηβῶν
Vind. II. 434. Ἰσχυρὰ δικέλλη
κατασκάψαντος τὸν γόνον Par. A.
ἰσχυρὰ· τεichoμαχικῇ ὁργάνῳ — με-
γάλως καταστρέφαντος, ἢ μέλλοντος
καταστρέφαι Par. C. κατασκαφή-
σαντος, ἵγουν τοῦ Καπανεως, υἱὸν
Vind. II. καταστρέφαντος Pal. 40.
435. Τὰ τρία ἐπώνυμα τοῦ Διὸς
Par. A. ὁ ἐλαύνων καὶ κινῶν τοὺς

γογγύλους καὶ χεῖρας ἐπὶ τὰ ἔργα —
ἐφρόνευσε — δι' οὗ αἱ βουλαὶ γίνον-
ται — ὁ εὖρων τὴν τῶν μυλῶν κα-
τασκευὴν· τοῦ Διὸς ἐπώνυμα ταῦτα
Par. C. Καπανεά ὁ Ζεὺς, ἐπίδρατον
τοῦ Διὸς — καὶ ἐφρόνευσε — δι' οὗ
τὸ δουλεύειν — ὁ τὰς μύλας τῶν
λεόντων συντρίψας Vind. II. Ζεὺς
δι' οὗ οἱ γρόνθοι, δι' οὗ αἱ βουλαὶ,
δι' οὗ οἱ δόδοντες κινεῖνται Pal. 40.
436. Δασέως, τῷ ἐλαύνοντι τοὺς
ἀσεβεῖς· ψιλῶς δὲ, τὸ ἄγαν ἐλα-
νομένη κεραυνῷ· οὕτω δὲ νῦν —
συντρίψας κεφαλὴν Par. A. συν-

ἦμος ξυναίμους πατρὸς αἱ Νυκτὸς κόραι

ex nostro loco petitum: ἀγηλατεῖν, διώκειν, εἰς ἄγος (leg. ὡς ἄγος) ἐξελαύνειν, φυγαδεύειν, κεραινοῦν· τινὲς δὲ βαπτίζειν. — ἀγηλατεῖν· ἐάν δασύνῃς, τὸ ἄγος καὶ τὸ μέλασμα ἐλαύνειν· ἐάν δὲ φιλάῃς, ἀντὶ τοῦ ἀπελάσσειν. Simplicem glossam habent Lex. Seguer. p. 12, 14, et 22, 17. Gregor. Corinth. p. 546. edit. Schaef. Assentitur Eustathius, ab ἄγος deducens, ad Iliad. ζ'. 367. p. 647, 36. edit. Rom. (Tom. II. p. 117, 17. edit. Lips.) καὶ τὸ ἄγος δὲ μεσοῦται, ἀπ' οὗ περ οὐ μόνον ὁ ἄγιος καὶ τὸ ἀγιάζειν καὶ ἡ ἀγιστεία καὶ ἡ παναγὴς θυσία καὶ ὁ εὐαγὴς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐναγὴς, καὶ ὁ ἐξάγιστος καὶ τὸ ἀγηλατεῖν. Aliter tamen ad Iliad. δ'. 2. p. 437, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 350, 44. edit. Lips.) ἔκ τοῦ ἀπαγεῖν καὶ ἀπελαύνειν τὸ φιλούμενον ἀγηλατεῖν. et ad Odys. λ'. 617. p. 1704, 3. edit. Rom. (Odys. Tom. I. p. 441, 32. edit. Lips.) ἡγῆλαζειν δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς τὸ διώκειν, ἄγειν, φυγαδεύειν πορθεῖν, ἵνα ἢ τὸ κακὸν μόρον ἡγῆλαζεις, ἀντὶ τοῦ, κακὴν τύχην ἄγει· καὶ τὸ, πάγχυ κακὸν ἡγῆλαζει, ἀντὶ τοῦ ὁδηγεῖ, ἄγει. πρωτότυπον δὲ αὐτοῦ τὸ ἀγεῖν καὶ τὸ ἐλαῖν, ὅθεν ἡγῆλαζ, καὶ κατὰ παραγωγὴν ἡγῆλαζειν, καὶ κατὰ τροπὴν ἡγῆλαζειν· διὸ οὐδὲ δασύνεται ἡ ἀρχονσα, ἐκ τοῦ ἀγεῖν γάρ. χρήσιμον δὲ εἰς τοῦτο καὶ τὸ ἀγηλατεῖν παρὰ Σοφοκλεῖ· ἐκεῖνο μέντοι καὶ δασύνεται παρὰ τὸ ἄγος. Tertium denique derivationem ab adverbio ἄγαν commemorat Etym. M. p. 10, 1. ἀγῆλατῶ· Λυκοφρον, ἀγῆλατῶ μάλιστα συνθλάσας κἀρα· λέγει δὲ τῷ κεραινωῖ. ἐάν μὲν δασέως, τῷ τοὺς ἀσβεῖς ἐλαύνοντι· ἐάν δὲ φιλάς, τῷ ἄγαν ἐλαυνόμενῳ. Eadem habet Favorinus Eclog. p. 76, 10. edit. Dind. Ex his tribus explicandi rationibus, quas Grammaticos iniisse videmus, eas, quam ultimo loco posui, plane nihili esse videtur, et ob hunc solummodo Lycophronis locum a Scholiastis excogitata; ex reliquis autem duabus apparere videtur, fuisse inter Grammaticos, qui duo diversa verba, ἀγῆλατεῖν et ἀγῆλατεῖν statuerent, quorum alterum, tenui spiritu notandum, a verbo ἄγειν deducerent, ita ut abigendi significatio ei inesset; alterum autem a voce ἄγος, ut esset, *piaculum sive piaculo obnoxios expellere*; fuisse vero etiam, qui utrumque verbum ex eodem fonte derivarent, sed pro diversa significatione, modo aspera, modo tenui spiritu notandum censerent. Quorum neutrum omni ex parte verum esse arbitror. Videtur enim hoc verbum ἀγῆλατεῖν, ut βοῆλατεῖν, ἱππῆλατεῖν et similia, Ionicae esse originis, et a voce ἄγος, quam Iones scimus cum tenui spiritu pronuntiassent, deducendum; eundem vero spiritum etiam ab Atticis poetis in verbo ἀγῆλατεῖν servatum esse, licet vox ἄγος in Attica dialecto cum altero spiritu pronuntiaretur. Ex hac autem diversitate, cuius non pauca exempla in graeca lingua repertiuntur, factum est, ut Grammatici, incerti quid de hoc verbo statuerent, aut mutarent spiritum, aut utrumque ponerent, aut in varios errores etymologicos delaberentur. — μάλιστα] Hesych. Λιδὸς μάλιστα, τῷ κεραινωῖ. Aptē contulit Potterus Iliad. β'. 782. γ'. 812. et verba Lycophronis κεραινώη μάλιστα quae infra v. 740. leguntur. — συνθλάσας] Hoc multo fortius et significantius est, quam quod in Neap. III. libro, alioquin rarissime interpolato, et in Etym. M. I. l. legitur: συνθλάσας. Videtur tamen e glossa in textum venisse. Cf. Eurip. Orest. 1585. (Pors.) πρῶτα συνθραύσω σέθεν. Praeterea librorum aberrationes e falsa pronuntiatione exortae sunt: συνθράψας Par. DG. Vind. II. IV. Vit. II.

θλάσας κεφαλὴν Par. C. τῷ σφοδρῷ κεραινωῖ· εἰ μὲν φιλοῦται, τῷ ἄγαν ἐλαύνοντι· εἰ δὲ δασύνεται, τῷ τοὺς ἀσβεῖς ἐλαύνοντι μάλα στεφρῷ κεραινωῖ Neap. III. ἤγουν ὀργιστικῇ Pal. 40. 437. ἤντικα τοὺς

περὶ Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνέικην· λέγει δὲ αὐταδέλφους τοῦ Ἰδίου πατρὸς Οἰδίποδος — αἱ Μοῖραι ἢ Ἐρινύες Par. A. ἤντικα — διὰ τὸ ἀφάνες — αἱ θνητότερες, ἤγουν Ἑρινύες Par. C. ἤντικα ἀδελφούς καὶ υἱούς

πρὸς αὐτοφόντην στρήνον ὥπλισαν μόρου.

Διοιοὶ δὲ δειθρων Πυράμου πρὸς ἐκβολαῖς
αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι Διραίνου κύνες
δηθέντες, αἰχμάσουσι λισθίαν βοτῇ

440

III. συνδάρας Par. K. — χάρα] Ab hac meliorum librorum scriptura discedunt Par. CG. Vit. I. II. III. Ciz. χάραν exhibentes, quam formam mirum est h. l. ab omnibus editoribus adhuc toleratam esse, cum infra v. 981. ubi aliquam saltem dubitationis excusationem habuissent, alteram formam χάρα recte admitterent. At tales senioris Graecitatis formae non videntur obtrudendae Lycophroni. Vid. *Eustath.* ad Iliad. 9. 84. p. 700, 56. edit. Rom. (Tom. I. p. 191, 43. edit. Lips.) ὥς γὰρ ἡ νύμφη καὶ τὸ νύμφη παρὰ τε ἄλλοις καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ, οὕτω καὶ τὸ χάρα παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ἡ χάρα παρὰ τοῖς ὕστερον. Schol. ad Eurip. Hecub. 432. ἡ χάρα τῶν νεωτέρων ἐστὶ. Recte igitur Muellerus in fine adnotationis ad hunc locum ita censet: „At cum Lycophron ubique veterum magis, ut Homeri et Tragicorum, premat vestigia, quam recentiorum, legendum mihi videtur in omnibus, quae habet, locis, χάρα, cui lectioni quoque plerique, iisque optimi concinunt Codd. Mss. Seld. et Etymol. M.“ — 438. αὐτοφόντην] Hoc restitui e Codd. Par. ABCDEFJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ba-

sil. I. et Steph. αὐτοφόντην^{ov} Par. GH. et Rehd. αὐτοφόντου edit. Ald. et reliquae deinceps omnes. Aptissime autem dicitur αὐτοφόντης στρή-
νος. De hac voce, Alexandrinae, ut videtur, dialecto propria, vid. *Sturz.* de Dialect. Alexandr. p. 195. et *Lobeck.* ad Phrynich. p. 381. — ὥπλισαν] ὥπλισαν^{solus} Neap. III. Memorabilis sane varietas, quam etiam veteres Scholiastae agnoscunt, per ἐκλήσαν et διήγειραν expli-
cantes. — μόρου] Par. A. Vind. IV. et Edit. omnes, excepta Basil. I.

μόρου^{ov} Par. BGHL. Vit. I. Ciz. et Rehd. μόρον Par. CDEFJK. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I.

439. Διοιοὶ δὲ] *Canterus.* Mopsus et Amphilocheus, qui cum in Cili-
ciam simul venissent, Amphilocheus, quia volebat Argos secedere, tra-
didit Mopso sacerdotium suum in annum servandum: quo elapso, quum
nollet Mopsus depositum reddere, ventum est ad arma, seque mutuo
interfecerunt. Alii hanc pugnam e disceptatione de artis peritia ortam
volunt. — Πυράμου] Πυράνου Par. DGK. Vind. IV. et Vit. III. vitiose.

440. σφαγαῖσι] σφαγεῦσι Par. K. Διραίνου] Sic libri fere omnes, et
Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. Διραίνου Rehdig. et
Edit. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. et Meurs. utrq. Διραίνου Par. A.

441. αἰχμάσουσι] αἰχμάσσουσι Vat. 1307 et Vit. II.

Οἰδίου Pal. 40. 438. Πρὸς τὴν αὐτόχειρα οἰστροπην, μανίαν ἐὼ-
πλισαν, θάνατον Par. A. διήγει-
ραν Par. B. διὰ τὸ ὑπ' ἄλλων
ἀναρεθῆναι Ἑρεοκλέα καὶ Πολυνέ-
κην^{ov} μανίαν, ἔρωτα — ἠτρεπίσαν
Par. C. ἐκλήσαν Neap. III. οἰ-
στρον, μονομαχίαν — θανάσιμον
Vind. II. καὶ μόρον ὑπ' ἄλλων Pal.
40. 439. Οἱ δύο δὲ περὶ Ἀμφι-
λόχου καὶ Μόφου^{ov} Πύραμος ποτα-
μὸς Πάμφυλλας Par. A. ῥῶον — τῆς
πειμένης δηλαδὴ Μαγάρου πρὸς
ἐκχέσει Par. C. Ἀμφιλόχος καὶ

Μόφους οἱ μάντιες — τοῦ ποταμοῦ
Πάμφυλλας Vind. II. 440. Ἰδιο-
κτόνοις σφαγαῖς — Ἀπόλλωνος θρεμ-
ματα Par. A. ταῖς ὑπ' ἄλλων,
ἡγουν ταῖς ἐκ μονομαχίας γνωμέ-
ναις σφαγαῖς — μάντιες, προσφι-
λεῖς Par. C. ταῖς ὑπ' ἄλλων σφα-
γαῖς — ἐπίβητον τοῦ Ἀπόλλωνος —
ὑπέρηται Vind. II. ὑπ' ἄλλων Pal.

40. 441. Μαχόμενοι ἀποδνή-
σκουσι (in marg. πολεμήσουσι) ἐσχά-
την κραυγὴν Par. A. πόλεμον, μά-
χην^{ov} τὸ δὲ σχῆμα χαριεντισμός^{ov} οὐ-
δεὶς μετὰ τὸ ἀποθανεῖν πολεμᾷ

πύργων ὑπὸ πτέρῃσι Παμφύλου κάρης:

αἰπὺς δ' ἀλιβρώς ὄχμος ἐν μετακλίψ

Μάγαρσος ἀγνῶν ἤρκων σταθήσεται,

ὥς μὴ βλέπωσι, μηδὲ νερτέρων ἔδρας

δύντες, φρόνῳ λουσθέντας ἀλλήλων τάφους.

445

442. πύργῳ Par. A. — πτέρῃσι] Eustath; ad Iliad; β. 637. p. 310, 10. edit. Rom. (Tom. I p. 251, 33. edit. Lips.) καὶ πτέρῃσι δὲ πόλεως ἡ βίσις παρὰ Αὐκοῦρῳ, γινόμενη ἐτυμολογικῶς παρὰ τὸ πατεῖν ἔραν, ἔγκῃ ἢ πατέρα, καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, πτέρῃσι. Idem ad Dionys. Perieg. v. 809, p. 256, 20. edit. Bernh. τὸ δὲ πόδας ἴδης ἐξ Ὀμήρου ληφθέν Πανδάρῳ μὲν δέδωκεν ἀφορμὴν ἀπὸ ὅρου εἰπεῖν, τῷ δὲ Αὐκοῦρῳ πτέρῃσι πύργου, καὶ ἄλλαις κλημύσι. — Παμφύλου Par. G. Vind. II. IV. Vit. II. III. Cf. Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 854. p. 265, 20. edit. Bernh. — 443. ἀλιβρώς] Miram est, quod ex accuratioribus libris solus Pal. 40. hanc lectionem habeat, reliqui autem, et optimi quidem, formam analogiae repugnantem, ἀλιβρός exhibeant, aut inter utramque lectionem incerti fluctuent. Sic ἀλιβρός Par. ADEFGK. Neap. I. III. Vat. 1307. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Ba-

sil. I. Steph. et Pott. utrq. ἀλιβρός Par. BC. Vind. II. et Rehd. ἀλιβρός Par. HL. Neap. II. Vit. I. II. et Ciz. ἀλιβρός cum accentu in penultima, Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Favorinus: ἀλιβρός ὁ ἀπὸ θαλάσσης βιβρωσόμενος. Rectius Tzetzes: ἀλιβρός, ὁ ὑπὸ θαλάσσης βεβρωμένος· ὅθεν ἐμοὶ μέγα τοῦτο δοκεῖ γράφασθαι. Similiter enim ἀβρός, ἀτρός, ἀπτός et reliqua, quae a perfectis passivi formantur. De accentu talium nominum praeceptum Arcadius, p. 93, 19. τὰ ἀπὸ παρακειμένων σντηθέντα διὰ τοῦ τος κληόμενα, ὀξύνεται· ἀπτός, ἔγνός. Cf. Goettling. in libello de accentu graec. ling. §. 34. p. 89. Paullo explicatius de his nominibus egit Choeroboscus apud Etymologum p. 3; 39—49. — 444. Μάγαρσος] Sic dedi e Par. ABCH. Reliqui libri et Edit. omnes Μέγαρσος. Nostram autem scripturam tuerentur Arrian. de exped. Alexandr. M. II. 5, 17. Strabo XIV. p. 676. qui de Mopsi et Amphilocho certamine, mutuaque eorum caede referens, haec addit: καὶ νῦν οἱ τάφῳ δεικνύνται περὶ Μάγαρσας τοῦ Πυράμου πλησίον. Cf. Steph. Byz. v. Μάγαρσος, et Plin. Histor. Nat. V, 27. — σταθήσεται] σταθμήσεται Par. A. — 445. μηδὲ] μὴ δὲ Par. CGH. Vit. I. III. et Edit. Ald. — 446. λουσθέντας] Hypallage poetis usitatissima. Sic Par. ACDEFH. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. Pal. 40.

Par. C. τεθνηκότες, ἀναιρεθέντες πολεμίσουσιν ἐσχάτην μάχην Vind. II. πτανθέντες Pal. 40.

442. Ὑπὸ ταῖς τοῦ πύργου πτέρῃσι τῆς Παμφύλου θυγατρὸς Par. A. κλισμάτων — πρόποσι, τοῖς κάτω τόποις τῆς Μεγάρου πόλεως Par. C. τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων, τῶν θεμελίων — τῆς Μεγάρου, τῆς θυγατρὸς τοῦ Παμφύλου Vind. II. ἡ γούνη πόλεως Μεγάρου, ἡ ἦν θυγατὴρ Παμφύλου Pal. 40.

443. Ὁ παραθαλάσσιος δὲ ὑψηλὸς πύργος ἐν τῷ μεταξύ Par. A. ὑπὸ τῆς θαλάσσης βεβρωμένος Neap. I. ὑψηλὸς, ὑπὸ τῆς θαλάσσης βιβρω-

σόμενος πύργος, ἐν τῷ μέσῳ τόπῳ τῶν τάφων· ἐν τῷ μεταξύ Vind. II.

444. Πόλις, ἡ Ἀθῆναις Μαγαρίας ἱερὸν, μέσον τῶν δύο τάφων· οἱ δὲ ἐπὶ θεῶν Ἀθηνᾶς, καὶ ὅρος Παμφύλλας· οἱ δὲ πόλιν — καθαρῶν τάφων, διὰ τὸ πολεμίσαντας ἀναιρεθῆναι Par. A. μαρτυκῶν — κλισθήσεται Par. C. ἱερὸν Ἀθηνᾶς Neap. III. πόλις — καθαρῶν, μεμασμένων τάφων — γενήσεται Vind. II.

445. Ὅπως μὴ βλέπωσιν, μηδὲ τὰς καθέδρας τῶν κατωτέρων Par. A. ὅπως — νεκρῶν καθέδρας Vind. II. οἰκίας Pal. 40. 446. Ὑποδύντες, τῷ φρόνῳ τοὺς ἀλλήλων λουσαντες

οἱ πέντε δὲ Σφήκειαν εἰς Κεραστίαν
καὶ Σάτραχον βλώξαντες Ὑλάτου τε γῆν,
Μορφῶ παροικήσουσι τὴν Ζηρινθίαν.

ὁ μὲν πατὴρ μομφαῖσιν ἡλαστρομένος
Κυρχεῖος ἀντρων Βωκάρου τε ναμάτων,

450

et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. λουσθέντες Par. J. λουσθέντες Par. BGKL. Neap. III. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich.

447. πέντε δὲ] Parisini omnes, Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Impressi omnes. πέντε δὲ Vit. I. et Ciz. etiam in Scholiis. — Σφήκειαν εἰς Κεραστίαν] Libri nihil variant. Stephanus vero Byzantinus v. Σφήκεια hunc versum ita profert:

οἱ πέντε που Σφήκειαν εἰς Κεραστίδα,
ubi Codd. Par. 1412 et 1413 etiam vitiosius exhibent Σφήκida εἰς Κεραστίδα. Formas Κεραστίς et Κεραστίδας habet idem Steph. Byz. v. Κύπρος. Κεραστίς Nonnus Dionys. XIII. v. 441. Cerastis Plin. Hist. Nat. V. 31. Cf. Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 508. p. 198, 8. edit. Bernh.

448. Σάτραχον] Σίτραχος Par. A. Hanc varietatem etiam Tzetzes in antiquis exemplaribus invenerat: τινὲς δὲ διὰ τοῦ ἑ γράφουσι Σίτραχον. — βλώξαντες] Par. A. βλώσαντες. De hoc verbo vid. Eustath. ad Odys. μ'. 295. p. 1723, 1 sqq. edit. Rom. et ad Odys. π'. 466, p. 1809, 17 sqq. edit. Rom. (Odys. Tom. II. p. 25, 33. et p. 132, 29. edit. Lips.) et Favorin. Eclog. p. 137, 8—19. edit. Dind. — Ὑλάτου τε γῆν] Ὑλάτου στέγην Par. A. in marg. Hunc versum citat Steph. Byz. v. Ὑλη. ubi Codd. Par. 1412 et 1413 vitiosissime exhibent: καὶ σὲ τρώγον. βλώσαντες Ὑλάτου τε γῆν. Praeterea Apollinem Hylatem a Stephano Byz. vv. Ἀμασσος, Ἐρύσθεια et Τεύβρος, pariterque ab Eustath. ad Iliad. ε'. 710. p. 596, 45. edit. Rom. (Tom. II. p. 63, 30. edit. Lips.) commemorari, iam Potterius adnotavit. — 449. Μορφῶ] Vid. Paus. III. 15, 11. et Hesych. h. v. — Ζηρινθίαν] Sic ex meis libris solus Par. J. Reliqui omnes Ζηρινθίαν. Vide tamen quae supra ad v. 77. adnotavimus. Varia lectio Τροίηντιαν, quam Tzetzes commemorat, in libris hodie non comparat. — 451. Κυρχεῖος] Hanc antiquissimam lectionem esse et nostri libri docent, et ipse Tzetzes, imprudenter eam refellens, testimonio suo confirmat. Allato enim Euphronionis loco, (in quo meliores libri etiam Κυρχεῖος non Κυρχεῖος exhibent) haec addit: ἐγὼ δὲ καὶ ἡ γράφω τὸ χῆρ, καὶ πάντες οὐκ οἶδ' ὅθεν διαφθορῶν τοῦτο γράφουσιν

τύμβους Par. A. μιανθέντες — εἰς πλανηθέντες, καταντήσαντες — Ἀ-
Par. B. μιανθέντας Neap. II. ὑπείς- πόλλωνος Vind. II. παραγενόμενοι

ελθόντες, αἵματι μιανθέντας (sic)
Vind. II. 447. Τὴν Κύπρον νή-
σον· οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρῶτον
Σφήκεια — οἱ δὲ τὴν ἑσπέρην πολ-
λὰς ἔχουσαν Par. A. Κύπρον, ἑσ-
πέρην πολλὰς ἔχουσαν Par. C. Κύ-
προν· ἐκαλεῖτο γὰρ καὶ οὕτως Vind.
II. ὡς ἀπὸ τῶν ἐκείσε οικισάντων
ἀνδρῶν λεγομένων Σφήκων, οἱ κέ-
ρατα ἐλέγοντο ἔχειν Pal. 40.

448. Ποταμὸς Κύπρου — πελά-
σαντες, καὶ τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος γῆν
Par. A. ἐλθόντες, πελάσαντες Par. C.
πόλις καὶ ποταμὸς [Κύπρου, — ἀπο-

Ἀπόλλωνος — τὴν Κύπρον Pal. 40.

449. Τὴν Ἀρροδίην — κατοικί-
σουσι τὴν Τροίηντιαν Par. A.
εἰς τὸ ἔσθιον τῆς Ἀρροδίης Par. B.
τὴν Ἀρροδίην, τὴν τιμωμένην εἰς
τὴν Ζηρινθον Par. C. τὴν Κύπρον,
ἣ τὸν τῆς Ἀρροδίης ναόν — τὴν
Θρακίην Vind. II. 450. Ὁ μὲν
ταῖς τοῦ πατρὸς μομφαῖς ἐξελαθεῖς
Par. A. παρὰ τοῦ Τελαμῶνος —
ἀπεληλαμένος Par. C. ὁ Τεῦκρος —
ἐξελαυνόμενος Vind. II. ἀνιδυσμοῖς
δεδιωμένος Pal. 40. 451. Βασί-
λεὺς Σαλαμῖνος — ποταμὸς Σαλα-

δύμους ξύναιμος, ὡς ὀπατρίου φρονεῖς

(alii ē γράφουσι). Et paullo infra: τὸ δὲ *Κυρχεῖος* γενική ἐστὶ κατὰ διάλεκτον. Hoc ultimum verissimum esse intelligitur e Choerobosc. ad Theodora. Can. apud Bekk. p. 1194. τὰ εἰς *εὖς* πέντε κλίσεις ἐπιδέχονται, κλίνονται γὰρ διὰ τοῦ *ε* καὶ *υ* ποιῶς, οἷον *Ἀχιλλεῖος*, βασιλῆος· καὶ διὰ τοῦ *ε* καὶ *ω* Ἀιτικῶς, οἷον *Ἀχιλλέως*, βασιλέως· καὶ διὰ τοῦ *η* καὶ *υ* παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἰωσιν, οἷον *Ἀχιλλῆος*, βασιλῆος· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις *Αἰολεῦσιν*· ἀλλ' οἱ *Αἰολεῖς* προπαροξύνουσιν, *Ἀχιλλῆος* καὶ βασιλῆος· παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις Ἰωσι διὰ τῆς *εἰ* διὰ τοῦ *ο* καὶ *υ*, οἷον *Ἀχιλλεῖος* καὶ βασιλῆος· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις *Αἰολεῦσιν*· ἀλλὰ πάλιν οἱ *Αἰολεῖς* προπαροξύνουσιν, *Ἀχιλλεῖος* καὶ βασιλῆος λέγοντες· παρὰ δὲ τοῖς Βοιωτοῖς διὰ τοῦ *ι* καὶ *υ*, οἷον *Ἀχιλλῆος*, βασιλῆος. Cf. Etym. M. p. 189, 26-sqq. et Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 384. p. 168, 9—14. edit. Bernh. Codicum meorum lectiones hae sunt: *Κυρχεῖος* Par. AC. Neap. III. Vat. 1307. Viind. II. et Edit. Basil. I. et Steph. *Κυρχεῖος* Par. H. *Κυρχεῖος* Par. FGGK. Neap. I. II.

Viind. IV. Vit. III. *Κυρχεῖος* Par. DL. Vit. I. II. Clz. *Κυρχεῖος* Par. BE.

Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. et Sebast. *Κυρχεῖος* Par. J. *Κυρχεῖος* Edit. Pott. utrque et Reich. *Κερχεῖος* est emendatio Canteri, repetita in Par. II. Commel. et Meura. utrque. *Κυρχεῖος πάγος* citatur e Sophoclis Teucro apud Steph. Byz. h. v. Praeterea hoc nomen sine *γ* legitur apud Paus. I. 36, 1. Strab. IX. p. 393. Cf. Heyn. ad Apollod. III. 12, p. 341. Sturz. ad Pherecyd. p. 78. Meineke. ad Euphor. fragm. p. 71. — *Βακάριον*]

Βουκάριον Par. C. Strabo IX. p. 393. *Βάκαρος δ'* ἐστὶν ἐν Σαλαμῖνι ποταμός, ὃ νῦν *Βωκαῖλος* καλούμενος. Et Hesych. h. v. *Βάκαρος* ποταμός ἐν Σαλαμῖνι, ἐκ τοῦ *Ἀκάμαντος* ὄρους φερόμενος. Originem nominis docet Eustath. ad Iliad. β. 637. p. 309, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 250, 37. edit. Lips.) et ad Dionys. Perieg. 511, p. 199, 32. edit. Bernh.

452. *δύμους ξύναιμος*] Teucer, amittinus Cassandrae. Erat enim, inquit Canterus, filius Hesionae, quae fuit Priami soror, ac Telamoni, capta ab Hercule Troia, pro praemio donata, quod muros primus conscenderat. *Patrium pullum* dicit Aiace[m] Telamonium, quoniam ex eodem, quo Teucer, patre, sed matre alia natus erat. — *ὀπατρίου*] Apertum est sic dicere debuisse Lycophronem, nec potuisse aliter, nisi prorsus ineptire vellet; fratres enim ab eodem patre, alter vero ex altera matre nati, non possunt *uterini*, nisi ab homine demente denominari. Recte igitur Tzetzes varietatem lectionis, *ὀγαστρίου*, quam in antiquis exemplaribus invenerat, librorum socordiae imputavit: *ὀγαστρίου*, ἦτοι τοῦ ὀμογαστρίου ἀδελφοῦ, γράφουσι τινες, καὶ λέγουσι κακῶς φάναι τὸν ποιητὴν· ὁ *Ἄϊας* γὰρ καὶ ὁ *Τεύκρος* ὀμογαστριοὶ οὐκ ἦσαν, ἀλλ' ὁ μὲν *Ἄϊας Περιβολας* ἦν πῦς, τῆς *Πορθάνας* θυγατρὸς, *Τεύκρος* δὲ *Ἡσιόνης*. Ἐγὼ δὲ οὐ τῷ ποιητῇ προσάπτω νῦν τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ τοῖς μεταγενεστέροις· ὀπατρὶον γὰρ εὐρόντες ἀμυδρῶς γεγραμμένον, ἀντὶ τοῦτου *ὀγαστρίου* ἔγραψαν. Hoc verissime monitum esse, neminem fugit, qui veteres libros attigerit; sciunt enim harum rerum periti, quam facillis error sit inter *ρ* et *π*, et quam saepe librarii litteras *τ* et *π* inter se computaverint. Hanc antiquam corruptelam e nostris Codd. quinque exhibent: ὁ γαστρίου τροφεὺς (sic) Par. A. ὀγαστρίου Par. H.

μῖγος Par. A. ποταμός Σαλαμῖνος δ 40. 452. Ὁ ἐμὸς ἀδελφός, ὁς *Βάκαρος* — *δευμάτων* Par. C. τῶν περὶ ὁ τροφεὺς τοῦ γαστρίου τοῦ *Κυρχεῖος* πατὴρ σπηλαίων — (sic) Par. A. τοῦ ἐνὸς πατρὸς υἱὸς ποταμοῦ — καὶ ἀπὸ Viind. II. ἦγουν ὄντες, τοῦ *Τελαμώνος* — ἀδελφοῦ *Σαλαμῖνος* — ἀπὸ τῶν τόπων Pal. Par. C. τοῦ *Ἀϊαντος* ὀμοπατρὶον

πώλου, νόθον φέτωμα, συγγενῶν βλάβη,

et Ciz. ὁ γαστροῦ Vlt. I. ὡς ὀγκαστροῦ Par. L. Praeteres in Par. D. in margine adnotatum est: γρ. ὀγκαστροῦ, et Paraphrastes Vaticanus habet, ὡς τοῦ ὀγκαστροῦ γονεύς Αἰάντος. In Editionibus autem, quae omnes alteram lectionem tuentur, nihilominus tamen videmus duobus modis peccari; primum, quod divisim ὁ πατρός, contra grammaticae rationem, exhibeant; quod vitium solus Potterus animadvertit ac sustulit; deinde quod ipse Potterus, qui πατρός recte edidit, hanc vocem cum aspero spiritu proferat, quae secundum Grammaticos debeat cum tenui spiritu notari. Vid. Etym. M. p. 627, 33. Ὀπατρος, κασλῆνη-τος, ψιλοῦται. τὸ δ' πρὸ τοῦ π, μὴ κατὰ ἀναφορικὴν ἔννοιαν, ψιλοῦται ἀπώρα. οὕτω καὶ ὀπατρος. Cf. Hesych. vv. ὀγαστρο. ὄζυες. ὄζροον. ἔξυλον. ὀριχας. Eustath. ad Iliad. λ'. 257. p. 843, 8. edit. Rom. et Schol. Venet. p. 311, a. 25—35. edit. Bekk. At priusquam ab hoc loco discedamus, verbulo lectores admonendi sunt de Muellieri sententia, qua ille lectionem ὀγκαστροῦ Lycophroni vindicandam existimavit. Hic enim locus documento esse potest, quam parum felicitis hujus viro, aliquin fortasse nimis cauto, hoc criticum negotium cesserit, et in quantas ipse, saepenumero ne animadvertens quidem, difficultates sese implicaverit. Rationes autem eius, ut breviter eas comprehendam, haec sunt: lectionem a Tzetze commemoratam antiquissimam esse, ideoque restituendam; deinde ὡς ὀγκαστροῦ coniungendum esse, ut Cassandra Teucrum dicat Salaminiae a patre electum iri, ac si uterinum fratrem occiderit; dolere autem Cassandram sortem Teucrici consanguinei, iniusta passuri, quippe qui neque commiserit tale facinus, neque, ut νόθον φέτωμα, committere tale omnino potuerit. Harum autem rationum plane nulla est, quae non, ut ita dicam, vel sponte corruat. Ex antiquitate enim lectionis, quae tandem peti potest lectionis commendatio, si inepta est? Errasse autem scimus librariorum etiam ante saeculum duodecesimum, quo Tzetzes Commentarios suos composuit; eo quidem, quod concedam, rarius, quo accuratiore scriptura tunc libri viderent exarari. Deinde vero, quod secundo loco posuit, Teucrum insigni iniuria a patre affectum iri, cum is tanta in illum severitate animadversurus sit, ac si uterinum fratrem occiderit: id manifestum est cogitationem plane alienam huic loco inferre. Telamon enim, cum Teucrum sine Aiace ab Illo redeuntem patria prohiberet, non id spectavit, qua illi ratione fratres olim fuerint; sed id acerbissime doluit, fortissimum filium alterius filii culpa atque segnitie ex tanta calamitate non servatum esse. Itaque eum, quasi ipse fraternum sanguinem profuderit, a patria atque adspectu suo arcuit. Cassandram autem, patriae exitum furibunde lugentem, an tu credis hunc Teucrici sortem, consanguinei scilicet sui, commiserari? Talis tamque tener affectus in talem dolorem non cadit; et eo minus in Cassandram cadit, quo commotiore animo hominem consanguineum, cognatis exitium molientem, debuit detestari. Itaque haec omnia, quae dicit, in opprobrium Teucrici, acerbissima irrisione dicta sunt. Rem denique conficiat locus Homericus Iliad. μ'. 370 sq. qui vel solus debuit Muellerum ab impugnanda vulgata lectione detertere:

ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
καὶ οἱ Τεύκρος ἅμ' ἤε κασλῆνητος καὶ ὀπατρος.

453. φέτωμα] φέτωμα Par. DHJK. Vind. IV. Vit. III.

Neap. I. et II. συγγενής καὶ ἐξάδελφος — ἦγουν τοῦ Αἰάντος ὁμοπατρός Vind. II. 453. Τοῦ πώλου ξένον γέννημα — τῶν συγγενῶν βλάβη Par. A. ξένον γέννημα, ἦγουν τῆς Ἡοιώνης· ὁ Τεύκρος δηλαδὴ — διὰ τὸ κατατρώσαι τοὺς Τρώας ἐν τοξείᾳ (fors. εὐτοξείᾳ) Par. C. ἦγουν

τοῦ λίσσαν ἐν ποίμνησιν αἰχματηρίαν
 χέαντος, ὃν χάρωγος ὤμηστοῦ δορά 455
 χαλκῷ τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ,
 μίαν πρὸς ἔδην καὶ φθιτοὺς πεπαμμένον
 κέλευθον, ἣν γωρυτὸς ἔκρυψε Σκύθης,
 ἥμιος καταΐθων θύσθλα Κωμύρω λέων

454. ποίμνησιν] Sic Par. EL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Pa-
 ris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ποίμνησιν Vit. II. ποίμνησιν
 Par. ABCDFGHJK. Vind. II. IV. Vit. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ba-
 sil. I. Steph. et Pott. utrq. quae lectio facillime intelligitur quomodo
 in vetustioribus libris ex altera forma cum iota adscripto (ποιμνησιον)
 potuerit enasci. Hanc autem antiquam scripturam ποίμνησιν e Codd.
 suis in textum intulit, idemque ποίμνησιν, ut variam scilicet lectionem,
 in notis commemoravit Sebastianus, γέλοιον χρῆμα. Quis alterum tale

aut vidit aut audivit unquam? — αἰχματηρίαν] Solus Par. C. αἰχμητη-
 ρίαν. — 455. χέαντος] λέοντος Par. A. quod e glossa sequentis vocis
 χάρωγος huc irrepsisse manifestum est. — 456. τορητὸν] τορητὸν
 Rehd. et Par. L. in quo tamen correxit librarius in τὸ ῥητὸν, fortasse
 respiciens ad Iliad. v. 323. τὸ ῥητὸν Vit. I. et Ciz.: Si videre cupias,
 quomodo quis manifestissimam corruptelam sanissimae lectioni prae-
 ferat, praelatum emendet, emendatam rursus abiiciat, spretam prae-
 ferat: adeas Muellerei ad hunc locum adnotationem.

457. μίαν — κέλευθον] Vid. Schol. Venet. ad Iliad. v. 821. Eustath.
 ad Iliad. v. 323. p. 934, 43. edit. Rom. (Tom. III. p. 154, 38. edit. Lips.)
 τοιοῦτος δὲ καὶ παρὰ γε τοῖς μετ' Ὀμηρον καὶ ὁ μέγας Ἄσας, ἱπποῦς λε-
 γόμενος τάλλα, δὲγα γε τῆς πλευρᾶς, ὡς καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ. Cf.
 Schol. ad Soph. Ai. v. 832. — καὶ φθιτούς] καὶ φθιτὸν Par. A. καὶ
 omisum in Par. L. — πεπαμμένον Pal. 40. — 459. θύσθλα] sacri-
 ficia. θύσθλα βοῶν] infra v. 720. et 929. θύσθλα καδαρμῶν Orph. Ar-
 gon. 907. Cf. Hesych. h. v. ibiq. Interpp. Schol. Venet. ad Iliad. ζ.
 134. Eustath. ad eund. loc. p. 629, 49. edit. Rom. (Tom. II. p. 92, 23.
 edit. Lips.) et Favorinus h. v. fol. 266. edit. Rom. Singularis θύσθλον;

τοῦ Ἀλάντος — γέννημα — τῶν τρατὸν οὐκ ἐποίησεν Vind. II.
 Τρώων Vind. II. Ἀλάντος, ἣ τοῦ 457. Μίαν πρὸς τὸν Ἄδην καὶ
 Τελαμῶνος Pal. 40. 454. Τοῦ νεκροὺς κεκτημένον Par. A. ἦγουν
 μανίαν ἐν ταῖς ποίμναις πολεμικὴν ἐν τι μέρος εἶχε τοῦ σώματος δυνά-
 Par. A. μανίαν — καὶ ἐν τοῖς προ- μενον ὁ Ἄσας τραπῆναι· ἡ ὑπὸ τὴν
 βάτοις, διὰ τὴν στέρησιν τῶν ὀπλῶν κλεῖδα, ἣ ὅσον τῆς λεοντῆς μέρος
 τοῦ Ἀχιλλέως Par. C. Ἀλάντος — ἔσκεπε ὁ γωρυτὸς τοῦ Ἡρακλέους· ἡ
 μανίαν φρονετικὴν Vind. II. πολε- ὅσον τὸ σῶμα τοῦ Ἀλάντος· τὸ δὲ
 μικήν Pal. 40. 455. Τοῦ Ἡρα- λοιπὸν σῶμα τοῦ Ἀλάντος ἄρρωστον
 κλέους, ὃν ἡ τοῦ ὤμηστοῦ λέοντος ἦν — φθαρτοὺς Par. C. κεκτημένον,
 δορά Par. A. Τοῦ Ἀλάντος λέγει, ἔχοντα Vind. II. 458. Ὅδον, ἣν
 τοῦ ποιήσαντος — λέοντος τοῦ Νε- ἡ φαρκίρα ἔκρυψε, ἡ Σκυδική φαρ-
 μέου, τοῦ ὀμῆ ἱπποῦς, τὸ δὲ ρεῖτρα Par. A. Ὅδον — ὁ Ραδάμαν-
 μα, τὸ ἄρρωστον σιδήρεος Par. C. θος — ἡ βελοθήκη τοῦ Ἡρακλέους
 Τοῦ Ἀλάντος — Ἀλάντα, τοῦ λέον- Vind. II. ἦγουν τὴν πλευρὰν — ἡ
 τος τοῦ Ἡρακλέους — δέσμον, λέον- Σκυδική, ἦγουν ἡ τοῦ Τευτάροσ
 τῇ Vind. II. 456. Τῷ σιδήρεϊ Pal. 40. 459. Ἐνίκα καταπλέγων
 ἄρρωστον οὐ (sic) κατεσκέυασεν ἐν κλάδους, θύρσους, ἢ τὰ θύματα τῶ
 μάχῃ Par. A. ἐν πολέμῳ καὶ τοξο- Αἰὸ ὁ Ζεὺς (leg. ὁ Ἡρακλῆς) Par. A.
 βολαῖς πυντολαῖς Par. C. σιδήρεϊ ὁ Ἡρακλῆς, ἡ διὰ τὴν λεοντήν, ἡ

σφῶ πατρὶ λάσχε τὰς ἐπηχόους λιτὰς, 460
σχύμνον παρ' ἀγκάλησιν αἰετα βράσας.

quem, Muellerus in indicem intulit, nusquam, quod sciam, legitur. — *Κωμόλη* Par. A. — 460. σφῶ πατρὶ] Non Telamoni, Aiacis patri, ut Cantero placuit, sed Iovi, ipsius Herculis genitori. Recte igitur Scholiastae interpretantur, τῷ Ἰδίῳ. *Exstat.* ad Iliad. δ. 301. p. 475. 14. edit. Rom. (Tom. I. p. 378, 41. edit. Lips.) δὲ δὲ τὸ σφούς, ὅπερ εὐθεῖα, εἰ καὶ μὴ πρόχειρος εἰς χρῆσιν, ὁ σφός· ὅθεν καὶ χρηστή δοτικὴ σφοδρῇ, τοῖς ἰδίῳις, καὶ αἰτιατικὴ σφούς, καὶ θηλυκὴν, ὡς εἰσός, σφῆ· ἐξ οὗ καὶ τὸ σφῶ ἀρετῇ, καὶ σφῆσι κεφαλαῖς, ταῖς ἰδίῳις. — λάσχε] Miratur Reichardus, nemini editorum in mentem venisse, quod ipsi in mentem venit, γάσχε. At graviter ipse sibi ob tale inventum succensisset vir optimus, si vel Etymol. M. v. λάσχω, vel Hesychium vv. λάσχωιν, et λάσχεις eiusque Interpp. inspexisset. — 461. αἰετα βράσας] „Quum Telamon quodam tempore pro liberis Iovi sacra faceret, Hercules casu illac transiens hospitioque exceptus sacris interfuit, puerumque Aiacem, quem brachiis gestabat, leonina sua donavit, simul precatus Iovem patrem, ut infantem redderet invulnerabilem; quod eius votum aquilae praetervolantis omine comprobatum fuit, et inde puer Ajax dictus putatur. Meminit fabulae Pindarus Isthm. VI. (V. 35—80. edit. Boeckh.) Pro αἰετου lego αἰῆτου vel αἰήτου; una dumtaxat mutata litera.“ Haec Canterus; quae, licet non omni ex parte satisfaciant, eiusmodi tamen sunt, ut iudicium hominis non desideres. Reliqui post eum editores, praeter novissimum, tacite hunc scopulum praetervecti sunt; quod prudenter fecerunt, siquidem nihil habuisse videntur, quo aut explicando aut emendando locum iuvarent; longe certe in eo prudentiores Muellero, qui, quatuor lectionibus, αἰετα, αἰητα, αἰητον; αἰετου, in annotatione propositis, tandem quintam aliquam, „δέλεται, aquila“ in indicem inferre non dubitavit, quasi nondum satis abusus esset lectorum patientia. Nos autem, ut lectionem αἰετα recipere, potissimum permovit tantus Codd. nostrorum consensus, ut, licet facillime emendandi rationes in promptu essent, manum tamen abstinere. Minime enim accedimus eorum sententiae, qui nihil pro corrupto habentes, nisi quod facile emendari possit, facilitatem emendationis certissimum et vitii et medellae indicium putant. Scimus enim, quam fallax ista, quam dicunt, sit facilitas, et quam saepe haec ratio etiam clarissimos emendationum artifices fefellerit. Iam vero Codd. lectiones indicemus. αἰετα Par. BDEFGJKL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. et Editt. Steph. Pott. utrq.

διὰ τὸ ἀνδρεῖον Par. C. ὁπότε θύων
θυσίας — ἐπιδέτον· τῷ Αἰῷ ὁ Ἡρα-
κλῆς Vind. II. 460. τῷ ἰδίῳ πα-
τρὶ ἔλεγεν τὰς ἐπηχόους παρακλή-
σεις Par. A. εὐπροσδέκτους εὐχάς
Par. B. ἐφώγει παρακλήσεις, ὡς
παρεκάλεσε δοδῆναι. Τελαμῶνι ἄρ-
ξαν τέκνον Par. C. ἰδίῳ — ἐπολεῖ,
παρεκάλεε αὐτὸς εὐπροσδέκτους. In
margine τοῦ σφός, σφῆ, σφόν Διο-
λκαί εἰσιν ἀντιωνυμιαί, γινόμεναι
ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν πλη-
θυντικῶν· ἀπὸ τοῦ πρώτου προσω-
που τῶν πληθυντικῶν, τοῦ ἡμεῖς,
ποιοῦσιν οὐκ ἀλλολεῖς τὸ ἄμὸς, ἀμῆ,
ἀμόν· καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου, τοῦ

ὑμεῖς, τὸ ὑμός, ὑμῆ, ὑμόν·
οὕτω δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν
πληθυντικῶν, τοῦ σφεῖς, τὸ σφός,
σφῆ, σφόν· εἰσι δὲ αἱ τοιαῦται
πᾶσαι παραγωγαί· φασὶ γὰρ οὕ-
τως· ἄμὸς οἶκος, ἦτοι ὁ ἔμὸς· ὑμός
οἶκος, ἦτοι ὁ σός· σφός οἶκος, ἦτοι
ὁ ἐκείνου· ἄμοι καὶ ὑμοῖ καὶ σφού
πατὴρ, ἀμῶ καὶ ὑμῶ καὶ σφῶ πα-
τρί, ἀμόν καὶ ὑμόν καὶ σφόν πα-
τέρα Vind. II. 461. Τὸν Αἰαντα
παρὰ ταῖς ἀγκάλας τὸν ἐρωόμενον
καὶ προσφιλῆ κινήσας Par. A. φί-
λου Par. C. νιόν· ἤγουν τὸν Αἰαν-
τα· ἐπὶ αὐτὸν γὰρ αὐτὸν, δὲ καὶ ὑπὲρ
αὐτοῦ θύει — ἐν χερσὶ Par. C. φέ-

οὐ γὰρ τι πείσει φῖτον, ὥς δ' Ἀχιμνιος

et Sebast. ἀττα Par. A. ἀετ τὰ Neap. I. et Ciz. ἀεττα^{ov} Par. H. ἀττον Par. C. ἀεττον Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. I. et Reichard. Praeterea non reticenda est lectio Edit. Par. II. αλέτου, quam Ioannes Meursius, ne sublato quidem vitio, quod in accentu est, temere in altera editione sua repetendam curavit. At haec est mera coniectura Iosephi Scaligeri, nullius Codicis auctoritate confirmata. Quam si quis nostrae lectioni praeferendam existimet, poterit sane ex rationibus metricis, atque ex eo, quod in voce αλετός allusio quaedam ad nomen Aiakis insit, nonnihil firmamenti ac roboris sententiae suae parare, atque in eam rem uti praeclaro illo loco, qui est apud Pindarum: (Isthm. V. 47—51. Boeckh.)

ταῦτ' ἄρα οἱ γαμέτρω πέμψεν θεός
ἄρχον ὁλωνῶν μέγαν αλετόν· ἀδεία δ' ἔνδον γινέσκει χάρις,
εἰπὲν τε φωνήσας ἄτε μάντις ἀνὴρ·
ἔσσεταί τοι παῖς, ὃν αἰεῖς, ὦ Τελαμών·
καὶ γινέσκει φανέντος πέλειε' ἐπ' ὠνυμον εὐρυβλίαν Ἀλάν-
τα, λαῶν ἐν πόνοισι ἐκπαγλὸν Ἐνναλλίου.

Vehementer tamen vereor, ne haec, quamvis sint speciosa, ad labefactandam librorum lectionem non sufficiant. Perquam enim mirum videri debet, lectionis αλετοῦ, sive αλητοῦ, ut Canterus voluit, in Codicibus plane nullum reperiri vestigium; quod, nisi quid manifestius esset, saltem in eo deprehenderemus, si accentus, quem libri constanter in secunda syllaba servant, loco suo motus reperiretur. Saepe numero enim accidit, ut in vocabulis, aut transpositione literarum aut alia interpolatione corruptis, pristinus tamen accentus, verae lectionis quasi index, a librariis relinqueretur. Videmus deinde Doricam genitivi terminationem in ᾱ h. l. a libris tanto consensu exhiberi, ut temerarius esset, qui eam aut sollicitare, aut de alio nomine, quam quod in ας exire posset, cogitare vellet. Tale autem, quale poscimus, quid, ad sensum saltem, convenientius excogitari potest, quam id ipsum, quod libri suppeditant, αττας sive αέττας? Cogitaandum denique, an σκύμνος, quod proprie de ferarum catulis, non item de pullis avium dici solet, recte possit cum αλετοῦ coniungi. Cum αττα autem coniunctum nihil habet, quod non optime et ex more poetarum dictum sit. At alia statim oritur dubitatio, et ea quidem eiusmodi, a qua maxime debemus liberare poetam nostrum, dubitatio metrica. Solent enim docti et limati illius aetatis poetae in quasvis leges potius, quam in metricas peccare. Has autem leges quis non intelligat turpissime violari, si vocem αττης eadem, qua ter in Theocriti carminibus (Id. XII. 14. et 20. XXIII. 63.) legitur, syllabarum mensura, correpta nimirum tertia a fine syllaba, etiam h. l. debeamus metiri? Aut enim demonstrandum nobis est, fieri potuisse, ut haec syllaba a Lycophrone produceretur, aut haec lectio, tot licet reclamantibus libris, eiicienda. Et hic sane periniquo casu accidit, ut non solum ex tota antiquitate ne unum quidem, quod aciam, praeter Theocritum, qui tamen contrarium probat, huius vocabuli locupletem testem evocare possimus, sed etiam a Grammaticis, a quibus rarae vocis originem et usum dili-

λον κινήσας Neap. III. τὸν Ἀλάντα,
τὸ γέννημα, τὸ βρέφος — ἐν ταῖς
ἀγκύλαις — τοῦ φίλου Τελαμώνος,
Δωρικῶς βασιλέως, κατασχὼν Vind.
II. τοῦ φίλου Τελαμώνος, Δωρικῶς
Pal. 40.

462. Οὐ πείσει γὰρ τὸν πατέρα,
ὥς ὁ διάπυρος καὶ θερμός Par. A.
καταπέσει Par. C. ὁ Τεύκρος τὸν
πατέρα Τελαμών — διὲ δ' Ἀλας,
ὁ πολεμικός — τὸ Ἀμυγαῖον πῦρ
Vind. II.

genter enotatum exspectares; in hac re tantum non destituamur. Nam quod Alcmæanem (Vid. Argum. Theocr. Id. XII. coll. Etym. M. p. 43, 40. et Favorin. v. αἰτίας) κόρας αἶτας dixisse, et in Ara Dosiadae v. 5. (Anal. Br. T. I. p. 413. Cf. Valck. Diatr. in Eurip. c. XII. p. 130.) Χρύσας αἶτας scriptum esse, ab aliis iam adnotatum legimus: horum primum, cum non integer Alcmæanis versus servatus sit, et verba quae supersunt ne dubitatione quidem careant, in nostram rem plane nihil valet; alterum autem eiusmodi est, ut tali testimonio neque possimus neque velimus uti. Grammatici autem, sicubi huius vocis mentionem faciunt, aut iusto breviores sunt, aut falsa et prorsus inutilia effundunt. Vid. Hesych. v. αἶται. Lex. Seguer. v. αἶται. Anecd. gr. Tom. I. p. 35, 9. αἶται, τὸν ἐταῖρον· Ἀριστοφάνης δὲ τὸν ἐρωμένον. Suid. et Favorin. v. αἶτης. Cyrilli Lex. M. laudat. ab Albert. ad Hesych. v. αἶται p. 108. αἶτης, ἐταῖρος· παρὰ τὸ αἶλ συνεῖναι τοῖς ἐταῖροις. Etym. M. p. 43, 31. αἶτης, ὁ ἐρωμένος· παρὰ τὸ αἶλιν, ὃ ἐστὶ πνέειν· ὁ εἰσπνέων τὸν ἐρωτὰ τῷ ἐραστῇ. φασὶ γὰρ γίνεσθαι τὸν ἐρωτὰ ἐκ τοῦ εἰσπνέεσθαι· ἐκ τῆς μορφῆς τοῦ ἐρωμένου· ὁθεν καὶ εἰσπνήλας καλοῦσι τοὺς ἐραστὰς παρὰ Λάκωνι. ἡ αἶτης κνέως ὁ μέσος, ὁ μήτε θρασὺς μήτε ἱταμός. ἰτης οὖν, αἶτης, ὁ μὴ ἰτης, ὁ ἐστὶν ἱταμός, ἀλλὰ θυμήρης ὡς ὁ ἐραστής· ἡ ὁ ἄμα τινὲς ἰων, τοῦ αἰμοῦ σημαίνοντος· οὕτω Μεθόδιος. Argum. Id. Theocr. XII. τὸ ἐπίγραμμα αἶτης, ἐπεὶ καὶ τοὺς ἐρωμένους ἐνοιο αἶτας καλοῦσιν, ὡς Θερπαλός. καὶ γὰρ Ἀλκυμὴν τὰς ἐπεράστους κόρας λέγει αἶτας· οἱ δὲ αἶτας τοὺς ἐταῖρους. φασὶ δὲ τινες λέγεσθαι τοὺς ἀγαθούς, οἷον μὴ ἰτας, ἀντὶ τοῦ μὴ ἱταμούς. ἡ αἶτης· ὁ συναῖτης καὶ συμπολίτης. εἰ δὲ ἐπὶ ἐρωμένον τάσσοιτο, λέγοιτο ἢ ἂν ἀπὸ τοῦ εἰσάειν καὶ εἰσπνέειν τὸν ἐρωτὰ τῷ ἀγαπῶντι. Haec vero omnia, quae adscripsimus, quid, quaeso, aliud probant, quam grammaticos ipsos vim et originem huius vocis ignorasse, et aliis locis alias accommodasse significationes? Nobis autem aptiorem huius vocis derivationem quaerentibus, nihil et sensui, et syllabarum mensurae, quam evincere debemus, convenientius visum est, quam nomen αἶτης a verbo αἶω derivare. Esset enim, quod ad sensum attinet, puer, qui se amanti mollem atque audientem praebet, qui preces eius exaudit, qui redamat amantem, amasius. Productionem autem primae syllabae verbi αἶω praeter locos Homericos, qui neminem fugiunt, etiam Atticorum poetarum usus satis tuebitur: cf. Aeschyl. Eumen. 847. et 880. Suppl. 60. Sophocl. Oed. Col. 181. 304. Eurip. Hec. 174. et Aristoph. Nub. 1168. Vid. etiam Seidl. ad Eurip. Troad. 156. Insolentior autem secundae syllabae productio tantum abest ut infringat sententiam nostram, ut multo etiam confirmare videatur. Erat enim huius verbi, nisi magnopere fallimur, propter notionis ambiguitatem in antiquissima poesi frequentissimus usus, ita ut, pariter atque in verbo αἶω factum videmus, syllabae secundae vocalis pro metri necessitate modo corripienda esset, modo producenda. Huius autem productionis licet in iis carminibus, qui Homeri nomine feruntur, exemplum hodie non reperiat; sive id casu accidit, sive, quod multo est probabilius, factum est diligentia eorum, qui postea haec carmina perpolirent: possumus tamen ex Hesiodo, cuius non minor est auctoritas, luculentum sane huius rei testimonium proferre; scripsit enim Eoy. 215. (196.): ὃ Πέλοψ, σὺ δ' αἶε δίτης, μηδ' ὕβριν ὀφείλλε, ut ex Etym. M. p. 43, 5. certissima emendatione restituit Spohnius. Reliquis autem duobus locis, quos idem vir doctissimus ad hunc Hesiodi versum attulit, consulto uti nolumus; quippe quorum alter ex Aeschyl. Choeph. v. 827. nihil praebet, nisi valde incertam Schuetzii emendationem; alter autem, ex fragm. apud Schol. Hephaest. p. 172. Gaisf. deprimptus, cum ex infimae aetatis poeta sit, vix ullam possit habere auctoritatem.

Nunc autem dicendum mihi est, cur scripturam αἶται, manifesto falsam, alteri αἶτα, quae unice probanda est, et cuius potissimum causa tota haec instituta est disputatio, praetulerim. Est nimirum hic

πρηστήρ Ἐννοῦς, οὐ ποῖ ἐς φύζαν τραπέϊς
ταῦρος βαρύφρων, δυσμενεστάτου ξένων
ἔτυψε δώρῳ σπλάγχνον, ἀρνεύσας λυγρόν 465
πήδημα πρὸς κνώδοντος αὐτουργούς σφαγᾶς.
ἔλᾳ δὲ πάτρας τῆλε Τραμβήλου κάσιν,
ὃν ἡ ξύναιμος πατὴρ ἐκλοχεύεται,

locus, si quid video, in eorum numero habendus, ubi maxima cautio adhibenda est, ne id, quod per se quidem rectum est, reponendo, scriptori tale quid obtrudamus, quae is aut nesciverit aut noluerit uti. Non enim id agendum est critico, ut scriptorem suum, talem praesertim, qualis est Lycophron, ab eiusmodi peccatis studiose liberet, sed ut, quomodo is cum aliqua ratione peccare potuerit, ostendat. Dubitare autem non possumus, quin fuerint inter Grammaticos, qui vocem αἰέτης, sive eam ab αἰε, ut Cyrillus, sive aliunde deducerent, cum diphthongo scribendam existimarent. Habemus eius rei locupletem testem Eustathium ad Odys. δ'. 361. p. 1500, 28. edit. Rom. (Tom. I. p. 170, 36. edit. Lips.) αἰέτης, διὰ διχρόνου, ὁ ἐρώμενος, ἦγουν ὁ εἰσπώνων τῷ ἔρωτι τὸν ἑραστήν· εἰσπώνεται γὰρ φασὶ τῆς μορφῆς τι καὶ τῆς ὥρας· ὅθεν καὶ εἰσπώναι (leg. εἰσπώνηαι, quod vitium non relinquere debebat is, qui novissimae editionis curam susceperat) παρὰ Λάκωνιν οἱ ἑρασταί· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τινι ῥητορικῇ λεξικῇ· ἐν ἑτέρῳ δὲ ὁ ῥηθεὶς αἰέτης, ἦγουν ἐρώμενος, διὰ διφθόγγου φέρεται. Et ad Odys. ε'. 478. p. 1547, 21. edit. Rom. (Tom. I. p. 232, 30. edit. Lips.) εἰ δὲ αἰέτης, ὁ ἐρώμενος, καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται, οὐκ ἔστιν ἀμφιβαλεῖν. Hanc talem scribendi rationem, insolentiorē altera, et grammatica explicatione indigentem, an Lycophroni, poetae grammatico, eripiamus? praesertim cum tot eam repositant Codices, ut eorum consensus vel solus emendaturientem deterreat.

463. Ἐννοῦς] Ἐννοῦς Par. G. Vind. IV. Vit. III. — οὐ ποῖ] οὐ ποῖ Par. D. οὐδέ ποῖ Par. L. οὔτε ποῖ Ciz. οὐ τέ ποῖ Vit. I. — ἐξ] Sic libri sine ulla varietate omnes. — 464. δυσμενεστάτου] δυσμενεστάτων Par. H. — ἔξων] ξένου Par. EK. — 465. δώρῳ] Cf. Soph. Ai. 647. et 804. Herm. — 466. πήδημα] Cf. Soph. Ai. 820. Herm. Eurip. Troad. 772. Seidl. — αὐτουργούς] αὐτουργοῦ Par. HL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ald. — 467. Τραμβήλου] Meminit huius loci Eustath. ad Iliad. β'. 770. p. 343, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 278, 17. edit. Lips.) Cf. Athen. II. 43. d. et Parthen. Erot. XXVI. p. 61. quem affert Meinek. ad Euphor. fragm. p. 74 sq. — 468. ξύναιμος] ξύνευνος Par. H.

463. Ὁ τῆς Ἐννοῦς, δαίμονος πολεμικῆς, πρηστήρ, οὐδέ ποῖ ἐς φύζαν τραπέϊς Par. A. τῆς μάχης Par. C. ὁ σφοδρὸς ἀνέμος τοῦ πολέμου — τροπήν, φυγήν Vind. II.

464. Ὁ Ἄλας — τοῦ πολεμίου τῶν ξένων Par. A. πολεμικός, μέγας Par. C. ἦγουν ὁ Ἄλας — τῷ ξίφει τοῦ ἔκτορος Vind. II.

465. Ἐτίρωσε τῷ δόρατι τὸ σπλάγχνον, χαλεπὸν πηδήσας Par. A. τῇ σπάδῃ — θανάσιμον Par. C. ἔτιρωσε τῷ ξίφει — πηδήσας χαλεπὸν Vind. II.

466. Πήδημα πρὸς ξίφους αὐτουργούς σφαγᾶς Par. A. οἰκειο- χείρους Par. C. αὐτόχειρας Neap. II. τῆς σπάδης· αὐτουργὸν δὲ λέγει τὸν Ἄλαντα, ἐπεὶ ἑαυτὸν ἀνέειλεν αὐτόχειρ Vind. H.

467. Ἐλαύνει δὲ τῆς πατρίδος πόρῳ, τὸν Τεύκρον λέγει· Τραμβήλος δὲ υἱὸς Τελαμώνος Par. A. καὶ ὁ Τραμβήλος οὗτος ἐκ τῆς Ἡσιόνης ἦν καὶ τοῦ Τελαμώνος Par. C. διώξει ὁ Τελαμὼν πόρῳ — τὸν ἀδελφόν, ἦτοι τὸν Τεύκρον· Τραμβήλου κάσιν τὸν Τεύκρον λέγει Vind. II. αὐτάδελφον Pal. 40.

468. Ὅν ἡ τοῦ πατρὸς γυνὴ θεά- νειρα τεκνοποιεῖται Par. A. ἡ συγ-

δοθεῖσα πρωταίχμεια τῷ πυργοσκάφῳ.

ἦν δὴ ποτ', ἐν ῥήτρῃσι δημοτῶν σταθεῖς,

470

γλαυκῇ κελαινὸν δόρυον ὠτρυνεν κυνὶ

στεῖλαι τριπλᾶς θύγατρας ὁ σπείρας βάβαξ,

τῷ πᾶσαν ἄλμῃ πηλοποιούντι χθόνα,

ὅταν κλύδωνας ἐξερεύγεται γνάθων,

λάβρῳ σαλεύων πᾶν τρικυμῖα πέδον.

475

469. πρωταίχμεια] πρωταιχμία Par. BCDEFHJ. Vit. I. Ciz. πρωταίχμια Par. AGKL. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et Steph. Correxist Canterus. — 470. ἦν] ἡ Ciz. — ῥήτρῃσι] Vid. Hesych. v. ῥήτραι, ibique Interpp. Eustath. ad Odys. ξ. 393. p. 1765, 9. edit. Rom. (Tom. II. p. 79, 11. edit. Lips.) ἔστι δὲ ῥήτρῃ συμφωνία καὶ συνθήκη ἐπὶ τισι ῥητοῖς, ὃ ἐστὶν ὠρισμένοι. οἱ μέντοι μετὰ τὸν Ὅμηρον ῥήτρην τὴν δημηγορίαν φασί, καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων. Vid. infra ad v. 1037. — σταθεῖς] σταθείς Par. J. — 471. ὠτρυνεν] Sic Par. BDEFHKL. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meura. utrq. et Reich. ὠτρυνε Par. ACGJ. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Pott. utrq. et Sebast. ὠτρυνε Editt. Basil. I. et Steph.

472. σπείρας] σπείρων Par. H. — βάβαξ] Vid. Heysch. h. v. ibiq. Interpp. Etym. M. p. 183, 50. et Favorin. h. v. Anecd. Bekk. I. p. 223, 30. Eustath. ad Odys. δ. 249. p. 1494, 62. edit. Rom. (Odys. Tom. I. p. 163, 39. edit. Lips.) βάβαξ, ἦτοι λάλος, μυινόμενος ἄσποτος γάλλος κατὰ τοὺς παλαιούς· οὐ χεῖς καὶ παρὰ Λυκόφρονι. ὁ δ' αὐτὸς καὶ βαβάκης, ἐκ τοῦ βάβειν. Et ad Odys. δ. 408. p. 1604, 59. edit. Rom. (Tom. I. p. 308, 42. edit. Lips.) βέβακται δὲ οὐχ ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ εἰρηται, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιούς ἀντὶ τοῦ περιπλάττειν, ἀπὸ τοῦ βάβω· ἐξ οὗ καὶ παρὰ Λυκόφρονι βάβαξ γίνεται. — 473. ἄλμῃ] ἄλμην Vit. I.

474. κλύδωνας] κλύδωνος Par. A. — ἐξερεύγεται Vit. I. et Ciz.

475. λάβρῳ] Par. D. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ms. Canteri et Editt. Pott. utrq. Reich. et Sebast. λαύρῳ Par. A. λάβρως Par.

γενῆς μου Ἡσιόνη, ἡ καὶ Θεάνειρα
Par. C. ἡ Θεάνειρα, καὶ ἡ ἀδελφὴ
τοῦ Ἡριάμου — γεννᾷ Vind. II.

469. Δοθεῖσα ἐν τοῖς πρώτοις αἰ-
χμαλώτοις τῷ Τελαμῶνι, τῷ κατα-
βαλόντι πύργον Par. A. πρωτόλεια
Par. C. ἐξαιρετον δῶρον, τὰ ἀρι-
στεία τοῦ πολέμου — τῷ Τελαμῶνι,
τῷ πύργους καταστρέφοντι Vind. II.
πρωτόκουρα Pal. 40. 470. Ἡν-
τινα ὁπποτε ἐν ἐκκλησίαις δημοτῶν

σταθεῖς Par. A. Θεάνειραν — ῥή-
τορας δημοσιακῶν ἐκκλησιῶν Par.
C. τὴν Ἡσιόνην — δημογορίας, ταῖς
ἐκκλησίαις Vind. IV. ἐγχωρίων — ὁ
Φοινδοάμας Pal. 40. 471. Τῷ
φοβερῷ κυνὶ τραχὺν δειπνον παρε-
σκεύασεν· γλαυκόν, τὸ φοβερόν

καταχορησιῶς, ὡς καὶ Ὅμηρος·
γλαυκῶν δ' ἰθὺς φέρεται
μέλιν, ἦν τινα πέφνη ἀν-
δρῶν, ἡ αὐτὸς φέρεται πρῶ-
τῳ ἐν ὁμίλῳ (Iliad. υ'. 172.) βρω-

μα, τροφὴν — διήγειρε τὸν δῆμον
θηλαδὴ Par. C. φοβερῷ δειπνον τῷ
κῆρι Vind. II. 472. Ἀποστεῖλαι
τρεῖς θυγατέρας — ὁ σπείρας ῥήτωρ·
ἀπὸ τοῦ βάβω· ὁ Φοινδοάμας Par.
A. δοῦναι τὴν Ἡσιόνην μάλλον, ἢ
μὴν τῶν θυγατέρων Φοινδοάμαν-
τος Par. C. δοῦναι — ὁ γεννήσας
Φοινδοάμας, ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ
βάβειν, ὃ ἐστὶ λέγειν Vind. II.

473. Τῷ πᾶσαν τῇ θαλάσῃ πη-
λοποιούντι γῆν Par. A. ἦγουν ἐν τῇ
ἀποπνύσει τῆς ἀλός — μωσχεύοντι
(sic) τὴν γῆν τῆς Τροίας θηλαδὴ
Par. C. τῷ κῆρι — τῇ θαλάσῃ
περιφραστικῶς Vind. II.

474. Ὅταν ἐκ τῶν τοῦ κλύδωνος
ἐκ τῶν στομάτων λέγεται (leg. ἐρεῖ-
γεται) Par. A. καταποντισμούς, σπύ-
λους ἀποπνύει σιαγόνων Par. C. ιε-
ραρχὰς ἀναπέμψη ἀπὸ τῆς κοιλάς
Vind. II. δλην θαλάσσαν Pal. 40.

475. Τῷ λάβρῳ σαλεύων πᾶσαν

ὁ δ' ἀντὶ πιποῦς σκορπίον λαίμῳ σπάσας,
 Φόρκῳ κακῆς ὠδίνος ἐκλαυνεν βάρος,
 χορῶν πυθέσθαι πημάτων ξυμβουλίαν.
 ὁ δεύτερος δὲ νῆσον ἀγρόστις μολῶν,
 χερσαῖος αὐτόδαιτος ἐγγόνων δρυὸς
 λυκαينوμόρφων Νυκτίμου κρεανόμων,

480

CEFHJ. Neap. III. Pal. 40. λάμῳ Par. BK. Rehdig. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Steph. Commel. et Meurs. utrq. λάμβῳ Par. L. Vit. I. et Ciz. λάβῳ Par. G. — τρικυμῶν] Vide quae conguessit Blomfieldius ad Aeschyl. Prom. v. 1051. p. 156. edit. Lips.

476. σκορπίον] σκορπίῳ Par. H. cui superadditum est γρ. σκορπῶν. — πάσας Ciz. — 477. Φόρκῳ] Hanc rariorem formam satis tuetur Ioc. Pindari Pyth. XII. 15. Boeckh. ἦτοι τό τε θεσπέσιον Φόρκοιο μῦθῳ γενός. ibique Schol. ὁ Περσεύς τὸ θεῖον γένος τοῦ Φόρκου τὰς Τόργονας ἠράνισε. — ἔκλαυνεν] Sic soli Par. K. et Vat. 1307. Reliqui Parisini omnes, Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes ἔκλαυσε. Hoc autem pro κλαίων ἔλεγε dictum est. Bellua enim, intus ab Hercule dissecta, lamentatione imploravit Nereum, deum fatidicum, ut tanti cruciatus remedium inveniret. — 478. 479. Hos versus Canterus, re, ut ait, ita exigente, in versione sua transposuit; cui temere obsequuti sunt Meursius, Potterus et reliqui editores. Nos autem, cum neque idoneam huius transpositionis causam videmus, neque inter tot Codices ullum huic rationi faventem invenissemus, priorem versuum ordinem, qui est in Edit. Ald. et Basil. I. II. Par. II. Steph. et Commel. revocare non dubitavimus. — ξυμβουλίαν] συμβουλίαν Par. A. Rehd. et Editt. Basil. I. et Steph. — 480. ἐγγόνων δρυὸς] Sic solus Par. A. liber optimus. Reliqui Codd. omnes ἐκγόνων. Vid. supr. ad v. 431. Intelliguntur Arcades, nymphae Dryadis, ut ferunt, nepotes sive posterii. Vid. Paus. VIII. 4, 2. — 481. Νυκτίμου]

Νυκτίμους Par. A. Νυκτίμου Par. L. — κρεανόμων] κρεωνόμων Par. J.

τὴν γῆν τρικυμῶν Par. A. μῶν κινῶν, κυκῶν Par. B. βαρέως ταράττων κατακλύσματι πεδῶν τῆς Τροίας Par. C. σφοδρῶς Neap. III. σφοδρῶς σφοδρῶ καταποντίζων (sic) Vind. II. ἐν ᾗ γῆν Pal. 40.

476. Ὁ δὲ ἀντὶ πιποῦς· ἔστι δὲ ὄρνεον θαλάσσιον· σκορπίον τῷ λαίμῳ ἀποσπάσας Par. A. πιπῶ δὲ ὄρνεον θαλάσσιον εὐπρεπές — σπόμενι, γαστρὶ — λαβῶν, ἀπάσας Par. C. ὁ θῆρ, ὁ ἰχθύς· λέγει δέ, τῆς Ἡσιόνης· λέγει δέ, τὸν Ἡρακλέα — κοιλίᾳ Vind. II. πιπῶ εἰσὶν ὄρνεον εὐμόρφον, ᾧ παρείκαζεν Ἡσιόνην Pal. 40. 477. Τῷ Νηρεὶ κακῆς γέννας ἐθάρνησε τὸ βάρος Par. A. ἐγκυμονήσεως ἐμήνυσεν τὴν ἀνάγκην Par. C. τῷ Νηρεῖ, Φόρκῳ· γέννας· λέγει τὸν Ἡρακλέα Vind. II. 478. Χορῶν μαθεῖν βλαβῶν συμβουλίαν Par. A.

θελῶν μαθεῖν βλαβῶν συμβουλὴν Par. C. τοῦ Νηρέως δεόμενος μαθεῖν, ἐρωτῆσαι Vind. II.

479. Ὁ δεύτερος δ' εἰς νῆσον ἀγρόστις ἐλθὼν· ἔστι δὲ Ἀγαπήνωρ Par. A. Ὁ Ἀγαπήνωρ, ὁ ἐξ Ἀρχαδίας, εἰς τὴν Κύπρον — ἡ ἀγρευτὴς καὶ κυνηγός, ἡ ἀγροῖς Ἡπειρώτης — παραγενόμενος Par. C. Ἐλπηνωρ (leg. Ἀγαπήνωρ) Κύπρον — παρῶν Ἀρχὰς ἦν Pal. 40. 480. Ἀλλὰ τὸ μεσόγειον εἶναι τῆς Πελοποννήσου τὴν Ἀρχαδίαν — ἐπειδὴ βαλάνηφοι εἰσὶν οἱ Ἀρχάδες Par. A. ὁ βαλανοφόρος Par. B. ὁ μεσόγειος καὶ μὴ οὐκὼν ἐγγὺς θαλάσσης· αὐτοφυεῖ τροφῇ χρώμενος, ἦγουν βαλάνοις — ἦγουν ὁ ὢν ἐκ τῶν ἐκχρῶν τῆς δρυός, ἦγουν ἐκ τοῦ Ἑλλάτου καὶ Ἀφειδάντος Par. C. γεωργός — Ἀρτύπος Pal. 40.

481. Τῶν μεταβληθέντων εἰς λύ-

τῶν πρόσθε μῆνης φηγύνων πύργων δὴν
σπληδῶ κατ' ἄκρον χεῖμα θαλάσσαντων πυρός,
χαλκωρυχήσει, καὶ τὸν ἐκ βόθρου σπάσει.
βῶλον, δικέλλη πᾶν μεταλλεύων γυνῆος.

485

482. πρόσθε] πρόσθεν Par. DG. Vind. IV. Vit. III. vitiose. — μῆνης] Eustath. ad Iliad. β. 603. p. 300, 24 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 243, 27 sqq. edit. Lips.) δακεῖ δέ, φασί, ἀλλαιότατα ἔθνων Ἑλλήνων εἶναι τὰ Ἀρκαδικά· διὰ καὶ προσέληνοι ἐλέγοντο οἱ Ἀρκάδες, ὅπερ, φασίν, Ἰππυς ὁ Ῥηγίος πρῶτον αὐτοὺς ἐκάλεσε. τοῦτο δὲ ὁ Λυκόφρων, παραφράζων, πρόσθε μῆνης τοὺς Ἀρκάδας βαλάνηφραγιν εἶπεν. Et ad Dionys. Perieg. γ. 414. p. 174, 181. διὲ δὲ καὶ προσέληνοι λέγονται οἱ Ἀρκάδες διὰ τὴν πᾶν τοῦ ἔθνους ἀρχαιότητα, ὁ Λυκόφρων ἱστορεῖ. Cf. Schol. ad Aristoph. Nub. 397. Schol. ad Apoll. Rhod. IV. 264. Steph. Byz. γ. Ἀρκάς. Favorin. Lex. γ. προσέληνοι. Heynii disput. de Arcadibus luna antiquioribus in Opusc. Acad. Vol. II. p. 332—353. et Vol. VI. p. 463. Grotefend. in Encycl. univ. scient. et art. Vol. V. p. 323. — ὀχύν] Eustath. ad Iliad. β. 539. p. 280, 45. edit. R. (Tom. I. p. 227, 27. edit. Lips.) Ἀχαιοὶ τὴν τροφήν ὀχύν λέγουσιν ὀχυρόνως εἰς διαστολήν τῆς ὀρευνῆς ὀχύν. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀργείας ὀχῆς καὶ ἡ εὐωχία κατὰ ἔκτασιν, ὡς εὐ συνένοσσα τὸ σῶμα. Cf. Athen. VIII. p. 363. b. Gregor. Corinth. p. 409. edit. Schaef. — 483. σπληδῶ] Haec exquisita lectio, in cuius sede glossa σποδῶ iam nimium diu ab editoribus tolerata est, redeat Lycophroni e Codd. ABCFH. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. IV. quibuscum faciunt varii librariorum errores: σπληδῶ Pal. 40. σπλεδῶ Par. D. et Vit. II. σπηδῶ Par. E. σπεδῶ Par. G. Vind. IV. et Vit. III. πλεδῶ Par. K. Exhibent hanc lectionem etiam Edit. Basil. I. et Steph. Glossam σποδῶ habent Par. L. Vit. I. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Genitivus σπληδοῖο legitur apud Nicanor. Theriac. 763. — 484. τὸν — βῶλον] De genere huius nominis vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 54. — βόθρου] βάθρου Par. A. — 485. γυνῆος] γνάθος Par. L. et Ciz. γυνῆος Vit. I.

κους — ὄνομα κύριον — τῶν κρέα νεμομένων Par. A. λείπει τὸ καταγόμενος Par. B. καὶ ἀπὸ τῶν νύων τοῦ Λυκάονος, τῶν λυκομόρφων ἦγον τῶν ὠμῶν δέκην λύκων — τοῦ αὐταδέλφου αὐτῶν· τοῦτο λῆρος· οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον ἐκρεανόμηναν, ἀλλ' ἕτερον ἐπιγώριον παῖδα, ὡς φησι Ἀπολλόδοτος καὶ ἕτεροι τῶν κρουγγῶν, ἦγον τῶν δαιτρευσάντων τὸν Νύκτιμον εἰς εὐωχίαν τοῦ Διὸς Par. C. Λυκάονος παιδῶν, διὰ τὸ ἀπνές — τῶν σφραγέων Pal. 40. 482. Πρὸ σελήνης τῆς Ἀρκάδας — τὴν ἐκ τῶν θρυῶν τροφήν· ἔστι δὲ καὶ σιτίων Par. A. τῶν Ἀρκάδων· καὶ πρὸ τῆς συνόδου τῆς σελήνης — σιτίων Par. C. Ἀρκάδας λέγει, ἦγον τῶν ποτῶν — θρυῶν ὅρων τροφήν Pal. 40.

483. Τῇ σποδῶ, τῇ τέφρᾳ — κατὰ

τὸ ἄκρον χεῖμα ὀπτῶντες πυρὶ τὰς βαλάνους Par. A. σποδῶ — ἐψησάντων, ἐφόντων Par. B. σπληδός ἡ σποδός· τὰς δὲ βαλάνους ἥσθιον οἱ Ἀρκάδες ὀπτῶντες πυρὶ, τῷ καυρῷ τοῦ χειμῶνος — ἐψήσαντες — πυρεκαῖς Par. C. ἐν τῇ σποδιᾷ ἐψησάντων Pal. 40. 484. Χαλκὸν ἐργάζεται ὁ Ἀγαπήνωρ, καὶ τὸν ἐκ βαράθρου ἀνασπάσει Par. A. ἀνελκύσει Par. B. τί ποιήσει καὶ χαλκὸν ἐργάζεται, κατὰ σύλληψιν τὸ σχήμα· ἐκ λαγόνος λάβη Par. C. 485. Βῶλον τῇ δικέλλῃ πᾶν κοῖλον μεταλλεύων (in marg. μέταλλα ζητῶν, ἀνιχνεύων) — ὄρυγμα, κοῖλος χώρος Par. A. βάθος, καὶ πᾶν κοῖλωμα γυνῆος καλεῖται Par. B. ἦγον τὸν χαλκὸν σκαπάνῃ — σκάπτων κοῖλωμα Par. C. πέτραν Pal. 40.

οὗ φῖτον ἡνάρειεν Οἰταῖος στόνυξ,
 βουβῶνος ἐν τόρμασιν θρυλίξας δέμας.
 ἔγνω δ' ὁ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος,
 ὡς πολλὰ χεῖλες καὶ δεπαστραίων ποτῶν
 μέσῳ κυλίνδει μοῖρα παμμήστωρ βροτῶν. 490
 ὁ δ' αὐτὸς ἀργῷ πᾶς φαληριῶν λύθρῳ
 στόρθυγξ, δεδουπῶς τὸν κτανόντ' ἡμύνατο,

486. ἡνάρειεν] ἡνάρειε Par. A. — Οἰταῖος] Οἰσταῖος Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. — 487. βουβῶνος ἐν τόρμασιν] τόρμασιν Par. A. Potte-
 rus: „ἐν αὐτῷ τῷ βουβῶνι, periphrastice. Nam βουβῶν est locus, quo
 femur et coxendix coeunt. Notat Ancaeam circa τὰ αἰδοῖα, ubi fit fle-

xus interior, vulneratum.“ — 489. χεῖλες] χεῖλες Vit. I. — δεπα-
 στραίων] Vitiose apud Eustathium etiam in novissima editione scriptum
 est δεπάστρεον. Vid. ad Odys. φ'. 411. p. 1914, 52. edit. Rom. (T. II.
 p. 266, 52. edit. Lips.) δέπαστρον δὲ καὶ παρὰ Λυκόφροσι τὸ δέπας, οὗ
 δεπάστρεον (leg. δεπαστραίων) παράγωγον τὸ ἐκ ποτηρίου πῆμα.

490. μέσῳ] μέσον Par. B. Rehd. et Edit. Ald. — παμμήστωρ] Sum-
 ma et omnipotens sortis humanae gubernatrix. Tuentur hanc lectio-
 nem Par. A. et Cod. Borion. in editione Basil. I. expressus; unde ea
 transiit in Stephanianam, Potteri utramque et Reichardi editionem.
 Alteram παμμήτωρ exhibent Par. BCDEFGHKL. Vind. II. IV. Neap. I.
 II. III. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Com-
 mel. Meurs. utrq. et Sebast. Hesychius: παμμήστορα· πάντων τεχνήτην.

491. ὁ δ' αὐτὸς] Sensus est: Idem ille aper, qui Ancaeam occide-
 rat, etiam interfectus (δεδουπῶς, vid. supr. ad v. 285.) alium ex vena-
 torum numero, Meleagrum, perdidit. Haec tantum abest, ut, quem-
 admodum Cantero visum est, nimis violenta sit huius loci interpreta-
 tio, ut mirandum sane esset, si Lycophro, quem scimus in tali fabu-
 larum concervatione admodum sibi placuisse, hac occasione uti absti-
 nuisset. — 492. κτανόντ'] Sic Par. ABDEFGHJL. Neap. I. II. III.
 Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Rehd. κτανόντα τ' Ciz. κτανούντ' Par. CK.

486. Οὔτινος τὸν πατέρα ἐφόνευ-
 σεν — ὁ ἀπὸ τῆς Οἰτης, ὄρους Τρα-
 χίνος, ὁδοῦς — πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ ἀπο-
 λήγον· νῦν δὲ τὸν ὀδόντα λέγει
 Par. A. ὁ ἀπὸ τῆς Οἰτης εἰς τὴν
 Καλυδῶνα παραγενόμενος ὁδοῦς,
 ἦγον δὲ Καλυδῶνιος σὺς Par. C.
 Οὔτινος, τοῦ Ἀγαπήνορος, τὸν πα-
 τέρα Ἀγκαῖον ἐφόνευσε ὁ τῆς Οἰτης
 ὁ χοῖρος — ὁδοῦς Vind. II. ὁ ἀπὸ
 τῆς Οἰτης χοῖρος ὁ Καλυδῶνιος Pal.
 40. 487. Ἐν ταῖς βουβῶνος περι-
 φρεῖλαις συστρέφας, συνελάσας τὸ
 σῶμα Par. A. θραύσας ἢ τρώσας
 Par. B. μῆρῳ Par. C. τοῦ ἰσχύου
 τόπος· ταῖς περικρεταῖς συντρέφας
 Vind. II. 488. Ἐγνώ δ' ὁ τα-
 λάτωρος σὺν φαύλῳ μαθὼν λόγον
 Par. A. ὁ ἄθλιος Ἀγκαῖος, σὺν τῇ
 βλάβῃ διδαχθεὶς — τοῦ μαντικῶς δη-
 λαδῇ Par. C. ὁ Ἀγκαῖος τραυματι-

Vind. II. 489. Ὅτι πολλὰ τοῦ
 χελλοῦ καὶ τῶν δεπαστραίων φευ-
 μάτων, κατὰ τὴν παροιμίαν· πολλὰ
 ἀναμεταξὺ κύλικος καὶ χελλοῦ ἄκρου
 πέλει Par. A. ἦγον πολὺ διάστημα
 ὑπάρχον τῶν χελλῶν, τῶν σῶν δη-
 λαδῇ Par. C. ὅτι—τοῦ χελλοῦ ἄκρου
 —ποτηρίων Vind. II.

490. Μεταξὺ κυλῖει ἡ Μοῖρα, ἡ
 πάντων ἀνθρώπων μήτηρ Par. A.
 ἡ πᾶσιν γεννώσα τὰ εἰμαρμένα Par.
 C. μεταξὺ φέρει, κυλῖει ἡ εἰμαρμέ-
 νη Vind. II. μέσον — ἡ μήτηρ πάν-
 των Pal. 40. 491. Ὁ δὲ αὐτὸς
 τῷ λευκῷ πᾶς λευκαίνόμενος τῷ
 ἄφρῳ Par. A. ὁ σὺς Par. C. ἦγον
 ὁ χοῖρος, λευκῷ ὅλος λευκαίνόμενος
 τῷ ἄφρῳ Vind. II. 492. Πᾶν τὸ
 ὀξὺ, νῦν δὲ ὁδοῦς· φοφῆσας, ἡχῆ-
 σας — τὸν κτείναντα ἡμύνατο

πλήξας ἀφύκτως ἄκρον ὀρχηστοῦ σφυρόν.
 τρίτος δὲ τοῦ μάρψαντος ἐκ κοίλης πέτρας
 κέλωρ γίγαντος ὄπλα, τὸν ποτ' εἰς λέχος 495
 λαθραῖον αὐτόκλητος Ἰδαία πόρις,
 ἢ ζῶσ' ἐς ἄδην ἵξεται καταιβάτις,
 θρήνοισιν ἐκτακεῖσα, Μουνίτου τοκάς·
 ὃν δὴ ποτ' ἀγρώσσοντα Κρηστώνης ἔχῃς

Pal. 40. et Edit. omnes. Fabula de Meleagri morte notior est, quam quae pluribus hic exponi debeat. Vid. Paus. X. 31, 4. Schol. ad Aristoph. Ran. 1262. et Heynium ad Apollod. I. 8, 1.

495. τόν] Par. ABCDEFGJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. et Steph. τοῦ Par. HK. Pal. 40. et Edit. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast.

496. πόρις] Par. AK. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. πόρις Par. BCDEFGHJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.

498. ἐκτακεῖσα] Quod vulgo editum est, ἐκτακεῖσα, neque sensus fert, neque libri satis tuentur. Nostram lectionem praebent Par. AC DEFGHJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Ms. Canteri. ἐκτακεῖσα Par. B. et Vind. IV. Restituit iam Sebastianus. — Μουνίτου] Potterus: „Non advertisse videntur priores Interpretes, Ionicam esse hanc vocem, et pro Μονίτου poni; unde factum ut Μυνίτου Latine appellent. Eustathius (ad Iliad. β. 494. p. 264, 29. Edit. Rom. Tom. I. p. 213, 33. edit. Lips.) ὁ Μόνιτος, ὃν Ἰωνικῶς μετὰ τοῦ ὤ προφέρει ὁ Δυκόφρων.“

Par. A. ἦγον κτανθεῖς — ἢ τὸν μέλλοντα κτεῖναι Ἀγκαῖον, ἢ τὸν κτανόντα Μελέαγρον Par. C. ὁδούς, ἦν φερόμενος, οἷον πεπτικῶς — τὸν Μελέαγρον καὶ τὸν φρονεῦσαντα Vind. II. τὸν μέλλοντα φρονεῦσαι αὐτὸν ἐτιμώρησε Pal. 40.

493. Τρωάας ἀκρατῆτως τὸ ἄκρον ἀστραγάλιον τοῦ πολεμικοῦ Par. A. εὐκίνητον πολεμιστοῦ Par. C. τρώσας ἀνιάτως, θανασίμως τοῦ πολεμιστοῦ ἀστράγαλον Vind. II. εἰρω-
 νεία· τοῦ ταχυτάτου βουβῶνος Pal. 40.

494. Τὸν Θησέως παῖδα λέγει — τὴν ἐν Τροίῃν λέγει υἱοῦ Πανδρόου Par. A. κοιλὴν πέτραν, τὴν ἐν Τροίῃν λέγει, ἣν Καλλίμαχος καὶ Πλουταρχος Κολουράταν ἀκολουθεῖ Par. B. Ἀκάμας, ἦγον ἀπελεύσεται εἰς Κύπρον — ἦγον τοῦ Θησέως, τοῦ λαβόντος Vind. II.

495. Υἱός, τοῦ Θησέως λέγει — ὅτι ἐν ἄ ποτε εἰς κοίτην Par. A. Θησέως ἢ Αἰγέως — ἦγον τὸ ξίφος καὶ τὰ υποδήματα — οὐ ποτε, ἀνέπτυσας — συνουσίαν τοῦ Ἀκάματος Par. C. ὁ υἱός, ἦγον ὁ Ἀκάμας, ἦγον τοῦ Θησέως ἢ τοῦ Αἰ-

γέως — οὐ ποτε, τοῦ Ἀκάματος Vind.

II. 496. Σκοτεινόν, κρύφιο αὐτόκλητος ἢ Λαοδίχη· ἀλληγορικῶς Par. A. κρύφιον, ἀφ' ἐαυτῆς ἐλθούσα — λείπει τὸ ἐδέξαστο Par. B. πορνικόν, ἐξ ἔρωτος Par. C. αὐτοπροαίρετος ἦλθε Τρωϊκῇ δάμαλις, ἢ Λαοδίχη, θυγάτηρ Πριάμου Vind. II. ὅτε ἐπρέσβευσαν πρὸς τοὺς Τρῶας Διομήδης καὶ Ἀκάμας Pal. 40.

497. Ἡ ζῶσα εἰς τὸν Αἰδὸν ἀφίξεται καταβαλόνουσα Par. A. ἐλθῃ — ἢ καταβεβασθεῖσα Pal. 40.

498. Τοῖς κλυτομοῖς μαρνανθεῖσα, ἢ τοῦ Μουνίτου μήτηρ· Μούνιτος δὲ ὄνομα κύριον Par. A. ἐκλυποῦσα Neap. I. et II. ἐκλυποῦσα ἢ μήτηρ Vind. II. 499. Ὅτινά ποτε ἀγρεύοντα — τῆς Θοράκης· ἔστι δὲ ἀπὸ τόπου ὃ ἔχῃς Par. A. Μόνιτον ἀγρεύοντα· ὃν Μόνιτον κτενεῖ ἐν Θοράκῃ ὄφις, ὅταν ἡ πατρομήτωρ καὶ μάμμη αὐτὸν μετὰ τὴν καθάρσειν Ἰλίου τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι δῶ — Κρηστώνης, τῆς Θοράκης· οὕτω γὰρ ἐκλήθη ἀπὸ Κρηστώνης, Ἀρεος καὶ Κυρήνης θυγατρός Par. C. Μούνιτον, συναθροίζοντα τοὺς δῖνδρους

πτενῖ, πατάξας πτέρων ἀγρίῳ βέλει,
 ὅταν τεκόντος αἰχμάλωτος εἰς χέρας
 ἢ πατρομήτωρ τὸν δνόφω τεθραμμένον
 βάλῃ νεογνὸν σκύμνον. ἢ μόνη ζυγὸν
 δούλειον ἀμφήρεισαν Ἀχταίων λύκοι,
 τῆς ἀρπαγείσης ἀντίποινα θυιάδος.
 ὦν ὀστράκου στρόβιλος ἐντετμημένος
 κόρσῃν σκεπάρσει, δῦμα φρόνιου δορός.

500

505

501. αἰχμάλωτος] αἰχμάλωτον Par. B. — εἰς χέρας] Sic Par. ABCD. Vind. II. IV. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Impressi omnes. ἐσχάρας Par. EGHK. et Vit. III. vitiose. εἰς Par. FJL. Vit. I. et Ciz.

502. πατρομήτωρ] Similium vocabulorum silvam habes apud Blomfield. ad Aesch. Prom. v. 90. p. 88. edit. Lips. — δνόφω] Par. ABCFJL. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. quod librariorum usitatiorem formam γνόφω inferentes, interpolant in Par. DEGHK. Vind. IV. et Vit. III. Hesychius: δνοφερόν· σκοτεινόν· μέλαν· ἀπὸ τοῦ δνόφου. λέγεται γὰρ τοῖς Αἰολεῦσι δνόφος, ἀπὸ τοῦ δονεῖσθαι τὰ νέφη. Schol. ad Aesch. Prom. 570. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν δ' ἄν φασ· καὶ τὸν γνόφον, δνόφον. Cf. Etym. M. v. Ἀλεάνδῃ. p. 60, 8. coll. p. 236, 32. Koen. ad Gregor. Corinth. p. 373. edit. Schaef.

503. βάλῃ] βάλῃ Par. A. βάλλει Par. B. βάλλῃ Par. C.

505. θυιάδος] Sic Pal. 40. θυιάδος Par. F. vitiose.

506. στρόβιλος] στρόβηλος Par. A. Vind. IV. Pal. 40. στρόβιλος Vit. III. — ἐντετμημένος] ἐπιτετμημένος Par. CJL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. non

apte. — 507. κόρσῃν] κόρσιν Par. B. Vit. I. et Ciz. κόρσαν Par. C.

τῆς συκῆς, καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ ἀναστρεφόμενον — ἀπὸ Θράκης Vind. II. κυνηγούντα — ὄρους Θράκης — ὄρις Pal. 40. 500. Ἀναίρει δακῶν τὴν πτέρωσαν τῷ χαλεπῷ ἰῶ Par. A. φρονέουσι τρώας, δῆξας — ἦγουν τῷ ὀδόντι, φαρμάκῳ Vind. II.

501. ὅταν τοῦ γεννήσαντος αἰχμάλωτος εἰς τὰς χεῖρας Par. A. τοῦ πατρὸς αὐτοῦ — ἡ Αἰθρα Vind. II. ἦγουν τοῦ Ἀχαιαντοῦ Pal. 40.

502. Ἡ τοῦ πατρὸς μήτηρ τὸν σκότῳ ἀνατραφέντα Par. A. ἀντὶ γνόφῳ Δωρικῶς· οἱ γὰρ Δωριεῖς ἀντὶ γ' ὃ τιδᾶσι Par. C. ἢ Αἰθρα μήτηρ Θησῆος, μάμμη Ἀχαιαντοῦ Pal. 40. γνόφῳ Neap. I. ἐν σκότει Neap. III. ἢ Αἰθρα, ἢ μήτηρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ — τὸν ἐκ λαθραίας μῆξεως γεννηθέντα, τὸν Μουννίτον Vind. II. 503. Πλήξει (sic) γεωσὶ γεγεννημένον σκυμνον· ἦτι μόνῃ τὸν ζυγόν· λέγει δὲ τῇ Αἰθρᾷ Par. A. ὁσσεῖ, θῆσει Μουννίτον — τῇ Αἰθρᾷ, τῇ πόρῃ Vind. II.

504. Δούλειον περιέθῃκαν οἱ Διός-

χοιροὶ, οἱ τῶν Ἀθηναίων ἀρπαγες Par. A. ἀντὶ περιέστησαν — οἱ τῶν Ἀθηναίων ἀρπαγες καὶ πορθηταί, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· Ἀκτὶ δὲ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ, ἢ ἀπὸ Ἀχταίων βασιλέως, ἢ οἱ τὸ πλεῖον μέρος τῆς Ἀττικῆς ἀκτὴ, ἥτοι παραθαλάσσιον ἔστι Par. C. περιέθῃκαν, ἐπέβαλον — τόπων Ἀττικῆς — Ἀθηναίων· ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι Vind. II. δουλικὸν ἡδραύωσαν — ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν οἱ Διόσκουροι Pal. 40. 505. Ἀντὶ τοῦ, τῆς ἀρπαγείσης, δηλώνουσι Ἑλένης, ἀντέκτισαν — Μαινάδος, Βάχης Par. A. ἀντίσῃκα (fort. ἀντισῃκα) Par. C. ἦγουν τῆς Ἑλένης πόρνης Vind. II. 506. Τοῦ αἰῶ, ἐξ οὗ ἐγένοντο — εἰς δύο τετμημένος Par. A. τὸ περιμερὲς ἦμισυ — διχοτετμημένος Par. C. Κάστωρος καὶ Πολυδεύκης· τοῦ αἰῶ τὸ περιμερὲς διχότομον — κοπέις εἰς δύο Vind. II. τοῦ αἰῶ ἡ σφαῖρα — σχισθεῖς Pal. 40. 507. Τὴν κεφαλὴν σκεπάσει — φύλαγμα, σκέπασμα τοῦ φρονικῶ

τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος ἀφαντοὺς δόμων
σφραγὶς δοκεῦσαι, θάμβος ἐγγυρόντας μέγα.
ἃ δὴ πρὸς ὤστρων κλίμακας ὑψήσει δρόμον 510
τοῖς ἡμιθνήτοις διπτύχοις Λαπερσίους.
οὐς μήποι, ὦ Ζεῦ σῶτερ, ἐς πότραν ἐμὴν
στείλαις ἀρωγούς τῇ δισαρπάγῳ κρεῖ.

508. θριπόβρωτος] θριπόβρωτος Par. A. θριπόβρωτα Ciz, et Vit. I. in Schol. Locos huc pertinentes collegit Meursius ad h. l. Hesychii autem verba v. θριπόβρωτος, quae emendavit Valckenarius ad Ammon. II. 5. p. 103. emendate iam legebantur apud Favorinum sol. 262. edit. Rom. (1523.) θριπόβρωτος, quod exhibet edit. Hesych. Albert., est vitium typoth. ex edit. Ald. repetitum. Vid. Schow. Supplem. ad Hesych. edit. Albert. p. 360. — ἀφαντοὺς] ἀφαντοὺς Par. BDEGK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. — δόμοις Par. E.

509. δοκεῖσαι] δοκεῖσαι Par. A. — μέγα] μέγας Par. F.

510. κλίμακας] κλίμακα Par. A. — στήσει] στήσει Par. G. Vind. IV. Vit. III. — 511. Λαπερσίους] Λαπερσίους Par. A. διπτύχοις Λαπερσίους Par. J. Cf. Hesych. v. Λαπερσαι ibiq. Albert. et Meurs. ad h. l.

512. μήποι ὦ Ζεῦ] μήποι Ζεῦ Par. J. — σῶτερ] πάτερ Par. DEKL. Vind. II. IV. Vit. I. et Ciz. ὦ πάτερ (scriptum ὦ πέρ) Par. G. et Vit. III. quod proxime accedit ad veram lectionem. — 513. δισαρπάγῳ] Par. ACDEFJ. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Steph. et Sebast. δισαρπάγῳ Par. BGHLK. Vind. IV. Vit. III.

Edit. Ald. et reliquae omnes. δισαρπάγῳ Rehd. Cum utraque lectio locum habere possit, ita quidem, ut Helena aut bis rapta dicatur, aut rapta in eorum perniciem, qui rapuerint eam: non dubitavimus tamen priorem praeferre, cuius sensus propter allusionem ad aliam fabulam exquisitior et, ut ita dicam, plenior videri possit, et cui ex addito vocabulo κρεῖ id idem accedat, quod commendet alteram. Sensus est: Ne Helenae, iterum rapiendae, eosdem miseris invictos vindices, quorum fortitudinem is, qui primum eum rapuerat, cum magna patriae calamitate est expertus. — κρεῖ] κρεῖς avis marina, cuius iniucunda

δόματος Par. A. πόρση κυρίως ἡ μῆνις λέγεται· οὗτος δὲ τὴν κεφαλὴν λέγει — πολεμικοῦ ἔθρους Par. C. κεφαλὴν φυλάξει, φύλαγμα φρονικού Vind. II. πολέμου Pal. 40.

508. Τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ θριπῶν βρωθεῖσα — ἔστι δὲ θριπὶ σκώληξ, ὃς τὰ φύλα τρώγει — ἀκράτητος τῶν οἰκημάτων Par. A. ἡγουν τὴν ἄλλην Ἀττικὴν ἡγουν τὸ σκωληκόβρωτον φύλον· τοιοῦτοι γὰρ ἐσφραγίζον πρὸ τοῦ εὐρεθῆναι τὰς σφραγίδας Par. C. πράγματα — σκωληκόβρωτος Neap. I. et Vind. II. χρήματα — σκωληκόβρωτος Pal. 40. 509. Ἡ σφραγὶς ἐπιτηρήσει καὶ φυλάξει — ἐκπλήξιν μεγάλην τοῖς ἐγγυρόντας Par. A. φυλάξει — ἐκπλήξιν τοῖς Ἀττικοῖς Par. C. ἐπιτηρήσει — τοῖς πόλτιν Vind. II.

510. Ἄτινα δὴ πρὸς τῶν ἀστέρων

κλίμακας δρόμον στήσει Par. A. εὐεργετήματα Par. B. ἄτινα ἔργα, εὐεργετήματα — ἀναβάσεις Vind. II. εὐεργετήματα — ζώνας Pal. 40.

511. Τοῖς ἡμιθανοῦσιν, τοῖς δύο ἐπώνυμον τῶν Λοσκούρων τὸ Λαπερσίους Par. A. διδύμοις — παρὰ τὸ πέρσαι τὴν Ἀῶν, πόλιν Λακωνικὴν ἢ παρὰ τὸ πέρθειν τοὺς λαούς, ἥτοι πολεμικοῖς ἢ παρὰ τὸν λαὸν ἐπιτακτοῦ μορίου καὶ τοῦ πέρθειν, οἱ ἄγαν πορθητικοί Par. C. ἡμιθέοις — δυοῖ — τοῖς Λοσκούροις πολεμικοῖς, ἄγαν πορθηταῖς Vind. II.

512. Οὐσίνας μηδέποτε, ὦ Ζεῦ σῶτερ, εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα Par. A. 513. Ἀποστελλεῖς βοηθοὺς τῇ δις ἀρπαγέσῃ Ἑλένῃ· ἔστι δὲ κρεῖς ὄρεον· θαλάσσιον ἀναίδης Par. A. ἢ τῇ ἐπὶ κακῇ ἀρπαγέσῃ Par. B.

μηδὲ πτερωτὰς ὀπλίσαντας ὀκαῖδας,
 πρύμνης ἀπ' ἄκρης γυμνὸν αἰψηρόν ποδα 515
 εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐμβατηρίαν.
 μηδ' οἱ λεόντων τῶνδε καρτερώτεροι,
 ἀλλήν ἄμικτοι· τοὺς Ἄρης ἐφίλατο,
 καὶ δι' Ἐννῶ, καὶ Τριγέννητος θεὰ

et ad taedium usque repetita vox pro infausto nuptiarum omine habebatur. Vid. Hesych. et Suid. h. v. quos exscripsit Favorinus. Gloss. Herodot. (ad II. 76.) *κρῆξ ὄρνεον δυσωωνιστῶν τοῖς γαμοῦσιν.*

514. *μηδέ]* *μη δέ* Par. G. Neap. I. III. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. et Rehd. Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Reliqui libri *μηδέ.* — *ὀπλίσαντες]* *ὀπλίσαντας* Par. H. — 515. *ἄκρης]* *ἀκροῦς* Par. G. et Vind. IV. Reliqui Codd. omnes *ἄκρας.* Vid. v. 2. et 714. —

ἀπ'] *ἐπ'* Vit. I. et Ciz. *ἀπ'* Rehd. — *αἰψηρόν]* *λαυρηρόν* Par. DEKG.

Vind. II. IV. Vit. III. et Editt. Basil. I. et Sebast. *αἰψηρόν* Vit. II.

516. *Βεβρύκων]* Sic ter apud Lycophronem (vid. infr. v. 1305. et 1474.) correpta media syllaba, quae alias etiam producitur. Choeroboscus ad Theodos. Can. in Bekk. Anecd. Gr. III. p. 1353. *Τὸ Βέβρυξ* κατὰ τὰς πτώσεις τὰς μὴ ἔχουσας τὸ *ξ* διαφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον. *εὐρέθη γὰρ καὶ ἐκτεταμένον ἔχον τὸ υἱ, οἷον· Βεβρύκων βασιλεὺς* (Apollon. Rhod. II. 2. coll. II. 129. 768. Dionys. Perieg. v. 805.) καὶ *συνεσταλμένον, οἷον· οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἀνδρες ἀκήδησαν βασιλεῖος* (Apoll. Rhod. II. 98. coll. II. 136. Theocr. Id. XXII. 29. 77. 91. 110.) καὶ παρ' Εὐφορίων· *ἀπόπρο δὲ Βέβρυκα πύκτην· καὶ παρὰ Λυκόφρονι· εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐμβατηρίαν.* Cf. *Draco.* Straton. p. 28, 5. — *ἐμβατηρίαν]* *ἐμβακτηρίαν* Par. AL. Vit. I. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. Eodem vitio laborat glossa Hesychiana a Favorino exscripta: *Ἐμβακτηρίας Ἀρτεμῖς· ἐν Σίφων.*

Corrige: *Ἐμβατηρίας.* — 517. *καρτερώτεροι]* *κρατερώτεροι* Par. A. *καρτερώτατοι* Par. BEK. Neap. III. — 519. *Τριγέννητος]* *Τριγέννητος* Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Sebast. Hic versus omissus est in Par. K.

τῇ δευτέρως ἀρπαγῇ Ἑλένη· Θησεύς πρῶτον, δεύτερον Ἀλέξανδρος — *κρῆξ ὄρνεον θαλάσσιον ἱριδι· βαικός·* ἐστὶ δὲ ἱρίς περὶ τὴν Αἴγυπτον ὑπαροφάγον Par. C. τῇ Ἑλένῃ τῇ πόρῃ Neap. III. τῇ δευτέρῳ ἀρπαγῇ ὀρνέω (leg. πόρῃ) ἦγουν Ἑλένῃ Vind. II. *ἐκ δευτέρου ἀρπαγῇ* — *κρῆξ εἶδος ὀρνέου* Pal. 40.

514. *Μηδὲ τὰς πτερωμένας·* διὰ τὰς κώπας· *ὀπλίσαντες ναῦς·* λέγει δὲ τὰ ἱστία Par. A. τὰς νῆας Vind. II.

515. *Ἀπὸ τῆς ἄκρας πρύμνης γυμνόν, ταχὺν ποδα* Par. A. *ἀσπλον, ταχύν* Vind. II. 516. *Εἰς τὴν τῶν Τρώων ῥίπειαν ἐββαν, γῆν* Par. A. *αἰγιαλόν, ἐββαν* Par. C. τῶν Τρώων *αἰγιαλόν, ἐββαν, ἔξοδον.* In margine: *Βεβρύκων ἔθνη δύο· τὸ μὲν πρὸς τῷ Πόντῳ· ἐν τῇ*

Ἀσίᾳ· τὸ δὲ παρὰ τοῖς Ἰβησιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ· περὶ δὲ τῆς ἐν Ἀσίᾳ διαφορῇ γεγονάσι δόξαι, οἳ ἀπὸ Βέβρυκος, ἢ ἀπὸ Βεβρύκης, καὶ ἄλλοι ἄλλως, τὸ *ἔθνη* Βεβρύκιος καὶ Βεβρυκία· εὐρηται καὶ Βέβρυσσα ὡς Φοίνισσα, Κίλικισσα, Θρησσία· *ἔχει γὰρ οἰκειότητα τὸ σ πρὸς τὸ ξ.* (Cf. Steph. Byz. in Βεβρύκων) Vind. II.

517. *Μηδὲ οἱ τῶν λεόντων τούτων ἀνδριώτεροι* Par. A. τῶν *Διόσκουρων·* τοὺς *Ἀφαιρώς* παῖδας λέγει, Ἰδαν καὶ *Λυγρέα* Vind. II.

518. *Τὴν δύναμιν αἰμυγῆς, οὗς ὁ πόλεμος ἠγάπησεν* Par. A. *ἀπρος·* οἰμοί Par. C. *ταχυρά, ἀσύγχετοι·* οὐστίνας Vind. II. 519. *Καὶ ἡ σεμνὴ Ἐννῶ καὶ Ἀθηνᾶ* Par. A. *ἐνδοξος Ἥρα* Par. C. *ἐπιδεικνὺς τῆς Ἥρας — ἡ Ἀθηνᾶ* Vind. II.

Βοαρμία Λογγᾶτις Ὀμολωῖς Βία. 520
 οὐκ ἂν τὰ χειρῶνακτες ἐργάται διπλοῖ,
 Ἀρύμας τε καὶ Πρόφαντος, ὁ Κρωῦνης ἀναξ,
 ἐλατύπησαν κοιράνῳ ψευδωμότῃ,
 ἐν ἡμαρ ἀρχέσειε πορθηταῖς λύκοις,
 στέρξαι βαρεῖαν ἐμβολὴν φαιστηρίαν, 525

520. Βοαρμία] Βοαρμία Par. A. — Λογγᾶτις] Λογγᾶτις Par. B. et Rehd. Λογγᾶτις Vit. II. Λογγᾶτις Ciz. Canterus maluit Λογγᾶτις, quasi Dea ab hasta, quam gestare solet, denominata fuerit. Quod licet commodum sensum praebeat, magnopere tamen vereor, ne non sit verum. Multo enim in talibus, quam in aliis nominibus, difficilior emendatio est. — 523. κοιράνῳ] τυράνῳ Par. L. Vit. I. et Ciz. — 525. στέρξαι] Sic libri sine ulla varietate omnes. Canterus autem et, si notae marginali Edit. Meurs. fides habenda est, etiam Iosephus Scaliger maluerunt στέξαι, quorum coniecturae nollem nuper patrocinatus esset Reisigius ad Oedip. Colon. v. 11. p. 175. στέργειν enim eam significat animi conditionem, qua cum firmitate atque perseverantia aut appetimus quae iucunda sunt, aut contraria fortiter toleramus. Itaque in omnibus locis, ubi firma quaedam animi voluntas ac perseverantia exprimitur, haec lectio minime est sollicitanda. Vid. Soph. Oedip. Tyr. 11. Trach. 988. (Herm.) coll. Aeschyl. Prom. 11. Agamn. 1551. (Well.) Eurip. Orest. 1021. Phoen. 1699. (Pors.) Hesychius: οὐκ ἔστεργεν· οὐχ ὑπέμεινεν. Photius: στεργέτω· οἷον στεγέτω, ὑπομενέτω· οὕτως Ἰπλάτων. Suidas: στέργω· ὑπομενέω. Etym. M. p. 725, 55. στέργω — γίνεται παρὰ τὸ στέγω, ὃ σημαίνει τὸ ἰσῶ καὶ ἰδραῖω καὶ βεβαιῶ. ἀπὸ τοῦ σῶ οὖν στέγω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῥ, στέργω, ὥς γῶ, γέρω, φέρω, φέρω. quod nemo, opinor, de ea causa allatum putabit, ac si hanc rationem etymologicam probandam existimem. FAVORINUS: στέργω ἐστὶ τήρησις ἐν-νοίας ἢ ἀγαπήσεως. In verbo στέργειν autem haec firmi atque perseve-

520. Τὰ τρία ἐπώνυμα τῆς Ἀθηνᾶς· τὸ δὲ Βία, ἰσχυρά Par. A. διὰ τὰς βόας ἄρματος ἐπιβαίνειν ζωγράφουσι τὴν Ἀθηνᾶν Par. B. ἡ φρόνησις, ἡ ζευγνύουσα τοὺς βούς· ἡ τιμωμένη ἐν τῇ Λογγᾷ χώρᾳ — Θηβαία — ἰσχυρά Par. C. ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς — ἡ δυνατή Vind. II. βόας ἀρμόζουσα, ζευγνύουσα — παρὰ Βοιωτοῖς — ἡ ὁμοῦ φθέρουσα — Βία Par. 40. 521. Οὐκ ἂν ταῦτα οἱ χειροτέχναι, οἱ βάνανσοι Par. A. ἅπαντα τέλῃ — οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασάμενοι τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου, ἦγουν ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ποσειδῶν — περισσασίον· διπλὸς δὲ κυρίως, ἐξ οὗ καὶ διπλοὶ ὀξύτονον Par. C. εἰ ταῦτα γένοιτο — τὰ τέλῃ, ἅπαντα οἱ χειροτέκτονες, οἱ ἐν ταῖς χερσὶ ἐργαζόμενοι, δύο· Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν Vind. II. εἰ γὰρ ἔλθωσαν — ἀνακτες τῶν λειτουργῶν (leg. λειτουργῶν) Par. 40.

522. Ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ποσειδῶν,

ὁ τῆς Πελοποννήσου βασιλεὺς· ἡ Κρωῦνη, εὐθεία Par. A. τῆς χώρας Κορίνθου, ἡ πόλις Παφλαγονίας βασιλεὺς Par. C. ὁ Ἀπόλλων παρὰ Μιλησίοις, ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις — χωρίον, πόλις Παφλαγονίας Vind. II. ὁ Ἀπόλλων παρὰ Κίλικι — χώρα Κορίνθου Pal. 40.

523. Ἐλάξουσιν, ὠκοδόμησαν τῷ ψευδωμότῃ Par. A. διατάκτορι Par. C. ὠκοδόμησαν, ἔκτισαν, ἐλάξουσιν βασιλεῖ, τῷ Λαομέδοντι Vind. II.

524. Πρὸς μίαν ἡμέραν οὐκ ἀρχέσειε τοῖς πορθηταῖς λύκοις· λέγει δὲ τοὺς περὶ Ἰδαν Par. A. δυνήδην — τοῖς περὶ Ἰδαν, Ἀργαῖα, Κάστορα καὶ Πολυδῆκην Par. C. ἀντίπρωσις· τῶν πορθητῶν λύκων Vind. II.

525. Πορθεῖν τὴν βαρεῖαν ἐμβολὴν φθαρτικὴν Par. A. μέγαν τὴν φθαρτικὴν Par. C. κρατῆσαι, ὑπομεῖναι ἐπλέουσιν φθαρτικὴν, ἀφανιστικὴν Vind. II.

καίπερ πρὸ πύργων τὸν Καναστραῖον μέγαν
ἐγχώριον γίγαντα δυσμενῶν μοχλὸν
ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον εὐστόχῳ βολῇ
μαιμῶντα τύψαι ποιμνίων ἀλάστορα.
οὐ δὴ ποτ' αἰθῶν πρῶτα καινίσει δόρυ
κίρκος θρασὺς παῖδ' ἔμμελ' ἀντιφρονὶ δικῶν,

530

rantis animi notio prorsus desideratur; quo sit, ut proprie de rebus dicatur, quae tegunt aliquid, ita quidem, ut id aut in se contineant et occultent, aut aliud rei impetum ab eo arceant. Hinc autem facillime intelligitur, quomodo et defendendi et sustinendi notiones provenirent; nam id, quod arceat quidquam ab aliqua re, et defendit eam, a qua illud arceatur, et illius, quam arceat, impetum in se recipit atque sustinet. Optime Hesychius: στέγει· κρύπτει, συντέγει, βαστάζει, ὑπομένει. Lexic. Seguer. p. 369. στέγειν· δέχεσθαι· βαστάζειν. Favortius: στέγει· βαστάζει, ὑποφέρει, ὑπομένει· καὶ στέγειν, τὸ συντέγειν· ὄδον καὶ στέγη, ἡ περιέχουσα. Cf. Suid. v. στέγει. et Blomf. Glossar. ad Aeschyl. Sept. 202. p. 115. edit. Lips. — ἐμβολήν] ἐκβολήν Par. G.

526. πρὸ πύργων] πρὸς πύργον Vit. I. et Ciz. vitiose. — τὸν Καναστραῖον] τῶν Καναστραίων Par. C. — 527. γίγαντα] Onofrio Gargiulli in Annotat. ad versionem Italicam Lycophronis p. 34. „I Frigi erant di origine Tracica, e delle Tracia era originario anche Dardano, autore della stirpe di Priamo. Colla denominazione di gigante qui data ad Ettore si vuole, come io rifletto, non tanto alludere ai giganti della Tracia, quanto alla di lui statura, forza, e potere. Γίγας· δύναστης, ἰσχυρός. Esichio. Altri eroi anche giganti sono appellati dal poeta, come in seguito vedrassi.“ — 530. καινίσει] Par. BDEFGHJK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Pott. utrq. καινήσει Par.

A. καινίσει Par. C. κινήσει Par. L. Vit. I. Ciz. et Editt. Reich. et Sebauf. κινήσει Neap. III. Non opus esse arbitramur, ut lectionem nostram, sensu optimam et librorum auctoritate firmissimam, contra Reichardi adnotationem tueamur. Cf. Etym. M. v. εὐαρχος p. 388, 42.

531. δικῶν] δακῶν Par. AB. hic quidem cum glossa τρώσας. δίκην Par. H. in marg. γρ. δικῶν. δίχον Ciz.

526. Καίπερ πρὸ τῶν πύργων τὸν Θρακικόν, ἀπὸ τοποῦ· ἀκρωτήριον· τὸν μέγαν Par. A. ἦγουν τὸν ἀκρωτήριον Ἐκτορα Par. C. καὶ — ἀκρωτήριον — τὸν Ἐκτορα Vind. II.

527. Τοῦ ἀκρωτηρίου πλησίον ὤκησαν οἱ Ἴλιες — ἀντὶ τοῦ, ἀσφάλειαν κατὰ τῶν δυσμενῶν Par. A. ἀποτρεπτικὸν Par. B. ἀποτροπία Par. C. τὸν Ἐκτορα, καταββακτήρα, ὀλετήρα· λέγει τὸν Ἐκτορα Vind. II. Τρώων — τοῖς Ἕλλησι — ὀχύρωμα Pal. 40.

528. Τὸν Ἐκτορα ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον τῇ εὐστόχῳ βολῇ; Par. A. τινὲς τὸν Ἀχιλλέα Par. C. ἦγουν τὰ τεῖχη — καὶ εἶδε, ὡς Ζεὺς πατήρ, μὴ στείλει τὸν Πρωτεύειον — καιρῶς Vind. II.

529. Προδυνούμενον πληθεὶ τὸν τῶν Ἑλλήνων ὀλετήρα Par. A. τὸν φθοροποιόν Par. B. τὸν Ἐκτορα, πληθεὶ τῶν Ἑλλήνων σφαγήα, ὀλετήρα Vind. II. 530. Οὐτίνος δὴ ποτε ὁ διαπυρρος καὶ θεριμὸς ἐν πρῶτοις τὸ δόρυ κινήσει Par. A. οὐτίνος Ἐκτορος, τὸ δόρυ καινίσει καὶ ἐγκαινίσει πρῶτος, ἦγουν σφαγήσεται ὑπὲρ αὐτοῦ, ὁ αἰθῶν καὶ θρασὺς κίρκος, ἦτοι ὁ Πρωτεύειος, ὁ ἄριστος τῶν Θρακῶν Par. C. ὁ διαπυρρος, καλῶν — κόψει, ἐγκαινίσει Vind. II.

531. Τὸν Πρωτεύειον λέγει — ἀντὶ τοῦ; ἐκβὰς πρῶτον εἰς γῆν καὶ βαλὼν Par. A. τρώσας (Schol. legit δακῶν) Par. B. ἐμβολῶν Par. C. ἱέραξ — τὸν Πρωτεύειον

Γραικῶν ἄριστος, ᾧ πάλοι τεύχει τάφους
 ἀκτὴ Δολόγγων εὐπρεπὴς κεκμηκότι,
 Μαζουσία προΰχουσα χερσαίου κέρως.
 ἀλλ' ἔστι γὰρ τις, ἔστι καὶ παρ' ἐλπίδα
 ἡμῖν ἀρωγὸς πρευμενῆς ὁ Ἀρύμνιος
 δαίμων, Προμανθεὺς, Αἰθίοψ, Γυράφιος,
 ὅς, τὸν πλανήτην ὀρθάγην ὅταν δόμοις

535

533. Δολόγγων] Sic libri et Edit. praeter Sebast. omnes. Cf. Herodot. VI. 34. et Schol. ad Aristid. Milt. p. 209. edit. From. *Favorinus*: Δολόγγου, ἔθνος Θρακικόν, ἀπὸ Δολόγγου τοῦ Κρόνου, καὶ Θράκης παιδός. Vid. Steph. Byz. v. Δόλογοι et Solin. cap. 16. — 534. Μαζουσία] Μαζουσίας Par. L. Vit. I. Ciz. quam lectionem etiam Tzetzes in libris invenerat: οἱ μὲν ἄλλοι Μαζουσίας λέγουσι μετὰ τοῦ σ, καὶ φασιν αὐτὴν ἀκρωτήριον εἶναι Ἐλεούντος· ἐγὼ δὲ Μαζουσία φημί, ἡ μαστοειδής, ἥγουσι εἰς μαζοῦ θάσιν ἐξικασμένη. Hoc Chersonesi promontorium *Mastusia* alii appellant; vid. *Phn.* H. N. III. 11. „Dein promontorium Chersonesi *Mastusia* adversum Sigeo, cuius in fronte obliqua Cynossema; ita appellatur Hecubae tumulus, statio Achaeorum; turris et delubrum Protesilai.“ Cf. *Pomp. Mel.* II. 2, 8. — κέρως] κέρως Vind. II. et Edit. Basil. I. Steph. et Sebast. Poeta χερσαίου κέρως dixit alludens ad nomen Χερρόνησος. — 536. πρευμενῆς] Hanc vocem e Lycophrone laudat *Etym. M.* p. 687, 2. — Ἀρύμνιος] Ἀρύμνιος Rehd. — 537. Αἰθίοψ] Eustath. ad *Odys.* α'. 22. p. 1385, 62. edit. Rom. (T. I. p. 11, 29. edit. Lips.) οὗ καὶ Λιδὸς ἐπὶθετον Αἰθίοψ· ἴσως μὲν, καὶ διὰ τι ἕτερον. ἴσως δέ, καὶ διότι φαίνεται μυθικῶς φιλῶν ἐπιχωριάζειν τῇ Αἰθιοπίᾳ· οὐκ ἀπεικός δέ, καὶ κατ' ἀλληγορίαν οὕτω καλεῖσθαι αὐτὸν, ὥς φαινόν· παρὰ τὸ αἰθώ, τὸ λάμπω· ἄρ' οὐ καὶ ὁ αἰθὴρ Ζεὺς. — 538. ὀρθάγην] ὀρθάγην Vit. I. et Ciz. Fuerunt, qui, una tantummodo litera mutata, Ὀρθάγην mallebant. *Hesychius*: Ὀρθάγης τῶν ὑπὸ τὸν Πόλιον ἔστι θεῶν, καὶ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον. ibiq. Interpp. Cf. *Phot. Lex. h. v. Strab.* XIII. p. 588. *Athen.* X. p. 441. f. Equidem autem nolui huic loco, in quo nulla est, nisi in accentu, varietas, emendando medicinam quaerere. Nam quo certius est, Lycophronem finxisse pariter atque diffinxisse vocabula, ut verborum sensum obscuraret: eo cautiore debemus uti iudicio, ne eiusmodi vitia, quae poetae sunt, librariis imputemus, et ne ipsa fortasse emendationis facilitate decipiamur. Sic etiam h. l., ubi libri ad unum omnes in vulgata lectione consentiunt,

σπλιον λέγει, ἀντὶ τοῦ, ἐκβὰς πρώτον Vind. II. εἶδος αἰτοῦ Pal. 40.

532. Ἑλλήνων χρείσσων ὁ Πρωγεσέλαος· ὥτινι ἤδη τοὺς τύμβους ἐτοιμάζει Par. A. διὰ τὴν μαντιαν Par. C. τὸν Ἑλλήνων ὁ Πρωγεσέλαος — ἤδη ἐτοιμάζει Vind. II. κατασκευάζει Pal. 40. 533. Ἔθνος Θρακῶν — εὐπρεπὴς τῇ ἀποθανόντι Par. A. καὶ ὁ περὶ τῆς αἰγιαλός, εὐθετος πεσόντι Par. C. ἔθνος Θρακικόν — ἀποθανόντι Vind. II. καὶ καλή — τεθνηκότι Pal. 40.

534. Ἀκρωτήριον Χερρόνησον· διὰ δὲ τὸ αἰματοειδές (leg. μαστοειδές) οὕτω καλεῖται — τοῦ κέρματος, τοῦ

ἀκρωτηρίου Par. A. ἀκρωτήριον· λέγει δὲ τὴν Χερρόνησον Par. C. ἥγουσι τῆς Χερρόνησον Neap. I. ἡ μαστοειδής, προέχουσα — τοῦ ἀκρωτηρίου Vind. II. 536. Ἡμῖν βοηθός — πρῶτος καὶ εὐμενής, ὁ Ζεὺς· ἐπώνυμον γὰρ Λιδὸς Par. A. εὐμενής Par. C. βοηθός, πρῶτος· ὁ Ζεὺς παρὰ Παιμυλίους οὕτω ἐκαλεῖτο Vind. II. et Neap. I. 537. Ἐπώνυμα Λιδὸς Par. A. ὁ Ζεὺς παρὰ Θουρίους — παρὰ Χίους Vind. II.

538. Ὅστις τὸν πλανήτην, λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον· τὸν ἄρπαγα, ἢ τὸν ξένον, κατὰ γλῶσσαν· οἱ δὲ κατωφερῇ, ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρθάγην· κύ-

οἶνον καταβράκτῃρα θέξονται πικρὸν
οἱ δεινὰ κάποθιστα πείσεσθαι ποτε
μέλλοντες, ἐν τε δασὶ καὶ θαλυσίοις
λοιβαῖσι μελλίσσωσιν ἀστεργῇ Κράγον,

540

veri est simillimum, Lycophronem novum vocabulum *θεράγης* procu-
disse, ut, alludens ad illud nomen *Ὁρδάνης*, Paridem ut impudicum
ac libidinosum hominem contumelia denotaret. — In Cod. Ciz. post
hunc versum statim sequitur v. 543. Quod manifestum indicium est,
hunc librum aut e Cod. Vit. I. descriptum esse, aut, quod mihi vide-
tur probabilius, eiusdem cum Vit. I. esse originis. In hoc enim libro
hi versus literis α et β in margine notantur; quam constructionis no-
tam librarius, qui Cizensem scripsit, pro indicio turbati versuum ordi-
nis habuit, alterumque eorum imperite transposuit. — 539. *οἶνον*] Sic
Par. AL. Pal. 40. *οἶνον* Par. FJ. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. et Editt. Ba-
sil. I. et Steph. *οἶνον* Par. B. *οἶνον* Vind. II. Neap. I. II. *οἶνον* Par.
CDEGHK. Neap. III. Vind. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II.
et post eam reliquae. — 540. *κάποθιστα*] Par. FL. Vat. 1307. Vit. I.
Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Steph. Commel.

Meurs. utrque et Reich. *κάποθιστα* Par. AB. *κάποθιστα* Par. C. *κάποθιστα*
Par. DEGHJK. Vind. II. (in marg. γρ. *κάποθιστα*) Vind. IV. Vit. II.
(in marg. *κάποθιστα*) Vit. III. Ms. Canteri et Editt. Pott. utrq. et Se-
bast. *Eustath.* ad *Odys.* β. 375. p. 1450, 27. edit. Rom. (Tom. I. p. 103,
46. edit. Lips.) Τὸ δὲ ποθέσαι ἀντὶ τοῦ ποθῆσαι δοκεῖ μὲν ποιητικόν,
ἔστι δὲ ἀληθὲς Ἀττικόν· εἰ γὰρ καὶ Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς φησὶ, παρ-
εσκευασμένῃν ὡς οὐκέτι ποθέσων ἄλλο εἶδος αἰτίας. λέγεται τοίνυν ἐκα-
τέρως, καὶ ποθέσαι καὶ ποθέσαι· ἀπὸ οὗ καὶ ἀπόθεστος κύων ἐν τοῖς
ἔξῃς (*Odys.* ρ. 296.) ὁ ἡμελημένος καὶ ἀπόθητος. Cf. Eund. ad *Iliad.* η'.
118. p. 669, 40. edit. Rom. (Tom. II. p. 148, 40. edit. Lips.) Etym. M.
p. 131, 34. *Hemsterhusius* ad *Hezych.* v. ἀπόθεστος: „Apud Lycophro-
nem v. 540. editur, οἱ δεινὰ κάποθιστα πείσεσθαι ποτε μέλλοντες — ve-
rum, quod scripti praebent et Tzetzes, *κάποθιστα*, lubens amplector,
ut significandi potestate longe accommodatius.“ — 541. *θαλυσίοις*] Par.
BCDEGJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Rehd. Ms. Cant.
et Editt. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *θαλυσίοις* Par. A. *θαλυσίοις*
Editt. Basil. I. et Steph. *θαλαττίοις* Par. H. *θαλασσίους* Editt. Ald. Ba-
sil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. *θηλυσίους* Par. H. Vide Pot-
teri Annotat. ad h. l. — 542. *μελλίσσωσιν*] *μελλίσσωσιν* solum Par. A. et
Editt. Sebast. *μελλίσσουσιν* Par. K.

οἶον ἐστὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Par. A. ἀπὸ θεστοῦ ἀποικομένου Ὀ-
δυσῆος (sic) (*Odys.* ρ. 296.) Par.
C. οἱ Διόσκουροι, μισθία, μὴ πο-
δομένα παθεῖν Vind. II. οἵτινες
ἀπόθητα, ἦγουν οἱ Διόσκουροι καὶ
οἱ τοῦ Ἀραρώως παῖδες Pal. 40.

539. Βλαπτικὸν καταβράκτῃρα
ὑποδεύονται τὸν πικρὸν Par. A. ἰε-
ρακα, διὰ τὸ ἀραπτικὸν Par. C.
βλαπτικόν· ἔστι ὄρνεν ἀραπτικόν
αἰὼν Vind. II. 540. Οἵτινες
χαλεπαί, καὶ ἄπειρ οὐδεὶς ἐν ποθή-
σει, πεισθῆναι. ποτε Par. A. στυ-
γητὰ· ἐκ τοῦ ποδῶ, ποθήσω· Ὀμη-
ρος ἐν Ὀδυσσεύᾳ· δὴ τότε κείτ'

541. Μέλλοντες, ἐν τε εὐωχίᾳ καὶ
ταῖς τῶν καρπῶν ἀπαρχαῖς Par. A.
θυσίαις Neap. I. καὶ ἀπαρχαῖς
Neap. II. εὐωχίᾳ καὶ ἀπαρχαῖς
Vind. II. 542. Ταῖς σπονδαῖς
ἐξευμένισανται τὸν μὴ τῇ θυσίᾳ (sic)
στέργαντα *Ala* Par. A. σπονδαῖς,
θυσίαις πρᾶνῶσι, ἦγουν τὸν *Ala*,
τὸν μὴ στέργαντα τὴν θυσίαν Vind.

θήσει βαρὺν κόλπον ἐν λέσχαῖς μέσον·
καὶ πρῶτα μὲν μεθύουσιν ἀλλήλους ὁδᾶς
βρύξουσι κηκασμοῖσιν ὠκρυωμένοι, 545
αὐτὶς δ' ἐναγχιάσουσιν αὐτανέμιοι,
ἀνεψιαῖς ὄρονισι χραισμήσαι γάμους
βιαιοκλῶπρς ἀρπαγὰς τε συγγόνων

543. *κολῶν*] De hoc vocabulo vid. Etym. M. p. 525, 53. Eustath. ad Iliad. α. 575. p. 154, 3 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 225, 39 sqq. edit. Lips.) Buttm. Lexilog. I. p. 158 sqq. — *μέσον*] μέσσις Par. FH. et

Edit. Sebast. μέσσις Par. B. — 545. *βρύξουσι*] βρύξουσι Rehd. — ὠκρυωμένοι] ὠκρυωμένοι Par. DEFGJK. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Sebast. Legitur hic versus in Etymol. M. p. 510, 9. κηκᾶς, ἡ ἀποδορία ἐκ τοῦ κακός· ἡ κηκᾶς ἐστὶν ἡ κακόλογος λοιδορία, ἐξ οὗ καὶ κηκασμός, ἡ λοιδορία. *Λυκόφρων*· βρύξουσι κηκασμοῖσιν ὠκρυωμένοι· ἤγουν ταῖς λοιδορίαις καὶ χλευαῖς τετραχνημένοι (leg. τετραχνημένοι). — 546. αὐτὶς] Par. AHL. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. Pal. 40. αὐδὶς Par. RCDEFGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et Edit. omnes. Ex iisdem rationibus et eorumdem fere librorum auctoritate, quibus adductus supra v. 271. αὐτὶς scribendum existimavi, idem etiam h. l. scripsi, et infra v. 1431. non dubitanter reponam. Constat enim Grammaticos inter αὐτὶς et αὐδὶς ita distinxisse, ut illud simpliciter ad tempus, quo quid deinceps factum sit, referrent; hoc autem iterationem rei, de quo sermo fuerat, significare existimarent. *Ammonius*· αὐδὶς διὰ μὲν τοῦ θ σημαίνει τὸ πάλιν· διὰ δὲ τοῦ τ, τὸ ὕστερον. *Anecd. Gr.* Vol. II. p. 376. τὸ αὐδὶς μετὰ τοῦ θ τὸ πάλιν· τὸ αὐτὶς δὲ ποιητικὸν ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ· καὶ αὐτὶς, ποιητικόν, μετὰ τοῦ τ τὸ ὕστερον. *Io. Tzetz. Exeg. in Iliad.* p. 84, 8. αὐδὶς, φασὶν τινες, τὸ ἐκ δευτέρου· αὐτὶς δὲ τὸ εἰς τοῦτο· ἰστέον δέ, οἱ οἱ Ἀττικοὶ ἐπ' ἀμφοτέρων αὐδὶς λέγουσιν, ἡ δὲ κοινὴ διάλεκτος αὐτὶς καὶ ἡ Ἰωνίων. Cf. Hesych. et Suid. h. v. *Etym. M.* p. 169, 24. et 171, 44. Quo iure hoc Grammatici fecerint, vix opus est quærare; vehementer autem errarent, qui talia in Lycophrone non ferenda iudicarent, praesertim cum magna adsit librorum auctoritas. — *ἐναγχιάσουσιν*] ἐν ἀγχιάσουσιν Par. A. Vit. III. et Edit. Ald. ἐν ἀγχιάσουσιν Ciz. *ἐναγχιάσουσιν* Par. J. — 547. γάμους] γάμος (in marg. γρ. γάμους) Par. H. γάμοις Ciz.

II. λείπει τὸ ἐπειδὴν προαῖνωσι Pal. 40. 543. Ποιῆσει μέγαν θόρυβον ἐν ταῖς συντυχίαις μεταξὺ Par. A. et Vind. II. 544. Καὶ ἐν πρῶτοις μὲν τοῖς λόγοις ἀλλήλων ὀργίλλως Par. A. τοῖς ὁδοῦσι κυρίως· νῦν δὲ τοῖς στόμασι λέγει Par. C. κυρίως δὲ τοῖς ὁδοῦσι· κατὰ στόμα νῦν Vind. II. δακρυκῶς Pal. 40.

545. *Λυπήσουσιν*· ταῖς λοιδορίαις, ταῖς ὕβρισιν τετραχνημένοι Par. A. τετραχνημένοι Par. B. ἀντὶ τοῦ ἤγον· πιδίησουσι, λοιδοράσουσι — καὶ τραχιυθέντες Par. C. ποιήσουσι, λυπήσουσι λόγοις, θορύβοις, λοιδορίαις, τετραχνημένοι, ὠργισμένοι Vind. II. δακρυκῶς — ἀγριυμένοι Pal. 40.

546. Πάλιν δὲ ἐμπολημήσουσιν οἱ αὐτανέμιοι Par. A. ἡ εἰς τοῦτο ἢ πάλιν — ἤγουν ὁ Ἰδας καὶ ὁ Ἀνγκεύς οἱ τοῦ Ἀραρεῶς υἱοὶ Par. C. εἶτα — οἱ τοῦ Ἀραρεῶς Pal. 40.

547. Ταῖς τοῦ Λευκίππου θνητάσι βοηθήσαι τοὺς γάμους Par. A. ἤγουν ταῖς ἐξεδίλκραις αὐτῶν, Φόβῃ καὶ Παιφρᾷ — πόρας, διὰ τοὺς γάμους Par. C. διὰ τὸ πορνικόν Pal. 40. 548. Τοὺς βιαίως κλεπύοντας, καὶ τὰς τῶν συγγόνων ἀρπαγὰς Par. A. Κάστορα καὶ Πολυδεύκην, τοὺς βιαίως κλέπτας — δυναστήρας Par. C. τοὺς βιαίως κλέπτοντας, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην, ἀρπакτικούς Φόβης καὶ Παιφ-

χρήζοντες, ἀλφῆς τῆς ἀδωνάτου δάκην.
ἢ πολλὰ δὲ βέλεμνα Κνηκίων πόρος
διφέντα τόλμαις αἰετῶν ἐπόψεται,
ἀπιστα καὶ θαμβητὰ Φηραίοις κλύειν.
ὁ μὲν, κρανεῖα κοῖλον οὐτάσας στύπος
φρηγοῦ κελαινῆς, διπεύχων ἓνα φθερεῖ,

550

549. ἀλφῆς] ἀλφῆς Par. J. vitiose. — τῆς ἀδωνάτου] τινὸς ἀδωνος
Par. H. vera lectione in margine notata. — 550. ἦ] ἢ Par. A. — δῆ]

δέ Vind. II. — Κνηκίων] Κνηκίου Rehd. Κνηκίου Edit. Basil. I.
Steph. et Pott. utr. Reliqui libri et Impressi omnes Κνηκίων. Muellerus
in Addend. p. 289. haec habet: „κνηκίων. Steph. in Thesaurο
omnesque, qui eum aunt secuti, Lexicographi hoc vocabulum referunt
ad αἰετῶν, ut sit: aquilarum nigrarum, potius ferarum, ferocium; verum
hac interpretatione admissa πόρος nil habet, quo nitatur. Tzetzes et
Schol. min. intelligunt fluvium Cnecaeorum, postea nominatum Οἰνοῦν-
τα, cuius meminerunt Liv. XXXIV. 28. et Polyb. II. 65 et 66. nullo
autem addito auctore, unde cognoverint hunc fluvium ante-dictum
fuisse Cnecaeorum: atque sane nullus est veterum Geographorum,
qui iis assentiatur. Itaque, nisi velis πόρις, h. e. Helena, pro πόρος
legere, quod nullus Codd. Mss. exhibet, acquiescendum est in Tzetzae
interpretatione.“ Quod mirum, Hercle, inventum nemo sanus, opinor,
Muellero invidet. — 551. διφέντα] διφθέντα Par. AH. Pal. 40. et
Edit. Basil. I. Steph. et Pott. utr. Cave lectionem addubites. Infra
v. 723. Codices summo consensu exhibent διφείσα. — αἰετῶν] αἰετῶν

Par. BE. — 552. Φηραίοις] Φηράλους Ciz. Φηραίων Par. H.

553. κρανεῖα] corno, non cornu, ut vitiose scriptum est in prima
editione versionis Canterianae. Quod vitium deinde tuto transiit per
Edit. Steph. Commel. Reich. et Sebast. κρανεῖα habent Par. EFGHJKL.
Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Sebast. κρανία Par. AD.

κρανεῖα Par. C. κρανεῖω Par. B. et Edit. Ald. et reliquae praeter Se-
bast. omnes. κρανεῖω Rehd.

ρας Vind. II. 549. Αἰετοῦντες,
τιμῆς γαμου, τῆς ἀνεν ἔδων χάρι
Par. A. ψηλαφήσεως τῆς ἀνεν ἔδων
Par. B. θέλοντες, ψηλαφήσεως, συν-
ουσίας, εὐφημισμός· τῆς δόξα προ-
γαμίων δόξων, ἔδων Par. C. θέ-
λοντες, τῆς ψηλαφήσεως ἀπράκτου
εἰς ἐκδικίαν Pal. 40. 550. Ἦτις
(sic) πολλὰ δὲ βέλη — ποταμὸς Λα-
κωνικῆς Par. A. ὄντως — ὁ Λακω-
νικὸς ποταμὸς Par. C. καὶ ὄντως —
ἦτις μάχη — βέλη — ὄνομα τόπου —
ποταμὸς Vind. II. 551. Πι-
φθέντα ταῖς τόλμαις τῶν αἰετῶν ἐπό-
ψεται Par. A. βαλλόμενα ἀλαζονείαις
— ἔργον τῶν Λακωνικῶν καὶ τῶν
τοῦ Λακωνικῆς Par. C. τῶν Λακωνι-
κῶν, καὶ ἴδα καὶ Λακωνικῶν — δέξε-
ται Vind. II. 552. Ἀπιστα καὶ

θάμβους ἄξια τοῖς Μεσσηνίοις ἀκού-
ειν· ἔστι δὲ ὄνομα ἔδωνος Par. A.
ἀπιστα εἶπε, διὰ τὸ μὴ πιστεῦσθαι
ποιεῖν αὐτοὺς μάχης, διὰ τὸ εἶναι
ἐκδελφούς· ἐκθαμβά, θαναμαστὰ
Par. C. θάμβους αἰτία τοῖς Λακωνι-
κοῖς εἰς τὸ ἀκούειν Vind. II. Λακωνι-
κῶν πόλις Λακωνίας, ἡ δὲ Λακω-
νία Λακωνίων Pal. 40. 553. Ὁ
μὲν τῷ δόρατι τὸ κοῖλον στέλεχος,
ἢ προμὸν ἢ κομὸν τρώσας Par. A.
δόρατι — τὸ βαδὺ καὶ κοῦφον στέ-
λεχος Par. C. ὁ ἴδας τῷ ἀπὸ τῆς
κρανεῖας δόρατι βαλὼν ἀνέειλε — τὸ
στέλεχος Vind. II. βαδὺ τρώσας
Pal. 40. 554. Ἀρὺς τραχείας, ἐκ
τῶν δύο ἓνα φθερεῖ Par. A. κοῦ-
φης, ἔνθα ἐκρούθησαν — διδύμων —
παικεῖ Par. C. τῆς δρυὸς τραχείας,

λέοντα ταύρω συμβαλόντα φύλοπιν.
 ὁ δ' αὖ σιγύνῳ πλεύρ' ἀναβήξας βοὸς
 κλινεῖ πρὸς οὐδας. τῷ δὲ δευτέραν ἐπι
 πληγὴν ἀθαμβῆς κριὸς ἐγχορύψεται,
 ἄγαλμα πῆλας τῶν Ἀμυκλαίων τάφων.
 ὁμοῦ δὲ χαλκὸς καὶ κεραῖνιοι βολαὶ

555

560

556. σιγύνῳ] Sic Codd. et Editt. omnes. Huic lectioni patrocinatur etiam Eustathius ad Iliad. β. 774. p. 344, 11 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 279, 2 sqq. edit. Lips.) licet dubitasse videatur, an forma σιγύνῳ potior sit: σημειώσαι δέ, ὅτι, ὥσπερ εἶδος ἀκοντίου ἢ αἰγανέας, οὕτω καὶ σιγύνῳ παρὰ Λυκόφρονι. — τὸ δὲ δηρὸν σιγύνῳ σιγύνῳ ἕτεροι γράφουσιν, ὡς Ἀπολλώνιος (II. 99 sq.) σιγύνῳ εἰς ἀνασχόμενοι· καὶ φασὶν ἀσπίδισια, ἦγον μισρὰ πελῆστια, τὴν λέξιν ἀλ-λεχοῦ σημαίνειν, ἐνταῦθα δὲ δόρατα ὀλοσιδῆρα· καὶ εἰς μὲν σημασίαν εὐ σφυρηλατοῦσιν αὐτά, λέγοντες καὶ Κυπρίων γλώσσης εἶναι· βαπτουσι δὲ εἰς ἐνυμολογίαν οὐ μαλθακὴν, φάμενοι, σὺ καὶνὰ τίνα εἶναι αὐτά, ὡς δεξιὰ εἰς τὸ σῆμα καίνειν. Et ad Iliad. γ'. 54. p. 381, 19. edit. Rom. (T. I. p. 309, 12. ed. Lips.) Λυκόφρων δὲ σιγύνῳ ἢ σιγύνῳ, ὡς ἐν Ρομ-αίᾳ ἐβδέθα, τὸ ὀλοσιδῆρον φησὶν ἀκόντιον. Vid. Hesych. v. σιγύνῳ ibiq. Interpp. Schol. ad Apollon. Rhod. II. 99. et IV. 320. Etym. M. p. 712, 18. et Sturz. de Dialect. Maced. p. 46 sq. — πλεύρ'] πλεύρ' Par. AG. Vind. II. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Meurs. utrq. — 557. δευτέραν] δευτέρῳ Vit. I. et Ciz. in Schol.

558. ἐγχορύψεται] ἐκχορύψεται Par. CJL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. In Cod. Par. K. vv. 558. 559. transpositi sunt, et post v. 562. sequuntur.

559. ἄγαλμα] Quale hoc sepulcri ornamentum fuerit, legimus apud Pindarum Nem. X. 67. (Boeckh.) ἐνθεν ἀρπάξαντες ἄγαλμα Ἰδαί, ξεστὸν πέτρον, ἐμβαλὼν στήρην Πολυδεύκεος. Cf. Theocr. XXII. 207. Apollod. III. 11, 2. De varia vocis ἄγαλμα significatione vid. Eustath. ad Iliad. δ. 144. p. 456, 22. edit. Rom. (Tom. I. p. 365, 17. edit. Lips.) Lex. Seguer. p. 19, 5. — 560. Post ὁμοῦ omissum est δέ in Par. L. Post χαλκὸς deest καὶ in Vind. IV.

βαρείας — ἀντὶ τοῦ, τῶν Λιοσκού-ρων τὸν Κάστορα Vind. II. θανάσι-μον· ἔσω γὰρ δρυὸς καταρυνόντι ἐκρύπτοντο Pal. 40. 555. Ταύρω, τῷ Λυγχεῖ, διὰ τὸ δεινδορὲς· συμ-βαλόντα μάχην Par. A. συμμίζαντα Par. C. τὸν Κάστορα τῷ Λυγχεῖ — μάχην Vind. II. 556. Ὁ δ' αὖ ἀκοντίῳ ὀλοσιδῆρῳ, ὁ Πολυδεύκης, τοῦ Λυγχεῶς τὰ πλεῦρά τῷ δόρατι ἀναβήξας Par. A. σπῖσας Par. C. ὁ Πολυδεύκης ὀλοσιδῆρῳ ἀκοντίῳ κούρας, ἦγον τοῦ Λυγχεῶς Vind. II. 557. Ρῖμαι πρὸς ἔδαρος· ἔξωθεν δὲ λαβεῖν τὸ ὤς· λέγει δὲ τὸν Ἰδαν Par. A. πρὸς γῆν, νεκρὸν δηλαδὴ· ἐπὶ δὲ τῷ Πολυδεύκει δευτέραν πλη-γὴν ὁ ἀθαμβῆς κριὸς, ἦγον ὁ Ἰδαν, ἐκχορύψεται καὶ κερατίζει, καὶ πέμ-ψει ἥτοι στήλην καὶ λίθον πῆλας καὶ κινήσας ἀπὸ τῶν Ἀμυκλαίων τάφων

Par. C. 558. Τὴν πληγὴν ὁ ἄρο-ρος καὶ ἰσχυρὸς κριὸς κληρονομεῖ Par. A. ἀκατάπληκτος κερατίζει Par. C. λέγει τὸν Ἰδαν· ὁ ἄρορος, ἰσχυρὸς ὑψηλὸς, κερατίζεται· ἀπὸ μετα-φορᾶς τῶν κριῶν· εἰώθεσι γὰρ οἱ κριοὶ ἐν τῷ μαγεσθῶτα πληττεῖν ἀλ-λήλους τοῖς κέρασιν Vind. II. πολ-λοὺς φοβῶν — κατὰ κεφαλῆς βαλεῖ Pal. 40. 559. Τὸ ἄγαλμα κινήσας τῶν Ἀμυκλαίων μνηστῶν Par. A. στήλῃν ἀκοντίσας, λαβὼν δηλαδὴ Ἀμυκλὸς βασιλεὺς ἦν τῶν Φερῶν· θανὼν δὲ ἐδομήσατο τῶν ὑπερ-μήχῃ, ὡς ὦν βασιλεὺς αὐτῶν· ἐκ τούτου Ἰδαν λαβὼν· ὁ Λυγχεὺς ἐνέκρωσε τὸν Κάστορα· τὸν δὲ Ἰδαν ὁ Ζεὺς ἐκεραίνωσεν Par. C. στήλῃν κινήσας, λαβὼν — ἦγον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀραρεῶς Pal. 40.

560. Ὁμοῦ δὲ ὁ χαλκὸς καὶ κεραῖ-

ταύρους καταξανθοῦσιν, ὣν ἀλκὴν ἐνὸς
οὐδ' ὁ Σκισσιτὴς Ὀρχιεύς Τελφρούσιος
ἐμέμψατ', ἐν χάρμασι βαιβώσας κέρας.
καὶ τοὺς μὲν ἄδης, τοὺς δ' Ὀλύμπιοι πλάκες
παρ' ἡμαρ αἰεὶ δεξιῶσονται ξένους, 565
φιλανθομαίμους, ἀφθίτους τε καὶ φθιτούς.
καὶ τῶν μὲν ἡμῖν εὐνάσει δαίμων δόρυ,
βαίον τι μῆχαρ ἐν κακοῖς δωρούμενος.
ἄλλων δ' ἄπλατον χειρὶ κινήσει νέφος,

562. Τελφρούσιος] Miro consensu Codices et h. l. et infra v. 1040. hanc formam exhibent, in qua scimus alias quam maxime variari. Vid. *Igen.* ad Hymn. Hom. in Apoll. v. 66. p. 295. Tzschuck. ad Strab. IX. p. 453. coll. Paus. IX. 29 § 3. Steph. Byz. v. Τέλεφροσσα. Canterus Τελφρούσιος, Meursius Ἀτελφρούσιος maluerunt. At repudiandus est quivis vel facillimae emendationis conatus. — 563. χάρμασι] χάρμασι Par. EJ. Vind. II. Vit. II. — βαιβώσας] βεμβώσας Par. C. Hanc vocem e Lycophrone laudat Etymol. M. p. 701, 13. — κέρας] κέρας Par. A.

565. παρ' ἡμαρ] alterius diebus. Cf. Schaeff. ad Lamb. Bos. p. 139. et Bernhardt Doctr. Synt. gr. ling. p. 258. — αἰεὶ] αἰεὶ Par. J. Ciz. et Editt. Basil. I. et Steph. — 566. καὶ omisum est in Par. E.

567. εὐνάσει] ἀνάσει Par. 41. (in marg. γρ. εὐνάσει). Sic infra v. 570. εὐνάσει μένος et v. 1439. εὐνάση κλέον. Eundem tropum habes apud Homerum Odys. δ. 758. εὐνήσει γόον. — 568. μῆχαρ] Hesychius: μῆχαρ· μηχανήματα, ὄφελος. Cf. Eustath. ad Iliad. α. 576. p. 154, 45. edit. Rom. (Tom. I. p. 126, 30. edit. Lips.) et Blomf. Gloss. ad Aesch. Agamemnon. v. 192. — 569. ἄπλατον] ingens et formidabile. Vulgatam lectionem tuerunt Par. ABCEKL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et reliquae desinunt omnes. ἄπλαστον Par. CFHJ. Neap. I. (in marg. γρ. ἄπλατον) ἄπλετον Par. D. De voce ἄπλατος γλ. Etimol. ad Med. 149. p. 98. edit. Lips. et Herm. Opusc. Vol. III. p. 177.

νοιοι βολαὶ Par. A. ἐκάρωνώδη γὰρ ὁ Ἰδας — τρώσεις Vind. II. ἔμα σέδης Pal. 40.

561. Τοὺς ταύρους ἀναιρήσουσιν, ὣν τὴν ἐνὸς δύναμιν Par. A. στρατηγούς, τοὺς Ἀφραρητιάδας καὶ Διοσκούρους — φρονέουσιν Par. C. Ἰδαν καὶ Ἀνγχεῖα ἀναιρήσουσιν — τοῦ Ἰδα Vind. II.

562. Οὐδ' ὁ Ἀπόλλων, παρὰ Λακωνῶν ἐπαύνημα Ἀπόλλωνος παρὰ Βοιωτοῖς Par. A. 563. Εὐέμψατο ἐν ταῖς μάχαις τέλγας τὸ τόξον· ἀφ' οὗ, πολέμησας Par. A. κλέγας, κάμψας Par. C. μάχαις — συντρέψας, κυκλώσας τὸ τόξον Vind. II.

564. Καὶ τοὺς μὲν Ἀδης, τοὺς δὲ αἱ Ὀλύμπιοι πλάκες Par. A. τοὺς Ἀφραρητιάδας Par. C. Ἰδαν καὶ Ἀνγχεῖα — Κάστορα καὶ Πολυδεύκην — ἦτοι ὁ οὐρανός Vind. II. οἱ οὐρανοὶ Pal. 40. 565. Ὑποδέξονται τοὺς

ξένους Par. A. ὑποδέχονται φίλους, τοὺς Διοσκούρους Vind. II. ἡμέραν παρ' ἡμέραν — φίλους Pal. 40.

566. Τοὺς φιλοῦντας τοὺς ἀδελφούς, ἀφθάρτους τε καὶ φθαρτούς Par. A. φιλανταδελφούς Par. C. φιλαδελφούς Vind. II.

567. Καὶ τούτων μὲν ἡμῖν κοιμήσει ὁ δαίμων ξίφος Par. A. τῶν τεσσάρων καταπαύσει ἡ εἰμαρμένη τὸ ξίφος Vind. II. ἡ τύχη, ἡ Μοῖρα Pal. 40.

568. Μικρόν τι μηχανήμα ἐν ταῖς θειναῖς μάχαις δωρούμενος Par. A. ὀλίγον μηχανήμα ἐν ταῖς θειναῖς μάχαις Vind. II.

569. Τῶν δὲ λοιπῶν ἀπρὸς πλάστον τῇ χειρὶ νέφος κινήσει Par. A. τὸ πολὺ, ἄπλαστον Neap. I. ἀπὸ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων τὸ πολὺ ἀπρὸς πλάστον ὁ δαίμων πλήθος Vind. II. ἐν τῇ δυνάμει Pal. 40.

ὦν οὐδ' ὁ Ῥοιοὺς ἰνις εὐνάζων μένος 570
 σχήσει τὸν ἐννέωρον ἐν νήσῳ χρόνον,
 μίμνειν ἀνάγων, θεσφάτοις πεπεισμένους,
 τροφήν δ' ἀμειψῇ πᾶσι τροπτεύχους κόρας.
 Ἰσκων παρέξειν, Κυνθίαν ὅσοι σκεπήν
 μίμνοντες ἡλλάσκουσιν Ἰωποῦ ἥλας, 575

570. ὦν οὐδ' ὁ Ῥ.) ὦν οὐδὲ Ῥ. Par. A. — ἰνις] Sic Par. AG. Vind. II. Vit. I. II. III. ἰνις Par. BCEFHJK. Vind. IV. Ciz. ἰνις Par. D. Hunc locum tetigit Eustathius ad Odys. γ'. 382. p. 1473. 47. edit. Rom. (Tom. I. p. 134, 37. edit. Lips.) De Anio, Deli insulae rege, maxime ob illud Graecorum hospitium a poetis celebrato, vid. Heyn. ad Aen. III. Excurs. I. p. 566. Sturz. ad Pherecyd. p. 209. et Meimke. ad Euphor. fragm. p. 26. sq. — 571. ἐννέωρον] De synizesi huius vocis apud Homerum vid. Eustath. p. 1146, 43. et 1662, 57. edit. Rom. — ἐν νήσῳ] In insula Delo. Eustath. ad Iliad. λ'. 20. p. 827, 40. edit. Rom. (Tom. III. p. 4, 18. edit. Lips.) Παραπηκτιὲν δὲ τῇ εἰρημένῃ Κυπριακῇ ξενίᾳ τῶν Ἀχαιῶν καὶ τὴν Ἀλιακῇ, ἣν καὶ ὁ Δυκόφρων ἰσχυρεῖ, πανυ λαμπροτέραν οὖσαν τῆς ἐν Κύπρῳ· αὕτη μὲν γὰρ εἰσπαῖς γέγονεν, ὁ δὲ ἐν τῇ Ἀήλῳ ξενίσας τὸ Πανελλήνιον οὐκ ἠκέσθη διαφιλευσάμενος οἴκου τὰ εἰς τὸν ξένον ἐπὶ μετρίῳ καιρῷ. ἀλλ' ἤδετε παρακατασχεῖν τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ εἰς δέκα περιπλομένους ἑκατοντοὺς, καὶ διδόναι ὡς οἷον ἐκ τινος θαλάσσης ἀντλεῖν τὸν ἐκείνου πολυπύθον πλοῦτον ἡσυχῇ μένοντας· κατὰ δὲ τινος (vid. infra τ. 581 sqq.) καὶ ἐς αὐτὴν Τροίαν τὸν πλοῦτον ἐκείνου ζωογόνον ρεῖμα μεταγέτευσε, θεοὺς αὐτοῖς τὰς θυγατέρας τὴν Οἰνώ, τὴν Σπερμῶ καὶ τὴν Ἑλαΐδα, ἀνέσταν τροφίμοι τοῦ πᾶν στρατεύμα, δυνάμενον χορηγεῖν τεραστίως τὰ τρέφοντα, ὡς ὁ αὐτὸς φησὶν. Idem ad Odys. ζ'. 162. p. 1557, 52. edit. Rom. (Tom. I. p. 246, 39. edit.

Lips.) — 572. θεσφάτοις πεπεισμένους] θεσφάτοις πεπεισμένους Par. L. 573. τροφήν δ' Par. ADGK. Vat. 1307. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Editt. Basil. I. et Sebast. 2 Par. BC EFHJ. Rehd. et Editt. Ald. et reliquae omnes. — 574. παρέξειν] παρέξειν Par. E. — 574. Κυνθίαν ὅσοι] ὅσοι Κυνθίαν Par. CJ. ὅσοι σκεπήν Par. L. Vit. I. et Ciz. — 575. Ἰωποῦ] Οἰωποῦ Par. EK. Neap. I. II. Vind. II. IV. vitiose; vitiosius etiam Οἰωποῦ Par. G. Vit. II. III. Vid. Tzschuck. ad Strab. X. p. 311. (485.) ubi eandem varietatem e libris suis protulerat Casaubonus.

570. Ὡντινων οὐδὲ ὁ Ῥοιοὺς· ἔσαν δὲ ὄνομα πόριν Ῥοιῶ· υἱός, κομίζων τὴν βασιλείαν Par. A. ὁ Ἄνιος — υἱός — πραιῦν. Par. C. οὐδ' ὁ υἱός τῆς Ῥοιοῦς — πραιῦν, κομίζων τὴν βασιλείαν Vind. II.

571. Ἀνθίζεται τὸν ἐννεαετῆ χρόνον ἐν τῇ νήσῳ Par. A. καλύσει τὸν ἐννεαετῆ χρόνον — τῇ Ἀήλῳ — ἐν τῇ νήσῳ τῆς Κύπρου Vind. II. κρατίζει Pal. 40.

572. Μένειν κελεύων ταῖς μαγείαις πεπεισμένους Par. A. σημειοῖς πεπωσμένους Par. B. μένειν κελεύων μαγιστεύων, σημειοῖς, μαγείαις πεπωσμένους Vind. II.

573. Ἀμειψῇ δὲ τροφήν πᾶσι τρεῖς κόρας Par. A. πολλήν, ἄφθονον — τρεῖς· Οἰνώ, Σπερμῶ καὶ Ἑλαΐς Vind. II. ἄφθονον Pal. 40.

574. Λέγων παρέξειν — Κύνθος ὅρος Ἀήλου — ὅποσοι τὴν καταπακτοπὴν Par. A. Λέγων — ὄνομα ὄρους Ἀήλου — παρὰ τὴν ἐξοχὴν Vind. II. ὑπισχνούμενος παρέχειν — τῶν Ἑλλήνων — τῆς Κυνθίας Pal. 40.

575. Μένοντες διατρέβουσιν πλησίον Ἰωποῦ, ποταμοῦ Ἀήλου Par. A. διατρέβουσιν Par. C. καστερύντες διατρέβουσι — ποταμοῦ Vind. II. ἐνδιατρέβουσι Pal. 40.

Αιγύπτιον Τρίτωνος. ἔλκοντες ποτόν.
ὡς δὴ Πρόβλαστος ἐξεπαίδευσεν Θρασύς
μυληφάτου χιλοῖα δαίδαλευτρίας,
ἔρπιν τε ῥέζειν ἦδ' ἀλοιφαῖον λίπος,

576. Αἰγύπτιον] Αἰγυπτίου Par. C. — ἔλκοντες] Par. ABDFJ, ἔλκον-
τες Rehd. ἔλκοντος Par. C. ἔλκοντος Par. EGHKJ. Neap. I. II. III.
Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. I. et re-
liquae deinceps omnes. Utramque lectionem agnovit Tzetzes, lectori-
bus optionem relinquens: εἰ θέλεις, εἰπέ, ἔλκοντες καὶ πίνοντες ποτόν
καὶ ὕδωρ Αἰγυπτίων· ἢ τοῦ Ἰνποῦ ἔλκοντος ποτόν καὶ ὕδωρ Αἰγύπτιον,
ἥρουν τοῦ Νέλλου, δνῖνα Τρίτωνα λέγει. Equidem autem ob tres po-
tissimum causas a vulgata lectione discessi: primum, quod ἔλκειν πο-
τόν multo videbatur aptius de iis dici posse, qui aquam fluvii hauriunt,
quam de fluvio ipso, aliunde aut originem aut incrementum aqua-
rum accipientes; deinde, quod tectior est allusio ad antiquam illam de
Inopo fabulam, si Graeci, Inopum accoleantes, dicantur Aegyptias
aquas hausisse, quam si id idem de ipso fluvio praedicetur; tertium
denique, quod optissima ac paene solemni poetarum more ii, qui regio-
nem aliquam incolunt, fluviorum, quos accolunt, potiores solent appel-
lari; cuius rei ut alios testes omitam, duo tantum et gemella exem-
pla ex ipso Lycophrone afferam: v. 1019 sq. Ἐνθα πλανήτην λυφὸν
ὕπνῳται βίον || Λακμωνίου πίνοντες Αἰαντος ῥοάς. et v. 1045 sq. πρᾶκτιν
παρ' αὐτὴν ἀπὸ γάσσεται λίπος || τοῦ Χανόντου νῆμα Πολυνέωνος δρέ-
πων. Fabellam de Inopo fluvio tradunt Paus. II. 6, 3. Strabo VI.
p. 267. edit. Tzsch. Plin. Hist. Nat. II. 103. — 577. Πρόβλαστος] Πρό-
βλαστος Par. H. — ἐξεπαίδευσεν] Erunt fortasse qui 7 finale, quod plu-
rimis in locis Lycophroni restituumus, etiam h. l. ut necessarium desi-
derent. Contra hos ipse Lycophron prodeat: v. 622. ὁ Κρόμνης. v. 661.
χεροὶ προτείων. v. 677. συμμεμειγμένα τρυγός. v. 678. στέμφυλα βρω-
ζουσιν. v. 1056. ποτὲ πρεσβεύσιν. v. 1070. ἀντὶ δὲ Κόλσσης. v. 1250. ἐν-
θα κρέτεον. v. 1269. ὁ χρεῖται. v. 1363. τὸ πρῶν. Ad sufficiant haec, ne
centena alia inutiliter cumulentur. Neminem enim paullo attentius de-
gentem fugiet, quantum poeta noster, in eiusmodi syllabis praduendis
corripdiendisve liberrima ratione usus, ab Atticorum poetarum severi-
tate recesserit. — 578. δαίδαλευτρίας] δαίδαλουργίας Par. A. Pal. 40.
et Par. C. in margiae. δαίδαλευτρίας Vit. I. III. et Ciz. — 579. ἔρπιν]
Eustath. ad Odys. I. 359. p. 1633, 1. edit. Rom. (Tom. I. p. 347, 16.
edit. Lips.) Σαπφῶ δὲ εἰποῦσα, ὡς ἄμβροσίᾳ κρατὴρ ἐπέκρατο·
εἰς πόσιν δηλαδὴ. διὸ καὶ ταυτίζουσα τῷ οἴνῳ αὐτὴν ἐπάγει· Ἐρμῆς δ'
ἐλὼν ἔρπιν θεοῖς ὡνοχόησεν. ἔστι δὲ ἔρπιν Αἰγυπτίσι τὸ οἶνος.
καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων οἶδεν. De hoc Sapphonis fragmento, ex Athe-
naeo II. p. 39. a (coll. X. p. 425. d.) desumpto, vid. Neue Sapphonis fragm.

576. Τοῦ Νέλλου σύροντες τὸ
ῥέμμα Par. A. ἥρουν τοῦ Νέλλου, σύ-
ροντος Neap. I. τοῦ Νέλλου ῥέμμα
Vind. II. τρέποντος τὸ ὕδωρ Pal. 40.
577. ὡς δὴ ὁ Διώνυσος ὁ Θρασύς
ἐξεπαίδευσεν Par. A. κόρας ὁ Δι-
όνυσος Vind. II. ὁ τοὺς οἰνωθέντας
θρασύνας Pal. 40.

578. Τῆς μυληφάτου τροφῆς μα-
γειράνας Par. A. καὶ Δημητριάκου
— τροφῆς — κατασκευαστρίας Par.

B. τῆς διὰ τῶν μύλων τραγομένης
τροφῆς Par. C. τῆς ἐν ἀλληλεμένης
τροφῆς κατασκευαστρίας Vind. II.
τῆς ἐν τῷ μύλῳ φονευμένης τροφῆς
ποικίλουσιν οἰκονόμους Pal. 40.

579. Τὸν οἶνον θείιν· Αἰγύπτιοι·
τὸ ἔλαιον Par. A. παρέχιν Neap. II.
τὸν οἶνον οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσιν ἔρ-
πιν· ἔλαιον Vind. II. καὶ κατα-
σκευάζειν — ἀπὸ τοῦ ἑρπυσιακῶς βα-
δίζειν τοὺς οἰνωθέντας Pal. 40.

πέμπτοι τέταρτοι γὰρ ἔξονται θεῶς
 Ἰόλων ἀνάσσης. ὃν ὁ μὲν Λάκων ὄχλον
 ἄγων Θεράπνης, θάτερος δ' ἀπ' Ὠλένου 590
 Ἀύμης τε Βουραίοισιν ἡγεμῶν στρατοῦ.
 Ὅ δ' Ἀργυρίππαν Λαυνίκων παγκληρίαν
 παρ' Αὔσονίτην Φυλαμὸν δωμήσεται,

588. ἔξονται] ἀνίσχονται Ciz. — 589. Λάκων] Λάκων sive apostropho Par. AEGH. (in marg. γρ. Λάκων) Vit. III. et Ciz. Vulgata longe est praestabilior. — ὄχλον] ὄχλων Vind. IV. — 590. Θεράπνης] Θεράπνης τε Vit. I. et Ciz. — θάτερος] θ' αἰτερος Par. CH. Vit. I. et Ciz. δάτερος Par. K. Correxerunt librarii, cum scirent hanc insolentiorum formam a Grammaticis improbari. Vide tamen Eustath. ad Odyss. η. 123. p. 1573, 35. edit. Rom. (Tom. I. p. 268, 5. edit. Lips.) Meinek. ad Menandr. p. 253. et Sturz. de Dialect. Alexandr. p. 170—172.

591. Ἀύμης] Ἀύμης Par. A. δόμοις Par. L. — Βουραίοισιν] Βουραίοισιν Par. E. Vind. II. Βουραίοισιν Vit. II. Βουραίοισιν Par. C. Vitiōse hic versus editus est in Etym. M. p. 291, 12.: Ἀύμη τε Βουραίοισιν ἡγεμῶν ὄχλου. Inquinatius etiam apud Steph. Byz. v. Βούρα: Ἀύμη τε Βουραίοισιν ἡγεμῶν στόλου. ubi nemo non videt, ὄχλου et στόλου (Codd. Par. 1412 et 1413. habent στόλου) manifestissima esse vulgatae lectionis interpretamenta. Ἀύμη autem antiquiori nomine Στρατον appellatam esse commemorant Strabo VIII. Tom. III. p. 313. ed. Tzsch. (387.) Ἐρεῖς δ' ἐστὶν ἡ Ἀύμη πόλις ἀλμυρῶν, πασῶν δυσμικτάτη, ἀπ' οὗ καὶ τοῦνομα· πρότερον δ' ἐκαλεῖτο Στρατός. et fortasse accuratius Steph. Byz. in Fragm. Seguer. p. 739. edit. Plin. καὶ Ἀύμη ἡ γῶρα πάλαι ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ πόλις Στρατός. Cf. Eustath. ad Iliad. β. 574. p. 292, 4. edit. Rom. (Tom. I. p. 236, 37. edit. Lips.) Quae non eo consilio apposuimus, ut in vulgata lectione allusionem quandam ad antiquum illud urbis nomen inesse significarem, quod sane per absurdum esset; sed ut pravum accentum, quem apud Strabonem, Stephanum, et nuper etiam apud Eustathium huic nomini relictum vidimus, corrigeremus. — 592. Ἀργυρίππαν] Ἀργυρίππης Par. H. (in marg. γρ. Ἀργυρίππαν). Locum laudant Steph. Byz. h. v. et Schol. ad Dionys. Perieg. v. 483. p. 353. edit. Bernh. — 593. Αὔσονίτην] Par. ADGH. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. et Meurs.

588. Πέμπτοι τέταρτοι εἰς τὴν τῆς θεῶς γῆν ἀνίσχονται Par. A. οἱ ἀναπληροῦντες τῶν πέντε τὸν ἀριθμὸν, ὧν εἶπον· καθὼ ἀπὸ τῶν γ' οὗτοι οἱ δύο τρίτοι (leg. τέταρτοι) — παραγενήσονται Par. C. ὅντες — τῆς Ἀφροδίτης Vind. II. οἱ δὲ ὁμοῦ τέταρτοι καὶ πέμπτοι Pal. 40.

589. Ἀπὸ μέρους, τῶν Κυπρίων τῆς βασιλείας· ὧν ὁ μὲν τῶν Λακωνικῶν τὸ πλῆθος Par. A. βασιλίδος — στρατόν Par. C. τόπος καὶ ἔθνος Κύπρου — ὁ Πράξανδρος τὸν Λακωνικόν Vind. II. 590. Ἀπάγων πόλεως Λακωνικῆς· ὁ δὲ ἕτερος ἀπὸ τῆς Ὠλένου· ἐστὶ δὲ πόλις Ἀχαιῶν Par. A. ἡγεμονεύων Par. C. ἐστὶ

ὄνομα πόλεως Λακωνικῆς· ὁ ἕτερος, ὁ Κηφεύς, πόλεως Ἀχαιῶν Vind. II.

591. Ὄνομα κύριον· πόλις δὲ Ἀχαιῶν τὰ Βούρα — ἀρχὸν τοῦ στρατοῦ Par. A. ἡρχον τῶν Βουραίων, ἀντίπρωτος Par. C. ἐστὶ πόλις Ἀχαιῶν — ὄνομα ἔθνος, ἀπὸ τῶν Βουραίων Vind. II. 592. Πόλις Ἰταλίας ἡ Ἀργυρίππα· ἔθνος Ἰταλίας οἱ Αὐανοὶ Par. A. ὁ Διομήδης ὁ Αἰτωλός — τὴν μεγάλην κληρονομίαν Par. C. ὁ Διομήδης — πόλις ἐν Ἰταλίᾳ, ἣν ὁ Διομήδης ἐκτίσε — τῶν Καλαβρῶν Vind. II. πόλιν ἐρμηνευομένην Ἀργος Ἰππιον — κατοικίαν Pal. 40.

593. Παρὰ τὸν Ἰταλικόν· Αὔσονες γὰρ οἱ Ἰταλοί — ἔθνος Ἰταλίας οἱ

πικρὰν ἐταίρων ἐπιτερωμένην ἰδὼν
οἰωνόμεκτον μοῖραν, οἷ θάλασσαν 595
δαίταν ἀνήσους, πορκέων δίτην,

utrq. — Φυλαμὼν] φυλαγμὼν Par. C. φυλαμήν Par. L. φυλαμὴν Vit. I.

et Ciz. φυλαμὼν Rehd. φυλακὼν Par. H. Lætionem Φυλαμὼν tuentur etiam Editt. Ald. et Basil. I. ex Codd. expressæ; Schol. ad Dionys. Perieg. l. I. et Steph. Byz. v. Ἀύσον, licet alio loco v. Χαονία, tunc verum memoriter citans, τὸν Ἀύσοντῃν Πύραμον exhibeat. Quem Stephani errorem cupide arripuit Meursius, ut talem coniecturam, eamque satis quidem confidenter proponeret, quæ non posset, nisi auctoris pueritia, excusari. Vulgata autem lectio, licet inexplicabili difficultate laboret, nihilominus tamen firmissima est, non solum meliorum Codd. consensu, sed ipsis etiam librariorum erroribus et Scholiastarum silentio. Manifestum enim inde est, hunc nodum ianæ anti-quitus non minus, quam nunc est, indissolubilem fuisse. Quæ cupi ita sint, quid fieri potest imprudentius, quam in tali loco, ubi omnia deficiunt, quibus iusta niti debet interpretatio, artificiosa explicatio incassum operam ludere, aut vanis et inutilibus coniecturis luxuriari, quibus nemo, qui sui iudicii esse possit, vel minimam fidem sit habiturus? — δωμήσεται] ex solo Par. A. vid. infra ad v. 719. — 594. ἐπιτερωμένην] Canterus maluit ἐπιτερωμένων, offensus fortasse et audaciore epitheti translatione, et his tribus ad idem nomen cumulatissimis epithetis. At primum illud, quum in talibus magna sit et vix definitiua poetarum licentia, nihil omnino offensionis habere debet; non maiorem certe, quam quod infra v. 675. legimus, κῆρα κνωπομόρφον, et similia. Nimia autem epithetorum luxuria excusatione quidem ubique, si vitiosa est, correctione tamen in Lycophrone minime indiget. Tumet enim is plerumque, et in tanta verborum copia maxime inops est. Vid. supra vv. 148. 260. — 596. ἀνήσους] patienter ferent. De hæc significatio verbi ἀνείν vid. Monk. ad Eurip. Hippol. 37. et ad Alcest. 2. Si qui autem sunt, qui formam Tragicis usitatam, ἀνέσους; h. l. repositum malint, præsertim cum infra v. 782. eadem forma apud Lycophronem inventatur: ii, magnopere vereor, ne tali argumentatione nihil proficiant. Re enim diligentius considerata intelligent, Lycophronem minime talem esse Tragicorum imitatore, qui nihil sibi dicendum existimaverit, nisi quod eorum auctoritate comprobatum invenisset: immo tanta eum usum esse libertate, ut ex reliquis etiam dialectis, præsertim ex antiquissima Epicorum lingua, permulta studiose arriperet, quæ ab insolentia commendationem aliquam habere viderentur; ita quidem, ut, quemadmodum h. l. in ἀνήσους et supra 95. in περήσεις factum videmus, ubi duæ formæ essent, rariorem præferret; alteri autem non nisi metri necessitate coactus locum concederet. Spectat huc etiam locus de augmenti omissione, quæ, perrara apud Tragicos et non nisi certis conditionibus toleranda, apud poetam nostrum longe frequentissima est; de qua quid nobis visum sit, infra, alia occasione oblata, explicabimus.

Φύλαμοι Par. A. ἥ παρὰ τὴν Ἀύσοντῃν καὶ Ἰταλικὴν χώραν, ἥ τὴν φυλὴν ἥ φρούριον ἥ φυλὴν — κίσει Par. C. Ἰταλόν, κατὰ γένος — πτίσει Pal. 40. 594. Τὴν πικρὰν τῶν ἐταίρων ἐπιτερωμένην θεασάμενος Par. A. θλιβεράν τῶν φίλων αὐτοῦ δηλαδὴ — ἐχρούσαν πτερά —

θεασάμενος Par. C. 595. Τὴν οἰωνόμεκτον μοῖραν ὄκτινες θαλασσίαν Par. A. ὀρνέομορφον τύχην ὄκτινες οἱ φίλοι τοῦ Δωμήδους Par. C. ὀρνέομικτον Pal. 40.

596. Τὴν τροφὴν ἐπαυέσους, δίτην κυριέων ἢ ἀλείων Par. A. διαγωγὴν αἰνέσους, θελήσους — ἀλείων

κύκνοισιν ἰνδαλθέατες εὐγλήροις· δομήν.
 ῥάμφεσσι δ' ἀγρώσσοντες ἐλλόπων· βορρὺς,
 φερώνυμον νησίδα νάσσοντα· πρόμου,
 Θεατρομόρφω πρὸς κλίτει γεωλόφω

600

597. δομήν] δομήν Par. C. — 598. ῥάμφεσσι] ῥάμφεσι Par. BCGL.
 Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Steph. et Pott.

utrq. ῥάμφεσι Par. H. ῥάμφεσι Par. A. — ἐλλόπων] ἐλλείπων Par. C.

599. φερώνυμον νησίδα] Diomedean insulam, Apuliae littoribus adiacentem. Fabulam de avibus Diomedei narrat Strabo VI. Tom. II. p. 307. ed. Tzsch. (p. 284.) Steph. Byz. v. Διομήδεια. Plin. Hist. Nat. X. 44. Schol. ad Iliad. α. 412. p. 161, b. 43. edit. Bekk. Eustath. ad Dion. Perieg. 483. p. 192, 25 sqq. — νησίδα] Codd. fere omnes νησίδα habent; pauci, ut Vit. II., νησίδα. Quam diversitatem accentus non solum librariorum negligentiae tribuam, sed etiam inconstantiae Grammaticorum. Max. Planud. πολ. Γραμ. Anecd. Gr. Vol. II. p. 18, 31 sqq. Τὰ εἰς τὸ δὲν τὰ θηλυκά διωύλλαβα διὰ τοῦ δὲς κινούμενα, ὅσα μὲν φύσει μακρὰ παραλήγεται καὶ μὴ ὑποκοριστικά ἐστίν ἢ κύρια, εἰ καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας βραχὺ τὸ ἔχει; ἀλλ' ἐπὶ τῆς γενεῆς φύσει μακρόν. Ὅσα δὲ ταῦτα τὸ κνημίδος, κορητῖδος, σφραγῖδος, βαλβίδος, κληνίδος, τευθῖδος, κηλίδος, κηκῖδος. Ὅσα δὲ μήτε φύσει μακρὰ παραλήγεται, ὥς τὸ ἐλλῖδος, ἢ ὑποκοριστικά ἐστίν ἢ κύρια, βραχὺ τὸ ἔχει· οἷον ἐστὶ τὸ θηνίδος, κηλῖς, νηθῖδος, κηλίδος, εὐκίδος, ῥαυλίδος. Draco Straton. p. 47, 18. iisdem fere, quia apud Planudem leguntur, praemissis, paulo negligentius subiungit: τὰ δὲ μὴ τοιούτως ἔχοντα βραχὺ πανταχοῦ ἔχει τὸ ἔ, οἷον μῆνιδος, θέμνιδος, Δωρίδος, κορωνίδος, νησίδος. Idem tamen p. 45, 11—20. secundum alium Grammaticorum canonem haec habet: τὰ γὰρ δὲν τὰ θηλυκά θηλυκά εἰς τὴν λήγοντα καὶ συστέλλονται. ποῖς μὲν οὖν συστέλλονται τὰ ἄδιαφορος ἢ πρὸ τέλους, εἰτε μακρὰ εἴη, εἰτε βραχεῖα· βολῖς, ῥανῖς, ῥαυῖς, μηλῖς, Δωρίς. Τοῖς δὲ ἐκτείνονται τὸ ἔ, καὶ μάλιστα ἐπὶ συνύλλαβων, ἢ πρὸ τέλους μακρὰ ὑπῆρχεν· ἤτοι φύσει ἢ ὁρῶν· κηκῖς, κηλῖς, νησῖς, κορηνῖς, σφραγῖς, ἄψῖς, βαλλῖς, φραυκῖς. ἢ μὲντοι καὶς καὶ ῥῖς παρὰ τῇ κοινῇ συνήθειᾳ ἐκτείνεται, παρὰ δὲ τῇ τῶν Ἀθηναίων διαλέκτῳ συστέλλεται. Cf. Herodiani praeceptum apud Eustath. ad Iliad. α. 17, p. 26, 36. edit. Rom. (Tom. I. p. 24, 11 edit. Lips.) Arcad. de Accent. p. 196, 8. Vid. infra ad v. 1382. — νάσσοντα] Par. ACDEFGHJK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40, Rhod. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. νάσσονται Par. BL. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II: Commel. Meurs. utrq. et Reich. Meliores libri hoc duplex ὄν etiam in reliquis locis apud Lycophronem tuentur vv. 737. 947. 1045. — 600. κλίτει] Hesyehius: κλίτος· τόπος κατωφερός. Clivus. Eadem significatione dicitur κλιτύς, producta tamen secunda syllaba, quae in κλίτος anceps esse videtur. Vid. infra. 737. coll. Apollon. Rhod. I. 599. Quo factum est, ut utraque vox a

Par. C. 597. Κύκνοις ὁμοιωθέντες εὐοφθάμοις τὸ σῶμα Par. A. ὁμοιωθέντες εὐοφθάμοις ψυήν, σῶμα· μεταπλάσμος Par. C.

598. Ρύγγεσι, χέλεισι δ' ἀγρεύοντες τῶν ἰχθύων τὸ σπέρμα Par. A. ῥισί, μύτισι Par. B. ῥισὶν ἀγρεύουσιν· γέννημα Par. C. ταῖς μυτίσιν ἀγρεύοντες, θηρεύοντες ἰχθύων σπέρματα, τέκνα Vind. II.

μῖταις (sic) Pal. 40. 599. Τὴν φερώνυμον νῆσον οἰκήσουσι τοῦ προμάχου, τὴν Διομήδειαν νῆσον· ἀπὸ τοῦ Διομήδους Par. A. ἵγουν Διομήδειαν Par. C. ὁμώνυμον, τὴν Διομήδειαν, κατοικήσουσι τοῦ προμάχου τοῦ Διομήδους Vind. II.

600. Δίκην θεάτρου ὄντι ἡμικυκλῶ — ὑψηλῶ γὰρ Par. A. σχήματι περιφερεῖ Par. B. δίκην θεα-

ἀγνιοπλαστήσαντες ἐμπέδους τομαῖς
 πυκνὰς καλίας, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι.
 ὁμοῦ δ' ἐν ἄγρῳ κατὰ κοιταίαν νύπην
 νύκτωρ στελοῦνται, πάντα φύγοντες βροτῶν
 κάρβανον ὄχλον, ἐν δὲ γραιχίταις πέλονται 605
 κόλπων λανθίμοις ἠθάδας διζήμενοι,
 καὶ κρίμνα χειρῶν καπιδόρπιον τρύφος

Grammaticis interdum cum diphthongo scriberetur. Vid. Hesych. v. κλειται. Etym. M. v. κλειτός. p. 519, 46. Eustath. ad Iliad. π. 390. p. 1666, 18. edit. Rom. (Tom. III. p. 330, 40. edit. Lips.) ὡς δὲ καὶ διὰ τῆς ἐκ διφθόγγου γενόμενης τινος τῆς κλειτῆς, ἀπὸ τοῦ κλειτῆς πλεονασμοῦ τοῦ ἰωτα, δηλοῦσιν οἱ τὸν Ἡρωδιανὸν ἀμυφανόμενοι τεχνικοί.

602. καλίας] καλειάς Par. A. — 603. ἐς] εἰς Par. G. Vind. IV. et Vit. III. qui in vitilis fere semper consentiunt. — κατὰ κοιταίαν] κατὰ κοιταίαν Par. BCL. et Ciz. — 604. στελοῦνται] τελοῦνται Par. AH.

605. κάρβανον] Rariorem vocem h. l. et infra v. 1337. varie interpretantur librarii. βάρβανον Par. D. κάρβαρον Par. HL. Vit. I. Ciz. βάρβαρον Par. JK. Vind. IV. et Vit. III. in marg. Eustath. ad Iliad. β. 869. p. 368, 36. edit. Rom. (T. I. p. 299, 4. ed. Lips.) ἰστέον δὲ καὶ, οἱ οὐ μόνον ἢ τῶν κάρβανων ἢ τοῖς βάρβαρων λέξεις ἐκ τῶν Κερῶν ἐληφθῆναι ὁδεῖ, ἀλλὰ καὶ οἱ παρὰ τῇ Πανσανίᾳ κάρδακες, ὅ ἐστι σιταίνωται περὶ ἁλῶν. Quam satis dubiam peregrinae vocis derivationem miror etiamnunc esse, qui probent. Vid. Haupt. ad Aeschyl. Suppl. 94 p. 128. Cf. Hesych. v. κάρβανοι ibiq. Interpp. Locos, ut facere solet, collegit Gompheldius Gloss. ad Aesch. Agam. 1028. p. 235. edit. Lips.

606. λανθίμοις ἠθάδας] Cf. Eustath. ad Odysse. ξ. 59. p. 1750, 22. edit. Rom. (T. II. p. 60, 15. edit. Lips.) — 607. καπιδόρπιον] κατὰ δόρπιον Vit. III. καὶ πιδόρπιον Ciz. — τρύφος] Par. B. in Schol. γρ. ὅς τρυφος ἀντὶ τοῦ ῥόφημα. Eustath. ad Odysse. β. 7. p. 1430, 39. edit. Rom. (T. I. p. 77, 27. edit. Lips.) οἱ δὲ οἱ Μολαῖς τὸ ὅ εἰς ὃ τρέπουσι, μυριαχό-

τήου ὄντι, πλησίων τῆς ἐξοχῆς — ὑψηλῇ Vind. II. — 601. Ἀγνιὰς πλάσαντες, ποιήσαντες ἐδραίοις τομαῖς Par. A. κατασχεύσαντες, σχήματι, χαράδραις Par. C. ἀμφοδοποιήσαντες, πολλὸν δὲ καλλοπλάσαντες καὶ κλισίαντες ἀγνιὰς στεγνῆαῖς σχισμαῖς Vind. II. ῥύμας ποιήσαντες ἢ κλισίαντες στερεοῖς σχίσμασι Pal. 40. 602. Πυκνὰς νεοσιὰς καὶ ῥωλεούς — ἐπιμὴν ὁ Ζῆθος καὶ ὁ Ἀμφίων τὰς Θῆβας τὰς Αἰγυπτίας ἐπέλυσαν Par. A. συνεχεῖς κατοικίας Par. C. Ζῆθος καὶ Ἀμφίων τὰς Θῆβας ἐπέλυσαν Vind. II. πολὺς, κατὰ μίμησιν τοῦ Ζήθου τοῦ κλισίαντος Θῆβας μετὰ τοῦ Ἀμφίονος Pal. 40.

603. Ὁμοῦ δὲ εἰς θάραν καὶ ἐπὶ κοιταίαν νύπην Par. A. ὕλην, ἐσχὴν Vind. II.

604. Δι' ὅλης νυκτὸς στελοῦνται, πάντα τὰ τῶν ἀνδρῶπων διαδιδρά-

σκοντες Par. A. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς πορεύονται Vind. II. κατὰ τὸν καιρὸν Pal. 40.

605. Βάρβαρον πληθός· ἐν δὲ τοῖς Ἑλληνικοῖς ἱμαίοις Par. A. λείπει τὸ ἐξοχόντα Par. C. βαρβαρικόν — Ἑλληνικοῖς δύσαντι ἱμαίοις Vind. II. βάρβαρον, ξένον Pal. 40.

606. Κόλπων κοίτας — τοὺς ἐξ ἔθους ζητούντες Par. A. καταδύσεις συνήθεις Par. C. ἐπαυλεις, κοίτας ἐξ ἔθους, συγγενεῖς ψηλαφώμενοι, ζητούντες Vind. II. ἀναπαύσεις, συνήθεις Pal. 40.

607. Καὶ τὰ ἀποστάγματα τοῦ κυκῶνος ἐκ τῶν χειρῶν — καὶ τὸ ἐπιδελπνιον· τρύφος γὰρ τὸ κλάσμα· Ὀμηρος· διατρύφην ἐκ περὶ χειρὸς (Il. γ'. 363.) βρώματα — κλάσμα· γρ. καὶ ὅς τρυφος ἀντὶ τοῦ ῥόφημα Par. B. κριδάς — κομμάτιον Par. C. βρώματα, στίγα — ἐπιδελπνιον — τροφήν, κλάσματα Vind. II. κριδῶν Pal. 40.

μάξης σπάσσονται, προσφιλές κνυζούμενοι,
 τῆς πρὶν διαίτης τλήμονες μεμνημένοι.
 Τροϊζηνία, δὲ τραῦμα φοιτάδος πλάνης 610
 ἔστατ' κακῶν τε πημάτων παραίτιον,
 ὅταν θρασεία θουράς οἰστροῖσιν κύνων
 πρὸς λέκτρα. τύμβος δ' αὐτὰν ἐκώσσει μύθου
 Ὀπλοσμία, σφαγαῖσιν ἡτρεπισμένον.
 κολοσσοβάμων δ' ἐν πτυχαῖσιν Αὐσόνων 615

θεν δῆλον. οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ δορεῖν, ὃ δορεῖν λέγουσιν Ἰωνες καὶ Ῥωμαῖς, κατὰ τοὺς παλαιούς. — 608. μάξης] μάχῃ Par. A. μάχης Par. D. cum glossa τροφαῖς. μάξης (sine i subscripto) Vit. II. et III. — σπάσσονται] σπάσσοντες Par. J. ἀποσπάσσονται Ciz. — προσφιλές] προσφιλείς, cum glossa ἡγαπημέναις Par. D. Vit. II. προσφιλείς Par. L. προσφιλέως Par. GK. Vind. IV. et Vit. III. — κνυζούμενοι] κνιζούμενοι Par. BG. Vind. IV. Vit. II. III. lectio et propter formam et propter significationem verbi κνίζειν prorsus repudianda. Miraberis igitur Muellerum tantopere allaborasse, ut, relicta optima vulgata, ex obortis ac divulgis vocabulis sensum aliquem extunderet. — 609. τλήμονες] τλήμονος Par. A. — 610. φοιτάδος πλάνης] Similiter Nonnus Dionys. H. 24. φοιτάδι λίσσῃ. — 611. κακῶν] κακῶν Vind. IV. τε omissem est in Par. J. — 612. θουράς] Hesychius et Favorinus: θουρά, ἡ ὀρεκτικῶς ἔχουσα, καταφερέας (leg. κατωφερέας) καὶ θουράα. ubi ex optima Henr. Stephani coniectura reponendum est θουράς. — οἰστροῖσιν] οἰστροῖσι Par. JL. et Rehd. — 613. τύμβος] Vid. supra ad v. 313. — ἐκώσσει] ἐκώσῃ Par. EH. et Edit. Basil. I. — 614. Ὀπλοσμία] Ὀπλοσμία Par. H. Ὀπλοσμία Par. J. et Neap. I. cf. infr. v. 858. — ἡτρεπισμένον] ἐντρεπισμένον Par. J. et Pal. 40. — 615. κολοσσοβάμων] Non dubito, quin verum huius loci aensum assequutus sit Iosephus Scapiger, sub nomine Yvonis Villiomari miros Roberti Titii errores exagitans in Animadv. in Loc. Controv. Rob. Tit. IV. p. 95.: „Diomedes, cum pri-

608. Μάχα, ἄρτος, φύραμα —
 προσφιλές, ἀσῆμως φθεγγόμενοι
 Par. A. ἄρτου, ποῖα φωνή Par. C.
 τροφῆς γενέσονται — ἀσῆμως φθεγγόμενοι· κυρίως δ' ἐπὶ τῶν θηρίων
 τίθεται ἡ λέξις, ἀσῆμον φωνῇ
 ἀφιέντες, λυπούμενοι Vind. II. δέ-
 ζονται, φέλον συρρίζοντες Pal. 40.
 609. Τῆς προτέρας διατριβῆς οἱ
 τάλανες μνησθέντες Par. A. τῆς προ-
 τέρας, ἡγουν τῆς ἀνδραπλῆνης — μνη-
 σθέντες Vind. II. — 610. Τῆς Ἀ-
 φροδίτης δὲ τὸ τραῦμα Par. A. τῆς
 ἐκ τόπου εἰς τόπον φοιτώσης Par. B.
 τῆς Ἀφροδίτης τῆς τιμωμένης ἐν
 Τροίῃ τῇ πόλει — ὃ ἐτραῦθη θη-
 λαδὴ ὑπὸ τοῦ Διομήδους — τῆς
 ἔξω τῆς πατρίδος φωνῆς Par. C. τῆς
 Ἀφροδίτης, τῆς ἐκ τόπου εἰς τόπον
 φοιτησάσης Vind. II. — 611. Ἔστι
 τῶν κακῶν βλαβὴν παραίτιον Par. A.
 γενήσεται Par. C. ὑπάρχει αὐτῇ —
 βλαβὴν πρόδεγον Vind. II.

612. Ὅταν ἡ θρασεία καὶ κατω-
 φερὴς πόρνη, ἡ Αἰγυπία, μανῇ ἡ
 ἀναίδης Par. A. ἡ μαρκῶς ὀρμηδῶσα
 Par. B. ἀναίδης βαρχήσει Par. C.
 ὀρμητικὴ πόρνη μαρκῶς ὀρμήσει,
 ἡγουν ἡ Αἰγυπία, ἡ γυνὴ τοῦ Διο-
 μήδους Vind. II. — 613. Πρὸς κολο-
 σσῶν δ' ὁ βωμός δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ θά-
 νατου σώσει Par. A. πρὸς τὰς μέ-
 λεις τοῦ Κομήτου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Στε-
 νέλου — ναός Par. B. συνοουσίας,
 μέλεις τοῦ Κομήτου Par. C. πρὸς
 τὰς μέλεις τοῦ Κομήτου — ὁ ναός,
 Διομήδης Vind. II. — 614. Τῆς Ἀθη-
 νῶν — ἐν ταῖς σφαγαῖς ἐτοιμασμέ-
 νον Par. A. φονοῖς Par. C. — τῆς
 Ἥρας ἢ τῆς Ἀθηνῶν — ἐτοιμασθέν-
 τι Vind. II. — 615. Ἐπὶ κολοσσῶν
 βεβηκῶς· κολοσσὸς δὲ ἐστὶν ὁ
 ἀνδράς· ἐν ταῖς τῶν Ἰαλῶν πτυ-
 χαῖς Par. A. περιχλίσμασι καὶ πό-
 λεσι Par. B. ἀνδρανογλυφός —
 τύποις, πόλεσι, ἢ πλεῖστοι Ἰαλῶν

σταθεῖς, τρεῖσι κῦλα χειρῶν ἐπι
τοῦ τεichoποιῦ γαλῶν Ἀμοιβέως,

num navem in litus Italiae appulit, eiectis ex nave lapidibus ingentibus, quos pro saburra in eam congesserat, stricem ex illis in litore constituit, super qua struice sese collocavit, tanquam loco munito, dum considerat, an pacata esset ora ea, ad quam appulerat. Quia ergo super ea struice, tanquam colossus quidam aut statua super basi sua insistebat; propterea κολοσσοβάμων vocatur Lycophroni. Non enim colossus conspenderat, ut propterea κολοσσοβάμων dici meruerit, sed basi insistebat, quam colossus insistit. ἱπποβάμων non, qui equo insidet, sed qui equinam basin habet et quadrupedanter incedit, ut Centaurus. Consentit antiquum Scholion, a Tzetza servatum: ἐπὶ κολοσσῷ δὲ βεβηκώς, ἦγον ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου, ἐν ταῖς πλατὺ τῶν Ἰταλῶν, στήθεϊ τὰ σκέλη ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν τοῦ τεichoποιῦ τὸν ἑαυτῶν τοῦ Ποσειδῶνος, τὸν ἐξισωτὴν τῆς νεὸς ἐρβαλὼν πέτρον. Cf. Paraph. Vatic. Hanc optimam Villiomari illius interpretationem Meursius adolescens, nescius sine dubio quante auctoritatis virum impugnaret, refutare conatus est in Comment. in Lycoph. p. 236. ita quidem, ut summum rei, quod est in composito κολοσσοβάμων, prorsus non tangeret, gravius autem in adversarium invehetur, quam aures Scaligeri fortasse ferre didicerant. Haec autem adiectiva composita in βαμων exeuntia, pariter atque vocabulum βάσις, duplicem significationem admittunt, ita ut aut gressum modumque ingrediendi notent, aut vestigium locutivum, quo quoque vestigium ponat aut ingrediatur. Sic τετραβάμων apud Eurip. Phoen. 821. (Pors.) Helen. 375. Troad. 532. (Seidl.) Electr. 476. Phoen. 804. (Pors.) de animalibus dicitur, quae quadrupede gressu incedunt, deque curribus, qui quasi quadrupede motu h. e. quatuor rotis procedunt aut quatuor equis iuncti rapiuntur; πτεροβάμονες apud Empedocl. v. 226. (p. 523. edit. Sturz.) dicuntur aves, quae pennarum ope sese movent, h. e. volitant; ταχυβάμονες δοκοὶ apud Hesych. h. v. (Cf. Phot. Lex. Suid. et Favorio. h. v.) sunt irrita amantium pericula, quae cito diffugiunt. Contra autem λεοτοβάμων ab Aeschilo apud Polluc. X. 77. aenea pelvis dicta est, leoninis pedibus artificiosae exornata; διαρῆς ἱπποβάμων στρατός Sophocli est in Trachin. v. 1085. (Herm.) biformis Centaurorum turba, equino utens vestigio; αεροβάμοσι πτηνοῖς apud Niceph. Gregoram Hist. Byz. VIII. 9. p. 345. edit. nov. de alitibus dictum est, aërem quasi permeantibus, h. e. volitantibus; et κολοσσοβάμων denique h. l. accipiendus est is, qui statuae instar, non in terra, sed in lapidea quadam basi vestigia posuit. Rectissime igitur Iosephus Scaliger l. l. ita pergit, „κολοσσός autem hic pro quavis statua ponitur, neque magis immanem statuum, quales sunt Colossicae, quam aliam quamvis intelligere debemus, quum in ea res summa non sit, sed in basi, quae statuae subiicitur.“ Totus hic locus, si tumorem Lycophronis detraheris, fortasse nihil aliud notat, quam Diomedem, ad Italiae littus appulsum, egestis ingentibus Iliacæ muri lapidibus, ita e navi egressum esse, ut primum vestigium non in Dauniorum terra, sed, quo quasi omine, in devictae urbis ruderibus collocaret.

617. [τεichoποιῦ] Par. ABCDEFGHIKL. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. L. II. III. Ciz. Pal. 40. Ms. Cant. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utr.

Par. C. ἐπὶ κολοσσῷ ἐπιβεβηκώς κολοσσός δὲ ἐστὶν ἀνδρῶς περι-
κλείσματος καὶ πόλεως τῶν Ἰταλῶν
Vind. II. 616. Σταθεῖς, ἐπερεί-
σθησεται τὰ σκέλη ἐπὶ χειρῶν
ἰσθμῶν Par. A. ἐδραῖσται, τὰ δατά

αὐτοῦ δηλαδὴ, ἦγον γλυφῆσεται,
ἐπὶ τῶν μεγάλων ἰσθμῶν Par. C.
ἐδραῖσται τοὺς πόδας — μεγάλων
ἰσθμῶν Vind. II. ἐδραῖσται, στήθει
Pal. 40. 617. Τῷ τὰ τεῖχη ποι-
οῦντος Par. A. θεμελιῶν Par. B.

τὸν ἐρματίην γῆς ἐμβαλὼν πέτρων,
 κρίσει δ' Ἀλαίνου τοῦ καυγνήτου βαλλίης,
 εὐχὰς ἀρούραις ἐνφ' ἐτητύμους βαλλεί, 620
 Ἀγούς ἀνεῖναι μὴ ποτ' ὀμπικίαν στάχυν,
 γύας τιθαιβώσαντος ὀρδηθμῆς Διός,
 ἦν μὴ τις αὐτοῦ ῥίζαν Αἰτωλῶν σπάσας,

Reich. et Sebast. τοιχοποιῶν Vind. IV. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. — γαπέδων Par. ABCFJL. Neap. III.

Vit. I. Ciz. et Edit. Basil. I. γαπέδων δ' Par. H. γαπέδων Pal. 40. δαπέδων Par. DEGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Edit. Ald. et

reliquis omnes. δαπέδων Rehd. Primam syllabam vocis δαπέδων, quam Epici constanter corripiunt, eandem mensuram etiam apud Tragicos retinere, docet, ne plura congeram, Ewart. Ion. 121. et 590. (Herm.) Rectissime igitur Blomfieldius, Porsoni potissimum auctoritate nitens (ad Orest. 323.), hanc lectionem ex Aeschyl. Pæon. 854. eiecit, ibique in Annot. p. 57. edit. Lips., allatis Grammaticorum testimoniis, etiam nostrum locum perscrutatus. — Αμοιβῆς] Αμοιβῆς Vind. II. Αμοιβῆς Neap. I. — 618. ἐμβαλὼν] ἐμβαλὼν Par. A. — 619. [Ἀλαίνου] Ἀλαίνου. Ciz. — 620. ἀμφ' ἐτητύμους] Sic Pat. CFI. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. ἀμφοτετύμους Par. BDEGHJK. Vind. II. IV. Vit. III. Rehd. et. Edit. omnes. Par. A. autem mita interpolatione ἐρετμή τύμβους.

621. Ἀγούς] De hac Cerevis nomine vid. Albert. ad Hezych. v. Ἀγώ, locisque ibi collectis adde Pausan. VIII. 42, 6. et Eustath. ad Hæd. I. 418. p. 760, 32. edit. Rom. (T. II. p. 274, 4. edit. Lips.) et ad Odys. II. 114. p. 1675, 18. edit. Rom. (T. I. p. 402, 6. edit. Lips.) Non incommode laudavit Muellerus locum Apollonii IV, 998 sq. Ἀγώ — Τίαντας δ' ἔδθεν στάχυν ὀμπικίαν ἀμήσασθαι. — 622. γύας] Sic Par. AJ. Rehd.

qui libri et Impressi omnes γύας. — τιθαιβώσαντος] τιθαιβώσαντος Vind. II. Lycophronia locum attulit Etymol. M. p. 758, 16.

Ποσειδῶνος — ἰδαίρων, κατὰ λέξιν πέμψει Vind. II. 621. Τῆς Ἀγμητρος, τῆς γῆς ἀναβλαστῆσαι μὴ ποτε Ἀγητριαχὸν στάχυν, ἡγουν σίτον Par. A. ἀπὸ Ἀγητρος, γῆς μὴ ἀναβλαστῆσαι, πέμψει Ἀγητριαχὸν σίτον Vind. II. ἀναδοθῆναι — ὀμπικίαν, πυροί Pal. 40.

622. Τῆς γῆς ἐπιμελουμένου, ἢ ἐπιμελείας ἀξιούντος· κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν, ὡς Ὀμηρος· ἐνθ' ἂν ἐπείτα τιθαιβώσανται μέλισσαι. (Odys. v. 106.) —

ὑπερ τοῦ Διός Par. A. τὰς ἀρούρας ἐπιμελουμένου ἢ τρέφοντος ὑπερ Par. B. ὑπερ Par. C. τοὺς ἡροτριάστῆρας τόπους τρέφοντος ποτισμῶ, βροχῇ Vind. II. ἀρδεύσει Pal. 40. 623. Ἐάν μὴ τις αὐτοῦ

619. Τῇ δὲ κρίσει τοῦ Ἀλαίνου· ἐστὶ δὲ ἀδελφὸς Διομήδους νόθος· τοῦ ἀδελφοῦ ἀποσταλὲς Par. A. πατακαστάς Par. B. τοῦ σκοποῦ Pal. 40. 620. Νῦν κατὰς τὰς ἀρούρας· ἐξ οὗ καὶ δαίμων ἀρουραίος — ἡ ἐντολή τοῦ τάρους *) — βαλεῖ Par. A. ἀληθεῖς — εὐθέως Par. B. κατὰς χώρως ἀληθεῖς

*) Scholiastes vitiosum lectionem ἐρετμή τύμβους interpretatus est.

χέρσον λαχῆνῃ, βοκοῖα αὐλακας τεμῶν.
 στήλαις·δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον, 625
 ὧς οὔτις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχῆσεται
 μετοχλίσας ὀλίγον. ἥ γὰρ ἀπέρως
 αὐταὶ παλιμπόρευτον ἴσονται βᾶσιν
 ἀνδρῶν ὀλίγοις ἔχουσιν δατούμεναι.
 θεὸς δὲ πολλοῖς αἰπὺς αὐδηθήσεται, 630
 ὅσοι παρ' Ἰοῦς γράων ὀλοῦνται πέδον,
 δράκοντα τὸν φθείραντα Φαίακας πτανῶν.
 Οἱ δ' ἀμφικλύστους χοιράδας Τυμνησίας

624. λαχῆνῃ] λατῆνῃ Par. E. (in marg. γρ. λαχῆνῃ) λαχῆνῃ Vind. IV. Vit. Ml. — αὐλακας Rehd. — 625. στήλαις] στελλας Par. A. vitiose. — ἀκινήτοισιν] ἀκινήτων Vind. II. ἐπ' ἀκινήτοισιν Vit. I. Ciz. — ὀχμάσει] Vid. Blomfield. Glossa. ad Aesch. Prom. v. 5. Edit. Ald. vitiose ὀχμάσει.

626. εἰς βίας Par. B. vitiose. — καυχῆσεται] Etyim. M. p. 494, 26. καυχῶ — σημαίνει δὲ τὸ αὐχεῖν ἐπὶ χρηστοῖς πράγμασι. Λυκόφρων δὲ ἐπὶ φαιλῶν κέρχεται, ὡς τοὺς ἀκούοντας αἰσθύνεσθαι. — 627. μετοχλίσας] μετ' ὀχλίσας Vind. IV. μετοχλίσας Par. C.J.L. et sola Edit. Basil. I. — ὀλίγον] ὀλίγον Par. A. Vind. II. Vit. II. III. Pal. 40. De accentu vid. Eustath. ad Iliad. p. 1160, 16. edit. Rom. ὀλίγον Edit. Steph. et Patt. utrq. — ἀπέρως] Vid. Blomfield. Glossa. ad Aesch. Agamem. v. 267.

628. αὐταί] Par. ABDGJK. Vind. IV. Pal. 40. et Edit. omnes. αὐταὶ Par. CEFHL. Vind. II. Vit. I. II. III. et Ciz. — 629. ἀνδρῶν] ἀνδρῶν Vind. II. — ἔχουσιν] In libris omnibus ὁ finale desideratur. Vid. paulle infra ad v. 692. — 631. ὀλοῦνται] ὀλοῦντες Ms. Canteri.

632. φθείραντα] Par. ABHK. Vat. 1307. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Götting. Meura. utrq. et Reich. φθείροντα Par. DEFGJ. Neap. I. III. Vind. IV. Vit. II. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. πτείναντα Par. L. Neap. II. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. πτείνοντα Par. C. cum nota minio superscripta: γρ. φθείροντα. — 633. οἱ δ' οἱ δ'

τὴν ὀλίαν τῶν Αἰτωλῶν ἔκτο σπείρας Par. A. τοῦ Διομήδους ἄπο — ἀποσπᾶσας ἦτο καταγόμενος Vind. II.

624. Τὴν γῆν ἐργάσεται, ταῖς βοκοῖα τεμῶν τας αὐλακας Par. A. σκάψει Par. C. ὀρύξῃ Pal. 40.

625. Ταῖς ἀκινήτοις δὲ στήλαις δεσμήσει τὸ ἔδαφος Par. A. κατὰ στήλην Par. C. κρατῆσει, κινήσει περὶ κυκλῶ ὁ Διομήδης Vind. II.

626. Ἀστίνας οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶπων ἐκ βίας καυχῆσεται Par. A. δυνάμειος Vind. II. — 627. Μοχλεύσας ὀλίγον, μικρόν· ὥτως γὰρ ταχέως Par. A. ἀνευπτέρως Par. B. μετακνήσας ὀλίγον — ὁμοπτερώς, ταχέως Vind. II. ὀλιγοστόν Pal. 40.

628. Αὐταὶ εἰς ἐπισθόρμητον παρὰ γενήσονται βᾶσιν Par. A.

629. Κυλώϊς τὰ τοῦ ποταμοῦ χελῶν· νῦν δὲ τὰ κοιλώματα. (leg. κύματα) λέγει — μὴ ἔχουσι πέξαν, ὅ

ἐστίν, πόδα — τοῖς ποσὶ τριβόμεναι Par. A. τὰ κύματα — τοῖς μὴ ἔχουσι πόδας — διακόπτουσαι Par. B. τὰ κύματα — μεριζόμεναι, κατακόπτουσαι Vind. II. χεῖλη τῆς θαλάττης — ἐν ἀπόδοις βαδίσματα πορευόμεναι Pal. 40.

630. Ὁ δὲ θεὸς τοῖς πολλοῖς χαλεπός, ὑψηλὸς λεχθήσεται Par. A. Φαίᾱξ — μέγας — κηρυχθήσεται Par. B. ἤρουν ὁ Διομήδης — μέγας φημισθήσεται, ὀνομασθήσεται Vind. II.

631. Ὅσοι παρὰ τὸ Ἰόνιον πέλαγος κοῖλον ἢ βαθὺ οἰκοῦσιν ἔδαφος Par. A. et Vind. II. Ἰόνιον κόλπον — κοῖλον Pal. 40.

632. Δράκοντα τὸν πτείναντα τοὺς Φαίακας ἀνέλων Par. A. ληστὴν· ἵνα ἐλθόντα ἐκείναι· Φαιακία τόπος περὶ τὸν Ἰόνιον (κόλπον) Pal. 40.

633. Οἱ δὲ περὶ τοὺς ἀμφικλύστους, ὑφάλους πέτρας, νήσους περὶ

σισυροδύται καρκίνοι πεπλωκότες
ἄχλαιον ἀμπρεύσουσι νήλαιοι βλον,

635

Par. A. of δ'. Vit. II. Ciz. et Rehd. — χοιράδας] *deiradas* Par. K. *χιράδας* Neap. II. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. — *Γυμνηστας*] Par. AEFJGK. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. et Sebast. Hanc formam tuentur etiam *Strabo* III. p. 167. (Vol. I. p. 447. ed. Tzschuck.) *Διονυσ. Perieg.* v. 657. et *Steph. Byz.* h. v. apud quem hic versus cum duobus sequentibus legitur, inepte depravatus in Codd. Paris. 1412. et 1413. in ἀμφιπλωκόντας χαράδας. *Γυμναστας* Par. BCDHL. Vind. H. Edit. Basil. I. II. et reliquae deinceps omnes.

634. *σισυροδύται*] Sic Par. ACH. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ald. et Sebast. *σισυροδύται* Par. BDEFJKL. Vind. II. Vit. II. Neap. II. III. Rehd. et Edit. Basil. I. II. et reliquae omnes. *σισυροδύται* Par. G. Neap. I. Vind. IV. Vit. III. Etym. M. p. 714, 28: *σισυρνα* ἐστὶ παρὰ περιόλαιον, ἢ δερματινον ἱμάτιον. *Λυκόφρων*, *σισυροδύται* καρκίνοι. Cf. *Hezych.* ν. *σισυρνον*. — *καρκίνοι*] Par. ABDEFHJKL. Neap. II. Vind. II. Vit. II. et Edit. Ald. Basil. I. Paris. II. et Rehd. *καρκίνοι* Par. CG. Neap. I. III. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. II. Steph. Commel. Pott. utr. Meurs. utr. et Sebast. De accentu huius vocis omnino legendus est *Herodianus Dindorfii* p. 20, 8—18. Cf. *Draco Straton.* p. 55, 9. Etym. M. p. 488, 3. Minus accurate *Arcadius de Accent.* p. 65, 14. τὰ εἰς ἕνος μακρὸν τὸ ἰ ἔχοντα, ὅσα ἐν ὁδοῖς διατίθεται, προπερισπώνται· ἐξίνος, κορκίνος, φωξίνος, καρκίνος. ἔχρη κατὰ τὸ προπερισπᾶσθαι ὁ μικρὸς βάτραχος. — *πεπλωκότες*] Hanc *Ionica* formam h. l. et infra v. 1084. meliores libri tuentur: Par. ABCDEG. (in quo tamen ab alia manu inserta sunt τε et εἰ) Neap. II. III.

Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. et Sebast. *πεπλωκότες* Par. H. *πεπλευκότες* Par. FJKL. Neap. I. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Steph. Meurs. utr. Pott. utr. et Reich. Particulam τε, quam ex meis Codd. solus Par. G. ex inepta correctura habet, recte omittunt Edit. Basil. I. Par. II. Pott. utr. et Sebast. Est nimirum nihil aliud nisi sequentis syllabae repetitio. Exhibet eam autem *Aldina*, et quae eius auctoritatem nonnunquam superstitiosius sequutae sunt, Basil. II. Commel. Steph. Meurs. utr. et Reich.

635. *ἄχλαιον*] *ἄχλαιον* Ciz. — *ἀμπρεύσουσι*] *Hezychius*: *ἀμπρεύειν* προτοινῆειν, ἔλκειν, ἀμαξηλατεῖν. Etym. M. p. 86, 30. *ἀμπρεύω*· ὁ μὲν *Καλλίμαχος* κυρίως ἐπὶ τοῦ ἔλκειν ἔλαβε τὴν λέξιν· (Cf. *Fragm. Callim.* p. 350. et 526. edit. Ernest.) — ὁ δὲ *Λυκόφρων* ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν ἔλαβε τὴν λέξιν· οἶον. *ἄχλαιον ἀμπρεύσουσιν ἡλιτοι βλον.* *Eustath.* ad *Iliad.* ζ. 40, p. 623, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 84, 10. edit. Lips.) — *νήλαιοι*] Par. ABCEFGHJK. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. Rehd. Paraphr. Vatic. et sola Edit. Sebast. *ἡλιτοι* Vind. II. vitiose. *νήλαιον* Par. DL. Vit. I. II. Ciz. Edit. Ald. Basil. I. et reliquae, praeter novissimam, omnes. Ad hunc *Lycophronis* locum spectant fortasse verba Etym. M. p. 603, 31. *νήλαιος*, ἀνυπόδητος καὶ μονοχῆτων (quod pertinet ad ἄχλαιος) κατὰ στέρησιν τοῦ νῆ. τὸ δὲ νήλαιοι, ἀνυπόδητοι, συνήρηται ἀπὸ τοῦ

τὴν *Τυρσηνίαν*. Par. A. *περὶ Βοιωτῶν*. οἱ δὲ *Βοιωτοὶ* Par. C. *περὶ Βοιωτῶν* — *νήσοι περὶ Τυρσηνίας* Par. 40.

634. Οἱ δερματοχῆτινες, οἱ δερματινοὺς χιτῶνας ἔχοντες· διὰ τὸ τρέβειν αὐτοὺς ἐν ταῖς πέτραις καρκίνους ὠνόμασεν — *πλεῖσαντες* Par.

A. *δερματοχῆτινες*, οἱ τὸ δερμα ἐνδύμενοι — οἱ αὐτοὶ διὰ τὸ ἐν πέτραις διατρέβειν — *πλεῖσαντες* Vind. II. *ζούνας ἐνδεδυμένοι* — *Βοιωτοὶ* διὰ τὸ σκληρυνθῆναι — ἀπὸ τῆς ἔξης Pal. 40. 635. *Ἄνευ χιτῶνος κακοπαθήσουσιν ἂν ὑπόδητοι βλον* Par. A. *διάξουσιν* Par. C. *ὄλγα χιτῶ-*

τριπλαῖς δικαίους σφενδόνας ὀπλισμένοι.

ὣν αἱ τεκοῦσαι τὴν ἐκηβόλον τέχνην

ἄδορπα παιδεύσουσι νηπίους γονάς.

οὐ γάρ τις αὐτῶν ψίσεται πύρρον γνάθῳ,

πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστὸν εὐστόχῳ λίσθῳ,

640

νηλίποδες. Hesych. νηλίπτοι, ἢ νήλιποι· ἀνυπόδητοι. Cf. Schol. in Soph. Oedip. Colon. v. 349. (Elmsl.) quem laudat Suidas v. νηλίπους. Alias huius vocis derivationes commentati sunt Scholiastes Theocriti ad Idyll. IV. 56. et Eustath. ad Iliad. x. 31. p. 787, 50 sqq. edit. Rom. (Tom. II. p. 312, 28. edit. Lips.) ὁ δὲ τοιοῦτος πούς (αὐχηρός, ἀλιπής) καὶ νήλιπος, οὐ ἐντελὲς ὁ νηλίπους. ἔνθα ζητητέον διὰ τί μὴ, ὥσπερ Οἰδίπους Οἰδίπτος, καὶ ἀελλόπους ἀελλόπτος ἐν φυλακῇ ὁμοῦ τόνου, ὅθεν καὶ νηλίπους νηλίπτος, ἀλλὰ προπαροξυτόνως νήλιπος. καὶ λυτέον, ὅτι δορεῖ μὴ ὁ πούς ἐγκείσθαι τῇ τοιαύτῃ λέξει, ἀλλ' αὐτόχρημα τὸ λῖπος, ἵνα ἡ ταῦτον ἀλιπής καὶ νήλιπος. Similia sunt ἀρίπτος (Vid. Schol. Venet. ad Iliad. i. 565.), ἀελλόπτος (Eustath. ad Iliad. i. l. p. 768, 47. edit. Rom.) Οἰδίπτος, τετραπτος. πούλυπος tamen et πώλυπος secundum Eustath. ad Odys. ε. 432. p. 1541, 22. edit. Rom. (Tom. I. p. 225, 17. edit. Lips.) — βλω] πόνον Steph. Byz. Codd. Paris. 1412. et 1413. edit. Ms. Perusina. a Iacob. Gronovio collatum. — 636. Potterus: „Huc respexit Eustathius Commentario in Dionys. Perieg. v. 457. (p. 185, 25. edit. Bernh.) ἀριστοι δὲ σφενδονῶν οἱ ἐν αὐταῖς, ὥς καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ, σφενδόνας ἀνὰ τρεῖς ἔχοντες ἐν τῇ κεφαλῇ. Alii tamen tradunt, harum fundarum unam a collo pendere, altera accinctos fuisse, tertiam manu tenuisse.“

637. τὴν ἐκηβόλον Par. DK, Vit. III. et Ms. Canteri. Quam lectionem licet etiam Meursius ex coniectura proposuerit, intelligentiores tamen poetici sermonis non dubitabant repudiare. Cf. Aesch. Prom. 713. (Well.) ἐκηβόλους τόξουσιν. — 638. παιδεύσουσι] Sic Par. AEFHJK. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. Rehd. Paraph. Vatic. et Impressi omnes. παιδεύουσι Par. BCDGL. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Frustra Muellerus hanc lectionem, ut aptiorem, defendere studuit. Immo totius loci sensus et concinnitas orationis Futurum flagitant. — γονάς] Par. ACDE FGHJKL. Vatic. 1307. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Paraph. Vatic. γόνους Par. B. Rehd. et ex Ald. et Basil. I. reliquae Edit. omnes. Hesych. γονάς· τέκνα. Lex. Segner. p. 186, 25. γονάς· υἱός. γεννήσεις. Si incorrupto aurium iudicio uteris, non dubitabis, utram harum lectionum praeferendam existimes. — 639. ψίσεται] ψίσσεται Par. J. ψήσεται Par. GH. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. et Etym. M. v. ναστός, laudato Lycophronis versu. Suidas: ψλω, τὸ ἐμβρωματίζω. καὶ ψίσαι, ψωμίσαι. καὶ ψισθεῖεν, ψωμισθεῖεν, τραφεῖεν διὰ ψιχῶν. Cf. Etym. M. p. 220, 48. et 818, 5. et 48. — 640. κρατήσῃ] κρατήσῃ Par. C. e correctura. — ναστόν] Athen. III. p. 111, c. ναστός ἄρτος ζυμῆτης καλεῖται μέγας, ὥς ἦσθι Πολέμαρχος καὶ Ἀρεμίδωρος· Ἡρακλῆον δὲ πλακοῦντος εἶδος. Cf. Hesych. v. ναστός. ibique Interpp. Etymol. M. p. 597, 56.

νης κακοπαθήσουσιν οἱ στερούμενοι υἱεῖς Par. A. 639. Οὐδέεις γὰρ αὐτῶν γεύσεται ἄρτον, τροφήν, τῷ στόματι Par. A. ἀπὸ τῶν παίδων γεύσεται τροφήν, ἄρτον ἐν τῷ στόματι Vind. II. φάγῃ, συντρώψῃ Pal. 40. 640. Πρὶν ἢ κατασθῇ ἄρτον, πλακοῦντα, εὐστόχῳ βολῇ Par. A. πλαστὸν ἄρτον Par. B. κρούσῃ ἄρτον Par. C. κρούσῃ ἄρτον ἐν τῇ τῆς σφενδόνης· βολῇ Vind. II.

ὑπὲρ τράφηκος σῆμα κείμενον ὀκοποῦ.
καὶ τοὶ μὲν ἀπὸ τῶν ἐμβατήσονται λεπρὰς
Ἰβηροβοσχοὺς ἄγχι Ταρτησοῦ πύλης,
Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμνίκων πρόμοι,
Γραῖαν ποθοῦντες καὶ Λεοντάρνης πάγους, 645
Σκῶλόν τε καὶ Τέγυραν Ὀρχηστοῦ θ' ἔδος,

Eustath. ad Odyss. φ'. 122. p. 1904, 34. edit. Rom. (Tom. II. p. 254, 5. edit. Lips.) — εὐστόλῳ] εὐστόλῳ Rehdig. — 641. τράφηκος] τραφήκος Vit. III. contra Grammaticorum canonem. Vid. Arcad. de Accent. p. 18, 18. Πᾶν ὄνομα εἰς ἓ λῆγον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται, εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συντεθειμένον, καὶ μίαν συλλαβὴν φυλάττοι τοῦ ῥήματος, καὶ ἐπιθετικὸν ὑπάρχει μὴ ἔθνικόν. et p. 19, 3. τὰ εἰς ἡς σύνθετα ἐπιθετικὰ βαρύνεται· μύρομῃς, σκώληξ, ἀλώπηξ. Lycophronis locum explicat Etym. M. p. 764, 34. — 642. ἐμβατήσονται] Par. ABCDEFGK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Paraphr. Vat. et Edit. excepta

Basil. I. omnes. ἐμβατήσονται Rehd. ἐμβατεύσονται Par. HJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Basil. I. Non deerunt fortasse, quibus haec forma, Tragicis usitata, magis arrideat. At formae Ionicae et meliores libri et ipsius raritas locum in Lycophrone satis vindicant. Legitur etiam apud Nicand. Theriac. v. 147. et 804. Cf. D'Orvill. Vann. crit. cap. X. p. 445. 643. Ἰβηροβοσχοὺς] Par. ACG. Vat. 1307. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Reliquae Edit. omnes vitiose Ἰβηροβοσχοὺς. Vid. Arcad. de Accent. p. 87, 25. τὰ παρὰ τὸ βοσχω [συντεθειμένα] ὀξύνονται· ποροβοσχός, ὄβοσχος, χηροβοσχός. — Ταρτησοῦ] Par. ACEGHK. Vatic. 1307. Neap. I. II. III. Vind. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. et, duabus ultimis exceptis, reliquae omnes. Ταρτησοῦ Par. BDFJL. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Edit. Reich. et Sebast. Vid. Bernhardt ad Dionys. Perieg. v. 337. p. 604. — 644. Τεμνίκων] Τεμνίκων Par. A. Τεμνίκων Vind. II. Cf. Steph. Byz. v. Τέμνιξ. Nonn. Dionys. V. 39. — 645. πάγους] πάγους Par. H. Λεοντάρνης θ' ἔδος Par. K. ex sequente veru repetitum. — 646. Τέγυραν] Sic Par. ABCDEFHJKL. Neap. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rehdig. et Edit. Ald. et Pott. utrq. Vid. Steph. Byz. h. v. Τέγυρον Par. G. Vind. IV. et Vit. III. Τέγυραν solus Neap. I. et Edit. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. — Ὀρχηστοῦ] Ὀρχηστοῦ Neap. III. Vind. II. et

641. Νῦν τοῦ ξύλου, ἔπον ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖτο· ἔστι δὲ ἡ εὐδεῖα τράφη· σημεῖον τοῦ σκοποῦ κείμενον Par. A. σανίδος Par. C. τράφη· σανὶς πλατεῖα — κορμὸν Pal. 40.

642. Καὶ οὗτοι μὲν τοὺς ἀγίαιλους περιπατήσουσι — τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης λεπτωδείσας ἡ βερρωμένας Par. A. οὗτοι — περιπατήσουσι, κατοικήσουσι τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης βερρωμένας Vind. II. ἐνδιατρίψουσι — πετρώσεις Pal. 40. 643. Σπανικάς, παρσόν πλησίον Ἰβηρίας ἔχουσιν αἱ νῆσοι· νῦν δὲ ἡ Ἰβηρία Σπανία λέγεται· νῆσος πλησίον Ἡρακλείων στηλῶν, Ταρτησσὸς λεγομένη Par. A. νῆσος καὶ πόλις πλησίον τῶν Ἡρα-

κλείων στηλῶν Par. B. νήσου Par. C. Σπανικάς — τῶν Γαδείρων τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, νήσου Vind. II. ἔχουσας πρόβατα πολλὰ — νῆσος καὶ πόλις — διὰ τὸ στενὸν δι' οὗ ἐκπλεῖ εἰς τὸν ὠκεανόν Pal. 40.

644. Πόλεως Βοιωτίας — ἡ τροφὸς — τῶν Βοιωτῶν πρόμαχοι Par. A.

645. Τὴν νῦν Ταναγραν καλουμένην πόλιν Βοιωτίας, καὶ Ποιμανθρίαν — πόλεως Βοιωτίας ὄχθους, κρημνοῦς Par. A. ζητοῦντες — τοὺς τόπους Vind. II. Ταναγραν — ἔσχατος Par. C.

646. Πόλεως Βοιωτίας — πόλεως Βοιωτίας τὸ ἔδαφος Par. A. ἱεροὶ Ἰοσειδῶνος Vind. II.

καὶ χεῖμα θερμώδοντος Ὑψάρου 3' ὕδαρ.
 Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβυτικὰς πλάκας,
 στενὴν τε πορθμοῦ συνδρομὴν Τυρσητικοῦ,
 καὶ μισόδηρος ναυτιλοφθόρους σκοπὰς, 650
 τῆς πρὶν θανούσης ἐκ χειρῶν Μηκιστῶς
 τοῦ στερφοπέπλου Σκαπιανέως Βοαγίδα,

Pal. 40. cum glossa Ποσειδῶνος. — 647. θερμώδοντος] χερμώδοντος
 Par. C. Pro Ὑψάρου 3' ὕδαρ etiam h. l. in Par. K. e priori versu
 repetitum est Ὅχηστοῦ 3' ἔδος. — 648. Λιβυτικὰς] Λυβιστικὰς Par.

G. Vind. IV. Vit. II. Ciz. Λυβικὰς^{στ} Vit. III. Λιβυστικὰς Par. C. Λιβυκὰς^{στ}

Par. H. Λιβυκὰς Par. K. — 649. Τυρσητικοῦ] Τυρσητικοῦ Par. J.

650. ναυτιλοφθόρους] νηυτιλοφθόρους Par. AF. ναυτιλοφθόρου Par. J.

651. χειρῶν] χειρῶν Par. L. Vit. I: Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. 1. et

Steph. χειρὸς Par. DEGJ. Vind. II, IV. Vit. II. III. χειρὸς Par. K.
 652. στερφοπέπλου] Herculis, quem infra v. 1347. dicunt στέρφος
 ἐγγλαινούμενον, leonina pelle chlamydatum. Hesychius et Lex. Seguer.
 p. 371, 32. στέρφος. δέρμα. βύρσα. Schol. ad Apoll. Rhod. IV. 1348.
 στέρφεςιν αἰγίους· τοὺς δέρμασιν, ἔνθεν καὶ στερφώσαι. Ἴβυκος δὲ στερ-
 φωτῆρα στρατὸν εἰρήκε τὸν ἔχοντα δέρματα. ὅθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ
 ἀξίουσι γράφειν μελάνοστερφῶν γένος, οὐχ ὥς τινες, μελάνοστέρ-
 των, οὐ γὰρ μόνα τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ δλον τὸ σῶμα.
 ὅθεν καὶ τὸ περάμιον στέρφος λέγεται. Etym. M. p. 726, 22 sq. στέρφος·
 ἔστιν ἔρφος (corrige ἔρφος. Vid. Nicandr. Ther. 376. Alex. 248. 343.)
 καὶ στέρφος — καὶ στερφόπεπλος ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τὸ δέρμα τοῦ λέοντος,
 ᾧ ἐχρήτο ἀντὶ περιβολαίου. λέγεται δὲ καὶ Σκαπιανέως, διότι ἔσκαψε τὰς
 κοίρας τῶν Λυγίων βοῶν· Βοαγιάδας δέ, (corr. Βοαγίδας) διὰ τὰς
 Γηρυόνας βοῦς. Αὐκόφρων. Schol. ad Nicandr. Alex. v. 248. ἔρφος δὲ
 τὸ δέρμα, ὅπερ οἱ Ἴωνες στέρφος λέγουσι· διὸ καὶ στερφώσαι λέγομεν ἐν
 τῇ συνηθείᾳ. ubi valde dubitandum est, an recte Schneiderus στέρφος
 et τερφώσαι ediderit; licet illud apud ipsum Nicandrum Ther. 323. in-

647. Τὸ θεῖδρον καὶ νῆμα τῶν ἑτέρων λέοντος, ἄλλην κυνός, καὶ
 ποταμῶν τῆς Βοιωτίας Par. A. τῆς ἄλλης Γοργόνας, καὶ ἑτέρων φαλα-
 νης, καὶ ἔχτην ἀνθρώπου· σκοπὰς

648. Τοὺς δὲ περὶ τὴν Σύρτιν·
 ἐστὶ δὲ ὄνομα θαλάσσης ἐν Λιβύῃ·
 τὴν Λιβύην λέγει Par. A. ἥγουν τοὺς
 πλανηθέντας Par. C. ὅπως τοὺς
 περὶ τὸν Ὀδυσσεῖα — ὄνομα θαλάσ-
 σης ἐν Λιβύῃ· περιφραστικῶς τὴν
 Λιβύην Vind. II. 649. Καὶ τὴν
 στενὴν τοῦ πορθμοῦ συνδρομὴν·
 πορθμὸς δὲ ἐστὶ ἡ μεταξὺ δύο
 γαιῶν θάλασσα· τοῦ Τυρσητικοῦ
 Par. A. ἡ μεταξὺ δύο θαλασσῶν γῆ
 πορθμὸς καλεῖται Par. B. πελάγους
 Par. C. δόδογ· πορθμὸς οὗτος μέ-
 σον κεῖται τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ Τυρ-
 σητικοῦ πελάγους, τοῦ μὲν λίγον-
 τος, τοῦ δὲ ἀρχομένου Pal. 40.

650. Τῆς Σκύλλης· φασὶ τὴν Σκύλ-
 λαν εἶ κεφαλὰς ἔχειν, μίαν κάμπτει,
 ἑτέραν κύνος, ἄλλην κύνος, καὶ
 ἄλλην Γοργόνας, καὶ ἑτέραν φαλα-
 νης, καὶ ἔχτην ἀνθρώπου· σκοπὰς
 δέ, τοὺς σκοπέλους· Ὀμηρος· αὐ-
 τοῦ ἴχθυα σκόπελον περὶ
 μαίμωσα (Odys. μ'. 95.) Par. A.
 ναυτοφθόρους Par. B. ρητοφθόρους,
 τὰς συντριβούσας τὰς ναῦς — ἔφο-
 χὰς, ἀκρωτήρια Par. C. τὰς φθαρ-
 τικὰς τῶν ναυτῶν ἐσχάρas Pal. 40.
 651. Τῆς πρότερον τεθνηκυίας ἐκ
 τῶν χειρῶν Ἡρακλέους Par. A. Ἡρα-
 κλέους· οὕτω γὰρ ἱμάτιον παρὰ
 Ἡλείους Par. C. 652. Τοῦ δερμα-
 τοφόρου Ἡρακλέους, τοῦ ἔχοντος
 πέπλον· στέρφος δὲ ἡ τοῦ λέον-
 τος δορά· ἐπιδεία καὶ ἐπώνυμα Ἡρα-
 κλέους· Σκαπιανέως καὶ Βοαγίδας εὐ-
 θεῖται Par. A. λεοντὴν ἐκδεδωμένου·
 στέρφος γὰρ τοῦ λέοντος δέρμα· ἡ
 λεοντοπέπλου — τοῦ σκάφαντος τὴν

χεροὶ προτείνων, τοῦ πιδόρπιον ποτόν.
ἐπόπεται δὲ λείψανον τοξευμάτων.
τοῦ Κηραμύντου Πευκέως Παλαίμονος.
οἱ πάντα θρανύξαντες εὐτόρην σκάφει,

Neap. I. II. et Edit. Basil. I. κρεασράων Par. H. κρεωσράων Par. J. et Ciz. κρεασμέων Par. G. Vind. IV. et Vit. III. Trias Codd. corruptissima. Vulgatae lectioni et meliores Codd. favent, et Grammaticorum non spernenda auctoritas. Vid. Theodos. Alexandr. Gram. edit. Goettling. p. 68, 12. τὰ δὲ παρὰ τὸ κρέας συγκείμενα διὰ τοῦ ὧ μεγάλου γραφονται, οἷον πολυκρέως· ὁμοίως καὶ τὰ ἐν μέσῳ ἔχοντα τὸ ω, οἷον κρεωκρέως, κρεωπώλης, κρεωδαισία καὶ τὰ ὅμοια. Etym. M. p. 230, 38. Cf. Lobeck. Parerg. ad Phrynich. p. 693. sqq. Alterius autem lectionis inventoribus fortasse ansam praeiit simillimae vocis κρέας in compositione dissimulata: κεροβόλος κεραιβόλος, κεροφόρος κεραιφόρος, quod ultimum etiam apud Lycophronem legitur v. 1238. Comp. γεραεφόρος, σελαεφόρος et similia. — 661. χερσά] Cf. supr. ad v. 577.

662. ἐπόπεται] ἐπ' ὄπεται Vit. I. et Ciz. δὲ omissum est in Par. H.

663. Κηραμύντου] κηραμύντου Par. H. κηραμίντου Par. L. Vind. IV. Explicat Etymologus p. 511, 27. et Tzetzes, antiqua in Lycophronem υπομνήματα compilantes: Κηρ οὖν, ὁ θάνατος. καὶ Κηραμύντης, ὁ Ἡρακλῆς ὁ τὰς Κήρας διώκων· Ἀλεξίκακος γὰρ. Παλαίμων δὲ αὐτός, διὰ τὸ παλαιῶσαι αὐτὸν τῷ Διὶ. Πευκὺς δὲ ἐν Ἀβδήρῳ τιμάται. Eustath. ad Iliad. δ'. 11. p. 439, 39. edit. Rom. (Tom. I. p. 353, 4. edit. Lips.) Τὸ δὲ, καὶ αὐτοῦ Κήρας ἀμύνει, διασαφητικὸν ἐστὶ τοῦ παρεμβλῶκεν. ἐνθυμητέον δὲ, ὅτι ἐκ τοῦ Κήρας ἀμύνειν ὁ Κηραμύντης ὑστερον συντέθειται, ὁ αὐτὸς ὢν τῷ ἀλεξικάκῳ, ἵνα, ὡς ἐκ τοῦ ἀμύνειν ἀπλοῦ ὁ Ἀμύντας τὸ κύριον, οὕτως εἴη ἐκ τοῦ Κήρας ἀμύνειν ὁ Κηραμύντης, ὃν Σοφοκλῆς ἀλεξιμορον εἶποι ἄν. Et ad Odys. δ'. 159. p. 1490, 11. edit. Rom. (Tom. I. p. 157, 10. edit. Lips.) ubi miraberis manifestissimum vitium in κηραμύντης; a nuperrimo editore Lipsiensi non sublatum esse. — Πευκὺς] Πευκέας Par. A. — 664. πάντα — σκάφει] Canterus ad θρανύξ.: „Ulyssem videlicet cum sociis et navibus. Qui σκάφη mavult, is εὐτόρην quoque in εὐτορῶν mutet, atque ita vertat: qui rotundas omnes conterehies naves. Nam quod Scholiae adfert de portu, nequaquam placet. Nostra quidem interpretatio Aléxidis et Antiphanis comicorum testimoniis, quae in Athenaeo leguntur, nititur.“ Quae haec sint testimonia; tanto diligentius quaesivi, quanto impensius mirabar, etiam Iosephum Scaligerum, hominem acutissimum atque alienae auctoritatis impatientem, eandem sibi admitteandam statuuisse interpretationem. Vertit enim: Qui rutro adunco tuncinantes omnia. At, totam illam ingentem apud Athenaeum fragmentorum silvam anxie perlustrans, plane nihil inveni. Et quid tandem hoc est, Laestrygones, populum quem scimus tam immanem fuisse, ut humana carne vesceretur, ligonibus

κρεανόμῳ Par. C. τοῦ Κύκλωπος — ἀμπέλου, οἷον — τὸν ἀκόν· ποτήριον Vind. II. 662. Χάρον (sic) ταῖς χεροὶ προτείνων, τὸ ἐπὶ τῷ δειπνῷ, ἢ μετὰ τὸ δειπνὸν ποτόν Par. A. δούς μετὰ τὸ δειπνὸν πῶμα Par. C. ἐπὶ τοῦ μεσημέριος Pal. 40.

662. Τὸς Λαιστργόνας λέγει, οὓς Ἡρακλῆς κατετόξευσεν· τοὺς ὑπολόγους θάσσειται Par. A. ὁ Ὀδυσσεύς, ἤγουν τοὺς ὑπολοήτους τῶν Λαιστρ-

γόνων Par. C. 663. Τὰ τρία ἐπώνυμα Ἡρακλέους Par. A. Ἡρακλέους τοῦ τὰς Κήρας διώκοντος — ἐν Ἀβδήροις ὁ Ἡρακλῆς Πευκὺς τιμάται· Ἡρακλέους τοῦ παλαισάντος τὸν Δία Par. C. ἐπὶ θετον Ἡρακλῆς, τοῦ πικροῦ Ἡρακλέους· ἐν Ἀβδήροις γὰρ οὕτω τιμάται Vind. II. Ἀλεξίκακου, μικροῦ — τοῦ Ἀλός Pal. 40.

664. Οἱ τὰ πάντα συντρίβαντες τῷ περιφερεῖ ἀμύνει τῶν Λαι-

armatos ad mare descendisse, ut Ulyssem sociosque eius conciderent, immo etiam naves conquassarent? Ligonibus? Credo, quod ferissimi homines hac rustica suppellectili, quam casu videntur invenisse, ad nihil aliud quam ad caedendos homines diffringendasque naves uti celerent. At quali tandem rutro? Rotundo; sive, si verbum premere malis, bene tornato et ad circum artificiosae conformato. Quod quid et quale sit, plane nescio; neque credo quemquam de tali instrumento unquam vel fando audivisse. Sensit hoc, ut par erat, Iosephus Scaliger, aduncum nobis rutrum pro rotundo furtim subministrans; sensisse videtur etiam Canterus, cum speciosam sane coniecturam; *εὐτορνα ὀκράγη*, rotundas scilicet naves, lectoribus propinaret. Ubi tamen magnopere vereor, ne doctissimo homini notissimae illae *στοργγύλαι νῆες*, quas bellicis navibus, cum rostris carerent, aliquanto breviores et latiores fuisse e Thucydidis Scholiasta scimus, ita fraudi fuerint, ut etiam bene tornatas et orbiculatas naves cogitaret. Nam quod apud Homerum *Odys.* ε'. 249. legimus, *ὅσπον τις τ' ἔδαμος νῆος τορνώσεται ἀνὴρ φορτίδος εὐρέης*, id quivis intelligit de paullo capaciiori navis alveo dictum esse, qui non in longitudinem porrigendus, sed in latitudinem ad aliquam certe rotunditatis speciem fabricandus esset, ita ut recte explicuerit Eustathius p. 1533, 8. edit. Rom. (T. I. p. 212. edit. Lips.) *τὸ δὲ τορνώσεται ἀντὶ τοῦ περιγράψει, μᾶλλον μὲν οὖν κατασκευάσει τορνωίδης ἥτοι στοργγύλον, καὶ οὐ κατὰ τὰς ἰδίως λεγομένας μικρὰς νῆας*. Adiectivum autem *εὐτορνον*, cum in tali compositione vis particulae *εὐ* minime negligenda sit, videtur id significare, quod est ita tornatum, ut ad perfectae et circinatae rotunditatis speciem proxime accedat. Vid. Eurip. *Troad.* 1204. (Seidl.) Iam intelligis, erudite Lector, illa rotunda Laestrygonum ferraamenta pariter, atque haec orbiculata Ulysis navigia, ita esse comparata, ut alterum plane absurdum sit, alterum autem ab absurdo non nisi pertenui sit discrimine separatum. Nunc vide mihi librorum lectiones. *σκάρει* Par. BDEFGHJK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II.

Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. *σκάρει* Par. CL. *σκάρη* Par. A. Ciz. et Edit. Basil. I. et Sebast. *σκάρη* Paraphr. Vatic. *εὐτορνον* autem libri omnes exhibent praeter unum solum, sed summae auctoritatis librum, Par. A., in quo distincte scriptum est, *ἐς τόρνον*. Quod per se licet vitiosum sit, ad genuinam tamen lectionem fortasse propius accedit, quam id, in quo nemo adhuc vitii quiddam subodoratus est, adiectivum *εὐτορνος*. Sed de hoc statim videbimus. Nunc autem audiamus Isaacium Tætzem, quem manifestum est utrumque, *σκάρη* et *σκάρει*, in antiquis exemplaribus invenisse: *οἵτινες Λαιστρυγόνες πάντα τὰ σκάρη τοῦ Ὀδυσσεὺς θραυῖξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῇ εὐτόρῳ καὶ στοργγύλῳ, λείπει λιμέν' ἢ κατὰ τοὺς μεταγραφεῖς, οἵτινες πάντα, τὰ πλοῖα δηλονότι τοῦ Ὀδυσσεὺς, θραυῖξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῇ εὐτόρῳ καὶ περιφερῇ σκάρει καὶ λιμένι τῶν Λαιστρυγόνων*. περιφερῆς γὰρ ἐστὶ δίσκην σκάφους. Fluctuat, ut vides, inter utramque lectionem, ita quidem, ut aut, quod equidem verissimum esse existimo, πάντα σκάρη (cf. *Odys.* ε'. 132.) coniungat, aut *εὐτόρῳ σκάρει* in orbiculari portu (Cf. *Odys.* I. l. 87—90.) exponat, hiuleam utrobique orationem Scholiastarum more consarcinans. Ligonem autem non desideravit, licet ad mirabilia excogitanda alioquin promptissimus; sensisse enim videtur, hic ante omnia dictu opus esse, quid confregerint Laestrygonες, et ubi hoc facinus commiserint; non autem quod id instrumento perfecerint. Inter asperrima enim mala hoc acerbissimum Ulyssi accidisse, ut tot simul naves cum sociis apud Lae-

στρυγόνων οὕτως καλούμεν Par. A. *σεὺς συντρίψαντες, καὶ περιφερῇ τὰ πλοῖα τοῦ Ὀδυσσεὺς* Par. C. *οἱ λιμένι* Vind. II. *Λαιστρυγόνες τὰ πλοῖα τοῦ Ὀδυσ-*

σχοίνῳ κακὴν τρήσουσι κεστρέων ἄγρην.
 ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος μενεῖ,
 τοῦ πρόσθεν αἰεὶ πλεῖον ἐξωλέστερος.
 ποῖα Χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν;

665

strygones perierint, quis est, qui non videat? Quod autem poeta non satis quidem accurate πάντα σκάπη dixerit, id noli impugnare; satis enim ex sequentibus liquet, ipsum Ulysses cum una navicula ex tanta sociorum strage salvum evasisse. Praeterea sententiae meae hoc accedit, quod vox σκάπη, quae quodvis cavum, humana arte atque opera sive fodiendo sive fingendo effectum, denotare solet, non poterit nisi violenta quadam translatione h. l. de sinu Caietano dictum videri. Nunc autem superest adiectivum illud εὐτόρῳ, nudum ac insolens, et nisi tales machinas admoveas, quales Tzetzae cerebellum excogitavit, plane intolerabile. Requiritur enim substantivum. De quo cum cogitarem, animum advertens ad illam varietatem Cod. Par. A. ἐς τόρῳ, pergratum mihi fecit G. H. Schaeferus, vir summus, quod coniecturam suam, ἐν τόρῳ, in circulo sive circuitu portus, amicissime mecum communicaret. Addidit etiam Eustathii verba ad Dionys. Perieg. v. 157. p. 115, 30. edit. Bernh. σημειῶσαι δὲ διὰ τὸ λοιπὸν τόρῳ τὸν Εὐξείνιον περιφράζων οὕτω φησὶ, τόρῳ εἰδόμενον περιηγέος ἡμῶν τόρῳ. λέγει δὲ τόρῳ μὲν τὸ τορροειδές· ὥσπερ Λυκάφρων στρόβιλον τὸ στροβιλοῖσθός. De quo Dionysii loco nos alia occasione accuratius dicemus. Et in hac egregia doctissimi viri emendatione, qua omnes loci difficultates expediuntur, ita mihi acquiescendum existimo, ut lectoribus dispendiendum relinquam, prudentiamne an verecundiam appellare velint, quod eam in annotatione potius quam in ipso textu exhibuerim.

665. σχοίνῳ] σχοίνον Vit. I. σχοίνον Ciz. — κεστρέων] κεστράων Par. A. Cf. Eustath. ad Odys. x. 124. p. 1651, 13. edit. Rom. (Tom. II. p. 372, 6. edit. Lips.) — ἄγρην] ἄγρην Par. L. — 666. ἄλλος δ' ἄλλῳ Vind. II. vitiose. — μόχθος ἄθλιος μενεῖ] Iterum miratur Reichardus, quod nemini editorum adhuc in mentem venerit, lenissima mutatione corrigere ἄθλιον μενεῖ. Quod si quid commendationis habet, hoc certe in eo est, quod tali epitheto Ulysses fere semper soleat insigniri. At minime necessarium est; rectissime enim dicitur μόχθος ἄθλιος, calamitas aerumnis plena. Sic apud Euripidem legitur Helen. 483. (Dind.) συμφορὰς ἄθλιας coll. v. 1164. (Dind.) Orest. 352. (Pars.) ἄθλιας κακοῖς, quod idem restituendum esse in Phoeniss. v. 1653. rectissime movuit Schaeferus ad Orest. l. l. ἄθλιας ὁδόν Ion. 1241. (Herm.) At quis est, qui in re notissima exempla desideret? — 667. αἰεὶ] αἰεὶ Pal. 40. — πλεῖον] πλείστον Par. GHJ. Vind. IV. Vit. III. πλείων Par. L. et Vind. II. Vid. Aristoph. Eccles. 1131. τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος; ibiq. Brunck. De comparativis ita consociatis cf. Bernhardt Doctr. syntax. gr. p. 434. De superlativis eadem ratione iunctis cf. Porson. ad Hecub. 618. p. 47. edit. Lips. — 668. ποῖα] Qualis, quam atrox

665. Εἶδος φητοῦ, ὃ φέρεται ἐν τοῖς ἔλεσι, ἢ σχοῖνος· κακὴν περιήσουσιν, ἢ τρυπήσουσιν· κεστράως εἶδος ἰχθύος· τὴν ἄγρην τῶν κεστράων· ἔστιν δὲ ποῖος ἰχθύς Par. A. ὥσπερ βρούλη — ἢ γόμφων ἢ κεφαλῶν (sic) Par. C. βρούλη τρυπήσουσι ἰχθύων δίκην γόμφων Vind. II. γομφαρίων· γόμφοις εἰκάξει τοὺς Ὀδυσσεὺς φίλους, καὶ γὰρ οὗτοι

ἐβρώθησαν παρὰ τῶν Λαιστργόνων, ὡς γόμποι παρὰ τῶν ἑλέων Pal. 40.

666. Ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος κόπος ἄθλιος μενεῖ Par. A. κόπος ὀλεθριώτερος τῆς παρελθούσης (συμφορᾶς) ἐστὶ Vind. II.

667. Τοῦ προτέρου αἰεὶ κατὰ πολὺ ὀλεθριώτερος ἢ κακώτερος Par. A. ὀλεθριώτερος, χαλεπώτερος Vind. II.

668. Ἢ ἐν ὕδασι γινομένη εἰλεῖ —

ποία δ' Ἐριννύς, μιξοπάρθενος κύων;
τίς οὐκ ἀηδῶν στεῖρα Κενταυροκτόνος, 670
Αἰτωλὶς ἢ Κουρήτις αἰόλη μέλει
πείσει τακῆναι σάρκας ἀκμήνους βορᾶς;
ποῖαν δὲ θηρόπλαστον οὐκ ἐξόψεται
δράκαιναν, ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα,
καὶ κῆρα κνωπόμορφον; οἱ δὲ δύσμοροι 675

atque crudelis. — 669. Ἐριννύς] Ἐρινύς Par. A. et Vind. II. — μιξοπάρθενος] semivirgo. Sic appellatur Sphinx apud Euripidē *Phoen.* 1037. (Pors.) et Echidna apud Herodotum IV. 9. — 670. τίς οὐκ ἀηδῶν] *Eustath.* ad *Iliad.* v. 1. p. 9, 16. edit. Rom. (Tom. I. p. 9, 2. edit. Lips.) καὶ ἡ ἀηδῶν δὲ ἐκ τοῦ αἰεδεῖν παρετυμολογεῖται τροπῇ. φασὶν, Ἀιολικῇ τῆς εἰ δυσδόγγου εἰς ἥ. διὸ καὶ Σειρήνας, ὡς καλὸν αἰεδοῦσας, ἀηδόνας ὁ Λυκόφρων ἐκάλεσε. Hunc versum memoriter laudans Photius in *Biblioth.* p. 151. b. 32. edit. Bekk. scripsit ποία δ' ἀηδῶν. Quod Muel-lerus a Thryllitschio accipiens addidit: „non displiceret ποία δ' „ si metrum admitteret.“ Quid de tali iudice iudicabis, erudite Lector?

671. ἡ Κουρήτις] ἡ Κουρήτις Vit. I. et Ciz. — 672. ἀκμήνους βορᾶς] *Iliad.* τ. 163. ἀκμῆνος αἰόιο. De etymologia et accentu huius vocis vld. Etym. M. p. 49, 37. Cf. Schol. ad *Iliad.* I. 1. et Eustath. ad *Odyss.* ψ. 191. p. 1944, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 303, 22. edit. Lips.) ἀκμή-νους δὲ νῦν ὀξύνεται. φασὶ γὰρ ὅτι Ἀρίσταρχος ἐνταῦθα μὲν ἐπὶ τοῦ θάμνος ἀκμῆνος, ὃ ἔστιν ἀκμὴν ἔχων τοῦ νεᾶναι, ὠκυτόνησεν. ἐν δὲ Ἰλιάδι ἐπὶ τοῦ δηλοῦντος νῆστιν ἐβαρυτόνησεν. ἕτεροι δὲ, φασί, καὶ τὰ δύο προπαρωξυτόνησαν. Lectionem ἀκμῆνου βορᾶς habent Par. AE. et Vind. II. et agnoscit etiam Paraphr. Vaticana. — 673. ἐξόψεται] ἐπό-

ψεται Par. B. Rehd. et Basil. I. — 674. ἀλφίτῳ] ἀλφίτης (sic) Par. H.

ἀλφίτα Vind. II. — 675. κῆρα] κῆραν Par. E. omisso καί.

οὐκ εὐαχρηθῇ, οὐ γεύσεται τεθνεώ-
των Par. A. ὕδατος ἀναρροήθης —
φάγῃ Par. C. ὕδατος ἀναρροήθης.
ἡ ἐν ὕδασι γενομένη ἔλασις — γεύ-
σεται, ἥτοι τῶν Ἑλλήνων Vind. II.

669. Ποία δὲ δαίμων τιμωρητικῇ,
ἡ Σκύλλα· τὸ γὰρ ἡμῖν εἶχεν ἀν-
θρώπου, τὸ δὲ ἡμῖν κυνὸς καὶ θη-
ρίων Par. A. τιμωρητικῇ, ἡ Σκύλ-
λα· τὸ γὰρ ἡμῖν εἶχεν ἀνθρώπου,
καὶ τὰ λοιπὰ διαφόρων θηρίων
Par. B. ἀπὸ κυνὸς καὶ ἀνθρώπου·
φασὶ γὰρ ὅτι πρόσωπον ἀνθρώπου·
εἶχεν ἡ Σκύλλα Vind. II.

670. Τὰς Σειρήνας λέγει, διὰ τὸ
παρθένας αὐτὰς εἶναι — ἐπειδὴ ὑπ'
αὐτῶν ὄλοντο οἱ Κένταυροι Par. A.
Ποία Σειρήν, διὰ τὸ θελκτικὸν· αἱ
Σειρήνες θυγατέρες Ἀχελώου τοῦ πο-
ταμοῦ καὶ Τερψιχόρης· παρθένας,
ἡ πτείνασα πρὸς Κένταυρους Par. C.

671. Τὰς Μούσας λέγει, ἐξ ὧν
ἐγένοντο — ποικίλῃ καὶ ὀλεθρίῃ —

ὀδῇ Par. A. ποικίλῃ τραγωδίᾳ
Par. B. Ἀχελώου θυγατέρα, Ἀχαρ-
νανίς — ἐν ποικίλῃ τραγωδίᾳ Vind. II.

672. Πείσει τὰς σάρκας τακῆναι
ἀγεύστους τροφῆς Par. A. δαμάσθη-
ναι — τῆς ἰσχυρᾶς, ἀγεύστου τροφῆς
Vind. II. ἀγεύστους τροφῆς Par. 40.

673. Τὴν θηρία τοὺς ἀνθρώπους
μεταποιήσασθαι, Κίρκην λέγει, σὺ
θεάσεται Par. A. τὴν Κίρκην λέγει
μεταπλάττουσαν τοὺς ἀνθρώπους εἰς
θηρας Vind. II. 674. Τὴν δρά-
καιναν ἐνταράσσουσαν, μωγνύουσαν
τῷ ἀλέωρῳ, ἡ τῇ βρωσί, τὰ ποικί-
λα φάρμακα Par. A. et B. διὰ τὸ
ἄγριον, ἡ διὰ τὸ ὀδυροκέες Par. C.
τὴν Κίρκην λέγει διὰ τὸ ἄγριον·
μωγνύουσαν, ταράσσουσαν τῷ ἀλέω-
ρῳ φάρμακα μαγικά Vind. II.

675. Καὶ μοῖραν, τὴν μεταμορ-
φοῦσαν εἰς θηρία τοὺς ἀνθρώπους,
Κίρκην· κνωπὴς γὰρ τὰ θηρία· οἱ
δὲ δυστυχεῖς Par. A. θηριόμορφον

στένοντες ἄτας ἐν σφυροῖσι φορβάδες
 γίγαρτα χιλῶ συμμεμιγμένα τρυγδς
 καὶ στέμφυλα βρύξουσιν. ἀλλὰ νιν βλάβης
 μῶλυ σαώσει ῥίξα καὶ Κτάρος φανείς

677. χιλῶ συμμεμιγμένα] χυλῶ Vit. I. et Ciz. μεμιγμένα Par. GK. Vind. IV. Vit. III. in quo tamen alia manus addidit συν.

678. στέμφυλα] Vid. Hesych. h. v. ibiq. Interpp. Lobeck. ad Phrynich. p. 405. Photius Lex. h. v. στέμφυλον τὸ ἐκδύμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαῶν, οἷς ἀντὶ ὄνων ἐχρῶντο. cuius glossae partem praebet etiam Lex. Seguer. p. 370, 8. — βρύξουσιν] Sic Par. AEGHJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Sebast.

βρύξουσιν Par. C. βρώξουσιν Par. BDF. Rehdig. et Edit. Ald. Basil. I. II. et reliquae deinceps praeter novissimam omnes. Nostra lectio nemini non huic loco aptissima videbitur, qui sciat, verbum βρύκειν proprie de foedo dentium stridore dici, quo voracissimae bestiae pastum manducare solent; unde translatum est ad hominum ingluviem. Hesych. h. v. βρύκειν, λάβρως ἐσθλαιν· ἀπὸ τοῦ τρέχειν τοὺς ὀδόντας· οἱ δὲ μασσάσθαι. Eustath. ad Odys. τ. 163. p. 1859, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 195, 38. edit. Lips.) ἐν οἷς ὄρα τὸ βρύκειν, ἡγουν τραχέως μετὰ ποιού τινος ἡχόν ἐσθλῶν, οὐ χρήσις ἐν τοῖς τοῦ κομιζοῦ ὄρνισιν [v. 26. coll. Lysistr. 301. 367. Pac. 1315. (Dind.)] ὤθεν καὶ παραβρύχων ἡγουν τινὸς ἐπύθετον. Cf. Etym. M. p. 216, 14 — 17. Phrygicā. Appar. Sophist. p. 30, 28. et VV. DD. ad Moerin p. 99 sqq. et ad Thom. Mag. p. 172. edit. Bern. — 679. μῶλυ] μῶλος Par. A. Ultima huius vocis corripitur apud Homerum Odys. x. 305. quod non impedivit Grammaticos, quoniam hoc nomen a μῶλυν sive μῶλυνειν, media syllaba producta, deducerent. Vid. Etym. M. p. 592, 42. Apollon. Lex. Hom. v. μῶλυ. Photius Lex. μῶλυ· ἀντιπάθιον, ἢ βοτάνη ἀλεξισαύματος, ἥτοι πηγνυον ἄγριον. Eandem glossam habet Lex. Seguer. p. 305, 21. aliter tamen scriptam ἀντιπαθεῖ ἢ βοτάνη, quod fortasse non pauci mirati sunt, quod non mutaverim. Equidem autem pervellem utique, me in edendo illo antiquissimo Codice nihil omnino mutandum censuisse, ita ut manus accuratissimi scribae ubique vel in manifestissimis vititiis, in orthographia, inque accentibus ponendis, diligentissime servata esset. Quod nunc magnopere doleo, quod non fecerim. Verebar enim, ne in reprehensionem eorum incurrerem, qui, si quid tale relictum vident, quod vitiosum esse vel pueri statim intelligunt, id negligentiae aut fortasse etiam imperitiae editoris malint, quam certo cuidam consilio tribuere; non illi reputantes, se suo fortasse graviolem, quam editoris iudicio

Par. B. οἱ κακοθάνατοι Par. C. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐγκυκῶσαν· μοῖραν θηριόμορφον Vind. II. 676. Στενωόντες τὰς βλάβας, ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοίταις Par. A. χοιρομάνδραις Par. C. βλάβας — ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοίταις — χοῖροι, λείποι τὸ ὡς Vind. II. μινδρῶκος Pal. 40. 677. Τὰ τῶν σταφυλῶν καὶ βοτῶν ἐνδοθεν ὄντα σπέρματα, ὅθεν καὶ ἀγίγαρτον τὸ μὴ ἔχον ἐνδοθεν τὸ σπέρμα, ἀλλὰ διόλου λείον. — τῇ ἐκ οἴτου τροφῇ συμμεμιγμένα, τῆς ὑποστάθμης τοῦ οἴνου Par. A. πυρῆνας — τροφῇ Par. C. τῆς σταφυλῆς τὰ ἀπο-

πύσματα τροφῇ — νέον οἶνον τὴν τρυγίαν Vind. II. ἀλεύρω — σταφυλῆς Pal. 40. 678. Καὶ τὰ τῶν σταφυλῶν λέπυρα, ἅπερ φασὶ τρέπουρα, φέρονται· ἀλλ' αὐτὸν τῆς βλάβης Par. A. δέρματα σταφυλῶν φέγωναι Par. C. τὰ ἐξ τῶν σταφυλῶν δέρματα φέγωναι — τὸν Ὀδυσσεά, ἥτοι τοῦ μὴ γενέσθαι χοῖρον Vind. II. τρέπουρα Pal. 40.

679. Βοτάνη τις ἡ μῶλος, (sic) ἡσπινος ἢ ῥίξα σώσει· καὶ ὁ Ἐρμῆς, ἐπιδικτικῶς· σημαίνει δὲ καὶ θερμόν — φανείς Par. A. σώσει — ἐφερηγεντικῶς, ἡγουν ὅπερ μῶλυ ῥίξα ἐστὶ

Νωνακριάτης, Τρικέφαλος, Φαιδρὸς θεός. 680
 ἥξει δ' ἐρεμνὸν εἰς ἀλίπεδον φθιτῶν,
 καὶ νεκρόμαντιν πέμπειλον διζήσεται
 ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότε. ξυνουσίας.
 ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα προσράνας βόθρῳ,
 καὶ φασγάνου πρόβλημα, νερτέροις φόβον, 685

iniuriam esse facturos. — Praeterea de herba μῶλυ haec annotavit Onofrio Gargiulli p. 43. „Il Bianchini, Stor. Univ. Dec. III. c. 30. p. 161., crede che sia la mandragola. Il poeta nomina la radice dell' erba moly ῥίζαν; a noi piace di detta pianta nominare soltanto il fiore, dietro la scorta di Ovidio, che Metam. XIV. (v. 291 sq.) così canta: pacifer huius dederat florem Cyllenius album || Moly vocant Superi, nigra radice tenetur.“ — 680. Hic versus in Cod. Par. J. cum sequente ita in unum coaluit, ut post nomen Νωνακριάτης statim verba εἰς ἀλίπεδον φθιτῶν sequantur, omissis reliquis omnibus. — 681. ἐρεμνόν] Par. AEL. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utr. Reich. et Sebast. ἐρημνόν Par. BCDFJ. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. quorum plurimi tamen glossam interlinearem σκοτεινὸν exhibent, et Editt. Basil. I. Steph. et Pott.

utr. ἐρημνόν Par. GH. — ἀλίπεδον] ἀλήπεδον Par. A. ἀλίπέδῳ Vind. II. vitiose. De hac voce vid. Lex. Séguier. p. 67, 5. et Eustath. ad Odys. μ'. 105. p. 1716, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 16, 44. edit. Lips.)

682. πέμπειλον] πέμπλοκ Vind. IV. πέπλον Par. G. et Vit. III. — διζήσεται] γηρήσεται Par. K. — 683. ξυνουσίας] Sic libri mei omnes et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utr. Reich. et Sebast. συνουσίας autem contra metrum ex Aldina transiit in Basil. H. Par. II. Commel. et Meurs. utr. — 684. ψυχαῖσι] ψυχαῖς Par. C. et Vind. IV. — προσράνας] πρὸς ῥάνας Par. EL. et Vind. II. σὺς ῥάνας λάκκῳ (sic) Par. A:

685. φασγάνου] φάσγανον Par. G. φάσγανον Vit. III. — πρόβλημα] Vid. Blomf. Glossar. ad Aesch. Sept. 536. p. 140. edit. Lips. — νερτέροις] νερτέρων Par. K.

τοῦ πηγάνου Par. C. μῶλύ ἐστι βοτάνη ἀντικαθόδσα μυγείας Vind. II. ὃ ὑπάρχει σῆμα ἐφερευνητικόν Pal. 40. 686. Ἀπὸ τοῦτον ὁ Ἑρμῆς — ὁ Ἑρμῆς, διὰ τὸ φυσικὸν καὶ λογικὸν καὶ ἡθικόν. ἢ οὐράνιος καὶ ἐπιγῆιος καὶ καταχθόνιος — λευκός Par. A. Ἑρμῆς Ἀρχαδῆος πόλις Ἀρχαδίας ἢ Νωνακρίας, ἐν ἣ τιμάται ὁ Ἑρμῆς οὐράνιος; θαλάσσιος καὶ ἐπιγῆιος — λευκός Par. C. ὁ ἀπὸ τῆς Νωνακρίας πόλεως Ἀρχαδίας ὁ Ἑρμῆς. — λευκός. καὶ γὰρ παρὰ Βοιωτοῖς Ἑρμῆς Λευκός τιμάται Vind. II. 681. Παιωνιγήσεται εἰς τὸ σκοτεινόν. ἔστι δὲ ὅτι καὶ ἰσχυρὸν δηλοῦ. εἰς ὁμαλὸν καὶ λεῖον πεδῖον φθαρῶν Par. A. σκοτεινόν — ἀπὸ Ὠκεανοῦ γὰρ καταφύεται (leg.

περιβρέτται) Par. C. σκοτεινόν — τὸ παραθαλάσσιον πεδῖον, εἰς ὁμαλὸν καὶ λεῖον πεδῖον Vind. II.

682. Καὶ τὸν Τειρεσίαν γέροντα ζητήσῃ Par. A. τὸν φρονούντα ἐν τῷ Λιδῇ — ψηλαφῆσει Par. C. τὸν Τειρεσίαν ὑπέγγηρον ὄντα, τὸν γέροντα ψηλαφῆσται, ζητήσῃ Vind. II.

683. Τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θηλειῶν ἐπιστάμενον τὰς ἀφροδισίας, μίξεις Par. A. ὡς καὶ αὐτὸν Τειρεσίαν γεγονότα καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα Par. C. 684. Ταῖς ψυχαῖς ἀτμίζον αἷμα προχύσας τῷ λάκκῳ Par. A. ἐν ταῖς — ἀτμίζον — χέας, ἥτοι ὁ Ὀδυσσεύς Vind. II.

685. Καὶ τοῦ ἔκρους τὴν προβολήν τοις ὑπὸ γῆν φόβον Par. A. τὴν προβολὴν νεκροῖς εἰς — Vind. II.

πήλας, ἀκούσει κείθι πεμφίδων ἔπα
 λεπτήν, ἀμαυρᾶς μάστακος προσφθέγματος.
 ὅθεν Γιγάντων νῆσος ἢ μετάφρενον
 θλάσασα, καὶ Τυφῶντος ἀγρίου δέμας,
 φλογμῷ ζέουσα δέξεται μομόστολον. 690
 ἐν ἡ πωθήκων πάλμυς ἀφθίτων γένος
 δύσμορφον εἰς κημαμὸν ᾤκισεν τόσων,

686. πεμφίδων] πεμφίγων Par. A. Lectio fortasse non spernenda ob v. 1106. — 687. ἀμαυρᾶς] Par. CDEFGHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ἀμαυράν Par. A. ἀμυδρον Par. B. Rehdig. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Unde haec lectio in textum venerit, statim intelliges, si glossam antiquam interlinearem respexeris, quam Tzetzes, ut permulta talia, Commentario suo inseruit: ἀμαυρᾶς μάστ. προσφθ. ἀμυδρου καὶ ἀσθενοῦς στόματος λαλιᾶς. — προσφθέγμασιν] v in hunc omittunt Editt. Basil. I. et Steph. 688. ὅθεν] ὅθεν γὰρ ὅδε Vind. II. ὅδε; superaddito ὅθεν, Par. H. 689. θλάσασα] θάλασσα Par. ADGK. Vind. II. (add. ἡ θλάσασα). Vind. IV. Vit. II. III. Idem vitium in Cod. Par. B. sustulit manus receptor. — 690. μομόστολον] cum uno navigio venientem. Alias pro μόνος et μονωδὲς a poetis usurpatur; vid. Eurip. Phoen. 754. (Pers.) Alceste. 418. ubi Schol. μονόστολος ἀπὸ μετάρωρας τῶν μονοστειλομένων πλοίων. μονόστολος οὐκ ἀπὸ τοῦ ξημοῦ.

691. πάλμυς] πάλμος Par. A. πάλμη; Par. G. Vind. IV. Vit. III. Hesychius et Favorinus: παλμός· βασιλεὺς πατῆρ. οἱ δὲ, πάλμυς.

692. ᾤκισεν] Sic addito γ finali Par. BCDEFGHKL. Vind. II. IV. Vit. II. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ᾤκισεν Par. A. ᾤκισεν Vit. I, III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. ᾤκισεν Par. J. Videmus etiam h. l. maiorem Codd. numerum eorum sententiae patrocinari, qui ubique in talibus, vel infinis libris, finale censent restituendum esse. Ita ut plane irrita sit la. Tzetzae ad hunc locum annotatio: ᾤκισεν· εὖ οὐ μακρὸν, ὥς κοινὴ συλλαβή. Licet enim permultum a severitate praeae tragoediae desciverit Alexandrinus poeta, injuriam tamen ei faceres, si etiam tam elumbes atque hiantes versus ab eo profectos arbitrareris. Adiciam nunc conspectum locorum omnium, in quibus hoc γ ex Codd. auctoritate apud Lycophronem restituiimus: v. 48. λοφίσαν ex uno Cod. Par. K. v. 123.

686. Κινήσας, ἐκέϊσε ἀκούσει τῶν
 ψυχῶν τὴν φωνήν Par. A. κινήσας,
 ἀπὸ τοῦ Αἰδου ψυχῶν φωνήν Vind.
 II. σείσας, κινήσας — ψυχῶν, παρὰ
 τὸ πέμπεσθαι Pal. 40. 687. Λε-
 πτήν ἰσχνὸν στόματος ἢ λάρυγγος·
 ἢ ἀμαυρᾶς καὶ ἰσχνῆς καὶ λεπτῆς
 — προσφθέσας Par. A. ἀσθενούς,
 ἰσχνὸν στόματος ἢ λάρυγγος λαλιᾶς
 Vind. II. γέλλους Par. 40.

688. Τὰς Πιθηκούσας νῆσους λέ-
 γει, τὰς περὶ Ἰταλίαν — ἧτις τὸ με-
 τάρωρον Par. A. ἢ Σικελία Par. C.
 γὰρ ὅδε — νῦν πωθήκων — τὴν δά-
 χιν Vind. II. 689. Θάλασσα (leg.
 θλάσασα) ἀγρίου ἀνέμου δέμας; με-

γάλον σῶμα Par. A. συντρέψασα
 Par. C. 690. Τῇ φλογὶ ζέουσα,
 δέξεται ἐν πλοῖον ἔχοντα Par. A.
 βοασμῷ Par. B. τῇ τῆς Κατῶν
 πυρὶ βράζουσα Par. C. φλόγας πέμ-
 πουσα Αἴτῃ· ἐκτὴ ἡ νῆσος ὑπο-
 δέξεται τὸν Ὀδυσσεῆν ἐν πλοῖον ἔχον-
 τα Vind. H. 691. Ἐν ἡ τῶν πι-
 θήκων τὸ γένος πατὴρ ἢ βασιλεὺς
 τῶν ἀφθάρτων Par. A. μῦθων, σα-
 τύρων, ἀκροϊσμάτων Par. C. μῦθων
 ὁ βασιλεὺς, ὁ Ζεὺς; τῶν θεῶν Vind. II.
 ὁ Ζεὺς — παρ' Ἰωσὶ ὁ βασιλεὺς Pal. 40.

692. Δύσμορφον, δυσειδῆ, πρὸς
 γέλωτα καὶ ὕβριν ᾤκισεν τοσοῦτον
 Par. A. ὀνειδισμὸν, γέλωτα Par. B.

οὐ μᾶλλον ὠρόθυναν ἐκγόνοις Κρόνου
 Βαίου δ' αὐτίκας τοῦ κυβερνήτου τάφος,
 καὶ Κριμέρων ἐπαυλὰ καχερουσίαν 695
 ῥόχθοισι κυμαίνουσιν ὀδματος χύσιν,
 Ὅσσαν τε καὶ λέοντος ἑτραποὺς βοῶν

νέσθεν ex quinque Codd. v. 154. ἐτίμμεθεν e duobus Codd. v. 224. ὠρέλεν ex octo Codd. v. 228. ἐπέκλυσεν ex uno Cod. Par. K. v. 471. ὠτρυνέν ex septem Codd. v. 477. ἐκλαύσεν e duobus Codd. v. 692. ὤκισεν e tridecim Codd. v. 787. ἐτέκνωσεν e tribus Codd. v. 887. ὠπάσεν ex undecim Codd. v. 1002. πέρσουσιν ex octo Codd. v. 1023. ἐστειλεν e tribus Codd. v. 1088. ἔξουσιν e decem Codd. v. 1200. ἐπταρην e duodecim Codd. v. 1329. ὠρίνεν ex octo Codd. v. 1348. ἤρηνεν ex octo Codd. v. 1457. ἐκάλγειν ex quinque Codd. In quatuor autem locis plane nullum erat librorum auxilium: v. 63. ἄρῃσι. v. 629. ἴχνησι. v. 1290. θρηνοῦσι. v. 1403. αἰμοπότῃσι. Ubi quémvis vel non monitum advertet ille, constans in vocalli alioquin ancipiti librarium error. — τόσων] in irrisionem tantorum tamque vastae ac prodigiosae magnitudinis hostium. Lectionem τόσων praebent Par. EFGJKL. Vind. II. IV.

Vit. II. Ciz. τόσων Par. D. τῶσαν Vit. II. τῶσόν Par. C. et Vit. I. τῶσόν Par. ABH. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. — 693. ἐκγόνοις] Par. ACDEFGJKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt.

praeter Sebast. omnes. ἐκγόων Par. H. ἐγγόνοις Par. B. et Edit. Sebast. — 694. Βαίου] Codd. mei omnes et Editt. excepta Sebast. Βαιοῦ. Rectissime autem a Muellero allatum vidimus locum Eustathii ad Odys. α'. 465. p. 1967, 24. edit. Rom. (Tom. II. p. 330, 34. edit. Lips.) ubi καὶ ἀλφάβητον agit de vocabulis, quae propria facta, plerumque πρὸς διατολήν τῶν προσηγορικῶν, accentum immutant: καὶ Ἀσπὴρ μὲν πόλις, Ἀσπὴρ δὲ ὁ καὶ οὐρανός· καὶ Ἀφρέτῃ μὲν νῆσος, Ἀφρετὴ δὲ ὀξύτωνος ἢ ἀπόλυτος· καὶ Βαίος μὲν κύριος, οὐ χρήσις προφέρεται ἀπὸ τοῦ τὴν Ἀλεξανδρῶν γραψάμενος, ἦγουν τοῦ Λυκάρονος· Βαίος δὲ ὁ μικρός. Cf. Steph. V. p. 245. (Vol. II. p. 194. ed. Tzsch.) Steph. Byz. v. Βαία. et Eustath. Lex. v. Βαίος. — 695. ἐπαυλὰ] ἐπαυλά Par. J.

696. ῥόχθοισι] ῥόχθοισι Par. B. — ὀδματος] ὕδατος Pal. 40. In Par. F. hic versus, in textu omissus, in margine inferiori ab alia manu adscriptus legitur. — 697. Ὅσσαν] ὄσαν Vind. IV. et Vit. III.

κακέμορρον — γέλωτα — γιγάντων Par. C. δασυδῆ — παραχῆν, αἰσχυρήν, γέλωτα τοσοῦτων γιγάντων Vind. II. ὕβριν τῶν γιγάντων, παλὺ Pal. 40. 693. Οἰαντες πόλεμον διήγειραν τέκνον Κρόνου Par. A. οἱ γίγαντες πόλεμον ἤγειραν, ἐκίχησαν Par. C. πόλεμον διήγειραν τοῖς παισὶ, αὐτὰ καὶ τοῖς ἐτέροις Vind. II. 694. Τοῦ Βαίου] ἔστι δὲ ὄνομα κύριον κυβερνήτου Ὀδυσσεῶς· τοῦ κυβερνήτου μημεῖαν Par. A. τοῦ κυβερνήτου αὐτοῦ — παραπλεύσας Par. C. ὄνομα κύριον — διελθὼν ὁ Ὀδυσσεύς Vind. II. διελθὼν· ἰδίῳ κυβερνήτου Βαίου — τὸν

ἐν Σικελίᾳ· ἐκεῖ γὰρ τοῦτον ἀποθανόντα ἔθαψεν Pal. 40. 695. Ἐθνος δυτικόν — τὰς ἐπαύλεις, καὶ τὸν Ἀλφειοῦ ποταμὸν Ἀχέροντα Par. A. et Vind. II. καταψύχων — ἦτοι ἐπαύλεις, τόπους — ἦγουν λυπηράν Par. C. σκοτεινῶν — Ἀχέρον ποταμὸς περὶ Λακεδαιμονίαν Pal. 40.

696. Πύμμαις κυμαίνουσιν τὴν χύσιν τοῦ κυματός Par. A. ἤχοις ταραχισμένῃν — κυματός Par. C.

697. Ὄρος Ἰταλίας καὶ Μακεδονίας· λέοντος δὲ, τοῦ Ἡρακλέους, τὰς διαβάσεις καὶ ὁδοὺς τῶν βοῶν Par. A.

χωστὰς, Ὀβριμοῦς τ' ἄλλος οὐδαίαις Κόρης,
 Πυριπλεγές τε θεῖδρον, ἐκθα δὺςβατος
 τίνει πρὸς αἶθραν κράτα Πολυδέγμων λόφος. 700
 ἐξ οὗ τὰ πάντα χύτλα καὶ πᾶσαι μυχῶν
 πηγαὶ κατ' Ἀύσονιτιν ἔλκονται χθόνα.

698. Ὀβριμοῦς] Ὀμβριμοῦς Par. AJ. et Vind. II. Hoc μεταγραφικὸν πταῖσμα commemorat etiam Tzetzes ad h. l. τινὲς δὲ γράφουσιν Ὀμβριμοῦς, παρὰ τὸ ὀμβριμον καὶ βαρὺ. Videtur idem nomen esse quod Βοριμ. vid. infra ad v. 1176. Similiter apud Etymologum p. 346, 41. Ὀβριμρεως καὶ Βοριμρεως, Ὀϊλεὺς καὶ Ἰλεὺς. — ἄλλος] Vid. Odyss. x. 509. ἐνθ' ἀκτὴ τὴ λῆγεια καὶ ἄλσεια Περασεφορεῖς. Cf. Strab. V. p. 244. (Vol. II. p. 190 sq. edit. Tzsch.) — 699. Πυριπλεγές τε θεῖδρον] Eustath. ad Odyss. x. 514. p. 1667, 45. edit. Rom. (Tom. I. p. 392, 25. edit. Lips.) Λυκοφρον δὲ τὸν Πυριπλεγέοντα ὥσπερ καὶ τὸν Κωκυτὸν Ἰταλικὸς ἱστορεῖ ποταμούς, ἐκκύπτουτας τοῦ Πολυδέγμωνος, ὅρους τοῦτον ὑψηλοτάτου ἐν τοῖς ἐκεί. — δὺςβατος] δὺςβατον Par. L. Vit. I. et Ciz. — 700. αἶθραν] αἶθραν Par. AG. Vind. II. Vit. II. III. — κράτα] Sic Par. A. et reliqui omnes praeter Par. CG. Vit. I. III. et Ciz. qui κράτα exhibent. Vid. Etym. M. p. 535, 3 sqq. — Πολυδέγμων] Canterus: „collem capacem vocat Apenanium, (inepte Scholiastes τὸ πολυδέγμων facit nomen proprium); e quo Italiae fluvii oriuntur. Lucanus (II. 403 sq.) Fontibus hic vastis immensos concipit amnes fluminae in gemini spargit divortia ponti. Polyb. III. (c. 110, 9.) ὃς μόνος (ὁ Αὐφιδος) διαρρεῖ τὸν Ἀπέννινον· τοῦτο δ' ἐστὶν ὅρος συνεχές, ὃ διελθῇ πᾶσας τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὁδοὺς, τὰς μὲν εἰς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, τὰς δὲ εἰς τὸν Ἀδρίαν. Cic. (de Orat. III. 19.) Ut ex Apenningo fluminis, sic ex communi sapientium iugo sunt doctrinarum facta divortia. “ In quibus hoc tantummodo probo, quod Apenningum intellexerit Canterus; iis enim, qui regiones circa lacum Avernum et Puteolos pervagantur, e longinquo trans Baianum sinum apparere ingens ille tractus Apenningi montis, multis et arduis verticibus intumescens. Πολυδέγμων autem, si totius loci colorem respexeris, non dubitabis pro nomine substantivo habere. Finit enim poeta, quo melius cum horrendis fluviorum nominibus convenirent, etiam nova montium nomina, Orcini quid, ut ita dicam, sonantia; ita ut vastissimum montem, Apenningum, eodem, quo Orcus ipse insigniri solet, nomine Πολυδέγμωνα appellaret; statimque Lethaeonem rupem, alludens ad illa Lethaea stagna, subiungeret. — λόφος] φλόγος (sic) Par. G. (in marg. γο. λόφος) ταφος Par. K. — 701. μυχῶν] μυλῶν Par. E. μυχῶν πᾶσαι Vit. I. et Ciz. — 702. Ἀύσονιτιν] Ἀύσονιτιν Par. C. Vit. I. II. Ἀύσονιτιν Par. G. Vind. II. IV. Vit. III. et Ciz. Reliqui libri et Edit. omnes Ἀύσονιτιν. — ἔλκονται] defluunt, delabuntur. Cf. Dionys. Periegr. 166. 988.

698. Κεχωσμένας, καὶ τῆς Περασεφόνης καὶ τὸ ἔλος τῆς καταχθονίου κόρης Par. A. ἐκαμμένας — ἐκρόν Par. C. κεχωσμένας, τῆς Περασεφόνης, τῆς καταχθονίας θεᾶς, ἐν Αἰδὸν βασιλευούσης Vind. II.

699. Καὶ τὸν Πυριπλεγέοντα ποταμόν, ὅπου ὁ δὺςβατος Par. A. ἦγουν τὸ θεῖδρον Par. C.

700. Ἐκτίνει πρὸς τὸν αἶθρα τὴν κεφαλὴν, τροπικῶς ὅρους τῆς Ἰταλίας τὸ ἀνάστημα Par. A. τὸν αἶθ-

ρα, ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁ αἶθρας, (sic) τοῦ αἶθρα, τῷ αἶθρα, τὸν αἶθραν Par. C. ἐξοχὴν Pal. 40.

701. Ἐξ οὗ πάντα τὰ θεῖδρα καὶ νάματα, καὶ πᾶσαι τῶν ἐνδοσίων Par. A. Πολυδέγμωνος — θεῖδρα Par. C. ὕδατα — ἀπὸ τῶν τοῦ ὅρους Vind. II. λουτρά Pal. 40.

702. Αἱ πηγαὶ κατὰ τὴν Ἰταλίαν σύρονται γῆν Par. A. κατὰ τὴν Ἰταλικήν, ἦγουν ῥέοντα Vind. II.

λιπών δὲ Ἀθηναῖνος ὑψηλὸν κλέτας,
 λίμνην τ' Ἄορνον ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ,
 καὶ χεῦμα Κωκυτοῦ λαβρωθὲν σκότῳ, 705
 Στυγὸς χελαινῆς νασμὸν, ἔνθα Τερμιεύς
 ὀρκωμότους ἔτευξεν ἀφδίτοις ἔδρας,
 λοιβάς τ' ἀφύσσων χρυσέαις πέλλαις γάνος,

Nonn. Dionys. III. 369. — 703. λιπών δέ] Sic Par. AJ. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Paraph. Vatic. et Edit. Basil. I. Steph. et Pott. utr. λιπών τε Par. BCDEFGHKL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utr. Reich. et Sebast. — Ἀθηναῖνος] Ἀθηναῖνος Par. L. Vit. I. et Ciz. Onofrio Gargiuli p. 46. annotavit haec: Il Tzetze, a cui era ignoto questo monte, con termini assai generali ὄρος ὑψηλὸν Ἰταλίας, monte elevato dell' Italia, lo chiama. Sembra che sia il Gauro, oggi Monte Barbaro, non lontano dal lago Averno; ed è probabile che del medesimo parli Omero, Odys. x. 515., dove πέτρῃ ἐστίνομινο. — κλέτας] Eustath. ad Iliad. π. 390. p. 1066, 19. edit. Rom. (T. III. p. 330, 41. edit. Lips.) κλέτας δέ, οὗ χάρις πολλὰ λαγόν, ὁρεὶν τραγεία ἐξοχή. Legitur apud Nonn. Dionys. V, 59. XXX. 120. XXXII, 244. XXXV, 301. XLII, 445. — 704. λίμνην τ' Ἄορνον] Vulgatae lectioni meliores libri patrocinauntur: Par. AEFHGJKL. Vat. 1307. Neap. III. Paraph. Vatic. et Edit. Ald. Basil. I. II. et reliquae omnes.

Ἄορνον Par. BD. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Ἄορνον Par. C. et Rehd. Eustath. ad Dionys. Perieg. 1151. p. 311, 17. edit. Bernh. Iste δέ, ὅτι Ἄορνος ὁ τόπος οὗτος λέγεται διὰ τοῦ τ' ἣν δὲ δυνατόν καὶ διὰ τοῦ οὐ λέγεσθαι αὐτὴν, εἶπε ὁ Λυκόφρων Ἄορνον τινὰ λέγει λίμνην. Cf. Lex. Seguer. p. 108, 33. coll. Etym. M. p. 115, 53. et Hesych. v. Ἄορνος λίμνη, ubi Ἄορνος emendandum esse iam dudum perspexerunt VV. DD. Scriptorum testimonia attulerunt Potterus et Muellerus ad h. l. — ἀμφιτορνωτὴν] ἀμφι τορνωτὴν Par. DK. Vind. IV. Vit. I. II. III. et Ms. Canteri. ἀμφιτορνωτὴν Par. B. — βρόχῳ] βρόχου Par. K. Vind. IV. Vit. III. βρόχον Par. E. Vind. II. Vit. II. et Ms. Canteri. Describitur forma illius lacus paene orbicularis, ita ut resti quasi in orbem ducta artificiosae factus videatur. Quem qui viderint, sciunt hoc ita esse, nec causa latet, unde haec ei forma venerit. Similiter Euripides in Theaeo, apud Athen. X. p. 454. b. (p. 1007. edit. Dind.) dixit: κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος. et in Troad. v. 1163. (Seidl.) ἀμφιτορνὸν ἀσπίδ' Ἐκτορος. Cf. Nonn. Dionys. V. 63. XVII. 66.

706. Τερμιεύς] Etym. M. p. 753, 8. — 707. ἀφδίτοις] ἀφδίτους Par. B. — 708. ἀφύσσων] ἀφύσσω Par. G. Vind. IV. Vit. III. — χρυσ-

703. Καταλιπών δὲ — ὄρους Ἰταλίας Par. A. τὸ λάβρος γερόμενον, μετ' ἡχόν Par. B. τὸ ρεύμα τῶν ἐν Αἰδῷ ποταμῶν ὠρωθὲν τὸ πολὺ Vind. II. — Ἀθηναῖον δὲ εἶπεν ἡ εὐδεία — ὑψηλὴν ἀκρωτήριον Par. A. ὁ Ὀδυσσεύς — ὄρους Ἰταλίας — κλέτας, τὸ ἀκρωτήριον Vind. II. 704. Τὴν περὶ Κῦμην λέγει, περιμερὴ δίκην δεσμῶν κυκλοειδούς Par. A. ἥτις ὄρεος οὐκ ἔχει — περιμερὴ οὐσαν — τῷ συνδέσμῳ Par. C. λίμνη περὶ τὴν Ἰταλίαν, ἐν ᾗ οὐδεὶς τῶν ὀρέων πλεῖ, διὰ τὸ εἶναι πυχρόν — ὡς ἐν Pal. 40. 705. Καὶ ρεύμα τοῦ ἐν Αἰδῷ ποταμοῦ, ὑψωθὲν τῇ σκοτίᾳ Par. A. τὸ λάβρος γερόμενον, μετ' ἡχόν Par. B. τὸ ρεύμα τῶν ἐν Αἰδῷ ποταμῶν ὠρωθὲν τὸ πολὺ Vind. II. 706. Πηγὴς σκοτεινῆς κατακλυσμῶν, ὁμβρον, ὅπου ὁ Ζεὺς Par. A. Ζεὺς, ὁ πάντων ἀρχὴ καὶ τέλος Par. C. πηγῆς, λίμνης ἐν Αἰδῷ σκοτεινῆς, ῥεῦσιν, ὁμβρον, νῆμα, ὅπου ὁ Ζεὺς Vind. II. 707. Ὀρκους ἐποίησεν τοῖς θεοῖς κατ' ἑκάστην Par. A. θεῶν ἐπιστηρίξεις Par. B. ὀρκωμοτικούς Pal. 40. 708. Καὶ σπονδάς ἀπαντῶν χρυσοῖς ποτηρίοις

μέλλων Γίγαντας καὶ Τιτῆνας περᾶν
θῆσει Δαίερα καὶ Ξυνευνέτη δάνος,

710

σέας] χρυσοῖς Par. A. quod fortasse recte praetuleris. — πέλαις] πέλαις Par. G. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Vid. Eustath. ad Iliad. 9. 150. p. 704, 32. edit. Rom. (Tom. II. p. 196, 41. edit. Lips.) — γάνος] γάνους Par. G. Vind. IV. Vit. III. cum glossa: ποτηροῖς ὕδατος. Viti-sius etiam Par. L. πελαγίανους. γάνος sic nude positum legitur etiam v. 321. — 709. Τιτῆνας] Par. ACDEGJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV.

Vit. I. III. Ciz. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Ταίνας Par. H. Τιτῆνας Par. BFK. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Vid. v. 231. Τιτῆνιδα. Equidem, etiam contra Canteri sententiam, hunc versuum ordinem retinui, quem Codices mei ad unum omnes, Paraphrasis Vaticana, et Editiones, quae in censum venire possunt, Aldina et prima Basileensis, uno consensu exhibent. Assentiunt minores Metaphrastae, Tzetzæ, ut equidem existimo, antiquiores, et hic ipse Codd. saeculorum lectionem haec exponens: καὶ λοιπὰς ἦτοι θυσίας ἀνυσσάμενος [Vit. III. ἀνυσάμενος] χρυσοῖς ποτηροῖς ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτῆς, ὅτε ἐμελλε περάσαι πρὸς πόλεμον Γίγαντων καὶ Τιτάνων. — 710. Δαίερα] Vid. Eustath. ad Iliad. ζ. 378. p. 648, 33. edit. Rom. (Tom. II. p. 118, 44. edit. Lips.) Etym. M. p. 422, 34. Schol. ad Apollon. Rhod. III. 847. ὅτι δὲ τὴν Δαίραν Περσεφόνην καλοῦσι, Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἑλληνικῷ συγκατατίθεται· καὶ Διόχλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφανίζει τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαίραν. In quo Apollonii loco miror alteram lectionem, κοῦρην, a nuperrimo editore vulgatae praelatam esse, licet Codd. auctoritate non destitutam. Vid. Anecd. Gr. Vol. II. Epimetr. p. 368, 10 sqq. Ἐξθλίμης δὲ συναρπείσας — καὶ ἐν τῷ Δαίραν παρ' Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ ἀντὶ τοῦ Δαίεραν. ἐκθλίβεται χάρις κἀνταῦθα τὸ εἶ, τὸ δὲ ᾧ καὶ ἰ συναρκεῖται εἰς τὴν αἰ δέ φθογγον. Quod iam ante me ex alio Cod. Parisino primum ediderat Schaeferus ad Gregor. Corinth. p. 679. De Daira vid. etiam Valesii Annot. ad Harpocrat. Vol. II. p. 287. edit. nov. et Sturz. ad Pherecyd. p. 201. — δάνος] Favorinus Lex. fol. 130. edit. Rom. δάνος, ἥτοι δάρον καὶ ἀνάθημα· τίνοι; τῇ Δαίερα καὶ τῇ κοπιτικῇ καὶ ἀναιρετικῇ, τῇ Περσεφόνῃ, καὶ τῷ συνεινῶν ταύτης Ἄιδῃ, τί δάνος θῆσει; παρὰ Λυκόφρονι. Legitur haec vox, alias perrara, etiam apud Callimachum Epigr. LI. 2. in Euphorionis fragmento apud Etym. M. p. 247, 51. in Brunckli Analect. Tom. III. nr. 752. v. 9. et quinquies apud Lycophronem (vn. 269. 710. 887. 1269. 1381.) syllaba penultima ubique correpta. Quo magis fortasse mireris, hoc nomen apud Herodianum περὶ μονῆς. ζέξ. p. 36, 2. (Vind.) iis annumerari disyllabis, quae, ut μάχος et πρᾶγος, ᾧ contra canonem· κατὰ διάλεκτον producant: τὰ εἰς ῥος λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα, εἰ ἔχῃ πρὸ τέλους τὸ ᾧ, συνεσταλμένον πάντως αὐτὸ ἔχει· εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον εἴη, ὥς περ τὸ πάρος· — τοιοῦτο δὲ ἔστι καὶ τὸ μάχος, δάνος, πρᾶγος. Cf. Arcad. de Accent. p. 195, 13. τὰ εἰς ὅς οὐδέτερα δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ ᾧ, συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχει· δᾶος, φᾶος, χᾶος. πλην τοῦ φᾶος, πᾶγος. (leg. πρᾶγος) coll.

ποιμενικοῖς Par. A. ἀρύων Par. B. A. ἐπερδὴ μετὰ δαδῶν τελείται αὐτῇ εἰς σπονδάς, θυσίας, ἀρῶμενος, ἀπατλῶν χρυσοῖς ποτηροῖς ὕδαρ Vind. II. χειροσωμένους πέλαις, κυλίειν Pal. 40. 709. Μέλλων πρὸς τοὺς Γίγαντας καὶ τοὺς Τιτῆνας ἀποπερᾶν Par. A. 710. Θῆσει τῇ Περσεφόνῃ καὶ τῷ συγκοίτῳ δῶρον Par. A. ἐπερδὴ μετὰ δαδῶν τελείται αὐτῇ τὰ μυστήρια Par. C. Ὁ Ὀδυσσεὺς τῇ Περσεφόνῃ — τῷ συγκοίτῳ, ἔχον τῷ Ἄιδῃ, τῷ νιῷ τῆς Τηθύος, δῶρον, ἀνάθημα Vind. II. ἀναθήσει ὁ Ὀδυσσεὺς κοπιτικῇ καὶ ἀναιρετικῇ Περσεφόνῃ, καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς Ἄιδῃ Pal. 40.

πήληκα κόρησιν κίονος προσαρμύσας.
 κτενεί δὲ κουρας Τηθύος παιδὸς τριπλᾶς,
 οἷμας μελωδοῦ μητρὸς ἐκμεμαγμένας,
 αὐτοκτόνοις ῥιφαῖσιν ἐξ ἄκρης σκοπῆς
 Τυρσηνικὸν πρὸς κῦμα δυπτούσας πτεροῖς, 715
 ὅπου λινεργῆς κλώσις ἐλκύσει πικρά.
 τὴν μὲν Φαλήρου τύρσις ἐκβεβρασμένην

Drac. Straton. p. 34, 21 sqq. et p. 92, 14 sqq. Qui Herodiani error, nisi lectionem addubitare velis, fortasse putandus est ex prava vocis derivatione provenisse; vid. *Etym. M.* p. 247, 54. Τούρων δὲ ὁ Ἀπαρ-
 κίονος φησὶ τὸ παλαιὸν ἐπὶ τοῦ ἀναφαιρέτου ὄρου ταπεινῶσαι τὴν λέξιν·
 Λιδυμοσ δέ, τὸ χρογίζον χρόος· παρὰ τὸ δ' ἦν, δάνος καὶ δάνειον.

711. κόρησιν] κόρησιν Par. A. — 712. κτενεί] κτανεί Pal. 40. κτανεί
 Rehd. — 713. οἷμας] Par. ADEFGHJKL. Vind. II. IV. Vit. III. Edit.
 Ald. et [reliquae praeter Basil. omnes. οἷμας Par. BC. Vit. I. II. Ciz.

Pal. 40. et Edit. Basil. I. — ἐκμεμαγμένας] ἐκμεμαγμένης Par. C. ἐκμε-
 μουμένης Par. J. — 714. ῥιφαῖσιν] σφαγαῖσι Par. C. — ἄκρης] ex solo
 Par. J. reliqui omnes ἄκρας. Vid. sup. vv. 2. et 515. — 715. Τυρση-
 νικόν] Τυρσηνικοῖς Par. J. — 717. τύρσις] Urbs moenibus cincta tur-
 ribusque munita. *Onofrio Gargiulli* p. 47. „Il testo ha Φαλήρου τύρ-
 σις. Qui τύρσις è da prendersi non per torre, ma per città. Il poeta
 v. 1209. Καλὺδνου τύρσιν chiama Tebe, e v. 1273. ὀλβίαν τύρσιν Roma.
 Erano forse torri Roma e Tebe? *Stefano* (v. Φάληρον) Φάληρος, dice,
 ἔστι καὶ πόλις ἐν Ὀλικοῖς, εἰς ἣν ἐξεβράσθη Παρθενόπη ἡ Σειρήν, ἣ κα-
 λείται Νεάπολις.“ *Favortinus Lex.* fol. 505. edit. Rom. Τύρσις παρὰ
 Λυκίους τὸ τεῖχος, ὅτι Τυρσηνοὶ πρῶτοι τεικοποιοῦσαν εὐρον. ἄλλως·
 τύρσις, πόλις παρὰ Πινδάρῳ (*Olymp. II.* 77. Boeckh.) κυρίως δὲ τεῖχος·
 λέγονται γὰρ πρῶτοι Τυρσηνοὶ τὴν τῶν τειχῶν κατασκευὴν εὐρηκέναι.
Galen. Lex. Hippocr. p. 99. edit. Steph. τύρσιν· πύργον, καὶ μάλιστα
 τὸν ἐν τεύχεσι.

711. Περικεφαλαίαν τῇ κεφαλῇ —
 ἀπὸ τοῦ κίονος — ἀρμύσας Par. A.
 κορυφῇ Par. C. περικεφαλαίαν τῇ
 κεφαλῇ, ἦγουν ἀπὸ τοῦ κίονος οὐ-
 σῃ, ἐμβολῶν Vind. II. περικεφα-
 λαίαν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ κίονος κρε-
 μάσας ταύτην Pal. 40.

712. Ἀποκτείνει δὲ τὰς θυγατέρας,
 τὰς Σειρῆνας, τοῦ Ἀχελώου ποτα-
 μου τρεῖς· τὴν Παρθενόπην, τὴν
 Λευκωσίαν, τὴν Ἀλγίαν· μητὴρ αὐ-
 τῶν Τροφίονος Par. A. γυναικὸς
 Ὁκεανοῦ, ἐκ τῆς ἦγουν τοῦ Ἀχελώου
 Par. C. ὁ δὲ Ὀδυσεὺς φρονεῖσει, τὰς
 Σειρῆνας λέγει, Παρθενόπην, Λευ-
 κωσίαν καὶ Ἀλγίαν Vind. II.

713. Τὰς φῶδας, τὰς μελωδίας τῆς
 μελωδοῦ μητρὸς ἐκμεμουμένης Par.
 A. τραγουδοῦ Par. C. φῶδας τῆς Τερ-
 ψιχόους ἐκμεμουμένης, συμμεμῶμε-
 νας Vind. II. 714. Ταῖς αὐτο-

κτόνοις ῥιφαῖς ἐκ τῆς ἄκρας σκοπῆς
 Par. A. αὐτοφόνοις — ἐξοχῇ Vind. II.
 αὐθαιρέτοις — ὅπου ἴσταντο Pal. 40.

715. Πρὸς τὸ Τυρσηνικὸν κῦμα
 πηδῶσας εἰς θάλασσαν, τοῖς πτεροῖς
 Par. A. διαπερώσας, πηδῶσας εἰς
 θάλασσαν Vind. II. 716. Ὅπου
 τὰ τῶν Μοιρῶν Μῆνα, ἦγουν ἡ πε-
 πρωμένη μοῖρα ἡ πικρά φέρει Par. A.
 ἡ διὰ τοῦ Μῆνου κλωδομένη, ἐνεργου-
 μένη, ἡ νῆπις — φέρει — τὸ τέλος·
 ἐπώδυνος τελευτῇ Par. C. ἦγουν εἰς
 Τυρσηνικὸν κῦμα — ὁ τῶν Μοιρῶν
 Μῆνος — φέρει πικρῶς Vind. II.

717. Παρθενόπην — ὄνομα κύριον·
 ὅς ἔκτισε τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν —
 εἰς τὸ τεῖχος ἐκφυγεῖσαν Par. A. τῆς
 Νεαπόλεως τὸ τεῖχος· οἱ Τυρσηνοὶ
 πρῶτον τὴν τεικοποιοῦσαν εὐρον — ἐξ-
 ὀμμένης Par. C. τὴν Παρθενόπην —
 τυράννου Σικελίας — τὸ τεῖχος — βε-

Γλάνις τε χείθοις δέξεται, τέγγων χθόνα.
 οὐ· σῆμα δωμήσαντες ἔγχωροι κόρης
 λοιβαῖσι καὶ θύσθλοισι Παρθενόβην βοῶν 720
 ἔτεια κυδανοῦσιν ολωνόν θεάν.
 ἀκτὴν δὲ τὴν προῦχουσαν εἰς Ἐνιπέως
 Λευκασία διφείσα, τὴν ἐπώνυμον
 πέτραι ὀχρήσει δαρὸν. ἐνθα λάβρος Ἴς

718. Γλάνις τε]. Γλάνις τε Par. A. Hunc Lycophronis versum affert Steph. Byz. voc. Γλάνις. Onofrio Gargiulli l. 1. „Il Glani, fiume della Campania, de cui è bagnata Acerra, onde è di mal sana aria. Virgilio lo dice perciò non aequius Acerris (Georg. II. 225.); oggidì Lagno.“

719. σῆμα] Dionys. Perieg. v. 537. μέλαθρον ἀγνῆς Παρθενότης. ibique Schol. p. 346, 29. edit. Bernh. μιᾶς τῶν Σειρήνων, ἥτις λέγεται ἔκεισε αὐτὴν διακεῖναι. ἡ δὲ ἱστορία κεῖται ἐντελής παρὰ τῷ τῇ Ἀλέξανδρον γράψαντι Λυκόφρονι. Strabo V. p. 246. (T. II. p. 196. edit. Tzsch.) — δωμήσαντες] Par. AEFJ. et Editt. praeter novissimam omnes. δωμήσαντες Par. BDGHL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Sebastianus, admirans fortasse illud Tzetzae inventum de syllabis,

ubicunque poetae libuerit, per ἀμετάβολα producendis. δωμήσαντες

Rehd. δωμήσαντες Par. C. Hanc formam δωμάω Lycophroni duobus aliis locis v. 593. et 1272. ex optimis libris restituit; de tertio autem loco v. 48. adhuc dubito, an alteri formae δωμέω furta recte locum concesserim. Est enim ibi non proprie de struendis aedificiis (δῶμα), sed de refingenda corporis forma (δομή) tropice usurpatum. Cf. Bast. ad Gregor. Corinth. p. 272. et Lobeck. ad Phrynich. p. 587 sqq.

722. ἀκτὴν] ἀκτάν Par. J. — Ἐνιπέως] Eodem nomine dicitur Neptunus apud Nonnum Dionys. I. 124. VIII. 246. Nominis originem habes apud Hom. Odys. I. 237—241. Apollod. I. 9, 8. — 723. Λευκασία] Vid. Potteri Annot. Onofrio Gargiulli p. 47. „Alcuni la chiamero Λευκασία, e non già Λευκασία. Ved. Dionigi di Alicarnas. l. I. Il monte Posidonio è il promontorio al di là della città di Pesto, che fu detta anche Neptunia.“ — 724. πέτραι] Dionys. Perieg. 360. Σειρήνιδα πέτρην, ibique Schol. p. 347. edit. Bernh. — λάβρος Ἴς] λαῦρος Ἴς] Par. F.

βυθισμένην, ἐκβεβλημένην Vind. II. διφείσαν Pal. 40.

718. Καὶ τῆς Νεαπόλεως ποταμὸς νόμισιν ὑποδέξεται, βρέχων τὴν γῆν Par. A. ποταμὸς Νεαπόλεως ἡ Ἰταλλίας — βρέχων Vind. II. 719. Οὐ τάρων οἰκδομήσαντες οὐ ἐγχωροὶ τῆς κόρης Par. A. ὅπου Par. C. ὅπου τάρων κτίζαντες — Παρθενότης Vind. II.

720. Σπονδαῖς καὶ θυσίαις — ὄνομα τῆς μιᾶς τῶν Σειρήνων — λέγων (sic) Par. A. θυσίαις μεγάλαις Par. B. ἀνάπαιστος Par. C. σπονδαῖς, χύσειν οἶνον, θυσίαις — ὄνομα τῆς μιᾶς τῶν Σειρήνων Vind. II.

721. Τὰ κατ' ἔτος καὶ κατ' ἐνιαυτὸν δοξάζουσιν τὴν Παρθενόβην Σειρήνα — διὰ τὰ πτερά Par. A. δὲ ἔτους Par. C. ἐτησίως — διὰ τὸ θέλ-

γειν καὶ κατέχειν τοὺς ἀκρωταίους Pal. 40.

722. Εἰς δὲ τὴν προκειμένην ἀκτὴν τοῦ Ποσειδῶνος — παρὰ Μηλοῖσις τιμωμένου Par. A. τὴν προέχουσαν, προκειμένην εἰς θάλασσαν τοῦ Ησσειδῶνος, παρὰ Μηλοῖσις Vind. II. ἥτοι εἰς τὸ Ποσειδῶνον Pal. 40. 723. Μία τῶν Σειρήνων, ἀφ' ἧς ἡ νῆσος τὴν ἐπώνυμον Par. A. ἐκ γὰρ τῆς Λευκασίας ἀνομάσθη καὶ ἡ νῆσος Λευκασία Par. B. ὄνομα τῆς ἄλλης τῶν Σειρήνων — Λευκασίαν Vind. II.

724. Τὴν Λευκασίαν νῆσον ἐποχρῆσται ἐπὶ πολὺν χρόνον ὅπου ὁ λάβρος — ποταμὸς Ἰταλλίας Par. A. Ἴς καὶ Λάρις ὀνόματα ποταμῶν Ἰταλλίας Par. C. οἰκῆσει — ὁ σφοδρὸς ποταμὸς Pal. 40.

γείτων θ' ὁ Λάρις ἐξερεύγονται ποτά. 725

Λίγεια δ' εἰς Τέρειναν ἐκναυσθλεύσεται,
κλύδωνα χελλύσσουσα. τὴν δὲ ναυβάται
κρόκαισι ταρχύουσιν ἐν παρακτίαις,
ᾠκινάρου δίνησιν ἀγχιτέρμονα.

λούσει δὲ σῆμα βούκερως νασμοῖς ᾠρης 730

λάβριος ἴς Vit. II. In margine Neap. I. λάβροις. *Herodianus* περὶ μόν. λξ. p. 19, 9. ἔστιν ἴς τῆς Ἰταλίας, ὡς Παρδάξ ἐν τῷ β' τῶν Ἰταλικῶν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν Ἰουσιδονίαν ὁ Ἡρακλῆς· ἔστι δὲ ποταμὸς ἴς καλουμένος μέγας. Cf. *Eustath.* ad *Odyss.* λ'. 392. p. 1691, 51. edit. Rom. (T. I. p. 425, 21. edit. Lips.) *Bekk. Anecd.* III. p. 1384.

726. εἰς] Sic Codd. mei omnes. — Τέρειναν] Τέρειναν Neap. III. Τερρίαν Par. C. ᾧ tamen minio ab alia manu insertum est. — ἐκναυσθλεύσεται Neap. I. Hunc versum citat Steph. Byz. γ. Τέρινα. Notandum est error Etymologi p. 752, 31. — 727. χελλύσσουσα] Par. AE. Neap. I. H. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. χελλύσσουσα Par. DGHK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Rehd. et Edit. Ald. χελύσσουσα Par. FJ. Vit. I. III. Ciz. et Edit. Sebast. χελύσσουσα Par. BCL. Isaacius Tzetzies alterum λ, quod in omnibus libris invenerat, expungens, ut doctrinam suam de productione talium syllabarum exponeret, etiam haec addit: καὶ τὰ δασέα ὁμοίως ἐκτείνουσι τὰ βραχέα, εἰ ἐμπροσθεν αὐτῶν εὐρεθείη. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες διὰ δύο λλ γράφουσι, λέγοντες κατὰ πλεονασμὸν εἶναι τὸ ἐν λ. ita ut talem criticum nescias mireris an commiseris. Praeterea ex hoc loco emendanda est glossa apud Etymologum p. 808, 27. et Favorinum fol. 533. edit. Rom. χελύσσουσα διαπλέουσα, νηχομένη· καὶ γὰρ οἱ νηχόμενοι τοῖς χελλεσι τὸ ὕδωρ παραλείχουσι· κατὰ πλεονασμὸν δὲ τοῦ δ. Scribe: χελλύσσουσα — κατὰ πλ. δὲ τοῦ λ. — ναυβάται] Par. ADEFFK. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ναυάται BCGHI. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ναυάτην Par. J. — 728. κρόκαισι] κρόκκαισι Par. A. κρόσαισι Par. H. — 729. ᾠκινάρου] ᾠκηνάρου Par. L. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. ᾠκαρίνου Par. C. in marg. et Par. H. in textu, superaddito γρ. καὶ ᾠκηνάρου. Vid. infra v. 1009. — δίνησιν] e Par. L. Vit. I. et Ciz. — ἀγχιτέρομα] ἀγχιτέρομος Par. H. — 730. λούσει] λεύσσει Vit. I. et Ciz. — βούκερως] Vid. Potteri Annotat. ad h. l.

725. Καὶ ὁ γείτων ποταμὸς Ἰταλίας Λάρις ἐξερεύγονται τὰ γάματα Par. A. 726. Ἡ δὲ μία τῶν Σιερηνῶν, Λίγεια, εἰς τὴν Τέρειναν ἐκπλεύσει, ἐκρυφήσεται Par. A. διφήσεται Par. C. ὄνομα τῆς τρίτης τῶν Σιερηνῶν — πόλιν Ἰταλίας — ἐκρυφήσεται ὑπὸ τῶν κυμάτων Vind. II. 727. Τὸν κλύδωνα νηχομένην, βυσσοῦσα καὶ τοῖς χελλεσιν ὠδοῦσα τὸ ὕδωρ — ταύτην δὲ οἱ ἐπὶ νῆσον βαλόντες Par. A. νηχομένην Par. B. πλέουσα Par. C. 728. Ἐν ταῖς ψάμμοις καὶ ψήφοις θάψουσιν —

παρὰ ταῖς ἀκταῖς Par. A. αἰγιαλοῖς — ἐν ταῖς παραθαλασσίαις Pal. 40.

729. Ταῖς Ἰταλικῷ ποταμοῦ συστροφαῖς τὴν γείτονα, τὴν δημιουργὸν Par. A. ποταμοῦ Ἰταλίας συστροφαῖς πλησιάζοντα τὸν κλύδωνα Vind. II. πλησίαν Pal. 40. 730. Πλυνεῖ δὲ τὸν τάφον βούκερως — διὰ βουκεφάλους τοὺς ποταμούς· εἰσάγουσι, διὰ τὸ βίαιον τοῦ θεύματος — τοῖς ὕδασι — ποταμὸς Par. A. τὸν τάφον — ἤγουν ᾠκίναρος, ἰσχυρὸς Par. C. λαμπρυνεῖ, βρέξει τὸ μνημεῖον — βοὸς κέρας ἔχων — νά-

ὄρνιθόπαιδος ἵσμα φοιβάων ποταῶ.
 πρώτη δὲ καὶ ποτ' αὖθι συγγόνων θεῶ
 κραίνων ἀπάσης Μόψοπος ναυαρχίας
 πλωτῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυκεῖ δρόμον.

731. ἵσμα] Sic Par. B. et Pal. 40. Nescio an plures et meliores fortasse. Casu enim mihi chartula periit, in qua seorsim ea, quae ad spirituum discrepantiam spectarent, e Codd. Paris. diligenter enotaveram. ἵσμα autem habent Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. et reliquae deinceps omnes. Etym. M. p. 477; 3. ἵσμα, τὸ ἵσσμα· παρὰ τὸ ἴσω. Eustath. ad Iliad. ε'. 778. p. 607, 8. edit. Rom. (Tym. II. p. 71, 20. edit. Lips.) τὸ μέντοι διὰ τοῦ σ ἵσμα, ὃ καὶ δασύνεται, ἵσσμα δηλοῖ παρὰ Λυκόφρονι, ἀπὸ τοῦ ἴσω γεγόμενον. Lex. περὶ πνευμάτων a Valckenario editum ad Ammon. p. 230. τὸ ἴ πρὸ τοῦ σ, εἰ μὴ τὸ ἴ ἐπάγοιτο, ψιλοῦται ἀεὶ — εἰ δὲ ἐπάγοιτο τὸ ἴ, δασύνεται· ἵστωρ, ὃ ἐπιστήμων. ἱστορία, ἱστιάσις, κύριον· ἵσμα, τὸ πλοῖμα. Quod cum canonem turbet, videri potest ex marginali annotatione huc irrepsisse.

732. αὖθι] Miro consensu Codd. mei omnes αὖθις. Quod vitium e libris transit in Edit. Ald. et Basil. I. repetitum inde in Edit. Steph. et Sebast. Correxerat iam Canterus. — 733. Μοψοπος] Sic libri omnes, excepto Rehdig. qui habet Μοιρόπον. Quod autem dicit Muelserus, „edit. vet. Μοιρόπους“, id satis probat, eum has editiones admodum negligenter inspexisse. Sola enim Basil. I. hoc typographico vitio inquinata est, quod non debuit inter varias lectiones commemorari. Sensus loci recte indicavit Onofrio Gargiulhi p. 48. Canterum sequutus: „Diotimo è il nome di questo ammiraglio, e dobbiamo tal notizia al Tzetze, che cita Timeo. L'asserzione però dello Scoliaista è sembrata sospetta ad un moderno Critico, (innuit haud dubie Muellerum) il quale sostiene, che il nome dell' ammiraglio si trovi nel testo, ed è Μόψοπος, Mopsopo. Ma l'autore di questa scoperta non ha pensato, che, facendosi Μόψοπος nome proprio di un uomo, ne siegue, che la flotta, di cui parla il poeta, non si sa a qual nazione si appartenga; poichè κραίνων ἀπάσης Μόψοπος ναυαρχίας traducendosi Imperator universae Mopsopus classis, noi non sappiamo di qual flotta qui si parli. Quindi ho stimato più sicuro attenermi alla versione del Cantero, ch'è la seguente: Imperator totius Atticae classis.“ Equidem autem difficultatem loci non in genitivo Μόψοπος quaesiverim, cuius nominativum ob nimiam duritiem graeci aures respuebant, teste Callimacho apud Steph. Byzant. Μοιροπία, ἡ Ἀττική, ἀπὸ Μόψοπος· Καλλιμαχος· ἀρῆτος ἢ Μόψοψ. (Similia sunt Βερέκυντος vid. Steph. Byz. h. v. ἀργός etc.) sed in eo, quod poeta hanc Genitivi formam cum voce ναυαρχίας coniunxerit, cum aut Μοιροπίδος aut Μοψοπέλας exspectares. Hoc sane duriusculum est, neque tamen tale, cui prorsus exempla desint; ex uno certe Nonno, si cupis, largam talium elegantiarum messem tibi comparabis. — 734. ἐντυκεῖ] ἐντύνει Par. H. et Vind. II. ἐκτείνει Par. K.

μασι — ἰσχυρός· ὄνομα ποταμοῦ
 Vind. II. 731. Τῆς ὄρνιθοφουῶς
 Σειρήνος τὸν τάρον, τὸ ἵσσμα,
 λευκαίνων, καθαρῶν τοῖς ὕδασι
 Par. A. τάρον, ἵσσμα Par. B. λευ-
 καίνων, πλύνων Par. C. ὄρνιθο-
 φουῶς, τῆς Ἀγέλας ἵσμα, παρὰ τὸ
 ἴσω τὸ ἔδραϊω — πλύνων Pal. 40.

732. Πρώτη δὲ καὶ ποτε πάλιν, τῇ
 Παρθενόπῃ Par. A. τῇ Παρθενόπῃ
 τῇ πρώτῃ τῶν ἀδελφῶν· λείπει τὸ

δύσας, τῇ Παρθενόπῃ Vind. II.

733. Κρατῶν καὶ βασιλεύων ἀπά-
 σης τῆς Ἀττικῆς· Μοιροπία γὰρ ἡ
 Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Μοψοπος βα-
 σιλεύσαντος — τοῦ στόλου Par. A.
 βασιλεύων, ἤγουν ὁ Δωτίμιος τῶν
 Ἀθηνῶν — τῆς Ἀττικῆς Par. C. ἄρ-
 χων ὁ Τίμαιος (leg. ὁ Δωτίμιος) τῆς
 τῶν Ἀθηναίων — ἀπὸ τινος Μόψου
 βασιλεύσαντος τῶν Ἀθηνῶν Vind. II.
 734. Τοῖς πλέουσιν — λαμπαδοῦ-

χρησιμοῖς πιθήσας. ὃν ποτ' αὐξήσει λεώς 735
 Νεαπολιτῶν, οὐκ παρ' ἄκλυστον σκέπας
 ὁρῶν Μισηνοῦ στύφλα νάσσονται κλίτη.
 βύκτας δ' ἐν ἀσκήῳ συγκατακλείσας βοῶς
 παλινστροβήτοις πημοναῖς ἀλώμενος,
 κεραυνῇ μᾶστιγι συμπλεχθήσεται 740

ἐντενεί Par. J. — δρόμος Par. H. — 735. λεώς] θεός Par. K. super-
 addito tamen λεώς. — 736. Νεαπολιτῶν] Νεαπολλων Pal. 40. — πα-
 ράκλυστον Par. C. — σκέπας] σκέποις Par. H. — 737. Μισηνοῦ] Μι-
 σηνοῦς Par. A. Μισήρους Par. H. Μυσηνοῦ Par. B. Vind. IV. Vit. III.
 Μισήρου Rehd. — στύφλα] Par. ACDEFGHIJKL. Vind. II. IV. Vit. I.
 II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel.
 Meurs. utrq. Steph. at Reich. στυφλά Pott. utrq. et Sebast. στύμφλα
 Par. B. et Rehdig. In accentu ponendo Codd. meorum auctoritati ob-
 sequutus sum. Vid. etiam Elmsl. ad Bacch. 1135. — νάσσονται] νά-
 σονται Par. L. Vit. J. et Ciz. Lycophronis verba afferunt Etym. M.
 p. 732, 20. et Favorin. fol. 482. edit Rom. στύφλα νάσσονται κλίτη λέ-
 γονται δὲ τὰ τραχέα κλίματα. Λυκόφρων. — 738. βύκτας] βύκταις Vind.
 IV. eiusdem vitii vestigia apparent in Vit. III. Etym. M. p. 216, 51.,
 laudato Lycophronis versiculo, varie et inutiliter ἐτυμολογεῖ meliora
 expromens p. 179, 16. τὸ β τῷ φ συγγενές ἐστι. ὅγλον ἐκ τοῦ Μακεδό-
 νας μὲν τὸν Φίλιππον Βίλιππον καλεῖν, καὶ τὸν φαλακρὸν βαλακρὸν, καὶ
 τοὺς Φρύγας Βούγας, καὶ τοὺς ἀνέμους, διὰ τὸ φρεσὶν φρεστιάς ὄντας,
 βύκτας. Cf. Sturz. de Dialect. Maced. p. 31. — Hic versus cum duo-
 bus sequentibus in Cod. Par. K. desideratur. — 739. παλινστροβήτοις]
 Par. G. Vit. I. et Ciz. πάλιν στροβήτοις. — 740. μᾶστιγι συμπλεχθήσε-
 ται] Hanc scripturam tueñter Par. ABCDEFGH. Vat. 1307. Neap. I. II.
 III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph.
 et Pott. utrq. γλεχθήσεται Par. J. μαστιγθήσεται Par. L. Vit. I. Ciz. et
 Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast.
 In hac lectione, cui speciem quandam veri non derogamus, nihilominus
 tamen, si paullo accuratius eam consideraveris, glossatoris manum for-
 tasse agnoscēs. Quem si sumamus his verbis μᾶστιγι συμπλεχθήσεται
 superscripsisse μαστιγθήσεται, ut tropicam dictionem flagello concreta-
 bitur uno et planiori verbo flagellabitur redderet, more illorum homi-
 num non attendens ad reliquum verborum nexum: nonne fieri facillime

χον δέ, διότι λαμπάδας ἔβαλλον εἰς
 τὴν θάλασσαν — εὐτερεῖται τὸν δρό-
 μον Par. A. ναῦταις — διότι λαμ-
 πάδας ἔβαλον εἰς τὴν θάλασσαν —
 εὐτερεῖται, θήσε Vind. II. κατα-
 σκευάσει Pal. 40. 735. Ταῖς προ-
 φηταῖς πεισθῆς — ὅτιν᾽ ποτε ὁ
 λαὸς αὐξήσει Νεαπολιτῶν Par. A.
 δρόμον τὸν λαμπαδοῦχον Par. C.
 τοῖς τῆς Περθερόνης καὶ τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος — ὅτινα πλεύσει ὁ λαὸς
 Vind. II. 736. Οἰκίτες παρὰ τὸν
 ἀνύμωτον ἢ πολύκλυτον — σκέ-
 πην Par. A. ἀγέλιμαστον ἢ πολυχέ-
 μωτον τόπον Par. C. πλατύτερος πο-
 λύκλυτον σκέπασμα, ἀκρωτήριον

Vind. II. 737. Τῆς ὁρμίσσεως τῆς
 Μηνῆς ἢ λιμένος τῶν Νεαπολιτῶν —
 τραχέα οἰκήσουσιν ἀκρωτήρη Par. A.
 τῆς Νεαπόλεως κατοικοῦσι — μέρη,
 κλίματα Par. C. λιμένων — ἔδρος
 Νεαπολιτῶν — τραχέα κατοικήσου-
 σιν μέρη Vind. II. λιμὴν Νεαπολι-
 τῶν — κατάξηρα μέρη Pal. 40.
 738. Τοὺς ἀνέμους δὲ ἐν τῷ ἀσκήῳ
 συναποκλείσας τοῦ βοῶς Par. A. ἀέρ-
 ματι — συσχών Par. C. τοὺς ἐγκυ-
 τῶν ἀνέμους — ὁ Ὀδυσεύς Vind. II.
 739. Ὀπισθορμήτορας, πολυπλάνους
 βλάβας πλανώμενος Par. A. et Vind.
 II. 740. Τῇ τοῦ κεραυνοῦ τιμῇ
 οἷα συγκαθήσεται Par. A. τῷ ἐκ τοῦ

καύηξ, ἐρινοῦ προσκαθήμενος κλύδωρ,
ὡς μὴ καταβρώξῃ νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων,
Χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν ἐλκύσας βυθῷ.
βαῖον δὲ τερφθαῖς τοῖς Ἀτλαντίδος γάμοις,
ἀναυλόχητον αὐτοκάβδαλον σκάφος

745

potuit, ut postea exsisterent, qui hoc interpretamentum pro varia lectione haberent, eamque ut elegantiore locoque aptiore in textum reciperant? Praeterea profecto portenti simile esset, lectionem *μισπ-χθήσετα*, si genuina esset, nonnisi in tribus lissique saepissime interpolatis inque vitis fere semper consentientibus libris (Par. L. Vit. I. Ciz. vid. vv. 388. 395. 408. 434. 456. 466. 475. 483. 485. 512. 523. 530. 534. 593. 605. 699. 703. 729. 737. et saepius) servatam esse, alteram autem, quam veram esse contendimus, ab uno et quadraginta codicibus exhiberi, ita quidem, ut antiquissimi et optimi libri pro hac lectione stent, et ne minimum quidem variantis scripturae vestigium in quoquam reperitur. — 741. *καύηξ*] *κάβηξ* Edit. Ald. *κάρβηξ* Rehd. Reliqui libri ad unum omnes *καύηξ*. Vid. *Interpp.* ad Hecych. v. *καύαξ* et *κῆξ*. *Elym. M.* p. 493, 49. et *Hemsterh.* ad Aristoph. Plut. v. 913. p. 312 sq. edit. Lips. — *ἐρινοῦ*] *ἐρινοῦ* Par. L. — *πρὸς καθήμενος* Par. F.

742. *καταβρώξῃ*] Codd. mei et Edit. omnes, nec Sebastianus videtur in libris suis scripturae varietatem invenisse. Muellerus tamen in Ad-dend. p. 290. maluit „*καταβρόξῃ* a *καταβρόγω*.“ — *νιν*] *μιν* Rehd. et Edit. Ald. Eandem formam etiam supra v. 678. libri omnes agnoscunt.

743. *ἐκφυσῶσαν*] Par. ABDEGHJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. omnes. Recte. *ἐκφυσῶσαν* Par. CFL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. — *βυθῷ*] Par. ACFHJL. Vat. 1307. Neap. I. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Paraph. V-

tic. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *βυθῶ* Par. B. *βυ-θῶν* solus Par. D. et ex Edit. Aldina Basil. II. et omnes deinceps, quae Canterianam recensionem sequutae sunt. *βυθοῦ* Par. EGK. Vind. II. IV. Neap. II. Vit. II. III. — 744. *τοῖς*] Par. ACH. Vat. 1307. Neap. I. III. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *τῆς* Par. BDEFGJKL. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *Muellerus* in Ad-dend. p. 290. haec habet: „*τοῖς* videtur praefendum; nam amat Lycophro articulum ita ponere, ut Substantivum praemittat alteri Substan-tivo, ad quod articulus pertinet. Sic Codd. optimae notae v. 132. le-gunt quoque *τοὺς* pro *τοῦ*.“ At non ex consuetudine poetae, sed ex ipsius articuli legibus, quae hodie notissimae sunt, haec lectio erat de-fendenda. — 745. *αὐτοκάβδαλον*] Hanc lectionem dedi e Par. A. et Vat. 1307. etiam ante me ex Codd. suis restituerat Sebastianus. Reli-qui libri in varios errores discedunt: *αὐτοκαῦδαλον* Par. DEGHJK.

ἀνέμου πρηστῆρι, τούτεστι τῇ ἀστρα-πῇ Vind. II. 741. *Ὁ λᾶρος*· *ἐρι-νοῦ* δέ, *συκῆς ἀγέλης παρακαθήμε-νος τῷ κλύδω* Par. A. *λᾶρος* — ἡ *ἀγέλης συκῆς* ἡ *τοπικῆς* (vid. Tzetz. ad h. l.) Par. C.

742. *Ὅπως μὴ καταπῇ αὐτὸν ἐν τοῖς ὕδασι* ὁ *ταραχος* Par. A. *κύ-μασι* Par. C. *ἴνα*, *ὅπως* — *καταπᾶ-γη αὐτὸν φέυμασι* Vind. II. ἡ *θά-λασσα* Pal. 40. 743. *Τὴν λεγομέ-νην ἄμπωτιν σφῆρας τῷ βάδει* Par. A.

τὴν ἀναβρόχην τῆς θαλάσσης — ὁ *κλύδων* Vind. II. 744. *Ὅλλων δὲ χαρεῖς τοῖς Καλυψοῦς* Par. A. *ὁλ-γον χαρεῖς*· *εἴ* γὰρ *χρόνους* ἦν *πρὸ αὐτῇ* — *τοῖς τῆς Καλυψοῦς* Vind. II. *ἐπὶ ἐπὶ χρόνους* Pal. 40.

745. *Αὐτοσχέδιον πλοῖον* — *κυ-βλως* τὰ *ὑπερὰ καὶ μὴ ἀληθευμένα* *ἄλευρα*· *νῦν* δὲ τὸ *πλοῖον* λέγει Par. A. *τὸ μὴ ὁδοῦμενον ναῦτας*. *αὐτοσχέδιον* Par. C. *καθὸ* ὑπὸ *τῶν ναυτῶν* οὐκ *ὠχεῖται*· *αὐτοσχέδιον*

βῆναι ταλάσσει, καὶ κυβερνήσαι τάλας
αὐτουργότευκτον βᾶριν εἰς μέσσην τρόπῳ
εἰκαῖα γάμφοις προστεταργανωμένην.
ἥς οἷα τυτθὸν Ἀμφίβατος ἐκβράσας

Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Pott. utrq. αὐτοκάνδαλον Par. I. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. αὐτοκάνδαυλον Par. CF. Vit. I. Ciz. Rehd.

et Edit. Ald. αὐτοκάνδυλον Par. B. Praeterea in Codd. Par. B. et Rehd. vv. 745. et 746. sedes inter se mutarunt, ita ut v. βῆναι tal. antecedit. Lectio nostra confirmatur testimonio *Etymologi*, apud quem ex antiquo Scholiasta haec legimus p. 173, 49. αὐτοκάνδαλον σκάφος· Λυκοφρών. ἀναυλόχρητον τὴν μικρὰν λέγει· οὐ γὰρ ἦν ναὺς, ἀλλ' αὐτοσχέδιον πλοῖον, οὐδέπω ἐν ὄρμῃ καὶ λιμένι καταγεγομενον· ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας. αὐτοκάνδαλον δὲ τὸ εἰκὴ καὶ ὡσαύτως καὶ αὐτουργὸν γεγονός. κυρτὸς δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἀλφειῶν εἰρηται· τὸ ὡς ἔτυχε φουραδὲν ἄλευρον αὐτοκάνδαλον. Cf. *Hezych.* v. αὐτοκάνδαλα ibiq. Interpp. *Suid.* et *Favorin.* h. v. Apud *Eustathium* ad *Iliad.* λ'. 781. p. 884, 26. edit. Rom. (Tom. III. p. 86, 19. edit. Lips.) αὐτοκάνδαλου editum est; apud eundem vero ad *Odys.* ψ'. 189. p. 1944, 32. edit. Rom. (T. II. p. 303, 13. edit. Lips.) legimus: λέχος δὲ ἀσκητὸν τὸ μὴ αὐτοσχέδιον καὶ εἰκαῖον, ὅποια καὶ τὰ τῶν σκευῶν αὐτοκάνδαλα. Quam scripturae inconstantiam dubito an consulto reliquerim nuperrimi editoris diligentia.

746. ταλάσσει] ταλάσσει Par. J. ταλάσει Par. C. et Edit. Basil. I. — κυβερνήσαι] Sic Par. ABDEGJK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. — κυβερνήσει Par. CFHL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. — 747. βᾶριν] De hac voce vid. *Potteri* Annot. ad h. l. *Etym.* p. 189, 30. et p. 206, 21. Anecd. Bekkeri p. 84, 10. — εἰς] Par. ACEFGJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. — ἔς Par. BDHK. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae. Unde corrige, quae supra p. 102. ad v. 423. non satis accurate e Schedis nostris enotavimus. — τρόπῳ]

τρόπῳ Rehd. τρόπον Par. L. Vit. I. et Ciz. τρόπῃν Par. AF. Vind. II. *Hezychius*: τρόπις· τὸ κατώτατον τῆς νεώς. *Philoxeni* Glossar. Graecolat. p. 35. carina, τρόπις πλοίου. *Favorin.* fol. 507. edit. Rom. τρόπις λέγεται τὸ ὑποκάτω τοῦ πλοίου ξύλον, ὃ καὶ στείρα λέγεται, ὡς στερεωτάτον τῶν λοιπῶν, καὶ συνέχον τὰ πάντα· ἐντοτε δλον πλοῖον σημαίνει. Cf. *Polluc.* Onom. I. 85. 86. Anecd. Bekk. p. 307, 9.

748. προστεταργανωμένη] *Etym.* M. p. 753, 52. τεταργανωμένη· συμπεπλεγμένη, συνειλημμένη· ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη παρὰ Ἀττικοῖς ταργάνη καλεῖται· καὶ τὸ συνειλησθαι τεταργανῶσθαι. *Λυκοφρών.* Eadem fere habet *Favorinus* h. v. et *Tzetzes* ad h. l. Infra v. 1101. legitur συντεταργανωμένος.

πλοῖον Vind. II. αὐτοκατασκευαστὸν — σχεδῖαν Pal. 40. 746. βῆναι καρτερῆσαι, καὶ κυβερνήσαι ὃ ταλαπῶρος Par. A. καρτερήσει, ὑπομένη Vind. II. 747. αὐτοκατασκευαστὸν, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ γενομένην γὰρ, πλοῖον — εἰς μέσσην τὴν τρόπῳ — ἂν Par. A. τὴν αὐτομάτως γενομένην Par. B.

748. Εἰσὴ καὶ μάτην ταῖς ξυλλέξαις

περόναις προσδεδεμένην, συμπεπλεγμένην Par. A. προσδεδεμένην Par. C. καρτεῖας προσηλωμένην Par. B. ματαῖως περόναις συμπεπλεγμένην Vind. II. 749. ἤστινος, ὅποια μικρὸν — ἐπὶ πᾶσι τοῦ Ποσειδῶνος — ἐκρυφίς Par. A. ἀφ' ἧς σχεδῖας — μικρὸν — ὃ Ποσειδῶν παρὰ Κυρηναίους — ῥίψας τὸν Ὀδυσσεῆ Vind. II.

τῆς κηρύλου δάμαρτος ἀπτήνα σπόρον; 750
 αὐταῖς μεσόδμοις καὶ σὺν ἱερίοις βαλεῖ
 πρὸς κύμα δύπτην ἐμπεπλεγμένον κάλοις.
 πόντου δ' αὔπνος ἐνσαρούμενος μυχοῖς,
 ἀσπῶ σῖνοικος Θρηκίας Ἀνθηδόνας
 ἔσται. παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, ὡς πένκης κλάδον, 755
 βύκτης στροβήσει φελλὸν ἐνθρόωνων πνοαῖς.

751. μεσόδμοις] *Heyschius*: μεσόδμη, ξύλον, τὸ ἀπὸ τῆς τρόπῳς ἔως τοῦ ἰσίου. *Apollon. Lex. Hom. h. v. Eustath.* ad *Odyss.* β. 424: p. 1452, 55. edit. Rom. (Tom. I. p. 107, 8. edit. Lips.) μεσόδμη δέ, ἡ ὅπῃ δὲ ἡς ὁ ἱστος ἐνέλειται· λεγθεὶς οὕτω, πρὸς τὸ μέσον τῆς νῆος δεδομῆσθαι· μέση γὰρ τοῦ τοιοῦτου πλοίου (non πλέον, ut in novissima edit. Lips. correctoris negligentia reliquit) ἐστὶ. Cf. Schol. ad *Arat. Phaenom.* 605. — 753. ἐνσαρούμενος] ἐκσαρούμενος *Par. R. Vind. IV. Vit. III.* — μυχοῖς] μυχή *Par. H.* — 754. Θρηκίας] *Par. ABCEFGHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Pott.*

utrq. et *Sebast. Θρηκίας Par. D. Θρηκίας Rehd. Θρηκίας ex Edit. Aldina* transit in *Basil. II. Paris. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. Nostram lectionem tuentur etiam Steph. Byz. v. Ἀνθηδών, et Eustath.* ad *Iliad.* β. 508. p. 271, 15. edit. Rom. (Tom. I. p. 219, 32.) *Lycophronis verba afferentes. Vid. etiam supra v. 118. et infra v. 1341.*

755. κλάδον] κλάδων *Par. A. Meursius*: „Elegantior emendat *V. Cl. Ios. Scaliger* πένκης κλάδος, id est, λαμπάς, ut in agone lampaducho lampas traditur sequenti, sic ventus vento succedens, insultans spiritu, agitat *Ulysses*, tanquam suber in mari.“ *Expressit hanc coniecturam Ios. Scaliger in secunda versionis editione, novis curis perpolita:*

sic alius alium ventus excipiens, facis
 instar, rotabit suber, agitans spiritu;

cum antea multo, ut videtur, rectius dedisset:

alternus et sic mutuo, ut piceae librum,
 Caurus rotabit suber, agitans spiritu:

756. στροβήσει] στροφήσει *Par. A.* — φελλόν] *Huc* quodinet particula antiqui Scholii ab *Etymologo* servata p. 790, 10. quod integrum *Commentario* suo inseruit *Is. Tzetzes*; ubi nota varietatem, πρὸς κουφισμόν τῶν σωμάτων.

750. Τῆς ἀλκυόνης γυναικός· ὁ γὰρ ἄρσην κηρύλος λέγεται — μικρὸν νεοσσόν, τὸν μὴ πτερὰ ἔχοντα *Par. A.* τῆς θηλείας ἤλεκτρονόος (leg. ἀλκυόνης) *Par. C.* πωλλὸν μικρόν *Pal. 40.*

751. Αὐταῖς ταῖς μεσόδμοις, ἵγουν ὁδοῖς ξύλοις τῆς σχεδίας — καὶ σὺν τοῖς ὁδοῖς ἡ πλავίσις ξύλοις καταβαλεῖ *Par. A.* τοῖς μεταξὺ ξύλοις τῆς σχεδίας *Par. C.* σὺν μέσοις ξύλοις — ὁδοῖς *Vind. II.* μέσοις ξύλοις σχεδίας — στροβήσιν ἡ ὁδοῖς ξύλοις *Pal. 40.*

752. Πρὸς κύμα τὸν κολυμβητήν· λέγει δὲ Ὀδυσσεύς — ἐμπεπλεγμένον τοῖς σχοινοῖς, ἡ τοῖς ξύλοις *Par. A.*

753. Τῆς θαλάσσης δ' αὔπνος ἐν τοῖς βυθοῖς περιφερόμενος ἡ κλυδωνιζόμενος *Par. A.* κυλιόμενος *Pal. 40.*

754. Τῇ πολλῇ σῖνοικος· λέγει δὲ *Γλαύκω* — πόλεως *Βοιωτικῆς*, ἣν ᾤκησαν *Θρηκῆες Par. A.* τῷ *Γλαύκῳ* — διὰ τὸ οἰκῆσαι αὐτὴν *Θρηκίας* — πόλιν *Βοιωτίας Par. C.* 755. Γενήσεται δὲ παρ' ἄλλου ἄλλος, ὥσπερ φελλός *Par. A.* γενήσεται — ἀπὸ ἀνέμου — τὸν φελλὸν λέγει *Vind. II.* σχῆμα ἐφερμενευτικόν *Pal. 40.*

756. Ὁ ἄνεμος συστρέφει, εἰάσει τὸν φελλόν — ἐμπηδῶν ταῖς πνοαῖς *Par. A.* ὁ ἄνεμος κινήσει, στρέψει *Vind. II.* ἐμπήκτων *Pal. 40.*

μόλις δὲ Βύνης ἐκ παλιβορίας κακῆς
ἀμπυξ σαώσῃ, στέφνα δεδρωραγμένον
καὶ χεῖρας ἄκρας, αἷς κρεαγράφτους πέτρας

758. δεδρωραγμένον] δεδρωραγμένα Par. D. et Ms. Canteri. δεδρω-
ραγμένος Par. J. Vid. Odys. i. 373.

αὐτίκα δὲ κηδεῖμον ὑπὸ στέφανο τάνυσεν.

759. χεῖρας ἄκρας] *Muellerus* in *Addend.* p. 290: „χεῖρας ἄκρας *Ly-
cophro* dixit secutus *Euripidem*, qui frequentat vocem ἄκρος, ut: εἰς
ἄκρους ὄνυχας, *Cycl.* 158. ἐν ἄκροισι ποσσίν, *Iom.* 1166. (1181. *Herm.*)
ἄκρας καρδίας ἔβραυσε, *Hec.* 242. εἰς ἄκραν χεῖρα, *Iphig. Aul.* 951. ἄκρα
χεῖρ, *Helen.* 1460. ὠλένας ἄκρας τρέμων *Iphig. Taur.* 283. (272. *Seidl.*)“
— κρεαγράφτους] Respuunt hanc lectionem libri, ut statim videbis,
omnes. κρεαγρεύτους Par. J. Vat. 1307. et Pal. 40. κρεαγρεύτους Par.
A. in quo litteras τ et ς saepissime inter se commutatas esse monui-
mus ad *Lex. Seguer.* p. 100, 19. coll. 186, 11. *Paraph. Vatic.* τῆς τὰ
κρέατα ἄγρευούσης πέτρας. In reliquis libris omnibus, quotquot equidem
excussi et ab aliis collatos vidi, exstat lectio κρεαγρέτους, litteris τ et
ς ex falsa pronuntiatione permutatis: Par. BCDEFGHKL. Neap. I. II.
III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. Accedunt *Potteriani* duo;
sex, quos enumerat *Variet. Lect. Sebastiana*, et *Edit.*, Codicum instar
habendae, *Aldina* et *Basil. I.* Nullus omnino liber κρεαγράφτους.
At, inquires, quid undecim illi, quos silet *Sebastianus*? Vereor autem,
si serio hunc interpellaris, ut recte argumenteris quippiam e tali silentio.
Quod quale sit iam supra ad v. 361. satis, credo, expertus es, et infra
etiam, si lubet, saepius experire. Quid autem contra talem librorum
consensum festinantis illius et interdum consulto reticentis editoris ta-
cituurnitas? Aut libros, quos habuit, non inspexit, aut suppressit quod
ibi scriptum invenerat. Equidem autem pro certo ausim affirmare,
etiam in libris Vaticanis aut eandem, quae in Nostris obtinet, varietate
tem inveniri, aut in omnibus scriptum esse κρεαγρέτους, non κρεα-
γράφτους. Nullo enim in loco vidi libros ad repellendam aliquam lectio-
nem concordiores. Hanc autem lectionem primus ex emendatione re-
posuit *Guilielmus Canterus*, ineptum illud priorum editionum κρεαγρέ-
τους lenissima manu refingens; eiusque auctoritatem sequutae sunt,
si *Paris. II.* excipias, reliquae deinceps omnes editiones. Facta autem
est haec emendatio ad verba *Isaacii Tzetzae*, quae in libris sic scripta
inveniuntur: κρεαγρέτους, τὰς κρεαγραπτούσας, (plurimi libri κρεαγρε-
πτούσας) τραχέας. τὸ δὲ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ εἶπε, κατὰ διαφέ-
ρον Ἀττικὴν· αὕτη γὰρ τὰ παθητικὰ ἐνεργητικῶς λέγει· καὶ ἔστιν ἡ εὐ-
θεῖα ἢ κρεαγρεπτος. quae si diligentius consideraveris, quid aliud pro-
bare contendas, quam *Tzetzen* quoque in libris suis habuisse κρεαγρέ-
τους vitiumque, si quod est, etiam hoc *Scholista* esse antiquius?
Priores autem interpretes locum sic explicarunt: τὰς τὰ κρέατα ἄγρευ-
ούσας πέτρας, τὰς σκληρὰς καὶ ἐν τῇ ἡπιεσθαι ἀφαιρούσας κρέατα πέ-
τρας· e quibus vix dubium esse potest, quin legerint, senau optimo
κρεαγρεύτους. Vide etiam quae sub v. κρεάγρα. habet *Favorinus* fol.
318. vers. edit. Rom. κρεάγρα δὲ εἰρηται ἀπὸ τοῦ τὰ κρέατα ἀγρεύειν καὶ
ἀνασπᾶν. Eadem *Schol.* ad *Aristoph.* *Equit.* v. 782.

757. Μόλις δὲ τῆς Λευκοθέας, τῆς ἐνκετυλιγμένου, ἡσφαλισμένου, κε-
τῆς παλιβορέσεως Par. A. ζάλης κοσμημένου *Vind. II.* κατακεκομένου
Pal. 40. 758. Περσολάιον σώσει αὐτόν Pal. 40. 759. Καὶ εἰς τὰς
στέφνη ἡσφαλισμένον Par. A. τὸ κε- ἄκρας χεῖρας, αἰτίαι τὰς σκληρὰς,
φαλοδέσιμον — κατακεκομένου Par. A. χερσὶ τὰς καὶ ἐν τῇ ἡπιεσθαι ἀφαιρούσας
B. τὸ κηδεῖμον, κεφαλοδέσιμον — τραχέας, ἀφαιρούσας κρέατα *Vind. II.*

μάρπτων, ἀλιβρώκοισιν αἵμαχθήσεται 760
 στόρθυγι. νῆσεν δ' εἰς Κρόνῳ στυγουμένην
 Ἄρπην περάσας, μεζέων κρεανόμον,
 ἄχλαινος, ἱκτής, πημάτων λυγρῶν κόπης,
 τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον,
 ἀρὰς τετικῶς τοῦ τυφλωθέντος δάκους. 765
 οὐπω μάλ', οὐπω, μὴ τοσόςδ' ὕπνος λάβοι
 λήθης Μέλανθον ἐγκλιθέντ' Ἰππηγέτην.

760. ἀλιβρώκοισιν] ἀλιβρότοισιν Par. A. — 761. στόρθυγι] στόρθυγι
 Par. C. — εἰς] Sic h. l. Codd. mei omnes. — Κρόνῳ] Κρόνον Par. A.
 762. μεζέων] μαζέων Par. H. — κρεανόμον] κρεανόμων Par. F. et

Ciz. κρεανόμων Vind. IV. κρεανόμου Par. L. Cf. Apollon. Rhod. IV.
 982 — 987. ibiq. Schol. — 763. κόπης] Eurip. Hec. 131. (Pors.) de Ulyse:
 πρὶν ὁ ποικιλόφρων, κόπης ἡδυλόγος —. Etym. M. p. 524. ex Oro
 grammatico: καὶ κοβάλους τοὺς λίλους, ἀπὸ τοῦ κόβειν πεποιημένης τῆς
 λέξεως, ὅθεν καὶ κόπιν λέγουσι τὸν λίλον καὶ κομιβόν. Cf. Eustath. ad
 Odys. ξ. 24. p. 1749, 28. edit. Rom. (Tom. II. p. 59, 12. edit. Lips.)

765. τετικῶς] τεθεικῶς Par. A. — δάκους] Vox non raro apud Tra-
 gicos obvia. Vid. Blomf. Glossar. ad Aeschyl. Prom. v. 603. et ad
 Sept. v. 554. Eurip. Troad. 297. (Seidl.) Hippol. 646. ibiq. Vaisk. Cf.
 Etym. M. p. 245, 34. — 766. τοσόςδ'] τοσός Par. A. τοσόνδ' Par.
 CDG. Neap. I. II. Vit. III. τὸ σόν Vind. II. Vit. II. et Edit. Basil. I.
 Tzetzes utramque lectionem commemorat: μηδὲ τοσόνδε καὶ τοσοῦτον
 ἢ μηδὲ τοσόςδε καὶ τοσοῦτος ὕπνος λαθήσεως λάβοι τὸν Ποσειδῶνα. —
 τόςος δ' Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph.
 Pott. utrq. et Reich. τοσόςδ' Sebast. — λάβοι] Par. ADEFGHJKL.
 Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Rehd. et Edit. omnes. λάβη

Neap. I. λάβη Par. BC. — 767. Μέλανθον] Solus Par. H. in marg.
 γρ. Μέλανθρον. et Edit. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. et Reich.
 Reliquae recte Μέλανθον. Eustath. ad Iliad. α'. 350. p. 116, 8. edit.

760. Καταλαμβάνων, ταῖς ὑπὸ
 θαλάσσης βρωθεῖσιν αἵμαχθήσεται
 Par. A. 761. Τοῖς ἀκρωτηρίοις,
 ταῖς ἀκτίσι, ταῖς ἐξοχαῖς, ταῖς ὀξύ-
 τισι τῶν πετρῶν. Εἰς τὴν Κέρκυ-
 ραν, τὴν Φαιακίαν, ἐν ἣ ἦν κρυ-
 σμένον τὸ δρεπάνον, ὃ ὁ Ζεὺς τὸν
 Κρόνον ἐξέτεμεν· καὶ γὰρ Ἀρεπᾶν
 ἐκαλεῖτο τὸ πρὶν — μισομένην Par.
 A. ὀξύτῃσι — τὴν Φαιακίαν ἦτοι τὴν
 Κέρκυραν — μισομένην Vind. II.

762. Ἔστι μὲν ἡ Ἀρεπᾶν· νῦν
 μὲν τὴν Φαιακίαν νῆσον καλεῖ, ἥγουν
 τὴν Κέρκυραν — τῶν αἰδοίων τοῦ
 Κρόνου· κρεανόμον δὲ τὴν δρεπᾶν
 λέγει Par. A. δρεπᾶν τὰ χρέατα
 κόπτουσιν Vind. II. 763. Γυμνός,
 ὁ προσείτης πτωχός, ὁ Ὀδυσσεύς,
 παρὰ τὸ ἐνεδῆθαι — βαβῶν χαλε-
 πῶν ἑμπειρός, προσείτης, οἰκῆτης

Par. C. χωρὶς χλανίδος, ἀσκέπα-
 στος, ἢ ὁ Ὀδυσσεύς προσείτης — ὁ
 ὄντωρ ὁ λαλῶν, ἥγουν ὁ Ὀδυσσεύς
 Vind. II. 764. Τὸν μυθώδη ἐκ-
 φωνήσσει θρήνον Par. A. τὸν μυθώ-
 δη φλυσηρήσει, ἐκφωνήσσει θρήνον
 Vind. II. πεπλασμένον Pal. 40.

765. Τιμωρηθεὶς, ἀνταποδοὺς —
 τοῦ Κύκλωπος, Θηρός· τὸ γὰρ δά-
 κος θήρ σημαίνει Par. A. κατάρως
 ἀποδοὺς τοῦ Κύκλωπος τοῦ λυπου-
 μένου Vind. II. 766. Οὐπω ἴαν,
 οὐπω· μὴ ἑοικυῖα λήθῃ καταλάβοι
 τὸν Ποσειδῶνα, ὥστε ἐπιλαθέσθαι
 Ὀδυσσεύς Par. A. οὐ μέχρι τούτου,
 δηλονότι τιμωρηθήσεται ὁ Ὀδυσσεύς
 — λήφεται Pal. 40. 767. Ἀθήνης
 — τὸν παρ' Ἀθηναίους Μέλανθον
 Ποσειδῶνα — ἐγκλιθένα — τὸν Πο-
 σειδῶνα παρὰ Ἀθῆναις· Μέλανθος

ἦξει γὰρ, ἦξει ναύλοχον Πείθρον σέπας
καὶ Νηρίτου πηγάνας· ἀρεταὶ δὲ πᾶν
μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων ἀνάστατον
μύκλοις γυναικίλων· ἡ δὲ βασσάρα,
σεμνῶς κατωφεύουσα· κολενεῖ δόμους,

770

Rom. (T. I. p. 96, 44. edit. Lips.) διὸ καὶ Μέλαθρος Ποσειδῶν παρὰ
Λυκόφρονι, τὸ μὲν διὰ τὴν τοῦ πόντου μέλαναν, τὸ δὲ διὰ τὸ οἶον ἐπαν-
θοῦν καὶ ὑποπόλον τοῦ ἁπλοῦ. Et ad Odys. p. 214. p. 1817; 5. edit.
Rom. (T. II. p. 140, 34. edit. Lips.) ubi duplex vitium in verbis, ἔνα
ἢ τὸ μὲν μέλανα διὰ τὸν μέλανα πόντον, corrigere debuit novissimus
editor Lipsiensis ex Favorino v. Μελάνδιος, fol. 352. edit. Rom. —

ἐγκλιθένθ' Ἰππηγέτην] ἐγκλινθένθ' Par. I. Ciz. ἐγκλινθένθ' Vit. I. ἐγκλι-
θέντες Ἰππηγέτην Par. A. Similiter Sophocl. Phil. 30. ὅρα καὶ ἕκον
μὴ κατακλιθεῖς κύρῃ. — 768. Πείθρον σέπας] Tutissimus Ithacae por-
tus, cothibus undique circumdatus, hodie Bathy (βαθύς) nominatus.
Vid. Dodwell. Itiner. Graec. p. 85. et 95. vers. germ. et Chr. Muelléri
Itin. per Insul. Ion. p. 212. Cf. etiam Eustath. ad Odys. α'. 186. p.
1409, 32 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 47, 7 sqq. edit. Lips.)

769. Νηρίτου] Ithacae mons, in conspectu illius portus ad magnam
altitudinem assurgens. Vid. Illad. β'. 682. Odys. ε'. 22. ν'. 351. Strabo
X. p. 454. (Tom. IV. p. 72 sq. edit. Tzsch.) Schol. ad Odys. p. 207.

770. ἄρδην] Cyrill. Glossar. Graecolat. p. 395. ἄρδην, ὃ ἐστὶν ἀπὸ
θεμελίων· funditus. De etymologia huius vocis vid. Herod. περὶ μο-
νῆρ. λέξ. p. 28. Etym. M. p. 137, 46. Eustath. ad Illad. β'. 187. p. 707,
37. edit. Rom. (T. II. p. 201, 18. ed. Lips.) et Blomf. Glossar. ad
Aesch. Prom. v. 1087. — 771. μύκλοις] Dictum in procorum oppro-
brium. Hesych. v. μύκλοι· οἱ λάννοι καὶ ὀχευταί. cf. etiam v. μυγλός.
Antiquum Scholion, quod integrum h. l. in Tzetzae Commentario legi-
tur, servavit etiam Etymologus p. 594, 19. addito versu Lycophronis.
— γυναικίλων Vlt. I. et Ciz. — βασσάρα] Sebastianus ex uno Cod.
editit κασσάρα, fortasse negligentiori Cod. scriptura deceptus. Saepis-
sime enim litterae k et u vix discernendo discrimine a librariis exa-
rantur. Idem vitium etiam in Favorini Eclog. v. κασσωφεύουσα p. 260.
edit. Dind. Etym. M. p. 190, 51. βασσάρα σημαίνει κυρίως τὴν Βάκχην,
ὡς Ὡρίων λέγει· ἀπὸ τούτου δὲ ἡ κατωφερέης καὶ πόρνος γυνὴ εἰρηται
βασσάρα. Λυκόφρων. cuius verba statim sequuntur. — 772. σεμνῶς]
dissimulanter et cum aliqua pudoris ac honestatis specie. Intelligitur
illud artificium, quo astutissima femina procorum ancipiti spe pendun-
tium multitudinem per plures annos domi suae detinuit. Aliiter explicat

καὶ Ἰππηγέτης ἐπώνυμα Ποσειδῶνος
Par. A. καταπεσόντι — ὁ Ποσειδῶν
παρὰ Δήλιος Pal. 40. 768. Ἰθα-
ραγενήσεται γὰρ — ἐν ᾧ αἱ νῆες ἐν-
αῖονται, ἡ οἱ ναῦται κρύπτονται —
ὄνομα λιμένος ἐν Ἰθάκῃ Par. A. τὸν
γαλήνιον τόπον Par. C. τὸν γαλήνης
τόπον τοῦ λιμένος — ὄνομα λιμένος
ἐν Ἰθάκῃ Vind. II. εἰς τὸ γαλήνιον
Pal. 40.

769. Καὶ ὄρους Ἰθάκης ἐξοχάς —
ὁφθαλμοὶ δὲ πᾶν Par. A.

770. Ὀλεῖται ὁμοῦ ἐκ βαθυλίων
πεπτωκός Par. A. ὀλεῖται πάντας

τῶν θεμελίων ἀνατετραμμένον Par. B.

771. Τοῖς μνηστῆσι τοῖς κατωφε-
ρέσιν εἰς γυναικίς· κυρίως δὲ μύ-
κλος καλεῖται· ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν
ὄνων ὑποδέξις — μοιχοῖς — ἡ
δὲ πόρνη, ἡ Βάκχη, Πηνελόπη Par. A.
υπερσυσμῶσι (sic) Pal. 40.

772. Ὑπερηφάνως ἡ ἀσέμνος πορ-
νεύουσα — ἐντὶ τοῦ κενώσει, δαπα-
νήσει τοὺς οἴκους Par. A. ἀσέμνος —
κενώσει, δαπανήσει, ἀπολέσει Par.
B. μοιγευμένη κενώσει Par. C. κρυ-
φῶς, ὑπερηφάνως ἀπατώσα, πορ-
νευομένη — κενώσει Vind. II.

δοίνασιν ὄλβον ἐκχέουσι τλήμονας·
 αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιῶν πόνους
 ἰδὼν μολοβρός, τλήσεται μὲν σπαιτὴν 775
 στυγνὰς ἀπειλὰς ἐδλόφω, νότον φέρων
 δέννοις κολασθεῖς, τλήσεται δὲ καὶ χερσὶν
 πληγαῖς ὑπέκλειν καὶ βολαῖσιν ὀστράκων.
 οὐ γὰρ ξέναι μᾶστιγες, ἀλλὰ δαυιλῆς
 σφραγὶς μενεῖ Θόαντος ἐν πλευραῖς ἐτι, 780

Etymologus v. σέμνος p. 709, 51. καὶ παρὰ Διχαεργον, σέμνως κασσω-
 ρεύουσα, ἀντὶ τοῦ ἀσχερῶς. Quod non probō. σέμνον enim, si in ma-
 lam partem accipitur, notat id quod nimium est atque invidiosum. Vid.
 Phot. Lex. h. v. et Schol. ad Aristoph. Nub. 48. — κασσρεύουσα] Par.
 BEFHK. κασσρεύουσα Par. ACDGJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz.
 Rehd. Huc pertinet antiquum Scholion. ab Etymologo servatum p. 493,
 31. κασσρός, ἡ καταφροσύνη, ἡ πόρνη· καὶ κασσωρεῦν οὖσα, τὸ πορ-
 νεύουσα. κασσάβας λέγεται ἡ πόρνη παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σβεῖν· ἐξ αὐτοῦ
 γίνεται κατὰ παρασημασίαν κασσωρεῖν αἱ χερσὶς παρὰ Διχαεργον.
 Videndus etiam Eustath. ad Iliad. ii. 129. p. 741, 88 sqq. edit. Rom.
 (T. II. p. 246, 38 sqq. edit. Lips.) et Hesychius v. κασσάβας.
 774. πλείω] Sic Par. ADEGHJN. Vat. 1307. Neap. II. III. Vind. II. IV.

Vit. I. II. III. Paraphr. Vatic. et Edit. Basil. J. et Sebast. πλείω Par. B.
 πλείους Par. CFL. Neap. I. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ald. Ba-
 sil. II. et reliquae, quae harum vestigia sequuntur. — πόνους] πόνων
 Par. G. Vind. IV. Vit. III. πύλαις Par. L. Vit. I. et Ciz. — Hanc adver-
 bialem vocis πλείω potestatem exemplis firmarunt Weseling, ad Diod. I.
 c. 92. Vol. IV. p. 144. edit. Dind. Schaeferus ad Dion. Hal. de Comp.
 verb. p. 229. et nuper Bernhardy, Doctr. Synt. gr. p. 335. Facillime
 etiam intelligitur ex nostra lectione, quomodo fieri potuerit, ut librarii,
 difficultatem loci sentientes, aut πλείους reponerent, aut πόνους, quod
 tamen firmissimum est, in πόνων mutarent, aut etiam glossam πύλαις
 in textum inducerent. — 775. μολοβρός] Ex Odyss. p. 219. πῇ δὲ
 τόνδε μολοβρόν ἄγεις, ἀμέγαρτε θυρώται; Cf. Eustath. ad h. l. p. 1817,
 14 sqq. ed. Rom. (T. II. p. 141, 2 sqq. edit. Lips.) et Etym. M. p. 590, 5.
 776. νότον] οὕτω Par. H. in marg. γρ. νότον. — 778. ὑπέκλειν] ὑπὲρ-
 κειν Par. A. πληγαῖσιν εἰκειν Par. K.

773. Ταῖς εὐδαίαις τὸν πλοῦτον ἐκχέουσα τοῦ ταλαιπώρου Par. A. ὁ δὲ μὲν Ὀδυσσεύς Par. C. ἀφανίσ-
 σα Pal. 40. 774. Αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐν ἀριστεραῖς ὀδύναις (sic) Par. A. ταῖς πύλαις τῆς Ἰλίου Par. C. ὁ Ὀδυσσεύς πλείονα — ὀν-
 πων. — πύλαις τῆς Τροίας Vind. II. πύλαις Τροίας, ἕνεκα σώματος Ἀχιλ-
 λεύς Pal. 40. 775. Θεσπέσιος ὁ γαστέριμαργος ἢ ὁ πένης — καρ-
 τερήσει μὲν τῶν δοῦλων Par. A. ἀρτοῦχης Par. B. ὁ πένης Par. C. αἰς πτωχός, ἀπὸ τοῦ μαλεῖν ἐνεκα-
 βορός Pal. 40. 776. Φοβερός ἀπὸ τοῦ στυγρῶ ἀπειλὰς — τῷ κα-
 λῶν λοφῶν ἔχοντι Par. A. τῷ γεν-
 ναίῳ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν
 Par. B. κατηρεῖς Par. C.
 777. Ταῖς λοφδοταῖς κολασθεῖς —
 κατεργήσει δὲ τῶν χειρῶν Par. A.
 ὑβρισθεῖς Pal. 40. 778. Ταῖς
 πληγαῖς ὑπαγορεύειν, καὶ ταῖς τῶν
 ὀστράκων βολαῖς Par. A. προὔσειν
 σκουτέλιον Pal. 40.
 779. Οὐ γὰρ ἀλλότριαι αἱ μᾶστι-
 γες, ἀλλὰ διὰ σθένους Par. A. ἀή-
 δεις Par. C. οὐκ ἀσυνήθεις Vind. II.
 ἀσυνήθεις αὐτῷ αἱ πληγαὶ — μεγάλη
 Pal. 40.
 780. Ἡ σφραγὶς μενεῖ τοῦ Θόαν-
 τος ἐτι ἐν ταῖς πλευραῖς Par. A.

λύγοις τετρανθάσσα, τὰς δ' ἁλμαῶν
ἐπεγκολάπτειν ἀστένακτος εἰρέσει,
ἐκουσίαν σμῶδ' ἄγχα προσάσσων δομῇ,
ὅπως παλεύσῃ θυμωμένοις, κατασκόποις
λάβραις καὶ κλανθμοῖσι φηλῶσας πρόμον. 785
ὄν Βομβυλίας κλιτὺς ἢ Τεμμικία.

781. λυμεῶν] λυμαῶν Par. G. Vind. IV, Vit. III. — 782. ἐπεγκολάπτειν] Codd. mei omnes et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Reich. ἐσεγκολάπτειν Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq.

784. παλεύσῃ] παλάση Par. DBGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Réhd. παλεύσει sola edit. Basil. I. — κατασκόποις] κατασκόπος Par. J. et Neap. III. — 785. κλανθμοῖσι] κλανθμοῖσι Par. J. — φηλῶσας] Eustath. ad Iliad. i. 642. p. 781, 11. ed. Rom. (T. II. p. 304, 25. edit. Lips.) ὅτι δὲ τὸ φηλῶν φηλῶσαι φηλῶσαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγετο κατὰ τὴν συνηθῆσαν τῶν περιστοιχέντων, δηλοῖ καὶ Λυκόφρων εἰπὼν φηλῶσας πρόμον, ἦρουν ἀπατήσας τὸν ἄρχοντα, τὸ δὲ φηλῶ φηλῶσαι τῶν ὑστερὸν ἐστὶ. Cf. Etym. M. p. 160, 38. et 794, 32. Blomf. Glossar. ad Aesch. Agam. v. 475. et Meinek. ad Menandr. p. 15.

786. Βομβυλίας] Par. BEFJ. Vat. 1307. Neap. I. II. Pal. 40. Réhd. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Βομβυλίας Par. H. Vit. I. Βομβυλίας Par. ADGL. Neap. II. Vit. II. III. Ciz. et

Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Βομβυλίας Par. C. et Vind. II. Βομβυλίας Vind. IV. Βαμβυλίας Par. K. Is. Tzetzes ad h. l. ita scribit: Βομβυλίας, τῆς Ἀθηνᾶς — Βομβυλὶα καὶ Βομβύλιον ὄρος καὶ πόλις Βοιωτίας, ὅπερ νῦν λέγεται· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἰωτα. εἰ δὲ εἴπῃς Βομβυλίας καὶ κλιτὺς καὶ ἀκρωρεῖα, ὡς κητικόν, τότε ἀνδρογονον γράφεται· ἢ Βομβυλίας, τῆς Βομβυλίας, ἢ ἡ Βομβυλίας, ἀνδρογονον. Lectionem Βομβυλίας κλιτὺς, habet etiam Steph. Byz. s. v. Τέμμιξ. — κλιτὺς] κλιτὺς. Par. A. De diversa ultimae syllabae quantitate hodie satis constat. Vid. Schaefer. Melet. crit. p. 73. et Monk. ad Hippol. v. 227. p. 34. edit. Lips. Exemplis ibi allatis adde Nicandr. Alex. 34. Νυσαίην ἀνὰ κλιτὺν ὑπέρθεμον ἀφραίνοντες. — Τεμμικία] Τεκμικία

ἐγγαράγμα Par. C. τύπος Vind. II. οὐλή Pal. 40. 781. λεπτὰς ῥάβδοις τρυπηθεῖσα — ἄστινας ὁ Θόας Par. A. ῥάβδοις λεπτὰς νοιανθεῖσα, τρυπηθεῖσα Par. B. κυρίως τρυπηθεῖσα, νῦν δὲ ἐγκολαφθεῖσα Par. C. ῥάβδοις, κλάδοις νοιανθεῖσα — ἄστινας ὁ Ὀδυσσεύς τὴν Τρώαν λυμαῶν Vind. II. ῥάβδος ἐνοσημασθεῖσα — τῶν Τρώων Pal. 40. 782. ἄντι τοῦ τύπτειν — ἄνεν στεναγμοῦ ἐπαιρῶσι Par. A. ἐπιτύπτειν, ἐπιξέειν Par. B. ὑπομείνῃ Par. C. ἐπιξέειν, ἐγγαράσσειν, τυποῦν — ἄνεν στεναγμοῦ ὑπομενεῖ Neap. II. et Vind. II. ἐπ' ἑαυτῇ ἐγγαράσειν δαλῆσαι. Pal. 40. μαστίζειν Neap. III.

783. ἔκουσιον μῶλωτα ἀποπνύζων τῷ σώματι Par. A. κυρίως τῷ ὑφαίμος πληγῇ — προσάπτων. Par.

B. ὑφαίμον πληγῇ ἐντυποῦν τῷ σώματι Vind. II. ἐντυπῶν, φέρων Pal. 40. 784. ἵνα ἐνεδρεύσῃ καὶ ἀγρεύσῃ ἐχθροῖς (sic) κατασκόποις Par. A. σκοπεύσεσι Par. B. ἀπατήσῃ· παλεῦτραί γὰρ λέγονται αἱ πλάται, καὶ, οἷον εἰπεῖν, ἀνδραποδίστριαι (sic) περιστραφαί· θυμωμένοις δὲ τοῖς Τρώας λέγει· κατασκόποις δὲ ἀντὶ κατασκοπεύμασι Par. C. σκοπευτικαῖς Pal. 40. 785. βλάβαις καὶ δάκρυσι ἀπατήσας τὸν πρόμον· ὅθεν φηλῆκες τὰ σῶμα τῇ δαίξει πέπειρα, ὅντα ὡμά Par. A. πληγαῖς Par. C. βλάβαις· ταῖς πληγαῖς, ἀδυρμοῖς ἀπατήσας τὸν Πρίαμον, τὸν πρόμαγον Vind. II.

786. Ὀντινα ἢ ἐν Βοιωτίᾳ κρήνη κακὴν ἀπέδρεφεν, τὸν Ὀδυσσεῖα — ἐξῆλθε ὄρους — ὄρος Βοιωτίας Par. A.

πτενῇ δὲ τύρῃας πλευρὰ λοίγιος στόνῃς 795
 κέντρον δυσάλθης ἔλλοπος Σαρδωνιῆς.
 κέλωρ δὲ πατρὸς ἄρταμος κληθήσεται,
 Ἀχιλλέως θάμαρτος αὐτανέπιος.
 μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτᾶν στέψει λεῶς,
 ὃ τ' αἰπὺ ναίων Τραμπύας ἐδέθλιον, 800

μῶ Par. J. — 795. πλευρὰ] πλευρᾷ Vind. II. Vit. II. — λοίγιος] λόγιος Par. H. eadem lectione in margine repetita. — στόναξ Par. A.

796. δυσάλθης] Sic Codd. mei ad unum omnes, et Editt. Basil. I. Pott. utrq. et Sebast. senau optimo. Dicitur enim Ulysses, pantinacae marinae aculeo transfixus, immedicabili vulnere periisse. Vid. Odys. I. 133. θάνατος δὲ τοι ἐξ ἄλδς αὐτῷ — ἐλεύσεται. ibiq. Eustath. p. 1676, 43. edit. Rom. (T. I. p. 404, 23. edit. Lips.) Nicandr. Ther. 835 sq. λόγος γε μὲν, ὥς ποτ' Ὀδυσσεὺς || ἐγ-ῆτο λευγαλέοιο τυπέλς ἄλλου ὑπὸ κέντρον. — Altera lectio δυσάλγης ex Edit. Aldina transiit in Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. et Reich. — ἔλλοπος] ἔλλοπι

Vit. I. Ciz. ἔλλοπος Rehd. — Σαρδωνιῆς] Par. BDGHJKL. Vind. IV.

Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. Σαρδωνιῆς Par. C. et Vind. II. Σαρδωνιῆς

Par. AEF. et Editt. Pott. utrq. et Sebast. Σαρδωνιῆς Vit. I. et Ciz.

797. κέλωρ] κέλλωρ Par. II. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. metri gratia, ut ait scientissimus editor. — 798. Ἀχιλλέως] Ἀχιλλέως Par. CH. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. et Editt. Basil. I. et Editt. — αὐτανέπιος] ἀνιανέπιος Par. J. Consobrinus Medaeae, Telegonus, Circes ex Ulyssae filius. — 799. μάντιν δὲ νεκρὸν] Muellens in Addend. p. 290: „Audiamus, quae Bachet de Meziriac in Comment. ad Ovid. Epp. Vol. I. p. 103., ut haec verba explicaret, observavit: „Il semble, inquit, qu'il veut donner entendre, qu'à son sepulchre se rendoient des oracles, quand il appelle son corps μάντιν νεκρὸν.“ Sine dubio super sepulcrum erat exstructum templum, in quo erat istud oraculum.“ — Εὐρυτᾶν] Εὐρυτᾶν Par. G. Vind. IV. Vit. III. Legitur hic versus apud Steph. Byz. v. Εὐρυτᾶνες, cufus Codd. Par. 1412. et 1413. et Ms. Perusin. h. l. lectionem Εὐρυτᾶνόν proferunt, ubi manifestum est librariorum ultimae syllabae accentum pro compendio syllabae ὄν habuisse. De accentu Vid. Arcad. de Accent. p. 8, 4. Draco Strat. p. 18, 4. Lobeck. ad Phrynich. p. 196 sq. et Götting. in libello de Accent. gr. ling. p. 62 sq. — στέψει] στείρει edit. Ald. στείρει, honorabit. Vid. Soph. Antig. 431. χοῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στείρει. ibiq. Erfurd. — 800. Τραμπύας] Par. ABCDEFHKL.

ὅλοις· πολυχρόνιον γὰρ ἐὶ ζωὴν λέγει δὲ Ὀδυσσεύς — ὄρος Ἰθάκης Par. A. ὀλισμῶις Par. C. πανούργος ὁ Ὀδυσσεύς — ὄρος Ἰθάκης — πλῆστον Vind. II. ἥρουν πολέμω Pal. 40. 796. Αποκτενῇ δὲ τύρῃας τὰ πλευρὰ ὁ ὀλέθριος· στόνῃς δὲ πᾶν τὸ εἰς οὗτο λήγον Par. A. κέντρον Pal. 40. 798. Κέντρον δυσθεάρετος τῆς τραγῶνος ἰχθύος, τοῦ ἐκ Σαρδωνίου πελάγους Par. A. δυσίατος γὰρ ἡ πληγὴ τοῦ κέντρον τῆς τραγῶνος, ἰχθύος ἀπὸ Σαρδῶν γῆσου Par. C. ἐν τῷ τραύματι — ἡ δυσίατος Pal. 40. 797. Υἱὸς δὲ

τοῦ πατρὸς φρονεὺς ὀνομασθήσεται Par. A. φρονεὺς, σφαγεὺς Par. C. ὁ υἱὸς τῆς Κίρκης, ὁ Τηλέγονος, ὁ φρονεὺς] ἄρταμος, ἀόρταμος τις ὢν, ὁ ἐν ᾧ καὶ ἔκειτο τέμνων Vind. II. 798. Τῆς Ἀχιλλέως γυναικὸς Μηδείας ἐξάδελφος Par. A.

799. Μαντινὸν Ὀδυσσεὺς — ὀνομασθῆν ἀπὸ Εὐρύτου ἔθνος Ἠπειροῦ — στείρει ὁ λαὸς Par. A. τὸν Ὀδυσσεᾶ τιμῆται Par. C. ὀνομα ἔθνος — στεφανώσῃ ὁ λαὸς Vind. II. γενομένην — ὁ Αἰτωλικὸς ὡς ἀπὸ τινος Εὐρύτου Pal. 40. 800. Ὁ τε τὰ ὑψηλὰ κατοικῶν — χωρὰ Ἠπει-

ἐν ἧ ποί' αὐθις Ἡρακλῇ φθίσαι δρόκων
 Τυμφαῖος ἐν θοίνῃσιν Αἰθίων πρόμος,
 τὸν Δακτοῦ τε καὶ Περσέως σποράς,
 καὶ Τημενείων οὐκ ἄπωθεν αἰμάτων.

Πέργη δέ μιν θανόντα Τυρσηνῶν ὄρος
 ἐν Γορτυναίᾳ δέξεται περλεγμένον,
 ὅταν στενάζων κῆρας ἐκπνεύσῃ βίον
 παιδὸς τε καὶ δάμαρτος, ἣν κτείνας πόσις

805

Pal. 40. et Edit. omnes, excepta Sebast. Τραμπύλας Par. G. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Sebast. Τραμπύλας Par. J. Τραμπύλας Neap. I. Steph. Byzant. Τράμπυα, πόλις τῆς Ἠπείρου, πλησίον Βουνίμων. — 801. Ἡρακλῇ] Ἡρακλεῖ Par. H. in marg. γρ. Ἡρακλῇ. Canterus: „Alexandri M. ex Barsine filium, quem Polysperchon, Tyniphaeus seu Epirota, dux Aethicum seu Epirotarum, in Cassandri gratiam interfecit, annos natus XIV. Historiam integram leges apud Diodorum Sic. lib. XX. Hic Hercules ab Aeaco, Perseo et Hercule (eius abnepos Temenus) dicitur originem ducere, quod pater Alexander M. paternum genus ad Herculem et Perseum, maternum ad Aeacum referret.“ — 802. Τυμφαῖος] Τυμβαῖος Neap. I. — ἐν θοίνῃσιν] ex Par. JL. Vit. I. et Ciz. Reliqui omnes θοίναισιν. — 804. ἄπωθεν] Par. FK.

et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ἄπωθεν Par. L. Vit. I. Ciz. ἀποθεν Par. ADEGJ. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. et

Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ἀποθεν Par. BCH. Vit. II. et Rehd. Vid. supra ad v. 425. — 806. Γορτυναίᾳ] Par. ACDEFHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et edit. Sebast.

Γορτυναίᾳ Par. G. Γορτυνίᾳ Par. B. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. Γορτυναίῳ Edit. Basil. I. in Scholiis vero Γορτυνίᾳ. — 807. ἐκπνεύσει] ἐκπνεύσει Par. AK. 808. κτείνας] κτείνει Par. G. Vind. IV. Vit. III.

ρου, ἀπ' ἧς καὶ ἔθνος Τραμπυεῖς
 καλοῦνται — οἰκητήριον Par. A. ὁ
 λαός — ἔδαφος. 801. Ἐν ἡ χωρᾷ

ποτέ πάλιν τὸν Ἡρακλέα, υἱὸν Ἀλε-
 ξάνδρου τοῦ Μακεδόνα καὶ Βαρσί-
 νης, Πολυσπέρχων ὁ Ἠπειρώτης
 Par. A. φονεύσει, ἦτοι ὁ Πολυσπέρ-
 χων Par. C. ὁ βασιλεὺς Pal. 40.

802. Ὁ Ἠπειρώτης ἐν εὐωχίᾳς —
 ἔθνος Ἠπειρωτικὸν ἀρχηγός Par. A.

803. Παρ' ὅσον Ἀλέξανδρος ὁ Μα-
 κεδὼν κατὰ μὲν πατέρα εἰς Ἡρα-
 κλέα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος
 κατὰ δὲ μητέρα εἰς Νεοπτόλεμον καὶ
 Ἀχιλλέα καὶ Δακτοῦ Par. A. Ἡρα-
 κλῇ, τὸν ὄντα ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ
 Δακτοῦ Par. C. μηρόθεν — κτερό-
 θεν Vind. II. λέγει Ἡρακλῇ τὸν
 ἀπώτατον τῆς Περσίδος Pal. 40.

804. Τημενὸς ἀπλόγτος Ἡρακλῆος
 — αὐτὸς πορρωδὲν αἰμάτων Par. A.

ἀπογόνων Ἡρακλῆος — πόρρω συγ-
 γενεάς Vind. II. ἐκγόνων Ἡρακλῆος
 τοῦ παλαιοῦ Pal. 40. 805. Ὅρος

Τυρσηνίας ἡ Πέργη, ἣτις αὐτὸν
 τεθνηκότα — τὸ Τυρσηνῶν ὄρος Par.
 A. φασὶ δέ, ὅτι μετετέθη ὁ Ὀδυσ-
 σεύς ἀπὸ Εὐρυτάνων ἐς Ἠπείρου εἰς
 τὴν Παλλίαν Par. B. ὄρος Τυρση-
 νίας, ἐνθα τὸν Ὀδυσσεύα φασὶ κτε-
 σθαι. — Τυρσηνὸν δὲ Ἠπειρωτικὸν
 ἔθνος, καὶ Ἀθικὸν ὁμοίως Par. C.

806. Πόλις Τυρσηνίας ἡ Γορτυνὴ
 — δέξεται κεκαυμένον Par. A. κατέ-
 τρε Vind. II. 807. Ἀποδάνη Par.
 A. ὁ Ὀδυσσεύς, ἦγουν τὸν θάνατον
 Vind. II. 808. Τηλεμάχου καὶ

Κίρκης — ἦντινα ἀποκτείνας ὁ ἀνήρ
 Par. A. Τηλεμάχου — τῆς Κίρκης
 τῆς γυναικὸς τοῦ Ὀδυσσεύς — τῆς
 Κασσιωπῆς Vind. II. Κίρκην ὁ Τη-
 λεμάχος Pal. 40.

αὐτὸς πρὸς ἔθην δευτέραν ὁδὸν περᾷ,
σφαγαῖς ἀδελφῆς ἡλοκισμένους δέσρην, 810
Γλαύκωνος Ἀψύρτοιο ἔ' αὐτανειψίας.
χῶ μὲν τοσοῦτον θῖνα πημάτων ἰδῶν
ἀστρεπτον ἔθην δύσεται τὸ δεύτερον,
γαληνὸν ἡμαρ οὐ ποῖ ἐν ζωῇ δρακῶν.
ὦ σκέτλι, ὡς σοι κρεῖσσον ἦν, μῖμνειν πάτρα 815

809. δευτέραν] δεύτερον Pal. 40. — περᾷ] περᾶν Par. C.

810. ἡλοκισμένους] ἡλοκισμένον Par. A. — δέσρην] δέσρην Par. CH. δέσρην Vind. II. — 811. Γλαύκωνος] Γλαυκῶνος ἔ' Par. DK. Vind. II. Vit. II. Γλαύκωνος ἔ' Par. G. Vind. IV. Vit. III. Γλαυκοῦ ἔ' Par. E. Eustath. ad Iliad. ζ'. 234. p. 638, 61. edit. Rom. (Tom. II. p. 105, 40. edit. Lips.) δι' δὲ καὶ ἕτεροι Γλαῦκοι διώσημοι, δῆλον καὶ αὐτό· ἐν οἷς καὶ ὁ Ἀθηδόνιος καὶ ὁ παρὰ Ἡροδότῃ (I. 25. coll. VI. 86.) καὶ ὃν δὲ Γλαῦκωνα ὁ Λυκόφρων καλεῖ παρωνύμιος. — Ἀψύρτοιο ἔ'] Ἀψύρτοις ὅτε αὐτανειψίους Par. A. vitiosissime. αὐτανειψίας, quod est merum vitium typographicum editionis Basil. II., repetitum est in Editt. Commel. Steph. Reich. et a Lectio in Collect. Poetar. Graec. Tom. II. In novissima editione operae dederunt τε αὐτανειψίας, invito, opinor, editore.

812. τοσοῦτον] Par. DFGKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. τοσοῦτων Par. ACEH. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph.

τοσοῦτον Par. B. Vind. II. Vit. II. τούτων Par. J. Vulgata lectio, cui quidem vides meliores Codd. refragari, nihilominus tamen retinenda erat, cum propter verbum ἰδῶν, quod flagitare videtur, ut epitheton ad θῖνα accedat, tum quod verissime ille πολύτλας dicendus sit multitudinem malorum tandem oppressus occubuisse. Tot enim calamitatibus iam ante exantlatis, quot nemo fere ante eum tulerat, vidit etiam in extrema senecta uxorem a filio caesam, hunc rursus domestica caede interemptum, et se ipsum denique insanabili vulnere ab altero filio sauciatum: ita ut, licet haec mala horribilia sint, convenientius tamen h. l. ingens malorum series commemoretur. — 813. ἀστρεπτον] Par. ABCEFGKL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. ἀστρεπτον Par. DGH. (hic in marg. γρ. ἄστρ.) Vind. II. (γρ. ἄστρ.) IV. Vit. II. III. Rectissime Scholiastes antiquus: ἀπ' οὐ οὐκ ἂν ὑποστρέψῃ, ὡς πρότερον· locus enim intelligitur, unde nullus ei iterum reditus futurus sit; quem ἀνόστητον βρέθρον dicit Nonnus Dionys. XXX. 159. — 814. ζωῇ] Hanc formam h. l. libri omnes tuentur. Vid. Elmsl. ad Eurip. Med. 946. p. 243. sq. edit. Lips. — δρακῶν] δράκων Vit. I. δρακῶν Ciz. vitiose.

815. ὡς] ὡ Par. D. cum glossa ὥτινι. ἢ Vit. I. et Ciz. superaddito ὡς. — μῖμνειν] μένειν Par. L. — πάτρα] πάτραν Par. L. Pal. 40. εἰς

809. Αὐτὸς πρὸς ἔθην ἀπελεύσεται Par. A. ἡγουν ὁ Τηλέμαχος· πρότερον τὰς ἡ Κίρκη ἑώρα; ἔπειτα καὶ αὐτὸς Vind. II. ἡγουν μετὰ ταῦτα ἔρχεται Pal. 40.

810. Ταῖς σφαγαῖς τῆς ἀδελφῆς Κασσιόφνης τετιμημένους τὸν αὐχένα Par. A. τῆς Κασσιόφνης — τετιμημένους τράχηλον Vind. II. 811. Τοῦ Γλαυκοῦ, τοῦ Πασιφῆος καὶ Μίνωος — τοῦ Ἀλγίου· οἱ τούτων παῖδες

αὐτανέψιοι, ἡγουν ἐξάδελφοι Par. A.

812. Καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς τοσοῦτον σωρὸν πημάτων ἰδῶν Par. A. ὁ Ὀδυσσεὺς πλήθος βλαβῶν Vind. II.

813. Ἀπ' οὐ οὐκ ἂν ὑποστρέψῃ, ὡς πρότερον — ὑπεῖσελθῃ τὸ δεύτερον Par. A. 814. Γαληνῇ ἡμέρᾳ οὐποτε ἐν ζωῇ βλέψας Par. A.

815. Ὡς ταλαίπωρε, πῶς σοι κρεῖσσον ὑπῆρχεν μένειν ἐν τῇ πατρίδι Par. A. μῖαν — μένειν Vind. II.

βοηλατοῦντι, καὶ τὸν ἐργάτην μύκλον
κάνθων' ὑπὸ ζεύγλῃσι μεσσαβοῦν ἐτι
πλασταῖσι λύσεως μηχαναῖς οἰστροημένῳ,
ἢ τηλικῶνδε πείραν ὀτλήσαι κακῶν.

‘Ο δ’ αἰνόμετρον ἀρπαγεῖσαν εὐνέτης
πλάτιν ματεύων, κληδόνων πεπυσμένος,
ποθῶν δὲ φάσμα πτηνόν, εἰς αἶθραν φυγόν,

820

πατρός Par. B. — 816. βοηλατοῦντι] βοηλατοῦντα Par. A. et Vat. 1307. βοηλατοῦν Ciz. — 817. κάνθων' κάνθωνες Par. A. Schol. ad Aristoph. Pac. 81. κάνθων δὲ κυρίως ὁ ὄνος. et ad Vesp. 179. Apud Aelianum Hist. Anim. X. 40. commemoratur κάνθων Σκυδικός. Vid. etiam Interpp. ad Aelian. Var. Hist. I. 27. p. 50 sq. edit. Gronov. et Eustath. ad Odys. i. 222. p. 1625, 40. edit. Rom. (T. I. p. 337, 4. edit. Lips.) — ζεύγλῃσι] Par. DGKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. ζεύγλαισι Par. AB

CEFHJ. Vind. II. Vit. II. Pal. 40, et Editt. Basil. I. et Steph. ζεύγλαισι Rehd. — 818. λύσεως] λύσεως Par. BC. — οἰστροημένῳ] οἰστροημένον Par. A. et Vat. 1307. — 819. τηλικῶνδε] τηλικῶν δὲ Neap. I. II. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. τηλικῶν δὲ Editt. Ald. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq. — πείραν] μοῖραν Par. K. πείραν τομῆσιν apud Soph. Electr. 463. (Herm.) — 820. ‘Ο δ’] ὁ δ’ Par. A. — αἰνόμετρον] Cf. infra v. 1354, αἰνόμετρον μυθόν, et Aesch. Agam. v. 692. ibiq. Blomf. Gloss. p. 213. edit. Lips. — εὐνέτης] εὐνάστης Ciz. εὐνάστης Vit. I. — 821. πλάτιν] πλάστιν Par. L. Vit. I. et Ciz. πλάτιν Par. EGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Suid. h. v. πλάτις, ἡ γυνή. παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσι, (v. 132.) καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι. Quae eadem habent Schol. ad Aristoph. I. I. et Faventin. h. v. Cf. etiam Hesych. v. πλάτις ibiq. Interpp. — ματεύων] μαστεύων Vit. I. ματεύων Par. E. et Ciz. ματαῖαν Par. K. — κληδόνων]

κληδόνος Par. F. Pal. 40. κληδόνων Rehd. — πεπυσμένος] πεπεισμένος Par. L. — 822. φάσμα πτηνόν] Cf. Eurip. Helen. 605—619. (Dind.) — αἶθραν] αἶθραν Par. AG. Vind. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. αἶθρα Ciz. et Rehd. αἶθρα Vit. I. — φυγόν] φυγών Vit. III.

816. Βοῦς ἐλαύνοντα, καὶ τὸν ἐργάτην ὄνον Par. A. ἤγουν τὸν λάγνον, διὰ τὸ ἀδδηφάγον καὶ κατωφρερές Par. B. παχυτρέχην Par. C. ἤγουν ἐλαύνοντι τοὺς βόας — τὸν ὄνον λάγνον Vind. II. 817. Τὸν ὄνον ὑπὸ ταῖς ζεύγλαις — ὑπὸ τὰς τοῦ ζυγοῦ γλυφὰς ἐπιευννύνει — μέσσαβα γὰρ αἱ γλυφαὶ τοῦ ζυγοῦ Par. A. ὄνον σεσαγμένον Par. C.

818. Τέχναις — μαινομένῳ Par. A. ψευδέσι μανίας πανουργίαις — σοὶ Vind. II. πεπλασμέναις — μαινομένῳ Pal. 40. 819. Ἡ τηλικούτων πείραν κατερεῖσαι κακῶν Par. A.

820. Ὁ δὲ Μενέλαος τὴν ἐπὶ κακῷ γαμηθεῖσαν αὐτῇ — ἀρπαγεῖσαν — γαμέτης Par. A. 821. Γαμε-

τὴν, γυναῖκα ζητῶν, τὴν πελάζουσαν καὶ μιγνυμένην — τῶν προδῆσεων καὶ μαντευμάτων καὶ τῆς φήμης ἀκροῶς Par. A. γυναῖκα τὴν Ἑλένην ζητῶν — φημῶν, μαντευμάτων — μαθῶν Par. C. τὴν γαμέτην ψηλαφῶν, ζητῶν — ἀπὸ φημῶν, τῶν προδῆσεων καὶ μαντευμάτων Vind. II. γυναῖκα — παρὰ τὸ πλάζειν καὶ μύγνυσθαι — μαντείας τοῦ Ἀπόλλωνος — μαθῶν, ἀκούσας Pal. 40.

822. Πρῶτος Ἡρόδοτος περὶ τῆς Ἑλένης τὸ εἰδωλὸν παρήγαγε· καὶ Ἡρόδοτος δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ μὲν ἀληθινὴ Ἑλένη ἔμεινε παρὰ τῷ Πρωτεῖ, τὸ δὲ εἰδωλὸν αὐτῆς συνέπλευσεν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ τὴν Τροίαν — εἰς εὐδάν, εἰς αἶθραν φυγῶν

ποῖους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσῃ μυχούς;
ποῖαν δὲ χέρσον οὐκ ἀνιχνεύσει μολῶν,
ἐπόψεται μὲν πρῶτα Τυφῶνος σκοπᾶς,
καὶ πέμπελον γραῦν μαρμαρουμένην δέμας,
καὶ τὰς Ἑρεμβῶν ναυβάταις ἡχθημένας
προβλήτας ἀκτᾶς. ὄψεται δὲ τλήμονος
Μυρῶας ἐρυμνὸν ἄστν, τῆς μογοστόκου

825

824. μολῶν] μολῶν Vit. II. — 825. πρῶτα] πρῶτον Par. J. — Τυφῶνος σκοπᾶς] Rectissime Muellerus: „In promptu est, si quid equidem iudico, Ciliciam hic intelligi, quae regio natalis et sedes Typhonis, et in qua cubile eius Typhoneus specus fuit; Pomp. Mel. I. 13. et Hom. II. β. 783. qui ἐν Ἀρίμοις eum habitasse canit. Ἀριμα vero fuisse montes Ciliciae docet Steph. Byz. ad h. v. Cf. etiam Heyne ad Hom. I. I. “ Vid. Eustath. ad Iliad. I. I. p. 346, 38 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 281, 14. edit. Lips.) coll. Etym. M. p. 772, 40 sqq. — 826. πέμπελον] πέμπλον Vind. IV. Etym. M. p. 660, 6. πέμπελος. Λυκόφρων, ἡ γραῦς· παρὰ τὸ εἶναι πλησίων τοῦ πέμπεσθαι εἰς ἄσθν. — 827. τᾶς] τῶν Rehd. — Ἑρεμβῶν] Vid. Bernhardt ad Dionys. Perieg. v. 180. p. 566. — ναυβάταις] Par. AFJ. Neap. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I., et Sebast. ναύταις Par. BDEGHKL. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. II. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. ναύτας Par. C. cum glossā οἰκίας. ναύτας Vit. III. — ἡχθημένας] Sic Codd. quos vidi, omnes, et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. ἡχθυμένας Edit. Basil. I. ἡχθυωμένας e Cod. Vat. 117. in textum recepit Sebastianus; cuius mutationis iudicium penes te esto, erudite Lector.

Par. A. τὸ εἶδωλον τῆς Ἑλένης, ἣ ἦδη εἰς Ἄιδου πεμπομένην, τὴν ἀπολιθωθείσαν Vind. II. Κύπρον ἀπὸ μέρους Pal. 40. 827. Καὶ τὰς τῶν Ἀράβων καὶ Τρωγλοδυτῶν — ναύταις μεμνημένας Par. A. ἐχθράς, διὰ τὸ τραχὺ καὶ δύσκολον τοῦ τοποῦ Par. B. Τρωγλοδυτῶν οἰκίας — βαρυτίτους, διὰ τὸ εἶναι ὑπὸ γῆν Par. C. Ἀράβων, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρα βαλνεῖν, οἰκεῖν Pal. 40.

828. Προβεβλημένους σκοπέλους, τόπους — δεῖσεται δὲ τοῦ ταλαιπώρου Par. A. ἐπηρμένους εἰς ὕψος ὄχθας τοῦ Νεῖλου δηλαδὴ Par. C. αἰγιαλούς Vind. II. 829. Τῆς Μυρῶας, πόλεως Φοινίκης, τοῖς ἰσχυρὸν ἄστν. Μυρῶα ἡ νῦν καλουμένη Βύβλος ἐν Φοινίκῃ, περὶ ἧς Διονύσιος ὁ περιηγητὴς (v. 912.) Βύβλον ἰ ἀρχαῖον καὶ Σιθῶν ἀνθεμόεσσαν. — Ἦρας θυγάτηρ, ἐπισχετικᾶς τῶν ὠδίνων τῶν τικτουσῶν γυναικῶν — τὰς ἐν τῷ τέκτει, μογεῖν Par. A. τῆς Θεῆαντος θυγατρὸς — κορυμνώδες — τὴν Βύβλον — ἡστίνος Μυρῶας τὰς ἐν τῇ γέννῃ κακοπαδεῖας Par. C. ὄνομα

ᾠδῖνας ἐξέλευσε δενδρώδης κλάδος.
καὶ τὸν θεῖα κλαυσθέντα Γαύαντος τάφον
Σχοινίδι μουσόφθαρτον Ἀρέντα, Ξένη,
κραντῆρα λευκῇ τὸν ποτ' ἔκτανε πτέλας.
ἐπόψεται δὲ τύρσιος Κηφῆδας,

830

831. κλαυσθέντα] κλασθέντα Par. A. perperam. — 832. Σχοινίδι] Sic recte Par. G. Vind. IV. Vit. III. Reliqui libri Σχοινίδι, excepto Par. A.,

qui praebet Σχοινῆδι. — μουσόφθαρτον] μουσοφθάρτον Par. G. — Ἀρέντα] Ἀρέντα Par. C. Ἀρέντα Vit. I. — Ξένη] Herodoti locum (lib. II, 112.) iam a Pottero allatum vidimus: ἐστὶ δὲ (ἐν Μέμφει) ἐν τῷ τεμένει τοῦ Πρωτέος ἱερὸν, τὸ καλεῖται Ξένης Ἀφροδίτης· συμβάλλουσι δὲ τοῦτο τὸ ἱερὸν εἶναι Ἐλένης τῆς Τυνδάρω, καὶ τὸν λόγον ἀκριβοῶς ὡς διατηρήσῃ Ἐλένη παρὰ Πρωτέϊ, καὶ δὴ καὶ οὗ Ξένης Ἀφροδίτης ἐπωνυμίον ἐστὶ· δσα γὰρ ἄλλα Ἀφροδίτης ἱρά ἐστι, οὐδαμῶς Ξένης ἐπικαλεῖται.

833. κραντῆρι] Nican. Ther. 446. sq. ἐν χρῶτὶ νύγμα || εἶδεται αἵμα-
χθέντος ὑπὸ κραντῆρος ἀσάλου. ibique Scholiastes: κραντῆρες λέγονται οἱ ἴσπερον ἀναβαίνοντες ὀδόντες παρὰ τὸ κραντεῖν καὶ ἀποπληροῦν τὴν ἡλικίαν· νεώτερον (adulta aetate) γὰρ ἦδη ἡμῶν γενομένων φρονται οἱ ὀδόντες οὗτοι. Κλεάνδρος δὲ σωφρονοιστῆρας (Weisheitssöhne) αὐτοὺς καλεῖ, διὰ τὸ ἅμα τῷ ἀνιέναι αὐτοὺς καὶ τὸ σώφρον τοῦ νοῦ λαμβάνειν ἡμῶς. Cf. Hesych. h. v. et Polluc. Onom. II. 92. — πτέλας] πτέλας Par. E. Hesych. πτέλα· οὗς, ἀπὸ Λακωνίων. ἡ εἶδος δένδρου. ubi prior glossa videtur ad vocem πτέλας pertinere. — 834. τύρσιος] Sic Par. CFH. Vind. II. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Meurs. utrque. Steph. Pott. utrque et Sebast. τύρσιος Parisini reliqui, Vind. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Reich. Videntur enim inter Grammaticos fuisse, qui τύρσιος scriberent ὀξυνοούμενον, quasi παρώνυμον esset a τύρσιος (τὸ ἐν θύρῃ οἰκοδόμημα Hesych.). Regulam vid. apud Arcad. de Accent. p. 34, 19. τὰ εἰς οἷς — τὰ μέντοι παρώνυμα χροῖσιν τῇ ὀξείᾳ· χρύσης χρύσις, νῆσος νησίς· σεσημεῖωται τὸ αἰς ὁ ῥυτός, ἀπὸ τοῦ αἰσῆς γεγονός. De significatione vocis τύρσιος vid. supra ad v. 717. et adde Schol. ad Pind. Olymp. II. 127. τύρσιν, πόλιν· κυρίως δὲ τὸ τεῖχος. λέγονται γὰρ πρῶτοι Τυρσηνοὶ τὴν τῶν τευχῶν κατασκευὴν εὐρηκέναι. Erotian. Lex. Hippocr. τύρσις· βακχεῖος ἐν α' φησί· σκηρῇ, ἡ πυργος ἢ προμαχῶν. — Κηφῆδας] Κηφῆδας Par. G.

γυναικός — ἦγον τὴν Βύβλον, στεφάνων πόλιν — ἡστίνος ἐπισχετικῶς τῶν ᾠδῶν Vind. III. 830. Τόκους ἐξέφυσεν (sic) — ὁ τῆς μυσθῆνης κλάδος Par. A. τὰς ἐπὶ τοῦ τοκετοῦ, ἦγον διὲ ἐγέννησε τὸν Ἀδωνιν — ἦνοιξε τοῦ δένδρου φλοιός Par. C. 831. Καὶ τὸν τῇ θεᾷ κλαυσθέντα — τοῦ Ἀδωνίδος παρὰ Κυπρίοις· ἡ δὲ εὐθεῖα ἐστὶν Γαύας Par. A. θρηνηθέντα — Ἀδωνίδος — ἦγον περὶ Ἀδωνιν περιφραστικῶς Par. C. τῇ Ἀφροδίτῃ — τοῦ Ἀδωνίδος παρὰ Κυπρίους Vind. II. θρηνηθέντα — Ἀδωνίς Γαύας παρὰ Κυπρίοις· περιφραστικῶς τὴν Κυπρον Pal. 40.

832. Τῇ Ἀφροδίτῃ ἐν Σχοινί· Σχοινίς δὲ ἐστὶν ἡ εὐθεῖα — τὸν

ὑπὸ τῶν Μουσῶν φθαρόντα — τῇ Ἀφροδίτῃ Par. A. τῇ δάτῃ σχοινίου συνδεοῦσά τοὺς ξένους πρὸς συνουσίαν· ἡ τῇ καταφορικῇ — τὸν ἀναρεθέντα ὑπὸ τῶν Μουσῶν — τῇ ἀρμοποιῷ — τῇ φιλοποιῷ· ἐπιδεῖα Par. C. ἀρμοσύνη — φιλικῇ Pal. 40.

833. Τῇ ὀδόντι δέντινα ποτε ὁ κάπρος· παρὰ Κιλίκων — ἔκτεινεν Par. A. ὀδόντι, παρὰ τὸ τὰ κραναὰ τέλειν Par. B. ὁ κάπρος, ὁ ἀγριὸς χοῖρος Par. C. 834. Θάσεται δὲ τὰς πόλεις καὶ τύρσεις, ἀνοικοδομήματα — τὰς Αἰθιοπίας· ἀπὸ Κηφῆως, βασιλέως Αἰθιοπῶν Par. A. θάσεται τὰς πόλεις, τὰ τεῖχη — ἦγον τὰς τοῦ Κηφῆως βασιλέως Αἰθιοπίας· ἦγον καὶ τὴν Αἰθιοπίαν

καὶ Λαφρίου λακτίσμαθ' Ἐρμαίου ποδός, 835
 δισσάς τε πέτρας, κέπφος αἷς προσήλατο
 δαιτὸς χατίζων. ἀντὶ θηλείας δ' ἔβη,
 τὸν χρυσόπατρον μόρφον ἀρπάσας γνάθοις,

Vind. IV. Vit. III. *Κηρηνίδας* Par. A. cui lectioni favere videntur *Agatharchides* in Photii Bibl. p. 442. ed. Bekk. οἱ γὰρ περὶ Κλεινίαν ἰστορικοὶ φασιν, ἀπὸ τῆς ποιητικῆς ἔκφρασις καὶ αὐτοὶ ἄδειαν λαβόντες, ἔξ Ἀργούς εἰς Ἀλδιονίαν (ἐκαλεῖτο δὲ τότε Κηρηνία) παραγεγονότα ἐπὶ λύσει τῆς Κηφείας θυγατρὸς τὸν Περσέα. et Nonn. Dionys. II. 682 sq. ἐπεὶ Νοτίην γδ' ὄνα Κηφείης || γάσσαστο, Κηρηνῶν ἐπιήρανος Ἀλδιονίην. Recte tamen hanc formam improbavit Tzetzes: πρόσχες δέ, μὴ γράψης Κηρηνίδας, ὥς οἱ μωροί, λέγοντες Κηρήνας τοὺς Ἀλδιόπας λέγεσθαι. Cf. Nicandr. Alex. v. 100.

Περσεὺς ἦν ποτε ποσσὶ λιπὼν Κηρηνίδα γαῖαν.
 et Etym. M. p. 512, 14. — 835. λακτίσμαθ' λακτίσμα θ' Par. H. — Ἐρμαίου] Par. ADGKL. Vat. 1307. Neap. I. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. et editt. Bas. I. et Steph. Ἐρμέου Par. BCEFHJ. Neap. II. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. Ἐρμέου Neap. III. ex correct. (Par. D. in marg. γρ. Ἐρμέου ἦτοι Ἐρμέου.) et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. Nostra lectio confirmatur etiam Is. Tzetzae testimonio, licet inepte eam explicantis: οἱ μὲν πάντες τὸ μῦθον ἀνερπύοντες γράφουσιν, ὡς εἰσιν, οὐκ εἰδότες διαφοράν. ἐγὼ δὲ ἔρμα, ἔρμαιον τὸ εὐρῆμα, καὶ ἡ γενικὴ ἔρμαϊον, τοῦ εὐρῆματος. Ἐρμέου δὲ ποδός, τοῦ Ἐρμειακοῦ, ψιλόν, ὅτι ἐκθλίψει τοῦ ἰωῖα γέγονεν. — 836. κέπφος] κέμπος Par. E. De hac vocē vid. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. τ. 913. p. 311. edit. Lips. et Schol. ad Pac. v. 1065. — προσήλατο] προσήλατο Par. CFGI. Neap. I. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I.

838. μόρφον] γρ. καὶ μόρφον Par. H. in marg. In accentu huius vocis paene invitus sequor Grammaticorum canonem, nullo, ut saepissime talia, certo fundamento nitentem; vid. Schol. Venet. ad Iliad. ω'. 316. μόρφον, ὡς ὕπνον· καὶ οὕτως ἔχει ἡ ἀνάγνωσις. — τὰ γὰρ εἰς οὐ λέγοντα δισύλλαβα, μὴ ἔχοντα παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ γένους, ἔχοντα πρὸ τέλους τὴν οὐ συλλαβὴν, πάντα βαρύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς μὲν ληγόντων· οἷον χόρτος, φόρτος, δορκος, ὕρθος τὸ μονογενές, (ἦν δὲ ζῶων Γηρυνόου Favor.) πόρνος· οὐ γὰρ θηλυκὸν αὐτοῦ τὸ πόρνη. οὕτως θέλει καὶ τὸ πτόρθος, οὕτως μόρφνος. παρεφύλαξα δὲ τὰ εἰς μὲν διὰ τὸ κορμός καὶ φορμός. Quae iisdem fere verbis leguntur etiam apud Etymologum p. 591, 25. et Favorinum fol. 366. edit. Rom. Cf. Arcad. de Accent.

θεάσεται Par. C. τῆς Ἀλδιονίας, ἥς βασιλεὺς Κηφείας, ὁ Ἀνδρομέδας πατήρ Pal. 40. 835. Καὶ Λαφρίου πηγήν· Λαφρίος ὁ φιλόξενος· λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν ἐπιδεικτικῶς. φασὶ δέ, ὅτι ἐν Ἀλδιονίᾳ Ἑρμῆς φυλάττων κατὰ βουλὴν τοῦ Διὸς τὴν Ἰώ, ἐν μὴ βλαβῇ ὑπὸ τῆς Ἑρας, καὶ διηγήσας ἐλαττίσας τὴν γῆν, καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ· ὅθεν καὶ Ἑρμού πτέρνα καλεῖται Par. A. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐπὶ φρεσὶ· Μάρκιος ὁ φιλόξενός ἐστι· ἐστὶ δὲ ἐπιδέον Ἑρμού — ἦγον τὸν τόπον, ὃν ποδὶ ἐλαττίσας ὁ Ἑρμῆς ἐν Ἀλδιονίᾳ Par. C. φυλάττων τὴν Ἰώ — διηγήσας ἐλαττίσας καὶ ἀνέδωκεν

ὕδωρ — Ἑρμού — τὴν Ἀλδιονίαν λέγει Pal. 40. 836. Τὰς δύο δὲ πέτρας — νῦν τὸ κῆτος καταχρηστικῶς· αἷς προσεπῆψεν Par. A. ἦγον τὴν Ἰόνην — πέτρας, προσήλαξε Par. C. ἐπὶ φρεσὶ Ἀλδιονίαν — τὸ κῆτος Pal. 40. 837. Εὐωχίας χορίζων Par. A. τροφῆς· λέγει δὲ τοῦ φαγεῖν τὴν Ἀνδρομέαν, τοῦ Κηφείας θυγατέρα — χορίζων — ὑπεχώρησε Par. C. εὐωχίας χορίζων — ἀντὶ τῆς Ἀνδρομέδας — ὑπεχώρησε τὸ κῆτος Vind. II. 838. Τὸν Περσέα λέγει — μορφνὸν δὲ αἰτόν, ἀρπάσας αἰαγούσι Par. A. τὸν Περσέα, τὸν υἱὸν τοῦ Διὸς· ἦγον ὁ ἔχων πατέρα τὸν

τὸν ἡπατουργὸν ἄρσεν' ἀρβυλόπτερον.
πεφῆσεται δὲ τοῦ θεριστῆρος ξυρῷ,
φάλαινα δυσμίσητος ἐξινωμένη,
ἵπποβρότους ὠδῖνας οἷξαντος τόκων
τῆς δειρόπαιδος μαρμαρώπιδος γαλῆς.

840

p. 62, 9. ubi in verbis τὸ δὲ μόρμος ὁ μέγας corrige, ὁ μέλας. Rectius autem, ut videtur, ὀξυτονεύεται haec vox apud Hesiodum Scut. v. 134. μορμοναὶ φλεγύαο. quae verba afferens Etym. M. p. 792. explicat: τουτέστι μέλας αἵτου. Similiter etiam Lex. Seguer. p. 303, 22. μορφόν· εἶδος αἵτου. et Photius Lex. p. 275. (Pors.) Utrumque accentum, e diversis glossis desumptum, habet Suidae compilatio: μορμόν· σκοτεινόν. μόρμος· εἶδος αἵτου, ὁποῦν μορμόνός τις ὦν· ὁ αἶν περὶ γόνον μεμορμημένος. μόνοι γὰρ οὗτοι τῶν αἵτων οὐ κυναγετοῦσιν, ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι τρέφονται. — 839. ἀρβυλόπτερον] Explicat hoc verbum Eustathius ad Odys. μ'. 70. p. 1712, 23. edit. Rom. (T. II. p. 9, 40. edit. Lips.) οἱ δὲ Βορεάδαι, Ζήτης καὶ Κάλαϊς, οὓς ὁ μῦθος πτερωτοὺς πλάττει, καθά που καὶ Περσέα τὸν ποιητικῶς ἀρβυλόπτερον, ἦγουν πτερόπουν κατὰ τὸν μῦθον· ταῖς γὰρ ἀρβυλαῖς, (corrige ἀρβύλας) αἵπερ εἰσὶν εἶδος ὑποδήματος, οἱ πόδες δηλοῦνται. Cf. Etym. M. p. 135, 11. Galen. Gloss. Hipp. p. 66. edit. Steph. ἀρβύλαι· ὑποδήματα τὰ βαθεά. Phot. Bibl. Cod. III. p. 2, b. 18. edit. Bekk. ex Nonnoso: οὗτοι τὰ σανδάλια, φησί, νυνὶ λεγόμενα ἀρβύλας ἔλεγον οἱ παλαιοί.

841. φάλαινα] φάλλαινα Par. CFJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Basil. I. — ἐξινωμένη] ἐξενωμένη Par. A. — 842. ἵπποβρότους ὠδῖνας] ἵπποβρότους Vit. I. Ciz. Cf. Nonn. Dionys. XXV. 40—42. XXXI. 23. — τόκων] τόκον Par. A. — 843. μαρμαρώπιδος] μαρμαρόπαιδος Par. K.

εἰκασθέντα χρυσῷ — αἵτον, τὸν Περσέα — λαβὼν, ἦγουν τὸ κῆτος, σιαγόναι Par. C. 839. Τὸν μάγειρον τοῦ κῆτους, τὸν ἀνδρεῖον· τὸν ἔχοντα πτερωτὰ ὑποδήματα· ἀρβύλη γὰρ εἶδος ὑποδήματος Par. A. τὸν ἀνδρεῖον· τὸν πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα Par. B. τὸν κατεργασθέντα τοῖς ἡπάτοις Par. C. τὸν ταχυτάτον Neap. III. ἐπώνυμον τοῦ Περσέως, τὸν μάγειρον, τὸν Περσέα ἰσχυρόν — πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα, πεδολόπεδον Vind. II. γενναῖον· ἔχοντα πτερά εἰς τοὺς πόδας, ἢ πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα Pal. 40.

840. Φονευθήσεται δὲ τοῦ Περσέως τῷ ἔφει, ἢ δρεπάνῳ· ξυρῶν δέ, διὰ τὴν ἀκμὴν Par. A. λογχοδρεπάνῳ Par. B. ἦγουν τοῦ Ἀκάμαριος δρεπάνῳ Par. C. φονευθήσεται, ἀναιρεθήσεται, ἀντὶ τοῦ φησεται — ἦγουν τοῦ Περσέως λογχοδρεπάνῳ Vind. II. 841. Νῦν ἡ Γοργώ, ἡ πολυμίσητος — ἐκνευρισμένη Par. A. ἐκνευρισμένη Par. B. μεμισμένη, πείνουμένη Par. C. τὸ κῆτος αὐτὸ — ἡ μυστή, ἡ ἀσθε-

νῆς, ἐκνευρισθεῖσα Vind. II.

842. Ἐπειδὴ δύο παῖδας ἔτεκεν· ἵππον μὲν, τὸν Πήγασον· βροτὸν δὲ ἄνδρα, τὸν Χρυσάορα — τοῦ Περσέως Par. A. ἦγουν τὰς γεννησάσας τὸν Πήγασον ἵππον καὶ τὸν Χρυσάορα ἄνθρωπον — ἦγουν τὸν τραχήλον τῆς Μεδοῦσης Γοργόνης καὶ ἄνθρωπον γεννῶσα — ἀποξάντος αὐτοῦ τοῦ Περσέως Vind. II. 843. Τῆς ἐκ τοῦ τραχήλου τεκούσης Γοργόνης, καθάπερ αἱ γαλαί· τὸν Χρυσάορα καὶ Πήγασον — τῆς ἀπολωδούσης τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς — τῆς Γοργόνης· καὶ αὕτη γὰρ, ὥσπερ ἡ γαλῆ, ἐκ τοῦ στόματος (sic) ἐγέννησεν Πήγασον καὶ Χρυσάορα Par. A. τῆς λέθους ποιούσης τοὺς ἀνθρώπους, τῆς Γοργόνης· ἢ θαλάσσια γὰρ γαλῆ ἐκ τοῦ τραχήλου γεννᾷ Par. C. τῆς τεκούσης παῖδας ἐκ τοῦ τραχήλου — τῆς ἀπολωδούσης τοὺς ἀνθρώπους — θαλάσσης, τῆς ποιούσης γαλῆν (sic) Vind. II. φοβεῖς· ἀπολωδούσης τοὺς ὄντωντας αὐτὴν Pal. 40.

ὅς ζωοπλαστῶν ἄνδρας ἐξ ἄκρον ποδὸς
ἀγαλματώσας ἀμφελυτρώσει πέτρων,
λαμπτηροκλέπτης τριπλανοῦς ποδηγίας.
ἐπόψεται δὲ τὰς θερειπότους γύας,
καὶ ρεΐθρον Ἀσβύστια καὶ χαμευνάδας

845

845. ἀμφελυτρώσει πέτρων] ἀμφελυτρώσας Par. E., Solus Par. A. πτε-
ρῶν, quod refingendum est in πέτρῳ. vid. Schol. min. et Paraphrasis
Vaticanum: καὶ τῇ λίθῳ αὐτῆς περισκεπᾷ, ἥγουν ἀπολιθώσκει. Reli-
qui tamen libri et impressi omnes Genitivum tuentur, sive πέτρων ex-
hibentes; sive, proclivi errore, πέλων Par. L. Vit. I. et Ciz. *Sebastianus*
tamen, respiciens fortasse ad v. 75., de suo dedit πέτροις, qua corre-
ctura locus minime indiget. — 846. τριπλανοῦς ποδηγίας] Intelligitur
oculus ille, quo duce Gorgones alternante vice utebantur. Eodem
sensu dixit *Nonnus* XXV. 36. Φορκίδος ἀγρόπνοιο λαβὼν ὀφθαλμὸν
ἀλήτην. Male igitur Scaliger:

Sagax tricaecae lucifer custodiae.

847. θερειπότους] θερειβρότους Par. A. quod accuratissimo librario
excidit pro θερειβρότους, explicatum ab *Eustathio* ad *Iliad.* β. 287. p. 222,
20. edit. Rom. (T. I. p. 180, 21. edit. Lips.) πρὸς δὲ τὸ ἱππόβοτον σύγ-
κεται καὶ ὁ βούβοτος λειμῶν. καὶ αὐτὰ δὲ πῶς καὶ τὸ θερειβρότον συγ-
τέθεται, ὃ δηλοῖ τόπον κατὰ τοὺς παλαιούς ἔχοντα καὶ ἐν θέρει νομίας.
Vid. *Herm.* ad *Soph.* *Trach.* 187. — γύας] Par. ABDEFHJK. Vit. II.
et Edit. Basil. I. et Reich. γυίας Par. CGL. Vind. II. IV. Vit. I. III.
Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. reliquae omnes. — 848. Ἀσβύστια] Ἀσβύ-
στια Vind. II. Eodem nomine Nilum appellavit *Callimachus* apud *Steph.*
Byz. v. Ἀσβύστια (*Callim.* fragm. XIII. p. 422. ed. Ernest.) οἷα τε Τυρ-
ῳανὸς ἐν ὕδασι Ἀσβύσταο. — χαμευνάδας] Par. ACEFHJ. Neap. I. II.
III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Edit. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs.
utrq. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. χαμευνάδας Par. BDGKL.
Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. χαμευνάδων Edit. Basil. I.
in textu, in Schol. autem χαμευνάδας. Proprie apud *Homerum* *Odys.* x'.
243. ξ'. 14. dicuntur σῦες χαμαιευνάδες h. e. αἱ γαμαὶ κοιμώμεναι, ubi
haec monuit *Eustathius* p. 1748, 61. edit. Rom. (T. II. p. 58, 21. edit.
Lips.) ἰστέον δέ, ὅτι ἐπὶ σῶν ἡ λέξις αὕτη κυλά. ἄνθρωποι μέντοι χα-
μαιευναὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν *Ίλιάδι* (π'. 235. Σέλλοι χαμαιευναί). ἐπειδὴ

844. Ὃς ἀπολιθῶν ἄνδρας, Περ-
σεύς — ἀπ' ἄκρον τοῦ ποδός — λεί-
πει δὲ τὸ, μέχρι τῆς κορυφῆς Par. A.
ὁ μεταπλάττων Par. C. ὁ Περσεύς
μεταπλάττων ἀπὸ τῶν ζῶων — ὁ
μεταβάλλων τὸς ἀνθρώπους εἰς λί-
θους Vind. II.

845. Ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας
ποιήσας — ἐξαπλώσει, περισκεπᾷ
λίθων Par. A. ἀγαλματοποιήσας, λί-
θους ποιήσας, ἀντὶ τοῦ, ἡγαλματοῦ
— τῇ ἀπολιθώσει, τῇ ἐπικαλύψει
Vind. II. ἡγαλματοῦ — περικαλύψει
τῶν πέτρων, ἥγουν τῇ ἀπολιθώσει
Pal. 40.

846. Ὁ Περσεύς, ἐπειδὴ
ἐκ τῶν ὀπισθεν κρατήσας τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ τῆς Γοργόνος ἔκλεψε (sic) τὴν
κεφαλὴν· ἡ ὁ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκ τῶν
ὀπισθεν ὑποκλέψας τῶν Φορκίδων —
ἀντὶ τριπλῆς ὁδηγίας Par. A. ὀφθαλ-

μοκλέπτης, ἥγουν ὁ κλέπτης τοῦ ἐνός
ὀφθαλμοῦ τῶν τριῶν Γοργόνων Par.
C. ὁ ὀφθαλμοκλέπτης, ὁ Περσεύς —
τριπλῆς· αἱ τρεῖς ἐποδήγουν ἀλλήλας
ἐναλλάξ ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμὸν· ὅτι
μία παρ' ἑτέρας ἐναλλάξ χωμένη
τῷ ὀφθαλμῷ κατὰ πλάνην καὶ πα-
ραφορὰν τὰς λοιπὰς ἐποδήγει Vind.
II. τῆς τῶν τριῶν Φορκίδων πλάνης
Pal. 40.

847. Ἐπιβλέψει δέ, τὴν
Ἀγυπτον λέγει· τῷ γὰρ θέρει ὁ Νεί-
λος ἀρδεύει αὐτὴν — μέτρον γῆς ὁ
γῆς Par. A. ὁ Μενέλαος· λέγει δὲ
τὴν Ἀγυπτον· ὁ Νείλος γὰρ ἐξερ-
χόμενος ἀρδεύει ἐν τῷ θέρει αὐτὴν·
οὗτος δὲ διδάσκει τὴν Αἰθιοπίαν τῆς
Λιβύης Vind. II. ἐν θέρει ποτιζομέ-
νας, τὴν Ἀγυπτον Pal. 40.

848. Τοῦ Νείλου τοῦ Διόσκου πο-
ταμοῦ· Ἀσβύστια γὰρ ἔσθλος Λιβύης

τὸν ἡπατουργὸν ἄρσεν· ἀρβυλόπτερον.
πεφῆσεται δὲ τοῦ θεριστῆρος ξυρῶ,
φάλαϊνα δυσμίσητος ἐξινωμένη,
ἵπποβρότους ὠδῖνας οἷξαντος τόκων
τῆς δειρόπαιδος μαρμαρώπιδος γαλῆς·

840

p. 62, 9. ubi in verbis τὸ δὲ μόρμνος ὁ μέγας corrige, ὁ μέλας. Rectius autem, ut videtur, δέχονεῖται haec vox apud Hesiodum Scut. v. 134. μορμνοῖο φλεγυνο. quae verba afferens Etym. M. p. 792. explicat: τοῦτέστι μέλας αἵτου. Similiter etiam Lex. Seguer. p. 303, 22. μορμνόν· εἶδος αἵτου. et Photius Lex. p. 275. (Pors.) Utrumque accentum, e diversis glossis desumptum, habet Suidae compilatio: μορμνόν· σκοτεινόν. μόρμνος· εἶδος αἵτου, ὁνοεῖ μορμόγονός τις ὦν· ὁ αἶε περὶ γόνον μεμορμημένος. μόνοι γάρ οὗτοι τῶν αἵτῶν οὐ κυναγεῖουσιν, ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι τρέφονται. — 839. ἀρβυλόπτερον] Explicat hoc verbum Eustathius ad Odys. μ'. 70. p. 1712, 23. edit. Rom. (T. II. p. 9, 40. edit. Lips.) οἱ δὲ Βορεάδαι, Ζήτης καὶ Κάλαις, οὓς ὁ μῦθος πτερωτοὺς πλάττει, καθά που καὶ Περσέα τὸν ποιητικῶς ἀρβυλόπτερον, ἦγουν πτεροῦν κατὰ τὸν μῦθον· ταῖς γὰρ ἀρβυλαῖς, (corrige ἀρβύλαις) αἰπερ εἰσὶν εἶδος ὑποδήματος, οἱ πόδες δηλοῦνται. Cf. Etym. M. p. 135, 11. Galen. Gloss. Hipp. p. 66. edit. Steph. ἀρβύλαι· ὑποδήματα τὰ βαθεῖα. Phot. Bibl. Cod. III. p. 2, b. 18. edit. Bekk. ex Nonnoso: οὗτοι τὰ σανδάλια, φησί, νυνὶ λεγόμενα ἀρβύλας ἔλεγον οἱ παλαιοί.

841. φάλαϊνα] φάλλαινα Par. CFJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Basil. I. — ἐξινωμένη] ἐξινωμένη Par. A. — 842. ἵπποβρότους ὠδῖνας] ἵπποβρότους Vit. I. Ciz. Cf. Nonn. Dionys. XXV. 40—42. XXXI. 23. — τόκων] τόκον Par. A. — 843. μαρμαρώπιδος] μαρμαρόπαιδος Par. K.

εἰκασθέντα χροσῶ — αἵτον, τὸν Περσέα — λαβὼν, ἦγουν τὸ κῆτος, σιαγόνσι Par. C. 839. Τὸν μάγειρον τοῦ κῆτους, τὸν ἀνδρεῖον· τὸν ἔχοντα πτερωτὰ ὑποδήματα· ἀρβύλη γὰρ εἶδος ὑποδήματος Par. A. τὸν ἀνδρεῖον· τὸν πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα Par. B. τὸν κατεργασθέντα τοῖς ἡπάτοις Par. C. τὸν ταχύτατον Near. III. ἐπώνυμον τοῦ Περσέως, τὸν μάγειρον, τὸν Περσέα ἰσχυρόν — πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα, πεδολόπεζον Vind. II. γενναῖον· ἔχοντα πτερά εἰς τοὺς πόδας, ἢ πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα Pal. 40.

840. Φονευθήσεται δὲ τοῦ Περσέως τῷ ἔλπει, ἢ δρεπάνῳ· ξυρῶν δέ, διὰ τὴν ἀκμὴν Par. A. λοχχοδρεπάνῳ Par. B. ἦγουν τοῦ Ἀκαμαντος δρεπάνῳ Par. C. φονευθήσεται, ἀναιρεθήσεται, ἀντὶ τοῦ φησεται — ἦγουν τοῦ Περσέως λοχχοδρεπάνῳ Vind. II. 841. Νῦν ἡ Γοργῶ, ἡ πολυμίσητος — ἐκνευρισμένη Par. A. ἐκνευρισμένη Par. B. μεμνημένη, πειρονευμένη Par. C. τὸ κῆτος αὐτό — ἡ μισητή, ἡ ἀσθε-

νῆς, ἐκνευρισθεῖσα Vind. II.

842. Ἐπειδὴ δύο παῖδας ἔτεκεν· ἵππον μὲν, τὸν Πήγασον· βροτὸν δὲ ἄνδρα, τὸν Χρυσάορα — τοῦ Περσέως Par. A. ἦγουν τὰς γεννησάσας τὸν Πήγασον ἵππον καὶ τὸν Χρυσάορα ἄνθρωπον — ἦγουν τὸν τραχήλον τῆς Μεδοῦσης Γοργόνος κόπας Par. C. ἵππον καὶ ἄνθρωπον γεννῶσα — ἀποξάντος αὐτοῦ τοῦ Περσέως Vind. II. 843. Τῆς ἐκ τοῦ τραχήλου τεκούσης Γοργόνος, καθάπερ αἱ γαλαί· τὸν Χρυσάορα καὶ Πήγασον — τῆς ἀπολιπούσης τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς — τῆς Γοργόνος· καὶ αὐτὴ γὰρ, ὥσπερ ἡ γαλῆ, ἐκ τοῦ σιωματός (sic) ἐγέννησεν Πήγασον καὶ Χρυσάορα Par. A. τῆς λίθους ποιούσης τοὺς ἀνθρώπους, τῆς Γοργόνος· ἡ θαλάσσια γὰρ γαλῆ ἐκ τοῦ τραχήλου γεννᾷ Par. C. τῆς τεκούσης παῖδας ἐκ τοῦ τραχήλου — τῆς ἀπολιπούσης τοὺς ἀνθρώπους — θαλάσσης, τῆς ποιούσης γαλῆνην (sic) Vind. II. φοβεῖας· ἀπολιπούσης τοὺς ὄρωντας αὐτὴν Pal. 40.

ὅς ζωοπλαστῶν ἄνδρας ἐξ ἄκρου ποδός
ἀγαλματώσας ἀμφελυτρώσει πέτρων,
λαμπτηροκλέπτης τριπλανοῦς ποδηγίας.
ἐπόψεται δὲ τὰς θερειπότους γύας,
καὶ ρεῖθρον Ἀσβύσταιο καὶ χαμευνάδας

845

845. ἀμφελυτρώσει πέτρων] ἀμφελυτρώσας Par. E. Solus Par. A. πε-
ρὶ, quod refigendum est in πέτρῳ. vid. Schol. min. et Paraphrasten
Vaticanum: καὶ τῇ λίθῳ αὐτῆς περισκεπάζει, ἥγουν ἀπολιθώσκει. Reli-
qui tamē libri et impressi omnes Genitivum tuerunt, sive πέτρων ex-
hibentes; sive, proclivi errore, πέλων Par. L. Vit. I. et Ciz. *Sebastianus*
tamen, respiciens fortasse ad v. 75., de suo dedit πέτροις, qua corre-
ctura locus minime indiget. — 846. τριπλανοῦς ποδηγίας] Intelligitur
oculus ille, quo duce Gorgones alternante vires utebantur. Eodem
sensu dixit *Nonnus* XXV. 36. Φορκίδος ἀγρόπνοιο λαβὼν ὀφθαλμὸν
ἀλήτην. Male igitur *Scaliger*:

Sagax tricaecae lucifer custodiae.

847. θερειπότους] θερειβρότους Par. A. quod accuratissimo librario
excidit pro θερειβρότους, explicatum ab *Eustathio* ad *Iliad.* β. 287. p. 222,
20. edit. Rom. (T. I. p. 180, 21. edit. Lips.) πρὸς δὲ τὸ ἱκρόβοτον σύγ-
κειται καὶ ὁ βούβοτος λειμών. κατ' αὐτὰ δὲ πῶς καὶ τὸ θερειβρότον συγ-
τίθεται, ὃ δηλοῖ τόπον κατὰ τοὺς παλαιούς ἔχοντα καὶ ἐν θέρει νομάς.
Vid. *Herm.* ad *Soph.* *Trach.* 187. — γύας] Par. ABDEFHJK. Vit. II.
et Edit. Basil. I. et Reich. γύλας Par. CGL. Vind. II. IV. Vit. I. III.
Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. reliquae omnes. — 848. Ἀσβύσταιο] Ἀσβύ-
στια Vind. II. Eodem nomine Nilum appellavit *Callimachus* apud *Steph.*
Ryz. v. Ἀσβύστα (*Callim.* fragm. XIII. p. 422. ed. Ernest.) οἷα τε Τυρ-
τῶνος ἐφ' ὕδατιν Ἀσβύσταο. — χαμευνάδας] Par. ACEFHJ. Neap. I. II.
III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Edit. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs.
utrq. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. χαμευνίδας Par. BDGKL.
Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. χαμευνάδων Edit. Basil. I.
in textu, in Schol. autem χαμευνάδας. Proprie apud *Homerum* *Odys.* x'.
243. ξ'. 14. dicuntur οὐες χαμαιευνάδες h. e. αἱ χαμαὶ κοιμώμεναι, ubi
haec monuit *Eustathius* p. 1748, 61. edit. Rom. (T. II. p. 58, 21. edit.
Lips.) ἰστέον δέ, ὅτι ἐπὶ τῶν ἑλῆξιν αὐτῇ κυοῖα. ἄνθρωποι μέντοι χα-
μαιεύναι παρὰ τῇ ποιητῇ ἐν *Iliadi* (π'. 235. Σέλλοι χαμαιεύναι)· ἐπειδὴ

844. Ὃς ἀπολιθῶν ἄνδρας, Περ-
σεύς — ἀπ' ἄκρου τοῦ ποδός — λεί-
πει δὲ τὸ, μέχρι τῆς κορυφῆς Par. A.
ὁ μεταπλάττων Par. C. ὁ Περσεύς
μεταπλάττων ἀπὸ τῶν ζώων — ὁ
μεταβάλλων τοὺς ἀνθρώπους εἰς λί-
θους Vind. II.

845. Ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας
ποιήσας — ἐξαπλώσει, περισκεπάζει
λίθων Par. A. ἀγαλματοποιήσας, λί-
θους ποιήσας, ἀντὶ τοῦ, ἡγαλμάτων
— τῇ ἀπολιθώσει, τῇ ἐπικαλύψει
Vind. II. ἡγαλμάτων — περικαλύψει
τῶν πέτρων, ἥγουν τῇ ἀπολιθώσει
Pal. 40.

846. Ὁ Περσεύς, ἐπειδὴ
ἐκ τῶν ὀπισθεν κρατῆρας τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ τῆς Γοργόνης ἐκλαψε (sic) τὴν
κεφαλὴν· ἢ ὁ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκ τῶν
ὀπισθεν ὑποκλήψας τὸν Φορκίδων —
ἀντὶ τριπλῆς ὁδηγίας Par. A. ὀφθαλ-

μοκλέπτης, ἥγουν ὁ κλέπτης τοῦ ἐνός
ὀφθαλμοῦ τῶν τριῶν Γοργόνων Par.

C. ὁ ὀφθαλμοκλέπτης, ὁ Περσεύς —
τριπλῆς· αἱ τρεῖς ἐποδήγουν ἀλλήλας
ἐναλλάξ ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμὸν· ὅτι
μία παρ' ἑτέρας ἐναλλάξ χρωμένη
τῷ ὀφθαλμῷ κατὰ πλάνην καὶ πα-
ραφορὰν τὰς λοιπὰς ἐποδήγει Vind.
II. τῆς τῶν τριῶν Φορκίδων πλάνης
Pal. 40. 847. Ἐπιβλέψει δέ, τὴν
Αἴγυπτον λέγει· τῇ γὰρ θέρει ὁ Νεῖ-
λος ἀρδεύει αὐτὴν — μέτρον γῆς ὁ
γῆς Par. A. ὁ Μενέλαος· λέγει δὲ
τὴν Αἴγυπτον· ὁ Νεῖλος γὰρ ἐξερ-
χόμενος ἀρδεύει ἐν τῇ θέρει αὐτὴν·
οὗτος δὲ διδύσκει τὴν Αἰθιοπίαν τῆς
Λιβύης Vind. II. ἐν θέρει ποτιζόμε-
νας, τὴν Αἴγυπτον Pal. 40.

848. Τοῦ Νεῖλου τοῦ Λιβυκοῦ πο-
ταμοῦ· Ἀσβύσται γὰρ ἔθνος Λιβύης

καὶ τὰς δάμαρτος ἀσκέρας εὐμαρίδας.

855

ἦξει δὲ Σίριν καὶ Λακινίου μυχούς,

ἐν οἷσι πόρτις ὄρχατον τεύξει θεᾷ

Ὀπλοσμία φυτοῖσιν ἐξησχημένον.

γυναιξὶ δ' ἔσται τεθμός ἐγχώροις, ἀεὶ

πενθεῖν τὸν ἐνάπηχυν Αἰακοῦ τρίτον

860

855. τὰς] τὰς Vit. III. — ἀσκέρας] Pollux Onom. VII. 85. p. 748. ἀσκέραι, ὑποδήματα λάσιον. χειμῶνι χρήσιμον. quae explicat Hemsterhusius ad Polluc. X. 50. p. 1204. Suidas et Lex. Seguer. p. 151, 30. ἀσκέραι· ὑποδήματα Ἀττικά. quod certe non erat ex Eustathio sollicitandum (ad Odys. ε'. 44. p. 1522, 12. edit. Rom. T. I. p. 197, 32. edit. Lips.) ubi ita est interpungendum: ἀσβύλαι, αὖ καὶ ἀσβυλίδες. ἀσκέραι. Περσικά, ὧν χρῆσις καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ. (vid. Aristoph. Nub. 151. ibiq. Schol.) De accentu vocis vid. Arcad. de Accent. p. 101, 3. τὰ εἰς τὰ μακροκατάληκτα τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ἑ μονογενῇ βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικά εἴη· ἡμέτερα, ἀσκέρα, εἶδος ὑποδήματος, διφθέρα, λακέρια. — εὐμαρίδας] Vid. Muelleri Annotat. ad h. l. et Blomf. ad Aesch. Pers. v. 666. p. 62. edit. Lips. — 856. δέ] δ' ἐς Par. B. Rehd. in marg. et

Edit. Ald. δὲ Par. A. vitii origo neminem latebit. — Σίριν] Sic Par. A. Neap. III. Vit. II. et Pal. 40. Reliqui libri et Edit. omnes, praeter Reich., Σίριν. Vid. Athen. XII. 523, c et d. ubi novissimus editor Σίριν correxit. Strabo VI. p. 264. (T. II. p. 245. edit. Tzsch.) Steph. Byz. v. Πολέιον et Σίρις. Etym. M. p. 714, 11. et Eustath. ad Dion. Perieg. v. 223. p. 128, 12. edit. Bernh. — Λακινίου] Λακινίου Par. B. Λακινίου Steph. Byz. Lycophronis verba afferens: Λακινίου, ὅρος Κρότωνος· Λυκόφρων· καὶ Λακινίους μυχούς. ubi Codd. Par. 1412. et 1413. vitiosius etiam Λακινίους exhibent. Vid. Theocr. Id. IV. 33. ibiq. Schol. Strabo VI. p. 261. (T. II. p. 239. edit. Tzsch.) Etym. M. p. 555, 17.

857. ὄρχατον] Lucas lunoni sacer, teste Livio XXIV, 3. quem locum iam a Muellero allatum vidimus: „Sex millia aberat ab urbe nobili (Crotone) templum — ipsa urbe erat nobilior — Lacinae lunonis, sanctum omnibus circa populis. Lucus ibi, frequenti silva et procera abietis arboribus septus, laeta in medio pascua habuit, ubi omnis generis sacrum Deae pascebatur pecus sine ullo pastore.“ Templum lunonis Lacinae commemorant Dionys. Perieg. v. 371. Paus. VI. 13, 1. aliique, quorum testimonia diligentissime collegit Ruperti Comment. in Liv. Vol. I. p. 954. — 858. φυτοῖσιν] ποίτοισιν Par. G. Vind. IV. Vit. III.

859. γυναιξὶ δ' γυναιξὶ δ' Rehd. et Edit. Ald. — 860. πενθεῖν] ποθεῖν Par. K. — ἐνάπηχυν] ἐννάπηχυν Vind. II. Vit. II. ἐννάπηχυν

855. Καὶ τὰς τῆς γαμετῆς· ἀσκέ-
ρα· δὲ εἶδη ὑποδημάτων — τὰς
δυσχερεῖς ποιηθείσας, κατ' ἀντίφρα-
σιν Par. A. καλιζούνια, ἐξάμιτα —
τὰς ἀραρωτάς, εὐαρμόστους Par. C.
ἡγῶν τῆς Ἑλένης ὑποδήματα εὐχο-
λα — τὰς εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως ὑπο-
δυσόμενας Vind. II. ἀσκέρα εἶδος ὑπο-
δημάτων — καλῶς ὑποδυσόμενας Pal.
40. 856. Παραγενήσεται εἰς Σί-
ριν· πόλις Μακεδονίας, καὶ ποτα-
μός Ἰταλίας — ἀκρωτηρίου Κρότω-
νος Par. A. πόλις τῆς Ἰταλίας, γυν
Πόλιον (leg. Πολέιον) — ἀκρωτη-

ρίου τοῦ Κροτωνιάτου — ἐνδοτάτους
τόπους Par. C. 857. Ἐν οἷς ἡ
Θέτις κῆπον κατασκευάσει θεᾷ, τῇ
Ἥρᾳ Par. A. τόποις τῆς Κρότωνος —
ἡ Θέτις φυτεύσει Par. C. ἡ Θέτις κῆ-
πον, σίγγον, τὰξιν ἀναθήσει τῇ Ἥρᾳ
Vind. II. 858. Φυτοῖς ἐξευγα-
σμένον Par. A. πολεμικῇ — κεκαλ-
λωτισμένον Par. C. ἐπίβλεπον Ἥρας
— δένδρος κεκοσμημένον, τὸν κῆπον
λέγει Vind. II. 859. Ταῖς δὲ γυ-
ναιξιν ἔσται νόμος ταῖς ἐγχωραῖς
ἀεὶ Par. A. νόμος, ἐκ τοῦ τέθειμαι
Vind. II. 860. Πενθεῖν τὸν ἐννέα

καὶ Δωρίδος, πρηστῆρα δαίτου μάχης,
καὶ μήτε χρυσῶ φαιδρὰ καλλύνειν ῥέθη,
μήθ' ἀβροπῆνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους·
κάλχη φορυκτούς, οὐνεκεν θεῶ θεός

Par. G. Vind. IV. Vit. III. *Canterus*: „Novemcubitalem intellige Achillem, Thetidis filium; ab Aeaco Pelei patre et Doride Thetidis matre ortum. Quin etiam Eleae matronae, primis ludorum initiis, inter ceteros, quos Achilli habebant honores, solenni ritu pectus plangebant; testis *Pausan.* *Eliae.* β. (VI. 23, 3.) — 861. δαίτου] Sic libri h. l. omnes, quos infra v. 1327. in lectione δηῖας non minus concordare invenies. De discrimine significationis vid. *Schol.* ad *Soph.* Ai. 783. (771. *Herm.*) δαίον· κοινῶς τὸ πολέμιον· Ἀπικῶς δὲ τὸ δύστηνον. et ibidem *Hermannii* adnotationem: „δαίτα misera. Hoc significato haec vox etiam in iambis *Doricam* formam habet; sed ubi hostem notat, communi forma δηῖος dicitur.“ Ergo fortasse h. l. vertendum: *luctuosae pugnae.* Adde *Blomf.* Gloss. ad *Aesch.* *Prom.* 360. p. 113. edit. Lips.

862. καλλύνειν] καλύνειν Vit. I. Ciz. καλυνεῖν Par. B. — ῥέθη] ῥέθει Par. A. — 863. ἀβροπῆνους] ἀβροπίνους Vind. IV. Vit. III. — ἀμφιβάλλεσθαι] ἀμφιβάλεσθαι Vit. I. et Ciz. ubi accentus scribarum errorem indicat. ἀμφιβάλλεσθαι duplici accentu Vind. IV. et Vit. III. Recte autem Vit. II. ἀμφιβάλλεσθαι. Ergo non satis accurate *Muellerus*: „Codd. nostri (Vit. I. II. III. et Ciz.) ἀμφιβαλέσθαι, perperam.“ — 864. κάλχη] γάλχη Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. *Schol.* ad *Soph.* *Antig.* v. 20. κάλχη ἐστὶν ὁ κόχλος τῆς πορφύρας, ἥτις ἐκ τοῦ θυτοῦ τῆς θαλάσσης ἀνιούσα βαπτει τὴν καλλίστην πορφύραν. *Etyim.* M. 486, 31. ἡ παρὰ τὸ κάλχη, ὃ σημαίνει τὴν βοτάνην, δι' ἧς ἡ πορφύρα βαπτίζεται. Cf. *Interpp.* ad *Herzsch.* v. κάλχη. — οὐνεκεν] Sic Par. A. et Vat. 1307. optimi libri. Eandem lectionem Codd. etiam duobus aliis locis apud *Lycophronem* tuentur: v. 935. Par. DGK. Vat. 1307. Vind. IV. Vit. III. et v. 1187. Par. AK. et Vat. 1307. quo librorum consensu permotus non dubitavi lectionem versui aptissimam recipere, licet nescius non essem, posse etiam excusationem aliquam vulgatae lectionis excogitari. Eodem iure in *Eurip.* *Med.* 967. (995. *Pors.*) edidit *Elmsleius* τέχνα νυμφιδίων ἔνεκεν λεγών. Adde etiam quae ex solutae orationis scriptoribus protulit *Buttmannus* *Gramm. graec. ampl.* T. II. p. 292. sq. οὐνεκα Par. C. οὐνεκα (sic) Vind. II. Vit. II. De accentu vocis vid. *Max. Planud.* περὶ Γραμμ. p. 61, 22. *Eustath.* ad *Iliad.* α'. 11. p. 24, 15. edit. Rqm. (T. I. p. 22, 2. edit. Lips.) — θεῶ θεός] θεός θεῶ Par. DEKK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. θεῶ θεῶς Par. J. Vulgatam lectionem

πήχεις ἔχοντα, τὸν Ἀχιλλέα· Ἀλακοῦ γὰρ Πηλεὺς, οὗ Ἀχιλλεύς τρίτος Par. A. τὸν Ἀχιλλέα· θ' γὰρ εἶχε πήχεις Par. B. θρηνεῖν· ἦγουν τὸν ἔγγονον τοῦ Ἀλακοῦ· τρίτος καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀλακοῦ, τρίτος καὶ ἀπὸ τῆς Δωρίδος Par. C. τὸν Ἀχιλλέα ἐγγέα πηχῶν λέγει μέγας ἔχοντα Vind. II.

861. Τῆς μητρός Θέτιδος, ἧς Θέτις, ἧς Ἀχιλλεύς τρίτος — ἄνεμον· Ὀμηρος δὲ α π ρ η σ σ ο υ σ α, ἀντὶ τοῦ φρυσῶσα· τῆς κοπιτικῆς Par. A. ἦγουν ὁ ἔγγονος τῆς Δωρίδος — κεραυνόν — ἀναφρετικῆς Par. C. τὸν διαπύρον, τὸν σφαιδρόν, καυστικόν Vind. II.

862. Καὶ μήτε τῷ χρυσῷ τὰ φαιδρὰ καλλωπίζειν σώματα Par. A. τὰ μέλη τοῦ σώματος Vind. II.

863. Μῆτε ἄβρῶς καὶ ἀβροπῆνους, εὐφυνεῖς περιβάλλεσθαι πέπλους Par. A. λαμπράς, ἦγουν ἄβρῶς καὶ εὐφυνεῖς πεποιτισμένους Par. B. σηρικούς, μεταξὺ τοὺς ἐνδύεσθαι — χιτῶνας Par. C. τρυφεροστήμονας, σηρικούς — δύεσθαι, καλλωπίζειν — ἱμάτια Vind. II. πλουσιούφεις Pal. 40.

864. Τῇ πορφύρᾳ βαπτούς ἡ πλουμαρικούς — χαρὶν τοῦ — τῇ θεῇ ἡ θεός Par. A. πορφύρᾳ βεβαμμένους, οὐτινος χαρὶν

χέρσου μέγαν στόρυγγα δωρεῖται χτίσαι. 865
 ἤξει δὲ ταύρου γυμνάδας κακοξένους
 πάλης κωνίστρας, ὃν τε Κωλῶτις τεκνοῖ,
 Ἀλεντία κρείουσα Λογγούρου μυχῶν,
 Ἀρπης Κρόνου πῆδημα Κορχείας θ' ὕδαρ
 κάμψας, Γονοῦσάν τ' ἠδὲ Σικανῶν πλάκας, 870
 καὶ Θηροχλαῖνου σηκὸν ὤμηστοῦ λύκου,
 ὃν Κρηθεὺς ἄμναμος ὀρμίσας σκάφος
 ἔδειμε πεντήκοντα σὺν ναυηγέταις.

tuentur Par. ABCFL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. Editt. Ald. Basil. I. et reliquae. — 865. χτίσαι] χτίσει Par. G. Vind. IV. Vit. III.

866. ἤξει δέ] Hoc δὲ male omisum est in Vit. I. et Ciz. — In Par. L. vv. 866. et 867. desiderantur. — 867. κωνίστρας] Hunc fortasse locum respexit Eustathius ad Iliad. γ', 55. p. 382, 32. edit. Rom. (T. I. p. 310, 20. edit. Lips.) Κορτεσθαι τὸ ἀγωνίζεσθαι ὕδεν καὶ κωνίστρα ἡ κατὰ τὴν παλαίστραν μάλιστα παρὰ τοῖς ὕστερον. Favonin. κωνίστρα, ὁ ἀγών, ἡ παλαίστρα, ἡ ἡ κυλίστρα. — Κωλῶτις Par. C. Κωλῆτις Par. K. Κολῶτις Pal. 40. De hoc nomine vid. Potteri Annot.

868. Ἀλεντία] Ἀλεντίου Par. G. Vind. IV. Vit. III. — Λογγούρου] Λογγάρου Par. B. Rehd. Λογγόρου Par. GK. Vind. IV. Vit. II. III. Λογγούρου Vind. II. Λογγόρου Ciz. — 869. Post Κορχείας abest θ' in Vind. IV. et Vit. III. — 870. Γονοῦσάν τ'] Hoc τ' omisum est in Par. K.

872. ἄμναμος] ἄμναμος Par. E. Vind. II. ἄμνος Ciz. — ὀρμίσας] ὀρμήσας Par. A. — 873. ναυηγέταις] Sic Par. CDFGJKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. ναηγέταις Par. A. συναυηγέταις Par. H. coniunctim. ναυγάταις Par. B. Solus Par. E. ναυπηγέταις et Editt. Ald.

ἡ ὅστις τῇ Ἡρα· κάλχη δέ, ἡ πορφύρα ἣτις χρησιμεύει ἐν τοῖς πορφύροις (sic) Vind. II. 865. Τῆς ξηρᾶς τοῦ μέγα ἀκρωτήριον χαρίζεται χτίσαι Par. A. τοῦ Λακινίου ἀκρωτήριον — κατοικῆσαι Vind. II. δέξονται ἀκρωτήριον Pal. 40.

866. Ἀρίζεται δὲ εἰς τὰς τοῦ Ἑρμῆος — διὰ τὸ ἀνδρεῖον — γυμνικάς, κακούσας τοὺς ἐπιξενωμένους Par. A. εἰς τὴν Σικελίαν — τοῦ Ἑρμῆος — ξενοκτόνους Par. C. ὁ Μενέλαος — τοῦ Ἑρμῆος γυμνικάς παλαίστρας Vind. II. μιστήας Pal. 40.

867. Τὰς παλαίστρας — ὃν ἡ Ἀφροδίτη γεννᾷ Par. A. ἧγουν γῆν, τὴν Σικελίαν λέγει Pal. 40.

868. Ἡ Ἀφροδίτη ἐκ τόπου — βασιλεύουσα λιμένος Σικελίας Par. A. ἡ ἐν Ἀλεντι ποταμῷ τιμωμένη Pal. 40.

869. Τῆς δρεπάνης, ἐν ἣ Ζεὺς ταμῶν τὰ αἰδοῦτα Κρόνου ἐν Σικελίᾳ ἐκρυψεν — λίμνης Σικελίας Par. A. ῥίμμα Par. C. τοῦ δρεπάνου — ὁ

Μενέλαος ἤξει Vind. II. ἤξει εἰς τὸ τοῦ Κρόνου πῆδημα — τῆς Κερκύρας ποταμὸς Pal. 40. 870. Καὶ τῶν Σικελῶν τὰς πλάκας Par. A. παρελθὼν — λίμνην — Σικελῶν τόπους Par. C. 871. Καὶ τοῦ Ἡρακλέους ναόν — τοῦ τὰ ὠμά ἐσθλόντος λύκου Ἡρακλέους Par. A. ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας — ναόν, τὸν ὄντα περὶ τὴν τύρσιν (leg. Σύρτιν) τῆς Λιβύης — ἄρπαγος Par. C. ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας — τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντὴν τοῦ Ἡρακλέους — ὃν ἐκτίσεν Ἰάσων διὰ πεντήκοντα ναυτῶν Vind. II. ἀπηνόους Pal. 40.

872. Ὅν ὁ Ἀργεὺς ἀρχηγὸς Ἰάσων· Κρηθεὺς γὰρ Ἀἰῶων, Αἰσῶνος δὲ Ἰάσων (in marg. ἀπόγονος) — ὀρμίσας τὴν ναῦν, τὴν Ἀργεὺ Par. A. λιμενίσας Par. C. δυνίαν ναὸν τοῦ Ἡρακλέους ὁ ἀπόγονος, ἧγουν ὁ Ἰάσων — ἐλλιμενίσας, ἧγουν τὴν ναῦν, τὴν Ἀργεὺ Vind. II.

873. Κατεσκεύασε σὺν πεντήκοντα

κρόκαι δὲ Μινυῶν εὐλαπῇ στελεγίσματα
τηροῦσιν, ἄλμης οὐδὲ φοιβάζει κλύδων,
οὐδ' ὀμβρία σμήχουσα θηναίων νηράς.

875

Basil. I. II. cum reliquis omnibus. Nostram autem lectionem praeter librorum consensum egregie confirmat ille ναυαγὸς Ἰάσων, quem Euphorio, nostro poetae et ingenio et tempore proximus, non naufragum, sed ductorem navis intellexit, ut testatur Helladius apud Photium Bibl. p. 532, b. 20. edit. Bekk. ὅτι παρὰ Εὐφορίῳ τῷ φούσι μὲν Χαλκιδεὺς, θέσει δὲ Ἀθηναῖος, κακοζήλους ἔστιν εὐρεῖν λέξεις. καὶ γὰρ τὸν Ἰάσονα ναυαγὸν εἶπεν, διπερ οὐ ναυαγῆναι μάλλον, τὸν δὲ ναῦν ἄγοντα δηλοῖ. Cf. Meinek. ad Euphor. p. 162 sq. et Naeke ad Choeril. p. 166. Similiter etiam h. l. heroes, qui navem Argo cum Iasone conscenderant, a Lycophrone dicuntur ναυηγῆται (ut Ἰππηγῆτης, κυνηγῆτης) ναυσὶν ducentes, sive nautae, h. e. Argonautae. — 874. κρόκαι] κρόκαι Par. A. Post κρόκαι omisum est δὲ in Par. E. et Neap. I. — Μινυῶν] Μινυῶν (sic) Par. A. — Hunc locum tetigit Eustathius ad Iliad. l. 721. p. 880, 53. edit. Rom. et ad Odys. l. 283. p. 1685, 55. edit. Rom. (Iliad. T. III. p. 80, 16. et Odys. T. I. p. 416, 25. edit. Lips.) — εὐλαπῇ] ἀλπιῇ Par. I. Vit. I. Ciz. — στελεγίσματα] Par. ACFL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae omnes. στελεγίσματα Par. BDEGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. III. Huc pertinet Scholion antiquum ab Etymologo servatum p. 725, 47. στελεγίσματα, ἀποξύματα· στελεγίδες γὰρ αἱ ἐνίσται αἱ τὰς πάλγας (πληγὰς Favor. corr. πάλγας) τοῦ σώματος ἀποξύουσαι. Ἀντόφρων. Utraque forma videtur in usu fuisse, eo tamen discrimine, ut communior forma cum duplici γγ στελεγγίς diceretur. Vid. Hesych. Vol. II. p. 1262, στελεγγίς· ἐνίστις. et p. 1272. στελεγγίς· ἐνίστις. ibiq. Interpp. Suid. v. στελεγίδες et v. στελεγγίς. Pollux Onomast. X. p. 62. στελεγίδες. Bekk. Anecd. p. 303, 5. Lex. Seguer. p. 119, 1. Erotian. Gloss. Hipp. p. 44. edit. Steph. στελεγγίδα· Ἡρακλείδης μὲν ὁ Ταραντίνος, διὰ τοῦ ῥ γραφῆς στρεγγίδα ἐν β' Ἑλληνικῇ τῆς δ' Ἑπιδημίας, χρυσά φησι τεχνίδια εἶναι, ὡς χρωματὰ τινες τῶν θεωρῶν, — οὐ κατὰ λόγον νοήσας. οὐ γὰρ διὰ τοῦ ρ, ἀλλὰ διὰ τοῦ λ γραφῆται· καὶ οὐκ ἔστι χρυσῶν τεχνίδιον, ὡς αὐτὸς οἵεται, ἀλλ' ἡ συνήθης· ἐνίστις· καθὼς καὶ Μένανδρος μέμνηται καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀρχαίων. — 875. τηροῦσιν] τείρουσιν Par. A. cum glossa καταπονοῦσιν. — φοιβάζει] φοιβάζων Par. G. (cum glossa ἐκπλύνων) K. Vind. IV. Vit. III. — 876. ὀμβρία σμήχουσα] ὀμβρίαν σμήχουσαν Par. A. θηναίων Codd. mei omnes et Editt. Ald. Basil. I. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Sebast. θυναιῶν Basil. II. Par. II. Commel. et Reich. — νηράς] νηράς Par. G. Vind. IV. Vit. III. Male priores interpretes: pluviae nix (Cant.) sive imbriccae ninguet. (Scal.) Bene autem Onofrio Gargiulli p. 58.:

La spiaggia i segni ancor della lavande

Serba, che quivi fero i Minj erranti,

Cui nè la pioggia, che dal ciel si spande,

Nè le maree sono a purgar bastanti.

νηράς enim h. l. guttam significat. Photius et Lex. Seguer. p. 309, 8. νηράδες· σταγόνες. Favorin. fol. 375. edit. Rom. νηρετός λέγεται ὁ καθ-

ναῖταις Par. A. ἔκτισε — Ἀργοναυ-
ταις Vind. II.

874. Αἱ παραθαλάσσιαι δὲ ψῆφοι
— τῶν Ἀργοναυτῶν λιπαρὰ ἀποξύ-
σματα Par. A. αἱ ψάμμοι — ὀμπά-
σματα, ὀφώτας Par. C. αἱ αἰγιαλοὶ
τῆς θαλάσσης — Ἀργοναυτῶν — λι-

παρά — τοὺς ῥύπους Vind. II.

875. Καταπονοῦσι, τῆς θα-
λάσσης, οὐδὲ καθαίρει ὁ κλύδων
Par. A. τὰ κύματα Par. C. φυλάσ-
σουσι, θαλάσσης — πλύνει, καθαί-
ρει Vind. II. 876. Οὐδὲ ἡ ὀμβρία
πλύνουσα ἐπὶ πολλὸν χρόνον — χιών

ἄλλους δὲ δίνες οἳ τε Ταυχείρων πέλας
 μύρμηκες αλάζουσιν ἐκβεβρασμένους
 ἔρμηον εἰς Ἀτλαντος οἰκητήριον
 θρυλγμάτων δέτροισι προσσεσήротας·

880

όλου χειμῶν· νύκτας δὲ τὸ μέρος, καὶ ὄμβρος, καὶ ὑετός, καὶ ψεκός.
 Sic νυκτεὶς pluuiam significat apud Nonnum Dionys. VI, 67. 324. 359.
 377. VIII, 260. 275. 300. XIII, 538. XXII, 277. XXV, 122. νύκτειν
 guttas effundere, pluuere, apud Eund. XXII, 283. ἐξ Ἀρεος αἱμαὶ νύκτειν
 δόρυκρον ὕδωρ, aqua imbribus aucta, ibid. VI, 370. coll. XIII, 533. —
 Haec Argonautarum strigmenta commemorant *Apollon. Rhod.* IV. 655 seqq.
Strab. V. p. 224. (T. II. p. 135. Tzsch.) ἔστι δὲ κατὰ τὴν *Aldailan* λήμην
 Ἀργῶος, ἀπὸ τῆς Ἀργούς, ὡς φασίν. ἐκείσε γὰρ πλεῦσαι τὴν τῆς Κίρκης
 οἰκήριον ζητοῦντα τὸν Ἰάσονα, τῆς Μηδείας ἐδαιλούσης ἰδεῖν τὴν θεῶν· καὶ
 θῆ καὶ ἀπὸ τῶν ἀποστειλγισμάτων παρέντων, ἃ ἐποίησεν οἱ Ἀργοναῖται,
 διαμένειν ἔτι καὶ νῦν διαποικίλους τὰς ἐπὶ τῆς ἡϊόνος νήρους.

877. Ταυχείρων] Sic Par. A. Neap. III. Paraphr. Vatic. et Ms. Can-
 teri. Ταυχείρων libri reliqui omnes, et Editt. praeter Basil. I. omnes.
 Haec enim vitiose exhibet Ταυχείρων. Scriptura Ταύχειρα probatur
Herodoti (IV. 171.) *Diodori Siculi* (XVIII. 20.) *Strabonis* (XVII. p. 836.
 T. VI. p. 691. Tzsch.) et *Stephani Byz.* (vv. Ταύχειρα, Ἀσινόν τε καὶ Χερ-
 δονήσος) testimoniis, quibuscum consentit *Reinesius* in Syntag. Inscript.
 VIII. 84. a Muellero laudatus. Ab altera parte stant *Ptolemaeus* (Geogr.
 IV. 4.) *Ammianus Marcellinus* (XXII. 16.) *Schol.* ad Pind. Pyth. IV.
 26. alique, quos diligenter enumeravit *Petrus Thirge* in doctissimo li-
 bello, quem de rebus Cyrenensium scriptum reliquit, p. 114.

878. αλάζουσιν] Par. ADGJKL. Neap. II. III. Vind. IV. Vit. I. II. III.
 Ciz. et Editt. Basil. I. II. et reliquae, praeter primam et ultimam,
 omnes. αλάζουσιν Par. BCFH. Vind. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et
 Sebast. αλάσουσιν Par. E. Neap. I. — 880. θρυλγμάτων] *fragmentum*.
 Hanc formam cum simplici λ tuentur Par. ACDEGHJL. Vind. II. IV.
 Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Ald. et Basil. I. Duplex λλ exhibent Par. BF.
 Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Basil. II. Par. II. Conimel. Meurs. utrq. Steph.
 Pott. utrq. Reich. et Sebast. θρυλγμάτων Par. K. *Eustath.* ad *Iliad.* p. 1307,
 40. edit. Rom. et ex *do Favorinus* fol. 264. edit. Rom. θρυλλίεσθαι πλείον
 τι κακὸν δηλοῖ τοῦ δρῦντεσθαι· ἀνομασιοπεποιήται δέ, καθά που καὶ τὸ
 θρυάεσθαι· ἐξ αὐτοῦ δὲ παρὰ Λυκόφρονι τὸ θρυλγμα· — ταῦτα δὲ ἡ
 πλείων γοήσις δι' ἐνὸς λ οἶδε προσφέρειν. — δέτροισι] Par. ABCFHJL.
 Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. δέντροισι Par. EG. Vind. II.
 IV. Vit. II. III. δένδροισι Par. DK. et Ms. Canteri. Significationes huius
 vocis enumerant *Hezych.* h. v. et *Eustath.* ad *Odys.* I'. 578. p. 1700,
 10. edit. Rom. (T. II. p. 435, 29. edit. Lips.) Fuerunt autem iam an-

Par. A. ἡ βορόνιος — καθαιρούσα
 Par. C. σταγών — καθαιρούσα πο-
 λυχρονίως Vind. II. 877. ἄλλους
 δὲ οἱ αἰγιατοὶ· περὶ Γουνέως, Προ-
 θόου καὶ Εὐρυπύλου — καὶ οἱ πλη-
 σίον Ταυχείρων· ἔστι δὲ πόλις Λι-
 βύης· οὐδέτερος, Ταύχειρα γὰρ
 Par. A. περὶ τῶν Θεταλῶν· ἵθουν
 τὸν Γουνέα, τὸν Προθόου καὶ τὸν
 Εὐρύπυλον — τῶν πόλεων τῆς Λι-
 βύης Par. C. 878. Αἱ ὑπὸ τοῖς πέ-
 τραι ἵχουσιν· σημαίνει δὲ τὸ θρη-

νοῦσιν· παρὰ γὰρ τὸ αἶ σχετλιασι-
 κὸν ἐπιβόημα γίγνεται — ἐκρυέν-
 τας Par. A. καὶ αἱ παραθαλάσσιαι
 πέτραι — τὶ παρόντας καὶ διφέρτας
 Par. C. αἱ τραχεῖαι καὶ ὑψαλοὶ πέ-
 τραι Neap. III. 879. Εἰς τὸ ἔρη-
 μον τοῦ Ἀτλαντος — τὸ ἐν Λιβυῇ
 ὄρος λέγει Par. A. ποικον Par. C.
 880. Συντριμμαίων, ξυσμάτων·
 ἀντίστοιχον τὸ σχῆμα — αἰώρων —
 διατεταγίας, κεχρησσίας Par. B. σῶ-
 μεται — διεσχαμέων Par. B. συκ-

Μόψον Τιταρώνειον ἐνθα ναυβάται
θανόντα ταρχύσαντο, τυμβείαν θ' ὑπερ
κηπιῖδ' ἀνεστήλωσαν Ἀργώου δορός
κλασθέν πέτευρον, νεότερων κειμήλιον,

tigultus inter Grammaticos, qui verba Homerica, δέριτρον ἔσω δύνον-
τες, de rostris acciperent, quibus vultures Tityi secur laceraverint;
Cf. *Lex. Seguer.* p. 191, 10. et ex eo *Etym. M.* p. 257, 25. et *Suidas*:
δέριτρον· ἐπίπλουν — ἡμεινον δὲ τὸ ῥάμπος δέριτρον, ἀπὸ τοῦ δέρειν,
ὅπερ ἔστι κροβύιν· τοῦτω δὲ διαφύσσουσιν, ἃ ἂν ἐσθλῶσιν οἱ γυψεὶς τῇ
κρούσει τοῦ ῥάμπος· καὶ ἔστι ὄνομα ῥηματικόν, ὡς παρὰ τὸ πλήσσει
πλήκτρον, οὕτως καὶ παρὰ τὸ δέρω δέριτρον. Qua significatione si Ly-
cophru etiam de acutis tabularum fragminibus dici potuisse sibi per-
suaserit, an tu miraberis? — προσεσηρότης] *Par.* ACF. *Pal.* 40. *Rehd.*

et *Editt.* omnes. προσεσηρότης *Par.* BE. προσεσηρότης *Par.* HL. *Vit.* I.
Ciz. προσεσηρότης *Par.* DGK. *Vind.* II. IV. *Vit.* II. III. *Deest* haec vox
in *Par.* J. Scholiastae recte interpretantur per διασχισμένους. *Perfe-*
ctum enim verbi σάωω notat id, quod partibus diductis dehiscit; sic
σεσηρόται δούρατα νηῶν apud *Nonnum* *Dion.* XXIV. 249. coll. XL. 459.
sunt dehiscences navium tabulae; et saepissime dicitur de ore ad cla-
morem, ad risum, aut, bestiarum instar, ob iram diducto; sic σεση-
ρόως λαμῶν, σεσηρόως ἀνδρεῶν apud *Nonn.* *Dion.* VI. 183. XVII. 216.
Hesych.: σεσηρόως· κειμήλιος, διηρηγμένον, ἀνοικτὸν ἔχον στόμα. *Galen.*
Gloss. *Hipp.* p. 93. *edit.* *Steph.* σεσηρός· τὸ ἐκτετραμμένον καὶ διεστη-
κὸς ἐπὶ πλείστον τοῖς χελέσιν, ὅπερ καὶ ἐκτετραμμένον ὀνομάζεται. *Eu-*
stat. ad *Odys.* v. 149. p. 1887, 36. *edit.* *Rom.* (T. II. p. 231, 38. *edit.*
Lips.) ἐξ οὗ (σαύρω) καὶ σήραγες (corr. σήραγγες) γῆς, καὶ σεσηρήναι
ῥῆμα, καὶ χελεῖν σεσηρότα· ἐφ' ὧν πάντων σχίσμα τι γαίνεται καὶ μειω-
σις ὀλόγητος· ἐπεὶ οὐδὲν τι τῶν σεσηρότων ἔστι συνεχές, ἀλλὰ τῇ διεχέει
πάσχει ἀπέλευσιν τινα τῆς ὀλόγητος. *Adde* *Schol.* ad *Aristoph.* *Pac.* 621.
Vesp. 936. et *Bekk.* *Anecd.* III. p. 1417. — Compositum προσεσηρόως legi-
tur in *Pherecratis* fragmento apud *Athenaeum* XV. 685 a. sensu tamen
a nostro loco longe diverso. Alia composita attulit *Lobeck.* ad *Phrynich.*
p. 83. — 881. Τιταρώνειον] *Τιταρώνειον* *Par.* ACHJ. et *Editt.* *Ald.*
Basil. I. et *Steph.* — ναυβάται] *Par.* ADFJK. *Neap.* II. III. *Vind.* II.
Vit. I. II. Ciz. *Pal.* 40. et *Editt.* *Basil.* I. ναυάται *Par.* BCEGL. *Neap.* I.
Vind. IV. *Vtt.* III. et *Editt.* *Ald.* *Basil.* II. et reliquae. — 882. τυμ-
βεῖαν] *τύμβεας* *Rehd.* *τυμβίαν* *Par.* L. *Vit.* I. Ciz. — 883. ἀνεστήλω-
σαν] ἀνεστήλωσαν *Par.* A. ἀνεστήσαντο *Par.* DGK. *Vind.* IV. *Vit.* III. —
Ἀργώου] Ἀργώου *Par.* A. Ἀργείου *Par.* K. vv. 883 — 894. *desunt* in *Cod.*
Vit. II. defectu unius folii. — 884. κλασθέν] κλαυσθέν *Par.* DK. *Vind.*
IV. — πέτευρον] *Par.* ABCE. et *Editt.* *Ald.* *Basil.* I. II. *Par.* II. et reli-

quae omnes. πέτευρον *Rehd.* πέταυρον *Par.* DFGHJKL. *Vind.* IV. *Vit.*
I. III. Ciz. πέτταυρον *Vind.* II. *Hesych.* πέτευρον· σαρὶς ἐφ' ἧς οἱ ὄρνεις

τεθλασμένον *Par.* C. ἀντιπρωτικῶς· ἄνω *Par.* A. ἡγουν ὑπὲρ τὸν τύμ-
βον καὶ τὸν ταρον *Par.* C.
ἐν συντρίμμασιν τῶν σωματίων διεβ-
ηγμένους *Pal.* 40. 881. Ἀπόγο-
νον Τιταρώνος Μόψον· Μόψον
δ' Ἀμπυκλίδην Τιταρήσιον
(*Hesiod.* *Scut.* v. 181.) — ἐκείσε
οἱ ἐπιβάται *Par.* A. τὸν ἀπὸ τῆς Τι-
ταρώνος πόλεως *Par.* C. — ὅπου οἱ
Ἀργοναῖται *Vind.* II. 882. Ἀπο-
θανόντα θάψαν, καὶ σαρὶδα ὑπερ-
883. Βάσιν ἀνέστησαν σημείον ἐκ
τῆς Ἀργούς νηὸς *Par.* A. σημείον —
ἡγουν ἦν ἐκτίσε ὁ Ἀργός, ἡ ἐν Ἀρ-
γεί κτισθείσης — τῆς νηὸς *Par.* C.
βάσιν, σῆμα δεικνύον στίχου ἐστῆσαν
τοῦ τῆς Ἀργούς ξύλου *Vind.* II.
884. Κλασθέν ξύλον πλατὺ, ἡ σαρὶς
πλατεία — τῶν νεκρῶν ἀπόδετον

Αυσίγδα, Κινύφειος ἦν τέγγων ῥόος 885
νασμοῖς λιπαίνει. τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ
Τρίτωνι Κολχίς ὥπασεν δάκνος γυνή
χρυσῷ πλατὺν κρατῆρα κεκροτημένον,
δείξαντι πλωτὴν οἶμον, ἧ διὰ στενῶν
μύρμων ἐνήσει Τίφους ἀθραίστον σκάφος. 890
Γραικοὺς δὲ χώρας τουτάκις λαβεῖν κράτη,

ποιμῶνται, καὶ πᾶν τὸ ἐμφερὲς τούτῳ· καὶ ὄργανον ποῖον· καὶ πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλουτον (add. ξύλον). — λέγεται δὲ καὶ πέντευρον. *Phoebus Lex. πέτευρον·* πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλουτον καὶ μετέωρον ξύλον. *Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε΄.* VII. *Nicandr. Ther.* 197. *Theocr. Id.* XIII. 13. ibiq. Schol. quod transscripsit *Favorinus.* — 885. *Αυσίγδα*] *Αὐσίδα* Vit. III. ubi recentior manus γ inseruit. Idem vitium est etiam apud *Favor.* h. v. *Steph. Byz.* *Αὐσίγδα, πόλις Λιβύης·* οὐδετέρως, ὡς *Καλλιμαχος.* *Ἐκαταῖος* δὲ νῆσον οἶδε. Cf. *Ptolem. Geogr.* IV. 4. — *Κινύφειος*] Par. AGH. Vat. 1307. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. III. Paraph. Vat. et Edit. Sebast. *Κινύφειος* Par. BCDEFJKL. Neap. I. Vit. I. Ciz. Rehd. et Edit. praeter novissimam omnes. *Κινύφιος* Pal. 40. Fluvii nomen erat *Κίνου* (*Herodot.* IV. 175. *Scylax Peripl.* 112.) et *Κίνυφος* (*Strabo XVII.* p. 835. T. VI. p. 683. ed. Tzsch. *Ptolem. Geogr.* IV. 3.) Cf. *Bekk. Anecd.* III. p. 1200. et *Tzschuck.* ad *Pomp. Mel.* I. 7, 5. *Κινύφειος ῥόος* autem ex more *Lycophronis* pro *Κινύφου ῥόος* dictum esse, iam supra ad v. 98. adnotavimus, ubi tamen male e vulgata scriptura dedimus *Κινύφειος.* — ἦν] ὅν Par. L. Vit. I. Ciz. — ῥόος] ῥόον Par. K. superaddito tamen ῥόος. — 886. *νασμοῖς*] *νασμοῖσι* Vit. I. Ciz. 887. *Κολχίς*] *Κολχίς* Vit. I. — ὥπασεν] Par. ABDEFHJKL. Vind. IV. Vit. III. et Edit. praeter Sebast. omnes. ὥπασε Par. CG. Vind. II.

Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Sebast. — 888. *κεκροτημένον*] *κεκροτημένον* Par. C. Apte attulit *Muellerus* locum e *Soph. Antig.* 426. (Herm.) *ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκίας ἄρδην πρόχου.* Vid. ibid. Erfurdt.

889. *πλωτὴν*] *πλωτὴν* Vind. II. *πλατὺν* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. — *οἶμον*] *οἶμον* Par. BDL. Vit. I. III. Ciz. — 890. *μύρμων*] *μύρων γ'* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Supra v. 878. eodem sensu *μύρμηκες* dixerat. Vid. *Heusych.* h. v. — 891. *Γραικοὺς*] *Lycophronis* locum respexit *Eustath.* ad *Iliad.* μ'. 20. p. 890, 15. edit. Rom. (T. III. p. 94, 4.

Par. A. *πλατεῖαν σανίδα ἦτοι κώπην* Par. B. *συντριβὲν κωπὸν, ἧ τι μέρος* Par. C. *κοπὲν* — ἦτοι κώπην, *σανίδα* — *νεκρῶν σημείον, δώρημα* Vind. II. 885. *Πόλιν Λιβύης* — τοῦ *Κίνυφος* ποταμοῦ — ἦντινα βρέχων ὁ ῥόος Par. A. περὶ τὴν πόλιν τῆς *Λιβύης* — ἄρδων — τὸ θεῦμα Par. C. παρὰ τὴν *Αὐσίγδα* πόλιν *Λιβύης* — *Κίνυφος* ποταμὸς Pal. 40. 886. *Τοῖς ὕδασι*ν ἄρδευει· τῷ δὲ *Νηρέως* παιδὶ Par. A. ὑγραίνει Par. B. ἄρδει Par. C. *θεύμασι*ν, ὕδασι *παραρρεῖ* — ἐνθα — νῶ Vind. II. *Ποσειδῶνος* Pal. 40. 887. *Ποσειδῶνι*, *θαλασσῶν δαίμονι* — ἡ *Μηδεία*, ἡ ἐκ *Κολχίδος*, ἔδωκε δῶρον

γυνή· λέγει δὲ χρυσοῦν κρατῆρα Par. A. *χάρισμα* — ἡ *Μηδεία* Par. C. ὄνομα νιότ τοῦ *Ποσειδῶνος* — ἡ *Μηδεία* παρέσχε δῶρον Vind. II.

888. *Χρυσοῦν πλατὺν κρατῆρα* Par. A. *μέγαν* — σκευὸς κατασκευασμένον Par. C. *εἰργασμένον, κεκοσμημένον* Vind. II. 889. *Διδοῦ* δέξαντι τὴν *πλευστικὴν ὁδόν* — ἐν ἧ διὰ τῶν στενῶν *θαλασσῶν* πετρώων

Par. A. *φανερῶσαντι* — *τραχειῶν* Par. C. τὴν ὁδὸν ἀποδείξαντι Pal. 40. 890. *Ἐλάσει* καὶ πέμψει ὁ *κυβερνήτης* *Τίφους* ἀκλαστον *Ἀργῶ* ναῦν

Par. A. ὄνομα, ἦγον *κυβερνήτης* — ὡν Par. C. *πετρῶν θαλασσῶν* διαβιβάσει Vind. II. 891. *Τοὺς*

Θαλασσοπαῖς δίμορφος αὐθάξει θεός,
 ὅταν παλίμπαν δῶρον ἄγραυλος λεῶς
 Ἑλλήν' ὀρέξῃ νοσφίσας πάτρας Αἰβύς.
 εἰχὰς δὲ δειμαίνοντες Ἀσβύσται, κτέαρ
 κρύψουσ' ἄφαντον ἐν χθονὸς νεῖροῖς· μυχοῖς,

895

edit. Lips.) Cf. Etym. M. p. 239, 14. et 241, 15. — τουτάκις Etym. M. p. 172, 5. ὥσπερ παρὰ τὸ πολλά γίνεται πολλάκι, καὶ ὀλίγα ὀλίγακι, καὶ δέκα δεκάκι, καὶ παρὰ τούτων Λωρικῶς τουτάκι, ὡς παρὰ Πινδάρου· τουτάκι πεξαμένης· (fragm. 283. Boeckh. Cf. Pyth. IV. 49. 453. IX. 25. ubi Schöl. recte per τηρικαῦτα explicat) οὕτω καὶ παρὰ τὸ αὐτὰ αὐτάκι, καὶ κατὰ ἀντίθεσιν αὐτίκα καὶ παραντίκα. — κράτη] κράτος Par. C. — 893. λεῶς] λεῶν Par. K. — 894. Ἑλλήν' Ἑλλήσ Par.

G. Vind. IV. Vit. III. Vid. infra ad v. 918. — ὀρέξῃ] ὀρέξει Vind. II. — Αἰβύς] Αἰβης Vind. IV. Vit. III. Αῦβης Vind. II. — 895. Ἀσβύσται] De hao gente vid. Salmas. Exercit. Plin. p. 381. sq. Wessel. ad Herodot. IV. p. 170. et Petr. Thrice de reb. Cyren. p. 124. — κτέαρ] Hesych. et Favonia. h. v. κτέαρ· δῶρον. κτήμα. γέρας. σκεῦος (καὶ κλίνεται κτέατος Fav.) Nominativum κτέας, qui legitur apud Etymologum p. 542, 9. videtur improbare Herodianus περ. μονήρ. λέξ. p. 30, 17. οὐδὲν οὐδέτερον εἰς αὐτὴν λήγον καθαρὸν τῷ ἑ παραλήγει κατὰ τὴν ἐνικὴν εὐθείαν ἐν χρησεί Ἑλλήνων, ἀλλὰ μόνον τὸ γέρας. Improbatur deinde etiam δέας et σπέας. Cf. Etym. M. p. 491, 23. — 896. ἄφαντον] ἄφαντον Vind. II. ἄφαντος Par. K. — νεῖροῖς] Hanc lectionem confirmant Codd. mei duo et viginti omnes, sine ullo variantis scripturae indicio; quindecim apud Sebastianum, duo Potteriani et Ms. Canteri; ex his enim nulla ab illis notata est varietas, quam certe non praetermisissent, cum notum haberent apud Etymologum (p. 640, 52.), Suidam (v. νηρότης), et Favonium (v. νηρός) lectionem νηροῖς μυχοῖς e Lycophrone commemorari. Accedunt Edit. Ald. et Basil. I. e Codd. expressae, quas reliquae deinceps omnes sequutae sunt. Equidem autem hanc lectionem non solum hoc librorum consensu tutissimam arbitror, sed etiam sensui totius loci longe aptiorem altera. νεῖρῃ enim, [νεῖραιρα apud Homerum] si Gram-

Ἑλληνας δὲ τοὺς τῆς Αἰβύς χώρας —
 τηρικαῦτα, τότε κρατήσιν Par. A.
 ἔξουσιαν, βασιλείαν Par. C.

892. Ὁ Θαλάσσιος Ποσειδῶν — τὰ
 γὰρ ἂν εἶχεν ἀνθρώπου, τὰ δὲ
 κάτω ἰχθύος — φωνήσῃ θεός Par. A.
 ὁ τῆς θαλάσσης υἱὸς καὶ Ποσειδῶνος
 — ὁ ἔχων δύο μορφάς, ἀνθρώπου
 καὶ ἰχθύος Par. C. τὰ ἂν εἶχων
 ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω ἰχθύος —
 εἴπῃ, ἦγουν ὁ Τρίτων· δίμορφος· διὰ
 τὸ τὰ ἂν μέχρι λαγόνων ἔχων ἀν-
 θρώπου, τὰ δὲ κάτω δελφίνος Vind.
 II. Νηρέως υἱὸς Τρίτων· οὗτος τὰ
 μὲν ἂν ἀνθρώπος τελείως μέχρι λα-
 γόνων, τὰ δὲ κάτω δελφίς· ἔχων
 δύο μόνους ἔμπροσθεν πόδας ἵππου.
 Ἀμφιτρίτης καὶ Ποσειδῶνος υἱός·
 ἐστὶ δὲ Τρίτων καὶ ποταμὸς Αἰβύς
 Pal. 40. 893. Ὅταν ἐκ δευτέρου
 καὶ ἔξοπισιν τὸ δῶρον ἂ ἐν ἀγροῖς

αὐλιζόμενος λεῶς Par. A. τὸν κρα-
 τήρα — ἀγρότης Par. C. ὀπισθόρ-
 μητον, ἀντίστροφον τὸ δῶρον ὁ
 ἀγρότης λαὸς Αἰβυκὸς Vind. II.

894. Τῷ Ἑλληνι παράσχη ἀποχω-
 ρίσας τῆς πατρίδος ὁ Αἰβύς Par. A.
 δώσῃ — ἐκβαλὼν τῆς Αἰβύς Par. C.
 ἦγουν τὸν κρατήρα Ἑλλήσι δώσῃ,
 παράσχη, ἦγουν τὸ δῶρον — στερη-
 σας, διελθὼν τῆς πατρίδος, ἦγουν
 τῆς Αἰβύς, ὁ Αἰβυκὸς λαὸς Vind. II.

895. Τὸ δῶρον δὲ τῆς Μηδείας,
 τὸν κρατήρα, ἐλλαβοῦμενοι καὶ φο-
 βοῦμενοι, νῦν τοὺς χρησμούς — οὐ
 Αἰβύς — τὸ κτήμα Par. A. τὴν προ-
 φητεῖαν, τοῦ Τρίτωνος δηλαδὴ Par. C.
 ἦγουν τοὺς λόγους τοῦ Τρίτωνος φο-
 βοῦμενοι οἱ Αἰβύες, κρύψουσι τὸ
 κτέαρ καὶ κτήμα, ἦγουν τὸν κρατή-
 ρα Vind. II. 896. Κρύψουσιν
 ἀφανῇ ἐν τοῖς καθύγροις ἢ κολοῖς

ἐν ἡ Κυφαίων δύσμορον στρατηλάτην
ναύταις συνεκβράσουσι Βορραῖαι, πνῶαι,
τόν τ' ἐκ Παλαύθρων ἔκγονον Τενθρηδόνος,

maticis fides habenda est, ultimam et infimam ventris partem significat; Hesych. νεῖρή· κοιλία ἐσχάτη. et paullo ante: νεῖστρον· ἐσχάτη. κατωτάτη· τοιτέστι κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος. Pollux Onom. II. 209. Eustath. ad Iliad. ε'. 539. p. 580, 25. edit. Rom. (T. II. p. 52, 16. edit. Lips.) νεῖστρον γαστήρ οὐ μόνον, δι' ἧς τὰ σπύλα νέονται, ὅ ἐστι πορεύονται, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐσχάτη· ὅθεν καὶ ἡ γυναικεία ὑστέρα μετελήπται. Aeschyli autem locum Agam. 1455. (Blomf.) ἔρως αἱματόλοιγος νεῖρῃ τρέφεται, consulto in testimonium vocare nolimus, cum lectio ibi valde adhuc incerta sit. Commemoranda vero est alia glossa Hesychii: νεῖρον· ἀφρόν. ἔσχατον. cuius priorem quidem partem confirmat etiam Etym. II. p. 475, 29. altera autem interpretatio huic loco maxime convenit, ita ut Asbystae aptissime "dicantur hoc fatale donum in ultimis regionis suae recessibus abscondidisse. Aliam medelam huic loco quaesivit Muellerus in Addend. p. 291: „Re et vicinia verborum diligentius considerata, mihi neque verbum dubium νεῖροις neque νεῖροισι in hunc locum satis quadrare videtur. Vix enim credibile est, Graecos hanc pateram a Medea Tritoni datam in spelunca humida abscondidisse; cavendum enim iis erat, ut integra et sordium ac robiginis expertis servaretur. Legendum itaque videtur πολλοῖς μυχοῖς, ut v. 1062., pro νεῖροις μυχοῖς. Facile autem confundi poterant haec duo verba. Confusa autem saepius esse ἡ, ἑ, et οἰ, ostendit Bast. ad Gregor. Corinth. p. 605. uti etiam x et y p. 726. et ρ et λ p. 289. Nec dubitandum est, hanc lectionem νεῖροις, quum omnes omnino Codd. adeo antiquissimos obsideat, iam antiquitus ante Tzetzen fuisse depravatam." Quo insigni exemplo iuniores intelligant, quomodo quis hac palaeographica caute ratione ad depravandas optimas lectiones imperite abuti possit. — 897. Κυφαίων] Κυφίων Par. A. — δύσμορον] δύσμορτον Par. G. Vind. IV. Vit. III. Lycophronis verba affert Steph. Byz. v. Κύφος, ubi Cod. Par. 1412. ἐν Κυφαίῃς, Cod. Par. 1413. ἐν Κυφαίῃ, et Edit. Ald. Λυκόφρων ἐν δεκάτῃ, Κυφαίῃ vltiose exhibent.

898. ναύταις] ναῦται Par. C. ὁ minio appictum. — συνεκβράσουσι] Par. CDEGHK. Vind. IV. Vit. III. Rehd. et Edit. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. συνεκβράσουσι Par. ABFJL. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ald. — Βορραῖαι] Par. AB. Rehd. et Edit. Ald. Basil. M. et reliquae excepta Basil. I. omnes. Βορραῖαι Par. E. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. Βοραῖαι Par. JL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Βορέαι Par. CDEFGH. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Βορείαι Par. K. Βόρειαι Vind. IV. Vit. III. 899. ἔκγονον] Par. BCDEFGH. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. ἔκγονον Par. AJKL. Vit. I. Ciz. et sola edit. Sebast. Iis, quae supra ad v. 431. adnotavimus, adde Philox. Gloss. p. 143. neptis, ἔγγονη. et p. 165. posterī, ἔγγονοι, μεταγενέστεροι. — Τενθρηδόνος] Par. ABH.

ἐσχάτοις τῆς γῆς Par. A. ἐνδοτάτους τόπους Par. C. — 897. Ἐν ἡ τὸν ἐκ Κύφου πόλεως ὄντα Γουναῖ· Κύφος γὰρ πόλις Θεσσαλίας — δυσθάνατον στρατηλάτην Par. A. Λιβυκῇ γῇ — Θετταλῶν — κακοθάνατον, τὸν Γουναῖ Par. C. ἐν ἡνι Λιβυκῇ πόλει — πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν Γουναῖς — τὸν Γουναῖ Vind. II.

898. Σὺν τοῖς ναύταις ἐκρίπτονσι — αἱ τοῦ βορρᾶ πνοαί, ἦγον ὁ βορρᾶς Par. A. κατὰ περίφρασιν, ἦγον ὁ βορρᾶς Par. C. σὺν τοῖς αὐτῶν — ἐκράφουσιν — ἦγον ὁ βορρᾶς Vind. II. 899. Τὸν ἐκ τῶν Παλαύθρων· ἔστι δὲ πόλις Μαγνησίας· τὸν Προθρον Par. A. ἀπὸ κοινοῦ [τὸ συνεκβράσουσι] — ὄντα — πόλις Θεσσα-

Ἀμφερυδῖαν σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων, 900
καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου
ἀποινοδόρπου καὶ πάγων Τυμφορησίων.
ὧν οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἄθλιοι πάτραν
ποθοῦντες, οἱ δ' Ἐχῖνον, οἱ δὲ Τίταρον,
Ἰρόν τε, καὶ Τρηχίνα, καὶ Πεῤῥαιβικήν 905

et Editt. Ald. Basil. I. II. et reliquae omnes. Τερ-
δορδόνος Par. CGK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ciz. Pal. 40.
Τερδορδόνος Par. DJL. Vit. I. Τερδορδόνος Par. E. Cf. Iliad. β. 756.

900. Ἀμφερυδῖαν] Par. AJ. Ἀφρουσίων Par. CDEFGHKL. Neap. I. II.
III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Sebast. Ἀφρουσίων Par. B.
Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Ἀφρουσίων Edit. Basil. I. II. Par. II. Com-
mel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. Nostram lectionem tuen-
tur Strab. IX. p. 433. et 435. (T. III. p. 597. et 613. ibiq. Tzschuck.)
Apoll. Rhod. I. 54. ubi tamen Cod. Flor. legit Ἀφρύσσοιο. Callim.
hymn. in Apoll. 48. Orph. Argon. 190. et Steph. Byz. vv. Ἀμφρυσος et
Εὐρύαμπος, utroque loco Lycophronis verba afferens; ita tamen, ut
priori loco Ἀμφρυσίων, altero autem Ἀμφρυσίων in libris reperiatur.
— Εὐρυαμπίων]. Εὐρυαμπίων Par. L. Vit. I. Ciz. Stephani Byz. Codd.
Paris. 1412. et 1413. utroque in loco praebent Εὐρύαμπιον.

903. ἄθλιοι πάτραν] Sic Codd. mei omnes, uno excepto Par. C. in
quo πάτραν scriptum est. Vitiosa lectio ἀθλιοπάτραν ex Edit. Aldina
transiit in Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Lycophro-
nis versum affert Steph. Byz. v. Αἰγώνεια. — 904. οἱ δ' — οἱ δέ]
Par. AB. Vat. 1307. Neap. III. Rehd. Paraph. Vatic. et Editt. Ald. Ba-
sil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. ἡδ'
— ἡδέ Par. CDEFGHKL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz.
Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. οἱ δ' — ἡδέ Par. J. — Ἐχῖνον e
Lycophrone commemorat Etym. M. p. 404, 51. — 905. Ἰρόν] De ac-
centu vid. Etym. M. p. 475, 23 — 33. coll. Arcad. de Accent. 68. 11. et
Eustath. ad Iliad. ε'. 399. p. 719, 61. edit. Rom. (T. II. p. 218, 12. edit.
Lips.) — Τρηχίνα] Τρηχίνα Par. A. Vind. IV. Vit. III. Τρηχίνα Steph.
Byz. v. Ἰρόν Lycophronis versum afferens, et sola Edit. Sebast. Vid.
Mueller. ad h. l. — Πεῤῥαιβικήν] Περαϊβικήν Par. A. Neap. I. II. III.
Vind. II. IV. Vit. III. Eustath. ad Iliad. β. 749. p. 335, 36. edit. Rom.
(T. I. p. 272, 8. edit. Lips.) ἰστέον δέ, ὅτι οἱ μὲν καθ' Ὁμηρον καὶ οἱ

ἴας — τὸν νιδόν, λέγει τὸν Πρόδοον
Vind. II. 900. Τῶν Μαγνήτων
ἄρχοντα. Ἀμφρυσός γὰρ ποταμὸς
Μαγνησίας πόλις — Μαγνήτων,
ἀπὸ τόπου Par. A. ποταμὸς Μαγνη-
σίας — ἦγον τὸν βασιλεῖα — πόλις
Μαγνησίας Vind. II. τῶν Μαγνή-
των. Ἀφρυσός (sic) ποταμὸς Μα-
γνησίας — τῶν Μαγνήτων, ὡς ἀπὸ
πόλεως Εὐρυάμπου Pal. 40.

901. Καὶ τὸν ἀνδρείον — τοῦ λῶ-
κου, τοῦ νεμομένου τὸ ἐν Θεσσαλίᾳ
λυκοειδὲς πεδίον ὃν ἀπελλίσανεν ἡ
θεῖα Par. A. λιθωθέντος Par. C.
τὸν Εὐρύπυλον Vind. II. χώρα ἐν
Θεσσαλίᾳ λύκου [πεδίων] καλουμένη
Pal. 40. 902. Τοῦ φαγόντος τὰ

δῶρα τοῦ Πηλέως· ἡ τοῦ δόντος
ἄποινα τὸ ἀπολιθωθῆναι ὑπὲρ τοῦ
δόρπου αὐτοῦ — καὶ ἐξοχῶν, ἀκρω-
τηρίων, ὄρους Μηλιέων Par. A. φα-
γόντος τὰ ἄποινα Pal. 40.

903. Ὡντων οἱ μὲν τὴν τῶν Μη-
λιέων πόλιν, Αἰγώνειαν, οἱ ταλαί-
πωροι, πατρίδα Par. A. Ἑλληνες —
πόλις Ἑλλήνων Pal. 40.

904. Ἀγαπῶντες· οἱ δὲ πόλιν Θεσ-
σαλίας· οἱ δὲ πόλιν, οἱ δὲ ὄρος Μη-
λιέων Par. A. πόλις Θεσσαλίας —
ὄρος καὶ πόλις Μηλιέων Pal. 40.

905. Πόλις Θεσσαλίας — Πεῤῥαι-
βολ ἐθνὸς Ἠπειροῦ Par. A. πόλις
Θεσσαλίας — ὁμοίως — Ἠπειρωτι-
κήν· Πεῤῥαιβολ ἐθνὸς Ἠπειρωτικόν

Γόννον Φάλαγγάν τ', ἥδ' Ὀλοσσόνων γύας,
καὶ Κασταναίαν, ἀκτέριστον ἐν πέτραις
αἰῶνα κακέουσιν ἡλοκισμένοι.

Ἄλλην δ' ἐπ' ἄλλῃ κῆρα κινήσει θεός,
λυγρὴν πρὸ νόστου συμφορὰν δαρούμενος. 910

νεώτεροι ἐν ἐντὶ ὁ γράφουσι τοὺς Περραιβοὺς, ἕτεροι δὲ τινες παλαιοὶ ἐδ-
πλαζον τὸ ἀμειβάλογον. καὶ λέγει ὁ τὰ ἔθνικα γράψας, ὅτι Ἀπολεῖς ὄντες οἱ
Περραιβοὶ ἐδίπλουν τὰ σύμφωνα, Περραιβοὺς ἑαυτοὺς καλοῦντες, καὶ πό-
λιν Γόννον παρ' αὐτοῖς οὖσαν, καὶ Γόννατα (corrigere γόννατα. Vid. Steph.
Byz. v. Γόννοι) καὶ τοιαῦτα τινα. Cf. Koen. ad Gregor. Corinth. p. 587 sq.
edit. Schaef. — 906. Γόννον] Par. A. J. Vat. 1307. Strabo IX. p. 140.
(T. III. p. 652. edit. Tzsch.) Steph. Byz. quem locum levi mutatione
ita legendum existimo: Γόννοι, πόλις Περραιβίας, ἀπὸ Γουνέως κληθεῖσα
τοῦ ἀπογόνου Κύνου, ὡς φησὶ Ὀμηρος. ὁ πόλις Γόννιος, καὶ Γοννία
ἡ γυνὴ καὶ ἡ χώρα. γράφεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ υ. . . . . τοὺς δὲ
Περραιβοὺς καλοῦσιν ἑαυτοὺς, καὶ Γόννον διὰ δυοῦν τὴν πόλιν. γόν-
νατα γὰρ οἱ Ἀπολεῖς τὰ γόννατα. Eustath. ad Iliad. β. 573. p. 291, 42.
edit. Rom. (T. I. p. 236, 30. edit. Lips.) Γονούσα μέντοι τρισυλλάβως
πόλις Περραιβίας, ὥσπερ καὶ Γόννος ἐν δυοῖν γν, ὁ (scrib. ἦ) καὶ παρὰ
Ἀνκόφρονι. Et ad Iliad. β. 739. p. 333, 36. edit. Rom. (T. I. p. 270,
25. edit. Lips.) καὶ ἡ Γόννος, ἥς καὶ ὁ Ἀνκόφρων ἐμνηνται, πρὸς τῷ
Ὀλύμπῳ κεκμένη, ὡς καὶ Ἠλώνη. ὁ δὲ τοῖς ἔθνικοις ἐνδιατρήσας Μαγνη-
σίας πόλιν λέγει αὐτήν. quae leguntur etiam apud Favorin. fol. 124.
edit. Rom. Apud Lycophronem reliqui libri et Edit. omnes Γόνον ex-
hibent. — Φάλαγγάν τ'] Sic Par. A. J. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. Φά-
λαινον Ciz. Φάλοντ (in marg. γρ. Φάλανον) Vind. II. Reliqui libri et
Edit. omnes Φάλανόν τ'. Cf. Strabo IX. p. 440. (T. III. p. 646. edit.
Tzsch.) ἡ δὲ Φάλασσα Περραιβικὴ πόλις πρὸς τῷ Πηνειῷ πλησίον τῶν
Τεμπῶν. Liv. XLII. 54. Diruto magna ex parte et incenso oppido pro-
fectus, ad Phalannam castra movit. et Phalannaeus ager ibid. c. 65.
Alterius formae testem Ephorum adhibet Steph. Byzant. Φάλασσα πόλις
Περραιβίας, ἀπὸ Φάλαγγης τῆς Τύρου θυγατρός. Ἀνκόφρων. Γόνον,
Φάλαγγαν, ἥδ' Ὀλοσσόνων γύας. Ἐκαταῖος ἱστορίων ἡ Ἰππύαν αὐτὴν
καλεῖ. Καὶ Εὐφορος. Φάλαγγον αὐτὴν καλεῖ ἐν τῷ β'. Vid. Marx ad
Ephor. fragm. p. 210. Eustath. ad Iliad. β. 739. p. 333, 30. edit. Rom.
(T. I. p. 270, 19. edit. Lips.) Περραιβικὴ δὲ πόλις ἡ Φάλαγγος πρὸς τῷ
Πηνειῷ. — γύας] γύας Vind. II. IV. Vit. I. IH. Ciz. Pal. 40. Rehd.
907. Κασταναίαν] Κασταναίαν Par. A. Καστανέαν Vind. IV. Vit. I.
Ciz. Citat hunc versum Steph. Byz. v. Κασταναία. — 909. ἐπ' ἄλλῃ]
ἐπ' ἄλλῃ Par. AG. Vind. IV. Vit. III. — κινήσει] μνησάει Par. K.

910. πρὸ νόστου] πρόνοστον Vind. IV. πρὸς νόστον Rehd. Lectionem
πρὸς νόστον ex duobus interpolatis libris in textum intulit Sebastianus.

Pal. 40. 906. Γόννος καὶ Φά-
λαγος πόλις Περραιβίας — καὶ τῶν
Ὀλοσσόνων τὴν γῆν. ὁ δὲ γῆς μέ-
τρον γῆς Par. A. ἡ γῆν λεγομένη
Γονούσα. Ὀλοσσών πόλις Θετταλίας
Pal. 40. 907. Πόλιν Μαγνησίας
— ἄδαπτον ἐν ταῖς πέτραις Par. A.
πόλιν Μαγνησίας — ἄδαπτον, τὸν
ἄμαχον Vind. II. 908. Αἰῶνα
θρηνησοῦσιν καταιετριζόμενοι, ὑπὸ
τῶν πετρῶν διαφθαζόμενοι Par. A.
ζῶν θρηνησοῦσιν λυγρούμενοι, διε-
φθαζόμενοι ὑπὸ τῶν πετρῶν Vind. II.
ἐπ' — διεθρηνημένοι Pal. 40.
909. Ἄλλην δὲ φθορὰν ἐπ' ἄλλῃν
πέμψει ὁ θεός Par. A. τοῦτο ἐπὶ
πάντων τῶν ἑλλήνων νοστήσει Par. B.
910. Χαλεπὴν πρὸς τῆς ἐπιπόδου
συμφορὰν παρέχον Par. A. πρὸς τῆς
ὑποστροφῆς Vind. II.

Τὸν δ' Αἰσάρον τε ρεῖθρα καὶ βραχύπολις
 Οἰνωτρίας γῆς κεγχρόνῃ βεβρωμένον
 Κρίμισα φιτροῦ δέσται μαιφρόνον.
 αὐτὴ γὰρ ἄκραν ἄρδιν εὐθυνεῖ χεροῖν
 Σάλπιγξ ἀποβάλλουσα Μαιώτην πλόκον.
 Λύρα παρ' ὄχθαις ὅς ποτε φλέξας θρασὺν
 λέοντα βραίσθ' χεῖρας ὤπλισε Σκύθη

915

911. Αἰσάρον] Mediam huius nominis syllabam producant Dionys. Perieg. 370. et Theocr. Id. IV. 17. ubi Scholiastes: Αἰσάρος ποταμὸς διὰ μέσας τῆς πόλεως τῶν Κροτωνιατῶν ῥέων εἰς τὴν θάλασσαν. Cf. Pot-
 teri Annotat. — βραχύπολις Par. G. Vind. IV. Vit. III.

912. Οἰνωτρίας Par. C. — κεγχρόνῃ] κεγχρόν Par. A. Cf. Etym. M. p. 498, 36: et Nicandr. Ther. 463. — 913. Κρίμισα] Sic Vat. 1367. vid. infra ad v. 961. Reliqui libri et Edit. omnes Κρίμισσα. — φιτροῦ] φιτρον Par. G. Vind. IV. Vit. III. — μαιφρόνον] μαιφρόνον Par. C. — 914. αὐτῇ] αὐτῇ Paraph. Vatic. et Edit. Ald. — ἄκραν] ἄκρον Par. K. Vind. II. IV. Vit. III. et Ms. Canteri. ἄρδιν ἄκραν Par. C. — 915. Σάλπιγξ] Σάλπιξ Par. C. Hunc locum respexit Eustath. ad Iliad. σ. 219. p. 1139, 54. edit. Rom. Vid. Potteri Annotat. et adde Etym. M. p. 708, 2. — ἀπο-
 βάλλουσα] ἀποβάλλουσα Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. — Μαιώτην] Μαιώτην Par. ADEGHK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. — πλό-
 κον] Potterus: „Huc respexit Eustathius in Odyss. ε. (v. 390. p. 1539, 49. edit. Rom. T. I. p. 222, 32. edit. Lips.) τοῦ δὲ εὐπλόκαμος ἥως καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν πλόκαμου, προυνάγχει ὁ πλόκος, οὗ χρήσις παρὰ Λυκο-
 φρονι.“ — 916. Λύρα] Λύρας Par. A. Λύρρα Vit. I. Ciz. Rehd. Can-
 terus: Trachiniae fluvii, iuxta quem Hercules in rogo vivus combustus est, ministrante illi Philoctete, et pro mercede arcum simul cum sagittis accipiente; arcum enim hic draconem vocat propter formam rotundam; ut alii, propter sibilum telorum. Sic ὄφιν vocavit sagittam Aeschylus (πιττὸν ἀργηστήν ὄφιν Eum. 176.). — 917. ὤπλισε] ὤπλισεν Par. A.

911. Ποταμὸς Κρότωνος — καὶ μ-
 κρὰ πόλις Par. A. περὶ Φιλοκτήτου
 — νάματα — μικρὰ Par. C. τὸν Φι-
 λοκτήτην ποταμὸς Κρότωνος — ἡ μ-
 κρὰ πόλις Κρίμισσα Vind. II.

912. Οἰνωτρίοι ἔθνος Ἰταλίας·
 εἶδος ὄφιος ἡ κεγχρόνῃ· ἔλαβεν
 εἶδος ἀντὶ εἰδους Par. A. Ἰταλικῆς
 — ὅτε δειγνόμενος Par. C. τῆς Ρω-
 μῆς (sic) Ἰταλικῆς — τῷ ὕδαρ, εἶδος
 ὁφίως — τὸν καταβρωθέντα, δη-
 χθέντα Vind. II. Ἰταλικῆς γῆς, ἐν-
 θα νῦν ἡ Ρώμη ἐστὶ· πρῶτη Οἰνώ-
 τρια ἐλέγετο Pal. 40.

913. Πόλις μικρὰ Ἰταλίας — κορ-
 μοῦ λέγει δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου —
 υποδέξεται τὸν φορεῖς μαινόμενον
 Par. A. τὸν Φιλοκτήτην, τὸν ἀναι-
 ρέτην τοῦ Ἀλεξάνδρου Par. C. φο-
 ρέα Pal. 40. 914. Τὴν ἀκμὴν τοῦ
 βέλους ταῖς χερσὶν εὐθυνεῖ Par. A.

τὸ βέλος τοῦ Φιλοκτήτου — ἀκμὴν —
 ὁρθώσει κατὰ τὸν Ἀλεξάνδρον — ἐν
 ταῖς χερσὶ, ἤγουν τοῦ Φιλοκτήτου
 Par. C. ἡ Ἀθηναῖα τὴν ἀκμὴν τοῦ βέ-
 λους τοῦ Φιλοκτήτου — τὸ βέλος ταῖς
 χερσὶ Vind. II. σαργίαν Pal. 40.

915. Ἐπώνυμον Ἀθηναῖς· ἀπο-
 βάλλουσα δέ, ἀποκινῶσα — Σκυδι-
 κὸν πλόκον, τὴν νευρὰν Par. A. τὴν
 νευρὰν τοῦ τόξου τοῦ Φιλοκτήτου
 Par. B. ἔλκουσα — Σκυδικὸν — νευ-
 ρὰν Par. C. πολεμικὴ — κινῶσα,
 ἀποπέμπουσα, ἤγουν τὴν νευρὰν τοῦ
 τόξου Vind. II. 916. Παρὰ ταῖς
 τοῦ Λύρα ποταμοῦ Τραχίνος ὄχθαις
 — ὅστις ποτὲ φλέξας τὸν ἰσχυρὸν
 λέοντα τὸν Ἡρακλέα Par. A. ποτα-
 μοῦ Τραχινίας — ἀνδρείον Par. C.
 ποταμὸς — Φιλοκτῆτης, καύσας
 Vind. II. 917. Τῷ ἀγκύλῳ καὶ
 σκολῷ, τὰς χεῖρας — Σκύθη δρᾶ-

δράκοντ', ἀφύκτων γαμφίων λυροκτύπων.¹
 Κράθις δὲ τύμβους ὄψεται δεδουπότος,
 εὐράξ' Ἀλαίου Παταρώς ἀνακτόρων,
 Ναύαιδος ἐνθα πρὸς κλύδων' ἐρεύγεται.

920

918. δράκοντ'] Hic et supra v. 894. talem admissam vides Iota Dativi sing. elisionem, quae nullo neque emendandi neque interpretandi artificio tolli queat. Itaque uterque locus eorum numero accedat, in quibus viri docti, licet aegerrime, hanc veniam Fragilis poetis concessere. — λυροκτύπων] Par. L. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Cömpel. Meurs. utrq. et Reich. Quam lectionem cur probaverim, neminem, opinor, fugiet, qui poetici sermonis paullo sit peritior. Secunda lectio, quam Codd. praebent, λυροκτύπον, et sensu et auctoritate librorum longe est altera inferior; exhibent eam Par. BDE. Neap. I. II. Vit. II. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Tertia autem, λυροκτύπων, cum in antiquissimo Cod. Par. A. reperitur, videtur vitium continere ex Iota adscripto natum; habent eam praeterea libri inferioris notae: Par. FGHJK.

Vind. IV. Vit. III. λυροκτύπων Par. C. λυροκτύπην Vind. II. Duas prioras lectiones Tzetzes quoque in libris invenerat; dicit enim: τὸ δέ, εἰ μὲν δοικῇ, λυροκτύπων, πρὸς τὸ δράκοντ'· εἰ δὲ αἰτιατικῇ, πρὸς τὸν λέοντα, ἥτοι τὸν Ἡρακλῆ. — 919. δεδουπότος] Hoc verbo senioris aevi poetae de quovis mortis genere usi sunt; cf. Nicandr. Alex. 447. Nonn. Dionys. VII. 363. XI. 327. XII. 118. XV. 386. XVI. 300. XXVII. 79.

920. εὐράξ'] Vid. Eustath. ad Iliad. λ'. 251. p. 842, 43. edit. Röm. (T. III. p. 25, 24. edit. Lips.) τὸ εὐράξ' δηλοῖ μὲν τὸ ἐκ πληγίου, γίνεται δέ, φασίν, ἀπὸ τοῦ πλευράξ. — ἰστέον δέ, οὐ καθ' Ἡρακλῆιδην διαλέκτου Ἰωνικῆς καὶ Αἰολικῆς ἔστι τὸ εὐράξ. ἡ γὰρ τῶν Ἰωνῶν καὶ Αἰολῶν, φησί, διάλεκτος τὰ πρῶτα σύμφωνα αἰρεῖν εἰσθεῖν, ἂν τε ἐν ῇ, ἂν τε καὶ δύο τύχη. — ὁμοίως οὖν καὶ ἐκ τοῦ πλευράξ ἀφῆρηται τὰ κατ' ἀρχοντα δύο σύμφωνα, καὶ λείπεται τὸ εὐράξ, ὃ κείται καὶ παρὰ Λυκόφρονι. De accentu vid. Herod. περ. μονήρ. λέξ. 25, 7. ubi vitiosum εὐδράξ recte videtur Blochius mutasse in εὐράξ; coll. Ioan. Alexandr. de Accent. p. 38, 5. Etym. M. p. 781, 48. — Ἀλαίου] Ἀλαίου Vind. II. Ἐλαίου Par. F. Etym. M. p. 58, 4. ex antiquo Lycophronis Scholiasta: Ἀλαῖος, ὁ Ἀπόλλων. Φιλακτήτης γάρ, παραγενόμενος εἰς Ἰταλίαν, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἰδρύσατο Ἀπόλλωνος Ἀλαίου ἱερὸν, ἐν ᾧ καὶ τὸξον ἀπέθετο. Cf. etiam Meinek. ad Euphor. fragm. p. 88. — Παταρώς] Πατρώος Par. L. Vit. I. Ciz. et Rehd. in quo alterum α diligenter erasum est. — 921. Ναύαιδος] Vid. Euphorionis fragm. apud Steph. Byz. v. Ἀσκανία. et Etym. M. p. 598, 38. Νέαιδος dicitur Straboni lib. VI. p. 262. (T. II. p. 240. edit. Tzsch.) Νῆαιδος Theocrito Id. IV. 24. — πρὸς δεest in Par. J. — ἐρεύγεται] ἐρεύεται Par. A. ἐρύσεται Par. E.

κοιτε, τῷ τόξῳ τοῦ Ἀχιλλεύος [leg. Ἡρακλέος] Par. A. τὸν Ἡρακλῆ — ἐπικαμπεῖ — Σκυδικῷ τόξῳ Vind. II. περιφερεῖ — ἐαυτοῦ Pal. 40. 918. Τῶν μὴ ἀποτυγόντων τῶν διστῶν, τῶν βελῶν· διὰ τὸ ἄκνειν τοὺς τιτρωσσομένους δίκην γαμφιῶν — τῶν ποιούντων ἦγον μετὰ τῆς νευράς Par. A. ἦγον τῷ τόξῳ τῷ σφελζοντι — διὰ τῶν μὴ ἀποτυχόντων βελῶν — τοξικὸν τὸν δίκην λυράς κτυπέντα Par. B. τόξῳ — ἀφρευ-

των βελῶν — τὸν τοξικὸν Ἡρακλέα Par. C. ἦγον τῷ τόξῳ — τῶν μὴ ἀποτυγανόντων τόξων, βελῶν — τὸν τοξικὸν Vind. II. εὐστόχων βελῶν — περιφραστικῶς, τοξικῷ Pal. 40.

919. Ὁ δὲ Κράθις ποταμὸς Κρότωνος, τοὺς τάρους θεάσεται τοῦ ἀναιρεθέντος Par. A. 920. Ἐκ πλεγίου — ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος — ἱερῶν οἰκῶν Par. A. ἐν Παταροῖς τιμωμένου Pal. 40. 921. Ὃπου ὁ Ναύαιδος, ποταμὸς Κρότωνος, πρὸς

κτενοῦσι δ' αὐτῶν Αὔσονες Πελλήνιοι
βοηδρομοῦντά Λινδίων στρατηλάταις,
οὓς τῆλε Θερμύδρου τε Καρπάθου τ' ὄρων
πλάνητας αἶθρον Θρασκίας πέμπει κώνων,
ξένην ἐποικήσαντας ὀθνεῖαν κόνιν.
ἐν δ' αὖ Μακάλλοις σηκὸν ἔγχωροι μέγαν
ὑπὲρ τάφων δαίμαντες, αἰαντὴ θεὸν

925

922. Αὔσονες] Αὐδοῖς Par. D. Steph. Byz. v. Αὔσον Lycophronis
versum afflerens scripsit κτενοῦσιν αὐτὸν Αὔσ. Iλλ. — In Cod. Vit. II.
vv. 922—950. desunt duorum, ut videtur, foliorum defectu.

923. στρατηλάταις] στρατηλάται Par. L. — 924. Θερμύδρου] Θερμύδρου
Par. H. — 925. Θρασκίας] Sic Par. AB. Vat. 1307. Neap. II. III. Rehd.
et Edit. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et
Reich. Θρακίας Par. CDEFGHJK. Neap. I. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz.

Pal. 40. et Edit. Basil. I. Par. II. et Sebast. Θρακίας Par. L. Cf. Etym.
M. p. 454, 25. — 926. ἐποικήσαντας] ἐποικήσαντας Par. AD. et Edit.

Steph. et Pott. utrq. ἐποικήσαντας Vit. III. — κόνιν] Glossam χθόνα
in textu habent Par. JL. Vit. I. Ciz. — 927. ἐν δ' αὖ] ἐνθα (sic) Par. A.
— Μακάλλοις] Par. ABCDEFGHKL. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. III.

Ciz. Rehd. Paraphr. Vatic. et Edit. Ald. Basil. I. et Sebast. Μακάλλοις
Vit. I. Μακάλλοις Par. J. Neap. I. III. Lectio Μακέλλοις debetur Can-
tero, qui non debuit Doricam formam cum communi urbis nomine
commutare: „Μακέλλοις, Italiae civitate, quam Polybius (I. 24, 2. cf.
Steph. Byz. v. Μακέλλα. Liv. XXVI, 21. et Cluver. Sicil. Antiq. II. 12.)
Μακέλλαν vocat. Quoniam tamen Macellus Siculis et Ionibus hortorum
septum significat, ut docet libro IV. Varro (de L. L. V. 41. p. 147 sq.
edit. Spengel.): non absurde quis existimet, μακέλλοις hic maceriam
sonare, in qua sepultus fuerit Philoctetes.“ Canteri auctoritatem se-
quuti sunt reliqui editores, praeter Sebastianum, cui libenter hanc
laudem concedo, quod primus ad librorum lectionem redierit. — ἔγχω-

ροι] ἔγχωρον Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. ἔγχωροι Rehd. Vid. supr. ad
v. 267. — 928. τάφων] τάφον Par. JL. Vit. I. Ciz. τάφον Rehd. τάφον

τὴν θάλασσαν εἰσβάλλει Par. A. ἐκ-
βάλλεται Par. C. ποταμὸς Ἰταλίας —
πρὸς τὴν θάλασσαν, ἣν ἀποτελεῖ
Vind. II. 922. Ἀποκτενοῦσι δ'
αὐτὸν — οἱ τὸ γένος εἶχον ἀπὸ Πελ-
λήνης τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ὥκουν
δ' ἐν Ἰταλίᾳ (in marg. ἔθνος Ἰτα-
λίας) Par. A. ἤγουν τὸν Φιλοκτή-
την — Ἰταλοὶ — πόλις Ἀχάτας Vind.
II. οἱ Αἰτωλοὶ, ἤγουν οἱ ἐν Ἰταλίᾳ
οἰκίσαντες ἐκ Πελοποννήσου Pal. 40.

923. Ἐν βοῇ τρέχοντα, θέοντα
δ' εἶπεν βοηδοῦντα — Ῥόδων Ἀν-
δος δὲ πόλις Ῥόδου — στρατηλάταις
Par. A. συμμαχοῦντα Par. C. βοη-
δοῦντα — Ἀνδος πόλις Ῥόδου —
τοῖς Ῥοδίοις Pal. 40. 924. Οὓς-

τινας πόρρωθεν — Θερμύδρος λιμὴν
Ῥόδου — καὶ τῶν Καρπάθου ὄρων
Κάρπαθος δὲ νῆσος πλησίον τῆς
Κω Par. A. Ῥοδίους — μακρὰν —
τῆς λιμένος Ῥοδίων — πόλις Ῥοδίων
Vind. II. 925. Πλανωμένους ὁ
ψυχρὸς Θρασκίας πέμπει, ὁ ἀναιδὴς
κώνων, διὰ τὸ σφοδρῶς πνεῖν Par. A.
καυστικός, ὁ βορρᾶς ἄνεμος Vind. II.

926. Ξένην καὶ ἀλλοτρίαν μετου-
κίσαντας — ξένην καὶ ἀλλοτρίαν γῆν
Par. A. κατοικήσαντας ξένην Vind. II.

927. Ἐν τοῖς Μακάλλοις δὲ δῆ-
ξστι δὲ πόλις Ἰταλίας — μέγαν ναὸν
οἱ ἔγχωροι Par. A. βωμὸν Par. C.
πόλις Ἰταλίας — ναόν — οἱ πολῖται
ἐγκατοικοὶ Vind. II. 928. Ὑπερ-

λοιβαῖσι κυδανοῦσι καὶ θύσθλοισι, βῶν.

‘Ο δ’ ἱπποτέκτων Λαγαρίας ἐν ἀγκάλαις, . . 930

ἔγχος πεφρικῶς καὶ φάλαγγα θουρίαν,

πατρῶον ὄρκον ἐκτίων ψευδόμετον,

ὃν ἀμφὶ μῆλων τῶν δορικτήτων τάλας

πύργων Κομαιθοῦς συμπεφυρμένων σιραιῶ

στεργοξυνένων αὖνεκεν νυμφευμάτων

935

Vind. IV. — αλανῇ] Cf. *Herm.* ad. Soph. Al. 647. p. 100. et *Blomf.* ad Aesch. Pers. 935. — 929. κυδανοῦσι] κυδάνουσι Par. A. κυδάνουσι Ciz. — θύσθλοισι] Vitiöse Par. A. θόσθλοισι, non raro ὁ et ᾧ permu- tans, (v. 579. ἀλυσῶν. v. 973. λουγαῖαν. v. 1152. Γοιγαῖα; θυάθλοισι Vit. I. Ciz. — 930. Λαγαρίας] Par. J. Vat. 1307. Neap. III. (a prima manu; postea additum est alterum γ) Vind. II. et Paraph. Vatic. Λαγρίας Par. A. Λαγγυρίας Par. BDEFHKL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. I. II. et reliquae. Λαγγυρίας Par. C. Λαγκυρίας Par. G. Vind. IV. Vit. III. Κλαγγυρίας Rehd. Nostra scribendi ratio non solum scripto- rum testimoniis probatur, sed metro etiam aptissima est; prima enim nominis Λαγαρίας syllaba, ut in vocē λαγαρός, corripitur. *Strabo* p. 263. (T. II. p. 245. edit. Tzsch.) μετὰ δὲ Θουρίους Λαγαρία φρουρίον, Ἐπειοῦ καὶ Φωκῶν κτίσμα· ὅθεν καὶ Λαγαριτῶν οἶκος. Cf. *Steph.* Byz. v. Λαγαρία, et *Etyim.* M. p. 554, 15. — ἐν ἀγκάλαις] In sinu atque recessu Lagarina. Vid. *Muelleri* Annot. et *Blomf.* Gloss. ad Aesch.

Prom. 1055. p. 157. edit. Lips. — 932. ψευδόμετον Vind. II. et Ciz. ψευδόμετον Vind. IV. Vit. III. — 933. δορικτήτων] δορικτήτων Par. A. δομικτήτων Par. L. Vit. I. Ciz. Reliqui libri et Edit. omnes δορικτή- των. Vid. *Pors.* ad Eurip. Hecub. 476. et *Blomf.* ad Aesch. Agam. v. 115. p. 18 sq. edit. Lips. — τάλας] πάλας Pal. 40. in textu, Vind. II. et

Rehd. in margine. τάλας Par. C. — 934. Κομαιθοῦς] Κυμαιθοῦς Vind. IV. Vit. III. Huius loci meminit Eustathius ad Iliad. α'. 197. p. 83, 7. edit. Rom. (T. I. p. 70, 33. edit. Lips.) — συμπεφυρμένων] συμπεφυρμένων Par. C. συμπεφραγμένων Par. G. Vit. III. συμπεφυρμένων Vind. II. — 935. στεργοξυνένων] στέγων ξυνένων Par. A. στόργος ξυνένων Par. E.

ἀνω τῶν τάφων κατασκευάσαντες — ἡγουν τοῦ Πανοπέως, ἀποδιδούς

διηλεκῆ καὶ αἰώνιον θεόν Par. A. 933. Ὅστινα

θύσθαις καὶ θύμασι βῶν Par. A. 934. Κομαιθῶ θυγάτηρ

σπονδαῖς δοξάζουσι — θυσίαις Vind. II. 930. Ὁ δὲ τὸν δούρειον κα-

τασκευάσας ἔπικον Ἐπειός — ἐν ἀγκά-

λαις τῆς Λαγαρίας· ἔστι δὲ πόλις

Ἰταλίας Par. A. περὶ Ἐπειοῦ — ἐν-

δοτῆσι τοῖσι Par. C. λείπει τὸ

παράγειν Vind. II. 931. Τὸ

δοῦν φοβηθεὶς καὶ τὴν πολεμικὴν

τάξιν Par. A. κοντάριον φοβηθεὶς,

ἡγουν ὁ δειλός — τὴν οὐσαν ἐκ τῆς

ἀνδρῶν Par. C. φοβούμενος — πο-

λεμικὴν Vind. II. τὸν πόλεμον —

καὶ παρτάξιν ὀρητικὴν Pal. 40. 932. Ἀποδιδούς τὸν πατρικὸν ὄρ-

κον ψεύδορκον Par. A. πατρικόν,

ἡγουν τοῦ Πανοπέως, ἀποδιδούς

ἐπὶ ὄρκον Par. C. 933. Ὅστινα

περὶ τῶν προβάτων, ἡ τῶν κτηνῶ-

των ὄλων, ἀπὸ μέρους — τῶν ἐκ

δοράτων κτηθέντων — ὁ ἄθλιος Par.

A. ἐπὶ ὄρκον — τῶν σκυλευθέντων —

ἄθλιος, ἡ πάλας, πολέμου Par. C.

τὸν ὄρκον — προβάτων, τῶν διὰ τοῦ

πολέμου κτηθέντων — ὁ Πανοπέως

Vind. II. 934. Κομαιθῶ θυγάτηρ

Πτερελάου — συμπεφοβημένων — τῆς

πόλεως, τῇ σιραιῇ Par. A. ποιῶν

μῆλων καὶ προβάτων, τῶν ὑπαρχόν-

των ἀπὸ — ἐπικολων γινόμενων καὶ

ληϊσθέντων Par. B. τῆς θυγατρὸς τοῦ

βασιλέως — συμπεφοβημένων, ἀφα-

νισθέντων Vind. II. τῶν ὑπαρχόν-

των ἀπὸ τῶν — Pal. 40. 935. Χάριν τῶν ἐπὶ συνοικήσει καὶ

Ἀλοῦτιν ἔτλη τὴν Κυθωνίαν Θρασὺ
ὀρκωμοτῆσαι, τὴν τε Κρησιῶνι θεὸν
Κανδάον' ἢ Μάμερτον δπλίτην λύκον,
ὁ μητρὸς ἐντὸς δειλφύος στυγνὴν μάχην
στῆσας ἀραγμοῖς πρὸς κασιγνήτον χροῶν,

940

— οὐνεκεν] Sic Par. DGK. Vat. 1307. Vind. II. IV. et fortasse etiam Cod. Bonon. ex quo in Edit. Basil. I. vitiose editum est οὐνεκε. Reliqui libri et Editt. οὐνεκα. Vid. supra ad v. 964. et adde Orph. Lith. 261. (Herni.) δς τοι φυταλῆς ἐνεκεν ῥέξαντι θυηλῆς. — 936. Ἀλοῦτιν] Ἀλοῦτιν Par. A. — τὴν omissum est in Par. L. Vit. I. Ciz. — Κυθωνίαν] Κυθωνίαν Par. BE. Neap. I. II. Rehd. et Par. H. in marg. — Cf. Paus. VI. 21, 6. — Θρασὺ] Θρασὺ Par. C. (in quo tamen ῥ post θ ab alia manu insertum est) Θρασὺ Par. H. Θρασὺ Vind. II. Schol. Venet. in Iliad. ε. 2. Θρασὺ δὲ παρὰ τοῖσι τιμᾶται ἡ Ἀθηνᾶ. — 937. ὀρκωμοτῆσαι Vind. IV. Vis. III. — Κρησιῶνι Par. J. Κρησιῶνι Par. L. Lycophronis versum affert Steph. Byz. v. Κρησιῶν. — 938. Κανδάον'] Sic Par. CDFGJL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. et Edit. Sebast. Κανδάονος Par. A. Κανδάον Pal. 40. Κανδάον Par. BEHK. Vind. II. Rehd. et Editt. omnes. Vid. supra v. 328. Eustath. ad Iliad. ε. 2. p. 437, 12. edit. Rom. (T. I. p. 351; 3. edit. Lips.) ἐκ τοῦ καλεῖν καὶ δαλεῖν Κανδάον ὁ ἄρης διὰ τὴν καυστρὸν μάχην, τὴν καὶ δηίδα. Favorin. fol. 285. edit. Rom. Κανδάον, ἐπί-
δεται ἄρεος· παρὰ τὸ καλεῖν καὶ δαλεῖν. Infra autem v. 1410. alteram formam Κανδάος e melioribus libris tuebimur. — Μάμερτον] Ὀμάμερ-
τον Par. B. in Schol. Μάμερτον Par. E. Μαμερτόν Vind. II. Ciz. Ac-
centum in prima syllaba ponunt Par. ACEF. Neap. I. III. Pal. 40. et
Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Reliqui libri et Editt. Μα-
μερτόν. Hesych. et Favorin. Μάμερτος· ἄρης. Fest. lib. XI. Mamercus
praenomen est Oscum, ab eo, quod ii Martem Mamertem appellant.
Et paulo post: Mavortem poetas dicunt Martem; Mamers Mamertis
facit, i. e. lingua Osca, Mars Martis, unde et in Sicilia Mamertini ap-
pellati — et nomen acceperunt unum, ut dicerentur Mamertini, quod
consecris in sortem duodecim deorum nominibus Mamers forte exierat,
qui lingua Oscorum Mars significatur; cuius historiae auctor est Al-
phius lib. I. belli Carthaginiensis. Varro L. L. V. p. 78. edit. Speng.
Mars ab eo, quod maribus in bello praeest, aut quod Sabina acceptus
ibi est, Mamers. Vid. infra v. 1410. et 1417. — ὀπλίτην] ὀπλίτη Neap. II.
τὸν ὀπλίτην Par. B. repetita praecedentis vocabuli ultima syllaba.

939. 940. Huc respexit Eustathius p. 1323, 56. edit. Rom. Ἐπειὸς
κατὰ γαστρός, ἔτι ὦν ἐμβρυον, ἐπὶ δαυσεῖ πως τῷ διδύμῳ ἀδελφῇ, καὶ
νικῆσας προεξώδευσεν. ἱστορεῖ ὁ Λυκόφρων. Cuius errorem iam nota-
vit Potterus ad h. l.

ομίλια στεργθέντων νυμφευμάτων
τῆς Κομαιδούς, ἢ τῆς Ἀλκμήνης
διχῶς γὰρ νοητέον Par. A. τοῦ Κε-
φαίου Par. C. 936. Ἐκαρτέρει,
τὴν Ἀθηνᾶν· ἐπώνυμα Ἀθηνᾶς τὰ
τρια· Θρασὺ δέ, διὰ τὴν ἀνδρείαν
Par. A. ἐπίδεται Ἀθηνᾶς; ὡς καὶ
Ἀρτέμιδος· Ἀλκυννα παρὰ Κρησίῳ·
Οὐλῆς παρὰ Θραξίν· Ὀρθωσίᾳ παρὰ
Ἀρχασίῳ, ἀπὸ ὅρους Ὀρθωσίου Ἀρ-
καδικοῦ Par. C. 937. Ὀρκον ὁμο-
σαι, ἐπιόρκησαι — καὶ τῆς Θράκης
θεόν· ἀπὸ πόλεως Κρησιῶνι Par. A.

Κρήτης (sic) Par. B. Θράκης· θεὸς
Θρακιὸς ὁ ἄρης, οἱ πολεμικοὶ τὸ
πάλαι οἱ Θράκες Par. C.

938. Ἐπώνυμα ἄρεος — ἐνοπλον
λύκον, διὰ τὸ ἰσχυρόν Par. A. γγ.
καὶ Ὀμάμερτον Par. B. ἐπίδεται
ἄρεος παρὰ τὸ καλεῖν καὶ δαλεῖν·
ἐπίδεται πολεμικόν Par. C. φοβε-
ρόν Pal. 40. 939. Ὁ τῆς μητρὸς
ἔσωθεν τῆς μήτρας, ὁ Πανοπεύς·
δίδυμος γὰρ γῶ — φοβεράν μάχην
Par. A. 940. Πρὸς τὸν ἀδελφόν
— τὰς χεῖρας Par. A. καταπληκτι-

οὐπω τὸ Τιποῦς λαμπρὸν αὐτῶν φάος,
οὐδ' ἐκφυγὼν ὠδίνας ἀλγεινὰς τάκων.
τοιγὰρ πόποι φύξην ἠνδρωσάν, ἀσφρον,
πύκτην μὲν εὐθλὸν; πῶκα δ' ἐν κλῆρῳ δρῶς,
καὶ πλείστα τέχναίς ὠφελήσαντα στρατόν. 945
ὃς ἀμφὶ Κίριν καὶ Κυλιστάρου γάνος

941. οὐπω] οὐδέπω Par. F. — φάος] φάους Par. A. — 942. ἀλγεινὰς] Par. ABCHJ. Vat. 1307. Neap. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — ἀλγεινῶν Par. FL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. γαλεπῆς Par. DEGK. Neap. I. II. Vind. II (in marg. γο. ἀλγεινῶν) IV. Vat. III. Ms. Cantori, et quinque apud Sebastiaſm. Quae glossa, cum in tot libris inveniat, nostram lectionem optime confirmat. — 943. πόποι] Ditt. Quod alii hac significatione Dryopibus (Plut. de Aud. poet. p. 22. c. Schol. min. ad Odyss. I. 32. Tzet. ad h. l.) tribuunt; alii Scythias (Etym. M. p. 823. 31. Theognost. in Bekk. Anecd. p. 1433.) Eustath. ad Hlad. α'. 254. p. 98, 46: (T. I. p. 83, 17. edit. Lips.) τοῖς δὲ βιαζομένοις τὸν Ὀμηρον καὶ μεταγοῦσι πρὸς ἑτέρους ποιεῖν τὰ ἑλκινος ἀρέσκει λέγειν, τὸ ὡς πόποι ἀντὶ τοῦ ὡς θεοί. ἐπειδὴ εὐρηγὰν ἐν τοῖς μεθ' Ὀμηρον οἱ θεοὶ πόποι λεγόμενοι, τίθεναι ἐποιοὶ κατὰ τὰς παλαιούς, ὡς τὰ πάντα διοικεῖσιν. Et ad Hlad. δ'. 2. p. 437, 3. edit. Rom. (T. I. p. 350; 41. edit. Lips.) καὶ ἐκ τοῦ σόπος καὶ ἀναξ, θεὸς λέξων, ὡς προσεφθάρη, πόπων, πρὸ θεῶ ἀναξτι καθοισκούμενον, ὡς ἐμφανέει ὁ κομικός. (Vid. Aristoph. Plut. 660.) Cf. Hesych. et Favorti. τ. πόποι qui Aethiis testimonio utuntur; et Apollon. lex. Hom. p. 560. qui eandem significationem apud Euphorionem inveniat. Vid. Meibek. ad Euphor. fragm. p. 157. Blomf. ad Aesch. Agam. 1039. — ἠνδρωσάν] ἐνδρωσάν Par. H. (in marg. γο. ἠνδρωσαν). — 945. ὠφελήσαντα] ὠφελήσαντα Par. J. Quae lectio licet locum habere possit, multo tamen gravior et significantior est Aoristus. Iam enim animo viderat urbem funesto illo Epei artificio captam et incendio deletam, et luctuosissimam Argivorum victoriam. — στρατόν] στρατῶ Par. B. Rehd.

946. Κίριν] Κήριν Par. A. Κύριν Par. C. Κίριν Par. L. Vit. I. Ciz. Κίριν Edit. Ald. vitiose. Reliquae Editt. Κίριν recte. Σίριν maluerunt Cluver. Ital. Ant. IV. p. 1272. et Onofrio Gargiulli p. 63.: „In tutti gli esemplari si legge Κίριν. Questo fiume è lo stesso che il Siri; il cambiamento del Σ in Κ ha potuto accadere per colpa degli amanuensi.“ — Κυλιστάρου] Sic Par. A. Vat. 1307. Pal. 40. et Paraph. Vatic. optimi libri, qui omnium minime interpolatorum manus experti sunt. Reliqui Codd. et Editt. omnes Κυλιστάρου. Apud Etymologum autem p. 544,

κοῖς παραγοῖς, ἦγον πρὸς Κόλσον Vind. II. 941. Οὐπω τὸ τῆς ἡμέρας. Τιτὼ εὐθεία. τὸ λαμπρὸν φῶς αὐτῶν Par. A. βλέπων Par. C. τοῦ Ἑλλίου, τῆς ἡμέρας Vind. II.

942. Οὐδὲ τὰς ὠδίνας ἐκφυγὼν τὰς ἀλγεινὰς τῶν τοκετῶν, Par. A.

943. Τοιγὰρ οἱ θεοὶ φυγάδα, δειλὸν — ὅθεν καὶ τὸ, ὡς πόποι, τινὲς ὡς θεοὶ ἡ Μοῦσα παρ' Ὁμήρῳ — ἄνδρα γεννηθῆναι ἐποίησαν τὸν σπέρρον Par. A. σοί, ἡ διὰ τοῦ

το — θεοὶ φυγάδα, δειλὸν ἄνδρα ἐποίησαν γεννηθῆναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐπειὸν Vind. II. 944. Ἐν πυγμῇ γενναῖον καὶ ἀγαθόν, δειλὸν δὲ ἐν τῇ δόρατι — παρὰ τὸ πησσειν Par. A. οἱ θεοὶ δειλὸν γὰρ, ἀσθενῆ ἔδρυσαν τὸν Ἐπειὸν — μάχη Vind. II.

945. Καὶ ἐν ταῖς τέχναῖς πολλὰς — καὶ τὸν στρατὸν ὠφελήσαντα Par. A. 946. Ὅστις περὶ τὸν Κίριν, ποταμὸν Ἰταλίας. Κίρις εὐθεία καὶ Κυλιστάρος (sic) — καὶ τοῦ Κυ-

ἐπὶ οἶκους πᾶσι γάσσεται πέτραις.
 τὰ δ' ἐργαλεῖα, τοῖσι τετραμέας βρέτας
 τεύξει ποτ' ἐγχώροισι μετμέραν βλάβην,
 καθιερώσει Μυνδίας ἀνακτόροις. 950
 Ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικανῶν χθόνα,
 πλαγκτοὶ μολόντες, ἐνθα Λαομέδων τριπλᾶς

30. hic fluvius *Κυλάτανος* vocatur: *Κυλάτανος*, πάλις, (corrige προαμός) *Ἰταλλίας*. Παρθαξ δὲ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο· διὰ δὲ τὸν Ἡράκλεια φρονεῖσαι δράκοντι τῶν ὑπερμεγέθη, καὶ κυλισθῆναι εἰς αὐτόν, *Κυλάτανος* ἐκλήθη. Quae eadem habet *Favonius* fol. 323. vers. edit. Rom. Ubi gravium vitium fortasse recte suspiceris in verbis, Παρθαξ δὲ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο. Parthax enim scriptoris nomen est, cuius *Ἰταλικά* laudat etiam *Herodotus* Dindorfii p. 19, 9. Eiusmodi autem derivationibus, quae saepenumero obscuri nominis, interdum etiam falsae lectionis causa inventae sunt, plane nihil tribuendum est. Crediderim potius vulgatam apud Lycophronem scripturam ita natam esse, ut, cum primum recte *Καλιστάρου* in textu scriptum esset, in antiquo autem Commentario (nam Etymologi verba verisimile est antiqui cuiusdam ὑπομνήματος partem continere) alterius formae *Κυλάτανος* mentio facta esset, haec primum superscripto ἢ compendiose a librariis indicaretur, seriores autem scribae, non intelligentes, unde hoc ἦ venerit, e duplici forma unam conflarent. Ceterum de hoc fluvio ita scribit *Onasius Gasginiensis*, p. 63.: „è chiamato in oggi il *Racanello*, il quale sotto Casano entra nel fiume Cochile anticamente Sibari appellato.“

949. μετμέραν] Recte Paraphr. Vatic. χαλεπήν. *Hesych.* μέτμερα χαλεπία, δεινά, φροντίδος ἄξια. Cf. *Etym. M.* p. 580, 23. Sic μετμέρα καὶ accipiendum est apud *Eurip.* *Rhes.* 509. ubi miram huius vocis derivationem excogitavit Scholiastes Vaticanus, quem, ex *Euripidis* edit. *Glasguensis* an. 1821. repetitum, nuper ad *End. scripturam* optimo consilio edidit *Vir doctissimus, Ludovicius Dindorfius*, p. 480. edit. Lips.

950. Μυνδίας] Par. AC. Vat. 1307. Neap. III. Pal. 40. Paraph. Vatic. et Edit. Ald. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Μυδίας Par. BDEFH (hic in marg. Μηδίας, ἀλλαχοῦ Μυνδίας) K. Neap. I. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Edit. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Μωδίας Par. J. Neap. II. Μυωδίας Vind. II. Μηδίας Par. L. Vind. *Muelleri* Annot. ad h. l. — 952. πλαγκτοὶ] πλακτοὶ Par. EFGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I. — μολόντες] μολώντες Vind. IV. Vit.

III. μολόντες^{ον} Par. C. — Λαομέδων] Sic Par. ADEHJL. Vat. 1307.

Vit. I. Ciz. Rehd. et Edit. praeter Aldinam omnes. Λαομέδων^{ον} Par. C. Λαυμέδων Par. BFGK. Vind. II. (hic in marg. γρ. Λαομέδων) Vind. IV.

λιστάρου, ποταμοῦ Ἰταλλίας, τὸ ὕδωρ Par. A. οὗτος ὁ Ἐπειός — ποταμός Ἰταλλίας Par. C.

947. Ὁ μεταστάσης καὶ ξένος οἶκους πόρῳ τῆς πατρίδος οἰκῇσιν Par. A. ξένος κατ-οικῇσιν — ἡγουν τῆς Φωκίδος, τῆς πατρίδος αὐτοῦ Vind. II.

948. Τούτοις δέ — τὰ ἐργαλεῖα — κατασκευάσας — νῦν τὸν δούρειον ἵππον Par. A. ἐν οἷς κατασκευάσας, τρυπήσας τὸν δούρειον ἵππον Vind. II.

949. Τοῖς ἐγχώροις ποτὲ ποιήσει — φροντίδος ἄξια βλάβην Par. A. τοῖς Τρωσὶ — φροντίδος ἄξια Vind. II.

950. Καθιερώσει τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς βασιλεῦσι Par. A. ἱεροῖς Par. C. ἡγουν τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς ναοῖς, βασι-λεῦσι Vind. II. 951. Οἱ λοιποὶ δ' ἐνοικήσουσιν τὴν τῶν Σικελῶν γῆν Par. A. ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας — Σικελῶν Vind. II. 952. Πλανῇ-ται ἐλθόντες, δπου ὁ Λαομέδων, ὁ

ναύταις ἔδωκε Φαινοδάμαντος χόρας,
 ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς δεδηγμένως,
 τηλοῦ προσθῆναι θηροῖν ὠμησταῖς βοράν, 955
 μολόντας εἰς γῆν ἔσπερον Λαιστρυγόνων,
 ὅπου συνοικεῖ δαυιλῆς ἐρημία.
 αἱ δ' αὖ παλαιστοῦ μητέρος Ζηρινθίας
 σιγὴν μέγαν δέιμαντο, δωτίνην θεᾶ,
 μόρον φρυγούσαι καὶ μονοικήτους ἔδρας, 960

Vit. H. III. Pal. 40. et Edit. Ald. Vulgata lectio et alius de causis et ipsius Lycophronis exemplis tutissima est:

v. 520. Βοαρμία Λογγαῖς Ὁμολοῖς Βία.

v. 700. τένει πρὸς αἶθρα κρῖτα Πολυδέμων λάφος.

v. 1046. τοῦ Χασόντου νᾶμα Πολυάνθου δρεῖων.

954. δεδηγμένως] δεδείγμένως Par. A. — 955. προσθῆναι] προσθῆναι Par. D. et Edit. Ald. Hic versus deest in Par. AK. — 956. μολόντας] Par. ABDFGHK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Ald. Basil. I. II.

cum reliquis omnibus. μολόντας Rehd. μολόντες Par. J. Vit. I. Ciz. πολόντες Par. L. μολούσιν Par. CE. Pal. 40. — Λαιστρυγόνων Par. G. Vind. IV. Vit. III. vv. 957—959. desunt in Cod. Ciz. — 958. αἱ δ' αὖ] αἱ δ' Vit. I. et Edit. Basil. I. Par. II. et Sebast. — Ζηρινθίας] Hic Par. A. Vid. supra ad v. 77. Reliqui libri et Edit. omnes h. l. Ζηρινθίας.

959. δέιμαντο] Hic verbo dicam de omissione augmenti, quam at-
 tehtius legentes his duodecim in locis a Lycophrone admissam in-
 venient. v. 6. προβάξεν. v. 17. ὑπερποῖατο. v. 21. λαλῶν. v. 23. δῖνον.
 v. 48. δομήσατο. v. 82. νήγοντο. v. 88. φέρβοντο. v. 274. γέλαντο. v. 422.
 ἔθηκε. v. 460. λάσκε. v. 882. ταχύνσαντο. 959. δέιμαντο. Hic ingens
 sane numerus est, si Atticae poeseos severitatem respexeris; praeser-
 tim cum hi loci eiusmodi sint, ut neque ullam vitii suspicionem admit-
 tant, neque iis rationibus defendi possint, quibus nuper certum exem-
 plorum numerum huius licentiae casibus vietrici argumentatione eri-
 puit Hermannus in praefat. ad Eurip. Bacch. p. XXV. sqq. At nulla tali
 tamque subtili argumentorum inquisitione opus est apud nostrum poe-
 tam. Liberrime enim hic usus est omni, quam antiquior poesis sup-
 peditavit, dialectorum varietate, ita ut etiam augmenti omissionem,
 praesertim in verbis ex Epica Lyricave dialecto desumptis, pro metri
 commoditate non detrectaret. — δωτίνην] δωτίνην Par. J.

960. μόρον] μόρον Par. H. (in marg. γρ. μόρον) — μονοικήτους
 ἔδρας] vastos ac solitarios locos. Hanc lectionem tuentur Par. BDGJKL.
 Vat. 1367. Neap. II. Vind. II. Vit. II. III. Ciz. et Edit. Basil. I. Steph.

τῆς Σικελίας βασιλεύς — τρεῖς Par. A. —
 εἰς τὴν Σικελίαν, ὅπου ὁ Λαυμέδων
 Vind. II. 953. Τοῖς ναύταις ἔδω-
 κησατο τοῦ Φοιτοδάμαντος χόρας,
 θυγατέρας Par. A. 954. Ταῖς δο-
 θεύσαις θηροῖς βοράν — συμφοραῖς
 πεπληγμένως, ἢ τετραμένως Par. A.
 λυπουμένος, λελυπημένος Vind. II.
 ταῖς θλίψει τετραμένως Pal. 40.

955. Ὀμοφάγοις τροφήν Par. B.
 ὥστε Pal. 40. 956. Ἀπελθόντας
 εἰς γῆν δυτικὴν τῶν Λεοντίνων τῶν
 ἐν Σικελίᾳ· ἔστιν δὲ ἔθνος ἀνθρω-

ποράγων Par. A. ἔσπερον — Λεον-
 τίνων ἔθνος Vind. II. δυτικὴν Pal. 40.

957. Ἐνθα συνοικεῖ πᾶν πολλὴ
 ἐρημία Par. A. συνπαύχει μεγάλη
 Vind. II. ἀνθρώπων Pal. 40.

958. Τοῦ καταπαλαίνοντος τοὺς ξέ-
 νους Έρως — τῆς Ἀφροδίτης μη-
 τρός Par. A. τοῦ Έρως — τῆς Θρα-
 κικῆς Ἀφροδίτης Vind. II. θυγατέρας
 Pal. 40. 959. Μέγαν ναὸν οικο-
 δόμησαν τῇ θεᾷ δωρεάν, ἥτοι ἀπαρ-
 χήν Par. A. ἔκτισαν δωρεάν Ἀφρο-
 δίτῃ Vind. II. 960. Τὸν θάνατον

ὡν δὴ μίαν Κριμισός, Ἰνδαλθὺς κινέ,
ἔξενε λέκτροις ποταμός· ἡ δὲ δαίμονι
τῷ θηρομύκτῳ σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ,
τρισῶν συνοικιστῆρα καὶ κτίστην τόπων.

Pott. utrq. Reich. et Sebast. ^{μονοκλήτους} Neap. I. Vind. IV. ^{μονοκλήτους} Par. H. ^{μονοκλήτους} Par. AF. Neap. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II.

Commel. et Meurs. utrq. ^{μονοκλήτους} Par. C. ^{μονοκλήτους} Pal. 40. et

Par. A. in Schol. ^{μονοκλήτους} Vit. I. Constitutum erat, ut Phoenodamantis filiae in deserta regione expositae morerentur. Iam vero cum mortem ac solitudinem, h. e. desertum locum, quo certam mortem invenissent, Deorum ope effugissent, Venerem templo donarunt. At cur Venerem? Minime vero ob contractas ibi contrahendasve nuptias, sed quippe quae mater esset herois, in cuius hospitalem regionem devenissent. Tzetzes more suo utramque lectionem interpretatur: καὶ ^{μονοκλήτους} Ἰδρας καὶ τὰς κατέδρας καὶ διαγωγὰς τὰς ἐν ἐρήμῳ, ἐν ἡ μόναι τὴν οἰκησὶν εἶχον· ἡ ἐν ἡ ^{μονοκλήτοι} καὶ ^{θεῶν} συνύγας ἀδρῶν εἶχον τὴν ^{κοτὴν} καὶ τὴν ^{εὐνὴν}. — 961. ^{μύαν} μίαν] ^{μύαν} μίαν Par. E. — Κριμισός] Κριμισός Par. G. Vind. IV. Vit. III. Ciz. Κριμισός Vat. 1307. Reliqui libri et Editt. omnes cum duplici σ, et cum accentu in ultima syllaba, Κριμισός. Maellerus ad hunc locum haec adnotavit: „Varie in libris scribitur. Plat. Timol. 25. ^{κοιμισός} (Κριμισός) Plat. Timol. XXV. p. 403, 30. XXVII. p. 404, 28. XXVIII. p. 406, 9. edit. Schaeff.) Olim in Corn. Nep. Timol. 2. Crimessus, iam Crimissus. Cf. Staveren ad h. l. In Virg. Aen. V. 38. olim Criniaus, iam vero Crimissus; cf. ad h. l. Heyne. Thryllitzsch. putat lectionem ^{κοιμισός} non plane esse reiiciendam, quum et Diad. Sic. IX, 2. ita scribat; Strabonem vero (VI. p. 254. T. II. p. 219. edit. Tsch. ubi urbs Κριμισα, a Philoctete condita, et Κριμισα ἄλλα commemorantur) Suidam et Steph. Byz. exhibere ^{κοιμισόν} simplici σ. Wesseling vero ad Diad. Sic. T. II. p. 319. lectionem ^{κοιμισός} praefert alteri, quae ^{κοιμισός} exhibet. “ Adde Aelian. Var. Hist. II. 33. ubi Κριμισός nunc editum est, Cod. Lugd. vero Κριμισον habet, teste Perizonio. Scripturam autem Κριμισός, quam unice probo, invenies apud Dion. Hal. Ant. Rom. I. c. 52. et apud Suidam et Favorinum h. v. Ekminanda enim sunt illa dubiae quantitatis fulcra, a librariis inventa. In accentu autem ponendo sequutus sum regulam Arcadii p. 77, 14. ἢ α̅ εἰς σος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐκτεταμένον λήγοντα (sive ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς τ̅ ἐκτεταμένον) ὀξύνεται· εἰ δὲ τι βεβαρυτόνηται, τοῦτο παρωνυμιον ὠφ-θη ἀπὸ θηλυκοῦ. Κημισός, Γμισός, Κερδισός. τὸ δὲ Ἀρκισός Ἀρκισα, Λάρισος Λάρισα, ἀπὸ θηλυκῶν. — 962. λέκτροις] ^{λέκτροις} λέκτροις Par. H. ^{λέκτροις} Vind. II. — δαίμονι] ^{δαίμονι} δαίμονι Par. H. ἡ δαίμονι, omisso δέ, Par. J. — 963. σκύλακα] σκύλακα Par. G. Vind. IV. Vit. III. σκύλα Vind. II. — τεκνοῖ] τεκοῖ Par. C.

ἐκρηπτοῦ, καὶ ^{μονοκλήτους} ^{μονοκλήτους} κατέδρας Par. A. ἐν ^{ἐρήμῳ} ἐρήμῳ Pal. 40. 961. Ποταμός] Ποταμός ὁ Κριμισός, ὁμοιωθεὶς κινέ Bar. A. 962. Ὁ ποταμός, ταῖς κοίταις, ἐλύγη νῦν — ἡ δὲ τῷ δαίμονι Par. A. ἐλύγη — κοίταις; συγγαμίε — σὺν Vind. II.

963. Ἀνδρῶν γεννᾷ Par. A. τὸν Ἀγέστην Par. C. τῷ Ποσειδῶνι — ποταμῷ — τὸν Ἐγέστην γεννᾷ Vind. II. τῷ Κριμισῷ — τὸν Ἀγέστην Pal. 40. 964. Τρισῶν πόλεων κτίστην· λέγει δὲ τὸν Ἐγέστην· Ἐγέστηας, Ἐρνος καὶ Ἀτάλλας Par. A. ὅς γ' πόλεις ἐκτίσεν ἐν Σικελίᾳ.

ὅς δὴ ποδηγῶν πτόρθον Ἀγχίσου νόθον 965
 ἄξει τριδερσον νῆσον εἰς ληκτηρίαν,
 τῶν Ἀαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλούμενον.
 Αἰγέστα τλήμιον, σοὶ δὲ δαιμόνων φράδαῖς
 πένθος μέγιστον καὶ δι' αἰῶνος πάτρας 970
 ἔσται πυρὸς ῥεπαῖσιν ἡθαλωμένης.
 μόνη δὲ πύργων δυστυχέως κατασκαφὰς
 νῆπαστον ἀλάζουσα καὶ γοωμένη
 δαρὸν στενάξεις. πᾶς δὲ λυγαίαν λεῶς

965. Ἀγχίσου] Ἀγχίστου Vit. II. — νόθον] γόγον Par. CDE. idemque habet Par. GH. Vind. H. Vit. II. III. cum nota in marg. γο. νόθον. — 966. ἄξει] ἡξει Par. K. — τριδερσον] τριδερρον Par. G. Vind. IV. Vit. III. Huius loci meminit Eustath. ad Dionys. Perieg. 467. p. 188; 13. edit. Berab. — ληκτηρίαν] Σικελίαν Par. G. in marg. et Vit. III. in textu quidem, quod tamen eadem manus obelo transfixit et in margine adscripsit, γο. ληκτηρίαν. Vocem explicat Eustath. ad Odysa. i. 21, p. 1613, 32. edit. Rom. (T. I. p. 320, 19. edit. Lips.) εὐδέλειος δέ, κατα κοινὸν ἐπιδέτο, ἡ εὐδῆλος δέ, ἦσαν εὐπερίοριστος καὶ εὐόρατος· ἀπὸ τοῦ δήλων, ἔξ οὗ κατὰ διὰ λυσιν δέεον — καὶ κατὰ συνθεσιν, εὐδέλων, καὶ ἐπενδύσει τοῦ τ' εὐδέλειον, τὸ εὐπερίοριστον καὶ εὐκατάληκτον· διὸ καὶ νῆσον ληκτηρίαν (non ληκτηρίαν, quod nuperrimus editor videtur pro nomine proprio habuisse) ὁ Λυκόφρων λέγει, ἐπεὶ ὁ μὲν ἄπειρος τόπος οὐδὲ εὐδέλειος· ὁ δὲ ληκτήριος (non ληκτηριος) πάντως καὶ εὐδέλειος διὰ τὸ εὐπέραντον. — 967. Ἀαρδανείων] Ἀαρδανίων Par. EJ. et Baraph. Vatic. — τόπος Vind. IV. Eadem fere verba recurrunt infra v. 1257.

968. Αἰγέστα] Ἐγέστα Par. ADGK. Vind. IV. Vit. II. III. et Mg. Cant. — Ἐγέστα Vind. II. De nomine huius urbis vid. Cluv. Sicil. Antiq. p. 555. sq. Salinas. ad Solin. p. 78, 6. F. et Fazell. Hist. Sicil. VII. c. 4. Irritam Salmasii coniecturam, Αἰγέστει, iure improbat Potterus. Poeta enim h. l. non conditorem urbis, sed ipsam urbem alloquitur. — σοὶ δέ] σὺ δέ Par. A. δέ omisum est in Vind. II. — 970. πυρὸς] Haec vox desideratur in Par. J. — ῥεπαῖσιν] ῥυπαῖσιν Par. H. — 971. μόνη δέ] Hoc δὲ deest in Par. E. — δυστυχέως] δυστυχῆς Pal. 40. — κατὰ σκαφὰς Ciz. Similiter πύργων κατασκαφὰς dixit Eurip. Phoen. 1212. (Pors.) — 973. στενάξεις] στενάξεις Par. DEGJK. Vind. IV. Vit.

Αἰγέστην, Ἔουκα καὶ Ἐστιλλαν (leg. Ἀταλλαν) Pal. 40. 965. Ὅστις

δὴ, Ἐγέστης, ποδηγῶν τὸν νόθον Ἀγχίσου, Ἐλμιον Par. A.

966. Ἄξει εἰς Σικελίαν, διὰ τὸ τρία ἔχειν ἄκρα — εἰς τὴν πανταγόθεν ὑπὸ θαλάσσης τερματωμένην Par. A. τρία ἀκρωτήρια ἔχουσαν, Αἰλύβαιον, Παγνον, Πελορίδα Pal. 40.

967. Ἐκ τοῦ Ἀαρδάνου τόπων πλείοντα Par. A. Τρωϊκῶν — πλείοντα Par. C. πλείοντα Pal. 40.

968. Ὡς Ἐγέστα ταλαπύργος· ἔστι δὲ πόλις Σικελίας, ἧς διηγεῖται ὁδύρεται τὰς συμφορὰς τῆς Τροίας ὑπὲρ πάσας τὰς πόλεις — σὺ δὲ τοῖς

χρησμοῖς τῶν θεῶν Par. A. πρὸς τὴν πόλιν ὁ λόγος Par. B. ὡς πόλις Ἀράγας — χρησμοῖς Par. C. ὡς πόλις Σικελίας — θεῶν συμβουλίας, συμφοραῖς Vind. II. 969. Καὶ

μέγιστον πένθος δι' αἰῶνος τῆς πατρίδος Par. A. ἔνεκεν τῆς ἐμῆς δηλονότι πατρίδος, τῆς Τροίας Vind. II.

970. Γενήσεται, καὶς οὐραὶ τοῦ πυρὸς κεκαυμένης Par. A. κατήσσει κεκαυμένης Vind. II. 971. Μόνη δὲ τῶν πύργων τὰς δυστυχέως καταπύσσει Par. A.

972. Ἀκατάπανστον ὁδωρομένη καὶ κλαίονσα Par. A. 973. Ἐπὶ πολλὴν χρόνον στενάξεις — πᾶς δὲ ὁ λαὸς θρηνητι-

ἐσθῆτα προστρόπαιον ἐγγλαινούμενος
αὐχμῷ πινώδης λυπηρὸν ἔμπρευσαι βίον.
κρατὸς δ' ἄκουρος νῶτα καλλυνεῖ φόβῃ,
μνήμητιν παλαιῶν τημελοῦσ' ὀδυρμάτων.

975

Πολλοὶ δὲ Στρίν ἀμφὶ καὶ Λευτερνίαν
ἄρουραν οἰκίσουσιν, ἐνθα δύσμορος.

II. III. — *Λυγαίαν*] *λογαίαν* Par. A. Rehd. et Edit. Ald. — 974. *πρόσ-
τρόπαιον*] *πρὸς τρόπιον* Par. CEHJL. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Rehd.
Sic ante Canterum legebatur in Edit. Ald. et Basil. I. qui, distractas
vocis partes consocians, certissima manu locum persanavit. „Lego
autem, inquit, hic *προστρόπαιον* uno verbo; nam de lugubribus vesti-
bus loquitur Cassandra; nisi quis malit *Προστροπῆιον* gentile; est enim
Προστροπῆιον Siciliae urbs. Quin etiam *Gregor. Nazianzenus*, in tragoedia
sua (Christ. pat. v. 1402.) carmen hoc a Lycophrone mutuatum, *προστρό-
παιον* habet.“ Hanc egregiam viri doctissimi emendationem nunc ex meis
libris confirmant Par. BDFGK. Vind. IV. Vit. III. et Pal. 40. In Parisiis
A. autem librarius, non intelligens compendium vocis *πρὸς*, dedit *πυρ-
ρόπαιον*. — 975. *ἐμπρεῦσαι*] *ἐμπνεῦσαι* Par. H. (in marg. γρ. *ἐμπνεῦσαι*)
ἐμπρεῦσαι Par. EK. Neap. I. II. Vind. II. IV, Vit. III. *ἐμπνεῦσαι* Par. D.
Vid. supr. ad v. 635. — 976. *καλλυνεῖ*] *καλυνεῖ* Par. E. — *φόβῃ*] *φοβῇ*

Par. A. *φοβῷ* Vind. IV. — 977. *παλαιῶν*] *παλαιαν* Rehd.

978. *Στρίν*] Sic Par. AF. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. omnes. *Στρίν*
Vind. IV. Vid. supra ad v. 856. — *ἀμφὶ*] Codd. recte *ἀμφὶ* et Edit.
Ald. Basil. I. et Steph. Reliquae *ἀμφι*. Vid. supra ad v. 365. — *Λευ-
τερνίαν*] *Λευτερνίαν* Par. A. *Λευτάραν* Pal. 40. Strabo VI. p. 281.
(Tom. II. p. 294. edit. Tzsch.) *μυθεύουσι δ', οἱ τοὺς περιληφθέντας τῶν
Γιγάντων ἐν τῇ κατὰ Καμπανίαν Φλέγρα, Λευτερνίους καλουμένους,
Ἡρακλῆς ἐξελάσσει [καὶ] καταφυγόντας δεῦρο ὑπὸ γῆς περιστάλειν· ἐκ
δὲ ἰχώρων τοούτων ἱσχοὶ θεῦμα ἢ πηγή· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὴν παραλλαν
ταύτην Λευτερνίαν προσγοροῦνσιν.* Expositior tamen forma Lyco-
phroni non eripienda. Onofrio Gargiulli p. 66. „Da i giganti Flegrei,
che detti furono Leuterni e che da Ercole furono inseguiti sino al pro-
montorio Salentino, Strabone (VI. p. 281.) vuole, che avessero avuto il
nome la spiaggia Leuternia non molto lontana da Leuca. L'Antonini
Lucan. Part. III. D. 1, p. 14. crede col Barrio, che l'antica Leuternia
sia *Albidona* posta fra il fiume Cilistarno ed il Siri.“

κῆν, μέλαιναν Par. A. *σκοτεινήν*,
μέλαιναν Par. C. *δλος* — *μελαίνας*
Pal. 40. 974. *Εσθῆτα*, διὰ τὸ
Ἑλληνικὸν *τρόπαιον*, ἐνδύμενος,
ἀμφεπνύνμενος Par. A. *πενθῆραν*,
ἱκετήραν Par. C. *παρακλητικὴν*, ἐν-
δεδυμένοι Pal. 40. 975. *Ἀβροχος*,
τῇ ἀλονίστῃ ὀυπαρὸς, *λυπηρὸν βίον*
μετὰ *κακοπαθείας* διαξεί Par. A. *ἡ-
ρασμῷ* *λυπηρὸν*, *ὀυπαρὸν* Par. B.
ὀύπῳ, ἀλονίστῃ — *διᾶξει*, *ῥῆσει* Par. C.
τῇ ἀλονίστῃ, *λμῷ* — καὶ *ὀυπώδης* —
λυπηρὸν ἀνύσει, *κακοπαθήσει* Vind.
II. 976. *Ἀκούρευτος* δὲ τῆς κε-
φαλῆς τὸ ὀπισθία κομῶντι τῇ κόμῃ
τῆς κεφαλῆς Par. A. *ἀκούρητος*.
ἄκουροι γὰρ ἦσαν καὶ ἐξομαῖον. ἦτε
καὶ ἐν λυπῇ ὄντες Par. B. *θρῆξ* Par. C.
κεφαλῆς ἀκείρους, ἄκοπος (sic) — τὰ
Vind. II. *ὕπαρχουσα* Pal. 40.
977. *Τῶν παλαιῶν ὀδυρμάτων*
ἐπιμελουμένην τὴν μνήμητιν Par. A.
φροντίζουσα, *ἐχουσα* Par. C. *αὔ-
ξουσα*, *σώζουσα* Vind. II. *τρέφουσα*
Pal. 40. 978. Πολλοὶ δὲ περὶ
τὴν Στρίν· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλλίας —
καὶ αὕτη πόλις Ἰταλλίας Par. A. *Στρί-
ν* καὶ *Λευτερνία* πόλις Ἰταλλίας
Vind. II.
979. *Τὴν γῆν κατοικήσουσιν*, *ἤχι*
ὁ δυσθάναντος Par. A.

Κάλχας, δλύνθων Σίσυφους ἀνηρόθμων, 980
 κείται, κάρα μάστιγι γογγύλη τυπείς,
 φειδροισιν ὥκως ἔνθα μύρεται Σίνης,
 ἄρδων βαθεΐαν Χωνίας παγκληρίαν.
 πόλιν δ' ὁμοίαν Ἰλίῳ δυσδαίμονες
 δείμαντες, ἀλχυνοῦσι Λαφρίαν κόρην 985

980. Σίσυφους] *Emstath.* ad *Iliad.* ζ. 153. p. 631, 46. (T. II. p. 95, 12. edit. Lips.) ὅσα δὲ καὶ θανάων μαρτυρεῖται δολιεύσασθαι Σίσυφος, καὶ ὡς ἐν Λιβύῳ λιβόν δι' αὐτὰ κυλλεῖ, καὶ ὡς ἐξ αὐτοῦ Σίσυφους παρὰ Λυκόφρονι ὁ σοφὸς ἀρεθμητής, δηλὰ ἐν ἄλλοις. — ἀνηρόθμων] ἀναρλόθμων

Par. BJ. Ciz. Rehd. ἀναρλόθμων Vit. I. — 981. κάρα] κάραν Par. E. Neap. J. Vind. II. et Editt. Basil. I. Pott. utrq. et Sebast. De hac terminatione vid. supra ad v. 436. p. 108. Productionem ultimae syllabae docet *Etym.* M. 491, 9. ἡ εὐθεία τῶν ἐνικῶν, τὸ κάρα· τὸ ρα μακρόν, ὡς περὶ τὸ ἡμέρα. ἡ δὲ καὶ εἰς αὐτὸν λήγοντα οὐδέτερον συστέλλει τὸ α· πλὴν τοῦ κάρα. Cf. *Drac.* *Strat.* 37, 18. ubi corrige κάρα. *Regulae Prosod.* sect. 79. p. 438. — στρογγύλη Par. J. et Vit. I. Ciz. in Scholiis.

982. Σίνης] Sic Par. ABCFH. Vat. 1307. Neap. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Reich. Σίνης Vit. II. Σίνης Par. DEGJ KL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. Paraph. Vatic. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Sebast. Hunc fluvium, quem accuratiores *Sirin* nominant, *Strab.* VI. p. 264. (T. II. p. 245. edit. Tzsch.) *Steph.* Byz. v. Σίνης. *Plin.* *Hist. Nat.* III. c. 11. coll. *Etym.* M. p. 714, 11. videtur Alexandrinus poeta, sive quod utraque forma in usu esset, sive etiam ut, novum quiddam proferens, reconditoris scientiae speciem simularet, ficto nomine *Sirin* appellasse; declinans simul, ne in eiusdem nominis prima syllaba duplicem mensuram admittere cogeretur. Adde hunc fluvium etiam nunc ab accolis *Sino* vel *Senno* vocari; *Vid. Cluv.* *Ital. Ant.* IV. c. 14. *Leandr. Alberti* *Descriz. di tutta l'Italia* (Venet. 1577.) p. 223. „Poscia piu avanti passando incontrasi nel fiume *Sino*, Syrus (*Siris*) nominato da Strabone e da Plinio. Il quale, per esser molto alto di acqua, nei tempi di Strabone si navigava. Scende quello da i monti, e sbocca qui nel Golfo antedetto (Tarentino). Appresso il quale vi era posta la città di *Siro*: così è addimandata dal predetto fiume; e fu edificata da i Trojani, come ne facea fede la statua di Pallade quivi da Ilio portata, e molto honorata.“

983. Χωνίας] *Χωνίαν* Par. J. Neap. II. *Χωνίαν* Vind. II. Hunc verum affert *Steph.* Byz. s. v. *Χώνη*.

980. Κάλχας, ἀγρίων σύκων — γρόνμος, σοφός· ἀπὸ Σίσυφου — τὴν ἀναρλόθμωσαν Par. A. ὁ σοφός, ὁ μετροτής Par. B. σοφός ἀρεθμητής Pal. 40. 981. Κατακείται, τὴν κεφαλὴν τῇ μάστιγι περιφέρει καὶ στρογγύλη πέτρα, ἡ τῆς χειρὸς τῇ κονδύλι πηγεῖς Par. A. τῇ χειροπλήτῳ μάστιγι, κονδύλι, τῇ γρόνθῳ τυφθεῖς Par. B.

982. ἔνθα ὁ τοῖς φειδροῖς ταχὺς πλημμυρεῖ ὁ Σίνης, ποταμὸς Καλαβρίας Par. A. μεμυρρίζει, πλημμυρεῖ — ποταμὸς Ἰταλλίας Vind. II. κείται δέ, θπου πλημμυρεῖ Pal. 40.

983. Ἀρδεύων τὴν βαθεΐαν, τὴν παγκληρίαν τῆς Χωνίας· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλλίας Par. A. ὄνομα χώρας· ἔστι δὲ πόλις αὐτόθι Χώνη Par. C. ποτίζων ὅλην — πόλις Ἰταλλίας — ὅλον τὸν τόπον Vind. II.

984. Ὅμοίαν δὲ πόλιν τῇ Ἰλίῳ — οἱ δυστυχεῖς Par. A. τὴν Σίρην πόλιν λέγει, ἣν οἱ λωποῖ τοῦ Τρώων ἔκτισαν Par. C. ἐπὶ λωποῖ Τρώων Pal. 40. 985. Κατασκευάσαντες, λυπήσουσιν τὴν Ἀθηνᾶν Par. A. τῆς Ἀθηνᾶς ἐπὶ λωποῖ, ὡς λαφυραγωγὸν Par. C.

Σάλπιγγα, θηώσαντες ἐν ναῷ θεᾶς
τοὺς πρόσθ' ἰδεθλον Ξουθίδας ὤκηότας.
γλήναις δ' ἀγαλμα ταῖς ἀναιμάκτοις μῦσαι,
στρυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἰάονας βλάβην
λεῦσσον, φόνον τ' ἐμφυλον ἀγραύλων λύκων, 990
ὅταν θανῶν λήταρχος ἱερείας σκύλαξ

986. θεᾶς] θεᾶς Par. H. — 985. Ξουθίδας] Sic Par. AB. Rehd. et

Editt. Ald. et Sebast. Ξουθίας Par. J. Ξουθίδος⁹⁸⁶ Par. C. Ξουθίδος Par. DEFH (hic in marg. γρ. Ξουθίδας) KL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. II. et, quae has sequuntur sunt, praeter Sebast. omnes. Ξουθίδος Par. G. Vind. II. IV. Vit. II. III. At iam dudum verum viderat Io. Auratus, cuius certissimam emendationem in versione expressit Canterus, vitium, ut solet, in textu relinquens: „Pro Ξουθίδος, inquit, repono Ξουθίδας, ex emendatione Io. Aurati, viri utraque lingua doctissimi; nam Ion fuit Xuthi filius, a quo Iones appellati Xuthidae, teste Hesychio.“ Ξουθίδας· οἱ Ἴωνες· Ἴων γὰρ Ξούθου. Commemorandum tamen est, etiam alteram lectionem, licet neque linguae neque metro conveniat, fautorem suum invenisse. Patrocinator enim ei Heynius in Comment. de Instit. et legibus Heraclensium, Opusc. Acad. Vol. II. p. 237. ita tamen, ut iure mireris, virum doctissimum tam levi argumento, quod iam Salmasius ad Solin. p. 42, a. B. verbo profligaverat, adductum esse, ut certissimam lectionem repudiaret.

988. γλήναις — ταῖς ἀναιμάκτοις] γλήναι — τοῖς Vit. I. ἀναιμάκτοις Ciz. ἀναιμάκτοις Par. F. Rem narrat Strabo VI. p. 264. (T. II. p. 246. edit. Tzsch.) Lauti conjecturarum fercula h. l. lectoribus apposit Muellerrus, ita tamen, ut in fine adnotationis ad veram lectionem ipse revertere-

tur. — 989. Ἰάονας] Ἰάονας Vit. II. — βλάβην] σκύλαξ Par. K.

990. λεῦσσον] Sic Par. ADE. Vind. II. Vit. II. et Editt. praeter Ald. et Basil. I. omnes. λεῦσσον Par. BCFGHJKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Basil. I. — 991. λήταρχος] λήταρχος solus Vit. I. λήταρχος Par. A. „Pro flamine, inquit Canterus, posset etiam proprium Letarchi nomen, qui fuerit sacrificulae filius, poni.“ At huic sententiae refragatur consuetudo Lycophronis, nomina propria, ubicunque fieri possit, supprimendi. — ἱερέας] ἱερέας Par. DEG. Vind. IV. Vit. III.

986. Τὴν Σάλπιγγα — καύσαντες· ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς — τῆς θεᾶς ἐν τῷ ναῷ Par. A. ἐπίθετον, ὡς πολεμικήν Par. C. ἐπίθετον Ἀθηνᾶς — ἀφάνισαντες Vind. II. τὴν αὐτὴν ὡς πολεμικήν Pal. 40.

987. Τοὺς πρότερον τὸ ἔδαφος, τοὺς Ἴωνας, οἰκίσαντας· ἀπὸ Ξούθου Par. A. ἔδος, γῆν — τοὺς Ἀθηναίους, ἀπὸ Ξούθου Par. C. Ἴωνας, πρότερον ἔδαφος, γῆν τῆς Ἰωνίας οἰκίσαντας Vind. II. Ἀττικῆς, ὡς ἀπὸ τινος Ξούθου Pal. 40.

988. Τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ, ἣ ταῖς πόραις ἀγαλμα ταῖς ἀδακρῦτοις καμῖσαι Par. A. ὀφθαλμοῖς] — τὸ τῆς

Ἀθηνᾶς εἰδῶλον ἀδακρῦτοις καμῖσαι Vind. II. 989. Φοβεράν, τῶν Κροτωνιατῶν νῦν, εἰς τοὺς Ἴωνας βλάβην Par. A. τῶν Κροτωνιατῶν — Ἀθηναίους Par. C. διὰ φοβεράν, τὴν τῶν Κροτωνιατῶν τὴν ποιουμένην Vind. II. εἰς τὴν — Κροτωνιατῶν — τὴν εἰς τοὺς Ἀθηναίους Pal. 40.

990. Βλέπων, εἰς τὸν ἐμφύλον φόνον τῶν Κροτωνιατῶν Par. A. Ἴωνων καὶ Κροτωνιατῶν Par. C. Βλέπων, ἡγουν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἀγαλμα — τῶν Ἡπειρωτῶν, Ἴωνων Vind. II.

991. Ὅταν ὁ δημόσιος ἱερεὺς ἀποθανῶν· τὸ γὰρ δημόσιον λῆτον λέγεται — τῆς ἱερείας Par. A. λή-

πρῶτος κελαινῷ βωμὸν αἰμάξῃ βρότῳ
 Ἄλλοι δὲ πρῶνας δυσβάτους Τυλησίους
 Αἶνου θ' ἁλισμῆκτιοι διαφαίαν ἄκραν,
 Ἀμαζόνος σύγκληρον ἄρσονται πέδον,
 δούλης γυναικᾶς ζευγλαν ἐνδεδεγμένοι.
 ἦν χαλκομίτρου θῆσαν Ὀτρήρης κόρης

995

992. αἰμάξῃ] αἰμάξει Par. AE. Pal. 40. et Basil. I. et Steph.

993. Τυλησίους] Solus Neap. III. simplici λ. Τυλλησίας Par. J. Vid. Eustath. ad Iliad. β. 585. p. 295, 43. edit. Rom. (T. I. p. 240, 1. edit. Lips.) οὐκ ἀρέσκει δὲ τοῦτο τοῖς ἀκριβέσιν, οὗ Τύλιν μὲν πόλιν Θράκης οἰδασι κλινομένην Τύλεως· Τύλον δὲ οὐ πόλιν Λακωνικήν, καὶ Τυλησὸν δὲ ὄρος ἐκείνοι λέγουσιν Ἰταλλας. Steph. Byz. v. Τυλησὸς affert Lycophronis versum, cum varietate Τυλησίων, quam Codd. quoque Parisini nr. 1412. et 1413. exhibent. Onofrio Gargiulli p. 86. „Tillesio monte, promontorio oggi detto Capo Corica; e Lino, oggi Capo Verre.“

994. ἁλισμῆκτιοι] fluctibus marinis verberati. Hanc optimam lectionem praebent Par. A. Vind. II. et Vat. 972. apud Sebastianum. ἁλισμῆκτιοι Par. C. et Vit. II. Cf. etiam Paraph. Vatic. et Schol. min. Reliqui libri et Edit. omnes ἁλισμῆκτιοι, praeter utramque Meursii, qui veram lectionem iam dudum, suadente Ios. Scaligero, reposuerat.

995. ἄρσονται] γάσσονται Par. L. Vit. I. Ciz. γάσσονται Par. HJ. Quod nil nisi glossa videtur esse verae lectionis. — 996. δούλης] Par. ABC FHJL. Neap. III. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. II. et reliquae omnes. Κλήτης Par. DEGK. Neap. I. (hic in marg. γρ. δούλης) Neap. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Quod nomen ē v. 1004. huc tenere a Glossatoribus illatum est. — ζευγλαν] Par. AG. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Vid. Choerob. ad Theodos. in Bekk. Anecd. p. 1378. τὸ ζευγλα εὐρεθὲν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν συνέστελλε τὸ ἴη εἰς α. ζευγλαν Pal. 40. ζευγλαν reliqui libri et Edit. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. — ἐνδεδεγμένοι] ἐνδεδυμένοι Par. DEGK. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. II. (hic in glossa interlin. ἦ ἐνδεδεγμένοι)

Vit. III. Pal. 40. et Ms. Cant. ἐνδεδεγμένοι Par. C. — 997. θῆσαν] θῆσαν Par. GK. Lex. Seguer. p. 256, 19. θῆσαν· μισθοτικὴν· ἦ εὐτελῆ,

ταρχος λέγεται ὁ δημόσιος ἱερεὺς· λῆτον γὰρ τὸ δημόσιον· τινὲς δὲ τὸ Λήταρχος ὄνομα κύριον Par. B. ὁ δημόσιος ἱερεὺς — παῖς Vind. II.

992. Πρῶτος τῷ μέλανι λύθρῳ τὸν βωμὸν αἰμάξῃ Par. A. δεινῷ, μέλανι — τὸν παῖον — μολυσμῷ, λύθρῳ Vind. II. μεμολυσμένῳ αἵματι Pal. 40.

993. Οἱ λοιποὶ δὲ ἀκρωτήρια καὶ ἐξοχὰς ὁράν — δυσβάτα· Τυλλῆσιον δὲ πόλιν καὶ θρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ Par. A. Τυλλῆσιον ὄρος καὶ πόλιν καὶ θρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ Par. C. τὰς ἀκρωτείας — ὄρος, πόλιν Ἰταλίας Vind. II.

994. Αἶνον, ἀκρωτήριον Ἰταλλας· τοῦ ὑπὸ θαλάσσης συμχομένου — τὴν ἐξέχουσαν Par. A. ἀκρωτήριον Ἰταλλας· Αἶνος

ἀρσενικόν, καὶ Αἶνον οὐδέτερον — ὑπὸ θαλάσσης συγχόμενον — τὴν ἐξέχουσαν τραχηλικὴν ἐξοχὴν Par. C. τραχηλικὴν ἐξοχὴν Pal. 40.

995. Συγκληρονόμον Ἀμαζόνος· λέγει δὲ τῆς Κλήτης, τῆς τροφῆς Πενθεσιλείας — ἐφαρμόσσονται Par. A. ἦγουν τῆς τροφῆς τῆς Πενθεσιλείας, Κλήτης — τὴν κληρωθεῖσαν κατοικήσονται πόλιν, γῆν Vind. II. ὁμῶνυμον Pal. 40.

996. Ὑποταγὴν, δουλείαν δεξιμένοι Par. A. ὑποταγὴν Par. C. ἦγουν δούλης γυναικὸς δουλείαν ἢ ὑποταγὴν — ἡ δεδεγμένοι Vind. II. τῆς δούλης Πενθεσιλείας, Κλήτης Pal. 40.

997. Ἦντινα, Κλήτην, τῆς χαλκῆς ζώνην ἐχούσης θραύσταιναν, δούλην,

πλανῆτιν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην χθόνα.
ἥς ἐκπνεούσης λοῖσθον ὀφθαλμὸς τυπῆς
πιθηκομόρφῳ πότμον Αἰτωλῷ φθόρον

1000

δουλικὴν τροφήν. culus glossae ultima pars pertinet ad θήσαν τράπεζαν apud Eurip. Alc. 2. Eadem habet Photius in Lex. p. 91. Schol. ad Apoll. Rhod. I. 193. θήσα ἡ δούλη. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὰς πενυχῶς γυναικάς θήσας λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ θητεῦν ἐπὶ μισθῷ, διὰ τὸ ἐνδεεῖς εἶναι τῶν ἐπιτηδείων. καὶ ὥσπερ τῷ Κρής παρακεῖται τὸ Κρήσσα, οὕτως καὶ τῷ θῆς θήσα. Cf. Etym. M. p. 451, 54. ubi corrige pravum accentum in θήτα. Arcad. de Accent. p. 96, 8. Eustath. ad Iliad. p. 1246, 12. edit. Rom. Pollux. Onom. III. 33. Aliter, neque tamen rectius, Favonius in Eclog. p. 240. edit. Dind. θήσα. ὡς πείθω πείσω πείσσα, ὁ σταθμός, καὶ βῶ βήσω βήσα, ὁ τοῦ ὄρους βάσιμος τόπος, οὕτως θῶ θήσω θήσα, ἡ μισθωτὸς καὶ πενυχῶ. οἱ δὲ ἐκ τῆς θήσαν θήσσοντος, μεταοχῆς, τὸ θηλαχὸν θήσσουσι καὶ θήσα. — Ὀτρήρης] Otrere, Amazonum regina, mater Penthesileae. Apollon. Rhod. II. 386. sq. Ἀμαζόνιδων βασίλειαι, || Ὀτρήρη τε καὶ Ἀντιόπη, ὅποτε στρατώωντο. Quint. Smyrn. I. 164. Io. Tzetzae Posthom. v. 8.

ἦλυθε Πενθεσίλεια κόρη μεγάλθυμος Ὀτρήρης.
coll. vv. 57. et 227. Schol. Venet. ad Iliad. γ'. 189. Ἀμαζόνες — αἱ δὲ ἐπιφανεῖς αὐτῶν Ἱππολύτη, Ἀντιόπη, ἥν καὶ ἠσπασε Θησεύς. Ἀναία, Ἀνδρομάχη, Γλαύκη, Ὀτρήρη, ἥς Πενθεσίλεια. Adde Hygin. Fab. CXII. Ὀτρήρης, cum accentu in secunda syllaba, quo nomen proprium indicatur, exhibent Par. CK. Neap. I. II. Vind. II. Pal. 40. Rehd. ὀτρήρης Par. H. ὀτρήρης reliqui libri et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. ὀτρήρους (ab Ὀτρῶ, quod habet Tzetzae Schol. in edit. Basil. I.) Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Quod fortasse in Lycophrone praestaret, si vel unius Codicis auctoritate firmari posset.

999. ὀφθαλμός] ὀφθαλμόν Par. G. et Vit. III. ὀφθαλμούς Par. L. Potterus: „Per τινεῖνα ὀφθαλμοὶ nonnulli intelligent Achillis oculum, quoniam in caesae Penthesileae amore captus fuisse et Thersitem, cum id ei exprobravit, hasta, vel ut alii, pugni ictu occidisse dicitur. Cf. Schol. ad Hom. Iliad. β'. 220. (Quint. Smyrn. I. 765.) Alii Penthesileae oculum intelligunt, quem cum eruisset mortuae Thersites, ab Achille occisus est. Schol. ad Soph. Phil. 445. λέγεται [ὁ Θερσίτης] ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀνηροῦσθαι, καθ' ὃν χρόνον καὶ τὴν Πενθεσίλειαν ἀνείλεν· φονευθείσης γὰρ τῆς Πενθεσίλειας ὑπὸ Ἀχιλλέως, ὁ Θερσίτης δόρατι ἐπληξέ τὸν ὀφθαλμόν αὐτῆς· διὸ ὀργισθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς κονδυλοῖς αὐτὸν ἀνείλε· ἐλέγετο γὰρ καὶ μετὰ θάνατον ἑρασθεὶς αὐτῆς συνελήλυθέναι.“ Adde Eustath. ad Iliad. β'. 219. p. 208, 2. edit. Rom. (T. I. p. 169, 8. edit. Lips.) Io. Tzetz. Posthom. v. 205. — 1000. πιθηκομόρφῳ] πιθηκομόρφον Par. A. Eustath. ad Iliad. β'. 216. p. 206, 6. edit. Rom. (T. I. p. 167, 24. edit. Lips.) Ἀνκόρῳ δὲ εἰδοποιήσας τὸ τοῦ Θερσίτου αἰσχρὸς πιθηκομόρφον αὐτὸν ὠνόμασεν.

τῆς Πενθεσίλειας, θυγατρὸς Ὀτρήρης Ἀμαζόνος Par. A. Κλήτην, τῆς πολεμικῆς Πενθεσίλειας δούλην, τὴν τροφόν, ἦγουν τῆς Πενθεσίλειας Vind. II. Κλήτην, προτέραν ὑπάρχουσαν δούλην, ἦγουν τῆς Πενθεσίλειας, θυγατρὸς τῆς Ὀτρήρης Pal. 40.

998. Πλανωμένην τὸ κῦμα ἀπᾶξει εἰς τὴν ξένην γῆν Par. A.

999. Ἦστινος, Πενθεσίλειας, τὸ τελευταῖον ἐκπνευσάσης, ὁ ὀφθαλμὸς πληγῆς Par. A. ἐξορυχθεὶς Pal. 40.

1000. Τῷ Θερσίτῃ — θάνατον τῷ Αἰτωλῷ, τῷ ν φ θ ὀ ρ ω ν (sic) Par. A. τῷ ἔχοντι μορφὴν μιμνῶς, ἥτοι τῷ Θερσίτῃ, θάνατον, τῷ ἔξ Αἰτωλλας Θερσίτῃ, φθαρτικόν Vind. II. δυσμόρφῳ Pal. 40.

τεύξει τράφηξι φοινίῳ τετμημένῳ.

Κροτωνιάται δ' ἄστν πέρσουσιν ποτε

Ἀμαζόνος, φθέρσαντες ἄτρομον κόρην,

Κλήτην, ἄνασσαν τῆς ἐπωνύμου πάτρας.

πολλοὶ δὲ πρόσθεν γαῖαν ἐκ κείνης ὁδᾷ

1005

δάφουσι πρηγιθέντες, οὐδ' ἄτερ πόρων

πύργους διαρβάζουσιν Λαυρήτης γόνοι.

Οἱ δ' αὖ Τέρειναν, ἐνθα μυδαίνει ποτοῖς

1001. τράφηξι] *eupride*. *Heusich.* τράφηξ. χάραξ, σκόλον· ἐνιοι δέ. τὸ δόρυ. et paullo ante: τράπηξι, δόρατι. Insolentiam verbi egregie imitatus est Scaliger: *trifaci saucium longurio*. et vernacule fortasse non inepte diceret: *durchbohrt mit blut'gem Schaft*. — 1002. πέρσουσιν] Par. ABDEFJK. Vat. 1307. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. πέρσουσι Par. CGHL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast.

1003. Ἀμαζόνος] Ἀμαζόνες Par. H. — φθέρσαντες] πέρσαντες Par. K.

1004. Κλήτην] *Onofrio Gargiulli* p. 67. „A rischiaramento di questa istoria poco nota giova qui riportare ciò che su tal proposito ci vien riferito dall' autore dell' Etimologico grande: (Etyim. M. p. 517, 54.) Κλειτή (scribe Κλείτη) μία τῶν Ἀμαζόνων, ἥτις ἐλθοῦσα εἰς Ἰταλίαν ὤκησε καὶ πόλιν ἔκτισεν, ἣν ἀπ' αὐτῆς Κλείτην ὀνόμασαν, καὶ ἐβασίλευσε τοῦ τόπου· καὶ αἱ ἀπ' αὐτῆς δεχόμεναι τὴν βασιλείαν Κλείται ὀνομάσθησαν. *Solino* cap. V. dice, che la città di Cleta, oggi *Pietramala*, su da i *Crotonesi* edificata. — 1005. πρόσθεν] πρόσθε Par. C. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. — ἐκ κείνης] ἐκείνης Par. ADEGJK. Vind. IV. Vit. III. Rehd. — 1006. δάφουσι] δάξουσι Par. K. — πόρων] πόρων Par. B. — 1007. διαρβάζουσιν] διαρβάζουσι Par. G. Vind. IV. Vit. III. διαρβάζουσιν Vit. II. — Λαυρήτης] Λαυρίας Par. H. (in marg. γο. Λαυρήτης) Λαυρήτων Neap. III. *Onofr. Gargiulli* p. 67. „Figli di Laureta qui detti sono i Crotoniati ἀπὸ Λαύρης, dice lo Scoliaſte, γυναικὶς Λακινίου· αὕτη δὲ ἡ Λαύρη γυνὴ ἦν Κρότωνος. Sembra meglio il dire, che Λαύρη sia stato un luogo, ovvero un distretto di Crotone.“ 1008. οἱ δ' οἱ δ' Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Paris. II. et Sebast. Τέρειναν] Τέρειναν solus Par. J. Steph. Byz. Τέρεινά πόλις Ἰταλίας, καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος, κτίσμα Κροτωνιάτων· ὡς Φλέγων. Et *Marcian. Hera-*

1001. Κατασκευάσει τῷ φοινικῷ δόρατι, ἕξει, πεπλημένῳ, κεκομμένῳ Par. A. ὁ ὀρθαίμυς — ἀκοντῶ φορητικῷ σύγκοπένι Vind. II.

1002. Οἱ Κροτωνιάται δὲ τὴν πόλιν ἐκπορθήσουσιν ἡδὴ Par. A.

1003. Τῆς Κλήτης, φθείραντες τὴν ἄτρομον κόρην Par. A. et Vind. II.

1004. Τὴν βασίλισσαν Κλήτην· (in marg. ὄνομα Ἀμαζόνος) ἐπωνύμου τῆς πατρίδος Par. A. ὁμωνύμου, ἦγον Κλήτης Pal. 40. 1005. Πολλοὶ δὲ προτέρων τὴν γῆν μετὰ τῶν ὁδόντων, ἐξ ἐκείνης — τοῖς ὁδοῦσι Par. A. ἐμπροσθεν καὶ προτέρων τῆς ἀναιμε-

δέλης Par. B. 1006. Διαφθαρέντες φάφωσιν· οὐδὲ χωρὶς πόρων Par. A. δήξουσι ἐπὶ πρόσωπον πέσαντες, ἦγον διαφθαρέντες Par. B. δάκουον πρηγεῖς πεσόντες, ἀναιρεθέντες, χωρὶς κοπῶν Vind. II. κοπέντες Pal. 40. 1007. Οἱ Κροτωνιάται Par. A. δηλονότι τῆς Κλήτης — φθείρουσιν, ἦγον οἱ Κροτωνιάται· Λαύρη γὰρ πόλις Κρότωνος Par. B. τοὺς τῆς Κλήτης — πόλιν πορθήσουσι — πόλις Ἰταλίας· τινὲς ὄνομα κύριον — οἱ Κροτωνιάται Vind. II. 1008. Οἱ δὲ, τὴν πόλιν Ἰταλίας, ἐκείσε τοῖς νάμασιν ποτίζει, βρέχει Par. A. καὶ οὗτοι οἱ ἐτε-

Ἰκίναρος γῆν, φοῖβον ἐκβράσσων ὕδαρ,
ἄλῃ κατοικήσουσι κάμνοντες πικρᾷ. 1010

Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων
λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν
στρατηλάτην σὺν, καρτερόν Γόργης τόκον,
πῇ μὲν Λιβύσσαν ψάμμον ἄξουσι πνοαὶ
Θρηῆσαι, ποδωτοῖς ἐμφορούμεναι λίνοις. 1015
πῇ δ' ἐκ Λιβύσσης αὐθις ἐμπίπτων νότος

cleota Perieg. p. 12. edit. Hoesch. Ἑλληνικὰς οὖν παραθαλαττίους ἔχει || πόλεις· Τέριναν πρῶτον, ἣν ἀπέκτισαν || Κροτωνιαῖται πρότερον. Quae scribendi ratio alteri fortasse praeferenda. — μυδαίνει | μυδεύει Rehd.

1009. Ἰκίναρος] Ἰκίναρος Par. L. Vit. I. Ciz. Ἰκίναρος Rehd. Onofr. Gargiuli p. 48. „Fiume di Terina, che oggi chiamano il Santo.“ — ἐκβράσσων] ἐκβράσων Par. H. ἐκβράσων Vit. III. — 1010. ἄλῃ] ἄλῃ Ciz. ἄλλῃ Par. GH. (hic in marg. γρ. ἄλῃ) Vind. II. IV. Vit. III. Grammaticorum somnia de voce ἄλῃ commemorant *Eustath.* ad *Odys.* x. 75. p. 1648, 3. edit. Rom. (T. I. p. 367, 34. edit. Lips.) παράγων δὲ Ἡρακλείδης πρὸς ὁμοιότητα τοῦ γδελῶα κέρω καὶ τὸ πλάνῃ ἄνῃ καὶ, ἀντιθέσει τοῦ γ εἰς λ, ἄλῃ· καὶ εἰπὼν ἀντιστοιχεῖν τὸ λ καὶ γ Λωρικῶς, ὡς ἐν τῷ ἄνῃ ἄλῃ, αὐτῶ καὶ ἐν τῷ γένιατος γένιατος. *Etyim. M.* p. 62, 14. *Favorin.* Lex. p. 34. edit. Rom. Vid. etiam *Elmsl.* ad Eurip. Med. 1251. p. 300. edit. Lips. — πικρᾷ] πικρῶς Vind. II. χρυσᾷ (sic) Par. A. miro scribae errore. — 1013. καρτερόν] κρατερόν Par. B. — Γόργης] Γόρτης Par. HL. et Vit. I. Γόργης Vind. II. — τόκον] γόνον Par. L. Vit. I. Ciz. — 1014. πῇ μὲν] τῇ μὲν Par. A. Neap. III. quod licet in duobus optimis libris et in Seldeniano apud Potterum inveniat, nihilominus tamen, ut sensui contrarium, librariorum negligentiae imputandum est. Haud raro enim π et τ inter se permutantur. Reliqui Codd. et Edit. omnes π. De accentu vid. *Io. Alexandr.* de Accent. p. 31, 11. et *Arcad.* de Accent. p. 144, 16—26. *Etyim. M.* p. 669, 10. πῇ ἐπίρρημα ἐρωτήσεως, ἀντὶ τοῦ ποῦ. ἔστι καὶ ἀόριστον· διὲ δὲ ἔστιν ἐρωτηματικόν, περισπᾶται. —

1150. Θρηῆσαι] Θρηῆσαι Par. C. — ποδωτοῖς] Lycophronis locum explicat *Eustath.* ad *Odys.* ε. 258. p. 1534, 26. edit. Rom. (T. I. p. 214, 21. ed. Lips.) Cf. *Potter.* ad h. l. — 1016. πῇ δ'] τῇ δ' Par. A. Neap. III. Re-

ροι — πόλεις Ἰταλίας, ὅπου ἀρδεύει, λιπαίνει Vind. II. βρέχει Pal. 40.

1009. Τὴν γῆν ὁ Ἰκίναρος, ποταμὸς Ἰταλίας, καθαρὸν ὕδαρ ἐκπέμπων Par. A. ποταμὸς, καθαρὸν — ῥέων, ἐκπέμπων Vind. II.

1010. Πλάνῃ κατοικήσουσιν τῇ πικρᾷ κοιπῶντες Par. A. ταιλαιπωρούμενοι Par. B. 1011. Τοῦτον δὲ δὴ τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων, ἦγουν τὸ κάλλους Par. A. τῶν εὐμορφιῶν Par. B. τὸν Νιρέα — ἦτοι πρὸς τὸ κάλλος τοῦ Ἀχιλλέως Vind. II.

1012. Τὸν λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ τῶν ναμάτων τοῦ Λυκόρμα, ποταμοῦ Αἰτωλίας, τοῦ νῦν Εὐήνου Par. A. Θάοντα — ποταμὸς Αἰτωλίας·

τοῦ ποταμοῦ Λυκόρμου Vind. II.

1013. Τὸν Ἀνδραμονίδην, λέγει Θάοντα — τὸν ἰσχυρὸν Γόργης (in marg. μητρὸς Θάοντος) υἱὸν Par. A. Θάοντα πολεμικόν, τοῦ Θάοντος μητρὸς Vind. II. Οἰνέως θυγατρὸς Pal. 40. 1014. Ἐκείσε εἰς τὴν Λιβυκὴν ψάμμον ἄξουσιν οἱ ἄνεμοι Par. A. πότε μὲν ἐνταῦθα εἰς πόλιν Vind. II. εἰς Λιβύην — βορέας Pal. 40. 1015. Θρακικαί, αἱ ἐκ Θράκης — τοῖς πρὸς τὸν πόδα τοῦ ἀρμένου ἐσχατοῖς μέρεσιν ἐμπίπτουσιν Par. A. αἱ ἀπὸ Θράκης — σχοινίοις ἐμπίπτουσιν Vind. II. ἐσχατοῖς τοῦ ἀρμένου Pal. 40. 1016. Ἐκείσε δέ, ἐκ τῆς Λιβύης· πρῶτον μὲν περὶ

εἰς Ἀργυρίνους καὶ Κεραυνίων νάπας
ἄξει, βαρεῖ προσητῆρι κυμαίνων ἅλα.

liqui omnes πῇ δέ. — ἐμπέτων] ἐκπέτων Par. K. ἐμπέτων Par. C.
— 1017. Ἀργυρίνους] Sic Par. G. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II.

III. Ciz. et Edit. Sebast. Ἀργυρίνους Vit. I. Ἀργυρίνας Rehd. Ἀργυ-
ρίνους Edit. Basil. I. Reliqui libri et Edit. omnes Ἀργυρίνους. Pot-
terus: „Argyrini erant, secundum Stephanum, Epiri populi: Ἀργυρί-
νοι, inquit, ἔθνος Ἑπειρωτικόν, ὡς Τίμαιος καὶ Θέων καὶ Λυκόφρων.

εἰς Ἀργυρίνους καὶ Κεραυνίων νάπας.

Et de his populis intelligendum esse hoc nomen indè constat, quod
caetera loca, quorum hic meminit Poeta, in Epiro sita sint. Frustra
est igitur Tzetzes et qui eum sequitur Thomas de Pinedo, qui Argy-
rinos hos in Sicilia collocant.“ Adde Suid. h. v. Ἀργυρίνοι, ὄνομα
ἔθνους. — 1018. κυμαίνων] Hic in antiquissimis libris Par. A. et Neap. III.
speciosissimam lectionem inveni, ποιμαίνων ἅλα, eamque talem, ut pri-
mum vix dubitarem, quin in textum recipienda esset, praesertim cum sta-
tim succurreret similissimus locus Aeschylī in Agamemni. 640 sqq. (Well.)

ναὺς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι θορήχαι πνοῇ
ἤρεικον· αἱ δὲ, κεροτυπούμεναι βίῃ
χειμῶνι τυφῇ σὺν ἅλῃ τ' ὀμβροκυτῶν,
φχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στροβφ.

Accessit, quod in Paraphrasi Vaticana Schollisque minoribus eandem
lectionem viderem per ἐλαύνων τὴν θάλασσαν explicari. At paullatim
subnatae sunt dubitationes, quae nunc me impediunt, quominus vul-
gatam derelinquam. Primum enim, si vim ac potestatem horum ver-
borum ponderaveris, concedes, opinor, licet utrumque imaginem com-
moti maris praebeat, longe tamen vehementius quiddam a vulgata
lectione indicari. ποιμαίνειν enim nihil aliud significat, quam *propellere*,
quemadmodum greges pastum abiguntur; ita ut nulla neque perturba-
tionis neque violentiae notio insit (cf. Nonn. Dion. I, 82. 330.), quo in-
telligitur, quam apte Aeschylus tempestatem, qua naves violenter con-
quassatae perierunt, κακὸν ποιμένα dixerit. κυμαίνειν autem, quod
proprie quamvis undarum agitationem indicat, h. l. activa significatione
de procellis dictum est, quae mare vehementer concutiant, ut ingenti
undarum aestu intumescat. Quod nostra lingua fortasse non minus in-
solenter dicas:

den Sund aufwogend mit gewalt'gem Wellersturm.

Deinde mutationi vulgatae lectionis obstant etiam rationes palaeographi-
cae. Quo saepius enim in antiquis exemplaribus, praesertim in iis, quae
ante saeculum XIV. scripta sunt, υ̅ et οι̅ permutata inveniuntur (vid.
quae supra v. 968. et v. 973. e Par. A. attulimus; adde v. 579. ἀλυφαίων
pro ἀλουφαίων. v. 1059. κυράνον pro χοιράνον. Lex. Seguer. p. 85, 8. 100,
6. 458, 22. et Bast. ad Greg. Cor. Addend. p. 869. Rarius vero οι̅ pro ι̅,
cuius mutationis in Cod. Par. A. unum tantum exemplum inveni, φοῖσχος
pro φῖσχος. Vid. Lex. Seguer. p. 407, 23.), eo magis attendendum est, ne,
si quando talis corruptela commodum sensum praebeat, ea statim ad
labefactandam vulgatam lectionem abutamur. Sic in nostro loco fieri
facillime potuit, ut librarius, qui in antiquiori membrana fortasse iam
scriptum invenerat ποιμαίνων, (sicuti supra in Schol. min. ad v. 736.

Λιβύην, πλανηθέντες ἄμφω, ὕστε-
ρον ἦλθον καὶ κατέκρησαν εἰς Ἰτα-
λίαν — πάλιν ὁ νότος ἐμπέτων
Par. A. πότε — πάλιν ἀντιπνέων
Vind. II. 1017. Εἰς Ἑπειρωτικὸν
ἔθνος, τοὺς Ἀργυρίνους ὅρη Ἑπει-

ρωτικά τὰ Κεραυνία Par. A. ἔθνος
Ἑπειρωτικόν — ὅρος Ἰταλίας — συμ-
φύτους τόπους Vind. II. διότι πῆ-
πουσιν ἐκείσε κεραυνός Pal. 40.

1018. Ἄξει τῷ στροβφ καὶ βιαφ
ἀνέμῳ, ἐλαύνων τὴν θάλασσαν

ἐνθα πλανήτην λυπρὸν ὄφονται βλον
 Λαχυωνίου πίνοντες Αἰαντος ῥοάς.

1020

Κράθις δὲ γείτων ἥδὲ Μυλάκων ὄροις
 κῶρος συνοίκους δέξεται Κόλκων Πόλαις,
 μαστῆρας οὖς θυγατρὸς ἔστειλεν βαρὺς
 Αἴας Κορίνθου τ' ἀρχός, Εἰδυῖας πόσις,
 τὴν νυμφαγωγὸν ἐκκυνηγετῶν τρόπιν,

1025

Cod. Par. A. ἀλοῖματον habet pro ἀλύματον] ipse vitium quoddam suspicatus, ποιμαίνων reponeret, et ita sanissimum locum pereleganti conjectura interpolaret. — 1019. πλανήτην] πλανῆτην Pal. 40. —

ὄφονται] ὄφεται Vit. II. ὄφεται Vit. III. — 1020. Αἰαντος] Cf. Strab. VI. p. 271. (T. II. p. 267. edit. Tzsch.) Steph. Byz. v. Λάκμων. et Scylax Peripl. p. 118. edit. Hoesch. ἡ δὲ Ἀπολλωνία ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπέχει στάδια ν', καὶ ποταμὸς διὰς (corrigere Αἴας) παραρρεῖ τὴν πόλιν. ἀπὸ δὲ Ἀπολλωνίας εἰς Ἀμανίαν ἔστι στάδια ικ'. καὶ ὁ Αἴας ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους παρὰ τὴν Ἀπολλωνίαν παραρρεῖ. — 1021. Κράθις] Κράθις Par. GL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. I. — Μυλάκων] Μελαίων Paraph. Vat. — ὄροις] ὄρος Par. A. et Neap. III.

ὄρος Vind. II. ὄροις Par. C. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Hic versus apud Steph. Byz. v. Μόλακες nunc ita scribitur:

Κράθις δὲ γείτων ἥδὲ Μυλάκων ὄροι.

ubi Codd. Paris. 1412. et 1413. Ms. Perusin. et Edit. Ald. constanter exhibent Κράθις et ὄρος. — 1022. Πόλαις] πόλεις Par. H. (in marg. γρ. πόλαις) πόλεις Rehd. (sed ὁ insertum ex correctura) et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Vid. fragm. Callim. apud Strabonem I. p. 46. et V. p. 216. (T. I. p. 123. et T. II. p. 113. edit. Tzsch.) et Steph. Byz. v. Πόλα, ibiq. Interpp. — 1023. ἔστειλεν] Par. DK. Vit. II. et Edit. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. ἔστειλε reliqui libri et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast.

1024. Εἰδυῖας] Εἰδείας Par. J. — 1025. τρόπον] navem. Vid. supra ad v. 747. adde Opp. Hal. V. 282. Loll. Bass. Epigr. v. 4. Antiphil. Epigr. v. 8. vid. Anthol. I. p. 74. et 80. Steph.

Par. A. διεγέρων Par. B. κινῶν
 Neap. HI. σφοδρῶς ἀνέμῳ βορέᾳ συ-
 στρέφων ὁ γάτος, λαύνων Vind. II.

1019. Ἐκεῖσε πλανήτην λυπρὸν
 ὄφονται βλον· ἀπὸ τοῦ θεάσσονται

Par. A. ὅπου λυπρὸν θεάσσονται
 Vind. II. 1020. Ἡ τοῦ Πίνδου
 ὄρους ἀκρὰ Λαχυωνία καλεῖται —

τοῦ Αἰαντος, ποταμὸς Ἡπείρου τὸ
 ἴδιον Par. A. 1021. ὁ Κράθις δέ,
 ποταμὸς Ἰταλίας, ὁ γείτων — ἔθνος

Ἰλλυρικὸν οἱ Μόλακες Par. A. ἔθνος
 Ἰλλυρικόν, ὡς φασὶ τινες Par. C. πο-
 ταμὸς Σικελίας, ὁ γείτων τοῦ Αἰαντος

ποταμὸς — ἔθνος Ἰλλυρικόν — τοῖς
 ὁροδοξοῖς Vind. II. ποταμὸς Ἰταλίας
 — καὶ ὁ γείτων κῶρος — ἔθνος Ἰλλυ-
 ρικόν Pal. 40. 1022. Ὁ τόπος

συνοίκους δέξεται ταῖς ὑπὸ Κόλκων
 κτισθείσας πόλεις· Πόλαι ὄνομα

πόλεως Par. A. ὁ γείτων, ἦρουν ἐν
 ταῖς πόλεσιν, ταῖς ὑπὸ Κόλκων κτι-
 σθείσας Par. B. τόπος, ποταμὸς

Ἰταλίας, ὁ γείτων τοῖς ὄροις — ἐν
 ταῖς πόλεσι τῶν Κόλκων· πόλεις εἰ-
 σὶν Ἡπείρου, ὑπὸ Κόλκων κτισθεῖ-
 σαι Vind. II. 1023. Οὐστίνως

ἰγνευτὰς καὶ διώκτας τῆς θυγατρὸς
 ἀπέστειλεν ὁ βαρὺς Par. A. ψηλα-
 φητάς Par. B. ἰγνευτὰς, ζητητάς,

οὐστίνως, Κόλχους — ἦτοι τῆς Μη-
 δέας — ὁ χαλεπὸς Vind. II. ψηλα-
 φήτας Pal. 40. 1024. Ὁ τῆς Κολ-
 χίδος τῶν πόλεων, τῆς Αἴας καὶ

Κορίνθου, βασιλεὺς, ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰ-
 δυῖας, γυναικὸς Αἰθίου Par. A. τῆς
 Ὀκλεανῶς θυγατρὸς ἀνὴρ Αἰθίης, οὐ

Μήδεια καὶ Ἀψυρτος Par. C. Αἴα,
 γῆ Κολχίς — γῆ Πελοποννήσου Pal.

40. 1025. Τὴν νυμφαγωγὸν ναὺν·

οὐ πρὸς βαθεῖ κάσαντο Λιζήρου πόρῳ.
 Ἄλλοι Μελίτην νῆσον Ὀθρωνοῦ πέλας
 πλαγκτοὶ κατοικήσουσιν, ἣν περίε κλύδων
 ἔμπλην Παχύνου Σικανὸς προσμάσσειται,
 τοῦ Σισυφείου παιδὸς ὀχθηρὰν ἄκραν

1030

1026. *νάσαντο*] Par. CDEK. Neap. I. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. praeter Aldinam omnes. *νάσαντο* Par. G. *νάσαντο* Rehd. *νάσαντο* Par. ABFH. Neap. II. et Edit. Ald. *νάσανται* Par. J. *νάσανται* Par. L. Vit. I. Ciz. — *Λιζήρου*] *Λιζήρου* Par. C. alter accensus in ultima syllaba minio appictus est. Lycophronis versum affert Steph. Byz. *Λιζήρος*, ποταμὸς Ἰλλυρίδος. *Λυκόφρων*· οἱ πρὸς βαθεῖ *νάσαντο* *Λιζήρου* πόρῳ· ἴσως ἀπὸ τοῦ διέσθαι τὴν Μήδειαν ὀνομασθεῖς.

1027. *Ἄλλοι Μελίτην*] ἄλλοι δὲ Μελ. Par. C. Onofrio Gargiulli p. 69. „Lo Scoliaſte sostiene, che qui si parli di Melite, oggi *Meleda*, isola che con altra a lei vicina è posta nel mare adriatico tra Italia e la costa Illirica. Ma per *Μελίτη* qui pare, che intender si debba Malta, a cui il Pachino, uno de' tre promontorj di Sicilia, è posto di fronte.“ — *Ὀθρωνοῦ*] *Ὀθρωνοῦ* Par. D. et Ms. Canteri. *Ὀθρωνοῦ* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Steph. Byz. *Ὀθρωνος πόλις*· οἱ δέ, νῆσος πρὸς νότον *Σικελίας*· ἄλλοι δέ, *Μελιτῆνης* (corrige *Μελίτης* νῆσον, sive *πλησίον*). Onofrio Gargiulli l. l. „Sembra esser questa l'isola del Gozzo, non molto lontana da Malta, e che *Gaulus* fu da i Latini appellata.“

1028. *πλαγκτοὶ*] *πλακτοί* Par. CEG. Vind. II. IV. Vit. III. — *περίε*] *περί* Par. J. *πέλας* Par. K. — 1029. *ἔμπλην*] Schol. ad Nicanor. Ther. 322. *παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἔμπλην ἀντὶ τοῦ χωρὶς, οἷον· ἔμπλην ἐμοῦ τε καὶ ἐφ' ὅλου· παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ ἀντὶ τοῦ πλησίον*. Cf. Etym. M. p. 336, 15. Suid. et Hesych. h. v. ibiq. Interpp. Eustath. p. 173, 19. edit. Rom. et Favonin. h. v. *ἔμπλην, πλησίον, ἐγγύς· ἢ ὅμως· ἢ τὸ ἐμπελαδόν· ἢ τὸ χωρὶς· ὡς καὶ τοῦτο φασιν οἱ παλαιοί*. — *Παχύνου*] *Παχύνου* Vind. IV. Vit. III. *Παχύνον* Par. C. — *πρὸς μάσσειται* Par. CF. Vind. II. Vit. I.

1030. *Σισυφείου*] *Σισυφίου* Par. A. Canterus: „Ulyssis, qui quum propter Hecubam lapidatam in somniis territus in Sicilia fuisset, Hecatae, quae somniis praeest, templum exstruxit et Hecubae cenotaphium; unde factum est, ut pars quaedam Pachyni ab Ulyssi denominata fuerit Ulyseum promontorium.“ At minime h. l. de Hecatae templo cogitandum; *παρθένης Λογγάτης* est Minerva; vid. supr. v. 520.

ἀπὸ μέρους· τὴν Ἀργὼ λέγει Par. A. τὴν ὡς νύμφην τὴν Μήδειαν ἄγουσαν — *θρῶμενος* — τὴν Ἀργὼ ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν Par. B. ἦτοι τὴν Ἀργὼ ζητῶν, θρῶμενος — τὸ πλοῖον· λέγει τὴν Ἀργὼ Vind. II.

1026. *Ὀκτινες πρὸς τῷ βαθεῖ ὄκνον τοῦ Λιζήρου, ποταμοῦ Ἠπείρου, τῷ πόρῳ* Par. A. *Λιζήρος* ποταμὸς πλησίον Πολῶν, πόλεως τῆς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσης Par. C. *Κόλχοι* — *κατοικήσαν* — *ποταμοῦ* Vind. II.

1027. *Ἄλλοι δὲ τὴν Μελίτην, νῆσον τῆς Σικελίας, πλησίον τῆς Ὀθρωνοῦ νῆσου, ἥτις ἐστὶ περὶ Ἰταλίας πρὸς τὸ στόμα τοῦ Ἀδρίου* Par. A. οἱ λοιποὶ, *Κόλχοι* Vind. II. ἢ *πλησίον Ἰτα-*

λίας νῆσος Pal. 40. 1028. *Πλα-*
νῆται κατοικήσουσιν — *ἦντινα περίε*
ὁ κλύδων Par. A. *κύκλωθεν* Par. B.

1029. *Πλησίον Παχύνου, ἄκρω-*
τηρίου Σικελίας — *ποταμὸς Σικελίας*
περιελεῖται, περιγράφει Par. A. *πλη-*
σίον ἄκρωτηρίου Σικελίας — *περι-*
γράφεται Par. B. *πλησίον* — *προς-*
κλύζει Par. C. et Pal. 40. *πλησίον*
ἄκρωτηρίου — *ὁ Σικελὸς περιγρά-*
φεται, μαλάσσει, περιελεῖται Vind.
 II.

1030. *Ἡ Ὀδυσσεὶα ἄκρα, ἢ*
τοῦ Ὀδυσσεὺς· *Σισυφρον γὰρ αὐτὸν*
τινες παῖδα — *τραχείαν ἄκραν* Par. A.
ἡγουν τοῦ Ὀδυσσεὺς — *τραχείαν,*
κρημνώδη πέτρην Vind. II. *μυστήτων*
 Pal. 40.

ἐπώνυμόν ποτ' ὑστέρω χρόνῳ γράφων
κλεινόν δ' ἴδρυμα παρθένου λογαγίτιδος,
Ἐλωρος ἐνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτόν.

Παππατόκος δ' Ὀθρωνὸν οἰκῆσει λύκος,
τηλοῦ πατρῶα ρεῖθρα Κοσκύνθου ποθῶν. 1035

ὅς ἐν θαλάσσῃ χοιράδων βεβῶς ἐπὶ
ῥήτρας πολίταις τὰς στρατοπλάτους ἐρεῖ.
χέρσου πατρῶας οὐ γὰρ ἂν φωνῇ ποσὶ
ψαῦσαι, μέγαν πλειῶνα μὴ πεφευγότα,
δίκης ἑάσει τάβροδος Τελφουσία. 1040

1031. χρόνῳ γράφων] γράφων χρόνῳ Par. A. J. Neap. H. γράφειν Par. DEG (hic cum glossa ἱστορεῖν, et in marg. γρ. γράφων) K. Neap. I. (in marg. γρ. γράφων) Vind. IV. Vit. II. H. χρόνος γράφων Neap. H.

1032. κλεινόν δ'] κλεινόν δ' Par. BG. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Ald. 1033. Ἐλωρος] Ἐλωρος Vit. I. Ciz. Paraphr. Vatic. Steph. Byz. h. v. et Scylax p. 112. edit. Hoesch. — 1034. Ὀθρωνόν] Ὀθρωνόν Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Basil. I. — 1036. ὅς ἐν θαλάσῃ] ὡς ἐν θαλ. Par. K. — 1037. ῥήτρας — ἐρεῖ] orationem ad populum habebit, de expeditione trans mare suscipienda. ῥήτρας h. I. sunt δημηγορίαι. Vid. Favonin. h. v. ῥήτρας ἐστὶ συμφωνία καὶ συνθήκη ἐπὶ τισι ῥήτραις, ὁ ἔστιν ὠρισμένοις· οἱ μέντοι μετὰ τὸν Ὀμηρον ῥήτραν τῇ δημηγορίᾳ φασί, παρὰ καὶ ὁ Ἀντοφόρων. Simpliciter λόγον significat apud Nicanor. Alex. 132. — 1038. ποσὶ] ποσὶν Par. AK. pravo accentu. — 1040. ἑάσει] Sic Par. AK. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. Edit. Basil. II. et reliquae Cantorianam recensionem sequutae. ἑάσει Par. BCDEFGHJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. et Basil. I. — Τελφουσία libri omnes. Τελφουσαία autem apud Steph. Byz.

1031. Ποτὲ ἐπώνυμον τῷ ἱεράτῳ
χρόνῳ περιγράφων καὶ περιορίζων
Par. A. τὴν Ὀδυσσεῖαν, τὴν ἐν ὑστέ-
ρω τῷ χρόνῳ μέλλουσαν καλεῖσθαι
Ὀδυσσεῖαν — περιορίζων Par. B.
ἦγον Ὀδυσσεῖαν — συγγραφομένοις,
ἱστορῶν, ἦγον· ὁ τόπος Vind. II.
τὴν ὁμωνυμὸν — περιορίζων Pal. 40.
1032. Ἐνδοξον ἱερὸν τῆς Ἑκάτης
Par. A. et B. γράφων — ἱερὸν οἰ-
κῆμα τῆς Ἑκάτης Vind. II. Ἀθηνᾶς
Pal. 40.

1033. Ὅπου τὸ τοῦ Ἐλωρου, πο-
ταμοῦ Σικελίας, τὸ ψυχρὸν ὕδωρ
ἐκβάλλει Par. A. 1034. Ὁ Ἐλε-
φηνω, ὁ ἀνελὼν Ἀθαντα, τὸν ἐαυ-
τοῦ πάππον· Ὀθρωνόν, νῆσον Ἰτα-
λίας, κατοικῆσει ὁ λύκος· διὰ τὸ
φονικὸν αὐτὸν εἶναι Par. A.

1035. Πόρρω τὰ πατρικὰ δεῖθρα
ποταμοῦ Εὐβόας ἐπιποθῶν Par. A.
ποταμός· Εὐβόας, ἦτοι Εὐρίπλου
Par. C. πόρρω — ποταμοῦ Εὐβόας
— ἑρῶν Vind. II. 1036. Ὅστις

ἐν τῇ θαλάσῃ τῶν ὑφάλων πετρῶν
ἐπιβεβηκώς Par. A. σταθεῖς Vind. II.

1037. Τὰς ἱεσίας, ὁ ἔστιν ἀγγε-
λίας, τοῖς πολίταις τὰς πλευσθείσας
ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐρεῖ Par. A. λό-
γους, ἱεσίας, λιτὰς παρακλεινομένας
τὸν στρατὸν πλεῖν πρὸς τὴν Τροίαν
Vind. II. δημηγορίας — Εὐβόας —
πλευστούς Pal. 40. 1038. Τῆς
πατρῶας γῆς· οὐδαμῶς γὰρ ἂν τὸν
φονέα τοῖς ποσὶν Par. A. φονέα,
κατὰ συναίρεσιν Ἀττικὴν Par. C. τῆς
πατρικῆς χέρσου, ἦγον τῆς Εὐβόας
— τὸν φονέα, ἦγον τὸν Ἐλεφνή-
γορα Vind. II. 1039. Ὁμός γεω-
γῆν τοῖς ἀρχαίοις, τὸν φόνον ἐργα-
σάμενον φεύγειν ἐναυτὸν ὄλον Par.
A. τελειώσαντα Par. B. καὶ τὸν
ἐναυτὸν ὄλον Par. C. τί ποιῆσαι;
χρόνον Vind. II. 1040. Ἡ τῆς
δίκης βοήθης Ἐριννὺς συγχωρήσει —
πόλις ἐν Ἀρχαδίᾳ, ἐνθα ὑμᾶται ἡ
Ἐριννὺς Par. A. ἡ Ἀρχαδικὴ Ἐριν-
νὺς Par. C. ἡ ἐκδικος· πόλις ἐν Ἀρ-

Λάδωνος ἀμφὶ βῆθρα παύουσα σκύλας.
 ὄθεν, πεφρευγώς, ἔφπετῶν δεινὴν μάχην
 δρακοντομόρφων, εἰς Ἀμαντίαν πόλιν
 πλώσει, πέλας δὲ γῆς Ἀντιτάνων μολῶν,

v. Τέφρουσσα, qui Lycophronis testimonio utitur. Vid. supra ad v. 562. — 1041. Λάδωνος] Pausan. VIII. 25, 4. Μῆτ' αὖθις Θελπούσαι ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθήνης ὃ Λάδων κάτεισι τὰ ἐν Ὀγκέῳ· καλῶσαι δὲ Ἐρινὺν οἱ Θελπούσαι τὴν θεὸν· ὁμολογεῖ δὲ σφίσι καὶ Ἀντίμαχος ἐπιστρατείας Ἀργείων ποιήσας ἐς Θήβας, καὶ οἱ τὸ ἔπος ἔχει.

Ἀθηνητος τὸν φασὶν Ἐρινύος εἶναι ἔδεσθον.

1042. ὄθεν] ὄδε Par. H. — δεινῶν] δεινῶν Par. GK. Vind. IV. Vit. III.

δεινῶν Vind. II. Vit. II. — 1043. Ἀμαντίαν] Par. ABCDEFHJ. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. Paraph. Vatic. et Edit. Basil. I. Ἀβαντίαν Par. L. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. Basil. II. cum reliquis praeter Basil. I. omnibus. Ἀδαμαντίαν Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Lectionem nostram confirmat fragmentum Callimachi a Stephano Byzantino servatum v. Ἀβαντίς· μαρτυρεῖ δὲ τῷ πρώτῳ λόγῳ ἀπὸ τοῦ Ἀβάντιος Ἀβαντιάς, τὰ Ἀβαντία θηλυκόν, ὅπερ κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν τοῦ β εἰς μ Ἀμαντία ἐκλήθη παρὰ Ἀντιγόῳ ἐν Μακεδονικῇ περιγησίῃ· Καλλιμαχος δὲ Ἀμαντίην, ὡς Ἀεοντίην, αὐτὴν ἔφη· οἱ καὶ Ἀμαντίην ὥκισαν Ὀρικίην.

ut emendavit Salmastius ad Solin. p. 268. Quod autem de barbara literae mutatione dicit Stephanus, his ipsis, quos adducit, testibus satis refutatur. Et ipse infra s. v. Ἀμαντία haec habet: Ἀμαντία Ἰλλυρίων μοῖρα, πλησίον Ὀριχοῦ καὶ Κερκύρας, ἐξ Ἀβαντίων τῶν ἀπὸ Τροίας νοσηράντων ὥκισμένη. Καλλιμαχος Ἀμαντίην αὐτὴν φησιν. Cf. Scylac. Periopl. p. 118. edit. Hoesch. et Etym. M. p. 76, 55. ex antiquo in Lycophronem Commentario: Ἀμαντιες· οἱ περὶ Ἐλεφάνθρα μετὰ Τροίας ἀλώων διέβησαν εἰς τὴν Ἠπειρόν, καὶ ὥκισαν παρὰ τὰ Κεραυνία ὄρη· ἔκτισαν δὲ Εὐβοίαν (urbem; vid. Strab. p. 449. T. IV. p. 42. edit. Tzsch.) ὄθεν Ἀβαντιες ἐκλήθησαν, καὶ κατὰ μεταφοράν, Ἀμαντιες. . . . ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος. Sic enim haec verba mihi videntur disponenda. Hunc Euboensium adventum commemorat etiam Marcianus Heracleota in Perieg. p. 18. edit. Hoesch.

Ἑλληνὸς Ὀρικός τε παράλιος πόλις·

ἐξ Ἰλίου γὰρ ἐπανάγοντες Εὐβοεῖς

κίχουσι κατενεχθέντες ὑπὸ τῶν πνευμάτων.

1044. Ἀντιτάνων] Par. A. (in marg. γρ. Ἀντιτάνων) BCDEHK. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. et reliquae praeter Basil. I. omnes. Ἀπιτάνων Par. F. Neap. III. et Edit. Basil. I. Ἀντιτάνων Par. GJL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Cf. Thucyd. II. 80. Polyb. II. 5, 8, 11, 11. Strab. VII. p. 326. (T. II. p. 463. edit. Tzsch.) Steph. Byz. v. Ἀντιτάνια. Apud Scylac. Periopl. p. 118. edit. Hoesch. editum est: ἅπασιν ὁμοροὶ ἐν μεσογείᾳ Ἀντιτάνες etc. quod corrige in Ἀντιτάνες.

καδία, ἐν ᾗ ἡ Ἐρινὺς τιμᾶται Vind. II. τῆς δικαιοσύνης — ἐκδικος, βοηθός — Ἀρχαδικὴ Ἐρινὺς Pal. 40.

1041. Περὶ τὰ ρεῖθρα τοῦ ποταμοῦ Ἀρχαδίας, Λάδωνος, κατοικοῦσα, ἡ ταρρακτικὴ Par. A. πόλις Ἀρχαδίας — ἡ Ἀρχαδική, ἡ ταρρακτικὴ Vind. II. 1042. ὄθεν, ἀπὸ Ὀδρωνοῦ,

φυγῶν ὁ Ἐλεφάνθω τοὺς ὄφεις Par. A.

1043. Τοὺς δρακοντομόρφους, εἰς τὴν Ἀμάντιαν, πόλιν Ἠπειρόν, τὴν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν· ἐξ ἧς μετανομασθήσαν ἀντὶ Ἀβαντίων Par. A. ὄφρων — πόλις Ἠπειρόν Vind. II.

1044. Ἰλλεῦσει· πλησίον δὲ γῆς — ἔθνος Ἠπειρωτικόν — ἑλῶν Par. A.

Πράκτιν παρ' αὐτὴν ἀπὸ νάσσεται λέπας, 1045
τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθου δρέπων.

1045. *Πράκτιν*] Sic libri Parisini, uno excepto, omnes, Neapol. tres, Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Paraph. Vatic. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Pott. utr. Reich. et Sebast. *πράκτιν* Rehd. et Edit. Basil. I. *πλακτύν* Par. K. et Canterus in marg. edit. Basil. II. non indicato, unde hanc varietatem sumserit. *ἀκτὴν* Meursius in utraque editione ex coniectura Canteri, cuius haec est ad hunc locum adnotatio: „pro *πράκτιν* vel *πράκτιν* vel *πλακτύν* (quorum nullum placet) lego *ἀκτὴν*, idque sumo *ἐμφαικῶς* (quemadmodum et Plutarchus Arato [cap. 40.], praesertim cum adiciatur *αὐτὴν*) pro Leucade, quam Homerus (*Odys.* ω'. 377. Cf. *Eustath.* ad *Iliad.* β'. 631. p. 306, 44. edit. Rom. T. I. p. 248, 40. edit. Lips.) *ἀκτὴν Ἡπείρου* dixit; licet id Stephanus [v. *Νήριος*] Nerico tribuat, sed Leucadi postea dictae. Prope Leucadem est Actium promontorium. Varias Actas enumerat Stephanus [v. *Ἀκτῆς*].“ Quo Canteri invento ita usus est Muellerus, ut, *ἀκτὴν* eo quidem loco, quo Cantero placuerat, improbans, id ipsum tamen in sedem vocis *αὐτὴν* transferret, *πράκτιν* autem in *πλαγκτός* mutaret, et ita, duabus Codd. lectionibus, quarum altera ne minimum quidem corruptelae indicium habet, expulsis, novum quiddam concinnaret: *πλαγκτός παρ' ἀκτὴν*. „Malim, inquit, si quid sit immutandum, legere *πλακτός* s. *πλαγκτός*, *παρ' ἀκτὴν*, ita ut *πλακτός*, quod vocabulum Lycophron in tali re amat, ut v. 1028. atque v. 852. ἤξει ἀλήτης, et cum *μολών* iungit, ut v. 952. *πλαγκτοὶ* sive *πλακτοὶ μολοντες*, retrahatur ad *μολών*.“ Quod quale artificium sit, tu, erudite Lector, ipse iudicabis. Scis enim, in tanto librorum consensu quam periculosum sit vel literula tangere. Equidem autem, licet Scholiastarum expositioni, ὅρος Ἡπείρου ἢ Πράκτις, non multum tribuam, cum istorum hominum scientia admodum dubia sit, nec quicquam aliunde constet de tali in Epiro monte, lubentius tamen in hac incertitudine acquiescam, quam ut coniecturarum aleam experiar, quibus, ubi mens scriptoris in incerto est, vel tenuissimam verisimilitudinis speciem ipsi derogamus.

1046. *νᾶμα*] Haec vox deest in Vind. II. — [*Πολυάνθου*] Sic Par. ABDEGJ. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. Paraph. Vatic. et Edit. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utr. et Steph. *Πολυάνθου* Par. H. *Πολυάνθους* Par. CFKL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Pott. utr. Reich. et Sebast. Hic iterum valde impedita crisis est, cum de duplici nominis proprii scriptura, cuius aliunde nulla est notitia, iudicandum sit, utraque autem forma h. l. in optimis libris inveniat. Nihil enim illis testimoniis proficimus, quibus confisus Canterus maluit *Πολυάνθους* scribi; alterum enim, Apollonii Rhodii IV. 599., manifestum est huc non pertinere, cum vox *πολυανθής* ibi, si lectio sana est, sensu adiectivo sumenda sit; apud Stephanum autem Byzantinum (v. *Χαονία*) nihil aliud inveniamus, praeter hunc ipsum Lycophronis versum cum eadem lectionis diversitate. Ibi enim nunc *Πολυάνθου* editum est; Aldi autem liber praebeuit *πολυανθέος*, et Codd. Par. 1412. et 1413. vitiosius etiam *πόλυαν θεός*. Equidem, licet dubitanter, revocavi formam *Πολυάνθου*, quippe in qua, cum in alterutra lectione peccatum esse necesse sit, aliquanto plus occasionis viderem,

1045. Ὅρος Ἡπείρου ἢ Πράκτις· ἐθνικὸν Ἡπείρου — τοῦ Πολυάνθου τραχὺ οἰκᾷσι ἀκρωτήριον τοῦ ὅρους Par. A. ὅρος Ἡπείρου· ὑψηλὸν κατοικᾷσι ἀκρωτήριον Vind. II. ἀπὸ Χαονίας πόλεως Ἡπείρου, καὶ

1046. Τὸ νᾶμα τοῦ Χαονίτου· Χάονες δὲ ἔθνος Ἡπειρωτικὸν· πο-

Ὁ δ' Ἀύσονείων ἄγχι Κάλχαντος τάφων
 δυοῖν ἀδελφοῖν ἄτερος ψευδηρίων
 ξένην ἐπ' ὀστέοισιν ὀγχήσει ζόνιν.
 δοραῖς δὲ μέλων τύμβον ἐγχοιμωμένοις
 κρήσει καθ' ὕπνον πᾶσι νημερτῇ φάτιν,

1050

cur in alteram a sciolis librariis transformaretur. Multo enim proclivior error in eo esse videtur, quod, sensum loci non perpendentes, addita literula notioem genitivum adiectivi πολυανδρῆς effingerent, verae tamen lectionis accentu, ut fieri solet, in secunda syllaba relicto.

— δρέπων] ^{δοι}λέπων Par. K. τρυγῶν Paraphr. Vatic.

1047. Ἀύσονείων] Huic lectioni, quam metro flagitante retinuimus, refragantur Codd. mei omnes, ita quidem, ut Par. L. Vit. I. et Ciz. Ἀύσονίαν praebeant, undeviginti autem reliqui sine ullo scripturae discrimine in lectione Ἀύσονίων consentiant. Quae sane permira est scribarum in eodem vitio concursus negligentia. De vocali enim per licentiam producta in tali nomine vix cogitandum est, quod imperitissimae, factum esset, et cuius licentiae vix alterum exemplum apud antiquos poetas reperitur. Accedit, quod, si supellectili Sebastiana uti velis, quatuor inde possis nostrae lectionis testes evocare (Vat. 117. 915. Pal. 142. et Casan. membr. nam in Pal. 40., quem ibidem addit Sebast., scriptum est Ἀύσονίων); et quod Stephanus Byzantinus v. Ἀύσων hoc ipso Lycophronis versiculo usus sit ad formam Ἀύσόνειος comprobendam. Ἀύσων ὁ Ἰταλός — καὶ Ἀύσόνις τὸ θηλυκόν· καὶ Ἀύσόνιος καὶ Ἀύσονία, ἡ χώρα· ἀπ' οὗ Ἀύσόνιεύς καὶ Ἀύσόνειος. Λυκοφρών· ὁ δ' Ἀύσονείων ἄγχι Κάλχαντος τόπων. Praeterea Ἀύσονείων habent Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meura. utrq. Pott. utrq. et Reich. Ἀύ-

σονίων Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. — τάφων] τάφον Vind. II. τάφον Par. H. τόπων Steph. Byz. I. I. — 1048. ἄτερος] ἕτερος Par. K.

1049. ὀγχήσει] οἰχήσει Par. E. a prima manu, quod correctum est inserto γ. ὀχήσει Par. KL. Vit. I. Ciz. peregrinam super ossa terram sustinebit, h. e. ut Scholia min. explicant, in peregrina terra morietur. Vid. supra ad v. 64. Varia h. l. protulerunt VV. DD. ὀγκώσει Ios. Scaliger; ὀκχήσει Reichardus; ὀκχήσει Sebastianus; ἐγγεύσει sive ἐγχώσει Mullerus; quorum nullum vulgata melius est. — 1050. τύμβον] τύμ-

βων Par. G. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. τύμβον Rehd. τύμβος Scaliger. At hic Accusativus optime sese habet. Vid. Bernh. Doctr. Synt. gr. ling. p. 115. — ἐγχοιμωμένοις Par. K. — 1051. καθ' ὕπνον] ὕπνων

Par. B. ὕπνον Rehd. — πᾶσι νημερτῇ] πᾶσιν ἡμερτῇ Par. CF. cum glossa ἐπιδυμητήν. πᾶσαν νημερτῇ Par. DGK. Vind. IV. Vit. II. III.

ταμοῦ Ἡλείου Par. C. — ποτίζων, ἀντλῶν Vind. II. 1047. Ὁ δὲ τῶν Ἰταλῶν (leg. Ἰταλικῶν) πλησίον τῶν τάφων τοῦ Κάλχαντος (in marg. περὶ Ποδαλείριον) Par. A. τοῦ Μόψου δηλαδή Par. C. Ποδαλείριος, Ἰταλικῶν, πλησίον τοῦ Μόψου Vind. II. Ἰταλικῶν — τοῦ ἀναρεθέντος ὑφ' Ἡρακλέους Pal. 40. 1048. Τῶν δύο ἀδελφῶν ὁ ἕτερος — κενοτάφιος Par. A. ὁ ἕτερος, ἦγουν ὁ Ποδαλείριος Par. C. τῶν δύο ἀδελφῶν,

τοῦ Μαχάονος καὶ τοῦ Ποδαλείριου ὁ εἰς Vind. II. 1049. Ἐπὶ τοῖς ὀστέοις ξένην ἐποχῆσεται κορίαν Par. A. ταφῆσεται Par. B. Ἰταλικήν — λειψάνοις — ἐποχῆσεται γῆν Par. C. πλησιάσει, ἐπιθήσει, πεσείται, τεθνήξεται Vind. II. 1050. Ἐν δέρμασι δὲ θρεμμάτων ἐν τῇ τάφῳ Ποδαλείριου τοῖς κοιμωμένοις Par. A. δέρμασι, μηλωταῖς Vind. II.

1051. Χρησιμοδοτήσει καθ' ὕπνου πᾶσιν ἀληθῇ γῆμην Par. A. ἀπο-

νόσων δ' ἀρεστής Δαννίοις κληθήσεται,
ὅταν κατιχμαίνοντες Ἀλθαίνου βοᾷς
ἄρωγόν αὐδήσωσιν Ἠπίου γόνον

1052. νόσων δ' νόσων τ' Par. G. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Vulgatam tuentur reliqui libri et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. — ἀρεστής] Sic ex regula; licet Codd. meorum nonnulli etiam in secunda syllaba tonum exhibeant. Vid. Aristarchi canonem apud Favorin. v. ὠμωστής. et Arcad. de Accent. p. 27, 6. εἰ τὰ διὰ τοῦ εἰσῆς, μὴ ῥηματικά, (βαρύνεται) Ὀρέστης, Θυέστης, Ἀέσστης. τὸ μέντοι κηδεστής καὶ ἀρεστής (corrigere ἀρεστής) ἐπιθετικά δέξινονται. Cf. Schol. Venet. ad Iliad. λ'. 306. χ'. 2. Etym. M. 509, 57. 179, 23. — Δαννίοις] Δαννίον Par. GK. Vind. IV. Vit. III. — 1053. Ἀλθαίνου] Par. ABCDGHJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Ἀλθαίου Par. EF. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Ἀλθάου Par. K. Etym. M. p. 63, 3. Ἀλθαίνος ποταμὸς Ἰταλίας, ὃν φασιν ὀνομασθῆναι (κατὰ Τίμαιον addit Tzetzes) διὰ τὸ ἀλθαίνειν τὰ τραύματα τῶν ἐν αὐτῷ λουμένων (ζῶων ἀπάντων Tzetz.). Totum hunc locum illustrant verba Strabonis VI. p. 284. T. II. p. 302. edit. Tzsch.) δέκνται δὲ τῆς Δαννίας περὶ λόφον, ᾧ ὄνομα Δρόν, ἥρα· τὸ μὲν Κάλχαντος ἐπ' ἄκρῃ τῇ κορυφῇ· ἐναγλῶσι δὲ αὐτῷ μέλανα κριὼν οἱ μαρτυρόμενοι, ἐγκοιμῶμενοι ἐν τῷ δέσματι· τὸ δὲ Ποδολεῖριον κατὰ πρὸς τῇ ῥέτῃ, διέχον τῆς θαλάττης ὅσον σταδίου ρ'. δεῖ δ' ἐξ αὐτοῦ ποταμὸν πᾶντες πρὸς τὰς τῶν θρεμμάτων νόσους. — 1054. αὐδήσωσιν] Par. BD. Neap. I. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. αὐδήσουσιν Par. A. In reliquis libris et editt. αὐδήσουσιν. — Ἠπίου] Ἠπίου Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et fortasse unus alterve e Parisinis, quorum in spiritibus varietatem, seorsim diligenter enotatam, iniquus mihi casus abstulit. Hunc locum in Commentario suo tractaverat Dection ab Etymologo laudatus p. 434, 19. cuius nomen eliminare studuit Valckenarius in Diatr. Euripid. p. 291, a. parum felix, ut mihi quidem videtur, argumentatione usus; nam ex eo, quod alibi apud Etymologum, ubi huius Commentarii mentio facta est (vid. pp. 76, 56. 124, 26.) Grammatici nomen sive negligentia compilatoris exciderit, sive suppressum sit imperitia librariorum, qui compendium nūminis (scribuntur enim talia saepissime compendiose; vid. Bast. Comment. Palaeogr. p. 798. 812. 814.) solvere nequiverunt, cui tandem inde persuadebis, etiam h. l. nomen illud omisum esse, et, cum adsit, nihilominus tamen abesse debere, et coniectura tollendum esse? Alteri autem sententiae, qua Lexilon h. l. in Ἑλῶν mutandum sit, cuius in Lycophronem Scholia commemorantur apud Steph. Byz. v. Ἀνέλα et v. Κύτωα, non tantopere equidem repugnare; licet non videam, cum plures fuerint Lycophronis ὑπομνηματισταί, quorum nomina ignoramus, quo iure in Dectionis nomen tam acerba proscriptio saeviendum sit. Iam vero Grammaticus ille, sive Dection sive Theon nominandus, ad nostrum locum haec annotavit: Ἠπίος· οὕτω πρῶτον ἐκαλεῖτο ὁ Ἀρχη-

καλύψει — ἐπιθυμητὴν προφητεῖαν Par. C. μαντεύσει — ἀληθῆς μαντοσύνην Vind. II. 1052. Νοσημάτων δὲ θεραπευτής, λατρός τοῖς Δαννίοις· ἔθνος Ἰταλίας — ὀνομασθήσεται Par. A. Καλαβοῖς, μᾶλλον Λογισβάρδαις (sic) Par. C. θεραπευτής — Ἰταλοῖς, Κλαβοῖς — ἡγούν ρ

Ποδαλεῖριος Vind. II. 1053. Ὅποιαν βρέχοντες, ἀντιλύντες, λουόμενοι τοῖς ρεύμασι τοῦ ποταμοῦ Ἰταλίας Ἀλθαίνου Par. A. λούοντες, βρέχοντες, βρεγόμενοι — ὄνομα ποταμοῦ Vind. II. 1054. Βοηθὸν φωνήσωσιν τὸν Ἀσκληπιοῦ υἱόν, Ποδαλεῖριον Par. A. βοηθὸς ἐπικαλέ-

ἄστοις καὶ ποίμνησι πνευμένη μολεῖν.
 ἔσται ποτὲ πρεσβεῦσιν Αἰτωλῶν φάος
 ἐκεῖ γοηρόν καὶ πανέχθιστον φανέν,
 ὅταν Σαλάγγων γαῖαν Ἀγγαίων θ' ἔδη
 μολόντες αἰτίζωσι κοιράνου γύας,
 ἐσθλῆς ἀρούρης πῖαυ ἔγκληρον χθονός.

1055

1060

πίος· ἢ ἀπὸ τῶν τρόπων, ἢ ἀπὸ τῆς τέχνης καὶ τῆς τῶν χειρῶν ἡπιότη-
 τος· ᾧ καὶ γυναῖκα παραδίδωσιν Ἠπιόνην (cf. Paus. II. 29, 1.)· ἔξ ἧς
 αὐτῷ γενέσθαι Ἰάσονα (leg. Ἰασώ, cf. Schol. ad Aristoph. Plut. 701.)·
 Πανάκειαν. Unde corrigendus est Etymologus p. 154, 46. et 604, 20.
 De spiritu vocis ἥπιος etiam legenda sunt, quae habet Eustathius ad
 Iliad. ε'. 417. p. 566, 40. edit. Rom. (T. II. p. 42, 32.) καὶ σημειώσαι
 ὡς φιλοῦται τὸ ἥπιον· οὐ γὰρ λέγει καθηπιόνωντο, ἀλλὰ ψιλῶς κατηπιόνων-
 το· δῆλον δ' αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς ἔξῃς ἐκ τοῦ, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα
 πάσσειν. τῶν δὲ γε μεθ' Ὀμηρόν τινες ἐδάσσον αὐτὸ ἐκ τοῦ ἥδω
 παράγοντες. Et ad Iliad. λ'. 515. p. 859, 57. edit. Rom. (T. III. p. 49,
 44. edit. Lips.) τὰ δὲ ἥπια, εἰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἥδω γίνεται κατὰ τινας,
 ἀλλὰ φιλοῦται, ὡς καὶ ἡ συναλοιφὴ δηλοῖ τό, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα·
 καὶ ἴσως μὲν ὡς Αἰολικόν, ἴσως δὲ καὶ καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἡπεροπευτής,
 ἡπεδαγός, ἥπυτα κηρυξ, καὶ τῶν ὁμοίων. εἰ δὲ τις φιλονεικοῖ γράφων,
 ἐπὶ θ' ἥπια, ἵνα δασύνῃ τὸ ἥπιος, ἴστω πρὸς τὴν τῶν παλαιῶν ἀν-
 τιγραφῶν ἀκριβειαν ἀπομαχόμενος, αἰδέσθω δὲ καὶ τό, ὃ δύναι κατη-
 πλόωντο βαρεῖαι. Vid. etiam Lex. per pneumaticum a Valckenario
 editum, p. 224. — 1055. ποίμνησι] πρὸνμναισι Par. K. Reliqui libri et
 Edit. omnes ποίμναισι. Vid. supra ad v. 454.

1058. Σαλάγγων] Σαλώγγων Par. C. Vid. Steph. Byz. v. Σάλαγγος. —
 Ἀγγαίων] Par. ACDFJL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz.
 Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utr. et Sebast.
 Ἀγγαίων Par. K. Ἀγαίων Par. E. Neap. I. Ἀγαίων Par. B. Ἐγγα-
 ῶν Par. G. (in marg. γρ. Ἀγκαίων) Ἐγέσων Par. H. Ἀγέσων Edit.
 Ald. Bas. II. Par. II. Commel. Meurs. utr. Reich. — 1059. αἰτίζωσι]

αἰτίζουσιν Par. L. Vit. I. Ciz. αἰτίζωσι Rehd. — κοιράνου] κοιράνων
 Par. G. κοιράνων Vind. IV. Vit. III. κυράνου Par. A. — γύας] γυίας
 Par. CGL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. praeter
 Basil. I. et Reich. omnes. — 1060. ἔγκληρον] εὐκληρον Par. E. ἐγκλή-
 ρων Vind. IV. Vit. III. — vv. 1057—1060. in Cod. Par. H. in textu
 omisiss alia manus in margine adscripsit.

σονται Par. C. 1055. Τοῖς πολ-
 ταῖς καὶ ταῖς ποίμναις εὐμένη, προς-
 νῇ, Μαν πρὸν ἐλθεῖν Par. A. ἱλα-
 ρόν — ὥστε Pal. 40. 1056. Γε-
 νησεται ποτε τοῖς πρεσβευταῖς, τοῖς
 ἀγγέλοις τῶν Αἰτωλῶν φῶς Par. A.
 γρ. πρὸς βεσι· Δωρικὴ ἡ λέξις Par. B.
 περὶ Διομήδους· φανήσεται — ἀπο-
 κρισιαροῖς (sic) Ναυπακτιῶν — φῶς·
 τὸ σχῆμα ἀστεῖς μοῖς· ποῖον γὰρ φῶς
 ἔσται τοῖς ἀνηρημένοις; Par. C. ἐν
 Ἰταλίᾳ ἢ ἐν Δυννίᾳ ἤγουν Καλαβροῖς
 εἰς τὸ μέλλον — ἡμέρα Pal. 40.

1057. Ἐκεῖ θοήνου ἔξιον καὶ λυ-
 πηρόν καὶ παμμύστηον φανέν Par. A.
 ἐν τοῖς Δαυνίοις — θρηνητικόν —

παμμύστηον Par. C.

1058. Ὅταν τὴν τοῦ ἔθνους Ἰτα-
 λίας γῆν, καὶ τοῦ Ἰταλίας ἔθνους
 ἑδάμῃ Par. A.

1059. Ἐρχόμενοι αἰτιοῦσιν — τοῦ
 Διομήδους· μέτρον δὲ γῆς ὃ γῆς
 Par. A. ζητῶσιν τοῦ Διομήδους τας
 χώρας Vind. II. οἱ Αἰτωλοὶ ζητήσωσι
 χώραν, χωράφια Pal. 40.

1060. Ἀναθῆς γῆς τὸ κληρωθὲν τῷ
 Διομήδῃ πῖον καὶ λιπαρόν ἑδάρος
 Par. A. μέρος κληρονομικόν· τὸ πῖον
 ἑδάρος, τὸ κληρωθὲν τῷ Διομήδῃ
 Par. C. τὸ λιπαρὸν κεκληρωμένον,
 τὸ κληρωθὲν τῷ Διομήδῃ Vind. II.
 λίπος ἢ λιπαρόν Pal. 40.

τοὺς δ' εἰς ἔρεμνὰν ζῶντας ὤμησται τάφον
κρύψουσι κοίλης ἐν μυχοῖς διασφάγους.
τοῖς δ' ἀκτίριστον σῆμα Δαυνίται νεκρῶν
στήσουσι χωσιῷ τροχμάλῳ κατηρεφέες, .

1061. τοὺς δ' εἰς] τοὺς δ' εἰς Vit. I. II. et Editt. Ald. Basil. I. Steph.
et Par. II. — ἐρεμνόν] ἐρυμνόν Par. HJ. — τάφον] τάφων Par. L.
1062. κοίλης] Par. ADGK. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40.

Paraph. Vatic. κοίλης Par. C. Rehd. κολλοῖς Par. BEFHJ. Neap. I. II.
Vit. I. Ciz. et ex Ald. et Basil. I. reliqui impressi omnes. *Muellerum*
vides in Addend. p. 292 sq. satis verbosa annotatione vulgata tueri.
At congestis ibidem locis Euripideis quid tandem egit vir doctissimus,
quam ut probaret, vocem *μυχός* haud raro apud Euripidem inveniri,
interdum etiam (*Androm.* v. 1266. *Troad.* v. 84.) addito vocabulo *κοῖλος*,
longe tamen diversa a nostro loco significatione? Ibi enim utroque in
loco de *σῖνκοιο ἡττορε* dictum est. Apud Lycophronem autem *κοίλη*
διασφάξ aptissimum videtur, cum non de voragine terrae, sed de fovea
sermo sit, quam Daunii excavarant, ut Aetolorum legati in eam prae-
cipitatis morentur. *μυχός* autem, ut saepe, profunditatem significat.
(*διασφάγος*) *διασφάγος* Par. AJ. et Neap. I. in marg. De accentu vid.
supra ad v. 317. et adde *Drac. Strat.* p. 19, 9. *Arcad.* de Accent.
p. 18, 22. — 1063. τοῖς δ'] τοῖ δ' Par. ACH. τοῖδ' Vit. I. Ciz. Pal. 40.

τοῖ δ' ἀκτίριστον Neap. III. in quo δ' ab alia manu superadditum est.
ἀκτίριστων Par. C. ἀκτίριστα Par. J. — Δαυνίται] Δαυνίων Par. F. —
νεκρῶν] νεκρόν Neap. II. Vind. II. — 1064. τροχμάλῳ] Par. ABCDEF
HJKL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt.
Basil. I. et Reich. *τροχμάλῳ* Neap. I. γρ. *τροχμάλῳ* in marg. *τροχάλῳ*
Par. G. Vind. IV. Vit. III. accentu verae lectionis in secunda syllaba
relicto. Par. H. in margine: γρ. *ἀλλαχοῦ τροχάλῳ*. et sic etiam Editt.
Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Se-
bast. contra metrum. *Hesych.* *τρόχμαλον*, τὸ πλήθος τῶν λίθων, καὶ
τὸν σωρόν. *Etyim. M.* p. 770, 3. *τρόχμαλος*, ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἰ-
μασιὰ, ἡ περιποδοιμημένη τοῖς χωρίοις. *τρόχμαλα* γὰρ κυρίως λέγονται
οἱ μικροὶ λίθοι· οἱ κατὰληκτες· παρὰ *Λυκόφρονι*. Eadem habet *Favori-*
nus et priorem partem Glossae etiam *Photius* v. *τρόχμαλος*. Cf. *Etyim. M.*
p. 809, 54. cuius verba respiciunt ad *Nicandr. Ther.* v. 143. ubi vid.

1061. Τοῦτους δὲ ζῶντας εἰς τὸ σκοτεινόν· παρὰ τὸ ἔρεβος· ὡμοφά-
γοι, ὡμοί, ἀπνηεῖς—μνημίον Par. A. τοὺς πρέσβεις· σκοτεινόν· ἐκ τοῦ ἔρε-
βος ἔρεβενόν, καὶ ἐκβολὴ τοῦ εἰ καὶ
τροπὴ τοῦ β εἰς μ ἔρεμνόν· ἡ γῆ-
νον ἀπὸ τοῦ ἔρα, ἡ γῆ Par. C. Αἰ-
τωλοῦς—σκοτεινόν ἡ γῆνον—οἱ
Δαυνιοὶ Vind. II. 1062. Κρύψου-
σιν ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς κοίλης·
βαθείας καὶ κοίλης· διασφάξ γὰρ ἡ
εὐθεία Par. A. ἀφανίσουσι—βα-
θείας ἡ βαθυτάτης—ἐνδοτάτοις τό-
ποις ὀρυγματος, χάσματος Par. C.
χάσσουσι—χάσματος Vind. II. βα-
θείας—βαδυτάτοις τόποις σχίσμα-
τος Pal. 40. 1063. Οὗτοι δὲ ἄνα-
πτον καὶ ἀνεταφλαστον τάφον· οὐ
γὰρ ἐτάφησαν· οἱ Ἴταλοι, τῶν νε-
κρῶν· κατεχώθησαν γὰρ, καὶ οὐκ
ἐτάφησαν Par. A. ἀκτίριστον, ἀνε-
ταφλαστον· οὐ γὰρ ἐκτεφίσθησαν,
ἀλλὰ ζῶντες κατεχώθησαν Par. B.
ἄσπετον—μνήμα—Καλαβροὶ Par.
C.—ἀλλὰ ζῶντες κατεκρημνίσθη-
σαν Vind. II. οὗτοι τὸ ἄταφον μνή-
μα, οἱ Αἰτωλοὶ Pal. 40. 1064. Οὐ
γὰρ ἐτάφησαν, ἀλλὰ ζῶντες ἐν τῷ
βοθύμῳ κατεχωσθησαν, μικρῷ λίθῳ,
κάχληκι κατὰστεγον Par. A. ποιήσου-
σι—ὀρωφυμένον—μικροῖς λίθοις
ἐσκεπασμένον· ζῶντες γὰρ κατεχώ-

χώραν διδόντες, ἣν περ ἔχρηζον λαβεῖν. 1065
τοῦ κρατοβρώτος παιδὸς ἀγρέστου· κάπρου.

Τῶν Ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσσαν ἐγγόνων
ναῦται καταβλώξουσιν, ἔνθα Λαμπέτης
Ἰππωνίου πρῶτος εἰς Τηθύν κέρας
σκληρόν νένευκεν. ἀντὶ δὲ Κρίσης θρων 1070

Schol. τροχοὶ μάλα ex eodem Nicandri loco vitiose legi apud Etymologum p. 35, 13. iam indicavit et correxit Bastius ad Gregor. Corinth. p. 512. Equidem eiusdem generis vitium suspicor in Glossa apud Photium: τροχμαλλον· σωρὸς λίθου· οὕτως Ἀριστοφάνης. Corrige τροχμαλλον. — 1065. Hic versus in Neap. III. in textu omisus ab alia manu in margine adscriptus est. — 1066. ἀγρέστου] ἀγρέστου (γρ. ἀγρέστου) Neap. I. — 1067. τῶν] τοῖς (γρ. τῶν) Par. II. — Ναυλοχείων (γρ. Ναυβολείων) Neap. I. — ἐγγόνων] Par. ARDGK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II, III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel.

Meurs. utrq. et Reich. ἔκγονων Par. C. ἐκόνων Par. EFHJL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Intelliguntur Schedius et Epistrophus, Nauboli nepotes. Vid. Iliad. β. 517 sq. ibiq. Schol. Venet. — 1068. καταβλώξουσιν] καταβλώξουσιν Par. J. et Lectius in Collect. poet. gr. T. II. p. 156. operarum errore. — Λαμπέτης] Vid. Tzschuck. ad Pomp. Mel. Vol. III. P. II. p. 414. Orazio Gargiuli p. 71. „Λαμπέτης κέρας, oggi Capo Suvaro. Ipponio monte e città detta da' Romani Vibona; ed anche Valentia. Da Hipponium ebbe la denominazione il seno Ipponiate o Lametico oggi Golfo di S. Eufemia.“ Cf. Leandro Alberti Descriz. di tutta l'Italia p. 204.

1069. πρῶτος] πρῶτος Vit. III. — 1070. νένευκεν] ἐνεκεν Par. A. — Κρίσης] Κορήσης Neap. I. II. Vind. II. et Vit. II. a prima manu. Κρίσης solus Par. A. in Schol. Cf. Etym. M. p. 515, 19. Eustath. ad Iliad. β. 520. p. 273, 27. οὐκ ἡγνόνται δὲ οὐδ' οὐτινὲς τὴν Κρίσσαν, ὥς περ καὶ

σθῆσαν ἐν τῷ βοθύνη, καὶ ὡς τέφρον ἔαγον τοὺς λίθους Par. C. ποιήσουσι — κίσιον, λιδοστρώτη Pal. 40.

1065. Χώραν παρέχοντες, ἥτινὰ περ λαβεῖν ἔχρηζον Par. A. τὸν τόπον, ἥγουν θάνατον, οἱ Λαυνῖται δηλαδὴ· τὸ σχῆμα ἀστείμος· οὐ γὰρ ἔχρηζον λαβεῖν μόρον Par. C. γῆν — εἰρωνεία ἢ ἀστείμος Pal. 40.

1066. Τοῦ τὴν κεφαλὴν τραγόντος Τυδέως Διομήδους· ἐπειδὴ ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ λέγεται ὁ Τυδεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μελαντίπου κατεδηδόναι· κρατοβρώς οὖν Τυδεὺς· παῖς δὲ αὐτοῦ ὁ Διομήδης, ἀρόβου, ἀνδρέου Τυδέως, διὰ τὸ σθένος· ἢ διὰ τὸ δέμα τοῦ Καλυδωνίου γόρου· ἐπειδὴ ἐχρήσατο αὐτὸ ἀντὶ περιβολαίου Par. A. ἥγουν τοῦ Τυδέως· ἐπειδὴ τὸν μυελὸν τῆς κεφαλῆς τοῦ Μελαντίπου ἐξεβόρησε — ἀκαταπλήκτου· ἀπὸ τοῦ δέρματος καπνοῦ κάπρος ἐκλήθη Par. C.

1067. Περί Σχεδίου καὶ Ἐπιστρώ-

φρον καὶ τῶν Φωκίων· τῶν τοῦ Ναυβόλου δὲ παίδων εἰς Τέμεσσαν, πόλιν Ἰταλίας Par. A. περὶ Φωκίων· οἱ ναῦται δὲ τῶν τοῦ Ναυβόλου ἐγγόνων, υἱὸν δὲ Ἰφίτου, ἥγουν τοῦ Σχεδίου καὶ Ἐπιστρώφου, καταβλώξουσιν καὶ καταντήσουσιν εἰς Τέμεσσαν πόλιν Par. C. τοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυβόλου ἐκόνων — πόλιν Ἰταλίας — ἥγουν τῶν ἀνερμῶν τοῦ Ναυβόλου Vind. II. 1068. Οἱ ναῦται καταντήσουσιν, ὅπου τὸ ἀκρωτήριον τοῦ τῆς Ἰταλίας ὄρους Par. A. κατέλθωσιν, ὅπου τὸ τῆς Ἰταλίας ἀκρωτήριον Par. C. καὶ οἱ — καταντήσουσιν, κατοικήσουσιν, ὅπου ἀκρωτήριον Ἰταλίας Vind. II.

1069. Πόλεως Ἰταλίας καὶ ἐξοχῆς τοῦ ὄρους — εἰς τὴν θάλασσαν — ἀκρωτήριον Par. A. ὄρους· ἔστι δὲ καὶ πόλις Par. C. 1070. Τραχύ — ἀντὶ δὲ τῶν ὀρισμάτων τῆς Κρίσης· πόλις Φωκίδος Par. A. τραχὺ κλίνει — ἢ ὀροθεσίῳ ἢ ὀρέῳ Par. C.

Κροτωνιάτιν ἀντίπορθμον αὐλακα
 βοῶν ἀροτρεύουσιν ὀλκαίῳ περῶ,
 πάτραν Αἰλαίαν κἀνεμωρείας πέδον
 ποθοῦντες, "Αμφισσάν τε καὶ κλεινὰς Ἄβας.
 Σήταια τλήμιον, σοὶ δὲ πρὸς πέτρας μόρος 1075
 μίμνει δυσαίων, ἔνθα γυνούχοις πέδαις
 οἴκτιστα χαλκείησιν ὠργυνωμένη

τὴν πρὸ μικροῦ θηδεῖσαν Νίσαν, δι' ἐνὸς ὁ γράφουσι, περιπαῶντες τὴν ἀρχουσαν. Cum simplici ὁ legitur etiam apud Paus. X. 37, 5: et Steph. Byz. h. v. — ὄρων] ὄρων (sic) Par. C. ὄρων Ciz.

1071. Κροτωνιάτιν] Κροτωνιάτην Par. H. Neap. I. — ἀντίπορθμον] ἀντίπορθον Vit. II. — 1072. ἀροτρεύουσιν] ἀροτρεύουσιν Par. J.

1073. Αἰλαίαν] Αἰλαίαν Par. G. Vind. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. Αἰλαίαν Vind. II. — κἀνεμωρείας] κἀνεμωρείας Vind. II. Pal. 40. καὶ Ἀνεμωρείας Vit. I. Ciz.

1074. ποθοῦντες] πενθοῦντες Par. F. πορθοῦντες Vit. I. Ciz. — "Αμφισσάν] Ἀμφισσάν Par. H. Neap. I. et Edit. Basil. I. Cf. Steph. Byzant. h. v. Ἀμφισσα, πόλις Ὀζόλων Λοκρῶν. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τοῖς ὄρεσι τοῖς παρακειμένοις· παραγῶγως δὲ, ὥς, ἐκ τῆς ἀντὶ Ἀντισσα, καὶ τῆς ἐπὶ Ἐπισσας, οὕτως ἄμφ] Ἀμφισσα. — Ἄβας] Eustath. ad Iliad. β. 536. p. 278, 45. edit. Rom. (T. I. p. 225, 38. edit. Lips.) τὴν δὲ θηδεῖσαν Ἄβαν Ἡρόδοτος (I, 46. VIII, 33.) πληθυντικῶς Ἄβας λέγει· ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἱερὸν, πλουσίον. καὶ Σοφοκλῆς δὲ (Oedip. Tyr. 893. Herm.) ὁμοίως πληθύνει· παρ' ἐκείνῳ δὲ καὶ δεύονται κατὰ τινα τῶν ἀντιγράφων αἰ Ἀβαί. Cf. Arcad. de Accent. p. 104, 12. Lycophronis versum affert Steph. Byz. v. Ἀβαί.

1075. Σήταια] Σήταια Editt. Ald. Basil. II. Commēt. Meurs. utrq. et Reich. Libri et accuratiores Editt. Σήταια. De Setaea vid. Steph.

Byz. v. Σηταίων. et Etym. M. p. 711, 39. — σοὶ] σοὶ Par. C. πρὸς πέτρας Neap. III. πρὸς deest in Vind. II. — 1076. γυνούχοις] γυνούχοις

Vind. II. Vit. II. πέδες Vind. IV. — 1077. οἴκτιστα] οἴκτιστα Par. L.

πόλις Φωκίδος Vind. II. εἰς τὴν θάλασσαν — πόλις Φωκίδος, παρὰ Κρόσσου, ἀδελφοῦ Πανοπέως κτισθεῖσα Pal. 40. 1071. Τὴν ἐναντι

κειμένην· ἐπειδὴ ἡ μὲν Κρόσσα ἀνατολική, ἡ δὲ Κροτὼν δυτικὴ πόλις Φωκίδος Par. A. Κρότωνος — ἀντίπερα — γῆν Par. C. 1072. Τῶν

βοῶν ἀροτρεύουσιν τῷ ἐλκομένῳ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, ἧς καλεῖται ὕγρις Par. A. Κάμνουσι — τοῦ ἀρότρου· ἀντίπαισις· τῷ ἄκρῳ, ἧγουν τῇ ὕννῃ (leg. ὕννῃ)· τῷ ἐλκομένῳ

τοῦ ἀρότρου ἄκρῳ, ὃ καλεῖται ὕγρις Par. C. τῷ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου τῇ ὕννῃ, παρὰ τὸ ἐλκεσθαι Vind. II.

1073. Τὴν Αἰλαίαν πατρίδα· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος· καὶ τὸ τῆς Ἀνεμωρείας ἑδάφος· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος Par. A. πατρίδα· Αἰλαία καὶ

Ἀνεμωρεία, Ἀμφισσα καὶ Ἀβαί πόλεις εἰσὶ Φωκίδος Par. C. 1074. Ποθοῦντες τὴν Ἀμφισσάν, πόλιν Φωκίδος, καὶ τὰς ἐνδόχους Ἄβας· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος Par. A. ζητοῦντες — ἐνδόχους Par. C.

1075. Ὄνομα μίας τῶν Τρωάδων γυναικῶν· ὡ ταλαίπωρε, ὑπομονική, ἀφ' οὗ δυστυχής· σοὶ δὲ ὁ θάνατος πρὸς ταῖς πέτρας Par. A. ἀθλία Par. C. μία Τρωάδων γυναικῶν· ταύτην φωραθεῖσαν φλέξει τὰς ναῦς, ἀνεσταύρωσαν οἱ Ἕλληνες Pal. 40. 1076. Μένει δυστυχής,

καὶ εὐαίων ὁ εὐτυχής — ταῖς ταγνῖα ἐχούσαις καὶ δεσμοῦσαις — δεσμοῖς Par. A. ἐκδέχεται ἡ ὑπάρχει δυστυχής — καὶ τὰ ἄλλα συνεχούσαις, δεομέναις Par. C.

1077. Ἐλευνῶς σιδηραῖς ἐκτετα-

θανῇ, πυρὶ γλέσσα δασυπότων στόλον,
ἐξβλητον αλάζουσα Κράθιδος πέλας
τόργοισιν αλώρημα φοιτίοις δέμας·
σπιλάς δ' ἐκείνη σῆς φερώνυμος τέχης
πόντον προσαναλάζουσα φημισθήσεται.

1080

Οἱ δ' αὖ Πελασγῶν ἀμφὶ Μέρβλητος ῥοάς,
νῆσόν τε Κερνεῶτιν ἐκπεπλωκότες,

οἰκιστὰ Vit. F. Ciz. ἤμιστα Par. K. — ὠργνωμένη Sic libri Paris. duobus exceptis, omnes, Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Reich. ὠργνωμένη Par. A. Neap. I. ὀργνωμένη Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ὀργνωμένη Par. H. Eustath. ad Odys. γ. 53. p. 1898, 47. edit. Rom. (T. II. p. 245, 21. edit. Lips.) τὸ δὲ ὀρεξάμενη ἀντὶ τοῦ ἀπλωσασα, ἀναταδεῖσα· ἐξ οὗ καὶ ὀργνωθῆναι παρὰ Λυκόφωνα. — 1078. στόλον] στόλων Par. J. — 1079. αλάζουσα

Par. A. Κράθιδος Par. C. — 1080. τόργοισιν] τόργοισιν — φοιτίαις Vind. IV. Vit. III. — 1081. σπιλάς δ'] σπιλάς δ' Par. C. Vit. I. II. Ciz. et Editt. Basil. I. II. Commel. et Steph. — ἐκείνη] ἐκείνης Par. K. — 1082. προσαναλάζουσα] πρὸς ἀναλάζουσα Par. CF. et Editt. Basil. I.

1083. Οἱ δ' οὐδ' Νῆ. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. I. et Sebast. — Μέρβλητος] Μέρβλητος Vind. II. et Vit. II. (non μέρβλητος, ut dictum est in Annotatione Muellieri). — 1084. Κερνεῶτιν] Par. ABCFHJL. Neap. III.

Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. Κερνεῶτιν Vit. II. Κερνεῶτιν

Par. DEKG. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. III. Κερῶτιν Vind. II. vitiose; Vid. Eustath. ad Dion. Perieg. v. 219. p. 126, 35 sq. Κέρων Ἐρατοσθέους ὀνομάζει καὶ ἄλλους τόπους τοὺς μηδαμοῦ γνωσσομένους. ὁ δὲ Λυκόφρων καὶ ὀντικὴν τὴν Κέρων παρὰ τῶν ὑπὲρ Τυρσηνίων, ἐνθα Κερνεῶτιν ἱστορεῖ, νῆσον· δοκοῦσαν ἀπὸ Κέρων παρονομασθῆναι. Muellerus et Gargiulli una literula mutata, Κερνεῶτιν maluerunt, non reputantes, ubi artificio quodam poeta ambiguitatem quaesiverit, ibi nullum esse posse ne facillimae quidem coniecturae locum. Praeterea mentem suam

μένη, ἡπλωμένη Par. A. σταυρουμένη, ἐκτεταμένη Par. C. ἑλερινῶς σιδηραῖς δεδεμένη, ἐκτεταμένη Vind. II. ἰσχυραῖς — ἐξηπλωμένη Pal. 40.

1078. Ἀσθαρῇ, ἐμπερησασα τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν Par. A.

1079. Ἀποβλητὸν θρηνοῦσα, στέγουσα, πληστόν Κράθιδος, ποταμοῦ Ἰταλλας· (in marg. Κράθιδος εὐθεία) Par. A. ἀποβλητόν, ἑλερινόν Par. C. ἐρδωμένη ἡ δεδεμένη Pal. 40.

1080. Γυνὴν σπάραγμα ἡ βάσταγμα, τοῖς φρονικοῖς τὸ σῶμα Par. A. γυνὴ ἔλκυσμα, σπάραγμα γενομένη δηλαδὴ — σαροχοβοῖς Par. C. γυνὴ σπάραγμα — αἰωρῶ τὸ κρεμῶ — φρονικοῖς σῶμα Vind. II. — 1081. Ἐκείνη δ' ἡ πέτρα — ἐπειδὴ Σηταία ὠνομάσθη Par. A. ἐρεκα — ἡγουν Ση-

τατα — τιμωρίας Par. C. ὁμώνυμος Pal. 40.

1082. Πρὸς τὸν πόντον βλέπουσα, ἀφρορῶσα, κληθήσεται Par. A. κληθήσεται, ὀνομασθήσεται Par. C.

1083. Οὗτοι δὲ Ἰελασγῶν περὶ ῥέυματος τοῦ Μέρβλητος, ποταμοῦ Ἰταλλας, πληστόν Λευκανῶν Par. A. Ἀρισσαῖοι ναῦται — Μέρβλης, ποταμὸς Ἰταλλας, πληστόν τῶν Λευκανῶν, οἵτινες εἰσιν ἔθνος Ἰταλλας Par. C. τινὲς Θεταῖοι Ἀρισσαῖοι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Ἰταλλας Vind. II.

1084. Τὴν Κέρων νῆσον· παραγωγόν — ἐκπεπλωκότες Par. A. ἡγουν τὴν Κέρων, παραγωγῶς — ἐκστρατεύσαντες· Κερνεῶτιν δὲ τὴν Κέρων νῆσον παραγωγῶς Par. C. τὴν Κέρων· παραγωγὴν ἀντὶ πρωτοτύπου Pal. 40.

ὑπὲρ πόρον Τυρσηνὸν ἐν Λαμηταῖς 1085

δίναισιν, ολκήσουσι Λευκανῶν πλάκας.

καὶ τοὺς μὲν ἄλλη ποικίλαι τε συμφοραὶ

ἄνοστον ἀλάζοντας ἔξουσιν τύχην,

ἐμῶν ἑκατὶ δυσγάμων ὕσταταμάτων.

Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες ἀσπαστῶς δόμους, 1090

εὐκταῖον ἐκλάμπουσι θυμάτων σέλας,

χάριν τίνοντες Κερδύλα Λαρυνδίῳ.

miro modo explicat Onofr. Gargiulli p. 73. „Il testo ha Κερνεῖτιν νῆ-
σον· ma io stimo doversi leggere Κερνεῖτιν. Questa non sembra esser
la Corsica, che Cynrus fu detta; ma piuttosto un' isoletta posta al set-
tentrione della Iapigia. Κύργος νῆσος πρὸς βορρῆς Ἰαπυγίας. Ecateo
presso Stefano.“ — ἐκπεπλωκότες] Par. ABDEFGHJKL. Vind. IV. Vit.
I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel.

Meurs. utrq. et Reich. ἐκπεπλωκότες Par. C. ἐμπεπλωκότες Neap. III.
ἐκπεπλευκότες Neap. I. II. ἐκπεπληκότες Vind. II. vitioso. ἐκπεπλωκότες
Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — 1086. πλάκας] πέλας
Par. H. — 1088. ἔξουσιν] ἔξουσι Par. CGH. Vind. II. IV. Vit. I. II. III.
Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. In reliquis libris
et editt. ἔξουσιν. — 1089. ὕσταταμάτων] Etym. M. p. 706, 54. ὕστα-
τα, τὸ μετὰ βίας ἔλκειν· παρὰ τὸ ἐρύω ἢ ῥύω, καὶ πλεονασμῷ, ὕστα-
τα. ἔστι δὲ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ἔλκειν, καὶ μὴ γινώσκει γυναικί·
καὶ ἀνκόφρων ὕσταταμάτων λέγει. Cf. Eustath. ad Odys. φ'. 172.
p. 1906, 2. edit. Rom. (T. II. p. 255, 45. edit. Lips.) — 1090. μολόντες]

μολόντες Vind. II. — δόμοις] δόμοις Vind. II. — 1091. εὐκταῖον] Vid.
VV. DD. ad Thom. Mag. h. v. p. 387 sq. edit. Bern. et ad Moerin.
p. 137 sq. — ἐκλάμπουσι] vid. supra ad v. 345. — 1092. τίνοντες] τίνον-
τες Pal. 40. — Κερδύλα] Par. BDEGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind.
II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott.
utrq. et Sebast. Τζετζε: Κερδύλας καὶ Λαρυνθίος, ἐπώνυμα τοῦ Διός.
— Κερδύλα Par. A. Neap. III. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel.

Meurs. utrq. et Reich. Κερδύλῳ Par. C. Κερδύλῳ Par. F. Κερδύλλῳ
(γρ. Κερδύλῳ) Par. H. — Λαρυνδίῳ] Λαβυνθίῳ Neap. III. Λαβυνθίῳ

1085. Ὑπὲρ τὸν Τυρσηνὸν πόρον·
Λάμητος, ποταμὸς Ἰταλίας Par. A.
Λαμηταῖς δίναις, ταῖς τοῦ Λάμη-
τος, ποταμοῦ Ἰταλίας, ὡς φησι Φι-
λοξένῃς Par. C. τόπος ἡ θά-
λασσα Λαμητῆς (sic) ποταμὸς Ἰτα-
λίας Pal. 40. 1086. Ἐν ταῖς Λα-

μηταῖς δίναις ολκήσουσιν· ἔθνος Ἰτα-
λίας οἱ Λευκανοὶ Par. A. τόπος,
χώρας Par. C. συστροφαις Vind. II.
εἰς τὴν γῆν Pal. 40. 1087. Καὶ
τοὺς μὲν λύπαι καὶ συμφοραὶ πολυ-
σχεδεῖς Par. A. τοὺτους, ἡγοῦν τοὺς
Πελασγοὺς Par. C. 1088. Ἀνυπό-
στροφον θηροῦντας τύχην ἔξουσιν
Par. A. 1089. Τῶν ἐμῶν δυσγά-
μων ἔνεκεν βιαστικῶν μίξεων· ὅ-
-

σταῖζειν ἐστὶν τὸ μετὰ βίας καὶ
ἀνάγκης ἔλκειν, καὶ μὴ γινώσκει γυ-
ναικί Par. A. ἔνεκα τῶν ἐμῶν βια-
στικῶν μίξεων καὶ διακορήσεων,
ἡγοῦν τῶν ἐλκυσμάτων Par. B. κα-
χογάμων ἐλκυσμάτων Par. C.

1090. Οὐδὲ οἱ πολλῶ τῷ χρόνῳ
ἀναστρεφόμενοι εἰς τοὺς οἰκους ἀσπα-
στῶς, ἀσμένως Par. A. βραδέως Par.
B. ποτὲ δηλαδὴ ἐλθόντες — ἀσμένως
Par. C. 1091. Εὐχῆς ἄξιον ἐκλάμ-
ψουσιν ἢ ἐκκαύσουσιν — περιφρα-
στικῶς τὰ θύματα Par. A. ἱκετηρίου
θύσουσιν Par. C. εὐχαριστήριον εὐ-
χῆς ἄξιον Vind. II. λαμπρὸν, εὐτυ-
χὲς ἄψουσιν φῶς, πῦρ Pal. 40.

1092. Τὴν χάριν ἀποδιδόντες τῷ

τοιαῖςδ' ἐχῖνος μηχαναῖς οἰκοφθορῶν,
 παραιολίζει τὰς ἀλεκτόρων πικρὰς
 στεγανόμους ὄρνιθας. οὐδὲ ναυράγοι
 λήξουσι πένθους δυσμενεῖς φρυκτωρίαί,
 πτόρθου διαδρᾶσιθέντος, ὃν νεοσκαφεῖς
 κρύψει ποτ' ἐν κλήροισι Μῆθύμνης στέγος.
 Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα τὰς δυσεξόδους

1095

Par. B. Onofr. Gargiulli p. 74. „Uno degli epiteti di Giove, che sembra derivato dall' Etrusca *Lar*, nome generico conveniente ad ogni deità, siccome vuole il *Passeri*, nella VII. delle sue Lettere Roncagliesi. Vid. Raccolt. di Opusc. Scient. T. XXII. p. 454. edit. Ven. 1740.“

1094. παραιολίζει Par. ACDEFGJKL. Neap. I. II. III. Vind. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. παραιολίζει Par. H. (in marg. γρ. παρβουκολίζει) Vind. II. Ciz. παρβουκολίζει solus Par. B. in textu et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meura. utrq. et Reich. Haec lectio, licet percommodum sensum praebeat, non tamen satis tuta videtur librorum praesidio. Vid. tamen Hesych. v. ἀποβουκολήσας ibiq. Interpp. Etym. M. p. 120, 9. et 656, 43. Eustath. ad Odys. α'. 264. p. 1416, 38. εἰ δὲ καὶ οὐ μόνον βουκολᾷ, ἀλλὰ καὶ βουκολῶν οἶον, τοὺς ἀλώσαντας ἀποβουκολῶσιν ἀποσκαφεύονται τε τὸν κίνδυνον. σημαίνει δὲ ἡ λέξις ἀπάτην. — 1096. λήξουσι πένθους] πένθος Par. L. Locus de Nauplii dolore intelligendus, qui etiam ultra illos funestos ignes alia in Graecorum perniciem sit machinaturus. — δυσμενεῖς] δυσμενεῖς Par. G. — 1097. διαδρᾶσιθέντος Par. G. Vind. IV. Vit. III. — 1098. Hic versus deest in Par. F.

1099. χύτλα] Vid. Eustath. ad Od. ζ'. 80. p. 1552, 33. edit. Rom. (T. I. p. 239, 33. edit. Lips.) — δυσεξόδους] Par. ABCEFL. Vind. II.

Αἰτ' τὰ γὰρ δύο ἐπώνυμα εἰσι τοῦ
 Διὸς Par. A. 1093. Τοιαύταις δὲ
 ὁ Ναύπλιος, Παλαμήδους πατὴρ·
 ζῶων θαλάσσιον πανοῦργον· νῦν δὲ
 λέγει τὸν Ναύπλιον μεταφορικῶς —
 μηχαναῖς τοὺς οἴκους φθείρων Par.
 A. τοιαύταις ὁ ἀκανθόχοιρος, ἦγουν
 ὁ Ναύπλιος, ὁ πατὴρ Παλαμήδους
 — πανουργίας οἴκους φθείρων Par.
 C. ἐν τοῖς οἰκοῖς φθορὰν ἐργαζόμε-
 νος Pal. 40. 1094. Ἀπατήσῃ,
 πλανήσῃ, παραλογήσῃ τὰς τῶν
 ὁμολεκτηρῶν ἀνδρῶν· ἡ καὶ διὰ τὸ
 μάχημον Par. A. ἀπατήσῃ ποικίλως
 — Ἑλλήνων ὁμολεκτηρῶν, συζύγων ἢ
 πολεμικῶν — δόλλας Par. C. ὁμοζύ-
 γων Ἑλλήνων Pal. 40. 1095. Τὰς
 κατοικίδιους ὄρνεις· μεταφορικῶς
 τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας· πυρσὸν
 ἄσπας καὶ λαμπάδα ποιήσας περὶ τὰ
 κοῖλα τῆς Εὐβοίας, ἐπλάνησεν τοὺς
 Ἕλληνας, καὶ διέφθειρεν αὐτοὺς, καὶ
 τὰς ναῦς αὐτῶν Par. A. τὰς ἐν οἴκῳ
 νεωμαμένας, ἢ τὰς τοὺς οἴκους τῶν
 ἀνδρῶν νεμηθείσας καὶ φθειράσας·

ὄρνιθας νῦν τὰς γαμετάς τῶν Ἑλλή-
 νων Par. B. κατοικίδιους γυναῖκας·
 αἱ κατακλῆσασαι καὶ φαγοῦσαι Par.
 C. τὸν Ξυλοφάγον λέγει πάλιν, ὅπου
 πολλὰ νῆες ἀπώλοντο Vind. II.

1096. Τοῦ πένθους παύσονται, αἱ
 δυσμενεῖς λαμπάδες, τὰ φῶτα Par. A.
 παύσουσι θοήν — ἐναντίαι — φα-
 νοί, οὗς ὁ Ναύπλιος ἐποίησε Par. C.

1097. Κλάδου· νῦν δὲ τὸν Παλα-
 μήδην λέγει, διὰ τὸ ἀκμαῖον — δια-
 φθάρέντος· ὅτινα νεωστὶ ἔσχαμ-
 μένον, νεοθραπτον Par. A. εἵνεκα,
 ἦγουν τοῦ Παλαμήδους φρονεθέντος
 — νεοταφεῖς Par. C. τοῦ νεοῦ αὐτοῦ
 Παλαμήδους τιανθέντος — νεοθρύ-
 κτος Pal. 40. 1098. Κρύψει ποτὲ
 ἐν τῇ κληρουχίᾳ· Μῆθύμνη πῶλις
 Ἀέσθου· ἔχει δὲ πέντε πόλεις ἢ Ἀέ-
 σθος· Μῆθυμναν, Μιτυλήνην, Πύρ-
 ραν, Ἀντισσαν, Ἐρυσσὸν Par. A.
 θάψει — καὶ τῇ κληρουχίᾳ, τοῖς
 ὄρκοις — πόλεις Μιτυλήνης — τά-
 φος Par. C. 1099. Ὁ μὲν γὰρ
 Ἀγαμέμνων περὶ τὰ λουτρά — τὰς

ζητῶν κελεύθους αὐχενιστῆρος βρόχου 1100
 ἐν ἀμφιβλήστῳ συντεταργανωμένος
 τυφλαῖς ματεύσει χερσὶ κροσσωτοὺς θαλάσ.
 Θερμὴν δ' ὑπαὶ λουτρῶνος ἀρνεύων στέγην,
 τιβῆνα καὶ κύπελλον ἐγκάρῳ ῥανεῖ,

Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. διεξόδους Par. J. expuncto 7. διεξόδους Par. DGH (hic in marg. γρ. δυσεξόδους) K. Vind. IV. Vit. II. III. Haec lectio potest nata videri e glossa: ἀδιεξόδους.

1100. Vid. quae ad hunc locum larga manu protulerunt Meursius atque Potterus. — 1101. συντεταργανωμένος] *Etyim. M.* p. 753, 52. τεταργανωμένη, συμπεπλεγμένη, συνειλημμένη. ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαράνη, παρὰ Ἀττικοὺς ταργάνη καλεῖται· καὶ τὸ συνειλησθαι, τεταργανώσθαι· Ἀνκόφρον. — 1102. τυφλαῖς] τυφλῶν Par. A. et Neap. III. αἶ in utroque a prima manu; sed postea correctum in αἶς. — κροσσωτοὺς] Par. B. et Rehd. κροσσωτοὺς Par. AJ. κροσσιῶς Par. H. κροσσωτοὺς Par. L. Vit. I. Ciz. κροσσωτοὺς Par. DEFGK. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. Reliquae omnes κροσσωτοὺς.

κροσσωτοὺς Par. C. κρόσσω τοὺς Neap. I. *Heusch.* κροσσούς· τὰ κάτω τῶν ἱματίων τὰ ἡμιματώδη. De voce κροσσός vid. *Herodiani canonem* apud *Eustath.* ad *Odysa.* v. 401. p. 1746, 27. edit. Rom. (T. II. p. 55, f. edit. Lips.) τὰ εἰς ὅς μονογενὴ δισσύλλαβα τῷ ὁ παραληγόμενα, ἡ ἐξ αὐτοῦ ἀρχόμενα, καὶ ἔχοντα δις τὸ αὐτὸ σύμφωνον, βαρύνεται· κόντος, ὄρφος, κόκκος, κόττος. — μάγεται τῷ κανόνι τὸ κοιμῶς. θαυμασιὸν δέ, φησὶν, οὐδέν, εἴπερ τὰ εἰς ὅς λήγοντα τῷ ὁ παραληγόμενα φιλεῖ ἐν ἔχειν α, εἰ μὴ κατὰ πάθος διπλοῦται ὡς τὸ τόσος· τοῦτο δὲ μόνον ἔαχε δισσὸν αὐτό· τοιαῦτα δὲ κατὰ τὸν κανόνα τὸ νόσος καὶ ὁρόςος· τὸ γὰρ κροσσός οὐκ οἶδα, φησὶ, σύνθεσις Ἑλλήσιν. — θαλάσ] ῥαμφάς Par. G.

1103. θερμὴν δ'] θερμὴν δ' Vit. I. II. et Ciz. — 1104. τιβῆνα] τυβῆνα Par. C. *Eustath.* ad *Odysa.* 9. 434. p. 1605, 3. edit. Rom. (T. I. p. 309, 16. edit. Lips.) ὁ δὲ τῶν τοῦ καὶ τιβῆν παρὰ τε Ἀνκόφρονι καὶ ἄλλοις λέγεται· ὡς οἰονεὶ τριβήν, ὃ ἐστὶν τρεῖς βάσεις ἔχων. Cf. *Etyim. M.* p. 753, 7. et *Favorin. Lex.* fol. 500. edit. Rom. — κύπελλον] ὑπέλλον Vind. II. — ἐγκάρῳ] *Eustath.* ad *Iliad.* i. 378. p. 757, 35. edit. Rom. (T. I. p. 269, 8. edit. Lips.) ἄλλοι δὲ γράφουσι μὲν καὶ αὐτοὶ προπαροξυτώνως ἔγκαρως, καὶ κλίνουσιν ἔγκαρ ἔγκαρος, τὴν δὲ λέξιν ἐπὶ ἐγκεφάλῳ νοοῦσιν, ὃν φασιν ὑπὸ Ἀθηναίων μὴ ἐσθλίσθαι, ἵνα λέγῃ οὐ ἀποτροπιάζομαι τὸν βα-

μὴ ἔχουσας ἐξοδον Par. A. Ἀγαμέμνων — περὶ τὸ λουτρόν — δυσεμβλήτους Vind. II. 1100. Ἐπιζητῶν ὁδούς — τὸ στόμα τοῦ ἱματίου λέγει Par. A. τοῦ τραχήλου τοῦ ἱματίου Par. C. τοῦ στόματος τοῦ ἱματίου, τὸν τραχήλον λέγει· διότι καὶ καλεῖται Ἀγαμέμνονεον ἱμάτιον Vind. II. 1101. Εἶδος σαγήνης· ὡς ἐν δικτύῳ συμπεπλεγμένος, συνδεδεμένος Par. A. συγκεκλεισμένος Par. B. δικτύῳ, ἦγον ἱματίῳ Pal. 40.

1102. Τυφλὰς ζητήσει ταῖς χερσὶ τὰς τοῦ λῶνος ἀδιεξόδους θαλάσ Par. A. ψηλαφήσει, τὰς ἐπὶ τῶν ἄκρων Par. B. τὰς χειρὶδας, τὰ

μανία Par. C. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἔκφασιν — ζητήσει — ἀδιεξόδους τὰς τοῦ ἱματίου διεξόδους Vind. II. ἀνεκβάτοις — ἦγον τὰ μανία Pal. 40.

1103. Ὑπὸ τὴν θερμὴν δὲ τοῦ λουτροῦ· θερμὴν στέγην τὸν τόπον, ἔνθα ἐστὶν ὁ λουτρῶν· ἔστι δὲ εὐθεία — πηδῶν καὶ ἀλλόμενος στέγην Par. A. πηδῶν Par. C. τοῦ λουτροῦ — ζητῶν, πηδῶν — θερμὴν στέγην τὸ λουτρὸν λέγει Vind. II. τοῦ λουτροῦ· λουτρῶν, ὁ τόπος· λουτρόν, τὸ θερμόν· λουτρόν, τὸ βαλνικόν Pal. 40. 1104. Τὸν τριπόδα καὶ τὸ ἄγγειον τὸν τριπόδος ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ῥανεῖ Par. A. λεκάνην,

τυπείς σκεπάρνῳ κόγχῃν εὐθήκῳ μέσον. 1105
 οἰκτρὰ δὲ πέμφιξ Ταίναρον περὶύξεται,
 λυπρὰν λεαίνης εἰσιδοῦσ' οἰκουρίαν.
 ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι κείσομαι πέδῳ,
 Χαλυβδιῶ κνώδοντι συντεθραυσμένη, 1110
 ἐπεὶ με, πεύκης πρέμνον ἢ στύπος δρυὸς
 ὅπως τις ὕλοκουρὸς ἐργάτης δρεῦς,

οἷα ὡς τινες τὸν ἔγκαρ· ὃν ὁ Λυκόφρων ἔγκαρον λέγει, ὡς εἰ τις εἴποι καὶ τὸν μάρτυρα μάρτυρον, καὶ τὸν ἀλάστορα ἀλάστορον, οὐ χρήσις παρὰ Σοφοκλέϊ ἐν τῷ, ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις (Soph. Antig. 962. Herm.) Cf. Schol. Venet. ad Iliad. I. I. et Hemsterh. ad Aristoph. Plut. p. 8. Hanc vocem, cuius vix alium testem invenias praeter Alcaeum quendam Epigrammatographum (Anthol. II. p. 172. Steph.), et Arcad. de Accent. p. 70, 19. vix dubium est quin ex Homericis illo, ἐν καρὸς αἴσῃ, ipsi procuderint Grammatici, inepta interpretatione doctrinam ostentantes; quorum vestigia hic, ut alibi, sequutus est Lycophron. Vid. supra ad v. 461. p. 117. — 1105. κόγχῃν] *cranium*. Vid. Poll. Onom. II. 38. p. 172. καλεῖται δὲ τὸ μὲν σύμψαν (τῆς κεφαλῆς) πόλος, κρανίον, καὶ κόγχος παρὰ Λυκόφρονι· τυπείς σκεπάρνῳ κόγχῃν εὐθέῳ μέσον. ubi non amplius tolerandum videtur vitiosum illud εὐθέῳ, praesertim cum vera lectio etiam in libro Falckenburgiano inventa sit. — 1106. πέμφιξ] *peμφίς* Par. J. — 1107. Similiter Eurip. Hec. 1259. Pors. *κτενεὶ νῦν ἡ τοῦδ' ἄλοχος, οἰκουρὸς πικρά*.

1108. δροίτης] Vid. Interpp. ad Hesych. h. v. et Blomf. Gloss. ad Aesch. Agam. v. 1518. — 1109. Χαλυβδιῶ] Χαλυβιῶ Par. J. Χαρυβδιῶ Par. DG. Vind. II. IV. Vit. II. III. Hunc locum tetigerunt Steph. Byz. v. Χάλυβες, et Eustath. ad Dion. Perieg. v. 768. p. 244, 22. edit. Bernh. Citatur hic versus etiam apud Suidam v. Χάλυβες. Praeterea cf. Elmsl. ad Eurip. Heracl. v. 162. — 1110. στύπος δρυὸς] δρυὸς κλῶνα Par. A. Cuius corruptelae vestigia animadvertimus in verbis Etym. M. p. 731, 44. fortasse ex antiquo in Lycophronem Commentario desumptis: στύπος· Λυκόφρων, πεύκης πρέμνον ἢ στύπος δρυὸς — πᾶν δὲ δένδρον σκληρὸν καὶ στερεὸν στύπος λέγεται· ἢ τὸ ταπεινόν, παρὰ τὸ στρέφεσθαι ἐν συμφύτοις τόποις· σημαίνει δὲ στέλεχος, κλῶνα, κλάδον. Cf. Hesych. στυπογλύφος· ξυλογλύφος. στύπος γὰρ ὁ στέλεχος, ἦγον τὸ πρέμνον. — 1111. ὕλοκουρὸς] ὕλακουρός Par. DEGK. Vind. IV. Vit.

πύελον Par. C. τριποδα, λεκάνην — ἄγγειον — τῷ ἐγκεφάλῳ μολύνει Vind. II. 1105. Πληγείς τῷ πελέκει τὸν κόγχον· ἔστι δὲ ὅσπουν περὶ τὸν ἐγκέφαλον — τῷ εἰακονήτῳ — μεταξύ Par. A. πέλεκει ἐγκέφαλον — καλὼν ἥκονμένῳ Vind. II.

1106. Ἡ ἑλληνὴ δὲ ψυχὴ — ξνθα κάθοδος ἔστιν Ἄιδου, ἀκρωτήριον Λακωνικῆς — πετασθήσεται Par. A. πετασθήσεται Par. C. 1107. Τὴν λυπρὰν τῆς λεαίνης εἰσιδοῦσα οἴκου φυλακὴν· λέγει δὲ Κλυταιμνήστραν Par. A. ἐν τῷ οἴκῳ παραμονήν Pal. 40. 1108. Ἐγὼ δὲ ἡ Κασάνδρα, πλησίον τῆς πυέλου (in marg. τῆς ξυλῆνης πυρδου [sic. fors. πυρδου]

νῦν δὲ τῆς πυέλου) — ἀναιρεθήσομαι Par. A. ἡ Κασάνδρα — τῆς πυέλου, λεκάνης τῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος — πεσοῦμαι Par. C. ξύλινος σκάφη Pal. 40. 1109. Τῷ ἐκ Χαλύβων· ἔστι δὲ ξένος Παρλαγονίας οἱ Χάλυβες, παρ' οἷς δοκεῖ πρῶτος σίδηρος εὐρεθῆναι — τῷ πελέκει συντετριμμένη Par. A. καταζεκομένη Par. B. ἀνηρημένη Par. C. Σκυδικῶ πελέκει, ξίφει πεφρονευμένη Vind. II. οἱ γὰρ Χάλυβες εὗρον τὸν σίδηρον — κεκομένη Pal. 40. 1110. Ἀρ' οὐ με, ὁ τῆς πεύκης κλάδος καὶ στέλεχος — ἢ τὸ στέλεχος τοῦ δρυὸς κλάδον Par. A. στέλεχος, κορμός Par. C. 1111. Ὅπως τις ὕλοτο-

ῥήξει πλατὺν τένοντα καὶ μετάφρενον,
καὶ πᾶν λακίζουσ' ἐν φοναῖς ψυχρὰν δέμας
δράκαινα διψᾶς, κάπιβῶσ' ἐπ' αὐχένος,
πλήσει γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς, 1115
ὡς κλειψίνυμφον, ποῦ δορίκτητον γέρας
δύσζηλος ἀστέμβακτα τιμωρομένη.

II. III. — ὁρεύς] Rectissime Schol. min.: ὁ ἐν τῇ ὁρεὶ διατρέφων ἐργάτης. *Muellerus* tamen in Addend. p. 294: „ὁρεύς *Reichardo* in *Indie* pro ὁρεός, monticola, dictum videtur; legere tamen malim ὄρους, vel retinere ὄρεὺς sive ὄρευς, qui est Genitivus *Doric*. pro ὄρεος, ut sit ἐργάτης ὄρους vel ὄρευς, lignator, qui in montibus caedit materiem.“ Quae coniectura neminem fugiet quantum sit vulgata inferior.

1112. ῥήξει] ῥήξη Vit. I. III. Ciz. — 1113. πᾶν λακίζουσ' λακίζουσ' Neap. III. inter lin. Ineptam lectionem παλλακίζουσ' e libris commemorat *Tzetzes*. τινὲς δέ, inquit, παλλακίζουσα γράφουσιν, τὴν δ', ὡς παλλακίδα τιμωρομένην. — 1114. ἐπ' αὐχένος] Sic Par. ACEJL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Rehd. Paraph. Vatic. et Edit. Basil. I. *ἐπαυχένος* Pal. 40. *κάπιβας* αὐχένος Neap. I. ἐπ' αὐχένα Par. BDFK. Neap. II. Vind. II. Vit. II. et Edit. reliquae omnes. *ἐπαυχένα* Par. GH. Vind. IV. Vit. III. Si locus indicatur, non quo quis conscendat, sed quo quis constiterit, hoc verbum rectius enim secundo casu iungitur. Vid. supra v. 1036. *Eurip.* *Hec.* 108. (Pora.) *Here.* *Yur.* 380. Cf. *Eustath.* ad *Odyss.* ε'. 50. p. 1522, 48. edit. Rom. (Tom. I. p. 198, 6. edit. Lips.) Quod tamen non ita dico, ac si nescirem, hanc constructionem

interdum a poetis variari. — 1116. κλειψίνυμφον] κλειψίνυμφον Vit. II. κλειψίνυμφον Par. G. Vind. IV. Vit. III. — δορίκτητον] Sic Par. BCE FL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vit. I. Ciz. Reliqui libri et Edit. omnes δορίκτητον. — γέρας] γέρας (γρ. κόρη) Neap. I. — 1117. δύσζηλος] δύσζηλος Par. K. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. vitiose. Vid. *Eustath.* ad *Odyss.* η'. 307. p. 1584, 7. edit. Rom. (T. I. p. 277, 19. edit. Lips.) — ἀστέμβακτα] *Legebat* ἀστέμβακτα. Nostrom, quod vulgato longe est significantius, praebent Par. AJ. Vat. 1307. Neap. III. et Par. C. in Schol. Praeterea tuentur hanc lectionem *Etyim. M.* p. 158, 39. ἀστεμβές, τὸ ἀμετακίνητον ἢ βέλαν, κατὰ ἀπόφασιν τοῦ στεμβάζαι, ὃ ἐστὶν ὑβρίζαι. *Ἀντίφρων* δὲ ἀπὸ τοῦ πολυστέ-

μος, δρυτόμος, ὁ ἐν τῇ ὁρεὶ διατρέφων ἐργάτης Par. A. ὥσπερ — ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὀήσσει — ὁ ἐν ὄρεσι διάγων Par. C. καὶ καθά — ὕλο-τόμος, ὁ ἐν τῇ ὁρεὶ διατρέφων, ὁ ἐν τῇ ὁρεὶ τέμνων Vind. II.

1112. Κόμει τὸ πλατὺ νεῦρον τοῦ αὐχένος — καὶ τὸν μεταξὺ τῶν φρενῶν, τῶν ἁμῶν, τόπον Par. A. κόμει μέγαν τράχηλον Par. C. τὸν ὁμοπλάτην, τὴν ὀχρὴν Vind. II.

1113. Καὶ ἴδον ὑβρίζουσα ἢ ἀραινίζουσα ἐν τοῖς τοῦ φόρου τόποις, ἔνθα ἐφρονεύθη καὶ Ὁμηρος ἐν ἀργαλέῃσι φωνῇσι (II. x. 521.) νῦν τὸ νεκρὸν καὶ ἀνυχον σώμα Par. A. σβίζουσα — φρονεῖσαι νεκρὸν Vind. II. 1114. Ἡ ἐχιδνα Κλυταμνή-

στρα· ἔλαβεν δὲ εἶδος ἀντὶ εἶδους — καὶ ἐπὶ τοῦ αὐχένος βάσα Par. A. δίσταν ἐμποιοῦσα τοῖς δηχθεῖσι Par. C. ἢ Κλυταμνήστρα, ἡ ἐχιδνα — στάσα ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐμοῦ Vind. II. εἶδος ὁρεως Pal. 40.

1115. Πληρώσει τὸν γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς Par. A. καὶ ἀφ' οὗ πληρώσει καὶ τελειώσει Par. B.

1116. Ὡς μοιχὸν καὶ ἐπιβάτην, καὶ οὐ δορυάλοτον τιμῇ Par. A. μοιχαιναν — δορυάλοτον, ἀχμαλώ-τον Par. B. μοιχαιναν, ἐπιβάτην, οὐκ ἀχμαλώτον, οὐ δορυάλοτον Vind. II.

1117. Ἡ βαρύζηλος — πολυστένακτα, μεμπτά — τιμωρομένη Par. A. κακοζήλος γρ. καὶ ἀστέμβακτα, παρὰ τὸ στεμβῶ, τὸ

βοῶσα δ' οὐ κλύοντα δευπότην πόσιν,
 θεύσω κατ' ἔγχος ἡνεμωμένη πτεροῖς.
 σκύμνος δέ, πατρός κῆρα μαστεύων φόνου, 1120

νακτα, μεμπτή· δύσβηλος ἀστεμβακτα τιμωρουμένη. Vid. etiam Zonar. p. 320. Favorin. Lex. fol. 86. edit. Rom. Et Eustath. ad Iliad. β. 344. p. 235, 8. edit. Rom. (T. & p. 190, 26. edit. Lips.) ἀστεμφής δὲ βουλή ἢ ἀμετακλήτος, κατὰ στήρησίν φασι τοῦ στέμβειν, ὃ δηλοῖ οὐ μόνον τὸ ὑβρίζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ συνεχῶς κινεῖν· ὅθεν καὶ ἀστεμβακτα, παρὰ Λυκόφρονι. — λέγει δὲ καὶ Εὐφορίων κλέος ἀστεμβακτον. Quod est, firma et inconcussa gloria; decus indelebile. Ἀστεμβακτον enim et ἀστεμφής id significant, quod flecti ac convelli nequit, quod est firmum atque robustum. Sic ἀστεμφής Τελαμών apud Theocr. Id. XIII. 37. a Scholiasta exponitur ἀνδρῶς, ἐμβριθής τὴν ψυχὴν, ἢ ἀκαμπτῆς καὶ σκληρῶς. Βλὴ ἀστεμφής apud Apollon. Rhod. IV. 1375., est infatigatum robur; et ἀστεμφής δαμός in Orph. Argon. 665. dicitur regia domus, lapidibus extructa, reliquis mapalibus ac stabulis opposita. Apud Lycophronem autem Clytaemnestra dicitur tam truculento animo ab inimica vindictam sumptura esse, ut neque misericordia neque ullo humanitatis sensu commoveatur. Quod apprimē coavenit in illam seminam, quam cum horrore audimus apud Aeschylum de patrata caede laetabundam gloriari:

οἷς ᾧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
 παύσαι' ἄν, εἰ χαίρουι, ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.

1118. βοῶσα] Canterus: „Miror audaciam prioris interpretis, qui haec ad Clytaemnestram refert, ideoque θεύσει pro θεύσω ausus est respondere: quod et sensus huic repugnet et scriptorum testimonia longe alio vergant. Nam apud Homerum (Odys. λ'. 420 sqq.) Agamemnon ad Ulysem de Cassandrae clamore et eiulatu sic ait:

οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅσα Ἥριάμοιο θυγατρὸς
 Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολομήτις
 ἄμφ' ἐμοί. —

Aliud etiam testimonium si quis requirat, Imagines Philostrati consulat. „Prior ille interpres, cuius operam hic et in Prolegomenis satis acerbè notavit Canterus, est Bernardus Bertrandus, cuius liber, nunc rariissimus, prodit Basileae, 1556. apud Ioan. Oporinum. Nos quum seorsim de omnibus Lycophronis versionibus disputare instituerimus, de hac quoque Bertrandi opera quid nobis visum sit, ibi accuratius explicabimus. — 1119. θεύσω] Favorin. fol. 260. edit. Rom. θεύσεσθαι· δραμεῖν· ἀπὸ τοῦ θέω, θεύσω· θεύσομαι, θεύσεται, θεύσεσθαι. Formam θεύειν habet etiam Elym. M. p. 449, 56. et θεύω Gregor. Corinth. p. 612. edit. Schaef. Ceterum in Edit. Basil. II. operae dederunt θεύσω, quod repetitum est in Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. et apud Lectium in Collect. Poet. Gr. T. II. p. 157. mira profecto editorum socordia. — ἡνεμωμένη πτεροῖς] ἡνεμωμένοις Par. DECK. Vind. II. IV. Neap. I. II. Vit. II. III. et Ms. Canteri, quod in Schol. nūn. exponitur ταχέσι. Equidem vulgatam praefero. Talia enim, ut διηνεμωμένοι ἐδειραι in Philipp. Epigr. v. 3. (Anthol. IV. p. 306. Steph.) apte comparari non possunt. — 1120. μαστεύων] ματεύων Par. C. — φόνου] φόνον Par. L.

κινῶ· ἐξ οὗ καὶ ἀστεμφής· πο-
 λιστένακτα, ἢ δίχα στεναγμοῦ Par. C.

1118. βοῶσα μὴ ἀκούοντα δευπό-
 την πόσιν, ἤγουν ἄνδρα Par. A. ἐγὼ
 Par. C. ἐγὼ, ἤγουν καλέσασα — καὶ
 ἀκούοντα — ἤγουν τὸν Ἀγαμέμνονα
 Vind. II. ἐπικαλουμένη Pal. 40.

1119. Δραμοῦμαι κατ' ἔγχος, ἢ
 τοῖς πτεροῖς ἀνεμόφοιτος, ἐξ οὗ, τα-
 χέια Par. A. πρὸς τὴν ψυχὴν ὁ λό-
 γος· κινουμένη ὡς ἀνεμος Par. B.
 δραμῶ — τοῦ Ἀγαμέμνονος Par. C.
 δραμοῦμαι, θρέξω — ταχέσι, δίχην
 ἀνέμου — ἐν Vind. II. 1120. ὁ

εἰς σπλάγχν' ἐχίδνης ἀντόχειρ βάψει ξέφος,
κακὸν μίασμ' ἔμφυλον ἀλθαίωνων κακῶ.

Ἐμός δ' ἀκοίτης, δμῶδος νύμφης ἀναξ,
Ζεὺς Σπαρτιάταις αἰμύλοις κληθήσεται,
τιμὰς μεγίστας Οἰβάλου τέκνοις λαχών. 1125
οὐ μὴν ἐμόν νώνυμον ἀνθρώποις σέβας
ἔσται, μαρνανθὲν αὖθι ληθαίῳ σκότῳ.

1123. ἐμός δ' ἔμός δ' Vit. I. II. et sola Basil. I. — 1124. αἰμύλοις] αἰμύλοι Par. J. De hac voce docta est annotatio Blomfieldii ad Aeschyl. Prom. v. 214. Gloss. p. 99. edit. Lips. Adde Lex. Seguer. p. 52, 9. αἰμύλος· ὁ ἐμπερός ἢ ἡδὺς ἐν τῇ ἀπατῶν καὶ κόλαξ. Πλάτων αἰμύλος Ἐρωσ φησὶ, καὶ Σοφοκλῆς (αἰμυλώτατον Soph. Al. 381. Herm.) Εὐριπίδης δὲ καὶ αἰμύλῃ εἶπε δηλονότι. Eustath. ad Odys. α'. 54. p. 1391, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 19, 24. edit. Lips.) Schol. ad Aristoph. Equit. v. 690. (687. Dind.) αἰμύλος est catus et callidus, modo blande delinens alterum, modo fraude decipiens. Semper tamen quaedam reprehensionis nota inesse videtur; ita ut h. l. nimia adulatio notetur, quae in eo est, quod Spartani Agamemnonem non Deum, sed summum Deum, Iovem, appellaverint. De accentu vocis αἰμύλος vid. Arcad. p. 56, 16. Suid. h. v. et Schaef. ad Gregor. Corinth. p. 290. — κληθήσεται] κλυθήσεται Neap. II. In Par. K. vv. 1124. et 1125. in unum ita coniuncti sunt, ut post Σπαρτιάταις statim sequantur verba μεγίστας Οἰβ. τέκν. λαχών, reliquis utriusque versus verbis omissis.

1125. Οἰβάλου τέκνοις] De hoc Dativi usu videndus omnino Bernhardy in Doctr. Synt. gr. p. 77 sq. — Oebalus, Tyndarei pater, rex Spartanorum. Cf. Paus. III. 1, 4. Apollod. III. 10, 4. Eustath. ad Iliad. β'. 581. p. 293, 11. edit. Rom. (T. I. p. 237, 30. edit. Lips.) Inde Spartanos Oebalidas vocari, tralatitium est. — λαχών] Vid. Valcken. ad Phoen. v. 1324. et Pors. ad Hecub. v. 41. — 1126. ἐμόν — σέβας] Similia adtulit Porsonus in egregia adnotatione ad Eurip. Med. v. 750. p. 84. edit. Lips. — νώνυμον] Eustath. ad Iliad. μ'. 70. p. 893, 7. edit. Rom. (T. III. p. 98, 11. edit. Lips.) νώνυμοι δὲ εἶτε νώνυμοι οἱ ἐστερημένοι τοῦ ὀνομάζεσθαι ἢ ὑμνεῖσθαι, ὃ ἔστιν οἱ ἀνώνυμοι ἢ ἀκλεεῖς. Sensus: equidem non ero famae ac honoris expers. — 1127. αὖθι] αὖθις Par. C. Eodem vitio inquinatus est Vat. 117., unde in textum illatum est a Sebastiano, quem in talibus iam nosti, erudite Lector.

Ὁρέστης τοῦ πατρὸς ζητῶν τοῦ φόνου μοῖραν· ὅθεν μαστός, (fors. μαστὴρ) ὁ ζητητικός Par. A. τὴν ἐκδίκησιν ζητῶν Par. C. ἤγουν ὁ Ὁρέστης ὁ παῖς Ἀγαμέμνονος θάνατον ζητῶν, ἰώμενος Vind. II. 1121. Εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς ἐχίδνης, μητρὸς Κλυταιμνήστρας, τὸ ξέφος βάψει ἀντόχειρ Par. A. 1122. Ἐμφύλιον κακὸν μίασμα τῷ κακῷ ἰώμενος Par. A. ἤγουν τὸν φόνον τοῦ Ἀγαμέμνονος — ἤγουν ἐν τῷ φόνῳ τῆς αὐτοῦ μητρὸς Κλυταιμνήστρας Par. C. ὁμογενές, συγγενικόν — θεραπεύων Vind. II. 1123. Ὁ ἐμός δ' ἀνήρ Ἀγαμέμνων, ὁ βασιλεὺς τῆς δούλης νύμφης Par. A. δουλίδος Par. C.

γυναικὸς βασιλεὺς Pal. 40.

1124. Ὁ Ἀγαμέμνων τοῖς Σπαρτιάταις δολοῖς, πανούργιος — ὀνομασθήσεται Par. A. Λάκωσι ἀπατητικοῖς — ὀνομασθήσεται Par. C. ἐν Λακεδαιμονίῳ πανούργιος Vind. II. θεὸς Λάκωσι φευσταί· Λάκωνες φεῦσται Pal. 40. 1125. Οἰβάλος βασιλεὺς Λακεδαιμόνος· τοῦτον τοῖς νέεσσιν τιμώμενος Par. A. ἀπὸ τοῦ προγόνου αὐτῶν — Λάκωσι Par. C. 1126. Οὐ μὴν τὸ ἐμόν σέβας ἀκατονόμαστον ἀνθρώποις — τιμῇ Par. A. ἀνώνυμον, ἄδοξον Par. C. ἢ Κασσάνδρα λέγει περὶ ἑαυτῆς — ἀνώνυμον ἐν τοῖς Vind. II.

1127. Ἀρνανθὲν αὖτόθι γενήσε-

ναὸν δέ μοι τεύξουσι Δαυνίων ἄκροι·
Σάλπης παρ' ὄχθαις, οἱ τε Δάρδανον πόλιν
ναίουσι, λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῶν. 1130
κούραι δὲ παρθένιον ἐκφυγεῖν ζυγὸν

1128—1130. in Cod. Vit. II. in textu omisso, alia manus in extrema ora paginae satis negligenter adscripsit. — 1129. Σάλπης] *Salapinae paludis*. Strab. VI. p. 284. (T. II. p. 302. edit. Tzsch.) μεταξὺ δὲ τῆς Σαλαπίας καὶ τοῦ Σιπώντος, ποταμὸς τε πλωτὸς καὶ στομαλίσμην μεγάλη· δι' αὐφοῖν δὲ τὰ ἐκ Σιπώντος κατέγειται, καὶ μάλιστα ὁ σῖτος. Hunc Strabonis locum optimè illustrat scriptor accuratissimus, *Leandro Alberti* in rarissimo libro, Descritt. di tutta l'Italia, fol. 248. Passato adunque di quà dal fiume Lofante, appare il luogo ove era l'antica Salapia, la qual era appresso il lito. Ella è talmente addimandata da *Strabone* et da *Plinio* (hist. nat. III. 11.); ma da *Tolomeo* et da *Appiano Alessand.* nel I. lib. dell' hist. Salpia; la quale fu fatta da *Diomede*, secondo *Varrone*, ma secondo altri, da *Elfia Rodiano*. — Vedesi poi il lago di Adoria, nominato da *Plinio* nel 106. cap. del II. lib. Mandurium; et dal *Boccaccio* nel libro de i Laghi, Andurium, dal castello ivi vicino chiamato Andurio. — Caminando piu avanti si ritrova il fiume Candilare, talmente da gl' habitatori nominato. Al mio parere è questo fiume col lago antidetto quei nominati da *Strabone*, quando dice, che fra Salpia et Siponte si vede la foce d'un gran lago con un fiume, assai sufficiente da navigare. — ὄχθαις] ὄχθης Par. K. — Δάρδανον] Δάρδανοι Par. G. — 1131. κούραι] *Potterus*: „Praedicat statuae suae asyli ius fore tribuendum, quo virgines a nuptiis liberae praestabantur.“ — παρθένιον] παρθένιον Par. FJ. Sane insolenter h. l. dictum est παρθένιον ζυγὸν pro παρθένης ζυγὸν, virginalē iugum pro eo, quod virginibus imponitur; quo virginis libertas coeretur. Sed hoc ex more suo fecit poeta, quo genitivos nominum substantivorum solet cum adiectivis indidem formatis commutare. Vid. supra ad v. 98. Neque cuicumque hodie ille genitivi usus, quem scimus latissime patere, ita impeditus videbitur, ut sanissimo loco velit coniectura mederi. Commemoranda tamen est *Valckenarii* sententia, qui ad *Eurip.* Hipp. v. 1425. haec adnotavit: „videtur difficultas non sine correctione superabilis in versu Lycophronis 1131. κούραι δὲ παρθένιον ἐκφυγεῖν ζυγὸν || διὰν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι. ex uno Cod. [intelligit Saldenianum] lectio adnotatur, δι' οὐ θέλουσι. non sane παρθένιον ἐκφυγεῖν ζυγὸν dixisse videtur Poeta, sed coniugii iugum declinare, vel conjugale vinculum; scripserat fortasse:

κούραι δὲ παντέλειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν
διὰν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι — “

In qua coniectura miramur *Valckenarium* non sensisse, quantum id, quod reponeret, vulgato et impeditius esset et insolentius. Tres autem *Muelleri* coniecturae, quibus hunc locum in adnotatione ten-

ται Par. A. ἀφανέει Par. C. σβεσθὲν αὐτὰρ ἐκ λανθανικῶ τῆς λήθης Vind. II. σβεσθὲν ἐκ Pal. 40.

1128. Ναὸν δέ μοι οἰκοδομήσουσιν οἱ Ἰταλοὶ ἀρχοί Par. A. οἱ κρείσσορες Par. C. τῶν Καλαβρῶν οἱ προέχοντες, πρώτοι Vind. II.

1129. Παρὰ ταῖς ὄχθαις τῆς Σάλπης, λίμνης, Ἰταλίας — καὶ οἱ τὴν Δάρδανον πόλιν Ἰταλίας Par. A. πο-

ταμὸς Ἰταλίας Par. C. ὄνομα λίμνης Vind. II. 1130. Κατοικοῦσι, τῆς λίμνης οἱ πλησιόχωροι, διουροὶ τῶν ναμάτων Par. A. Σάλπης πλησίον, πλησιόχωροι, γείτονες τῶν ναμάτων Vind. II. 1131. Αἱ κόραι δὲ τὸν πρόποντα τοῖς παρθένοις ἐκφυγεῖν γάμων Par. A. αἱ θυγατέρες τῶν Δαυνίων Par. B. περιφράζει τὴν παρθένιαν Par. C. αἱ κούραι τῶν

ὅταν θέλῃσι, νυμφίους ἀρνούμεναι,
τοὺς Ἐκτορείους ἡγλαϊσμένους κόμαις,
μορφῆς ἔχοντας σίφλον ἢ μῶμαρ γένους,
ἐμὸν περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας,

1135

tavit, profecto eiusmodi sunt, ut, qui viro honestissimo bene cupiunt, optare debeant, ut omnino silentio premantur. — 1132. *διαν*

θέλῃσι] *δι'* οὐ θέλουσι Par. BFH. *δι' ἂν* θέλουσιν Par. C. *δι' ἂν* θέλουσι Par. J. Vat. 1307. Pal. 40. *δι' οὐ* θέλῃσι Vind. II. inter lin.

1133. *Ἐκτορείους*] Sic Par. CHL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. *Ἐκτορείους* Par. ADEFGJK. Vind. II. IV. Neap. I. II. Vit. II. III. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. *Ἐκτορέους* Par. B. et Edit. Ald. in qua operae Cod. lectionem vitiosius etiam dederunt *Ἐκτορέους*. Nostra scribendi ratio probatur testimonio *Eustathii* ad *Iliad.* χ'. 401. p. 1276, 29. edit. Rom. *Pollucis* Onomast. II. 29. *ἐκαλεῖτο δὲ τις κοῦρὰ καὶ Ἐκτόρειος κόμη*. περὶ ἧς φησὶν *Ἀναξίλαος*.

τὴν Ἐκτόρειον τὴν ἐφ' ἡμέρον κόμην.

Τιμαῖος δὲ τὴν κοῦρὰν ταύτην προεστιάδαι μὲν δεῖν περὶ τὸ μέτωπον λέγει, περικεχυθῆναι δὲ τῇ τραχήλῳ. De hoc tonsurae genere vid. *Hadri. Iunium* de Coma cap. VI. p. 388. et *Petav.* ad Synes. p. 34. quem laudat *Thyrlitischius* apud *Muellerum*. *Onofrio Gargiulli* p. 76. haec adnotavit: „Il portare i capelli lunghi dietro la testa, e tosati sulla fronte è ciò, che chiamavasi *κόμη ἢ κοῦρὰ Ἐκτορεία*, chioma o tonditura Ettorea, perchè da Ettore usata. *Polieno*, *Strab.* lib. I. riferisce, che fu Teseo il primo ad introdurre questa moda, che perciò fu detta *θησῆς*, e che fu in seguito imitata dagli Abanti, i quali ὀπισθεν κομῶντες, chiomati di dietro, appellati sono da Omero. Veggasi ancora *Plutarco* nel Teseo [cap. 5.]. Passò tal costumanza colle Greche colonie in Italia; e quindi s'intende ciò, che dice *Esichio*: Ἐκτόρειοι κομηταί. Δαῦνιοι καὶ Πευκέτιοι, ἔχοντες τὴν ἀπ' Ἰλίου τοῖς ὤμοις περιεχυμένην τρίχα.“ Quae eadem habet etiam *Favorinus*, fol. 175. edit. Rom. — ἡγλαϊσμένους] ἡγλαισμέναι Par. A. — 1134. σίφλον] σίφλον Par. H. σίμφλον Par. B. Rehd. et Editt. Basil. I. et Steph. σίφλους Par. L. Vit. I. Ciz. (non σιμφλούς, ut adnotatum vides apud *Muellerum*). *Lycophronis* locum commemorat *Eustath.* ad *Iliad.* ξ. 142. p. 972, 30. edit. Rom. (T. III. p. 206, 15. edit. Lips.) *σῖπαλον τινὲς φασὶ τὸν εἰδεχθῆναι* παρὰ δὲ *Λυκόφρονι* σίφλον κεῖται τὸ τοιοῦτον, συγκοπή καὶ τροπή τοῦ ψιλοῦ πῖ εἰς δασύ τὸ πῖ. *Suidas*: σίφλος μῶμος, ὑβόλος, μέμψις. Cf. etiam *Schol.* ad *Apoll. Rhod.* I. 204. — μῶμαρ] Vid. *Eustath.* ad *Iliad.* α'. 576. p. 154, 45. edit. Rom. (T. I. p. 126, 30. edit.

Lips.) — 1135. περιπτύξουσιν] περιπτύξουσιν Par. A. περιπτύξωσιν Vit. I.

Δαυνίων τὴν παρθενίαν περιφραστῶς Vind. II. ἡγῶν τὸν γάμον Pal. 40. 1132. Ὅποιαν θέλωσιν, τοὺς νυμφίους ἀρνούμεναι Par. A. γρ. δι' οὐ θέλωσι — καταλλασσόμεναι Vind. II. ἀνδρας Pal. 40. 1133. Ἐκτορος ἡ κόμη, εἶδος κεκαλλωπισμένης τριχὸς· κόμη τις λέγεται, ἣ τὰ ὀπισθεν καθεμμένα, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα ἔχει Par. A. — ὠραῖζόμενους Par. C. μακραις κατὰ τὰ

ὀπισθεν — μὴ λελαμπτυσμέναις Vind. II.

1134. Μορφῆς ἔχοντας μομφήν, ἢ γένους ψόγον καὶ μῶμον Par. A. σῖνον (leg. σῖνος) ψόγον Par. C. δυσμορφίαν, μῶμον Vind. II. ψεκτον — ἀγένηται Pal. 40.

1135. Τὸ ἐμὸν ἀσπασονται καὶ περιλαβοῦσιν ταῖς χερσὶν εἰδῶλον, ξανόν Par. A. ἀσπασονται, ἀγκαλίσονται ἀγκάλαις εἰδῶλον Vind. II.

ἄλλαρ μέγιστον κτῶμεναι νυμφευμάτων,
Ἐριννύων ἐσθῆτα καὶ ῥέθους βαφὰς
πεπαμέναι θρόνοισι φαρμακτηρίοις.

1136. *Canterus*: „adumbravit illud *Euripidis* ex *Hippolyto* [v. 1427.] πένθη μέγιστα δακρύων καρποῦνται. Multa quidem habet hic poeta ex *Euripide* atque etiam *Sophocle* sumta hemistichia: sed nobis omnia annotare non libet. “Nec omnino tanti est, talia, sensu hoc est, inutili diligentia conquirere. Nihil enim in his animadvertimus, nisi fortuitam aliquam numerorum utriusque versus aequabilitatem.

1137. Ἐριννύων] Ἐρινύων Vind. II. Pal. 40. et Edit. Basil. I. — ἐσθῆτα] nigra et ferali veste, qualis est *Furiarum*. Vid. *Aesch.* *Eum.* 332. et 353. (Well.) *Choeph.* 1036. ibiq. Gloss. Blomf. μελάμπελοι Ἐριννύες apud *Antipat. Sidon.* *Epigr.* 77. *Analect.* T. II. p. 27. — ῥέθους βαφὰς] βαφὴν Rehd. (in marg. βαφάς) medicamen, tincturam faciei. De hac propria sing. num. vocis ῥέθος significatione, vid. *Philém.* *Lex.* p. 109. *Eustath.* ad *Iliad.* π'. 856. p. 1090, 27. edit. Rom. (T. III. p. 362, 1. edit. Lips.) *Io. Tzetz.* *Exeges.* in *Iliad.* p. 120, 15. *Etym. M.* p. 701, 33. et *Herm.* ad *Soph. Antig.* 524. Adde *Nicandr.* *Alex.* v. 438. 456. *Ther.* 165. Interdum autem ῥέθος totum corpus significat; vid. supra v. 173. *Nicandr.* *Ther.* 721. et μαλαχὸν ῥέθος in *Epigr. Philodemi Anthol.* III. c. 12. p. 226. *Steph.* Quo autem colore virgines faciem fucaverint, docemur a *Timaeo* apud *Tzetzem*: αἱ τῶν Λαονίων γυναῖκες μέλαιναν ἐσθῆτα φοροῦσι, καὶ τὰς ὄψεις βάπτονται πὺρρῷ χρωματι, ὡς γησι Τίμαιος quocum consentiunt *Schol. min.* et *Paraph. Vatic.* Et sane hic rufus color cum atrata veste coniunctus aptissimus erat ad horrorem incutiendum. Vid. etiam *Boettigerum* in egregio libello, quem de *persona Furiati* (die *Furiemaske*) composuit; ubi p. 44—47. hunc quoque *Lycophronis* locum diligenter pertractatum invenies. *Miraberis* tamen, virum doctissimum levibus quibusdam argumentis adductum esse, ut *Furias Aeschyleas* etiam atrata facie in scenam prodiasse sibi persuaderet. Quod maxime abhorret ab illo pulcri sensu atque iudicio, quo certissimo duce Graecos scimus ex omni arte, quod turpe atque deformis videri posset, secrevisse et, si quando etiam horribilia fingerent, operam dedisse, ut haec quoque certis quibusdam artis finibus continerentur. In scena tragica autem vereor ut plus iis licitum esse visum fuerit, quam in reliqua arte. Ille enim foedissimus adspectus tantum abest, ut horrorem augeat, ut ridiculi quiddam habere videatur, qualis ille *Mercurius* apud *Callimachum* (*Hymn.* in *Dian.* v. 69.) σποδιῇ κεχρημένος αἰσθῇ. Illae autem μελαγχρῶτες *Ἐδμενίδες* apud *Euripidem* (*Orest.* v. 315. *Pors.*), quo loco nititur *Boettigeri* sententia, nihil amplius sunt quam μέλαιναί, a nigro vestitu sic appellatae. Saepe enim vis vocabuli χρῶς in tali compositione prorsus perit. Vide mihi, ne dubites, illum μελανοχρῶτα πορδμὸν apud *Eurip.* *Hec.* 1087. et χρυσοχρῶτα πλόκαμον in *Phoeniss.* v. 317. (*Pors.*) In eundem errorem delapsus est *Onofrio Gargiulii*, qui *Lycophronis* verba ita reddidit p. 77.:

Con verghe in man, quai furie, in nero panno

Arvolte, e denigrandosi le belle

Gote, il mio simulacro abbracceranno.

1138. πεπαμέναι] πεπαρμέναι Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. πεπαμέ-

1136. Ἀνάμιν ἢ βοήθειαν κτῶμεναι νυμφευμάτων Par. A. βοήθειαν — ὥστε μὴ γαμηθῆναι Vind. II. σώματος εἰδωλον Vind. II.

1137. Τὴν τῶν Ἐριννύων ἐσθῆτα, τὴν φαιάν, καὶ τὴν μέλαιναν, καὶ τοῖς βαπτηρίοις τοῖς πυρρῶς, τοῖς

κείναις ἐγὼ θηναίων ἄφροitos θαῖ
φαβδηφόροις γυναιξίν αὐδηθήσασμαι. 1140

Πένθος δὲ πολλαῖς παρθένων τητωμέναις
τυῖζω γυναιξίν αἰθίς, αἱ στρατηλάτην
ἀθεσμούλεκτρον, Κύπριδος ληστήν θαῖς,
δαρὸν στένουσαι, κλῆρον εἰς ἀκάρσιον
πέμπουσι παῖδας ἐστερημένας γάμων. 1145
Λάρυμνα, καὶ Σπερχεῖ, καὶ Βοάγριε,

να Rehd. — 1139. ἄφροitos] ἄφροτον Par. HK. — 1140. φαβδηφόροις] Vid. Boettig. l. l. p. 42. Cf. Strab. III. p. 175. (T. I. p. 469. edit. Tzsch.) τὰς δ' ἄλλας [Cassiterides insulas, quarum una deserta est] οἰκοῦσιν ἄνθρωποι μελάνχλιανοι, ποθήρεις ἐνδευνκότες τοὺς χιτώνας, ἐρωσμένοι περὶ τὰ στήνα, μετὰ ῥά βδων περιπατοῦντες, ὅμοιοι ταῖς τραγικαῖς Ἰοιναῖς. Quae leguntur etiam apud Eustath. ad Dion. Perieg. v. 561. p. 215, 6. edit. Bernh. — 1141. πένθος] Vit. III. in Schol. πένθους. — τητωμέναις] τιμώμενος Par. A. — 1143. ἀθεσμούλεκτρον] ἀθεσμούλεκτρον Par. AH. Neap. III. — 1144. εἰς] ἐς Pal. 40. κλῆρον ἀνέροσιον dicit hostilem terram, Troianam. Hesych. ἀνάρσιον ἀνάρσιοι, πολέμιοι ἀπὸ τοῦ μὴ συνηρμοσθῆναι τοῖς ἡέσειν. Cf. Etym. M. p. 98, 51. Eustath. ad Iliad. ω'. 365. p. 1354, 59. edit. Rom. coll. Odys. x'. 459. Vid. etiam Blomf. Glossar. ad Aesch. Agam. v. 494. et adde Tryphiod. v. 285. et 376. — De his virginibus, per mille annos ad expiandum Aiacis scelus a Locrensisbus Troiam missis vid. Strab. XIII. p. 600. (T. V. p. 344. edit. Tzsch.) Polyb. XII. c. 5, 7. Alia veterum testimonia invenies apud Kusterum ad Suid. v. ποιή, et Muellerum in Hist. Graec. Civit. T. I. p. 167. Vid. etiam Meineckium ad Euphor. fragm. p. 23 sq. 1146. Λάρυμνα] Vid. Paus. IX. 23, 7. Strab. IX. p. 406. (T. III. p. 425. edit. Tzsch.) — Σπερχεῖ] Sic accuratiores libri ex regula. Vid. Arcad. de Acc. p. 44, 20. Σπερχεῖ Par. G. Vind. IV. et Edit. praeter Basil. I. omnes. Σπερχεῖ Vit. III. — Βοάγριε] Βοάγρια (in marg. Βοάγρια) Rehd. Paus. V. 22, 4. Strab. IX. p. 426. (T. III. p. 532. ed. Tzsch.) Eustath. ad Iliad. β'. 533. p. 277, 46. edit. Rom. (T. I. p. 225, 8. edit. Lips.).

ποικίλως κατεσκευασμένους φαρμά-
χοις Par. A. βάμμασι βαπτικοῖς
Par. C. ἐχούται, βεραιμμένα, ἐνδυ-
σάμεναι — χρώμασι βαπτικοῖς Vind.
II. 1139. Ἐλύναις δ' ἐγὼ ἐπὶ
πολὺν χρόνον ἢ ἄρδατος θαῖ Par.
A. ταῖς κόραις Pal. 40.
1140. Ταῖς θυροφόροις γυναιξίν
φωγηθήσασμαι Par. A. κηρυχθήσο-
μαι Par. B. 1141. Πολλαῖς δὲ
θῆρον παρθένων στερισκομέναις
Par. A. Λοκρίαι — τῶν θυγατέρων
δηλαδὴ Par. C. 1142. Κατασκευ-
άσω γυναιξίν αὐτόδι, αἱ τὸν Ἀλα-
γὰ τὸν Λοκρὸν Par. A. ποιήσω Par.
C. ὕστερον* κοῦραι τὸν Ἀλαγὰ τὸν
Λοκρὸν Vind. II. Λοκρίδες Pal. 40.
1143. Τὸν ἀθέσμως αὐτῇ μινέ-
ναι, τῆς Ἀφροδίτης τῆς θαῖς τὸν
ληστήν καὶ ἄρπαγα καὶ βιαστήν Par.
A. τὰ Ἀφροδίσια τοῦ γάμου — ἄρ-
παγα Par. C. κακόγαμον, τοῦ τῆς
παρθενίας γάμου — ἄρπαγα —
Ἀφροδίτης Vind. II. ἀσεβεῖς μῆξεις
ποιοῦμενον — τοῦ γάμου ἄρπαγα
Pal. 40. 1144. Μακρὸν στενάζου-
σαι — εἰς τὸν ἀνάρμοστον καὶ ἐχθρὸν
καὶ βλαβερὸν κλῆρον Par. A. λῆχος
εἰσχρόν, ἀνάρμοστον Par. C. ἐπι-
πολύ — χῶρον, λῆχρον — πολέ-
μιον, ἀνάρμοστον Vind. II. λῆχος
μισητόν Pal. 40. 1145. Τὰς παῖ-
δας πέμπουσιν γάμων ἐστερημένας
Par. A. ἤγουν παρθένους δύο Par.
C. τὰς παρθένους Pal. 40.
1146. Πόλις Κολυίδος, Λοκρίδος
— ποταμὸς Θεσσαλίας, Ὀμηρος*
Σπερχεῖ, ἄλλως σοὶ γε πατρί ηἰρή-

καὶ Κύνε, καὶ Σαρφρατα, καὶ Φαλωριάς,
καὶ Ναρούκειον ὄσιν, καὶ Θρονίτιδας
Λοκρῶν ἀγνυαί, καὶ Πυρρανθιοὶ νάπαι,
καὶ πᾶς Ὀδοιδόκειος Ἰλέως δόμος, 1150
ὁμεις ἐμῶν ἑκατὶ δυσσεβῶν γάμων,
ποινὰς Γυγαία τίσει Ἀγρίσκα θεᾷ,

1147. Κύνε] Κύνε Par. G. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Κωὲ Par. K. Vid. Mueller. ad h. l. — Φαλωριάς] Φαλωρίας Par. G. Vit. I. II. III. Ciz. Φαλωρία Pal. 40. Rehd. Vid. Steph. Byz. v. Φαλωριάς et Φαλωρη.

1148. Ναρούκειον] Sic Par. ABCEFHJ. Neap. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. Ναρούκειον Par. D. Ναρούκειαν Par. GK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ναρούκειον Par. L. Vit. I. Ciz. Steph. Byz. Νάρυξ, πόλις Λοκρίδος, θηλυκῶς λεγομένη. τινὲς δὲ Ναρούκειον τὴν πόλιν φασίν, ἐξ ἧς Ἰλιάς· ὁ πολίτης Ναρούκιος καὶ Ναρούκία, καὶ οὐδετέρως. λέγεται καὶ Ναρούξη, καὶ Ναρούκίος [καὶ] θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. Cf. Strab. IX. p. 425. (T. III. p. 549. edit. Tzsch.) ubi corrige Ναρούκλου. Suid. v. Νάρυξ, ubi pro Ναρούκίων reponere Ναρούκειον.

1149. Πυρρανθιοὶ νάπαι] Sic libri sine ulla diversitate omnes. Memorabili tamen varietate Stephanus Byzantinus: Πυρρανθα, πόλις Λοκρίδος· ἀπὸ Πύρωνος. Λοκρῶν ἀγνυαί καὶ Πυρρανθαῖαι νάπαι. Quae verba in Codd. Parisinis nr. 1412. et 1413. vitiosissime scripta sunt: Λοκρῶν καὶ Πυρρανθαῖοι νάπαι.

1150. Ἰλέως] Par. ACDFHJ. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. Ἰλέως Par. BEL. Vit. I. (in quo tamen ab alia manu ὁ additum est) et Edit. Basil. I. Ἰλέως Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. Οἰλέως Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Ciz. Quam lectionem iam Canterus e conjectura proposuerat. At post egregiam Hermanni disquisitionem in libro de emend. rat. graec. gramm. p. 41 sq., nemo hodie, opinor, hanc insolentiorē formam Lycophroni eripiet. — 1152. Γυγαία] Γοι-

γαία Par. A. Γυγαία Vind. IV. Γυγαία Par. C. συγαία Par. D. cum glossa σκοτεινῇ. — τίσει] Par. ADFGHJK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III.

Pal. 40. et Editt. Ald. et Sebast. τίσει^{αι} Vit. I. τίσειθ^{αι} Par. B. τίσειθ^{αι} Rehd. τίσαι^{αι} Par. EL. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. et Edit. Basil. I. τίσαι^{αι} Par. C. τί σεαί^{αι} (sic) Ciz. mira scribae imperitia. τίσει^{αι} reliquae Editt. omnes. Poeta primam huius verbi syllabam Epicorum more produxit. — Ἀγρίσκα] Ἀγρίσκα Par. G. Vind. IV. Vit. III. Ἀγρίσκα Par. K.

σατο (II. ψ. 144.) — ποταμὸς Λοκρίδος Par. A. Λάρισσα, Σκλαμβρία — ποταμὸς Λοκρίδος Par. C.

1147. Πόλις Λοκρίδος ἀμφοτέραι — πόλις Λοκρίδος Par. A.

1148. Καὶ πόλις Λοκρίδος — καὶ πόλις Λοκρίδος Par. A. λαμπρόν (sic) — πόλις Λοκρῶν Vind. II.

1149. Αἱ τῶν Λοκρῶν ἀγοραί (sic) — καὶ ὄρους Θεσσαλίας οἱ σύμφυτοι τόποι Par. A. Ἰλύρον (sic) ὄρος Λοκρίδος Par. B. τῶν — αἱ ὁδοί —

ὄρος Λοκρίδος Vind. II. ὄρος Πύρωνος Pal. 40. 1150. Καὶ πᾶς ὁ τοῦ Ὀδοιδόκου, πατὴρ Οἰλέως, πάππου Ἀτάντος — ὁ τοῦ Οἰλέως οἶκος Par. A. 1151. Ὑμεῖς χάριν τῶν ἐμῶν δυσσεβῶν γάμων Par. A. ἀσεβῶν Pal. 40. 1152. Τιμωρίας τῇ Ἀθηνᾷ· Γυγαία καὶ Ἀγρίσκα ἐπώνυμα Ἀθηνᾶς — ἀποτίσετε Par. A. ἀποδόσετε Par. C. Ἀρχαίᾳ Ἀθηνᾷ Pal. 40.

τὸν χιλιῶρον τὰς ἀνυμφεύτους χρόνον
 πάλου βραβείαις γηροβοσκοῦσαι κόρας.
 αἷς ἀκτῆριστος ἐν ξένη ξέναις τάφος 1155
 ψάμμω κλύδωνος λυπρὸς ἐκκλυσθήσεται,
 ὅταν ἀκάρποις γυῖα συμπλέξας φυτοῖς
 Ἥφαιστος εἰς θάλασσαν ἐκβράσῃ σποδὸν

1153. χρόνον] χρόνους Ciz. χρόνους Vind. IV. — 1154. γηροβοσκοῦ-
 σαι] γηροβοσκοῦσαι Neap. III. Non educantes solum, ut Canterus ven-
 tit, sed ad senectutem usque publice nutriendas. Nam quum oraculo an-
 num esset, ut per mille deinceps annos semper duae virgines Iliensi
 Minervae a Loerensibus mitterentur et, si utraque alterave ex his mori
 tua esset, aliae statim in eius locum sufficerentur: verisimile est Le-
 cros, ut statim haberent, quas mitterent, duas semper virgines sorte
 lectas ad hanc rem publico sumtu aluisse. — κόρας] κόραν Par. L.
 (cum glossa τὴν Ἀθηνῶν) et Vit. I. — 1155. αἷς] ὡς Par. K. — ἐν ξένη
 ξέναις] Sic Par. BCDFHJ. Neap. I. III. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Editi

omnea. ἐν ξένη ξένος Par. AL. Vit. I. Ciz. ἐν ξένη ξένος Neap. II,
 Vind. II. Vit. II. ἐν ξένη ξείνος Par. E. ἐν ξένους ξένος Par. K. Vind. IV.

Vit. III. ἐν ξένους ξένος Par. G. ἐν ξένη ξένος Rehd. Vulgatam retineo,
 quum nihil in ea desiderem. Praeterea ξέναις compendiose in libris ξεῖ
 scribi, ξένος autem per ξέν vel ξέν indicari notum est; elige, in utro

praeclivior sit ad errorem via. — 1156. λυπρὸς] λυπρὰν Vit. III. — ἐκ-
 κλυσθήσεται] Par. EFGHL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit.
 I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. ἐκκλυσθήσεται Par. C. ἐκλυσθήσεται Par.
 ABDJK. ἐκκλυσθήσεται sola Edit. Basil. I. Reliquae omnes ἐκλυθήσεται.

1157. συμπλέξας] συμπλέξει Ciz. — φυτοῖς] φυτὸν Rehd.

1158. εἰς] ἐς Vit. I. Haec vox deest in Cod. Ciz. — ἐκβράσῃ] Par.
 CFJ. Vat. 1307. Neap. III. Vind. IV. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editi.
 Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ἐκβράσσει Par. A.
 ἐκβράσῃ Par. BDEGHL. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. III. et Editi. Ba-
 sil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ἐκβράσει Par. K.

1153. Τὸν χιλιετῆ· ὦρος γὰρ ὁ
 ἐνιαυτός· Ὀμηρος· ἀλείφεται ἐν-
 νεώροιο (II. 5. 351.) Par. A. τὰς
 παρθένους Par. C. τὸν χιλιετῆ· ὦ-
 ρος ὁ ἐνιαυτός· κακοθυμεινέτους
 Vind. II. κατὰ χιλιετόν· παρθέ-
 νους Par. 40.

1154. Πάλος ὁ κλῆρος· κλήρω
 γὰρ ἐστὲλλοντό· ὡς καὶ Ὀμηρος·
 — τὰς κόρας γηροβοσκοῦσαι Par. A.
 παροχαῖς — τρέφουσαι Par. C. κλή-
 ρον παροχαῖς — τρέφουσαι Pal. 40.

1155. Αἷς τισιν ἄταρος ἐν ἀλλοτρίᾳ
 ταῖς ξέναις ὁ τάφος Par. A. Τέ-
 μαιος ἰστροῦ, διὰ αἱ παραγενό-
 μεναι παρθένοι ἐδοῦλεον ἐν τῷ ἱε-
 ρῷ τῆς Ἀθηνῆς, δυὼν οὐδῶν· εἰ δέ

τις ἀποθάνοι ἐτέραν παραγίγνεσθαι
 ἀντ' αὐτῆς· ἐκείνην δὲ οὐ θάπτεσθαι
 ὑπὸ τῶν Τρώων, ἀλλὰ καλεσθαι ἀγρό-
 οῖς ξύλοις, καὶ τὰ ὅσα αὐτῆς ὀλίπε-
 σθαι εἰς θάλασσαν Vat. 1307. —
 κόρας ἄταρος — Λαοκρόν Vind. II.

1156. Τῇ ψάμμῳ τοῦ κλύδωνος
 ὁ λυπρὸς ἀφανισθήσεται Par. A.
 θαλάσσης Par. C. ὑπὸ τοῦ —
 καταποτισθήσεται, ἀφανισθήσεται
 Vind. II. θαλάσσης — φηθήσεται
 Pal. 40.

1157. Ὅταν καὶ τὰ μέλη
 τοῖς ἀγροῖς συμπλέξῃ ξύλοις Par. A.
 ἀγροῖς δένδροις, ξύλοις Par. C.

1158. Ἢ τοῦ πυρὸς οὐσα — εἰς
 τὴν θάλασσαν ἐκρίψει τὸν χούν
 Par. A. ῥέψῃ τέφραν Pal. 40.

τῆς ἐκ λόφων Τρώωνος ἐφθιτωμένης.

ἄλλαι δὲ νύκτωρ ταῖς θανουμέναις ἴσαι

1160

1159. Τρώωνος] Τρώωνος Vind. IV. Equidem non muto scripturam, licet valde blandiatur illud Scaligeri artificium, quo unius litteralae mutatione importunum montem (Τρώωνος) videmus in virginem (τρήωνος) transformari. Vertit enim:

cinerem procellis ventilabit Mulciber
columbae ab altis interemtuae montibus.

Placuit idem Cantero, qui tamen prudenter, ne in versione quidem, quicquam immutare ausus est. Tuetur etiam Potterus in adnotatione, vulgata tamen lectione in textu relicta: „Τρώωνος, columbae, qua voce designat Poeta puellam Locrensem; familiare enim est ab animalibus omnibus, praesertim vero innoxiiis, deumere εὐφημισμούς, eorumque appellationibus homines afficere: hinc toties audimus χελιδόνας, σκύλακας, πελειώδας, graculos, turturas etc.“ Godofredus autem Reichardus, qui praeter praefationem docte et eleganter scriptam, admodum pauca in edendo Lycophrone promeruit, h. l. eo erroris delapsus est, ut in nomine Traron interfectae cuiusdam puellae nomen agnosceret. Quod refutare velle paene puerile esset. Fluctuat ut denique, ut solet, Muellerus; in fine autem adnotationis violentius medellae genus, quam ab eo exspectaveris, meditari videtur: „Ceterum tenendum est, inquit, hoc versiculo plane omisso sensum reliquorum verborum sibi bene constare, servato autem omnia turbari atque obscurari.“ Quod scribens fortasse non meminerat, obscuritatem huius poematis arte et consilio quaesitam esse, ideoque tollendae obscuritatis causa neque mutandum esse quicquam in eo, neque rectendum. Et sane hoc obscurandi turbandique sensus artificium h. l. ita poetae cessit, ut multo facillius sit indicare, quae elus mens esse omnino non possit, quam quid sibi voluerit, certa ratione expedire. Quod longe nunquam facilius foret, si Timaei locus, quo fortasse unus est Lycophron, integer ex antiquioribus Scholiis a Tzetza aervatus esset. Hoc unum tamen videre mihi videor, rectissime ab antiquo Scholiasta montem sive promontorium illud Troianae regionis, unde necatae puellae cineres in mare proiecerint Troiani, Traronem dici, sive ficto sive ficto nomine ita a poeta appellatum: πεμπομένης δὲ αὐτὰς προῦπαντῶντες οἱ Τρῶες, εἰ κατέσχον, ἀνέχουν, καὶ χυλόντες ἀκάρποι καὶ ἀγροῖς ἐὺλοῖς τὰ ὅσα αὐτῶν, ἀπὸ Τρῳάϊκος, ὄρους τῆς Τροίας, τὴν σποδὸν εἰς θάλασσαν ἐφθιπτόν, καὶ πάλιν οἱ Λοκροὶ ἐτέρας ἀπέσπλλον. Quod verum esse, iam dialectus nominis Τρώωνος nos admonet. Iunge igitur: ὅταν — Ἡρακλῆος τῆς ἐφθιτωμένης σποδὸν ἐκ λόφων Τρώωνος εἰς θάλασσαν ἐφθίσσῃ. Neque tamen negare ausim, talem verborum Synchysin durissimam esse; habet tamen, quo sese, in Lycophrone saltem, tueatur. Synchyses non minus impeditas invenies v. 84 sq. v. 144—146. v. 286 sq. v. 807 sq. v. 1172 sq. v. 1225. v. 1432—1433. — Praeterea vv. 1157—1159. memoriter citans Io. Tzetzes in Chiliad. V, 23, v. 740 sqq. dedit συμπλέξας χελιδόνες.

1160. ἴσαι] ἴσαι Par. CG. Vind. II. IV. Vit. I. III. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utr. et Sebast. ἴσαι Vit. II. duplici accentu. Meliores libri et Edit. Ald. cum reliquis recte ἴσαι. In corripienda huius vocis prima syllaba Lycophroni placuit Tragicorum morem sequi (vid. vv. 167. 271. 1213. 1302.), licet alioquin non abhorreat ab Epicorum usu.

1159. Τῆς ἐκ τῶν ἀκρῶν τοῦ Τροίας — Κλεοπάτρας Pal. 40.

ἀκρωτήριον Τροίας ἐφθαρμένης Par.

Α. ἐκ τῶν ὄρεων — ὄρος Τροίας —

ἐφθαρμένης Vind. II. ἀκρωτήριον

1160. Αἱ δὲ λοιπαὶ νύκτωρ ταῖς

ἀποδνησκοῦσας ἴσαι Par. Α. οἶον

τρέμουσαι Par. C. Ὅσαι γὰρ ἀπέ-

Σιδῶνος εἰς θυγατρὸς ἴσονται γῶας,
λαθραῖα κακκῆλευθα παπταλῶμεναι,
ἕως ἂν εἰσθρέξωσιν Ἀμφείρας δόμους
λιταῖς Σθένειαν ἰκέτιδες γονοῦμεναι.
θεᾶς δ' ὀφελτρεύσουσι κοσμοῦσαι πέδον, 1165

Cf. *Etym. M.* p. 477, 10. *Drac. Strat.* p. 49, 19. *Gregor. Corinth.* p. 302. ibiq. *Schaefer. Eustath.* ad *Iliad.* ε. 441. p. 569, 21. edit. Rom. (Tom. II. p. 44, 20. edit. Lips.) — 1161. Σιδῶνος] Sic Par. AG. (de reliquis Codd. Par. mihi nunc non constat) Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Reliquae Edit. Σιδῶνος. Sic etiam editum est apud *Steph. Byz.* v. Παλλήρη, et in *Phot. Bibl.* p. 132, h. 8. edit. Bekk. Vide tamen Schol. Par. ad v. 583. — 1162. κακκῆλευθα] κακέλευθα Par. A. Non inopia et inaccessa (ἐκκέλευθα), sed, devia (ἐκκέλευθα) quaelebant; occultas semitas, quibus clam praeceptes Troiam pervenirent. Sola Edit. Reich. recte κακκῆλευθα. reliquae κακκῆλευθα sine coronide. — παπταλῶμεναι] Sic Par. ABCDEFHJL. Neap. I. II. Vit. I. II. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus. πεπταλῶμενοι Par. GK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. πεπαλῶμενοι Vind. II. *Muellerus* emendat παπταλῶμεναι e *Glossa Hesychii*: παπταλῶν· περισκοπεῖν, ἐρευνᾶν· quae leguntur etiam apud *Favorin.* fol. 403. edit. Rom. Quae emendatio, si glossa sana est, certe non omni caret probabilitate. Equidem autem crediderim potius verbum παπταλῶν, quod significat anxie et rapide circumspicere, ita cum ITTAΩ, πταλῶ (Etym. M. p. 651, 12.), παπταλῶ cognatum esse, ut παμπαλῶν cum ΦAΩ, φαλῶ, παμπαλῶν (Etym. M. p. 650, 17.), et cum XAΩ, χαλῶν, καρχαλῶν. Neque tamen me fugit hoc ultimum etiam aliter derivari posse; vid. *Etym. M.* p. 482, 42. *Eustath.* ad *Iliad.* ε. 564. p. 823, 59. edit. Rom. (T. III. p. 363, 41. edit. Lips.)

1163. Ἀμφείρας] Ἀμψίρας Rehd. Hic versus in Par. C. in textu omissus, ab alia manu minio inter lineas insertus est.

1164. Σθένειαν] Ἀθηνᾶν Σθενιάδα commemorat *Pausan.* II. 30, 6. et II. 32, 5. Locos indicavit *Potterus*. — γονοῦμεναι] γονοῦμεναι Par. CFH. vv. 1163—1164. in Neap. III. post v. 1172. leguntur.

1165. ὀφελτρεύσουσι] Sic Par. AEGK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind.

II. IV. Vit. II. III. Ciz. Paraph. Vatic. ὀφελτρεύσωσι Par. L. Vit. I. Ciz. et Rehd. ὀφελτρεύσωσι Par. BDFHJ. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. I. et reliquae omnes. ὀφελτρεύσωσι Par. C. Recte monet *Muellerus* haec non cum ἕως ἂν coniungenda esse. Lectionem nostram tuetur etiam varietas, qua hic versus ab *Etymologo* p. 644, 1. et *Favorino* fol. 401. edit. Rom. laudatur: ὀφελτρεύω· ὀφελτρεύσουσι κοσμοῦσαι πέδον· Λυκόφρων· σημαίνει τὸ καλλυνούσιν. Quae glossa latet fortasse etiam in *Suidas*

δνησκον, τοσαῦτα εἰς Τρωάδα ἀπεστέλλοντο — ὁμοίαι Vind. II. κατὰ τὸν καιρὸν — ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Pal. 40.

1161. Τόπος ἐν Τροίᾳ ἢ Σιδῶν· ἀντὶ τοῦ, εἰς τὴν Τροίαν παραγενήσονται Par. A. τῆς Ποιτείας· ἡγουν εἰς τὸ Ποιτεῖον· ἀπὸ δὲ τοῦ Ποιτεῖον πᾶσαν τὴν Τροίαν ὁλοῖ Par. B.

1162. Σκοτεινὰ καὶ κακοκῆλευθα· τὸ γὰρ α καχὸν σημαίνει, ὡς τὸ ἄρπυιος — περισκοποῦσαι Par. A.

κακοκῆλευθα Par. B. κατὰ ὁδοῦς περισκοπεῖν Vind. II. κρυφίως, κατὰ τὰς ὁδοῦς Pal. 40.

1163. Μέγχις ἂν εἰσθρέξωσιν τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τοὺς οἴκους Par. A. εἰς ἑλθῶσιν τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τοὺς Vind. II.

1164. Προσευχαῖς τὴν Ἀθηνᾶν αἰκέτιδες παρακαλοῦσαι Par. A. δεητικῶς Pal. 40.

1165. Τῆς θεᾶς καλυνούσι τὸ ἔδαφος κοσμοῦσαι Par. A. σεραῶσονται;

δροσφ τε φοιβάσουσιν, ἀστεργῇ χόλον
 ἀστῶν φυγοῦσαι, πᾶς γὰρ Ἰλιεύς ἀνὴρ
 κόρας δοκεύσει, πέτρων ἐν χερσὶν ἔχων,
 ἢ φάσγανον κελαινόν, ἢ ταυροκτόνον
 στεφάνῳ κύβηλιν, ἢ Φαλακραίον κλάδον, 1170
 μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου.
 Δῆμος δ' ἀνατὶ τὸν κτανόντ' ἐπαινέσει,
 τεθμῷ χαράξας, τοῦτυλώβητον γένος.

verbis: ὀφελιστέουσι· κοσμοῦσι, καλλύνουσι. Cf. Hesych. v. ὀφελισμα et ὀφελιστον. Eustath. ad Odys. v. 149. p. 1887, 34. edit. Rom. (T. II. p. 231, 36. edit. Lips.) et 'Ez. Spanh. ad Callim. hymn. in Del. v. 225. p. 519 sq. — κοσμοῦσαι] κοσμεῖν Par. G. Vind. IV. Vit. III. 1166. φοιβάσουσιν] Par. AEG. Vat. 1307. Neap. III. Vind. II. IV. Vit.

II. III. Paraph. Vatic. φοιβάουσιν Par. K. et Ciz. φοιβάσωσιν Par. D. φοιβάσωσιν Par. BCFHJL. Vit. I. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes.

1168. κόρας] κόραις Par. C. — ἐν χερσὶν ἔχων] Comp. Eurip. Hec. 576. (Pors.) — 1170. στεφάνῳ] στεφάν Par. G. Vind. IV. Vit. III. —

κύβηλιν] securim. κύβηλην Vit. III. Hesych. κυβηλῆς, μάκαιρα· ἄμεινον δὲ πέλεκυς, ὃ τὰς βούς καταβάλλουσι. Cf. Phot. Lex. h. v. ubi corrige ἢ — τραχηλοκοποῦσι. Polluc. Onom. X. 104. p. 1281. ibiq. Interpp. De accentu vocis vid. Arcad. de Acc. p. 31, 12. — Φαλακραίον Par. H vitiose. Hic versus legitur apud Steph. Byz. v. Φαλακράν. ubi inepte in Cod. Par. 1412. scriptum est κεφαλακράιον κλάδον.

1171. κορέσσαι] κορέσαι Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. κορεῖσαι Par. B. — χεῖρα διψῶσαν φόνου] Comparandus est Soph. Aiac. v. 50., quem locum fortasse imitatus est Lycophron.

1172. ἀνατὶ] ἀνατὶ Par. A. ἀνατῆ Vit. I. ἀνατῆ Ciz. Synchysis horum verborum ita solvenda est: δῆμος δὲ τὸν τὸ ἐπιλώβητον γένος κτανόντα ἐπαινέσει, τεθμῷ χαράξας ἀνατῆ scil. hoc civibus licitum esse.

καλυνουσι — τὸ ἔδαφος, τὸν ναὸν Vind. II. 1166. τῷ ὕδατι καθα-

ρὸν ποιήσωσιν — τὴν ἀστεργῇ δρο-
 γήν Par. A. καθαρίσωσι — ἀκατά-
 πυστον δρογῇ Par. B. ὅδατι πλυ-
 νοῦσι, καθαρὸν ποιήσουσι· φρεῖος
 δὲ ἀλληγορικῶς τὸ ὕδωρ Par. C. γε-
 λοκαλοῦσιν, καθαροποιήσουσιν —
 ἀκατάπυστον Vind. II. ἄμιλον Pal. 40.

1167. Τῶν πολιτῶν φυγοῦ-
 σαι — πᾶς γὰρ ἀνὴρ Ἰλιεύς· ἦγουν
 Τρώες, ὁ δὲ Ἰάκω Par. A. Τρώων
 Par. C. 1168. Τὰς κόρας ἐπιτη-
 ρήσει, ὑποδέξεται, σκοπήσει, ἄλθον
 ἐν ταῖς χερσὶ κρατῶν Par. A.

1169. Ἡ ξίφος δὲν καὶ μέλαν, ἢ
 ταυροκτόνον Par. A. οἱ τὸ παλαιὸν
 πελέκει τοὺς βόας ἐσφαττον Vind. II.
 et Pal. 40. 1170. Ἰσχυρὸν πέλε-

κυν· κύβηλις, πέλεκυς ἢ κλάδον
 ἀπὸ Φαλακραίον φόνου Par. A. Φα-
 λάκρα ἐστὶν ὄρος, ἀφ' οὗ τὰ δόρα-

τα εἶχον οἱ Τρώες Par. B. ῥάβδον
 Pal. 40. 1171. Ἐπιθυμῶν κορέσ-

σαι τὴν χεῖρα, τὴν διψῶσαν φόνου
 Par. A. αἱμάτων χορεύεται Par. C.
 ἐπιθυμῶν ἐμπλήσει Vind. II.

1172. Ὁ δῆμος ἀνὲν αἵτης καὶ βλάβης καὶ κινδύνου τὸν ἀναιρούμενα
 ἐπαινέσει Par. A. ὁ ὄχλος τῶν Τρώων
 δηλοῦσι· νόμος δ' ἐστὶ τὸν φόνον ἐρ-
 χασιμέμενον ἢ κολάζειν, ἢ φρεῖν·
 ὅδε τὸν ἀντίον· ἀντὶ γὰρ τῆς φόνου
 κολάσεως μέλλουσι αὐτὸν ἐπαινέειν
 Par. B. ἦγουν τῶν Τρώων — χωρὶς
 βλάβης Vind. II. 1173. τῷ δε-

σπλάσματι χαράξας, καὶ τῷ νόμῳ
 νόμιμον ποιήσας, τὸ ἀλώβητον
 γένος Par. A. νόμῳ — ἐσφάττοντες
 Par. C. ἐν νόμῳ ποιήσας, γράφας
 τὸ λελησμένον, τὸ ἐσφάττον γένος
 τῶν Λοκρῶν Vind. II. ἐν νόμῳ τοῦ-
 το γράφας, ἦγουν τὰς Λοκρίδας
 Pal. 40.

Ἦ μητερ, ὧ δύνμητερ, οὐδὲ σὸν κλέος
 ἄπυστον ἔσται, Περσέως δὲ παρθένος 1175
 Βριμὴ Τρίμορφος θήσεται δ' ἐπωπίδα
 κλαγγαῖσι ταρμύσσουσιν ἐννύχοις βροτοῦς,
 ὅσοι μεδούσης Στρυμόνος Ζηρινθίας
 δαίχληα μὴ σέβουσι λαρπαδουχίαις,

1175. ἄπυστον] ἄπυστον Par. A. — 1176. Βριμὴ] Vid. Etym. M. p. 213, 49. — ἐπωπίδα] pedisequum. Sic cum aspero spiritu Neap. II. Vind. II. Vit. I. et Editt. Basil. I. et Pott. utrq. ἐπωπίδα Neap. I. III. Vind. IV. Vit. III. et reliquae editiones. Ἐπωπίδα Vit. II. De libris Parisinis nunc non habeo, quod certo dicam. Etym. M. p. 368, 32. ἐπωπίδα· εἰ μὲν δαύνεται, σημαίνει τὴν ἀκόλουθον· εἰ δὲ ψιλούται, τὴν ἐπίσκοπον, διὰ τοὺς ὀπας· Ἀνκόφρων. ἐκ τοῦ ἔπω, ἐπωπίδες αἱ θεραπαινίδες. Cf. Hesych. v. ἐπωπίδες. — In Neap. III. omissum est δ'.

1177. ταρμύσσουσιν] Legebatur ταρβήσσουσιν vel ταρβήσσουσιν. At certam medelam iam dudum indicaverat Bentley ad Horat. Carm. h. 3, 18.: „Etymologus: ταρμύσσειν, τὸ φοβεῖν· ὡς Ἀνκόφρων. Nota, hoc ex Lycophrone citari. At apud illum hodie legitur, v. 1177. κλαγγαῖσι ταρβήσσουσιν ἐννύχοις βροτοῦς. Restituendum vero, vel Etymologi auctoritate, ταρμύσσουσιν, ut et scriptus codex etiam exhibet.“ Quod verissime monitum esse a Viro immortalis, nunc demum librorum testimonio comprobatur. ταρμύσσουσιν praebeant Par. A. et Neap. III. et eandem lectionem, levi tamen vitio inquinatam, Par. BF. Pal. 40. et Rehd. ταρβήσσουσιν exhibentes; ταρβήσσουσιν Par. H. ταρβήσσουσιν Par. CDEGJKL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs, utrq. et Reich. ταρβήσσουσιν Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Vid. etiam Hesych. ταρμύσσειν· φοβηθῆναι. — 1178. Ζηρινθίας] Ζηρινθίας Ciz.

1179. δαίχληα] Vid. Etym. M. p. 260, 28. Hesych. v. δαίχλον, et Eustath. ad Iliad. λ'. 781. p. 884, 23. edit. Rom. (T. III. p. 86, 15. edit. Lips.) — σέβουσι] σέβωσι Par. AEG. Vind. H. IV. Vit. II. III. et Ms. Canteri.

1174. Περὶ Ἑκάτης· ὧ μητερ, ὧ καχόμητερ, οὐδὲ τὴν σὸν δόξαν Par. A. 1175. Ἀνάκυστον ἔσται· Περσέως λέγει· ἀπὸ Περσέως γὰρ καὶ Ἀστερίας Par. A. ὑπάρξει — τοῦ Πέρσου Par. C. ἡ Ἑκάτη· ὁ γὰρ Ἡσίοδος (Theog. 4094.) Περσέως καὶ Ἀστερίας γενεαλογεῖ αὐτὴν· Τρίμορφος δὲ, τρικεφάλαιος· ἡ παρ' ὅσων μετέχει οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ ἔδου· ἐπωπίδα δὲ, εἰ μὲν δαίνετο, τὴν ἀκόλουθον· εἰ δὲ ψιλός, τὴν ἐπίσκοπον, διὰ τὰς ὀπας Vat. 1307. ἀνήκουστον, μὴ ἀκούμενον — ἡ θυγάτηρ, ἡ Ἑκάτη Vind. II. τοῦ Πέρσου Pal. 40. 1176. Ἡ τρικεφάλος Ἑκάτη, παρὰ τὸ βριμώσθαι· ποιήσει σε ἀκόλουθον· ἡ ἐπίσκοπον Par. A. διὰ τὸ ἐμφορησασθαι τῷ Ἑρμῇ — οὐρανοῦ γὰρ καὶ γῆς καὶ ἔδου μετέχει — ὁπαδόν,

ἀκόλουθον, ἐπειδὴ πύων γέγονεν Par. C. ἐπίθετον Ἑκάτης — τρικεφάλος — ποιήσει ἀκόλουθον Vind. II.

1177. Ταῖς ὑλακαῖς ἐκφοβοῦσαν ταῖς νυκτεριναῖς τοὺς ἀνθρώπους Par. A. ὑλακαῖς — ἐκφοβοῦσαν Par. C. βοαῖς, ἤχοις ἐκφοβήσαντα — νυκτερινοῖς Vind. II.

1178. Ὅσοι τῆς βασιλείας Ἑκάτης τῆς Θράκης — τῆς Ἑκάτης Par. A. ἀπὸ τῆς βασιλείας — πόλις Θράκης Par. C. Ἑκάτης βασιλευούσης· Μέδουσα ἡ Ἑκάτη ἐν Θράκῃ ἐτιμᾶτο — τῆς Θρακικῆς Vind. II.

1179. Τὰ ζῷα καὶ ἀγάλματα μὴ τιμῶσιν φρυκτωρίας ἢ λαμπάων Par. A. εἰκόνας — φρυκτωρίας Par. C. Φεραιάς, τὴν ἐν Φεραῖς τιμωμένην· καὶ Καλλιμαχος (Hymn. in Dian. 259.) Ἄρταμι Μουνιχίῃ, λμινάσχοπε, χαίρει Φεραιή· ἡ αὐτὴ δὲ δηλονότι τῇ Ἀρτα-

θύσθλοισι φεράσαν εξακεύμενοι θεῶν. 1180

ψευδήριον δὲ νησιωτικὸς στόνος

Πάχυνος ἔξει σεμνὸν ἔξ' οὐκείραν,

ταῖς δεσποταῖς ἀλέγκαις ὠγκωμένον

δείθρων Ἐλώρου πρόσθεν ἑκπερισμένης

ὅς δὴ παρ' ἀκταῖς τλήμονος ῥανεῖ χόας, 1185

τριάχενος μήνιμα δαιμαίνων θεᾶς,

λευστήρα πρῶτον οὐνεκεν ῥήψας πέτρον

1180. εξακεύμενοι] εξακεύμενοι Par. A. Neap. III. εξακεύμενοι Par. C.

1181. δὲ] Par. ACDEFGJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utr. et Sebast. τοὶ Par. HK. et Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utr. et Reich. Particula omissa est in Par. B. Ad στόνον adscriptum est in Par. L. ἡ στεναγμοῦ ἄγιος. — 1182. σεμνὸν] σεμνὸν Par. CDGK. Vit. III. et sola Edit. Basil. I. — 1183. δεσποταῖς Par. L. — ὠγκωμένον Par. A.

1184. δείθρων] δείθρον Vind. IV. et Ciz. — ἑκπερισμένης] ἑκπερισμένη ex uno Cod. dedit Sebastianus. — 1185. τλήμονος] τλήμονι Rehd. τλήμονι Par. B. et Editt. Basil. I. et Sebast. Ceterum transpositioni versuum, quam Canterus h. l. in versione tentavit, ut v. 1185. priori antecederet, libri mei omnes cum Paraphr. Vatic. refragantur; neque ea sensui apta videtur. Solus obsequutus est Reichardus. — 1187. λευστήρα] Etym. M. p. 561, 52. λευστήρα, τὸν λιθοβόλον. Λυκόφρων. Vid. etiam Zonar. h. v. et Blomf. Gloss. ad Aesch. Sept. v. 183. — πρῶτον] πρῶτος Par. A. et Vat. 1307. — οὐνεκεν] Sic Par. AK. et Vat. 1307. sed hi omnes cum levi spiritu οὐνεκεν. Vid. supra ad v. 864. οὐνεκα Par. G. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Basil. I. Reliqui libri et Editt. omnes οὐνεκα. — πέτρον] πέτραν sola Edit. Basil. I.

μίδι ἢ Ἑκάτη Vat. 1307. εἰδωλα, φαντάσματα, ξόανα Vind. II. θυσίαις, φωταγίαις Pal. 40.

1180. Κλάδος τὴν Ἑκάτην τὴν θεὰν ἐξευμενίζουσαι Par. A. τὴν ἐκ φεραῖς τιμωμένην Par. C. θυσίαις τὴν Ἑκάτην θεραπευόμενοι, ἐξευμενίζουσαι τὴν Ἑκάτην Vind. II. ἐκ φεραῖς τῆς Αἰόλου, καὶ Αἰὼς γενένηθεισαν Pal. 40. 1181. Κεκοτάφιον δὲ ὁ νησιωτικὸς, τῇ Ἑκάτῃ — νῦν τὸ ἀρχαῖον, ὡς εἰς δὲν λήγον Par. A. κεκοτάφιον τῆς Ἑκάτης δηλαδή — Σικελίος Par. C. κεκοτάφιόν σου ὁ Σικελίος — ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας Vind. II.

1182. Σεβάσμιον ἔξει τὸ ἀκρωτήριον Σικελίας ἐκ τῶν οὐνέων Par. A. σεσεβασμένον Par. B. ὁ καλούμενος — ἐκ δαιματισίων, ἀφροδισίων Par. C. ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας — σεβάσμιον — τὰ φαντάσματα Vind. II. 1183. Ταῖς ἀρχοντικαῖς χερσὶν ὑποδομήμενον Par. A.

οἰκοδομηθῆν, ὑμῶδεν Par. B. ταῖς τοῦ Ὀδυσσεὺς χερσὶν ὑποδομήμενον Vind. II. 1184. Ἐμπροσθεν τῶν δειθρῶν τοῦ Ἐλώρου, ποταμοῦ Σικελίας, τεθαμμένης Ὀμηρος πτεριοῖσι με δίοι Ἀχαιοί Par. A. ποταμοῦ Σικελίας — σοῦ τῆς Ἑκάτης ἐνταφιαζόμενης Vind. II.

1185. Ὅστις δὴ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς ταλαιπώρου τας ἐπὶ νεκρῶν χύσεις ῥανεῖ Par. A. ταῖς τοῦ Λάμψτος ποταμοῦ Ἰταλίας, ὡς φησι Φιλοξένος Par. C. Ὀδυσσεύς — τοῖς νεκροῖς σώμασι — τῆς Ἑκάτης χύσει σπονδὰς, πλησίων τῶν δειθρῶν τοῦ Ἐλώρου Vind. II. 1186. Τρι κεφάλου τῆς Ἑκάτης μήνιμα, ὀργὴν φοβούμενος τῆς θεᾶς Par. A. τῆς Ἑκάτης, ἣν ἂν Τρι κεφάλου εἶπεν, τὴν ὀργὴν φοβούμενος Vind. II.

1187. Πρώτος δὲ τὸν λίθον τὸν καταλευστήν — δῖοι τὸν λίθον ὀφίας Par. A. λιθοβόλον Par. C. λιθοβόλον Vind. II. λιθοβόλον πρῶ-

"Αἰδη κελαινῶν θυμάτων ἀπάρξεται.
 Σὺ δ', ὦ ξύννιπτε, πλείστον ἐξ ἐμῆς φρονός
 στερχθεῖς, μελόθρων ἔραα καὶ πάτρας ὄλης, 1190
 οὐκ εἰς κενὸν κρηπίδα φρονίσεις φόνον
 ταύρων, ἀνακτι τῶν Ὀφίωνος θρόνον
 πλείστας ἀπαρχὰς θυμάτων δοροῦναιρος.
 ἀλλ' ἄξειται σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα.
 τὴν ἐξόχως Γραικοῖσιν ἐξυμνημένην, 1195

1188. κελαινῶν] κελαινόν Par. A. — 1189. Σὺ δ'] σὺ δ' Vit. I. (non autem, ut Muebner indicavit, liber Cizensis. Hic enim in talibus non raro discedit a Vitebergensi I., pressius omnino sequens scripturam Cod. Padat. 158. apud Sebast. Sunt haec minutula quidem, sed ad indagandas Codd. familias non prorsus inutilia.) σὺ δ' etiam Edit. Basil. I. — 1191. κρηπίδα φρονίσεις] κρηπίδας αἰμάξεις Par. K.

1192. Ὀφίωνος] Ὀφίωνος Par. C. Vid. Potter. Annot. ad h. l.

1194. ἄξειται] ἔξειται Par. DG. Vind. II. IV. Vit. III. — γενεθλίαν πλάκα] πλάκην Par. G. Canterus: „Natalem Iovis terram dicit Thebas, ubi locus erat quidam Διὸς γονᾶ dictus, in quo Iupiter, secundum quosdam, natus est. Thebas quoque vocarunt Graeci quidam beatorum insulas, ut habet epigramma apud Herodotum:

ἴδ' εἶδ' ἐστὶν μακάρων νῆσοι, τόθι περ τὸν ἄριστον
 Ζῆνα θεῶν βασιλῆα Πῆγ τέκε τῆδ' ἐν χώρῳ.

Schol. Venet. ad Iliad. v. 1. οἱ γὰρ ἐν Βοιωτίᾳ Θηβαῖοι πιεζόμενοι πα-
 τοῖς ἐμινεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. χορηγὸς δὲ αὐτοῖς ἐδόθη παύσεσθαι
 τὰ δεινὰ, ἐὰν ἐξ Ὀφρυονίου τῆς Τρωάδος τὰ Ἔκτορος ὁστὰ διακομισθῶσιν
 εἰς τὸν παρ' αὐτοῖς καλούμενον τόπον Διὸς γονᾶς. οἱ δὲ τοῦτο ποιή-
 σαντες καὶ τῶν κακῶν ἀπαλλαγέντες διὰ τῆς ἔσχον τὸν Ἔκτορα, κατὰ
 τε τοὺς ἐπὶ ἐλγόνιος καιροὺς ἐπικαλοῦνται τὴν ἐπιγάνειαν αὐτοῦ. ἡ ἱστορία
 παρὰ Ἀριστοδήμῳ. — 1195. ἐξυμνημένην] Hanc optimam lectionem
 tuentur ex Codd. meis Par. ACDEFGK. Vat. 1307. Neap. II. III. Vind.
 II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Ms. Canteri; ex Editt. autem sola

ιος γὰρ ἀπῆρξато τῆς λιθολευστή-
 σεως Ἐκάβης Ὀδυσσεύς Pal. 40.

1188. Τῷ Ἀιδῇ μελάνων θυμάτων
 ἀπαρχὰς δώσει· λέγει δὲ τὸν Ὀδυσ-
 σέα Par. A. θυσιῶν νεκρῶν ἀφύχων
 ἀπαρχὰς δώσει Vind. II.

1189. Σὺ δέ, ὦ ἀδελφέ, πλείστον
 ἐκ τῆς ἐμῆς θανάτος Par. A. περὶ
 Ἔκτορος — πλέον παρ' ἐμοῦ, κατὰ
 περιφρασιν Par. C. ὦ Ἔκτορ — ἴαν
 Vind. II. — 1190. Ἀγαπητεῖς, ἐρι-
 σμα, φύλαγμα; ἀσφάλεια τοῦ οἴκου,
 καὶ ὅλης τῆς πατρὶδος Par. A. ἀγα-
 πητεῖς — πῶν οἰκησάντων στήθεγμα·
 περὶ τοῦ Ἔκτορος Vind. II.

1191. Οὐκ εἰς μάταιον τὴν βᾶσιν
 τῶν βωμῶν βάψεις, αἰμάξεις αἵματι,
 καὶ τῷ φόνῳ Par. A. μάτην — βά-
 ψεις, αἱματώσεις Par. C. τὴν βᾶσιν
 τοῦ βωμοῦ βάψεις, αἰμάξεις αἵματι

Vind. II. — 1192. Τῶν ταύρων· τῷ
 βασιλεῖ καὶ θεῷ Ὀφίων ὁ βασιλεὺς
 τῶν Τιτάνων, ὃ ἐστὶ Ζεὺς Par. A.
 τῶνων; τῶν θυμένων δηλαδή· ὁ
 Ὀφίων γὰρ καὶ Εὐρυνόμη καὶ πρὸ
 τοῦ Κρόνου ἐβασίλευον Par. C. ταυ-
 ρικῶν θυμάτων — τῷ Διὶ — τῶν
 Τιτάνων καὶ τῆς Εὐρυνόμης Vind. II.

1193. Πολλὰς θυσιᾶς θυμάτων
 παρέχων Par. A. πολλάς — ἀκρο-
 θίνια θυσιῶν παρέχων Par. C.

1194. Ἀλλ' ἄξει σε, πρὸς τὰς Θή-
 βας λέγει Par. A. ἦγουν φέροι τὰ
 ὁστὰ σου, διὰν λιμὸς κατασχῇ τὴν
 Ἑλλάδα Par. C. ἦγουν τὰ ὁστὰ σου
 ὁ Ζεὺς· διότι ἐκεῖ ἐγεννήθη ὁ Ζεὺς·
 εἰς τὰς Θήβας Vind. II.

1195. Τὴν ἐξόχως τοῖς Ἑλλήσιν
 ἄδομένην Par. A. τιμωμένην Par. C.
 ἴαν τοῖς Ἑλλήσιν ἄδομένην Vind. II.

ὅπου σφε μήτηρ ἢ πάλης ἐμπείραμος
τὴν πρόσθ' ἀνασσαν ἐμβалоῦσα Ταρτάρῳ
ᾠδῖνας ἐξέλυσε λαθραίας γονῆς,
τὰς παιδοβρώτους ἐκφυγοῦσ' ὁμεινέτω
θοῖνας ἀσέπτους, οὐδ' ἐπίανεν βορᾷ
νηδύν, τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πέτρον,
ἐν γυιοκόλλοις σπαργάνοις ἐλημένον,

1200

Basil. I. ἐξυμνουμένην habent Par. B^HJL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald.

Basil. II. cum reliquis omnibus. ἐξυμνουμένην Rehd. Similiter *Marciā. Heracleota de urbe Sybari*: (p. 14. edit. Hoesch.): ἦν καὶ πρότερον μέγιστον ἐξυμνημένη || πόλις μεγάλη, βαρεῖα, πλουσία καλὴ etc.

1196. σφε] Recte Scholiastae min. explicant per αὐτόν. Vid. *Thom. Mag. Eclog.* p. 825. edit. Bern. *Maxim. Planud.* περ. Γραμμ. p. 72, 13. *Buttm.* Lexil. I. p. 60. — 1197. ἐμβалоῦσα] ἐμβалоῦσα Par. A. et Vat.

1307. — 1199. παιδοβρώτους] παιδοβρώτος Pal. 40. παιδοβρώ^{ως} Rehd. ὁμεινέτω] ὁμεινέτου Vind. IV. Vit. III. ὁμεινέτου Ciz.

1200. ἀσέπτους] ἀσέπτους Par. E. — ἐπίανε] Par. ADEFGHJK. Vat. 1307. Vind. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis, excepta Sebast., omnibus. ἐπίανε Par. L. Neap. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Sebast. ὁδ' ἐπίανε Par. B.

1201. ἐκλάψας] ἐκλάψας Par. CEGKL. Vind. IV. Vit. II. III.

1202. ἐλημένον] interpolatum. Hanc lectionem tuerentur Par. ADEGHJ. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I. ἐλημένον Par. CF. ἐλημένον Par. K. et Vat. 1307. ἐλημένον Par. L. ἐλημμένον Par. B. Vit. I. Ciz. ἐλημμένον solus Rehd. et Editt. Ald. Par. II. et Sebast. ἐλημμένον Editt. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. Eandem lectionem ex interpolato Codice videtur hausisse *Gregorius Nazianzenus*, quum hunc Lycophronis locum in *Dramate suo* (Christ. pat. v. 1472.) ita imitaretur:

κείσαι γὰρ ὀφάσμασι τοῖςδ' ἐλημμένους
ἐν σπαργάνοις πρὶν ἐνσπαργανωμένους.

ubi corrige, ne metrum ruat, ἐντεταργανωμένους, e Lycophr. vers. 1101. Ex eiusmodi enim pannis totum hoc carmen artificiosè consutum est.

1196. Ὅπου αὐτὸν ἢ μήτηρ Ῥέα, ἢ τῆς μάχης ἐμπειρος Par. A. ἐνθα — παλαιστρικῆς τέχνης πεπειραμένη Par. C. αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἢ Ῥέα — τῆς μάχης ἢ ἐμπειρος, διὰ τὸ καταπαλαῖσαι Vind. II. 1197. Τὴν ἐμπροσθεν βασιλισσαν ἐμβалоῦσα τῇ Ταρτάρῳ Par. A. τὴν τοῦ Ὀφίωνος γυναικα Εὐρυνομῆν Par. B. ἦγουν ταρταρώσασα Par. C. 1198. Τὰς ᾠδῖνας διέλυσε λαθραίας γονῆς Par. A. πόρους ἀπεβάλετο κρυφίας γέννας Par. C. ἦγουν ἐγέννησε τὸν Δία — τῆς κρυφίας — τόκου Vind. II. κρυφίας γεννήσεως Pal. 40.

1199. Τὰς παιδοφθόρους λέγει δὲ τοῦ Κρόνου· ἐκφυγοῦσα τοῦ ὁμοζύγου Par. A. παιδοφάγους τοῦ Κρό-

νου· ἥσθι γὰρ τὰ ἐαυτοῦ τέκνα Par. C. 1200. Εὐωγίας ἀσέπτους, ἀντὶ τοῦ ἀπρεπεῖς· οὐδαμῶς ἐλλέπα-
νεν τῇ τροφῇ Par. A. παρηνόμους· ἐκόρεσε, ἐλλέπανε Par. C. εὐωγίας — ἐκόρεσεν ἐν τῇ τροφῇ Vind. II. μισήτους — ἐν τῇ τροφῇ Pal. 40.

1201. Τὴν γαστέρα· τὸν ἀντιδοθέντα λέθον, καταπιὼν τὸν λέθον· παρὰ τὸ λάπτω Par. A. γαστέρα — καταπιὼν λέθον Par. C. τὴν γαστέρα· τὸν ἀντὶ τοῦ Διὸς δοθέντα φάφηςας, καταπιὼν Vind. II. κοίλλαν — ἴσον τοῦ Διὸς — ἐκροφῆσας Pal. 40.

1202. Ἐν τοῖς τὸ σῶμα συσφύγουσι σπαργάνοις ἀνελιμένον Par. A. εἰλλύμασι Par. C. τοῖς σφύγουσι τὸ σῶμα — ἐντετυλιγμένον Vind. II.

τύμβος γεγώς Κένταυρος ἀνδρῶν σπορᾶς.
 νήσοις δὲ μακάρων ἐγκατοιχῆσαι μέγας
 ἥρωας, ἀρωγὸς λοιμικῶν τοξενμάτων,
 1205
 ὅπου σε πεσθαις Ὀγύγῃου σπαρτὸς λεῶς
 χρησιμοῖς Ἰατροῦ Λερικου Τερμινθέως
 ἐξ Ὀφρυνείων ἡρώων ἀνειρύσας

Ceterum *ἐλλυμένος* et *ἐλλυμένος* ita inter se differunt, ut prius illud involvendi *tegendique* notionem habeat (ab *εἰλέω*, *wickeln*, *einwickeln*; vid. *Buttm.* Lexil. II. p. 151.); alterum autem (ab *εἰλόσσω*, *winden*) latiori sensu omne id significet, quod est *flexum atque contortum*; licet non negem, utriusque verbi significationem ex eodem fonte defluxisse. Sic *ἐλλυμένος βόστροχος* apud *Eurip.* *Thea.* frag. VII. 7. p. 358. *Matth.* est crispus capillus, cincinnus; *ἐλλυμένος δριέκων* apud *Apollon.* *Rhod.* IV. 1541. et *Νεῖλος ἐλλυμένος* apud *Dionys. Perieg.* v. 226. dicuntur a flexibus, quibus torti prolantur. Adde *Hesiod.* *Theog.* 790. — 1203. *γεγώς* γονῶς *Par.* GK. *Vind.* IV. *Vit.* III. — *Κένταυρος* „Saturnus, qui Philyrae, Oceani filiae, amore captus, ut ab Ope seu Rhea uxorē fusta sua occultaret, in equum se convertit; ex eo igitur concubitu natus est Chiron Centaurus.“ Haec ex *Tzetz. Potterus*; *Tzetzes* autem fortasse ex *Pherecyde*, cui haec narratio tribuitur a *Schol. Apoll.* *Rhod.* II. 1231. *Cl. Pind.* *Pyth.* III. 1 — 4. (*Boekh.*) ibique *Schol. Apollod.* I. 2, 4.

1204. *νήσοις δὲ μακάρων* Legobatur *νήσοις μακάρων* (*Edit.* Ald. *Basil.* II. *Par.* II. *Commel.* *Meurs.* utrq.), vel *νήσοις μακάρων δ'* (*Edit.* *Basil.* I. *Steph.* *Pott.* utrq. *Reich.* et *Sebast.*); quod vitium tale est, ut etiam sine libris recte repudiaverit *Valckenarius* ad *Eurip.* *Hipp.* v. 31. p. 166. quod idem nunc facimus librorum freti auctoritate, *νήσοις δὲ μακ.* *Par.* ACJL. *Vit.* I. et *Ciz.* *νήσοις μακάρων* omissione δ'; *Par.* B. *νήσοις μακ.* δ', *Par.* DEGIK. *Neap.* I. II. III. *Vind.* II. IV. *Vit.* I. II. III. *Pal.* 40. *μακάρων δὲ νήσοις* *Rehd.* — *ἐγκατοιχῆσαι* *ἐγκατοιχῆσει* *Par.* J. *Vit.* I. *Ciz.* — 1205. *λοιμικῶν* *μύθικῶν* *Par.* K. — 1206. *ὅπου γε* *Par.* C. *σπαρτὸς λεῶς* *Thebani.* Sic *σπαρτῶν λαός* apud *Eurip.* *Phoen.* 1250. coll. 1022. et 1260. (*Pors.*) *λόγῃ σπαρτὸς* *Suppl.* 578.

1207. *Τερμινθέως* *Τερμινθέως* *Par.* DGK. *Neap.* II. *Vind.* II. IV. *Vit.* II. III. *Ταρμινθέως* *Edit.* *Basil.* I. et *Steph.* *Explicationem* huius nominis valde obscuri tentavit *Potterus* in *Annot.* ad h. l.

1208. *Ὀφρυνείων* *Ὀφρυνείων* *Par.* H. *Vid.* *Pampan.* IX. 18, 5. *Strab.* XIII. p. 595. (*T. V.* p. 349. *edit.* *Tzsch.*).

τὰ μέλη τῶν βρεφῶν σφραγισσὶ *Pal.* 46. 1203. *Ταῖρος γεγονώς* ὁ Κρόνος, ὡς αὖτε φρονῶν κατὰ τῶν τέκνων *Pal.* A. ἦγον ὁ Κρόνος. *Ἐπεὶ γὰρ ὁμοιωθεὶς, ἐνέλην τῇ Φιλύρᾳ, Ὀψευροῦ θυγατρὶ, καὶ Χείρωνα γεννᾷ* — ἦγον ὁ ὦμα καὶ παρὰ φρονῶν *Par.* C. *ταῖρος γερόμενος* ὁ Κρόνος — ὁ Κρόνος ἀπηνῆς — καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ *Vind.* II. 1204. *Ἐν Θήβᾳ, ταῖς Βοιωτικαῖς τόποις καλεῖται μακάρων νήσοι, περιφερόμενος ὑπὸ Ἰσμηρίου καὶ Ἀρχῆς ἐνθα καὶ τὸ τοῦ Λόος (In marg. τῆς Θήβας λέγει νήσους μακάρων).* — ὁ μέγας ἐγκατοιχῆσαι *Par.* A. *ἐν Θή-*

βαις *Par.* C. *τὰς Θήβας λέγει κολακικῶς, ἐπεὶ αὖ τῶν μακάρων νήσους παρὰ τὸν Ὀψευρόν εἰσιν* *Pal.* 40.

1205. *Ἡμίθεος, βοηθός, τῆς λοιμικῆς νόσου διακτής* *Par.* A. ὁ Ἐκτωρ βοηθός ἢ διακτής *λοιμικῶν νόσων* *Vind.* II. 1206. Ὅπου πεισθεὶς σε — ἀρχαῖος βασιλεὺς *Θηβῶν* — ὁ σπαρτὸς λαός *Pal.* A. *βασιλεὺς Θηβῶν* — τοῦ ἀρχαίου — ὁ ἀπὸ τῶν ὀδόντων τοῦ θράζοντος ἀναφύς *Par.* C. *τὸν Ἐκτορα* — *βασιλεὺς Θηβῶν* — *Θηβαϊκός* *Vind.* II.

1207. *Χρησιμώμασι* — *ἐπαύνημα* *Ἀπόλλωνος* *Par.* A. 1208. *Ταῖρων, τύμβων ἀνελκυσας*

ἄξει Καλύδνον τύραννον ἁλόνων τε γῆν
σωτήρ, ὅταν κάμνωσιν ὀπλίτη στρατῷ 1210
πέφθοντι χώραν Τηνέρου τ' ἀνάκτορα.
κλέος δὲ σὸν μέγιστον Ἐκτίνων πρόμοι
λοιβαῖσι κυδανοῦσιν ἀφθίτοις ἴσον.

Ἦξει δὲ Κνωσσὸν κατὰ Γόρτυνος δόμους
τοῦμόν ταλαίνης πῆμα, πᾶς δ' ἀνάστατος 1215
ἔσται στρατηγῶν οἶκος. οὐ γὰρ ἦσυχος

1209. Καλύδνον] Καλύδνου Par. G. Vind. IV. Vit. II. III. Vid. Steph. Byz. v. Κάλυδνα. De accentu vid. Arcad. p. 62, 3. — ἁλόνων τε γῆν] Vid. Paus. IX. 5, 1. Strab. IX. p. 401. (T. III. p. 390. edit. Tzsch.) Steph. Byz. vv. Λονες et Βουωτία. et omnino Ez. Spank. ad Callim. in Del. v. 75. Adde Etym. M. p. 203, 18. Schol. Venet. ad Iliad. β'. 494. et Sturz. ad Hellan. fragm. p. 68 sq. — 1211. Τηνέρου] Paus. IX. 26, 1. τοῦ Καβείρου δὲ ἐν δεξιᾷ πεδίον ἐσὶν ἐπώνυμον Τηνέρου μάν-
τειας, δὲν Ἀπόλλωνος παῖδα εἶναι καὶ Μελλας νομίζουσι. coll. IX. 10, 6. Strab. IX. p. 413. (T. III. p. 467. edit. Tzsch.) et Schol. ad Pind. Pyth. XI. 5. Haec iam indicavit Potterus. — 1212. Ἐκτίνων] Vid. supra ad v. 433. et adde Nonn. Dionys. V. 37. Scribarum errores sunt Ἐκτίνων Par. G. Vind. IV. Vit. III. Ἐκτίνων Vit. I. Ἐκτίωνων Ciz.

1213. κυδανοῦσιν] κυδαλιούσιν Par. K. — 1214. Γόρτυνος] Γόρτυνος^{ος}
Vind. II. Vit. II. — δόμους] δόμος^{ος} Vind. IV. — 1216. οὐ γὰρ ἦσυχος] *irrequietus*; b. e. citissime, ut irae suae satisfaciat. Figura est, quam Litoten grammatici appellarunt. Sic apud Eurip. Hecub. 1091. (Pors.) οὐ γὰρ ἦσυχος || πέτρας ὀρεῖας παῖς λέλακ' ἀνὰ στρατόν || Ἦχώ ita dictum est, ut intelligamus, *ingenti clamore tota castra resonuisse*. Echus enim quies silentium est. Et Peloponnesii, qui apud Polyb. V. 106. ex incerto Euripidis fragmento dicuntur *τλησίμορχοι κουπος* ἦσυχ-

Par. A. τῶν τάφων ἀνελάν Par. C. τόπος τῆς Τροίας — ἐλκυσας Vind. II. Ὀφρονός τόπος Τροίας Pal. 40.

1209. Ἄξει εἰς τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου, βασιλέως τῶν Θηβῶν — τῶν Βουωτῶν γῆν Par. A. τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν δηλαδὴ — ἔθνος Βουωτῶν Λονες Par. C. τὰς Θήβας λέγει, ὡς ἀπὸ τινος Καλύδνου πρώτως ἐκείσε βασιλεύσαντος — τεῖχος τῶν αὐτῶν Λονες ἔθνος Βουωτικῶν Pal. 40.

1210. Ἀετὶ τὸ, ἐσόμενον — τῷ ὀπλισμένῳ στρατῷ Par. A. βοηθόν, ἀσθενῶσι πολέμῳ Par. C. αἰσυνον — τῷ καθ' ὀπλισμένῳ Vind. II. πολεμικῷ Pal. 40. 1211. Τὴν χώραν πορθοῦντι — τὰ τοῦ Τηνέρου, νιοῦ Ἀπόλλωνος, βασιλέως Θηβῶν — βασιλεια Par. A. αὐτῶν τῶν Θηβαίων δηλαδὴ — βασιλεὺς Θηβῶν ἦγον τὰς Θήβας Par. C. πορθοῦντι — ὄνομα κύριον, ἦγον ὁ Ἀπόλλων — βασιλεια παλάμη Vind. II. μάχεως

μαντεία Pal. 40. 1212. Δόξα δὲ σὴ μέγιστον τῶν Θηβαίων οἱ πρόμαχοι Par. A. ἀκρέμονες Par. C. Θηβῶν οἱ πρῶτοι Vind. II.

1213. Ταῖς σπονδαῖς δοξάσουσιν, ἴσων τοῖς ἀφάρτοις θεοῖς Par. A. σπονδαῖσι — ἴσῳι — ὁμοίως Par. C. θυσταῖς δοξάσουσιν — τοῖς θεοῖς Vind. II.

1214. Παραγενήσεται δὲ εἰς πόλιν Κρήτης, καὶ εἰς τοὺς τῆς πόλεως Κρήτης οἶκους Γόρτυν γὰρ πόλιν Κρήτης Par. A. περὶ Ἰδομενέως Par. C. 1215. Τὸ ἐμὸν κακὸν τῆς τυλαιπώρου δυστυχῆσουσι δὲ δι' ἐμὲ καὶ οἱ Κρήτες — πᾶς δὲ ἐρημος Par. A. βλάβη — ἠφανισμένος, ἐρημος Par. C. ἀστασίαστος, ἀφανής Vind. II. ἦγον δυστυχῆσουσι καὶ οἱ Κρήτες, δι' ἐμὲ Pal. 40.

1216. Γενήσεται τῶν στρατηγῶν οἱ οἶκος τοῦ Ἰδομενέως Par. A. ἦγον τοῦ Ἰδομενέως Pal. 40.

πορκεύς δίκωπόν σέλμα ναυστολῶν ἑλᾶ, . . .
 Λεύκον στροβήσων φύλακα τῆς μοναρχίας,
 ψυδραῖοί τ' ἐχθραὶ μηχαναῖς ἀναπλέκων.
 ὃς οὔτε τέκνων φείσεται, οὔτε συγγάμου 1220
 Μῆδας δάμαρτος, ἡγρωμένους φρένας,

χοι δορὶ sunt infatigati acerrimique bellatores. Quo in loco inaptum illud *πρασιμαχοί*, cui patrociniatus fuerat Schweighauserus; recte aut per repudiavit *Matthiae* ad *Eurip.* fragm. invert. XCIX. (Tom. IX, p. 385.) — 1217. *πορκεύς*] *πορὴν* Par. A. vitiose. — *ἑλᾶ*] *περὰ* Par. C. minio tamen additum γρ. *ἑλᾶ*. — 1218. *Λεύκον*] Ita recte exhibent Codd. mei omnes, Paraphr. Vatie. et Editt. Ald. Basil. I. Pbt. utraq. et Sebast. *Λευκόν* Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. et Reisch. Vid. *Egym. M.* p. 191, 55. *Ξανθός*, *Ξάνθος*, *λευκός*, *Λευκός* ὄνομα κυρίον — *Φίλων*. Hunc *Herennii Philonis* locum e libro περὶ διαφύσεων σημειωμένων integrum, ut videtur, exscripsit *Eustathius* ad *Iliad.* μ. 310. p. 997, 2 sqq. edit. Rom. (T. M. p. 117, 8 sqq. edit. Lips.) — *στροβήσων*] *στρομβήσων* Par. J. *στροβεῖν* et *στροβεῖσθαι* apud poetas vertiginem illam indicat, quæ mens humana aut cupiditate aut quavis alia vehementiori animi perturbatione percussa corripitur. Vid. *Asch. Agam.* 1189. *Choepr.* 1048. (Well.) *Heusch.* *στροβεῖν*. ἀποστρέφειν, ἀποστρεῖν ἐαυτοῦ, ἀποδιώκειν, θορυβεῖν. *Lex. Segner.* p. 372, 2. *στροβεῖ* ταράττει. *κινεῖ*. περιτροβεῖ. καταπονεῖ. Quæ eadem habent *Phot.* *Lex.* p. 543, 17. et *Suidas* h. v., ubi nemo adhuc vitii quiddam suspicatus est. At vera lectio iam dudum latet apud *Pavorinum* fol. 491. edit. Rom. *στροβεῖ*. ταράσσει. *κινεῖ*. περισσοβεῖ. — *φύλακα τῆς μοναρχίας*] Sic Par. CFH. Pal. 40. Paraphr. Vat. et Editt. Ald. cum reliquis, lexcepta Basil. I., omnibus. *φύλακῆς μοναρχίας* Par. A. *φύλακα μοναρχίας* omisso articulo Par. BDEGJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edit. Basil. I. Ad hunc *Lycophronis* locum respexit *Eustath.* ad *Odys.* τ. 174. p. 1860, 56. edit. Rom. (T. H. p. 197, 12. edit. Lips.) ἀναστεινωθῆναι γὰρ φασὶ δέκα πόλεις ὑπὸ Ἰδομενέως ἐπανελεῖ δόντος ἐξ Ἰλίου, ὅτε Λεύκος αὐτὸν ἀπῆλαυνεν· ὃν θετὸν παῖδα ὄντα φύλακα τῆς βασιλείας κατέλειπε, δράκοντα θρεπτόν, ὡς ὁ *Λυκόφρων* φησὶ. De hac et similibus fabellis rectissime statuit *Hoeckius*, *Creta* T. II. p. 404 sq. — 1219. *ψυδραῖοί τ'*] *ψυδραῖαι δ'* Par. C. *ψυδραῖς*] Par. J. *ψεύδαι ἐχθραῖς*, quod correctum est in *ἐχθραῖς* Par. E. — *ἀναπλέκων*] Scholiastes min. Cod. Par. B. et auctor Paraphr. Vat. videntur ἀναπλέων legisse; explicant enim: *ἐκκαλὼν καὶ ἀναζωπυρῶν*. — 1220. ὃς οὔτε] ὃς οὐ Par. JL. 'Vlt. I. Ciz. — *τέκνων*] *πατρὸν* Par. K. — *φείσεται* Rehd. — 1221. *ἡγρωμένους*] *ἡγρωμένους* Vind. IV. — *φρέ-*

1217. Ὁ ἄλιεύς· λέγει δὲ Ναύπλιον — διήρη ναῦν· ἐπὶ νῆος καθήμενος ἐλαυνει Par. A. διήρη ναῦν Par. C. ἡγουν ὁ Ναύπλιος ἄλιεύς — τὸν Ναύπλιον λέγει — σκαρὴν, καθέδρα Vind. II. πλοῖον ἐλασει Pal. 40. 1218. Τὸν τῆς Κρήτης τύραννον ἀπατήσων, τὸν φύλακα τῆς μοναρχίας Par. A. δάκτυλος Par. C. Τανταίου υἱόν, κινήσων, ἀπατήσων — τῆς τοῦ Ἰδομενέως Vind. II. παραινέσων — τηρήσων Pal. 40. 1219. Τοῖς ψεύδαι ἐχθραῖς καὶ

μηχαναῖς ἀναπλέων Par. A. ψεύδαι — τοῖς Ἑλλήσι δηλαδὴ, διὰ τὴν τοῦ Παλαιμῆδους ἀνάρρεσιν — συστρέφων Par. C. ἐκκαλὼν, ἀναζωπυρῶν Par. B. ψεύδαι — ἀναζητῶν, ἀνάπτων Vind. II. μῖσος δ' εἶχε Pal. 40. 1220. Ὅστις οὔτε τῶν τέκνων φείσεται, ὅπτε τῆς γαμετῆς Par. A. Λεύκος — τοῦ Ἰδομενέως Ἰφιόλου καὶ Λεύκου — συγκατέον Par. C. Ἰφιόλου καὶ Λεύκου — συμβύρα τοῦ Ἰδομενέως Pal. 40. 1221. Μῆδας γυναικὸς· ἔστι καὶ

οὐ Κλεισιθήρας θυγατρὸς, ἧς πατὴρ λέχος
θρεπτῷ δράκοντι συγκαταίνεσθαι πικρόν.
πάντας δ' ἀνάγκοις χερσὶν ἐν ναῶ κτενεῖ,
λῶβαιον αἰκισθέντας Ὀγκαίου βόθρου.

1225

νας] φρένα sola Edit. Basil. I. — 1222. οὐ Κλεισιθήρας] ἐγκλεισιθήρας
Hae. J. miro libraril errore. — 1223. συγκαταίνεσθαι] συγκατανεύσει
Par. GK. Vind. IV. Vit. Ml. Simile vitium inhaeret glossae apud Hesychium et Favorinum: κατανεύσαι· συγκαταδέσθαι, quod corrigendum
est e Pholii Lex. p. 137, 2. κατανέσθαι· συγκαταδέσθαι καὶ συνεπνεύ-
σαι. Eustath. ad Odys. f. 149. p. 1755, 13. edit. Rom. (T. II. p. 66,
41; edit. Lips.) ἀνιδνεύσαι δὲ ἐστὶ τὸ μὴ συγκαταδέσθαι, παρὰ τὴν α
στέρεσθαι καὶ τὸν αἶνον, ὃς θεοὶ συγκαταδέσθιν. ἐξ οὗ καὶ ἡ συναλνεσις
καὶ τὸ συνεπνεῖν καὶ συγκατανεῖν. Eodem sensu Eurip. Iphig. Aul. 695.
τοῦνομα μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτι κατήγεσθαι.

1225. αἰκισθέντες Vind. II. Vind. Meurs. ad h. l. — Ὀγκάου βόθρου]
βόθρου Vind. II. Vit. II. Hanc verborum Synchysin iam supra ad v. 1159.
indicavi. Iungea ἐν ναῶ, Ὀγκάου βόθρου, ut templum Cereris Ὀγκάου
indicetur, qui in subterraneo specu horribilia sacra fiebant. — De
Minerva Ὀγχα (Aesch. Sept. 469. et 483. (Well.) Steph. Byz. v. Ὀγκάου.
Schol. ad Eurip. Phoen. 1068.), sive Ὀγχα (Paus. IX. 12, 2. Hesych.
v. Ὀγχα), iam satis coniecturarum protulerunt viri docti. Vid. Valcken.
ad Schol. in Eurip. Phoen. p. 725. Interpp. ad Hesych. l. l. Heyne Ob-
serv. ad Apollod. p. 224. et 248. et Otf. Mueller. Hist. Civit. Gr. Vol. I.
p. 121. Mihi eorum ratio maxime probatur, qui nomen Ὀγχα peregrini-
um esse statuunt, sive id Aegyptium fuerit (Schol. ad Aesch. Sept.
469.) sive, quod probabilius videtur, Phoenicium (Paus. l. l. Steph.
Byz. v. Ὀγκάου. Schol. in Eurip. Phoen. l. l.); unde deam Ὀγχα Boeo-
tiae locus (Paus. l. l. Etym. M. p. 613, 42. Hesych. v. Ὀγχα. Favorin.
v. Ὀγκάου), et Ὀγκειον χωρίον (Paus. VIII. 25, 4. Steph. Byz. h. v.) in
Arcadia nomen acceperint. Nam quod de Onco quodam, Apollinis filio,
commemorat Pausanias, id satis probat, eum in talibus vix ultra ple-
beculae captum sapuisse. Aliam derivationem vid. apud Nonnum Dio-
nys. V. 71. coll. XLV. 69. — Hoc autem loco non Minervam sed Ce-
rērem Ἐρινὺν a poeta intelligi, monuit Tzetzes ad h. l., quod videtur
confirmari posse e Paus. VIII. 25, 4. ubi etiam Ἀπόλλων Ὀγκάιος sive
Ὀγκάιος ex Antimacho commemoratur. De accentu formae Ὀγκάιος
haec habet Eustathius ad Odys. π'. 471. p. 1809, 6. edit. Rom. (T. II.
p. 133, 14. edit. Lips.) Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι οὐ καίνον, εἴτε ἐκ τοῦ Ἐρμού
ὁ μὲν Ἐρμῆος λόφος προπερισπάζεται, τὸ δὲ Ἐρμῆιον, εἴτε τοιαύτως, ὡς
ἐρδέρη, νοεῖται, εἴτε ἐπὶ εὐρήματος, τυγροῦ, προπαροῦνται. ἀναλο-
γίαν γὰρ ταῦτα αἰθεῖ. οὕτω γὰρ καὶ Ὀγκάιος μὲν προπερισπάζεται ὁ παρὰ
Λυκόφρονι, Ὀγκάιον δὲ τὸ καὶ Ὀγκίον ἐν ταῖς ἐξῆς παρ' Ὀμήρῳ (Odysa. φ.

ὄνομα κύριον τὸ Μήδας, τῆς τοῦ
Ἰδομενῆος γυναικὸς — τὰς φρένας
αἰετός Par. A. 1222. Οὐ τῆς θυ-
γατρὸς Ἰδομενῆος καὶ Μήδας, Κλει-
σιθήρας — ἐστὶ δὲ ἡ εὐδαια, Κλεισι-
θήρα — ἥστως τὴν χολὴν ὁ πατὴρ
Par. A. δαντύλος Par. C. τὸν γά-
μον Pal. 40. 1223. Τῷ Λεύκῳ
πικρόν ἀπογνωμοσύνῃ Par. A. ὑπο-
σχεθήσεται Par. B. ὑποσχεδεῖ Par.

C. Λεύκῳ (sic) τῷ ἀναδρέπῳ Vind.
H. 1224. Ἐν τῇ ναῶ ἀποκτενεῖ
Par. A. ἀνοστίς — βαμῷ — φρενῶ-
σι Par. C. μεμισμένους — ὁ Λεῦ-
κος Vind. H. 1225. Πληγαῖς τραυ-
μασθέντας — τοῦ Ἐρινυκόδου
λάκκου Par. A. μαχαίρας κατακο-
πέντας — τοῦ Ἐρινυκόδου, ἧρον
τῆς Ἀρητιρὸς Par. C. πληγαῖς μα-
στιχθέντας — θαλαττώδους, Ἐρινυ-

Γένους δὲ πάππων τῶν ἐμῶν αὐδῖς κλέος
μέγιστον αὐξήσουσιν ἄνναμοί ποτε,
αἰχμαῖς τὸ πρωτόβλιον ἄραντες στέφος,
γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν
λαβόντες. οὐδ' ἄμνηστον, ἀδμία πατρίς, 1230
κῦδος μαρανθὲν ἐγκατακρύψεις ζῳφρ.

61.) προπαροξύνηται. Cf. *Arcad. de Accent.* p. 43, 6. ubi in verbis ἡ κύριον εἰη σύνδετον corrigendum esse ἡ κύριον εἰη ἡ σύνδετον sequentia docent. — 1227. ἄνναμοί] ἀνναρμοί Par. A. — 1228. αἰχμαῖς] αἰχμῆς Neap. III. a prima manu; correctum tamen in αἰχμαῖς. — στέφος] κλέος Vind. II. IV. Vit. III. — 1229. γῆς καὶ θαλάσσης] Hanc locum, de quo celebris est disputatio Niebuhrī in *Mus. Rheu.* an. 1827. T. I. fasc. 2. p. 108 sqq. repetita in *Etnad. Opuscul. Hist. et Philol.* Vol. I. p. 438 sqq. accuratius tractabo in Praefatione. Hic solammodo ea apponam, quae ad exemplar Edit. Potter. I., quod Lipsiae in Bibliotheca Senatoria asservatur, manu satia antiqua adscripta leguntur: „Haec saepe Lycophronis esse non possunt. ταδε λέγει ὁ Τάδεος ἔσαν-
θεν παρεμπλεκόμενα ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἐξηγήματος· οὐ παρὰ τὸ εἶκος, ὡς
ἐμοὶ γε δοκεῖ, καὶ ἐν τῷ ἐξηγήματι ἀμφιβάλλεται περὶ τούτων. Δισ-
Halic. *Antiq. Rom.* I. cap. 4. ἐτι γὰρ ἀγνοεῖται παρὰ τοῖς Ἑλλήσι δόλγου
δεῖν πᾶσιν ἡ παλαιὰ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἱστορία x. τ. λ. — πῶς οὖν
ταῦτα τοῦ Λυκόφρονος παλαιοτάτου ποιητοῦ εἶναι πιστεύομεν;“ Et ad
v. 1281. „Haec non cohaerent cum historia Aeneae, et superiora nullo
modo dici potuerunt a Lycophrone, unde παρεμβλημένα videntur a
versu 1226., quod etiam veteri Scholiastae merito visum est. Vetus
tamen est interpolatio; versus enim 1254. legitur apud Stephanum [v.
Λαϊνόν].“ — μοναρχίαν] μοναρχίας Par. G. Vind. IV. Vit. III. μοναρχίαν
Vind. II. Vit. II. — 1230. ἄμνηστον] ἄμνηστος Par. A.
1231. ἐγκατακρύψεις] Par. BFF. Vind. II. Vit. II. Rehd. et Edit. Ald.

Basil. I. cum reliquis omnibus. ἐγκατακρύψει Par. C (in quo ῥ minio
additum est) G. Pal. 40. ἐγκατακρύψει Par. ADHJKL. Vind. IV. Vit. I.
III. Ciz. Quae varietas unde in textum venerit facillime potest de-

ποι, ἦγον ἰδίου Vind. II. Βρεννὸς
δὲ ἡ Δημήτηρ τιμᾶται ἐν Ὀρχαῖς,
πόλει Ἀρχαδίας Pal. 40.

1226. Τοῦ γένους δὲ τῶν πάππων
τῶν ἐμῶν τὸ κλέος πάλιν Par. A.
λέγει τὸ ἐμοῦ· τούτεστι τὸ προγο-
νικόν ἐμοῦ Par. B. ἐμοῦ δηλαδὴ,
ἦγον τὸ προγονικόν μου κλέος, τὴν
δόξαν Par. C. Ἐπευδὲν περὶ Ῥω-
μαίων λέγει, καὶ Λυκόφρονος ἐτέ-
ρου νομιστέον εἶναι τὸ ποῖμα, οὐ
τοῦ γραφέντος τὴν τραγῳδίαν· συ-
νέτης γὰρ ὢν ἐν τῷ Φιλαδέλφῳ, οὐκ
ἂν περὶ Ῥωμαίων διελέγετο Vat.
1307. ἦγον τοῦ ἐμοῦ — προγόνων
— ὕστερον Vind. II. τούτεστι τὸ
προγονικόν μου Pal. 40.

1227. Μέγιστον αὐξήσουσιν οἱ
ἀπόγονοί ποτε Par. A. οἱ Ῥώμιος
καὶ Ῥωμύλος ἀπὸ Κροτύνης τῆς

Πριάμου ἐγένοντο, οἵτινες μετὰ τῶν
Ἐκτορος παίδων Ἀστυάνακτος καὶ
Σαπερόντος ἐκτίσαν τὴν πόλιν Ῥώμην
Vat. 1307. οἱ ἀπόγονοι τοῦ Αἰνέου
Vind. II. ἀπόγονοι· Κυρηναϊκῶς
Pal. 40. 1228. Δράσι τὸ πρω-
τεῖον ἄραντες στέφος, ἐπάραντες
Par. A. κράτος Par. B. πόλεμος —
ἐφαίρετον — στέμμα, βασιλείαν Par.
C. κονταρίοις — κατὰ τὴν πρώτην
λαυραγωγίαν — ἡ στέφος Vind. II.
ὕψιλον, μέγα Pal. 40.

1229. Τῆς τε γῆς καὶ θαλάσσης τά
τε σκῆπτρα καὶ τὴν μοναρχίαν Par.
A. λαβόντες Vind. II. 1230. Οὐδὲ
μὴν ἡ Ἴλιος ἀμνημόνευτος μαρανθὲ-
σται — ταλαίπωρος πάτρα Par. A.

1231. Τὴν μαρανθεῖσαν δόξαν τῇ
σκοτίᾳ ἐγκατακρύψει Par. A.
ἀφανισθὲν Vind. II. σβεσθὲν Pal. 40.

τοιούσδ' ἑμὸς τις ἀγγιγόντα λείπει διπλῶς :
σχύμους λέοντας, ἔσχατον ῥώμην γένος,
ὁ Καστνίας τε τῆς τε Χειράδος γένος,

monstrari. Fuerunt enim, qui distinctionē post ἀμνηστον deleta, verba ἑλπίε πατρὶς ἀρετῆς μετὰ verbo ἐγκαταρθεῖν coniungerent. Sic auctor Paraphraseos Vaticanæ: ἡ δὲ ταλαπάρρος πατρὶς τὴν μαρτυρεῖσαν δόξαν οὐκ ἀμνηστον τῇ σκοτίᾳ βλάττει, οὐ κατακρύπτει. At neminem fugiet quantum aptior sit Apostrophe ad patriam, quum statim id commemoretur; unde maxima in eadē gloria sic redundatura: — ῥώμην γένος

Par. L. ῥώμην Vit. I. Bebd. — 1232. ἑμὸς τις. ἑμὸς τε. Par. A. ἑμὸς αὖ Par. C. ἀγγιγόντος ἀγγιγόντος. Rehd. διπλῶς. διπλῶς. Par. G. Vind. IV. Vit. III. In Vit. I. librarius negligenter scripsit λέε διπλῶς.

1233. σχύμους. σχύμους Vind. II. — ἔσχατον ῥώμην γένος. ἔσχατος ῥώμην γένος Par. A. Lectionem ῥώμην exhibent Pan. CDEFHGJKL Vat. 1207. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. hi omnes aut cum glossa interlin. ῥώμην, aut superaddito ἐν, quo solent Scholiastæ Dativum indicare. Accedunt huius lectioni quindecim. Codd. apud Sebastianum, duo Potteriani, et Cod. Bononiensis in Edit. Basil. I. expressum. Refragantur autem ex omnibus libris, quotquot adhuc excussus sunt, tres solummodo: Par. B., in quo librarius dubitantes scripsit.

ῥώμην, Pal. 142. apud Sebastianum, et Cod. Venetus Aldinae editionis, uterque recentior et valde interpolatus, in quibus ῥώμης dederunt librarii. Quod, si ratio palaeographica te delectat, fortasse non inepte dicas ex altera lectione ῥώμην cum lotā adscripto natum esse; cuius mutationis exempla invenies in Schaeferi Melet. Crit. p. 113. Praeterea Aldinae auctoritatem obsequuti sunt reliqui editores praeter Sebastianum, qui Codd. suorum consensu quasi perterriti, neque tamen, quid eorum lectio sibi vellet, intelligens, litera maiuscula Ρώμην exhibuit, lectionem omni sensu prorsus destitutam. — Quas vero haec gemella leōnina proles, eximio robore praedita, intelligenda sit, manifestissimum est, licet poeta eo, quo solet, artificio studiose evitaverit, ne notiori quodam nomine adhibito, totius orationis color mutaretur, et obscura illa tolleretur vaticiniorum ambiguitas. Alludit autem his verbis ἔσχατον ῥώμην γένος ad gemella fratrum nomina: Ἰάσος et Ρωμύλος; idque fecit dexterrime; et talem allusionem concedes, opinor, multo magis ingenio Lycophronis convenire, quam si mater gemellipara, sive nunc Iliam, sive Romam, mulierem Troianam, cogitaverit, ipsa hic nominata inveniretur. Aliiter de hoc loco statuit Meursius et quem valde equidem demiror, etiam Niebuhrus in Hist. Rom. T. I. p. 219. de cuius sententia dicam in Praefatione. — Tetigit etiam hunc locum Io. Tzetzes in Schol. ad Exeges. in Iliad. p. 121, 23. — 1234. Καστνίας. Καστίας Par. G. Vind. IV. Vit. III. — τε post τῆς deest in Par. B. Vind. II. et Edit. Ald. — Χειράδος. Ταχειράδος Par. A. Χιράδος Vit. I. Χοιράδος est emendatio Canteri, qui eam in Annot. p. 218. ita explicat: „Castnia et Choeras, Veneris epitheta, matris Aeneae. ac de Castnia quidem ante diximus (ad v. 403.); Choeras autem a porcis, quos illi mactabant Argivi potest nuncupata videri.“ Hanc lectionem recepit Reichardus.

1232. Τοιούτους δὲ ὁ ἑμὸς ἀδελφὸς καταλείπει δύο Par. A. ἀγγιγόντος; ἔσχατον ὁ Αἰνείας, καταλείπει, ἀφῆκε δύο Par. C. ἀγγιγόντος καταλείπει Pal. 40. — 1233. Τὸν Ρωμύλον καὶ Ρωμύλον — ἔσχατος γένος ἐν αὐτῇ ῥώμην Par. A. ὑπαρχόν — ἐν —

φυλῆν Par. C. Ρωμὸν καὶ Ρωμύλον — ἰσχυρὸν Vind. II. — 1234. Καστνία καὶ Ταχει. (sic) ἑπώνυμα Ἀφροδίτης — υἱὸς δὲ αὐτῆς Αἰνείας Par. A. Καστνία καὶ Ταχειρά, ἡ Ἀφροδίτη, παρὰ τὸ χειροῦσθαι διὰ τῆς ἐπιδυμίας Vat. 1207. Κραταύσης διὰ τοῦ

βέλους ἀριστος, οὐδ' ἀνδρός ἐν μάχαις. 1235
ὅς πρῶτα μὲν Πακίηλον οἰκίσει μολών,
Κισσοῦ παρ' αἰπὸν πρῶτα καὶ Λαυραστίας
κερασφόρους γυναῖκας. ἐκ δ' Ἀλκιωνίας
πάλιν πλανήτην δέξεται Τυρσηνία

Libri autem et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus vulgatam tuerentur. — 1236. *Πάκηλον*] Ex Lycophrone offert Eustath. ad Odyss. 8. 508. p. 1769, 13. edit. Rom. (T. II. p. 84, 18. edit. Lips.) Steph. Byz. h. v. *Πάκηλος*, πόλις Μακεδονίας· τὸ ἐθνικόν, Πακῆλιος. Pertinet ad hunc locum Theonis Scholion, a Stephano Byz. servatum: *Αλκεία*, τόπος (πόλις) Θοάκης, ὡς *Αλκεία*, Ζέλεια· ἀπὸ *Αλκείου*. Θέων *Αλκείας* ταύτην καλεῖ, ὁποῦνηματιζῶν τὸν *Ανκίφρονα*. *Αλκείας* δὲ μετὰ τὴν ἴσον πόρθησιν εἰς Θοάκην παρεγένετο, καὶ ἐκτίσε πόλιν *Αλκείας*, ὅπου τὸν πῖναρα ἔθαψε. De hac urbe vid. *Salmus*. ad Solin. p. 114. et Heyn. ad Aen. III. 18. ibiq. Excurs. I. p. 562. Cf. *Conon*. in Phot. Bibl. p. 140. b. 34. edit. Bekk. *Scylac*. Perip. p. 133. edit. Hoesch. ubi vitiose editum est *Αλκεία*. — 1237. *Κισσοῦ*] *Κισθὺ* Pal. 40. *Κίσσου* Par. G. Vind. II. IV. Vit. M. III. et M. Canteri. Vid. *Nicandr*. Ther. v. 804. *Strab*. VII. p. 390. (T. II. p. 486. edit. Tzsch.) *Hezych*. et *Favorin*. v. *Κισσοῦς*.

1238. *κερασφόρους*] Vid. *Porson*. Praef. ad Eurip. Hecub. pag. X. — *Ἀλκιωνίας*] Sic, quod formam attinet, libri mei omnes; quorum, qui nunc mihi ad manus sunt; Vind. II. Vit. H. et Paraph. Vatic. *Ἀλκιωνίας* cum leni spiritu exhibent; *Ἀλκιωνίας* Vit. I. et Ciz. *Ἀλκιωνίας* Vind. IV. et Vit. III. vitiose. Ex Editt. sola Reich. *Ἀλκιωνίας*. Canterus ex Thucyde (II. 99.), et Stephano Byz. correxit *Ἀλκιωνίας*, idque non dubitavit in versione exprimere. Apud Steph. Byz. enim haec leguntur: *Ἀλκιωνία*, χώρα τῆς Μακεδονίας, ἣν ὄκουν Ἀλκιωνες. *Ανκίφρον*· ἐκ δ' Ἀλκιωνίας || *παιμπλανήτην δέξεται Τυρσηνία*· περὶ *Αλκείου* λέγων. Vide tamen *Muellerum*. Hist. Civit. Gr. p. 139. et 249.

1239. *πάλιν πλανήτην*] Libri et Editt. nihil variant. Apud Steph. Byz. autem l. i. editum est *παιμπλανήτην*, quod extat etiam in Cod. Paris. 1412. Alter. Cod. Paris. 1413. *πάλιν πλανήτην* exhibet. Recte. Dicitur enim Ulysses novis erroribus delatus esse in Tyrrheniam. *πάλιν*

ἔρπας Pal. 40. 1235. Ὁ ἐν ταῖς βούλαις ἀριστος καὶ βέλτερος, οὐδὲ μέμπτος ἐν μάχαις· ἐξ οὗ ἀνδρός Par. A. ἐν πολέμῳ Par. C. ὁ φρονηώτατος — μέμπτος Vind. II.

1236. Ὅστις πρῶτος μὲν τὴν νῦν ἄλκον πόλιν Μακεδονίας καλουμένην οἰκίσαι — παραγενόμενος ὁ Ἀλκείας Par. A. πόλις Μακεδονίας, ἣ νῦν ἄλκος — παραγενόμενος Par. C. *Ράικηλος*, Μακεδόνων πόλις. *Κισσοῦς* δὲ, ἔρος Μακεδονίας, ἔνθα ὁ Ἀλκείας μετὰ τὴν ἄλκωσιν ὤκησε, καὶ ἀπ' ἐαυτοῦ ἄλκον τὴν πόλιν ὠνόμασεν. Ἀλκιωνία δὲ, πόλις Μακεδονίας· ἀπὸ δὲ Μακεδονίας εἰς Ὑτάλαν ἦλθεν Ἀλκείας Vat. 1307.

1237. Τοῦ Μακεδονίας ὄρους παρὰ τὴν ἔξοχον· Ἀλκείστιος ὁ Λιόνυσος ἀπὸ τόπου· ἐξ οὗ Λαυραστίας λέγει τὰς Βάκχας Par. A. ὁμηλὸν — ἐξο-

χην — τὰς ἀπὸ Λαυραστίου τοῦ ὄρους Par. C. Λαυραστίας, ὁ Λιόνυσος ἀπὸ Λαυραστίου· ἔρος Βουωτίας· ὅθεν Λαυραστία, αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βάκχαι; αἱ καὶ Μικαλόνες ἐκαλούντο, διὰ τὸ μμεισθαι αὐτὰς τὸν Λιόνυσον· κεραιοφοροῦσι γὰρ καὶ αὐταί, κατὰ μίμησιν Λιόνυσου· τινὲς γὰρ φαντάζεται καὶ ζωγραφεῖται· καὶ Εὐριπίδης, καὶ σὺ κέραιε κρατὶ προσπτερυγένη (Eurip. Bacch. 917. Herm.) Vat. 1307. — κεραῖε φοροῦσαις κατὰ μίμησιν Λιόνυσου· Μακεδονίας Pal. 40. 1238. Τῆς κέραια φεροῦσας γυναῖκας Βάκχας — ἐκ πόλεως, ἣ ὄνομα τόπου Μακεδονίας Par. A. τὰς Βάκχας τὰς Μακεδονίαν — πόλις Μακεδονίας Par. C. 1239. Πάλιν πλανώμενον δέξεται ἡ Τυρσηνία χώρα Par. A. τὴν Ἀσίαν Par. C. ἡ Ἰταλία — πόλις Σα-

Λιγγεύς τε, θερμῶν ῥεῖθρον ἐκβάσσων ποτῶν, 1240
καὶ Πῖσ' Ἀγύλλης θ' αἱ πολύρρηνοι νάπαι.
σὺν δέ σφι μῖξει φίλιον ἐχθρὸς ὦν στρατόν,

autem in compositione, praesertim cum verbis coniunctum quae motum indicant, significat *retrosum*. Sic supra vv. 180. et 628. *παλιμπρεν-τος*. v. 739. *παλιντοόρητος*. infra v. 1431. *παλιμπλωτος*. v. 1461. *παλίσ-αυτος*. Cf. *Schol. Venet.* ad *Iliad.* α. 59. et *Eustath.* p. 47, 10. edit. Rom. (T. I. p. 41, 18. edit. Lips.) *Etym. M.* p. 649, 28 sqq. Similiter *παλινναμπτοι* κλεινδοί apud *Tryphiod.* 523. *παλινόστος* πλοῦς *ibid.* v. 145. *παλιντοπῆτες* apud *Nicandr.* *Ther.* v. 402. At nolo notissimae rei exempla congerere. — *Τυρσηνία*] *Τυρσηνίας* Par. C.

1240. *Λιγγεύς*] Sic Par. K. Pal. 40. quinque apud Sebastianum (Vat. 117. 915. 916. 1421. et Pal. 142.), et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utr. et Reich. *Λυγγεύς* Par. L. Vit. I. Ciz. *Λυγχεύς* Par. ABCDEFGHJ. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Paraph. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utr. et Sebast. Ubi vide quam constanter vel in optimis libris peccatum sit. Paene persuasit *Heynius* Excurs. I. ad Aen. VII. p. 515. ut una literula deleta, *Λυγχεύς* reponerem; sed manum retardarunt ille *Λιγγαῖος* χέρσος *Orph.* Argon. 1213. et τὰ *Λιγγού-ριον* apud *Strab.* IV. p. 202. (Tom. II. p. 75. edit. Tzsch.) quae comie-cturis vix crediderim amolienda. *Onofrio Gargiulli* p. 84. haec adnota- vit: „Linceo, fiume della Toscana. Vid. *Cluverio* Ital. ant. lib. II. p. 71. II *Mariani* de Etruria I. III. c. 12. crede, che sia questo fiume quello, che Aquas Caldas, o come vuole il Cluverio, Aquas calidas Vetulonien- ses, appellarono i Romani, oggi *Caldano*.“ — *θερμῶν*] Par. AJ. Vat.

1307. Neap. I. III. Paraph. Vatic. *θερμῶν* Par. C. *θερμῶν* reliqui libri et Editt. omnes. — *ῥεῖθρον*] *εἶδος* Par. K. *ῥῥωρ* Par. D. Vit. III. —

ποτῶν] *ποτόν* Par. F. *ποτόν* Par. K. — 1241. *Πῖσ'*] *Πῖσ'* Par. AC. Vat. 1307. *Πῖσ'* Par. BDEFGHJKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus. Alterum ὁ elimi- navi, quum vox tali fulero minime indigeat. Vid. *Drac. Strat.* p. 20 sq. τὰ εἰς αὐτὴν λήγοντα θηλυκά, εἶτε ἐπὶ ὀνομάτων εἶτε ἐπὶ μετοχῶν; εἰ ἔχει τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ὄγκρον λήγουσαν, πάντως ἐκτετυμένον αὐτὸ ἔχει· πᾶσα, πλάσα, φύσα, δύσα, Πῖσα, Κρίσα, κνῖσα. οὐκ ἀγνοεῖ δὲ οὗτοίσι πᾶσαν εἶπε τὴν πόλιν κατὰ συστολὴν Πινδαρος. Inde etiam mu- tandus erat accentus. Cf. *Seidler.* ad *Eurig. Iphig. Taur.* v. 1. *Onofrio Gargiulli* I. I. „Il detto *Mariani* I. I. vuole, che Pissa qui non debba intendersi per Pisa non ancora fondata, quando Cassandra profetizzava; ma per una città edificata de Pelasgi, alla riva del mar Tirreno, dove oggi è *Pescia*. Ma può dirsi, che il poeta forse parlò di Pisa per anticipazione.“ — *Ἀγύλλης*] Sic Par. ACDFH. Neap. III. Pal. 40. et Editt. Reich. et Sebast. *Ἀγγύλλης* Par. G. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. II. III.

Ἀγγύλλης Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utr. *Ἀγγύλλης* Par. J. *Ἀγυ- λῆς* Par. BEL. Neap. I. Vit. I. Ciz. et Editt. Basil. II. Commel. Par. II. et Meurs. utr. *Ἀγύλλης* Rehd. et Edit. Ald. *Ἀγυρῆς* Par. K. Vid. *Steph. Byz.* s. v. *Ἀγύλλα* ibiq. Interpp. — *πολύρρηνοι*] *πολύρρηνοι* Par. G. Vind. IV. Vit. III. *πολύρρηνοι* Par. K. — 1242. *σὺν δέ σφι*] Scholiastae

καίλας (sic) ἀπὸ *Τυρσηνίου Τηλέφου* υἱοῦ Vind. II. 1240. *Ποταμὸς Τυρσηνίας* — *θεῦμα ἀναπέμπων τῶν ὑδάτων* Par. A. *Λυγχεύς*, *ποταμὸς Ἰταλίας*, *θερμὰ ὕδατα ἔχων* Vat. 1307. et Pal. 40. 1241. *Πῖσα καὶ*

Ἀγύλλα, *πόλεις Τυρσηνίας ἢ Ἰτα- λίας* — *οἱ πολυθρόνιστοι σύμφυτοι τόποι* Par. A. *πόλεις Τυρσηνῶν* — *πολύρρηνοι, πολυθρόνιστοι* — ἢ *Ἰτα- λία* Vind. II. 1242. *Τὸν Ὀδυσσεῆα* *φησὶ ἐν Ἰταλίᾳ συντυχῆν Ἀλκίλῳ,*

δοκοῖς κρατήσας καὶ λιπαρὲς γουνασμάτων
 νάνος, πλάναισι πάντ' ἐρευνήσας· μυχὸν
 ἄλός τε καὶ γῆς· σὺν δὲ δάπνυχοι τόκοι 1245
 Μυσῶν ἄνακτος, οὗ ποτ' Οἰκουρὸς δόρυ
 γνάμψει θόονος, γυῖα συνδήσας λόγοις,

recte per αὐτῶ intellexerunt. Similiter in *Hymn. Hom. XIX. 19.* σὺν δὲ
 σφιν τότε Νύμφαι — μέλπονται. Vit. *Buttm. Lexil. I. p. 60.* *Herm.* ad
Soph. Oedip. Col. v. 1487. Lycophrontis locum attigit etiam *Lobeck.* ad
Soph. Ai. v. 801. — στρατὸν] στρατῶ Par. DGK. Vind. IV. Vit. III.

1243. λιπαὶ γουνασμάτων dictae sunt, ut supra v. 408. ἄλγη κοχυμά-
 των. — 1244. νάνος] Par. ABCDEFHJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III.
 Vit. I. H. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. omnes cum simplici ν. νάνος
 Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Ms. Canteri. νῶνος Par. L. Vid. *Heysck.*
 h. v. *Phot. Lex. p. 286, 9.* *Gellii Noct. Att. XIX, 13.* et *Fest. lib.*
 XII. s. v. nanus. Alii cum duplici ν, ut *Suidas* et *Favorinus* ν. νάνος,
 (ubi tamen Codd. etiam alteram formam praebent), et *Schol. ad Ari-*
stoph. Pac. v. 790., cuius Scholli ultimum comma emendatius et plenius
 extat apud *Favorinum* t. I. De accentu vocis νάνος vid. *Arcad. p. 63,*
 12. τὸ δὲ πλάνος βαρύνεται, καὶ τὸ νάνος ὁ μικρὸς. — 1246. οὐ ποτ']
 οὐ π' Par. G. Vind. IV. Vit. III. vitiose. — Οἰκουρὸς] *Eustath. ad Dion.*
Perieg. v. 566. p. 216, 21. ἰστέον δέ, ὅτι ἐννύχια τῇ Διονύσῃ ἐτελοῦντο
 τὰ μυστήρια, πρὸς αἰνίγμα τοῦ δεῖν τοὺς πίνοντας ἐπικρύπτειν τὸν οἶνον,
 καὶ μὴ ἐς προὔπτον ἀσχημοεῖν κωμίζοντας· ἢ καὶ διὰ τὴν σπουδὴν τοῦ
 ταμιεύεσθαι τὸν οἶνον καὶ κρύπτεσθαι ὥς εἰς παλαίσθην, διό καὶ Οἰκου-
 ρὸς Διονύσος ἐλέγτο. — 1247. γνάμψει] γνάψει Par. A. Vind. II. IV.
 (uterque superaddito μ.)

καὶ δοκοῖς ἀλλήλοις δοῦναι, ὥστε
 μήτε κακὸν ἀλλήλους θράσειν· λέγει
 οὖν, ὡς διάφορος ὢν, φίλον στρα-
 τὸν ἔχων, συμβήσεται διὰ τὰς σπον-
 δάς, δοκοῖς καὶ λιτανείας πείσας,
 ὡς ἂν δὴ φρυγᾷ· νάνους καὶ τοὺς
 πλανήτας φησὶ· λιτανεύει οὖν μετα-
 δοῦναι αὐτοῖς ἄλός καὶ γῆς· σὺν αὐ-
 τῇ δὲ δύο παῖδες Τηλέφου, Τάρ-
 χων καὶ Τυρσηνός, οἰκησούσι τὴν
 Τυρσηλίαν Par. A. Ὀδυσσεά φησὶ
 ἐν Ἰταλίᾳ συντυχεῖν Αἰνείαν, καὶ
 συνδήκας μετ' ἀλλήλων καὶ εἰρήνην
 ποιῆσαι· λέγει οὖν, ὡς διάφορος ὢν,
 φίλον στρατὸν μῆξει μετ' αὐτοῦ διὰ
 τὰς σπονδάς, δοκοῖς καὶ λιτανείας
 ποιήσας, ὡς ἂν δὴ φρυγᾷ ὢν· νά-
 νους δὲ τοὺς πλανήτας φησὶ· σὺν
 αὐτῇ δὲ δύο παῖδες Τηλέφου, Τάρ-
 χων καὶ Τυρσηνός, οἰκησούσι τὴν
 Τυρσηλίαν· ἀπὸ δὲ τοῦ Τυρσηνοῦ
 ἢ χώρα Τυρσηνὴ καλεῖται Vat. 1307.

1243. Τοῖς δοκοῖς κατασχόν —
 καὶ ταῖς ἐντεύξεσιν τῶν παρακλή-
 σεων Par. A. καταπαθῇ ποιήσας
 Pal. 40. 1244. Ὁ πλανήτης, ταῖς
 πλάναις πάντα τὸν βυθὸν ἐρευνήσας
 Par. A. νάνος, πλάνωσιν· ὁ Ὀδυσ-

σεὺς παρὰ Τυρσηνὸς νάνος καλεῖ-
 ται, δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος τὴν
 πλανήτην Vat. 1307. ὁ Ὀδυσσεὺς ὁ
 μικρὸς Vind. II.

1245. Γῆς τε
 καὶ θαλάσσης — σὺν τοῖσι δὲ οἱ
 δύο ἀδελφοί, οἱ υἱοὶ Τηλέφου· ἀρ'
 οὐ ἡ χώρα Τυρσηνία Par. A. σὺν τῇ
 Ὀδυσσεὶ καὶ τῇ Αἰνείᾳ μῆνονσι τὸν
 στρατὸν οἱ δύο παῖδες Τηλέφου Par.
 B. οἱ υἱοὶ Τηλέφου, Τάρχων καὶ
 Τυρσηνός Vind. II. 1246. Τοῦ
 Τηλέφου, βασιλέως Μυσῶν — οὐτι-
 νός ποτε ὁ Διόνυσος τὸ ἔθνος Par. A.
 Οἰκουρὸς ὁ Διόνυσος, δια τὸ ἅπας
 τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν αὐτοῦ
 εἰσέρχεσθαι· τὰς δὲ λοιπὰς (sic) οἰ-
 κοὶ μένειν καὶ οἰκουρεῖν Vat. 1307.

1247. Κάμψει, θράσει· ὁ Διόνυ-
 σος, τὰ μέλη συνδεδεμμένα τοῖς λό-
 γοις· ἔστιν δὲ εἶδος φυτοῦ ἀπαλοῦ
 Par. A. Διόνυσος ὁ εὐφορος (leg.
 ἔφαρος) τοῦ οἴνου — μέλη, πῆδες —
 συμποδίστας ἀμπέλους Par. C. Θέοι-
 ρος, ὁ αὐτός· ὡς Αἰσχύλος· πά-
 τερ θέονε, Μαινᾶδων ζευκτηίη.
 καὶ Διονύσιος Σκυμναῖος·
 μὲν τὰς θεολογίας καὶ Κορωνίδος κό-
 ρας Vat. 1307. κάμψει — ὁ αὐτός

Τάρχων τε καὶ Τυρσηνός, αἰθωνες λύκοι,
 τῶν Ἡρακλείων ἐχγεῶντες αἱμάτων.
 ἔμθα τράπεζαν αἰδάνων πλήρη κιχάν,
 1250 τὴν ὕστερον βρώθεισαν ἐξ ὀπαθίων,
 μνήμην παλαιῶν λήψεται θεσπισμάτων.
 κτίσει δὲ χώραν ἐν τόποις Βορειγόνων
 ὑπὲρ Λατίνους Λαυτίους ἔ' ὤκισμένην,
 1255 πύργους τριάκοντ', ἐξαριθμήσας γονὰς

1248. Τάρχων] Sic libri omnes. Τάρκων nominatur apud Strabon. V. p. 219. (T. II. p. 123. edit. Tzsch.) Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 347. p. 154, 34. edit. Bernh. et ad Iliad. β'. 21. p. 167, 23. edit. Rom. (T. I. p. 137, 9. edit. Lips.) Eadem lectionis varietas etiam apud Virgil. Aen. VIII. 506. et 603. Lycophronis versum affert Io. Tzetzes in Schol. ad Exeges. Iliad. p. 134, 5. — αἰθωνες] αἰθωνες Par. L. Vit. I. Ciz.

1250. Vid. Dion. Halic. l. 55. Strab. XIII. p. 608. (T. V. p. 382. edit. Tzsch.) Conon. apud Phot. Bibl. p. 140, b. 40. et omnino Heynii Excurs. II. ad Aen. VII. p. 519 sqq. — 1253. Βορειγόνων] Βορυγόνων Pal. 40. Hic deprehendimus poetam, Aboriginum nomen suo more ita dislingentem, ut nunc plane aliud quid sonet, quam antea. Quod artificium merito improbavit Tzetzes his verbis: πάντα τολμητά, βῆτά καὶ γραπτά τῷ Λυκόφρονι. οἱ Ἴταλοι πρῶτον Ἀβοριγίνες ἐκαλοῦντο καὶ ἕτερα μῦθα ἀπὸ τῶν οἰκησάντων αὐτὴν ἔθνων. οὗτος δὲ Βορειγόνους λέγει τοὺς Ἀβοριγίνους. — 1254. Extat hic versus apud Steph. Byz. v. Λαυτίων, cum hac lectionis varietate: ὑπὲρ Λακίου Λαυτίου ἔ' ὤκισμένη. Sic enim Codd. Paris. 1412. et 1413. et Ms. Perusinum a Jac. Gronovio collatum exhibent. — 1255. πύργους τριάκοντ'] τριήκοντ' Pal. 40. Recte senserunt Interpretes de triginta urbibus cogitari nullo modo posse. Nemo enim ex omnibus, qui historiae Romanae primordia scripserunt, hoc tradidit, nec potuit tale quid a quoquam tradi, quum plane absurdum sit Troianos illos, quorum numerus vix uni oppidulo condendo sufficeret, triginta urbes condidisse. Miraberis autem Interpretes praeter Meursium omnes Lycophronem inscitiae incusare, quam aliam huius loci explicationem tentare maluisse. Nam quum in tali narratione, si

Λιδνυσος — κλήμασι — τοῖς ἀμπέ-
 λους Vind. II. κοιτῆσει, θεὸς οἴνου
 Pal. 40. 1248. Ὁ Τάρχων καὶ
 Τυρσηνός, υἱοὶ Τηλέφρου Par. A.

1249. Ἐκ τῶν Ἡρακλείων γεγεν-
 νημένοι αἱμάτων Par. A. ἐξ Ἡρα-
 κλέους καὶ Ἀγγης, Τηλέφρου. Τηλέ-
 φρου δέ, Τάρχων καὶ Τυρσηνός Vat.
 1307. γεγεννηκότες Vind. II.

1250. Ἐκτίσει τράπεζαν, ἐδεσμά-
 των πλήρη, καταλαβὼν Par. A. ὁ
 Ἀντίκας Par. C. χρησμὸν ἔλαβεν ὁ
 Ἀντίκας, ἔμθα ἂν οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ
 καταφάγῃσι τὰς ἐνυτῶν τραπέζας.
 ἐκεῖ κίττειν πόλιν. ἐλθόντες δὲ ἐν
 Ἰταλίᾳ, καὶ ὀπορησάντες τραπέζων,
 ἀρτοῖς ἀντὶ τραπέζων ἐχρήσαντο,
 καὶ τέλος ἔφαγον καὶ τοὺς ἀρτους.
 συνεῖς οὖν τὸν χρησμὸν ὁ Ἀντίκας,

ἔκτισε τὴν Ρώμην ἐκεῖσε Vat. 1307.
 ὅπου — βρωμάτων Vind. II.

1251. Τὴν βρωθείσαν ὕστερον ἐκ
 τῶν ἀκολούθων Par. A.

1252. Μνήμην παλαιῶν λάβη νό-
 μων ἢ μαντευμάτων Par. A.

1253. Χώραν δὲ κτίσει ἐν τόποις
 — ἔθνος Ἰταλίας Par. A. εἰς τὰς
 χώρας: οὐ γὰρ ἡ χώρα κτίζεται,
 ἀλλὰ ἡ πόλις Par. B. εἰς Par. C.
 Βορειγόνων. ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ οὕτω
 καλούμενον Vat. 1307. πόλιν — τὴν
 Ἰταλικὴν. ὄνομα ἔθνος Ἰταλίας
 Vind. II. πόλιν οὐχὶ χώραν — Λα-
 τίνων Pal. 40. 1254. Λατίνους καὶ
 Λαυτίους ἔθνη Ἰταλίας — ὤκισμένην
 Par. A. Καλαβρούς Par. C.

1255. Πόλεις τριάκοντα, ἰσχυ-
 ροὺς τοῖς περὶ Par. A. ἦγον πύ-

σὺς κελαινῆς, ἣν ἀπ' Ἰθαίων λόφων
καὶ Λαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλώσεται,
ἰσηρίθμων θρέπτειραν ἐν τόκοις κάπρων·

quis scriptor antiquus, cui tot, quae nobis interiere, veteris historiae monumenta suppeditarunt, aut novum quiddam aut a communi opinione diversum tradiderit, non mediocris est arrogantiae, id ex illius inscitia malle, quam ex nostra repetere: multo tamen incautius hoc factum videtur, si scriptor ille, quem incusamus, et doctrinae laude floruerit, et idoneas habuerit rationes, cur aut reconditius quiddam promeret, aut, nota referens, fallaci quodam verborum artificio uteretur. Difficultas autem, qua hic locus laborat, primum in eo esse videtur, quod poeta verbum *κίσει* duplici significatione ad *χωραν* et *πύργους* retulerit; notat enim etiam, *coloniam aliquo deducere ibique habitare*; vid. *Etym. M.* p. 90, 47. τὸ κίσει ἐπὶ τοῦ οἰκῆσαι ἔλαβον οἱ παλαιοί· unde *ἀμφικίτονες*, *περικίτονες*, et *περικίται* *Odys.* λ'. 287; deinde quod *πόλει* *μὲν* ita dixerit, ut non una quasi ex triginta uribus, sed urbs illa, quam unam solam inter triginta propugnacula condiderat, debeat intelligi. Sensus igitur huius loci, nisi magnopere fallor, hic esse debet: *Considet tandem Aeneas in ditione Aboriginum, ibique regionem occupatam triginta turribus communet; faciet autem hoc ad similitudinem prodigii illius partus Idaeae suis, cuius simulacrum deinde in ipsa urbe ad aeternam memoriam consecrabit.*

1256. σὺς κελαινῆς] Non nigrae suis, quemadmodum hunc locum intellectum video ab omnibus, sed horrendae ac furiosae. Constat enim, hanc suam, qua duce Aeneas locum condendae urbis invenerit, *albam* fuisse eamque, furore quasi percitami, a littore usque ad Albanos montes viginti quatuor stadiorum viam uno cursu confecisse, ibique in clivo quodam languore confectam procubuisse. De hoc autem *albae* *suis* portento, quod arctissime cohaeret cum primis gentis Romanae incunabulis, absurdum fuisset, si poeta contrarium quiddam narrare voluisset; lusus tamen videtur in ancipiti vocis *κελαινῆς* significatione. Saepenumero enim apud Lycophronem obscuritas non in rebus, sed in artificiosa quaerenda est verborum ambiguitate. *κελαινόν* autem, praeter notissimam significationem, non raro etiam id significat, quod horrendum est, sive quippe perniciosum sit, sive immane quoddam habeat atque portentosum. Vid. supra v. 7. *Σφίγξ κελαινή.* v. 325. *μήτηρ κελαινή.* v. 471. *δόρπον κελαινόν.* v. 1169. *φάσγαγον κελαινόν.* v. 1188. *θύματα κελαινά.* et infra v. 1425. *δίψα κελαινή.* Cf. *Eurip.* *Bacch.* 621. (Herm.) *Herc. fur.* 780. *Opp.* *Hal.* II. 385. *Orph.* *Lith.* 415.

1257. *Λαρδανείων* *Λαρδανίων* Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Basil. I. et Steph. — *ἐκ* omissum est in Par. J. — *ναυσθλώσεται*]

ναυσθλώσεται Par. C. *ναυσθλώσεται* Par. J. *ναυσθώσεται* Par. G. Vind. IV. Vit. III. — 1258. *ἰσηρίθμων* *ἰσαρίθμων* Par. ADGK. Neap. III.

Vit. III. et Edit. Basil. I. *ἰσηρίθμων* Vit. II. — *κάπρον* Par. L.

λεις Par. C. *πύργους* ἔκτισεν ἐν Ἰταλίᾳ *ἰσαρίθμους* τοὺς τῆς σὺς τεχνείσιν, ἣν ἐκ τῆς Ἰλίου ἔλαβεν *Vat.* 1307. ἔχουσιν — *ἰσαρίθμους* — τῆς πόλεως *Vind.* II. *πόλεις* Pal. 40.

1256. Τῆς τραχείας σὺς, ἥτινα ἀπὸ τῆς Ἰδῆς ἀκρῶν Par. A. σὺν — *Τρωϊκῶν* Pal. 40.

1257. Καὶ ἐκ τῶν *Λαρδάνου* τό-

πων ἐπὶ νεὸς ἄξει Par. A. ἐπὶ νεὸς ἄξει Par. C. διὰ νεὸς ἄξει Pal. 40.

1258. Τὴν τροφὸν τῶν *ἰσαρίθμων* πόλεων (sic) τοὺς υἱοὺς *Ἀλκείου*, τὴν πολύγονον Par. A. *ἰσαρίθμων*· καὶ τὸς πύργους *ἰσαρίθμους*· λέγει τὰς πύργους (sic) τοὺς πύργους Par. B. *ἰσαρίθμων* τῶν πόλεων ἢ τῶν

ἥς καὶ πόλει δείκηνον ἀνθήσει μῦθ.
χαλκῷ τυπώσας καὶ τέκνων γλαγοτρόφων. 1260
δείμας δὲ σηκὸν Μυνδία Παλληνίδι,
πατρὶ ἀγάλματ' ἐγκατοικισί. θεῶν.
ὃ δὴ, παρώσας καὶ δάμαρτα καὶ τέκνα
καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμηλίων,
σὺν τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσβειώσεται, 1265
πέπλοις περισχών, ἥμος αἰχμηταὶ κύνες,

1259. ἥς πόλει, omisso καὶ, Par. G. Vind. IV. Vit. III.

1260. τυπώσας] τυπώσας Par. A. — γλαγοτρόφων] λαγοτρόφων
Par. K. γρηγοτρόφων Pal. 40. — 1261. δείμας] δήμας Par. G. Vind. IV. et
Vit. III. — Μυνδία] Μυνδία Par. L. Vit. I. Ciz. Μενδία Par. DEG.

Neap. I. II. Vind. IV. Vit. III. Μενδία Vind. II. Vit. II. Μωδία Par. J.
et Edit. Basil. I. — 1262. ἐγκατοικισί] ἐγκατοικί Par. G. Vind. IV. et
Edit. Basil. I. et Sebast. ἐγκατοικίζει Par. L. Vit. I. ἐγκατοικί Par. Ciz.
litera ζ ab alia manu inserta. — 1263. παρώσας ἀγάλματα καὶ τέκνα
Par. K. omissa voce δάμαρτα. — 1264. ὀμπνίαν] οὐμπνίαν Par. K.
ὀμπνίαν Neap. III. — 1265. τῷ omissum in Par. DGK. Vind. IV. Vit.
III. — γεραιῷ] γρηραιῷ Par. DFG. Vind. IV. Vit. III. Ciz. et Edit. Ba-

sil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. γεραιῷ Vit. II. Vid. Elmsl. ad Eu-
rip. Med. v. 62. p. 77. edit. Lips. — πρεσβειώσεται] Sic Par. FL. Neap.

III. Ciz. πρεσβειώσεται Vit. I. πρεσβυώσεται Neap. I. Reliqui libri et
Edit. omnes πρεσβειώσεται.

πύργων Vind. II. τοσαυτοῖσιν
ταῖς πόλεσι — τροφόν Pal. 40.

1259. Ἦστιος καὶ ἐν τῇ πόλει
ἀγαλμα, εἰκόνισμα, εἰδωλὸν ἀνα-
θήσει· κατὰ συγκοπὴν — τῇ μῦθ
Par. A. ἀγαλμα ἀναστήλωσει Par. C.
ἀναθήσει, κατὰ συγκοπὴν Vat. 1307.
σὺν δ' εἰδωλὸν ἀναθήσει ὁ Δινεῖας,
ἀναστήλωσει ἐν τῇ Λαβινίᾳ πόλει
Vind. II. 1260. Χαλκουργήσας,
καὶ τῶν ὑπὸ γάλακτος τρεφομένων,
ὑπομαζίων τέκνων Par. A. κατα-
σκευάσας — ὑπὸ γάλακτος τρεφο-
μένων Vind. II. χαλκουργήσας —
γαλαθηνῶν Pal. 40. 1261. Οἰχο-
δομήσας δὲ ναόν — ἐπαύνημον Ἀθη-
ναῖς Par. A. κτίσας ναόν — ἐπίθε-
τον τῆς Ἀθηνᾶς Vind. II. Μυνδία
καὶ Παλληνίς ἢ Ἀθηνᾶ τιμάται· ὁ
δὲ Δινεῖας, ἄγων τὰ ἀγάλματα ἐκ
τῆς Τροίας καὶ τὸν πατέρα Ἀγχίστην,
ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν Vat. 1307.

1262. Τὰ πρῶτα (sic) ἕσθαι ἐγκα-
τοικήσει τῶν θεῶν Par. A. ἐν τῇ
Λαβινίᾳ πόλει ἦσαν τὰ ἐκ Τροίας
ἀγάλματα Vind. II. εἰσχο-
μίσαι Pal. 40. 1263. Ἄτινα δὴ

παρωσάμενος, παρωθήσας, ἑσθας,
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα Par. A.
ἀγάλματα — καταλείψας Par. C. ἐν
ὑπερβάτῳ ἢ σύνταξις· ἅτινα δὴ
ἀγάλματα σὺν τῷ γεραιῷ πατρὶ πρε-
σβειώσεται, τοῦτέστι τιμήσει, τοῖς ἱμα-
τίοις καλύψας· τὸ δὲ ἔξης, παρώσας
δάμαρτα καὶ τέκνα καὶ τὸν πλοῦτον.
Δινεῖον δὲ θυγῆ Κρόνου, Πριάμου
θυγάτηρ· ἀφ' ἧς ἔσχευ Ἀσκάριον καὶ
Εὐρυλέοντα· ὀμπνίαν δὲ, τὴν συν-
τελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν, παρὰ τὸ πνέω·
ἐξ οὗ, πλουσίαν Vat. 1307. ἅτινα
ἀγάλματα — παρέστας — γυναῖκα τὴν
Κρόνουσαν — Ἀσκάριον καὶ Εὐρυ-
λέοντα Vind. II. 1264. Καὶ τὴν
λοιπὴν κτῆσιν, τὴν συντελοῦσαν
πρὸς τὸ ζῆν, ἐξ οὗ, πλουσίαν Par. A.
πλουσίαν, τὴν πρὸς τὸ ζῆν συντε-
λοῦσαν, ἀπὸ τοῦ ἐμπνέω Vind. II.
1265. Σὺν τῷ πρεσβύτῳ πατρὶ τι-
μήσει Par. A. Ἀγχίστη — τιμήσει
Vind. II.

1266. Τοῖς ἱματίοις καλύψας, ἡνί-
κα οἱ ἀνδρεῖοι πολεμισταὶ Par. A.
ποικίλοις ὑράσμασι περικαλύψας —
οἱ Ἕλληνες Vind. II.

τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλη,
τούτω μόνῳ πόρῳσιν αἰρεσιν, δόμων
λαβεῖν ὃ χρῆζει κάπενέγκασθαι δάνος.
τῷ καὶ παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθεῖς, 1270
τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσαν ἐν χάσμασι πάτραν
ἐν ὀψιτέκνοις ὁλβίαν δαμήσεται,
τύρσιν μακεδνὰς ἔμφοι Κιρκαίου νάπας
Ἀργοῦς τε κλεινὸν ἕρμον Αἰήτην μέγαν,

1267. συλλαφύξαντες] συλλαφύσαντες Par. K. — 1270. εὐσεβέστατος κριθεῖς] Vid. Interpp. ad *Aelian.* Var. Hist. III. 22. Post hunc versum deasunt in Neap. III. viginti sex versus, ita ut verba Κορυθῆς ἀντίποινον statim sequantur. Sed reperiuntur hi versus infra post v. 1323. in-

serti. — 1272. ἐν] τὴν Par. K. — δαμήσεται] Sic Par. AEF. Neap. III. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. δαμήσεται Par. BL. Vit. I.

δομήσεται Par. H. Vit. II. Rehd. δομήσεται Par. CDGJK. Neap. I. H. Vind. II. IV. Vit. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Compel. Meurs. utsq. Reich. et Sebast. Vid. supra ad v. 719.

1273. μακεδνὰς] Vox dubiae originis et admodum rara etiam apud Epicos. *Hom.* Odys. η'. 106. *Nicandr.* Ther. 472. Cf. *Eustath.* p. 1571, 47. edit. Rom. (T. I. p. 265, 2. edit. Lips.) et *Etym. M.* p. 28, 48. — Κιρκαίου νάπας] νῆφος ὕλησσα apud *Hom.* Odys. x. 308. coll. v. 150. — νάπας Vit. I. Ciz. *Eustath.* ad *Dion. Perieg.* v. 692. p. 233, 10. edit. Bernh. Ἰστέον δέ, ὅτι κατὰ τὸν *Λυκάφρονά* ἐστὶ Κιρκαῖον τι ὄρος καὶ περὶ τοῦ τῆς Ρώμης ὄρεα. Accuratissime totam hanc regionem nuper descripsit *Westphal, Römische Campagne*, p. 56—61.

1267. Τὰ πάντα τῆς πατρίδος καταπιόντες τῷ κλήρῳ Par. A. κλήρῳ γὰρ τὴν λεῖαν διένειμαν Vat. 1307. συναθροίσαντες καὶ καταπιόντες Vind. II.

1268. Τούτῳ μόνῳ δῶσιν ἐκλογὴν, οἶκον Par. A. αἰρέσεως δοθείσης Αἰνεία ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὃ βούλεται λαβεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, προέκοιτε τὸν πατέρα καὶ τὰ ἀγάλματα τῆς πόλεως, παρτάσας τὸν οἶκον, καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα Vat. 1307. τῷ Αἰνείᾳ παρασχωσιν — πρόσκοισιν Vind. II. βούλῃσιν Pal. 40.

1269. Ἀρεῖν ὅπερ θέλει, καὶ ἀπενέγκασθαι δωρεάν Par. A. δῶρον Vind. II. 1270. Αἰ' ὃ καὶ παρὰ τοῖς ἐχθροῖς εὐλαβεστάτος (sic) κριθεῖς Par. A. διὸ δὴ — λογισθεῖς Pal. 40. 1271. Τὴν πολὺ ὕμνηθεισαν ἐν πόλεμοις πατρίδα Par. A. πόλεμοις — Ρώμην Par. C. μάχαις — τῇ Ρώμῃν λέγει Vind. II. καταπολὺ δοξασθεῖσαν Pal. 40.

1272. Ἐκ τοῖς βραδυγενέσι πλουσίᾳ κατασκευασθῆναι Par. A. βραδυγενέ-

νέσι. Ρώμος γὰρ καὶ Ρωμύλος, (sic) οἱ τούτων ἀπόγονοι, ταυτὴν ἐκτίσαν Par. B. ἐν θυμῳγόνοις — οἱ γὰρ ἀπόγονοι αὐτοῦ ἐκτίσαν αὐτὴν — κατασκευάσει Vind. II. ὑστερογεννήτοις — ἐνδοξον κτίσει Pal. 40.

1273. Πόλιν περὶ τὰς μακρὰς — περὶ τοῦ ὄρους Ἰταλίας συμφύτους τόπους — Κιρκαῖον, ὄρος τῆς Ἰταλίας, ἀπὸ τῆς Κίρκης· ὅπερ λέγεται πολλὰς ἔχειν βοτάνας φαρμάκων Par. A. 1274. Αἰήτης ὄρεος καὶ λιμνῇ ἐν Κιρκαίῳ, ὅπου καὶ ἡ Ἀργὼ λέγεται προσωρημένη· καὶ ἐκεῖ ἐκαθάρθησαν Ἰάσων καὶ Μῆδεια ὑπὸ τῆς Κίρκης. Ἔστιν δὲ ταῦτα καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ Ροδίῳ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰήτης δὲ ἐκλήθη διὰ τὴν Κίρκην, ἥ οὗ ἐκεῖ ἐπλευσεν ἡ Ἀργὼ, ἥ οὗ ἐκεῖ ἐν τῇ Αἰήτη ποταμῷ ἐκαθάρθησαν ὁ Ἰάσων καὶ ἡ Μῆδεια ἀπὸ τοῦ φόνου τοῦ Ἀνυρτοῦ. Κιρκαῖον δέ, ἀπὸ τῆς Κίρκης Par. A. Αἰήτης λιμνῇ ἐν Ἰταλίᾳ, ἐνθα φασὶν τὴν Ἀργὼν ὄρ-

λίμνης τε Φόρκης Μαρσιωνίδος ποτὰ 1275
 Τιτώνιον τε χεῦμα, τοῦ κατὰ χθονὸς
 δύνοντος εἰς ἄφρατα κευθμῶνος βάθῃ,
 Ζωστηρίου τε κλιτύν, ἐνθα παρθένου
 στυγνὸν Σιβύλλης ἐστὶν οὐλητήριον,
 γρῶνῳ βερέθρῳ συγκατηρεφές στέγης. 1280
 τοσαῦτα μὲν δύστηλτα πείσονται κακὰ
 οἱ τὴν ἐμὴν μέλλοντες αἰστώσειν πάτρην.

1275. Φόρκης] Φόρβης Par. K. — 1276. Τιτώνιον] Ἀπιτώνιον Par. K.
 1277. εἰς ἄφρατα κευθμῶνος] εἰς ἀνευκτα δαιμόνων Par. K. — κευ-
 θμῶνος Par. D. Deest versus in Cod. Par. A. — 1278. Ζωστηρίου]

Ζωστηρίου Par. K. Vid. Meinek. ad Euphor. fragm. p. 151 sq. — κλιτύν]
 κλιτήν Par. G. Vind. IV. Vit. III. Rehd. κλειτήν Par. K.

1280. γρῶνῳ Par. G. γρόνῳ Vind. IV. Vit. III. — βερέθρῳ Par. G.
 βαρέθρῳ Vind. IV. Vit. III. — 1282. αἰστώσειν] Sic Par. ABCFHJL.

Vat. 1307. Neap. I. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. omnes. αἰστώσειν
 Vind. II. Vit. II. αἰστώσαι Par. DEGK. Neap. II. Vind. IV. Vit. III.
 Alterum est, qui eversores futuri sunt patriae meae; alterum, qui ever-
 suri sunt patriam meam. Eadem ratione supra v. 540. οἱ δεινὰ πείσε-

μίσαι, καθαρῶν ὑπὸ Κίρκης ἐκ
 τοῦ φρόνου τοῦ Ἀψύρτου Ἰάσονα καὶ
 Μήδαιαν Vat. 1307. τοῦ πλοίου, τῆς
 νηὸς — ὄνομα λίμνης ἐν Ῥώμῃ
 Vind. II. 1275. Φόρκη λίμνη
 ἀπέχουσα Ῥώμης σταδίου θ'. Μαρ-
 σοὶ δέ, Ἰταλικὸν ἔθνος, παροικούν
 τὴν λίμνην, τὴν πλησίον τῶν Μαρ-
 σῶν· οἱ δὲ Μαρσοὶ ἔθνος Ἰταλλίας
 Par. A. Φόρκη δὲ λίμνη, ἀπέχουσα
 Ῥώμης σταδίου πεντακοσίου· Μαρ-
 σοὶ δέ, ἔθνος Ἰταλλίας, περὶ τὴν λί-
 μνην οἰκοῦντες καὶ περὶ τοὺς φυτευ-
 σίμους καὶ ἐπιλείμνας τόπους τῆς
 Μαρσῶν γῶρας Vat. 1307.

1276. Ποταμὸς Ἰταλλίας — τὸ δεῦ-
 μα, τοῦ κατὰ γῆν· οὐ γὰρ εἰς θά-
 λασσαν ῥεῖ Par. A. Τίτων ποταμὸς
 Ἰταλλίας, ἐγγὺς Κιρκαίου. οὗτος δὲ
 ὁ ποταμὸς οὐκ εἰς θάλασσαν ῥεῖ,
 ἀλλ' ὑπὸ τῆς γῆς καταπνίγεται, ὥς
 φησὶ καὶ Φίλοστράτος Vat.
 1307. ὑποκάτω γῆς Pal. 40.

1277. Ὑπεριεθόντος ἀδεώρητα τοῦ
 Ἰδίου Vind. II. ὑπερειοχομένου Ἰθνη-
 λα Pal. 40. 1278. Ἐπώνυμον
 Ἀπόλλωνος — εἰς ἔσοχὴν ὄρους Par.
 A. Ζωστηρίου, ἐπώνυμον Ἀπόλλω-
 νος· φησὶ οὖν, ὅτι ἐνταῦθα διῆγεν
 ἡ Σίβυλλα Vat. 1307. τοῦ Ἀπόλλω-
 νος — ἱερὸν — ἔσοχῃν Vind. II.

1279. Ὅπου τῆς παρθένου οἴκημα
 ὑπάρχει· φασὶν οὖν, ὅτι ἐνταῦθα
 διῆγεν ἡ Σίβυλλα. Ἡ Ἀτὴ εἰς
 Ἀθήνας παρεγένετο, βουλομένη ἀπο-
 τεκεῖν τὸν Ἀπόλλωνα, κακίσεις ἔλυσε
 τὴν ζώνην, δι' ὃ καὶ Ζωστήρ ὁ τό-
 πος ὠνόμασται, καὶ ἐν αὐτῇ Ζωστη-
 ρίου Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερὸν. Καὶ
 παρὰ Κυμαίοις δὲ Ζωστηρίου Ἀπόλ-
 λωνός ἐστιν ἱερὸν, ἐν ᾧ ταρῆναι
 φασὶ τὴν Σίβυλλαν Κυμαίαν οὔσαν,
 ἣν Ἀπόλλωνός φασιν ἀδελφὴν διὰ
 τῶν προφηνημάτων. Ἔστι γὰρ καὶ
 ἄλλη Ἐρυθραία, καὶ τρίτη Σαρδιανή
 Par. A. φοβερόν Vind. II.

1280. Γρῶνῳ, τῷ κοίλῳ· βερέθρῳ
 δέ, τῷ σπηλαίῳ· τὸ τῆς στέγης συγ-
 κατηρεφές καὶ κατὰστέγον Par. A.
 κοίλῳ σπηλαίῳ, κοίλῳ πετρῷ — σκεπασμένον Par.
 C. γρῶνῳ δέ, τῷ κοίλῳ· βερέθρῳ
 δέ, τῷ σπηλαίῳ· ἄλλως· καὶ ἐπὶ τὸ
 μέρος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ
 Ζωστηρίου ὀνομασμένου, ἣ τὴν ἔσο-
 χὴν Vat. 1307. τετραπλημένῳ λίθῳ,
 σπηλαίῳ, κοίλῳ πέτρῳ — ἐσκεπασμέ-
 νον Vind. II. σπηλαίῳ σκοτεινῷ
 Pal. 40. 1281. Τοσαῦτα μὲν
 ἀκαρτέρητα κακὰ πάθωσαν Par. A.
 δυσκαρτέρητα Vind. II. ἀπόδρασις
 Pal. 40. 1282. Τὴν Ἀσίαν λέγει·
 Ἰαπέτου γὰρ καὶ Ἀσίας Ἐβρομηθεύς·

Τί γὰρ ταλαίηνη μητρὶ τῇ Προμηθεύς
 ξυνὸν πέφυκε καὶ τροφῷ Σαρπηδόνης,
 ὡς πόντος Ἑλλης καὶ πέτραι Συμπληγάδες 1285
 καὶ Σαλμυδησὸς καὶ καχόξεινος κλύδων,

οἶσαι μέλλοντες non sunt horribilia passuri, sed qui futuri sunt horribilia patientes. Inter quae quid discriminis intersit, nemo, opinor, hodie ignorabit. — 1283. μητρὶ τῇ] Par. ABHJL. Neap. I. III. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Cönnel. Meurs. utrq. et Reich. τῇ μητρὶ Par. C. Neap. II. Vind. II. μητρὶ τοῦ Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Vid. Valcken. ad Hippol. v. 224. p. 187. et Schaeff. Melet. crit. p. 72. Hunc et sequentem versum affert Schol. ad Dion. Perieg. v. 270. p. 341, 26. edit. Bernh. Cf. Etym. M. p. 153, 29. Eustath. ad Dion. Perieg. vv. 270. et 620. et Tzet. Schol. ad Exeg. Iliad. p. 135, 22.

1284. ξυνὸν πέφυκε] Similiter Nonnus Dionys. I. 430. τί ξυνὸν καλὰ-μοῖσι καὶ ἀθάλοεντι κεραυνῷ; — 1285. Respicit hunc versum Eustath. ad Odys. μ'. 70. p. 1712, 4. edit. Rom. (T. II. p. 9, 19. edit. Lips.)

1286. Σαλμυδησός] Sic dedi ex uno sed optimo libro, Neap. III. Scribatur Σαλμυδησός, quod praebent Par. BCEFGL. Vit. I. III. Ciz. Quae forma non dubito quin omnino librariis tribuenda sit, insolentius nomen vel particulam eius in notiores aliquem sonum (δισσός) diffingentibus. E tali enim studio neminem latet quot vitia in antiquis exemplaribus provenerint, et in nostra lingua etiam quotidie adhuc pullulent in ore imperitae multitudinis. Neque minus corruptam nunc arbitror alteram formam Σαλμυδησός, licet eam h. l. Codd. Par. ADJ. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. praebent, eandemque supra v. 186. equidem e bonis libris retinuerim; ubi tamen nollem sprevissem reliquorum Codd. auctoritatem. Multo enim proniores librarios inveneris ad geminandas tales literas, quam ad tollendam alteram ex geminandis. Quo fit, ut, ubi Codices talem scripturae differentiam praebent, simplicior forma, (quam Valckenarius ad Eurip. Phoen. p. 388. antiquiorem iudicavit) nisi aliae rationes dissuadeant, altera longe videatur esse probabilior. Quod sentiens Blomfieldius recte edidit in Aesch. Prom. v. 751. Σαλμυδησὰ γνάθος, et Erfurdthus in Soph. Antig. 956. ο Ἰσθμίων Σαλμυδησός. Eadem scriptura est apud Hesych. T. II. p. 1144. Photium Lex. p. 497. et Favorinum fol. 465. edit. Rom. — Hanc periculosissimam Thracii littoris oram describunt Xenoph. Anab. VII. 5, 12. Strabo VII. p. 319. (T. II. p. 438. edit. Tzsch.) et utriusque verba compilans Marcianus Heracleota p. 30. edit. Hoesch.

εἰς αἰγιαλὸς τις Σαλμυδησὸς λεγόμενος
 ἐφ' ἐπαχόσια στάδια τεναγώδης ἄγαν,
 καὶ δυσπρόσορμος ἄλμηνός τε παντελῶς
 παρτεταται, ταῖς ναυσὶν ἐχθρότατος τόπος.

ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς χώρας — ἀφανίσαι πετρίδα Par. A. ἀφανίσαι Vind. II. 1283. Τί γὰρ τῇ ταλαί-
 πωρῳ, τῇ Ἀσίᾳ λέγει· τῇ τοῦ Προ-
 μηθεύς Par. A. 1284. Τῇ Εὐρώ-
 πῃ· ἐκ γὰρ Αἰὼς Εὐρώπη, Μίνως,
 Ῥαδάμανθους· ἐκ δὲ ταύτης ἡ χώρα
 τὸ ὄνομα εἴληφεν — τῇ τοῦ Σαρπη-
 δόνος μητρὶ καὶ τροφῷ, Εὐρώπη
 Par. A. κοινόν — τῇ Εὐρώπῃ ἔχουν
 τῇ Ἑλλάδι Vind. II. 1285. Ἀσι-

νας ὁ Ἑλλήσποντος καὶ αἱ Συμπλη-
 γάδες πέτραι, αἱ περὶ τὸ Βυζάν-
 τιον, ὡς καλεῖ Ὀμηρος Πλαγκτίας
 Par. A. Εὐρώπην καὶ Θρηκην —
 Ἑλλήσποντος — πόλεις (leg. πέτραι),
 ἐν τῇ Στενῇ, λεγόμεναι κλείδες Vind.
 II. Πλαγκταὶ συγχρονοῦσαι Pal. 40.
 1286. Καὶ ποταμὸς Σκυθίας, καὶ
 ὁ Εὐξείνους πόντος Par. A. πέλαγος
 — ὁ Εὐξείνους, τὰ Στενὸν Vind. II.
 τὸ μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Δαμιάλεως

Σχύθαισι γείτων, καρτεροῖς εἶργει πάροις,
 λίμνην τε τέμνων Τάναϊς ἀραιφνῆς μέσσην
 φείθροις δρίζει, προσφιλεστάτην βροτοῖς
 χίμετλα Μαϊώταισι θρηνοῦσιν ποδῶν.
 ὄλουντο ναῦται πρώτα Καρνῖται κύνες,
 οἱ τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρην
 Λέωνης ἀνηρείραντο, φορτηγοὶ λύκοι,
 πλάτιν πορεῦσαι κῆρα Μεμφίτῃ πρόμω,

1290

— καχόξενος] καχόξενος Par. AH. Neap. II. Vind. II. καχόξενος Par. C. καχόξενος Ciz. Non delenda videtur allusio ad commune nomen Εὐξενος. Deest hic versus in Cod. Par. K. — 1287. εἶργει] οἶργει Par. L. in marg. cum glossa διαχωρίζει, ἀνοίγει. — 1288. λίμνην τέμνων Par. D. Vit. III. omisso τε. — ἀραιφνῆς] ἀραιφνῆ Par. DK. Vind. IV. et

Ms. Cantori. ἀρεφνῆ Par. G. ἀρεφνῆ Vit. III. — μέσσην] μέσον Par. K. Vind. IV. Vit. III. et Ms. Cant. — 1289. πρὸς φιλεστάτην Vind. II. Ciz.

1290. χίμετλα] χίμαιλα Par. G. Vind. IV. Vit. III. Vid. Schol. ad Aristoph. Vesp. 1206. (1167. Dind.) et Eustath. ad Iliad. ζ. 181. p. 635, 24. edit. Rom. (T. II. p. 100, 17. edit. Lips.) Primam huius vocis syllabam corripuit Nicander Ther. v. 682. — θρηνοῦσιν] Libri et Editt.

omnes θρηνοῦσι. — 1291. πρώτα] πρώτοι Par. B. πρώτοι Rehd. — Καρνῖται] Καρνῖται Par. G. Vind. IV. Vit. III. Versus legitur apud Steph. Byz. v. Κάρην, ita corruptus in Cod. Par. 1413.: ὀλοντο ναῦται πρώτ' ἀκονῖται κύνες. — 1292. ταυροπάρθενον κόρην] Similiter supra v. 669. dixerat μισοπάρθενος, et Gregorius Nazianzenus Christ. pat. Argum. v. 6. hanc analogiam sequutus ausus est dicere μητροπαρθένου κόρης. — 1294. πλάτιν] Hoc accentu Par. AC. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. Reliqui libri et Editt. omnes πλάτιν. πλάτιν Par. G. Vind. IV. Vit. III. Vid. supra ad v. 821. — πορεῦσαι] περῶσαι Par. DGK. Vind. IV. Vit. II. III. Non erat, cur vulgatam addubitaret Muellerus. —

— ὁ Εὐξείνιος πόντος, ἣ τὸ Στερόν Pal. 40. 1287. Καὶ τῶν Σχυθῶν γείτων, καὶ ἰσχυροῖς ἐπέχει ἡ κωλύει πάροις Par. A. μετὰ γὰρ τὸ Στερόν πέλαγος καὶ τὸ Ἰερὸν ἡ Σχυθία ἐστίν — κωλύει, τοῖς ἀκρωτηριοῖς Vind. II. μεγάλοις χωρίζει βουνοῖς Pal. 40. 1288. Τὴν λίμνην τέμνων ὁ Τάναϊς, ποταμὸς Σχυθίας, μέσση, ὁ καθαρὸς οἷον ἀκραϊοφανής Par. A. δάκτυλος Par. C. τὴν Μαϊώτιν — ποταμὸς Σχυθίας, καθαρὸς Vind. II. Μαϊώτιδα Pal. 40.

1289. Ψεύμασι διορίζει, ἀγαπητὴν ἀνθρώποις Par. A. διαχωρίζει Vind. II. 1290. Τὰ τῶν ποδῶν τραύματα καὶ ἀποκαύματα τοῖς Μαϊώταις διὰ τὴν ψύξιν — θρηνοῦσι τὰ τῶν ποδῶν Par. A. Σχύθαις Par. C. τὰ ἐκ χειμάτων ἀποψύγματα, τὰς τῶν ποδῶν ἀποκαύσεις ὑπὸ γὰρ

τοῦ ψύγους ἀποκαίνονται οἱ πόδες αὐτῶν Vind. II. τοῖς Σχύθαις Pal. 40.

1291. Ἀπόλουντο ἐν πρώτοις οἱ Φοίνικες ἀπὸ Κάρης κώμης ἡ πόλεως Par. A. πόλις Φοινίκης Par. C. εἶδε — ἐκ πόλεως Φοινίκης Vind. II.

1292. Τὴν Εὐρώπην λέγει, τὴν εἰς βοῶν μεταβληθεῖσαν κόρην Par. A. τὴν μεγαλόφθαλμον ἢ βουπροόσωπον Par. B. τὴν Ἰω, τὴν Ἰνάγον θυγατέρα — γένος ἀντὶ γένους ἔλαβεν, ἀρσενικὸν ἀντὶ θηλείας — τὴν Ἰω Par. C. βοὸς ὁμικατὰ ἔχουσιν Pal. 40.

1293. Ἐκ τῆς πηγῆς Ἀργούς ἀνῆλπαξαν — οἱ Φοίνικες ἔμποροι γὰρ Par. A. Λέωνη πηγὴ Ἀργούς — ἤρασαν ἔμποροι Par. C.

1294. Γαμετὴν περᾶσαι μεμοικαμένην τῷ Αἰγυπτίῳ προμάχῳ — ἀπὸ Μέρμηδος πόλεως Αἰγυπτίας Par. A. περᾶσαι Par. B. γαμετὴν, γυναῖκα

ἔχθρας δὲ πυρσὸν ἦσαν ἡπείροις διπλοῖς. 1295
 αὐθις γὰρ ὕβριν τὴν βαρεῖαν ἀρπαγῆς
 Κουρήτες ἀντίποινον Ἰδαῖοι κάπροι.
 ζητούντες, αἰχμάλωτον ἡμπερυσαν πόρῳ
 ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος τυπώματι
 Σαραπτιαν Δικταῖον εἰς ἀνάκτορον 1300

κῆρα] Compararunt priores Interpretes Aesch. Sept. 759. (Well.) et Eurip. Troad. 788. (Seidl.) Cui tamen non statim in mentem veniat Euripideum illud in Andromacha (v. 103 sq.):

Ἰλῶ αἰπεινῆ Πάρις οὐ γάμον, ἀλλὰ τιν' ἄταν
 ἡγάγει εὐνάταν εἰς θαλάμους Ἑλένας.

1295. ἡπείροις διπλοῖς] ἡπείρου διπλῆς Par. L. διπλῆς Vit. I. διπλοῖς Ciz. Totum hunc locum cum Herodoteis (I, 1—4.) comparandum esse, iam monuit Canterus. — 1296. τὴν omisum est in Par. J.

1297. Κουρήτες] Sic Par. G. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. II. III. Scribatur Κούρητες. De accentu vid. Etym. M. p. 534, 14. Schol. Venet. ad Iliad. v. 529. p. 265, b 9. edit. Bekk. et Eustath. ad Iliad. i. 525. p. 771, 37. edit. Rom. (T. II. p. 289, 23. edit. Lips.) — Ἰδαῖοι] Hunc locum attigit Schol. ad Aristoph. Ran. 1389. (1356. Dind.)

1298. ἡμπερυσαν] abstraxerunt, rapuerunt. Vid. Etym. M. p. 86, 30. et Eustath. ad Iliad. ζ. 40. p. 623, 38. edit. Rom. (T. II. p. 84, 10. edit. Lips.) — πόρῳ] Par. A. Vat. 1307. Neap. III. et Edit. praeter Sebast.

omnes. πόρῳ Par. K. πόρῳ Par. BCDEFGHJL. Neap. I. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Sebast. πόρῳ Par. II. et Vind. II. — 1299. τράμπιδος] τράμπιδος Par. A. Hesych. et Favoninus fol. 531. τράμπις γαυός. ἄκατος. πορθμῆς. τινές, πλοῖα βαρβαρικά. Cf. Schol. ad Nicandr. Ther. 268. et Etym. M. p. 157, 23. ubi in verbis τράμπις. ἔστι δὲ βαρβαρικὸν ὄπλον corrige πλοῖον. — τυπώματι] Sic Codd. mei ad unum omnes, et Edit. Ald. Basil. I. et Sebast. Reliquae τυμπώματι. Cf. Eustath. ad Iliad. η'. 86. p. 667, 15. edit. Rom. (T. II. p. 145, 20. edit. Lips.), et ad Odys. v'. 408. p. 1747, 15. edit. Rom. (T. II. p. 56, 24. edit. Lips.) — 1300. Σαραπτιαν] Par. BEFGJK. Vat. 1307. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et

— περῶσαι — θάνατον. δι' ἀρχὴν πολέμου αὕτη γέγονε τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ Par. C. τὴν νύμφην, γυναικὰ ἀγαγεῖν. λέγεται δέ, δι' ἀρχὴν γέγονε πολέμου τῶν ἀνθρώπων — τῷ Ὀσίριδι Vind. II. τὴν φθορὰν — Ὀσίριδι βασιλεῖ Pal. 40.

1295. Τὸν δὲ πυρσὸν τῆς ἔχθρας ἔπῃσαν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας Par. A. εἰς ὕψος ἤγαγον — Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ Par. C. μάχης — φλόγα ἀνέψαν Vind. II. 1296. Πάλιν γὰρ τὴν ὕβριν τὴν βαρεῖαν, τῆς ἀρπαγῆς Par. A. εἰς — τῆς Ἰούς Vind. II. διὰ τὴν μεγάλην Pal. 40. 1297. Οἱ Κρήτες ἀντίτιμωραν — οἱ ἐξ Ἰδης, ὅρους Κρήτης Par. A. οἱ Κρήτες — ἀντιτιμωρήμα — οἱ ἐξ Ἰδης, ὅρους Κρήτης Par. C. Ἰσην αἰς Ἰούς — νέοι Pal. 40. 1298. Τὴν αἰχμάλωτον ζητούντες διήγαγον δάμαλιν Par. A. λέγεται ὁ στίχος οὗτος λαμβανόμενος Par. B. εἰς ζυγὸν ἤγαγον. ἅμπα γὰρ λέγονται οἱ δεσμοὶ τῶν ἀνγενιστηρῶν τῶν βοῶν καὶ τοῦ ζυγοῦ. πρὸς δὲ τὸ πόρῳ τούτο καλίστως εἰρηται. πόρῳ γὰρ ἡ δάμαλις Par. C. ἔλαβον δάμαλιν, εἰς ζυγὸν ἤγον, ἔλαβον Vind. II. ἤρπαξαν — τὴν Εὐρώπην Par. 40. 1299. Ὅτι ἡ γαυὸς ταύρου ἐκτύπημα εἶχεν — τυπώματι τριήρους πλοῦτον Par. A. ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ πλοῦτον ταύρου μορφὴν ἔχοντος — βαρβαρικοῦ πλοῦτον, τῆς Ἀργούς Vind. II. εἰκοσέματι Pal. 40. 1300. Πόλις Φοινίκης Σαραπτιαν Σιδωνίης, Ἡλίου ἀκκῆτιον — τὸ Κρητικὸν εἰς τὸ

δάμαρτα Κρήτης Ἀστέρω στρατηλάτῃ.
οὐδ' οἱ γ' ἀπηρχέσθησαν ἀντ' ἴσων ἴσα
λαβόντες, ἀλλὰ κλῶπα σὺν Τεύκρῳ στρατὸν
καὶ σὺν Σκαμάνδρῳ Δραυκίῳ φντοσπόρῳ
εἰς Βεβρύκων ἔστειλαν οἰκητήριον, 1305
σμίνθοισι δηρίσοντας, ὧν ἀπὸ σπορᾶς
ἔμους γενάρχας ἐξέφυσε Δάρδανος,

Edit. Basil. I. *Σαραπλίαν* Par. L. *Σαραπλίαν* Par. CH. Neap. I. et Edit.
Ald. Basil. II. cum reliquis excepta Basil. I. omnibus. *Σαραπλίαν* Par. A.

Σαραπλίαν Par. D. Steph. Byz. v. *Σάρακτα*, πόλις Φοινίκης· ὁ πολῖτις
Σαραπτίος καὶ Σαραπτία καὶ Σαραπητός. „De varia huius urbis scri-
ptura vid. Iac. Gothofredum ad Anonymum Geographum p. XLIX. et
Salmasium ad Achill. Tat. p. 574.“ Thryllätzsch. apud Muellermum. —
[*Δικταίων*] *Δικταίου* Vind. IV. Vit. III. — [ἀνάκτορον] ἀνάκτορα Par. DK.
Vind. IV. Vit. III. — 1301. Ἀστέρω] Sic libri, quotquot collati sunt,
omnes, etiam Vit. II. et III., e quibus tamen Muellermus, fortasse com-
pendiosa nominis scriptura deceptus, Ἀστερίῳ protulit. Quod idem
etiam Meursius voluit ex importuna coniectura Lycophroni obtrudere.
In vulgata autem lectione nemo haerebit, qui Lycophronem paullo
attentius perlegerit. Vide, quae supra ad v. 189. adnotavimus. De
Asterione sive Asterio, Europae marito, vid. Diod. Sic. IV. 60. *Apo-
lod.* III. 2, 1. ibiq. Heyn. Observ. p. 213 sq. Nonn. Dionys. I. 354. II.
695. Io. Tzet. Antehom. v. 101. Chiliad. I. v. 473. et in Exeges. Iliad.
p. 14, 22 sqq. Etym. M. p. 588, 24. et Hoeck. Creta, Vol. II. p. 48 — 50.
1304. Δραυκίῳ] Δραυκίῳ Par. A. Δραυκίῳ Neap. II. Δραυκίῳ Rehd.
Vid. Hoeck. Creta, Vol. I. p. 433. cuius coniecturam, Πανκίῳ, (cf. Steph.
Byz. v. Πανκός) vellem libri comprobarent. — 1306. σμίνθοισι] Vid.
Hesych. v. σμίνθα et σμίνθος ibiq. Interp. Etym. M. p. 721, 16. Arcad.
de Acc. p. 49, 6. Fabellam hanc tradunt Strabo XIII. p. 604. (T. V.
p. 364 sq. edit. Tzsch.) Aelian. H. A. XII. 5. Schol. Venet. ad Iliad. α'.
39. et Eustath. p. 34, 38. edit. Rom. (T. I. p. 30, 43. edit. Lips.) Io.
Tzet. Exeg. Iliad. p. 96, 24 sq. Vid. omnino Hoeck. Creta, T. II. p. 273
— 286. — [δηρίσοντας] δηρήσαντες Neap. III. δηρήσοντας Vit. L. δηρή-
σοιτες Ciz. — 1307. γενάρχας] τανάρχας Par. C. γενάρχους Rehd. —
Δάρδανος] Δάρδανον Vit. I. et Ciz.

βασίλειον Par. A. ἀπὸ πόλεως Σι-
δώνος — Κρητικὸν βασίλειον Par. C.
τὴν Εὐρώπην ἀπὸ πόλεως Σιδώνος —
βασίλειον Vind. II. τὴν Εὐρώπην
λέγει, τὴν ἀπὸ πόλεως Σαραπτίας —
εἰς τὸ Κρητικὸν βασίλειον· Δικτὴ γὰρ
καὶ Ἰδη ὁρὴ Κρήτης Pal. 40.

1301. Γυναικα Κρήτης Par. A.

1302. Οὐδ' οὗτοι ἀπηρχέσθησαν
ἀντ' ἴσων ἴσα Par. A. οἱ Κρήτες καὶ
οἱ Φοίνικες Vind. II. οἱ Κρήτες —
οἱ Ἕλληνες Pal. 40.

1303. Λα-
βόντες, ἀλλὰ κλέπτην σὺν τῷ Τεύ-
κρῳ, τῷ στρατηγῷ — Κρήτης τὸ
στρατεῖμα Par. A. κλέπτην Vind. II.

1304. Καὶ σὺν τῷ Σκαμάνδρῳ,

πατρὶ Τεύκρου, Κρητὶ τὸ γένος —
Κρητὶ ἀπὸ πόλεως Par. A. Κρητι-
κῷ Δραυκὸς γὰρ πόλις Κρήτης Par.
C. Κρητικῷ πατρὶ Τεύκρου Pal. 40.
1305. Εἰς τὸ τῶν Τρώων ἀπέστε-
λαν οἰκητήριον Par. A.

1306. Τοῖς μυσὶ πολέμησεν· Νέ-
καυδρος δὲ τοὺς μύας ὕρακας
ἐκάλεσεν ἐν Ἀλεξυφαρμάκους — ὄν-
τινων ἀπὸ σπορᾶς Par. A. πολέμη-
σοντας — τοῦ Τεύκρου καὶ τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ Σκαμάνδρου Par. C. τοῖς
μυσὶ φιλονεικῆσοντας — Σκαμάνδρου
καὶ Τεύκρου Vind. II. Τρωαὶ πολε-
μήσοντας Pal. 40. 1307. Τοὺς
ἔμους γεννήτορας ἐβλάστησεν ὁ Δάρ-

γῆμας Ἀρίσταν Κρήσαν, εὐγενῇ κόρην.
Καὶ δευτέρους ἐπεμψαν ἄρπαγας λύκους

1308. Ἀρίσταν] Ἀρίσταν⁷ Par. C. Reliqui libri omnes vulgatam tuentur. Commune formam habet etiam *Etymologus* p. 143, 56. haec Lycophronis verba afferens. De Arisba, Dardani uxore, vid. *Steph. Byz.* v. Ἀρίσβη, qui eadem refert ex Cephalone Gergithio. Alii aliter. Vid. *Apollod.* III. 12, 5. et *Heyn.* Obs. p. 293. et 301. *Eustath.* ad *Iliad.* μ. 96. p. 894, 31. edit. Rom. (T. III. p. 100, 2. edit. Lips.)

1309. δευτέρους] δευτέρας Pal. 40. — ἐπεμψαν] ἐπεμψεν Vit. I. et Ciz. Recte, inquit Muellerus, nam *pluratis* ἐπεμψαν non habet, ad quos pertineat. Quod scribens vir doctissimus non meminerat, quam frequenter poetae ita transitum faciant a regione ad incolae eius. Vid. *Canteri* adnotationem ad v. 411. — ἄρπαγας λύκους] Sic uno consensu libri omnes, quotquot adhuc novimus, neque aliter Impressi; et recte quidem, ut nobis videtur, atque ex more Lycophronis, apud quem vox λύκος saepe ita cum aliis nominibus coniuncta legitur, ut aut periphrasin faciat aut prorsus abundare videatur; vid. v. 147. ἀρπακτῆρας λύκους. v. 246. αἰθων λύκος. v. 524. πορθηταῖς λύκοις. v. 938. ὀπλίτην λύκον. v. 990. ἀγροῦλων λύκων. v. 1034. παπποκτινός λύκος. v. 1248. αἰθωνες λύκοι. v. 1293. φρονητοὶ λύκοι. Neque in sensu huius lectionis quippiam desideramus, cum, quinam isti *rapaces lupi* intelligendi sint, statim ex sequentibus appareat. Aliam autem et speciosissimam lectionem e Stephano Byzantino et Eustathio iam Canterus adnotavit: „Pro ἄρπαγας Stephanus et Eustathius legunt Ἀτρακας, i. e. Thessalos; est enim Atrax Thessaliae oppidum et fluvius.“ *Stephani* verba haec sunt: Ἀτραξ καὶ Ἀτρακία, πόλις Θεσσαλίας, τῆς Πελασγικῆς μόρας. — τὸ ἔθνηκον Ἀτράκιος, καὶ θηλυκὸν Ἀτρακία· καὶ Ἀτραξ, ὁμόφρωνον τῇ πόλει. Λυκόφρων· καὶ δευτέρους ἐπεμψαν Ἀτρακας λύκους. Τινὲς δὲ διὰ τοῦ γ ἔκλιναν, Ἀτραγος, ὡς Εὐπόλις· εἰς Ἀτραγανύκτωρ. Ἔστι καὶ Ἀτρακίς θηλυκόν. *Eustath.* ad *Iliad.* β. 754. p. 337, 15. edit. Rom. (T. I. p. 273, 25. edit. Lips.) ὅρα δὲ τὴν ἀνωτέρω ῥηθεῖσαν Ἀτρακα, ἧς οἱ πολλοὶ Ατρακες παρὰ Λυκόφρονι· κἂν ἀντὶ τοῦ Ἀτρακας λύκους, ὃ γράφει ὁ ἔθνηκόλογος, ἄρπαγας λύκους γράψωσι τὰ τῶν ἀντιγράφων κοινότερα. Idem etiam (libet enim partem copiarum ad adversarium deducere) videtur in textu habuisse auctor glossae in Cod. Par. A., licet, quod nunc ibi scriptum est, ut nonnunquam fit, glossae non respondeat: τοὺς Θεσσαλοὺς λέγει λύκους, ἡγουν τοὺς Ἀργοναύτας. Hanc lectionem quisvis sentiet perelegantem esse ingenioque Lycophronis dignissimam, neque deerunt fortasse, qui receptam velint; prudentiores tamen, opinor, non mirabuntur, quod Canterus tam leviter eam transmiserit. Intellexit enim vir praestantissimus, esse quidquam in vulgata lectione, quod illa elegantia ac poetico colore potius habendum sit; idque in eo positum esse, quod illa lectio et aptissima sit ac paene necessaria. Cassandreae enim narratio maxime in eo vertitur, ut intelligatur, *continuas illas rapinas*, quibus Europa priorem illam Asiae iniuriam ulta fuerit, causam exstittisse, ut tanta tamque horribilia bella in utriusque terrae perniciem exarserint; ideoque iteratis verbis studiose quaerit hanc culpam et ignominiam in Europaes transferre. Sic coloniam Cretensem, quae Teucro duce in Phrygia consedit, κλωπα στρατόν appellat; Argonautas, lectissimum

δαμος Par. A. τοὺς προγόνους μου τέρους ἀπέστειλαν ἄρπαγας λύκους· Vind. II. 1308. Γῆμας Ἀρίσταν, τοὺς Θεσσαλοὺς λέγει λύκους, ἡγουν θυγατέρα Τευκρου, Λαρδάνου γυναικα, ἀφ' ᾧν Ἐριχθόνιος — εὐγενῇ κόρην Par. A. 1309. Καὶ δευ- ναυτας σὺν τῷ Ἰάσωνι Vind. II.

ταγῷ μονοκρήπιδι κλέφοντας νάκην,
δρακοντοφρούροις ἐσκεπασμένην σκοπαῖς.

1310

Graecae iuventutis florem, qui Iasonem, aureum vellus ab Aeeta rege petiturum, in Colchidem comitati erant, periculorum ac gloriae socios, contumeliose ἀρπαγας λύκους dicit, subiunctis statim verbis κλέφοντας et ἀπάσας (vv. 1310. et 1317.); et Theseum, qui cum Hercule in Scythiam ad Amazones penetravit, ζωσιτροκλέπτην vocat et duplicis furti incusat; quae omnia, nisi egregie fallor, ita a Cassandra dicta sunt, ut illa nimiae audaciae et rapacitatis nota Europaeis inureretur. Sed contendat fortasse aliquis, poetam, ut supra Καρνίται χύνες et Ἰδαῖοι κάπροι posuerit, sic verisimillimum esse, etiam hoc loco Ἀτράκας λύκους dixisse. Quod prima fronte non leve videtur probabilitatis argumentum; concidet tamen, si paullo accuratius totius narraticnis rationem et artem consideraveris. In enarranda enim tot raptuum ac bellorum serie, cum aut alternatim Europa Asiave nominandae essent aut indicandum certe, ex utra terra oriundi fuerint, qui iniuriam alteri aut fecerint aut rependerint: poeta hoc ita fecit, ut primos odii illius auctores Phoenices, Asiaticos homines, non χύνες solum, sed distincte, nomine ab urbe degumto, Καρνίτας χύνας appellaret; deinde huius sceleris ultores Ἰδαῖους κάπρους, h. e. Cretenses, commemoraret; in sequentibus vero, quae usque ad v. 1332. ad eorundem Europaeorum iniurias pertinent, non a terra, sed ex fabulosa historia occultiora indicia suo more desumeret. Tum autem, ad Asiae vindictam transiens, iterum montium fluviorumque Asiaticorum nomina componit, ut appareat, in cuius vindictam illae ultrices virgines proruperint; quibus statim novus Asiae vindex succedit, ipsius Cassandreae avus, rex Troiae Laomedon. A quo poenas desumens narratur Europa Herculem Troiam misisse (ἤν' ἀντὶ τούτων — στείλασα); et rursus e Tmolo, Asiae monte, accipitres devolasse (κίρκοι Τμῶλον ἐκλελοιπότες) Italiam invasuri. Iam ex his, opinor, satis apparebit, quid discriminis inter illa priora (Καρνίται χύνες et Ἰδαῖοι κάπροι) et nostrum locum intersit, et quo iure omnem inde factam coniecturam repudiandam censeamus. De Stephano autem Byzantino nullus dubito, quin lectionem suam non ex ipso Lycophrone, (apud quem etiam Eustathium nihil tale in exemplaribus suis invenisse, verba eius comprobant) sed ex Grammatici cuiusdam penu depromerit, qui videtur operam in eo luisse, ut docti poetae verba emendando doctiora redderet.

1310. κλέφοντας] κλέψαντας Par. A. et Ciz. κλέψαντας Vind. II. — νάκην] vellus. Huc pertinet fortasse Scholium antiquum ab Etymologo p. 597, 13. servatum: νάκη, τὸ αἰγείον δέρμα· κωδία (leg. κώας) καὶ κώδιον, τὸ προβάτειον· οὐκ ἄρα τὸ ἐν Κόλχοις νάκος ἡτέρον· κακῶς οὖν Σιμωνίδης νάκος φησί. Hoc antiquum vocabulum, quod Grammatici modo de pelle caprina ex loco Homerico (Odys. ξ. 530.), modo de ovino vellere interpretantur, videtur propriae quamvis villosae pellem significasse, coriis oppositam; Lex. Seguer. p. 306, 5. νάκος· ἐντριχὸν δέρμα· ἦτοι δορὰ προβάτων. Eadem leguntur apud Photium p. 286, 2. Hesych. νάκος· κώδιον· αἰγείον δέρμα μετὰ τριγῶν. Inde ναχοίλις, Poll. Onom. VII. 28. Eustath. ad Odys. ξ. 530. p. 1771, 47. edit. Rom. (T. II. p. 88, 16. edit. Lips.) Festus lib. XII. s. v. naccae.

1311. δρακοντοφρούροις] δρακοντοφλόροις Par. A. δρακοντοφόροις Par. J. — σκοπαῖς] φρουραῖς Par. K.

1310. Τῷ ἄρχοντι καὶ ἡγεμόνι δέρας Par. C. ἡγεμόνι, τῷ Ἰάσονι — Ἰάσονι, τῷ μονοπεδίῳ, κλέψαν- τὰ χρυσοῦν δέρμα Vind. II.
τας τὴν δορὰν τοῦ κριοῦ Par. A. 1311. Ταῖς ὑπὸ δρακόντος φυλασ-
μονοπεδίῳ — τοῦ κριοῦ τὸ χρυσοῦν σομέντας θήκας τοῦ δερματος — ἀντὶ

ὅς, εἰς Κύταιαν τὴν Αἰγυπτικὴν μολών,
καὶ τὸν τετράπνιν ὕδρον εὐνάσας θρόνοις,
καὶ γυρὰ ταύρων βασιτάσας πυριπνύων
ἄροτρα, καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας, 1315
οὐκ ἄσμένως ἔμαρψεν ἐρῶδου κύτος,

1312. *Κύταιαν*] Ita Codd. mei plerique omnes cum Paraphr. Vatic. et Edit. Basil. I. Steph. et utraque Potteri. Recte. Regulam vide apud *Arcad.* de Acc. p. 99, 24 sqq. Cf. *Etyim. M.* p. 305, 34. et *Eustath.* ad *Iliad.* δ. 103. p. 449, 33. edit. Rom. (T. I. p. 360, 12. edit. Lips.) Aldina autem, Basil. II. et reliquae Edit. *Kytalan* exhibent; quo accentu hoc nomen legitur etiam apud *Steph. Byz.* h. v. et *Suid.* T. II. p. 404. Cytasam, Colchidis urbem, quae *Κύτη* etiam sive *Κύτα* nominatur, commemorant *Etyim. M.* p. 77, 46. *Seylac.* Peripl. p. 136. edit. Hoesch. (ubi editum est *Κυδάτα*), *Schol.* ad *Apoll. Rhod.* II. 399. Inde Colchis dicitur apud poetas *γαῖα Κυταίς* (*Apoll. Rhod.* IV. 511.) sive *Κυτήϊς* (*Orph. Arg.* v. 824. et 1009. *Herm.*) et Aetetes, Colchidis rex, *Κυταῖος* (*Callim.* fragm. CXIII. p. 233. *Blomf. Apoll. Rhod.* II. 1094.) sive *Κυταῖός* (*Apoll. Rhod.* II. 403.), et Medea *Κυταῖχῃ* (*Lycophr.* supra v. 174.) et *Κυταῖς* (*Etyim. M.* p. 77, 84.) sive *Κυτήϊας* in Euphorionis loco apud *Eustath.* ad *Odys.* δ. 228. p. 1493, 46. edit. Rom. (T. I. p. 161, 34. edit. Lips.), quam formam ibi ex vitiosa lectione certissima manu re finxit *Meinekius* ad *Euphor.* fragm. p. 64. — *Αἰγυπτικὴν* habent omnia exemplaria; neque aliter Edit. principes, Aldina et Basil. I., cum reliquis omnibus, et *Eustath.* ad *Dionys. Perieg.* v. 76. p. 100, 10. edit. Bernh. *Ἰστέον δ' ὅτι ἐστὶ καὶ Κολχικοὶ τινες Αἰγύπτιοι ἀποικοὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν· καὶ δηλοῦν ὁ Λυκόφρων ἱστορῶν ἐν τοῖς Κόλχοις Κύταιαν Αἰγυπτίαν πόλιν.* ubi tamen fallitur doctissimus Editor Annot. p. 860. *Αἰγυπτίαν* scribens in Codicibus apud Lycophronem reperiri; quae lectio exstat solummodo apud *Steph. Byzant.* v. *Κύταια*. et in *Paraphrasi Vaticana*. — *μολών*] *μολών* Par. A. Vind. II. Vit. I. II. Ciz.

1314. *βασιτάσας*] Vind. II. in marg. *γρ. εὐνάσας*. — 1315. *λέβητι δαιτρευνθείς*] Eadem ex Pherecyde et Simonide commemorat Scholiastes Euripidis in *Argum.* Medae: *Φερεκιδῆς δὲ καὶ Σιμωνίδης φασίν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσσει.* — 1316. *ἐρῶδου*] *ἐρῶδου* Par. D. et Edit. Ald. *ἐρῶδου* Rehd. *Hesych.* et *Favorin.* *ἐρῶς, κριός.* Aliter *Callimachus* apud *Tzetzam*: *ἐρῶδου, τοῦ κριοῦ. ὁ δὲ Καλλίμαχος λέγει, τοῦ κάπρου· παρὰ τὸ ὄρου, τὸ ὄρμω.* Utramque significationem

τοῦ, δράκοντος παραφυλάσσοντος τὸ δέρος Par. A. ὡς ἐπὶ θήκης· ψυχρὸν καὶ μωρὸν Par. C. ταῖς ὑπὸ δράκοντος φυλάσσουμέναις — *φυλακαῖς* Vind. II. 1312. *Πόλιν Κολχίδος·* ὅστις εἰς τὴν *Κύταιαν*· ἐστὶ δὲ ὅμοια τόπου — τὴν γέγονα τὴν *Αἰγυπτίαν*, *ἐλθὼν* Par. A. *Ἰάσων* Par. C. ὁ *Ἰάσων* — ἀποικοὶ γὰρ *Αἰβύης* οἱ *Κόλχοι* Pal. 40.

1313. *Καὶ τὸν τετρακέφαλον,* ἡ τερατώδη, ἡ *δικέφαλον*· αἱ γὰρ δύο κεφαλαὶ τέσσαρας πνοὰς ἔχουσιν — ὕδρος εἶδος ὄφις· νῦν δὲ δράκοντα λέγει — ἡμερώσας *φαρμάκους* Par. A. *τετρακέφαλον* Par. C. τὸν τέσσαρας

πνοὰς ἔχοντα, τὸν *δικέφαλον* — *κοιμήσας, φρονευσας φαρμάκους* Vind. II. *δικέφαλον, δ' πνοὰς ἔχοντα* Pal. 40.

1314. *Καὶ τὰ περιφερῆ καμπύλα τῶν ταύρων* Par. A. *περιφερῆ, ἐπικαμπῇ* Par. C. *ἐπικαμπῇ κρατήσας* Pal. 40. 1315. *Ἀροτρα,* καὶ τῷ *χαλκίῳ μαγειρευθεὶς τὸ σῆμα*· φασὶ γὰρ τὸν *Ἰάσονα* ὑπὸ *Μηδείας* ἐψηθῆναι, καὶ γενέσθαι νέον Par. A. φασί, ὅτι *Ἰάσων* ὑπὸ *Μηδείας* ἐν *λέβητι* ἐψηθεὶς πάλιν νέος *ἐβράζετο* Vind. II. 1316. *Οὐκ εὐτυχῶς ἔλαβεν τοῦ κριοῦ ἢ τοῦ κάπρου τὸ δέμα* τὸ *χρυσοῦν* Par. A. *οὐκ εὐτυχῶς ἔλαβεν* — εἶδος *τετρώγων* — τοῦ

ἀλλ' αὐτόκλητον ἀρπάσας κεραΐδα,
τὴν γνωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα,
εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἡρματίξατο,
φθογγὴν ἐδάλων Χαονιτικῶν ἄπο
βροτησίαν ἰῆσαν, ἔμπαιον δρόμων.

1320

Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας ἀνειρῦσας

proferunt etiam Schol. min. et auctor Paraphraseos Vaticanae. — κύτος] Libri omnes, quos ipse viderim, et Editt. σκύτος exhibent, cuius tamen prima syllaba ubique producit. Vid. *Aristoph.* Vesp. 643. Eccl. 385. 432. *Meinek.* Cur. crit. p. 66. Dedit igitur κύτος, quod hac significatione, apud Lycophronem saltem, nihil habet offensivae, et quo ducit liberiorum in his vocibus solemnibus error. Vid. supra v. 73. et Paraphr. Vatic. ad v. 1312. ubi Σκύταιαν pro Κύταιαν in Codice scriptum est.

1318. γνωτοφόντιν] γνωτοφόντην Par. EG. Vind. IV. Vit. II. III.

1320. φθογγήν] φθογγον Neap. I. — ἐδάλων] Par. BDEFGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. Ms. Canteri et Edit. Basil. I. ἐδάλων Par. ACH. cum leni spiritu. Vid. tamen *Lex. de Spirit.* p. 215. coll. *Etym.* p. 317, 9. ἐδάλων ex Edit. Aldina transiit in reliquis omnes, praeter Basileensem primam, quae accurate ad Codicis scripturam edita est. Refragantur autem huic lectioni libri, quantum sciam, omnes, neque videtur eam Sebastianus in Codd. Vatic. invenisse, licet ille, ex parte tantum eorum scripturam referens, reliquorum lectionem aut negligentia dubiam reddiderit aut consulto suppresserit. — Χαονιτικῶν] Sic Par. ADEFGHJ. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. Paraphr. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Χαονιτικῶν Par. C. et Neap. III. Χαονιτικῶν Par. K. Χαονικῶν Par. BL. Vit. I. Χαονικῶν Ciz. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Primae et tertiae syllabae mensuram Editores docere potuit ipse Lycophron v. 1046.: τοῦ Χαονίτου νόμα Πολυάνθου δρέπων. Adde *Euphorionis* locum apud Steph. Byz. s. v. Χαονία. *Aristoph.* Acharn. 613. (580. Dind.) Equit. 78. et *Orph.* Argon. v. 130. Herm. — 1321. δρόμων] δρόμον Par. D. — 1322. ἀσκέρας] Pollux Onom. VII. 86. ἀσκέραι, ὑπόδημα λάσων, χειμῶνι χρήσιμον. Vid. Interpp. ad *Heusych.* h. v. et *Hematerh.* ad *Polluc.* X. 50. p. 1204.

κρίου δέσμα Vind. II. μεθ' ἥδονης· ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἥσμαι ἄσμενος καὶ ἄσμένως, ἥγουν μετὰ χαρᾶς, καὶ μετὰ τοῦ οὐχί, ἀρνητικοῦ ἐπιρρήματος, οὐχὶ ἄσμένως καὶ οὐκ ἄσμένως, ἥγουν οὐ μετὰ χαρᾶς καὶ ἀνέσως, ἀλλὰ μετὰ κόπου δηλονότι Pal. 40. 1317. Ἀλλ' αὐτόμολον ἀρπάσας· τὴν Μήδειαν λέγει· ἔστιν δὲ κεραΐς εἶδος ὀρνέου μικροῦ Par. A. ἠτομώλησε γὰρ πρὸς τὸν Ἰάσονα — εἶδος ὀρνέου· λέγει δὲ τὴν Μήδειαν Vind. II. ἐβελουσίαν Pal. 40. αὐτόμολον Μήδειαν· ἥγουν τὴν λευπημένην Par. C. 1318. Τὴν τὸν ἀδελφὸν Ἀψυρτον ἀνελούσαν· τὴν τοὺς ἑαυτῆς γνωτοὺς ἀναιρούσαν — καὶ τὴν τῶν τέκνων φρονεῦσαν καὶ ἀναιρῆν καὶ αὐτόχειρα Par. A. ἀδελφοφόντιν Par. C. τὴν ἀνελευ-

σαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἀψυρτον — τὴν φρονεῦσαν Vind. II.

1319. Εἰς τὴν φωνήεσσαν καὶ λάλον — εἶδος ὀρνέου· λέγει δὲ τὴν Ἀργώ — ἀνεβίβασεν Par. A. τὴν φωνήεσσαν, τὴν Ἀργώ Par. C. λαλούσαν, Ἀργώ, ἐκάθισεν Pal. 40.

1320. Φθογγὴν σανιδωμάτων ἀπὸ τῶν Χαονιτικῶν· Χάονες δὲ ἔθνος Ἠπείρου, ὅθεν τὰ τῆς Ἀργαυῆς ἔβλα ἠνέχθη Par. A. φωνὴν τῶν σανιδωμάτων — ἔθνος Ἠπειρωτικόν Vind. II.

1321. Ἀνθρωπίνην προπέμπουσιν, ἐπιστήμονα τῶν δρόμων Par. A. ἐπιστήμονα τῆς οδοῦ Pal. 40.

1322. Πάλιν δ' ὁ τὰς πέτρας καὶ τὰ ὑπόδημα ἀνελκύσας Par. A. τὰ ὀράκια, γυν τὰ ὑπόδημα Par. B. ἀνελκύσας, λαβὼν Par. C.

καὶ φασγάνου ζωστήρα καὶ ξίφος πατρός,
ὁ Φημίου παῖς, Σκύρος ὧ λυγροὺς τάφους
κημνῶν ἐνερθεν ἀγίλιψ βοιζομένων 1325
πάλαι δοκεῖε τὰς ἀταρχύτους διφάς,
σὺν θηρὶ βλώσας τῷ σπᾶσαντι δηΐας
· Μύστη Τροπαίας μαστὸν εὐθῆλον θεᾶς,

1323. φασγάνου] φάσγανον Vind. II. φάσγάνον Vit. II. Hunc Lycophronis locum tetigit *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 1017. p. 296, 30. edit. Bernh.

1324. Σκύρος] Σκύρος Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. — Aldina et reliquae Editt. Σκύρος. Vid. *Arcad.* de

Acc. p. 69, 7. Vox deest in Vind. IV. — λυγροὺς] λυγρούς Par. C.

1325. ἀγίλιψ] *Eustath.* ad Iliad. i. 664. p. 782, 38. edit. Rom. (T. II. p. 306, 12. edit. Lips.) Σκύρον ἔλὼν ἀπείαν· Αὐκοῖρων δὲ ἐντεῦθεν λαβὼν ἀγίλιπα ταύτην φησὶν, ὅπερ εἶκε πρὸς τὸ ἀπείαν. *Dionys. Perieg.* v. 521. Σκύρος ἔ' ἡμεῖς εἶσα. — βοιζομένων] Si hoc littore undarum aestu resonante accipias, neque Canteri emendationem, βοιζομένῳ, desiderabis, neque Muellerum audies, vulgatum lectionem miro modo explicantem: „Lectio vulgata a Cantero in dubium vocata non est movenda, nec Reichardus audiendus, nam refertur ad petras, e quibus Theseus a Lycomedes deturbabatur, multum stridorem edentes, quum simul cum corpore multa saxa, ut fit, devoluta raperentur. Id quod innuit Schol. interlin. suo: ἤχουμένων.“ Minime; Scholia interlin. pleniora habent: ἤχουντων, ἀνεμῶδων. — 1326. δοκεῖε] δοκεῖσει Par. A.

1327. δηΐας] Sic libri omnes. Vid. supra ad v. 861.

1328. Μύστη] Μύστα Neap. II. — Τροπαίας] *Reichardus*: „Nescio an contextui convenientius legatur Τροπαίας. Causa in proximis verbis est: σπᾶσαντι μαστὸν.“ Quod merito repudiavit Muellerus. — μαστὸν] μαζὸν Neap. I. μασθὸν Pal. 40. — εὐθῆλον] Par. BCDEFGHJKL. Neap. III. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. εὐγλαγον Par. C. inter IIa. εὐθῆγλαγον Par. A. ex utraque lectione conflatum. εὐθαλῆ Neap. I. εὐθυλον (γρ. εὐθαλῆ) Neap. II. Vind. II. Cf. *Eurip.* *Bacch.* 736. εὐθῆλον πόριν, ubi vide *Elmsleii* annotationem.

1323. Καὶ τὸν ζωστήρα Ἰππολύτης ἔλαβεν, καὶ τὸ τοῦ πατρὸς ξίφος, ὁ Θησεύς Par. A. ἐπλθετον (ad lectionem φάσγανον) Par. C. τὸ φάσγανον καὶ τὸν ζωστήρα τῆς Ἰππολύτης ἔλαβεν Vind. II. τῆς σπᾶσθς Pal. 40.

1324. Αἰγέως γάρ, ὁ δὲ Φημίον — νῆσος περὶ Εὐβοίαν· ὧτιν χαλεποὺς τάφους Par. A. κατὰ τοῦτον· ὁ τοῦ Φημίον, ἦγον τοῦ Φημιᾶδον Αἰγέως Par. C. τοῦ Αἰγέως ὁ Θησεύς — πόλις Δολόπων — θανασίμους Vind. II. οὐ Φημίον παῖς, ἀλλὰ Αἰγέως ὁ Θησεύς — ἡ νῆσος Θησεῖ Pal. 40.

1325. Κάτωθεν τῶν κημνῶν — ὑψηλοτάτη — ἤχουντων, διὰ τὰς βλάβας τῶν ἀνέμων Par. A. ὑποκάτω — ὑψηλῇ — ἤχουντων, ἀνεμῶδων Par. C. κάτωθεν· ὁ Αὐκομήδης Pal. 40.

1326. Πάλα

ἔτοιμάσει, ἐπιτηρήσει, φυλάξει τὰς ἀνενταφιάστους διφάς Par. A. ἐτοιμάζει, ἐπιτηρεῖ Par. C. ἐτοιμάζει — ἀταρχους Vind. II. φυλάσσει Pal. 40.

1327. Σὺν τῷ θηρὶ καταντήσας, τῷ σπᾶσαντι τῆς Ἥρας· ἐπώνυμον τῆς Ἥρας τὸ Δηΐας Par. A. παραγενομένος — θηλάσσαντι πολεμικῆς Par. C. τῷ Ἡρακλεῖ καταντήσας — μεταλαβόντι τῆς Ἥρας ἀρτανιστικῆς Vind. II. πλεῖστας — λαβόντι τῆς Ἥρας· πολεμικὰ γὰρ ἦν Ἡρακλεῖ Pal. 40.

1328. Μύστης, ὁ Ἡρακλῆς· ἐμνήθη γὰρ τὰ Ἐλεονία· Τροπαίας δὲ, ἐπώνυμον Ἥρας· τῆς Ἥρας τὸν εὐθαλῆ μαστὸν ἐθῆλασεν ὁ Ἡρακλῆς καὶ ἀπεθαναιόσθη Par. A. τῆς νικοποιού Ἥρας — γρ. εὐγλαγον Par. C. τῷ Ἡρακλεῖ — τῆς Ἥρας — εὐ-

ζωστηροκλέτης, ναῖτος ὥρην διπλοῦν,
 στόρην τ' ἀμέρους καὶ θεμισχύρας ἀπο 1330
 τὴν τοξόδαυμον νοσφίσας Ὀρθωσίαν.
 ἥς αἱ ξύναιμοι παρθένοι Νεπουνίδος,
 Ἔριν λιποῦσαι, Λάγμον, ἡδὲ Τήλαμον;

1329. ὥρην] ὥρινε Par. ACG. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. Aldina autem cum reliquis

recte ὥρινε. — διπλοῦν] διπλοῦν Vind. II. Vit. II. — 1330. στόρην] τόρην Par. L. Vit. I. Ciz. — θεμισχύρας ἀπο] θεμισχύρας βλάβην Par. K. — 1331. τοξόδαυμον] Hoc accentu Codd. Paris. fere omnes, Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Rehd. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. τοξόδαυμον Neap. I. II. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Pott. utrq. et Sebast. Prius illud etiam Tzetzes in omnibus exemplaribus iuenerat: οἱ μὲν ἄλλοι πάντες προπαροξυτόνας τοξόδαυμον γράφουσιν· ἐγὼ δὲ παροξυτόνας. τὰ γὰρ προπαροξυτόνα πάθος δηλοῦσιν· οἷον τοξόδαυμον, τὴν δαμαζομένην ὑπὸ τῶζων· τὸ τοξόδαυμον δὲ τὴν δαμαζοῦσαν τῶζις. Vide tamen τοξόδαυμον Ἀρτεμιν apud Eurip. Hipp. 1470. (Valck.) et Diphili fragm. apud Athen. VI. 223, b. p. 486. (Dind.)

Ἀποῦς ἄνδρ' τε τοξόδαυμον παρθένοι.

— Ὀρθωσίαν] Vid. Etym. M. p. 631, 2. et Potteri Annot. ad h. l.

1332. Νεπουνίδος] Par. ARDGH. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Rehd. Νεπουνίδος Par. F. Neap. II. Vit. II. et Edit. Basil. I. Νεπουνίδος Par. C. Νεπουνίδες Par. JL. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. Νεπουνίδες Par. E. Neap. I. Pal. 40. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. παρθένοις ἐπουνίδος Vind. II. παρθένοις ἐπουλίδος Par. K. — 1333. Ἔριν] Ἴριν Par. F. et Casan. membr. apud Sebast. quod probavit Muellerus in Addend. p. 294. ex loco Strabonis XII. 566. [et 561. T. V. p. 125. et 145. edit. Tzsch.] Ἴριν fluvium commemorant etiam Menippus in Periplo apud Steph. Byz. v. Χαδίσια. Scylax p. 188. edit. Hoesch. Dionys. Perieg. v. 783. Πίν. Hist. Nat. VI. 3. Ἀρδίην Rehd. Vulgata tamen lectio, quam accuratiores libri omnes uno consensu retinent, satis tuta videtur ex Agriani loco apud Eustath. ad Dion. Perieg. p. 248, 32. edit. Bernh. δι' ἐρεξῆς τῷ Θερμῶντι οὐ Ἴρις ποταμὸς καθαρὸν ῥέον εἰς ἅλα βάλλει. περὶ τοῦτου ὁ Ἀθήναιος ταῦτα φησιν· Ἄμιος, βασιλεὺς Σκυθῶν, οὐκ ὠδὸς Εὐρῆ-

θαλῇ· νιοθετήσατο γὰρ αὐτὸν ἡ Ἥρα Vind. II. 1329. Τὸν ζωστήρα Ἰππολύτης ἔλαβεν· ἄνδρον δὲ ἦν τοῦτο τοῦ Εὐρύσθους ἕκτον, ὡς φασί· ἕκτον Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστήρα φαιρινόν. — ὁ δὲ Θεσεὺς δέδωκεν Ἡρακλεῖ· αὐτὸς δὲ Ἰππολύτην ἡγάγετο, ἐξ ἧς ἔσχε τὸν σώφρονα Ἰππολύτον — διπλοῦν παρ-εσκεύασε φιλονεικίᾳ Par. A.

1330. Τὴν τῆς Ἀμαζόνος ζώνην ἀποσυλῆσας, στέρχας — θεμισχυρά πόλις Παφλαγονίων, ἡ καὶ τῶν Ἀμαζόνων Par. A. κλέφας Par. C. τὴν ζώνην ἀφελών, συλῆσας — ὄνομα πόλεως Παφλαγονίας Vind. II.

1331. Τὴν τοξικὴν κλέφας· ἐπώνυμον δὲ τῆς Ἰππολύτης τὸ Ὀρθωσίαν Par. A. τῆς Ἰππολύτης Par. C. τὴν τοξότιν — ἐπώνυμον Ἰππολύτης Vind. II. Ἰππολύτην ἀγαπωμένην τῇ Ἀρτεμίδι· τὴν Ἀρτεμιν ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦν τὰς τιχτούσας· μακρυτέρα γὰρ ἡ Ἀρτεμὶς Pal. 40.

1332. Ἡς αἱ ἀδελφαὶ παρθένοι Ἀμαζόνες — ἐπώνυμον Ἰππολύτης· ἡ δὲ εὐθεία ἔστιν Νεπουνίδος Par. A. τῆς Ἰππολύτης Par. C. συγγενεῖς Pal. 40.

1333. Καταλιποῦσαι τοὺς τρεῖς ποταμούς Πόντου Par. A. ποταμὸς Σκυθίας Par. C.

καὶ χεῦμα θερμῶδοντος Ἀχταῖον τ' ὄρος,
 ποινὰς ἀδελκίτους θ' ἀρπαγὰς διζήμεναι, 1335
 ὑπὲρ κελαινὸν Ἴστρον ἤλασαν Σκυθὰς
 ἱπποὺς, ὁμοκλήτειραν ἱῶσαι βοήν.
 Γραικοῖσιν ἀνάνμοις τε τοῖς Ἐρεχθίδας.
 καὶ πᾶσαν Ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορί,
 τὰς Μοιροπίους αἰθαλώσασαι γῆας. 1340
 Πάππος δὲ Θρήκης δῦμὸς αἰστώσας πλάκα

διος· ἀφ' οὗ Ποντικὸς ποταμὸς κληθεῖς Ἐρίδιος ὑστερον εἰς
 τὸ δεξιότερον μειωνομάσθῃ Ἰρις. — Τήλαμον] Τήλαμον Par. P. Τή-

λαμον Par. C. — 1335. ποινὰς ἀδελκίτους θ' ἀρπαγὰς] Legebatur ἀρ-
 παγῆς sine copula. Editiones autem principes et Codd., quos ipse vi-
 derim, ἀρπαγὰς exhibent; copulam autem alii prorsus omittunt, alii
 alio loco inserunt, ποινὰς ἀδελκίτους θ' ἀρπαγὰς Par. AE. Vat. 1307.
 Neap. I. II. III. Vit. II. Pal. 40. ποινὰς τ' ἀδελκίτους ἀρπαγὰς Par. L.
 Vit. I. Ciz. Rehd. ποινὰς καὶ ἀδελκίτους θ' ἀρπαγὰς Vind. II. ποινὰς ἀδελ-
 κίτους ἀρπαγὰς Par. BCDFGHJK. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Ald. et
 Basil. I. ἀρπαγῆς primus edidit Canterus ex coniectura, quem sequuti
 sunt praeter reliquos editores etiam Potterus et Sebastianus, licet
 ille in utroque Codice suo, alter autem in tredecim libris ἀρπαγὰς in-
 venisset. — 1339. Ἀκτὴν] Atticam. Vid. Steph. Byz. v. Ἀκτὴ. Hella-
 dium in Phot. Bibl. p. 534, a 26. Bekk. Lex. Seguer. p. 60, 5. Eu-
 stath. ad Dion. Perieg. 423. p. 117, 10. Bernh. et ad *Iliad.* v. 689.
 p. 954, 64. edit. Rom. (T. III. p. 182, 17. edit. Lips.) Cf. Strab. IX.
 391. (T. III. p. 334. edit. Tzsch.) — δορί] δουρί Par. H.

1340. Μοιροπίους] Par. ACGH. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et
 Editt. Basil. I. et Sebast. Μοιροπειούς Par. BFJK. et sola Edit. Meurs. II.

Μοιροπίους Rehd. Μοιροποιούς Par. DEL. Pal. 40. et Editt. Ald. Ba-
 sil. II. cum reliquis omnibus. Steph. Byz. p. 473. Pin. Μοιροπία ἢ Ἀτ-
 τική, ἀπὸ Μόιροπος — ὁ πολλῆς Μοιρόπειος, διὰ διεφθόγγου, καὶ διὰ
 τοῦ ἰ. καὶ Μοιροπιεύς. — γῆας] γῆας Par. GL. Neap. I. Vind. IV.
 Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. praeter Reich. omnes.

1341. πλάκα] πλάκας Par. ACDEFK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III.

1334. Καὶ χεῦμα ποταμοῦ Θερμ-
 σῦρας θερμῶδοντος αἰ δ' ἀπὸ
 θερμῶδοντος ἀρηφίλοιο
 γυναῖκες (Tryphiod. v. 33.) —
 καὶ τὸ Ἀτικὸν ὄρος — Ἀμαζόνων
 Θερμσῦρας πόλεως Par. A. ποτα-
 μὸς Σκυθίας — Σκυθικὸν ὄρος Vind.
 II. 1335. Τιμωρίας ἀμειλίχτους
 καὶ ἀγροὺς, ἀνημέρους ἀρπαγὰς
 ζητοῦσαι Par. A. ἀσπόνδους Par. C.
 ἀμειλίχτους, σκληροὺς, ἀσπόνδους
 ζητοῦσαι Vind. II. 1336. Ὑπὲρ
 τὸν βαδὺν Ἴστρον, ποταμὸν Σκυ-
 θίας, τὸν Λανουβιον Par. A. βαδύν
 — Σκυθίας Par. C. τοὺς μεθ' ἑαυ-
 τῶν Pal. 40. 1337. Τοὺς ἱπποὺς,
 ἀπὴν καὶ ἀπότομον ἀμειλίχτους θόρυ-
 ρον Par. A. ἀπειλητικὴν Par. C. et

Pal. 40. ἱππικὴν τάξιν — ἀπειλη-
 τηρῶν πέμπουσαι αἰ Ἀμαζόνες
 Vind. II. 1338. Τοῖς Ἑλλήσιν καὶ
 τοῖς ἀπογόνοις, τοῖς Ἀθηναίοις Par.
 A. τοῖς Ἑλλήσι — τοῖς ἑγγόνοις,
 ἀπογόνοις, ἦγον — τοῖς Ἀθηναίοις
 Vind. II. 1339. Καὶ πᾶσαν Ἀττι-
 κὴν τῷ δόρατι ἐξεπόρθησαν Par. A.
 τὴν Ἀτικὴν Par. C. 1340. Τοὺς
 Ἀτικοὺς· ἀπὸ Μόιροπος βασιλείας —
 κατακαύσασαι τόπους, ἢ μέρη τῆς
 γῆς Par. A. τὰς Ἀτικὰς, ἀπὸ Μό-
 ιροπος βασιλείας — καύσασαι Par. C.
 Μόιρος βασιλεὺς Ἀθηνῶν — ὑποτά-
 ξασαι, ἐμπερησάσαι — τόπους, χώρας
 Vind. II. τὰς τοῦ Μόιρου Pal. 40.

1341. Ὁ πάππος δὲ τῆς Θερμῆς·
 λέγει δὲ τὸν Ἴλον — ὁ ἐμός, ἀφα-

χώραν τ' Ἑορδῶν καὶ Γαλαδραίων πέδον,
 ὅρους ἐπέσχετο ἀμφὶ Πηνειοῦ ποταμοῖς,
 στερεῶν τραχήλῳ ζεύγλαν ἀμφιδίαις πέδας,
 ἀλλήν νεάνδρος, ἐκπρεπέστατος γένους. 1345
 ἥδ' ἀντὶ τούτων τέρφετον βασιλᾶτην

et Ms. Canteri. Vulgatam retinent Par. BGHJL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. omnes. — 1342. Ἑορδῶν] Par. ADEGHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Ἑορδῶν Par. B. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq.

Pott. utrq. Ἑορδῶν Reich. Ἑορδῶν Par. C. Ἑορδῶν Par. F. et Edit. Basil. I. Veram lectionem restituit Sebastianus. Vid. Herodot. VII. 185. Thucyd. II. 99. ubi Ἑορδῶν editum est contra Herodiani praeceptum apud Steph. Byz. v. Ἑορδαῖα· δέσνεται δὲ τὸ Ἑορδῶς, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐκτε. Alde Alberti annot. ad Herych. v. Ἑορτος ἢ Ἑορδος. — Γαλαδραίων] Par. AF. Neap. III. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. Γαλαδραίων Neap. II. Vit. II. Γαλαδραίων Vind. II. Γαλαδραίων Par. BCE

III. Neap. I. Pal. 40. Rehd. et Edit. praeter Sebast. omnes. Χαλαδραίων Par. J. Χαλαδραίων Par. D. Χαλαδραίων Par. K. Χαλαδρῶν Par. G. Vind. IV. Vit. III. γαλαδραίων Vit. I. Ciz. Χαλαδραίων Sebastianus. Genitivum plures et accuratiores libri prae buerunt; nec refragari videtur Stephanus Byzantinus, apud quem s. v. Γαλαδραὶ haec leguntur: ὁ πολίτης Γαλαδραῖος· Ἀνκόρρων· καὶ Γαλαδραίων πέδον. ubi genuina lectio mutata videtur ob sequentia: τὸ κτητικὸν εἶδει Γαλαδραῖον· in quibus tamen non dubito quin plura, quae intermedia posita fuerant, resciderit Epitomator. Hoc certe nemo, opinor, contendit, vulgatam lectionem apud Lycophronem hoc Stephani testimonio contra meliorum Codd. auctoritatem confirmari. — πέδον] πέδων Par. C. — 1343. ὅρους] ὅρους Vind. II. altera lectione in margine notata.

1344. ζεύγλαν] Ita quidem optimi libri et Edit. omnes, una excepta Reichardiana, in qua est ζεύγλαν, quod exhibent etiam Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et probavit Muellerus. Vide supra ad v. 996. — ἀμφιδίαις] ἀντιδίαις Neap. III. ἐντιδίαις Neap. I. ἀμφὶ δίαις Vit. II. Pal. 40.

1345. ἐκπρεπέστατος] Legebatur εὐπρεπέστατος, quod est in Par. BJL. (in hoc tamen correctum in ἐκπρ.) Vit. I. Ciz. et Rehd. Nostram autem lectionem tuentur Par. ACDEFGHK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Ms. Canteri et Edit. Basil. I. Vid. Valcken. ad Phoen. v. 171. — 1346. ἥδ' Edit. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. ἥ δ' Reich. ἥ δ' Potteri utrq. et Sebast.

νίσας ἢ ὑποτάξας τὰς πόλεις Par. A. ὁ Ἴλος — γῆν Par. C.

1342. Καὶ τὴν χώραν τῶν Μακεδόνων, καὶ τὸ ἐδαφὸς τῶν Γαλαδραίων· εἰσὶν δὲ ἔθνη Μακεδονίας οἱ τε Ἑορδοὶ καὶ οἱ Γαλαδραῖοι Par. A. Μακεδόνων — πόλις Μακεδονίας Par. C. Θρακῶν — Γαλαδρα πόλις Μακεδονίας Pal. 40.

1343. Περὶ τοὺς ὅρους ἐπέσχετο — τοῦ ποταμοῦ Θεσσαλίας τοὺς θένμασιν Par. A. μέγχι γὰρ Θεσσαλίας ὁ Ἴλος ἐκράτει Par. C. ὁροθέσια —

ποταμοῦ Θεσσαλίας — ἔως δὲ Θαλάσσης (sic) ὁ Ἴλος ἐκράτει Vind. II.

1344. Ἰσχυρὸν τῷ τραχήλῳ δουλικὸν δεσμὸν περιδεῖς δεσμοῖς Par. A. δουλείαν περιδεῖς — αὐτοῖς Vind. II.

1345. Τῇ δυνάμει ὁ ἐν τοῖς γε νέοις ἀνδρείος καὶ εὐγενής Par. A. εὐγενής Par. C. ἦγουν ὁ ἀνδρείος Pal. 40.

1346. Ἡ ἀντὶ τούτων βοηθὸν τὸν Ἡρακλέα (in marg. περὶ τοῦ Ἡρακλέους) Par. A. ἦγουν τούτων τιμωρημάτων βοηθὸν — τὰν τὰς βοῦς ἐλάσαντα τοῦ Γηρυόνοιο Ἡρα-

τὸν ἐξάπρυμνον, στέφανος ἐγγλαινούμενον,
στείλασα, λίστροις αἰπὺν ἤρειψεν πάγον,
τὸν ἢ παλλίμφρων Γοργᾶς ἐν κλήροις θεῶν
καθιερώσει, πημάτων ἀρχηγέτις.

1350

αὐθις δὲ κίρκοι, Τρωῶλον ἐκλειοιπότες
Κίρμνον τε καὶ χρυσεργὰ Πακτωλοῦ ποτᾶ,
καὶ νᾶμα λίμνης, ἐνθα Τυφῶνος δάμαρ
κευθμῶνος αἰνόμετρον εὐδάνει μυχόν,

1348. ἤρειψεν] ἤρειπεν Par. A. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. II. Par. H. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. ἤρειπε Par. CF. et Edit. Sebast. ἤρειπε Par. BG. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. ἤρειπεν libri reliqui et Edit. Reich. — 1350. ἀρχηγέτις] ἀρχηγέτης Par. G. Vind. IV. Vit. III. Vitiosum ἀρχηγέτις, quod ex typographico errore Aldinae editionis in reliquis omnes, excepta Basil. I., intactum transierat, sustulit tandem Potterus; in Reichardiana autem, nolente sine dubio editore, iterum apparuit. — 1354. αἰνόμετρον] αἰνόμετρον Ciz. αἰνόμετρον Rehd. — εὐδάνει] Hoc verbum libri omnes, qui hanc scripturam praebent, cum leni spiritu exhibent; uno excepto Vit. I., in quo alter spiritus ab alia, ut videtur, manu illatus est. In aliis exemplaribus librarii hoc novum ac insolens verbum varie corruperunt. εὐδάνει Par. BDEJKL. Vind. II. Vit. II. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. II. et reliquae, una excepta Meursiana II., omnes. ἐνθά-

ναι Par. AG. Vind. IV. Vit. III. εὐδύνει Par. H. ἐνδύνει Par. F. ἐνδυνει Par. C. Verbum εὐδάνω secundum analogiam ita ab εὐδω formatum

κλέα Par. C. Ἑλλάς ἦγον Εὐρώπη —
τῶν τιμωρημάτων βοηθὸν τὸν Ἡρα-
κλέα Vind. II. 1347. Τὸν ἐξ τριή-
ρεις ἔχοντα ἢ ναῦς — τὴν λεοντὴν
ἀμφιεννύμενον Par. A. τὸν ἐξ ναῦς
ἔχοντα — λεοντὴ ἐνδεδυμένον Par. C.
δέμα ἐνδεδυμένον Vind. II. τὸν ἐξ
νῆας ἄγοντα — λεοντὴν Pal. 40.

1348. Ἀποστείλασα, ἀξίναις ἢ δι-
κέλλαις τὸ ὑψηλὸν κατέαξε καὶ ἐβ-
ρίθη τὸ ἀκρωτήριον, καὶ λόφον, τὴν
Πίον Par. A. ἀξίναις — ἰαχυρόν,
ὑψηλὸν κατέβαλε — πύργους Par. C.
ἐύλοισ, ἀξίναις, δικάλλαις — τὸ
ἀκρωτήριον, τὴν Πίον Vind. II.

1349. Τοῦτον ἢ ἐμποικτικὴ φόβον
Ἡρα ἢ Ἀθηνᾶ — ἐν τοῖς τῶν θεῶν
λαχμοῖς Par. A. ἀγανόφρων, κατα-
πληκτικὴ — μοῖραις Par. C. τοῦτον
τὸν Ἡρακλέα ἢ Ἡρα καταπληκτικὴ,
φοβερά Vind. II. ἐκπληκτικὴ Pal. 40.

1350. Θεὸν ποιήσει ἢ ἱερώσει —
ἢ κακὸν ἀρχηγός Par. A. θεὸν ποι-
ήσει Par. C. θεὸν ποιήσει — τῶν
βλαβῶν Vind. II. αὐτῷ τῷ Ἡρακλεῖ
ἐργῇ, αἰτία Pal. 40. 1351. Πά-
λιν δὲ τοῦ Ἄϊνος οἱ παῖδες, ὁ Τυρ-
σηνός καὶ Ἀνδός, τοῦ Ἀνδῶν βασι-

λέως — τὸ ὄρος Ἀνδίας. ἐκλειοιπό-
τες Par. A. ἱερακτες, ἦγον οἱ Τυρ-
σηνοὶ ἢ Ἀνδοὶ Par. C. πάλιν Τυρ-
σηνοὶ — ὄρος Ἀνδίας Vind. II. οἱ
υἱοὶ Ἄϊνος — ὄρος ἐν Ἀνδίᾳ Pal. 40.

1352. Πόλις Ἀνδίας, καὶ τὰ χρυ-
σεργὰ τοῦ Πακτωλοῦ ρεύματα Par. A.
κωμὴ Ἀνδίας — ποταμὸς Ἀνδίας,
χρυσοῦν πρὶν ψήγμα ἔχων, νῦν δὲ
ὕελον Par. C. 1353. Καὶ τῆς
λίμνης τὸ ὕδωρ τῆς Γυγαίας, ἢ τῆς
Ἀσκανίας· πλησίον δὲ τῆς Ἀνδίας
εἰσὶ τὰ Ἄριμα ὄρη, ὅπου ἢ Ἐχιδνα,
ἢ συνεμίγη Τυφῶνος· καὶ Ὁμηρος
(Iliad. v. 391 sq.)

ἐνθα δὲ τοι θάνατος, γενεὴ δὲ τοι
ἐστὶ ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῶϊον
ἔστιν.

ἐνθα ἢ γυνὴ Τυφῶνος Ἐχιδνα, κατὰ
Ἡσίοδον (Theog. 304.) Par. A.
τῆς Ἀσκανίας — ἦγον ἢ Ἐχιδνα, ἢ
γυνὴ Par. C. ὕδωρ τῆς Γυγαίας —
ἢ γυνὴ Ἐχιδνα Vind. II. ἐν Ἀνδίᾳ
τὴν Γυγαίαν λέγει ἢ τὴν Ἀσκανίαν
Pal. 40. 1354. Τὸ δεινόκοιτον καὶ
κακοκοίμητον τοῦ κευθμῶνος ἐνθα-
τρίβει μυχόν Par. A. κακόλεκτρον —

- "Αγυλλαν Ἀδσονῆτιν εἰσεκώμασαν, 1355
 δεινὴν Λιγυστίνοισι τοῖς τ' ἀφ' αἵματος
 ρίζαν γιγάντων Σιδόνων κεκτημένοις
 λόγχης ἐν ὑσμίνῃσι μίξαντες πάλην.
 ἔλλον δὲ Πίσαν καὶ δορίκτητον χθόνα
 πᾶσαν κατειργάσαντο τὴν Ὀμβρων πέλας 1360
 καὶ Σαλπίων βεβῶσαν ὀχθηρῶν πάγων.

est, ut αὐξάνω ab αὐξω et similia; vid. *Etym. M.* p. 566, 25. coll. p. 450, 13. — 1355. Ἀγυλλαν] Par. ABCJL. Vit. I. et Editt. omnes. Ἀγυλλαν Pal. 40. Ἀγγυλλαν Par. DEFGHK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ἀγυλλαν Rehd. Ἀγκυλλαν Ciz. — Ἀδσονῆτιν] Ἀδσονῆτιν Par. AG. Vind. IV. Vit. III. — εἰσεκώμασεν Ciz. et Steph. Byz. p. 19. Pin. Ἀγυλλὰ, πόλις Τυρρήνιας. Ἀνκόφρων Ἀγυλλαν Ἀδσονῆτιν εἰσεκώμασεν. ubi eandem scripturam servant etiam Codd. Par. 1412. et 1413.

1356. Λιγυστίνοισι] Vide Polybii locum a Cantero prolatum. Adde *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 76. p. 99, 30. Bernh. οὐ μετὰ τοὺς Μασσαλιώτας οἱ Ἀλγυες, οὓς Λιγυστίνοους ὁ Ἀνκόφρων καλεῖ. *Marcian. Heracl.* p. 9. edit. Hoesch. λιγυστίνοισι Par. G. Vind. IV. Vit. III. vitiosae. — τοῖς ἀφ' Ciz. omisso τ'. ἀμφ' Vind. IV. Vit. III. — 1357. Σιδόνων] Σιδόνων Par. ACFL. Neap. I. II. III. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Σιδόνων reliqui libri et Editt. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Recte. Vid. infra ad

v. 1406. — 1358. λόγχης] λόγχης Par. L. — πάλην] πάλιν Par. DH. Vind. II. Vit. II. — 1359. Πίσαν] Sic accuratiores libri et Paraph. Vaticana cum simplici ὁ. Editi autem omnes Πίσαν, praeter Sebast. Accentum autem ex regula posui, quam supra ad v. 1241. attuli ex *Dracone* Stratonicensi p. 21, 4. Eundem Grammaticorum canonem sequuti sunt *Guil. Dindorfius* in *Aristoph. Ran.* 1232. et *Fr. Passovius* in *Prosed.* gr. ling. Tab. II. b. — δορίκτητον] Par. ACDF. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Reliqui libri et Editt. omnes δορύκτητον. Vid. supra ad v. 933. — 1360. τὴν Ὀμβρων πέλας] *Marcian. Heracl.* p. 9. edit. Hoesch. Τυρρήνιαν δ' ὁ Ἀνδὸς Ἄντος ἔκτισεν || Τυρρήνδος ἐπὶ τοὺς Ὀμβρικοὺς ἔλθων ποτε. — 1361. Σαλπίων] Σαλπύγων Neap. III. *Thryllitzschius* apud *Muellerum* p. 227. „Σάλπια dixit τὰ Ἀλπια ὅση *Lycophron*, quod veteres Graeci promiscue huiusmodi voces modo cum σῆγμα, modo sine eo efferebant, ut ad *Strab.* [I. p. 134. T. VII. p. 381. edit. Tzsch.] docuit *Casaubonus* et probat *L. Holstenius* ad *Steph.* p. 27.

καθεύδει, κρύπτεται Par. C. κατὰ τοῦ — δεινόλεκτρον, δεινόκοιτον Vind. II. διατρέβει Pal. 40.

1355. Εἰς πόλιν Ἰταλίας — εἰς κώμας ὤκησαν Par. A. ἐν κώμας ὤκησαν Par. C.

1356. Τὴν χαλεπὴν τοῖς Λιγυστίνοις ἔστιν δὲ ἔθνος Ἰταλίας — καὶ τοῖς ἀφ' αἵματος Par. A. ἔθνος Ἰταλίας Vind. II. 1357. Τὴν τῶν γιγάντων ῥίζαν, τὴν Σιδωνίαν κεκτημένοις ἔστι δὲ ἡ Θράκη οἱ δὲ Γίγαντες Πιθηκοῦσαν ὥκουν Par. A. γενεάν — Θρακικῶν Vind. II. τοῦ αἵματος — ἀπὸ τοῦ Σιδῶνος, υἱοῦ

Γίγαντος, ὁ Σιδῶν βασιλεὺς Θράκης Pal. 40.

1358. Ἐν ταῖς μάχαις λόγχης δεινὴν — πάλιν, τὸ ἐξῆς — μίξαντες ἄλλοις (sic) Par. A. παλαιστραν Vind. II. 1359. Ἐπόρθησαν δὲ τὴν πόλιν Ἰταλίας, καὶ τὴν γῆν αἰγυμάλων Par. A. ἐπόρθησαν πόλιν Ἰταλίας ἢ Τυρρησίας Par. C. 1360. Πᾶσαν ἐπόρθησαν τὴν πλησίον Ὀμβρων Ὀμβροὶ δὲ ἔθνος Ἰταλίας Par. A. Γαλιτῶν, ἥτοι Ἰταλίας Par. C. ὑπέταξαν — ἔθνος Ἰταλίας Vind. II. 1361. Τῶν τραγέων ἀκρωτηρίων Par. A. ὄρεων Par. C. ὄρος Τυρρησίας — ἐπιβεβηκυῖαν

Λοῖσθος δ' ἐγείρει γρυνὸς ἀρχαίαν ἔριν,
πῦρ εὐδον ἦδη τὸ πρὶν ἐξάπτων φλογί,
ἐπεὶ Πελασγούς εἶδε Ρυνδακοῦ ποτῶν
κρῶσσοῖσιν ὀθνηίοισι βάφαντας γάνος.
ἡ δ' αὖθις οἰστροῖσάσα τιμωρουμένη

1365

neque enim verisimile putaverim, ex altera Holstenii coniectura Lycophronem reputasse, ἀπὸ Σάλλης supra v. 1129. memoratae montes illos vocatos esse. — πάγων] πάγον Par. A. — 1363. γρυνός] Ita quidem meliores libri omnes praeter unum Par. A. in quo est γρυνόν. Vid. supra ad v. 86. et adde Tzetz. Antehom. v. 41. Vitiosa autem scriptura γρυνός, quam habent Par. K. Vind. IV. Vit. III., cum ex falsa pronuntiatione orta sit, aperte facit pro nostra lectione. — 1363. ἐξάπτων]

ἐξάπτων Par. B. ἐξάπτων Rehd. — φλογί] φλόγην (sic) Vit. I. et Ciz.

1364. Ρυνδακοῦ] Sic libri Parisini plerique omnes, Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. Paraphr. Vat. et Edit. Ald. Basil. I. II. Par. II. cum reliquis omnibus. Ρυνδακον Neap. II. Vit. II. Ρηνδακοῦ Rehd. Ρηνδακον Par. G. Vind. IV. Vit. III. Oxytonon hoc nomen legitur etiam in Cyprian. Narrat. apud Photium in Bibl. p. 139, a 30. Bekk. apud Tzetz. Chil. XI. 968. et apud Schol. ad Apoll. Rhod. I. 1165. Ρυνδακός ποταμός ἐστι Φρυγίας, οὗ μνημονεύει Βακχυλίδης. Καλλιμάχος δὲ ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ποταμῶν, καὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν τῷ διακόσμῳ. Ἄλλως. Ρυνδακός, ποταμός Φρυγίας — Ρυνδακός δέ, ὡς Ἀλακός. Proparoxytonon autem est apud Strab. XII. p. 576. (T. V. p. 225. edit. Tzsch.) Scyl. Peripl. p. 141. edit. Hoesch. Steph. Byz. h. v. quod probare videtur Eustath. ad Iliad. v. 771. p. 959, 32. edit. Rom. (T. III. p. 188, 8. edit. Lips.) τὸ δὲ Ὑρτακος πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχει τὸν τόνον κανονικῶς. τὰ γὰρ εἰς πῶς τρισύλλαβη, τὴν πρώτην συλλαβὴν ἔχοντα λήγουσαν εἰς ἀμετάβολον, προπαροξύτονται. Ἀμφακος, Ὑρτακος, Ρύνδακος οἶον, Ρύνδακον ἀμφὶ βαθυσχοινον. οὕτως ἐν τοῖς Ἀπώνιος καὶ Προδώρου. καὶ σκοπιεόν, εἰ καλῶς ποιοῦσιν οἱ παρὰ Λυκόφρονι τὸ Ρύνδακος δξύνοντες, οὗ ποταμοῦ ὄντος φυλάττεται μέχρι καὶ νῦν τὸ ὄνομα. — ποτῶν] ποτοῦ Par. L. Vit. I. Ciz. — 1365. κρῶσσοῖσιν] κρῶσσοῖσιν Par. A. Eustath. ad Iliad. ε'. 738. p. 603, 22. edit. Rom. (T. II. p. 68, 38. edit. Lips.) τῶν δὲ μνημονευθέντων κρῶσσων δὴ τοῦ ὁ μικροῦ ἢ παραλγόνουσα, οἷς δηλαδὴ τὸ ἄκρον σέεται. ὁ μὲντοι παρὰ Σοφοκλεῖ κρῶσσος (Oed. Col. 479. Herm.), ὁ ἐστὶ χράτῃρ, γενόμενος, φασί, παρὰ τὸ κερῶ, καὶ ἐν συγκοπῇ κρῶ, τὸ σταλάσσω καὶ ἐπιγῶ. καὶ οἱ παρὰ Λυκόφρονι δὲ καὶ ἑτέροις κρῶσσοι, ἀγγεῖα ἐκεῖνα δεξιὰ ὑδρεύεσθαι, λάνυνοι ἴσως ἢ ξέσται καὶ τοιαῦτά τινά, τῷ ὧ μεγάλῳ παραλήγεται. — βάφαντας] βάφαντος Vit. I. Ciz.

βάφαντος Par. L. βάφαντας Rehd. βάφαντα Par. K. — 1366. αὖθις] Hoc dedi e Par. EK. Neap. I. quibuscum consentiunt tres apud Sebastianum. Reliqui libri et Edit. omnes αὖτις. Vid. supra ad v. 546. —

τραχυτάτων ἀκρωτηρίων Vind. II. Ἀργοναύτας ἐθέασατο — ποταμός Ἀλπίων ὄρος — κειμένην πέλας μεγάλων Pal. 40. 1362. Ἐσχατος δ' ἐγείρει κορμός. λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον· τὴν ἀρχαίαν ἔριν, τὴν ἀπὸ τοῦς — τῶν ἡπείρων Par. A. 1363. Τὸ πρότερον πῦρ ἦδη σὺν φλογὶ ἐκκαύσει — τῇ φλογὶ ἐξάπτων Par. A. 1364. Ἐπειδὴ τοὺς Ἀργοναύτας ἐθέασατο — ποταμός Μυσίας· δξύνοντος ὁ Ρυνδακός Par. A. τοὺς Ἀργοναύτας — Μυσίας Par. C. Ἀργείους Pal. 40. 1365. Ἀμφορεύσιν ἦτοι ἀγγεῖοις ξένοις εἰς τὸ ὕδωρ βάφαντας Par. A. ἀγγεῖοις ἀπαντλοῦντας ὕδωρ Vind. II. ταβάρους Pal. 40. 1366. Ἢ δὲ εὐρώπη μανεῖσα κακοῦμένη Par. A.

τριπλᾶς τετραπλᾶς ἀντιτίσεται βλάβας,
πορθοῦσά χώρας ἀντίπορθμον ἦονα.

Πρῶτος μὲν ἦξει Ζηνὶ τῷ Ἀρπερσίῳ
ὁμώνυμος Ζεὺς, ὅς, καταιβάτης μολῶν,
σκηπτῷ πυρώσει πάντα δυσμενῶν σταθμά.
σὺν ᾧ θανοῦμαι, κὰν νεκροῖς στρωφωμένη
τὰ λοιπὰ ἀκούσω ταῦθ', ἃ νῦν μέλλω θροεῖν.

Ὁ δεῦτερος δέ, τοῦ πεφασμένου κέλωρ

1370

οἰστροῦσασα] οἰστροῦσουσα Par. L. Vit. I. Ciz. οἰστροῦσασα Rehd. Desinit in hoc versu Cod. Par. H. — 1367. τριπλᾶς τετραπλᾶς Vind. IV. Vit. III. — ἂν τίσεται Par. J. Vit. I. Ciz. — 1368. χώρας ἀντίπορθμον]

χώρας ἀντίπορθμόν τ' Rehd. χώραν ἀντίπορθμον Vit. I. et Ciz.

1369. πρῶτος] πρῶτον Vind. IV. Vit. III. — 1370. καταιβάτης] καται-

βάτης Vit. I. Ciz. καταιβάτης Rehd. Vid. Petr. Burnianum in libello eruditionis plenissimo, cui titulus: Ζεὺς Καταιβάτης, sive Jupiter Fulgurator (Trai. Batav. 1700.), p. 15 — 19. — μολῶν] μολῶν Neap. I. II.

Vit. I. II. Ciz. et Edit. Basil. I. — 1371. σκηπτῷ] σκηπτῷ Par. I. L. σκηπτῶν Rehd. — σταθμά] σταθμόν Neap. I. Inepte Glossator in Cod. Neap. III. addidit: τὰ πλοῖα. — 1372. θανοῦμαι] νεκροῦμαι Vit. I. Ciz. — στρωφωμένη] στρωφωμένη Par. G. Vind. IV. Vit. III. στρωφο-

μένη Par. A. στρωφωμένη Par. L. στρωφωμένη Vit. I. ex correct. scriptum erat στρωφωμένη. στρωφωμένη Ciz.

1373. ἀκούσας Par. C. — ταῦτα ἃ μέλλω Par. L. Neap. III. Vit. I. Ciz. omisso νῦν. — θροεῖν] θροεῖν Par. DEK. Neap. I. Vind. IV. Vit. III. Eadem corruptela etiam in Par. G. Neap. II. Vind. II. Vit. II. superaddito tamen ἢ θροεῖν καὶ λέγειν. Hoc θροεῖν autem in textum recepit Sebastianus, quem in talibus non amplius mirabimini, eruditi Lectores. — 1374. πεφασμένου] Eustath. ad Odys. μ. 385. p. 1728, 11. edit. Rom. (T. II. p. 32, 3. edit. Lips.) ἔστι δὲ καὶ ἕτερον φῶ, καί-
αρχον τοῦ φέω καὶ τοῦ φόνος καὶ τῶν ὅσα ἐκ τούτων. μυρία δὲ ἐκεί-
να. — τοῦ δ' αὐτοῦ φῶ παράγωγον τὸ σφάζω. — αὐτοῦ δὲ καὶ δύο
παθητικοὶ παρακείμενοι, ὁ μὲν εἰς μετὰ τοῦ σ, οὗ μετοχὴ πεφασμέ-
νος ταῦρος ὁ παρὰ Λυκόφρονι (v. 269.), καὶ ἕτερος ὄλγα τοῦ σ ἔχων
τρίτον πληθυντικόν, τὸ πέφανται. Hesychius: πεφασμένον· ἀνηρημένον
ἢ πεφανρωμένον.

1367. Πολλὰς βλάβας ἀντιτιμωρη-
θήσεται Par. A. πολλαπλᾶς Par. C.
ἀνταποδώσει Pal. 40. 1368. Χώ-
ρας αἰχμαλωτίζουσα — τὸν ἐναντι
αὐτῆς κειμένην ἦονα Par. A. ἀντι-
κρού αὐτῆς κειμένην Par. C. τὸν
Τρώων — τὴν ἐναντίον αὐτῆς κειμέ-
νην ἦονα, Ἄσταν Vind. II. ἀντίπε-
ραν Pal. 40. 1369. Περὶ Ἀγα-
μέμνονος — πρῶτος μὲν παραγενή-
σεται ὁ τῷ Αἰτ Par. A. 1370. Ὁ
ὁμώνυμος Ζεὺς Ἀγαμέμνων, ὅστις
κεραυνὸς κατερχόμενος Par. A. ὁ
Ἀγαμέμνων βασιλεὺς — κατωφερῆς,
σφοδρὸς Vind. II. 1371. Τῷ τοῦ
κεραυνοῦ πυρὶ καύσει πάντα τὰ τῶν
ἐχθρῶν θύρετρα Par. A. οἰκίας Par.
C. τῷ τοῦ κεραυνοῦ πυρὶ κατακαύ-
σει — θύρετρα Vind. II. ἀργὴ ἀφα-
νίσσει, καύσει Pal. 40. 1372. Σὺν
τούτῳ ἀποθάνομαι, καὶ ἐν τοῖς νε-
κροῖς στρεφωμένη Par. A. διάγουσα
Pal. 40. 1373. Τὰ λοιπὰ ἀκούσω
ταῦτα, ἃ νῦν μέλλω λέγειν Par. A.
τὰ ἐπὶ τοῖς — ἢ θροεῖν καὶ λέγειν
Vind. II. 1374. Ὁ ἀπόγονος δὲ
τοῦ ἀνααιρεθέντος, ὅστις δευτερός
υἱὸς καλεῖται. ἔστι δὲ ὁ Γράς, υἱὸς
Ὀρέστου Par. A. τοῦ ἀνηρημένου
Ἀγαμέμνονος Par. C. ἦξει — τοῦ

ἐν ἀμφιβλήστροις, ἔλλοπος μυνδοῦ δίκην, 1375
καταθαλάσσει γαῖαν ὀθνεῖαν, μολῶν
χρησιμοῖς ἱατροῦ σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ.

Τρίτος δ', ἄρακτος τοῦ δρυηκόπου γόνος,
τὴν τευχοπλάστιν παρθένον Βραγχησίαν 1380
παραιολίζας, βῶλον ἐμπεφυριένην
νασμοῖς ὀρέξαι τῷ κεκρημένῳ δάνος,
σφραγίδα δέλτω δακτύλων ἐφαρμόσαι,

1375. μυνδοῦ] μνδοῦ Par. JL. Vit. I. Ciz. μινδοῦ Par. C. μνδοῦ
Par. G. Vind. IV. Vit. III. Accentum autem libri omnes et Editt. prin-
cipes in ultima ponunt. Recte; ita enim μυνδός et Μύνδος, Cariae
urbs, dignoscuntur. Vide etiam Steph. Byz. v. Βάλλος. et Arcad. de
acc. p. 48, 11. — 1376. μολῶν] μολῶν Vind. II. Neap. I. II. Vit. I. II.
et Edit. Basil. I. — 1377. στρατῷ] γένει Rehd. — 1378. δρυηκόπου]

δρυηκόπου Par. J. δρυοκόπου Par. C. — γόνος] γένος Par. AC. γένους
Par. DGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. — 1379. τὴν] τοῦ Par. A. — Βραγ-
χεσίαν Par. G. Vind. IV. Βραγχησίαν Vit. III. Intelligit Κάειραν Mi-
lesiam. Branchidarum oraculum commemorant Herodot. I. 92. II. 159.
Paus. VII. 5. 4. Strab. XIV. p. 634. (T. V. p. 508. Tzsch.) Conon. Narrat.
in Phot. Bibl. p. 136, b. 32. edit. Bekk. — 1381. κεκρημένῳ] κεκρη-
σμένῳ Par. EGK. Vind. IV. Vit. III. — 1382. σφραγίδα] Hoc accentu
meliores ex Parisinis, Neap. II. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Editt. Bas-
sil. I. Par. II. Meurs. II. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. σφραγίδα
reliqui libri et Editt. Ald. Basil. II. Commel. et Meurs. I. De his semi-
nibus disyllabis in ἔξ exeuntibus dixerunt Lobek. ad Phrynich. p. 171.
Spitzner. de vers. Graec. her. p. 49 sqq. Spohn. in Comment. de extr.
Odys. parte p. 169—176. et nuper etiam acute, ut solet, Bernhardt
ad Dionys. Perieg. p. 649. Veterum autem Grammaticorum canones
neque certo fundamento nituntur, neque omnino poetarum usu com-
probantur. Ex ingenti enim horum nominum multitudine, quorum ma-
xima pars apud Aristophanem inque reliquorum Comicorum fragmentis
inveniuntur, perpauca sunt, quae constanti ratione ultimam producant;
reliqua fere omnia, quorum facillimum esset quam plenissimum agmen
producere, paronyma maximam partem et deminutiva, brevi ubique

ἀναιρεθέντος υἱός, ἀπόγονος Vind. II.
τοῦ φρονευθέντος Ἀγαμέμνονος υἱός,
Ὁρέστης Pal. 40. 1375. παρ' ὅσον
δίκην ἰχθύος ὁ Ἀγαμέμνων ἐμπεσὼν
ἐν τῷ χειτῶν ἀνήρται — ἰχθύος
ἀφῶνον δίκην Par. A.

1376. Κατακαύσει τὴν γῆν εἰς ξέ-
νην παραγενόμενος Par. A. τὴν Μι-
τυλήνην Pal. 40. 1377. Τοῖς χρη-
σιμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος· ἱατρός γὰρ —
σὺν στρατῷ πολυεθνῇ Par. A. πο-
λυκληθεῖ Par. C. τοῖς τοῦ Ἀπόλλω-
νος — τοῖς Αἰολέσσι — πολυεθνῇ
Vind. II. 1378. Τρίτος δὲ τοῦ
βασιλέως (in marg. περὶ τοῦ Νη-
λέως) τοῦ δρυτόμου γένος· λέγει δὲ
τὸν τοῦ Κόδρου Νηλεῦς Par. A. Νη-
λεὺς τοῦ Κόδρου τοῦ δρυοκόπου —

γρ. γόνος Vind. II. ὁ υἱός, ὁ Νη-
λεὺς Pal. 40. 1379. Τὴν τευχο-
ποιόν· λέγει δὲ κεραμέως θυγατέρα,
τὴν Κάειραν — ἀπὸ Βράγχου, τοῦ
πίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαρτεῖον
Par. A. χυτροποιόν — Κάειραν Par.
C. τὴν τευχοποιόν λέγει κεραμέως
θυγατέρα Κάειραν, ἀπὸ Βράγχου —
Καρικὴν Vind. II. χυτροπλάστιν —
Καρικὴν Pal. 40. 1380. Ἀπατή-
σας, παραλογισάμενος, γῆν πλήθυν —
μεμιγμένην Par. A. γῆν ὑγρὰν
Pal. 40. 1381. ὕδασι — δοῦναι τῷ
χρήζοντι δωρεάν Par. A. ὑδασι — δο-
ναι τῷ ζητούντι δῶρον Vind. II. με-
μαντευμένῳ Pal. 40. 1382. Τὴν
σφραγίδα τῇ βέλῳ, ἢ τῷ χῶστῃ —
τῶν δακτύλων ἐφαρμόσαι Par. A.

Φθειρῶν δρεῖαν νάσσεται μοναρχίαν,

ultima leguntur; sunt tamen etiam, in quibus modo corripiendis modo producendis dominetur poetarum licentia. Sic *καρὶς*, *squilla*, brevi ultima legitur apud *Aristoph.* Vesp. 1522. longa apud *Opp.* Hal. I. 281. II. 132. *καρῖδες* et *καρῶδες* in *Comico* fragmentis apud *Athen.* III. 105. cf. 106, a. b. (p. 241. Dind.). *κλήϊς*, quod ex canone eximunt Grammatici, longam ei ultimam tribuentes, vid. *Etym. M.* p. 518, 18. *Drac. Strat.* 56, 15. *σεσημειώται τὸ κλήϊς καθαρόν καὶ ἐκτεῖρον τὸ ἰ.* (Cf. *Dion. Perieg.* 703. *Callim.* hymn. in *Ap.* 7. *Arat.* 192. *Orph.* Arg. 1380. *Nonn.* *Dion.* VII. 23.) brevi ultima adhibuit *Pindarus* *Pyth.* IX. 40. *Boeckh.* *κνημὶς*, alias ubique longum, ultimam corripit in *Alcaei* fragmento apud *Athen.* XIV. 627. b. (p. 1393. Dind.). *νεβρίς* brevis efferunt *Eurip.* *Phoen.* 1768. (Pors.) *Opp.* Cyn. IV. 245. *Nonn.* *Dion.* XI. 233. Producit tamen *Dion. Perieg.* v. 307. 946. 1155. *νηίς*, de quo dissentiunt Grammatici, (vid. supra ad v. 599.), producta ultima legitur apud *Dion. Perieg.* 479. in *Antiphili* Epigr. v. 2. *Anth. Steph.* p. 81. et apud *Marcian.* *Heracle.* p. 11. et 24. edit. *Hoesch.* *μαιρίς* breve est apud *Aristoph.* *Ran.* 985. in *Antiphili* fragm. apud *Athen.* VII. 295. c. et 313. c. (p. 641. et 682. Dind.) et apud *Opp.* Hal. III. 188., longum tamen apud eundem *Opp.* Hal. I. 108. *χυτρίς* brevi ultima legitur in *Callim.* fragm. 478. p. 316. *Blomf.* producta autem in *Batonis* comici fragmento apud *Athen.* VII. 279. c. (p. 640. Dind.); *ἀκρίς* autem, *γλωκρίς*, *ὠδὶς* et similia, quorum genitivus in *ινος* formatur, huc non pertinent; neque *ἰκρίς* et *τευθίς* iis annumeranda sunt, quae ultimam interdum producunt; vid. *Nicandr.* *Ther.* 196. et *Aristoph.* *Acharn.* 880. (846. Dind.), ubi nunc recte *ἰκτίδος* in *ἰκτίδος* commutatum vidimus; *τευθίδος* *Aristoph.* *Acharn.* 1156. (1121. Dind.) coll. *Equit.* 929. *τευθίδας* *Sotades* comicus in fragm. apud *Athen.* VII. 293. c. (p. 637. Dind.) *τευθίδες* *Opp.* Hal. I. 428. coll. III. 167. IV. 439. 446. De trisyllabis autem oxytonis in *ῖς* exeuntibus Grammatici docent, quae penultimam brevem habeant, eorum ultimam apud Atticos corripri, produci autem in Ionica et communi dialecto. Vid. *Drac. Strat.* p. 23, 16. *δισύλλαβα δὲ παρῑθέμην, ἐπεὶ ὁράται, τρυσύλλαβα βραχέα παραληγόμενα κατὰ μὲν τὴν συνήθη χοῦρον καὶ τὴν τῶν Ἰωνῶν ἐκτείνοντα τὸ ἰ· κατὰ δὲ τοὺς Ἀττικοὺς συστέλλοντα.* Cf. *Eustath.* ad *Iliad.* φ'. p. 1220, 53. edit. Rom. Quorum ex numero nunc haec delibare sufficiat: *πατραχίς* brevi ultima apud *Aristoph.* *Eq.* 1406. longa apud *Nicandr.* *Ther.* 416. *πλοκαμὶς* etiam Attici producunt. Vid. *Menandr.* apud *Photium* p. 434, 21. Similiter *Nonnus* *Dion.* IV. 133. XI. 462. *δαφανίς* ultima longa apud *Aristoph.* *Nub.* 981. *Plut.* 544. et in *Comicorum* fragmentis apud *Athen.* II. 55, d. 56, e. et VII. 277, c. (p. 127. 129 et 600. Dind.). *τροφαίς* ultimam producit apud *Aristoph.* *Vesp.* 838. et *ψαμαθίς* in *Numenii Heracleotae* fragmento apud *Athen.* VII. 306, d. (p. 666. Dind.). — *δακτύλων*] *δακτύλῳ* *Par. JK.* *Vind.* IV.

Vit. III. *δακτύλῳ* *Par. G.* — 1383. *Φθειρῶν*] Ita quidem libri omnes summo consensu; neque aliter Editt. principes, unde reliquae fluxerunt; *Stephanus* vero *Byzantinus*, et ex eo desumens *Eustathius* ad *Iliad.* β'. 868, 8. edit. Rom. (T. I. p. 298, 24. edit. Lips.) hoc nomen cum simpliciter afferunt: *Φθῖρ*, ὄρος *Καρίας*· οἱ κατοικοῦντες *Φθίρας*. ubi statim haec sequuntur: ἡ δὲ γραφὴ τῆς παραληγουσῆς τῶν *Φθειρῶν* τούτων διάφορος κατὰ τὸν *Χοιροβοσκόν*· οἱ μὲν γὰρ πλείους διὰ διφθόγγου γράφουσιν αὐτό· ὁ δὲ τεχνικός φησι διὰ τοῦ ἰ, τεχνικὸν λέγων τὸν *Ἡρωδιανόν*· παρὰ τὸ *Φθῖρ* γὰρ, φησί, γέγονε κύριον τὸ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ *Ἐνδυμῖωνος*. ἡ δὲ διὰ διφθόγγου γραφὴ παρὰ τὸ *φθειρ*, ὃ σημαίνει τὴν πλ-

κάστη *Par. C.* τύπῳ — ὥστε σφραγίσαι *Pal.* 40. 1383. Ὅτι ἡ *Μιλήτος* τὸ πρὶν *Φθειρ* ἐκαλεῖτο· ὄρει-

γῇ, *τρωχεῖαν*, *κραναήν*· *Φθειρ* ὄρος *Ἀρκαδίας*, διὰ τὸ πολλοὺς *φθείρας* ἔχειν· ἔστιν δὲ *καρπὸς* τῆς *πέπλους*,

τὸν πρωτόμισθον Κᾶρα δηώσας σιραιόν,
 ὕταν κόρη κασωρίς, εἰς ἐπίεισιον 1385
 χλεύην ὑλακτῆσασα, κηδέσῃ γάμους,
 νυμφεῖα πρὸς κηλωσιὰ καρβάνων τελεῖν.
 Οἱ δ' αὖ τέταρτοι τῆς Δυμαντείου σοφοῦς,

τυν, ἣ τοὺς κώνους τῆς πίτυος, οἷονεὶ τὸ ἔχον ὅρος τοιοῦτους ἡθεῖρας. Cf. Hesych. s. v. Φθειρών ὅρος, et Etym. M. p. 792, 43. — νάσσειται] Par. ABCDFGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. νάσσειται Par. E. στήσσειται solus Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. cum reliquis omnibus. Equidem Codd. lectionem reduxi. — 1384. Κᾶρα δηώσας] καρὰδηώσας Par. E. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Steph. Commel. et Meurs. utrq. vitiose. Totum hunc Lycophronis locum expressit Tzetz. Chiliad. XIII. 113—122. Cf. praeterea Strab. XIV. 632. (T. V. p. 499. sq. edit. Tzsch.) Sturz. ad Pherecyd. fragm. p. 124. et Schol. ad Aristid. Panath. p. 32. et 43. edit. From. — 1385. κασωρίς] Par. ABDK. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. κασσωρίς Par. CEF GJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edit. Basil. I. et Sebast. — ἐπίεισιον] ἐπίσειον Par. JL. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Edit. sola Sebast. Reliqui libri omnes vulgatam tuentur, quae etiam ob metrum non erat sollicitanda. Eustath. ad Odys. η'. 129. p. 1572, 15. edit. Rom. (T. I. p. 265, 38. edit. Lips.) ὅς δὴ κῆπος μετακτῆθεις ὑπὸ χωμικοῦ σκόμμου ἐποθήσῃ γυναῖκα ἵπποισιν εἶπε, τὴν μεμνηνοῖαν περὶ μῆξεις· κῆπον ἐκείνος ὑποθέμενος εἶναι τὸ παρὰ Λυκοφρονι ἐπίεισιον. Eadem habet ad Iliad. ε'. 185. p. 536, 23. edit. Rom. (T. II. p. 20, 9. edit. Lips.) ἐπίσειον editum est apud Etym. M. p. 363, 56. Suid. T. I. p. 828. et Favorin. fol. 120. edit. Rom. ἐπίσειον autem apud Hesych. h. v. Polluc. Onom. II. 170. 174. 224. Galea. Gloss. Hipp. p. 73. edit. Steph. — 1386. χλεύην] χλεύη Neap. II. — κηδέσῃ Vind. II. — γάμος Par. A. — 1387. κηλωσιὰ] κηλωιά Par. L. Neap. II. Vit. I. Ciz. κηλοσιὰ Par. A. Eustath. ad Iliad. α'. 156. p. 70, 27. edit. Rom. (T. I. p. 60, 5. edit. Lips.) κηλῶσω μὲν τὸ θέλῶω, ἐξ οὗ ὃ ἐν Ὀδυσσεὶ κηλῶσω μὲν· κηλῶσω δὲ ὅημα οὐ σεμνόν, ἐξ οὗ κηλωσιὰ τὰ πορνεία παρὰ Λυκοφρονι. — καρβάνων] καρβανῶν Par. AL. Vit. I. inque margine Par. G. et Neap. I. γρ. καρβανῶν. et Edit. omnes. βαρβάρων Par. EGK. Neap. I. III. Vind. IV. Vit. III. καρβάρων Neap. II. Vind. II. βαρβάρων Par. C. καρκανῶν Ciz. Vind. supra ad v. 605. — 1388. οἱ δ'] οἱ δ' solus Vit. I. et Edit. Commel. et Sebast. — Δυμαντείου] Δυμαντείας Neap. III.

τὰ λεγόμενα στρόβιλα Par. A. τῶν Καρῶν Vind. II. 1384. Τὸν πρώτως ἐπὶ μισθῷ συμμαχήσαντα, καταπολεμήσας, κατακαύσας στρατόν Par. A. πρώτοι γὰρ οἱ Κᾶρες ἐμισθοφορήθησαν εἰς ἐπικουρίαν· ἤγουν ἐπὶ μισθῷ συνεμέχον Par. B. πρώτοι οἱ Κᾶρες ἐπὶ μισθῷ ἐδούλευσαν· ἡ Μιλήτου χώρα Φθίρῃ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ πολλοὺς φθίρας ποιεῖν Vind. II. μέγαν — Καοιζήν Pal. 40. 1385. Ὅταν κόρη πόρνη καὶ κατωφερῆς εἰς αἰδοῖον γυναικὸς Par. A. ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ Par. C. ἐπι-

ακτόν (sic) Pal. 40. 1386. Κατὰ χλεύην ἀθέσμως βοήσασα, ὕβριση τοὺς γάμους, λοιδορήσῃ Par. A. κατὰ φλυαρίαν ἀθέσμως βοήσασα ὕβριση Vind. II. λοιδορήσῃ Pal. 40. 1387. Πρὸς τὰ ἀκόλαστα καὶ πορνεία νυμφεῖα τῶν βαρβάρων ἐπιτελεῖν Par. A. χαμιτυπεῖα, πορνεία βαρβάρων — δουλεύειν Vind. II. 1388. Περὶ Ἰππότου καὶ τῶν Δωριέων. Οἱ δὲ δὴ τέταρτοι τῆς τοῦ Δύμαντος· τοὺς Δωριεῖς λέγει Par. A. οἱ Δωριεῖς — τοῦ Δύμαντος, βασιλέως Δωριέων Vind. II.

Λακμώνιοι τε καὶ Κυτιναῖοι Κόδροι,
οἱ Θίγγρον ολκήσουσι Σάτνιόν τ' ὄρος, 1390
καὶ χερσόνησον τοῦ πάλαι ληκτιήριαν
θεᾷ Κυρίτῃ πάμπαν ἐστυγημένον,
τῆς παντομόρφου βασσάρας λαμπουρίδος
τοκῆος, ἥτ' ἀλφαῖσι ταῖς καθ' ἡμέραν
βούπειναν ἀλθαίνεσκεν ἀκμαίαν πατρός, 1395

1389. Λακμώνιοι τε] Λακμώνειοι τε Par. G. Vind. IV. Vit. III. — Κυτιναῖοι] Steph. Byz. Κύτινα, πόλις Θεσσαλίας, ὡς Θέων ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος. ὁ πόλις, Κυτιναῖος. Vid. ibi Interpp. — Κόδροι] Hunc locum respexit Eustath. ad Odys. α. 58. p. 1391, 37. edit. Rom. (T. I. p. 20, 15. edit. Lips.) Κόδρος δὲ θανάτῳ ἑαυτὸν ἐπιδούς ὑπὲρ τῆς τῶν πατριωτῶν Ἀθηναίων νίκης, ὡς καὶ Λυκόφρων ὑπολαλεῖ, ἐποίησε Κόδρον καλεῖσθαι τοὺς δι' ἀρχαιότητα εὐθδεῖς. — 1390. Θίγγρον] Par. ACFJL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Paraphrasis Vaticana. Θίγγρον Par. B. Rehd. et ex Edit. Ald. et Basil. I. reliquae deinceps omnes. Θίγγρον Par. DK. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. Θίγγρον Par. E. Θρύγγρον Par. G. Vind. IV. Vit. III. Stephanus Byzantinus: Θίβρος, πόλις Λυκόφρων· οἱ Θίβρον ολκήσουσι Σάτνιόν τ' ὄρος· τὸ ἐθνικόν, Θίβριος. Quam Stephani lectionem, cum nihil aliunde habeat, quo confirmetur, tantum commemorasse sufficiat. — 1392. Κυρίτῃ Par. C. — ἐστυγημένον Par. D. — 1393. παντομόρφου] Thryllitzschius apud Muellerum: „Vit. I. et Vit. III. et Schol. παντεμόρφου, quae lectio nulli alii Codici propria favet emendationi J. Tollii, πενταμόρφου. Vid. eius Fortuita I, 2.“ — Quae non satis accurate a Thryllitzschio notata Muellerus, licet iisdem Codicibus utens, corrigere tamen neglexit. Cod. Vit. I. enim in textu habet παντεμόρφου, vulgatam autem lectionem in Scholiis; in Vit. III. vero in textu recte scriptum est παντομόρφου, in Scholiis autem idem, quod J. Tollius olim coniecerat, τῆς πενταμόρφου. — λαμπουρίδος] λαμπυρίδος Vat. 1307. λαπουρίδος Vind. II. Philox. Gloss. p. 37. edit. Vulcan. cictndela, λαμπυρίς. Lycophronis versum affert Etym. M. p. 190, 55.

1394. καθ' ἡμέραν] καθήμεραν Par. CFGL. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40.

1395. ἀκμαίαν Neap. I. vitiose.

1389. Οἱ αὐτοὶ ἀπὸ ὄρους Πεδραιβίας, ἔνθα ὄκουν· Πεδραιβοί, ἀπὸ ὄρους Λακμώνος· λείπει ὁ καὶ, ἐν ᾧ, καὶ οἱ Κόδροι· οἱ Ἀθηναῖοι, ἀπὸ Κόδρου βασιλέως Par. A. Δωριεῖς — ἦγουν οἱ Ἀθηναῖοι Pal. 40.

1390. Οἵτινες τὴν πόλιν Καρίας Θίγγρον ολκήσουσι — Καρίας ὄρος Par. A. οὗτοι πόλιν Καρίας — ὄρος Καρίας Vind. II. πόλις Καρίας Pal. 40.

1391. Τὴν περὶ τὸ Δωϊνίον, (sic) ἔνθα ὄκει ὁ Ἐρυσίχθων — τοῦ πάλαι — τὴν Λήμητραν, τὴν πάντοτε κατὰ λῆξαι ποιήσαν Par. A. τὴν περὶ τὸ Δωϊνίον, ἔνθα ὄκει ὁ Ἐρυσίχθων — καταπάνιστριαν Vind. II.

1392. Τῇ θεᾷ Λήμητρὶ· ἐστὶ ἐπώνυμον — παντελὸς μεμισσημένου

Par. A. ἐπιδέτον τῆς Λήμητρος — τοῦ Ἐρυσίχθωνος Vind. II. μισομένην Pal. 40.

1393. Τῆς εἰς πᾶν ζῶον καὶ εἶδος μεταμορφουμένης Μήτηρας, θυγατρὸς Ἐρυσίχθωνος — τῆς κατωφεροῦς καὶ πόρνης — ἀλώπεκος, λαμπυρίδος γὰρ ἡ κεφάλαιος Par. A. ἦγουν τῆς Μήτηρας, τῆς κατωφεροῦς, τῆς Βαρχῆς — ἀλώπεκος Vind. II. Neap. I. et II. πόρνης τῆς Μήτηρας (sic) Pal. 40.

1394. Ἡς ταῖς τοῦ πατρὸς ἐμπορείαις, ἥτοι πραγματείαις — ταῖς κατὰ τὴν ἡμέραν Par. A. τοῦ πατρὸς, τοῦ Ἐρυσίχθωνος ταῖς ἐμπορείαις Vind. II. 1395. Τὴν μεγάλην λιμὸν ἐδεράπευσεν τοῦ πατρὸς, τὴν ἰσχυρὰν καὶ αἰὲ ἀκμαΐουσαν

ὀθνεῖα γατομοῦντος Αἰθωνος περὰ.

Ὁ Φρῦξ δ', ἀδελφὸν αἷμα τιμωρούμενος,
παλιν τιθηνὸν ἀντισπορθήσει χθόνα
τοῦ νεκροτάγου, τὰς ἀδωπεύτους δίκας
φθιτοῖσι ῥητρεύοντος ἀστεργεῖ τρόπῳ.
ὅς δὴ ποτ' ἀμφώδοντος ἐξ ἄκρων λοβῶν
φθέρσας κύφελλα, καλλυνεῖ παρῳτιδας,

1400

1306. Hic versus cum tribus qui antecedunt legitur apud Io. Tzetzen in *Chiliad.* II. 672—675. ubi tamen iure miraberis turbatum verborum ordinem etiam a nupero *Chiliadum* editore relictum esse. Anne Tzetzen notissimī metri tam rudem fuisse existimavit, ut talia quoque, nulla licentia excusanda, concuqueret? — 1397. ἀδελφόν] Hoc dedit ex Par. FGK. Vat. 1307. Neap. I. Vind. II. IV. Vit. III. Legebatur ἀδελφῆς, quod habent etiam Par. BDL. Neap. II. Vit. I. Ciz. et Rehd. aperte ex glossemate; unde tertia etiam lectio ἀδελφῶν proveniens videtur, cum verisimile sit Glossatorem illud ἀδελφόν αἷμα per ἀδελφῆς ἢ ἀδελφῶν reddidisse. ἀδελφῶν exhibent Par. AJ. Neap. III. et Paraph. Vatic. ἀδελφῶν Vit. II, ἀδελφῆς Par. C. Lectionem nostram, quam Scholia Paris. rectissime explicant τῶν βαρβάρων, τῶν Ἀσσανῶν, vix opus est simillimis poetarum locis comprobare. Vid. *Aesch.* Sept. 700. 793. (Well.) *Soph.* Oed. Tyr. 1468. Ant. 1. (Herm.) *Eurip.* Orest. 216. (Pors.) — τιμωρούμενος] *Eurip.* Oen. frag. IV. p. 239. Matth. ἐγὼ δὲ πατὴρ αἷμα ἐτιμωροῦμαι. Vid. etiam *Monk.* ad *Eurip.* Alc. 743. — 1398. τιθηνόν] τιθωνόν

Par. L. Vit. I. Ciz. τιθηνόν Rehd. — 1399. νεκροτάγου] νεκροτάτου Par. CEGK. Vind. IV. Vit. III. — ἀδωπεύτους] ἀδωπεύτους Par. A.

1400. ῥητρεύοντος] ῥητρεύοντας Vind. II. ῥητορεύοντος ἐξ ἄκρων λοβῶν Vind. IV. Vit. III. omissa huius et sequentis versus particula.

1401. ἀμφώδοντος] In Cod. Par. D. haec adscripta leguntur: ὑπὸ τοῦ ξίφους κατὰ τοῦτον, ἦγουν τὸν Λυκόφροντα· ἢ λέγει τοῦ ὄνου. Vid. *Etym.* M. p. 94, 4. et *Hezych.* v. ἀμφώδων. ibique Interpp. Adde *Schol.* ad *Aristoph.* *Plut.* v. 287. — 1402. κύφελλα] κύφελαι Vind. IV. Vit. III.

Par. A. τὸν μέγαν λιμὸν — πολλήν Vind. II. μεγάλην πέναν, ἰσχυράν Pal. 40. 1396. ξένα ἀροτριῶντος — τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου. Αἰθων ὁ Ἐρυσίχθων, διὰ τὸ βλαῖον τῆς λιμοῦ ἐπεκλήθη· ὡς καὶ Ἡσίοδος, (*Εργ.* v. 333.) ὁ δ' ἀλύζεται αἰθῶπα λιμὸν Par. A. ξένα ἀροτριῶντος — τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου Vind. II.

1397. Ὁ Μίδας βασιλεὺς Λυδίας — τῆς ἀδελφῆς τὸ αἷμα — τῶν βαρβάρων, τῶν Ἀσσανῶν — μαστιγούμενος Par. A. ὁ Μίδας — γρ. ἀδελφῆς, ἦγουν τῆς Κλεοπάτρας — ἐπιδι- κῶν Vind. II. 1398. Πάλιν τὴν τροφόν· νῦν δὲ τὴν μητέρα — ἀντι- πορθήσει γῆν Par. A. τὸ θρεπτή- ριον — τὴν Εὐρώπην Vind. II. Εὐ- ρώπην λέγει τροφόν Pal. 40.

1399. Τοῦ τοῦς νεκροῦς κελεύον-
τος — τὰς ἀκολακεύτους, τὰς δι-
κάσας, τὰς θωπέαις μὴ πειθουμένας
Par. A. τοῦ τοῦς νεκροῦς δικάζοντος
Μίνως, καὶ ἐξάρχοντος αὐτοῖς· —
ἀκολακεύτους Vind. II. Μίνως Pal.
40. 1400. Τοῖς φθαρτοῖς ἀνθρώ-
ποις ῥητορεύοντος, δεμιστεύοντος,
κρήνοντος — τῷ στερεῷ καὶ ἀποτόμῳ
τρόπῳ Par. A. ἀκολακεύτῳ Pal. 40.

1401. Ὅστις δηποτε περὶ τοῦ ὄνου
τὰ ὠτα· ἔστιν δὲ δολόφρονος (leg.
εἰσὶ δὲ δύο λόφοι) ἐν Φρυγίᾳ· ἢ ὁ
ἔχων ἀληθῶς ὠτα ὄνου ὁ Μίδας —
ἐκ τῶν ἀπαλῶν μερῶν τῶν ὠτων·
λοβοὶ τὰ ἄκρα τῶν ὠτων Par. A.
ὁ Μίδας — τοῦ ὄνου — ἐκ τῶν ἀπα-
λῶν μερῶν τοῦ σώματος Vind. II. διὰ
τοῦ ξίφους — ῥιζῶν Pal. 40.

1402. Ἀμοτεμῶν — νεφέλη· νῦν
δὲ τὰ ὠτα — κοσμήσει τοὺς λοβούς,

δαπταῖς τιτύσκων αἰμοπώτησιν φόβον.

τῇ πᾶσα Φλέγρας αἶα δουλωθήσεται

Θραμβουσία τε δειράς ἢ τ' ἐπάκτιος

1405

στόρθυγξ Τίτωνος αἶ τε Σιδόνων πλάζες

Etym. M. p. 90, 44. Ἀριστάρχος φησὶ σημαίνειν τὴν λέξιν (κύριον) τὴν διὰ τῶν ὧτων ἐκατέρωθεν περιφέρειαν. — 1403. δαπταῖς] *Huc accentu* Par. ACG. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. *Scribebatur δάπτεις*. Vid. *Eustath.* ad *Iliad.* v. 831. p. 962, 58. edit. Rom. (T. III. p. 193, 5. edit. Lips.) τὸ δὲ δάπτει, ἐξ οὗ καὶ δαπταὶ παρὰ Λυκόφρονι αἶ-μνῖαι, καὶ τὸ δαρδάπτειν ὡς ἐπὶ ἐμφύχου τοῦ δόρατος καὶ αὐτὸ ἐφοῖται. — δα-πταῖς Par. EL. Neap. I. II. Vit. I. Ciz. — τιστύκων Vit. I. et Ciz. vi-
tiose. — αἰμοπώτησιν] αἰμοπώτισι Par. G. Vind. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. αἰμοπότοισι Par. L. αἰμοπώτοισι Ciz. αἰ-

μοπώτοισι Vit. I. αἰμοπώτισι Neap. III. — 1404. Φλέγρας] Vid. *Steph. Byz.* vν. Φλέγρα et *Παλλήνη*, ibiq. *Interpp. Eustath.* ad *Iliad.* β. 574. p. 291, 45. edit. Rom. (T. I. p. 236, 33. edit. Lips.) ἡ μέντοι *Παλλήνη* διὰ τοῦ α ἡ πόλις ἐστὶ Θράκης· καὶ χειρόδοντος δὲ τριγώνος ἢ καὶ Φλέγρα λεγόμενη, περὶ ἣν Ἡρακλῆς τοὺς Γίγαντας κατεπολέμησεν. *Marcianus Heracleota* p. 26. edit. Hoesch.

— *Παλλήνη* τ' ἐπ' Ἰσθμοῦ κειμένη·

ταύτην δὲ Φλέγραν τὸ πρότερον καλουμένην

τοὺς θεομάχους Γίγαντας οἰκῆσαι λόγος.

1405. Θραμβουσία] Vid. *Steph. Byz.* v. Θράμβος. In Vit. III. scriptum erat *Θραμβουσία*, quod eadem manus correxit. — 1406. στόρθυγξ Par. A. et Vind. II. In quo tamen γ superadditum est. — Τίτωνος] *Τίτωρος* Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Retinui accentum ex Codd. Paris. et Editt. omnibus. *Steph. Byz.* p. 658. Pin. *Τίτωνεύς*, ὄρος· *Διονύσιος* *Γιγαν-
ταῖδος* *πρώτη*· ὁ οἰκῆτορ, *Τίτωνεύς*. Ubi nomen montis facili negotio in *Τίτων* refingendum esse, iam alii viderunt. — *Σιδόνων*] Sic Par. L. et Editt. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq. *Σιδώνων* Par. ABCE. Neap. I. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. Par. II. *Steph. Pott.* utrq. Reich. et Sebast. *Σιδώνος* Par. GJK. Vind. IV. Vit. III.

Σιδώνων Neap. II. Vind. II. Vit. II. *Σιδώνες* Par. D. Equidem nolui ab illa forma discedere, quam supra v. 1357. metrum efflagitavit; ubi eodem modo librariorum inter utramque formam stultantes invenies. Utraque enim, apud poetas saltem, in usu fuisse videtur. *Σιδόνα* *Nonn. Dion.* XLVIII. 185. *Σιδόνος* ibid. 209. 226. *Σιδόνος* ibid. 113. *Σιδώνες* autem in *Conon.* Narrat. in *Phot.* Bibl. p. 136, b 1. Bekk. *Schol.* in *Dion.* Perieg. 323. p. 344, 36. Bernh. *Σιδονίη* *Nonn.* *Dion.* III. 40. *Σιδωνίη* *Herodot.* VII. 122. Similiter *Σιδόνες* *Iliad.* ψ. 743. *Σιδώνος* autem *Odys.* ο'. 424. *Σιδόνος* *Nonn.* XLI. 243. *Σιδώνος* apud *Eund.* IX. 99. *Σιδόνιος* *Iliad.* ζ. 290. *Callim.* fragm. 217. *Nicanor.* Ther. 608. *Nonn.* *Dion.* I. 46. III. 40. et saepius. *Σιδώνιος* *Eurip.* *Bacch.* 168.

τὰ ἄκρα τῶν ὧτων Par. A. ἂποτε-
μεῖν ὧτα Par. C. κόρας ὧτα —
φράσσει Pal. 40. 1403. Ταῖς μνίσαις
καταστοχαζόμενος, ποιῶν· διὰ τῆς
κινήσεως τῶν ὧτων — ταῖς τὸ αἶμα
πινούσαις φόβον παρέχων Par. A.
μνίσαις ἢ λησταῖς Vind. II. τραχι-
καῖς μνίσαις Pal. 40. 1404. Οὐδὲν
ἐκαλεῖτο πρὶν ἢ Θράκη Φλέγρα· τοῦ-

τω πᾶσα ἡ τῆς Θράκης γῆ ὑποταγή-
σεται — ἡ Μακεδονία περιφραστι-
κῶς Par. A. ῥῖνι, τῇ Μίδῃ — τῆς
Θράκης Vind. II. 1405. Ἀρωτή-
ριον Μακεδονίας — ἀκρώρεια, λόφος
— καὶ ἡ παραθαλάσσιος Χειρόδοντος
Par. A. ἐξοχή Pal. 40.

1406. Ἀρωτήριον τῆς Χειρόδον-
σου — καὶ ἡ Θράκη ἀπὸ μέρους Par.

Παλληνία τ' ἄρουρα, τὴν ὁ βούκερος
Βρύχων λιπαίνει, γηγενῶν ἐπηρέτης.

Πολλῶν δ' ἐναλλάξ πημάτων ἀπάρξεται

Κανδαῖος ἢ Μάμερος, ἢ τί χρή καλεῖν

1410

τὸν αἰμοφύρτοις ἐστιώμενον μάχαις;

(Herm.) *Helen*. 1413. *Aristoph. Ran.* 1249. Vid. *Eustath.* ad *Odyss.* σ'. 424. p. 1787, 32. edit. Rom. (T. II. p. 106, 2. edit. Lips.) σημειῶσαι δὲ καί, ὅτι ἐν τούτοις εὐρήται ἡ Σιδῶν φυλάττουσα τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ· οἶον, ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὐχομαι εἶναι· καὶ τὸ τοπικὸν αὐτῆς πανταχοῦ κατὰ συστολήν ὁ ποιητὴς προάγει, τὸ Σιδόνιος, τὸ Σιδονίη, καὶ τὰ τοιαῦτα. Cf. *Etym. M.* p. 713, 34. *Steph. Byz.* v. Σιδῶν. et *Grammaticum Parisin.* quem edidit *Schaeferus* post *Gregor.* *Corinth.* p. 677. καὶ Ἀττικῇ μὲν ἔστιν [ἐκτασις] ἐν τῇ Σιδῶνος, ὅπερ οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ ὁ μικροῦ γράφουσι.

1408. Βρύχων] *Hesych.* Βρύχος· ποταμὸς περὶ Πελλήνην (leg. Παλλήνην). *Favorin.* fol. 113. edit. Rom. Βρύχος· ποταμὸς.

1409. ἐναλλάξ] *Etym. M.* p. 337, 18. et *Favorin.* fol. 184. edit. Rom. ὡς παρὰ τὸ μῦθον γίνεται μῖς καὶ ἐπιμῖς, οὕτω καὶ παρὰ τὸν ἀλλάξω μέλλουσα γίνεται ἀλλάξ καὶ ἐναλλάξ, ἥρουν ἐνηλλαγμένως. De accentu vid. *Herodianum* *Dindorfii* p. 25, 7. Utitur hac voce *Pindarus Nem.* X. 55. *Boeckh.* μετεμειβόμενοι δ' ἐναλλάξ ἀμέραν—νέμονται. — ἀπάρξεται] *Legebatur* ἀμείρεται, quod cum h. l. vix ullum sensum praebeat, mirum est ab Editoribus tam diu toleratum esse. Vide etiam, quam concordēs libri sint in hac lectione repellenda: ἀπάρξεται Par. ABCD EFJL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Paraphr. Vatic. κατάρξεται Par. GK. Vind. IV. Vit. III. ἀμείρεται solus Par. G. in margine, et Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Reliquae ἀμείρεται, quod cum h. l. vix ullum sensum praebeat, mirum est ab Editoribus tam diu toleratum esse. Vide etiam, quam concordēs libri sint in hac lectione repellenda: ἀπάρξεται Par. ABCD EFJL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Paraphr. Vatic. κατάρξεται Par. GK. Vind. IV. Vit. III. ἀμείρεται solus Par. G. in margine, et Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Sensus totius loci hic est: Multorum vicissim bellorum, h. e. alternante vice Europam Asiamque depopulantium, primitias sibi decerpēt Candaeus sive Mameus, aut quo nomine appellandus est is, qui cruenta caede delectatur? — 1410. Κανδαῖος] Hanc formam praebent Par. ADEGJK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Κανδαῖος Par. BCF. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Κανδάων Par. L. Vit. I. Ciz. — Μάμερος] Hoc accentu accuratiores libri, ut Par. AC. Vat. 1307. Neap. III. et Editt. Basil. I. Pott. utrq. et Sebast. — 1411. αἰμοφύρτοις] Vid. *Eustath.* ad *Odyss.* σ'. 21. p. 1835, 28. edit. Rom. (T. II. p. 164, 43. edit. Lips.) et ad *Odyss.* υ'. 348. p. 1895, 33. edit. Rom. (T. II. p. 241, 36. edit. Lips.) αἰμοφύρουκτα δὲ χρᾶς τὰ αἰμοβαγῇ, ὅποια καὶ τὰ αἰμά. συγκέχασται δὲ ἡ λέξις ἐκ τοῦ αἰματοφύρουκτα· ἄλλως γὰρ παρὰ τὸ αἷμα αἰμαφύρουκτα ὠφείλειν εἶναι. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ αἰμοφύρτον καὶ τὸ αἰμοβαγῆς καὶ αἰ παρὰ τῷ Αὐκόφρονι αἰμόφυρτοι μάχαι.

A. ἀκρωτήριον ὁ Τίτων — ἀπὸ μέρους ἢ Θράκη Par. C. 1407. Πόλις Θράκης ἡ Παλληνία, ἥτινα ὁ βουκέραλος· ἔστιν δὲ ἐπίθετον τῶν ποταμῶν Par. A. 1408. Ποταμὸς Μακεδονίας· λιπαίνει δέ, ἀντὶ τοῦ λιπαίνει — ὁ τῶν Γιγάντων ὑπουργός Par. A. ποταμὸς Θράκης — ἀρδεύει Vind. II. ἡχῶν Pal. 40.

1409. Πολλῶν δ' ἄλλοτε ἄλλος

ἀμοιβαδὶς κακῶν ἀπάρξεται Par. A. ἄλλοτε ἄλλο κατὰ ἐναλλαγὴν Vind. II. ἀμοιβαδὸν πότε ἐν Εὐρώπῃ, πότε ἐν Ἀσίᾳ πόλεμοι γενήσονται Pal. 40.

1410. Ἐπώνυμα Ἀρεως Par. A. ὁ Ἀρης Vind. II.

1411. Τὸν τοῖς αἵμασι φυρόμενον (sic) — ἐν πολέμοις εὐνοούμενον Par. A. αἵμασι μολυνόμενον Vind. II.

Οὐ μὲν ὑπέξει γ' ἡ ἑπιμηθέως τοκάς,
 ἀλλ' ἀντὶ πάντων Περσέως ἓνα σποράς
 στελεῖ γίγαντα, τῷ θάλασσα μὲν βατὴ
 πεζῷ ποτ' ἔσται, γῇ δὲ ναυσθλωθήσεται 1415
 ῥήσσοντι πηδοῖς χέρσον. οἱ δὲ Λαφρίας
 οἴκοι Μαιμέρσας, ῥηθαλωμένοι φλογὶ
 σὺν καλίνουσι τειχέων προβλήμασι,
 τὸν χρησιμολέσχην αἰτιόσονται βλάβης,
 ψαίνυνθα θεσπίζοντα Πλούτωνος λάτρην. 1420

1412. οὐ μὲν] οὐ μὴν Paraphr. Vatic. et sola Edit. Ald. — ὑπέξει γ'] ὑπέλη γ' Par. G. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. οὐ μὲν γ' ὑπέξει γ' Par. JL. Vit. I. Ciz. — 1413. ἓνα] νῆα Par. K.

1416. οἱ δὲ Λαφρίας] οἱ δ' ἐλαφρίας Vit. I. Ciz. et Rehd. vitiose.

1417. ῥηθαλωμένοι] ῥηθαλωμένη Vit. I. Ciz. — 1418. καλίνουσι] καλινούσι Vind. IV. Vit. III. Vide tamen Arcad. de acc. p. 65, 9. — τειχέων] πημάτων Par. K. superaddito τειχέων. — προβλήμασιν Par. B.

1420. ψαίνυνθα] Scribebatur ψαίνυνθα, ex correctura Canteri, quam ille (quod rarissime fecit vir prudentissimus) tacite in textu posuerat, respiciens fortasse ad illam glossam Hesychii: ψαίνυνθις· ψευδές, μάταιον, εὐτελές, φλύαρον, οἰκτρόν. quam eandem habet etiam Favorinus, fol. 538. edit. Rom. Codices autem ad unum omnes formam ψαίνυνθα reposcunt, in accentu tantum discrepantes: ψαίνυνθα Par. ABCEGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. I. ψαίνυνθα Par. DF. ψαίνυνθα Edit. Ald. Consentiant Codd. Potteri et novem apud Sebastianum; nec quidquam contra hanc lectionem probare potest eiusdem de reliquorum scriptura silentium. Scholiastae hoc ψαίνυνθα explicant ψευδῆ. Equidem autem adverbialiter dictum crediderim, formatum a Lycophrone ad analogiam Homericis illis μύνυνθα, de quo vid. Eustath. ad Iliad. α'. 352. p. 116, 34. edit. Rom. (T. I. p. 97, 21. edit. Lips.) Etym. M. p. 588, 15. Bekk. Anecd. gr. p. 562, 5.

1412. Οὐ μὴν ὑπαγορήσει γε ἡ Ἀσία — μήτηρ· ἐξ Ἰαπετοῦ γεννῆ Ἐπιμηθέα Par. A. ὑποταγθήσεται ἡ Ἀσία — ἡ μήτηρ, ἡ Ἀσία Vind. II.

1413. Ἐκ τῆς τοῦ Περσέως σποράς ἓνα Par. A. τὸν Ἑρξην Vind. II.

1414. Ἀποστελεῖ γίγαντα· τὸν Ἑρξην λέγει· τοῦτω ἡ μὲν θάλασσα βάσιμος καὶ ὀδευτὴ Par. A. ξηρὰ γενήσεται Pal. 40. 1415. Πεζῷ ποτε ὄντι — γενήσεται — ἡ γῇ δὲ ναυσθλωθήσεται· ὁ γὰρ Ἑρξης, ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας, τὸν μὲν Ἕλλησποντον ἔγωγε, τὸν δὲ Ἄδων τὸ ὄρος κόψας ἐποίησε θάλασσαν Par. A. ὄντι — γενήσεται — πλευσθήσεται Vind. II. πλευσθήσεται, ἵγουν θάλασσα γενήσεται Pal. 40.

1416. Ῥήσσοντι, τῷ κόπτοντι, τοῖς πηδαλίοις τὴν γῆν· Λαφρία καὶ Μαιμέρσα ἐπωνυμία Ἀθήνης Par. A.

ταῖς κόπαις, ὡς Ὅμηρος· ἀναβόππειν ἅλα πηδῶ. (Odys. η'. 328.) Par. B. κόπτοντι κόπαις — τῆς Ἀθηνῆς Vind. II.

1417. Κεκαυνμένοι τῷ πυρὶ Par. A. ἐπιδέτον Ἀθηνῆς Vind. II. αὐτῇ Vind. II. Pal. 40.

1418. Σὺν τοῖς ξυλίνουσ' καλὸν γὰρ τὸ ξύλον, καὶ αἰλοπόδιον ὁ ξύλινος ποῦς· — τῶν τειχέων προμαχώσι Par. A. τειγῆμασι — προπηρύλοισ Par. C. ξυλίνους προμαχώσι Vind. II. ἐσοχαῖς Pal. 40.

1419. Τὸν χρησιμοδότην, μάντιν, μέμφομαι τῆς βλάβης Par. A. τὸν χρησιμοδότην, Ἀπόλλωνα — ἐνεκεν Vind. II.

1420. Ψευδῇ νομοθετοῦντα ἢ μαντευόμενον — τοῦ Ἰδίου τὸν ἄγγελον, Ἀπόλλωνα Par. A. ψευδῇ μαντευόμενον — ὑπερήνην Par. C.

στρατῷ δ' ἀμίκτω πᾶσα μὲν βρωθήσεται,
φλοιῶτιν ἐκδύνουσα δίπλακα σέπην,
καρποτρόφος δρυὲς ἀγριὰς τ' ὄρειθαλίς.
ἅπας δ' ἀνάντων νασμὸς ἀθανθήσεται,
χανθὸν κελαινὴν δίψαν αλονωμένων.
κύφελλα δ' ἰὼν τηλόθεν ροιζουμένων

1425

1421. βρωθήσεται] βροθήσεται Vind. IV. Vit. III. Ciz.
1423. ἀγριὰς τ'] Sic Par. ACFK. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Edit. Basil. I. ἀγριὰς sine τ' Par. E. ἀγριὰς Par. G. Vind. IV. Vit. III. ἀγρία Par. BDJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. Tales formae in τας et ας poetis, serioribus praesertim, usitatissimae; nulli tamen magis quam Dionysiacorum scriptori: ἀγριὰς XII. 299. XIV. 211. (cf. Nicandr. Ther. 89. Arat. 918.) ἁλωϊάς XXX. 68. ἀμοιβὰς XXV. 208. δεινδράς XIII. 399. διυράς II. 58. ἐρημιάς XV. 169. θυλυσιὰς XIX. 86. κοιλάς XV. 195. κυκλάς I. 133. λυσσάς XIV. 207. λευκιάς I. 150. ὄρειάς XIII. 11. ὄρεσιὰς XV. 158. πενθιάς II. 136. ποιντιάς XXI. 173. πολυδειράς III. 380. ῥωγιάς I. 420. στοιγιάς XVIII. 282. ὕδριὰς XL. 212. φωλάς I. 163. φορβιάς II. 1. Similiter etiam Ἀδωνιάς XXXIII. 25. Ἀδωϊάς III. 399. Βακχιάς XXV. 77. Ἰσθμιάς XLIII. 88. Κενταυριάς XIV. 143. Κυθωνιάς XLVII. 298. Ἀηλαντιάς XLVIII. 245. Ναξιάς XLVII. 287. Πανιάς XXIII. 212. Ἠελασιγιάς XXVIII. 34. Τιτηριάς I. 219. Nolo plura apponere; hoc enim ferculo sine dubio iam satiatius es, erudite Lector.

1424. νασμὸς ἀθανθήσεται] νασμὸς ἀθανθήσεται Par. K. Hic versus deest in Cod. Ciz. — 1425. δέψαν] δέψαν Vind. II. — αλονωμένων]

Par. A. Vat. 1307. Vind. II. αλονωμένων Neap. II. Vit. II. αλονωμένων Neap. III. Scribatur αλονωμένων. — 1426. κύφελλα] Hesych. κύφελλα· τὰ νέφη. περιβλή γνωφώδης. οὐμύλη. οὐμυλῶδες κατάστημα. Etym. M. p. 549, 16. κύφελλα· τὰ νέφη, ὁλοῦν κρύφελλα· ἀπὸ τοῦ κρύπτειν τὴν σελήνην. ἢ κύφελλα· ἀπὸ τοῦ κεῦθειν τὴν ἑλλην, ἤγουν τὸν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην. Eadem leguntur apud Suid. II. p. 405. et Faustin. fol. 326. edit. Rom. — δὲ ὦν Par. D. Vit. II. vitiose. — ροιζουμένων]

ροιζουμένων Vit. II.

1421. Τοῦ Ξέρξου — τῶν Περσῶν
τῷ παγγινεῖ, παμμιγεί Vind. II.
πολυμύκτω Pal. 40.

1422. Τῇ τῶν φλοιῶν διπλὴν
σέπην· ἡ γὰρ βαλάνος διπλὴν ἔχει
τὴν σέπην· ἀπὸ οὖν τοῦ ἑνὸς καρ-
ποῦ τοὺς πάντας ἐδήλωσεν Par. A.
τὴν τοῦ δερματοῦ ἐκβάλλουσα διπλὴν
Vind. II. 1423. Βοτάνη ἡ ἀγρω-
στis, ἡ ἐν οὐρῇ θάλλουσα Par. A.
ἡ ἀγρωστis· καὶ εὖ λέγεται [Vit. II.
καὶ κλέγεται] ἀγρωστis Vind. II.
εἰδος φυτοῦ Pal. 40.

1424. Ἀπασα δὲ τῶν ποταμῶν
πλήρωσις ξηρανθήσεται Par. A. ἁ-
ναυροῖς ὁ ἐν χειμῶνι ῥέων ποτα-
μὸς Pal. 40. 1425. Νῦν χαίνον-

τες διὰ τὴν δίψαν — νῦν πολλὴν ἢ
μεγάλην δίψαν μεταφορικῶς· ἐπι-
στοτοῖ γὰρ τὸν νοῦν — ἀντιλούντων
ἢ ἀρουμένων Par. A. κεχρηνῶτος
Par. C. κεχρηνῶτος — τὴν μεγάλην,
χαλεπήν — ἀντιλούντων, ἀρουμένων
Vind. II. βεβρογμένων τῶν Περσῶν
Pal. 40.

1426. Τὰ νέφη· λέγει
δὲ μεταφορικῶς τὰ τῶν βελῶν πλη-
θῆ — βελῶν· Ὁμηρος (Iliad. v.
68.) Ἀκροσοκίμης ἔχων τὰ πτερόεν-
τα — πόρρωθεν ἤχουντιαν, ποῖον
ἔχον ἀποτελούντων Par. A. κύφελ-
λα νῦν τὰ νέφη, διὰ τὸ κοῦφα εἶ-
ναι· λέγεται δὲ τὸ πύκνωμα τῶν
βελῶν Vind. II. τὰ νέφη βελῶν
Pal. 40.

ὑπὲρ κάρα στήσουσι, Κίμμερός θ' ὅπως
 σχιὰ καλύψει πέδον, ἀμβλύνων σέλας.
 Λοχρὸν δ' ὅποια παῦρον ἀνθήσας ῥόδον,

1427. στήσουσι] *Muellerus*: „Interpretes omnes vertunt: *stant*, quod leges linguae graecae violat; est enim *statuent*, sive potius, *exultabunt* *nubes sagittarum*, ut apud Homerum *νεφέλας στήσαι*. Sed quiaam? Nil fere in iis est, quae praemittuntur, ad quod referri possit, nisi ad *στρατός*, vel absolute est sumendum. Insolenter tamen dictum.“ Vid. *Eustath.* ad *Iliad.* ε'. 523. p. 578, 33. edit. Rom. (T. II. p. 51, 3. edit. Lips.) et ad *Odys.* λ'. 313. p. 1688, 7. (T. I. p. 420, 13. ed. Lips.)

1428. σχιὰ] *σχιῶ* Par. ACDGK. Vind. IV. Vit. III. Rehd. *σχιῶ* Vit. II.

utramque lectionem indicans. — καλύψει⁷ Vind. II. Vit. II. — πέδον]

πέδον Neap. I. πέδον Vit. III. Reliqui libri ad unum omnes vulgatam tuentur. Quam cum Canterus satis infelici coniectura tentasset, neque quidquam auxilii apud Scholiastam inque Glossariis graecis inveniretur, aliam viam ingressus est Potterus, cuius in prior editione haec legitur annotatio: „πέδον, *solem*. Hanc vocem, Lexicographis omnibus incognitam, vir Orientalium linguarum peritissimus, *L. Pickius* Gallus a Copticis petitam esse voluit, uti me nuper admonuit vir venerabilis *G. Wake*, Decanus Exon. Illi enim solem vocant ΠΕ ΡΗ (pe re).

Nec absimile vero est, Lycophronem, qui Alexandriae cum Ptolemaeo familiariter vixit, et e Pleiadum septem numero habitus est, vocabulo Copticae originis usum fuisse; cum alii quoque auctores verba quaedam ex ea lingua in Graecam transtulisse comperiantur. Sic enim Sappho vinum vocavit *ἐρπιν*, quod Coptitae appellant ΠΕ ΗΡΠ

(pe erp). Quae vox apud Lycophronem quoque occurrit v. 579. “ Equidem in hac re imitatus sum exemplum Potteri. Cum enim his nostris temporibus viri doctissimi memorabili conatu vetustissimae linguae Aegyptiacae studia redintegraverint, et tali quidem successu, ut, quod olim vix speratum esset aliquando exploratum iri, qua lingua quibusve litteris illa antiquissimae gentis monumenta consignata sint, id nunc, magna ex parte saltem, constet certissime: equidem non dubitavi, quin ex hoc ingenti linguarum scientiae incremento aliqua lux etiam in nostrum locum sit redundatura. Aut enim fieri potuit, ut ea, quae Potterus attulerat, vana et irrita invenirentur: et tunc hoc certe in lucro deputandum videbatur, a diuturno tandem errore liberari; aut, probata illa sententia, nova eius et luculenta testimonia exspectabam, quibus omnis in posterum ea de re dubitatio doctis hominibus eximeretur. Quae cum ita essent, petii a Viro Clarissimo, *Gustavo Seyffartho*, qui, edito illo praecclaro opere de rudimentis Hieroglyphicis, quam admirabili studio omnia ubique antiquitatis Aegyptiacae monumenta pervestigaverit, ego ipse testis fui, cum duobus abhinc annis Lutetiae Parisiorum per aliquot menses coniunctissime viveremus: una cum *Gustavo Haenelio*, cuius eximiam et indefessam operam in recensendis totius fere Europae Bibliothecis Mss. nunc docti omnes admiran-
 — ab eo igitur petii, ut, quid sibi de hoc Lycophronis loco

1427. Ὑπὲρ τῆς χειρὸς στήσου-
 σιν, ὡς ὁ Κίμμερός· ἔστιν δὲ χώρα
 περὶ τὴν δύσιν Par. A.

1428. Τῇ σχιῶ σκεπάσει — κατὰ
 γλῶσσαν τὴν γῆν — τὸ φῶς ἀμα-

λύνων Par. A. τὸ φῶς, ἀέρα Par. C.
 τὴν γῆν κατὰ γλῶσσαν — καλύων
 Neap. III. τὴν γῆν κατὰ γλῶσσαν,
 διάλεκτον — σκοιῶν τὸ φῶς Vind.
 II. τὸν ἥλιον αὐτὸν — κατὰ Pal. 40.

καὶ πάντα φλέξας, ὥστε κάγκανον στάχυν, 1430
αὐτὶς παλιμπλάτσιο γεύσεται φυγῆς,
μόσσυνα φηγότευκτον, ὡς λυκοψίαν

videretur, litteris mecum vellet communicare. Ad quae Vir Clarissimus ea, qua in me est, voluntate ita respondit, ut non solum expectationi meae satisfaceret, sed etiam non mediocre editioni meae accederet ab illius doctrina ornamentum. Haec enim ad me dedit *Scyffarthus*: „Vox *πέρρα*, de qua sententiam meam requiris, est mera Aegyptiaca, *solem* significans. Sol enim in dialecto Memphitica dicitur

Πι ρη, Φ ρη: in Saidica Π ρη, ΠΕ ρη: in vetustissima autem Aegyptiorum lingua et scriptura

i. e. pe ra, pi re.

Vid. Biblioth. mea Aegypt. p. 9579. delin. thecae sepulchralis in Museo Britannico. Hanc duplicem autem eiusdem vocis (ρα ρη) pronuntiationem non est quod mireris in lingua Coptica, in qua vocales literae alternare solent, vid. Apocal. VIII. 7. coll. Zoeg. Cat. p. 281. adde vocem ρα etiam in Compositis *solem* significare, ut in ραστ: proximus sol, h. e. proximus dies; et in ραασι: a sole prognatus, solis filius. Praeterea duplex ρ in περρα pro περα

positum est ad analogiam vocis πορρο, rex, pro πορο. quod clarius fortasse apparebit ex ipsa Hieroglyphica Aegyptiorum scriptura, in qua sol, Deus solis, saepe ita exprimitur:

(perra) pro

(perera)

Vid. Lex. meum Hieroglyphicum Vol. II. p. 699. — σέλας] Ad hunc locum respexit *Eustath.* ad *Odyss.* φ'. 246. p. 1908, 20. edit. Rom. (T. II. p. 258, 34. edit. Lips.) ἰστέον δέ, οὐ σέλας οὐ μόνον πυρὸς ἀλλὰ καὶ ἡλίου· ὁθεν παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ ὀπή, ὡς ἐν ἱστορικῇ εὐρηται λεγικῶ, παρὰ τὸ σέλας φασὶν ἐμβιβάζειν· ἡ δὲ χάρις καὶ παρὰ *Λυκόφρονι*.

1431. αὐτὶς] Par. ACFJL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. αὐτὶς Par. BEGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Ald. cum reliquis. Vid. supra ad γ. 546. — παλιμπλάτσιο Par. B. Neap. II. Vind. II. Rehd. — 1432. μόσσυνα] μόσσυνα Codd. mei omnes praeter Par. A. in quo est μόσσυνα. Quam scripturam nunc alteri

1429. Τῶν δὲ Λοκρῶν καθάπερ ῥὸν στάχυν Par. A. 1431. Ἐκ δευτέρου πάλιν πλεύσεως μετὰ σκη, φυγῆς Par. A. εἰς τοῦ πλάσω ἢ πάλιν — μετὰ σκη Vind. II. ὀπισθοδρομήτον — ἀφεται Pal. 40. 1432. Πύργον ἐύλινον, ἢ τὴν ναῦν ἐκ ὄρου πεποιημένην τὰς (leg. εἰς) ναυμαχίας —

κόρη κνεφαίαν, ἄγχι παμφαλῶμενος,
χαλκηλάτῳ κνώδοντι δειματομένη.

Πολλοὶ δ' ἄγῳνες καὶ φόνοι μεταίχμιοι 1435
λύσουσιν ἀνδρῶν οἱ μὲν ἐν γαίᾳ πάλας
δειναῖσιν ἀρχαῖς δμιφιδρωμένων,

praeferebam existimo, cum vix locus ullus apud graecos poetas invenitur, in quo metrum primam syllabam brevem postulet. Vid. *Apoll. Rhod.* II. 1017. 1026. *Dion. Perieg.* 766. *Orph. Arg.* 745. *Herm.* Cuius rei me nuper admonuit *Ludovicus Dindorfius*, quem vide ad *Xenoph. Anab.* V. c. 4, 27. p. 133. edit. ster. — φηγότευκτον] φηγότευκτον Par.

FGL. Vind. IV. Vit. III. Ciz. — 1433. κόρη] κόρη Vit. II. — κνεφαίαν] κνεφναίαν Par. GK. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. III. — παμφαλῶμενος] Schol. ad *Apoll. Rhod.* II. 127. παμφαλῶν, τὸ μετὰ πτοήσεως καὶ ἐν-θουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν. κέχρηται τῇ λέξει καὶ Ἰππώναξ καὶ Ἀνακρέων. Cf. *Etymologum* p. 650, 16. qui Apollonii loco utitur. — 1434. δειματομένη] δειματομένη Vit. II. Totum hunc locum interpretes Italus pereleganter, sed liberrime, ut solet, ita reddidit:

Simili a rosa di Locrese valle
Fiano i trionfi, ed arrestato il corso
Sarà di sue vittorie a mezzo il calle:
E ricalando d'Anfitrite il dorso,
Qual donna guarderà, smarrita il volto,
Ove ritrovi scampo, ove soccorso.

1435. πολλοὶ δ' Vit. I. II. et Ciz. — 1436. ἐν γαίᾳ] Verte: ad terram, prope littus; vid. *Odyss.* ε'. 466. quod ita dictum existimo, ut in sequentibus (v. 1438.) insit quaedam consulto quaesita ambiguitas. ἐν γαίᾳ Rehd. ἐν γαίᾳ Par. I. Vit. I. Ciz. *Potterus*: „Difficilis locus, et secundum Canteri versionem plane ineptus, cum idem sit in terra, quod in dorsis aratis terrae. Sensus facile constabit, si pro γαίᾳ legamus γαίας, et cum Tzetze γαίας ἀρχαῖς exponamus ταῖς ἀρχαῖς. Tunc enim praedicat Cassandra, praelia quaedam in littorē maris, quaedam in locis mediterraneis futura esse.“ — πάλας] πέλας Par. BC. et Par. I.

in marg. πέλας Rehd. — 1437. δειναῖσιν] Sie Par. ABCDEFGJKL. Vat. 1307. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus. δίναισιν Neap. I. II. Vit. J. Ciz. et Vind. II. inter lin. γο. δίναισιν. Par. L. in marg. inferiori: οὐ μὲν ἐν ταῖς ἀρχαῖς δίναις τῆς γῆς. ἤρουν εἰς τοὺς ἀλγυαλοὺς. Varia explicandi et corrigendi tentamina invenies apud Moellerum, qui longa annotatione hoc saltem effecit, ut intelligas, obfirmato animo ad vulgatam redeundum esse. Sensus enim hic esse debet: *Multa interim certamina ac caedes component populorum contentiones, nunc ad terrae littora, nunc in locis mediterraneis, h. e. terra marique, de principatu depugnantium.*

ὡς ἐρημίαν· οἱ δὲ, ἀστραπήν Par. A. πυρρον ξύλινον, τὴν ναῦν — τὴν ἐρημίαν, ἀμαύρωσιν Vind. II. καθὰ σκέπην Pal. 40. 1433. Κόρη μέλαιναν, σκοτεινήν — πληστόν πανταχόθεν περιβλεπόμενος Par. A. σκοτεινήν — πανταχόθεν περιβλεπόμενος, ψηλαφῶν Vind. II. ἀπὸ κοινοῦ, ψηλαφῶ — ψηλαφῶν Pal. 40.

1434. Χαλκηλάτῳ ἔλκει ἐπιρρομένην Par. A. 1435. Ἰπποὶ δὲ ἄδλοι καὶ φόνοι ἐν τῷ μεταξύ Par. A. ἐν τῷ μέσῳ Pal. 40.

1436. Λύσουσιν τῶν ἀνδρῶν — οἱ μὲν ἐν τῇ γῇ — παλαστῆρας Par. A.

1437. Ταῖς ἀρχαῖς τῆς θαλάσσης· παρὰ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος περιμαχομένων Par. A. γο. δίναισιν —

οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι βουσιτρόφοις χθονός,
 ἕως ἂν αἰθῶν εὐνάσῃ βαρὺν κλόνον;
 ἀπ' Αἰακοῦ τε καὶ Δαρδάνου γεγώς
 Θεσπρωτὸς ἄμφω καὶ Καναστραῖος λέων,
 πρηνὴ θ' ὁμαίων πάντα κυπώσας δόμον,
 ἀναγκάσει πηξάντας Ἀργείων πρόμους,
 σᾶναι Γαλάδης τὸν στρατηλάτην λύκον

1440

1439. εὐνάσῃ] εὐνάσει Vit. I. Ciz. — 1440. ἀπ' Αἰακοῦ] ἐπ' Αἰακοῦ Par. GK. Vind. IV. Vit. III. — 1441. Καναστραῖος] Par. ADEFGK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Tzetz. in Schol. Χαλαστραῖος Par. A. in marg. et Steph. Byz. v. Χαλάστρα p. 710. Pin. Hanc lectionem recepit Sebastianus. Χαλαστραῖος Neap. I. in marg. Χαλαστραῖος Par. BCJL. Vit. I. Ciz. (Neap. II. et Vind. II. inter lin. γρ. Χαλαστραῖος) et Pott. utrq. Χαλαστραῖος solus Par. G. in marg. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. Χαλαστραῖος Edit. Bdsil. I. operarum, ut videtur, errore pro Χαλαδραῖος. Nostra lectio et aptissima est (vid. Apoll. Rhod. I. 599. Ptolem. III. 13. Steph. Byz. v. Κάρτατρον. Sryl. Peripl. Maced. p. 133. edit. Hoesch.) et librorum praesidio firmissima. Fortasse inest etiam allusio ad fabulosos illius regionis Gigantes. Fons interpolationis in v. 1444. quaerendus est. — λέων] λέως Par. L. Vit. I. Ciz.

1442. οἰαίων] Onofrio Gargiulli p. 99. „Per congiunti di Alessandro intendo il Cantero i Persiani, e così soggiunge: *Alexander enim a Perseo per Herculem, non minus quam Persae, ducebat originem. Ma sembra doversi restringere nome di congiunti alla sola stirpe di Dario.*“ Aliter hunc locum intellexit Vir doctus, e cuius Notis Mss. supra ad v. 1229. aliquid delibavimus: „*Hic versus de Thebanis intelligendus, non de Persis.*“ — 1443. Ἀχαιῶν] Neap. II. et Vit. II. in margine: γρ. Ἀχαιῶν. Eandem lectionem commemorat etiam Tzetz. in Comment. — 1444. Γαλάδης] Sic exhibent Par. AGK. Vat. 1307. Neap. II. Vind. II. Vit. II. III. et Steph. Byz. v. Γαλάδης p. 195. Pin. Χαλαδρὸς Par. CF. Neap. I. III. Vind. IV. et Editt. Basil. I. et Sebast. Χαλαδρὸς Par. JL. Vit. I. Ciz. Χαράδης Par. BD. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. Χαράδης

ἐν ταῖς ἀρχαῖς, δηλονότι τῆς θαλάσσης, μαχομένων Vind. II. βασιλείαις Pal. 40. 1438. Οἱ δὲ ἐν τοῖς μεταφρένοισι, τοῖς ἀρουμένοις ὑπὸ βοῶν Par. A. ταῖς ἀρούραις Par. C. ἀντὶ τοῦ, ἐν πέλοις] ἀπὸ τῆς βοῶν ἀροτριώσεως Vind. II. γῆς, τῆς ὑπὸ βοῶν στρεφόμενης Pal. 40.

1439. ἕως ἂν ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Μακεδών, καταπαύσῃ τὸν πόλεμον (in marg. περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα) Par. A. ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος — κατακοιμήσῃ Vind. II.

1440. Ἀπὸ Αἰακοῦ καὶ ἀπὸ Δαρδάνου γεγώς· ὁ ἔστιν, τὸ γένος ἔχων Par. A. τὸ γένος ἔχων Vind. II.

1441. Ἀμφω, Ἠπειρώτης καὶ Μακεδών· γρ. Χαλαστραῖος ἢ Γαλα-

στραῖος Par. A. Ἠπειρώτης· ἐν γὰρ Ἠπείρῳ οἱ Θεσπρωτοί· γρ. Χαλαστραῖος Vind. II. ἡγοῦν Χαλαστραῖος· Χαράδρα πόλις Μακεδονίας, ἀφ' ἧς τὴν ὅλην Μακεδονίαν δηλοῖ, ἣν μέλει δηλώσαι κατωθεν Pal. 40.

1442. Πρὶν πάντα ὁ ἀδελφὸς ἔβριξ· γρ. πρὶν ἢνδ' (leg. πρηνὴ θ') — ταράξας, κλένας τὸν οἶκον Par. A. ἀπὸ Περγάας γὰρ ὁ Ἀλέξανδρος — ταράξας Vind. II.

1443. Ἀναγκάσει φοβηθέντας τοὺς τῶν Ἑλλήνων προμάχους Par. A. τῶν Περσῶν· γρ. Ἀχαιῶν Vind. II. φοβηθέντας· γρ. Ἀχαιῶν Pal. 40.

1444. Κολακεῦσαι, υποταγῆναι — τῆς Μακεδονίας — τὸν Ἀλέξανδρον λέγει Par. A. κολακεῦσαι — τῆς Μακεδονίας — τὸν Ἀλέξ-

καὶ σκῆπτρ' ὀρέξαι τῆς παλαι μοναρχίας 1445
 ᾧ δὴ μεθ' ἔκτην γένναν αὐθαίμων τῆς
 εἰς τις παλαιότης, συμβαλὼν ἄλλην δόρος
 πόντου τε καὶ γῆς κείς διαλλαγὰς μολῶν,
 πρέσβιστος ἐν φίλοιαν ὑμνηθήσεται,
 σκύλων ἀπαρχὰς πὰς δορικτήτους λαβῶν. 1450

Rehd. *Λαγάρως* Par. E. Similes scribarum errores vid. supra ad v. 1342. — 1445. ᾧ δὴ μεθ' ἔκτην γένναν] De hoc implicatissimo loco vid. *Laur. Begeri Examen Dubiorum quorundam* p. 14. *I. C. Wolfium* ad Theoph. Antioch. II. 7. p. 98. et p. 410 sqq. *Comment. Acad. Petro-pol.* an. 1735. Tom. IV. p. 255. et *Niebuhris* Opuscul. Hist. et Phil. T. I. p. 443 sqq. Equidem sententiam meam in Commentariis, qui tertiam huius editionis partem constituent, explicabo. — 1447. εἰ τις Par. A. — ἀπὸν δόρος Vind. IV. Vid. *Eurip. Phoen.* 1381. (Pors.) *Heracle.* 761. — 1448. κείς] Par. ABCDFGK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis, excepta Reich., omnibus. εἰς Par. EdL. Vit. I. Ciz. et Editt. Reich. et sic e conjectura Scaligeri scribendam videbatur Cantero: „Pro κείς διαλλαγὰς lego cum Scaligero εἰς διαλλαγὰς ac similis est in Euripide loquendi modus, quum ad nutricem sic ait Hippolytus: (v. 652.) ὡς καὶ σύ γ' ἦμιν πατὴρ, ὃ κακὸν κάρα, || λέκτρων ἀδίκτων ἡλθες εἰς συναλλαγὰς.“ Vulgata tamen optime sese habet. μολῶν] μολῶν Neap. I. II. Vind. II. et Editt. Basil. L. Steph. et Pott. utrq. — 1449. ὑμνηθήσεται Par. A. 1450. σκύλων ἀπαρχὰς] σκύλων i' Par. ADEGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. σκύλων γ' Neap. III. Durlusculum videtur, haec ita prioribus particiis annectere. Similiter *Euripides* in *Phoenissis* 871. (Pors.) λαβῶν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων. — δορικτήτους] Par. ABCF. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. δορικτήτους Par. L. Reliqui libri et editt. omnes δορυκτήτους. In hoc versu finitur Cod. Neap. II.

άνδρον Vind. II. 1445. Καὶ τὰ σκῆπτρα ἐξαπλώσαι τῆς ποτε μονοκρατορίας Par. A. δοῦναι — μονοκρατορίας Par. C. 1446. Ὡτινι δὴ μετὰ τὴν ἔκτην γενεάν· περὶ Ταρπίνου τοῦ Ῥωμαίου — ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς Par. A. ἀδελφός μου, φησί, μετὰ τῆς γενεᾶς, ἀπὸ τοῦ, ἐκ πολλοῦ συγγενῆς· λέγει δὲ τὸν Ταρπίνιον· οὗτος γὰρ ἀπὸ Ῥωμύλου ἔκτος ἐστὶν οὕτως· Ῥωμύλος· Μυτίλος Πομπήιος Αἰλῖος· Ὀστίνιος Ἀγγύς· Μάρκος Καρπίνιος· Πρίσκος Ἐρπίνιος· Τύλλιος Ταρπίνιος· ἕκαστος γὰρ αὐτῶν δυοὶ καὶ πλείοσι ἐχρῶντο ὁδομασίν. ἔκτος οὖν ὁ Ταρπίνιος ἀπὸ Ῥωμύλου· ὁ δὲ Ῥωμύλος, ὃς φησι, Αἰνέου ἦν υἱός. Ἄλλως· Ῥωμαῖοι καὶ Μακεδόνας ἔσχον μετ' ἀλλήλων πόλεμον, καὶ πολλὰς καὶ ἐν χερσὶ καὶ ἐν θαλάσῃ ἐπολέμησαν· ὕστερον μὲν τοὶ συνβῆναι κρατηθῆναι τὸν τῶν Ῥω-

μαίων στρατηγὸν ὑπὸ Μακεδόνων ζῶντα· καὶ πάλιν Ἀλέξανδρον τινα συγγενῆ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ κρατουμένου ἡμεψαντο· καὶ οἱ μὲν Ῥωμαῖοι ἀπέδοντο τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ οἱ Μακεδόνες τὸν στρατηγόν· καὶ ἐκ τούτου ἐγένετο εἰρήνη Vat. 1307. Ἀλεξάνδρῳ, ἢ ἄλλῳ μετ' αὐτὸν ὁμωνύμῳ — συγγενῆς Pal. 40. 1447. Εἰς τις μονομάχος συμβαλὼν μάχην δόρατος Par. A. ὁ Ταρπίνιος μονομάχος — μονομαχῶν μάχην Vind. II.

1448. Γῆς τε καὶ θαλάσσης, καὶ παραγεγνημένος εἰς διαλλαγὰς εἰρήνης Par. A. εἰς εἰρήνην Par. C. — εἰτα δὲ Pal. 40. 1449. Ἐντιμος πρεσβευτής, ἄγγελος ἐν τοῖς φίλοις κηρυχθήσεται Par. A. μέγας — ἐάν τοι ἀρχουσιν Pal. 40. 1450. Τῶς τῶν λαφύρων ἀπαρχὰς λαβῶν, τὰς ἐκ δόρατος κτηθείσας Par. A.

Τί μακρὰ πλήρων εἰς ἀνηκόους πέτρας,
εἰς κύμα κωφόν, εἰς νάπας δασυπλήτιδας
βάζω, κενὸν ψάλλουσα μάστακος κρότον,
πίστιν γὰρ ἡμῶν Λεωνεύς ἐνόσφισε,
ψευδηγόροις φημαῖται ἐγχείρας ἔπη, 1455
καὶ θεσφάτων πρόμαστων ἀνενδῆ φρόνιν,
λέκτρων στερεθῆς, ὧν ἐκάλχαιεν τυχεῖν.

1452. εἰς κῆρα κωφόν] Nonn. Dion. I. 128. κωφὸν ὄσορ, ἡγεῖται ἀνασῶδες. — εἰς — ἡ Par. AB. Rehd. et Edit. Ald. ἡ — ἡ Vat. 1307. et Neap. III. Reliqui omnes εἰς — εἰς. — νάπας δασυπλήτιδας] ingentes horrendosque saltus. Haec optime locum depingunt, ubi infelicitissima virgo ex hominum consortio relegata vaticinabatur. Turrim enim intelligimus ita fuisse collocatam, ut ab altera parte mare eiusque promontoria, ab altera autem saltuosa Idae iuga prospiceret. δασυπλήτιδας Par. A. Neap. III. et Seld. apud Potterum. δυσπλήτιδας reliquorum est lectio, quam etiam Impressi sequuntur. δυσπλήτιδας, Vit. III. et Rehd. δυσπλήτιδας Par. L. Ciz. Utramque explicat Tetzzei: δυσπλήτιδες, αἱ δυσκόλως πληττόμεναι· δασυπλήτιδες δὲ αἱ καταπληκτικαί. Quorum alterum perquam ineptum est. Vid. etiam Schol. ad Nicand. Ther. 609. De voce δασυπλής egerunt Ruhkenius. Epist. crit. p. 155. sq. (p. 204. edit. Lips.), et Meinekius ad Euphor. fragm. p. 121. sq. qui tamen dubitanti, an apud poetas Nonno antiquiores haec vox etiam ad res inanimatas translata inveniatur, hic Lycophronis locus videtur non succurrisse. — 1453. βάζω] βαύζω Par. A. — 1454. γὰρ ἡμῶν] Fidem meam, inquit, Apollo abstulit, fictis fabellis et verba mea et fatidicam mentem calumniatus. Genuinam lectionem e Codd. suis iam restituit Sebastianus. γὰρ ἡμῶν Par. ABCEJL. Vat. 1307. Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. et Sebast. γὰρ ὑμῶν Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. γὰρ ἡμῶν Rehd. Lectionem λόγων γὰρ Aldus inexit, locum ita exhibens: πίστιν γὰρ λόγων γὰρ, ubi fortasse non temere conicias, duas Codicis lectiones, alteram in textu, alteram inter lin. positam, coaluisse. Aldinam sequutae sunt reliquae omnes, — ἐνόσφισεν Neap. III. — 1455. ψευδηγόροις] Sic Par. ADEGK. Neap. I. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Ms. Canteri et Edit. Pott. utrq. et Sebast. ψευδηγόροις Par. ACEJL. Vit. I. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. — 1457. ἐκάλ-

1451. Ἐπιλόγος. Τί μακρὰ, ἐγὼ ἢ ταλαίπωρος, εἰς ἀνηκόους λίθους Par. A. δυσωσθήτους Pal. 40.
1452. Εἰς κύμα ἀνασῶστον, ἢ εἰς θαλάσσιαν πέτρας, τὰς ἄγαν πληττομένας ἐκ τῶν κυμάτων Par. A. τὰς λίαν πληττομένας· δυσπλήτιδες δέ, αἱ καταπληκτικαί Vind. II.
1453. Μάτην φδέγγομαι, μάταιον κινεῖσα τοῦ ἀτόματος· ἢ τοῦ χελλοῦ τὸν ἤχον, τὸν ψόφον Par. A. κινεῖσα τοῦ ἀτόματος ἤχον Vind. II. λαλῶν Pal. 40. — 1454. Τὴν γὰρ πίστιν ἡμῶν — ἐπώνυμον· ὁ Ἀπόλλων, ἀπεχώρισα Par. A. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐγχείρας· τὸ δὲ ἔξης, ἐκ ψευδηγόροις φημαῖς κοῦς λόγους καὶ τὰ ἀνενδῆ φρόνησιν τῶν μαντευμάτων ἐγχείρας· φημὴν γὰρ διηγείρεται ὁ Ἀπόλλων, ὅτι Κασσιόδρα οὐκ ἐστὶ μένεις, ἀλλὰ μαινόμενη μάτην. Ἰταί Vind. 1307. ἐπιβέτοιν Ἀπόλλωνος — ἐχώρισεν Vind. II. ὑπόληψιν — Ἀπόλλων, ὁ κεκαλυμμένος λόγων Pal. 40. — 1455. Ψευδῆτας τοὺς λόγους Par. A. ψευδέσι, ἐμφορὰς λόγους Vind. II. ψευδέσι λόγοις — ἐμβολῶν Pal. 40. — 1456. Καὶ τῶν θεῶν προφῆσσαι πρόμασται· ἀληθῆ φρόνησιν, βουλὴν, δίδωσι Par. A. τῶν θεῶν προφῆσσαι φρόνησιν Vind. II. μαντευμάτων προγνωστικὴν φρόνησιν Pal. 40. — 1457. Τῆς κοίτης στερεθῆς, ἢ ἐπεσθῆμαι, ἐπε-

θήσει δ' ἀληθείῃ· σὸν κακῷ δέ τις μαθόντι,
 οὐδὲν ἔσται μῆχος ὠφελῆν πάτρων·
 τὴν φοιβόληπτον ἀνέσαι χελιδόνα. 1460

Τόσσ' ἠγόρευε, καὶ παλίσσιτος ποῶν
 ἔβαινεν εἰρκτῆς ἐντός· ἐν δὲ καρδίᾳ
 Σειρήνος ἐστέναξε λολόθιον μέλος.

γαίην] ἐκάλχαιεν Neap. III. et Rhed. ἐκάλχαιε Par. BCF. ἐκάλχαιε
 Par. EG. Vind. IV. Vit. III. et Ms. Canteri. ἐκάλχαιε Par. AL. Neap. I.
 Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. Reliqui
 ἐκάλχαιεν, ut etiam Editt. Ald. et Basil. II. cum reliquis. καλχάινει
 de animo dicitur curis aut affectu aliquo vehementer perturbato. Vid.
 Schol. ad Soph. Ant. 20. Hesych. h. v. ibiq. interpp. Propria signifi-
 catione legitur apud Nicandr. Ther. 641. — 1458. θήσει δ' θήσει ε'
 Vind. IV. Vit. III. — 1459. ἔσται] Sic ex meis solus Par. A. et Editt.
 Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. ἔσται Par.
 BCEFIL. Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rhed. et Editt.

Ald. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. πατράν] πάτρα Par. A. πάτραν Vit. II.
 Desideratur hic versus in Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. 1460. φοιβο-

ληπτον] γυμφολήπτον Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. ἀνέσαι Par. A.
 — χελιδόνα] Schol. ad Aristoph. Ran. 93. χελιδόνα μούσεια ἀντὶ τοῦ
 βαρβάρου καὶ ἀσύνετου. καὶ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν βαρβάρων καὶ πολλολόγων
 καὶ ἐπαχθῶν ἐστὶ ταυτομένη. τοιοῦτον γὰρ τὸ χελιδόνον γένος, πλέον
 διὰ τὸ πολὺ τῆς φθῆς ἀνιῶν τοὺς ἀκούοντας ἢ διὰ τὸ μέλος εὐφραίνειν.
 Hesych. v. χελιδόνα. τοὺς βαρβάρους χελιδόνας ἀπεικάζουσι διὰ τὴν ἀσύν-
 δετον λαλῶν. Eustath. ad Odys. φ. 411. p. 1914, 31. edit. Rom. (T. II.
 p. 265. 40. edit. Lips.) Vid. etiam Meurs. ad h. l. et Blomf. Glossar. ad
 Aesch. Agam. 1017. p. 234. edit. Lips.) — 1464. Τόσσ'] Par. ABCDEGK.
 Vat. 1307. Neap. I. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Bas-
 sil. I. et Sebast. — τόσσ' Par. FJL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II.
 cum reliquis. — ἠγόρευε] Par. ABCDFGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal.
 40. Rhed. et Editt. praeter Sebast. omnes. ἠγόρευσε Par. EKL. Vit. I.
 Ciz. et Editt. Sebast. Imperfectum in talibus necessario adhibetur. Vid.
 Eurip. Phoen. 1193. (Pors.) Electr. 788. Bacch. 1074. (Herm.) coll.
 Orest. 888. Phoen. 1269. (Pors.) Cf. Valken. ad Herodot. III. 135. —
 1462. καρδίᾳ] Par. BJL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. cum reliquis, excepta
 Basil. I., omnibus. καρδίᾳ Par. ACDEFGK. Neap. I. III. Vat. 1307. Vind.
 II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. — 1463. ἐστέναξε] ἐστέναξε
 Par. DE. Vit. II. et Editt. Basil. I. in textu, in Scholiis autem Vit. I. et Ciz.
 ἐστέναξε Par. GK. Vind. IV. Vit. III. hic quidem in Scholiis ἐστέναξε, (non
 ἐστέναξε, ut Muellerus enotavit). Vulgatam multo plures et meliores li-
 bri recte tuentur. Opponitur enim hoc ultimum longis illis prioribus vati-

οῖς λαβεῖν Par. A. συνοουσιῶν —
 ἐπεθύμει Par. C. βουλευθέντος γὰρ
 Ἀπόλλωνος συγγενέσθαι τῇ Κασσάνδρᾳ,
 αὕτη οὐκ ἔδωκεν αὐτὴν· διὸ
 μνηστὴρ δ' Ἀπόλλων παρεσκευάσεν,
 ὅταν μαυτενῆται, μηδεὶς αὐτῇ
 προσέλθῃ, μηδὲ πιστευῆται Vat. 1307.
 1458. Ποίησει δ' ἀρευδή· σὸν δει-
 κῶν δέ τις γένους Par. A. δηλονότι δ'
 Πρίαμος Par. C. ποιήσει δ' χρόνον·
 ταῦτα δ' Πρίαμος Pal. 40.

1459. Οὐς οὐδὲ μία μηχανή· ἐστὶ

συμβάλλουσα τῇ πατρὶδι Par. A. οὐς
 οὐδὲ μία μηχανή Vind. II.

1460. Ἐαυτὴν λέγει ἡ Κασσάνδρα
 — τὴν τῷ Ἀπόλλωνι ἀνερωσμένην
 ἐκαινέσει χελιδόνα Par. A. τὴν τῷ
 θεῷ ἀνερωσμένην· εἰρκτῆς coll.
 τοῦ παρθενώος Par. B. τὴν μαυτι-
 κὴν Par. C. 1461. Τόσσ' αὖτε λέγει,
 καὶ οὐσιόδημος τοῖς πούλιν Par. A.
 1462. Ἐπέβαινε τοῦ παρθενώος
 καὶ τῆς τρυφῆς ἐστὶν ἐν δὲ τῇ ψυχῇ
 Par. A. 1463. Ἀνιστέναξε· Σει-

Κλάρου Μιμαλλών, ἢ Μελαγχράρας κόπης
Νησοῦς θυγατρὸς, ἢ τε Φέλιον τέρας,

1465

cinfis. — *λοῦσιον μέλος*] Cassandra, dum se ex illo loco, ubi vaticinia ediderat, intus reciperet, vehementi dolore commota funesta et obscura verba furibundo eiulatu ita miscuit, ut nuncios nihil amplius, quod referre posset, dignosceret. Inde dicit, eam postremum illud lugubre Sirenæum melos edidisse; eamque ob furorē Mimallonibus, ob horribilia et portentosa verba Sibyllæ et Sphingi similem pronuntiat. Quæ cum et antiquus interpres ita intellexisset et Potterus luculenta annotatione exposuisset, ecce, Sebastianus, acutius videre sibi visus, ad Tzetzae verba hæc protulit: „Quis cordatus interpretationem hanc non exsibilabit? Quid enim ad Cassandram flentem atque imo corde suspiria trahentem, Sirenis dulcis et lætus cantus? Quid contra ad Sirenæ lacrymæ et suspiria? Nec porro spectanda quorundam opinio est, alientium, poetam hic loqui de Sirenis se in mare præcipitantis cantione, quum præter alia clare pateat, illa verba, *λοῦσιον μέλος*, non ad τὸ Σειρήνος pertinere, sed ad Cassandram, h. e. postremo luctuosæ suæ cantilenæ alta suspiria, dum se intus recipiebat, imo corde ducendo, *lugubrem crabronis sirenis sonitum imitantem*. Vox igitur Σειρήν duplicem et plane sibi oppositam significationem habet. Principaliter et præcipue unam ex poeticis illis tribus virginibus notat; secundo et minus usitate quoddam *crabronum ævum genus*, mali omnino omnis, *ἀμυδρόν τι*, ut inquit Eustathius ad Odys. φ. p. 767. edit. Rom., *κλυδωνοῦσθαι* unde in proverbium cessit: *σειρὴν μὲν φέλον ἀγγέλλει, ξείρον δὲ μέλισσα*. vid. *Erasm.* Chil. II. Cent. 8. nr. 5. Apum generi accensent nonnulli, ut *Aelian.* Hist. An. V. 42. *Suidas* et *Heyschius*. Tzetza autem ipse hic et antea ad v. 653. non de apum genere, verum apibus similem esse sirenem scribit; sed longe melius *Aristoteles* Hist. An. IX. init. tradens, sirenem furcorum genus quoddam esse solitarium ac duplicis formæ, maioris nempe et minoris. Aristoteli assentitur *Plinius* Hist. Nat. XI. 16. licet non adeo accurate: de apibus verba faciens ait sirenæ et cephenes esse, quos fucus latine vocant. Interpretes graeci Vet. Test. putarunt τὴν σειρήνα esse animal aut quadrupes aut volatile lugubre et ominosum, tetram et lætuosam per noctem emittens vocem, atque in dirutis versans urbibus. Sic Scholiasta graecus Isai. 34, 13. *σειρήνας καλεῖ τὰ ἐν νυκτὶ θρηνηδὴ φωνὴν ἰέντα τῶν πτηνῶν, μονονοῦχι κατολοῦζοντα, οἷον ἡ γλαῦξ καὶ τὰ ἐοικότα*. — 1464. Μιμαλλών] Μιμαλίων Par. G. Vind. IV. Vit. I. II. III. Clz. Rehd. et Edit. præter Reich. omnes. Vid. *Etym. M.* p. 588, 43. *Eustath.* ad Dion. Perieg. 444. p. 184, 11. edit. Bernh. et ad *Iliad.* ξ. 320. p. 989, 33. edit. Rom. (T. III. p. 231, 32. edit. Lips.) — *Μελαγχράρας*] *Μελαγχράας* Par. C. Vind. II. *Μελαγχράας* Vit. III. *Μελαγχράας* Vind. IV. Meursius maluit *Μελαγχράαν*. — 1465. Φέλιον] Par. AII. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Φέλιον Par. C. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *Σφιγγιον* Par. E.

ρήνα; δὲ αὐτὴν λέγει, διὰ τὸ τὰ μέλ-
λοντα προειπεῖν — ἔσχατον μέλος
Par. A. — 1464. Ὅνομα τόπου Κολο-
φῶνος — τῆς Σιβύλλης
τῆς ἀπιστήμονος Par. A. ὅτιωρ Par.
B. κέρας, ὁ ὄντωρ, παρὰ τὸ πο-
τεῖν τοῖς λόγοις; ἢ διὰ ἐμπειρο-
μελαγχράρας δὲ, παρὰ τὸ μελάνειν
τὴν φράσιν καὶ τοὺς χειρᾶς. Νη-
σὼ δὲ, μητὴρ Σιβύλλης. Κλάρος δὲ
Κολοφῶνος τόπος, ἀφ' οὗ καὶ Κλά-

ριος ὁ Ἀπόλλων. Εἰκάζει ὁ ποιητὴς
τὴν Κασσάνδραν Βάκχῃ τῇ ἐν Κλα-
ρῷ, καὶ τῇ Σιβύλλῃ ἐπιστημονί, καὶ
τῇ Σφιγγί. ἢ, δὲ Σφίγγε... αὐτὴ
γὰρ αἰνυγματωδῶς διελέγετο, ὥσπερ
καὶ ἡ Σιβύλλα καὶ ἡ Κασσάνδρα...
παρεβάλετο λέγει δὲ Σφιγγὸς κε-
λαυτῆς γῆρυν ἐκμυμουμένη, καθὼς
προείρηται Vat. 1307. Ἀπολλωνος,
ὡς Βάκχῃ Pal. 40. 1465. Τῆς
μητρὸς Σιβύλλης — ἢ τὸ τῆς Σφιγγὸς

ἐλικτὰ κατῆλλουσα δυσφράστως ἔπη,
 ἐγὼ δὲ λοξὸν ἤλθον ἀγγέλλων, ἀναξ,
 σοὶ τόνδε μῦθον παρθένου φοιβαστρίας,
 ἐπεὶ μ' ἔταξας φύλακα λαΐνου στέγης
 καὶ πάντα φράζειν ἀναπεμπάζειν λόγον 1470
 ἐτητύμως ἀπορῶν ὠτρυνας τρόχιν.
 δαίμων δὲ φήμας ἐς τὸ λαΐνον ἐκδραμεῖν
 τεύξειεν, ὥσπερ σὼν προκίδεται θρόνων,
 σῶζων παλαιὰν Βεβρύκων παγκληρίαν.

Neap. I. Vind. II. Vit. H. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Σφίγκειον Par. D. Σιρήκειον Par. GK. Vind. IV. Vit. III. glos. Par. F. κίφκειον Par. B. Cf. Hesiod. Scut. 33. ibiq. Schol. Steph. Byz. p. 697. Pin. Φίκειον ὄρος Βοιωτίας· καὶ διὰ διαφθογῶν, καὶ διὰ βραχέως τοῦ I. Vid. Valcken. ad Eurip. Phoen. 813. (p. 315. edit. Lips.) — 1466. κατῆλλουσα] κατῆλλουσα Vind. IV. Vit. III. Cf. Etym. M. 551, 55. Hesiodi locum, quem afferunt Schol. min., imitati sunt Nonn. Dion. XXXI. 72. et Manetho Apotel. II. 330. — 1467. ἀγγέλλων] Par. ABCEPJKL. Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. II. Pal. 40. et Editt., excepta Aldina, omnes. ἀγγέλλων Par. DG. Vind. IV. Vit. III. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Emendationem Valckenarii ἀγγέλων, quam ad Eurip. Phoen. 1082. proposuit, nemo hodie necessarium existimabit. — 1469. λαΐνου] λαΐνον Par. K. Vind. IV. Vit. III. — 1471. ὠτρυνας] Codd. mei miro consensu omnes ὠτρυνας exhibent, quod participium h. l. vix ferendum videtur. ὠτρυνας Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Reliquae ὠτρυνας. Correxerit Potterus. — τρόχιν] Cf. Aesch. Prom. 943. (Well.) ibique Schol. τρόχιν, ἄγγελον· ἀπὸ τοῦ τρέχειν. δηλοῖ δὲ τὸν σπουδαῖον οἰκίτην, τὸν σπουδῆως πράττοντα τὰ ποσεταιγμένα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ μὴ βραδύνοια καὶ χρονοζοντα. — 1472. ἐς] eis Par. G. Vit. II. III. Vid. supra ad v. 423. — 1473. θρόνον Vind. IV. — 1474. Ad Βεβρύκων in Par. L. adscriptum: ἐκ Βεβρύκων γὰρ κατήγετο ὁ Πρίαμος.

σημεῖον, τῆς ἐν Φικίῳ ὄρει διατριβούσης· τὸ δὲ Φίκειον ὄρος πλησίον τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν Par. A.

1466. Συνεστραμμένα, δυσχερῆ λέγουσα ἢ ἀπατώσα· Ἡσί ο δ ος (Erg. 344.) αἶμυλα κατῆλλουσα — δυσκόλως, λόγους Par. A. αἰνιγματώδη Pal. 40. 1467. Ἐγὼ δὲ αἰνιγματώδη ἢ δύσκολον — παρεγενομένη, ὡ βασιλεῦ, ἀπαγγέλλων Par. A. λοξόν, τὸν αἰνιγματώδη καὶ μυστικόν, ὅθεν καὶ λοξίας ὁ Απόλλων, διὰ ... λον τῶν χρησμῶν· τρόχιν δὲ τὸν ἄγγελον, παρὰ τὸ τρέχειν· οἱ δὲ τὸ δνομα τοῦ λέγοντος ἀγγέλου Τρόχιν θέλουσιν ἀκούειν. λείπει δὲ τὸ ἐμέ, ἀπὸ τοῦ, ἐμαυτὸν διηγείρας τοῦ ἐλθεῖν καὶ εἰπεῖν περὶ πάντων Vat. 1307. 1468. Σοὶ τοῦτον τὸν λόγον τῆς μαντικῆς παρθένου

Par. A. μαντευτορίας Par. C.

1469. Ἐπειδὴ με φύλακα ἐποίησας ἢ κατέστησας τοῦ λαΐνου δωματος Par. A. ἀνάπαστος Par. C. λαΐνου οἴκου, δόμου Vind. II.

1470. Καὶ πάντα λέγειν λόγον, καὶ ἀναμετρεῖν καὶ λογίζεσθαι Par. A.

1471. Ἀληθῶς ἐπιστάμενον παροτρύνας — τὸν ἄγγελον· παρὰ τὸ τρέχειν Par. A. 1472: Ὁ δὲ θεός — νῦν τοὺς χρησμούς· εἰς τὸ ἀγαθὸν ἐκβῆναι Par. A. et Vind. II.

1473. Κατασκευάσει, ὅστις δὴ φροντίζει τῆς βασιλείας Par. A. εἴθε εὐδοκήσειεν, κατασκευάσειεν — μεγαλῶς φροντίζει — βασιλεῦ Vind. II.

1474. Σῶζων τὴν παλαιὰν τῶν Τρώων πολυπηλιδίαν Par. A. τὴν τῶν Τρώων πόλιν, πλῆθος Vind. II. γενεάν Pal. 40.

P A R A P H R A S I S.

Π Α Ρ Α Φ Ρ Α Σ Ι Σ .

1—27. *Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἃ μ' ἱστορεῖς, ἀρχῆς ἀπ' ἀκρης καὶ τὰ ἐξῆς· εἰπω καὶ γράσω τὰ πάντα, ἃ μ' ἐπερωτᾷς¹, ἀληθῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς· ἐὰν δὲ ἐπεκτανθῇ ὁ λόγος, συγγνώμην πάρεχε, ὦ βασιλεῦ· οὐ γὰρ, καθάπερ τὸ πρότερον ἦσινχος οὔσα, ἡ κόρη τῶν χρησμῶν² τὸ ποικίλον στόμα διέλυσεν· ἀλλ' ἄπειρον καὶ πολλὴν ἐκχέασα³ πολύμικτον⁴ φωνήν, ἐκ τῶν θαφνηφάγων⁵· λαιμῶν ἐμαντεύετο φωνήν, τῆς ποικίλης Σφιγγὸς τὴν φωνὴν ἐναπομαζαμένη καὶ ἐκμιμουμένη. Τούτων ὅσα τῇ ψυχῇ καὶ διὰ μνήμης ἔχω, ἀκούσας ἂν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἀναλογιζόμενος καὶ ἀναψηφίζων⁶ τῇ συνετῇ διανοίᾳ, διέλθε⁷ τοὺς δυσφράστους τῶν αἰνιγμάτων ὁδοὺς, ἐρευνῶν ὅπου εὐτριβῆς⁸ καὶ σαφῆς⁹ ὁδὸς τῇ ὁρθῇ τρίβῳ καὶ ἐν τῷ σκότει ὁδηγεῖ καὶ προάγει· ἐγὼ δὲ, τῆς ἀρχῆς τῆς βάσεως¹⁰ σχοινίον¹¹ διαρῆξας, πρόειμι ἐπὶ τὰς τῶν ἀσφαῶν λόγων ἀφηγήσεις, πρώτην κρούσας ἀφηγηρίαν, ὡς ταχὺς ὁρομεύς. Ἡ ἡμέρα δὴ¹² τὸ ὑψηλὸν ὄρος τοῦ Φηγίου¹³*

Particulam huius antiquissimae Paraphraseos, quam e Cod. Vatic. 1307. descripsimus, delibavit quidem indidem iam ante viginti tres annos Leopoldus Sebastianus, in praefatione tamen ad *Lycephronem* ita de ea loquutus est, ut neque, quanti ea momenti sit, perspexisse neque omnino huic rei administrandae par fuisse censendus sit. Tali enim in describendo Codici usus est sive levitate sive inscitia, ut verba lectu paulo difficiliora aut proprio Marte mutaret, aut e Tzetziānis Scholiis, ut ipsi quidem videbatur, corrigeret, aut, nullo lacunae indicio posito, prorsus supprimeret. De Inscriptione huius Paraphraseos, quam idem Sebastianus ne verbo quidem commemoravit, diximus supra eo loco, ubi de Codd. in universum disputavimus.

1) ἐρωτᾷς Sebast. omissa praeposit. 2) τοῖς χρησμοῖς Sebast.

3) ἐκχέασα Sebast. miro errore. 4) πάμμικτον Sebast.

5) Cod. θαφνηφάγων. 6) ἀναψηφίζόμενος Sebast.

7) διέλθου Sebast. e Schol. Tzetz.

8) ὅπου σε ἄγει ἡ ἀληθείς Sebast. e Schol. Tzetz.

9) σαφῆ apud Sebast., operarum! fortasse vitio; legitur.

10) βαλβίδος Sebast. 11) σχοινίδον Sebast.

12) δὴ omisit Sebast. 13) τοῦ Φηγίου ὄρους Sebast.

τὸ ἀκρωτήριον ταῖς ταχέσι πτεροῖς τοῦ Πηγάσου ὑπερέ-
 πτατο¹, τὸν Τιθωνὸν ἐν ταῖς κοίταις πλησίον τῆς Κέρνης,
 τὸν τῆς σῆς μητρὸς ἀδελφόν, καταλιπούσα· οἱ δὲ ναῦται τὰ
 εὐμάλακτα σχοινία τῆς τετριμμένης πέτρας ἔλκον καὶ ἐχώρι-
 ζον, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς τὰς ἀγκύρας ἀπέσπων². αἱ δὲ πολύ-
 ποδες καὶ λευκοχρόματα καὶ ἡμίαι καὶ λείαι καὶ εὐόφθαλ-
 μοι νῆες ταῖς κώπαις τὴν ἐπὶ³ τὸν Ἑλλήσποντον παρθενο-
 κτόνον θάλασσαν ἔτυπτον καὶ ἔπαιον⁴, ὑπεράνω τῶν Καλυ-
 δων⁵ νήσων τὰ λευκὰ ἄρμενα ἀναφαίνουσαι, τὰ ἀκροστόλια⁶,
 καὶ τὰ ἰστία ἐκτεταμένα⁷ ταῖς ἀπὸ τῆς ἄρκτου θερμοῦ ἀνέ-
 μων πνοαῖς⁸.

28 — 51. Ἡ δ' ἐνθεον σχάσσα βακχεῖον στόμα,
 Ἄτης ἀπ' ἄκρων βουπλανοκτίστων λόφων, τοι-
 ῶν δ' ἀπ' ἀρχῆς ἦρχε, καὶ τὰ ἐξῆς⁹. ἡ δὲ Ἀλεξάνδρα τὸ
 μαντικὸν καὶ μανικὸν στόμα ἀνοίξασα ἐκ τῶν ἄκρων τῆς βλά-
 βης τῶν ἐκ τοῦ βοδὸς κτισθέντων πύργων, τοιοῦτων ἀπ' ἀρ-
 χῆς ἦρξατο λόγων· Θεῦ, φεῦ ταλαίπωρε τροφέ¹⁰, ἐμπερη-
 σμένη καὶ πρότερον ταῖς πολεμηφόροις νανοῖ τοῦ τριεσπέρου
 λέοντος, ἦτοι τοῦ Ἡρακλέος· ὅτινα ποτε ταῖς σιαγόσιν ὁ καρ-
 χαρόδους¹¹ κύων, ἦτοι τὸ κῆτος, τοῦ Τρίτωνος ἠφάνισε· ζῶν
 δὲ μάγειρος τῶν σπλάγχων, φλεγόμενος¹² τῷ θερμῷ κύτει τοῦ
 λέβητος, ἦτοι τῆς γαστρὸς τοῦ κήτους, καὶ τῷ ἐπιπέδῳ, ἐν
 ταῖς μὴ φλεγούσαις ἐσχάrais, τουτέστι ἐντέροις, τὰς τρίχας
 τῆς κεφαλῆς ἀπεβάλλετο, ὁ τῶν ἰδίων τέκνων ἀναιρέτης, ὁ
 πορθητὴς τῆς ἐμῆς πατρίδος· ὁ τὴν κατὰ δεύτερον λόγον τε-
 κοῦσαν αὐτὸν ἄφθαρτον Ἦραν βαρεῖ καὶ ἐπιπόνῳ βέλει κατὰ
 τὸ στέρον πληξας· ὁ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Λιδὸς Παλαίοντος ταῖς
 χερσὶ τὸ σῶμα κρατήσας ἐν μέσῳ τῷ σταδίῳ παρὰ τὸν διψη-
 λὸν λόφον τοῦ Κρόνου, ὅπου ὁ τάφος ἐστὶ τοῦ ταρασσόντος
 τοῦ Ἰπποῦς Γίγαντος· ὁ τὴν τῆς Ἰταλικῆς θαλάσσης τοὺς
 ἐσωτάτους καὶ στενοὺς τόπους περιβλεπομένην ἀγρίαν Σκύλ-
 λαν¹³ καὶ ταυροσφάγον λέαιναν, ὑπὲρ τοῦ σπηλαίου δίκην
 ἰχθύος πλέουσιν, ἀποκτείνας· ἦτινα πάλιν ὁ πατὴρ Φόρ-

1) ὑπερεπέτατο Sebast. 2) ἀπέσπων Sebast.

3) περὶ Sebast. 4) καὶ ἔπαιον omisit Sebast.

5) τῶν Καλυδωνίων Cod. perperam. 6) Cod. τὰ ἀκροστόλια vitiose.

7) ἐκτεταμέναι Sebast. 8) Cod. πνοαῖς.

9) Haec prorsus omisit Sebastiani. 10) Cod. τροφῆ.

11) Cod. καρχαρόδους. 12) Cod. φλεγόμενος. 13) Cod. σκύλακ.

κυν, τὰς δάκρυας κατακλύσας ταῖς λαμπύσαι, ἀνεκτίσματο καὶ ἐνεσώσατο· τὴν λεπτύνουσαν τὰ σώματα Περσεφόνην τὴν καταχθονίαν· θεὸν οὐ τρέμουσαν, οὐδὲ φοβουμένην· ὅτι καὶ παρὰ ἄνθρωποις δόλην ἀπέκτανεν ὁ νεκρὸς Νέσσοις, τὸν τὸν Αἰδὼν πρῶτον χειρὼσάμενον.

52 — 68. Λεύσω σε, τλήμον, δεύτερον πυρρὸν μένην κ. τ. ἐ. βλέπω σε, ταλαίπωρε, τὸ δεύτερον ἐμπειρησμένην ταῖς ἀπ' Αἰάνου καταγομέναις χειρσί· τοῖς οὐρανῶσι καὶ φυλάττουσι τὴν Αἰτρίαν· πόλιν λειψάνους τοῦ πατρὸς τοῦ Ταντάλου Πέλοπος, τοῦ καταποθέντος ἐν σπαδίᾳ τοῦ πυρὸς τὸ σῶμα, τοῖς τε τοῦ βουκόλου Τεντάρου διατοῖς καὶ βέλαισι. Ταῦτα πάντα εἰς φανέρωσιν ἔξει ἡ βαρύνῃς καὶ βαρύνηλος γαμετὴ Οἰωνῇ· ἀποστείλασα τὸν υἱὸν κατήγαγον τῆς πατρίδος, ταῖς τοῦ πατρὸς ἀνείδεον ἐξηγησμένη· χάριν τῶν ἐπεισάκτων κοιτῶν καὶ νόθων· αὕτη δὲ φαρμακοεργὸς ὑπάρχουσα, τὸ ἐνίοτε καὶ χολαπὸν τραῦμα τοῦ συζύγου τῷ πεπληγμένον ταῖς τοῦς Πίγκτας ἀνελπίστοις ἀκίσαι τῶν βελῶν ἰδοῦσα παρὰ τοῦ ὁμοιοπλαίτου Φιλοκτήτου, τοῦ καινοῦ μεθέξει θανάτου, ἀπὸ τῶν ἀκρῶν πύργων πρὸς τὸν νεόπληκτον νεκρὸν μετὰ βολίζου καὶ ἔχον ἐκρίψασα ἐπὶ κεφαλῇ τὸ σῶμα· φίλῃ γὰρ καὶ στοργῇ τοῦ ἀπαθανόντος ἐλκομένη, τὴν ψυχὴν σφαλίζοντι καὶ ἀποπνέοντι ἐκπνεύσει τῷ νεκρῷ.

69 — 89. Στένω, στένω σε δις καὶ τριπλᾶ, δορὸς αὐθις κ. τ. ἐξ. στενάζω, στενάζω σε δις καὶ τρις δόξατος πάλιν πρὸς μάχην, καὶ πρὸς διαρπαγὰς οὐκωκ, καὶ πῦρ ἀναφαίνουσαν ἀφανιστήριον· στενάζω σε, ὦ πατερί, καὶ τοὺς τάφους τοῦ κολυμβητοῦ Δαρδάνου, τοῦ υἱοῦ τῆς θυγατρὸς Ἀτλαντος Ἠλέκτρας· ὅστις ποτὲ ἐν τῇ Θρηκτικῇ σχεδίᾳ, καθάπερ ὁ τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ τετρασκελὲς πόρκοις, τῷ δέρματι περικάμψας¹ τὸ σῶμα, μὲν κώπη Κρητικὸς ὥσπερ κέπφος ἔπλευσε, τὸ Θρηκτικὸν σπήλαιον τῆς τοῦς κύνες θυομένης θεᾶς Ἐκάτης καταλιπών· τὸ σκοτεινὸν οἶκημα τῶν ἐπὶ τῇ Ῥέαν δαμόνων· ὅπου ἤρπαισε πᾶσαν ὕσας καὶ βρέξας ὁ τοῦ Διὸς ἡχὼν καὶ ψοφῶν ὑπὸς τῆν γῆν· αἱ δὲ πρὸς τὸν χέρσιν πύργους κατέπεμπον· οὗτοι δὲ ἔπλεον τὴν ἐσχάτην μοῖραν βλέποντες πρὸ τῶν ὁμμάτων· αἱ δὲ φάλαγγες καὶ οἱ δελφῖνες καὶ αἱ κύνες ἀρσένων ἀνδρῶν τὰς κρίτας

1) Corrige περικάλυψας.

ἐπιθυμοῦσαι φῶκαι τὴν θρῶν καὶ τὰ θρόναρκα καὶ τὸν γλυκὺν ἐτρέφετο βότρυ· Βλέπω τρέχοντα πορὸν πλοῦμενον εἰς ἀρπαγὴν περιστερῶς τῆς φοικῆς καὶ ἀναιδοῦς Ἑλένης· ἦτινα ὁ ἐν τοῖς ὕδροις φοιτῶν καὶ ἀναστρεφόμενος κύκτος γενῇ τῷ περιφερεῖ ὡς ἰσπρακωμένην.

90 — 100. Καὶ δὴ σε ναύτην Ἀχερουσία τρίβος καταιβάτις πύγαρον οὐ πατρὸς κόπρους στεῖβοντα ῥακτῶν βουστάθμων ξενώσεται κ. τ. ἐξ. καὶ δὴ σε, ὃ Ἀλέξανδρε, ναύτην ἢ εἰς τὸν¹ Αἰδὸν κατὰγονσα ὁδός, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἀσκωνικῆς, ἀρπαγα ξενώσεται καὶ ὑποδέξεται, οὐ τοῦ ἰδίου πατρὸς τὰς μάνδρας καὶ ἐπαύλεις πατοῦντα τῶν τραχέων βουστασίω, ὡς ἔμπροσθεν τραπέζιτην καὶ κριτὴν ταῖς τρισσῶς θεαῖς, Ἀθηνᾶ καὶ Ἥρα καὶ Ἀφροδίτῃ, τοῦ κάλλους γεγονότα· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὅρου τῆς Φρυγίας, τοῦ καλουμένου Ὀστροῖμον, καὶ τὰς σιαγόνας τοῦ ὄνου, τὸν τόπον περὶ τῆς Ἀσκωνικῆς καὶ τὴν Μάλειαν· ἀντὶ δὲ τῆς εὐχίλου φάτης, καὶ τῶν ἐν τοῖς προβάτοις κοιμησέων, καὶ τῆς καλαύροπος², βαρβαρικὸν σε πλοῖον ἀπάξει καὶ οἱ τοῦ Φερέκλου πόδες, τοντέσιν αἱ νῆες· εἰς τὰς δισσὰς θυρίδας καὶ εἰς τὰς ἐπὶ³ Γυθίου πλάκας· ἐν αἷς πρὸς τραχεῖς καὶ ἀνσιμένους τόπους τοὺς ἐπτακαμπεῖς ἀφήσεις καὶ βαλεῖ νεῶν ὁδόντας, ἦτοι τὰς ἀγκύρας, τὰς ἐχέτορας καὶ φυλακτικὰς τοῦ κλύδωνος καὶ τῆς ζάλης, ὁρμίσεις ἐν νεάπλοιον στόλον· καὶ τὴν πολύννημον δάμαλιν ὡς λύκος ἀρπάσας, δυοῖν περισταρεῖν, τοντέσι δυῶν θυγατέραν, ἡλλοτριωμένην· καὶ δεύτερον εἰς δίκτυον ξένων βρόχων ληίστην ἐμπεσοῦσαν τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου πτερῷ, ταῖς θυσίαις γεωστέ τῶν προβάτων ἀπαρχὰς καίουσαν ἐν ταῖς θαλασσίαις ψήφοις τῇ θεᾷ Ἰνοῖ, δραμῇ ὑπὲρ τὴν Σκάνδειαν καὶ τὴν τοῦ Ἀγίλου ἄκραν, διάπυρος πυνηγὸς χαίρων τῷ θηράματι.

110 — 146. Νήσω δ' ἐνὶ δράκοντος κ. τ. ἐξ. Ἐν δὲ τῇ τῆς Ἀττικῆς νήσῳ, τῆς τοῦ Κέκροπος διφυοῦς Γίγαντος βασιλείας, τὸν πόθον ἐκχέας καὶ ἐκκενάσας, τὴν χρεσινὴν καὶ πάλαιαν μίξιν τῆς Ἑλένης οὐκ ὄψει· κεκρὸν παρηγορήμα ἐκ τῶν ὀνειράτων κεραῖς ἀγκάλαις ψηλαφῶν τὰ κοιτάφια· ὁ γὰρ Πρωτεύς, ὁ τῆς ἐκ Φλεγραίας πόλεως Τρωῶνς στυγνὸς ἀνὴρ, ἦτινι γέλως καὶ δάκρυ μεμίσσηται καὶ ἀπέστραπται· ἀπειρος

1) Inserui τὸν.

2) Cod. καλαύροπος.

3) Cod. ἀπὸ.

γὰρ ἐστί· καὶ σπορικνόμενος ἀμφοτέρων· ὁπότε ἐκ τῆς Θράκης εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν χέρσον τὴν τοῖς ἐκβολαῖς τοῦ Νείλου ἐπεσκαπασμένην περάσας, οὐχὶ διὰ προσομιπῆς νηὸς, ἀλλὰ ἄβατον ὁδὸν, καθάπερ τις ἀσπίδα ἐν σπηλαίῳ κρυπτήρας τρηπήσας τοὺς ἐσωτέρους τόπους, τοὺς ὑποκάτω τῆς θαλάσσης ἀσπιβήτους ὁδοὺς διήλθε, τῶν τέκνων ἐκφυγῶν· τὰς δὲ ναυτάνους χάρας· καὶ τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι πέμψας τὰς ὑπὸ νότους παρακλήσεις, σέησαι αὐτὰν παλιμπόρευτον εἰς τὴν πατρίδα, ὅθεν πλακώμενος τὴν Παλληνίαν πόλιν ἐπέηλθε, τῆς τῶν Γιγάντων τροφὸν· ἐπαῖνός σε, καθάπερ τῆς δικαιοσύνης ἐργάτης Γοργεύς, τῆς τοῦ Ἥλιου θυγατρὸς τῆς κατ' ἔχρος τῶν ἀνθρώπων παρενομένης Θέμιδας βραβευτής, λοιδορήσει· χαλεπά· χωρίσει τῶν γάμων ἐπιθυμοῦντα τῆς νεότητος καὶ τεκνογονίας τῆς περισσεύς ἐκβαλὼν· ἥστis, τοὺς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέας τάφους τοῖς χρησιμοῖς κυδαίνοντας καὶ δαξάζοντας· Ἑλλήνας οὐκ αἰδούμενος, οὐ τοὺς ἔρωτας τοῦ Ἀνθέως, οὐδὲ τὸν ξένοισι σύνδειπνον τοῦ Ποσειδῶνος ἀγνὸν ἔλα, ἐτόλμησας, ἀμαρτυλέ, τῇ δίκῃ τῶν θεῶν παρεμβῆναι, λεκτίσας τὴν τράπεζαν καὶ ἀναστρέψας τὸν νόμον, τῆς τροφοῦ ἄρκτου τοὺς τρόπους ἀναμαζάμενος. Τοιγαροῦν κωπήσας κεκὼν καὶ μάτην τῆς νεότης τὸν πύπτον, ἄνευ σίτου καὶ ἄνευ δόρων κίθαριζων μέλη· κλαίων δὲ τὴν πατρίδα τὴν πρότερον κεκαυμένην ἦΐεις, ταῖν χερσὶν τὸ εἶδωλον ἐνηγκαλισμένος τῆς πέντε ἀνδράσι γεγαμημένης μαινάδου καὶ σοβαρίδος¹ καὶ Βάκχης, τῆς ἐκ Πλευρώνος πόλεως Ἑλένης. Αἱ χολαὶ γὰρ Μοῖραι, ἀπόγονοι τῆς παλαιᾶς θαλάσσης, ἥτοι τῆς Τηθύος, τοὺς μνηστῆρας τρισσαῖς ἀτράκτοις ἐπέμοίρασαν τὰ νυμφεύματα τῶν γάμων τῆς Ἑλένης πένταδρα εὖωχηθῆναι.

147.—179. Λοιὴ μὲν ἀρπακτῆρας κ. τ. ἐξ. ἀρπακτῆρας λόκους ἰδεῖν τοὺς ταχεῖς τριάρχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας· τὸν δ' ἐκ Πλυκοῦ τε καὶ τῶν Καρικῶν πομάτων τῆς ῥίξης βλαστήσασκα· τὸν ἐξ ἡμισείας Κρητικὸν βάρβαρον, τὸν οὐτ' Ἐπειὸν, οὔτε Λακεδαιμόνιον καθαρὸν γοναῖς Μενέλαον. Οὐτιμὸς πατε τὸν πάππον ἢ Δημήτηρ ἢ ὀρημητικῇ, ἐνθους, Ἐριννὺς καὶ ξιφηφόρος, πολὺσαρκα κατακόψασα τῷ λαιμῷ ἔφαγε, τὸν ὠμοπλάτην καθασθίουσα· ὅντινα δις αὐξηθέντα καὶ τὸν βαρὺν ἔρωτα ἀρπακτικὴν διαφυγόντα τοῦ Ποσειδῶνος ἀπέστειλεν· ὁ Ζεὺς εἰς τὰς τῆς Λατορίκης πόλεις, ἤγου

1) Sic.

2) Corrige σοβάδος.

της ἑλπίδος ὁδὸς· δμακὴν δραμεύμενον πέραν τοῦ Μόλυν-
θος, τοῦ τῷ διβρίῳ Ἀτρεΐδῃ τὸ σῶμα σφαγιασθέντος, τὸν γαρ-
βρόκτονον Οἰνυμάον ἀποκτείνει· ταῖς πανθεραφείοις βου-
λαῖς καὶ ἀκαθάρτοις, ὡς ὁ τοῦ Καδμίου υἱὸς Μυρτίλος κατε-
σκεύασε· τὸ δὲ ἔσχατον ἐκπιὼν ποτήριον, τοὺς φερωνύμους
ἀπ' αὐτοῦ κατέδωκεν τῷ Νηρέως τάφῳ, πάνθαντον μίσμα
βυθίσας καὶ καταρυσόμενος τῷ γένει τῆς ἑπιποδωρίας, ὃ τὴν
τοχεῖαν τοῖς πρὸς Ψύλλαν, καὶ τὴν ταῖς ὀπλῆς ταῖς τῶν
ἀνέμων φορέας Ἰδὴν Ἀρπυινὰν ἤνωχεν. Τὸν δὲ τέταρτον τὸν
ἑδελφὸν θεάσεται τοῦ ἰσχυροῦ ἱέρακος, τοῦτέστι τοῦ Ἀλεξ-
άνδρου, τὸν Ἀλέξορον, ὅτινα τῶν ὁμογενῶν τὰ δεύτερα τῆς
πύλης καὶ μάχης ἕνεκα λαβόντα ἀναγορεύουσιν· ἐν δὲ ταῖς
κοίταις τὸν ἐκ τῶν ὀνείρων πέμπτον τεταραγμένον Ἀχιλλέα
τῷ πεπλανημένῳ εἰδώλῳ προσκατατρίψει τῷ σώματι, τὸν
μελλόνουμφον ξυνενέτην ἐν τῷ Ἀιδῇ τῆς Κυταίπῃς Μηδείας,
τῆς τῷ ξένῳ βακχευθείσης Ἰάσονι. Ὅτινα πάτε ὃ πατήρ καὶ
φυγὰς ὁ Πηλεὺς, τῶν μυρμήκων τὸν ἐξάπουν στρατὸν ἀν-
δρείαν ποιήσας, Θεσσαλικὸν γίγατα γεννᾷ ἀπὸ ἑπτὰ παίδων
τεφρουμένων καὶ καιομένων μόνον τὴν φλόγουςαν σποδὸν ἐκ-
δραμόντα καὶ ἐκφυγόντα.

180—215. Καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος παλίνεστος καὶ
ὑποστραφεὶς¹ τὴν τρίβον παραγενήσεται τοὺς θερμοὺς σφη-
κας, ἥτοι τοὺς Ἕλληνας, τῶν καταδύσαν ἀνελκύσας, καθά-
περ νέος κατὰ τὸ δῶμα τῷ καπνῷ κινήσας καὶ ταραξάς· οἱ
δὲ ὁμοσφάγοι Ἕλληνες τὴν πρώτην γενήσασαν τὸν ἐπάννημον
τοῦ πολέμου Νεοπτόλεμον, Ἰφιγένειαν, τοῖς ἀνέμοις ὡς δά-
μαλιν σφαγιασάντες, τὴν τὸν ἀπὸ Σκύρου δράκοντα,
τοῦτέστι Νεοπτόλεμον, ἐν γαστρὶ ἔχουσαν καὶ λελοχευμένην·
ἦντινα ὁ σύγκοιτος Ἀχιλλεὺς τοῦ Εὐχέινου πόντου ἔσωθε ζῆ-
τῶν, τὴν τῶν Ἑλλήνων καρπτόμεν καὶ φονεύτριαν, ἐπὶ πολλὸν
χρόνον τὴν λευκὴν νῆσον, τὴν καλουμένην Σπῆλον, κατοικήσει,
πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν λιμνείων πομάτων τῆς Κέλτρου
λίμνης, ποδῶν τὴν γαμετήν· ἦντινα ποτε ἐν ταῖς σφαγαῖς
ἑλᾶφος, τὸν λαίμυρ ἐκτείνασα, ἐκ τῶν ξιφῶν ῥύσεται· βαθὺς
δὲ ἔσω τοῦ αἰγιαλοῦ ἐρημικὸς ἐν ταῖς ψάμμοις τοῦ νυμφῆος,
ἥτοι τοῦ Ἀχιλλέως, δρόμος κληθήσεται καὶ λεχθήσεται, στε-
νάζοντος τὰς βλάβας καὶ τὴν ματαίαν πορείαν τῶν πλοίων,
καὶ τὴν ἀφανῆ, τὴν τὸ εἶδος ἀλλάξαν, γραιὴν Ἰφιγένειαν,

1) Cod. ἐξ ὑποστρωφῆς.

ἐγγὺς τῶν σφαγίων, καὶ τῶν θυσιῶν, καὶ τοῦ παρὰ τὸν αὐτὸν καὶ βράζοντος κρατῆρος τῇ φλογὶ ἐκ τῶν βυθῶν τοῦ Ἰσίδου· ὅστις αὖτε μέλαινα θεὸς, ἦτοι Περσεφόνη, φασίηαι τῶν τετραγώνων τὰς σφαγὰς τῇ λέβητι ἐκκαίονσα τῇ μαγειρίᾳ. Καὶ δὲ μὲν Ἀχιλλεὺς πατήσαι τῶντον Δευκλινὸν σκευάων εἰς πέντε τοὺς ἡμετέρας ἐπιθυμῶν τῆς κοίτης· οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπὶ τὸν βυθὸν τοῦ προμάντεως οὐοῦ τοῦ Κρόνου Διὸς, τοῦ κρανίου τοῦ κρητῆρος τέκνων αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῶν, ἥτοι τῶν στρουθῶν, τὸν δευτέρου ζυγὸν ποιήσαντες τῶν ὄρνων, ἰσχυρὰν καθοπελίσσανται ταῖς χερσὶν εἰσάσαν καὶ κωπηλασίαν, σιωτῆρα τὸν Διόνυσον, καὶ Βάκχον καὶ Σφάλλην, τῶν ἔμπροσθεν κακῶν καὶ κινδύνων ἀνακαλούμενοι· ὅταν ποτε τῷ Τάτρω Διονύσῳ ἐν τοῖς ἐσωτάτοις παρὰ τὰ σπῆλαια τοῦ Κροῦον καὶ Δελφικίου θεοῦ, Ἀπόλλωνος, μυστικῶς θυσίας τελήσει ὁ τῶν χιλιάδων ὄρνων τοῦ τὰς πόλεις πορθοῦντος στρατοῦ ἄλαμμένων. Ὡς τινι τῶν θυμάτων τὴν πρόσφατον χάριν ἀποτινύων καὶ ἀπεμειβόμενος ὁ Ἐνάρχης Φιγαλεὺς καὶ Θανστήριος θεός, Διόνυσος, τὸν λέοντα, ἦτοι τὸν Τήλεφον, τῆς σφαγῆς καθέξει καὶ κωλύσει· τὸ ἔκτος, ἦτοι τὸν πόδα, τοῖς κλάδοις τοῖς ἀμπέλου ἐμπλέξας, τὸ μὴ ἐκ ῥιζῶν ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας, ὡς στάχυν, τέμνοντι τῷ ὀδόντι καὶ ταῖς δαπανητικαῖς σιαγόναι.

216 — 242. Δεύσω πάλαι δὴ σπεῖραν ὁλκάων κακῶν κ. τ. ἐξ. βλέπω πάλαι τὴν συναγωγὴν κακῶν, τῶν ἀπὸ τῶν ὀλκάδων καὶ πλοίων συρομένων ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ ἀπειλοῦσαν καὶ θροῦσαν τῇ πατρίδι φοβερὰς ἀπειλάς, καὶ ἐκ περὶ βλάβας. Ὡς ὠφελέ σε μηδαμῶς ὁ Ἑρμῆς τὸν Περύλιν ἐν τῇ περιβόρῳ νήσῳ, τῇ Ἰασῇ², γεννῆσαι, τῶν πολεμίων Ἑλλήνων ὁδηγόν, συμποσθητὴν τῶν ἀδελφῶν, τὸν τέταρτον σπόρον ἐκ τοῦ ἀθλίου Ἀτλαντος, ὃ μάντι, πρὸς τὰ μέγιστα ἀληθέστατα. Μὴ δὲ τῶν τοῦ Διόσκου ὠφελειν ὁ ἐμὸς πατήρ χρησμῶν καὶ τὰ ἐν τῇ νυκτὶ φάσμα· τα ἀποπέμψασθαι· μετὰ δὲ μοῖρα, ἦτοι ἐν θανάτῳ, τοὺς δύν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀφανίσαι, κείρας καὶ αἰθαλώσας τὰ μέλη τῷ Ἀθηναίῳ περὶ οὐκ ἐν τοσούτων κακῶν κύμα ἐπέκλυσε καὶ ἐπεκάλυψε. Καὶ δὴ ὁ βροφιοτόνος Παλαίμων βλέπει τὴν παλαιὰν σύγκοιτον καὶ τοῦ Ὀκεανοῦ τροφὸν³.

1) Inserui ἐν.

2) Cod. Ἰση.

3) Scholiastes videtur in textu habuisse τὴν νύκτα.

θάλλονσιν καὶ βράχουσιν ταῖς πελύουσιν καὶ πολυκάποις — ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῦ πολυπόδος πλεκτανῶν. — γράσαν ὄναιον· λέγει τῇ Τηθύϊ τοῦ Ὀκεανοῦ· ἡ αὐτὴ δὲ ἔσσι τῇ θαλάσῃ· Ὀρέγον δέ, τοῦ Ὀκεανοῦ, ὅτι γὰρ ἐκαλεῖτο πρό-σασον. — Καὶ δὴ διδοὺσιν σὺν τῷ πατρὶ ἀναιρέται τέκνα, ἰσχυρῶς πληγέστα κατὰ τὰς κλείδας λίθου τοῦ καλῶς ἄρχοντος Ἀχιλλεύς· τὰ ἔμπροσθεν διαφυγόντα ταῖς ψευδέσι φήμασι τοῦ ἀδελφεοῦ τοῦ Μόλπου σὺν τῷ λάρνακι βίβας· ὥτινι δὴ Μόλπω πιστεύσας ὁ φοβερός φονεὺς τῶν τέκνων Κύκνος, ὑπὸ τῶν αἰθνῶν τεθραυμένους· ὁ ὑπὲρ ἀλίαν τοῖς δικτύοις ἀγρευθεὶς, ὁ τοῖς ὀστέοις καὶ τοῖς κοιλίαις τοῖς θαλασσίοις φίλος, τῇ κιβώτιῳ καὶ τῇ λάρνακι κατέκλεισε τὰ δύο τέκνα. Τὸν τούτοις δὲ ὁ ταλαίπωρος μνήμων τῆς μητρὸς θεᾶς Θέτιδος οὐκ εἰπὼν τὰς ἐντολάς, ἀλλὰ τῇ λήθῃ ἀποσφαλεῖς, ἐπὶ πρόσωπον πεσὼν ἀποθανεῖται, κατὰ τὸ στήθος πληγῆς ἔϊφει.

243 — 280. Καὶ δὴ στενάζει καὶ στενοχωρεῖται ἡ Μύρ-να, καὶ αἱ ὄχθαι, τῶν ἱππῶν τὸν χρεμετισμὸν οἱ αἰγιατοὶ πρὸςδεχόμενοι, ὅποτεσιν τὸ Θεσσαλικὸν πῆδημα τοῦ ταχέος ποδὸς εἰς τὸν αἰγιαλὸν στηρίζας τὸ ἔσχατον καὶ τελευταῖον ὁ θαρμὸς λύκος Ἀχιλλεὺς πηγαῖον ἐκ τῆς ἄμμου ἀναδῶση ὕδωρ, τὰς πηγὰς τὰς πάλαι κεκρυμμένας ἀνοίξας. Καὶ δὴ κατα-καίει τὴν γῆν ὀρχηστὴς πόλεμος τῷ κόχλῳ, ἔχουν τῇ σάλ-πιγγι, τὸν πολέμιον νόμον ἡχῶν καὶ κτυπῶν· ἅπαντα δὲ ἡ γῆ πρὸ τῶν ὀμμάτων, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, πορθομένη καὶ αἰ-χμαλωτιζομένη πρόκειται· παφρίκασιν δὲ ταῖς λόγχαις, καὶ τοῖς ἔϊφαι ἀποστίλβοντες οἱ Ἕλληνες, καθάπερ σιτοφόρου χιόρου πλέθρα, ἥτοι μέτρα· οἰμωγὴ δὲ καὶ βοή ἐν τοῖς ὡσί-μῳ ἐκ τῶν ἀκροπόλεων τυποῦνται καὶ ὁμοιοῦται τὰς τοῦ αἰθέ-ρος νηνέμους βάσεις¹, τῷ γὰρ τῶν γυναικῶν καὶ ταῖς διαβ-ραγαῖς² τῶν πέπλων, ἄλλην ἐπ' ἄλλη συμφορὰν προσδεχομέ-νων. Ἐκεῖνό σε, ὦ ταλαίπωρε καρδία, τὸ ὑπέρτατον κακὸν τῶν βλαβῶν ποιήσῃς³, ὅποτεσιν λάβρος γενόμενος ὁ φοβερός πολεμιστὴς χάσων Ἀχιλλεὺς τοῖς τροχαῖς τὴν γῆν, ὡς ἀετός, διαχαράσσων, τῇ ἐπικαμπεῖ καὶ ἀγκύλῃ βέσει τετυπωμένην αὐλάκα, κλάζων τε ἀνόμοιον καὶ παρηλλαχμένην τῷ σέματι φοβερὰν βοήν, τὸν προσφιλέστατόν σου τῶν ὁμογαστρίων ἐν-

1) Deest ἐπιτυχάνουσα. 2) Cod. διαπραγαῖς.

3) Corrige πείσει, sive, quod malim, ἀνῃσει.

τροπον¹, ἐκ τοῦ πατρὸς Ἀπόλλωνος τοῦ Πτεῖου, μεταρσίον ἀρπάξας τοῖς ὄνυξι ταῖς ἐπικαμπέσαι τὸ σῶμα καθαιμάσσω καὶ καθυσθίων, τὰ ἐγχωρα ἔλη καὶ τὸ ἔδαφος τῷ φόνῳ μιάνη, διὰ τῆς ἑμαλῆς γῆς ὁ βοηλάτης καὶ ἀροτριεὺς τέμνων τὴν αὐλάκα· λαβὼν δὲ τοῦ ἀποκτανθέντος ταύρου Ἐκτορος τὸ δώρον, ἀκριβεῖ ζυγῷ τῆς τροτάνης ἐπληρόμενον καὶ μεταωρισμένον, πάλιν τὸν ἀντίδοτον ἴσον ἐγγέας τοῖς σταθμοῖς τὸν τοῦ Πακτωλοῦ ποταμοῦ λαμπρὸν χρυσόν, τὸν κρατῆρα τοῦ Διονύσου ὑποδύσεται κεκλानσμένος ταῖς Νύμφαις, αἵτινες ἡσπάσαντο τοῦ Βηφύρου ποταμοῦ τὸ ὕδωρ, καὶ τὴν Λειβηθρίαν ἐξοχὴν καὶ ἀκρώρειαν, καὶ τὴν ὑπεράνωθεν τῆς Πιμπλείας πόλιν, ὁ νεκροπέρνας καὶ νεκροπόλος², ὅστις, φοβούμενος τὸν θάνατον, καὶ γυναικεῖον περὶ τὸ σῶμα ἱμάτιον καρτερήσῃ ἐνδύσασθαι, παρὰ τοῖς ἱατοῖς τῆς κερκίδος ἀψάμενος τῶν κρότων, καὶ ἔσχατος εἰς τὴν γῆν τῶν πολεμίων τὸν πόδα ῥίψαι, τὸ σόν, ὦ ἀδελφε Ἐκτορ, καὶ ἐν τῷ ὕπνῳ δόρυ φοβούμενος.

281 — 306. ³ Ὡς δυσδαῖμον Ἀχιλλεῦ, ὁποῖον κίονα ἀφανίσαις τῶν οἰκῶν, τὸ ἔρεισμα καὶ στήριγμα τῆς δυστοχοῦς καὶ ἀτυχοῦς πατρίδος ἀποσπάσας· οὐ μὴν ἄνευ βλάβης καὶ τιμωρίας, οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων πικρῶν καὶ πένθους ὁ ληστής στρατὸς Ἑλλήν γελᾷ, ἐπεγγελῶν καὶ ἐπαγαλλόμενος τῷ θανάτῳ τοῦ πεπτωκότος· ἀλλὰ ἐπὶ ταῖς πρῦμαις τὴν ἐσχάτην τοῦ βίου βλάβην δραμῶν, ταῖς ναυσὶ συμπληχθήσεται, προσκαλούμενος ἐν ταῖς εὐχαῖς πολλὰ τὸν φυγαδευτικόν

1) Scholiastes haec verba ita distinxit: ὁμογαστρίων· ἔντρογον· Codex enim nullam interpunctionis notam habet, praeter eam, quam Grammatici μέσην συγμῆν appellant.

2) Corrige νεκροπώλης.

3) Afferam hic locum alterius Paraphraseos ineditae, quae in Cod. Vat. CXVII. legitur, et quam Sebastianus eandem cum Paraphrasi Cod. MCCCVII. esse censuit. Quantum vero ea et ab hac, quam edimus, et a Tzetizianis expositionibus diversa sit, ex his, quae sequuntur, luculenter apparebit. V. 281 — 313. Ὡς Ἐκτορ ἀδελφε, ὁποῖον ἔκτορα, διὰ τὴν ἰσχύν, ἀφανίσαις οἰκῶν, ἐπιστήριγμα τῆς πατρίδος ἀτυχοῦς ἀρελόμενος· οὐδαμῶς γε ἄνευ βλάβης οὐδὲ χωρὶς πικρῶν κακῶν καὶ τοῦ πένθους τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνικὸς (omissum est γελάσει στρατὸς) ἐπεγγελῶν τοῦ Ἐκτορος τῷ θανάτῳ· ἀλλὰ περὶ ταῖς ναυσὶ τὴν ἐσχάτην δραμῶν, ταῖς ναυσὶ τὸν βίον συνκαυθήσεται, καλῶν ἐν ταῖς προσηυχαῖς πλείστα τὸν τῆς φυγῆς αἴτιον γενόμενον τοῖς Ἑλλήσι Δία, τοῖς πολιορκουμένοις τὰς πικρὰς μοῖρας ἀποστρέφαι. Τότε οὐδαμῶς ἡ ταφρος, οὔτε τοῦ λιμένος τῶν σιασῶν ἡ περιβολή, σταυρώμασιν, ἡγουν τοῖς ξυλοῖς, τὸ ὑψηλὸν τεῖχος, οὔτε ἡ στεφανὶς τοῦ τεῖχος βοηθήσουσι, οὐδὲ αἱ προμαχᾶνες· ἀλλ' ὥσπερ μέλισσαι τῷ καπνῷ συνεταραγμέναι, τῆς ἀνάδυσσεως τοῦ καπνοῦ ταῖς ὀρμαῖς καὶ πορμῶν βολαῖς, τὰ ἀκρα τῆς νεῶς τὰ πρῶ-

Δία, τοῖς πορθομένοις τὰς πικρὰς καὶ θανατηφόρους μοῖρας ἀπαστρέφει· τότε οὔτε ἡ τάφρος, οὔτε τῶν λιμένων καὶ τῶν ἐπαύλειων ἡ περιβολή, καὶ τὸ τοῖς ὀρθοῖς λήθεις κλιμακωτὸν τεῖχος, οὔδ' αἱ στεφανίδες τῶν τειχέων βοηθήσουσιν, οὔτε αἱ κλίμακες· ἀλλ' ὥσπερ μέλισσαι τῷ κηπνῷ συμπεφυρμέναι καὶ ταῖς τοῦ κήπου φοραῖς καὶ τοῦ κορμοῦ ταῖς βολαῖς, τὰ εὐθλαστα πρυμνήσια, καὶ πρῶρας, καὶ τοὺς θρόνους, καὶ τὰ καθεστήρια τῶν ἐρεσόντων καὶ κωπηλατούντων, πικροὶ καὶ συνεχεῖς ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τῶν σανίδων φυγόντες, τῷ αἵματι μαλυνούσι¹ τὴν ἀλλοτριάν γῆν. Πολλοὺς δὲ ἀριστεῖς τὰ πρῶτα ἐκινίκια τῆς Ἑλλάδος τῷ δόρατι φέροντας, καὶ ταῖς σκοπαῖς καὶ τῇ εὐγενεῖᾳ ἐπληρούμενους, αἱ σὰι ἰσχυραὶ χεῖρες κατακόψουσιν, τῷ φόβῳ βρύουσαι καὶ ἐπιθυμούσαι τῆς μάχης. Ἐγὼ δὲ οὐ μικρὸν τὸ πένθος ἀποίσομαι, τὰς σὰς στενάζουσα διὰ τοῦ αἰῶνος ταφὰς καὶ κηδείας· ἔλεινόν γὰρ ἐκείνο, ἔλεινόν τὸ φῶς θαάσομαι, καὶ τῶν βλαβῶν καὶ συμφορῶν τὰ μέγιστον, ὧντινων ὁ τελεστής χρόνος τῆς σελήνης περιελίσσων καὶ περιφέρων τὸν κύκλον ὀνομασθήσεται.

307 — 347. Αἴ, αἰ στενάξω καὶ σὸν εὐγλαγον θάλος κ. τ. ἐξ. ἰού, στενάξω τὰ σὸν² αὐτραφὲς ἄνθος, ὦ σκύμνε, τὸ φαιδρὸν ἐμοὶ παρίπλεγμα τῶν ἀδελφῶν, Τρωῖλε· ὅστις τὸν ἄγριον δράκοντα τῷ ἐρωτικῷ ἔγγει τῶν τόξων τρώ-

μναῖα καὶ εὐφημισμὸν, (omissa est vox ἄφλαστα, ad quam spectat καὶ εὐφημισμὸν. Cf. Tzetz. ad h. l.) τὰ προαῖτα ἄκρα καὶ τὰς κλεῖδας, ἐν αἷς καθήνται οἱ ἐρεσόντες συνεχεῖς κολυμβηταί, ἐκ τῶν καταστρωμάτων τῆς νεῶς ἀλλόμενοι, αἱματώσουσι τὴν ξένην γῆν. Πολλοὺς δ' ἀριστοὺς Ἑλλήνων καὶ τὰ ἐξάίρετα τοῦ πολέμου λάμυρα τῷ δόρατι κομίζοντας, καὶ εὐγενεῖα μεγαλαυχοῦντας, αἱ σὰι ἀναιρηθούσιν, ὦ Ἔκτορ, αἱ ἰσχυραὶ χεῖρες, τοῦ φόβου βρύουσαι καὶ μάχης ἐπιθυμούσαι, ὀρμῶσαι· ἐγὼ δὲ θρήνος οὐ μικρὸν, ἀλλὰ πολὺ καὶ μέγα ἀπενέγκωμαι (αἰφ), τὰς σὰς στενάζουσα καὶ μέγα ὥς ταφὰς. Ἐλεεινὴν γὰρ, ἔλεινὴν, ἔκλεινὴν τὴν ἡμέραν θαάσομαι, καὶ τῶν βλαβῶν τὴν μεγίστην, ὧντινων ὁ ἐπιτελής (leg. ἐπιτελής) χρόνος τῆς σελήνης (in Cod. haec vox figurate expressa est) συστρέφων τὸν κύκλον δηθήσεται. Φεῦ, φεῦ, θρηγὼ καὶ τὸ σὸν αὐτραφὲς ἄνθος, λέγει τὸν Τρωῖλον — φασὶ γὰρ διδύμους Τρωῖλον καὶ Κασσάνδραν — κυλεῖ φίλιαιον τῶν συγγόνων, ἦτοι ἀδελφῶν· (omissum est δὲ τὸν ἄγριον δράκοντα,) τὸν Ἀχιλλεῖα λέγει, τῷ ἐρωτικῷ βάλων, τρώσας τῷ ἐρωτὶ τῶν τόξων· τὸν δὲ τυπέντα ἐν τοῖς βρόχοις καταλαβὼν τοῖς ἀλγείοις τὸν μικρὸν, ἦτοι ὀλίγον, ἡγαπημένον χρόνον, παρὰ τοῦ δαμασθέντος Ἀχιλλεῖος αὐτὸς τῷ ἐρωτὶ οὐ τετρωμένος, ὦ Τρωῖλε, τὴν μεγάλην τμηθεὶς (omissum est τύμβον αἱμάξεως) τοῦ Ἀπόλλωνος λέγει. Praeterea haec apprime cum iis Scholiis conveniunt, quae e Cod. Parisino A. edidimus.

1) Cod. μαλυνούσι.

2) τὸ σὸν ἰσχυραῖς.

σας, τὸν δὲ βληθέντα ἐν τοῖς ἀλύτοις βρόχοις κατασχών, δάκρυον καὶ ἄστατον χρόνον, παρὰ τοῦ-δαμιασθέντος αὐτοῦ μὴ τετρα- μένος ἔρωτι, κεφαλотоμηθεὶς τὸν τάφον αἱματώσεις τοῦ πα- τρός Ἀπόλλωνος. Θεῷ μοι, ὦ δυστυχῆς σκύλαξ, Ἑκάβη, καὶ τὸν σὸν, ταλαίπωρε, θάνατον στενάζω, καὶ τὰς σὰς¹ ἀηδό- νας, Λαοδίκην καὶ Πολυξένην· ὦν τὴν μὲν, Λαοδίκην, σὸν τοῖς κλάδοις καὶ ῥίζαις ἢ τεκοῦσα γῇ χανοῦσα τῷ μυκῷ διὰ τοῦ χάσματος χεῖσεται καὶ καταπίεται² βλέπουσαν τῆς πα- τρίδος τὴν βλάβην πλησίον τῶν στεναγμῶν, ὅπου τὸ ἄλσος τοῦ πάππου Τρωός, καὶ τῆς πόρνης Κίλλας οἱ θάνατοι, τῆς λαθραίως νυμφευθείσης δαμάλεως, μεμιγμένοι τῷ τέκνῳ κέ- χυνται, πρὶν ἢ γεύσασθαι γάμων, πρὶν ἢ ἐκ τῶν λοχευμάτων τὰ μέλη ἀποπλύναι τῷ ὕδατι. Σὲ δέ, ὦ Πολυξένη, ὡμῶς καὶ ἀπηνῶς πρὸς νυμφευτήρια καὶ γαμηλίους θυσίας ἄξει ὁ φοβερός λέων τῆς Ἰφιγενείας υἱὸς Πύρρος, τῆς χαλεπῆς μη- τρός τὰς θυσίας μιμούμενος· ἦντινα εἰς τὴν βαθεῖαν τάφρον λαιμοτομήσας, εἰς τὴν πόλιν Βοιωτίας τὴν Ποιμανδρίαν ἐστο- λισμένην βοῦν, φοβερός ἐπηρεμένος δράκων ἀποκτενεῖ τῷ ξίφει τοῦ τριπάρτου Ἄρεος τοῖς λύκοις Ἑλλῆσι τὸ πρῶτον σφαγὴν ὀρκωμόσιον λύσας. Σὲ δέ, ὦ Ἑκάβη, ἐπὶ τὴν κοίλην καὶ βαθεῖαν ἡῖονα τῶν Δολόγκων ἔθρους, πρέσβιν καὶ παλαιὰν ὑβριστικαῖς κατάφραις παροξύνουσαν, τῇ χειρὶ τοῦ δήμου λιθόλευστον γενομένην, καλύψει χιτῶν τις τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν χειροπληθῶν λίθων, ὅταν εἰς κυνὸς φαιδὸν σῶμα ἀλλάξῃς τὸ σῶμα. Ὁ δὲ Πρίαμος, ἐπὶ τῷ βωμῷ³ τοῦ Διὸς ἀποκταν- θείς, τὴν βασὶν λευκῇ τῷ πλοκάμῳ κάτωθεν καλλωπίσει· ὁ δὲ τῆς καλύπτρης τῆς ἀδελφῆς Ἡσιόνης ταλαίπωρος ἀγο- ραστός, εἰς τὴν ἐμπειρησμένην πατρίδα παραγενόμενος, τὸ πρότερον ταπεινὸν ὄνομα ἀφανίσας τῇ λήθῃ· ὀπηνίκα ὁ χέλυ- δρος Ἀντήνωρ, ὁ ὠμόθριξ τῷ Πριάμῳ⁴, ὁ προδότης καὶ πρᾶτης τῆς φουάσης αὐτὸν πατρώας γῆς, τὸν βαρὺν σπιν- θῆρα καύσας, τὸν γεννήσοντα τὴν φοβερὰν ἐνέδραν, ἥγουν τὸν δούρειον ἵππον ἀνοίξει, τῆς γαστροῦς ἐλκύσας τὰς σαρτί- δας· τῆς δὲ τοῦ Σισύφου⁵ σκολιᾶς⁶ ἀλώπεκος, ἥτοι τοῦ Ὀδυσσεῦς, ὁ αὐτανέπιος Σίμων, ἀνάψει κακὴν λαμπηδόνα

1) Sic. 2) Cod. χύσει καὶ καταπίει vitiose. 3) Cod. τὸν βωμόν.

4) Scribendum ex mente Scholiastae ὁμόθριξ, voluit enim exprimere, Antenorē Priamo aequalem, i. e. grandaevum, fuisse.

5) Cod. Σισυφείου. 6) Cod. κοιλίας.

τοῖς εἰς τὴν στενὴν Λεύκοφρον, τῶν δὲ Τένεδον, ἐκπεπλευ-
κόσι Ἑλλήσι, καὶ τοῦ τοὺς παῖδας καταβιβρώσκοντος Πόρ-
κως δράκοντος δισπᾶς Καλυδνᾶς νήσους.

348 — 386. Ἐγὼ δὲ τλήμων ἢ γάμους ἀρνούμενη
π. τ. ἐξ. ἐγὼ δὲ ἡ ταλαίπωρος Ἀλεξάνδρα, ἡ τοὺς γάμους
ἀθετοῦσα καὶ ἀποστρεφόμενη, ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι τοῦ λι-
θίνου παρθενῶνος χωρὶς παστάδων καὶ ὀροφωμάτων ξυλίνων,
εἰς ἄξυλον στέγην ἀπὸ τῆς εἰρκτῆς ἀφανίσασα τὸ σῶμα, ἡ
τὸν Θοραῖον καὶ Πτωῶν καὶ Ὠρίτην θεὸν Ἀπόλλωνα, ἐπι-
θυμοῦντα τῶν εὐνῶν καὶ μίξεων, ἐκβαλοῦσα τῶν δε-
μνίων, ὡς ἂν παρθενεῖαν ἄφθαρτον κεκτημένη πρὸς ἄκρον
γῆρας, τῆς πολεμικῆς Ἀθηνᾶς καὶ μισογάμου καὶ Λαφρίας
καὶ Πυλαίτιδας τοῖς ξηλοτυπήμασι, τότε βιαίως, ὡς φάσσα,
εἰς γυτὸς κοίτην γνάθοις ἐπικαμπέσει, ἢ δρεπάναις,
ὑπὸ τοῦ Αἰάντος, ὡς ἄμπελος, ἐλκυσθήσομαι· ἦτις πολλὰ
τὴν Βούθειαν καὶ Αἰθυιαν κόρην Ἀθηνᾶν ἀντιλήπτορα καλέ-
σασα, καὶ βοηθὴν τῶν γάμων· αὕτη δὲ εἰς τὰς ὀροφὰς τῆς
ἀπὸ ξύλου γεγλυμμένης στέγης τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω στρέ-
ψασα, κοιτέσεται καὶ μηνίσει τῷ στρατῷ· ἡ ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ πεσοῦσα καὶ τῶν τοῦ Διὸς θρόνων, τῷ βασιλεῖ πάππῳ
Ἰλῳ πρᾶγμα τιμαλφέστατον. Ἀντὶ ἐνὸς δὲ ἁμαρτίας Αἰάν-
τος, πᾶσα ἡ Ἑλλὰς στενάξει τῶν μυρίων τέκνων τὰ κενοτάφια
τῶν ὑφάλων πετρῶν ὑποκαθήμενα, οὐχὶ τοῖς τάφοις καὶ ταῖς
τῶν ὀστέων θήκαις· οὐδὲ τὴν ἐσχάτην ὀρώντες ἐκ τοῦ πυρὸς
τέφραν τοῖς ἀμφορεῦσιν, ἢ τοῖς ξέσταις, ταφείσαν, ὡς νόμος
ἐστὶ θνητῶν· ἀλλ' ὄνομα ἐλκεῖνόν, καὶ κενοταφίων ἐπιγραφὰς
τοῖς θερμοῖς τῶν τεκόντων δάκρυσι καὶ τῶν παιδῶν καὶ τῶν γα-
μετῶν τοῖς θρήνοις βεβρεγμένας. Ὡς Ὀφέλτα, καὶ ὦ μύχουρε,
καὶ ὦ Ζάραξ τῶν ὑφάλων πετρῶν· καὶ ὦ σπιλάδες, καὶ ὦ
Τρύχατα, καὶ ὦ Νέδων τραχύς· καὶ πάντα τὰ τοῦ Διρφωσσοῦ
ὄρους, καὶ τῶν Διακρίων¹, καὶ αἱ καταδόσεις τῆς θαλάσσης,
καὶ τὰ τοῦ Φόρκυος οἰκητήρια· ὁ πόσων στεναγμῶν τῶν
ἐκβεβρασμένων νεκρῶν σὺν τοῖς ἡμιθραύστοις ξύλοις ἀκού-
σετε· ὁ πόσων δὲ φλοῖσβον τῆς ἀνεκβάτου καὶ τραχείας πέ-
τρας, ταῖς συστροφαῖς καὶ παλιρροίαις τοῦ σάλου ἔλκοντος
ἀκούσετε· ὁ πόσων δὲ Ἑλλήνων διεφθαρμένων τὰς συνθέσεις
τῆς κεφαλῆς πρὸς ταῖς πλατελαῖς πέτραις· ὧντινων κατα-
βάτης κεραυνὸς κατὰ τὴν νύκτα φάγεται διακοπτομένῳ, ὁπό-

1) Cod. ὦ Διακρίων.

ταν ὡς μεθύοντας ἐκ τῆς μέθης ἀπάγων ὁ Ναύπλιος¹ φανὸν φαίνη, τὸν ὁδηγὸν τοῦ σκότους, ὁ βλαπτικὸς τῇ ἀγρύπνῳ τέχνῃ παρακαθήμενος.

387 — 416. Τὸν δὲ Αἴαντα, ὥσπερ κολυμβητὴν ἀλκυόνα, διὰ στενοῦ πορθμοῦ, ἢ εἰσόδου, ἀπάξει τὸ κύμα τὸν γυνὸν φάγγρον, μεταξὺ δύο πετρῶν σπαραγμένον. Ἐν ταῖς Ἰσραῖς δὲ πέτραις τινάσσωσιν καὶ ξηραίνων καὶ ψύχων τὰ περὰ ἀποστάζοντα τῆς θαλάσσης, δευτέραν θάλασσαν ἐπισπάσεται, τυπεῖς ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν τῇ τριαίνῃ² δόρατι. ὥτινι αὐτὸν ὁ φοβερός τιμωρός, καὶ λατρεὺς τοῦ Αἰσχυροῦ Πόσειδων, πλήξας, ἀναγκάσει τοῖς κήτεσι τοῦ δρόμου κοινωνεῖν, τὸν ὡς κόκκυγα κανχόμενον ματαίως λουδορίας. Ψυχρὸν δὲ ἐν ταῖς ἀκταῖς, καὶ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς, ἐκβεβρασμένον καὶ ἐκπεπτωκότα, ὡς δελφῖνα, νεκρόν, ἢ ἡλιακὴ ἀκτὶς καταξηρανεῖ τεταριχευμένον ἐν τοῖς μνίοις δὲ καὶ βρύοις καὶ διαλελυμένον κατακρύψει καὶ διασώσει ἐλεήσασα ἢ τῆς Νησάδας Νηρηΐδος ἀδελφῇ Θέτις, ἢ τοῦ μεγίστου Αἰὸς καὶ Κυναιδέως βοηθός. Ὁ γείτων τάφος τῆς πετρωθείσης³ Ὀρνυγίας, ἥτοι Αἴηλον νήσον, ὁ Τρέμων διατηρήσει τὸν ῥοῦν τῆς Αἰγιαλίας θαλάσσης. Τὴν Καστανίαν δὲ καὶ Μελινναίαν θεὸν Ἀφροδίτην ὁ λυπηρὸς Αἴας παρὰ τὸν Αἰδὸν ὀβρισεὶ κακολογῶν καὶ λουδορῶν, ἥτις αὐτὸν ἀργεῖσαι τοῖς ἀλύτοις τοῦ πόθου δικτύοις· ἔρωτας καὶ οὐκ ἔρωτας, ἀλλὰ τῶν Ἑρινύων, καὶ τιμωρητικῶν δαιμόνων, πικρὰν καὶ χαλεπὴν ἀποτινάξασα καὶ ἀποκινήσασα τὴν εἰς θάνατον καὶ εἰς θάνατηφόρον ἔλκουσαν παγίδα.

Ἄπασα δὲ ἡ γῆ πόρους καὶ ἀλγηδόνας δέχεται τῶν θρήνων καὶ στεναγμάτων, ὁπόσῃν ὁ Ἄραιθος ποταμός, καὶ αἱ κακόβατοι⁴ Λεῖβηθραὶ συνέχουσιν ἐν ταῖς τοῦ Αἰωτίου ἀκρωτηρίου πύλασις, ἥτοι πᾶσα ἡ Ἑλλάς· οἷστισιν ὁ ἐμὸς ἔσται παρὰ τὴν Ἀχερουσίαν ῥηγμῖνα καὶ ἀκτὴν ἐπὶ πολὺ ἐστεναγμένος γάμος. Πολλῶν γάρ ἐν τοῖς ἐγκάτοις ταφῆσεται βρωθεὶς τοῖς πολυδοῦσι γνάθοις τῶν κητῶν, ἀναρίθμητος ὄχλος· οἱ δ' ἐπὶ ξένης ξένοι τῶν συγγενῶν χωρὶς τάφους ἀσπάζονται.

1) Cod. ὁ ναύπιλος, ita ut ipse accentus vitii indicium habeat.

2) Incipit Cod. fol. 47. rect.

3) Cod. πετρωθείης. Scholiastes videtur in textu legisse πετρουμένης.

4) Cod. κακώτατοι.

417 — 477. Τὸν μὲν γὰρ Ἡϊῶν Στρυμόνος Βι-
σαλτία¹. τὸν μὲν γὰρ Φοίνικα ἡ πόλις τῶν Θρακῶν Ἡϊῶν
τοῦ ποταμοῦ Στρυμόνος, ἔθρους τῶν Βισάλτων, τῶν Ἀψυν-
θίων καὶ τῶν Βιστόνων ἡ ἀστυγείτων ἄγχουρος, καὶ τῶν Ἡδω-
τῶν ἡ ἑγγύς, τὸν παιδοτρόφον τοῦ Ἀχιλλέως Φοίνικα τὸν
γέροντα καλῶνται, πρὸ τοῦ τὸ Τυμφορηστὸν θεάσασθαι ἀκρω-
τήριον· τὸν τῷ πατρὶ πολὺ μεμισημένον τῶν ἀνθρώπων, ὅστις
αὐτὸν ἐποίησεν τυφλόν, διατρέσας καὶ τρυπήσας τοὺς ὀφθαλ-
μούς, ὁπότεν εἰς νόθον κόλπην περιστερᾶς, ἥτοι τῆς Κλυτίας,
παλλακίδος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐκοιμήθη (sic). Τοὺς τρεῖς
δὲ λόρους², Κάλχαντα καὶ Ἰδομενέα καὶ Σθένελλον, θάψουσι
τοῦ Κερκάρου ὄρους ἑξοχαί, τουτέστιν ἡ Κολοφῶν, οὐ μα-
κρόθεν τοῦ Ἀλέντος ποταμοῦ· τὸν μὲν τοῦ Μολοσσοῦ καὶ
Κυπέως καὶ Κοῖτου Ἀπόλλωνος σκῆμνον Κάλχαντα, τῆς
Θηλείας σὺνδς πλανηθέντα τῶν τόκων, ὅταν εἰς τὴν τῶν ἀγρίων
συκῶν μάχην σοφὴν ἄξας τὸν ἀνταγωνιστὴν Μόψον, σφαλεῖς
ὑπνώσει τὸν πεπτρωμένον θάνατον. Τὸν δὲ τέταρτον τὸν κα-
λούμενον ἐκ τῶν ἀπογόνων τοῦ Διὸς, τὸν αὐτάδελφον τοῦ
Ὀδυσσεύς, τοῦ πεπλασμένως καλουμένου Αἰθωνος, Ἰδομε-
νέα³. Τρίτον δὲ τὸν Σθένελλον τὸν υἱὸν τοῦ Καπανέως, τὸν
τὰ τεῖχη τῶν Θηβῶν ποτε τῇ ἰσχυρᾷ δικέλλῃ σκέψαντα, ὄν-
τινα ὁ Γοργυλάτης καὶ Βουλαῖος καὶ Μυλεὺς Ζεὺς ἀνείλε,
τῇ τοὺς ἀσεβεῖς ἐλαυνούσῃ μάστιγι, ἥτοι τῷ κεραυνῷ, συν-
θλάσας τὴν κεφαλὴν· ὁπηνίκα τοὺς ἀδελφούς, Ἐτεοκλέα καὶ
Πολυνείκην, τοῦ ἰδίου πατρὸς Οἰδίποδος, αἱ τῆς Νυκτὸς
θυγατέρες Μοῖραι πρὸς πόθον καὶ ἔρωτα τοῦ ἑαυτοὺς ἀπο-
κτεῖναι ὤπλισαν⁴. Δύο δὲ οἱ τοῦ Ἀπόλλωνος κύνες, καθὸ
μάντις, ὁ Ἀμφίλοχος καὶ ὁ Μόψος, παρὰ ταῖς ἐκβολαῖς τῶν
φείδρων τοῦ Πυράμου πολεμήσαντες τὴν ἐσχάτην μάχην, ταῖς
ὑφ' ἑαυτῶν σφαγαῖς ἀνῆρέθησαν, ὑπὸ ταῖς πτέραις τῶν πόρ-
γων τῆς Παμφυλίας πόλεως. Ὑψηλὸς δὲ παραθαλάσσιος
πύργος ἐν τῷ μεταξὺ τῆς Μεγαρείας τῶν ἀγνῶν θυμάτων⁵
οἰκοδομηθήσεται, ὅπως μὴ βλέπωσι, μηδὲ τῶν κατωτέρων
καὶ ἐν Αἰδοῦ τὰς ἔδρας εἰσδύντες, τοὺς ἀλλήλων τάφους τῷ
φόνῳ μιανθέντας. Οἱ πέντε δέ, Τεύκρος, Ἀγαπήνωρ, Ἀκά-
μας, Πράξανδρος, Κηφεύς, εἰς τὴν Σφήκειαν καὶ Κεραστιαν,
ἥτοι τὴν Κύπρον, καὶ τὴν Σάτραχον πελάσαντες καὶ παραγε-

1) Cod. in margine: περὶ Φοίνικος. 2) In margine: περὶ Ἰδομένεως.

3) Cod. Ἰδομένεως. 4) Cod. ὤπλισε. 5) Fortasse μνημάτων.

νόημοι, τὴν τε γῆν τοῦ Ὑλάτου ἦτοι Ἀπόλλωνος, τὴν Ἀφροδίτην παροικήσουσι, τὴν ἐν Ζηρυνθίᾳ τιμωμένην. Ὁ μὲν Τεῦκρος ὁ ἐμὸς συγγενής, τὸ τοῦ πῶλον, ἦτοι Τελαμῶνος¹, νόθον γέννημα, ἡ τῶν συγγενῶν βλάβη, ταῖς τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος μομφαῖς καὶ ὕβρεσιν ἐξελαθήσεται² τοῦ διφρυοῦς Κέκροπος τῶν σπηλαιῶν, ἦτοι τῆς Σαλαμῖνος, καὶ τῶν ὕδατων τοῦ Βωκάρου ποταμοῦ, ὡς τοῦ ὁμογαστρίου φονεὺς Αἴαντος, τοῦ τὴν μανίαν τὴν πολεμικὴν ἐν ταῖς ποίμναις ἐκχέαντος· ὄντινα τοῦ ὠμοφάγου λέοντος ἡ δορὰ τῇ σιδήρῳ τρωτὸν οὐκ ἐποίησεν ἐν τῇ μάχῃ, μίαν πρὸς τὸν Αἰδῶν καὶ τοὺς θνητοὺς κεκτημένον ὁδόν, ἦν ἡ Σκυδικὴ φαρέτρα ἐκρυνῆεν³, ὀπηνίκα κατακαίων θύματα ὁ λέων, ἦτοι Ἡρακλῆς, τῷ Αἰτ, τῷ ἰδίῳ πατρί, ἔλεγε τὰς εὐπροςδέκτους εὐχὰς καὶ παρακλήσεις, τὸν σκύμνον, ἦτοι τὸ βρέφος, Αἴαντα, τοῦ φίλου καὶ τοῦ ἐρωμένου Τελαμῶνος παρὰ ταῖς ἀγκάλαις πῆλας καὶ τιναῖας. Οὐ γάρ τι πείσει τὸν πατέρα, ὡς ὁ διαπυρρος καὶ χαλεπὸς πρηστὴρ τῆς μάχης, οὐδέποτε εἰς φυγὴν τραπεῖς, ὁ βαρύνφρων καὶ ἰσχυρόφρων ταῦρος Αἴας, τῷ τοῦ πολεμικωτάτου τῶν ξένων δώρῳ ἐπληξεν κατὰ τὸ σπλάγχνον, μάτην (sic) κυβιστήσας⁴ καὶ πηδήσας χαλεπὸν πῆδημα πρὸς αὐτοῦ τοῦ γοῦ ξίφους σφαγῆς. Ἐλάνει δὲ τῆς πατρίδος πόρῳ τὸν τοῦ Τραμβήλου ἀδελφοῦ δημοπάτριον Τεῦκρον, ὅντινα ἡ συγγενὴς Ἡσιόνη ἐκ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος γεννᾷ, δοθεῖσα ἀπαρχὴ τοῦ πολέμου τῷ καταστρέφοντι τοὺς πύργους τῆς Τρωάδος· ἦντινα δὴ ποτε ἐν ταῖς ῥητορείαις τῶν δημοτῶν, ἦτοι τοῦ πλήθους, σταθεὶς ὁ Φωωδάμας ῥήτωρ, ὁ τὰς τρεῖς θυματέρως σπείρας· τῷ φοβερῷ κυνί, ἦτοι τῷ κῆτει, ποικίλην (sic) τραφὴν διηγείρεν ἀποστεῖλαι καὶ παραδοῦναι, τῷ πᾶσαν τὴν γῆν τῷ ὕδατι τῆς θαλάσσης πηλοποιούντι, ὅταν ἐκ στόματος ἐρεούγηται τοῦ κλύδωνος τῇ ἀφοδρᾷ ἱρικυμία σαλευῶν πᾶν ἔδαφος. Ὁ δὲ κύων ἀντὶ ὀρνέου θαλαττίου σκρῆπτον, ἦτοι τὸν Ἡρακλέα, τῷ λαίμῳ σπασάμενος, τῷ Νῆρῳ τῆς κακῆς ὠδίνος, ἦτοι τοῦ ἐμμένου, τὸ βάρος ἐκλαυσε, χρηζὼν ἐπερωτῆσαι τῶν συμφορῶν καὶ βλαβῶν συμβούλιαν.

1) Incipit Cod. fol. 47. vers.

2) Cod. ἐξελαθήσεται.

3) In margine: πῶς ἀποθνήσκει ὁ Αἴας.

4) Fortasse κατακυβιστήσας.

478 — 493. Ὁ Ἀγαπήνωρ¹ δέ, ὁ ἀγρότης καὶ χειρσαῖος καὶ αὐτόδαίτος, δεύτερος τὴν νῆσον Κύπρον παραγεγόμενος, ὁ ἐκ τῶν ἀπογόνων τῆς δρυῖς, τῶν εἰς λύκους μεταμορφωθέντων, τῶν κρεανομησάντων τὸν Νύκτιμον, τῶν πρὸ τῆς σελήνης τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ παραγεγόμενης, δρυῖνων σιτίων τροφήν τῇ σποδῷ κατὰ τὸν ἄκρον χειμῶνα τοῦ πυρὸς θερμανάντων, χαλκοῦ εὗρεσιν ὀρύξει, καὶ τὸν ἐκ λάκκου ἐπισπασεται², τῇ δικέλλῃ πᾶν τὸ ὄρυγμα μεταζητῶν καὶ διερευνῶν. Οὕτως τὸν πατέρα Ἀγκαῖον ἀπέκτεινεν ὁ δῆξ δόδους τοῦ χοῖρου, ἐν ταῖς περιφερείαις τοῦ βουβῶνος θραύσας τὸ σῶμα· ἔγνω δὲ ὁ ταλαίπωρος σὺν τῷ κακῷ τραύματι μαθὼν τὸ ἔπος· ὥς πολλὰ ἐν μέσῳ κυλίζει ἢ πάντων τῶν ἀνθρώπων μήτηρ Μοῖρα τοῦ χεῖλους καὶ τῶν ἐκ ποτηρίων πομάτων. Αὐτὸς δὲ ὁ δόδους, περιφραστικῶς ὁ χοῖρος· τῷ λευκῷ περιλευκαινόμενος ἀφρῶ, πεπτωκὼς τὸν ἀποκτείναντα³ τρώσας ἀνιάτως κατὰ τὸ ἄκρον σφυρὸν τοῦ πολεμικοῦ Ἀγκαῖου.

494 — 534. Τρίτος δὲ Ἀκάμας⁴, ὁ υἱὸς τοῦ Γίγαντος Θησέως, τοῦ ἐκ τῆς κοίλης πέτρας τὰ ὄπλα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἰγέως ἀψαμένον καὶ λαβόντος, ὄντινὰ ποτα εἰς κοίτην λαθραίαν αὐτοπροαίρετος ἢ ἐκ τῆς Ἰδης ἔλαφος, ἀλληγορικῶς δὲ ἡ Λαοδίκη· ἥτις ζῶσα εἰς τὸν Αἰδην καταβαίνουσα, παραγενήσεται, τοῖς θρήνοις ἐκτακεῖσα καὶ ἐκλιπούσα ἡ μήτηρ τοῦ Μουνίτου· ὅντινα δῆποτε ἐν ἀγρῷ ἀναστρεφόμενον τῆς Θράκης ὄφης ἀποκτενεῖ τὴν πτέρναν τῷ ἀγρῷ βέλει πλήξας, ὅταν αἰχμάλωτος ἡ Αἶδρα, ἡ τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀκάμαντος Θησέως μήτηρ, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ πατρὸς Ἀκάμαντος τὸν ἐν κρυφῇ τεθραμμένον νεωστὶ γεγεννημένον σκύμνον, ἥτοι τὸν Μούνιτον, βάλῃ· ἥτινι μόνη τῇ Αἶδρᾳ τὸν δουλικὸν ζυγὸν οἱ τῆς Ἀττικῆς λύκοι Διόσκουροι, Πράξανδρος καὶ Κηφεύς (sic), περιέδηκαν, ἀντὶ τῆς ἀρπαγείσης ὀρμητικῆς καὶ Μαινάδος Ἑλένης ποιήν. Ὠντικῶν τοῦ λεπύρου τοῦ ὠοῦ τὸ περιφερὲς διχοτόμημα τὴν κεφαλὴν σκεπάσει, σωτήριον φύλαγμα⁵ τοῦ φονικοῦ δόρατος. Τὰ δὲ λοιπὰ τῆς Ἀττικῆς ἢ ἐκ τῶν σκολήκων βεβρωμένη ἀσάλευτος σφραγὶς τῶν οἰκῶν τηρήσει, θαῦμα ἐγγχωρίοις μέγα· ὅτινα δὲ ἔργα πρὸς τὰς τῶν ἀστέρων κλίμακας καὶ ἀναβάσεις τὸν

1) In margine: περὶ Ἀγαπήνωρος.

2) Deest βῶλον. 3) Adde ἔκτεινε.

4) In margine: περὶ Ἀκάμαντος. 5) Incipit Cod. fol. 48. rect.

δρόμον στήσει τοῖς θυσὶν ἡμιθνήτοις καὶ ἡμιθέοις, κατ' ἐπω-
 νυμίαν Λαπεροῖσις. Οὕστινας, ὦ Ζεῦ, μὴ ὤφελές ποτε εἰς
 τὴν ἐμὴν πατρίδα βοηθοὺς ἀποστεῖλαι τῇ δις αργάγῳ, τῇ
 δις ἀρπαγείῃ κρεκί, τῇ κακονύμφῳ· μηδὲ τὰς ἐπιτερω-
 μένας ναῦς εὐτρεπίσαντες ἀπὸ τῆς ἀκρας πρύμνης γυμνὸν
 ταχὺν πόδα¹ εἰς τὴν τῶν Βεβρύκων καὶ Τρώων ἔξοδον ῥί-
 ψειαν· μηδὲ οἱ τούτων τῶν λεόντων, ἦγον τῶν Διοσκουράων,
 ἰσχυρότεροι, Ἰδας καὶ Λυγκεύς, οἱ κατὰ τὴν δύναμιν ἀσύγ-
 κριτοι, οὕστινας ὁ Ἄρης ἐπόθησε, καὶ ἡ ἔνδοξος Ἐννώ, καὶ
 ἡ Τριτογένεια θεά, καὶ Βοαρμία καὶ Λογγᾶτις καὶ Ὀμολαῖς
 τῇ μάχῃ (sic). Οὐκ ἂν ἄτινα οἱ χειροτέχναι δύο ἐργάται,
 ὁ Δρύμας, ἦγον Ἀπόλλων, καὶ ὁ Πρόφαντος, ἦγον ὁ Πο-
 σειδῶν, ὁ τῆς Κρώμνης χώρας βασιλεὺς, ὠκοδόμησαν τῷ ψευ-
 δωμότῃ Λαομέδοντι βασιλεῖ, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διήρκεσε τοῖς
 πορθηταῖς λύκοις, ἦγον τῷ Ἰδᾷ καὶ τῷ Λυγκεῖ, ὑπομείναι
 τὴν βαρεῖαν καὶ ἀφανιστικὴν προσβολήν, καίπερ πρὸ τῶν
 πυργῶν τὸν Καναστραῖον τὸν μέγαν ἐπιχώριον ἔκτορα γίγα-
 ντας, κατὰ τῶν πολεμίων μέγαν μοχλόν, ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶ-
 ταν προθυμούμενον τῇ εὐστόχῳ βολῇ πληῆξαι τὸν ὀλετήρα τῶν
 ποιμνίων, ἦτοι τῶν Ἑλλήνων, Πρωτεσίλαον. Ὅτου δήποτε ὁ
 Θερμὸς καὶ Θρασὺς κίρκος ἐγκαινέσει τὸ δόρυ, πῆδημα
 ταχὺν βαλῶν, Ἑλλήνων πολλῶν κράτιστος· ὥτινί ποτε κατα-
 σκευάζει τοὺς τάφους ἢ ἀκτὴ τοῦ Δολόγῳν ἔθρους ἀποθα-
 νόσι ηὐτρεπισμένους², καὶ ἡ Μαξουσία, τὸ ἀκρωτή-
 ριον, ἡ προέχουσα τοῦ χερσαίου κέρατος, τῆς Χερδονήσου.

585 — 583. Ἄλλ' ἔστι γάρ τις, ἔστι καὶ παρ' ἑλ-
 πίδα ἡμῖν ἀρωγός· ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἡμῖν καὶ παρ' ἑλπίδα
 βοηθός ὁ πρῶτος θεὸς ὁ Δρύμνιος, ὁ Προμηθεύς (sic), ὁ
 Αἰθλοψ, ὁ Γυράπιος, Ζεὺς· ὅστις, ὅταν πλανήτην καὶ ἄρ-
 παγα καὶ βλαπτικὸν καὶ καταβροχτήρα πικρὸν Ἀλέξανδρον
 δέξωται ἐν ταῖς οἰκοῖς οἱ περὶ τὸν Ἰδαν καὶ Διοσκουροί, ἐν τῇ
 εὐωχίᾳ, καὶ τῇ κομιδῇ τῶν καρπῶν, ταῖς σπονδαῖς ἐξιλεῶν-
 ται τὸν μὴ στέρξαντα Κράγον, ἦτοι τὸν Δία, οἱ χαλεπὰ καὶ
 μισητὰ παθεῖν μέλλοντες, θήσει βαρὺν θόρυβον ἐν ταῖς σπν-
 τυχίαις μέσαις. Καὶ πρῶτα μὲν ταῖς λόγοις ἀλλήλους ἀργί-
 λως βρύξουσιν, ταῖς λοιδορίαις καὶ ὕβρεσι τετραχυσμένοι³.

1) Cod. conjunctim, τεχύνποδα.

2) Scholiastes interpretatus est lectionem εὐπρεπεῖς.

3) Cod. τετραχυμένοι.

δεύτερον δὲ πολεμήσουσιν οἱ αὐτανέψιοι Τυνδάρεως υἱοὶ καὶ Ἀφარέως τῶν ἀδελφῶν ταῖς ἀνεψιαῖς, ἦτοι ταῖς τοῦ Θεῖου Λευκίππου θυγατρῶσιν ὕρμισιν, τουτέστι Φοῖβη καὶ Ἰλαίρα, βοηθῆσαι τοὺς βιαίους καὶ κλωπιμαίους καὶ ἀρπακτικούς τῶν συγγενῶν γάμους αἰτοῦντες. Ἦτις (sic) δὴ πολλὰ βέλη ὁ ποταμὸς Κνηκείων ταῖς τόλμαις τῶν ἀετῶν ῥιπνέτω, ἦτοι τῶν περὶ τὸν Ἴδαν καὶ Λυγκέα καὶ Διοσκούρους, θεάσεται, ἄπιστα καὶ θαυμαστά τοῖς Μεσσηνιακοῖς ἀκούειν. Φηραὶ γὰρ πέλις τῆς Μεσσηνιακῆς, ἀφ' ἧς οἱ περὶ Ἴδαν καὶ Λυγκέα. Ὁ μὲν Ἴδας τῷ ἀπὸ κρανεῖας δόρατι ὑπὸ τὸ κοῖλον στέλεχος τῆς βαθείας δρυὸς τρώσας τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον¹ λέοντα τὸν Κάστορα, τῷ ταύρῳ, ἦτοι τῷ Ἰδῷ, συμβαλόντα πόλεμον, διαφθερεῖ. Ὁ δὲ Πολυδεύκης τῷ ὀλοσιδῆρῳ τὰ πλεονὰ τοῦ βοός², ἦτοι τοῦ Λυγκέως, κλινεῖ πρὸς τὴν γῆν· ἐπὶ δὲ τῷ Πολυδεύκῃ δευτέρῳ πληγὴν ὁ καταπληκτικὸς κριὸς, τουτέστιν ὁ Ἴδας, βαλεῖ, στήλην ῥίψας ἐκ τῶν Ἀμυκλαίων τάφων. Ὁμοῦ δὲ ὁ τε χαλκὸς καὶ αἱ βολαὶ τῶν κεραυνῶν ταύρους, ἦτοι τοὺς Τυνδαρίδας καὶ Ἀφαρητιάδας, κατακόψουσιν· ὧντινων τοῦ ἑνὸς τὴν δύναμιν οὐδ' ὁ Σκισσῆς καὶ Ὅρχιεύς Τελφούσιος Ἀπόλλων ἐμύμφατο ἐν ταῖς μάχαις, ἀλλ' ἐθαύμασε κυκλώσας καὶ ... μίσας³ τὸ τόξον. Καὶ τοὺς μὲν ὁ Ἄιδης, τοὺς δὲ αἱ ἐκ τοῦ Ὀλύμπου πλάκες, ἦτοι οἱ κερανοὶ (leg. οὐρανοὶ), παρὰ μίαν ἡμέραν⁴ αἰεὶ δεξιῶσονται πρὸς ξένους, φιλαδέλφους, ἀθανάτους τε καὶ θνητούς. Καὶ τούτων μὲν ἡμῖν ὁ θεὸς τὸ δόρυ κοιμήσει, μικρὰν τι μηχανήματα ἐν τοῖς κακοῖς χαριζόμενος· τῶν δὲ λοιπῶν Ἑλλήνων ἀπαρτοπέλαστον καὶ πολὺν τῇ χειρὶ κινήσει νέφος, ὧντινων οὐδὲ ὁ τῆς Ροιούς υἱὸς ἕως (sic) κοιμίζων τὴν δύναμιν κατάσχη τὸν ἐνναετῆ χρόνον ἐν τῇ νήσῳ μένειν προτροπεύμενος, ταῖς θεοπροπταῖς πεισθέντας· τρεφὴν δὲ ἄφθονον καὶ πολλὰν πᾶσι λέγων παρέξειν τὰς τρεῖς θυγατέρας τῆς τε Οἰνῶ καὶ Σπερμῶ καὶ τῇ Ἐλαΐδῃ, ὅπόσοι τὴν ἐξοχὴν τοῦ Κυνθίου ὄρους μένοντες διατρέβουσιν ἐγγὺς τοῦ Ἰωποῦ ποταμοῦ, τοῦ τὸ Αἰγύπτειον τοῦ Νείλου ἔλκοντος πόμα. Ἄστινας δὲ ὁ Ἡρόβλαστος καὶ Θρασύς Διώνυσος ἐδίδαξε τῆς Δημητριακῆς τρο-

1) Corrige τὸν ἕνα τῶν δύο. Auctor paraphraseos scripserat: τὸν αὐτῶν (sive ἐκ) β. quam compendiosam scripturam librarius noster non eo, quo debuit, modo intellexit.

2) Deest ἀναρρήξας.

3) Syllaba deest.

4) Cod. μιᾶ ἡμέρῃ.

φῆς κατασκευαστρίας, οἶνόν τε ἐξεργάζεσθαι καὶ τὸ ἀλειφόμενον ἔλαιον, τὰς οἰνοτρόπους τοῦ Ζάρηκός τε ἀπογόνους φάβας ὄρνιθας. Αἰτινες καὶ τοῦ στρατοῦ τὴν ἰσχυρὰν βούπειναν τῶν ξένων κυνῶν καταπονοῦσαν ἰάσσονται, παραγενόμεναί ποτε εἰς τὸ κοιμητήριον τῆς Θυγατρὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἄρεος¹ Σιδῶνος, ἦγον τὸ Ῥοῖτειον.

584—609. Καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι χαλκῶν πάλαι στρόμβων ἐπιρῆοιζοῦσι γηραιαὶ κόραι· καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι καὶ κλώσμασι τῶν χαλκῶν ἀτράκτων ἐπινῆθουσι αἱ παλαιαὶ κόραι, ἧτοι αἱ Μοῖραι· ὁ Κηφεὺς δὲ καὶ ὁ Πράξανδρος οὐ νανκληρίας λαῶν βασιλεῖς, ἀλλ' ἀκατονόμαστοι γενεταί, πέντε καὶ τέσσαρες² εἰς τὴν γῆν παραγενήσονται τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης, τῆς βασιλείσης τῶν Γόλων· ὧν ὁ μὲν Πράξανδρος Λακίωνων πλῆθος ἄγων ἀπὸ τῆς Θεράπνης πόλεως· ὁ δὲ ἕτερος, ἦγον ὁ Κηφεὺς, ἀπὸ τῆς πόλεως Ὠλένης, καὶ τῆς φυλῆς³ τῶν Βουραίων καὶ Ἀχαιῶν τοῦ στρατοῦ ἡγεμῶν.

Ὁ δὲ Διομήδης παρὰ τὴν παγκληρίαν τῶν Δανυτῶν, τὸ Ἰταλικὸν ἔθνος, τὴν Ἀργυρίππαν πόλιν, τοντέστι τὸ Ἄργος τὸ Ἰππειον⁴, οἰκοδομήσει, πικρὰν καὶ χαλεπὴν τὴν οἰωνόμικτον τῶν φίλων μοῖραν ἐπτερωμένην θεασάμενος· οὔτινες τὴν θαλασσίαν διατριβὴν ἐπαινέσουσι καὶ ποθήσουσι, ἁλιέων δίκην, κύκνοις εὐοφθάλμοις τὸ σῶμα δμοιωθέντες, τοῖς χεῖλεσι δὲ ἀγρεύοντες τὰ ἔκγονα τῶν ἰχθύων, τὴν ἐπώνυμον νησίδα τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχοντος Διομήδους κατοικήσουσι, θεάτρῳ εὐοικῦϊαν⁵, πρὸς ἡμικυκλίῳ τῷ ὑψηλῷ ἀγνιάς ποιήσαντες ταῖς ἀσφαλεσί κατατομαῖς ἄλλεπαλλήλους νεοσισίας, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι. Ὁμοῦ δὲ εἰς τὴν ἄγραν καὶ εἰς τὴν τῆς κοίτης νάπην, ἧτοι ἐξοχὴν, ἐν νυκτὶ γένωνται, πάντα φεύγοντες ἀνθρώπων βάρβαρον ὄχλον· ἐν δὲ Ἑλληνικοῖς ἱματίοις τῶν κόλπων ἐπαύλεις τὰς εἰδισμένας ζητοῦντες, καὶ σταλόγματα κυκεῶνων καὶ ἀπὸ χειρῶν καὶ ἀπὸ τροφῆς κλάσματα ἄρτων λήψονται, προσχωλῆς ἀσήμεως φθεγγόμενοι, τῆς πάλαι διαίτης οἱ ταλαίπωροι μεμνημένοι.

1) Cod. ἄρεος.

2) Librarius iterum male intellexit literas ε καὶ δ'.

3) Scholiastes legisse videtur δήμου τε Βουραίουσαν.

4) Cod. Ἰππειον.

5) Legit θεατρόμορφον.

610 — 641. Τῆς Τροϊζηνίας δέ, ἥτοι τῆς Ἀφροδίτης, τὸ τραῦμα· τῆς τε ἐκ τόπου εἰς τόπον φοιτήσεως καὶ πλάνης, καὶ τῶν κακῶν βλαβῶν ἔσται τῷ Διομήδεϊ αἴτιον, ὅταν ἡ Θρασεῖα πόρνη καὶ ἀναιδὴς πρὸς κοίτας Ἰππολῖτον ἐκμανῇ Αἰγιάλεια. Ὁ γὰρ δὲ αὐτὸν τῆς Ὀπλοσμίας, ἥτοι τῆς Ἀθηνᾶς, τοῦ Θανάτου ἐκσώσει, ταῖς σφαγαῖς ὄντα ἐτοιμόν. Ἐπὶ κολοσσοῦ δὲ βεβηκὼς ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν Ἰταλῶν σταθεῖς, στηρίξει τὰ σκέλη ἐπὶ λίθων τοῦ τειχοποιοῦ τῶν ἑδαφῶν τοῦ Ἀμοιβέως, ἥτοι τοῦ Ποσειδῶνος, τὸν ἐξισωτὴν τῆς νεῶς ἐκβαλὼν λίθον. Τῇ κρίσει δὲ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλαίνου βλαβεῖς καὶ ἀδικηθεῖς, περὶ τὰς γᾶς (sic) εὐχὰς ἀληθεῖς καὶ ἀρὰς βαλεῖ, τῆς Δήμητρος μηδέποτε ἀναβῆναι καὶ ἀναδοῦναι καὶ ἀναβλαστῆσαι Δημητριακὸν καρπὸν, τὰς ἀρόσεις ἐπιμελομένου τῷ ὑετῷ τοῦ Διός, ἂν μὴ τις αὐτοῦ τῶν Αἰτωλῶν ῥίζαν ἀποσπάσας τὴν χέρσον ἐργάσεται, τοῖς βουσὶ τοὺς αἰλάκας διατεμὼν καὶ διακόψας. Ταῖς ἀκινήτοις δὲ στήλαις κατὰ τὸ ἑδαφος κρατῆσει καὶ σαλεύσει ὁ Λαῦνος, ὃς οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐκ βίας καὶ δυνάμεως ὀλίγον μετακινήσας καυχῆσεται. Ὅντως γὰρ ἄνευ πτερῶν αὐταὶ αἱ στήλαι παλιμπόρευτοι¹ πρὸς τὴν βάσιν γενήσονται, τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ μὴ ἔχοντα (sic) πόδας τοῖς ἵχνεσι διακοπεῖσθαι. Θεὸς δὲ παρὰ πολλοῖς ὁ Διομήδης ὑψηλὸς φημισθήσεται, ὅπουσιν παρὰ τὸ Ἴους, ἥγουν τὸ Ἴονιον πέλαγος, ἧ τὸν κόλπον, οἰκοῦσι τὴν γῆν, τὸν φθείροντα τοὺς Φαίακας δράκοντα ἀποκτείνας.

Οἱ δὲ Βοιωτοὶ² τὰς περικλύστους καὶ ὑφάλους πέτρας καὶ Γυμνασίας νήσους τῆς Τυρσηνίας, δερματίνους χιτῶνας ἐνδεδυμένοι, καρκίνων δίκην πεπλωκότες, ἄνευ χλαίνης καὶ ἄνευ ἱματίου κακοπαθήσουσιν ἀνυπόδετοι τὸν βίον, τριασαῖς διπλόκοις σφενδόναῖς καθωπλισμένοι. Ὡντινων αἱ μητέρες τὴν ἑκαθεν καὶ πόρρωθεν βόλου³ τέχνην ἄνευ τροφῆς διδάξουσιν τὰς νηπίους γονάς, τρυφεύει τὰ τέκνα. Οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν γαστρεται τῷ στόματι τροφήν, πρὶν ἂν κρατήσῃ τῷ εὐστόχῳ λίθῳ, ἥτοι τῇ εὐστοχίᾳ, τὸν πλαστὸν ἄρτον ὑπὲρ τῆς ὑποπλάτου βάσεως σημεῖον κείμενον τοῦ σκοποῦ.

642 — 665. Καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμβατήσονται λεπράς· καὶ οὗτοι μὲν τὰς ἀκτὰς τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης

1) Incipit Cod. fol. 49. rect.

2) In margine: περὶ Βοιωτῶν.

3) Cod. βάλλου.

βεβρωμένας, τὰς τοὺς Ἰβήρους τρεφούσας ἐγγὺς τῆς Ταρτησοῦ πύλης, ἥτοι τῆς ἐπὶ τῶν Γαδείρων νήσου, ἐμβατεύουσιν καὶ παραγενήσονται, τῆς παλαιᾶς πόλεως τῶν Βοιωτῶν Ἀργῆς γεννήματα, τῶν Τεμνίκων οἱ πρώταρχοι· τὴν Γραῖαν πόλιν τῶν Βοιωτῶν, ἥτοι τὴν Τάναγραν, ποθοῦντες, καὶ τῆς Λεοντάργης πόλεως ἐξοχὰς· καὶ τὴν Σκῶλον πόλιν, καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ Ὀρχηστοῦ, καὶ τὸ ρεῦμα τοῦ Θερμῶδοντος ποταμοῦ, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ Ὑψάρου ποταμοῦ.

Τοὺς δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσεᾶ περὶ τε τὴν Σύρτιν καὶ τὰς Λιβυτικὰς πλάκας, περιφραστικῶς δὲ τὴν Λιβύην, καὶ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Τυρσητικοῦ τὴν συνδρομήν, ἐκ μεταξὺ τοῦ Τυρσητικοῦ καὶ τοῦ Ἀδριαντικοῦ πελάγους, καὶ τοὺς σκοπέλους τοὺς ναυτιλοφόρους τῆς μιξόθηρος Σκύλλας, τῆς προαποθανούσης ἐκ τῶν χειρῶν Μηκιστέως, ἤγουν τοῦ Ἡρακλέους, τοῦ τὴν δορὰν τοῦ λέοντος πέπλον ἔχοντος, τοῦ σκάψαντος τὰς κόπρους τῶν Αὔγειον βοῶν, τοῦ ἀγαγόντος τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνης, τοὺς τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τῶν ἐκ τῶν Ἀργυιῶν γεγεννημένων Σειρήνων ἀηδόνων πλανηθέντας, ὧμοις ἐσθιομένους ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος, ὁ πάντας ὑποδέχόμενος Αἰδὴς ἀγρεύσει, βλάβαις καὶ τιμωρίαις παντοίαις διεσπαραγμένους, ἕνα τῶν φθαρέντων φίλων καταλιπὼν ἄγγελον, τὸν δελφῖνος τύπον ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἔχοντα Ὀδυσσεᾶ, τὸν κλέπτην τῆς Φοινίκης Θεᾶς Ἀθηνᾶς. Ὅστις θεάσεται μὲν τοῦ μονοφάλμου χάρωνος, ἥτοι τοῦ Κύκλωπος, τὰς στέγας καὶ τὰς οἰκίας, οἶνον ἔκπωμα τῷ κρεωφάγῳ ταῖς χερσὶ προτείνων τὸν ἐπιδείπνιον πότον. Θεάσεται δὲ τοὺς καταλοιπούς τῶν Λαιστρυγόνων ἐκ τῶν τοξευμάτων τοῦ τὰς θανατηφόρους Μοίρας ἀμυνομένου καὶ παλαίσαντος τὸν Αἰά, Πευκέως Ἡρακλέος. Οἵτινες πάντα συντρίψαντες τῇ εὐτόρῳ σκάφῃ, τῷ περιφερεῖ λιμένι, τῇ σχοίνῳ περονήσουσι καὶ διαπλέξουσιν ἰχθύων ἄγρην κακὴν, ἥτοι τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσεᾶ.

666 — 819. Ἄλλος δὲ ἐπὶ ἄλλῳ κάματος δυσφόρητος καὶ ταλαιπώρος μενεῖ τῷ Ὀδυσσεῖ, τοῦ ἐμπροσθεν αἰεὶ χαλεπώτερος καὶ ὀλεθριώτερος. Ποία ἴλιγξ τοῦ θαλαττίου ὕδατος οὐ γεύσεται καὶ εὐαγγελήσεται τῶν νεκρῶν; ποῖος δὲ τιμωρητικὸς δαίμων, ἐξ ἀνθρώπου καὶ κυνὸς μεμιγμένη κύν; τίς οὐκ ἀηδὼν στείρα καὶ παρθένος Σειρὴν¹ Κενταυροκτόνος, Αἰτωλὴς ἢ Κουρήτις, τῷ ποικίλῳ μέλει πείθει τακῆναι ἢ

1) Cod. Σειρην.

ισχνωθῆναι τὰς σάρκας ἀγεύστου τροφῆς; Ποίαν δὲ εἰς
 θηρία μεταπλάττουσαν τοὺς ἀνθρώπους Κίρκην οὐ θεάσεται,
 τὴν δράκαιναν τὴν μιγνύουσαν τῷ ἀλεύρῳ τὰ φάρμακα ποι-
 κίλα, καὶ συμφορὰν θηριόμορφον; οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσεά,
 δυσθάνατοι στενάζοντες τὴν βλάβην, ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοί-
 ταις τὰ τῶν σταφυλῶν καὶ ροιῶν ἐνδοθεν ὄντα σπέρματα, τῇ
 ἐκ οἴτου τροφῇ συμμεμιγμένα, καὶ τῶν σταφυλῶν λέπτυσ-
 φάγονται. Ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ὀδυσσεά τῆς βλάβης ἡ ῥίζα σαώ-
 σαι, καὶ ὁ Ἑρμῆς ἀναφανεῖς ὁ Νωννακριάτης¹ καὶ τρικέφαλος
 καὶ φαιδρὸς θεός. Παραγενήσεται δὲ εἰς τὸ σκοτεινὸν καὶ
 λεῖον πεδῖον τῶν νεκρῶν, καὶ τὸν γέροντα καὶ μάντιν Τειρε-
 σίαν ζητήσῃ, τὸν τῶν γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν τὰς συνουσίας
 ἐπιστάμενον. Ταῖς ψυχαῖς θερμὸν αἷμα τῷ βόθρῳ σπείσας
 καὶ ῥάνας, καὶ τοῦ ξίφους τὴν προσβολὴν πῆλας καὶ σείσας,
 τοῖς ὑποταρταρίοις φόβον, ἀκούσει ἐκείθεν² ἀσθενοῦς καὶ
 λεπτοῦ λάρυγγος ἀποφθέγματος. Ἐκεῖ τῶν Γιγάντων νῆσος
 καὶ πέριξ θάλασσα, καὶ τὸ τοῦ ἀγρίου Τυφῶνος δέμας,
 τῷ βρασμῷ ζέουσα δέχεται τὸν Ὀδυσσεά ἐν πλοῖον ἔχοντα.
 Ἐν ἡ νήσῳ τὸ τῶν πιθήκων δύσμορφον τοσοῦτον γένος ὁ τῶν
 ἀφθάρτων καὶ ἀθανάτων Ζεὺς βασιλεύς, ³ ὀνειδισμόν καὶ
 γέλωτα κατώκισεν, οὔτινες πόλεμον διήγειραν τοῖς ἀπογόνους
 τοῦ Κρόνου. Τοῦ κυβερνήτου δὲ τοῦ Βαίου τὸν τάφον παρ-
 ἀλλάξας, ἤτοι τὴν Σικελίαν, καὶ τῶν Κιμμερίων ἐθνῶν τὰς
 ἐπαύλεις, καὶ τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην τοῦ Ἄιδου τοῖς ρεύμα-
 σιν ὀγκοῦσαν καὶ κυμαίνουσαν τοῦ οἴδατος καὶ κύματος τὴν
 ρεῦσιν· καὶ τὴν Ὀσσαν τὸ ὄρος, καὶ τοῦ λέοντος, ἤτοι τοῦ
 Ἡρακλέους, τὰς χωστὰς ὁδοὺς τῶν βοῶν, καὶ τὸ ἄλσος τῆς
 Ὀρειμοῦς, ἡγουν τῆς Περσεφόνης, τῆς τοῦ Ἄιδου κόρης· τό-
 τε πυριφλεγὲς ρεῦμα, τουτέστι τὸν Πυριφλεγέδοντα τὸν πο-
 ταμόν, ὅπου ὁ δυσξόδευτος Πολυδέγμων, ἤτοι τὸ ὄρος τῆς
 Ἰταλίας, ἐκτείνει πρὸς τὸν αἰθέρα τὴν κορυφὴν· ἐξ οὗ τὰ
 παντοῖα νάματα καὶ ρεύματα, πᾶσαι τῶν ἐσωτάτων αἱ πηγαὶ
 κατὰ τὴν Ἰταλικὴν γῆν ἔλκονται καὶ φέρονται. Καταλιπὼν
 δὲ τοῦ Ἀθηαῖωνος, ὄρους τῆς Ἰταλίας, ἀκρώρειαν, καὶ τὴν
 Ἄορον λίμνην, τὴν δίκην δεσμοῦ περιεσφιγμένην, καὶ ρεῦ-
 μα τοῦ Κωκυτοῦ ποταμοῦ ὑψωθὲν⁴ τῷ σκότῳ, τῆς μελαί-

1) Incipit Cod. fol. 49. vers. Cod. ὀνωνακριάτης.

2) Desunt verba περιφιδῶν ὅσα λεπτὴν.

3) Deest εἰς. 4) Cod. ὑψόθεν.

νης Στυγὸς τὸ νῆμα, ὅπου ὁ Ζεὺς τὰς τῶν ὀγκωμοσιῶν τοῖς ἀφθάρτοις θεοῖς καθέδρας κατασκεύασεν· καὶ τὰς σπονδὰς ἀπαντῶν τοῖς χρυσοῖς ποτηρίοις τὸ ὕδωρ, μέλλων τοὺς Γίγαντας καὶ τοὺς Τιτᾶνας διαπερᾶν, θήσει τῇ Περσεφόνῃ καὶ τῷ Ξενονέντῃ αὐτῆς δῶρον τὴν περικεφαλαίαν, τῇ κορυφῇ τοῦ κίονος ἐφαρμόσας. Ἀποκτενεῖ δὲ τὰς τρεῖς θνηγέρας τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θνηγατρὸς τῆς Τηθύος Ἀχελώου, τὰς ὁδὸς (sic) τῆς μελωδοῦ μητρὸς Τερψιχόρης ἀναμαζαμένας καὶ ἀνατυπούμενας¹, ταῖς αὐτοκτόνοις ῥιφαῖς ὑπὸ τῆς ἄκρας ἐξοχῆς πρὸς τὸ Τυρσηνικὸν κῆμα καὶ ρεῖμα δυπτούσας τοῖς περσείοις, ὅπου τὰ τῶν Μοιρῶν λῖνα, ἥγουν ἡ πεπρωμένη πικρὰ Μοῖρα ἄξει. Καὶ τὴν Παρθενόπην τοῦ Φαλάριδος τὸ τεῖχος, ἥτοι ἡ Νεάπολις, ἐκβεβρασμένην ὃ τε Γλάνις ποταμὸς τοῖς ρεύμασιν δέξεται βρέχων τὴν γῆν. ὅπου τάφον δομήσαντες, ἥτοι οἰκοδομήσαντες οἱ ἐγχώριοι τῆς κόρης, λοιβαῖς καὶ θυσίαις βοῶν ἐτησίαις δοξάσουσι τὴν οἰωνὸν θεὰν τὴν Παρθενόπην. Τὴν δὲ προκειμένην ἄκτῃ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Ποσειδῶνος, ἥτοι Ποσειδῆϊον ἀκρωτήριον, Λευκωσία ριφεῖσα, τὴν ἐξ αὐτῆς ἐπάνυμον πέτραν, ἥτοι νῆσον, ἐποχῆσεται ἐπὶ πολὺ· ὅπου ὁ σφοδρώτατος ποταμὸς Ἰεὺς, καὶ ὁ γείτων Λάρις, τὰ πόματα ἐξερεῦγονται καὶ ἐκχέουσι. Ἡ Αἰγία δὲ εἰς τὴν Τέρειναν πόλιν τῆς Ἰταλίας ἐκπλεύσει² καὶ ριφήσεται, τὸν κλύδωνα νηχομένη. Ταύτην δὲ ἐν ταῖς ναυσὶ βαίνοντες ταῖς ψάμμοις καταχῶσανσιν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς, ταῖς συστροφαῖς τοῦ Ὠκινάρου ποταμοῦ γείτονα καὶ ὁμοιον. Λούσει δὲ τὸν τάφον τοῖς νάμασιν ὁ ἰσχυρὸς βούκερως, ἥτοι ποταμὸς, τῆς ὀρνιθοποιοῦ Σειρήνος λευκαίνων³ τοῖς ρεῖμασιν. Τῇ πρώτῃ δὲ τῶν ἀδελφῶν θεᾷ Παρθενόπῃ ποτὲ ὁ κρατῶν καὶ ἄρχων πάσης τῆς Ἀττικῆς ναυαρχίας τοῖς πλέουσιν λαμπαδοῦχον βαλεῖ εἰς τὴν θάλασσαν δρόμον· ὃν ὁ τῶν Νεαπολιτῶν λαὸς αὐξήσει, οἵτινες παρὰ τὸ ἀκύναντον σκέπασμα τῶν ὄρμων τοῦ Μισηνίου λιμένος τὰ τραχέα ἀκρωτήρια κατοικοῦσιν. Τοὺς ἀνέμους δὲ ἐν ἑσπῇ βοδὸς συγκατακλείσας, ὅπισθ-ορμήτοις βλάβαις ἀλώμενος, τῇ κεραυνῇ⁴ μάστιγι συγκατακαυθήσεται ὁ λάρος, ἥγουν ὁ Ὀδυσσεύς, ἀγρίας συκῆς ἐπικαθήμενος κλάδῳ, ἥγουν⁵ τῷ πλοίῳ, ὅπως αὐτὸν

1) Cod. ἀναμαζάμενος καὶ ἀνατυπούμενος.

2) Cod. ἐκπνεύσει. 3) Cod. λευκαίνων. deest ἴσμα.

4) Cod. κεραυνίη. 5) Incipit Cod. fol. 50. rect.

μὴ καταπίῃ ἐν τοῖς ρεύμασιν ὁ κλύδων, Χάρυβδι· ἐκπνέουσαν ἑλκύσας τῷ βυθῷ. Ὀλίγον δὲ τερφθεὶς τοῖς τῆς τοῦ Ἀτλαντος θυγατρὸς Καλυψοῦς γάμοις, αὐτοσχέδιον πλοῖον καὶ ἀλλόμενον ἐπιβῆναι ὑπομείνη καὶ καρτερήσῃ, καὶ κυβεῖν ἢ σῃ ὁ ταλαίπωρος τὴν αὐτομάτως γεγονυῖαν ναῦν κατὰ τὴν μέσσην τρόπῃν εἰκῇ καὶ μάτῃ τοῖς ξυλίνοις γόμοις συμπελεγμένην καὶ συνειληγμένην. Ἦς ὅποια μικρὸν ὁ Ποσειδῶν ἀναδύς καὶ ἀναφήνας τῆς τοῦ ἄρσανος ἀλκυόνος γαμετῆς τοὺς ἀπτέρους νεοσσοίς, σὺν αὐτοῖς τοῖς μέσοις ξύλοις τῆς σχεδίας καὶ τοῖς κύκλῳ ὀρθοῖς καταβαλεῖ πρὸς τὸ κύμα δύνοντα τὸν Ὀδυσσεά, ἐμπεπλεγμένον τοῖς σχοινίοις. Αὐτὸς δὲ τοῖς ἐσωτάτοις τῆς θαλάσσης κλυδωνιζόμενος, τῷ πολίτῃ τῆς Θορκικῆς πόλεως Ἀνθηδόνο· Γλαύκῳ σύνοικος γενήσεται. Ἄλλος δὲ παρ' ἄλλου ἄνεμος συστρέψει, ὥς πεύκης κλάδον, ἥτοι φελλόν, ἐμπηδῶν καὶ ἀλλόμενος τοῖς φυσήμασι· μόλις δὲ τῆς Λευκοθέας, ἥτοι τῆς Ἰνούς, ἐκ τῆς κακῆς συστροφῆς τοῦ ρεύματος τὸ περιβόλαιον σώσει τὸν Ὀδυσσεά κατὰ τὰ στέγνα ἡσφαλισμένον καὶ τὰς ἄκρας χεῖρας, αἰστισι τῆς τὰ κρέατα ἀγρευούσης πέτρας ἀπτόμενος καὶ δρασσόμενος, ταῖς ὑπὸ τῆς θαλάσσης βρωθεῖσιν ὀξύτησιν τῶν πετρῶν αἵμαχθῆσεται. Εἰς δὲ τὴν νῆσον Ἀρπην, ἥτοι τὴν Κέρκυραν, τὴν τῷ Κρόνῳ μισουμένην, τὴν τῶν αἰδοίων κρεατόμον, περάσας, ἄνευ χιτῶνος, προσαίτης, συμφορῶν χαλεπῶν ἔμπειρος, ὥς ἐπὶ τὸ μυθῶδες καὶ τὴν διήγησιν πλάττων ἐκφωνήσῃ τῶν θρηγῶν, τὰς κατάρas τιμωρηθεὶς τοῦ ευφλωθέντος θηρίου, ἦγον· Κύκλωπος. Οὐπω λίαν, οὐπω τῶν κακῶν λήξει· μὴ τοσοῦτος δὲ ὕπνος καταλάβῃ τὸν Μέλανθον καὶ Ἰππηγέτην, τουτέστι Ποσειδῶνα, κατακλιθέντα. Παραγενήσεται γὰρ εἰς τὸν καλούμενον Ρεῖθρου σκέπας λιμένα, καὶ Νηρίτου ὄρους τὰς ἐξοχάς· περιφραστικῶς δὲ εἰς τὴν Ἰθάκην· ὅψεται δὲ πᾶν μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων· θεάσεται δὲ ὅλον τὸν οἶκον ἐκ τῶν θεμελίων ἀνεστραμμένον τοῖς τῶν γυναικῶν κλέπταις καὶ καταφερθεῖς μνηστῆρσιν· ἡ δὲ πόρνη Πηνελόπη, ὑπερηφάνως πορνεύουσα, κενώσει καὶ δαπανήσῃ τοὺς οἴκους, ταῖς θυσίαις καὶ ταῖς δαψιλείαις τὸν πλοῦτον ἐκκενοῦσα τοῦ ταλαιπώρου. Αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς πύλαις τῆς Τροίας πόρους θεασάμενος ὁ γαστρίμαργος, καρτερήσῃ μὲν ἐκ τῶν δούλων φοβεράς ἀπειλὰς τῷ γενναίῳ νῶτῳ ὑπομένειν, ταῖς λοιδορίαις τιμωρηθεὶς· καρτερήσῃ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν πληγὰς ὑποφέρειν καὶ τὰς βολὰς τῶν ἀσφράκων.

Οὐ γὰρ ξέναι ἄνται αἱ μάστιγες, ἀλλὰ σφοδρὰ σφραγίς καὶ σημασία διαμένει ἡ τοῦ Θόαντος ἐν ταῖς πλευραῖς ἔτι, ταῖς ῥάβδοις κοιλανθεῖσα καὶ τρυπηθεῖσα· ἄστινας ὁ λυμεὼν Ὀδυσσεὺς ἐπιξέειν καὶ ἐπιτύπτειν ἀστενοχωρήτως ἐπαινέσαι, καὶ ἐθελουσίαν πληγὴν τῷ σώματι προσεξαίμασσαν, ὅπως ἐνδρεύσῃ καὶ ἀγρεύσῃ τοῖς πολεμίοις κατασκόποις βλάβαις καὶ κλαυθμοῖς ἀπατήσας τὸν βασιλέα Πρίαμον. Ὅτινα ἡ Βοιωτία ἐξοχὴ τοῦ ὄρους, τοῦ καλουμένου Ταμμικία, μεγάλην βλάβην ποτὲ ἐγέννησε, μόνος τῶν ναυτίλων πρὸς τοὺς οἴκους σωθεὶς ὁ ταλαίτωρος. Ἐσχάτον δὲ καδῶτερ καύηξ τὸ ὄρεον τῶν κυμάτων ὁ δρομεὺς, ὥσπερ κογχύλος τῇ ἄλλῃ περιτριβεῖς καὶ περιβληθεὶς, τὴν κτῆσιν τὴν ταῖς σφαγαῖς ὑπὸ τῶν Πρωνίων, ἥτοι μνηστήρων, λαφυρσομένην καὶ ἀπαντλουμένην παρὰ τῆς ἐκ Λακεδαιμονίας ἐπὶ κακῷ οἰστρονιάσης Πηνελόπης καταλαβὼν, καὶ λίαν γεγηρακῶς ἀποθανῇ, τὸ θαλάττιον σκέπασμα, ἥτοι τὴν ναῖν, διαφυγῶν, κόραξ σὺν τοῖς ὅπλοις τῶν θαλασσίων δρυμῶν ἐγγύς. Ἀποκτενεῖ δὲ τύψας τὴν πλευρὰν ὁ ὀλέθριος στόνυξ, ἥτοι τὸ κέντρον τὸ δυνφόρητον τοῦ Σαρδωνικοῦ ἰχθύος, τουτέστι τῆς τρυγόνος. Ὁ δὲ αὐτανέσιμος, ἥτοι¹ ἐξάδελφος τῆς ἐξ Ἀχιλλέως γαμηθείσης Μηδείας Τηλέγονος υἱός, καὶ φονεὺς τοῦ πατρὸς Ὀδυσσεὺς κληθήσεται. Νεκρῶν δὲ μάντιν ὁ Εὐρύταν ἀναγορεύσει λεώς· ὃ ἐστὶν ἔθνος Ἠπείρου, ὃ καὶ ἀναγορεύσει· ὁπότε εἰς τὸ ὑψηλὸν κατοικητήριον κατοικῶν Τραμπύλας χώρας· ἐν ἡ² ἡμέρᾳ καὶ πάλιν ποτὲ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἡρακλέα ὁ δράκων Τυμφαῖος, ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, ἐν ταῖς εὐωχίαις ἀποκτενεῖ, τὸν ἐκ τῆς σπορᾶς τοῦ Αἰακοῦ καὶ τοῦ Περσέως τῶν ἀπογόνων καὶ τοῦ Ἡρακλέος οὐ πόρρωθεν τῶν αἱμάτων καταγόμενον. Ἡ Πέργη δὲ αὐτὸν καὶ τῶν Τυρρητῶν ὄρος ἀποθανόντα καὶ ἐν Γορτυναίᾳ τῇ πόλει καυθέντα ὑποδέχεται, ὁπότεν στεναῶν τὸν θάνατον τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου καὶ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ Κίρκης τὰς θανατηφόρους μοίρας ἐκπνεύσῃ· ἦντινα Κίρκην ὁ ἀνὴρ τῆς Κασσιφόνης Τηλέμαχος ἀποκτείνας, αὐτὸς πρὸς τὸν Αἶδην δευτέραν ὁδὸν περάσει, τῆς τοῦ Γλαύκωνος καὶ Ἀψύρτου ἐξαδέλφης Κασσιφόνης ταῖς σφαγαῖς τὸν ἐράχην τετμημένος. Καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς τοσούτων βλαβῶν σωρὸν ἰδὼν, ἀμετάστρεπτον εἰς τὸν Αἶδην τὸ δεύτερον παραγενήσεται, πρᾶον καὶ ἥσυχον

1) Incipit Cod. fol. 50. vers.

2) Inepte pro χόρακ.

μὴ καταπίῃ ἐν τοῖς ρεύμασιν ὁ κλύδων, Χάρυβδιν ἐκπνέουσαν ἐλκύσας τῷ βυθῷ. Ὀλλύγον δὲ τερφθεῖς τοῖς τῆς τοῦ Ἀτλαντος θυγατρὸς Καλυψοῦς γάμοις, αὐτοσχέδιον πλοῖον καὶ ἄλλμενον ἐπιβῆναι ὑπομείνῃ καὶ καρτερήσῃ, καὶ κυβερνήσῃ ὁ ταλαιπώρος τὴν αὐτομάτως γεγονυῖαν ναῦν κατὰ τὴν μέσσην τρόπῃν εἰκῇ καὶ μάτῃ τοῖς ξυλίνοις γόμοις συμπεπλεγμένην καὶ συνειληγμένην. Ἦς ὅποια μικρὸν ὁ Ποσειδῶν ἀναδύς καὶ ἀναφῆνας τῆς τοῦ ἄρσανος ἀλκυόνος γαμετῆς τοὺς ἀπτέρους νεοσσούς, σὺν αὐτοῖς τοῖς μέσοις ξύλοις τῆς σχεδίας καὶ τοῖς κύκλῳ ὀρθοῖς καταβαλεῖ πρὸς τὸ κύμα δύνοντα τὸν Ὀδυσσεά, ἐμπεπλεγμένον τοῖς σχοινίοις. Ἄνυπνος δὲ τοῖς ἐσωτάτοις τῆς θαλάσσης κλυδωνιζόμενος, τῷ πολιτῇ τῆς Θρακικῆς πόλεως Ἀνθηδόνης Γλαύκῳ σύνοικος γενήσεται. Ἄλλος δὲ παρ' ἄλλου ἄνεμος συστρέψει, ὥς πένκης κλάδον, ἥτοι φελλόν, ἐμπηδῶν καὶ ἀλλόμενος τοῖς φνσήμασι. μάλιστα δὲ τῆς Λευκοθέας, ἥτοι τῆς Ἰνοῦς, ἐκ τῆς κακῆς συστροφῆς τοῦ ρεύματος τὸ περιβόλαιον σώσει τὸν Ὀδυσσεά κατὰ τὰ στέργα ἡσφαλισμένον καὶ τὰς ἄκρας χεῖρας, αἵστισι τῆς τὰ κρέατα ἀγρευούσης πέτρας ἀπτόμενος καὶ δρασσόμενος, ταῖς ὑπὸ τῆς θαλάσσης βρωθεῖσιν δξύτησιν τῶν πετρῶν αἰμαχθήσεται. Εἰς δὲ τὴν νῆσον Ἀρπην, ἥτοι τὴν Κέρκυραν, τὴν τῷ Κρόνῳ μισουμένην, τὴν τῶν αἰδοίων κρεατόμον, περάσας, ἄνευ χιτῶνος, προσαίτης, συμφορῶν χαλεπῶν ἔμπειρος, ὥς ἐπὶ τὸ μυθῶδες καὶ τὴν διήγησιν πλάττων ἐκφωνήσῃ τῶν θρηγῶν, τὰς κατάρas τιμωρηθεῖς τοῦ ευφλωθέντος θηρίου, ἥγουν Κύκλωπος. Οὕπῳ λίαν, οὕπῳ τῶν κακῶν λήξει· μὴ τοσοῦτος δὲ ὕπνος καταλάβῃ τὸν Μέλανθον καὶ Ἰππηγέτην, τουτέστι Ποσειδῶνα, κατακλιθέντα. Παραγενήσεται γὰρ εἰς τὴν καλούμενον Πείθρου σκέπας λιμένα, καὶ Νηρίτου ὄρους τὰς ἐξοχάς· περιφραστικῶς δὲ εἰς τὴν Ἰθάκην· ὄψεται δὲ πᾶν μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων· θεάσεται δὲ ὅλον τὸν οἶκον ἐκ τῶν θεμελίων ἀνεστραμμένον τοῖς τῶν γυναικῶν κλέπταις καὶ καταφερέσι μνηστῆρσιν· ἡ δὲ πόρνη Πηνελόπη, ὑπερηφάνως πορνενούσα, κενώσει καὶ δαπανήσῃ τοὺς οἴκους, ταῖς θυσίαις καὶ ταῖς δαψιλείαις τὸν πλοῦτον ἐκκενοῦσα τοῦ ταλαιπώρου. Αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς πύλαις τῆς Τροίας πόρους θεασάμενος ὁ γαστρίμαργος, καρτερήσῃ μὲν ἐκ τῶν δούλων φοβερὰς ἀπειλὰς τῷ γενναίῳ νώτῳ ὑπομένειν, ταῖς λοιδορίαις τιμωρηθεῖς· καρτερήσῃ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν πληγὰς ὑποφέρειν καὶ τὰς βολὰς τῶν ὀσφράκων.

Οὐ γὰρ ξέναι αὐταὶ αἱ μάστιγες, ἀλλὰ σφοδρὰ σφραγίς καὶ σημασία διαμένει ἡ τοῦ Θόαντος ἐν ταῖς πλευραῖς ἔτι, ταῖς ῥάβδοις κοιλανθεῖσα καὶ τρυπηθεῖσα· ἄστινας ὁ λυμεὼν Ὀδυσσεὺς ἐπιξέειν καὶ ἐπιτύπτειν ἀστενοχωρήτως ἐπαινέσει, καὶ ἐθελουσίαν πληγὴν τῷ σώματι προσεξιμαίσσωσιν, ὅπως ἐναδρεύσῃ καὶ ἀγρεύσῃ τοῖς πολεμίοις κατασκόποις βλάβαις καὶ κλαυθμοῖς ἀπατήσας τὸν βασιλέα Πρίαμον. Ὅτινα ἡ Βοιωτία ἐξοχὴ τοῦ ὄρους, τοῦ καλουμένου Τιμικία, μεγάλην βλάβην ποτὲ ἐγέννησε, μόνος τῶν ναυτίλων πρὸς τοὺς οἴκους σωθεὶς ὁ ταλαιπώρος. Ἔσχατον δὲ καθάπερ αὐτῆς τὸ ὄρεον τῶν κυμάτων ὁ δρομεὺς, ὡςπὲρ κογχύλος τῇ ὄλμῃ περιτριβεῖς καὶ περιβληθεὶς, τὴν κτῆσιν τὴν ταῖς σφαγαῖς ὑπὸ τῶν Πρωινῶν, ἥτοι μνηστήρων, λαφυρσομένην καὶ ἀπαντλουμένην παρὰ τῆς ἐκ Μακεδαιμονίας ἐπὶ κακῷ οἰστησάσης Πηνελόπης καταλαβὼν, καὶ λίαν γεγηρακῶς ἀποθανῇ, τὸ θαλάττιον σκέπασμα, ἥτοι τὴν ναῦν, διαφυγὼν, κόραξ σὺν τοῖς ὅπλοις τῶν θαλασσίων δρυμῶν ἐγγύς. Ἀποκτενεῖ δὲ τύψας τὴν πλευρὰν ὁ ὀλέθριος στόνυξ, ἥτοι τὸ κέντρον τὸ δυσφόρητον τοῦ Σαρδωνικοῦ ἰχθύος, τουτέστι τῆς τρυγόνος. Ὁ δὲ ἀντανέσιος, ἥτοι¹ ἐξάδελφος τῆς ἐξ Ἀχιλλέως γαμηθείσης Μηδείας Τηλέγονος υἱός, καὶ φονεὺς τοῦ πατρὸς Ὀδυσσέως κληθήσεται. Νεκρῶν δὲ μάντιν ὁ Εὐρυτὰν ἀναγορεύσει λεώς· ὃ ἐστὶν ἔθνος Ἠπείρου, ὃ καὶ ἀναγορεύσει· ὁπότε εἰς τὸ ὑψηλὸν κατοικητήριον κατοικῶν Τραμπύλας χώρας· ἐν ἡμέρᾳ² καὶ πάλιν ποτὲ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἡρακλέα ὁ δράκων Τυμφαῖος, ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, ἐν ταῖς ἐν-ωχίαις ἀποκτενεῖ, τὸν ἐκ τῆς σπορᾶς τοῦ Αἰακοῦ καὶ τοῦ Περσέως τῶν ἀπογόνων καὶ τοῦ Ἡρακλέος οὐ πόρρωθεν τῶν αἱμάτων καταγόμενον. Ἡ Πέργη δὲ αὐτὸν καὶ τῶν Τυρση-
 ῶν ὄρος ἀποθανόντα καὶ ἐν Γορτυναίᾳ τῇ πόλει καυθέντα ὑποδέξεται, ὅποταν στενάζων τὸν θάνατον τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου καὶ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ Κίρκης τὰς θανατηφόρους μοίρας ἐκπνεύσῃ· ἦντινα Κίρκην ὁ ἀνὴρ τῆς Κασσιφόνης Τηλέμαχος ἀποκτείνας, αὐτὸς πρὸς τὸν Αἰδὴν δευτέραν ὁδὸν περάσει, τῆς τοῦ Γλαύκωνος καὶ Ἀψύρτου ἐξαδέλφης Κασσιφόνης ταῖς σφαγαῖς τὸν ἐράχην τετμημένος. Καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς τοσοῦτων βλαβῶν σωρὸν ἰδὼν, ἀμετάστρεπτον εἰς τὸν Αἰδὴν τὸ δεύτερον παραγενήσεται, πρᾶον καὶ ἥσυχον

1) Incipit Cod. fol. 50. vers.

2) Inepte pro χώρῃ.

ἡμέραν οὐδαμῶς ποτε ἐν τῇ ζωῇ θεασάμενος. Ὡς ἁμαρτωλὲ καὶ ἄδικε, ὁ πᾶ ἐπισχεθῆναι ἄξια ἔργα τελειῶν· ὡς κρεῖσσον ἦν σοι ἐν τῇ πατρίδι μένειν, τὸν βοῦν ἐλαύνοντι καὶ τὸν ἐργαστήν· μύκλον κἀνθῶνα ὄνον ὑπὸ ταῖς ζεύγλαις τοῦ λοιποῦ ζευγνύειν, ταῖς ἐπιπλάστοις μανίας μηχαναῖς μαιώμενον, ἢ τηλικούτων κακῶν αἰεὶραν ταλαιπωρῆσαι!

820 — 876. Ὁ δ' ἀνόλεκτρον ἀρπαγεῖσάν. εὐνέτης· ὁ δὲ ἀνὴρ τῆς Ἑλένης Μενέλαος, τὴν ἐπὶ κακῷ γαμηθεῖσαν αὐτῷ γυναῖκα ἀρπαγεῖσαν ζητῶν καὶ πυνθανόμενος τῆς φήμης, ποθῶν δὲ τὸ πικρὸν φάντασμα τὸ εἰς οὐρανὸν διαφυγόν, ποίας τῆς θαλάσσης τόπους ἐσωτάτους οὐκ ἐρευνήσει; ποίαν δὲ στερεὰν γῆν παραγενόμενος οὐ ψηλαφήσει; Θεάσεται μὲν πρῶτον τὴν Κιλικίαν, καὶ τὴν ἤδη εἰς Αἶδον πεμπομένην γραῦν, μαρμαρωθεῖσαν τῷ σώματι· καὶ τὰς τῶν Ἀράβων προνευκυίας πέτρας, τοῖς ναύταις μεμισημένας· θεάσεται δὲ καὶ τῆς ταλαιπώρου Μυῖθρας τὸ ἰσχυρὸν πόλισμα, τὸ λεγόμενον Βύβλον· ἥστινος τὰς ἐν τῷ τίκτειν οἰωγὰς ποιούσας ὠδῖνας ὁ δεινὸς κλάδος διέλυσε· καὶ τὸν παρὰ τῇ θεᾷ Σχοινῖδι¹ καὶ Ἀρέντῃ καὶ Ξένῃ Ἀφροδίτῃ κλαυσθέντα Ἀδωνίδος τάφον, τοῦ ὑπὸ τῶν Μουσῶν φθαρέντος· ὅτινά ποτε τῷ λευκῷ ὀδόντι ὁ χοῖρος ἀπέκτεινε. Θεάσεται δὲ τὰς Αἰγυπτίας πόλεις καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τὴν πηγὴν ἐκ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ γενομένην· καὶ τὰς δισσὰς πέτρας, ἐν αἷς τὸ κῆτος προσήλατο, χρηζὼν τῆς εὐωχίας τῆς Ἀνδρομέδας· ἀντὶ δὲ αὐτῆς ἐπορεύθη τὸν αὐτὸν Περσέα τὸν ἑαυτοῦ ἀνδρεῖον μάγειρον, τὸν περὶ τὰ ὑποδήματα ἔχοντα ταῖς σιαγόναι ἀρπάσας (sic). Φονευθήσεται δὲ τῷ ξίφει τοῦ Περσέως ἡ πολυμίσητος Γοργῶ ἐκνευριζομένη, τὰς ἰπποτρόφους ὠδῖνας τῶν τόκων τοῦ Περσέως ἀνοίξαντας, τῆς ἐκ τοῦ τραχήλου τεκούσης καὶ ἀπομαρμαρούσης τοὺς ἀνθρώπους Γοργόνας· ὁ ἀπολιθῶν δὲ τοὺς ἀνθρώπους Περσεὺς ἐκ τοῦ ἄκρου ποδὸς μέχρι τῆς κεφαλῆς, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν² ἐκ τῶν ὀπισθεν ὑποκλέψας τῆς τριπλῆς Γοργόνας, καὶ τῷ λίθῳ αὐτοῦς³ περισκεπάσει, ἥρουν ἀπολιθώσει. Θεάσεται δὲ καὶ ἐν Θέρει ἀρδουμένας ὁδοὺς, καὶ τὸ ρεῖθρον τοῦ Νεῖλου ποταμοῦ, καὶ τὰς χαμαὶ κοιμωμένας φώκας, εἰς δυσὸδμους καίτας ταῖς φώκαις συγκοιμώμενος. Καὶ πάντα καρτερήσῃ χάριν τῆς ἀναιδοῦς Ἑλένης, τῆς πολυάνδρου, καὶ μίαν θῆλυν παῖδα

1) Cod. Σχοινῖδι.

2) Cod. τῶν ὀφθαλμῶν.

3) Cod. αὐτῆς.

τεκούσης κόρης. Παραγενήσεται δὲ πλανήτης εἰς τὸ τῶν Ἰαπείγων¹ στράτευμα, καὶ δῶρα ἀναθήσει τῇ παρθένῳ Ἀθηνᾷ, κρατῆρα Ταμᾶσιον καὶ² ἀσπίδα ἐξ ἀγρίου βοῶς κατασκευασθεῖσαν, καὶ τὰς δυσχερῶς ποιηθείσας τῆς γαμετῆς Ἑλένης ἀκέρας· ἅπερ εἰσὶν εἶδη ὑποδημάτων. Παραγενήσεται δὲ εἰς τὴν Σίριν³, πόλιν Ἰταλίας, καὶ τοὺς ἐσωτάτους τόπους τοῦ Λακινίου, ὃ ἐστὶν ἀκρωτήριον Κρότωνος· ἐν οἷς τόποις ἡ Θέτις κῆπον τῇ Θεᾷ Ἥρᾳ κατασκευάσει τοῖς φυτοῖς ἐξευρησμένον. Ταῖς γυναιξὶ δὲ ταῖς ἐγγχωρίοις ἀεὶ ἔσται νόμος, πενθεῖν τὸν ἀπ' Αἰακοῦ καὶ τῆς Λωρίδος τρίτον ἐννεάπηχυν Ἀχιλλέα, τὸν ἄνεμον⁴ τοῦ καυστικοῦ πολέμου· καὶ μήτε τῷ χρυσῷ τὰ λαμπρὰ σώματα εὐτρεπίζειν, μήτε εὐφυεῖς καὶ καλοὺς περιβάλλεσθαι χιτῶνας ἢ πορφύρα βεβαμμένους, διότι ἡ Θεὸς Θέτις τῇ Θεᾷ Ἥρᾳ μέγα ἀκρωτήριον τόπῳ (εἰς) ἀμείβεται ἐνοικεῖν καὶ ἱερὸν ἔχειν. Παραγενήσεται δὲ εἰς τὰς κακῶξένους γυμνικὰς παλαιστρας τοῦ Ἑρκος, ὅντινα ἡ Κωλῶτις καὶ Ἀλεντία Ἀφροδίτῃ γεννᾷ, ἡ βασιλίσσα τῶν ἐσωτάτων τόπων τῆς Δογγούρου λίμνης· καὶ εἰς τὸ πῆγμα τῆς τοῦ Κρόνου δρεπάνης, καὶ εἰς τὸ ὕδωρ τῆς Κογχίας (εἰς) λίμνης ἀνακάμψας, εἰς τὴν Γονοῦσαν λίμνην, καὶ εἰς τὰς πλάκας τῶν Σικελῶν. Καὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θηροχλαῖνου Ἡρακλέους, τοῦ πολλὰ ἐσθίοντος λύκου· ὅντινα ὁ ἀπόγονος τοῦ Κρηθέως Ἰάσων, ὀρμίσας τὴν Ἀργαί, σὺν ᾗ Ἀργοναῦταις ἰδρύσατο. Αἱ δὲ παραθαλάσσιοι ψῆφοι τῶν Ἀργοναυτῶν τὰ λιπαρὰ ἀποξύσματα φυλάττουσιν, ἅτινα οὐδὲ ὁ τῆς θαλάσσης κλύδων, οὐδὲ ἡ ὀμβρία χιὼν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀποπλύνουσα⁵ καθαίρει.

877 — 910. Τοὺς δὲ λοιποὺς Ἀργοναύτας οἱ αἰγιαλοὶ καὶ οἱ πλησίον τῶν Ταυχείρων πόλεως ὕφαλοι πέτραι στενάζουσιν ἐξεῤῥιμένους εἰς τὸ τοῦ Ἀτλαντος οἰκητήριον ἔρημον τοῖς ξύσμασι τῶν σωμάτων προσκεχνηότας, ὅπου τὸν Τιταρῶνος ἀπόγονον Μόψον ἀποθανόντα οἱ Ἀργοναῦται ἔθαψαν, καὶ ὑπεράνωθεν τυμβεῖαν βάσιν ἐκ τῶν κατωτέρων μερῶν τῆς Ἀργοῦς, κλασθὲν ὑπερκείμενον ξύλον, ἥτοι πλατεῖαν σανίδα, εἰς στηλὴν ἔστησαν, ὥς ἂν γνωρίζοιτο ἐκεῖσε· καὶ ὁ τοῦ Κίνυφος ποταμοῦ ροὴς τὴν Ἀυσίγδα πόλιν βρέχων τοῖς ὕδασι ἀρδεύει. Καὶ τῷ νύμφῃ δὲ τοῦ Ποσειδῶνος Τρίτωνι ἡ γυνή.

1) Cod. Ἰαπυγίων. 2) Incipit Cod. fol. 51. rect.

3) Cod. Σίριν. 4) Cod. ἄνεμον. 5) Cod. ἀποπλυνούσα.

Μήθεια δῶρον ἐχαρίσατο κεχαρισμένη μέγα κρατῆρα δείξαντι πλειυτήν ὁδόν, ἐνθα διὰ τῶν στενῶν πετρῶν τῆς θαλάσσης ὁ κυβερνήτης Τίφως ἄκλαστον¹ τὸ σκάφος ἐλάσει, ὁδηγήσει. Τὸς δὲ Ἕλληνας χρήσει καὶ φωνήσει² ὁ δύο μορφὰς ἔχων Τρίτων θεός, τηνικαῦτα κρατήσιν τῆς ἀρχῆς τῆς χώρας τῶν Αἰβύων, ὁπόταν ἐξοπίσω ὁ ἐν ἀγρῷ διανυκτερεύων Αἴβως λαὸς κλέψας τῆς πατρίδος τὸν κρατῆρα Ἕλλησι ἀνδρὶ παρέξει· τοὺς δὲ χρησμοὺς φοβούμενοι, οἱ Αἴβωες τὸ κτῆμα, ἦγον τὸν κρατῆρα, ἀφανῆ ποιήσουσιν ἐν τοῖς ἐσωτάτοις καὶ κοίλοις τόποις τῆς γῆς· ἐφ' ἣτινι γῇ τὸν κακοθάνατον τῶν Κυφαίων στρατηγέτην Γουνέα σὺν τοῖς ναύταις αὐτοῦ Βοδῶρεον πρὸς αἰ ἐκρίψουσι· τὸν τε υἱὸν τοῦ Τεθρηδόνορος, Πρόθοον, τὸν τῶν Παλαύθρων καὶ Ἀφρυσίων καὶ Εὐρυαμπίων Μαγνήτων βασιλέα, καὶ τὸν τοῦ ἀποπετρωθέντος λύκου πεδίου, τοῦ φαγόντος τὰ ἄποινα τοῦ Πηλέως, καὶ τὸν τῶν ἀκρωτηρίων τοῦ ὄρους τῶν Μηλίων βασιλέα Εὐρύπυλον. Ὠντινων οἱ μὲν ἄθλιοι τὴν Αἰγώνειαν πόλιν καὶ πατρίδα τῶν Μηλίων ποθοῦντες, οἱ δὲ τὴν Ἑχίον, οἱ δὲ τὴν Τίταρον, τὴν τε Ἴρον³ καὶ Τρηχίνα καὶ Πεῤῥαιβικήν⁴ Γόνον, Φάλαγγόν τε καὶ τὰς ὁδοὺς τῶν Ὀλοσσόνων, καὶ τὴν Κασταναίαν· αἰτινὲς εἰσι πόλεις Λυκίης (sic)· ἄταφον ἐν ταῖς πέτραις εἰς αἰῶνα θρηνήσουσιν ἐσπαραγμένοι. Ἄλλην δὲ ἐπὶ ἄλλην θανατηφόρον μοῖραν καὶ χαλεπὴν συμφορὰν πρὸ τῆς ἐπανόδου δωρούμενος ὁ⁵ θεὸς κινήσει.

911 — 929. Τὸν δ' Αἰσάρου τε ρεῖθρα καὶ βραχύπτολις Οἰνωτρίας γῆς καγχρίνη βεβρωμένον· Τὸν δὲ ὑπὸ ὄψεως καγχρίνης βεβρωμένον καὶ τοῦ κορμοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν αἵμασι μαινόμενον Φιλοκτήτην, τὰ ρεῖθρα τοῦ Αἰσάρου ποταμοῦ καὶ ἡ μικρὰ πόλις τῆς Οἰνωτρίας γῆς Κρίμισσα δέξεται. Αὕτη γὰρ ἡ Σάλπιγξ Ἀθηναίαν τὴν ἀκμὴν καὶ ἄκραν τοῦ βέλους ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Φιλοκτῆτου εὐθυνεῖ, κατ' Ἀλεξάνδρου ἀποπέμπουσα τὸν Σκυθικὸν τῆς νευρᾶς κτύπον. Ὅστις ποτὲ Φιλοκτῆτης παρὰ ταῖς ὄχθας τοῦ Ἀύρα ποταμοῦ καύσας τὸν ἰσχυρὸν λυρόκτυπον⁶ λέοντα Ἡρακλέα τῷ ἐπικαμπεῖ Σκυθικῷ αὐτοῦ τόξῳ, καὶ τῷ μὴ ἀποτυγχάνοντι τῶν βελῶν τὰς χεῖρας ὥπλισεν. Ὁ δὲ

1) Cod. ἄκλαστον.

2) Cod. repetit ὀφλήσει.

3) Cod. Ἴρον.

4) Cod. Περραιβικήν.

5) Incipit Cod. fol. 51. vers.

6) Cod. εὐρόκτυπον.

Κράθις¹, ποταμὸς Κρότωνος, τοὺς τάφους τοῦ Φιλοκτῆτου θρασάμενος ἀναιρεθέντος ἐκ πλαγίου τῶν ἱερῶν τοῦ Ἀλαίου καὶ Παταρέως Ἀπόλλωνος, ὅπου ὁ Ναύαιθος, ποταμὸς Ἰταλίας, τὸν κλύδωνα ῥεῦνεται. Ἀποκτενοῦσι δὲ καὶ αὐτὸν οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ ἄποικοι τῆς Πελλήνης τῆς ἐν Πελοποννήσῳ συμμαχοῦντα τοῖς τῶν Ῥοδίων στρατιώταις. Οὕστινας, πόρρωθεν τῶν ὀρίων τοῦ Θερμύδρου λιμένος καὶ τῶν Καρπάθου νήσων πεπλανημένους, ὁ Θρακικὸς ἰσχυρὸς κύων Βορρᾶς πέμψει ἐπὶ ξένην καὶ ἀλλοτριὰν κατοικήσοντας. Ἐν δὲ δὴ τοῖς Μακάλλοις, ὃ ἔστι πόλις τῆς Ἰταλίας, ναὸν μέγαν οἱ ἐγγυῖοι ὑπεράνω τῶν τάφων τοῦ Φιλοκτῆτου κατασκευάσαντες αἰώνιον καὶ διηνεκῇ θεὸν ταῖς σπονδαῖς καὶ θυσίαις τῶν βοῶν δοξάσουσιν.

930—950. Ὁ δὲ τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσας Ἐπειός, διὰ τὸν πατρῶον ψευδῆμοτον ὄρκον τιμωρηθεὶς, τὸ δόρυ πεφροβημένος καὶ τὴν ὀρμὴν καὶ ἰσχυρὰν παράταξιν τοῦ πολέμου, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς Λαγαρίας πόλεως Ἰταλίας παραγενήσεται· ὅντινα ὄρκον ταλαίπωρος αὐτοῦ πατὴρ Πανοπεὺς περὶ τῶν κτημάτων τῶν διὰ τοῦ πολέμου αὐτοῖς κτηθέντων ἐκ τῆς πόλεως τῆς Κομαιθοῦς θυγατὶς Πτερελάου², τῶν ἐν τῷ στρατῷ βεβολημένων χάριν τῶν στεργθέντων γάμων Ἀλκμήνης καὶ Ἀμφιτρυῶνος, ἐκατέρησε τὴν Ἀλοῖτιν καὶ Κυθωνίαν καὶ Θρασῶ Ἀθηναῖν ἐπιορκῆσαι, καὶ τὸν ἐκ τῆς Θράκης Κανδάονα ἢ Μάμερτον θεὸν Ἀρέα τὸν πολεμιστὴν λύκον· ὃ ἔσωθεν μήτρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ Πανοπεὺς στήσας φοβεράν μάχην πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῖς σπαραγμοῖς τῶν χειρῶν, οὐπω τὸ τῆς ἡμέρας λαμπρὸν φάος βλέπων, οὐδὲ τὰς χαλεπὰς ὠδῖνας τῶν τόκων ἐκφυγών. Τοιγαροῦν οἱ θεοὶ τὸν νίδον αὐτοῦ φυγάδα ἄνδρα ἐποίησαν, ἐν μὲν τῇ πυγμῇ ἀγαθὸν καὶ γενναῖον, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τοῦ δόρατος δειλόν, καὶ πλεῖστα ἐν τῇ τεκτονικῇ τὸν στρατὸν ὠφελήσαντα. Ὅστις περὶ τὸν Κίριν⁴ ποταμὸν καὶ τοῦ Κυλιστάρου τὸ ὕδωρ ὁ ξένος καὶ μετανάστης πόρρω τῆς πατρίδος τοὺς οἴκους κατασκευάσει. Τὰ γὰρ ἐργαλεῖα αὐτοῦ, ἐν τούτοις ποτὲ τορνεύσας χαλεπὴν βλάβην τοῖς ἑγχωρίοις, ἤγουν τοῖς Τρωσὶ, τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσει, καὶ τῆς Μυνδίας Ἀθηναῖς ἱερῷ ἀναθήσει.

951 — 977. Οἱ δὲ λοιποὶ πλανῆται παραγενόμενοι εἰς

1) Cod. Κράθις.

2) Cod. Περίλαον.

3) Cod. Κίριν.

τὴν τῶν Σικελῶν γῆν κατοικήσουσιν, ὅπου ὁ Λαομέδων τὰς τρεῖς θυγατέρας τοῦ Φοινოდάμαντος τοῖς ταύταις ἔδωκε, τε-
 τρωμένος ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς,
 πόλῳ παραγενομένους εἰς τὴν ἑσπερίαν γῆν τῶν Λαιστρυγόνων,
 ὃ ἐστὶν ἔθνος ἀνθρωποφάγον, τοῖς ὠμοφάγοις θηρίοις
 τροφὴν προθεῖναι, ἐνθα πολλὴ ἐρημία συνπαύσκει. Αἰτὰι
 δὲ δὴ, τὸν θάνατον καὶ τὰς μονοκοίτους καὶ ἐρήμους καθ-
 ἔδρας διὰ τῆς τοῦ Ἑρως μητρὸς Ἀφροδίτης φρυγῆσαι,
 μέγαν ναὸν δωρεὰν τῇ θεῇ κατέσχευσαν· ὧντινων δὴ μιᾷ
 ὁ Κριμισσὸς ποταμὸς, ὁμοιωθεὶς κυρί, ἐν ταῖς κοίταις συνε-
 γένετο· ἡ δὲ τῷ θηρομίκτῳ δαίμονι τὸν γενναῖον Αἰγέστην
 γεννᾷ, συνοικίτορα καὶ ¹ κτίστην τριῶν πόλεων. Ὅστις δὴ
 ὁδηγῶν τὸν νόθον υἱὸν Ἀγχίσου Ἐλυμον εἰς τὴν πανταχόθεν
 ὑπὸ τῆς θαλάσσης λήγουσαν νῆσον Σικελίαν ἀπάξει ἐκ τῶν
 Λαρδανίων τόπων πλέοντα. Ὡς ταλαίπωρε Αἰγέστα, πόλις
 Σικελίας, ταῖς τῶν δαιμόνων διδαχαῖς μέγιστόν σοι πένθος
 ὑπὲρ τῆς πατρίδος διὰ τοῦ αἰῶνος ἔσται ταῖς τοῦ πυρὸς βο-
 λαῖς κεκαυμένης. Μόνη δὲ σὺ τῶν πόλεων τὰς δυστυχεῖς ἐκ-
 πορθήσεις τῆς Ἰλίου ἀκατάπαυστον κλαίονσα καὶ ὀδυρομένη
 ἐπὶ πολὺν χρόνον στενάξεις· πᾶς δὲ ὁ λαὸς, ἀβρόχῳ τροπῇ
 μέλαιναν ἐσθλὰ καὶ ῥυπαρὰν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν τρό-
 παιον ἐνδεδυμένος, λυπηρὸν βίον διάξει· ἄκουρος δὲ τῇ
 κόμῃ τῆς κεφαλῆς ὑπάρχων, τὰ ὀπίσω τῆς κεφαλῆς καλλω-
 πίσαι τῶν παλαιῶν ὀδυρμάτων τὴν μνήμην ἐπιμελουμένη.

978 — 1010. Πολλοὶ δὲ περὶ τὴν Σίριν ² καὶ Λευταρίαν
 γῆν οἰκήσουσιν, ὅπου ὁ δυσθάνατος καὶ φρόνιμος καὶ σοφὸς
 Κάλχας χάριν τῶν ἀναριθμῶν ἀγρίων σύκων τῷ κορυβίῳ
 τοῦ Ἡρακλέους πληγεὶς τὴν κεφαλὴν κατακεῖται, ἐνθα καὶ ὁ
 ταχὺς Σίρις ποταμὸς Ἰταλίας τοῖς ρεύμασιν πλημμυρεῖ, πᾶ-
 σαν τὴν βαθεῖαν γῆν τῆς Χωνίας ³ πόλεως ἀρδεύων. Τὴν
 πόλιν δὲ Σίριν ⁴ ὁμοίαν τῇ Ἰλίῳ οἱ κακοδαίμονες Τρῶες κα-
 τασκευάσαντες λυπήσουσι τὴν Λαφρίαν καὶ Σάλπιγγα κόρην
 Ἀθηναῖν, χειρωσάμενοι καὶ ἀποκτείναντες ἐν τῷ ναυῷ τῆς θεᾶς
 τοῦς πρόσθεν Ἴωνας τὸ ἔδαφος κατοικοῦντας. Τοῖς δὲ ἀδα-
 κρυτοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ εἶδωλον τῆς Ἀθηναῖς καμνύσει, βλέπον-
 φοβερὰν βλάβην τὴν εἰς τοὺς Κροτωνιάτας ἐκ τῶν Ἰωνῶν
 γενομένην, φρόνον τε ἔμφυλον τῶν ἐν ἀγρῷ διανυκτερευόντων

1) Incipit Cod. fol. 55. rect.   2) Cod. Σίριν.

3) Cod. Χωνίας.   4) Cod. Σίριν.

λόκων, ὅπόταν ὁ τῆς ἱερείας υἱὸς ἱερεὺς, ἀποθανών, πρῶτος τῇ μέλει ἀνθρωπίνῃ εἴηαι τὸν ναὸν αἱματώσῃ.

Ἄλλοι δὲ τὰς Τυλλησίους δυσβάτους ἐξοχάς, καὶ τὴν ἀνέχουσιν ἄκραν τοῦ ὑπὸ τῆς θαλάσσης σμῆχόμενου ἀκρωτηρίου Αἰνῶ, τὴν σύγκληρον¹ Πενθεσιλείας ὁ τερρῆς πεπλανημένην πρὸς ξένην γῆν ἀπάξει· ἥστινος Πενθεσιλείας τὸ ἔσχατον ἐκπνεύσεως πληγείς ὁ ὀφθαλμὸς παρὰ τῷ Αἰτωλῷ Θερόντῃ φθαρτικὸν θάνατον αὐτῷ δεδασμένῳ τῷ φοινικῷ δόρατι ὁ Ἀχιλλεὺς κατασκευάσει. Οἱ δὲ Κροτωνιάται τὴν πόλιν ποτὲ ἐκπορθήσουσιν, ἀποκτείναντες τῆς Ἀμαζόνος τὴν ἄφοβον κόρην Κλέιτην, τὴν βασιλίσσαν τῆς ἐπωνύμου πατρίδος· πολλοὶ δὲ ἔμπροσθεν ἐξ ἐκείνης διαφθαρέντες τὴν γῆν τοῖς ὁδοῦσι χανόντες δήξουσιν· οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων τοὺς πύργους διακόψουσιν οἱ τῆς Λαυρήτης² ἀπόγονοι Κροτωνιάται. Οὗτοι δὲ δὴ τὴν Τέρεϊναν πόλιν Ἰταλίας τῇ πικρᾷ πλάνῃ κάμνοντες κατοικήσουσιν, ὅπου τοῖς πόμασιν ὁ Ὠκίναρος παπαμὸς τὸ καθαρόν ἕδωρ ἐκβράσων τὴν γῆν ποτίζει.

1011 — 1046. Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων λαβόντα· τὸν δὲ δὴ Νιρέα τὸν τὰ δευτέρα κάλλη τοῦ Ἀχιλλέως λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ Λυκομαίων ποτῶν δεινὸν καὶ ἰσχυρὸν ἡγεμόνα υἱὸν τῆς Γόργης Θόαντα, πῇ μὲν εἰς τὴν Λιβύην ψάμμον αἱ Θρακικαὶ πνοαὶ τοῖς ἐσχάτοις ἀρμένους ἐμπίπτουσαι ἀπάξουσι· πῇ δὲ ἐκ τῆς Λιβύης πάλιν ὁ Νέστος ἐμπίπτων εἰς τοὺς Ἀργυρίνους, ὃ ἐστὶν ἔθνος Ἡπείρου, καὶ εἰς τὰς ἕλας τῶν Κεραυνίων ὄρων, τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ ἐλαύνων τὴν θάλασσαν, ἀπάξει· ὅπου πεπλανημένον καὶ λυπηρὸν βίον θεάσονται τοῦ Λακμωνίου ὄρους καὶ τοῦ Αἰάντος ποταμοῦ τὰς ἐκφεύσεις πίνοντες. Ὁ δὲ γαίτων Κραῖθις,³ ὁ ποταμὸς Ἰταλίας, σὺν τοῖς ὄφοις τῶν Μελαίνων (sic) καὶ ταῖς Ἠάλαις τῶν Κόλχων οἰκήτορας ἄξειται, (sic) οὕτως Κόλχους ὁ βαρὺς βασιλεὺς τῆς Αἴας πόλεως καὶ τῆς Κορίνθου Αἰήτης, καὶ ἀνὴρ τῆς Εἰθεσίας, διώκτας τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ἀπέσπειλε, τὴν νυμφαγωγὸν τρόπον, ἥγον τὴν Ἀργώ, ἀγρεῦσαι θέλων· οἵτινες Κόλχοι πρὸς τῷ βαθεῖ πόρῳ τοῦ Αἰζηροῦ ποταμοῦ κατώκησαν.

Οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὴν Μελλίτην νῆσον πλησίον τῆς Ὀθρῶ-

1) Desunt duo versus.

2) Cod. Λαυρήτης.

3) Cod. Κραῖθις.

νοῦ νήσου παπλωνημένοι οἰκήσουσιν· ἦντινα Μελίτην νῆσον¹ πέριξ ἐγγὺς τοῦ Παχύνου ποταμοῦ ὁ Σικελὸς κλύδων ἐπιφθεῖ καὶ ἐπικλύζει, τὴν τοῦ Σισυφείου παιδός, ἦγον· Ὀδυσσεύς, ἐπώνυμον τραχεῖαν καὶ ὑψηλὴν ἄκραν, ἣν ποτε τῷ ὑστέρῳ χρόνῳ περιγράφων ὁ Ὀδυσσεὺς ἐνδοξον οἶκημα τῆς παρθένου Ἑκάτης Ὀδύσειαν ἐκάλεσεν, ὅπου ὁ Ἐλωρος ποταμὸς Σικελίας τὸ ψυχρὸν ὕδωρ ἐκβάλλει. Ὁ δὲ τὸν πᾶντορον ἀποκτείνας Ἀβαντα λύκος, Ἐλεφήνωρ, τὴν Ὀθρωνοὺν νῆσον κατοικήσει, τὰ πόρρω ὄντα πατρῷα θεύματα τοῦ Κασσύνθου ποταμοῦ Εὐβοίας ἐπιθυμῶν. Ὅστις ἐν τῇ θαλάσῃ τῶν πετρῶν ἐπιβάς, τὰς στρατοπλάτους ἰκσίας, ἦγουν βοηθείας, τῆς πατρῷας γῆς τοῖς Ἀτρεΐδαις λέξει· οὐδαμῶς γὰρ ἂν τὸν φονέα τοῖς ποσὶ προσψαῦσαι τῆς πατρίδος ἐπὶ πλεονα χρόνον μὴ παφευγὸτα ἢ βοηθὸς τῆς δίκης Τελφουσία Ἑριννὺς παραχωρήσει, ἢ περὶ τοῦ Λάδωνος τοῦ ποταμοῦ τὰ ρεῖθρα κατοικοῦσα. Ὅθεν, πεφευγὼς τὴν δεινὴν μάχην τῶν δρακοντομόρφων ἐρπετῶν τῆς Ὀθρωνοῦ νήσου, εἰς τὴν Ἀμαντίαν πόλιν τῆς Ἡπείρου πλεύσει· πλησίον δὲ τῆς Ἀντιτανῶν (sic) γῆς παραγενόμενος, παρ' αὐτὴν τὴν πράκτιν εἰς τὸ ὑψηλὸν λέπας, ὃ ἐστὶν ὄρος, οἰκήσει, τοῦ Ἡπειρώτου Πρῶτακτου ποταμοῦ τὸ ὕδωρ τρυγῶν καὶ πίνων.

1047 — 1089. Ὁ δὲ ἕτερος τῶν δύο ἀδελφῶν Ποδαλείριος πλησίον τῶν Ἰταλικῶν κενοταφίων τοῦ Κάλχαντος ἐπὶ ξένην γῆν τοῖς δοτέοις ταφῆσεται· τοῖς δὲ ἐν μηλωταῖς περὶ τὸν τάφον αὐτοῦ κοιμωμένοις πᾶσιν ἀληθῇ λόγον καθ' ὑπνοῦς χρησιμοδοτήσει· ἱατρὸς δὲ τῶν νόσων παρὰ τοῖς Δανύιοις ὁ Ποδαλείριος κληθήσεται, ὅποτε λουόμενοι ἐν ταῖς θεύμασιν τοῦ Ἀλθαίου ποταμοῦ βοηθὸν ἀναβοήσουσι τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸν υἱόν, τοῖς πολίταις καὶ τοῖς θρόεμμασιν αὐτῶν ἄγαν εὐμενῇ παραγενέσθαι. Γενήσεται ποτε τοῖς πρεσβευταῖς τῶν Αἰτωλῶν καὶ ἀγγέλοις ἐκεῖ φῶς λυπηρὸν καὶ ἐχθρότατον φανέν παρὰ τῶν Δανύων, ὅποταν ἐπὶ τῶν Σαλάγγων τὴν γῆν καὶ τῶν Ἀγγαίσων τὰ ἐδράσματα παραγενόμενοι οἱ Αἰτωλοὶ καὶ ἀπαιτοῦντες ἀπαιτήσουσι (sic) τοῦ Διομήδους τοὺς τόπους, τῆς ἀγαθῆς ἡρωτριασμένης γῆς τὸ κληρωθὲν αὐτῷ λιπαρὸν μέρος. Τούτους δὲ οἱ ὠμοφάγοι Δάνιοι ζῶντας εἰς σκοτεινὸν τάφον χωσουσιν ἐν τοῖς ἐσωτάτοις τόποις τῆς ὤρυμένης καὶ φαραγγώδους κοίλης γῆς. Οὗτοι δὲ οἱ Δάνιοι

1) Incipit Cod. fol. 55. vers.

ἐνταλές ἄταφον μῆμα τῶν νεκρῶν Αἰτωλῶν τῷ κεχωσμένῳ σμικρῷ λίθῳ κατασκευάσουσι, τὴν χώραν παρέχοντες, ἥτινα ἀπολαβεῖν ἐξηρῶσι τοῦ Τυδέως, ἐπειδὴ ἐν τῷ Θηβαϊκῷ ποταμῷ λέγεται ὁ Τυδεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μελανίππου καταδηδοκέναι, κρατοβρώτος οὖν τοῦ Τυδέως· παῖς δὲ αὐτοῦ ὁ Διομήδης.

Τῶν τοῦ Ναυβόλου¹ δὲ παίδων εἰς Τέμεσαν, πόλιν Ἰταλίας, οἱ ναῦται καταστήσουσι, ὅπου τὸ ἀκρωτήριον² σκληρὸν νένευκεν· ἀπὲρ δὲ τῶν ὀρισμάτων τῆς Κρίσεως, πόλεως Φωκίδος· ἐπειδὴ ἡ μὲν Κρίσσα ἀνατολική³, ἡ δὲ Κρότων δυτικὴ πόλις Φωκίδος, τῶν βοῶν ἀροτρεύσουσι τῷ ἐλκομένῳ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, ἥτις καλεῖται ὕνις, τὴν Αἰλαίαν πατρίδα· ἐστὶ δὲ Φωκίδος πόλις· καὶ τὸ ἔδαφος τῆς Ἀνεμωρείας· ἐστὶ δὲ πόλις Φωκίδος· ποθοῦντες Ἀμφισσαν· ἐστὶ δὲ πόλις Φωκίδος· καὶ τὰς ἐνδόξους Ἄβας· ἐστὶ δὲ μία τῶν Τρωάδων. Ὡς ταλαίπωρε Σήταια· ἐστὶ δὲ μία τῶν Τρωάδων· σοὶ δὲ ὁ θάνατος πρὸς ταῖς πέτραις μενεῖ δυστυχῆς, ταῖς τὰ γυῖα δεσμούσαις σιδηραῖς ἐλευσινῶς ἐκτεταμένη ἀποθανῇ, ἐμπρήσασα τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν· ἀπόβλητον⁴ θρηνοῦσα πλησίον Κρέθιδος ποταμοῦ Ἰταλίας γυψὶ σπάραγμα τοῖς φοινικῶσι τὸ σῶμα. Ἐκεῖνη δὲ ἡ πέτρα· ἐπειδὴ Σήταια ὠνομάσθη· πρὸς τὸν πόντον βλέπουσα κληθῆσεται.

Οὗτοι δὲ τῶν Παλασγῶν περὶ τὰς ῥοὰς τοῦ Μίμβλητος ποταμοῦ Ἰταλίας πλησίον Λευκανῶν, τὴν Κέρνην νῆσον, παρὰ χειρὸς, ἐκπεπλευκότες, ὑπὲρ τὸν Τυρσηνὸν πόρον⁵ Λάμητος ποταμοῦ Ἰταλίας ἐν Λαμηταῖς δίκαις οἰκήσουσιν· ἔθνος Ἰταλίας οἱ Λευκανοί· καὶ τούτους μὲν λύπαι καὶ συμφοραὶ πολυσχεδεῖς ἀνυπόστροφον θρηνοῦντας τύχην ἔξουσιν ἕνεκα τῶν δυσγάμων βιαστικῶν μίξεων.

1090 — 1122. Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες ἀσπαστῶς· οὐδ' οἱ πολλῷ τῷ χρόνῳ ἀναστρεφόμενοι εἰς τοὺς οἴκους ἀσμένως εὐχῆς ἄξιον ἐκλάμπουσιν ἢ ἐκκαύσουσι, περιφραστικῶς, τὰ θύματα, τὴν χάριν ἀποδιδόντες τῷ Διὶ· τὰ γὰρ δύο ἐπώνυμά εἰσι τοῦ Διός. Τοιαύταις δὲ ὁ Ναυπίλιος Παλαμήδους πατὴρ μηχαναῖς οἴκους φθείρων, ἀπατήσῃ καὶ πλανήσῃ τῶν ὁμολέκτρων ἀνδρῶν, διὰ τὸ μάχιμον, τὰς κατ-

1) Cod. Ναυβολείου. 2) Deest versus.

3) Cod. ἐπειδὴ ἡμεῖς Κρίσαν ἀνατολικήν.

4) Incipit Cod. fol. 52. rect. 5) Cod. πόρον.

οικιδίους ὄρνις (sic), μεταφορικῶς δὲ τὰς γυναῖκας τῶν Ἑλλήνων· πῦρ γὰρ ἀνάψας καὶ λαμπάδα ποιήσας περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας ἐπλάνησε τοὺς Ἕλληνας; καὶ διέφθειρεν αὐτοὺς καὶ τὰς ναῦς αὐτῶν· οὐδὲ τοῦ πένθους πάσονται αἱ θυγατέρες λαμπάδες· τὸν Παλαμήδην δὲ λέγει διὰ τὸ ἀκμαῖον διαφθαρέντα, ὅντινα νεόθαιπτον κρύψει ποτὲ ἐν τῇ κληρονομίᾳ. Ὁ μὲν γὰρ περὶ τὰ λουτρά, ὃ Ἀγαμέμνων, τὰς μὴ ἔχουσας ἐξόδους ἐπιζητῶν ὁδούς· τὸ στόμα τοῦ ἱματίου λέγει· ὥς ἐν δικτύῳ συμπεπλεγμένος ἢ τεταραγμένος, τυφλὰς ζητῇται ταῖς χερσὶ τοῦ λίνου ἀδιεξοδεύτους ῥαφάς. Ὑπὸ τῇ θερμῇ δὲ τοῦ λουτροῦ πηδῶν ἢ ὀλλόμενος στέγην, τὸν τρίποδα καὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ῥανεῖ, πληγεὶς σκαπάρῳ τὸν κόγχον· ἐστὶ ὁστοῦν περὶ τὸν ἐγκέφαλον· τῷ εὐαπονήτῳ μεταξὺ· ἢ ἔλεεινὴ δὲ ψυχὴ τὸ Ταίναρον ἀκρωτήριον πετασθήσεται, τὴν λυπηρὰν τῆς λαΐνης εἰσιδοῦσα οἴκου φυλακὴν· λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν. Ἐγὼ δέ, ἡ Κασσάνδρα, πλησίον τῆς πυέλου ἀναιρεθήσομαι τῷ πελέκει· ἐστὶ δὲ ἔθνος Παφλαγόνων οἱ Χάλυβες· συντετριμμένη· ἀφ' οὗ ὁ κλάδος τῆς πεύκης, ἢ τὸ στέλεχος τῆς δρυὸς, ὅπως τις ὕλοτόμος, ὃ ἐν τῷ ὄρει διατρίβων ἐργάτης, τὸ πλατὺ νεῦρον τοῦ αἰχένος κόψει καὶ τὸν μεταξὺ τῶν φρενῶν τόπον· καὶ ὅλον ἱβρίζουσα καὶ ἀφανίζουσα ἐν τοῖς φόνοις τὸ νεκρὸν σῶμα ἢ ἔχιδνα Κλυταιμνήστρα· ἔλαβε δὲ αἶδος ἀντὶ εἰδους· καὶ ἐπὶ τοῦ αἰχένος βᾶσα, πληρώσει τὸν γέμοντα θυμὸν· ὁμοῦ ὥς μοιχὸν καὶ ἐπιβάτην καὶ οὐ δορυράλῳτον τιμὴν ἢ βαρύντηλος πολυστένακτα τιμωρουμένη. Βοῶσα μὴ ἀκοίαντα τὸν δεσπότην, ἀναδραμοῦμαι κατ' ἔγνος, ὥς ἐπ' ἀνέμου κουφιζομένη τοῖς πτεροῖς, ἐξ οὗ, ταχεῖα· σκύμνος δὲ ὁ Ὀρέστης τοῦ πατρὸς ζητῶν τὸν φόνον, εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς ἐχίδνης μητρὸς Κλυταιμνήστρας τὸ ξίφος βάψει αὐτόχειρ, ἐμφύλιον κακὸν μῖasma τῷ κακῷ ἰώμενος.

1123 — 1175. Ὁ ἐμὸς δὲ ἀνὴρ, ὁ βασιλεὺς τῆς δούλης νύμφης, Ἀγαμέμνων, τοῖς πανούργοις Σπαρτιάταις Ζεὺς ὀνομασθήσεται.² Οἷβαλος βασιλεὺς Λακεδαιμονίας. Οὐ μὲν ἐμὸν σέβας ἀκατονόμαστον τοῖς ἀνθρώποις ἀφανισθὲν αὐτόθι γενήσεται, τῷ τῆς λήθης σκότῳ· ναὸν δὲ μοι οἰκοδομήσουσιν οἱ Ἰταλῶν ἀρχοὶ παρὰ ταῖς ὄχθαις τῆς Σάλπιδος λίμνης Ἰταλίας, καὶ οἱ τὴν Ἀράδανον πόλιν Ἰταλίας κατοικοῦντας, οἱ

1) Desunt verba ἀγρίας χολῆς.

2) Deest versus.

πλησιόχωροι τῶν ναμάτων τῆς λίμνης. Αἱ κόραι δὲ τὸν πρόποντα τῆς παρθενίας γάμον· Ἐπτόρειος κόρη λέγεται ἡ τὰ ὀπίσω καθιεμένη, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα¹ ἔχουσα· κεκαλλωπισμέναις θριξίν, ὅταν θέλωσι τοὺς τυμφίους ἐκφάγειν, ἀρνούμεναι τούτους ἢ διὰ δυσμορφίαν, ἢ διὰ γένους ψόγον καὶ μῶμον, τὸ ἔμὸν περιλαβοῦσιν εἰδῶλον ταῖς χερσὶ, δύναιμι ἢ ἰσχὺν ἢ βοήθειαν κτῶμεναι ὁμοῦ τῆς ἐσθῆτα τῶν Ἑρινύων τὴν φαιάν, καὶ πρῶς ὅσα χρᾶς βεβαμμένοι τοῖς βακτηρίοις², τοῖς πυλῆσι φαρμάκοις· Ἐκείναις δὲ ἐγὼ ἐπὶ πολὺν ἄφρατος θεὰ ταῖς θυροσφόροις γυναιξὶ φωνηθήσομαι. Πολλαῖς δὲ γυναιξὶ κατασκευάσω πένθος αὐτότε στερισκομέναις παρθένων, αἱ τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρόν, τὸν ἀθέσμως αὐτῇ μιχθέντα, τῆς Ἀφροδίτης θεᾶς τὸν ληστὴν καὶ ἄρπαγα, μακρὸν στεναῖζουσαι εἰς τὸν ἀνάρμοστον κλῆρον τὰς κόρας πέμπουσιν γάμων ἐστερημένας. Λάρυμνα, καὶ αἱ λοιπαὶ πόλεις Λοκρίδος· Σπερχειὸς δὲ ποταμὸς Θεσσαλίας· πόλεις Λοκρίδος· αἱ τῶν Λοκρῶν ἀγναι, καὶ ὄρος Λοκρίδος, καὶ πᾶς ὁ τοῦ Ὀδοιδόκου, πατρὸς Οὔλεως, πάππου Αἰάντος· καὶ Οὔλεως οἶκος· ὑμεῖς χάριν τῶν ἐμῶν δυσσεβῶν γάμων τιμωρίας τῇ θεῇ Ἀθηνᾷ ἀποτίσετε³, τὸν χιλιετὴ χρόνον· ὥρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· τὰς ἀνυμφεύτους· κλῆρον γὰρ ἐστέλλοντο· κόρας γηροβοσκοῦσαι. Αἵτισι ξέναις ἐν ξένη ἀνεταφίαστος τάφος ἐν ψάμμῳ ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυγρὸς ἀφανισθήσεται, ὅταν δὲ τὰ μέλη τοῖς ἀγρίοις ξύλοις συμφλέξη· τὸ πῦρ, εἰς τὴν θάλασσαν τὴν σποδὸν ἐκρίψει, τῆς ἐκ τῶν λόφων τοῦ ἀκρατηρίου Τροίας ἐφθαρμένης. Αἱ δὲ λοιπαὶ νύκτωρ ταῖς ἀποδησκοῦσαις ἵσαι· τόπος ἐν Τροίᾳ ἢ Σιδῶν, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὴν Τροίαν παραγενησονται· λαθραῖα ἀκκέλευθα περισκοποῦσαι, μέχρις ἂν εἰσδραμῶσιν εἰς τοὺς οἶκους τῆς Ἀθηνᾶς, ἱκετίδες προσευχαῖς τῇ Ἀθηνᾷ παρακαλοῦσαι· τῆς δὲ θεᾶς καλυνοῦσι τὸ ἔδαφος κοσμοῦσαι, τῷ ὕδατι καθαρὸν ποιήσουσι, τὴν ἀστεργῇ ὀργὴν τῶν πολιτῶν φυγοῦσαι.⁴ ἀνὴρ Ἰλιεύς, ἡγουν Τρώς, τὰς κόρας ἐπιτηρήσει λῆδον ἐν ταῖς χερσὶ κρατῶν, ἢ ξίφος μέλαν, ἢ ταυροκτόνον ἰσχυρὰν πέλεκυν, ἢ ξύλον ἀπὸ Φαλακράϊου ὄρους, ἐπιθυμῶν κορέσαι τὴν χεῖρα τὴν διψῶσαν φόνου· ὁ δῆμος

1) Incipit Cod. fol. 52. vers.

2) Cod. βακτηρίοις.

3) Cod. ἀποτίσεται.

4) Desunt verba πᾶς γὰρ.

δὲ ἄνευ ἧτης καὶ βλάβης τὸν ἀκαιροῦντα ἐπαινέσει, τῷ θε-
σπισματι χαράξας καὶ νόμον ποιήσας τὸ ἀλώβητον γένος.

1174 — 1213. ὦ μῆτερ, ὦ δύσμητερ, οὐδὲ σὸν
κλέος ἄπυστον ἔσται· ὦ μῆτερ, ὦ κακόμητερ, οὐδὲ ἡ
σὴ δόξα ἀνέκονστος ἔσται· τὴν Ἑκάβην¹ λέγει· ἀπὸ Περσέως
γὰρ καὶ Ἀστερίας² ἡ τρικέφαλος Ἑκάτη· Βριμῶ παρὰ τὸ
βριμᾶσθαι· ποιήσει ἀκόλουθον ἢ ἐπίσκοπον, ταῖς ὕλακαῖς
ἐκφοβοῦσαν ταῖς νυκτεριναῖς τοὺς ἀνθρώπους· ὅσοι τῆς με-
δούσης τῆς Θορακικῆς Ἑκάτης τὰ ἀγάλματα μὴ σέβωσι φρυ-
κτωρίαις ἢ λαμπάσι, κλάδοις τὴν Ἑκάτην τὴν θεὰν ἐξευμε-
νίζεσθαι. Ὁ νησιωτικὸς δὲ κενοτάφιον τῇ Ἑκάβῃ³ σεβάσμιον
τὸ ἀκρωτήριον Σικελίας ἔξει, καὶ ταῖς ἀρχοντικαῖς χερσὶν
οἰκοδομημένον ἔμπροσθεν τῶν ρείθρων τοῦ Ἐλώρου ποταμοῦ
Σικελίας τεθαμμένης· ὅστις παρὰ ταῖς ἀκταῖς τῆς τλήμονος
τὰς ἐπὶ νεκροῖς χεύσεις ῥανεῖ, τῆς Ἑκάτης τὸ μνημια τῆς
θεᾶς φοβούμενος. Πρῶτος δὲ τὸν λιθοβόλον ῥίψας λίθον
τῷ Αἰδῇ τῶν μελάνων θυμάτων ἀπαρχὰς δώσει· λέγει δὲ τὸν
Ὀδυσσεῖα.

Σὺ δέ, ὦ ἀδελφέ, πλείστον ἐξ ἐμῆς διανοίας ἀγαπηθεῖς,
ἀσφαλεια τοῦ οἴκου καὶ ὅλης τῆς πατρίδος, οὐκ εἰς κενὸν
τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ αἰμάξεις τῷ φόνῳ τῶν ταύρων, τῷ βα-
σιλεῖ καὶ θεῷ τῶν Τιτάνων Διὶ πλείστας ἀπαρχὰς καὶ θυ-
σίας δωρούμενος· ἀλλ' ἄξεται σε πρὸς τὰς Θίβας, τὰς ἐξό-
χως τοῖς Ἑλλησιν ἄδομέναις· ὅπου αὐτὸν ἡ μήτηρ Ῥέα, ἡ
ἔμπειρος τῆς πάλης, τὴν ἔμπροσθεν βασιλίσσαν ἐμβαλοῦσα
Ταρτάρῳ, τὰς ὠδῖνας ἐξέλυσε τῆς λαθραίας γοῆς· τὰς παι-
δοφθόρους, λέγει δὲ τοῦ Κρόνου, ἐκφυγοῦσα τοῦ ὁμοζύγου
εὐτυχίας ἀσέμνους⁴, οὐδαμῶς ἐλίπανε τῇ τροφῇ τὴν γαστέρα,
τὸν ἀκαδοθέντα λίθον καταπιὼν, ἐν τοῖς τὸ σῆμα σφίγγουσι
σπαργάνοις ἐνελημμένον, τύμβος γέγονεν ὁ Κρόνος· Νήσοις
δὲ μακάρων· τὰς Θήβας λέγει ὁ Λυκόφρων· ἐγκατοικήσεις
ἡμίθεος βοηθός, τῆς λοιμικῆς νόσου διώκτης· ὅπου πεισθεῖς
σε ὁ σπαρτὸς λαὸς τοῦ ἀρχαιοτάτου βασιλέως τοῦ τῶν Θε-
βῶν τοῖς χρημοῖς τοῦ Ἰατροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐκ τῶν Ὀφρυ-
νείων· ἐστὶ δὲ τόπος ἐν Τροίᾳ· τάφῳ⁵ ἀναλκύσας, ἄξει εἰς
τὸ τεῖχος τοῦ Καλῆδονος⁶, βασιλέως τῶν Θεβῶν τῶν Βοιω-

1) Cod. τὴν Ἑκάτην. 2) Cod. Ἀστέρως. 3) Cod. τῇ Ἑκάτῃ.

4) Incipit Cod. fol. 53. rect. 5) Cod. τάφον.

6) Cod. Καλυδῶνων.

τῶν· λείπει τὸ ἐσόμενον¹· τῇ ὀπλισμένῃ στρατῷ² τὴν χώραν πορθοῦντι, καὶ τὰ βασιλεία τοῦ Τηλέφου υἱοῦ Ἀπόλλωνος, βασιλέως Θηβῶν. Σὸν δὲ μέγιστον κλέος τῶν Θηβῶν οἱ πρόμαχοι ταῖς σπονδαῖς δοξάσουσιν, ἴσον τοῖς ἀφθάρτοις θεοῖς.

1214 — 1282. Ἦξει δὲ Κνωσσὸν καὶ πρὶ Γόρτυνος· παραγενήσεται δὲ καὶ εἰς τὴν Κρήτην νῆσον· Γόρτυνος (αἰε) πόλις Κρήτης· τὸ ἐμὸν πῆμα τῆς ταλαίνης· δυστυχήσουσι δὲ καὶ δι' ἡμᾶς οἱ Κρήτες· πᾶς δὲ ἔρημος ὁ οἶκος τῶν στρατηγῶν γενήσεται· οὐ γὰρ ἦσαν οἱ ἀλλεὺς Ναύπλιος διήρη τῶν ἐπικαθημένων θλαίνει, τὸν φύλακα τῆς μοναρχίας ἀπατήσας Λεύκον ταῖς ψευδέσι μηχαναῖς, ἔχθραν ἐκκαίων καὶ ἀναζωπυρῶν· ὅστις οὔτε τῶν τέκνων φείσεται, οὔτε τῆς συγγάμου Μήδας γυναικός· ἐστὶ δὲ κίριον τὸ Μήδας· τὰς φρένας ἄγριος· οὐ τῆς θυγατρὸς Κλεισιθήρας, ἥστινος τὴν κοίτην ὁ πατὴρ τῇ Λεύκῃ πικρὸν ὁμογνωμοσήσει· πάντας δὲ ἀνάγωνις ἐν τῇ ναυῷ ἀποκτείνει πληγαῖς τραυματισθέντας, τοῦ Ἐριννώδους βόθρου.

Τοῦ γένους δὲ τῶν πάππων τῶν ἐμῶν τὸ κλέος πάλιν μέγιστον αὐξήσουσιν οἱ ἀπόγονοί ποτε, δούρασι τὸ πρωτεῖον ἀρμυσάμενοι στέφος, τῆς τε γῆς καὶ τῆς φυλῆς τὰ σκήπτρα λαβόντες. Ἡ δὲ ταλαίπωρος πατρίς τὴν μαρνανθεῖσαν δόξαν οὐκ ἄμνηστον τῇ σκοτίᾳ βαλεῖ, οὐ κατακρύψει. Τοιοῦτους δὲ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς καταλείψει δύο, τὸν Ῥῶμον καὶ τὸν Ῥωμύλον ἔξοχον γένος ἐν τῇ Ῥώμῃ· ὁ τῆς Ἀφροδίτης δὲ υἱὸς Αἰνείας, ὁ ἐν ταῖς βουλαῖς ἄριστος, οὐδὲ μεμπτός ἐν μάχαις, ἐξ οὗ ἀνδρείος· ὅστις πρῶτον μὲν τὴν Αἶνον πόλιν Μακεδονίας οικήσει, παραγενόμενος εἰς τὴν ἔξοχον τοῦ Μακεδόνα ὄρους, καὶ τὰς Βάκχας τὰς κερασφόρους γυναῖκας· ἐκ δὲ τῆς Ἀλμωνίας, ἐστὶ δὲ ὄνομα τόπου, πάλιν πλατύνμενον δέξεται ἡ Τυρσηνία χώρα, ὁ Λυγκεὺς τῶν θερμῶν τὸ ρεῖθρον ἀναπέμπων, καὶ αἱ πόλεις Ἰταλίας, αἱ πολυθρέμματοι νάπαι³. Τοῖς ὄρκοις κρατήσας καὶ τῶν παρακλήσεων ἐντεύξασιν ὁ πλανήτης ταῖς πλάναις πάντα τὸν βυθὸν ἐρευνήσας γῆς τε καὶ τῆς θαλάσσης· σὺν ταῦτοις δὲ οἱ δύο ἀδελφοὶ υἱοὶ Τηλέφου, ἀφ' οὗ ἡ χώρα Τυρσηνία· τοῦ Τηλέφου βασιλέως Μινυῶν, οὗτινός ποτε τὸ δόρυ ὁ Αἰώνυσος κάμψαι τὰ μέλη συνδασμήσας τοῖς λύγοις· ἐστὶ δὲ εἶδος φυτοῦ· υἱοὶ Τηλέφου ὁ Τάρ-

1) Pertinet ad σωτήρα. Cod. ἐπόμενον.

2) Desunt verba ὅταν κάμνωσι. 3) Deest versus.

χων καὶ ὁ Τυρσηνός, ἐκ τῶν Ἡρακλείων γεγεννημένοι αἱμά-
των. Ἐξεῖσε τρέπεζαν ἐδεσμάτων πλήρη καταλαβών, τὴν
βρωθεῖσαν ἐκ τῶν ἀκολούθων, μνίμην παλαιῶν νόμων λάβη·
χώραν δὲ κτίσει ἐν τόποις ἔθνους Ἰταλίας, ὑπὲρ τοὺς Ἀατί-
νους καὶ τοὺς Λαυνίους ὤκισμένην, πόλεις τριάκοντα, ἰσα-
ρίθμους τοῖς παισὶ τῆς σφός, ἦντινα ἀπὸ τῶν Ἰδαίων λόφων,
καὶ τῶν Λαρδανείων τόπων ἐπὶ νηὸς ἄξει, τὴν τροφὸν τῶν
ἰσαρίθμων πόλεων (sic) τοῖς υἱοῖς Αἰνείου, τὴν πολύγονον.
Ἦςτινος καὶ ἐν πόλει μιᾷ ἄγαλμα ἀναθήσει χαλκουργήσας,
καὶ τῶν ὑπομαζίων τέκνων. Οἰκοδομήσας δὲ ναὸν τῇ Ἀθηνᾷ,
τὰ πατρῷα ξόανα τῶν θεῶν ἐγκατοικήσει· ἅτινα δὴ, παρῶ-
σάμενος καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν λοιπὴν κτήσιν τὴν συντε-
λοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν· παρὰ τὸ πνέω, ἐξ οὗ πλουσίαν· σὺν τῷ
προσβύτῃ πατρὶ¹ τιμήσει τοῖς ἱματίοις καλύψας, ἥνικα οἱ
ἄνδρεῖοι πολεμισταί, τὰ πάντα τῆς πατρίδος τῷ κλήρῳ κατα-
πιόντες², τούτῳ μόνῳ δώσουσιν ἐκλογὴν οἴκου λαβεῖν, ὅπερ
θέλει δωρεὰν ἀπενέγκασθαι. Διὸ καὶ παρ' ἐχθροῖς κριθεὶς
εὐλαβέστατος, τὴν πλεῖστον ὕμνηθεῖσαν ἐν πολέμοις πατρίδα
ἐν τοῖς βραδυγενέσι πλουσίαν κατασπενάσσει πόλιν, περὶ Μα-
κεδνὰς ὄρος Ἰταλίας, καὶ τὸν ὄρμον τῆς Ἀργοῦς τὸν κλεινόν,
τὴν ἐν Ῥώμῃ λίμνην, καὶ τῆς Φόρκης λίμνης πλησίον τῆς
Ῥώμης· Τιτῶν Ἰταλίας ποταμός· τοῦ κατὰ τῆς γῆς δύνοντος
εἰς τὰ ἀφγῇ βάθῃ κευθμῶνος· Ἀπόλλωνός τε εἰς ἐξοχὴν,
ὅπου τῆς παρθένου Σιβύλλης στυγνὸν οἶκημα ὑπάρχει, τῷ
κοίλῃ σπηλαίῳ τὸ συγκατηραφές καὶ κατάσταγον. Τοσαῦτα
μὲν ἀκαρτέρητα κατὰ πάθωσιν οἱ μέλλοντες τὴν ἐμὴν ἀφα-
νίσαι πατρίδα.

1283 — 1308. Τί γὰρ τῇ ταλαιπώρῳ μητρὶ Ἀσίᾳ τοῦ
Προμηθέως καὶ τῇ Εὐρώπῃ· ἐκ γὰρ Διὸς καὶ Εὐρώπης Σαρ-
πηδῶν, Ῥαδάμανθυς, Μίνως· ἐκ δὲ ταύτης ἡ χώρα· καὶ τῇ
τοῦ Σαρπηδόνης τροφῇ κοινὸν εἴληφεν; ἄστυας ὁ Ἑλλήσπον-
τος καὶ αἱ Συμπληγάδες πέτραι, καὶ Σαλμυδρῆσος ποταμός
Σκυθίας, καὶ ὁ Εὐξείνιος πόντος ὁ ρεῖτων τοῖς Σκυθαῖς ἐπὶ ῥοι
τοῖς ἰσχυροῖς πάγοις, τὴν λίμνην τέμνων ὁ Ταναῖς ποταμός
μέσον ὁ καθαρὸς τοῖς ρεῖθροις διορίζει, τὴν προσφιλεστά-
την βροτοῖς, τοῖς ἀποκαύματα ποδῶν θρηνοῦσι Μαιώταις
διὰ τὴν ψύξιν.

1) Incipit Cod. fol. 53. vers.

2) Cod. καταλιπόντες.

"Ολοῦντο ναῦται· πρῶτα Καρτίται κύνες, οὗ
τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρη· τὴν Εὐρώπην
λέγει· οἱ τὴν εἰς βοῦν μεταβληθεῖσαν κόρη· ἐκ τῆς πηγῆς
τοῦ Ἀργούς ἀνῆρπαξαν· κυρίως δὲ φορτηγοὶ οἱ Φοίνικες,
ἐμποροὶ γὰρ· προμᾶχον¹ ἀπὸ Μέμφιδος πόλεως γαμετὴν πε-
ρᾶσαι μεμοιραμένην τῷ Αἰγυπτίῳ· πρῶτον δὲ πυρσὸν τῆς
ἐχθρας ἐπῆραν· Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ. Πάλιν γὰρ τὴν ὕβριν τῆς
βασιλείας ἀρπαγῆς οἱ Κρήτες οἱ ἐξ Ἰδης ὄρους Κρήτης
ἀντιτιμωρίαν ζητοῦντες, τὴν αἰχμάλωτον διήγαγον δάμαλιν, ἐν
ταυρομόρφῳ τυπώματι τριήρους εἰς Σαφατίαν πόλιν
Κρήτης, τῷ βασιλεῖ Κρήτης. Οὐδὲ οὗτοι ἀπηρεσθῆσαν ἀντι-
ἴσων ἴσα λαβόντες, ἀλλὰ κλέπτην σὺν Τεύκρῳ στρατὸν καὶ
σὺν τῷ Σκαμένδρῳ Δραυκίῳ πατρὶ εἰς τὸ τῶν Τρώων ἔστει-
λαν οἰκητήριον, πολεμήσοντας τοῖς μυσίν· ὠντικῶν² σκο-
πῆς τοὺς ἐμοὺς γεννήτορας ἐβλάστησεν ὁ Δάρδανος, γῆρας
Ἀρίσβαν θυγατέρα Τεύκρου· ἀφ' ὧν γέγονεν Ἑριχθόνας.

1309 — 1321. Καὶ δευτέρους ἀπέστειλαν ἄρπαγας λυ-
ποὺς τῷ μονοπεδίῳ ἔρχοντι Ἰάσονι· τὴν δορὰν τοῦ κριοῦ
κλέψοντας, ταῖς ὑπὸ δράκοντος φυλαττομέναις θήκαις τοῦ
δέρματος ἐσκεπασμένην σκοπαῖς. "Ὅστις εἰς τὴν Κύττιαν²
ἔστι δὲ τόπος· ἐλθὼν, τὴν γείτονα τῶν Αἰγυστίνων, καὶ
τὸν τετρακέφαλον δράκοντα, ἢ τερατώδη, ἢ δικέφαλον· αἱ
γὰρ δύο κεφαλαὶ τέσσαρας πνοὰς ἔχουσι· καὶ τὰ περιφερῆ
τῶν ταύρων τῶν πυριπνύων βαστάσας ἔροτρα, καὶ τῷ χαλ-
κίῳ τὸ σῶμα μαγειρευθεῖς, οὐκ εὐτυχῶς κατέλαβε τοῦ κριοῦ
τὸ δέσμα, ἢ τοῦ ἀπῆρου· ἀλλ' αὐτόμολον ἀρπάσας τὴν Μή-
δειαν· εἶδος δὲ ὀρνέου μικροῦ ἢ κερατῆς τὴν ἀναεροῦσαν
τοὺς ἑαυτῆς γνωστούς, καὶ τῶν τέκνων φονεύτρια καὶ ἀναι-
ρέτιν καὶ αὐτόχειρα εἰς τὴν φωνήεσσαν Ἀργῶ ἀνεβίβασε,
φθογγὴν σανιδωμάτων ἀπὸ τῶν Χαθγιτικῶν, ἐνθεν τῆς
Ἀργοῦς ξύλα ἠνέχθη, ἀνθρωπεῖαν πέμπουσιν, ἐπιστήμονα
τῶν δρόμων.

1322 — 1340. Πάλιν δὲ ὁ τὰς πέτρας καὶ τὰ ὑποδήματα
ἀνελκύσας καὶ ζωστήρα Ἰππαλνίτης ἔλαβε, καὶ τὸ τοῦ πατρὸς
ξίφος ὁ Θησεύς· Αἰγεὺς γὰρ ὁ Φημίου· ἦνεν χαλεπαὺς τοῖς
τάφους ἢ ὑψηλοτάτη κάτωθεν τῶν³ ἡχοῦντων κρημνῶν, διὰ

1) Cod. vitiose: ἔμπειροι γὰρ μάχης. Vid. Schol. Cod. Par. A.

2) Cod. Σκύταιαν.

3) Incipit Cod. fol. 54. rect.

τὰς βολὰς τῶν ἀνέμων· πάλαι ἐπιτηρήσει τὰς ἀνταφιάστους ῥίφας· σὺν τῷ Θῆρϊ καταντήσας τῷ σπάσαντι τῆς Ἥρας· ἐστὶ γὰρ ἐπώνυμον τὸ Μύστη· τῆς Ἥρας, παρόσον οἱ νικῶντες τρέπαιον ἐτίθασαν τῆς Ἥρας· τὸν εὐθὺ λήμαστος ἐδήλασεν Ἡρακλῆς καὶ ἀπεθανάτισθ· τὸν ζωστήρα Ἰππολύτης ἔλαβεν· ἄθλον δέ ἐστι· τοῦτο διπλοῦν παρεσκεύασε νεῖκος¹, τὴν ζώνην τῆς Ἀμαζόνος ἀποσυλήσας, καὶ πόλεως Παφλαγῆτος Θεμισκύρας ἀπο τὴν τοξότιν κλέψας· Ὀρθωσία δὲ ἐπώνυμον Ἰππολύτης. Καταλιποῦσαι δὲ αἱ ταύτης ἀδελφαὶ τὴν Ἑριν καὶ τὸν Λάγμον καὶ τὸν Τήλαμον· εἰσὶ δὲ οἱ τρεῖς ποταμοὶ Πόντου· καὶ τὸν ποταμὸν Θεριώδοντα, καὶ τὸ Ἀττικὸν ὄρος², Θεμισκύρας ἐδήλασαν τοὺς ἵππους, καὶ τὴν ἀπηνῆ βοὴν καὶ θόρυβον ἀφιεῖσαι τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν Ἀττικὴν τῷ δόρατι ἐξεπόρθησαν, τοὺς Μοψοποίους· ἀπὸ Μόψοπος βασιλέως· καύσασαι τόπους.

1341 — 1361. Ὁ πάππος δὲ τῆς Θράκης· λέγει δὲ τὸν Ἴλαν· ὁ ἐμός, ἀφανίσας τὰς πόλεις, καὶ τὴν χώραν τῶν Μακεδόνων, καὶ τὸ ἔδαφος τῶν Γαλαδραίων· εἰσὶ δὲ ἔθνη³ Μακεδόνων οἳ τε Ἑορδοὶ καὶ οἱ Γαλαδραῖοι· ὄρους ἐπηξεν⁴ περὶ τοῖς ρεύμασιν τοῦ Πηνειοῦ, ποταμοῦ Θεσσαλίας, τὴν στερῆν τῷ τραχήλῳ δουλικὴν δέσμην περιδείξ· τῇ δυνάμει ὁ ἐν τοῖς νέοις ἀνδρεῖος, ὁ εὐγενής. Ἡ δὲ ἀντὶ τούτων βοηθὸν τὸν Ἡρακλέα, ἔξ τριήρεις ἔχοντα, ἤγουν ναῦς, τὴν λεοντῆν ἀμφιεννύμενον ἀποστείλασα, ἀξίναις ἢ δικέλλαις κατέαξε καὶ ἔρριψε τὸ ἀκρωτήριο· τοῦτον ἢ ἐμπορητικὴ φόβου Ἥρα ἢ Ἀθηνᾶ ἐν τοῖς κλήροις τῶν θεῶν καθιερώσει, ἢ πημέτων ἀρχηγός. Πάλιν δὲ τοῦ Ἄλφου οἱ παῖδες, ὁ Τυρσηγός καὶ Ἀυδός, τῶν Ἀυδῶν τὸ ὄρος ἐκλελοιπότες, Κιμψόν τε, πόλιν Ἀυδίας, καὶ τὰ χρυσεργὰ τοῦ Πακτωλοῦ νάματα, τῆς λίμνης τὸ ὕδωρ τῆς Γυγαίας, ἤγουν Ἀσκανίας· πλησίον τῆς Ἀυδίας ἐστὶ τινα ὄρη, ὅπου ἡ Ἐχιδνα, ἣ συνείρη ὁ Τυφών, τὸν δεινόκοιτον τοῦ κευθμῶνος μυχὸν ἐνδιατρίβει· εἰς τὴν Ἰταλικὴν πόλιν Ἀγυλλαν ὤκησαν, τὴν δεινὴν τοῖς Αἰγυσινοῖς· ἐστὶ δὲ ἔθνος Ἰταλίας· καὶ τοῖς ἀφ' αἵματος τὴν ῥίζαν τῶν Γιγάντων τῶν Σιθῶνων κεκτημένοις· ἐστὶ δὲ Θράκη, εἰς ἣν οἱ Γίγαντες Παλλήνην⁵ ὤκουν· ἐν ταῖς μάχαις

1) Cod. εἶκος. 2) Desunt duo versus.

3) Cod. ἐστὶ δὲ ἔθνος.

4) Cod. ἐπηξεν.

5) Cod. Παθήνην.

λόγῃς δεινὴν μίξαντες πάλιν τὸ ἐξῆς μίξαντες ἄδλοισι. Ἐπόρθησαν δὲ τὴν Πίσαν· πόλιν Ἰταλίας· καὶ τὴν γῆν δορυκτετον πᾶσαν κατεργάσαντο τὴν πλησίον τῶν Ὀμβρων καὶ βεβηκυῖαν τῶν ὀρῶν Τυρσηνίας τῶν τραχέων ἀκρωτηρίων.

1362 — 1408. Ἐσχατος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐγείρει τὴν ἀρχαίαν ἐριννῦν (sic) ἀπὸ Ἰοῦς· τῶν ἡπειρῶν· ἥδη τὸ πρὶν πῦρ εὐδον τῇ φλογὶ ἐξάπτων, ἐπεὶ τοὺς Ἀργοναύτας ἐδεῶσατο· Ῥυνδακὸς ποταμὸς Μυσίας δξυντόνως· καὶ τοῖς ξένοις ἀμφορεῦσιν, ἤτοι ἀγγείοις, εἰς τὸ ὕδωρ βάψαντας· ἡ δὲ Εὐρώπη μανείσα κακουμένη πολλὰς βλάβας ἀντιτιμωρηθῆσεται, πορθοῦσα χώρας τὴν ἐναντίαν ἀντικειμένην ἡϊόνα. Πρώτος μὲν παραγενήσεται τῷ Διὶ τῷ Λαπερσίῳ· ἐπώνυμον δὲ Διός· ὁ ὁμώνυμος Ζεὺς Ἀγαμέμνων, ὅστις, κεραννὸς καταρχόμενος, τῷ πυρὶ τοῦ κερανοῦ καύσει πάντα τὰ τῶν ἐχθρῶν θύρετρα· σὺν τούτῳ ἀποθανοῦμαι καὶ ἐν τοῖς νεκροῖς στροφόμενη, τὰ λοιπὰ ἀκούσω, ἃ μέλλω νῦν λέγειν. Ὁ ἀπόγονος δὲ τοῦ ἀναιρεθέντος, ὅστις δεῦτερος υἱὸς καλεῖται· υἱὸς Ὀρέστου, ὃς ἐστὶν ὁ Γραῖς· παρόσον δίκην ἐχθρὸς ὁ Ἀγαμέμνων ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι ἀνήρηται, κατακαύσει τὴν γῆν εἰς ξένην παραγενόμενος, τοῖς χρησμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος, σὺν στρατῷ πολυεθνῇ. Τρίτος δὲ τοῦ βασιλέως τοῦ δρωτόμου Νηλέως, τὴν τευχοποιὸν· λέγει δὲ τὴν κεραμέως θυγατέρα τὴν Κάριαν· ἀπὸ Βράγχου¹ τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον· ἀπατήσας, παραλογισάμενος ἐμπεφυρμένην ὕδασι τῷ πεχημένῳ δοῦναι² δωρεάν, τὴν σφραγίδα τῇ βίβλῳ ἢ τῷ χάρτῃ τῶν δακτύλων ἐφαρμόσαι· ὀρεῖαν. Φθειρῶν· ἡ Μίλητος γὰρ Φθειρ ἐκαλεῖτο· κατασκευάσει μοναρχίαν, πρὶν πρῶτον ἐπὶ μισθῷ συμμαχήσαντα³ στρατὸν Κᾶρα δηώσας καὶ ἀφανίσας ἢ κατακαύσας, ὅταν κόρη πόρνη εἰς αἰδοῖον ἀθέσμως βοήσασα κατὰ χλευὴν ὑβρίσῃ λοιδορουμένη πρὸς τὰ ἀκύλαστα νυμφεῖα τῶν βαρβάρων τελεῖν. Οἱ δὲ δὴ τέταρτοι· τοὺς Λωριεῖς λέγει· οἱ αὐτοὶ ἀπὸ ὄρους Παρῶνιδας, ἐνθα ὤκουν· οἱ αὐτοὶ Λωριεῖς· Κύνιον πολίχνιον Λωριέων· οἵτινες οἰκήσουσι πόλιν Θίγγρον· Σάτιον Καρίας ὄρος· τῶν περὶ τὸ Δάτιον⁴, ἐνθα ὤκει ὁ Ἐρυσίχθων, ὁ πάλαι τῇ Κυρίτῃ· ἐστὶ δὲ ἐπώνυμον Ἠφας· παντελῶς μεμισημένος, τῆς εἰς πᾶν εἶδος μεταβαλλομένης Μνήστρας, θυγατρὸς Ἐρυσί-

1) Cod. Βράχου. 2) Incipit Cod. fol. 54. vers.

3) Cod. συμμαχήσαντα. 4) Cod. τὸ τίναρ.

χθονος, τῆς κατωφεροῦς ἀλώπεκος, ἥτις ταῖς ἐμπορίαις ἢ πραγματείαις ταῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὴν μεγάλην λιμὸν τοῦ πατρὸς θεράπευε τὴν ἰσχυρὰν καὶ αἰεὶ ἀκμάζουσαν, ξένα ἀροτριούντος πτερά, τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου. Αἶθων δὲ ὁ Ἑρμίσχων, διὰ τὸν λιμόν. Ὁ Μίδας δὲ τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν τιμωρούμενος, πάλιν τὴν τροφὸν καὶ μητέρα ἀντιπαρδήσει γῆν τοῦ τοὺς νεκροὺς κελεύοντος τὰς ἀκολακεύτους δίκας τοῖς ἀνθρώποις ῥητορεύοντος τῷ στεφθεῖ τρόπῳ· δεῖςτις δὴποτε περὶ τοῦ ὄνου τὰ ὦτα· ἐστὶ λόφος ἐν Φρυγίᾳ· ἢ ἔχων ἀληθῆ ὦτα ὄνου· κοσμήσει. νῦν¹ τοὺς λοβοὺς πῶν ὦτων· τούτῳ πᾶσα ἡ γῆ δουλωθήσεται τῆς Θράκης, καὶ ἡ Μακεδονία, περιφραστικῶς· ἡ παραθαλασσία Χερσονήσος, καὶ ἡ Παλληνία· ἥτινα ὁ βουκέφαλος· ἐστὶ δὲ ἐπίθετον τοῦ ποταμοῦ· ποταμὸς λιπαίνει, ὁ τῶν Γιγάντων ὑπερβείης.

1409 — 1440. Πολλῶν δὲ ἄλλοθεν ἄλλως τημάτων ἀπάρεξεται ὁ Ἄρης, ἐπυνύμως· ἢ τί χρηὶ καλεῖν τὸν τοῖς αἵμασι φροῦμενον, ἥγουν ἐν τοῖς πολέμοις εὐωχούμενον; Οὐ μὴν ὑπεξείξει γ' ἢ ἡ πικρὴ θάλασσα· οὐ μὴν ὑποχωρήσει γ' ἡ Ἀσία, ἥτις ἐξ Ἰαπετοῦ γεννᾷ Ἐπιμηθέα· ἀλλ' ἀντὶ πάντων ἐκ τῆς τοῦ Περσέως σποράς ἕνα ἀποστελεῖ γίγαντα, τὸν Ξέρξην λέγει· τούτῳ ἢ μὲν θάλασσα βατὴ πεζῷ ποτε ὄντι γεινήσεται· ἢ δὲ γῆ πλευσθήσεται· ὁ γὰρ Ξέρξης, ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ἔχωσε, τὸν δὲ Ἄθω τὸ ὄρος κόψας ἐποίησε θάλασσαν· τὴν γῆν ταῖς κώπαις ῥήσονται· οἱ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ἐπώνυμοι², ἥγουν οἱ κεκαυμένοι τῷ πυρὶ οὐκ ἐν τοῖς ξυλίνοις τῶν τειχέων προμαχώσι, τὸν χρησιμοδότην τῆς βλάβης αἰτιάσονται, ψευδῇ νομοθετοῦντα ἢ μαντευόμενον τὰ τοῦ Αἰδου. Τῷ παμμυγεῖ δὲ στρατῷ πᾶσα μὲν βρωθήσεται ἢ τὴν φλοιῶτιν ἐκδιδούσα διπλὴν σκέπην· ἢ γὰρ βάλανος διπλὴν ἔχει τὴν σκέπην· ἀπὸ τοῦ ἐνὸς καρποῦ τοὺς πάντας ἐδήλωσεν· ἢ καρποβότος, ἀγριὰς ὄρεσι θαλάης, ἢ ἀγρωστis, ἢ ἐν τοῖς ὄρεσι θάλλουσα. Ἀπασα δὲ πληρωσις τῶν ποταμῶν ξηρανθήσεται, τὴν μεγάλην νῦν χαίνοντες δίψαν τῶν ἀντιλούντων ἢ ἀρρομένων· νέφη βελῶν ἡχούντων, ποιεῖν ἡχον ἀποτελούντων, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς στήσουσί πως· ὁ Κίμμερός τε· ἐστὶ δὲ χώρα περὶ τὴν θάσιν· τῇ σκιᾷ καλύψει τὴν γῆν, τὸ φῶς ἀμβλύνων. Τῶν δὲ Λοκρῶν καθάπερ ἐπὶ ὀλίγον χρόνον ῥόδον ἀνθήσας ὁ Ξέρξης, καὶ πάντα κατακαύ-

1) Cod. γαῦν.

2) Deest οἱτοι ἡθαλωμένοι.

σας καθάπερ ξηρὴν σιάνην, ἐκ δευτέρου τῆς παλιμπλεύσεως, φυγῆς μετάσχη, τὰ ναυμαχῇ¹ μόσυνα δὲ· ἐστὶ δὲ μόσυν πύργος ξύλινος· ὡς λυκοψίαν· ἐστὶ δὲ ἡ ξενηλα, οἱ δὲ, ἀστραπή· κόρη σκοτεινὴν, πλησίον πανταχόθεν περιβλεπόμενος, χαλκηλάτω ξίφει ἐκφοβουμένη.

Πολλοὶ δὲ ἄθλοι καὶ φόνοι μεταξὺ λύσουσι τῶν ἀνδρῶν, οἱ μὲν ἐν τῇ γῇ τὰς παλαιστρας ταῖς ἀκταῖς τῆς θαλάσσης περὶ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος περιμαχουμένων· οἱ δὲ ἐν τοῖς μεταφρένοις τοῖς ἀρουμένοις ὑπὸ βρῶν· ἕως ἂν ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν καταπαύσῃ τὸν πόλεμον, ἀπ' Αἰακοῦ καὶ Δαρδάνου τὸ γένος.²

---

1) Cod. μετάσχη· τὰ ναυμαχῇ. Integrum locum praebent Scholia Paris. Cod. A. ναῦν ἐκ δρυὸς πεποιημένην εἰς τὰς ναυμαχίας. Pertinent ad φηγότευκτον.

2) Reliqua in Codice desiderantur.

VARIETAS LECTIONIS

A

IOANNE POTTERO ET LEOPOLDO SEBASTIANO

COLLECTA.

CUM ANNOTATIONE EDITORIS.

THE
JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE
OF GREAT BRITAIN AND IRELAND
VOLUME 40. PART 1. 1910.
LONDON: PUBLISHED BY THE INSTITUTE.
1910.

TABULA CODICUM.

Codices Mss. a Ioanne Pottero collati:

- 1) Cod. Baroccianus.
- 2) Cod. Seldenianus.

Asservantur Oxonii in Bibliotheca Bodleiana nr. 153, et 3406.
Vid. *Ed. Bernardi* Catal. libr. Mss. Angliae et Hiberniae
p. 20. et 164.

Codices Mss. a Leopoldo Sebastiano collati:

I. Codd. Vaticani.

1. nr. 117. bomb. saec. XIII.
2. nr. 915. bomb. saec. XIII.
3. nr. 916. chart. saec. XVI.
4. nr. 972. chart. saec. XVI.
5. nr. 1306. membr. saec. XII.
6. nr. 1307. membr. saec. X.
7. nr. 1421. bomb. saec. XIV.
8. nr. 1471. chart. saec. XV.

II. Codd. olim Palatini.

1. nr. 40. chart. saec. XV.
2. nr. 139. chart. saec. XVI.
3. nr. 142. chart. saec. XV.
4. nr. 158. chart. saec. XV.

Asservantur hi libri hucusque in Bibl. Vaticana, uno excepto
Pal. 40. qui an. 1816. Bibl. Heidelbergensi redditus est.

→ **III. Codd. Casanatenses.**

1. nr. I. 2, 11. membr. saec. XIV.
2. nr. I. 2, 5. chart. saec. XV.

Asservantur Romae in Monasterio S. Maria sopra Minerva.

IV. Cod. Bibl. Alexandrinae, sive Christinae Reginae.
Cod. chart. saec. XV.

Asservatur in Bibl. Vaticana.

V. Cod. Bibliothecae Barberinae.
Cod. chart. saec. XV.

Editiones, in usum huius Collectionis a me collatae:

1. Aldina, edit. princeps, Venet. an. 1513. (8.)
  2. Basileensis I. (Arlenii Peraxyli) an. 1546. (fol.)
  3. Parisina I. (ap. Iacob. Bogardum) an. 1547. (4.)
  4. Basileensis II. (Guil. Canteri) an. 1566. (4.)
  5. Parisina II. (ap. Feder. Morellum) an. 1584. (4.)
  6. Commeliniana. Heidelbergae, an. 1596. (8.)
  7. Meursiana I. Lugd. Batav. an. 1597. (8.)
  8. Meursiana II. Lugd. Batav. an. 1599. (8.)
  9. Stephaniana. Genevae, an. 1601. (4.)
  10. Iac. Lectii in Collect. Poet. gr. Colon. Allobr. 1614. (fol.)
  11. Potteriana I. Oxonii, an. 1697. (fol.)
  12. Potteriana II. Oxonii, an. 1702. (fol.)
  13. Godofr. Reichardi. Lipsiae, an. 1783. (8.)
  14. Sebastianiana. Romae, an. 1803. (4.)
-

De his criticis subsidiis, quibus usi sunt Potterus et Sebastianus, iam supra disputavimus. Nunc verbo dicam, cur annotationem subiecerim. Insunt enim huic Collectioni etiam aliunde desumptae lectiones, quarum maximam partem margines priorum Edit. Pottero suppeditarunt; aliae sunt Codicis Canteri, quae in Edit. Basil. II. seorsim in una plagula recensentur; reliquae autem, ex variis Edit. petitae, mera sunt menda typographica. Haec omnia sine ullo delectu congegessit ac confudit Potterus; Sebastianus autem, neque indicio neque diligentia Pottero comparandus, inconsultius etiam ea in farraginem suam ita transfudit, ut manifestissimum sit, eum hanc triplicem eorum originem prorsus ignorasse. Inde enim natum importunum illud et identidem repetitum „alii“, quod nisi quis ex Potteri lectionibus ortum animadverterit, facillime poterit pro variis Codd. lectionibus habere. Eo autem fallacior est ista apud Sebastianum negligentia, quo fuit a magna librorum Mss. copia instructor. Quis vero huic homini non succenseat, si viderit eum interdum lectiones, quae unius libri sunt, aliis temere aliisque tribuentem, aut, quod peius etiam est, lectiones marginales Canteri, quae casu in alius editionis margine exstant vitiosiores, quasi tot diver-

sanæ lectiones commemorantem? Talla et detegenda erant, et iusta ignominia in aliorum exemplum denotanda.

In Annotatione igitur hæc duo potissimum egi, primum, ut illa turpissima vitiorum messis, nullius pretii ususque nullius, temere atque immerito huc illata, nunc tandem, indicato ubique erroris fonte, profligaretur; deinde, ut de lectionibus illis marginalibus, quæ priores Editiones exhibent, quantum fieri posset, certissime constaret. De quibus cum Canterus in Prolegomenis dixisset: „*Quin etiam in colligendis undequaque variis lectionibus, quæ marginem occupant, curiosi esse volumus, partim ut aliis aliquid inventendi melius occasionem praeberemus, partim ut varia corruptelae exempla in hoc etiam opere, ut in Aristide factum est, quasi digito ostenderemus.*“ — constans adhuc erat apud doctos opinio, eas universas a Cantero collectas ac digestas esse. Pervestiganti autem mihi pleraque omnia, unde verisimile erat Canterum hunc variarum lectionum indicem concinasse, primum, cum haud exigua earum pars in editis libris non inveniretur, non levis suspicio subnata est, Canterum eas fortasse ex alio Codice, quam cuius lectiones seorsim indicaverat, tacite desumpsisse; postea vero, quippe cum talis negligentia vix cadere videretur in hominem prudentissimum, meum ea de re iudicium distuli, usque dum editionem Parisinam I., tamdiu desideratam, videre atque exentero mihi contigisset. Quod rarissimum exemplar nunc tandem ante paucos dies liberaliter mihi utendum concessit Vir Illustrissimus, *Ioannes Schulzius*, quo singulari beneficio me in hac re mirifice adiutum esse gratissime testor. Inspecto enim hoc libro, qui undeviginti annos ante Canteri editionem prodiit, non amplius erat dubitandi locus. Conspiciuntur ibi etiam in margine adiectæ lectiones, quarum partem ex Aldina et Basileensi I. desumpsit Editor, (quem suspicor fuisse *Ioannem Auratum* [1508—1588] cuius in fronte libri legitur Epigramma in Lycophronem) reliquas autem ex Cod. Parisin. 2840. (Par. K.) depromptas esse veri fit simillimum ex iis locis, ubi discrepantes scripturae in solo hoc Codice inveniuntur. Vide infra ad vv. 95. 275. 633. 867. 1045. cf. etiam vv. 103. 163. 502. 517. 579. 678. 743. 784. 786. 864. 996. 1282. 1294. 1463. Hanc Collectionem ita auxit Canterus, ut non solum

plures eiusdem Codicis lectiones *) accederant; vid. vv. 30. 55. 64. 92. 159. 160. 212. 238. 430. 1152. 1390. 1444., sed etiam, quicquid discrepantis scripturae apud Stephanum Byzantinum, Favorinum, inque prioribus Editt. et Tzetzae Commentarioprehendisset, id diligenter in margine notaretur, omissis tamen omnibus, quae manifesto falsa et inutilia viderentur. Contulit etiam alium Codicem, cuius lectiones seorsim a reliquis exhibuit, qui, nisi me coniectura fallit, fuit liber Parisinus nr. 2724. (Par. D.) Vid. infra ad v. 380. 461. 475. 758. 1027. Reliqua suo quaeque loco indicabuntur. Totam hanc criticam suppellectilem, suppresso tamen Canteri nomine, suis opibus adiunxerunt Potterus ac Sebastianus; prior quidem ita, ut ex antiquioribus Editt., Meursianis praesertim, et Iac. Lectii Collectione Poetar. Graecor. T. II. p. 140—162., libris inquinatissimis, vitiosissima quaeque sine ullo delectu adiceret; alter autem, etiam ea in re Pottero inferior, quod, unde haec congesta essent, nesciret, incredibili levitate effecit, ut tota haec farrago prudentioribus quam maxime incerta ac nullius fidei esse videretur.

Equidem editoris esse existimavi, ut huic incommodo, quantum posset, mederetur. Igitur totam hanc telam non sine summo taedio retexui, et in expiscandis notandisque aliorum erroribus subtilior fortasse et largior, quam cum fastidio quodam parcius esse malui.

---

*) Quas fortasse idem *Auratus* suppeditavit, cuius institutione Canterus, dum Parisiis versaretur, (an. 1559—1562.) in graecis literis plurimum profecit. Testatur hoc in Epistola ad *Cornelium Valerium* editioni Pepli Aristotelici praemissa: „Ego Te, et I. Auratum, utrumque summum et maximum virum, praeceptores nunquam poenitendos agnosco: quibus quantum debeam (debeo autem permultum) et privatim libenter, et publice, cum datur occasio, testatum soleo reddere. Itaque sicut ante dies aliquot Lycophronis oraculorum compendium versibus brevibus utraque lingua conscriptum Aurato misi, ita nunc haec Aristotelis carmina tanquam a mortuis revocata sub Tuo nomine proferre volui, atque hoc pacto grati et memoris animi significationem aliquam dare.“

VARIETAS LECTIONIS.

Inscript. Al.¹ *Κασσάνδρα*. (Pott.)

- v. 1. Al. *ἃ μὴ ἱστορεῖς*. al. *ἀλλ' ἱστορεῖ*. (P.)
 — *ἃ μὴ ἱστορεῖς* aliqui. *ἀλλ' ἱστορεῖ* alii², Tzetza referente. (Sebast.)
- v. 3. Quidam³ distinguunt post *κόρη*, et particulam *οὐ* connectunt voci *ἥσυχος*. Ego vero sine distinctione legendum puto, et particulam negativam verbo *ἔλυσε* coniungo, Scholiasten in hoc secutus. (P.)
 — *ἥσυχως* Vatic. 972. Membr. autem Casanat. ea post *κόρη* interpunctione legit, ut dicat: *neque enim tacita est virgo*. *Ἀέσποτα*, Vatic. 916. (S.)
- v. 4. *αἰόλων* Ms. Seld. (P.)
 — *αἰόλων* Vat. 117. (S.)
- v. 6. Al. *δαφνηφάγον*.⁴ *δάφνην φάγων* Coel.⁵ *δαφνηφάγων* habet quidem Seld., isti tamen *ω* superscribitur *ο* eadem, ut videtur, manu. (P.)

1) Sola Edit. Par. II. in fronte: *Ἀλεξάνδρα ἢ Κασάνδρα*.

2) Iam in limine huius collectionis notare debemus eorum, levitatem, qui has Scholiastarum explicandi rationes provariis Codd. lectionibus habere non dubitarunt. Quod non ita esse, et Tzetzae verba docent, et multo etiam clarius Scholiastes antiquus Codic. Vat. 1307., cuius annotationem, cum non una ex parte mutilatam ediderit Sebastianus, non abs re existimo, integram h. l. adscribere: *λέξω τὰ πάντα τοῦτο τριχῶς ἀποδίδοται· λέξω σοι ἀληθῶς, ὡς Πρίαμος, ἃ με πυνθανῆν· ἤτοι οὖν κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς συναλοιφῆς, ἣ ἀπολύτως, ἀλλ' ἱστορεῖ· ἢ ἃ μὴ ἱστορεῖς, ἃ μὴδὲ καταπτορῶν ἐγίνωσκες· ἢ ἃ μὴ ἱστορεῖς· ὡς τοῦ Πριάμου πρότερον πυνθανομένου· κατὰ τὸ σιωπώμενον· ὡς Ἀριστοφάνους· εἰ μὴ Προμηθεὺς εἶμι τὰλλα ψεύδομαι. Θεράπων ἑστάν· ὁ προλογίζων πρὸς τὸν Πρίαμον· ἐββάλλεται δὲ τὸ προσέμιον παρὰ τισιν· οὐ γὰρ φαίνεται οὐδὲν ἑρωτῶν ὁ Πρίαμος.*

3) Sola Edit. Basil. I. Eandem distinctionem habent etiam Codd. Vind. II. Vit. I.

4) Lectio marginal. Canteri ex Etym. M. p. 797, 7. et Tzetzae Commentario.

5) Coel. Rhodigin. Lect. Antiq. lib. V. p. 169.

- v. 6. *δακρυογράφον* Vatic. 1306. Sic pariter legunt et Vatic. 117. et Palat. 158. Sed eadem in utroque manus, ut videtur, *ω* isti *ο* superscripsit contra, atque in Selden. fit. Sic et Tzetzta legisse videtur ex Commentario, quamvis alterutram lectionem pariter admittat. Ego tamen alteram, quae est in textu, huic longe praefero. (S.)
- v. 9. *ἀναξ* Bar.¹ *ἀναξ* Seld. (P.)
 — *ἀναξ* Palat. 139. Alexand. seu Christinae reginae, Casan. chart. *ω* *ἀναξ* Vatic. 1421. *Ἀναπεπάζων* Vat. 117. (S.)
- v. 10. *διῴχει* videtur legisse Theodorus Beza, quod expl. *pervestigia*, ad D. Lucae Evang. cap. I. com. 7. (P.)
 — *διῴχει* Theod. Beza ad D. Lucae Evang. cap. 1, 3. et sane eam lectionem vulgari praeferimus, reluctantibus licet omnibus Mss. *δυσφάτων* Vat. 1421. (S.)
- v. 11. *οἴμους* Vatican. 916. 972. 1421. Palat. 142. et Casan. membr. (S.)
- v. 12. *σκότει* Seld. (P.)
 — *σκότει* Seld. tanquam a *σκότος, εος. ποδηγέται* alii imper. teste Tzetzta. (S.)
- v. 13. *βαλβίδα* Vat. 916. et Pal. 139. (S.)
- v. 15. *ἀρράξας* Bar. observa hic Scholiasten, et ex antiquioribus editt. nonnullas hunc versum priore loco posuisse ante *ἄναιμι* etc. Sed non multum interest, utrum hoc vel illo colloces, cum sensus integer prorsus et idem maneat. (P.)
 — *νύσαν* Pal. 158. Caeterum apud aliquos verus iste praelatus videtur antecedenti, sed nihil ad sensum. (S.)
- v. 16. *αἰπὺν* non agnoscit Bar. Al. *Φηγίλινον*. (P.)
 — *φεγίλινον* alii.² (S.)
- v. 17. Al. *ὑπὲρ ποτατο*. (P.)
 — *ὑπὲρ ποτατο* nonnulli.³ (S.)
- v. 21. *λύαζον* Pal. 139. at *λνάζω* de garrulis ac seditiosis hominibus usurpari licet. *ἐσχάζονσαν* in textu et in scholiis Vat. 972. (S.)

1) Lect. marg. Cant. s. Basil. I. in Schol.

2) Canterus, ut videtur, e Favorino fol. 522. edit. Rom.

3) Editionum, quod sciam, nulla.

- v. 22. ὑσπληγας Bar. et Impressi quidam. (P.)
 — ὑσπληγας pro ὑσπληγγας ex Vat. 916. 972. utroque Casan. aliisque.¹ ὑσπληγα Pal. 40. (S.)
- v. 23. εὐώπαις Pal. 142. (S.)
- v. 25. πύλα Pal. 139. (S.)
- v. 26. Al. ἀπλαστα. Phavorinus legit ἄλφιστα. Verba eius haec sunt: φώσσαν, σινδών, φωσσωνιον λινούν τι, ἦτοι σινδόνην. ἢ καὶ τὸ περυσνημένον ἱστίον τῆς νεώς, ὡς παρὰ Λυκόφρονι, ἄλφιστα καὶ φώσσωνας ὀργνωμένους. — ὠργνωμένους habent Codd. Mss. eandemque lectionem in Scholiis repetunt. Ὅργνωμένους Etymologus, qui tamen in edit. Venetiana ὠργνωμένους legit. (P.)
 — ὠργνωμένους Vat. 117. Casan. chart. et Potteriani Mss. ἀπλαστα aliqui.² ἄλφιστα Etymol. in φώσσαν, ex eoque Varinus. ὠργνωμένους Vat. 916. ὀργνωμένους Etymol. loco cit. (S.)
- v. 27. hunc versum sic profert Vat. 1421. ἀπαρκτίαις προαῖς
 πρηστῆρος αἰθωνος. (S.)
- v. 30. Al. ἦρχε Κασσάνδρα.³ (P.)
 — ἦρχε Κασάνδρα Pal. 139. (S.)
- v. 31. Al. αἰ αἰ.⁴ (P.)
 — αἰ, αἰ Pal. 40. et 158. (S.)
- v. 32. Al. πρόσθεν.⁵ (P.)
 — πρόσθεν Barberinus. (S.)
- v. 33. ἐκποντίου Barinus Camers in suis Collectaneis. —
 ὃν ποτ' ἐν γνάθοις Bar. alique.⁶ (P.)
- v. 34. ἡμάλαψε cum spiritu aspero Barin. Camers, atque ita legisse videtur Canterus.⁷ (P.)
- v. 35. ἐγκάτοις Seld. (P.)
 — ἡ πάντων pro ἡπάτων Cas. membr. φλυδούμενος Suidas in voce. (S.)

1) Editt. Basil. I. et Steph.

2) Quinam?

3) Lectio marg. Cant. e Cod. Par. K.

4) Editt. Basil. I. et Steph.

5) Hoc vitium in Editt. non inveni.

6) Codex Canteri (Par. D.).

7) Apud Favorin. fol. 248. edit. Rom. et in Canteri editione est ἡμάλαψε cum tenui spiritu.

- v. 37. *κωδίας* Bar. (P.)
 — *κωδίας* Vat. 916. (S.)
- v. 38. *τεκνοραίστης ὁ λυμεών* Steph. (P.)
 — *τεκνοραίστης, ὁ λυμεών* Stephanus. Barberinus autem art. non agnoscit. (S.)
- v. 43. *Quidam legere malunt Ὡλέον, vide Canteri notas.* (P.)
 — *ἔ ἀράχης pro ταρακτής* Pal. 158. *Ἰσχαίνου* Vat. 915. (S.)
- v. 44. *τῆς* Bar. aliique. (P.)
 — *τῆς* Vat. 1471. Pal. 139. Alexandr. Barber. aliique.¹
θαλάσσην Pal. 158. *θαλάττης* alii.² *Ἀύσονήτιδος*
 Vat. 972. (S.)
- v. 45. *δπιπτεύουσα* Seld. (P.)
- v. 46. *σπήλιγγας* Pal. 40. (S.)
- v. 47. *Al. ταυροσφάγην.* (P.)
 — *ταυροσφάγον* Vat. 972. et Casan. membr. *ταυροσφά-
 γου* Pal. 158. *ταυροσφάγην* alii.³ (S.)
- v. 48. *Al. λοφνίσι sine ᾗ finali, repugnante metro.*⁴ *δωμή-
 σατο* Seld. *δομήσατο* quidem habet Bar. sed isti
 primae ὀ superscribitur ὠ; eadem, ut videtur,
 manu; quod rursum in Scholiis factum. (P.)
 — *λοφνίσι sine ᾗ finali* Vat. 1471. Pal. 142. 158. Alex-
 andr. Barberin. Casan. chart. aliique. *δωμήσατο*
 Vat. 916. 1306. et Pal. 158. *Parvo ὀ* Vat. 117. et
 Baroc. eadem manus superscripsit magnum ὠ. (S.)
- v. 49. *Versum hunc non agnoscit Seld. οὐδέαν θεόν* Bar.
 alii etiam *θεόν* habent.⁵ (P.)
 — *οὐδέαν* Barb. et Casan. chart. *θεόν* Vat. 916. 972.
 aliique: reliqui omnes *θεόν*. (S.)
- v. 50. *ἀξίῳ* Vat. 1471. (S.)
- v. 51. *δεξιούμενος πάλαι* Bar. *Al. δεξιούμενον πάλιν.*⁶ (P.)
 — *δεξιούμενος* Barb. et Baroc. vid. scholia. *πάλας* Pal.
 158. *πάλιν* alii. (S.)

1) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. v. *Ἀύσων*.

2) Immo Editt. omnes, excepta Sebastiana.

3) Sola Meursiana II. operarum negligentia. Prior recte habet *ταυ-
 ροσφάγον*.

4) Editt. Basil. I. et Steph.

5) Editt. Ald. Basil. II. Par. I. II. Commel. Meurs. utrq.

6) Lect. marg. Cant. e Tzetzæ Comment.

- v. 52. *λεύσω* Bar. aliique.¹ (P.)
 — *λεύσω* reposui pro *λεύσσω* ex Vat. 117. 915. 1421. Pal. 139. Alexandr. utroque Casan. Baroc. aliisque. (S.)
- v. 53. *Διακείαις* Bar. eandemque lectionem servat in Scholiis, ubi Seld. etiam legit *Διακείαις*, sed isti *α* superscriptum habet *δ*. (P.)
 — *Διακείαις* pro *Διακείοις* tuerunt Vat. 915. 972. 1471. Pal. 139. Barb. et Casan. chart. Baroc. et Seld. (S.)
- v. 54. *Δαίτρυναν* Bar. *Δέτρυναν* Seld. quas lectiones in Scholiis etiam tueretur uterque. (P.)
 — *Δαίτρυναν* Pal. 139. (S.)
- v. 55. *πυρὸς καταβρωθέντος* Bar. Al. *καταβρωσθέντος*. (P.)
 — *καταβρωθέντος* pro *καταβρωχθέντος* ex Vat. 916. 972. 1471. et Pal. 139. *καταβρωθέντος* Barb. *καταβρωσθέντος* alii.² *Αιδάλη* Pal. 140. (S.)
- v. 56. Al. *Τενταρίοις*. Al. *Τενταρισίοις*. *βουκώλου* Bar. (P.)
 — *βουκώλου* Vat. 915. et Barb. *Τενταρίοις* alii, aliique *Τενταρισίοις*.³ (S.)
- v. 57. *βαρίζηλος* Pal. 139. (S.)
- v. 59. Al. *ἡγριομένη*. (P.)
 — *μομφήσιον* Vat. 1307. *ἡγριομένη* alii.⁴ (S.)
- v. 60. Al. *λέκτρον*. (P.)
 — *λέκτρον* alii.⁵ *ἐπισάκτων* Pal. 142. (S.)
- v. 62. *ξυνεννεύτου* Pal. 158. *λυγρῶν* Pal. 158. (S.)
- v. 63. *ἄρδεσι* Bar. *τετρωμένον* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. Tzetzes etiam eandem lectionis varietatem agnoscit.⁶ (P.)
 — *γυγατοραίστης* Vat. 1421. *ἄρδεσι* alii.⁷ *τετρωμένον* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex-

1) Edit. Ald. Basil. I. Par. I. Steph.

2) Canterus e Cod. Par. K. notaverat *καταβρωθέντος*, quod operae in Basil. II. depravarunt in *καταβρωσθέντος*. At vitium iam sublatum est in marg. Edit. Par. II.

3) Duplex vitium Edit. Basil. I. et Steph. Hae enim in textu habent *Τενταρισίοις*, in Tzetzae Scholiis vero *Τενταρίοις*.

4) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

5) Mend. typogr. Edit. Basil. I. et Steph.

6) Lectiq marg. Cant. ex Aldina.

7) Quinam?

- andr. Barb. et Casan. chart. Tzetzra etiam innuente.
 Vat. autem 117. lectionis varietatem innuit. (S.)
- v. 64. Al. *ὀκμήσει*, Al. *ὀκμήσει*. Bar. habet *οἰχῆσει*. Quid
 si legas *ὀκῆσει*? id certe valet *βαστάζει*, qua
 voce utuntur Scholia lineis Barocciani Cod. inter-
 polata, ad explicandam suam *οἰχῆσει*, eodemque
 modo explicant *ὀκῆσει* vers. 97. sequente, *ὀχέω*
 autem et *ὀκχέω* idem sunt. (P.)
- *αὐτοπλήτου* Vat. 915. *ὀκῆση* Pal. 40. et Barb. *ὀκμή-*
σει alii, aliique *ὀκμήσει*.¹ (S.)
- v. 68. *περισπέρωντι* uterque Ms. — Al. *φυσσῆσει*. (P.)
- *φυσσῆσει* Vat. 915. aliique.² *φυσσίσσει* Pal. 142. *νε-*
κρῶν Pal. 158. (S.)
- v. 69. Al. *στένω* *δισσά*. Bar. habet *διπλᾶ*, sed eadem, ut
 videtur, manu superscribitur duplex *σα*. (P.)
- *τὸ σὲ* aliqui non agnoscunt.³ (S.)
- v. 70. *ἀλκμήν* Casan. membr. (S.)
- v. 71. Al. *ἐνανυάξουσαν*. (P.)
- *ἐνανυάξουσαν* alii.⁴ (S.)
- v. 72. *δόμους* pro *τάφους* Vat. 915. (S.)
- v. 73. *σύντει* Bar. aliique⁵; Tzetzes utramque lectionem
 agnovit. (P.)
- *μέλωρος* pro *πέλωρος* Casan. membr. *ῥάπτω* pro *ῥα-*
πτῶ Palat. 158. *κύντει* Vat. 117. 972. 1306. 1421.
 Casan. membr. quavis recentior manus praefixe-
 rit *σ*, Seld. aliique⁶: *σύνθει* Pal. 158. (S.)
- v. 74. *ιστοβιάς* pro *ιστριεύς* Cas. membr. (S.)
- v. 75. *μονείρη* Pal. 158. (S.)
- v. 76. *Ῥευθιμνιάτης* Bar. Al. *Ῥυθιμνιάτης*.⁷ (P.)
- *Ῥυθιμνιάτης* Vat. 117. 1306. 1421. 1471. Pal. 142.

1) Canterus in marg. Basil. II. e Cod. Par. K. protulerat *ὀκμήσει*.
 Hoc vitium in marg. Par. II. vitiosius factum apparet *ὀκμήσει*. Utram-
 que pro variis lectionibus nobis venditant Potterus et Sebastianus.

2) Edit. Ald. et Par. II. Prior habet *φυσῆσει*.

3) Deest hoc *σὲ* operarum negligentia in Edit. Commel. et in *Lectii*
Collect. Poet. graec. T. II. p. 143.

4) Utraque Meursiana.

5) Vid. supra p. 24.

6) De Seldeniano libro h. l. nihil apud Potterum.

7) Vid. supra p. 24.

158. et Alexandr. *Πειθιμνιάτης* alii.¹ *κέμφορ*
 Vat. 916. 1306. Pal. 142. (S.)
- v. 77. Al. *Ζήρυνθον*. — Al. *κυνοσφάγον Θεοῦ. κυνοσφάγους*
 Seld. *κυνοσφαγοῦς* Bar. aliique.² (P.)
 — *Ζήρυνθον* alii.³ *κυνοφαγοῦς* Vat. 1421. Alex. et Cas.
 chart. *κυνοσφάγου* alii.⁴ *κυνοσφανοῦς impressi*⁵,
 aliique. *Θεοῦ aliqui*. (S.)
- v. 78. *κυρβάτων* Pal. 142. (S.)
- v. 79. *ὀμβρίσας* Bar. (P.)
 — *ὀμβρίσας* Pal. 139. (S.)
- v. 80. *πέδων* Pal. 158. (S.)
- v. 81. *κατερείποντο* Pal. 40. *κατηρίποντο* Vat. 117. 916.
 1307.⁶ Pal. 142. 158. et Cas. membr. *λισθοίαν*
 Pal. 158. (S.)
- v. 82. *προδμάτων* Vat. 972. et Pal. 139. (S.)
- v. 83. Al. *φηγόνδε*. (P.)
 — *φηγόνδε* alii.⁷ (S.)
- v. 84. Al. *φάλλαι*. (P.)
 — *φάλλαι* Vat. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Alex. Casan.
 chart. aliique.⁸ *δελφίνες* Vat. 916. (S.)
- v. 85. *δορῶσαι* Vat. 915. (S.)
- v. 86. *γυνόν* Bar. Seld. *γυνον* Al. (P.)
 — *λεύσσω* Vat. 916. 972. 1306. 1307.⁹ Pal. 40. 142. 158.
 Cas. membr. et Barb. *γυνόν* Vat. 117. 915. 1307.
 1421. Pal. 139. 142. 158. Alex. et Casan. membr.
 Nonnulli autem *γυνον*.¹⁰ (S.)
- v. 89. Al. *ὄστρακωμένην*. (P.)
 — *στρόβυλον* Vat. 1421. et Casan. membr. *ὄστρακωμέ-*

1) Quinam?

2) Lect. marg. Par. I. ex Aldina.

3) Sola Meursiana II.

4) Lect. marg. Canteri e Schol. ad Nicandr. Ther. v. 462.

5) vid. supra p. 25.

6) Erravit Sebastianus. In Vat. 1307. scriptum est *κατερείποντο*.

7) Editt. Basil. I. et Steph.

8) Editt. Basil. I. et Steph.

9) In Vat. 1307., quem ipse inspexit, legitur *λεύσσω*.

10) Mendum typogr. e marg. Par. I. a Cantero repetitum ex Aldinae lectio, quae ibi notatur, est *γυνόν*.

- νην Vat. 915. 1307.¹ 1471. Pal. 40. 142. 158.
Alex. aliique.² (S.)
- v. 90. Al. ἡ Ἀχερουσία. (P.)
— ἡ Ἀχερουσία aliqui.³ (S.)
- v. 91. καταιβάτης Vat. 1421. Pal. 40. et Cas. membr. (S.)
- v. 92. ξεινώσεται Bar. Al. χειρώσεται. (P.)
— στείβοντε Vat. 1421. στείκοντα Pal. 158. βουσταθμῶν
Vat. 1471. Pal. 139. et Cas. chart. ξεινώσεται Vat.
916. 972. 1471. Pal. 139. Alex. et Cas. chart. Alii
autem χειρώσεται.⁴ (S.)
- v. 93. πρόσθεν Vat. 1307. τριπλῶν Vat. 1306. (S.)
- v. 94. γαμφίλας Vat. 1471. γαμφιλὰς Vat. 1307. 1421. σταμ-
φιλὰς Pal. 158. (S.)
- v. 95. Al. εὐχέλου.⁵ Al. εὐχύλου.⁶ (P.)
— Λάν Cas. membr. εὐχίλου Vat. 117. 915. 1306. 1421.
Pal. 40. 139. Alex. Barb. et Cas. membr. ἐκχίλου
Vat. 916. εὐχύλου alii. (S.)
- v. 96. μηλιαθμὸν Etymol. in v. μηλιαθμός. Al. μηλιαν-
θμῶν. (P.)
— μηλιανθμῶν Vat. 915. aliique.⁷ μηλιανμῶν Vat. 916.
μηλιασθμῶν Cas. chart. μηλιαθμὸν Etymol. in
voce.⁸ ἥδε pro ἡδὲ Vat. 117. (S.)
- v. 97. Al. δ' ὀχῆσει.⁹ at Bar. γ' ὀχῆσει habet. (P.)
- v. 98. Al. Γυθίους. (P.)
— Γυθίους alii.¹⁰ Γιθίου Pal. 40. (S.)
- v. 99. Al. καμπύλου. (P.)
— καμπύλας Pal. 40. καμπύλως Cas. membr. καμπύλου
alii.¹¹ (S.)

1) Minime vero. Cod. Vat. 1307. habet sine ulla litura ὠστρακωμένην.

2) Vid. supra p. 27. 3) Utraque Meursiana.

4) Lect. marg. Canteri e Cod. Par. K.

5) Vid. supra p. 29.

6) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K. Canterus in marg. Basil. II. addidit εὐχέλου e Favorino fol. 233.

7) Canterus, respiciens ad Etym. M. p. 586, 33., notaverat ἡλιανθμῶν; quod operae in marg. Basil. II. depravarunt in ἡλιανθμῶν. Errorem repetierunt Par. II. Commel. et utraque Meursiana.

8) Apud Etym. M. l. I. editum est ἡλιανθμῶν.

9) Vid. Schol. ad Nicod. Ther. v. 268.

10) Lect. marg. Canteri e Steph. Byz. v. Γιθίων.

11) Lect. marg. Par. I. ex Basil. I.

- v. 100. Al. *πλημυρίδος*. (P.)
 — *ἐκτορος* Pal. 142. *πλημυρίδος* alii.¹ (S.)
- v. 101. *εἰναφώσσονα* Bar. Al. *εἰναφώσσονα*. Al. *θῖνα φώσ-*
σωνα.² (P.)
 — *σκαρμῶν* Pal. 142. *λαύσης* Cas. chart. *εἰναφώσσω-*
να Alex. Cas. chart. et Barb. *εἰναφώσσονα* Vat.
 915. et Pal. 139. *εἰναφώσσονα* alii.³ *θῖνα φώσ-*
σωνα aliqui, referente Tzetza. (S.)
- v. 102. *πόρτην* Vat. 117. et Pal. 158. *ὡς λόκος* Pal. 158. (S.)
- v. 103. *πελειᾶν* Steph. *γοναῖν* Bar. aliiq. *γοναῖς* Steph.
 (P.)
 — *δυσὶν* Pal. 158. et sane potius reliquis. *πελειᾶν* Vat.
 972. 1421. 1471. Pal. 40. 158. Alex. Barb. et
 uterque Cas. *πελῖαν* Pal. 40. *γοναῖν* Vat. 117.
 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Barb.
 Cas. chart. aliiq.⁴ *γοναῖς* Vat. 1421. Pal. 40.
 142. Cas. membr. Steph. et ed. Basil. *γόνης* Pal.
 158. (S.)
- v. 104. *ὀθνίαν* Vat. 916. (S.)
- v. 105. *ληῖτην* Bar. — *ἐμπεσοῦσαν* Seld. et eandem lectio-
 nem in Scholiis retinet. *ἐμπέσσαν* Bar. et in
 suis etiam Scholiis. Al. *ἐμπείσσαν*. (P.)
 — *ληῖτην* Vat. 1306. *ἐμπεσοῦσαν* pro *ἐμπταίσσαν* ex
 Vat. 1306. Pal. 158. et Cas. membr. *ἐμπέσσαν*
 Vat. 916. Alex. Pal. 139. Cas. chart. et Barb.
ἐμπταίσσαν Vat. 117. 972. 1307. 1471. Pal. 40.
 142. aliiq.⁵ *ἐμπέσσαν* Vat. 915. Vat. autem
 1421. sic hunc versum legit: *ληῖτην ἐμπταίσσαν*
ἐν κρόκησι καὶ Βύνη Θεῶ, prolixius ad alterum
 hemistichium versus 107. omisso 106. (S.)
- v. 106. Al. *θύσσησιν*. (P.)
 — *θύσσησιν* Pal. 142. Cas. membr. aliiq.⁶ *θύσσειν*
 Alex. *ἀφτάγματα* Pal. 158. (S.)

1) Non inveni.

3) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Commentario.

2) Mēnd. typogr. Edit. Meurs. II.

4) Lect. marg. Par. I. e Codice Par. K.

5) Vid. supra p. 32.

6) Editt. Ald. Par. I. II.

- v. 107. *φλίγουσαν* Vat. 916. *φλάγουσα* Alex. *δίνη* alii,
Tzetza testante. (S.)
- v. 108. *θρύξεις* Vat. 1421. (S.)
- v. 109. *καγγάλων* Pal. 40. (S.)
- v. 110. Al. *δράκωντος*. (P.)
— *δράκωντος* alii.¹ (S.)
- v. 113. *κῆξ* Bar. Seld. aliiq.² (P.)
— *ψυχῆς* pro *ψυχῶν* Pal. 142. *κῆξ* pro *κῆξ* ex omni-
bus Mss. (S.)
- v. 115. Haec in Seld. hoc modo distinguuntur: *πόσις συν-
γνός, Τορῶνης ᾧ γέλως ἀπέρχεται*. (P.)
— Hunc versum non agnoscit Vat. 1471. (S.)
- v. 117. *νῆῶς* Vat. 1471. (S.)
- v. 118. *ἐπακτεῖαν* Pal. 158. (S.)
- v. 119. *ἡ λοκιμένην* Pal. 158. (S.)
- v. 120. *ναυβάτη* Bar. (P.)
— *ναυβάτη* reposui pro *νανάτη* ex Vat. 972. et 1306.
Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 121. *σιφῶς* Seld. (P.)
— *ὄλιμον* Vat. 1306. *σιφῶς* Pal. 158. (S.)
- v. 122. *τετάρτας μυχοὺς νέρθεν θαλάσσης, ἀτραποὺς διή-
νους* Seld. *διήνους* etiam habent Bar. aliiq.³
(P.)
— *κεμῶνος* Vat. 916. *σύραγγι* Vat. 916. et Pal. 142. (S.)
- v. 123. Al. *νέρθεν* cum *τ* finali.⁴ (P.)
— *νέρθεν* Vat. 915. 972. 1307. 1471. Pal. 139. 142.
158. Alex. Barb. Cas. chart. *διήνους* pro *διή-
νους* ex utroque lib. Cas. (S.)
- v. 126. *ἔθε* Vat. 117. (S.)
- v. 127. *Παλληνίαν τ' ἐπῆλθε* Seld. (P.)
— *Παλανηνίαν* Vat. 117. (S.)
- v. 128. Al. *ᾧπερ*. (P.)
— *κείνο* Pal. 158. *ᾧπερ* alii.⁵ (S.)

1) Sola Basil. I. operar. negligentia.

2) *κῆξ* Edit. Steph. et *Lectius* in Collect. Poet. graec. T. II. p. 142.
κῆξ Edit. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq.

3) Edit. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

4) Edit. ante Potterum omnes.

5) Sola Meurs. II. operarum errore.

- v. 130. ἐπισβολήσας λυγρῶν νοσφιεῖ γάμων Bar. (P.)
 — Vat. 1471. Pal. 139. Barb. et Cas. chart. post ἐπεσ-
 βολήσας incisum ponunt, et λυγρῶν νοσφιεῖ γά-
 μων legant. (S.)
- v. 131. κᾶσις ἐμβάλων corrupte legit Barinus Camers. (P.)
 — λίποντα Vat. 972. κᾶσις ἐμβάλων Varinus. κᾶσις
 legit etiam Pal. 40. (S.)
- v. 132. τοῦ Λύκου τε Seld. aliique. (P.)
 — τοῦ legunt pro τοῦς Vat. 117. 1421. Pal. 142. 158.
 Seld. aliique.¹ Χιμερῶς Pal. 40. (S.)
- v. 134. οὐκ pro οὐδ' Pal. 142. (S.)
- v. 135. Αἰγαιῶνος prae Αἰγαιῶνος ex Vat. 916. et 1471. Αἰ-
 γέωνος Pal. 40. (S.)
- v. 136. Al. δίχη.² (P.)
 — ἀλοιτὸς Barb. δίχη vetustus Cod. 1307. vide Tze-
 tzen. (S.)
- v. 137. Al. κᾶνακυνώσας. (P.)
 — κᾶνακυνώσας Vat. 972. aliique³; nec spernenda qui-
 dem lectio. (S.)
- v. 138. ἐκμεμαγμένους Vat. 916. et Pal. 40. (S.)
- v. 139. Al. τοίγαρ.⁴ at Bar. habet τοὶ γὰρ. (P.)
 — τοίγαρ pene omnes Codd. τοὶ γὰρ Cas. chart. ἐς pro
 σὺς Vat. 117. (S.)
- v. 142. Al. ἔξη. (P.)
 — ἔξη alii.⁵ (S.)
- v. 143. Πλευρωνίας Pal. 158. (S.)
- v. 144. Versus ab hocce inclusive ad 200 usque exclusive,
 cum folio ob vetustatem amisit Vat. 915. (S.)
- v. 145. θηναίος Vat. 1307. et Pal. 158. (S.)
- v. 146. πεντάγωνα Pal. 139. (S.)
- v. 147. λύκου Palat. idem. (S.)
- v. 148. πηγὸς pro πτηνὸς Alex. nec male. (S.)

1) Vid. supra p. 38.

2) Tzetzes in Commentario: οἱ δὲ λοιποὶ δέχη χωρὶς τοῦ ᾧ γρά-
 φουσιν.

3) Lect. marg. Canteri.

4) Editt. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

5) Sola Meurs. II. vitiose.

- v. 149. τὸν δ' Seld. aliiqne.¹ τὸν τ' Bar. quam lectionem in Scholiis uterque Mss. habet. (P.)
 — τὸ δ' non agnoscunt Vat. 916. 972. 1306. et Pal. 40. Pal. autem 139. 142. uterque Cas. in τ' convertant. (S.)
- v. 150. βλάστωτα Vat. 1421. et Cas. membr. βλάσονται Pal. 158. (S.)
- v. 151. Ἐπεὶ Bar. eandemque lectionem in Scholiis una cum Seld. retinet. Al. Ἐλαίων. (P.)
 — Ἐλαίων alii.² Caeterum Alex. et Pal. 139. incisum ponunt post Ἀργείον. (S.)
- v. 152. Ἐναῖα cum circumflex. Barb. (S.)
- v. 153. Ἐρυν Mss. uterque. — Al. Ἐρινός, ξιφοφόρος Bar. (P.)
 — Ἐρυν³ uterque Cusan. Ἐρυν Vat. 916. Pal. 139. 158. Alex. et Barb. Ἐρυν Vat. 1421. et Pal. 40. Ἐρινός alii.³ Ξιφοφόρος Barb. (S.)
- v. 154. μιστέλλασα τύμβευσε Seld. Al. μιστέλλασ'. φάρω Etymologus, cuius haec sunt verba: ἐτύμβευσε φάρω; ἀντὶ τοῦ φάρωγι. (P.)
 — μιστέλλασ' Vat. 117. 1421. Pal. 158. aliiqne⁴; μιστέλλασα Pal. 40. ἐτύμβευσε Vat. 1307. φάρω pro τάφω Etymol. exponitque φάραγγι. (S.)
- v. 155. Al. ἐνδαιτουμένη. (P.)
 — ἐνδαιτουμένη alii.⁵ (S.)
- v. 156. ὃν δις ἡβήσαντα Seld. ἡβήσαντα etiam habet Bar. (P.)
 — ἡβήσαντα pro ἡβάσαντα ex Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. et Barb. (S.)
- v. 157. Al. Λαυμέδοντος, perperam, ut observat Tzetzes. (P.)
 — Λαυμέδοντος aliqui, auctore Tzetzi. (S.)
- v. 158. ἔσπευτε Περθιδὲς ἐς Αἰτριναιὸς γάτας Seld. εἰς Αἰτριναιῆς Bar. et ex Impressis quidam.⁶ Al. Αἰτριναιῆς. Al. γυῖας.⁷ (P.)

1) Vid. supra p. 41.

2) Utraque Meursiana.

3) Sola Basil. I.

4) Edit. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq.

5) Sola Meurs. II. vitiose.

6) Vid. supra p. 44.

7) γυῖας cum punctis diaeres. sola Par. II.

- v. 158. ἔσταιτε Περθεύς Pal. 40. εἰς pro ἐς. Alex. Λατριν-
ναίους Vat. 916. 972. 1306. 1307. Pal. 158. Alex.
Casan. chart. et Barb. Λατρινναίους Pal. 40. et
Cas. membr. Λατρινναίους Vat. 1421. Λατρινναίους
alii. ¹ (S.)
- v. 159. ἀλετρεύσαντα Bar. aliique. ἀλετρεύσαντος Seld. (P.)
— ἀλετρεύσαντα Vat. 1421. Pal. 139. Baroc. aliique. ²
ἀλετρεύσαντος alii. (S.)
- v. 160. ἀγρίῳ Bar. aliique. (P.)
— ἀγρίῳ pro ὀμβρίῳ Vat. 1471. Alex. Barber. Casan.
chart. Baroc. aliique. ³ Vat. 117. folii iacturam
fecit, 16 versus complectentis ab 160 ad 176 ex-
clusive. (S.)
- v. 161. ῥαίσαντα Bar. Seld. aliique. (P.)
— ῥαίσαντα Vat. 1421. 1471. Pal. 139. Casan. chart.
aliique. ⁴ παρθενοκτόνον Pal. 142. pro γαμβρο-
κτόνον. (S.)
- v. 162. ἀνάγκαις Vat. 1306. ἀνάγκοις Pal. 139. (S.)
- v. 163. ἤρητος Bar. Seld. aliique. δὲ non agnoscit Bar. (P.)
— ἤρητος Baroc. Seld. aliique. ⁵ (S.)
- v. 165. κυλίδα Bar. al. κηλίδα. (P.)
— κηλίδα alii. ⁶ θωίξας Vat. 1471. (S.)
- v. 167. ὀπλᾶς Eustath. Comment. in Iliad. χ'. vide Nötas
meas. — Al. Ἀρπιναν. — Ἀρπινᾶς Eustath.
loc. cit. (P.)
— ταῖς pro τὴν Pal. 158. ὀπλᾶς Eustath. ad Iliad. χ.
ὀπλαῖς Palat. 40. Ἀρπιναν Vat. 972. 1306. in
scholiis, Cas. membr. aliique. ⁷ Ἀρπιναν Vat.
1421. Ἀρπιναν Vat. 916. et Pal. 40. Ἀρπινᾶς
• Vat. 916. ἴσιν Cas. membr. (S.)
- v. 168. Al. αὐδομαίμον'. (P.)
— αὐδομαίμον' Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139.
Cas. chart. aliique. ⁸ (S.)

1) Lect. marg. Canteri ex Aldina.

2) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K.

3) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K.

4) Quinam?

5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

6) Editt. Basil. I. et Steph.

7) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

8) Codex Canteri (Par. D.).

- v. 169. Al. καταρακτήρος. — Al. συγγόνου. (P.)
 — καταρακτήρος alii. ¹ συγγόνου alii. ² (S.)
- v. 170. Al. δευτέρεια. (P.)
 — δευτέρεια alii. ³ δαυράλιτον Vat. 1471. (S.)
- v. 172. πέμπτον Pal. 158. ἐστρωβημένον Vat. 1421. (S.)
- v. 173. εἰδολοπλάστῃ Vat. 1421. πρὸς καταναξεί Pal. 158. (S.)
- v. 174. μελόνυμφον Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)
- v. 176. ἐξάπεσον Pal. 158. ἀνδράς Cas. chart. (S.)
- v. 177. γινῶται Vat. 1471. (S.)
- v. 178. φεψάλλῃ Bar. (P.)
 — φεψάλλῃ Pal. 139. (S.)
- v. 179. ἐξαλέξαντα Vat. 1471. (S.)
- v. 181. Al. χειράμων. — Al. ἀρνεϊρῶσας. (P.)
 — σφῆκας Vat. 1421. σαφινός Pal. 158. χειραμῶν Vat. 1471. χηράμων Vat. 117. Pal. 40. 139. 142. Alex. aliique. χειράμων nonnulli. ⁴ ἀρνεϊρῶσας alii. ⁵ (S.)
- v. 183. Al. Οὐλαδωνύμου. ⁶ (P.)
 — προγεννήτριαν Pal. 40. οὐλαδωνύμου Pal. 158. alii- que. οὐλαμονύμου Pal. 40. (S.)
- v. 184. πόρῳ Bar. aliique. ⁷ (P.)
 — χειρῶντες Vat. 1307. ἀμισαί Vat. 916. et Pal. 158. πόρω Vat. 1306. et 1307. (S.)
- v. 185. ἐντοχον λέχω Pal. 158. (S.)
- v. 186. Al. Σαλμυδησσίας. (P.)
 — Σαλμυδησσίας Vat. 1307. Pal. 40. 158. aliique. ⁸ (S.)
- v. 187. καράτομον Seld. quoad voces Cod. Baroc. eandem cum Impressis lectionem habet, in punctatione vero ab iis variat; hoc enim modo sententiam hanc

1) Sola Edit. Aldina.

2) Lectio marginalis Canteri. Vid. supra p. 48. In Par. I., ut in reliquis omnibus, est συγγόνων.

3) Mend. typogr. Edit. Steph.

4) Lect. marg. Cant. ex *Etym. M.* p. 810; 25. mutato tamen accentu.

5) Sola Basil. I. operarum negligentia.

6) Tzetzes in Comment. ad h. l.

7) Vid. supra p. 52.

8) Lect. marg. Cant. fortasse e *Steph. Byz.* v. Σαλμυδησός.

profert: Ἑλλάδος κατατόμον θυρὸν, φεληγιδῶσαν etc. quasi poeta vellet Iphigeniam per longum tempus Graecos Dianae Tauricae sacrificasse; cum potius tempus illud ad diuturnam Achillae in Scythia moram referendam videretur. (P.)

- v. 187. *μαντεύων* Cas. membr. Post *κατατόμον*, quod *παροξ.* Seld. profert, nullam Baroc. alique¹ distinctionis notam ponunt, quasi diu Iphigenia, Tauris sacrificula, in hospitam Graecorum capta saevierit. (S.)
- v. 188. Al. *σπίλον* paroxyton.² sed *πέλαν* habet Seld. (P.)
— *φαλληγιδῶσαν* Vat. 117. et Cas. membr. *σπίλον* parox. omnes Codd. legunt, si excipias Cas. chart. (S.)
- v. 189. *Κέλτρον* Mss. uterque, Scholastes, et alii.³ (P.)
— *Κέλτρον* alii.⁴ *ἐκβολαῖς* Vat. 1307. *ἐκβολαῖσιν* Cas. membr. (S.)
- v. 191. Al. *ἐκρύσσεται*, coniunctim.⁵ (P.)
— *ἱακτῆρα τοῦ φασγάνου* in Pal. 139. superior manus consuluit. *ἐκρύσσεται* ali.⁶ (S.)
- v. 193. Al. *εὐρημος*. (P.)
— *εὐρημος* alii.⁷ *κρόκνισι* Vat. 1307. (S.)
- v. 195. *ἡλλιωμένην* Vat. 916. (S.)
- v. 196. *γαῖαν* Bar. — *σφαγίων* Mss. uterque. (P.)
— *γαῖαν* Barb. *σφαγείων* Vat. 117. 1307. 1421. Pal. 40. (S.)
- v. 200. *Σκύθον* Vat. 916. 972. et 1306. (S.)
- v. 202. *προμάντως* Bar. Seld. alique.⁸ (P.)
— *προμάντως* pro *προμάντιος* ex Vat. 916. 972. 1306. Pal. 139. Alex. et Cas. chart. *πρωμάντως* Vat. 1471. (S.)
- v. 203. *πτέων* Bar. (P.)
— *κρεονόμον* Vat. 1421. (S.)

1) Editt. Ald. et Par. II.

2) Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reliquae omnes *σπίλον*. 3) Vid. supra p. 53.

4) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

5) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

6) Vid. supra p. 54.

7) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

8) Codex Canteri (Par. D.).

- v. 204. ὄρκον Bar. (P.)
 — ὄρκον Barber. (S.)
- v. 205. πλάττον Bar. Steph., (P.)
- v. 206. Al. Βάκων. — πάροιθεν cum ̄ finali Seld. (P.)
 — Βάκων alii,¹ (S.)
- v. 207. φάλαγ Pal., 158. μύχοις plerumque librorum. (S.)
- v. 210. πολυραίστου Seld. πολυραίστου Bar. Al. πολυρῥαί-
 στου.² (P.)
 — πολυραίστου Vat. 1471. Alex. Cas. chart. et Barb.
 πολυρῥαίστου Potter. et alii.³ πολυραίστου Vat.
 915. 1421. et Pal. 139. πολυραίστου alii.⁴ (S.)
- v. 212. Φηγαλεύς Bar. Seld. aliique; verum in Seld. ̄ ab
 eadem manu superscribitur. Al. Φυγαλεύς. —
 Φανστήριον Bar. sed ̄ finali ̄ superscripta est
 superiori manu. (P.)
 — Φηγαλεύς reposui ex Vat. 916. 972. 1306. Pal. 40.
 158. Alex. Cas. membr. ipso Tzetzæ aliisque.⁵
 φυγαλεύς alii⁶: φηγαλεύς alii.⁷ φανστήριον
 Barber. (S.)
- v. 213. λίγοις Vat. 915. (S.)
- v. 216. λεύσω Bar. Seld. — δέ Bar. — ὀλκαίων cum tenui
 spiritu Mss. uterque. (P.)
 — λεύσω Pal. 142. 158. aliique.⁸ (S.)
- v. 217. ἔλμην Seld. — κᾶπιροῖζουσαν Seld. κᾶπι ροῖζου-
 σαν Bar. κᾶπιρῥοῖζουσαν Al.⁹ (P.)
 — κᾶπιροῖζουσαν Vat. 117. 915. 916. 1421. Pal. 158. et
 Cas. membr. κᾶπι ροῖζουσαν Vat. 1471. Pal. 139.
 Alex. Barb. et Cas. chart. (S.)
- v. 218. δειλᾶς, δεινᾶς Vat. 916. (S.)
- v. 219. ὦφελε περιρῥύτω Seld. (P.)
 — Χάδμος Vat. 915. ὦφελλ' Vat. 972. et 1471. ὦφελεν

1) Solus Lectus in Collect. Poet. gr. T. II. p. 143.

2) Vid. supra p. 58.

3) Vid. supra p. 58.

4) Solus Seld. apud Pott.

5) Lect. marg. Cant. e Tzetzæ Comment.

6) Vid. supra p. 58.

7) Lect. marg. Cant. ex Edit. Basil. I.

8) Editt. omnes, exceptis Ald. et Par. I.

9) Mend. typ. Editt. Basil. I. et Steph.

- περιφόντω Vat. 1307. ὥφειλε περιφόντω Seld.
lectionibus minime spernendis. (S.)
- v. 220. Ἰση Bar. (P.)
— Ἰση Barb. (S.)
- v. 221. ἄθλιον σπόρον Bar. σπόρον Al.¹ (R.)
— ἄθλιον σπόρον Vat. 918. 1471. Pal. 139. Alex. ἄθλιον
σπόρον Vat. 1306. Barb. et Cas. chart. ἄθλιου
σπόρον Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 158. (S.)
- v. 222. Πρύλη Bar. eandemque lectionem in Scholiis reti-
net. (P.)
— αὐθουαίνον Vat. 916. αὐθουαίνον Vat. 1421. Πρύ-
λην quidem, ut Potterus, Vat. 916. sed eadem
manu litura deletum videtur ἢ finale, ut vocandi
casus sit. Πρύλη Pal. 158. Castetio ontissimus
hunc vers. in Vat. 915. longa recentior manus
interlinearem restituit. (S.)
- v. 223. τοῦμοις Vat. 916. τοῦμοις Vat. 1471. (S.)
- v. 224. οὐμός Mss. uterque. οὐμός Al.² ὥφειλε Bar. alii-
que.² ὥφειλε Seld. (P.)
— οὐμός plerumque Codicum, alii autem οὐμός.³ ὥφε-
λε Vat. 117. 1306. 1307. 1471. omnes Palat. uter-
que Casan. et Alexandr. ὥφειλε alii.⁴ ὥφειλεν
Vat. 972. (S.)
- v. 226. διπλοῦς Seld. (P.)
— διπλοῦς Pal. 139. Baroc. aliique.⁵ (S.)
- v. 227. λαυναίω Seld. (P.)
- v. 228. τοσόνδε Bar. aliique. — κακὸν Bar. (P.)
— τοσόνδε Vat. 972. 1307. 1471. Pal. 139. et Barb. το-
σόνδε κακὸν Baroc. aliique.⁶ ἐπέκλωσε Vat. 915.
(S.)
- v. 230. αἰθυλίοισι Seld. αἰθύησι Bar. (P.)
— αἰθύησι Barb. αἰθυλίοισι Seld. aliique.⁷ (S.)

1) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

2) Editt. Basil. I. et Steph.

3) Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utraq.

4) Vid. supra p. 60.

5) Quinam?

6) Cod. Canteri.

7) Quinam?

- v. 231. ΑΙ. σύννευον. — Ὀγυνοῦ Bar. quam lectionem etiam in Scholiis tuetur. (P.)
 — σύννευον Vat. 1471. Pal. 139. 142. aliique.¹ Ὀγύνου Vat. 1421. (S.)
- v. 233. στερεῶ Bar. — κλειδῶς. πέλας Bar. (P.)
 στερεῶ Barb. κλειδῶς Barb. εὐάργα Eustath. ad Odys.
 p. 1857, 62. (S.)
- v. 235. λαρνακοφόρους Bar. (P.)
 — λαρνακοφόρους Vat. 916. 1421. 1471. Pal. 139. 142. 158. Baroc. aliique, teste Tzétza.² (S.)
- v. 236. πειθήναι Bar. (P.)
 — πειθήναι Vat. 916. 972. κύκων pro τέκνων Vat. 1471. Pal. 139. et Barb. (S.)
- v. 237. αἰθυόθρεπτος Bar. ΑΙ. αἰθυόθρεπτος. — ΑΙ. λινα-
 γέτω (P.)
 — αἰθυόθρεπτος Pal. 158. aliique.³ αἰθυόθρεπτος Vat. 1471. Pal. 139. Barb. αἰθυόθρεπτος Vat. 1421. λιναγέτης Pal. 139. λιναγέτω alij.⁴ (S.)
- v. 238. ΑΙ. κρηθυμοῖσι. — ῥαβοῖσι Seld. — κηρίταις Seld. aliique.⁵ (P.)
 — κρηθυμοῖσι Vat. 915. Pal. 142. aliique.⁵ ῥαβοῖσι Vat. 1471. ῥαβοῖσιν κηρίταις Cas. membr. κοίρηταις Vat. 1421. κηρίταις Seld. aliique.⁶ saniori sane lectione, quam recepissem atque, si per unum saltem librum nūhi Hcuisset. (S.)
- v. 239. χιλῶ Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. — ΑΙ. καταδρύφαξε.⁷ (P.)
 — χιλῶ τε Pal. 158. χιλῶ Vat. 1471. Alex. Barb. Cas. chart. καταδρύφαξε Vat. 972. 1396. aliique.⁸ καταδρύφαψε Vat. 915. (S.)
- v. 240. θεᾶς Seld. (P.)

1) Vid. supra p. 62.

2) Tzetzes in Comment.: λαρνακοφόρους δὲ τὰς φερομένας διὰ θάλασσαν ἐν λάρνακι.

3) Editt. Basil. I. et Steph.

4) In Editis non legitur.

5) Vid. supra p. 63.

6) Lect. marg. Cant. ex Etym. M. p. 604, 42.

7) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.

8) Quinam?

- v. 240. *φρασαι* Vat. 1421. (S.)
- v. 241. *ληθαργῶ* Seld. (P.)
— *ἐφετριᾷς* Vat. 1421. *ληθαργῶ* Barb. (S.)
- v. 242. *οὐταθεις* Bar. (P.)
— *οὐταθεις* Vat. 916. 972. 1421. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. (S.)
- v. 243. *Μύρρινα* Seld. idemque in Scholiis habet; alii *Μύρινα*.¹ (P.)
— *Μύρινα* Vat. 915. 1421. Pal. 142. Eustath. in Iliad. β. p. 759. ed. Flor. aliique.² *Μύρρινα* Vat. 117. Pal. 158. Cas. membr. (S.)
- v. 244. Al. *ἵππων*. — *φρουμαγμὸν* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. — Al. *ῥόνες*. at Seld. *ῥόνες*, sine *ι* subscripto, solentque uterque Mss. ut id semel dicam, libræ istius subscriptionem omittere. — *δεδεγμένοι* Etymolog. (P.)
— *ἱππων* alii.³ *φρουμαγμὸν* Vat. 1471. *φρουμαγμὸν* Vat. 972. Barb. *ῥόνες* Vat. 117. 915. 916. 1471. Pal. 142. Alex. aliique.⁴ *δεδεγμένοι* Pal. 40. et Etymolog. in *ῥών*. (S.)
- v. 245. pro *ὄταν*, *ἐντὶ* ~~ᾧ~~ Vat. 915. *ὅς ἂν* Vat. 117. (S.)
- v. 247. *ἄμοιο* cum simplici *μ* Bar. — *λοιβδήσει* Bar. aliique. (P.)
— *ἄμοιο* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. *λοιβδήσει* Vat. 117. 1471. Pal. 40. 139. 142. Alex. Barb. aliique.⁵ (S.)
- v. 249. *κατέθει* Bar. (P.)
- v. 251. *προδμάτων* Bar. — *δηουμένη* uterque Mss. aliique.⁶ (P.)
— *προδμάτων* Vat. 1471. Pal. 139. *δηουμένη* omnes Codd. exceptis Vat. 117. et Cas. membr. (S.)
- v. 252. *γυῖα* Seld. *γύαι* al. (P.)

1) Vid. supra p. 64.

2) Vid. supra p. 64.

3) Utræque Meursiana operarum errore.

4) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. *ῥόνες* Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.

5) Vid. supr. p. 65.

6) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. *δηουμένη* Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.

- v. 252. ὥς pro ὥστε Pal. 139. γῶαι alii.¹ (S.)
- v. 253. ἀποσιλβοντος legi posse existimavit Canterus, cuius Annotatiōnes videbidas. (P.)
- ἀποσιλβοντος Canterus. (S.)
- v. 255. κινῶσα Vat. 915. (S.)
- v. 257. ἐπ' ἄλλην Vat. 972. (S.)
- v. 258. τὸ δ' deficit in Vat. 1421. (S.)
- v. 260. Nonnulli videntur legisse καίωνων, ut patet ex Scholiis, quae Mss. Codd. suppeditarunt. (P.)
- καίωνων pro χάρων aliqui.² (S.)
- v. 262. ἀγκύλη Mss. aliique.³ (P.)
- ἀγκύλῳ cum Pottero legunt Vat. 1421. Pal. 142. et Alex. Placuit tamen ἀγκύλη ex pluribus et accuratioribus libris et Tzetza reponere. (S.)
- v. 263. Hunc versum hoc loco posui, Ios. Scaligerum et Ioan. Meursium secutus, quem alii⁴ posuerunt loco ducent. sexag. octavo, post ἔγχερα τίπη etc. (P.)
- v. 264. Αἱ κρέζων. (P.)
- κρέζων alii.⁵ διγίστων Cas. membr. (S.)
- v. 265. τῶν φιλάτων Etymol. ib. ἀγαστόρων τρέφιν coniunctim al. (P.)
- τῶν φιλάτων σου τῶν ἀγαστόρων alii.⁶ (S.)
- v. 266. δὲ Bar. (P.)
- δὲ pro τὲ Barb. (S.)
- v. 267. γαμφηλῆσι δ' Vat. 1307. αἰμάξας Vat. 915. Caeterum hunc versum Vat. 1471. insequenti posthabet. (S.)
- v. 268. παίδων pro πέδων, Vat. 1421. (S.)
- v. 269. πηφασμένου Vat. 1421. (S.)
- v. 270. ἡρτυμένον al. ἡρτήμένον al. (P.)
- ἡρτημένου Vat. 117. 1421. Pal. 142. Alex. aliique⁷,

1) Vid. supr. p. 66.

2) Scholia Potteri: πτεροῖσι, καίωνων καὶ κόπτων. Nihil amplius.

3) Lect. marg. Par. I. ex Basil. I.

4) Editt. ante Meursium omnes, Vid. supr. p. 69.

5) Quinam?

6) Etym. M., 216, 20.

7) Vid. supr. p. 71.

nec sane ineleganter. ἡρτημένον alii¹: ἡρτημέ-
νον Barb. ἀρτημένον Pal. 158. (S.)

- v. 271. ἀδτις al. (P.)
— ἀδτις Vat. 117. 1306. 1307. 1421. Pal. 40. alii-
quae. ² ἴσον Vat. 915. 1306. 1421. 1471. omnes Pal. alii-
que. ³ (S.)
- v. 272. σταθμὸν Etymol. in μύδρος. De cetero hunc ver-
sum Vatic. 916. pessime insequenti postponit. (S.)
- v. 273. κεκλαισμένος al. (P.)
— ρακτῆρα Pal. 139. pro κρατῆρα. Βάχρον Pal. 158.
κεκλαισμένος alii. ⁴ (S.)
- v. 275. Λειβηθρίης al. — ὑπερθεν cum ᾤ finali Mss. uter-
que, quorum Seld. in Scholiis eandem habet le-
ctionem. (P.)
— Λειβηθρίης Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb. alii-
que. ⁵ ὑπερθεν Vat. 916. 972. 1306, omnes Pal.
et Alex. Πιμπλίας Vat. 916. 972. σκοπὸν Pal.
142. (S.)
- v. 276. τόπων Seld. (P.)
— προδημαίων Vat. 1471. πότων Pal. 158. (S.)
- v. 277. δύσεται pro τλήσεται Vat. 915. et Cas. membr. πλή-
σεται Vat. 1471. (S.)
- v. 278. δύναι al. — κρότον Bar. sed isti finali ὁ super-
scripsit aliquis ὦ. κρόκην Seld. (P.)
— δύναι alii. ⁶ ψαῦσαι reposui pro ψάνσας e Vat.
1307. κρότον Baroc. (S.)
- v. 279. λοῖσθον Seld. — ἐς al.⁷ — ῥίψας pleraeque editt. ⁸
Impress. habuerunt. Nos Mss. utriusque, nec

1) Cum in marg. Par. I. recte ex Aldina et Basileensi I. notatum
esset ἡρτημένον, operae hanc lectionem in marg. Basil. II. corruerunt
in ἡρτυμένον, quod vitium deinde in textum recepit Meursius.

2) Editt. Basil. I. et Steph.

3) Editt. ante Sebast. omnes, excepta Basil. I.

4) Sola Edit. Basil. I. operarum errore.

5) Lect. marg. Par. I: e' Cod. Par. K.

6) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et
Reich. δύναι Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.

7) Lect. marg. Cant. e Basil. I. Vid. supr. p. 72.

8) Immo omnes ante Potterum. Canteras e Codice suo (Par. D.):
„ῥίψαι: quod melius videtur.“

- non G. Canteri auctoritate et iudicio freti, *δῖμαι* legimus. (P.)
- v. 279. *εἰς* Vat. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 142. 158. Cas. membr. alique.¹ *δῖμας* solus Pal. 142. male tuetur. *σπόδας* Vat. 916. 972. (S.)
- v. 280. *ὑποπτήσεων* Bar. *πτήσεων* Seld. (P.)
— *ξύναντε* Pal. 142. *ὑποπτήσεων* pro: *ὑπὸ πτήσεων*, Barb. *πτήσεων* Vat. 1471. (S.)
- v. 281. *οἶον* deest in Seld. scriptoris, opinor, negligentia. Et *κίονα* deest in Meursii edit. typographorum incuria. (P.)
— *δαίμων* Pal. 158. *αἰστούσας* Pal. 158. (S.)
- v. 282. *ἀποσπάσεις* Seld. (P.)
— *ἔρισμα* Vat. 1421. (S.)
- v. 283. Al. *μήν*.² → *δ'* Bar. alique. — *οὖν δ'* Seld. alique. (P.)
— *μὰν* alii³, *δ'* pro *γ'* Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 142. Alex. Baroc. alique.⁴ *ἀνατοὶ* Vat. 1421. *οὐδ' ἂν εὐμόχθων* Pal. 158. *οὖν δ'* pro *οὐδ'* Seld. alique.⁵ (S.)
- v. 285. *ἐπικαγχάζων* Bar. *ἐπεγκαγχάζων* Al. — *δεδουτόμος* Seld. (P.)
— *ἐπικαγχάζων* Vat. 1306. 1421. Pal. 139. Alex. Barb. *ἐπικαγχλάζων* Vat. 1471. *ἐπεγκαγχάζων* Pal. 40. 158. Cas. membr. alique.⁶ (S.)
- v. 286. Post *δραμῶν* distinctionis notam habet uterque Mss. (P.)
- v. 287. *βαλβίδα* Vat. 915. Pal. 40. et 139. (S.)
- v. 289. *ἀλύξαι* Seld. (P.)
— *ποθουμένοισι* Pal. 158. *ἀλύξαι* pro *ἀρέσαι* Vat. 1307. (S.)
- v. 290. *τάφρων* Pal. 158. (S.)
- v. 291. *χροσσωτή* Seld. (P.)

1) Editt. ante Sebast. omnes, excepta Basil. I.

2) Corrige μέν. Sic Meurs. II., operarum incuria. Reliquae Editt. omnes μήν.

3) Quinam?

4) Sola Edit. Ald.

5) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.

6) Mend. typogr. Editt. Ald. et Par. II.

- v. 291. *προσωπῇ* Pal. 40. 158. (S.)
- v. 292. *γεῖσσα* Bar. aliique. (P.)
 — *γεῖσσα* Vat. 117. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 139. 158. uterque Cas. Barb. aliique.¹ *χραισμήσ-
 σουσιν* Alex. *χραισμήση* Etymol. in *γεῖσα*. *ἐπάλ-
 ξεις* Vat. 1421. (S.)
- v. 294. *λεγγίων* Seld. — Al. *γρονῶν*. (P.)
 — *λυνγιός* Vat. 1421. *γρονῶν* Vat. 946. 972. aliique.² *βουλαῖς* Pal. 139. (S.)
- v. 295. Al. *κλήδων*.³ Al. *κλήδων* sine *ῥῶτα* subscripto. (P.)
 — *κλήδων* pro *κλήδων* Vat. 915. 1306. 1421. Pal. 40. 139. et uterque Casan. *κλήδων* alii.⁴ (S.)
- v. 297. *αἰμάσσουσι* Vat. 1306. *αἰμάττουσι* Vat. 1421. (S.)
- v. 299. *ὄγκουμένους* Seld. (P.)
 — *ὄγκωμένους* Vat. 915. 1421. Caeterum Vat. 1307. post 301. hunc versum legit. *ὄγκομένους* Vat. 916. 1306. *κύκνον* pro *κύκλον* Vat. 1421. (S.)
- v. 300. *ὄβριμοι* Seld. aliique. (P.)
 — *ὄβριμοι* Vat. 117. 915. 972. 1307. Pal. 40. 142. 158. Alex. Cas. membr. Seld. aliique.⁵ *χεῖρες* Vat. 1421. (S.)
- v. 301. *βλύνουσαι* Mss. uterque, aliique.⁶ — *φόνου* Seld. (P.)
 — *φόνου* Vat. 117. 915. 1307. 1421. Pal. 40. Cas. membr. *βλύνουσαι* omnes Codd. si excipias Vat. 1306., cuius fide Potterianam lectionem retinui. (S.)
- v. 302. *πένθους* Bar. (P.)
 — *πένθους* Vat. 1471. (S.)
- v. 304. *ἐσόψομαι* Bar. (P.)
 — *τότε* pro *κεῖν* Vat. 1307. lectione non contemnenda. *ἐσόψομοι* Vat. 972. 1471. Alex. Barb. et Cas. chart. (S.)
- v. 307. *αἰ αἰ* Seld. (P.)
 — *αἰ αἰ* Vat. 915. Pal. 40. et 158. *εὐγαλον* Vat. 916. *εὐγγαλον* Cas. chart. (S.)

1) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

2) Utraque Meursiana.

3) Editt. Basil. I. et Reich.

4) Editt. Ald. Par. I. et reliquae omnes, exceptis Basil. I. et Reich.

5) Vid. supr. p. 76.

6) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

- v. 308. ἀγκάλισμα Mss. uterque et alii, nec repugnat metri ratio. (P.)
 — τερπνῶν Cas. membr. ἀγκάλισμα pro ἐναγκάλισμα e Vat. 117. 916. 1421. utroque Cas. utroque Pott. aliisque.¹ (S.)
- v. 309. Al. ὅς τ' ἄγχιον.² al. ὅς τ' ἄγχιον.³ (P.)
- v. 312. Vat. 972. in scholiis a me erutis negativum οὐ non agnoscit, longe satius. (S.)
- v. 313. αἰμάξας Vat. 1471. (S.)
- v. 314. δυσσαίων Seld. (P.)
 — δυσσείων Vat. 1421. διπλὰς Vat. 1471. Cas. membr. et Barb. (S.)
- v. 315. αἰάξω Seld. (P.)
- v. 316. ἦ pro ἡ Pal. 158. (S.)
- v. 317. Al. κερμῶ. al. χασμῶ. — διὰ σφαγὸς Bar. (P.)
 — χασμῶ Vat. 916. 1307. Pal. 142. Alex. alique⁴ pro κερμῶ. κερμῶ Vat. 916. κερμῶ alii.⁵ χῶσεται Vat. 972. διὰ σφάγος Alexandr. διὰ φάγος Pal. 139. (S.)
- v. 318. Al. λεύσσουσαν.⁶ (P.)
 — λεύσσουσαν Vat. 915. 972. 1306. 1307. 1421. Pal. 142. 158. et Cas. chart. λούσασαν Vat. 1471. αὐτὴν pro ἄτην Pal. 139. ἀγχίτου Vat. 1471. (S.)
- v. 319. Versum hunc hoc modo legit Etymologus: ἐν ἄλμα πομποῦ καὶ χαμεννίδου διπλοῦν. (P.)
 — χαμεννίδος Casan. membr. (S.)
- v. 322. Al. λοχίας.⁷ — al. λοκείας.⁸ — Al. κυκλώσαι. (P.)
 — κυκλώσαι alii⁹ pro χυτλώσαι. (S.)
- v. 323. νυμφία Bar. (P.)
 — νυμφία Pal. 158. (S.)
- v. 324. στιγνὸς Bar. (P.)

1) Codex Canteri. Editt. omnes ἐναγκάλισμα.

2) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. I. Reich.

3) Editt. Basil. I. Steph. Meurs. II.

4) Vid. supr. p. 79.

5) Editt. Basil. I. et Steph.

6) Editt. Basil. I. et Steph.

7) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

8) Mend. typogr. Edit. Steph.

9) Sola Par. II. operarum errore. Prior recte habet χυτλώσαι.

- v. 324. *Σολός* Cas. membr. (S.)
- v. 325. *μυμουμένας* Pal. 158. (S.)
- v. 326. Al. *λαιμίσσας*. al. *λαιμάσας*. (P.)
— *λαιμάσας* alii, aliique *λαιμίσσας*.¹ (S.)
- v. 327. *στεφανηφόρον* al. *στεφιφόρον* Bar. (P.)
— *στεφανηφόρον* alii.² τὸ δεινὸς Vat. 117. et Pal. 139.
non agnoscunt: in illo vero recentior manus superaddidit. (S.)
- v. 328. Canterus dubitat, an legendum sit *τριπάτρον*. Eius Annotationes videsis. (P.)
— *τριπάτρῳ* omnes Codd. si excipias Vat. 916. (S.)
- v. 330. *ἡγόνα* Seld. Bar. aliique.³ (P.)
— *ἡγόνα*, si excipias Vat. 972. et 1307., omnes Codd. legant. (S.)
- v. 331. *πρέσβην* al. (P.)
— *πρέσβην* alii.⁴ (S.)
- v. 332. *ἡρεθισμένην* al. (P.)
— *ἐπεσβόλης* Vat. 972. *ἐπασβολῆσ'* Vat. 916. *ἡρεθισμένην* Vatt. omnes, excepto 1306. Pal. omnes, excepto 142. Cas. chart. Barb. aliique.⁵ (S.)
- v. 333. *κόπας* habet Seld. sed isti ὁ aliquis superscripsit ὃ, ut videatur lectionis variationem agnovisse. (P.)
- v. 334. *φαιουργόν* al. (P.)
— *Μαίραν* Vat. 915. *ὄτ' ἂν* Vat. 117. *φαιουργόν* Vat. 916. Pal. 142. 158. Cas. membr. aliique.⁶ (S.)
- v. 335. *τάγαμέμνονος* una voce al. (P.)
— τὸ τ' non agnoscit Vat. 1421. *δαμασθεῖς* Vat. 117. (S.)
- v. 336. *πηγῶν* Seld. (P.)
— *κηριπίδα* Vat. 916. *πηγῶν* Vat. 1471. *καλυνεῖ* Pal. 139. et 158. (S.)
- v. 337. *καλλύπτρης* Bar. (P.)

1) Vid. Steph. Byz. v. *Τάναγρα* p. 633. edit. Pin.

2) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Commentario.

3) Editt. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. et Reich. *ἡγόνα* habent Editt. Ald. Basil. I. Par. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.

4) Editt. Ald. et Par. II.

5) Editt. Ald. Basil. I. Par. I. Steph. Canterus tacite, hunc locum correxit, eumque sequuti sunt reliqui Editores.

6) Sola Edit. Aldina.

- v. 337. *καλύπτης* Pal. 158. *καλλίπτης* Barb. (S.)
- v. 338. *ἐπὶ πέτραν* Bar. Quinetian in Scholiis *πέτραν* habet Seld. (P.)
 — pro *ἐς ἐπὶ* Barb. *πρὸς* Vat. 1307. (S.)
- v. 339. *δ' ahest* in Seld. — *ὄνομ' Bar.* (P.)
 — Articulus *τὸ ahest* in Barb. Coniect. *δ'*, quam post *πρὶν* habent omnes Codd., deleui auctoritate Vat. 916. *ὄνομ' Pal.* 139. et 158. (S.)
- v. 340. *δρ' ἄν* Vat. 117. et Pal. 158. (S.)
- v. 342. *μυρμητόν* Al. (P.)
 — *μυρμητόν* Vat. 117. 1421. Palat. 142. 158. Alex. alii- que.¹ *μόρμον* pro *μορμητόν* Vat. 1471. (S.)
- v. 344. *δαγκύλιος* Bar. (P.)
 — *Σισυφίας* Vat. 916. 972. 1421. et Cas. membr. (S.)
- v. 345. *λάμπει* al. — *ἀντενέμιο* Seld. (P.)
 — *λάμπει* Vat. 916. 972. 1306. Pal. 158. Alex. alii- que.² *φρύκτωρα* Tzetziana scholia, quae erui ex Cod. Vat. 972. *φρύκτωνον* Cas. chart. (S.)
- v. 346. *Λεύκοφριν* Vat. 916. (S.)
- v. 347. *Πορκέος* Pal. 158. *διπλός* Vat. 1471. Pal. 139. et Barb. *διπλούς* Cas. chart. (S.)
- v. 348. *ἐγὼ δὲ τλήμων* Seld. (P.)
 — *τλήμον* Vat. 915. Priorem articulum *ἦ* non agnoscit Cas. membr. *ἐγὼ δ' ἦ τλήμων* Alex. (S.)
- v. 350. *ἀντίφορον* Vat. 916. *ἀνόρωρον* Vat. 1471. (S.)
- v. 351. *ἀλιβδόσσα* al.³ *ἀλυβδόσσα* Seld. Eustath. in Iliad. *λ'* alii- que. (P.)
 — *εἰρκτῆς* Vat. 1471. *ἀλιβδόσσα* Vat. 916. 972. 1421. Pal. 139. 158. Alex. Cas. membr. Barb. alii- que.⁴ *ἀλυβδόσσα* Vat. 117. Eustath. ad II. *λ'* alii- que.⁵ *ἀλιβδόσσα* Vat. 1306. *λυγαίης* Vat. 1471. (S.)
- v. 352. *Θωραῖον* Bar. (P.)
 — *Θωραῖον* Vat. 1471. Alex. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (S.)

1) Vid. supra p. 83.

2) Vid. supra p. 84.

3) Lect. marg. Cant. ex Etym. M. p. 63, 16.

4) Vid. supra v. 85.

5) Vid. supra v. 85.

- v. 353. *λίπτονι' ἀλέκτριον* Seld. aliique: ¹ (P).
 — *λίπτονι' ἀλέκτριον* Vat. 972. 1306. 1421. Cas. membr. aliique; Tzetz. testante. *λίπτονι* Vat. 1471. (S.)
- v. 354. Al. *πενταμένη*. ² (P).
 — *πενταμένη* Vat. 117. 1367. aliique; immo omnes exscriptores, ut Tzetz. loquitur. (S.)
- v. 355. Al. *πατρός γῆρας*. (P).
 — *πατρός alii pro παός*. ³ (S.)
- v. 356. *Ασφράς* Vat. 117. (S.)
- v. 358. Al. *ἀρπης*. ⁴ — *ἐλευθήσομαι* al. (P).
 — *ἀρπης* Vat. 915. 1306. Pal. 158. aliique, Tzetz. teste. *ἐλευθήσομαι* Vat. 1471. Pal. 139. Cas. chart. aliique. ⁵ (S.)
- v. 359. *Εἰσιθῦιαν* Ms. Vossianus, Berkelio in Stephani *Βούδεια* ad hunc modum referente: *Βούδειαν αἰθῦιαν* — ita hunc *Lycophronis* locum legunt libri editi omnes; sed variat mirum in modum Ms. Voss. in quo haec verba ita concipiuntur: *Οἱ πολλὰ δὴ Βούδειαν Εἰσιθῦιαν κόρην. Neque haec lectio adeo inconcinna et invenusta, ut speciosae interpretationis non sit capax. Omnes norunt Εἰσιθῦιαν esse Lucinam, quae a parturientibus invocatur, ut partus in lucem veniat. Multo rectius haec τάρβητος γάμων, id est, nuptiarum auxiliatrix, dici potest, quam αἰθῦια, licet illa voce Αἰθῦνᾶ intelligatur. Quicquid sit, Lycophronis locus in mendii suspicionem venit; nam Stephani scopus est, ex Lycophrone probare, Minervam in Thessalia Budiam appellari et coli, cuius praenomen in versu, nisi sensu quodammodo detorto, non conspicitur. Βούδειαν Vat. 1471. Αἰθῦαν Vat. 139. (S.)*
- v. 360. *αὐδέξουσα* Seld. (P).
 — *γέμον* Cas. membr. (S.)

1) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.

2) Vid. Tzetz. Comment. ad h. l.

3) Mend. typogr. Edit. Basil. I. et Steph.

4) Vid. supra p. 87.

5) Edit. quod sciam, nulla.

- v. 361. *τέρεμα* Vat. 915. 916. *δοξατογλόφον* Vat. 1421. (S.)
- v. 362. Al. *ἄνω στράψαα*. al. *ἀνωστρέψαα*. (P.)
 — *ἀνωστρέψαα* Vat. 1307. alique.¹ *ἄνω στράψαα*
 alii.² *ἀνωτρέψαα* Vat. 972. et 1306. (S.)
- v. 363. *καὶ Λιδος θρόνον* Seld. (P.)
 — *θρόνον* Pal. 139. (S.)
- v. 364. *κῆμα* Seld. alique. (P.)
 — *κῆμα* Vat. 117. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 142.
 158. Cas. membr. Seld. alique.³ *καταλγίστατον*
 Vat. 972. uterque Cas. (S.)
- v. 365. Al. *ἄντι*⁴ penacut. quod casu suo postponatur: nam,
 ut aiunt Grammatici, postposita praepositione re-
 trahitur accentus; non desunt tamen exempla, in
 quibus haec regula fallit, quod experientia quo-
 tidiana abunde testabitur. (P.)
 — *ἀντι* alii⁵ contra canonem Grammat. nec audienda
 sunt, quae Potterus causatur. (S.)
- v. 366. *στενάζει* Mss. uterque. (P.)
 — *στενάζει* Vat. 117. 972. 1306. 1421. 1471. Pal. 139.
 Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 367. *ἐφημέρους* Seld. *ἐπειμένους* al. (P.)
 — *ἐπειμένους* Vat. 915. 1306. 1307. Pal. 40. 142. 158.
 alique.⁶ *ἐφημίους* Vat. 1471. (S.)
- v. 368. Al. *κέρθοντας*. — Al. *τέπην*. (P.)
 — *κέρθοντας* alii.⁷ *χειρὸς* pro *πυρὸς* Vat. 1471. *τέφραν*
 Pal. 158. *τέφρης* Vat. 1471. *τέπην* alii.⁸ (S.)
- v. 369. *κρωσσοῖσι* Seld. — *ὡς θέμις φθιτῶν* Seld. (P.)
 — *κρωσσοῖσι* Vat. 1306. *κρωσσοῖσι* Vat. 915. et Pal. 158.
καρχηθεῖσαν Vat. 1306. *ὡς θέμις φθιτῶν* Pal. 40.
 158. (S.)
- v. 370. *ταφὰς* Bar. (P.)
 — *περηρίων* Vat. 972. pro *περηρίων*. *ταφὰς* pro *γα-
 γὰς* Vat. 916. 1306. Pal. 139. Alex. Barb. et Cas.
 chart. (S.)

1) Vid. supra p. 89.

2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

3) Vid. supra p. 90. *κῆμα* Cod. Canteri. (Par. D.)

4) Vid. supra p. 90.

5) Ibid.

6) Ibid.

7) Sola Par. II. operarum negligentia.

8) Sola Meurs. II. vitiose.

- v. 371. Versum hunc non agnoscit Bar. (P.)
 — Hunc versum non agnoscunt Vat. 1471. Pal. 139. et Cas. chart. (S.)
- v. 373. καὶ in quodam Impress. deest. (P.)
 — Ὅφελτρα Vat. 1306. et 1471. τὸ καὶ quidam non agnoscunt.¹ χιράδων Pal. 158. (S.)
- v. 374. Τριχάτα paroxyton. Bar. eundemque tonum in Scholiis retinet. (P.)
 — σπίλοι Vat. 1471. Τρίχτα Vat. 1421. et Pal. 40. Τρύχαντα Stephanus in Τρίχαι, ubi etiam nominis metaphrasten nominat Lycophronem. Τραχύτα Pal. 158. Caetero hunc et insequentem versum non agnoscit Cas. chart. (S.)
- v. 375. Διρφωσῖο Vat. 915. Διάκρια Pal. 40. (S.)
- v. 376. γηλοιὰ Bar. eiusque Scholia, et alii. γηλειὰ al. (P.)
 — γηλοιὰ Vat. 1471. Pal. 139. Barb. aliique.² γηλειὰ alii.³ (S.)
- v. 377. ὄσον al. (P.)
 — ὄσον alii.⁴ ἐκβεβρασμένον Alex. (S.)
- v. 378. ἀκούσεται Cas. membr. (S.)
- v. 379. ὄσον δὲ φλοῖσβον Vat. 915. 1421. et Casan. membr. φοῖσβων Pal. 142. ἀνρηβάτου Vat. 1421. pro ἀνεκβάτου. (S.)
- v. 380. παλλιρόοισιν Bar. παλιρρόοισιν al.⁵ Scaliger παλιρρόοιβδῆσιν legendum putat: sed vulgatam lectionem retinendam esse non immerito existimat G. Canterus, cuius Annotationes videndae. (P.)
 — παλιρρόοισιν Vat. 915. 972. 1307. 1421. 1471. Alex. Barb. aliique.⁶ παλιρρόοιβδῆσιν Scaliger. παλιρρόοισιν Pal. 139. 158. et Cas. chart. παλιρρόοισι Vat. 916. et 1306. (S.)

1) Accuratus Potterus. Solus enim Lectus in Collect. Poet. gr. T. II. p. 146. vitiose exhibuit: Ὅφελτρα μύχουρε, omissio καί.

2) Lect. marg. Cant. e Favorino fol. 127. edit. Rom.

3) Haec est eadem lectio marginalis Canteri, in margine Edit. Meurs. in γηλειὰ depravata. Vide, qualia corraserint Potterus et Sebastianus.

4) Edit. Commel. et Lectus in Collect. Poet. Gr. T. II. p. 146.

5) Codex Canteri. (Par. D.)

6) Quinam?

- v. 381. *δύων* Seld. aliiq. (P).
 — *δύων* Pal. 40. Cas. membr. Seld. aliiq. ¹ *ήλοκι-
 σιένω* Vat. 1471. (S.)
- v. 382. *τηγάνοις* Cas. chart. (S.)
- v. 383. *δρφρη* Vat. 1306. *κατόφρη* pro *κατ' δρφρη* Vat. 916. *δηιούμεναν* Vat. 1307. (S.)
- v. 384. *Al. κρηβαροῦντας*. (P.)
 — *ὅτ' ἔν* pro *ὅταν* Vat. 117. *κρηβαροῦντας* Pal. 142. aliiq. ² (S.)
- v. 385. *σκότου* Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. (P.)
 — *φαίνει* Vat. 916. et Pal. 158. *σκότου* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 386. *προσκαθήμενον* Vat. 916. (S.)
- v. 387. *τόνδ'* Mss. uterque, et idem in Scholiis retinent. (P.)
 — *κηρυλον* proparox. *κηρήλου* Pal. 158. (S.)
- v. 388. *γυμνίτα φαγρον* Seld. (P.)
 — *οἴσοι* Vat. 1421. (S.)
- v. 389. *χιράδων* Pal. 158. (S.)
- v. 390. *πέτραισι* Mss. uterque. (P.)
 — *γηράσι* Pal. 40. *πέτρησι* Vat. 915. 972. 1306. Pal. 40. 142. et Barb. (S.)
- v. 391. Post *στάζοντα* omnes Codd. distinctionis notam ponunt, ut *τὸ πόντου* ad *ἄλμην* pertineat. *στύζοντα* Vat. 1306. (S.)
- v. 392. *Al. ἀφ'.* — *τριονύχω* Seld. (P.)
 — *ἀφ' ὀχθων* alii. ³ *τριονύχω* Vat. 915. Pal. 40. (S.)
- v. 393. *οὐτάνας* Seld. (P.)
 — *κολαστός* Vat. 1421. *τὸ δεινός* Pal. 142. non agnoscit: legit vero *λατρεὺς τότε*. *οὐτάσαν* Vat. 1471. (S.)
- v. 394. *Al. φάλαισι.* — *δρόμων* Seld. (P.)
 — *ἀναγκάσι* Vat. 1421. *ἀγκάσι* Pal. 139. *φάλαισι* Vat. 915. Pal. 40. 142. aliiq. ⁴ (S.)

1) Editt. Basil. I. Steph. et Lect. Coll. p. 146.

2) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

3) Sola Editt. Steph. operarum errore.

4) Editt. Basil. II. Par. II. (prior habet *φάλλαισι*). Commel. Meurs. utrq. et Reich.

- v. 395. *κόκρυγα* Bar. sed ad oram paginæ scripsit, aliquis *κόκκυγα*. — *μαψαύρους* Seld. — *στόμους* Mss. uterque, eandem lectionem in Scholiis retinent. *στόβους* al. (P.)
- *κόκρυγα* Pal. 40. *κόρυγα* Vat. 1421. et Cas. membr. *μαψαύρους* Pal. 40. *μαψαύρους* Vat. 1307. *στόβους* Vat. 915. Pal. 142. 158. Alex. alique.¹ *στόμβους* Potter. alique. 2. *στόθους* alii.³ *στόμα* Vat. 1471. (S.)
- v. 396. *ἀπὸ αὐταῖς* Bar. (P.)
- *ἐπάκταις* Cas. membr. (S.)
- v. 397. *Σειρίου* Mss. uterque, et alii.⁴ — *κατανανῆ* Bar. cum editt. vulgg. et Seld. et alii nonnulli malunt *καθανανῆ*, siquidem *νῆω*, *sicco*, asperum est, ut nos deest Bisetæ in Aristoph. Ran. Act. 4. sc. 2. quem videsis. Huic tamen contradicit Tzetzes. (P.)
- Pro *ἀκτὶς ἀκταῖς* Vat. 117. *ἀκτὴ* Pal. 158. *Σειρία* Potterus et alii.⁵ teste etiam Tzetza. *καθανανῆ* Vat. 117. 915. Pal. 40. 158. Seld. alique.⁶ ut qui *αὔω*, *sicco*, aspiratum cum Biseto in Aristoph. efferant. *καθανῆ* Vat. 1421. (S.)
- v. 398. *βρίους* Seld. (P.)
- *τάβριχον* metri gratia Cas. membr. (S.)
- v. 400. *Νησαίας* Seld. (P.)
- *ταρόθος* Pal. 142. *Κυναθέως* Cas. chart. (S.)
- v. 403. *Al. Καστανίαν*. al. *Κασταναίαν*. (P.)
- *Καστανίαν* alii.⁷ *Κασταναίαν* aliqui.⁸ *Μελιδναίαν* Pal. 142. *Μελλιναίαν* Pal. 158. *Μελιναίαν* Vat. 915. (S.)
- v. 405. *μὲν pro μὴν* Vat. 1421. *παλεύσσει* Vat. 972. *βροχοῖς* Pal. 158. (S.)

1) Vid. supra p. 95.

2) Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq.

3) Quinam?

4) Vid. supra p. 96.

5) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

6) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment.

7 — 8) Utramque lectionem exhibet margo Edit. Par. I. In Editt. nulla est varietas.

- v. 406. *Ἐρινύων* Al. (P.)
 — *Ἐρινύων* Vat. 117. 1471. aliiq.¹ (S.)
- v. 407. *ἀποψήλλασα* Seld. — *πάγιν* Al. (P.)
 — *πάγιν* alii.² Caetero hunc versum non agnoscit
 Pal. 139. (S.)
- v. 408. *κομνημάτων* Palat. 158. (S.)
- v. 409. *δοη* Palat. 158. *δύσβατος* Vat. 1421. et Pal. 158. (S.)
- v. 410. *Λειβήθριοι* al. Et Seld. habet. ὁ eadem manu τῷ
 α superscriptum. (P.)
 — *Λειβήθριοι* Vat. 972. 1306. 1421. 1471. Pal. 40.
 139. 158. Alex. Cas. chart. aliiq.³ *Δοτίου*
 Vat. 916. *πόλου* Vat. 117. (S.)
- v. 411. *οὐμός* alii.⁴ ὁ ὕμνος Vat. 1471. ὁ ἕμνος Vat. 972. (S.)
- v. 412. *ἐστεναγμένοι* Vat. 1421. (S.)
- v. 413. *σπλάγχνοις* Vat. 916. *σπλάγχνοισι* alii.⁵ (S.)
- v. 414. Al. *πολυστήχοισι*. (P.)
 — *πολυστήχοισι* Vat. 117. 915. 1307. 1421. Palat. omnes,
 aliiq.⁶ (S.)
- v. 415. Al. οἱ δ'.⁷ — *ἐπὶ ξένους ξένοι* Mss. uterque. (P.)
 — *ξένους* Vat. 1421. Pal. 40. 1421 Barb. pro *ξένης*. (S.)
- v. 416. *πηῶν* Bar. (P.)
 — *πηῶν* Vat. 916. 972. 1471. Pal. 40. 139. Cas. chart.
 Barb. *τάφοις* Palat. 142. *φίλους* pro *τάφους*
 Vat. 916. (S.)
- v. 417. *Βυσσαλία* Seld. aliiq. *Βυσαλγία* Bar. *Βισσαλ-*
τία al. (P.)
 — *τὸ* pro *τὸν* Pal. 158. *Ἡῶν* ex Vat. 916. 1306. Barb.
 et utroque Cas. *Βυσαλία* Vat. 915. 1307. 1421.
 Pal. 139. 158. aliiq.⁸ *Βυσαλγία* Alex. *Βι-*
σαλτίας Vat. 117. *Βισσαλία* alii.⁹ (S.)

1) Sola Edit. Basil. I.

2) Sola Meurs. II. operarum errore.

3) Codex Canterianus.

4) Edit. Meurs. II. Pott. utr. et Reich. Reliquae omnes οὐμός.

5) Edit. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utr. Reich. *σπλάγχνοισι* Ald.
 Par. I. Basil. II. Commel. Meurs. utr. Lect. Collect. Poet. gr. T. II.
 p. 146. 6) Vid. supra p. 100.

7) Edit. Par. I. Basil. II. Commel. Meurs. utr.

8) Vid. supra p. 100.

9) Lect. marg. Cant. e Basil. I. vitiose notata. Errorē non anim-
 adverterunt Editores.

- v. 418. Ἀψινθίων Bar. Ἀψινθίων al. (P.)
 — Ἀψινθίων Vat. 915. 1471. omnes Palat. Alex. alii-
 que.¹ ἥδε pro ἡδὲ Vat. 117. (S.)
- v. 419. Ἑδονῶν Seld. quod habuisse videtur etiam Bar. Sed
 ὁ illud emendator aliquis in ὦ mutavit. (P.)
- v. 420. Al. πρὶν ἤ.² — Al. Τυφρησιτὸν. (P.)
 — κρύψη Vat. 1307. et Pal. 40. πρὶν ἢ pro πρὶν Vat.
 916. πρὶν οὐ pro πρὶν, alii.³ Τύμφρηστον
 Vat. 972. Τυφρησιτὸν alii.⁴ (S.)
- v. 421. τὸν πρὶν πλεῖστον Seld. (P.)
- v. 422. λήχνους Vat. 1421. (S.)
- v. 423. Al. ἐς.⁵ — ἡνάσθη Bar. εὐνάσθη al. (P.)
 — εἰς Vat. 117. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 139. 158. et
 Alex. εὐνάσθη alii.⁶ ἡῆνασεν Vat. 1307. sed
 antiqua perinde manus isti ἐν finali superscripsit
 τὸ θῆ. εὐνάσθη Pal. 142. (S.)
- v. 424. ταρχεύσουσι Bar. ταρχήσουσι al. — Κεκάρφου Bar.
 eandemque lectionem in Scholiis retinet. — πά-
 πας Seld. (P.)
 — ταρχύσουσι Vat. 1471. ταρχήσουσι Vat. 1306. alii-
 que.⁷ Κεκάρφου Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. (S.)
- v. 425. ἄπωθεν al. sic etiam Seld. sed isti ὦ habet ὁ su-
 perscriptam. — Ἀλέντος al. (P.)
 — ἄπωθεν Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 142. Cas.
 membr. Seld. aliique.⁸ Ἀλέντος Vat. 915. 916.
 1307. 1421. Pal. 142. aliique.⁹ Ἀλλέντα Vat.
 117. (S.)
- v. 426. Κυπέος Bar. (P.)
- v. 427. τόκον Bar. τόκοις Seld. (P.)
 — σὺς παρὰ πλαγχθέντα Vat. 916. παραπλαγχθέντα

1) Vid. supra p. 101.

2) Sola Meursiana II.

3) Quinam?

4) Lect. marg. Cant. fortasse e Steph. Byz. p. 674. Pin.

5) Edit. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

6) Edit. Ald. et utrq. Meurs.

7) Sola edit. Steph.

8) Vid. supra p. 103.

9) Edit. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich.
 Ἀλέντα Lect. marg. Par. I. ex Edit. Basil. I.

- Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Barb. et Alex.
παρὰ πλάγιον Vat. 142t. *τόκον* Vat. 1471.
 Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 428. *ἐλαύνσας* pro *ἐλκύνσας* Pal. 158. (S.)
- v. 429. *ἀνθάμιλλον* Seld. (P.)
- v. 430. Al. *σφαγείς*. (P.)
- *σφαγείς* pro *σφαλείς* alii.¹ *μεμαρμένον* Vat. 1306. (S.)
- v. 431. *ἐγγόνων* Seld. (P.)
- *ἐγγόνων* Vat. 117. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 142.
 Potter. alii que.² *συγγόνων* Vat. 916. 972. (S.)
- v. 432. Al. *αὐτάδελτον*. — *πλαστοῖς* Bar. alii que. (P.)
- *αὐτάδελτον* alii.³ *ἐν λόγοις μόνοις* pro: *ἐν πλα-*
στοῖς γραφαῖς Pal. 40. *πλαστοῖς* Baroc. alii
 que.⁴ (S.)
- v. 433. *μόσωνας* Bar. alii que. (P.)
- *τρίτων* Pal. 139. *μόσωνας* Vat. 117. 915. 916. 972.
 1307. Pal. omnes, Baroc. alii que.⁵ (S.)
- v. 434. *βουσκαφήσοντος* Seld. alii que. (P.)
- *βουσκαφήσοντος* pro *βουσκαφήσαντος* rescripsi ex
 Pal. 158. Cas. membr. Seld. alii que.⁶ (S.)
- v. 435. *Βουαῖας* Seld. (P.)
- v. 436. *ἀγυλάτω* alii, in quibus Mas. uterque, cum tenui
 spiritu, alii cum aspero proferunt. Vide Scho-
 liasten. — *συνθλάσας* Etymol. *συνθράψας* Bar. —
κάρα Etymol. et Seld. (P.)
- *ἀγυλάτω* alii⁷, ut Pott. uterque, cum tenui, alii
 cum aspero, vide Tzetzem. *συνθράψας* Vat. 916.
 972. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. *συνθλάσας*
 Etymol. *κάρα* Vat. 915. Pal. 40. 142. Cas. membr.
 alii que. (S.)
- v. 437. *ἥμος* alias cum tenui, alias cum denso spiritu pin-
 gitur. (P.)

1) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K.

2) Editt. ante Sebast. omnes.

3) Mend. typogr. in Editt. Cammell. et in Lect. Coll. P. Gr. T. II.
 p. 147.

4) Lectio Cod. Canteri.

5) Sola Aldina.

6) Non invenit.

7) Editt. omnes cum tenui spiritu.

- v. 437. ἦμος alii cum tenui ¹; ἦμος δὲ Pal. 158. (S.)
- v. 438. ἀντοφόντην Mss. uterque, et alii. ² — μόρον Mss. uterque, et alii. ³ (P.)
- ἀντοφόντην μόρον omnes Vat. si excipias 915. omnes Pal. excepto 142. uterque Cas. Alex. Barb. uterque Potter. aliique. (S.)
- v. 439. Πυράνου Bar. (P.)
- ῥεῖθρον Vat. 1421. Πυράνου Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. (S.)
- v. 440. ΑΙ. Δηραίων. (P.)
- Δηραίου Vat. 916. 1421. Alex. aliique. ⁴ (S.)
- v. 441. αἰχμάσσουσι Vat. 1307. (S.)
- v. 442. Παμφίλου Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)
- ἐπὶ pro ὑπὸ Vat. 1471. πτέρησι Vat. 1307. Παμφίλου Alex. (S.)
- v. 443. ΑΙ. ἀλιβρώς, quam etiam lectionem habet Seld. sed τῷ ὦ habet ὁ eadem, ut videtur, manu superscriptum. (P.)
- ἀλιβρός Vat. 972. 1307. 1471. Alex. Casan. membr. et Barb. ἀλιβρός Vat. 915. 916. 1421. (S.)
- v. 444. Μάγαρσος Seld. aliique. Μάγαρσα vel Μάγαρσον Casaubon. (P.)
- Μάγαρσος Seld. aliique. ⁵ Μάγαρσα vel Μάγαρσον Casaubonus. (S.)
- v. 445. μὴ δὲ al. (P.)
- μὴ δὲ alii ⁶, μὴ tantum Pal. 158. (S.)
- v. 446. λουσθέντες al. (P.)
- λουσθέντες Vat. 117. 915. omnes Pal. aliique. (S.)
- v. 447. ΑΙ. Κερασιίδα. (P.)
- δὴ pro δὲ Pal. 158. Κερασιείαν Vat. 1471. et Pal. 142. Κερασιίδα alii. ⁷ (S.)

1) Editt. Par. I. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. Reich.

2) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

3) Sola Basil. I.

4) Vid. supra p. 108.

5) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. p. 433. Pin.

6) Sola Aldina.

7) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. p. 627. Pin.

- v. 448. *Σέτραρον βλώσαντες* al. (P.)
 — *Σέτραρον* alii, Tzetza teste.¹ *βλώσαντες* alii.² τὸ γῆν deest in Pal. 158. (S.)
- v. 449. *Τροιζηνίαν* al. *Ξηρινθίαν* Seld. *Ζηρινθίαν* al. *Ζηρινθίαν* al. (P.)
 — *Μορφῶ* Vat. 972. *Ζηρινθίαν* Vat. 915. Pal. 139. aliique. *Ζηρινθίαν* alii.³ *Τροιζηνίην* alii.⁴ (S.)
- v. 450. *ἡλαστρημμένος* Pal. 139. (S.)
- v. 451. *Κυχρεῖος* Seld. istique *εἰ* habet ἡ superscriptum. al. *Κυχρεῖος*. al. *Κεγχρῆος*. — Al. *Βοκάρου*. (P.)
 — *Κυγχρεῖος* Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. 158. Alex. uterque Cas. et Barb. *Κυχρεῖος* Vat. 915. aliique.⁵ *Κυχρῆος* Pal. 142. *Κυγχρῆος* Vat. 1307. *Κεγχρῆος* alii.⁶ *Κυχρεῖος* alii. *Βοκάρου* alii.⁷ (S.)
- v. 452. *οὐμός* al. *ὁ ὕμός* al. — Al. *ὁ πατρίου*. al. *ὀγαστρίου*. at quod Canterus separatim haec legerit, id plane miror. Vide Commentarium nostrum. (P.)
 — *ὁ οὐμός* Vat. 1306. *ὁ ὕμός* Pal. 158. *ὀγαστρίου* alii, teste Tzetza: *ὁ πατρίου* alii. (S.)
- v. 453. *φύτῃμα*. Bar. Seld. (P.)
 — *φύτῃμα* Vat. 915. 916. 1471. Barb. *φίτῃμα* alii.⁸ *φοίτῃμα* Pal. 139. (S.)
- v. 454. *τοῦ λύσαντος ἐν* Seld. — Al. *ποίμνησιν*. (P.)
 — *ποίμνησιν* Vat. 916. 972. 1306. Pal. 158. Alex. alii-que.⁹ (S.)
- v. 455. Al. *χέοντος*. (P.)
 — *χέοντος* Vat. 117. aliique. (S.)
- v. 456. *τὸ ῥητὸν* Seld. (P.)
 — *τὸ ῥηκτὸν* Pal. 158. (S.)

---

1) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment.

2) Quinam?

3) Lect. marg. Cant.

4) Schol. a Pottero editum: *γράφεται τὴν Τροιζηνίαν*.

5) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

6) Vid. supra p. 111.

7) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.

8) Quinam?

9) Vid. supra p. 113.

- v. 457. *πεπαμμένον* Vat. 117. et 1307. *πεπαμμένος* Cas. membr. *πεταμένον* Pal. 139. (S.)
- v. 458. ὄν al. (P.)
— ὄν pro ἦν alii.¹ *γορητός* Vat. 915. *γυρωτός* Pal. 158. *γορητός* Pal. 139. *σχύτης* Pal. 158. (S.)
- v. 459. *θύσα* Vat. 916. *θύλα* Cas. membr. *κωμύρας* Cas. chart. (S.)
- v. 460. *λάσαις* pro *λάσας* Vat. 1421. *ὑπηκόους* Cas. chart. *ἐπηκόας* Vat. 1471. (S.)
- v. 461. *αἰτήν* Seld. *αἰέτον* al. *αἰέτον* al. Canterus *αἴτου* vel *αἰήτου* rescribendum existimat. Al. *αἰέ τ' ἀβράσας* al. *βράσαι*. (P.)
— *αἰέτον* Vat. 1421. Pal. 142. alii. *αἰέτον* alii.² *αἴτου* vel *αἰήτου* Canterus: *αἴτα* alii, teste Tzetza. *αἰε τὰ* pro *αἰείτα* Pal. 158. *αἰε τ' ἀβράσας* alii.³ *βράσαι* alii.⁴ (S.)
- v. 462. *φίτην* Bar. (P.)
— *φίτην* Pal. 158. *Λίμνος* Cas. membr. (S.)
- v. 463. *Ἐννοῦς* Bar. (P.)
— *Ἐννοῦς* Cas. chart. Barb. *οὐτ' ποτ'* Pal. 158. *φύξαν* Alex. (S.)
- v. 464. *δυσμενεστάτων* Seld. (P.)
— *δυσμενεστάτων* Vat. 1421. *ξένον* Vat. 915., ubi recentior manus *Ἐκτορος* superscripsit, et 972. (S.)
- v. 465. *σπλάγχν'* Seld. (P.)
- v. 466. *προσκνώδαντος* Seld. — *αὐτουργοῦ* Seld. alii. (P.)
— *πνήδημα* Vat. 916. *αὐτουργοῦ* Vat. 915. 972. 1307. Pal. 158. Barb. alii. ⁵ (S.)
- v. 468. *ξύνενος* Seld. (P.)
- v. 469. *πρωταίχμια* al. *προταίχμια* Bar. (P.)
— *πρωταίχμια* Vat. 916. 1306. 1471. Cas. membr. Barb. alii. *πρός αἶχμια* Pal. 142. Hic versus superiori anteponitur in Cas. membr. (S.)
- v. 470. Al. *δήποτ'* una voce. (P.)

1) In Editt. non vidi.

2) Editt. Par. II. et Meurs. II.

3) Sola Basil. I. operarum negligentia.

4) Codex Canteri (Par. D.).

5) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

- v. 470. ἦ pro ἦν Pal. 158. ῥήτηρις Vat. 1307. ῥήτηροι
Vat. 915. ῥηδοτῶν Vat. 916. (S.)
- v. 471. Al. ὄτρυνε. (P.)
— καλαινῶ Vat. 1421. ὠτρυνεν Vat. 117. 1307. 1421.
et Pal. 40. ὄτρυνε alii.¹ (S.)
- v. 472. τριτλᾶς Bar. eandemque lectionem etiam in Scholiis
habet. — θυματέρας δ σπείρων Seld. (P.)
— τριτλᾶς Vat. 915. 1471. Pal. 139. θυματέρας Vat.
1421. 1471. Caeterum hanc vocem, quae deerat,
in Vat. 117. recentior manus reduxit. (S.)
- v. 473. ἄλμην Vat. 1421. (S.)
- v. 474. ὄτ' ἂν Seld. — ἐξερεύεται Seld. (P.)
— ὄτ' ἂν pro ὅταν Vat. 117. 915. Cas. membr. πλύδων
Vat. 1421. (S.)
- v. 475. λάβρω lego ex Bar. Canteri etiam iudicio fretus.²
λάβρος Seld. alii. λάρως al. (P.)
— λάβρος Vat. 117. Cas. membr. alii. λάρω Pal.
139. λάρως Vat. 915. 1307. Pal. 40. 142. alii-
que, λάμβρος Pal. 158. πάδον pro πέδον Vat.
1471. (S.)
- v. 476. σκορπίω Seld. (P.)
— πίπους Pal. 158. κορπίων Vat. 1421. πάσας pro
σπάσας Pal. 158. (S.)
- v. 477. ἔκλαυσεν Vat. 1307. (S.)
- v. 478. versum proximum, qui priorem locum occupavit,
transposuit Canterus, ita re exigente. (P.)
- v. 479. Al. συμβουλίαν. (P.)
— συμβουλίαν alii³: ξυμβουλλίαν Pal. 158. (S.)
- v. 481. Νυκτίου Cas. membr. (S.)
- v. 482. πρόσθεν cum ᾤ finali Bar. idque in Scholiis repe-
tit. — Al. μήνις. — φηγίνων Bar. — πύργων
Bar. eandemque lectionem in Scholiis tuetur. (P.)
— πρόσθεν Barb. et Baroc. μήνις alii. μόνης Alex.
φηγίτης Pal. 139. φηγίνων Barb. πύργων idem
pro πύργων. (S.)

1) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.

2) Canterus e Codice (Par. D.) notavit: „λάβρω· quod equidem ma-
him.“

3) Editt. Basil. I. et Steph.

- v. 483. σπληδῶ Seld. aliique. σπλεδῶ Bar. σπληδοῖ al. (P.)
 — σπληδῶ pro σποδῶ Vat. 117. 916. 972. 1306. 1307.
 Pal. 40. 142. Cas. membr. aliique. σπλεδῶ Alex.
 Barb. Cas. chart. Pal. 139. σπληδῶν Vat. 1421.
 σπληδῶν Vat. 915. σπληδοῖ alii.¹ τὸ πυρὸς non
 agnoscit Pal. 139. (S.)
- v. 484. Al. χαλκωρυχήσαι. (P.)
 — χαλκωρυχῆσαι alii.² γνάθος pro γνύθος Vat. 1421.
 et Pal. 158. (S.)
- v. 485. μεταλεῶν Seld. (P.)
- v. 486. φύτην Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. —
 Οἰσταῖος Bar. — στάναξ Seld. (P.)
 — Οἰσταῖος Vat. 1471. Pal. 139. Οἰσαῖος Alex. (S.)
- v. 487. Al. ἐν τόμαισι. al. ἐντόμαισι. — θρυλίξας Seld.
 θρυλλήξας Bar. (P.)
 — ἐν τόρμαισι pro ἐν τόμαισι tuentur Vat. 972. 1421.
 Barb. aliique.³ ἐν τόμαισι alii, aliique ἐντόμαι-
 σι.⁴ τόρχει Cas. chart. θρυλλήξας Alex. Cas.
 chart. Barb. (S.)
- v. 489. Al. χειλὺς oxyton. — δεπατραίων Bar. (P.)
 — χίλως Vat. 916. χειλὺς oxyt. alii.⁵ δαπαστρέων
 Vat. 1307. (S.)
- v. 490. Al. μέσον. — παμμήτωρ Mss. uterque et alii. (P.)
 — μέσον Pal. 142. aliique.⁶ μέσσω Vat. 916. μοίρα
 paroxyt. Vat. 147. παμμήστωρ Cas. chart. alii-
 que. (S.)
- v. 492. στρόφιξ Seld. — κτανόντ⁷ Bar. aliique. (P.)
 — στρόφινξ Vat. 915. et Pal. 139. στρόφινξ Cas. membr.
 κτανόντ⁷ Vat. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 139. 158.
 Alex. Cas. membr. Barb. Baroc. aliique.⁷ ἡνύ-
 κετό Vat. 1421. (S.)

1) Lect. marg. Par. I. vitiose fortasse pro σπληδῶ.

2) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

3) Editt. Ald. Basil. I. Steph. Pott. utrque. et Reich.

4) ἐν τόμαισι Editt. Par. utraque. ἐντόμαισι Basil. II. Commel.
 Meurs. utrque. operarum incuria.

5) Mend. typogr. Editt. Basil. II. Commel. et Meurs. utrque.

6) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

7) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment. τὸ δὲ γράφειν κτανόντα
 μωρόν ἔστιν ἐπὶ τοῦ Ἀγκάλου. Vid. tamen supra p. 122.

- v. 493. σφόρον paroxyt. al. (P.)
 — σφύρον alii; σκυρόν Pal. 158. (S.)
- v. 495. τόν Bar. aliiqne. (P.)
 — τόν pro τοῦ Vat. 916. Pal. 158. Alex. Tzetzés alii-
 que. (S.)
- v. 496. Al. πόρις. (P.)
 — λαθραίων Vat. 1471. Ἰδαία Cas. membr. aliiqne.
 Ἰδέα Vat. 915. πόρις Vat. 915. Pal. 142. et
 alii. (S.)
- v. 497. Ἰζονσ' legendum putavit Auratus, vide Canteri An-
 notationes. (P.)
 — Ἰζεταί Vat. 915. καταβαίνης Vat. 916. 972. (S.)
- v. 498. ἐκτακέισα Seld. et alii. (P.)
 — ἐκτακέισα reposui pro ἐντακέισα ex Vat. 916. 1306.
 1307. Alex. et aliis.¹ (S.)
- v. 499. ἀγρεύσοντα Κρησιόνης Seld. (P.)
 — ἀγρώσοντα Vat. 117. Κρητώνης Cas. chart. (S.)
- v. 501. δε' ἄν Seld. (P.)
 — δε' ἄν Vat. 117. 915. εἰς pro ἐς Pal. 158. et Cas.
 membr. αἰχμάλωτον Pal. 142. χάρις pro χέρις
 Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 502. γνόφω Mss. uterque, et alii. (P.)
 — γρόφω Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. alii-
 que. ? (S.)
- v. 503. βάλλη Seld. (P.)
 — βάλλη Vat. 972. μόνον Cas. chart. (S.)
- v. 504. ἀφηρεῖσαν Seld. (P.)
 — ἀμφιρέσαν Vat. 1471. ἀμφιέρησαν Pal. 139. (S.)
- v. 505. Θριάδος Vat. 117. et Cas. membr. (S.)
- v. 506. ἐν ᾧ Vat. 915. ἐντετριμμένος idem. (S.)
- v. 507. Al. κόρσιω.³ (P.)
 — κόρσιν Pal. 158. aliiqne. (S.)
- v. 508. Al. διπόβρωτος.⁴ — ἄψανστα Bar. (P.)
 — θριπτόβρωτος Vat. 1471. Pal. 139. Barb. (S.)

1) Cod. Canteri (Par. D.).

2) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

3) Mend. typogr. Edit. Basil. I. in Tzetzae Schol.

4) Lect. marg. Cant. e Favorino fol. 262. edit. Rom. θριπόβρωτος·
 κακῶς διχα τοῦ ᾧ λέγεται καὶ διπόβρωτος· ὁ ὑπὸ σιγῶν βεβρωμένος.

- v. 509. *σφαγείς* Vat. 1471. et Alex. (S.)
- v. 510. *κλίμακος* Pal. 139. (S.)
- v. 512. *οὗς μὴτ', ὃ ζεῦ πάτερ* Vat. 916. *πάτερ* pro *σῶτερ*
legunt etiam Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex.
Barb. et Cas. chart. (S.)
- v. 513. Al. *δισαρπάγω*. Et hanc lectionem habet etiam Bar.
(P.)
- *στελλαις* pro *στέλλας* tuentur Vat. 972. 1306. Barb.
aliique. *δυσαρπάγω* Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40.
142. Alex. et alii. *πρεκαί* Pal. 158. (S.)
- v. 514. *μὴ δὲ* Mss. uterque cum aliis. (P.)
- *μὴ δὲ* Vat. 117. 1471. omnes Pal. et Cas. membr. (S.)
- v. 515. *λαιψηρόν* Barb. et alii. (P.)
- *πρυμνῆς* Pal. 139. *θύμνης* Pal. 158. *λαιψηρόν* pro
αἰψηρόν ex Vat. 1471. Cas. chart. aliisque.¹ (S.)
- v. 516. *ὥς εἰς Βεβρύκων* al.² Ceterum hic versus sequenti
postponitur in Seld. — Al. *ἐκβακτηρίαν*. (P.)
- *ἐκβακτηρίαν* omnes Codd. si excipias Pal. 158. Barb.
et Casanatenses. (S.)
- v. 517. Al. *μὴ δ'*. — Al. *καρτερώτατοι*. (P.)
- *μὴ δ'*, ut supra in *μηδέ*. *καρτερώτατοι* alii.³ *καρ-*
τερώτατος Vat. 1306. (S.)
- v. 518. *ἀμίκτους* Vat. 1307. (S.)
- v. 519. *Ἐννώ* Barb. (P.)
- *Ἐννώ* Cas. chart. *Ἐννώ* Pal. 158. (S.)
- v. 520. *Λογγάτις* quidam legendum putant. Vide Canteri An-
notationes. — Al. *Ὁμολοῖς*. (P.)
- *Λογγάτις* Pal. 158. *Λογγάτις* alii. *Ὁμολοῖς* alii.⁴
Ὁμωλοῖς Vat. 916. (S.)
- v. 521. *χειρόνακτες* Vat. 915. (S.)
- v. 523. *τυράνω* Pal. 158. pro *κοιράνω*. *ψευμωμῶτη* Vat.
916. (S.)
- v. 525. *σιδεῖται* malit Canterus. Sed mihi videtur nullam
esse rationem, qb quam recepta lectio mutari

1) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

2) Male hoc Potterus desumsit ex Tzetzae verbis: *τινὲς δὲ φασιν, ὅτι λείπει τὸ ὥς, ἵνα ᾗ, ὥς εἰς Βεβρύκων ὄψιν*. *ἔξ*.

3) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

4) Mend. typogr. Edit. Meurs. utrq.

- debeat. Vide Commentarium nostrum. — *δα-
στιρίαν* Seld. (P.)
- *στέξαι* Canter. (S.)
- v. 526. *καὶ πέρσαι πρὸ πύργων* Vat. 916. *πύργων* Pal. 158. (S.)
- v. 527. *ἐχώριον* Cas. membr. *μόχλον* Cas. chart. (S.)
- v. 528. *εὐστόλῳ* pro *εὐστόχῳ* Cas. chart. quin amplius ex-
ponitur ab eadem manu, *εὐκόσμῳ*. (S.)
- v. 529. Al. *ποινίων*. (P.)
- *ποινίων* alii¹, auctore Tzetza. (S.)
- v. 530. Al. *κινῆσει*.² (P.)
- *καινίσει* omnes Codd. si excipias Vat. 915. et Barb. (S.)
- v. 531. *δίκην* Seld. (P.)
- *Pro δικῶν δίχον* Pal. 158. (S.)
- v. 532. *τεύχῃ* Seld. (P.)
- v. 533. *εὐτρεπεῖς* Seld. (P.)
- *Δολόγκρων* Cas. chart. *κεκμηκότα* Vat. 916. (S.)
- v. 534. Al. *ἡ μαζουσία*. — Al. *κέρας*. (P.)
- *ἡ Μαζουσία* alii, teste scholiasta. *Μαζουσίας* Pal.
158. *κέρας* pro *κέρως* ex Vat. 1307. aliisque. (S.)
- v. 535. *παρελπίδα* Seld. (P.)
- v. 536. Al. *Δρύμιος*. (P.)
- *πνευμένης* Pal. 158. *Δρύμιος* Pal. 142. aliisque.³ (S.)
- v. 537. Al. *Προμαθεῖς*. (P.)
- *Προμαθεὺς* alii.⁴ *Αἰθίου* Vat. 915. Pal. 40. 139.
Αἰθίου Pal. 158. *Αἰθίου* Vat. 117. (S.)
- v. 538. *δὲ ἄν* Vat. 117. 915. (S.)
- v. 539. Al. *σίνιν*. al. *σίνιν*.⁵ — *καταρακτῆρα* cum simplici
ῥ Bar. *καταρδακτῆρα* al. (P.)
- *σίνιν* Vat. 117. 1307. Cas. membr. aliique. *σίνιν*
Pal. 40. aliique. *σίτιν* Vat. 916. *καταρακτῆρα*
Pal. 139. 142. Alex. et Cas. chart. *καταρδακτῆ-
ρα* alii.⁶ (S.)

1) Tzetzes in Comment.: γράφουσι δὲ καὶ ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ τῶν ἐλ-
θόντων ποινὴν ἀποδοῖαι τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς ἀρπαγῆς τῆς Ἑλλένος, τῆς
ὑπ' Ἀλεξάνδρου γενομένης.

2) Lect. marg. Cant. e Tzetza. 3) Sola Aldina.

4) Lect. marg. Par. I e Codice. Priores enim Editt. habent προ-
μανθεὺς.

5) *σίνιν* est lect. marg. Canteri ex Basil. I., in qua tamen legitur
σίνιν. Utrumque ergo idem est, et ex eodem loco petitum.

6) Sola Par. II. operarum errore.

- v. 540. ΑΑ. *καπόθέστα*. (P.)
 — *καπόθεστα* Vat. 916. 1306. et Cas. membr. *καπόθεστα* Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. 158. alii-
 que.¹ (S.)
- v. 541. *θαλάττιοις* Seld. *θαλασσίοις* al. *θαλυσίοις* al. (P.)
 — *θαλασσίοις* Vat. 117. 915. 1307. Pal. 139. et alii.
θαλυσίοις alii.² (S.)
- v. 542. *μειλιξωσιν* pro *μειλίσσωσι* reposui ex Vat. 972. et
 1307. (S.)
- v. 543. *μέσαις* Seld. (P.)
 — *μέσαις* pro *μέσον* ex Cas. membr. et Seld. *μέοις*
 pro *μέσον* aut *μέσαις* Pal. 142. (S.)
- v. 545. *βρίξουσι* Etymolog. — *κνκασμοῖσιν* Seld. — *ὠκρυ-
 ωμένοι* Bar. (P.)
 — *βρίξουσι* Etymol. *κοκισμοῖσιν* Pal. 139. *ὠκρυωμένοι*
 rescripsi pro *ὠκριωμένοι* ex Alex. Cas. membr.
 et Baroc. (S.)
- v. 546. *αὐτις* Seld. (P.)
 — *αὐτις* Vat. 1307. Pal. 142. 158. et Seld. *ἐναιχμάσ-
 σουσι* Vat. 915. 916. et 1306. *ἐν αἰχμάζουσιν*
 Pal. 158. (S.)
- v. 547. *γάμος* Seld. (P.)
 — *χραισμάσαι* Pal. 158. *γάμοις* Pal. 158. (S.)
- v. 549. *ἀλφῆς τινὸς ἀέθρου δίκην* Seld. (P.)
 — *ἀλφῆς* Vat. 916. (S.)
- v. 550. *Κνηκείων* Mss. uterque, cum aliis. (P.)
 — *Κνηκείων* pro *Κνηκείου* ex omnibus prorsus Mss. (S.)
- v. 551. *διφέντα* Bar. aliiquē. (P.)
 — *διφέντα* pro *διφθέντα* ex cunctis plane Codd. si ex-
 cipias Pal. 40. *ἀετῶν* pro *αἰετῶν* Vat. 916. (S.)
- v. 552. *Φηραίης* Seld. (P.)
 — *θαμβητικά* Vat. 1471. *Φηραίους* Pal. 158. *κλύειν*
 pro *κλύει* ex omnibus libris. (S.)
- v. 553. *κρανίω* Seld. (P.)
 — *κρανεία* pro *κρανείω* ex cunctis Mss. (S.)
- v. 555. *συμβάλλοντα* Cas. membr. *φυλόπην* Pal. 158. (S.)
- v. 558. *ἐκκορύπεται* Vat. 915. Pal. 40. 158. (S.)

1) Vid. supr. p. 129. *καπόθητα* Cod. Canteri (Par. D.).

2) Lect. marg. Par. I. ex Basil. I. *θαλυσίοις* Cod. Cant. (Par. D.).

- v. 560. *κεραίνιος* Pal. 158. (S.)
- v. 562. Canterus maluit *Τιλφούσιος*, auctore Pausania. *Δελφούσιος* legi posse existimat Meursius. Eorum Annotationes videsis. (P.)
- *Δελφούσιος* Meursius. *Τιλφούσιος* Canter. ex Pausania. (S.)
- v. 563. *ἐπέμψατ'* Vat. 915. *χάρμασι* Vat. 1306. (S.)
- v. 565. Al. *ἀει*. (P.)
- *ἀει* Vat. 117. aliiq. (S.)
- v. 566. Al. *φιλαντομαίμονς*. (P.)
- *φιλαντομαίμονς* alii.¹ (S.)
- v. 567. *ἀνάσσει* Seld. (P.)
- v. 569. *ἄπλαστον* Seld. *ἄπλατον* quidem habet Bar. sed isti secundae *ᾱ* aliquis recentiori manu supersuit *ῆ*. (P.)
- *ἄπλαστον* Cas. membr. (S.)
- v. 570. *δῆς* Bar. *ἴης* paroxyt. Seld. (P.)
- *ἄης* Barb. (S.)
- v. 571. *σχοίσει* Vat. 1306. (S.)
- v. 573. *δ'* Mas. uterque. Alii neutrum agnoscunt. (P.)
- *δ'* pro *τ'* ex Vat. 117. 972. 1306. 1307. 1471. utroque Cas. et Potter. Alii autem neutrum agnoscunt.² (S.)
- v. 574. *ἴσχω* Vat. 916. *Κυνδίας* Pak 40. (S.)
- v. 575. *Οἶνωποῦ* Bar. idemque in Scholiis habet. (P.)
- *Οἶνωποῦ* Vat. 972. *Οἶνώπου* Alex. et Cas. chart. (S.)
- v. 576. Al. *ἔλκοντες*. (P.)
- *ἔλκοντες* Cas. membr. aliiq.³, Tzetza testante. *ποτῶν* Vat. 915. (S.)
- v. 577. *Πρόβλαστος* quidem habet Seld. sed isti *β* eadem, ut videtur, manu *π* superimposita est. (P.)
- v. 578. *μηνυφάτου κηλοῖο* Bar. aliiq. (P.)
- *μηνυφάτου* Vat. 1471. Barb. Baroc. aliiq.⁴ *κηλοῖο* Baroc. aliiq. *δαιταλευτρίας* Pal. 139. 158. et Alex. (S.)
- v. 579. *ῥέξειν* Bar. (P.)

1) Sola edit. Steph. vitiose.

2) Sola Meurs. II. operarum negligentia habet τροφήν ἀμεμφή, omisso τ.

3) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Scholiis.

4) Quinam?

- v. 579. ὁδῶν Vat. 1471. Pal. 139. 158. Cas. membr. et Barb. (S.)
- v. 580. οἰνοτρόπου Pal. 142. (S.)
- v. 581. Al. ὁθνεῖαν, (P.)
- ὁθνεῖαν alii.¹ κακῶν pro κυνῶν Pal. 142. (S.)
- v. 582. ἀλθαίρουσαν Pal. 139. (S.)
- v. 583. ἐκ pro εἰς Cas. chart. (S.)
- v. 584. καὶ non agnoscit Bar. (P.)
- Initialem coniunctionem καὶ non agnoscunt Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 585. ἐπὶ ροιζοῦσι Bar. ἐπιροιζοῦσι al. (P.)
- ἐπιροιζοῦσι Vat. 915. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barber. et alii. (S.)
- v. 586. Al. Κηφᾶς. al. Κηφᾶς. (P.)
- Κηφᾶς alii, alique Κηφᾶς.² (S.)
- v. 590. ἄτερος Seld. (P.)
- ἀπὸ Pal. 158. (S.)
- v. 591. Λύμη τε Βουρέοισιν ἡγεμῶν ὄχλον Etymologus, si bene meminini. — Al. στόλον. (P.)
- Λύμη Etymol. in voce. Βουρέοισιν Vat. 1306. ὄχλον Etymolog. στόλον alii pro σιρατοῦ.³ (S.)
- v. 592. Al. Ἀργυρίκα. (P.)
- Ἀργυρίκαν Vat. 1306. Pal. 139. Ἀργυρίκα alii.⁴ (S.)
- v. 593. Φιλαμόν Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. Πύραμον Stephanus Byzantinus lib. de urb. et pop. Πυραμοῦν reponendum existimat Meursius, cuius Commentarius videndus. (P.)
- Ἀύσονίτην Vat. 916. 972. Pal. 139. Alex. uterque Cas. Barb. et Stephanus. Φυλαμήν Pal. 158. Πύραμον Steph. Πυραμοῦν putavit Meursius. (S.)
- v. 594. ἐπτερωμένων mavult Canterus, emendatione, ut opinor, minime necessaria, cum recepta lectio non

1) Sola Par. II. vitiose.

2) Lect. marg. Par. I. e Basil. I. quae in textu quidem Κηφᾶς, in Scholiis autem Κηφᾶς exhibet. Utrumque ergo vitium idem est, eisdemque originis.

3) Lect. marg. Cant. ex Steph. Byz. v. Βούρα. p. 179. Pin.

4) Lect. marg. Cant. ex Steph. Byz. b. v. cuius Edit. Aldina, qua Canterus usus est, hunc verum sic exhibet: ὁ δ' Ἀργυρίκα δανύων παγκληρία.

- minus commodè retineri possit. Eius Annotationes consulendae. (P.)
- v. 595. οἰνόμικτον Cas. membr. (S.)
- v. 596. αἰνήσουσι Vat. 1471. (S.)
- v. 598. δάμφει al. δάμφαι Seld. — ἀγρώσσοντες Seld. (P.)
— δάμφει Vat. 117. 916. 1471. Pal. 40. 139. et 158.
ἐλλύπων Vat. 916. ἐλόπων Pal. 139. (S.)
- v. 599. νάσσονται Seld. aliique. (P.)
— νηρίδα Pal. 139. et Cas. chart. νάσσονται Vat. 1307.
Pal. 142. 158. aliique. (S.)
- v. 600. καὶ πρὸς Pal. 139. (S.)
- v. 602. καλλιὰς Vat. 1471. et Cas. membr. (S.)
- v. 604. τελοῦνται Seld. (P.)
— ῥύκτα Vat. 1307. (S.)
- v. 605. Χραιοίταις Seld. (P.)
— κάρβανον, ὅχλον δὲ Γραιοίταις Vat. 1471. κάρβαρον
Pal. 158. (S.)
- v. 606. ἡθάσας διψημένοι Bar. (P.)
— διζήμενος Vat. 916. (S.)
- v. 607. τρίφον Pal. 158. (S.)
- v. 608. Versum hunc hoc modo profert Codex Baroccianus:
μάζης σπάσσονται πρὸς φιλαῖς κνιζόμενοι. Ubi
notatu dignum est, in voce μάζης subscriptam
esse ζ, quam alibi fere negligit. — Al. πάσσο-
νται ¹ (P.)
— μαζῆς Vat. 1471. et Cas. chart. ἀπροσπάσσονται Pal.
158. προσφιλῶς Pal. 139. προσφιλαῖς κνιζόμε-
νοι Vat. 1471. et Cas. chart., προσφιλεὺς Vat.
916. (S.)
- v. 612. ὅτ' ἄν Vat. 117. οἰστροῖσι Vat. 1471. (S.)
- v. 613. ἐκσώση Seld. et alii. — Notandum in utroque Mss.
post μόρον distinctionis notam poni, ut Ὀπλο-
σμίας non tam ad τύμβος, quod fit in caeteris,
quam ad σφαγαῖσιν referri possit. (P.)
— αὐτῶν Vat. 916. ἐκσώση Seld. aliique. ² (S.)
- v. 614. Al. σφραγαῖσιν. — ἡντρεπισμένον Bar. ubi tamen
ἦν superscripsit τῷ ἦν manus aliqua recentior. (P.)

1) Lect. marg. edit. Par. I. e Codice.

2) Sola Basil. I.

- v. 614. Ὀπλισμαίης Vat. 916. Ὀπλοσμένης Vat. 1471. Ὀπλισμαίης Vat. 972. σφραγαῖσιν alii.¹ εὐτρεπισμένον Vat. 1307. (S.)
- v. 615. πιχαῖσιν Vat. 916. πτωχαῖσι Vat. 1471. (S.)
- v. 617. Al. τοιχοποιοῦ. — γαπέδων al. γαπέδων δ' Seld. — Ἀμειβέως Bar. eandem etiam in Scholiis lectionem observat. (P.)
- τοιχοποιοῦ, si excoipias Vat. 972. 1306. et Barber., omnes Codd. legunt. γαπέδων Vat. 915. Pal. 40. 158. Cas. membr. aliique.² (S.)
- v. 618. πέτρον Pal. 158. (S.)
- v. 619. σφαγείς al. (P.)
- σφαγείς alii pro σφαλείς.³ (S.)
- v. 620. ἀφ' ἐτητύμους Seld. (P.)
- ἀμφ' ἐτητύμους Pal. 40. 158. et Cas. membr. (S.)
- v. 621. ἐπνιον Seld. (P.)
- Δηνοῦς Vat. 916. (S.)
- v. 622. τιθαιβώσσοντος Seld. (P.)
- τιθαιβρώσσοντος Pal. 40. 139. τιθαιβρώσσοντος Vat. 1471. (S.)
- v. 623. ῥίψαν pro ῥίζαν Pal. 139. (S.)
- v. 624. χέρσην Vat. 1471. αὐλακα Vat. 972. (S.)
- v. 625. στῆλαι Vat. 915. δγμασῇ Vat. 972. (S.)
- v. 627. μετοχλήσας al.⁴ ὀλλίζον Seld. aliique. (P.)
- ὀλλίζον pro ὀλλίζον ex Vat. 916. 1471. et utroque Cas. Alii autem ὀλλίγον.⁵ (S.)
- v. 628. αὐται Cas. membr. (S.)
- v. 629. Al. ἂν δὴ δ'. (P.)
- ἂν δὴ δ' alii⁶ pro ἂνδρη. ἱχναισι Vat. 1471. (S.)
- v. 630. Versus ab hocce inclusive ad 919. exclusive desunt cum aliquot foliis in Vat. 915. (S.)
- v. 631. Al. χρώνον εἰκοῦνται. Al. οἰκοῦντες. (P.)

1) Mend. typogr. Edit. Basil. I. et Steph.

2) Lect. marg. edit. Par. I. ex Edit. Basil. I. quae sola hanc varietatem suppeditat.

3) Sola Par. II. operarum errore.

4) Sola Basil. I. vitiose.

5) Edit. Pott. utr. et Steph.

6) Sola Meurs. II. vitiosissime.

- v. 631. γῶμον pro γρῶων Vat. 916. χρῶον εἰκούνται alii.¹
οἰκούντες alii.² (S.)
- v. 632. φθείραντα Seld. aliiq. (P.)
— φθείραντα Vat. 1307. Pal. 40. 142. 158. aliiq. κτεί-
ραντα Pal. 40. et 158. (S.)
- v. 633. ἀμφικλύστρους Bar. eandemque lectionem in Scho-
liis habet. al. ἀμφι κλύστους.³ — Al. δαιρά-
δας. — Γυμνασίας Seld. (P.)
— ἀμφι κλύστρους Vat. 916. 1471. Pal. 158. Alex. alii-
que. ἀμφικλειστρους Cas. chart. δειράδας alii.⁴
pro χοιράδας. Γυμνασίας ut Pott. Vat. 117. 916.
1471. Pal. 139. 142. et 158. (S.)
- v. 634. σισυρνοῦται al. σισυρνιδῶται Crispin. Lexic. σιαρ-
νοῦται Bar. — καρκίνοι Bar. aliiq. καρκίνοι
τε al. — πεπλωκότες Mss. uterque, et alii.⁵ (P.)
— σισυρνοῦται Vat. 1306. Alex. et Cas. chart. σισυρ-
νιδῶται Crispin. Lex. σιαρνοῦται Barb. καρ-
κίνοι Vat. 916. 1306. Cas. membr. et alii. Con-
iunct. τε, quae post καρκίνοι haud necessario
sequebatur, sustuli auctoritate Vat. 972. Alex.
aliorumque. πεπλευκότες Vat. 972. Pal. 142. alii-
que. (S.)
- v. 635. ἀμπρέουσιν ἥλιτοι Etymol. ἀμπρέουσιν ἥλιποι
Seld. (P.)
— ἀμπρέουσι Vat. 1471. ἀμπρέουσι Pal. 139. ἀμ-
πρέουσιν ἥλιτοι Etymolog. in ἀμπρέω. ἥλι-
ποι pro ἥλιπον ex Vat. 916. Pal. 40. 139. Alex.
utroque Cas. et Barb. βλον Vat. 916. (S.)
- v. 637. ἐκηβόλου Bar. aliiq. (P.)
— ἐκηβόλου Baroc. aliiq.⁶ Caetero hunc versum
non agnoscunt Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 638. παιδεύουσι Bar. — γονὰς Mss. uterque, et alii. (P.)
— ἄδοντα pro ἄδορπᾶ Vat. 916. παιδεύουσιν ἡλίους
Vat. 1306. et Alex. παιδεύουσι Vat. 916. 972.

1) Quinam? 2) Codex Canteri.

3) Codex Canteri.

4) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

5) Lect. marg. Par. I. ex Edit. Basil. I.

6) Codex Canteri (Par. D.).

1307. 1471. Pal. 158. Cas. chart. et Barb. *νη-
πλων* Vat. 1307. *γονας* Vat. 117. 916. 972. 1307.
1471. Pal. 40. 158. Alex. uterque Cas. Barb.
uterque Potter. aliique.¹ Caetero neque hunc
versum agnoscit Pal. 139. (S.)
- v. 639. *ψήσεται* Etymolog. Seld. (P.)
— *αὐτός* pro *αὐτῶν* Etymolog. in *ναστός*. *ψήσεται* Pal.
158. Cas. membr. Etymolog. in *ναστός*. *ψύσεται*
Pal. 139. (S.)
- v. 640. Al. *κρατήσι*. (P.)
— *κρατήσι* alii.² *εὐστόλῳ* pro *εὐστόλῳ* Vat. 916. (S.)
- v. 641. *τραφήκος* Bar. idemque habet in Scholiis. (P.)
— *τραφήκος* Alex. *τραφήκος* Pal. 139. *ἐμβατήσονται*
Pal. 139. *ἐμβατεύσονται* Pal. 158. Seld. aliique.³
λέπρας uterque Cas. Barb. aliique.⁴ (S.)
- v. 642. *καίτοι* Bar. — *ἐμβατεύσονται* Seld. aliique. — *λέ-
πρας* al. (P.)
- v. 643. Al. *Ἰβηροβοσκοῦς*.⁵ — Al. *Ταρτησοῦ*. (P.)
— *Ἰβηροβοσκοῦς* Vat. 1306. 1307. et Cas. chart. *Ἰβη-
ροβοσκοῦ* Pal. 139. *Ταρτησοῦ* pro *Ταρτησοῦ*
ex Pal. 158. Cas. membr. *Ταρτήτου* Pal. 139.
πέλας Vat. 1471. et Cas. chart. *πέλης* Barb. *πέ-
λει* Alex. (S.)
- v. 644. *Τεμμίτων* Vat. 1307. (S.)
- v. 645. *πάγας* Seld. (P.)
- v. 646. *Τέγγυρον* Bar. *Τέγγυραν* al. — Al. *δ'*. (P.)
— *δ'* pro *δ'* alii.⁶ *Τέγγυραν* Vat. 117. 916. 972. 1307.
Pal. 40. 142. 158. Barb. et alii. *Τέγγυρον* Vat.
1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. (S.)
- v. 647. *Υψαύρου* Pal. 139. (S.)
- v. 648. *Λιβυστικὰς* al. *Λιβυστικὰς* Seld. sed isti *β* eadem,
ut videtur, manus *γ* superposuit. *Λυβιστικὰς*
Bar. ibi vero *τῷ ὦ* recentior manus *ι*, et *τῷ ι*
superposuit *υ*. (P.)

1) Editt., quod sciam, nulla.

2) *Lectius* in Collect. P. gr. T. II. p. 150. vitiose.

3) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.

4) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.

5) Sola Edit. Basil. I.

6) Editt. Basil. I. et Steph.

- v. 648. *Σύστην* Vat. 916. et 1306. *Λυβιστικὰς* Pal. 158. et Barb. *Λυβικὰς* Pal. 139. (S.)
- v. 649. Al. *πορθμῷ*.¹ al. *πορθμοῦσιν δρομήν*.² — Al. *Τυρσηνοκοῦ*. (R.)
— *Τυρσηνοκρῦ* alii.³ (S.)
- v. 650. *ναντιλοφθόρου* Pal. 139. *ναντιλοφόρους* Cas. membr. *σκόπας* Pal. 139. (S.)
- v. 651. *χειρῶν* al. *χειρὸς* Bar. (P.)
— *χειρὸς* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Alex. Cas. chart. et Barb. *χειρῶν* Vat. 117. aliique. *Μηκησιῶς* Vat. 916. (S.)
- v. 652. Al. *Βουγαιάδα*. (P.)
— *Βουαγίδα* Pal. 142. *Βουγαιάδα* alii.⁴ (S.)
- v. 653. Al. *ἀρπυγοῦνων*. (P.)
— *Ἀρπυγοῦνων* alii.⁵ (S.)
- v. 654. *δαιταλουμένους* Bar. (P.)
— *πλαχθέντας* Pal. 40. 142. *πλαγχέντας* Vat. 1471. *δαιταλουμένους* pro *δαιταλωμένους* ex Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Casan. chart. et Barb. (S.)
- v. 655. *πρὸ πάντας* Seld. (P.)
— *ἀγρεύεται* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 657. *φίλον* Mss. uterque. ubi tamen *ō isti ō eadem*, ut videntur, manus superposuerunt. (P.)
— *φίλον* Vat. 972. et Pal. 158. (S.)
- v. 658. Al. *δελφινόσαμον*. (P.)
— *δελφινόσαμον* alii. (S.)
- v. 659. Al. *μονοφλήνου*. (P.)
— *μονοφλήνου* alii.⁶ *τέγας* Vat. 1471. *στέγους* Cas. membr. (S.)
- v. 660. *χάρωνος οἴνης, τῷ κρεασφάγῳ, σκύφον* Seld. *κρεασφάγῳ* etiam Bar. aliique habent. (P.)
— *κρεασφάγῳ* Vat. 117. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139.

1) Sola Par. II. operarum errore.

2) Mend. typogr. in Editt. Basil. I. et Steph.

3) Solus *Lectius* in Collect. P. gr. T. II. p. 150. vitiose.

4) Vid. *Etym. M.* p. 726, 28.

5) Sola Edit. Steph.

6) Solus *Lectius* in Collect. Poet. gr. T. II. p. 150. vitiose.

- Alex. Barb. Cas. chart. uterque *Pottar*, aliique.¹
κρεσφάγω Pal. 40. *κρεσφάγῳ* Pal. 158. (S.)
- v. 661. *τοῦπι δόρυπιον* Bar. (P.)
- v. 662. *ἐπ' ὄψεται* Pal. 139. *λείψανα* Vat. 147. et Cas. membr. (S.)
- v. 683. *Κηραβύνταν* Seld. (P.)
- v. 664. Al. *σκάφη*. Quam lectionem si quis malit sequi, is *εὐτορνα* ponat, pro *εὐτόρνω*. Canter. (P.)
- *εὐτορνα σκάφη* alii.² *σκάφη* habet etiam Pal. 158. reliqui omnes *σκάφει*. (S.)
- v. 665. Al. *καλόν*. (P.)
- *καλήν* pro *κακήν* alii.³ *σχόλον* Pal. 158. *χρησσοῦσι* Alex. (S.)
- v. 667. *πλεῖστον* Seld. (P.)
- *ἀσι* Pal. 40. *πλεσίων* Vat. 972. et 1307. *πλεῖστον* Cas. membr. *ἐξολέστερος* Cas. chart. (S.)
- v. 668. *ποίῳ* Pal. 40. *δεύσεται* pro *δαίσεται* Vat. 916. (S.)
- v. 669. *μιξοπαρθενον* Seld. (P.)
- *Ἐρνός* Vat. 117. (S.)
- v. 671. *Κορητίς* Vat. 916. (S.)
- v. 672. *ἀκμήνας* Vat. 1471. *ἀκμήνου* Vat. 916. (S.)
- v. 673. *ἐπόψεται* al. (P.)
- *ἐπόψεται* Pal. 142. aliique.⁴ (S.)
- v. 674. *ἀλφίτις* Seld. fortasse voluit *ἀλφίτοις*. (P.)
- *ἐγκυπλῶσαν* Vat. 1306. (S.)
- v. 677. *τριγός* Bar. (P.)
- *γίγαντά* pro *γίγαρτα* Pal. 158. *χυλῶ* Pal. 158. *με-
μιγμένα* Pal. 139. (S.)
- v. 678. *βρύξουσιν* Seld. aliique. (P.)
- *βρύξουσιν* pro *βρώξουσιν* e Vat. 916. 972. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. Barb. Seld. aliis-
 que.⁵ (S.)

1) Lect. marg. edit. Par. I. ex Basil. I.

2) Vide. mihi levitatem hominis. Cum lectionem *σκάφη* ex sola Edit. Basil. I. (in qua tamen est *σκάφη*) et Tzetzae Comment. commemorasset Canterus, *εὐτορνα* autem ex coniectura proposuisset, Sebastianus non dubitavit utrumque in unam aliorum quasi librorum lectionem conflare.

3) Mend. typogr. Edit. Meurs. I. Altera vitiosius etiam habet *καλόν*.

4) Sola edit. Basil. I.

5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

- v. 679. *καόνος* Vat. 1306. (S.)
- v. 681. Al. *ἐρυμνόν*. — Al. *ἀλλίπεδον* cum tenui. (P.)
- *ἴξει* Vat. 916. *ἐρυμνόν* alii. *ἐρημνόν* Vat. 916. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Cas. membr. et Barb. *ἀλλίπεδον* alii.¹ (S.)
- v. 682. *νεκρομάντιν* Pal. 40. *πέπλον* pro *πέμπτελον* Pal. 139. et Barb. (S.)
- v. 683. *συνουσίας* al. (P.)
- *συνουσίας* Vat. 117. 916. 1307. 1471. Pal. 142. 158. Alex. aliique. (S.)
- v. 684. *πρὸς ῥάνας* Vat. 916. (S.)
- v. 685. *φάσγανον* Pal. 139. *φάβος* Pal. 139. (S.)
- v. 686. *κινήσας* pro *ἀκούσει* Vat. 1306. *πεμφθίτων* Cas. membr. (S.)
- v. 687. Al. *ἀμυδραῦ*. (P.)
- *ἀμυδροῦ* pro *ἀμανρᾶς* Vat. 117. Pal. 142. 158. Alex. aliique. *προσφλέγμασιν* Casan. chart. (S.)
- v. 688. *ῥῥι* Seld. (P.)
- *ῥῥι* Vat. 972. Barb. Seld. aliique. (S.)
- v. 689. *τλάσσαα* al. *θάλασσα* Bar. idemque legit in Scholiis. (P.)
- *τλάσσαα* alii.² *θάλασσα* pro *θλάσσαα* Vat. 1471. Pal. 139. et Cas. chart. (S.)
- v. 691. *πάλμης* Vat. 916. (S.)
- v. 692. *κηκασιμὸς ᾠκισα τόσων* Bar. (P.)
- *ᾠκισα* sine *ν* finali ex Vat. 1307. Pal. 40. et Barb. (S.)
- v. 693. *ἐκγόνων* Seld. (P.)
- *ἐκγόνους* fere omnes Codd. *Κρόνον* Vat. 1471. (S.)
- v. 694. Mallem hic *Βαίου* scribere, ut distinguatur ab adiectivo *βατός*, quod in propriis nominibus fieri solere supra docui. Et Stephanus Byzantinus *Βαίου* scribit in *ν*, *Βαία*. τοῦ nom agnoscit Seld. (P.)
- v. 695. Al. *κ' Ἀχερουσίαν*. (P.)
- v. 696. *κομαινουσαν* Bar. (P.)
- v. 697. *ῥσαν* Pal. 139. (S.)

1) Edit. Ald. Par. I. Basil. H. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq.

2) Sola Par. II. operarum errore.

- v. 698. Ὀβριμους Pal. 139. Ὀμβριμοῖς alii, Tzetza teste. (S.)
- v. 699. τὸ τέ non agnoscit Vat. 916. (S.)
- v. 700. αἰθραν κράτα Seld. κράτα etiam habet Bar. (P.)
— αἰθραν κράτα Vat. 916. κράτα etiam Cas. membr.
πολυδέσμων Cas. chart. (S.)
- v. 701. χῦπτας Cas. membr. μυχῶν πᾶσαι Pal. 158. (S.)
- v. 702. Ἀύσονιτην Mss. uterque. in Seld. vero aliquis ἰν
superposuit τῷ ἦν. — ἔλκοντα Seld. (P.)
— Ἀύσονιτην Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 158. Alex.
Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 703. τὲ Bar. alii. (P.)
— δὲ pro τὲ tuentur Vat. 1307. et 1471.* (S.)
- v. 704. ἄσριν Bar. — ἀμφὶ τορνωτὴν βρόχον Bar.¹ (P.)
— ἄσριν Vat. 916. 1306. Pal. 40. 139. 158. Cas. chart.
et Barb. ἀμφὶ τορνωτὴν βρόχον Alex. βρόχον
habent etiam Vat. 916. 972. 1306. 1471. et Barb.
Caeterum hic versus praepositus antecedenti est
in Pal. 139. (S.)
- v. 705. λαμβρωθὲν Seld. (P.)
- v. 707. ἀφθίζους Bar. (P.)
— ἔτενξαν Vat. 1471. (S.)
- v. 708. Versum hunc et sequentem transposuit Guil. Canterus,
ne vacillaret sententia. — Τιτᾶνας al. Τι-
τίνας Seld. (P.)
— χρυσαίαις Vat. 916. 1471. πέλαις Pal. 142. 158.
γάνους Pal. 139. (S.)
- v. 709. πέλαις Seld. (P.)
— Τιτᾶνας Vat. 117. 916. Pal. 40. 139. 142. alii. (P.)
καπιτιτῆρας Vat. 916. Caetero hunc versum Can-
terus, nescio qua innovandi libidine, contra
omnium plane Mss., Scholiastae, ipsiusque potis-
simum sententiae auctoritatem praecedenti ante-
posuit. (S.)
- v. 710. Non paucae Editiones Δαείρα et ξυνευνέτη sine ἱ pro-
ferunt, quam Bar. praeter morem subscripsit. (P.)
- v. 711. Αλ. πῆλικά. (P.)
— πῆλικά alii.² (S.)

1) Eandem lectionem exhibet etiam Codex Canteri (Par. D.).

2) Sola Basil. I. vitiose.

- v. 712. *πτανεῖ* tanquam Futur. 2. Pal. 40. *τριπλᾶς* Vat. 916.
τριπλᾶς Vat. 1471. (S.)
- v. 713. Al. *οἶμας* cum aspero.¹ — *ἐκμεμασμένας* Seld. (P.)
- v. 714. Al. *αὐτοχθόνοις*. al. *αὐτοφθόροις*. (P.)
 — *αὐτοχθόνοις* alii.² *αὐτοφθόροις* alii.³ (S.)
- v. 717. *τύρης* Vat. 972. (S.)
- v. 718. *δὲ* Bar. (P.)
 — *Γλάνοις* Vat. 1471. *δὲ* pro *τὲ* Vat. 916. 1306. 1471.
Cas. chart. (S.)
- v. 719. *δομήσαντες* Bar. aliique, et Seld. Sed in hoc linea
 isti *ὁ* superducta est, eaque videtur lectionis di-
 versitas significari. (P.)
 — *δομήσαντες* Vat. 916. 1306. Pal. 142. *Cas. membr.*
aliique. (S.)
- v. 721. *φεδν* Vat. 1307. (S.)
- v. 722. *Ἐνιππῶς* Vat. 1307. (S.)
- v. 724. *λαῦρος* Vat. 117. (S.)
- v. 725. Al. *ἐξερεύνεται*. (P.)
 — *ἐξερεύνεται* alii.⁴ *πολλὰ* pro *ποτὰ* Vat. 1471. et
Barb. (S.)
- v. 726. Al. *Τέριναν*. (P.)
 — *ἐς* pro *εἰς* Pal. 139. *Τέριναν* alii.⁵ *Τέρεινα* Vat.
 916. (S.)
- v. 727. *κελύσσουσα* Mas. uterque. *κελύσσουσα* al. — Al.
νανάται. (P.)
 — *κλύδονα* Vat. 916. et Pal. 142. *κελλύσσουσα* Vat. 1471.
 Pal. 139. 142. Barb. uterque *Cas.* *κελλύσσουσα*
 Pott. et alii, teste Tzetz. *νανάται* Vat. 916.
 1306. 1471. Pal. 139. 142. aliique. (S.)
- v. 728. *κρέσαισι* Seld. — Al. *ταρχήσουσιν*. (P.)
 — *ταρχήσουσιν* alii.⁶ (S.)
- v. 729. *Ὡκαρίνου* Seld. eandemque lectionem in Scholiis re-
 tinet. al. *Ὡκηάρου*. — *ἀγκιτέμονος* Seld. (P.)

1) Sola Basil. I. reliquae omnes *οἶμας*.

2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

3) Haec plane eadem lectio est, in margine Edit. Meurs. II. ita depravata.

4) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

5) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. p. 649. Pin.

6) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

- v. 729. Ὠκινάρον pro Ὠκινάρου ex Vat. 117. Pal. 139. Barb. utroque Cas. aliisque. διγῆται Pal. 158. (S.)
- v. 730. λούσει pro λούσει Pal. 158. (S.)
- v. 734. ὀρειδόπεδος Pal. 142. (S.)
- v. 732. Al. αἰθίς. al. οὐθί. (P.)
— αἰθί Vat. 916. Cas. membr. Potter. aliisque. οὐθί alii pro αἰθίς.¹ (S.)
- v. 733. Al. Μοψάπου. (P.)
— Μοψόπους alii.² (S.)
- v. 734. ἐκτείνει Pal. 139. (S.)
- v. 736. σκέποις Seld. (P.)
— Νεαπολίω Pal. 40. (S.)
- v. 737. μοσύνον al. — στυφλα paroxylon al. (P.)
— Μισεινοῦ Vat. 916. Pal. 139. Μεσηνοῦ Pal. 142. Μοσύνον alii.³ στυμφλα Pal. 142. στυφλα utroque Cas. aliisque. γάσσονται Pal. 158. (S.)
- v. 738. ὁ nonnulli haud agnoscunt. — Al. συγκατακλείσαι. (P.)
— τὸ ὁ aliqui non agnoscunt. συγκατακλείσαι alii.⁴ (S.)
- v. 739. Al. παλινστομβήταις. — Al. ἀλώμενος cum aspero. (P.)
— πάλιν στροβήτοις divisim Vat. 916. et Pal. 158. παλινστομβήτοις alii.⁵ ἀλώμενος alii. (S.)
- v. 740. Al. μαστιχθήσεται. (P.)
— συμπλεχθήσεται pro μαστιχθήσεται omnes Vat. Pal. 40. 139. aliisque. (S.)
- v. 741. Al. κάβηξ. (P.)
— κάβηξ alii.⁶ (S.)
- v. 742. Al. μὲν. (P.)
— μιν alii.⁷ ῥέθοις Vat. 1307. (S.)
- v. 743. βυθοῦ Bar. aliisque. βυθῶν alii. (P.)
— χάριβδιν Vat. 916. ἐκφυσῶσαν Pal. 40. et Cas. membr. βυθοῦ Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139.

1) Sola Meurs. II. operarum errore.

2) Sola Basil. I. reliquae omnes Μόψοπος.

3) Lect. marg. Cant. e cod. Par. K.

4) Hoc vitium in Editt. non inveni.

5) Sola Basil. I. vitiose.

6) Lect. marg. Par. I. ex Aldina.

7) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

- Cas. lehart. Baroc. aliiqne. ¹ ὁρῶν Vat. 117.
Pal. 142. 158. Alex. aliiqne. ² (S.)
- v. 744. τῆς Bar. aliiqne. (P.)
— τοῖς pro τῆς servavi ex Vat. 1307. Barb. et utroque
Cas. (S.)
- v. 745. Al. ἀντοκαῖδαλον. ³ al. ἀντοκαῖδαλον. (S.)
— ἀντοκαῖδαλον Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Potter.
aliiqne. ἀντοκαῖδαλον Vat. 916. Cas. membr. et
alii. κάρος Vat. 1307. ⁴ (S.)
- v. 746. ταλάσει Seld. aliiqne. — Al. κυβερνήσαι ⁵ (P.)
— ταλάσει Cas. membr. aliiqne. ⁶ κυβερνήσει Vat. 1307.
Pal. 142. 158. Alex. Cas. membr. et alii. (S.)
- v. 747. Al. εἰς (P.)
— εἰς pro εἰς Vat. 972. 1471. Barb. utroque Cas. et
alii. (S.)
- v. 748. εἰκέα Pal. 158. εἰ καὶ ἀγόμεναι Pal. 139. et Cas.
membr. πρὸς τεταργανωμένην Cas. membr. πρὸς-
τεταργανωμένην Pal. 139. (S.)
- v. 749. Ἀμφίβους Vat. 117. (S.)
- v. 750. κυρὺλα Cas. membr. ἀηρήχον Vat. 916. (S.)
- v. 751. μεσόδοις Vat. 916. (S.)
- v. 752. δόπην Bar. ubi tamen τ manus aliqua recentior su-
perscripsit. (P.)
- v. 753. ἐκσαρούμενος Cas. membr. (S.)
- v. 754. Θρακίας al. — post Ἀνθηδόνος periodum faciunt
Impress. nonnulli ⁷, et Seld. (P.)
— Θρακίας Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. aliiqne. Θρη-
κίας Steph. Byz. in Ἀνθηδών. (S.)
- v. 755. κλάδος rescribendum putavit Ioseph. Scaliger. (P.)
— ἄλλω pro ἄλλος Vat. 916. κλάδος Ios. Scaliger. (S.)
- v. 756. στροβήση Bar. — ἐκθρόσων Seld. (P.)
— στρομβήσει Vat. 1307. ἐνθρόσων Pal. 139. ἐκθρό-
σων Vat. 916. (S.)
- v. 757. καλλιῤῥόας Vat. 1306. (S.)

1) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

2) *Ety. M.* p. 173, 49. laudato Lycophrohe.

3) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

4) Sola edit. Basil. I.

5) Sola Stephaniana, vitiose.

- v. 758. *Al. δεδρυφαγμένα. (P.)*
 — *ἀμνξ Vat. 916. δεδρυφαγμένα alii.¹ δεδρυφαγμέ-
 von Cas. chart. δε δρυφαγμένον Vat. 1306. (S.)*
- v. 759. *κρεαγρέπτους Mss. uterque, et alii. — κρεαγρά-
 πτοις al. (P.)*
 — *Initialem coniunct. non agnoscit Cas. chart. κρεα-
 γρέπτους Vat. 916. 1471. Pal. 142. Alex. Cas.
 membr. Barb. uterque Mss. Potter. aliiq. κρεα-
 γράπτοις alii.² κρεαγρέπτους Pal. 40. (S.)*
- v. 760. *ἀλιβρότοισιν Vat. 117. ἀλιβρώτοισι Pal. 139. (S.)*
- v. 761. *στόρνιγξε Bar. aliiq. στόρνιγξι al. (P.)*
 — *στόρνιγξι Cas. membr. aliiq.³ στόρνιγξι alii.⁴ (S.)*
- v. 762. *μαζών Vat. 916. κρεανόμου Pal. 139. κρεανόμων Pal.
 158. et Cas. membr. (S.)*
- v. 763. *ληγρών Pal. 158. (S.)*
- v. 764. *μυθοπλάστον Alex. ἐξηλακτήσει Vat. 1306. γόνον
 Pal. 139. (S.)*
- v. 766. *τόσον δ' al. τοσόν δ' Bar. (P.)*
 — *τοσόνδ' representi ex Vat. 117. et Pal. 158. τοσόνδ'
 Vat. 972. 1306. 1471. uterque Cas. Alex. et Barb.
 τόσον δ' alii.⁵ λαβη Vat. 972. (S.)*
- v. 767. *Al. Μέλανθρον. al. Μέλανθρον. al. Μέλαθρον. — Ἰπ-
 πηγέτη Seld. (P.)*
 — *Μέλανθρον Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 158. Alex.
 aliiq. Μέλαθρον alii.⁶ ἐγκληνηθένθ' Pal. 158. (S.)*
- v. 770. *βόθρων Seld. (P.)*
 — *μέλανθρον Pal. 158. (S.)*
- v. 771. *βαύρα Seld. κασσάρα Bar. eandemque lectionem in
 Scholiis retinet. κασσάρα al. (P.)*
 — *γυναικίλωνιν Pal. 158. κασσάρα pro βασσάρα ex
 Vat. 972. κασσάρα alii.⁷ (S.)*
- v. 772. *κασσωρεύουσα Etymol. et Bar. qui in Scholiis etiam
 eandem lectionem habet. — Hunc locum Ety-*

1) Codex Canteri (Par. D.).

2) Solus *Lectius* in Collect. Poet. gr. T. II. p. 151. inepte.

3) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

4) Quinam?

5) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

6) Sola Basil. I. vitiose. Vitiosius etiam Meurs. II. Μέλανθρον.

7) Favorinus in Eclog. v. κασσωρεύουσα.

mologicographus sic distinguendo variavit: *κοι-
λανεῖ δόμους θοίναισιν*, ὅλβην ἐκχέασα — (P.)

- v. 772. *κασσωρέουσα* Vat. 1307. 1471. Pal. 158. Barb. Alex.
Cas. membr. Etymolog. in *σεμνός*. *κασσωρέουσα*
vero Vat. 916. 1306. et Cas. chart. Caeterum
comma, aliter *τῇ δόμους* apponendum, post τὸ
θοίναισιν collocans Etymologistes, sententiam
variat. (S.)
- v. 774. *πλείω* al. et Bar. qui id etiam habet in Scholiis.
πλείον al. (P.)
- *πλείους* Vat. 117. 972. Pal. 40. 142. 158. Potter.
aliique. *πλείον* alii.¹ *Σκαιῆς* Vat. 916. 972. et
1306. *πύλαις* pro *πόνους* Pal. 158.; lectione non
contemnenda. (S.)
- v. 777. *δένους* Vat. 1307. τὸ καὶ non agnoscit Vat. 1471.
χειρῶν Pal. 142. (S.)
- v. 781. *λίγοις* Pal. 142. *λύγρις* Pal. 158. (S.)
- v. 782. Al. *ἐσεγκολάπτειν*. (P.)
- *ἀπεγκολάπτειν* Vat. 916. *ἐσεγκολάπτειν* alii. (S.)
- v. 784. *παλαίῃ* Bar. aliique. *παλεύσει* Seld. aliique. — Al.
κατασκόπους. (P.)
- *παλεύσει* Seld. aliique.² *παλαίῃ* Vat. 972. 1306.
1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. aliique.³ *πα-
λαίσι* Vat. 916. *κατασκόπους* alii.⁴ (S.)
- v. 785. *κλανθμῆσι* Vat. 1471. Alex. Cas. chart. et Barb.
κανθμοῖσι Vat. 916. (S.)
- v. 786. *Βαμβυλίας* Bar. *Βαμφυλίας* al. *Βομβυλείας* al. et
Seld. in quo tamen isti diphthongo superscripta
est τ eadem, ut videtur, manu. (P.)
- *Βομβυλείας* Vat. 117. 916. 1307. Pal. 40. 142. Seld.
aliique. *Βομβυλεία* Vat. 972. *Βαμβυλίας* Alex.
Cas. chart. Barb. *Βαμφυλίας* Pal. 139. aliique.⁵
Τεκμηρία Vat. 916. et 1306. (S.)
- v. 789. Al. *κάβηξ*. (P.)

1) Mend. typogr. in marg. Par. II.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

4) Quinam?

5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

- v. 789. *κάβηξ* Vat. 972. 1306. 1307. Pal. 142. et alii. (S.)
- v. 790. Al. *περιτριβής*. Codex Seld. habet quidem *περιτριβείς*, sed istis *ε* et *ι* eadem manus *α* superscripsit, ut videatur aliquis legisse *περαντριβείς*. (P.)
- *περιτριβής* Pal. 139. aliique.¹ (S.)
- v. 792. *πρὸ* Seld. — *κιχὴν* Seld. (P.)
- *αἰνοβάκχου* Pal. 158. (S.)
- v. 793. *σκέπας φυγῶν* Vat. 1307. (S.)
- v. 794. *Νηριτῶν* Bar. (P.)
- *Νηριτῶν* Pal. 139. (S.)
- v. 795. *κτείνει* Schottus. — *λύγιος* Seld. — *στόνωξ* Schottus. (P.)
- v. 796. versum hunc sic profert Seld.: *κέντρον δυσαλθείς, ἔλλοπος Σαρδονικῆς*. — Al. *δυσαλγῆς*. *ἔλλοπος* cum spiritu aspero Bar. — *Σαρδανικῆς* al. *Σαρδωνικῆς* al. (P.)
- *δυσαλγῆς* alii. *ἔλλοπι* Pal. 158. *Σαρδανικῆς* alii.² *Σαρδωνικῆς* legunt cuncti Mss. excepto Vat. 916. qui egregie receptam a Scholiasta lectionem tuetur. (S.)
- v. 797. *κέλλωρ* Vat. 972. metri gratia. (S.)
- v. 798. *Ἀχιλέως* Seld. aliique. — post *αὐτανέπιος* interrogationis signum habet Seld. (P.)
- *Ἀχιλέως* pro *Ἀχιλλέως* tuentur Vat. 972. 1471. Barb. Seld. aliique.³ (S.)
- v. 799. Al. *στέφει*. (P.)
- *στέφει* alii.⁴ (S.)
- v. 800. *Τραμπνίας* Bar. idque in Scholiis retinet. *Τραμπνίας* habet Seld. sed isti *υ* superposita est diphthongus *υι*. — *ἐδέθλιον* cum aspero Seld. (P.)
- *ὅταν πυναίων* pro: *ὃ τ' αἰπὸν ναίων* Pal. 158. *Τραμπνίας* Vat. 1471. *Τραμπείας* Vat. 916. 972. 1306. *Τραμπνίας* alii. *ἐδέσθλιον* Vat. 1306. (S.)
- v. 801. *Ἡρακλεῖ* Seld. (P.)
- *Ἡρακλεῖ* Pal. 139. (S.)

1) Sola Edit. Basil. I.

2) Vide Scholia Ttetzæ.

3) Sola Basil. I.

4) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

- v. 802. *ῥολήσαν* Pal. 156. (S.)
- v. 804. *ἔπωθεν* Seld. aliique; in illo autem τῷ ᾧ super-
scriptam reperio ὁ. (P.)
- *Ταμεναίων* Pal. 139. *ἄποθεν* cum o tuentur Pal. 139.
Alex. Barb. et Cas. chart. (S.)
- v. 805. *Πέρση* Vat. 916. (S.)
- v. 806. *Γορτυναίῳ* al. *Γορτυναίᾳ* Seld. Bar. quorum hic in
Scholiis eandem lectionem retinet. (P.)
- *Γορτυναίᾳ* pro *Γορτυνίᾳ* ex Vat. 117. 916. 972. 1306.
Pal. 40. 139. 158. Alex. Cas. chart. Tzetza in
scholiis, aliisque: *Γορτυναίῳ* alii.¹ (S.)
- v. 807. *ὄτ' ἄν* Seld. (P.)
- *ὄτ' ἄν* Cas. membr. *ἐκ πινύσαι* Pal. 139. *ἐκπινύση*
Vat. 1471. (S.)
- v. 808. *πτίνει* Pal. 139. (S.)
- v. 810. *δέρι* Seld. (P.)
- *σφάγαις* Vat. 1471. (S.)
- v. 811. *Γλαύκωνος τ' Ἀχέρτοιο* Bar. (P.)
- *Γλαύκωνός τ' Ἀψύρτοιο τ'* Vat. 1471. Pal. 139. Alex.
Barb. Cas. chart. *Γλαῦκος τ'* Vat. 916. *αὐτ-*
ανεψίαις Pal. 158. *αὐτανεψίοις* Cas. chart. (S.)
- v. 812. *τοσούτων* Seld. aliique. (P.)
- *τοσούτων* Vat. 117. 972. 1307. Seld. aliique.² (S.)
- v. 813. *ἄτρεπτον* Mss. uterque. (P.)
- *ἄτρεπτον* Pal. 139. Cas. chart. et Barber. *τοδεύτε-*
ρον Vat. 916. 1307. Pal. 139. 142. aliique. (S.)
- v. 814. *γληνόν* Cas. membr. (S.)
- v. 815. *πάτραν* Vat. 916. 1307. et 1471. (S.)
- v. 816. *βοηλατοῦντα* Vat. 1307. *βοηλατοῦν* Pal. 158. (S.)
- v. 817. *Al. ζεύγλαισιν.* (P.)
- *κάνθον* Pal. 139. *ζεύγλαισι* Vat. 117. 916. 1306. 1307.
Pal. 40. 142. et Cas. membr. *ζεύγλαισιν* alii.³
ζεύγλησιν Barb. *μεσαβοῦν* Vat. 117. et Pal. 158.
ἔστι pro *ἔτι* Pal. 139. (S.)
- v. 818. *λήθης* pro *λύσσης* Pal. 139. *οἰστρονόμενον* Vat. 1307.
et Cas. membr. (S.)
- v. 819. *τηλικῶν δὲ* al. (P.)

1) Sola Basil. I.

2) Editt. Basil. I. et Steph.

3) Editt. Basil. I. et Steph.

- v. 819. τηλικῶνδε pro τηλικῶν δὲ ex Vat. 117. 972. Barb. Cas. chart. aliisque. τηλικῶν δὲ Vat. 916. et 1307. (S.)
- v. 820. αἰνέσκουσιν Pal. 139. εὐνάστῃς pro εὐνάτῃς Pal. 158. (S.)
- v. 821. πλάτην Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)
- πλάτην Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Cas. chart. πλάτην Alex. μαρτυρῶν Pal. 139. μαρτυρῶν Vat. 972. κληδόνος Vat. 117. Pal. 40. et Cas. membr. (S.)
- v. 822. παθῶν Seld. ibi tamen ὁ superscripsit eadem, ut videtur, manus. — φρυγῶν Bar. (P.)
- φρυγῶν Pal. 139. Barb. (S.)
- v. 826. πέμπλον Seld. (P.)
- τὸ καὶ non agnoscit Vat. 916. (S.)
- v. 827. ΑΙ. ναυβάταις. — ΑΙ. ἰχθυόμεναι.¹ (P.)
- τῶν pro τὰς Pal. 142. ναυβάταις Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. 142. Cas. chart. Alex. aliisque. ἰχθυομένων reposui pro ἰχθυομένων ex Vatican. 117. (S.)
- v. 829. μορφοστίχῃ Palatin. 139. (S.)
- v. 833. κρατῆρι Seld. Et hanc lectionem Mss. Scholia utriusque Codicis defendunt. — ἐκάναν Seld. (P.)
- πέλαν Vat. 916. (S.)
- v. 834. τυροίας Mss. uterque et alii. — Κηφηνίδας al. (P.)
- κηφηνίδας alii, teste Tzetza. (S.)
- v. 835. λακτισμά 3° Mss. uterque. — Ἐρμαίου Bar. aliisque. Ἐρμέον Seld. aliisque.² Et hanc lectionem habent Mss. Scholia Codicis utriusque. (P.)
- λακτισματα Vat. 916. Ἐρμαίου Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Alex. Casan. chart. aliisque; imo omnes, teste Tzetza. Ἐρμαίου Vat. 1306. Pott. et alii. (S.)
- v. 836. προσήλλατο Bar. aliisque. (P.)
- δὲ pro τὲ Vat. 1307. κέμφος Vat. 916. προσήλλατο Vat. 117. 916. 972. 1471. Pal. 158. Alex. uterque Cas. Barb. Baroc. aliisque.³ προσήλλατο Vat. 1306. (S.)

1) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

2) Sola Aldina.

3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

- v. 839. *ἱπαιονεργὸν* Seld. (P.)
- v. 840. *πεφύσεται* Alex. (S.)
- v. 841. Al. *φάλλαινα*. (P.)
— *φάλλαινα* Vat. 1307. Pal. 158. Cas. membr. aliiq. ¹
ἀξινωμένη Vat. 916. (S.)
- v. 842. Al. *ἱπποβρώτους*. (P.)
— *ἱπποβρώτους* Vat. 1306. Pal. 139. aliiq. ² (S.)
- v. 843. *μαρμαρόπιδος* Vat. 1471. Alex. et Barb. *μαρμα-
ρόπαιδαις γαιῆς* Pal. 139. (S.)
- v. 845. *πέτρον* legendum existimavit Guil. Canterus; *πέτρῳ*
Scaliger. (P.)
— *ἀμφελιτρώσας* Vat. 916. *ἀμφελιτρώσει* Pal. 142. *πε-
τρῶν* Vat. 972. *πέτρῳ* Scaliger: *πέτρον* Cante-
rus: *πέπλων* Palatin. 158. (S.)
- v. 846. Al. *ποδηγιάς*. (P.)
— *ποδηγιάς* alii. ³ (S.)
- v. 847. Al. *γύας*. Quae lectionem habet etiam Seld. sed
aliquis diphthongam *ῶα* isti *ῶ* superposuit. (P.)
- v. 848. *χαμευνίδας* al. (P.)
— *χαμευνίδας* Pal. 139. 158. Alex. Barb. Cas. chart.
aliiq. ⁴ *χαμευνέδας* Pal. 142. *χαμωνίδας* Vat.
1471. (S.)
- v. 849. *δυνὰς δυσόδμοις* Bar. aliiq. ⁵ (P.)
— *δυσόδμοις* Vat. 972. Pal. omnes, Alex. et alii, vid.
Schol. *δυσόθμοις* Vat. 916. (S.)
- v. 850. *τλήσειτ' εἶνεκ'* Seld. aliiq. ⁶ *τλήσειτ' οὔνεκ' Αἰγύας*
Stephanus Byzantinus. Vide Commentarios. (P.)
— *τλήσειτ' οὔνεκ' Αἰγύας κινὸς* legit Stephanus in
Αἶγυς, quam Meursius lectionem veram esse ait;
sed dubitat Berkelius, et nihil propterea mutari
prudenter censet, nisi aliunde lux, diu quidem,
inea sententia, optanda affulgeat. *τλήσειτ' ὅ*
Cas. membr. (S.)
- v. 851. *τριάνηρος* Vat. 972. (S.)
- v. 852. *Ἰαπύων* Vat. 916. (S.)

1) Sola Basil. I. 2) non inveni.

3) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

4) Sola Edit. Ald.

5) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

6) Vid. Tzetz. Schol. ad h. l.

- v. 853. *Συλειτουργία* Pal. 40. omnibus fortasse accuratius. (S.)
v. 854. *Τεμεσίον* Pal. 158. (S.)
v. 855. *ἀσκαίρας* Pal. 139. et 142. (S.)
v. 856. Al. *Λακινίους*. (P.)
— *Λακινίους* alii. ¹ *Λακινίων* Vat. 117. (S.)
v. 858. *Ὀπλισμός* Vat. 916. 972. et 1306. (S.)
v. 859. Al. *ε'*. (P.)
— *ε'* pro *δ* Pal. 142. aliique. ² *ἐγχωρίους* Pal. 142. (S.)
v. 860. *εὐνάπηχον* Bar. (P.)
— *εὐνάπηχον* Vat. 1471. Alex. Cas. chart. Barb. (S.)
v. 861. *πρητήρος* Seld. — *δαίτον* Seld. *δαίου* al. ³ (P.)
— *δαίτον* pro *δαίου* ex Vat. 972. 1307. 1471. Barber. utroque Cas. aliisque. (S.)
v. 862. *καλύνειν* Palat. 158. (S.)
v. 863. *μὴτ' ἀδροπήνους* Vat. 1307. *ἀδροπήνους* Pal. 139. ἀμφιβαλέσθαι Pal. 139. et 158. (S.)
v. 864. *χάλη* Al. — *θεός θεῶ* Bar. (P.)
— *χάλη* Pal. 139. Cas. chart. aliique. ⁴ *θορυκτοῖς* Vat. 1307. *οὔνεκεν* Vat. 1307. *θεός θεῶ* Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (S.)
v. 865. *χέρσον* al. — *κτίσει* Bar. (P.)
— *χέρσον* alii. *στόρθιγγα* Pal. 142. *κτίσει* Vat. 1471. Pal. 139. et Cas. chart. (S.)
v. 867. *πάλις* Seld. — Al. *κωλίτις*. (P.)
— *Κωλώσις* Pal. 158. *Κωλίτις* alii. ⁵ *Κολῶ τις* Pal. 40. (S.)
v. 868. *κρίουσα* Seld. — *Λογγόρον* Bar. (P.)
— *Ἀλενταίους* Vat. 117. *κρίουσα* Vat. 916. Seld. alii- que. *Λογγόρον* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. *Λογγύρον* Pal. 158. (S.)
v. 869. Hanc particulam non agnoscit Seld. (P.)
— *τὸ δ'* non agnoscunt Vat. 916. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (S.)
v. 870. *κάψας* Bar. (P.)

1) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* p. 413. ed. Pin.

2) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

3) Edit. Basil. II. Commel. Meurs. I.

4) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

- v. 870. *μάρτυρας* Pal. 139. (S.)
- v. 871. Al. *ὁμμηστοῦ*. (P.)
— *ὁμμηστοῦ* alii.¹ (S.)
- v. 872. *ἄμνωνος* Pal. 158. (S.)
- v. 873. *συναυητάις* Vat. 1424. pro *σὺν συναυηταῖς*. *ἐκ-
πηγέταις* Vat. 916. *κρηγέταις* Pal. 139. et uter-
que Cas. (S.)
- v. 874. *κρόκοι* Bar. *κρόκαι* *Μινναῶν δ' ἐὺλεπῇ* Seld. *Μι-
νῶν* Bar. sed isti l. eadem, ut videtur, manus ὁ
superposita. — *στελεγγίσματα* Bar. aliiqne. *στελε-
γίσματα* al. (P.)
- *κρόκαι* Vat. 1307. sed alterum τ obelo transfixum
est. *κρόκοι* Vat. 1471. Cas. chart. et Barb. *κρό-
κοι* Alex. τὸ δὲ non agnoscit Vat. 972. *Μη-
κῶν* Vat. 1306. *ἐὺλεπῇ* Pal. 158. *στελεγγίσματα*
alii.² *στελεγίσματα* Vat. 117. 972. Pal. 40. Cas.
chart. Barb. Haroz. aliiqne.³ *στελογίσματα* Vat.
1471. *στελεγγίσματα* Alex. Apudodis in lib. VI.
Topic. Aristot. p. 222. (S.)
- v. 875. *ὅ* pro *ὁ* δὲ Vat. 916. *φωβάζων* Vat. 1471. et Pal.
139. (S.)
- v. 876. *φουαῖον* alii.⁴ *δηναῖον* Pal. 158. (S.)
- v. 877. Al. *Τευχειρῶν*. al. *Τανχειρῶν*. (P.)
— *Τευχειρῶν* Vat. 916. 972. aliiqne.⁵ *Τανχειρῶν* alii.⁶
Caeterum hic versus deest in Vat. 1307. in mar-
gine vero ab recentiori manu restitutus; et ab
hoc usque ad 888. exclusive deficiunt ob folii
iacturam in Vat. 117. (S.)
- v. 878. *αἰάζουσιν* Seld. (P.)
— *μύρηκες* Vat. 916. *αἰάζουσιν* pro *αἰάζουσιν* ex Pal.
40. Cas. membr. *αἰάποναι* Vat. 916. *ἐκβεβρα-
μένους* Vat. 1471. (S.)
- v. 880. *θρυλιγμάτων* Mss. uterque, et alii. — *δένδροις*
Bar. aliiqne. — *προσεφρότας* Bar. (P.)

1) Sola Meurs. II. vitiose.

2) Vit. typogr. in marg. Edit. Meurs. II.

3) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K. Editt. omnes *στελεγγίσματα*.

4) Editt. Basil. II. Par. II. Commel.

5) Sola Edit. Basil. I. cum accentu in ultima.

6) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. h. v.

- v. 880. *Θυλλιγμάτων* Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 142. Cas. chart. uterque Mss. Potter. aliique.¹ *Θυλλιγμάτων δέντροισι* Vat. 916. Alex. Cas. membr. et Barb. *δένδροισι* Var. 1471. Pal. 139. aliique.² *προσεσηρότας* Vat. 1306. Pal. 139. et 158. *προσεσηρότας* Vat. 916. 972. 1471. Cas. chart. Alex. et Barb. (S.)
- v. 881. *Τιταυρώνιον* Bar. aliique. *ναυβάται* Seld. aliique. (P.)
- *Τιταυρώνιον* Cas. membr. Baroc. aliique.³ *ναυβάται* Vat. 972. Alex. Cas. membr. Seld. aliique. (S.)
- v. 882. *ταρρύσαντος* Seld. (P.)
- *συμβίαι* Pal. 158. Caeterum sic corrupte et mendose hunc locum profert Cas. chart.
- ταρρύσαντο Ἀργίου τοῦ ῥόδου*
κλασθέν . . . . . (S.)
- v. 883. *ἀναστήσαντο* Bar. (P.)
- *ἀναστήσαντο* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Barb. (S.)
- v. 884. *κλαυσθὲν* Bar. — *πέταυρον* Mss. uterque, et eandem lectionem in Scholiis retinent. (P.)
- *κλαυσθὲν* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Barb. *λασθὲν* Vat. 916. *πέταυρον* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex. et Cas. membr. (S.)
- v. 885. Al. *Αἰσίδα*. Malim *Αἰσίδα*. — *Κινύφειος* Mss. uterque. (P.)
- *Αἰσίδα* Vat. 916. 1307. 1471. Pal. 139. aliique.⁴ Potterus autem mavult *Αἰσίδα*. *Κινύφειος* pro *Κιννύφειος* ex Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Alex. *Κιννύφειος* legunt Pal. 40. et Cas. membr. *Κιννύφειος* autem Pal. 158. (S.)
- v. 887. *ῶπασε* sine π finali Mss. uterque. (P.)
- *ῶπασεν* Vat. 972. Pal. 40. 142. aliique.⁵ (S.)
- v. 889. *πλατὴν* Bar. — *οἶμον* cum aspero Seld. (P.)
- *πλατὴν* Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. *πλατὴν* Vat. 1471. (S.)

1) Editt. Ald. Basil. I. Par. I. (altera habet *θυλλιγμάτων*).

2) Cod. Canteri. (Par. D.)

3) Editt. Basil. Par. I. (altera habet *Τιταυρώνιον*) et Steph.

4) Lect. marg. Cant. e *Favario* fol. 91. edit. Rom.

5) Editt. ante Sebast. omnes.

- v. 890. ΑΙ. ἐνῆσαι (P.)
 — μύρων μ² Vat. 1471. Pal. 139. et Barb. ἐνῆσαι
 alii.¹ (S.)
- v. 892. δύσμορφος Pal. 139. (S.)
- v. 893. δε' ἄν Seld. (P.)
 — δε' ἄν Vat. 117. (S.)
- v. 894. Ἑλλης Vat. 916. Αἰβίς Vat. 1471. (S.)
- v. 895. δεξιμαίνοντος Vat. 1471. δεξιμαίνοντος Pal. 139. (S.)
- v. 896. ηργοῖς Etymolog. alii. (P.)
 — ηργοῖς Etymolog. in voce, Suidas in Νηρείης alii-
 que.² (S.)
- v. 897. Κυφαῖον Cas. chart. δύσμορφον Pal. 139. (S.)
- v. 898. συνεβράσσουσι Bar. — βορέαι Seld. alii. (P.)
 — συνεβράσσουσι Vat. 117. 1306. 1307. 1471. Pal. 40.
 142. 158. Alex. Barb. et Cas. membr. βράσ-
 σουσι Cas. chart. βορέαι Vat. 1471. et Pal. 139.
 βορέαι Pal. 40. Cas. membr. Seld. alii. ³ βο-
 ρεαὶ Vat. 117. Barb. et Alex. βοραῖαι Pal. 158.
 αἱ βορεαὶ alii. ⁴ βορρέαι Cas. chart. (S.)
- v. 899. Παλύνθρων al. — Τερθρηδόρος Bar. (P.)
 — τὸ τ' non agnoscit Vat. 916. Παλύνθρων alii. ⁵ ἔγ-
 γονον pro ἔχγονον tuentur Vat. 972. et Pal. 158.
 Τερθρηδόρος Vat. 1307. 1471. Pal. 158. et Cas.
 chart. (S.)
- v. 900. Ἀφρουσίων Mss. uterque. Ἀφρουσίων al. Canterus
 hunc versum ex Stephano Byzantino sic emen-
 davit: Ἀμφρούσιον σκηπτουχὸν Εὐρνάμπιον. Vide
 Stephanum in voce Εὐρνάμπιος. Idem in v. Ἀμ-
 φρουσος hunc versum eodem modo laudavit, nisi
 quod Ἀμφρούσιον cum simplici ὦ proferat. (P.)
 — Ἀφρουσίων Vat. 916. 1471. Pal. 142. 158. Alex. Barb.
 et Cas. uterque. Ἀφρουσίων Vat. 972. 1307. Pal.
 40. alii. ⁶ Ἀφρουσίων Vat. 117. Pal. 139. Pot-

1) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

2) Hi „alii“ iidem sunt, quos modo nemiavit, Suidas et Etym.
 M. p. 640, 52. e quibus Canterus hanc lectionem in marg. Edit. Ba-
 sil. II. adnotavit.

3) Sola Basil. I.

4) Lect. marg. Canteri.

5) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

6) Sola Edit. Aldina.

- ter, aliiqub. *Ἀμφρόσιον σκηματοῦχος Εὐρυάμπιον*
Vossianus Stephani Byz. Ms. in voce. Idem in
v. "Ἀμφρυσος hunc versum eodem modo habet,
nisi quod *Ἀμφρόσιον* cum simpliciter offerat. *Εὐ-
ρυαμπύων* Alex. *Εὐρυαπίων* Vat. 916. (S.)
- v. 901. *περωθέντος* Cas. membr. *πεπρωθέντος* Vat. 1471. (S.)
- v. 903. Al. *ἀθλιοπάτρον*.¹ (P.)
— *Αἰγώνιον* Vat. 916. *ἀθλιοπάτρον* Pal. 139. Alex,
aliiqub. (S.)
- v. 904. Al. *ἡδ'*. — Al. *ἡδέ*. (P.)
— *ἡδ'* pro *οἷδ'*, et mox *ἡδέ* pro *οἷ δέ* legunt Vat. 417.
1306. 1471. Pal. 40. 158. uterque Cas. Alex. Barb.
et alii.² (S.)
- v. 905. *Παραβικὴν* Bar. eandemque lectionem in Scholiis
retinet. *Περὶ βαιβίην* al. (P.)
— *Ἰρίν* Pal. 142. et Cas. chart. *Τρηχίνα*, *πὶ ἐκείνῃ*
Vat. 117. et duos illos, qui mendosam lectionem
habent, omnes omnino libri legunt. *Τριχίνα* Vat.
1471. *Τρηχία* Vat. 916. *Παραβικὴν* Vat. 916.
972. 1307. 1471. Cas. chart. Alex. et Barb. *Περ-
βαιβίην* alii.³ (S.)
- v. 906. Al. *Γόννον*. — Al. *Φάλαγγον*. al. *Φάλανον*.⁴ — Al.
γύας. (P.)
— *Γόννον* Vat. 1307, aliiqub.⁵ *Φάλαγγον* Vat. 1307. alii-
qub.⁶ *Φάλαινον* Pal. 158. aliiqub. *γύας* alii.⁷ (S.)
- v. 907. *Καστανέαν* Pal. 158. (S.)
- v. 908. *κωλύσσορσιν* Vat. 117. 1307. et Alex. *κωλύσσορσιν*
Cas. chart. *ἡλομισμένον* Vat. 916. (S.)
- v. 909. *ἄλλην* Bar. (P.)
— *ἐπ' ἄλλην* Vat. 1471. (S.)
- v. 910. *πρὸς* Seld. (P.)

1) Rectius dedit in priorē Edit. *ἀθλιοπάτρον*, quod legitur in' Edit. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Hoc in Edit. Pott. II. operae depravarunt in *ἀθλιοπάτρον*, idque repetivit Sebastianus.

2) Edit. Basil. I. et Steph.

3) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

4) Quinam?

5) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. v. *Γόννος*.

6) Cant. in marg. Basil. II. e Steph. Byz. citavit: *Φάλαγγάν* τ'.

7) Utraque Meursiana.

- v. 910. πρὸς ῥόδον· περὶ αὐτῆς· πρὸ ῥόδου ex Vat. 916.
et Pal. 142. (S.)
- v. 911. βραχύπολις Bar. (P.)
— βραχύντολις Vat. 117. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Alex.
et Barb. βραχυντόλης Vat. 916. (S.)
- v. 912. περὶ τῆς Pal. 158. βεβρωμένον Pal. 139. (S.)
- v. 913. Κρίμινα Vat. 1307. et Alex.· μταιφόνον Pal. 139. (S.)
- v. 914. ἄκρον Bar. aliiq̃ue. — ἄρδην Seld. (P.)
— Ἀυτὴ δὲ γὰρ Pal. 139. ἄκρον Pal. idem, Baroc.
aliiq̃ue¹: ἄκρη Vat. 1471. (S.)
- v. 915. ἀποψάλλουσα Bar. — Μαιῶτιν Bar. Μαιῶτιν Seld.
— Al. πλόκων (P.)
— ἀποψάλλουσα Alex. Cas. chart. Barb. ἀποψαλούσα
Vat. 1471. Μαιῶτιν Cas. chart. πλόκων alii.² (S.)
- v. 916. Δύδρα Pal. 158. (S.)
- v. 918. Κλ. λυροκτύπη:³ al. λυροκτύπη.⁴ Quam lectionem
amplēxus est in sua versione G. Canterus. λυρο-
κτύπον quidem habet Seld. in eo tamen isti ὁ
finali eadem manus ω superposuit, ut videatur
iste librarius lectibris varietatem agnovisse, quam
a Tzetzē etiam observatam fuisse constat. Vide
Commentarios. (P.)
— λυροκτύπον pro λυροκτύπη tuentur Vat. 916. 972. 1471.
Pal. 139. et Barb. λυροκτύπων Cas. membr. (S.)
- v. 919. Κράθις paroxyt. Mss. uterque. — τύμβας Bar. sed
eadem manus isti ας superposuit οὐς. — δεδον-
πόλος Bar. sed isti λ manus nuperior superpo-
suit ζ. (P.)
— Κράθις Vat. 117. 1307. 1471. aliiq̃ue. τύμβας Vat.
1471. τυμβας Pal. 139. δεδονπόλος Vat. 1471. Pal.
139. et Barb. (S.)
- v. 920. Ἐλαίου Cas. membr. Πατρέως alii.⁵ (S.)
- v. 921. pro ἐρεγγεται ἐρρύσεται Vat. 916. ἐρρύγεται Vat.
1306. εὐεργέται Vat. 1471. (S.)
- v. 922. Αὔδονες Bar. (P.)

1) Codex Canteri.

2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

3) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

4) Edit. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel.

5) E Tzetzæ Comment.: καὶ Πατρέως τὸ αὐτὸ ἐστίν.

- v. 922. *κτείνουσιν* Steph. in *Μύσων*. (S.)
- v. 925. Al. *Θρακίας*. Et hanc lectionem Mss. uterque tam in Scholiis, quam Textu defendunt. (P.)
— *Θρακίας* Vat. 1307. Pal. 40. 142. Cas. chart. Eustath. in *Iliad* *ἡ* aliiq^{ue}. (S.)
- v. 926. *ἐποικῆσαντας* pro *ἐποικῆσαντας* ex Vat. 117. *ἐποικῆσαντας* Vat. 916. et Alex. *ῥόδων* pro *κόνιν* Vat. 1307. et Pal. 158. (S.)
- v. 927. *Μακάλλοις* Seld. itaque Tzetzen legitime constat. (P.)
— *Μακέλλοις* Vat. 916. cum Potter. *Ἰγχιον* Pal. 158. (S.)
- v. 929. *κιδαννοῦσι* Pal. 158. *δυάθλοις* pro *δυσθλοις* Pal. 158. (S.)
- v. 930. Al. *Λαγρίας*. — hanc vocem (ἐκ) non agnoscit Seld. (P.)
— *Λαγρίας* Vat. 1307. aliiq^{ue}.¹ *Λαγνυρίας* Vat. 1471. et Barb. *Λαγκυρίας* Alex. (S.)
- v. 931. *φαλαγχα* Barb. (E.)
— *φαλαγχα* Barb. (S.)
- v. 932. Al. *ἐκτείνων*. (P.)
— *ἐκτείνων* alii.² *ψευδόμοτον* Vat. 916 et 1306. *ψευδόμοτον* Vat. 1471. (S.)
- v. 933. *δουρικνήτων* Pal. 158. *πάλας* pro *εἰλας* alii, teste Tzetza. (S.)
- v. 934. *Κυμαιθοῦς* Barb. eandemque lectionem in Scholiis tuetur. — *συμπεφραγμένων* Bat. quae lectio non est prorsus reiicienda. (P.)
— *Κυμαιθοῦς* Vat. 972. Cas. chart. et Barb. *συμπεφραγμένων* Vat. 1471. Alex. Cas. chart. et Barb. *συμπεφραγμένον* Vat. 915. *συμπεφραγμένων* Vat. 916. (S.)
- v. 935. *στοργοξυσένων* Vat. 916. *οὔνεκεν* Vat. 916. 1306. 1307. et Cas. chart. *οὔνεκα* Barb. (S.)
- v. 936. Al. *Κλυδωνίαν*. — *Θαρσῶ* Seld. (P.)
— *τὸ τὴν* deest in Pal. 158. *Κλυδωνίαν* Vat. 916. 972. 1306. Pal. 142. aliiq^{ue}.³ *Θαρσῶ* Pal. 117. (S.)
- v. 937. *κόν*, *τε* Seld. (P.)

1) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. h. v. et Etym. M. p. 554, 15.

2) Sola Edit. Basil. I. in Schol. vitiose; in textu autem ἐκ τίνων.

3) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

- v. 937. *ὀρχομωτῆσαι* Alex. *ὀρχομωτῆσαι* Barb. (S.)
- v. 938. Versum: hunc non agnoscit Seld. (P.)
 — *Κανδαῖον* pro *Κανδαῖον* tuentur Vat. 972. Pal. 142.
 158. et Cas. chart. ἢ pro ἡ Cas. chart. (S.)
- v. 941. *αὐγάζον* Bar. Sed isti finali syllabae recentior manus superposuit *ων*. (P.)
 + *οὐδάριω* Cas. membr. *αὐγάζον* Vat. 1471. et Alex. (S.)
- v. 942. *ἀλγεινῶν* al. *χαλεπὰς* Bar. aliique; ubi Scholium in contextum est receptum, inquit Canterus. (P.)
 — *ἀλγεινῶν* Vat. 117. Pal. 158. aliique. *χαλεπὰς* pro *ἀλγεινὰς* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. et alii. *χαλεπῶν* Vat. 1306. et Alex. (S.)
- v. 943. *τοὶ γὰρ* Bar. (P.)
 — *τοὶ γὰρ* Vat. 916. Cas. chart. *φύλιξεν* Pal. 142. ἤν-
δρασε Alex. (S.)
- v. 945. *στρατῶ* Pal. 142. longe melius caeteris. (S.)
- v. 946. *Κίριν* paroxyt. Bar. *Κίριν* Seld. *Κεῖριν* al. *Σίριν* legendum esse putavit Cluverius Ital. antiq. lib. IV. p. 1272. — Al. *Κιλιστάρου*. (P.)
 — *Κίριν* Vat. 916. 1306. *Κίριν* Vat. 1471. Pal. 158. *Κύριν* Vat. 915. *Κοίριν* Pal. 139. *Κεῖριν* alii.¹ *Σίριν* denique Cluverius Ital. Antiq. L. IV. p. 1272. *Κυλιστάρου* Vat. 1307. *Κιλιστάρου* Pal. 139. aliique.² (S.)
- v. 947. *ἐπηλὲς* Pal. 139. *γᾶσσεσθαι* Cas. chart. *πάτρης* Pal. 142. (S.)
- v. 950. *καθ' ἰερῶσαι* Seld. — *Μυθίας* Mss. uterque, et alii. — post *ἀνακτόροις* interrogationis notam habet Seld. (P.)
 — *Μωθίας* Vat. 1306. *Μυνθίας* pro *Μυθίας* tuentur Vat. 117. Pal. 40. et 142. (S.)
- v. 952. *πλαντοὶ* Bar. aliique. — *μολῶντες* Bar. (P.)
 — *πλαντοὶ* Vat. 915. 916. 1471. Pal. 40. 139. Alex. Barb. uterque Cas. Barpc. aliique.³ *μολῶντες* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. *Λαυμέδων* Vat. 1471. Pal. 40. uterque Cas. et Barb. *Ναυμέδων*

1) *Κεῖριν* exhibet marg. Edit. Par. I. e Codice; hoc Edit. Pott. utr. depravavit in *Κεῖριν*. errorem propagavit Sebastianus.

2) Lect. marg. Edit. Par. I. e Codice.

3) Sola Edit. Basil. I.

- Pal. 139. *τριπλῆς* Vat. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 953. *ναῦτας* Pal. 142. (S.)
- v. 955. *προσθεῖναι* Bar. (P.)
- *προσθεῖναι* Vat. 972. Pal. 142. (S.)
- v. 956. *μολόντες* Vat. 916. *μολοῦσιν* Vat. 1307. *βελόδοσιν* Pal. 40. (S.)
- v. 957—59. Tres hi versus desunt in Pal. 158. (S.)
- v. 960. *μονοικοίτους* al. *μονήκοίτους* al. *μενοικητικούς* quidam habet Seld. sed eadem manus ἢ isti *οἱ*, et *οἱ* isti ἢ superposuit; idemque in Scholiis factum. (P.)
- *μενοικητικούς* pro *μετηκοίτους* tueritur modo Vat. 1306. et Cas. chart. *μονοκοίτους* Pal. 40. *μονοικοίτους* alii.¹ (S.)
- v. 961. *Κριμαγὸς* Seld. (P.)
- *Κριμησὸς* Vat. 1307. (S.)
- v. 962. *λέντρας* Bar. sed isti *αἱ* eadem manus superscripsit *οἱς*. — Seld. habet *ἡδέ*. (P.)
- v. 963. *σκύλλακα* Vat. 1471. Alex. Barb. et Cas. chart. (S.)
- v. 964. *συνουκησιτήρα* Vat. 916. 1306. (S.)
- v. 965. *Ἀγγέσου* al. *Ἀγγίγου* Bar. in eo tamen isti *ς* nuperior manus superposuit *ς*. → *γόνον* Mss. uterque. (P.)
- *Ἀγκίστου* Vat. 916. 1471. Cas. chart. *Ἀγκέσου* alii.² *γόνον* pro *νόθον* ex Vat. 1306. 1471. Alex. et Cas. chart. (S.)
- v. 967. *Δαρδανίων* Vat. 916. et Pal. 139. *ναυσθλαμμενον* Vat. 1306. *ναυσθλουμένον* Cas. membr. *ναυθλούμενον* Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 968. *Ἐγέστα* Mss. uterque, et eandem lectionem (quam etiam alii sequuntur) in Scholiis retinent. Salmasius in Plinian. Exercit. in Solini Polyhistora, contra omnium Codicum fidem reposuit *Ἄγαστε*, idque de Troiano heroe dictum putat, insulse quidem et ridicle, cum in versibus sequentibus

1) Sola Edit. Basil. I. vitiose in Scholiis: καὶ μονοικοίτους ἔδρας.

2) Rectius Potterus *Ἀγγέσου*, quod legitur apud *Λέκτιον* in Collect. P. gr. T. II. p. 154.

- quatuor adjectiva foemina huius vocis copulet poeta. Sed quid mirum, si quando bonus dermitet Homerus? (P.)
- v. 968. *Ἐγέστα* Alex. uterque Pötter. aliique. ¹ *Ἐγέστα* Pal. 139. (S.)
- v. 970. *ὑπαίσιν* Seld. (P.)
- v. 971. *δυστυχῆς* Pal. 40. nec male. (S.)
- v. 972. *γοωμένους* Vat. 916. (S.)
- v. 973. *συναΐεις* Bar. — Al. *λοιγαίαν*. ² (P.)
- *συναΐεις* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. uterque Cas. *λοιγαίαν* cum parox. omnes Codd. si excipias Pal. 142. (S.)
- v. 974. *πρὸς τρόπαιον* Seld. cum Impress. omnibus. Ego vero *προστρόπαιον* una voce legendum puto ex emendatione Guil. Canteri, quam confirmat Bar. Quinetiam Gregor. Nazianzenus in Tragoedia versum hunc a Lycophrone mutatus, *προστρόπαιον* habet. Posset etiam legi *Προστροπαῖον* gentile; est enim *Προστροπαία* Siciliae urbs. Vide Canteri Annotationes. (P.)
- *προστρόπαιον* una voce pro: *πρὸς τρόπαιον* tuentur modo Barb. et Cas. membr. (S.)
- v. 975. *ἔμπρεύσει* Bar. (P.)
- *τηνώδης* Pal. 142. *ἔμπρεύσει* Alex. et Barb. *ἐμπορεύσει* Vat. 1471. *ἔμπνεύσει* Vat. 972. *εὐπτεύσει* Pal. 139. (S.)
- v. 976. *καλυνεῖ* Vat. 915. et 916. (S.)
- v. 978. *Σίριν* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Cas. chart. *Λευταρίαν* Vat. 1471. et Pal. 40. (S.)
- v. 980. *ὀλόνθον* Pal. 158. *ἀναρίθμων* Pal. 142. (S.)
- v. 981. Al. *κάρα*. (P.)
- *κάραν* pro *κάρα* tuentur Vat. 916. 1306. et Cas. membr. (S.)
- v. 982. *Σίρις* Bar. aliique. Quam lectionem genuinam esse, testatur Cluverius Ital. antiq. lib. IV. p. 1272. Idem paulo post hanc lectionem inde confirmari docet, quod advenas istos Troianos urbem ad

1) Codex Canteri (Par. D.).

2) Sola Edit. Aldina.

- eum fluvium conditores ait Lycophron, quam
ejus Commentator Isaacius Sirin intelligit una
cum Strabone ibid. p. 1274. (P.)
- v. 982. *ἀιθροισιν* Pal. 158. *Σίρις* pro *Σίνις* ex Vat. 915.
916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Cas.
chart. Baroc. aliisque. (S.)
- v. 983. Al. *Χωνίαν*.¹ (P.)
— *Χωνίαν* Vat. 117. et Pal. 142. (S.)
- v. 985. *ἀλγενοῦσι* Vat. 916. (S.)
- v. 986. *θεαῖς* Seld. (P.)
- v. 987. Al. *πρὸς θ'*. — *Ἡουθίδας* reposuit, ex emendatione
Ioan. Aurati, Guil. Canterus, cuius Annotationes
consulendae. (P.)
— *πρὸς θ'* alii.² *Ἡουθίδας* pro *Ἡουθίδος* reposui e
Vat. 915., quam lectionem Canterus ex Io. Au-
rati emendatione iam probarat. *Ἡουθίδος* Vat.
1306. 1471. *ψόκτας* Vat. 916. *εὐκηκότας* Vat.
916. (S.)
- v. 988. *μύει* Seld. (P.)
— *γλήνας* Vat. 916. aliique³: *γλήναι* Pal. 158. *τοῖς* pro
ταῖς idem. *ἀναιμάκταις* Vat. 916. *ἀναιλμάκτοις*
Cas. membr. (S.)
- v. 989. *Ἰώνας* Seld. (P.)
— *Ἰώνας* pro *Ἰάονας* uterque modo Cas. tuetur. *σχύλας*
pro *βλάβην* Pal. 139. (S.)
- v. 990. Al. *λεῦσον*. (P.)
— *λεῦσον* Vat. 916. 1471. Pal. 139. 158. Cas. membr.
aliique.⁴ (S.)
- v. 991. *ὄτ' ἄν* Seld. — *ἰρσίας* Bar. (P.)
— *ὄτ' ἄν* pro *ὄταν* Cas. membr. *Αἰταρχος* Vat. 972.
ἰρσίας Pal. 139. Alex. et Barb. (S.)
- v. 992. Al. *αἰμάξι*. (P.)
— *αἰμάξι* Vat. 916. Alex. aliique.⁵ (S.)

1) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* v. *Χώνη*. ibi enim Edit. Ald.,
qua Canterus usus est, exhibet *Χωνίαν*.

2) Mend. typogr. in Edit. Basil. I. et Steph.

3) Quinam?

4) Edit. Ald. Basil. I. Par. I. *λεῦσον* reliquae omnes *λεῦσον*.

5) Edit. Basil. I. et Steph.

- v. 993. ΑΙ. *Τυλησίων*. al. *Τυλησίων*. (P.)
 — *Τυλησίων* alii.¹ *Τυλλησίων* alii.² Hunc versum non agnoscit Pal. 139. (S.)
- v. 994. *άλισμήκτοιο* reponendum putavit Scaliger, emendatione etsi non inerudita, me tamen iudice, minus necessaria. (P.)
 — *άλις μίκτοιο* Vat. 1471. *άλισμήκτοιο* reponendum putavit Scaliger, *emendatione etsi non inerudita, me tamen iudice*, inquit Potterus, *minime necessaria*. Nos vero, intercedente potissimum praestantissimi Cod. Vat. 972. auctoritate, si non recipimus lectionem, magis certe magisque probamus. *ίλισμήκτοιο* Vat. 916. (S.)
- v. 995. *ἄρδονται* Bar. *νάσσονται* Seld. (P.)
 — *νάσσονται* Pal. 158. et *νάσσονται* Seld. pro *ἄρδονται*, lectione minime gentium despicienda. *ἄρδονται* Baroc. (S.)
- v. 996. *Κλήτης* Bar. alii. — *ἐνδεδυμένοι* Bar. alii. (P.)
 — *Κλήτης* pro *δούλης* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Barb. Cas. membr. Baroc. alii. ³ *ζεύγλαν* properisp. accuratius reliquis paroxyt. Vat. 1471. *ζεύγλην* Pal. 40. *ἐνδεδυμένοι* omnes Vat. Pal. 139. Alex. Barber. Cas. membr. Baroc. alii. ⁴; et sane lectio, habita constructionis ratione, vulgatae, meo iudicio, anteponenda. (S.)
- v. 997. *ὀτρηρῆς* Bar. alii. *ὀτρήνης* Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)
 — *χαλκομίτου* Vat. 915. *θῆσαν* Vat. 916. et Pal. 139. *ὀτρηρῆς* reposui pro *ὀτρηροῦς* ex Vat. 972. Barb. Cas. chart. Baroc. aliisque. (S.)
- v. 998. *πλανήτην* Pal. 139. (S.)
- v. 999. *ὀφθαλμὸν* Pal. 139. *κτυπείς* Vat. 117. (S.)
- v. 1002. *Κροτωνιάται* paroxyton. Mss. uterque, et alii. — *πέρσουσι* sine *ν* finali Mss. uterque et alii. Quidam sunt, qui post *ποτέ* notam distinctionis po-

1) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. v. *Τυλησός*.

2) Non inveni.

3) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

4) Cod. Canteri (Par. D.)

nunt, ut *Ἀμαζόνος* ad *κόρην* referatur, inter quos etiam est Tzetzes. (P.)

- v. 1002. *Κροτωνιάται* Vat. 1306. Pal. 139. 142. Alex. uterque Cas. uterque Potter. et alii. ¹ *πέρσους* pro *πέρσουσιν* ex Vat. 117. 972. 1306. 1307. Pal. 139. Alex. Cas. chart. utroque Potteriano libro aliisque: ² Quidam ³ post *ποτὶ* notam distinctionis ponunt, ut *Ἀμαζόνος* ad *κόρην* referatur; sed perperam. (S.)
- v. 1003. *φθέουρας* Vat. 1471. (S.)
- v. 1004. *Κλήτην* Cas. membr. (S.)
- v. 1005. *πρόσθε* sine *ν* finali Seld. *πρὸς θε* al. — *ἐκείνης* Bar. (P.)
— *πρὸςθε* pro *πρὸςθεν* ex Pal. 142. et Cas. membr. *πρὸς θ'* alii. ⁴ *ἐκείνης* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Alex. et Cas. chart. (S.)
- v. 1007. *διαραίσουσι* Bar. — *Λαυρήτας* Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)
— *διαραίσουσι* Vat. 1471. Barb. Alex. Cas. chart. *διαρραίσουσι* Vat. 1306. 1307. *διαραίσουν* Pal. 139. *Λαυρήτας* Pal. 142. *Λαυρήτης* Vat. 1307. (S.)
- v. 1008. *κυδαίνει* al. ⁵ (P.)
— *Τέρειραν* Vat. 1306. *μυδαίνει* Vat. 117. *μυδεύει* Pal. 142. (S.)
- v. 1009. *γῆς* Bar. — *ἐκβράσων* Seld. (P.)
— *Ωκήναρος* Pal. 158. *γῆς* Vat. 1471. Alex. Barb. Cas. chart. *ἐκβράσων* Pal. 139. (S.)
- v. 1010. *ἄλλη* Seld. (P.)
— *ἄλλη* Vat. 972. Pal. 142. *καμύντες* Vat. 916. (S.)
- v. 1013. *κερτερόν* Bar. (P.)
— *γόνον* pro *τόκον* Palat. 158. (S.)
- v. 1014. *τῇ* Seld. (P.)
— *ψάμον* Vat. 117. (S.)

1) Sola Edit. Basil. I.

2) Sola Edit. Basil. I. quam temere secutus est Sebastianus.

3) Quidam? — Immo omnes ante Potterum ita interpuxerunt. Canterus in versione tantum comma transposuit.

4) Rectius Potterus *πρὸς θε*. Respicit hoc ad Edit. Basil. I. in qua vitiose operae dederunt *πρὸς θεγαίαν*.

5) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

- v. 1015. *Θρῆσαι* Seld. — *ἐμφηρούμεναι* Al. (P).
 — *Θρῆσαι* Vat. 916. Cas. chart. *ἐμφηρούμεναι* Pal. 139. *ἐμφορούμεναι* alii.¹ (S.)
- v. 1016. *τῇ* Seld. (P.)
- v. 1017. *Ἀργυρίους* al. quam lectionem tam in Contextu, quam in Scholiis habet Bar. *Ἀργυρδίνους* al. (P).
 — *Ἀργυρίους* pro *Ἀργυρίωνους* ex omnibus exemplaribus, si excipias Vat. 972. Pal. 40. 142. et Cas. membr. qui *Ἀργυρινούς* c. περισσῶν. legit. Alii autem², inter quos Steph. Byz. in voce, *Ἀργυρδίνους*. (S.)
- v. 1019. *ὄψεται* Bar. (P).
 — *πλανῆτιν* Pal. 40. *ὄψεται* Vat. 1471. Cas. chart. Barb. (S.)
- v. 1021. Al. *ῥορ*.³ (P).
 — *Κράθις* cum paroxyt. Vat. 117. 1471. et Cas. membr. *Κράθης* Cas. chart. *ἐν δὲ* pro *ἡδὲ* mavult Berkel. in Stephani *Μυλάων*. (S.)
- v. 1022. *πύλαις* al. *πόλαις* Seld. quam lectionem in Scholiis habet Bar. (P).
 — *πύλαις* pro *Πόλαις* Vat. 117. 915. Pal. 40. 142. alii que. (S.)
- v. 1023. *ἔνταιλε* Cas. chart. (S.)
- v. 1026. *νάσαντο* Pal. 142. Barb. alii que. *νάσσονται* Vat. 916. et Pal. 158. *Διζηρῶ* Vat. 916. et 1306. (S.)
- v. 1027. Al. *ῶρθρωνοῦ*. Et hanc lectionem tam in Textu, quam in Commentariis habet Bar. (P).
 — *ῶρθρωνοῦ* Cas. chart. Barb. et alii.⁴ *ῶρθρωνοῦ* Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1028. *πλακτοὶ* Bar. (P).
 — *πλακτοὶ* Vat. 916. 1306. 1471. Alex. Barb. Casan. chart. *πτέρυξ* Vat. 117. (S.)
- v. 1029. *προσμάσεται* Seld. (P.)
- v. 1030. *τῆς Σισυφσίον* Bar. (P.)

1) Accuratus Potterus *ἐμφηρούμεναι*. Hoc vitium habet *Lectius* in Collect. P. gr. T. II. p. 155.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) *Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. v. Μύλαες*. In Editione enim Aldina Stephani legitur *ῥορ*.

4) Codex Canteri (Par. D.).

- v. 1030. Σισυφείαν Vat. 1471. Σισυφίου Pal. 139. (S.)
- v. 1031. Al. ποδ.¹ — γράφειν Bar. (P.)
— γράφειν Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barber.
γράφει Cas. chart. (S.)
- v. 1032. Hunc locum sic distinguit Bar. παρθένου Δογγά-
τιδος Ἐλωρος, ἐνθα — (P.)
— κλένοντα pro κλεινόν 3 Vat. 916. (S.)
- v. 1033. Al. πόρον. Hic etiam Codex Baroccianus diversa
interpunctione sensum variavit; sic enim legit:
ποτὸν παπποκτόνος· δ' Ὀρθρωνόν — (P.)
— Ἐλωρος Pal. 139. ἐκβάλλει Vat. 1306. πόρον pro
ποτὸν alii.² (S.)
- v. 1034. Ὀρθρωνόν Bar. aliiqne, (P.)
— παππωκτόνον Pal. 139. Ὀρθρωνόν Cas. chart. Barb.
aliiqne.³ (S.)
- v. 1035. Hanc vocem non agnoscit Bar. (P.)
— πατρίαν Vat. 1307. (S.)
- v. 1036. ὡς pro ὅς Palat. 139. χειράδος Pal. 139. ἔπει pro
ἐπὶ Pal. 158. (S.)
- v. 1038. ποσὶν Pal. 139. (S.)
- v. 1039. πλείονα Vat. 1471. (S.)
- v. 1040. ἐάση Bar. — Τελφουσία al. Τελφουσαι Seld. (P.)
— ἐάση Vat. 117. 916. 1306. Pal. 139. 142. 158. Cas.
chart. Τελφουσία Steph. in voce, aliiqne.⁴ (S.)
- v. 1041. εἰδραν Pal. 158. νέουσα Vat. 916. (S.)
- v. 1042. εἶδε Seld. (P.)
— δεινῶν Cas. chart. et Barb. δεινικήν Vat. 1471. (S.)
- v. 1043. Ἀμαντίαν Bar. aliiqne. (P.)
— Ἀμαντίαν Vat. 916. 1307. Pal. 142. Alex. Barb.
Cas. membr. Baroc. aliiqne.⁵ Ἀδαμαντίαν Vat.
1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1044. Al. Ἀτιάνων. (P.)
— Ἀτιάνων Vat. 915. 916. 972. Alex. Cas. membr.
aliiqne.⁶ (S.)

1) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

2) Quinam?

3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

4) Solum Steph. Byz. p. 646. ed. Pin.

5) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

6) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

- v. 1045. Al. *πράκτην*. al. *πλακτὴν*. Guil. Canterus proposuit *ἀκτὴν*. Eius Annotationes videntur. (P.)
 — *πράκτην* Pal. 142. aliiq. ¹ *πλακτὴν* alii. ² *ἀκτὴν* Canter. (S.)
- v. 1046. *Πολυάνθου* habent Impress. omnes, et Bar. Ego *Πολυάνθους* lego cum Seld. itaque scribendum esse prius monuit doctissimus Canterus, cuius Annotationes hac de re consulendae. (P.)
 — *Πολυάνθους* pro *Πολυάνθου* tuentur Vat. 1307. et Pal. 158. (S.)
- v. 1047. *Αὔσονίων* Mss. uterque, et alii. ³ — *τάφον* Seld. *τόπων* al. (P.)
 — *Αὔσονείων* Vat. 117. 915. Pal. 40. 142. Cas. membr. et Stephanus in voce cum Pottero. *Αὔσουιαν* Pal. 158. *τόπων* pro *τάφων* Seld. aliiq. ⁴ (S.)
- v. 1049. Al. *ξένοις*. — *ἀστέοισιν* Mss. uterque et alii. — Scaliger mavult *ὀγκῶσαι*. Vide quae in hanc vocem adnotavi initio huius libelli. (P.)
 — *ξένοις* alii. ⁵ *ὀστέοισιν* Pott. *ὀστυοισιν* Vat. 1306. uterque Cas. aliiq. *ὀχῆσαι* Pal. 139. et 158. *ὀγκῶσαι* Scaliger. *ὀχῆσαι* Vat. 916. Ego vero malletm *ὀγκῆσαι*. (S.)
- v. 1050. *τύμβος* scribendum existimat Scaliger. (P.)
 — *τύμβος* Scaliger. (S.)
- v. 1051. *πᾶσιν* cum *π* finali Seld. *πᾶσαν* Bar. — Al. *νημερτήν*. (P.)
 — *πᾶσαν* Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Baroc. *πᾶσιν ἡμερτῇ* Cas. membr. et Seld. *νημερτήν* alii. ⁶ (S.)
- v. 1052. *ἀκροστής* Bar. aliiq. Differunt autem *ἀκρόστης* et *ἀκροστῆς*, ut nonnulli aiunt. — *Αἰωνί* Bar. (P.)
 — *ε'* pro *δ'* Vat. 916. et 1471. *ἀκροστής* pro *ἀκρόστης* ex Vat. 972. Pal. 139. utroque Cas. Barb. Baroc.

1) Sola Basil. I. vitiose.

2) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K. qui solus omnium hanc lectionem exhibet.

3) Editt. Basil. I. et Steph.

4) Lect. marg. Cant. ex Steph. Byz. v. *Αὔσον*. p. 141. ed. Pin.

5) Editt. Basil. I. et Steph.

6) Sola Edit. Basil. I.

- aliquae. ἀριστής Vat. 1471. Δαυίδ Pal. 139.
Δαυὶ pro Δαυίδος Vat. 1471. et Baroc. (S.)
- v. 1053. ὅτ' ἂν Seld. — Αἱ κατὰ μαίνοντες. — Αἱ Δα-
δαίου. (P.)
- ὅτ' ἂν pro ὅταν Vat. 1307. Cas. membr. et Seld.
κατιμύοντες Vat. 916. κατιμύοντες Vat. 1306.
κατὰ μαίνοντες pro κατιμύοντες, alii.¹ Δα-
δαίου Vat. 1307. Pal. 40. alitque. (S.)
- v. 1054. Αἱ ἀδδῆσουσιν. — Ἠπὶ οὐμ spiritu aspero
Bar. caeteri cum leni scribunt. (P.)
- ἀδδῆσουσιν Vat. 117. 916. 1306. 1471. Pal. 40. 139.
158. Alex. alitque. (S.)
- v. 1055. πρὸ μνασι Pal. 139. (S.)
- v. 1056. ἐσσι πος Bar. (P.)
- v. 1057. πανεχθινέσθον Vat. 916. πανέχθιον Cas. membr. (S.)
- v. 1058. ὅτ' ἂν Seld. — Αἱ Σελάγγων. — Ἀγγαίσων Bar.
Αἱ γέσων al. (P.)
- ὅτ' ἂν pro ὅταν Vat. 117. Cas. membr. et Seld.
Σελάγγων alii.² Ἀγγαίσων Vat. 117. et Cas.
membr. Ἀγγαίσων Pal. 139. Baroc. alitque. Αἱ-
γέσων Vat. 972. Pal. 40. 142. alitque. Αἱ γέσων
Vat. 1307. Ἀγγαίσων Vat. 916. (S.)
- v. 1059. κοισάων Bar. — Αἱ γύας. (P.)
- κοισάων Vat. 916. αἰτίζοναι Pal. 158. κοισάων
Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. γύας Cas.
chart. alitque. (S.)
- v. 1060. ἐκλήρον Vat. 916. ἐκλήρων Vat. 1471. et Pal.
139. (S.)
- v. 1061. ἐρμυρὸν Seld. (P.)
- ἐρ Vat. 972. alitque. In Vat. 117. trina, ut vide-
tur; folia periero, versus complectentia 33. ab
hocce inclusive ad 1094. exclusive. ὠμῆσαι
Vat. 1471. (S.)
- v. 1062. κοίλης Mss. uterque. — μοιχοῖς Seld. — διὰ σφά-
γος Bar. (P.)
- κοίλης Vat. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart.
et Barb. κοίλαις Vat. 1307. διὰ σφάγος Casan.
chart. et Barb. διάσφαγος Pal. 139. (S.)

1) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

2) Sola Edit. Basil. I.

- v. 1063. τοι al. (P.)
 — τοι pro τοις alii.¹ *ἐπὶ τῶν* Pal. 139. *ἐπὶ τῶν*
στον, et mox *Δανίτων* Cas. membr. *Δανίται*
 Vat. 1306. 1471. et Barb. (S.)
- v. 1064. τροχμάλω Mss. uterque, et alii. (P.)
 — στήχουσι Alex. τροχμάλω Vat. 915. 916. 1306. 1307.
 Pal. 139. 158. Alex. uterque Cas. uterque Potter.
 aliique. τροχμάλῳ Barb. τρομάλω Vat. 1471.
 τρημάλῳ Vat. 972. κατήφες Pal. 158. (S.)
- v. 1066. παραβρῶτος Vat. 916. κάπον Pal. 142. (S.)
- v. 1067. τοῖς Seld. — Al. *Τέμεσαν*. — Al. *ἐγγόνων*. (P.)
 — *Ναυβολίων* Vat. 915. *Τέμεσαν* Cas. chart. aliique²,
 et fortasse rectius. *ἐγγόνων* Vat. 915. 1307. 1471.
 Pal. 40. 139. 142. Alex. Cas. chart. aliique. *ἐγγό-*
νον Pal. 158. (S.)
- v. 1068. Al. καταβλώζουσι. (P.)
 — ναύται Vat. 1471. καταβλώζουσι alii.³ καταβρώ-
 ζουσιν Vat. 1471. et Cas. chart. (S.)
- v. 1069. πρηῶνας Bar. (P.)
 — *Ἰπώνιον* Pal. 139. *πρηῶνας* Barb. *τηθὲν* pro *Τη-*
θὲν Vat. 1471. *Τιθὲν* Alex. (S.)
- v. 1070. Κρήσης Bar. Κρίσης Seld. — Al. *ὄραν*. Al. *ὄρων*. (P.)
 — σκλήρον Pal. 158. τὸ δὲ non agnoscit Vat. 916.
Κρήσης Barb. *ὄρων* Vat. 915. aliique.⁴ *ὄρον*
 alii.⁵ (S.)
- v. 1071. Κροτωνιάτιν Bar. Κροτωνιάτην Seld. — ἀντίκορ-
 θον Bar. (P.)
 — *Κροτωνιάτιν* Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Barb.
Κροτωνιάτην Vat. 916. ἀντὶ πόρθμον Pal. 158. (S.)
- v. 1073. Al. *Λιλαίαν* paroxyton. Et hanc lectionem tam in
 Scholiis, quam in Textu habet Bar. (P.)
 — *Λιλαίαν* Vat. 916. 1471. Cas. chart. Baroc. alii-
 que. *ἀντισμωρίας* Vat. 1471. Pal. 40. et 139. (S.)

1) Basil. I. in Schol. vitiose: τοῖς ἐπὶ τῶνστον.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Accuratius Potterus καταβλώζουσι. Hoc vitium est apud Lectum in Coll. Poet. gr. T. II. p. 156.

4) Lect. marg. Cant. e Codice.

5) Vitiose in Lecti Collect. Poet. gr. T. II. p. 156. editum est ὄραν, quod festinanter a Pottero enotatum repetiit Sebastianus.

- v. 1074. *Ἀμφισόν τε* Bar. aliique. (P)
 — *πενθοῦντες* Cas. membr. *πορθοῦντες* Pal. 158. *κλει-
 νόν* Cas. membr. (S.)
- v. 1075. *Αἱ Σηταία* paroxyton. (P)
 — *Σηταία* alii. (S.)
- v. 1076. *γνούχοις* Vat. 916. (S.)
- v. 1077. *ὠργνωμένη* Bar. aliique. (P)
 — *ὀκτηστο χαλκήρῃν* Pal. 139. *χαλκείοισιν* Pal. 142.
ὠργνωμένη Vat. 915. Pal. 158. uterque Cas. Barb.
 aliique. *ὠργνωμένη* Vat. 916. 1306. et 1307. (S.)
- v. 1078. *στόλων* Vat. 1306. (S.)
- v. 1079. *ἐκβληστον* Vat. 916. et 1306. (S.)
- v. 1080. *τόρησιν* Vat. 1471. et Cas. membr. (S.)
- v. 1082. *πρὸς ἀντάξουσα* Seld. aliique. (P)
 — *πρὸς ἀντάξουσα* Cas. membr. Seld. aliique.¹ (S.)
- v. 1083. *Μέβλητος* Seld. (P)
 — *Μέμβλητος* Vat. 916. (S.)
- v. 1084. *Κερνεῶτιν* Bar. eandemque lectionem in Scholiis
 retinet. *Κερνεάτιν* al. — *ἐκπεπλωκότες* Mas.
 uterque, et alii. (P)
 — *Κερνεῶτιν* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Cas.
 chart. et Barb. *Κερνεάτιν* alii.² *ἐκπεπλωκότες*
 paene omnes Codices; attamen Potterianam le-
 ctionem mutare nolui. *ἐκπεπλευκότες* Vat. 915.
 1307. *ἐμπεπλωκότες* Cas. chart. (S.)
- v. 1085. *σπόρον* Vat. 916. *Τυρσημικόν* Vat. 1306. *Λατιμη-
 τίας* Vat. 972. (S.)
- v. 1086. *πέλαις* Seld. (P.)
- v. 1088. *Αἱ ἔξουσι* sine τ finali. (P)
 — *ἄνοσον* pro *ἄνοστον* Pal. 158. *ἔξουσιν* alii. (S.)
- v. 1090. *οἱ δ' pro οὐδ'* Vat. 1471. et Pal. 139. *δόμοις* Vat.
 916. 972. et 1306. (S.)
- v. 1091. *ἐνκλαῖον* Pal. 40. *ἐκλάτρουσι* Vat. 916. (S.)
- v. 1092. *Κερδύλλῃ* Bar. *Κερδύλῃ* al. — *Αἱ Λαρινθίῃ*. (P)
 — *τίννοντες* Vat. 972. *Κερδύλῃ* Vat. 915. 972. 1306.
 Pal. 40. aliique. *Κερδύλῃ* Cas. membr. *Λαρβυδίῃ*
 Vat. 972. et Pal. 142. *Λαρινθίῃ* alii.³ (S.)

1) Sola Edit. Basil. I. 2) Sola Edit. Basil. I.

3) Sola Edit. Basil. I.

- v. 1094. ΑΙ. παρβονκολίξει. (P.)
 — παρβονκολίξει Pal. 142. aliiq̃ue pro παρτολίξει.
 παρτολιίξει Pal. 158. (S.)
- v. 1095. σὺδὲν Seld. (P.)
- v. 1096. Tres ab hoc versus desunt in Vat. 1306. (S.)
- v. 1097. διαρῥαιθέντος Bar. (P.)
 — διαρῥαιθέντος Vat. 916. (S.)
- v. 1098. Hunc versum non agnoscit Cas. membr. (S.)
- v. 1099. διεξόδους Mss. uterque. (P.)
 — διεξόδους Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Cas. chart.
 Barb. (S.)
- v. 1100. ΑΙ. κελεύσθους. (P.)
 — κελεύσθους alii.¹ (S.)
- v. 1101. Versus iste adverbio comparat. ὡς infit in vetusto
 Cod. Vat. 1307. (S.)
- v. 1102. κροσωτὸς Bar. κροσωτὸς al. (P.)
 — κροσωτὸς omnes Vat. excepto 1307. Pal. 40. Cas.
 chart. Barb. et alii. κροσσωτὸς Barb. κροσσωτὸς
 Pal. 139. κροσσωτὸς Pal. 158. (S.)
- v. 1104. κύπελον Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1105. εὐθέτω Iulius Pollux Onomast. Videsis Commen-
 tarium meum. (P.)
 — εὐθέτω Pollux. Onom. L. II. cap. 4. (S.)
- v. 1106. ἀέκτα Vat. 1471. πέφλιξ Vat. 1307. (S.)
- v. 1107. εἰσιδαῦσαι κορυίαν Cas. chart. (S.)
- v. 1108. ἐγώδε Bar. — ΑΙ. δρύτης. (P.)
 — ἐγώδε Bar. δρύτης Vat. 117. aliiq̃ue.² δροίτος Pal.
 142. δροίντης Pal. 139. ἀμφικεῖσθαι pro ἄγχι
 κεῖσθαι Pal. 139. (S.)
- v. 1109. Χαρυβδικῷ Bar. (P.)
 — χαρυβδικῷ Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. αν-
 τεδραυμένη Pal. 139. (S.)
- v. 1111. ὕλακουργὸς Bar. Et hic Codex versus hos inter-
 ruptione sic variavit: ἐργάτης δρεὺς ἐήξει· πλα-
 τῶν — (P.)
 — ὕλοκουργὸς Vat. 972. ὕλακουργὸς Vat. 916. 1471.
 Pal. 139. Cas. chart. Alex. et Barb. (S.)

1) Mend. typogr. Edit. Basil. I. 2) Lect. marg. Cant. ex Etym.
 M. p. 288, 3. et Favorin. fol. 153. edit. Rom.

- v. 1113. ΑΙ. παλλακίζουσ'. (P.)
 — παλλακίζουσ' alii, teste Tzetza.¹ (S.)
- v. 1114. επανχένα una voce Seld. επ' αχένος al. (P.)
 — επ' αχένος Vat. 916. 972. 1307. Pal. 158. aliique.²
 επανχένος Pal. 40. (S.)
- v. 1115. πλήσαι Vat. 915. et Cas. chart. χωλῆς Pal. 138. (S.)
- v. 1116. κλειφόνυμφον Vat. 1471. δορίκτητον Vat. 117. 1306.
 1307. et Pal. 158. (S.)
- v. 1117. ΑΙ. δέζηλος — ἀστέμβακτα Etymologici Auctor,
 quam lectionem Scholiastas quosdam Graecos am-
 plexos fuisse tradit Canterus. (P.)
 — δέζηλος Pal. 40. 139. aliique. ἀστέμβακτα Vat.
 1307. Etymolog. in ἀστεμφής et Eustath. in Iliad.
 α'. p. 441. ed. Flor. (S.)
- v. 1118. δεπότιν Bar. (P.)
 — βρωσα pro βοῦσα Pal. 139. κλυτῶν pro κλύοντα
 Etymol. in ἀστεμφής. δεσπάτιν Vat. 1471. (S.)
- v. 1119. Miror audaciam prioris Interpretis, qui hæc ad
 Clytaemnestram refert, ideoque θεύσει pro θεύσω
 ausus est reponere; quum et sensus huic repu-
 gnet, et Scriptorum testimonia longe alio ver-
 gent. Canterus. — ΑΙ. κατήγος. — ἡνεμωμέ-
 νους Bar. aliique. (P.)
 — θεύσει alii.³ κατήγος alii.⁴ ἡνεμωμένοις Vat. 916.
 972. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb. Ba-
 roc. aliique.⁵ (S.)
- v. 1121. αὐτόχει Seld. (P.)
 — σπλάχν' Vat. 916. βάξει Vat. 117. (S.)
- v. 1122. ἐκφυλον Cas. chart. (S.)
- v. 1123. νύμφης δ' ἀναξ Vat. 1306. (S.)
- v. 1124. αἰμύλοις cum tenui Mas. uterque. (P.)

1) Tzetzes in Comment.: τινὲς δὲ παλλακίζουσα φασίν, ἐν ᾧ,
 ὡς παλλακίδα τιμορουμενη.

2) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.

3) Solus *Bertrandus* hoc in versione expressit. Vitiosum θεύσω,
 quod notavi ad h. l. p. 232., habet, ut nunc demum video, etiam Edit.
 Par. I. alioquin emendate expressa.

4) Sola Edit. Basil. I.

5) Codex Canteri (Par. D.).

- v. 1124. αἰμύλοισι oum tenui Vat. 1306. Pal. 139. et uterque Potter. (S.)
- v. 1127. Al. λιθαίω. (P.)
— αἰθῆσι reposui pro αἰθῆ auctoritate Vat. 117. λι-
θαίω alii.¹ (S.)
- v. 1128. Al. μὴν. — Al. ἄκραις. (P.)
— μὴν pro μοῖ alii.² ἄκραις pro ἄκροι alii.³ (S.)
- v. 1129. Δαρδάνου Vat. 972. (S.)
- v. 1131. παρθένιον Vat. 117. Pal. 139. 142. et Cas. membr. (S.)
- v. 1132. ὅτ' οὐ θέλουσι Seld. (P.)
— ὅτ' ἂν pro ὅταν Vat. 117. θέλουσι Vat. 1307. et
Pal. 40. ὅτ' οὐ θέλουσι Cas. membr. (S.)
- v. 1133. τοὺς, Ἐκτορεῖσι Seld. τοὺς Ἐκτορεῖσι al. (P.)
— ταῖς pro τοὺς Pal. 142. Ἐκτορεῖσι pro Ἐκτορεῖσι
ex Vat. 117. 915. 1307. Pal. 158. et Cas. membr. (S.)
- v. 1134. σίφλον Seld. σίμφλον al. (P.)
— ἔχοντα Pal. 139. σιφλὸν Pal. 139. σίμφλον Pal.
142. aliique.⁴ σίφλους Pal. 158. μῶμον Pal.
142. (S.)
- v. 1137. Al. Ἐρινύων. (P.)
— Ἐρινύων Vat. 117. 1306. Pal. 40. aliique.⁵ ἐσθῆ-
τας Vat. 972. (S.)
- v. 1138. πεπαμμέναι Bar. quod habuit etiam Seld. Sed in
hoc aliquis μ illud prius deletorio signo nota-
vit. (P.)
— πεπαμμέναι Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et
Cas. chart. πεπταμέναι Vat. 916. γραμματη-
ροῖς Vat. 916. (S.)
- v. 1139. κείναις δ' ἐγὼ Seld. — ἀφθιτον Seld. (P.)
- v. 1140. θαυδεφώρος Vat. 1471. θαυδεφώρος Pal. 139. (S.)
- v. 1143. ἀθεσμόλεκτον Mss. uterque. (P.)
— ἀθεσμόλεκτον Pal. 139. Cas. membr. Κυπρίδος
Cas. membr. θέας Vat. 1471. (S.)
- v. 1144. Versus hos sic distinguit Seld. δαρὸν στένουσαι
κλήρον εἰς ἀνάρσιον. πέμπουσαι. (P.)

1) Mend. typogr. Edit. Basil. I. et Steph.

2) Basil. I. in Scholiis vitiose: γὰρ δὲ μὴν.

3) Lect. marg. Par. I. e Codice.

4) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

5) Sola Edit. Basil. I.

- v. 1146. *Σπερχειδ* oxyton. Mss. uterque, et alii. (P.)
 — *Σπερχειδ* pro *Σπέρχειδ* ex Vat. 916. 972. Barb. utroque Potter. aliisque.¹ *Βοαργία* Pal. 142. (S.)
- v. 1147. *Κόνε* Bar. alii. — *Φαλωρίας* Bar. (P.)
 — *Κόνε* pæne omnes Codd. *Κάρφεια* Vat. 916. *Φαλωρίας* Vat. 1471. Barb. et Cas. chart. *Φάρις* Vat. 916. (S.)
- v. 1148. *Νωρνίκιον* Bar. (P.)
 — *Νωρνίκιον* Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. *Νωρνίκιον* Pal. 158. *Θρονίτιδος* Vat. 117. *Θρονίτιδος* Pal. 142. (S.)
- v. 1149. *ἀγοαί* Seld. (P.)
- v. 1150. *Ἰλέως* al. *Οἰλέως* maluit Canterus, cuius Annotationes consulendae. (P.)
 — *Ὀδοιδόκτος* Vat. 1471. *Ἰλέως* pro *Ἰλέος* ex Vat. 117. 915. 916. 1306. 1307. Pal. 40. Alex. utroque Cas. aliisque. *Οἰλέως* Canterus. (S.)
- v. 1151. *θυσεβῶν* Seld. (P.)
 — *ἀμῶν* Pal. 142. (S.)
- v. 1152. *τίσσετ'* Mss. uterque. *τίσαιτ'* al. (P.)
 — *τίσαιτ'* pro *τίσσετ'* ex Vat. 117. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Alex. et utroque Cas. *τίσαντ'* Vat. 916. 972. 1306. alii. *τίσεται* Vat. 915. *τίσαι* Pal. 158. *ἀγισκα* Vat. 1471. (S.)
- v. 1153. *χρόνους* Pal. 158. (S.)
- v. 1154. *πάλλον* Vat. 1307. (S.)
- v. 1155. *ἐν ξένοις ξένος* Bar. (P.)
 — *ὡς* pro *αἷς* Pal. 139. *ἐν ξένοις ξένος* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. uterque Cas. *ἐν ξένοις τάφος* Pal. 158. (S.)
- v. 1156. *λυπρὰν* Bar. — *ἐκλυσθήσεται* Bar. *ἐκκλυσθήσεται* Seld. quas lectiones uterque in Scholiis retinent. *ἐκλυσθήσεται* al. (P.)
 — *λυπρὰν* Vat. 1471. et Cas. chart. *ἐκκλυσθήσεται* Vat. 117. 915. 916. 972. 1306. Pal. 40. 158. Alex. uterque Cas. *ἐκλυσθήσεται* Pal. 139. 142. *ἐκλυσθήσεται* Tzetzes alii. ³ (S.)

1) Sola Edit. Basil. I.

2) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

- v. 1157. *ἔν' ἂν* Seld. — Al. *ἀνάρπου*, et deinde *φουτοῦ*. — *γυία* Impressae quaedam editt. (P.)
 — *ἔν' ἂν* pro *ὅταν* Vat. 117. Cas. membr. *ὅταν δ'* Vat. 1307. *ἀνάρπου φουτοῦ* Pal. 142. aliiqne.¹ *γυία* aliqui.² *συμφλέσαι* Pal. 158. (S.)
- v. 1158. *ἐκ βράσση* al. (P.)
 — *ἐδ' εἰς* non agnoscit Pal. 158: *ἐκβράσση* Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. 158. Cas. membr. et alff. *ἐκβράσαι* Pal. 139. (S.)
- v. 1159. *Τρήρωνος* reposuit Iosephus Scaliger, quem sequi malle se proficitur Canterus. (P.)
 — *Τρήρωνος* Scaliger, consentiente etiam Cantero, sed perperam. *ἐφθιγμένους* Pal. 139. *ἐμφθιγμένους* Pal. 142. (S.)
- v. 1160. *Ἰσαι* pro *Ἰσai* tñetur Vat. 915. 972. et Barb. *Ἰσα* Cas. membr. (S.)
- v. 1161. Al. *Σίδωνος*. — Al. *γῆας*. (P.)
 — *Σιδῶνος* pro *Σίδωνος* tñetur Vat. 972. 1471. Barb. aliiqne. *γῆας* cum aliis Vat. 117. (S.)
- v. 1162. *κἀκκέλευθα* Bar. eandemque lectionem in Scholiis tuetur, ubi etiam cum eo consentit Seld. — *παπταλωμένοι* Seld. *πεπταλωμένοι* Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. (P.)
 — *κἀκκέλευθα* Vat. 916. *κἀκκέλευθα* Cas. chart. *πεπταλωμένοι* Vat. 916. 972. et 1306. *πεπταλωμένοι* Pal. 139. Alex. Cas. chart. (S.)
- v. 1163. *εἰσθραξωσίν* Vat. 916. (S.)
- v. 1164. *γονοῦνται* Seld. (P.)
 — *ινέτιες* Pal. 139. *γονοῦνται* Vat. 117. (S.)
- v. 1165. *ὀφελτρεύνουσι* al.³ *ὀφελτρεύνουσι* Etymologici Auctor. *ὀφελτρεύνουσι* Bar. — *κοσμοῦσαι πέδον*, *θρόσω τε φοιβάσθωσιν* abest a quodam Impress. (P.)
 — *ὀφελτρεύνουσι* Vat. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Barb. Cas. chart. *ὀφελτρεύνουσι* Ety-

1) Lect. marg. Cant. non accurate ex Aldina enotata; ibi enim e Cod. editum est: *ἀνάρποις* — *φουτοῦ*.

2) Accuratus Potterius *γυία*. Hoc vitium est in Editt. Basil. II. Commel. Steph. et Meurs. utrq.

3) Mend. typogr. Edit. Steph.

- mol. κοσμήσαι. Pal. 139. Caeterum haec duo hemistichia: κοσμοῦσαι πίδα, Δρόσῳ τε φοι-
βάσωσιν absunt ab impresso. quodam.¹ (S.)
- iv. 1166. φοιβάσωσιν. Vat. 916. 1306. 1307. 1471. φοιβά-
ζουσιν Pal. 139. et 158. (S.)
- v. 1167. φωνύσαι: pro φωνούσαι. tuentur Vat. 972. 1471. Pal.
139. et Barb. (S.)
- v. 1170. Φαραλαῖον Seld. (P.)
- v. 1171. Al. κορέσαι. Vide Scholia. (P.)
— κορέσαι Vat. 915. 1306. Pal. 40. 139. 158. Cas.
chart. aliique.² (S.)
- v. 1172. ἀνακτὶ Vat. 1307. ἀνακτῇ Pal. 158. (S.)
- v. 1173. τοῦπολιβητον Pal. 139. (S.)
- v. 1176. ἐπωπίδα alii cum tenui, alii cum aspero apiritu
pingunt, quem quidem ego malim. (P.)
— ἐπωπίδα Vat. 1471. Cas. chart. aliique. ἐπωπίδα
cum leni alii, sed scholia consulas. θήσεται
ἐπωπίδω: Vat. 916. θήσεν ἐπωπίδα Pal. 158. (S.)
- v. 1177. κλαγκαῖσι Bar. γλαγγαῖσι Seld. — ταρβήσουσαν
Bar. aliique. ταρβήσουσα al. ταρμύσσουσαν al. (P.)
— κλαγκαῖσι Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart.
ταρβήσουσαν Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139.
158. Cas. chart. Barb. aliique. ταρμύσσουσαν
alii³, et Etymol. in γ. ἐτάρμυκτον. ταρβύσσουσι
Pal. 40. ταρμύσουσαν alii.⁴ (S.)
- v. 1178. Ζηρανδίας Pal. 158. (S.)
- v. 1179. Al. δίκηλα. — σέβωσι Bar. aliique. (P.)
— δίκηλα alii.⁵ δήλαλα Vat. 1471. σέβωσι Vat. 916.
972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb.
Baroc. aliique.⁶ (S.)
- v. 1180. ὁσθλοῖς Vat. 1306. et 1471. (S.)
- v. 1181. Al. τοί. (P.)
— τοί pro δέ Pal. 40. 142. aliique. στώνῃ Alex. (S.)

1) Desunt apud Lectum in Collect. P. gr. T. II. p. 157.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Lect. marg. Cant. ex Etym. M. p. 162, 8. Sebastianus inepte
addidit αἱ.

4) Quisnam?

5) Lect. marg. Cant. e Favorin. fol. 147. edit. Rom.

6) Codex Canteri. (Par. D.)

- v. 1182. *σεμνῶν* Bar. *ἀλιγῶν*. (P.)
 — *σεμνῶν* Vat. 916. Pal. 130. Cas. chart. aliiq. ¹ (S.)
- v. 1183. *ὠγκώμενος* Vat. 916. (S.)
- v. 1184. *ῥεῖθρον* Pal. 158. *ἐκτεταμένη* pro *ἐκτεταμένης*, et
 mox in sequenti *εὐχόμενι* pro *εὐχόμενος* rescripsi
 ex Pal. 142. *ἐκτεταμένη* Pal. 142. (S.)
- v. 1185. Al. *εὐχόμενι*. ² (P.)
 — *εὐχόμενος* Vat. 916. (S.)
- v. 1187. *πρώτος οὐδεὶς* Vat. 1307. (S.)
- v. 1188. *κλειῶν* Vat. 916. (S.)
- v. 1190. *πέτρας* pro *πάτρας* Cas. membr. (S.)
- v. 1191. *καινὸν κρητῖδα* Bar. eandemque lectionem in Scho-
 liis retinet. (P.)
 — *κρητῖδα* legit etiam Vat. 1471. (S.)
- v. 1193. *θυμῶν* Pal. 158. (S.)
- v. 1194. *ἔξενε* se Bar. — Al. *γενετῆσαν*. (P.)
 — *ἔξενε* Vat. 916. Pal. 130. Barb. *ἐπὶ σὲ* non agno-
 scit Vat. 916. *γενετῆσαν* alii. ³ (S.)
- v. 1195. *ἐξυμνημένην* Mss. uterque, et alii. (P.)
 — *ἐξυμνημένην* Vat. 117. 916. 1306. 1307. 1471. Pal.
 40. 139. uterque Cas. Alex. uterque Potter. alii-
 que. ⁴ (S.)
- v. 1196. Al. *σφι*. (P.)
 — *σφι* pro *σφῆ* alii. ⁵ (S.)
- v. 1197. *ἐκβαλοῦσα ταρτάρων* Vat. 1307. (S.)
- v. 1199. *παιδοβοῶτος* Cas. membr. *ἡμετέρων* Pal. 158. (S.)
- v. 1200. *ἐπίαν* Seld. (P.)
 — *ἀσέμνους* Vat. 916. et 1306. *ἐπίαν* pro *ἐπίανεν*
 tinentur Vat. 972. 1307. Pal. 40. 158. Cas. membr.
 (S.)
- v. 1201. *ἐκλάμψας πτέρον* Vat. 916. 1306. et 1471. (S.)
- v. 1202. Al. *γυνοκόλλοις*. — *εἰλυμένον* al. *εἰλμένον* Mss.
 uterque, et eandem lectionem in Scholiis reti-
 nent. (P.)

1) Sola Edit. Basil. I. vitiose.

2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

3) Solus *Lectius* in Coll. P. gr. T. II. p. 157.

4) Codex Canteri (Par. D.) et Edit. Basil. I.

5) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

- v. 1202. *γυιοκόλλοις* pro *γυοκόλλοις* timentur Vat. 117. 972. uterque Cas. aliiq. *εἰλημένον* pro *εἰλημένον* ex Vat. 915. et 972. *εἰλημένον* Vat. 117. 916. 1471. et Pal. 139. *εἰλημμένον* Vat. 1306. et 1307. *εἰλημένον* Pal. 40. Alex. et Cas. chart. *εἰλημμένον* Pal. 158. et Cas. membr. *εἰλημμένον* alii.¹ (S.)
- v. 1203. *γεγονώς* Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1204. *δ'* omittunt nonnulli Impress.² (P.)
— coniunct. *δ'* agnoscunt modo Vat. 1306. 1471. Pal. 139. et Alex. Cas. vero membr. *ἡσίοις δ'* legit, fortasse melius. *ἐγκατοικήσει* Pal. 158. (S.)
- v. 1207. *Ταρμινθέως* al. *Τερμινθέως* Bar. (P.)
— *Ταρμινθέως* Vat. 1471. Alex. Barb. Cas. chart. *Ταρμινθέως* alii.³ *Τερμινθέως* Vat. 916. (S.)
- v. 1208. *Ὅσφροντίων* Seld. (P.)
— *Ὅσφροντίων* Vat. 1471. et Pal. 139. *ἡρείων* Vat. 1306. *ἀνηρείας* Pal. 139. (S.)
- v. 1209. *Καλυδνοῦ* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)
— *Καλυδνοῦ* Vat. 916. Pal. 139. Alex. Cas. chart. (S.)
- v. 1210. *ὅτ' ἂν* Seld. (P.)
— *ὅτ' ἂν* pro *ὅταν* Vat. 117. *ὀπλήτην* Vat. 1471. (S.)
- v. 1212. *τὸ μέγιστον* deest in Vat. 916. (S.)
- v. 1213. *κυδαλλοῦσιν* Pal. 139. *κυδανούσι* Pal. 158. *ἴσον* pro *ἴσον* ex Vat. 117. 1306. 1307. aliiq. (S.)
- v. 1214. *κάπὸ* Bar. — *Γόρτινος* Al. (P.)
— *Κνωσὸν* Vat. 1471. et Pal. 139. *Γόρτινος* alii.⁴ (S.)
- v. 1217. *ἐλά* cum spiritu aspero Bar. (P.)
- v. 1218. Al. *Λευκὸν*, de qua lectione dictum supra. — *τῆς* non agnoscit Bar. (P.)
— *Λευκὸν* alii. *στροβήσω* Cas. membr. Artic. *τῆς* non agnoscunt Vat. 916. 972. 1471. Pal. 142. 158. Alex. et Barb. (S.)
- v. 1219. *χεύδεσι* Vat. 916. *ψυδράσι* Vat. 1471. (S.)

1) Mend. typogr. in marg. edit. Basil. H. pro *εἰλημένον*, quod ibi debuit ex Basil. I. notari. Vitium repetiverunt Pott. et Sebast.

2) Edit. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

4) Sola Edit. Basil. I.

- v. 1220. Al. *πείσεν*. (P.)
 — *οὐ pro οὔτε* Pal. 158. *πείσεν* alii.¹ (S.)
- v. 1221. Al. *φρένα*. (P.)
 — *ἡγχιούμενος* Cas. membr. *δέμας pro φρένας* Vat. 1471. et Pal. 139. *φρένα* alii.² (S.)
- v. 1222. *λάχος* Seld. (P.)
 — *Κλεισιθύρας* Pal. 139. (S.)
- v. 1223. *συγκατανεύσει* Vat. 1471. et Pal. 139. *κεκράν* Pal. 158. (S.)
- v. 1224. *πταγῇ* Vat. 1307. (S.)
- v. 1225. Al. *βόστρον*. (P.)
 — *βόστρον* alii.³ (S.)
- v. 1226. *πάπω* Seld. (P.)
- v. 1228. Al. *ἄροντες*. — *κλέος* Bar. (P.)
 — *ἀρχαῖς pro αἰχμαῖς* Vat. 916. *ἄροντες* alii.⁴ *κλέος pro στέφος* Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. (S.)
- v. 1229. *μοναρχίας* Vat. 1471. et Barb. (S.)
- v. 1230. *ἄμνημον* Cas. chart. (S.)
- v. 1231. *ἐγκατακρύψει* Mss. uterque. (P.)
 — *ἐγκατακρύψει* Vat. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Barb. et uterque Potter. (S.)
- v. 1232. *διπλούς* Mss. uterque. (P.)
 — *συγγεστής* Pal. 142. *λείων pro λείψει* Pal. 158. *διπλούς* Vat. 1471. Cas. chart. et ambo Potter. (S.)
- v. 1233. *Ῥώμη* Mss. uterque et alii. (P.)
 — *λέοντος* Vat. 1307. *Ῥώμη pro Ῥώμης* reposui ex omnibus Vatic. omnibus Pal. (excepto 142.) Alex. utroque Cas. utroque Pott. aliisque.⁵ (S.)
- v. 1234. *τε* non agnoscit Bar. — Al. *Χοιράδος*. (P.)
 — *ὁ Καστίας τε τῆς χαράδος* Vat. 1471. Alterum *τε* non agnoscit Barb. *Χοιράδος* alii.⁶ (S.)
- v. 1236. Al. *Ῥάηλον*. — *μολῶν* Seld. (P.)

1) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

3) Edit. Basil. I. et Steph. in Scholiis vitiose: *ὀγκάλου βόστρον*.

4) Sola Meurs. II. vitiose.

5) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.

6) Lect. marg. Par. I. e Codice.

- v. 1236. *Ῥάκηλον* alii.¹ (S.)
- v. 1237. *Κίσσου* Bar. aliiq. (P.)
 — *Κίσσου* Vat. 1471. Barb. Cas. chart. Baroc. aliiq.²
Κίσου Pal. 139. *Κισοῦ* Pal. 40. (S.)
- v. 1238. *Ἀλμωπίας* legendum iudicavit Guil. Canterus, cu-
 ius Annotationes videsis. (P.)
 — *Ἀλμωπίας* Canterus ex Stephano in voce. (S.)
- v. 1239. *παλιμπλανήτην* al. (P.)
 — *παλιμπλανήτην* alii.³ (S.)
- v. 1240. *Λιγκεὺς* Seld. *Λιγγεὺς* al. (P.)
 — *Λιγγεὺς* Pal. 158. *Λιγκεὺς* Pal. 139. *Λιγγεὺς* Vat.
 117. 915. 916. 1421. Pal. 40. 142. aliiq. Pro
δεῖθρον εἶδος Pal. 139. *ὑδωρ* Vat. 117. Alex. et
 Barb. *θερμῶν* Vat. 1307. (S.)
- v. 1241. *Ἀγύλλης* Seld. aliiq. *Ἀγγύλης* al. *Ἀγκύλης* al. —
πολλύρηνοι Bar. (P.)
 — *Πίσ' Ἀγύλης* Vat. 1307. *Ἀγύλλης* reposui pro *Ἀγ-*
γύλλης ex Vat. 972. Pal. 40. Cas. membr. *Ἀγκύ-*
λης Cas. chart. *Ἀγγύλης* Vat. 1471. et Barb. *Ἀκύ-*
λης Pal. 142. *Ἀγκύρης* Pal. 139. *πολλύρηνοι* Vat.
 1471. Barb. *πολλύριοι* Pal. 139. (S.)
- v. 1242. *Αἰ δὲ σφιμίζει.* — *στρατῶ* Bar. (P.)
 — *ἐχθρὸν* Cas. membr. *στρατῶ* Vat. 1471. Pal. 139.
 Barb. Casan. chart. (S.)
- v. 1244. *νάνος* Bar. aliiq. — *Αἰ. ἐρεμνήσας.* (P.)
 — *νάνος* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Cas.
 chart. *ἐρεμνήσας* alii.⁴ (S.)
- v. 1247. *λόγοις* Seld. (P.)
 — *γνάψει* Vat. 916. *Θεοιγὸς* Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1248. *Αἶθονες* Pal. 158. (S.)
- v. 1250. *χιτῶν* pro *κιχῶν* Vat. 1471. (S.)
- v. 1251. *ὑστέραν* Vat. 916. (S.)
- v. 1252. *δέξεται* pro *λήψεται* Vat. 916. (S.)
- v. 1253. *Βορυνόνων* Pal. 40. (S.)

1) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* p. 572. edit. Pin.

2) Codex Canteri. Editt. omnes *Κισσοῦ*.

3) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* v. *Ἀλμωπία*, β. 65. edit. Pin.

4) Lect. marg. Cant. e Basll. I.

- v. 1254. Hunc versum sic profert Stephanus Byzantinus:
ὑπὲρ Λακίου Λαυτίου τ' ὠκισμένην. (P.)
 — Hunc versum sic profert Steph. Byzant. in *Λαυτίον*. *ὑπὲρ Λακίου Λαυτίου τ' ὠκισμένην. (S.)*
- v. 1255. *τετρήκοντ'* Pal. 40. Sex versus ab hocce inclusive ad 1260. exclusive desunt in Vat. 1306. (S.)
- v. 1257. Al. *Δαρδανίων. (P.)*
 — *Δαρδανίων* Pal. 142. aliiq. ¹ *ναυσθώσεται* Vat. 1471. (S.)
- v. 1258. Al. *ἰσαρίθμων*, habet quidem *ἰσηρίθμων* Bar. sed isti ἡ eadem, ut videtur, manus superposuit α. (P.)
 — *ἰσαρίθμων* Vat. 1471. Baroc. aliiq. ² *θρέστειραν* Vat. 916. (S.)
- v. 1261. *δήμας* Bar. — *Μυδία* al. *Μενδία* Bar. (P.)
 — *δήμας* pro *δείμας* Vat. 1471. Barb. Pal. 139. *μὲν* pro *δὲ* Pal. 139. *Μενδία* Vat. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. *Μυδία* alii. *Μινδία* Pal. 158. *μὲν Δία* pro *Μυνδία* Vat. 916. (S.)
- v. 1262. *ἐγκατοικεῖ* al. (P.)
 — *ἀγάλματα* Vat. 916. *ἐγκατοικεῖ* pro *ἐγκατοικεῖ* ex Alex. aliisque. ³ *ἐγκατοικῆζει* Pal. 158. (S.)
- v. 1264. *ὀμπνσίαν* Alex. *οὐμπνσίαν* Pal. 139. (S.)
- v. 1265. Versus hic sic scribitur in Bar. *σὺν γηραιῷ πατρὶ προσβιώσεται. (P.)*
 — Articulum *τῷ* non agnoscunt Pal. 139. et Barb. *γηραιῷ* pro *γεραιῷ* tuentur Vat. 972. 1471. Barb. uterque Casan. *πρεσβειώσεται* Cas. membr. (S.)
- v. 1266. *ἦμος* cum spiritu aspero profert Bar. (P.)
 — *ἦμος* Vat. 972. 1307. Cas. membr. (S.)
- v. 1267. *συλλαφῆξαντες* Vat. 117. *συλλαφῆσαντες* Pal. 139. (S.)
- v. 1269. *χεῖζει* Vat. 1306. *κάπενεγκᾶσθαι γένος* Vat. 916. (S.)
- v. 1270. *τὸ κριθεῖς* deest in Vat. 916. (S.)
- v. 1271. *πάτρας* Pal. 158. (S.)
- v. 1272. Al. *δομῆσεται*. et hanc lectionem tuentur Mss. uterque, tam in Scholiis quam in Textu: utrobique

1) Edit. Basil. I. et Steph.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Mend. typogr. solius Edit. Basil. I.

- tamen in Seld. eadem, ut mihi videtur, manus
 ē isti ὁ superposuit (P.)
- v. 1272. ἀλβείαν Vat. 916. δωμήσεται Vat. 972. Barb. uter-
 que Cas. aliique. (S.)
- v. 1273. ΑΙ. Κρικαίου. (P.)
 — τέρσιν pro κύρσιν Vat. 1471. Μριμαίου alii per me-
 tathesin. ¹ καίτους Pal. 158. (S.)
- v. 1275. Μαριωνίδος Vat. 1471. et Barber. (S.)
- v. 1276. καταχθονός Seld. (P.)
 — Τιτάνειον, fortasse melius, Pal. 142. καταχθονός
 Vat. 116. (S.)
- v. 1277. κεθμῶνος Bar. (P.)
- v. 1278. κλιτήν Bar. (P.)
 — κλιτήν Vat. 916. (S.)
- v. 1279. σύγγρον Vat. 117. 918. 1307. 1471. omnes Pal. Alex.
 aliique. (S.)
- v. 1280. γρόνφ Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. βηρέθρφ Vat.
 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1281. δυσίλητα pro δύσκλητα Vat. 916. (S.)
- v. 1282. αἰσιῶσαι Bar. aliique. (P.)
 — αἰσιῶσαι reposui pro αἰσιῶσειν ex Vat. 117. 1306.
 1471. Pal. 142. Cas. chart. Baroc. aliisque. ² (S.)
- v. 1283. τοῦ pro τῇ tuentur Vat. 912. 1471. Barb. Cas. chart.
 aliique. τῆς pro τοῦ Cas. membr. (S.)
- v. 1284. Σαρπηδῶνος Vat. 916. (P.)
- v. 1285. Σαλμυδησός Bar. — κακόξενος Seld. (P.)
 — Σαλμυδησός rescripsi pro Σαλμυδησός ex Vat. 916.
 1306. 1471. Pal. 158. Alex. et Barb. Σαλμυδι-
 σός legit Potterus; ita et Xenophontem legere
 testatur Ortelius. κακόξενος Pal. 158. (S.)
- v. 1287. κρατρεῖς Bar. (P.)
 — κρατρεῖς Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barber. (S.)
- v. 1288. τε nonnunquam deest. — τέκνων Bar. sed isti ἄ-
 νων superior superposuit μ̄. — ἀκρεφνής Seld.
 ἀκραιφνῇ Bar. aliique. — ΑΙ. μέσον. (P.)
 — το τε non agnoscunt Vat. 1471. Pal. 139. Alex.

1) Edit. *Commel.*, ceteroquin emendate expressa, h. l. vitiose Κρι-
 καίου habet, quod inde repetiuit *Lectius* in *Collect. P.* gr. T. II. p. 159.

2) *Lect. marg.* Par. I. ē Cod. Par. K.

- Barb. aliiq. ¹ τέκνων pro τέκνων Vat. 1471.
 Pal. 139. ἀκραφνῇ Vat. 1471. Pal. 139. Alex.
 Cas. chart. Baroc. aliiq. μέσον Vat. 1471. Alex.
 Cas. chart. aliiq. ² (S.)
- v. 1289. πρὸς φιλοσάτην Pal. 158. (S.)
- v. 1290. χίμαιλα Bar. aliiq. χέμισλα al. (P.)
 — χίμαιλα Vat. 1471. aliiq. χέμισλα alii. ³ Μαυ-
 ὄτσι Vat. 1306. (S.)
- v. 1291. Καρῖται paroxyton. Bar. (P.)
 — ναῖται Pal. 139. πρῶτοι Pal. 142. Καρῖται Alex.
 et Cas. chart. (S.)
- v. 1293. Λεύνης Bar. (P.)
- v. 1294. πλάτην περῶσαι Bar. aliiq. (P.)
 — πλάτην περῶσαι Vat. 1471. Alex. Baroc. aliiq. ⁴
 πλάτην περῶσι Pal. 139. περῶσαι legunt etiam
 Casan. chart. et Barb. Μεμφητὶ δρόμῳ Casan.
 membr. (S.)
- v. 1295. διπλοῖς Pal. 158. (S.)
- v. 1296. Κουρῆτες Bar. (P.)
- v. 1297. πόρῃν Mss. uterque, et eandem lectionem in Scho-
 liis retinent. (P.)
 — Κουρῆτες Vat. 916. 1306. 1471. (S.)
- v. 1298. τυπώματι Mss. uterque, et alii. (P.)
 — πόρῃν reposui pro πόρῃν ex Vat. 916. 972. 1306.
 1471. omnibus Pal. Alex. utroque Cas. Barb. (S.)
- v. 1299. τραμπίδος Vat. 1471. τυπώματι pro τυπώματι
 ex Vat. 117. 916. 1306. omnibus Pal. Alex. utro-
 que Cas. Potterianis aliisque. ⁵ (S.)
- v. 1300. Σαραπσίαν Bar. aliiq. — ἀνάκτορα Bar. (P.)
 — Σαραπσίαν Vat. 1397. 1471. omnes Pal. uterque
 Cas. Barb. Baroc. aliiq. ⁶ Αἰγαίου ἀνάκτορα
 Vat. 1471. et Pal. 139. ἀνάκτορα etiam Barb.
 legit. Casterum postposita cum insequenti hanc
 versum proferunt Vat. 916. 972. et 1306. (S.)

1) τε omissum est in sola Edit. Basil. I.

2) Codex Canteri (Par. D.).

3) Sola Edit. Basil. I.

4) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

5) Edit. Ald. et Basil. I. recte. Reliquae τυπώματι.

6) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.

- v. 1301. Al. *Ματέρων*.¹ Meursius maleit *Ματέρων*, ut sit
anapæstus, vel *συνέληγος*, quales apud poetas
frequentes; eius Commentarius consulendus. (P.)
— *Ματέρων* omnes Codd. *Ματέρων* alii. (S.)
- v. 1302. Al. *Ισα*. (P.)
— *Ισα* Vat. 916. 1306. Cas. chart. aliique.² (S.)
- v. 1304. *Θρακίω* Seld. (P.)
— *Δρακίω* Vat. 916. (S.)
- v. 1307. *Δάρδαρον* Pal. 158. (S.)
- v. 1308. *Δρίαβην* Etymologici Auctor. (P.)
— *Δρίαβην* Etymol. in voce. *Κρήσαν* Vat. 916. *κόρον*
Cas. membr. (S.)
- v. 1309. *Ἀτρακας* Stephanus et Eustathius. Vide Commen-
tarios. (P.)
— *δευτέρως* Pal. 40. *ἐπέμψεν* Pal. 158. *Ἀτρακας* pro
ἄτρακας Stephanus; ex eoque Eustath. ad Il. β',
p. 729. Ed. Flor. (S.)
- v. 1310. *κλέψαντας* Bar. in quo tamen isti *α̅ν* eadem, ut vi-
detur, manus superscripsit *σν*. (P.)
- v. 1311. *δρακοντοφόροις* Vat. 916. *γοναῖς* pro *σνοπαῖς* Vat.
972. (S.)
- v. 1312. Al. *Κυταίαν*. — *Λιβυστινήν* Stephanus. — *μολῶν*
Seld. (P.)
— *Κυταίαν* pro *Κυταίαν* tuentur Vat. 916. 972. Barb.
et uterque Cas. *Λιβυστινήν* Steph. Byz. et Eu-
stath. ad Dionys. 76. (S.)
- v. 1313. *ἦδρον* Pal. 142. (S.)
- v. 1315. *ἀροτα* Bar. (P.)
— *δευτρονθεις* Pal. 139. (S.)
- v. 1316. *ἀσμενῶν* Pal. 139. *ἐρῶου* Vat. 972. et Pal. 142. (S.)
- v. 1318. *γνωτοφόντην* Bar. eandemque lectionem in Scholiis
retinet. (P.)
— *γνωτοφόντην* Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Cas.
chart. Barb. (S.)
- v. 1320. Al. *ἐδῶλων*, quam lectionem habet etiam Bar. *ἰδῶ-*
λων cum spiritu tenui Seld. — Al. *Χανικῶν*. (P.)

1) Non accurate Potterus. Festinanter inspexit Scholia Edit. Ba-
sil. I. ubi vitiosè editum est *ἀσμενῶν σιγαπηλάτης*.

2) Editt. Basil. I. et Steph.

- v. 1320. *ἰσάων* Vat. 916. 972. 1306. 1307. omnes Pal. excepto 142. uterque Cas. et Barb. *ἰσάων* Vat. 1471. *Χαωταίων* Vat. 117. 915. Pal. 142. 158. aliique. (S.)
- v. 1321. *ἰεῖσα* Pal. 142. *δρομον* Vat. 916. et Pal. 142. (S.)
- v. 1322. *εἰρύσας* Pal. 139. (S.)
- v. 1323. *ξίφου* Seld. (P.)
- v. 1324. Al. *Σκύρος*. (P.)
- *σχύρος* Vat. 916. 1306. et alii. (S.)
- v. 1325. *ῥοιζομένῃ* reposuit G. Canterus, cuius Annotationes videndae. (P.)
- *αἰγίλος* Vat. 916. *ῥοιζομένῃ* Canterus. (S.)
- v. 1326. *δοκεύσει* Vat. 972. *ἀπαρχύτας* Vat. 1471. (S.)
- v. 1328. *μαζὸν εὐθαλῇ* Vat. 972. (S.)
- v. 1329. *ᾠρῖνε* sine ὠ finalī Mss. uterque, et alii. (P.)
- *ζωτηροκλήπτης* Palat. 139. *ᾠρῖνε* pro *ᾠρῖνε* ex Vat. 1307. Pal. 40. 139. utroque Cas. Potter. aliique. (S.)
- v. 1330. *στόργην* Bar. (P.)
- *τόργην* Pal. 158. (S.)
- v. 1331. *τοξόδαμνον* proparoxyt. al. utroque in loco tonum habet Seld. (P.)
- *τοξόδαμνον* nonnullos legisse refert Tzetzes. Omnes Codd. si excepias Vat. 916. 972. et Cas. membr. (S.)
- v. 1332. *Νεπτιυνίδος* Al. *Νεπτινίδος* al. *Νεπουνίδος* Mss. uterque, et in Scholiis eandem lectionem defendit Bar. sed *Νεπωνίς* habet Seld. (P.)
- *Νεπτιυνίδος* Vatic. 117. 1307. 1471. Pal. 139. 142. uterque Cas. Alex. aliique.¹ *Νεπτιυνίδος* Vat. 1306. *Νεπτινίδος* alii.² (S.)
- v. 1333. *Τηλαμῖον* Seld. (P.)
- *Ἄρδιον* pro *Ἐρίν* Pal. 142. *Ἰρίν* Cas. membr. *Τηλαμῖον* Cas. membr. (S.)
- v. 1334. *Χερμῶδοντος* Vat. 1471. (S.)
- v. 1335. *ἀρπαγὰς* Mss. uterque, et alii.³ (P.)
- *παῖνὰς* et Pal. 158. *ὑθέλκτους* et *ἀρπαγὰς* Vat. 117. 916. 972. 1307. et Pal. 40. *ἀρπαγὰς* legunt etiam

1) Lect. marg. Par. I. ex Edit. Basil. I.

2) Quinam?

3) Edit. Ald. et Basil. I. In Par. I. est *ἀρπαγὰς*.

- Vat. 1471. reliqui Pal. Alex. uterque Cas. Barb.
uterque Pott. aliique. ἀθέλους 3' ἀρπαγῆς Vat.
1306. (S.)
- v. 1339. δονῖ Seld. (P.)
- v. 1340. Μοιροπειούς Seld. aliique.¹ Μοιροποιούς Bar. (P.)
— Μοιροπειούς reposui pro Μοιροποιούς ex Vat. 117.
Μοιροποιούς Vat. 1471, Pal. 139. Cas. chart. αἰ-
θαλάσσα Vat. 1471. πλάκας Vat. 1307. Alex.
Barber. et Cas. chart. (S.)
- v. 1341. πλάκας Bar. aliique.² (P.)
- v. 1342. Ἐορδῶν Bar. aliique. Ἐορδῶν al. — Χαλαδραιῶν
Bar. (P.)
— Ἐορδῶν pro Ἐορδῶν ex omnibus Vat. Pal. 139.
utroque Cas. Alex. aliique. Ἐορδῶν alii.³ Χα-
λαδραῖον pro Γαλαδραῖον ex Vat. 972. Pal. 139.
Alex. Cas. chart. Tzetz. aliiisque. Γαλαδραῖον
Vat. 1306. et 1307. Γαλαδραιῶν Cas. membr.
Χαλαδραιῶν Vat. 1471. (S.)
- v. 1343. ἐπειξεν Cas. membr. (S.)
- v. 1344. στεράν Vat. 1471. et Pal. 139. ζεύλαν Vat. 1306.
ζεύλων Vat. 1471. ἐντιθείς Vat. 972, πέδης Vat.
1307. (S.)
- v. 1345. ἐκπρεπέστατος Mss. uterque, et alii. (P.)
— ἐκπρεπέστατος Vat. 916. Cas. membr. uterque Pot-
ter. aliique.⁴ (S.)
- v. 1346. τάροδον Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1347. ἐχραινούμενον Bar. (P.)
— στέργνος Pal. 139. (S.)
- v. 1348. ἤριψε Seld. ἤρειψε Bar. (P.)
— ἤριψε pro ἤριψεν ex Vat. 117. 1307. Cas. membr.
ἤρειψε Vat. 916. 972. Pal. 40. aliquanto accura-
tius. (S.)
- v. 1350. ἀρχιγέτης Bar. eandemque lectionem in Scholiis
habet. (P.)
— ἀρχηγέτης Vat. 916. 1471. et Pal. 139. ἀρχιγέτης
Vat. 1306. (S.)

1) Sola Edit. Basil. I. In Meurs. II. est Μοιροπειούς.

2) Codex Canteri (Par. D.). 3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

4) Cod. Cant. (Par. D.) et Edit. Basil. I.

- v. 1352. *Κτήριον* Pal. 158. *Ναυτάλειον* Vat. 1471. (S.)
- v. 1354. *ἐνδύνει* Seld. (P.)
— *ἐνδύνει* Cas. membr. (S.)
- v. 1355. *Ἀγγυλλαν Ἀδσονίτην* Mss. uterque. (P.)
— *Ἀγγυλλαν* Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. uterque Cas.
Alex. et Barb. *Ἀγγυλλαν* Pal. 158. *Ἀμυλλαν* Vat.
1306. *Ἀύσονίτην* Vat. 916. 972. 1306. 1471. et
Pal. 139. (S.)
- v. 1356. *Αἰ. ἀφαίματος.* (P.)
— *Λιγυστόνοισι* Pal. 139. *τοῖς ἀφ' αἵματος* Pal. 158.
ἀμφ' pro *ἀφ'* Vat. 1471. *ἀφαίματος* alii. ¹ (S.)
- v. 1357. *Γηγάντων* Bar. — *Αἰ. Σιθόνων.* (P.)
— *Σιθώνων* tuentur Vat. 117. 972. Pal. 158. Barb. et
uterque Cas. (S.)
- v. 1358. *ὑσμένοισι* Seld. — *πάλιν* Mss. uterque. (P.)
— *πάλιν* Vat. 916. 1471. Barb. et Alex. (S.)
- v. 1359. *δορίκτητον* Bar. (P.)
— *Πίσαν* pro *Πίσσαν* ex Vat. 1307. *δορίκτητον* Vat.
117. 972. Pal. 158. et Barb. (S.)
- v. 1361. *Σαλπείων* Vat. 117. (S.)
- v. 1362. *Αἰ. ἐγείρη.* — *γορνός* Bar. (P.)
— *ἐγείρη* alii. ² *ἐγείρα* Cas. membr. *γορυνός* Vat. 916.
ἀρχαίων Cas. membr. (S.)
- v. 1363. *εὔδον* Vat. 117. *τοπρίν* Vat. 915. 1471. Pal. 139.
158. Alex. aliique. *φλόγην* Pal. 158. (S.)
- v. 1364. *Ῥυνδάκου* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Cas. chart.
Ῥυνδάκου Vat. 972. *ποτοῦ* Pal. 158. (S.)
- v. 1365. *κροσσοῖσιν* Vat. 117. *βάψαντος* Pal. 142. et 158. (S.)
- v. 1366. *αὐθις* Vat. 916. 972. et 1306. *οἰστησούσα* Pal.
158. (S.)
- v. 1367. *τριπλὰς τετραπλὰς* Bar. et *τριπλὰς* etiam habet
Seld. (P.)
— *τριπλὰς τετραπλὰς* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex.
Barb. Cas. chart. *ἀντίσσαι* Cas. membr. (S.)
- v. 1368. *χώραν* Pal. 158. (S.)
- v. 1370. *μολῶν* Seld. (P.)

1) Edit. Basil. I. et Steph.

2) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

- v. 1370. ἀμείνων Vat. 916. κακαβάτης Vat. 1471. καται-
βάτης Pal. 158. (S.)
- v. 1371. σκηπτῶν Pal. 142. σταθμά Cas. membr. (S.)
- v. 1372. Al. κῆν. — στροφουμένη Seld. (P.)
— νεκροῦμαι pro θανοῦμαι Pal. 158. κἀνεκροῖς Cas.
membr. στροφωμένη Vat. 1471. et Pal. 139. στρο-
φουμένη Pal. 158. (S.)
- v. 1373. θρηγεῖν Bar. (P.)
— ταῦτα Pal. 158. θρηγεῖν reposui pro θροεῖν ex
Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart.
et Barb. (S.)
- v. 1375. ἔλλοπος Barb. (S.)
- v. 1376. μολῶν Seld. (P.)
- v. 1377. γένει i. e. populo pro στρατῷ Pal. 142. (S.)
- v. 1378. Al. δρυκόπου. — γένους Bar. (P.)
— δρυκόπου alii.¹ γένος pro γόνος Vat. 117. et Alex.
pro γόνος, γένου Vat. 1471. et γένους Pal. 139. (S.)
- v. 1379. Βραγγησίαν Bar. (P.)
— τευχοπλάστην Vat. 916. et 1306. τευχοπλάστην Pal.
142. Βραγγησίαν Alex. Cas. chart. Βραγησίαν
Vat. 1306. (S.)
- v. 1381. κεχηρημένῳ Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1382. σφραγίδα, si excipias Vat. 972. Barb. et Cas.
membr., omnes Codd. legunt. δακτύλῳ Pal. 139.
ἐφαρμώσαι Pal. 139. (S.)
- v. 1383. νάσσεται al. (P.)
— Φθείρων Cas. chart. ὀρείαν alii. νάσσεται Vat.
117. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Alex.
Cas. chart. alii que.² νάσσεται vero Vat. 972. pro
στήσεται. (S.)
- v. 1384. κᾶρα al. παραδηώσας Seld. alii que. (P.)
— Κᾶρα Vat. 1306. alii que. παραδηώσας plerumque
exemplar. (S.)
- v. 1385. κασσωρῖς al. — ἐπίσειον Seld. alii que. (P.)
— ὅτ' ἂν Vat. 117. κασσωρῖς reposui pro κασωρῖς ex
omnibus Vat. Pal. 158. Alex. aliisque. ἐπεΐσειον

1) Edit. Basil. I. in textu; in Schol. recte δρυκόπου.

2) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

- omnes omnes Codd. si excipias Casanat. quos et Seld. sequi volumus. (S.)
- v. 1386. *κατάση* Vat. 972. (S.)
- v. 1387. *πρὸς τὰ κηλωσὰ* Seld. *κηλωσὰ* al. (P.)
κηλωσὰ alii¹, ipseque in scholiis Tzetzes: *καρβά-*
ναν Alex., uterque Cas. et Barb. *βαρβάρον* Vat.
 916. 972. et Pal. 139. (S.)
- v. 1388. Ob aliquot foliorum iacturam triginta versus ab hoc-
 ce inclusive ad 1418. exclusive desunt in Vat.
 117. (S.)
- v. 1389. *Κυτιναῖ* Bar. (P.)
 — *Κυτιναῖ* Barb. (S.)
- v. 1390. *Θρίγγον* Mss. uterque, et alii, *Θίβρος* al. (P.)
 — *Θρίγγον* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart.
 uterque Potter. aliique.² *Θρίγγον* Vat. 1306. *Θί-*
γγον Vat. 1307. Pal. 158. et Cas. membr. *Θίβρος*
 alii.³ (S.)
- v. 1391. *Χερσόνητον* Vat. 916. *πάλαι* idem pro *πάλαι*. *λε-*
κτηρίαν Cas. membr. (S.)
- v. 1393. *λαμπυρίδος* Etymologicographus. (P.)
 — *κασσάρας*, ut Potterus, Vat. 1307. *λαμπυρίδος* idem
 Vat. et Etymol. in *βασσάρα*. (S.)
- v. 1394. *καθημέραν* una voce Pal. 139. (S.)
- v. 1395. *βουπειναν* paroxyt. alii habent. (P.)
 — *βουπειναν* alii.⁴ *ἀλκμαίου* pro *ἀκμαίων* Vat. 916. (S.)
- v. 1397. *ἀδελφῶν* Bar. eandemque lectionem habet Seld. sed
 hic eadem, ut videtur, manus superposuit ἧς. (P.)
 — *Φριξ* Vat. 916. et 1306. *ἀδελφόν* Vat. 1307. 1471.
 Pal. 139. Alex. et Cas. membr. *ἀδελφῶν* Barb. (S.)
- v. 1399. *νεκροτάτου* Vat. 916. 972. et Pal. 139. (S.)
- v. 1400. *ῥητρούοντες* Cas. membr. Caetero hunc locum sic
 profert Pal. 139.:

φθιταῖσι ῥητρούοντες ἐξ ἄκρων λοβῶν,
φθέρους, etc. (S.)

1) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment.

2) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K.

3) Steph. Byz. p. 309. ed. Pin.

4) Vitium Edit. Basil. II. repetitum in Par. II. Steph. Commel. et Meurs. utrq. In Ald. Basil. I. Par. I. est *βούπειναν*.

- v. 1400. Versum hunc sic interpretatur Meursius: φθέρσας κύ-
φειν ἀκαλλυνεῖ παρωτίδας. Commentarium eius
videtis. (P.)
- κύφειν Alex. κύφειν Pal. 139. καλλυνεῖ Vat. 916.
Versum hunc sic praefert Meursius: φθέρσας κύ-
φειν, ἀκαλλυνεῖ παρωτίδας, videtis eius Com-
mentar. (S.)
- v. 1403. αἰμοπαύησι Bar. αἰμοπαύηται al. αἰμοπαύοισι φέ-
βοις Seld. (P.)
- δαυαῖς Vat. 916. δαυαῖς Vat. 1471. Pal. 139.
Alex. Barb. et Cas. chart. τισυῖων Pal. 158.
αἰμοπαύησι Vat. 1471. Pal. 139, Alex. Barb. et
Cas. chart. αἰμοπαύησι Vat. 1307. (S.)
- v. 1405. Θραμμεσία Bar. (P.)
- v. 1406. Τιτώνος Bar. — Σιδώνων Seld. alique; in Seld.
autem eadem, ut videtur, manus superscripsit α.
Σιδώνος Bar. (P.)
- Τιτώνος Pal. 158. Cas. chart. Barb. Σιδώνων pro
Σιδώνων tuentur Vat. 916. 972. et Barb. Σιδώνος
Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. Σιδών Vat. 1306. (S.)
- v. 1407. Παλλυνία Bar. (P.)
- v. 1408. Versus tredecim ab hocce inclusive ad 1421. ex-
clusive absunt cum folio a Vat. 1306. (S.)
- v. 1409. Al. ἀμείψεται. (P.)
- ἀπαρξεται pro ἀμείψεται Vat. 916. 1307. Pal. 40.
158. alique. κατάρξεται Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1410. Καρδάος Seld. alique. (P.)
- Καρδάος Vat. 915. Pal. 40. 142. Seld. alique. Κα-
δάων Pal. 158. Καρδάος Cas. membr. (S.)
- v. 1411. διατωμένον Cas. membr. (S.)
- v. 1412. Al. μὴν. (P.)
- μὴν pro μάν Pal. 142. alique.¹ οὐκ ἂν ὑπέλξη Pal.
139. et Alex. ὑπέλξη legunt etiam Vat. 972. 1471.
Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 1413. ἕα pro ἕνα Pal. 139. (S.)
- v. 1416. Al. ῥήσσον τι. — πηδεῖς Bar. (P.)
- ῥήσσον τι alii² pro ῥήσσοντι. πηδεῖς Vat. 1471.

1) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

2) Sola Edit. Basil. I. operarum negligentia.

- Alex. Cas. chart. Barb. et δ *Βλαφείας* Pal.
156. (S.)
- v. 1417. *οὐκ* Pal. 139. et Cas. membr. *οὐκ ἡθαλωμένη*
Vat. 916. et Pal. 158. (S.)
- v. 1418. *καλέροισι* Pal. 158. (S.)
- v. 1420. *ψαίνοντα* Miss. uterque, et alii. (P.)
— *ψαίνοντα* Vat. 972. 1471. Pal. 139. 142. 158. Barb.
uterque Cas. ambo Potter. aliiq. ¹ *ψαίνοντα*
Vat. 916. *Πλούτιος* Vat. 1471. (S.)
- v. 1421. *βροθήσεται* Pal. 158. et Cas. membr. (S.)
- v. 1423. *ἀγρίας* Mss. uterque et alii. (P.)
— *ἀγρίας* Vat. 916. 972. et Pal. 49. *ἀγρίας* Vat. 1471.
et Pal. 139. *ἀπειδαλός* Pal. 142. *ἀγρίας* τ' ὄρει
Dallg Barb. Caetero hanc versum postposite cum
inseq. legit Vat. 1306. (S.)
- v. 1424. Hanc versum non agnoscit Pal. 156. *ἀνέρων* pro
ἀναύρων Vat. 916. (S.)
- v. 1425. *χάνον* Pal. 158. *αἰδωνόμενων* Vat. 1307. (S.)
- v. 1426. Al. *δὲ ὧν*. (P.)
— *πέφειλα* Vat. 1471. et Pal. 139. *δὲ ὧν* pro *δ' ὧν*
Barb. aliiq. ² (S.)
- v. 1428. Vox haec nusquam alibi extat; si quis igitur velit
πέτρον reponi, non magnopere repugnabo, in-
quit Canterus, quem sequitur Meursius, quorum
Annotationes consulendae. Mihi autem inter vo-
ces extraneas, et forte Aegyptias, numeranda
videtur, qualis est *ἐρως* supra v. 579. (P.)
— *πέτρον* pro *πέφειλα* mallet Canterus, ex eoque Meur-
sius, quod ea vox nusquam extet, quae inter ex-
traneas, et forte (immo proorsus, mea sententia)
Aegyptias, numeranda videtur Pottero. *πέφειλα* Vat.
916. (S.)
- v. 1429. *κοκρῶν* pro *λοκρῶν* Vat. 1307. (S.)
- v. 1430. *κάγχων* alii. (S.)
- v. 1431. Al. *αὐτίς*. al. *αὐ τίς*. ³ (P.)

1) Edit. Basil. I. in textu, et Par. II. in margine; *ψαίνοντα* Edit. Ald. et Par. I.

2) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

3) In Edit. Basil. I. operae vitiose dederunt *αὐ τίς*, quod Canterus

- v. 1431. αὐτίς Vat. 1307. Pal. 40. et Cas. membr. παλιμ-
πρώτοιο Pal. 142. (S.)
- v. 1432. φηγόμενον Vat. 1471. (S.)
- v. 1433. πόρην Bar. (P.)
- πόρην Vat. 1471. et Cas. chart. κρηφαίαν Vat.
1471. Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 1434. δειματομένην Bar. (P.)
- δειματομένην Vat. 1471. Cas. chart. (S.)
- v. 1436. γαίης Pal. 158. (S.)
- v. 1437. ἀμφιδηριόμενων Vat. 1471. (S.)
- v. 1438. βουτρόφοις Seld. (P.)
- v. 1439. εὐνάσει Vat. 1471. et Pal. 158. (S.)
- v. 1441. Χαράδραϊος al. Χαλαστραϊος al. Καναστραϊος Bar.
Χαναστραϊος al. quarum lectionum nulla prorsus
repudiari debet. Vide Commentarios. — γεγώς
Seld. (P.)
- Καναστραϊος Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 139.
uterque Cas. Alex. Barb. Baroc. alique. Χαλα-
δραϊος Vat. 117. Pal. 142. 158. alique.¹ Χαρά-
δραϊος alii. Χαναστραϊος alii.² Καναστρέως Vat.
1307. Receptam praeter alios tuetur etiam Ste-
phanus in Χάλαστρα. λεών Pal. 158. (S.)
- v. 1442. πρινή Bar. (P.)
- δ' pro θ' Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1443. ΑΙ. Ἀκταίων. — δρόμους Seld. (P.)
- Ἀκταίων pro Ἀργείων alii, Tzetza referente. (S.)
- v. 1444. Χαλάδρης Seld. Γαλάδρης Bar. alique. (P.)
- σᾶλαι Pal. 158. pro σῆναι. Γαλάδρης Vat. 117.
1306. 1307. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart.
Barb. Stephanus in Γαλάδραι, alique.³ Χαρά-
δρης Vat. 915. Pal. 40. 142. alique. Receptam le-
ctionem tuantur Pal. 158. Cas. membr. et Seld. (S.)
- v. 1446. ἐμοὶ pro ἐμὸς Pal. 142. (S.)

in marg. Edit. Basil. II. indicant per αὐτίς. Inde haec duplex varie-
tas Potteri.

1) Tzetzes in Comment. et Editt. Pott. utrq.

2) Sic vitiose olim legebatur apud Tzetzam, ubi nunc recte editum
est Καναστραϊος.

3) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K. et Steph. Byz. p. 195. ed. Pia.

- v. 1447. *παλαιστος* Seld. (P.)
 — *παλαιστος* Pal. 139. (S.)
- v. 1448. *εις διαλλαγας* reponendum putavit Scaliger, quem sequitur Guil. Canterus. — *μολων* Bar. (P.)
 — *εις* pro *κεις* Pal. 158. Scaliger, ex eoque Canter. *μολων* alii. (S.)
- v. 1449. *πρέσβυστος* Vat. 1306. et Pal. 139. (P.)
- v. 1450. *σκύλων τ' ἀπαρχας* Seld. (P.)
 — *σκύλων τ' ἀπαρχας* Vat. 916. 1306. 1307. 1471. Barb. Cas. chart. Seld. aliique. *δορικτήτους* Vat. 117. et Pal. 158. (S.)
- v. 1451. *δασπλήτιδας* Seld. sed isti primae $\bar{\alpha}$ eadem manus superposuit $\bar{\upsilon}$. (P.)
- v. 1452. η pro *εις* utrobique Vat. 1307. *δασπλήτιδας* reposui pro *δυσπλήτιδας* ex Tzetzae expositione, Pal. 139. adstipulante. *δυσπλήτιδας* Pal. 158. (S.)
- v. 1454. *πίστιν γὰρ ὑμῶν* Bar. *πίστιν γὰρ ἡμῶν* al. *πίστιν γὰρ Λεψιδεὺς* Seld. (P.)
 — *ἡμῶν* rescripsi pro *λόγων* ex Vat. 117. 916. 1306. 1307. Pal. 40. 142. 158. utroque Cas. aliisque.¹ *ὑμῶν* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. (S.)
- v. 1455. *ψευδηγόροις* lego cum Bar. et Cantero aliisque nonnullis, plures vero habent *ψευδηρίοις*. (P.)
 — *ψευδηγόροις* pro *ψευδηρίοις* tuentur Vat. 916. 972. 1306. Barb. Cas. chart. aliique.² *ψευδηγέροις* Vat. 1471. (S.)
- v. 1456. *θεσφάων* Cas. membr. (S.)
- v. 1457. *ἐχάλαινε* Bar. aliique.³ *ἐχάλανε* Seld. (P.)
 — *ἐχάλαινε* pro *ἐχάλαινεν* ex Vat. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. Barb. Cas. chart. Baroc. aliisque. *ἐχάλανε* Cas. membr. (S.)
- v. 1459. Versum hunc non agnoscit Bar. — *Al. ἔστιν*. (P.)
 — *ἔστι* pro *ἔσται* legitur Vat. 117. 916. 1306. Pal. 40. 158. aliique. Hunc versum non agnoscunt Vat. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 1460. *νυμφόληπτον* Bar. (P.)

1) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

2) Codex Canteri (Par. D.) et Edit. Pott. utrq.

3) Cod. Canteri.

- v. 1460. *νυμφόληπτον* pro *φουβόληπτον* Vat. 1471. Barb. (S.)
- v. 1461. *τόσσ'* Bar. aliiue. *τὸ σ'* al. (P.)
 — *τόσσ' ἡγόρευσε* rescripsi pro: *τόσ' ἡγόρευε* ex Vat. 916. 972. 1306. et 1471. *τόσσ'* legunt etiam Vat. 117. 1307. Pal. 40. 139. Alex. Baroc. aliiue.¹ *τὸ σ'* alii², pro *τόσ'*. Vat. 916. sic corrupte hunc locum profert:
Τόσσ' ἡγόρευσε; καὶ παλίσυτος· ἐν δὲ καρδίῃ
Σειρήνος etc. (S.)
- v. 1462. *καρδίῃ* al. *κραδίῃ* Seld. (P.)
 — *εἰρκτῆς* pro *εἰρκτῆς* aut *εἰρκτῆς* ex Vat. 972. et 1471. *καρδίῃ* Vat. 1307. Pal. 40. 139. uterque Cas. Alex. aliiue.³ *κραδίῃ* Vat. 117. 1306. 1471. *κραδίᾳ* Vat. 972. (S.)
- v. 1463. *ἐστέναξ* Mss. uterque, et alii; eandemque lectionem in Scholiis habet Seld. *ἐστάλαξ* al. (P.)
 — *ἐστέναξ* Vat. 117. 972. Alex. Cas. chart. uterque Potter. aliiue.⁴ *ἐστάλαξ* Pal. 139. aliiue.⁵ *λοι-σθεον* Pal. 158. *μέρος* pro *μέλος* Alex. (S.)
- v. 1464. *Μελαγγραίρας* Bar. *Μελαγγραίνας* legendum iudicavit Meursius. — *κώπις* Bar. (P.)
 — *Μιμαλλών* Vat. 117. Cas. membr. et Eustath. in Dionys. 445. *Μελαγγραίρας* Cas. chart. Barb. aliiue. *Μελακραίας* Vat. 916. *Μελακραίρας* Vat. 1306. *Μελαγκάρας* Pal. 139. *Μελαγγραίνας* Meurs. *Μελαγγαίρας* Vat. 1471. *Μελαγγραίροις* Cas. membr. *κώπις* Barb. *κόπη* Vat. 916. *κάπις* Vat. 1471. (S.)
- v. 1465. *Νησσοῦς* Seld. quam lectionem Mss. uterque in Scholiis habent. — *Φίκειον* Seld. aliiue. (P.)
 — *Σφίκειον* pro *Φίκειον* tuentur Vat. 972. 1306. 1471. Barb. Cas. chart. Baroc. aliiue. *Φίκιον* Vat. 117. *φίλιον* Cas. membr. *Σφήκειον* Pal. 139. et Alex. (S.)

1) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.

2) In Basil. I. operae vitiose dederunt: *τός σ'*.

3) Sola Edit. Basil. I.

4) Sola Edit. Basil. I.

5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

- v. 1466. κατύλλουσα Bar. (P.)
 — κατύλλουσα Vat. 1471. Alex. (S.)
 v. 1467. ἀγγέλων Vat. 117. Pal. 139. 158. Alex. Cas. membr.
 et Barb. ἀγγελῶν Vat. 916. (S.)
 v. 1469. Λαῖτον Pal. 139. (S.)
 v. 1471. ΑΙ. ὀτρύνας. al. ὄτρυνας. (P.)
 — ὀτρύνας Alex. uterque Cas. et Barb. ὄτρυνας alii. (S.)
 v. 1472. εἰς Bar. (P.)
 — εἰς pro ἐς Alex. Barb. (S.)
 v. 1473. ὅς πεσῶν¹ pro ὅσπερ σῶν Vat. 916. (S.)
 v. 1474. ΑΙ. παλαιᾶν. (P.)
 — παλαιᾶν alii.² (S.)

---

1) Sine dubio notare voluit ὅς περσῶν, quo vitio magnus Codd.⁹ numerus inquinatus est. Sic Par. DEGKL. Vind. II. IV. Vit. II. III. ὁ περσῶν Par. A. In Cod. Vit. I. librarius diastolen interposuit ὅσπερ, σῶν.

2) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

LYCOPHRONIS
C A S S A N D R A

IAMBICO CARMINE TRANSLATA

PER

IOSEPHUM SCALIGERUM

IULII F.

Quaecunque poscis, ultima ex origine
 Plane expedibo: sed tamen prolixius
 Parcas loquenti: non enim virgo, ut prius,
 Secura solvit multiplex os carminum,
 Sed et tumultum marmoris multi ciens, 5
 Superstitiosa¹ fauce bacehata est sonum,
 Tenebricosae verba Sphingis aemulans:
 Quorum memor mens quae mihi nunc suggerit,
 Adverte, Rex, putansque mente singula,
 Percurre dictionum² inobservabiles 10
 Scrutans camenas, quia expedita semita
 Ad planam ineptos ducit errores viam.
 Ego at solutis carcerum repagulis,
 Verborum obibo flexuosos tramites,
 Primumque pulsans oppidum, ut cursor celer. 15
 Matuta Fagutalis arcis culmina
 Citis supervolabat alis Pegasi,
 Cascum³ maritum proxime Cernem insulam
 Toro relinquens, bigenerem fratrem tuum:
 Tranquillaque ocris⁴ concavi ancoralia 20
 Nautae luebant, atque tonsilla⁵ tenus:

Hoc artificiosissimum opus primum prodiit Basileae, an. 1566.
 in editione *Canteri*. Inde ad verbum repetitum est in edit. Paris. II.
 an. 1584. Postea novis curis ab ipso auctore recensitum edidit Meursius,
 Lugd. Bat. an. 1597. et 1599. Hanc secundam recensionem editioni
 suae subiecit *Potterus*, Oxon. an. 1697. et 1702., in eo tamen
 lapsus, quod has mutationes, quae ipsius Scaligeri sunt, Meursio
 tribueret. Potteri errorem propagavit Muellerus. Nos primae recen-
 sionis lectiones diligenter indicabimus.

v. 21. tonsillae.

1) fatidica.

2) oraculorum, *Pacuv.*

3) senem, *Varr.*

4) petra.

5) fune, *Plaut.*

Puellucidam et vermigradae Salaciam ¹
 Scapis ruebant e columbariis ² suis
 Ciconivestes pupulae Phalacriae,
 Ultra Calydnas obstinentes ³ palmulas, 25
 Aplustreque passim, et explicata suppara,
 Phrenetici Septemtrionis flatibus:
 At ora solvens entheis bacchatibus,
 Ates ab altis pervagae bovis iugis
 Cassandra dictis infit orsa talibus. 30
 Heu! heu! cremata lacrymosa patria,
 Primum quidem feralibus Trinocitii
 Stelis ⁴ gigantis, ore quem quondam suo
 Consi volebat campam manduces ⁵ canis,
 Qui vivus ustus excavator viscerum 35
 Intra lebetis ignis expertes focos
 Formo ⁶ capronas verticis fudit solo,
 Prolis peremtor, patriae pestis meae:
 Matri secundae qui volanti cuspide
 Detersit uber, inque Circi pulvere 40
 Quinquertionis membra patris sustulit
 Saturnium ad cacumen, ubi terra satâ
 Formido equorum cespes Ischeni tumet:
 Salsas Triquetri ⁷ qui latebras aequoris
 Torve obsidentem semifeminam canem 45
 Stinxit ⁸, rapinis imminentem piscium,

v. 25. ventilantes.

v. 26. puppemque, passimque explicata oraria. Ad hanc ultimam vocem in margine notatum est: *vela*, Suidas. [v. *φώσσω*]

v. 28. At ipsa lymphata ora solvens caelitus.

v. 30. Cassandra tali voce primitus fremit.

v. 34. campo.

1) mare, *Pacuv.*

2) foraminibus, quibus inseruntur remi.

3) ostendentes, *Fest.*

4) navibus, *Fest.*

5) *Festus.*

6) calido, *Fest.*

7) Siculi.

8) *pro* exstinxit, *antique.*

Gumiam¹ boum leaenam, adustis quam pater
 Membris lucernis corporavit igneis,
 Mortam² haud paventem, sedis inferae deam:
 Quem caute inermi fraude quondam mortuus 50
 Exstinxit, olim iam Quietali agnitum.

Heu! tene rursus, ten' crematam contuor
 Vetusti ab armis Aeaci, atque Tantali
 Rogo sepultis intra Letrinam ossibus
 Pulli igne subverbusti³ ad impiam dapem, 55
 Telis bubulci Teutari volucris?
 Rivalis uxor cuncta in oras luminis,
 Legans parectatum⁴ minantem patriae,
 Producet, efferata patriis probris,
 Dirisque nuptiis peregrini tori: at 60
 Salubrium cata unguinum incurabile
 Vulnus mariti conspicata pristini,
 Giganticidis interemti spiculis
 Ab hoste, obibit morte communi diem,
 Falis ab altis ad cadaver saucium 65
 Corpus ruina cernuum in praeceps ruens:
 Et tunc recentis icta amore mortui,
 Iam palpitanti spiritum efflabit viro.
 Duplex tūum triplexque bellum conqueror,
 Ad arma rursus et rapinas aedium, 70
 Tuique te ignem contueri incendii.
 Heu patria! et vos busta nati Atlantidis
 Audacter urinantis olim, cum cute
 Suta revinctus corpus, utre scorteo,
 Et solus, ut aper quadrupes Hercynius, 75
 Rhithymniates navit ut larus fretum;

v. 64. Ab hoste, saltabit ruinam comparem.

1) voratricem.

2) Parcam.

3) veribus usti, *Plaut.*

4) ephebum.

Zerinthi hiatum virginis Canariae
 Linquens, Deumque tecta Lucumonum Saum:
 Cum corruebat omnem humum Diespitris.
 Rapax aqualis nimbus, et putres solo 80
 Falae fatiscentes lababant, at genus
 Hominum natabat ultimo periculo.
 At fagum, et alnum fructum, et uvam musteam
 Orcaeque tum Delphines, atque masculum
 Phocae esitabant in toris mortalium. 85
 Adest, adest fax involuta incendio
 Praedam in columbae morte mulctandae canis,
 Vultur palustris quam edidit satu suo
 Testae rotundae convolutam fornice. 90
 At hospitalis infera unda remigem
 Te muricidam¹, nec bucerdam in patriis
 Caulis prementem scrupis adhuc manet,
 Ut ante pulcritudinis trium arbitrum:
 Sed pro mapalibus tu Aselli mattias,
 Et Lan adibis: pro boum praesepibus, 95
 Ovilibusque, proque rustico pedo
 Vehet faselus te, et Phereclii pedes
 Festrās gemellas inque Gythii iuga,
 Ubi ad scabrosa saxa pandatos luens
 Pinus tenaces lubrici dentes freti, 100
 Classem expeditibus noviratem a iactatibus,
 Et tu virosae praedo iunicis lupus
 Orbae duarum iam columbarum pari,
 Cassis peregrinae in secundam indaginem
 Ultro incidentis aucupis pennae dolo, 105

v. 85. Phocae insilabant in toros mortalium.

v. 95. Et Lan obibis.

v. 101. Classem univalem liberabis motibus.

1) ignavum, *Plant.*

Dapem ambidentum nuper in crepidine
 Bacchis cremantis, atque divae Albunee,
 Currus super Scandeam, et arces Aegili,
 Venator acer praeda opima ganniens:
 Explesque amores in Draconis insula 110
 Actae, biformis editi terra imperi,
 Vanam secundo non videbis Murtiam¹,
 Ulnarum inanem sarcinam, eque somniis
 Vacua torum nocturnus explorans manu.
 Nam te Phlegraeae iam maritus coniugis 115
 Tristis Torones, abdicator risuum
 Et lacrumarum, namque nescit, et caret
 Utroque, qui olim littoralem ex Thracia
 Fecundi opimatam Melonis² fluctibus
 Humum penetrans, non trabe stalaria, 120
 Inhospitale sed iter, ut cubilia
 Terrae in profundos talpa pertundens specus,
 Quaerens recessus in cavernis aequorum,
 Cavensque natos perduelles hospitum,
 Et audiendas supplicans patri preces, 125
 Redux ut iret patriam, unde pervagus
 Matrem gigantum adiverat Palleniam:
 Tete ille Guneus, quaestor urnae vindicis,
 Sagacis arbiterque Solis filiae
 His nuptiis privabit incilians probris, 130
 Pellens ab omni iure prosedae³ lupae.
 Qui nec Lyci sepulcra, nec Chimaerei
 Oraculorum voce venerantes timens,
 Nec illecebras Anthei, nec hospitum
 Dapum sodalem, filium Consi, salem, 135

v. 109. Venator atrox. °°

1) Venerem.

2) Nili, Fest.

3) meretricis, Plaut.

Deum tulisti transilire sagmina,
 Mensamque calcans, ius supinans, et bonum,
 Fetae modum secutus ursae incicorem.
 Ergo stupentes frustra tundes nervias,
 Egentia et ieiuina fundens carmina: 140
 Sed flens adibis patriam incensam prius,
 Exsanguis spectrum baiulans ulnis tuis
 Iam quinque nuptae Thyados Pleuroniae.
 Satae cataces¹ namque Carmentae mari
 Iam panuclis nevere trinis, coniuges 145
 Thalassiones quinque celebrare illius:
 Duos quidem videre praedones lupos,
 Cate intuentes praepetes immussulos:
 Plyni et Libyssae, Caricique gurgitis
 E stirpe cretum semicreta barbarum, 150
 Et vere Epeum, nec quidem Argivum satu,
 Cuiusque avum quondam in molaribus suis
 Hercynna Educa, quae gerit secespitam²,
 Fartim minutal frendicans, tumulo indidit,
 Humeri vorax epulata cartilaginem: 155
 Quem dudum adultum virbium, et cupidines
 Graves caventem navium promi dei
 Misit Terentus in Letrinae iugera
 Ocrin³ paratum praeterire Molpidis
 Lustrale caesi corpus Imbrico Iovi, 160
 Soceri in ruinam, qui trucidavit procos
 Iussis nefandis, quae Camilli filius
 Paravit: ille, poculo exhausto ultimo,
 Cognomini sepultus est Salacia,
 Suasam⁴ suis labem insipans natalibus, 165
 Surae petillae⁵ Psyllan aurigans equam,

1) claudae, Fest.

2) gladium, Fest.

3) petram.

4) inelutibilem.

5) albae, Fest.

Picatae ¹ et Harpinnam parem ungula Strigi.
 Tandem illa quartum fratrem adhuc tuebitur
 Circanei acceptoris ²: ille e fratribus
 Pugnae secundum acerrimae palmarium 170
 Tulisse tunc canetur, atque in stragulis
 Quintum anxiis insomniis exercitum
 Iactabit atro imaginis ludibrio,
 Sponsum futurum Angitiae ³ Cytaicae
 Ardentis hospitem; quem ab Oenona exulans, 175
 Vertens in hominum membra formicas breves,
 • Pelasgicum Typhona produxit pater,
 Septem e puellis torridis forma lice ⁴
 Superstitem unum vindicatum ex ignibus.
 Reciprocam ille sed remanabit viam, 180
 Vespas suis e pumicetis exciens,
 Quasi puer vapore suffiens domum:
 Et caeteri Burri Duellinominis
 Flabris iuvenecam atabulis ⁵ caedent popae,
 Matrem draconis incientem ⁶ Scyrii: 185
 Quam saepe coniux Salmydesium salum
 Intra requirens, immolatricem hospitum,
 Spumifragam insulam obsidebit Candidam,
 Celti liquentes ad paludes gurgitis,
 Amore sponsae, cerva quam volueripes 190
 Iugulum propinans eximet secespitaе.
 Spaciosus intra littus appellabitur
 Solus mariti cursus in crepidine
 Sortem gementis, atque classem coelibem,
 Et non videndo membra mutatam modo 195
 Cascam ⁷ cruentum vas prope et libamina,
 Orcique flammam exuberantem funditus

1) aduncaе, *Fest.*
cinere. 5) ventosis.

2) accipitris.
6) gravidam.

3) Medae.
7) anum, *Varr.*

4) calido

Cortinam ahenam, quam atra flabit, mortua
 Cadavera elixans coquinatu improbo.
 Et ille obibit eiulans campum Scythen, 200
 Procans amoris quinque circites¹ torum:
 Illi ante acerras auguria Saturnii
 Deglutientis cum parente filios
 Secunda iurantes fidusta sagmina,
 Tonsarum amicient remiges stropis² manus, 205
 Bacchumque sospitem, et prioris vindicem
 Luctus canentes, cui in obscuris cavis
 Delphorum operta ad antra Lucrini dei
 Abstrusa liba Tauriformi offeret
 Classis tremendae millepraetor navium. 210
 Cui gratiam sacri novam redandruans³
 Nefrondinosus Esquilinus Lucius,
 Leoni ademto prandio, implicans rubis,
 Segetem vetabit eruisse funditus
 Vasto molari, mattiisque⁴ querqueris. 215
 Cerno sequacem iam napuram⁵ luctuum
 Mari trahentem, et conserentem patriae
 Minas feroces, et malorum incendia.
 Atque utinam in Issa te Camillus insula
 Non procreasset hostium nostrum ducem, 220
 Quartum satum ex Atlante destina covi⁶,
 Tuis parantem damna cognatis Prylin,
 Sagax aruspex, vere ad omnia optima:
 Paterque iussis Aesaci fanatici

v. 208. Delphorum Apertae. cum nota in margine: Apollinis epitheton.

v. 210. Camillus Issa nec utinam in circumflua.

v. 220. Te procreasset hostium nostrum ducem.

1) annos. 2) funibus. 3) referens, Fest.

4) malis asperis, Fest. 5) funem, Fest. 6) columna coeli,

Varr.

Non improbasset signa noctis areula ¹, 225
 Celasset uno sed duos pro patria
 Fato, perurens membra Lemnio rogo.
 Non tot malorum nunc procella surget.
 Portamnus en! cernet nefrendum ² carnifex
 Fervere mergis spartisirpeis anum, 230
 Glauci Terenti coniugem Titaniam.
 Iam duo necantur cum parente pignera,
 Humeros molari coclaca fracto ducis;
 Quae sabulonis apparata fugerant
 Vanis loquelis alvei discrimina, 235
 Cui cuncta credens ille tortor liberum,
 Mergorum alumnus, pisculentae compedis
 Praeda, ostreis valgisque naritis comes,
 Fetus gemellos clusit uno ploxeno. ³
 Cumque his miser non matris advertens Deae 240
 Praecepta Mnamon, sed veterno oblivius,
 Suppus ⁴ recumbet, pectus ense saucius,
 Nunc, nunc gemit Myrina, nunc praesentiunt
 Hinnitum equorum littorales margines,
 Ubi Pelasgum lubricae saltum pedae ⁵ 245
 Librans crepidine ultima fremens lupo,
 Fontis creabit e saburra gurgitem,
 Olim recludens ociosa flumina.
 Iam culta vastat arva Mars Salisubsulus,
 Reciproco cruenta signa murice 250
 Edens: palam omnis vasta nunc tellus iacet,

v. 232. Cum patre bina dissipantur pignera.

v. 233. Ducis molari lancia coclaca.

v. 240. ediscens Deae.

v. 251. tellus nunc iacet.

1) infausta, *Fest.*

2) puerorum, *Fest.*

3) capsae, *Catull.*

4) supinus, *Lucil.*

5) vestigii, *Fest.*

Horretque crebris ut seges novellum
 Sicilicibus ¹ corüsca: luctuum mihi
 Pinnis imago aures ab altis personat,
 Covi serescens omne pervolgans fretum ², 255
 A feminarum voce, scissis vestibus,
 Luctus sequaces mutuo capientium.
 Sed illud, illud te, o cor infelix, malum,
 Illud lacesset omnibus crudelius,
 Ubi fremiscens celibari ³ caesius 260
 Versam rapax sanqualis inscribens huncum,
 Urvoque lirans orbitam anfractu viae,
 Bubulcus imporcitor ampli ingeri
 Horrendum acutus ore clangorem ciens,
 Fratrum tuorum filium carissimum 265
 Ptoi parentis ex humo susum auferens,
 Artus cruentans ungue et immani gena,
 Tifata ⁴ patria tabo, et arva polluet,
 Et libripens trionis occisi stipem
 Ferens aginae ⁵ examinatum lancibus, 270
 Et rursus aequipondium redhostiens
 Rodi ⁶ micantis in statera auraria,
 Bacchi iacebit funeratus amphora,
 Fletusque Nymphis inquilinis Bephyri,
 Superque Pimpleam petrae Libethniae, 275
 Cadaverum propola, qui fatum tremens,
 Effeminatam corpori pallam induet,
 Insilia tractans, staminumque insubulos:

v. 263. In prioribus Edit. hic versus nondum transpositus est, et post v. 267. sequitur.

v. 278. Incillia.

1) hastarum spiculis, *Enn.* 2) solum. 3) hasta, *Fest.*

4) illiceta, *Fest.* 5) in qua se vertit trutina, *Fest.*

6) massae.

Tanget supremum vinciam & hostilem pede,
 Te, Frater, unum vel pavens in somniis. 280
 Qualem heu! tuas, Fortuna, luctantem domus
 Patriae caducae subtrahens tibi cinem.
 Non absque lacrymis, atque lessa riserit
 Impens latro Doriensum exercitus,
 Vitulans ovanter morte confecti viri: 285
 Sed circa puppès ultimo aucto² spiritus
 Excursu, amaris ignibus cremabitur,
 Iovem Fugalem plurima incalans preces
 Amara fata contremato avertere.
 Nec agger, aut navale propugnaculum, 290
 Nec crebrisurus pluteus atque scansilis,
 Non iuverit lorica, non pinnarum opus,
 Sed fumo ut axe³ conglobatae apiculae,
 Vaporis aura, terrumque verberare,
 E puppe rostrisque atque rostrorum foris 295
 Crebri petauristae e sedilibus suis
 Saltu peregrinam cruentabunt humum.
 Procosque⁴ multos Graeciae palmarium
 Hasta ferentes, inclutos prosapia,
 Tuas feroces morte mactabunt manus 300
 Tabo cruentae, amore belli asperrimae.
 Sed ipsa luctum non minorem perferam,
 Tuo per omne moesta tempus funere.
 Nam dira mi illa dira luceat dies,
 Gravissimusque luctum, anni quo senes 305
 Circum⁵ rotantes Noctilucae viderint.
 Heu! heu! gemendus et mihi flos est tuus,
 O polle, dulcis heu! parentum sarcina,

v. 308. O puelle Par. II.

1) terram, Fest. 2) spacio. 3) confertim, Fest. 4) Pro-
 cures. 5) circulum.

Amore saevius qui draconem saucius
 Et illic igni, sauciusque compede
 310 Grata coecans: tempus ingratis breve,
 A saucio non ipse saucius tamen,
 Truncatus aram tu orientabis: patris.
 Heu me misellam, et par benignum virginum,
 Tuumque bruta conqueror: fatam tavis!
 315 Quarum sororem terra nutrix alteram
 Hiulca devorabit infero specu:
 Adulta proxime nituentem incommoda,
 Qua late avitus lucus, et bustum Iupae
 Iacet sepulchrae adulterae cum filio,
 320 Priusquam opem mulgeret infans lacteum,
 Et obstetricis rore corpus tingeret.
 Sed cruda te ad sponsalia et connubii
 Sacra admovebit durus Iphidis leo,
 Atrae parentis aemulatus februa.
 325 Namque in capaeis ventre mactans naviae
 Bovem infulatam draco supencus¹ impius,
 Iugulae tripatris caedebant obnasulo²,
 Priora confedusta dans hispis sacra:
 At mancupatam te in supino tictore
 330 Thracum lapitum funditorum iactibus
 Conviciosus percitorum iniuriis
 Abscondet imber saxeus manualium,
 Pulla hirriente membra mutata came.
 Ast ad bidental Anxuri domestici
 335 Ornabit albis antiis³ crepidinem

v. 314. Sed heu misella, par benignum virginum.

v. 319. Quam late.

v. 322. Assaeque mundo rore corpus ungeret. Ad vocem *assae* in margine adiectum: *obstetricis*.

1) mactator.

2) cultro, Fest.

3) capillis, Fest.

Sororis olim lutea calantica
 Redemptus, ustam cum rediret patriam,
 Vetus tenebris nomen obruens suum:
 Ubi supex hirtipilus ignes indices. 340
 Terrae parentis indicator perfidus.
 Lucens, caballum gente praegnantem hostica
 Pertundet; altis ventris impages trahens:
 Et Sisyphæae volpis astutus cato
 Lucebit ardens triste lucubrum nepos 345
 Leucophryn atra nocte navigantibus,
 Infanticidae et insulas duas boas:

Ast ipsa abhorrens prænubas taedas ego
 In aedis atrae scrupis conclavibus
 Tecto carentis et lacunari domus 350
 Tenebricoso membra mergens carcere,
 Ptoumque Semonemque Vortumnum Deum
 Fugans amore captum ab innupto toro,
 Tamquam potis signata¹ perpetim fore
 Summae ad senectae tempus, innubae aemulo 355
 Ritu Minervae Carneae Feretriae:
 Ad volturis columba tunc raptim torum
 Exsanguis ales ungue picato trahar,
 Clangore multo Acredulam Budetiam
 Calans rapinae nuptialis vindicem: 360
 Ast illa signis aspero palatio
 Pupae coruscans coelitus minabitur,
 Lapsa ex falanto² patrii solo Iovis,
 Avo imperanti nobilis possessio.
 Unius ob noxam orba mille liberum 365
 Tumulos inanes conqueretur Graecia

v. 340. hirsipilus.

v. 341. parentis ille manceps perfidus.

1) virgo, antique.

2) coelo, *Ettrusce*, Fest.

Non in sepulcris, sed maris fundo sitos,
 Rogi supremum non tegentes pulverem
 Urnis latentem, ut iusta denīcalia:
 Sed triste nomen, atque cespitum notas. 370
 Parentum amicis irrigatas flētibus,
 Et liberorum lacrimis et coniugum.

Ophelta, tuque rupium custos Zarax,
 Petraeque, tu Trychata, tuque asper Nedon,
 Et saxa Dirphossi omnia et Diacrium 375
 Specus hiantes, atque Phorcynis iuga,
 Quot fluctuantum aenias cadaverum
 Cum dissipatis audietis puppibus?
 Quantum tumultum murmurum infraenabili
 Reciprocantem vorticum spumas salo? 380
 Quot deinde thunnos saucii compagibus
 Ad saxa fractis verticis, quos coelitus
 Noctu rubentes manubiae¹ obatitos² prement,
 Ubi flore iam vertiginosis Liberi
 Lucebit indicem tenebrarum facem 385
 Ultor, nocenti pervigil curae studens?

At hunc ut amburvantem aquis alcedinem
 Per saxa iniqua velitem fluctus feret
 Actum procellis inter aras³ duplices:
 Gyrisque siccans in petris alas mari 390
 Multo madentes, alterum mare hauriet
 Perpressus ictus a tridente fascina,
 Qua ultor illum vulnerans operarius,
 Cum orcis adiget habere communem fugam,
 Vano cucullum blattientem pipulo.⁴ 395

v. 374. tu Trychanta.

v. 393. 394. Qua dirus illum vulnerans ultor Latro,
 Orcis habere coget aequalem domum.

1) fulmina.

2) de coelō tactos, *Fest.*

3) saxa, *Virg.*

4) convicio.

At luridum cadaver expulsum foras
 Delphini aprica cōcoquet Canicula,
 Passumque in algis inque musco putridum
 Miserata condet una Nesaeae soror,
 Opitula abadir¹ maximi Cynaethi. 400
 Bustumque proximum coturnici aliti
 Tremens cavebit murmur Aegaei sali.
 Tunc ille Castniam et Melinaeam Deam
 Proscindet audax Vragi² in palatio,
 Quae laciēt illum rete inextricabili, 405
 Furore nec furore, verum Erinnyum
 Tendens amaram compedem fatitrahā.

Omnisque moestum Graecia eiulabitur,
 Quamcumque Araethus intus atque inhospitae
 Fauces coercent Dotii Libethriae: 410
 Quibus meae vel ad paludis inferae
 Ripam diu sunt lacrumandae nuptiae.
 Nam plurimarum ventre funerabitur
 Serratidentum fauce camparum abditum
 Examen ingens, hospitesque in hospite 415
 Terra subibunt busta cognatis procul.

Nam ripa quendam Strymonis Bisaltia
 Absinthiorum proxima atque Bistonum
 Vesticipis altorem optimum Edonos prope
 Teget prius Tymphresta quam cernat iuga, 420
 Suo parenti plurimum invisum omnium,
 Qui fecit illum caecifium, oculos forans,
 Cubile spurium quando inivit pellicis.

Tres Cercaphi spelunca casnares teget
 Olim sepulcro non ab Alenta procul: 425

v. 401. Bustumque coturnicis udae proximum.

1) Lapidis, *Prisc.*

2) Plutonis.

Molossi olorem praescium Incinui Cui,
 Scrofae inscientis nescientem delicos,
 Cum caprifici lite compellans cata
 Vatem aemulum, ipse falsus ex oraculo
 Somnum Teniris¹ praestitutum dormiet: 430
 Quartumque magni liberorum Diiovis
 Fratrem dolosi Aethonis in fictis notis:
 Et tertium ligone Thebarum falas
 Aheneo demolientis filium,
 Quem Strebulus olim Consus agili discidit 435
 Pilumnus, ora dissipans sudaculo²,
 Quando creatae Nocte germanos patris
 Ad unum amorem mutuae armarunt necis.
 Duo at scatentis ad fluenta Pyrami
 Deraeni ovantes vertagi icti mutua 440
 Depraeliabunt caede barritum ultimum
 Subtele in ipso virginis Pamphyliae.
 Altusque rumo sulcus in meditullio
 Stabit Megarsus cespitem nitentium,
 Ut ne in profundis inferum sedilibus 445
 Imbuta cernant busta caedibus sua.
 At quinque dehinc Cerastiam in Vespariam
 Et bitientes Satrachum, et Silvani humum,
 Iusta³ manebunt Murtiam Zerinthiam.
 Unus parentis exulans conviciis 450
 Cychrei cavernis Bocarique flumine,
 Meus sobrinus, ut peremtor patrii
 Pulli, nothum propagmen et labes domus,
 Rabiem vomentis bellicosam ovilibus,
 Ravi leonis quem pilis horrens cutis 455

v. 427. incientis.

v. 443. rumon.

1) Parcis.

2) flagello, *Fest.*3) pro iuxta, *antique.*

Runis : tegebat aculeis imperium,
 Obnoxiam unam possidentem semitam :
 Ad fata, quam vagina celabat Scythas,
 Cum durus adolens sacro Comyro lso
 Suo parenti fatus est : claras preceq;
 Immussuli ulnis subrumtam gestans suis. 460
 Nec ipse credat hec parens, quod Lemnium
 Fulmen duelli, nescius turpis fugae,
 Trio efferatus hespitum infensissim;
 Traiecit ille munere, urinans forum 465
 Saltum tepentis ensis ad promptam necem :
 Fratremque Trambeli ille patria exigit,
 Cognata patris quam parit nixu suo,
 Donata praeda divatori moenium;
 Quam pro frequenti civium comitio 470
 Ferale glauco prandium suasit cani
 Misisse linguax virginum trium pater
 Omnem mare totam inundantem toto,
 Siquando fluctus expuisset faucibus
 Sorbens procellis omne decumanis solum; 475
 Nepam sed ille fauces pro pupa vorans,
 Partus maligni quicquid erat onus grave
 Venatore addens at secundus insulam
 Ut expedite comulat inalis suis,
 Indigena solum epulo liberis Virae 480
 Priscis Lupercis atque Nyctimi coquis
 Lunam ante natas, filiam glandis dapem
 Terrere suetis in calentibus focis,
 Eviscerabit, et medullitus trahet
 Ligone glebas, omne vestigans specum. 485
 Cuius necavit bronchus Oetaeus patrellis
 Ad verticillas illas artus lancipans.

1) telis, Est. 2) Hama dryadis nymphae.

Adagionem hunc sensit accepto malo,
 Quod pluzima inter punculam et labrum solet
 Vertisse fatum res agens mortalium: 490
 Et tabe manans ora spumanti, occidens
 Solocisetus imminentem ulciscitur,
 Salii coertens incito¹ statu valam.
 At tertius tollentis ex cava petra
 Natus nerquis² arma, culus in torum 495
 Idaea iunx sponse conscendet sua,
 Quae viva Averni obibit umbras, questibus
 Et lacrumis confecta Muniti parens,
 Quem torta Crestonae aliquis in venatibus
 Necabit, acrem cuspidem inficiens pedae, 500
 Ubi parentis collocabit in manibus
 Captiva patris avia furtivo satum
 Amore pullum, cui iugum solae hosticum
 Iecere servitutis Actaei lupi
 Hostimen, atque Bacchae ademptae gratiam, 505
 Quorum rotundae testulae caesus tholus,
 Munimen ictus hostici, caput tegit
 Intacta vermiculata elaxendix domos
 Servabit alias, incolis stupenda res
 Quod templa ad alta siderumque subleant 510
 Ducet duos Lapersios mediocrum;
 Quos numquam in orbem Iuppiter, sospes meum
 Duxis biprædem liberatores subim:
 Nec vel celoces instructes classium,
 E puppe summa nudipes vestigium 515
 Hostes vetusto Bebrycum insigant solo:
 Neque hos leones anteantes viribus,
 Duri duello, quosque Mavors armiger,
 Quos Nerienes, Capta quae amat Dea

1) immoto.

2) robusti.

3) pro: nubibus, Eas.

Boum Iuga, et Curitis Homolois Dea. 520
 Haec, quae eluentes arte fabrica duo,
 Querquetulanus, Censur et Cromnae imperans,
 Struxere quondam peieranti principi,
 Crudis diem unum vix lupis suffecerint
 Vim fulminantis impetus depellere, 525
 Quamvis in arcibus Canastraeum gravem
 Giganta, constans hostium repagulum,
 Habentia, atque certa primum verbera
 Vibrare promptum lancinatori gregis,
 Et cuius iras primus accendit graves 530
 Acceptor¹ acer, lubricum saltum citans
 Flos ipse Graiûm, cui Dolongorum elegans
 Olim sepulcrum ripa defuncto parat
 Rumona, cornu prominens peninsulae.
 Accedet insperatus, accedet tamen 535
 Nobis amicus sospes unus, Drymas
 Deus Promantheus Aethiops Gyrapsius,
 Qui bitientem quando Mutunum atriis
 Nocentem amarae pestis admittent reum,
 Et quos acerba, quosque rerum asperrima 540
 Manent, dape atque in inferio libamine
 Mactare conabuntur immitem Crepum,
 Gravem tumultum ponet in convivio.
 Primumque amara voce sese mordicus
 Frendent, frementes improbis gannitibus: 545
 Tandemque cernent patruces praefio,
 Ut consobrinis nuptiarum averterent
 Pisis rapinas, furta patruclium,
 Sponsaliorum propter immunem vicem.
 At tela certe multa Cnecei alveus 550
 Vibrata nisu vulturum intuebitur,

---

1) accipiter, antique.

Res mira Phœacis et alidum aspera.
 Hic namque cornu scipitem pullos cavam
 Fagi retundens, opprimit duum alterum,
 Tauro leonem conserentem praelum: 555
 Alter sibynna dissipans tauri latus,
 Affliget hunc solo: hunc secundo verberare
 Reciprocabit ut coniscans arvigus¹,
 Cippum caducum busti Amydæi ruens.
 Stimulque fortuna, fulgurumque vortices 560
 Fortes patales² hostient³, quorum unius
 Non vel Sciastes Orchieus Telphusius
 Manum improbarit, quando cornu tenderet.
 Summanus hos Dis, hosque coeli fornices
 Grata dierum semper excipient vice, 565
 Fratres amicos, compotes vitæ et necis.
 Illorum at arma sopiet nobis Deus,
 Parvum levamen in malis hoc largiens:
 Multorum et ingens agmen excubit manu,
 Quos Rhœae alumnus non tenebit, spiritus 570
 Mulcens, novorum tempus in magna insula
 Manere nexos imperans oraculis,
 Tres multa cunctis virgines alebria⁴
 Praebere mandans, qui cacumen Cynthium
 Errore pervagantur Inopum prope 575
 Aegyptias Melonia⁵ electantem aquas:
 Progerminator quas petalæus erudit
 Adorearum rite pilumnas opum,
 Vinumque facere, vel nitores unguinum,
 Neptes Zarecis vinitoreculas aves: 580

v. 579. vel linimen unguinum.

1) aries.

2) tauros, *Plant.*

3) ferient.

4) alimenta.

5) Nili, *Fest.*

Quae saepe solabuntur hospitum castra
Famem furem exercitus, cum venerint
Sithonis uda ad filiae cubilia.

Atque aenearum pænuclarum stamine
Olim librarunt ista virgines anus. 585

Cephasque tum Praxander, ulis navibus
Non imperantes, plebis obscurum genus,
Et quinque quarti post petent terram Deae
Golgos tenentis, hic Lacona exercitum
Ductans Therapsia, alter autem ab Oleno 590
Dymeque Buraei imperator agminis.

At Argyrippam, Dauniorum haeredium¹,
Ad Ausoniten excitabit Phylamum,
Aves sodales membra plumantes videns
Fatis amaris, qui natatum aquatilem 595
Degent in alto, more piscantum, mari,
Similes figura caesiis oloribus:

Rostrisque spumas aucupantes piscium,
Ducis tenebunt insulam cognominem,
Theatrimformis inque clutellis iugi 600

Vicos secantes, perque distinctas vias
Iunctis tabernis, quo prius Zethus modo:
Simulque pastus et simul cubilia
Noctu rebitent, gentis omnem barbarae
Coetum caventes, inque Graecorum peplis 605

Cognati amantes ocium cicur sinus:
Manuque ab insipiente² pulterem prandii
Ossam polentae blandum adulantes edent,
Vitae prioris non adhuc obliuii.

v. 583. Ad filiae Sithonis uda littora.

v. 593. extruebit. In margine notatum: pro *extruet*, antiquè.

1) possessionem.

2) ingerentia, Fest.

Verum Liburnae vulnus erroris vagi 610
 Erit minaciumque causa luctuum,
 Procax virosa cum catulliet lupa
 Asilo¹ amoris, et bidental Nortiae
 Defendet ipsum, victimam novi sacri.
 Colossicusque in Ausonum pomoerfii 615
 Stans, fabra sistet membra saxeo super
 Campsoris Architectonis statamine,
 Saxi, saburra navis, eductis foras:
 Arbitrioque fratris Alaeni obrutus,
 Veras preces precabitur novallibus, 620
 Seiae nec agnas² umquam adoreas dare,
 Aquis opimante arva substillis Iove,
 Ni forte quidam Aetolus urgens stirpitis
 Proscindat arva, sulcum arans trionibus:
 Cippisque late cinget innotis humum, 625
 Quos gloriatur nemo vi mortalium
 Statu movere posse; nam cita fuga
 Ipsi reciprocam redibunt semitam,
 Gradu prementes nec gradu Nitius sali.
 Deusque multis indiges vocabitur, 630
 Quicumque brutum litus Ionis tenent,
 Caeso dracone noxio Phaeacibus.
 Gymnasiisque retrogradi circumfluis
 Renonivestes applicantes, indigum
 Victum iuvabunt invicem orbi vestibus, 635
 Fundis bicaudis membra defensi tribus:
 Vbi rudimen verberantis eminus
 Artis puellios mater impransos docet;
 Nam nemo panem dentibus frendet prius,

v. 636. Fundis bipedibus.

1) oestro, *Virg.* 2) spicas, *Fest.*

Quam capsit illum pendulum certo lapsi¹, 640
Super tigillo destinati ictus notam.

Iniqua scrupis et recedent littora

Hispana, Tartessi fretum tangantia.

Arnae vetus prapago, Temmicum duces,

Graiam expetentes et Leontarnes iuga, 645

Scolumque, tum Tengyram, Onchesti solum,

Fluenta Thermodontis, Hypsarnique aquas.

In Syrtin alios et Libyctica aequora,

Et brevia, et Infernatæ aequoris vada,

Et semipiscis gurgites navifragos 650

Olim interemtae vestipellis dextera

Sangi Bubulci Fovii Stercutii,

Inque alta saxa virginum volucrum

Dispalcitantes, lancinatos cruditus

Opacus omnem Tellure venabitur, 655

Multis ruinis obrutos, ex mortuis

Uno relicto nuncio sodalibus,

Delphinisigne, fure Punicae Nepe:

Qui vasta ravi coelitis magalia

Videbit, ahenæ maximo calpar² meri 660

Manu propinans, poculum bellarium:

Videbit et quæ liquerit cadavera

Praestanus Avernuncus armorum cluens,

Qui rutro adunco runcinantes omnia,

Nectent foratam reste praedam magilum. 665

Atque alius alium saevus excipiet labor

Labore semper pristino ferocior.

Quæ non Charybdis mortuorum explebitur?

Quæ non Erinnyes, semivirgo bestia?

v. 662. liquerat.

1) lapide, *Enn.*

2) scyphum, *Fest.*

Quae non Camena, carnesq. bismembrum, 670
 Aetolis aut Curetis, artus liquet
 Suadebit aura flexanima immemores cibi?
 Vel quam ferarum non fabram intuebitur,
 Atrôx venenum farre miscentem excetram,
 Fatumque monstriforme? sed miserrimi 675
 Sortem gementes atque palantes hâris,
 Miscella semper cum polenta floccium
 Acina frâcesque devorabunt: ast eum
 Herba, atque Manus vindicabit obvius,
 Nonacriates Vinulus Triceps Deus, 680
 Et mortuorum regna descendet cava,
 Atque inferum rogabit apricum augurem,
 Coitus virorum et feminarum conscium,
 Umbris hianti sanguinem obsipans solo;
 Ensique trux munimen, inferis metum, 685
 Vibrans, trementum murmur umbrarum audiet
 Gracile caduca sucrotilla fabula.¹
 Atque hinc Gigantum quae lacertos insula
 Confregit, et Typhonis artus querqueri,
 Adusta flammis cum mera excipiet rate; 690
 Qua rex Deorum informe clunatum² genus
 In risum eorum transtulit coloniam,
 Qui praehum movere Saturno satis.
 Bâli magistri postmodo bustum, casas
 Post praeteribit Cimmerum, et Plutonium 695
 Aquae procellis fluctuantem gurgitem,
 Ossan, boumque Viriati³ semitas
 Stratas, nemusque Liberae pusae inferae,
 Candensque flammis flumen, atque ubi aetheri

v. 694. Baci.

1) tenui voce, Titin. 2) simiarum, Fest. 3) robusti, Non.

Tollit cacumen ampla præcipes¹ Iugi, 700
 Ex quo fluenta cuncta, cuncti funditus
 Fontes per arva dissipantur. Itala:
 Linquensque Lethæonis alta culmina,
 Lacumque Avernum, quem labro ambit. circites,
 Et flumen atra nocte Cocyti obrutum, 705
 Stygis nigrantis gurgitem, qua Terminus
 Iuranda posuit iura supremis Deis,
 Ire in Gigantes atque Titanos parans:
 Libamen haustisque aureis antlans aquae,
 Orcae dicabit et viro donarium, 710
 Silam columnæ vertici appendens suam.
 Et tres necabit filii Salaciæ.
 Pupas, cæmenæ matris æmulas soni,
 Iactu insolenti præcipes e culmine
 Pinnis caducas æquor in Tyrrhænicum, 715
 Quacumque amari iura staminis trahent.
 Unam Phaleri turris electam foras
 Glanisque capiet, flumine irrorans humina:
 Qua pusæ acerram construentes incolæ,
 Vitulatum strepente Parthenopem sono 720
 Solennia² Deam iubilabunt alitem.
 At littus exstans in Veniliæ Deæ
 Se corruens, cognominiem Leucosia
 Petram tenebit, qua fluens Is et ferox
 Fluenta pingui Laris eructat solo. 725
 Ligea agetur in Teranæ fluctuans,
 Sulcans procellæ murmur: illam navitæ
 Linquent sepultam littorali cespite,
 Aquis propinquam garrulis Ocinari.

v. 704. circites.

1) radix, Fest.

2) solenniter.

Illam lavabit Corniger so gurgite; 730
 Volucri membris busta februant aqua.
 Primae sorores ante cognatas Deas
 Classis vetustus imperator Atticae
 Certamen ardens lampadum nautis aget,
 Iussis Deorum, plebs quod augebit dehinc 735
 Neapolitis, quae prope undantem sinum
 Portus Miseni scrupeas ripas colet.
 Claudensque Coros scorteo sinu bovis,
 Et rursus actus casibus reciprocis,
 Flagri trisulci verbera ustulabitur 740
 Larus, quiescens caprifici frondibus,
 Ne gurgis illum fluctibus deglutiat,
 Imo Charybdin fundo anhelantem trahens.
 Nec sat refectus nuptiis Atlantidis,
 Rudem serilibusque sirpatum alveum 745
 Intrabit audax, atque moderator regit;
 Ad media combae caudicariam trabem
 Sutam infabre compage substudum rudi:
 A qua acer Ambarvalis expellens Deus,
 Implume quale pignus orbae alcedinis, 750
 Ipsi ageis et foris simul, vagis
 Merget procellis impeditum copulis¹;
 Pontique inerrans parvigil cubilibus,
 Anthedonio erit contubernalis Deo:
 Sic alius alium ventus excipiens, facis 755
 Instar, rotabit suber, agitans spiritus
 Vix et procellas vorticisae Albuneae
 Defendet illi supparum, arma pectoris

v. 751. agaeis.

v. 755. 56. Alternus et sic mutuo ut piceae librum
 Caurus rotabit suber agitans spiritu.

1) rudentibus, Caesar.

Manuumque, quæc: et ipse canispos petras:
 Prendens, apertis membra lacinabitur. 700
 Scrupis: ad inyasque Saturæq: insulam
 Laniam profectus, sæculam nescundinam.¹
 Nudusque egensque garrulus tenebris,
 Ficti latrabit fabulam infortunii.
 Pendens acerbus oculitis monstri procer, 765
 Non hic veturnus dormientem cœpiat
 Oblivionis Equirum Melanthium;
 Namque ibit ibit nauticum ad Rithri sinum;
 Et Neriti cacumen: intuebitur
 Vastos penates susque deque funditus 770
 Luxu procorum turpium: at scripta² improba,
 Speciose adulterata corrodet domum,
 Luxu misselli absentis effundens opes,
 Atque ipse ibidem plura quam in Scaæis mala
 Videns famelicus, a domesticis 775
 Minas toroso tetricas dorso pati,
 Sannis repressus discet, et pavirier
 Pugnis iniquis, frivolamque³ iactibus
 Nec insueta flagra sunt: uberrima
 Vibix manet Thoantis in tergis, adhuc 780
 Lentis bestulis sculpta, quæ trico nocens
 Siccis genis infligere exhortabitur,
 Gratam libenter corpori inculpens notam,
 Ut nescios illectet oculatis malis
 Hostes, querelis principem inducens senem: 785
 Quem Bombylea vallis, et Temmicia
 Infame nobis terra produxit malum,
 Servatus unus navitarum in patriam.

v. 784. Ut nescios supplantet.

1) testiculorum, Fest.

2) meretrix, Varr.

3) fragmen-

torum fictilium, Fest.

Postremo qualis latus angarius maris,
 Salsaque murex corpus unda exercitus, 790
 Exhausta luxu Proniensium bona
 Olim a Lacaena putida offendens lupa,
 Portu relicto passus¹ occidet senex
 Corvus sub armis Neriti luco prope:
 Quem latere fosso cuspis incurabilis 795
 Piscis necabit aculeo Sardonii:
 Natusque patris carnifex vocabitur,
 Achillis ille consobrinus coniugis.
 Post funus augurem Eurytan populus colet,
 Et qui cubile Trampyae celsum tenet: 800
 In qua necabit Herculem rursus draco
 Tymphaeus in convivio, rex Aethicum,
 Trahentem ab Aeaco atque Perseo genus,
 A Temeneis non procul natalibus.
 Sed mortuum illum Perga, mons Tyrthenius, 805
 In Gortynaeco condet ustrinae situm:
 Cum lacrumanter occidet propter malum
 Natique coniugisque, quam frater necans
 Orcum secundus postuma via petet,
 Caesus sororis ense funesto gulam, 810
 Glauconis Absyrtique sobrinae improbae,
 Hic tot ruinis, totque cumulatus malis,
 Secundo adibit Ditem inexorabilem,
 Cui nullus umquam sudus arrisit dies.
 O quam tibi praestabat esse in patria, 815
 Miselle, taurus vel colenum rustico
 Jugare asellum sub coho cantherium,
 Fictis furoris inaelescenti dolis, 820

v. 796. aculeo Sardoniae.

1) rugosus.

Quam tot subire luctuum discrimina!

At anxius vir coniugem raptam expetens, 820

Et augurales omniū audiens notas,

Amore spectri pervagantis aethera

Quae non marina templa perscrutabitur?

Quae non vaga lustrabit arva indagine?

Primo quidem Typhomios cernet specus, 825

Anumque saxo membra duratam aspero,

Nec non Erebum cognitas piscatibus

Ripas hiantes, atque adulterae inclytum

Myrrhae videbit oppidum, cuius uterum

Levabit obstetricis arboris liber: 830

Et fleta multum busta Gauantis suae

Herae, Hospitali Viciæ Iugae Deae:

Quem trux bisetus¹ dente cano conscidit,

Arces videbit nec minus Cepheidas,

Nec non Camilli lubricum pulsum pedis, 835

Arasque duplices, quas dapis cupidine

Bocas subivit, pro parata virgine

Hiante fauce corpus Aurigenae vorans,

Rimantis exta manduculi plumigradae.

Messoris autem secula necabitur 840

Exenterato turpis orca vistere,

Mustelæ alumnos qui caballimilites

Cervicimatrix saxifrontis extudit,

Hominesque durans suctus a vestigia

Formare statuas involucro marmoris, 845

Sagax tricaecae lucifur custodiæ.

Videbit aestu quae rigantur iugura,

Asbysta flumina, atque humo stertantissimam.

v. 833. conscidit.

1) aper, Fest.

Cubas olentes, conquiniscens bestilia: et munda
 Quae cuncta obibat propter Argivam Iupam, 850
 Triviram puellam feminipuerperam: et munda
 Iapygumque adibat exo exercitum, et munda
 Ponetque donum virgini Eoetriae, et munda
 Ancile scutum, et hirneam⁴ Temesiamque et munda
 Sponsae nocentis cernasque mullesque et munda 855
 Siringue adibat et Labinia ardua: et munda
 In qucis iuvenca consilium Feroniae: et munda
 Deae Monetae praeparabit hortulana: et munda
 Et feminis lex semper indigenis erit: et munda
 Cubitum novemque fere tertium Acaech, et munda 860
 Et Doridis, salmen: et munda
 Nec corpus auro perpolizet vinulum², et munda
 Nec ferre membris delicata palia, et munda
 Sandice pictas, ideo quod Divae Deae, et munda
 Terrae cacumen muneratur aldusae, et munda 865
 Pugilisque tauri inhospitam certaminum.
 Arenam adibat, quem creat Libentia, et munda
 Mancina³, regnans arce Longuri edita, et munda
 Saturniam falcesque, Concheaeque aquae, et munda
 Ventans, Gonusamque, atque Sicanumaeque, 870
 Et templa crudi pelle vestiti Iupi,
 Quae quondam aluuntur Crethai appellens ratem
 Cum gente quinquaginta nautarum edidit:
 Minyūmque salsi rēpa servabit maris:
 Strigmenta, quae neo diluet Venilia, et munda 875
 Nec abluentes imbricae nungues⁴ diu:
 Ripae sed alios, atque Teuchiris iugum:
 Vicina debunt, littore eiectos procul:

v. 871. pelle muniti.

1) pateram.
Lucres.

2) molle, Plant.

3) manca.

4) nives,

Atlantis ad desertæ territoria,
 Membris nocentum lacinatos fragminum: 880
 Mopsalmi Titaenoneique ubi olim navitas
 Busto indidere infortunum, et busto super
 Statuere cippum fœnecrem Argœe stabis
 Transtrum revulsam, staniam donarium,
 Ausigla: Cœnhyphaea, quod rigans aqua 885
 Fecundat undis: mast. atomon Nerei
 Tritoni Colchis munus uxor obtulit,
 Luræ¹ capiacis autem carphesium,
 Iter docenti qua per angustas freti
 Immittat aras Tiphys incelsum fatem. 890
 Et iura Græcos Africae capessere
 Pontigena tunc bifœrtis afferet Deus,
 Cum munus id plebs offerens recipere
 Libyæ Græcæ, patriæ exemptum dabit
 Metuque sati munus Asbystæ infera 895
 Telluris umbra subter ignotum obruent,
 Ubi ducem miserum Cyphensium,
 Nautasque ad unum sabra Volturum preerent,
 Et ex Palythris filium Teothredonis,
 Amphrysiensē principem Euryatpium, 900
 Et optimatem saxicorporis lupi
 Donorum edacem, et culmine Tyrophrestii,
 Quorum quidem Aegæon alii patriam
 Desiderantes, atque Echinum et Titurum,
 Irumque, tum Trachina, tum Perrhæbiam, 905
 Gonum Phalanxque, atque Olossorum
 Et Castanaean, insēpultum in rupibus
 Aevum supremis ciulabuntur malis.

v. 894. patrii pellens locis.

v. 902. Tymphestiarum et rupium cacuminis.

1) oris, Fest.

Sic aliud alii funus adiuget Deus, 910
 Dura ante reditus excitans discrimina
 Illum Aesari unda, et oppidum minutulum
 Oenotriae, Crimissa, torris nexii
 Stinctorem habebit, quem momordit excoctus.
 Namque ipsa summum diriget telum manu
 Tendens tenum¹ virago Masoten Taba: 915
 Durae ad fluenta qui cremato acerrimo
 Leone, valgo dexteram armavit Scythae
 Colubro, volantem pinsitore² cuspidem.
 Crathis sepulcrum sed videbit mortui
 Ad ima templa Bitientis Patarei, 920
 Ubi sonora stagna Nauaethus vomit
 Ipsum necabunt Ausones Pellenii
 Opem ferentem Lindium praetoribus,
 Quos Thermydri, quos Carpathi iugis proci
 Vagos coruscus Thrascias mittet canis, 925
 Novi colonos hospitisque pulveris.
 Ergo Macellis maximum templum incolae
 Busto struentes, numen aeternum colent
 Libisque opimis et boam sideribus.
 Faber caballi Langariae in cubilibus 930
 Timore Martis et ceterarum Thuriae
 Pendens parentis peierata crimina,
 Quae pecora propter comparata praelio,
 Celsae Comaethus dirutis prosimuriis³
 Ob conjugalis carae amorem uxorum, 935
 In Bellicam Cydoniam viraginem;
 Crestoniumque peieravit in Deum,
 Lupum Quirinum Trossulum⁴ Flexupinem,

v. 937. Hinc peieravit atque Crestones deum.

1) funem, *Plant.*

2) expulsore, *Enn.*

3) pomeriis, *Fest.*

4) equitem.

- Qui terminosum praetium in fratrem dedit.
 Intra parentis intimam bulgam pugil, 940
 Natale nondum lucis intuens iubar,
 Nec liber a Partundae adhuc laboribus:
 Meticulosum auxere sic fetum Dei.
 Caesta valentem, in Marte lauricem¹ tamen,
 Et arte plurimum utilem in castris suae 945
 Qui circa Cirin et Cylistarni humida
 Habebit hospes patria procul domos,
 Ubi dolabras, quaeis gravem molem ascians,
 Illustre damnum fabricabit incolis,
 Molae² sacrabit in Cluacinae tholo. 950
 Alii tenebunt Sicanorum littora
 Aborigines, quae tres Alumento³ senex
 Nautis puellas Phoenodamantis dedit,
 Servans repostum mente ceti prandium,
 Porro obsipare edacibus coenam feris, 955
 Ubi ad crepuscos⁴ venerint Laestrygonas,
 Qua squalet alta inhospitalis vastitas.
 Illae parentis maximum donarium
 Quinquertionis atruxerunt templum Deae,
 Morte expeditae et solitariis locis. 960
 Quarum alteram Crimissus assimilis cani
 Vincolo marito coniugabit, atque ea
 Semifero alumnum nobilem pariet Deo.
 Trium colonum conditoremque urbium:
 Qui convocatum termitem Anchisae nothum 965
 Ducet triquetram marginalem ad insulam,
 E Dardaneis nuper arvis hospitem.
 Heu heu Segesta, coelitum sententia
 Te luctus atrox, te querela patriae

1) Ieporem.

2) Martiae, Gell.

3) Laomedon, Fest.

4) occidentales, Varr.

Manet flagrans ignis hostis rogo; 970
 Tu sola mœrea, sola tæres diruta; sat
 Ad omne tempus lacrimata; cadit
 Sat eiulantis omnis aërate missa; 975
 Cultu popellus involutus supplicis;
 Pedore deget squaloque aërum sordidum;
 Soloxque capitis terga fedabit coma;
 Memorem præcutans veteris aerumide motam;
 Multique circa Sirin et Leucamæan
 Colent opima cæta, quæ miserimus
 Grossorum acutus supinator est situs; 980
 Calchas feritus ungulo calvum caput;
 Qua fluctuosa murmurat fuga Sinitis;
 Rigans amoena Choniæ novellæ;
 Urbem hi struentes Iliv cognominem;
 Iram Minervæ Buccinæ accendunt heras; 985
 Cum Xuthidas in aede mactabant. Deæ
 Quicumque ad aram supplices confugerant
 Purasque conivebit illa pupulas;
 Saavis Achæis vapulantes Ionas;
 Videns, laporum et civicam agrestium necem; 990
 Quando camillus publicis flamen cadens,
 Primus tepente sparget aram sanguine.
 Itemque saxa plurima Tullensia;
 Nec non marini prominens litus sagæ;
 Regnata adibunt arva priscae Amazoni; 995
 Emancipati feminae servæ iugo;
 Quam servientem strömæ viragini;
 Vagam repellet unda ad hospites sinus;
 Exsculpta cuius interemtae lumina

v. 975. Pedore teget squalo vitam sordidam.

v. 986. Ad templa torvæ cum trucidabunt deæ.

1) muros, antique.

2) pro, et squalore.

Leto cruento; encheant¹⁾ sinuq; / 1000
 Sternent, trifidi²⁾ saucium longior¹⁾
 Crotchit¹⁾ civitatem; Ginnap¹⁾
 Amazonia, fortis; necantes virgine¹⁾
 Cletam, imperant¹⁾ patrisq; cognatib¹⁾
 Et inde: testis¹⁾ matricis; quamplurim¹⁾ 1005
 Proni prehendent, nec clonibus sine
 Lauretae alumni troenia; aequabant¹⁾
 Alii Tebeniam; quia fluen¹⁾ Ginnar¹⁾
 Recentat arva, felix¹⁾ structas Aquila; 1010
 Errore laxandum; fuge sacrum¹⁾ colent¹⁾
 Sed et secunda; laud¹⁾ palatib¹⁾
 Cluentem; et alia ex¹⁾ Lycorn¹⁾ aqua¹⁾
 Fortem; nepotemq; filium; Gorgas; decem¹⁾
 Modo Libyssam; Therapia; Teir¹⁾ 1015
 Flabella, stentis; inpolata; linteis¹⁾
 Modo ex¹⁾ Libyssae; intrus¹⁾ Auster accidens¹⁾
 In Argyrin¹⁾ versus; et; Ceraun¹⁾
 Fleret, sonanti tubine; instabat¹⁾ 1020
 Ubi victus; illis; durus; exant¹⁾ bitur¹⁾
 Lacmonii qui flumen; Acontis; habet¹⁾ 1020
 Civesque; capiet¹⁾ Crathis; omnes Colthia¹⁾
 Polis propinquas; Mylacumque; terminis¹⁾
 Quoscumque; in¹⁾ qua; sita¹⁾ filiam¹⁾
 Aeae et Cosin¹⁾ Apollon¹⁾ Eldyae, imperans;
 Venans carinam; perfidat¹⁾ sponsae vehem¹⁾ 1025
 Qui limpidi¹⁾ accipere; Dizeri alveum¹⁾
 Melitem insulam; alii; non; alii; Orthreone; procul
 Vagi obsidebunt; quam; iugos; pluribus¹⁾
 Circum Pachyni; Sicani; lambit; liquor¹⁾
 Arcem petrosam; ruitans; cognomib¹⁾ 1030
 Olim futuram; Sisyphi filii; elagi¹⁾

1) deformem.

2) tricubitali hasta, Fest. 19, 3) vagis (1

Curitis etiam virginis splendens opus,
 Qua vomit Helorus frigerantem gargitem:
 Avi peremtor hispis Orthrenum incolet,
 Patrii procul fluente Coscynthi capiteus, 1035
 Et in procellis resupens, moti insidens,
 Classem imperabit navigandam civibus:
 Terrae paternae namque non annum integrum
 Perduktionis patriae reum foni
 Sequestra iustas Furis vindictas amat, 1040
 Ladonis udi larva roris accenti,
 Et inde vitans praedium anguiformium,
 Abantium post navigabit oppidum,
 Ventansque Propius tertiam Atitanensium,
 Ad litus ipsum calmen Iardum incolet, 1045
 Libans Polyanthei Chaonitae flumina,
 Calchantis atque busta propter Italia
 Fratrum ductum mendacis alter coepitis
 Tumulum sepultis excitabit ossibus:
 Bustumque ex illo vellere incubantibus 1050
 Veram in quiete dictionem proferet:
 Salutiferque Daaniis vocabitur,
 Cum fluminis gens leta Iuburnis aquis,
 Gnatum invocabunt opitulum Aesculapii
 Gregi benignum civibusque accedere. 1055
 Hec nempe cunctis lumen Aetoliaris
 Ibi cruentum et omniū strevissimum,
 Quando Salanga rara et Angaresos sinus
 Cum venerint, ducis reposcent iugera
 Boni novatis sumen, arvum haeredium 1060
 Quos ad sepulcrum solitarium obargent
 Vivos hiantis in soli veragine,
 Sepulcrum et ipsis insepultum Daunii

1) oreculum, Facet: "oreculum" (facet).

- Statuent acervo formicatum saxum,
 Terram offerentes, quam volebant sumere; 1065
 Cerebrisque filii apri bellici.
 Sed filiorum Nanbelectorum petent.
 Nautae Temessam, qua iugosus Lampetes
 Illustre cornu verticis Hipponii.
 Salo tetentio: proque Crissae finibus 1070
 Crotoniatem portuum pulverem
 Taurorum, arabunt ferreis dentalibus,
 Patriam Lilæan, et Anemorrhæ sola,
 Amphissan et desiderantes atque Abas.
 Setaea misera, rupium te crux manet; 1075
 Ubi numellis membrivincis ferrina
 Misella passis compedita brachiis
 Moriere, heriles iussa classes urere,
 Ad Crathin eiulante, queatu voluturum
 Rapina pendens, oscinum voracium; 1080
 Quin sortis ille, mors tuæ cognominis,
 Ponti præcælis imminens, vocabitur.
 Tamen Pelasgi ad alta Membletis vada,
 Quicumque Corsicae appulerunt insulae,
 Tyrrhenicum ultra munitur, ad Lametias 1085
 Lucana habebunt gurgites novalia.
 Illos ruinae duraque infortunia
 Moestos habebunt; non relaturus pedem
 Propter mearum nuptiarum vim trucem.
 Nec qui penates gestientes post petent; 1090
 Vitulationis pingua adolebunt sacra,
 Redhostientes gratiam Lucretio.
 Nam tot ruinis, tot malis Ericius,
 Tot Martiorum coniugum aedituæ nurus
 Dolis rotabit, nec malis navifraga 1095
 Cessabit ignium excubans custodia,
 Ob caesi alumni fata, quem cespes recens

Effossus in tellure Methymnae tegetis innotat
 Ast calum ad dolabra inextinguibiles non innotat
 Laquei nocentis caecus ex plorantibus gaudet
 Scelestae amictus involucre compedas
 Manibus requirit impeditis exitus
 Caveamque subter balnei urinans, lacum ostendit
 Cerebro recenter atque polubrum induit
 Scena¹ bipenni dissiluit medium caput
 At umbra pulvis perfolabit Tanaum
 Aversa abominanda scriptae² mania
 Ego stabo propter navium iacens humi
 Divisa aeneae securis verberet
 Cum mi, sapinum stipitem aut truncum ilicis
 Frondator aliquis ut opifex humaribus
 Illustre collum franget et tergum patens
 Et omne acerba lancinans corpora torculari
 Excetra dipsas immineas cervicibus
 Iras amarcae bilis explebit suas
 Ut non duelli iure captam, at suorum
 Stimulo furoris ulta me implacabili
 Surdis querelis coniugem clamans herungam
 Curram repente convolans pernitenti
 Sed vertagus parentis indagans necem
 Crudelis ensem merget exitu viperae
 Gentile sahas prodigis malum malum
 Sed vir meus, rex servientis coniugis
 Lepidis coletur Spartias Iuppiter
 Honorum adeptus Oebali natis vices

v. 1101. compede.

v. 1106. bulla.

v. 1116. 1117. Ut nempé furto non adeptas praelia
 Muto dolore iura vindictae ferens.

v. 1122. Malum scelestum civicum sanans malo.

1) dolabra, Liv. 2) sceleratae, Tulin.

Meus nec ultra cultus ignorabitur
 Oblivione abruptus silentia;
 Colentque tetoplia optantes Danaï
 Salpes ad iram; quique servant Dardanium
 Urbem, paludis proximi voragini.
 Sed et caveptes coniugale vinculum
 Pusaë virorum tandem deformium
 Comis receptæ Hecuba nitentium,
 Insignium formæ aut totis natalium;
 Arae lacertis implicabuntur mense,
 Taedarum habentes aere præpugnaculum,
 Pullos amictus atque ficum corporis
 Lito¹ gerentes vestium testorio:
 Illustre numen his ego longum Dea
 Canar bacillos feminis gestantibus,
 Luctumque multis virginum parentibus,
 Orbis relinquam retro, quæ ducem impium,
 Deae latronem militarem Cypridis
 Diu gementes, iure fraudatas tori,
 Mittent puellas sorte iniqua virgines,
 Larymna, tum Sperchie, tum Boagrie,
 Tu Cyne, tu Scarphea, vel Phalarias,
 Urbsque alta Narycea, vel Thronitides:
 Vici Locrenses, et Pyranthia ardua,
 Necnon Hododocæ tecta Oilei,
 Vos ob mearum nuptiarum crimina
 Poenas Minervæ scilicet magnæ Deæ
 Solvetis, anno: mille virgines, anus
 Urnæ nefastis nutriendes sortibus:
 Quis insepulchrum semper in terra hospite

v. 1144. excidentis nuptiis.

1) uncto.

- Hospes sepulcrum distrahetur fluctibus;
 Cum membra cremis ustulans infamibus,
 Cinerem procellis ventilabit Multiber
 Columbae ab altis interemtae montibus.
 : Aliaeque noctu mortuis simillimae 1160
 Campos adibunt virginis Sichoniae,
 Caecas ocellis aucupantes semitas,
 Augusta Divae dum penetrent atria;
 Votis cientes supplices Duelliam:
 : Magnaeque verrent aream scopis Deae, 1165
 Et rore spargent; iam caventes civici
 Furoris aestum: nam vir omnis Ilius
 Servabit illas, saxum rotas¹ tenens,
 Aut aeneam secespitam, aut lupetiam.
 Acierim² acutam, vel Phalacraeam rudem, 1170
 Manum studens satiare ieiunam necis:
 Impune tunc plebs laude noxum efferet
 Genus necantes, lege sanciens rata.
 O mater, o misella mater, nec tua
 : Laus interibit: quin virago Persei 1175
 Triformis Orca te canem pernoctibus
 Saevam offerabit in viros noctatibus,
 Quique imperantis Strymoni Caniculae
 Delubra flammis non colent ardentibus,
 : Pheraeam opima caede placantes Deam: 1180
 Sed busti infans insulare cespitem
 Pachyni habebit culmen, ex insomniis
 Heri timentis excitatum dextera,
 Ad purum Helori funeratae marginem
 : Qui functae in oris inferpt libamina, 1185

v. 1167: Ilii.

v. 1173. necantem.

1) lapidem, *Att.*2) securim, *Fest.*

Triviae furorē aciliet timens Dede,
 Quod primus audens saxei iactus nefas,
 Orco praebit dux inhumani sacri.

O frater, animae plurimum frater meae
 Dilecte, fulmenta aedium atque patriae, 1190

Non frustra tauris imbues altaria

Caesis, tenentem Ophionis sedilia

Venerans opimo victimarum munere;

Sed rura te vestabit in natalia,

Graecis vigentem rura adeptam gloriam; 1195

Ubi palaestram docta mater Latia.

Olim imperantem Tartaro trudens animum,

Furtiva solvit vincla partitudinis,

Gumiae¹ mariti pullimanducas cavens

Epulas nefandas; nec saginavit dapē 1200

Alvum, faceta glutens saxum vice

Suffarcinatum mollibus cunabulis,

Prolis sepulcrum triste semiferus suae:

Quin templa habebis insulasque Manium²

Verruncus aurae pestilentis Indiges, 1205

Ubi secutus Ogygi poplos satus

Oracula Medici Lepsi Terminthei,

Ex Ophryneis te sepulcretis agens,

Arcem ad Calydni ducet et terram Aenum,

Levamen acre, cum tumultus hosticus 1210

Vastabit arva, et Teneri donaria;

Sed et sufetes³ victimis Ectenii

Tuam fovebant, ut Deorum, addeam.

Et Cnossum adibit atque Gortynis domos

Meae ruinae luctus, et caduciter 1215

v. 1206. Ubi obsecutus.

v. 1207. Oraculo Apertae Lepsi Terminthei.

1) voracis.

2) beatarum. . . 3) optimates, Calid.

Ducum lababunt testat: non enim timens: 1217
 Lembum bitemam nauta piscator: neget,
 Leucum sequestrem regine duras dolos:
 Odiumque caecis implicans mendaciis:
 Nec ille pariter libris, nec coniugi:
 Medae, furoris aestibus mentem avins,
 Non Clesitherae filiae, cuius pater
 Draconi alumne sponte nuptias dabit:
 Omnesque crudae cedet in sacris manibus
 Cereris favissis, saepes crudeliter. 1225
 Decusque avitum illustre progeni meae:
 Aevum nepotes efferent in posterum,
 Coronam adepti praeliis perduelliam,
 Terrae marisque ius tementes principes:
 Nec mentione posthuma nomen carens
 Celabis altis in tenebris, patria;
 Tales relinquet consobrinus duplices
 Meus leones, maximum Romae genus,
 Gnatus venustae Vorticordiae, cliens
 Mentis, nec acri poenitendus praelio;
 Rhaecelon urbem qui prius ventans coelestis
 Cissi ad supremum culmen, et Laphystias
 Cornu rigentes feminas: Halmopia
 Ruram exeuntem quem manet Turrenia,
 Tepente, Lynceus et redundans agmine,
 Et Pisa, pecorosa atque Agylles pascua:
 Miscebit hostis quocum amicum exercentem,
 Adigens sacramento atque supplicis preconi,
 Erro latentes pumilus ruspans vias.

v. 1217. regit.

v. 1227. magnum nepotes.

v. 1244. erro latentes Nappa indagans vias.

1) cellis, Cell. 2) applicationibus. Fest.

Terrae marisque: tum simul natī duo	1245
Mysos regentis (cuius avertit Deus	
Vitisator hastam, membra vineto implicans)	
Tarchonque tum Turrenus, immanes lupi,	
Sanci ferentes Herculis primordia.	
Ubi refertam glisceram ¹ mensam dapum	1250
Tandem voratam conspicatus assecclis,	
Oraculorum fiet antiquū memor,	
Pinguique sub Aboriginum solo struet	
Ultra Latinos atque Daunios sitas	
Turres, alumnis fabricans numero pares	1255
Scrofae nigellae, quam ab Idaeis iugis	
Et Dardaneis collibus ductam avehet,	
Quae tot nutrit his pares numero sacres;	
Ut urbe cuius ponet una imaginem	
Sigillo ahenō, delicosque grundules.	1260
Et aede structa Myndiae Pallenidi,	
Delubra ponet patriorum praestitum,	
Quae sola, sprete uxore, spretis liberis,	
Aliisque copum ² rerum opimitatibus,	
Tandem senili cum parente praeferet,	1265
Velans amictu; cum canes duellici	
In cuncta spolia sortientes patriae,	
Soli huic ab ipsis aedibus praedam offerent	
Et munus exportare quod cordi fuit:	
Sic visus etiam perduellibus pius,	1270
Multum cluentem laude belli patriam	
Recidivam et ipsam deseret nepotibus	
Urbem, suprema iuxta Circae iuga,	
Et trux Maricae ³ littus, atque Argus ratis,	

---

v. 1269. munus expectare.

1) crescentem, *Fest.*

2) copiosarum.

3) Circes.

Phorcae paludis Marsionides lacum 1275
 Titoniumque flumen, arcanae humum
 Rimans opertas in vias canalibus,
 Cacumen et Zosterium, qua virginis
 Faunae Sibyllae scriptum specus patet,
 Pendente totum fornicatum pumico, 1280
 Tot execranda tanta perferent mala,
 Meae parabunt quae ruinas patriae.
 Quid enim parenti maximi Promethaei
 Commune magni matris cum Sarpedonis,
 Quas pontus Helles, quas petrae Symplegades, 1285
 Quas Salmidissus, quas inhospitus liquor
 Scythis propinquus rapulum arcet obice,
 Tanaisque nullo gurgitem contagio
 Mediam paludem dissecans, gratae incolis
 Algum¹ et pedarum perniones flentibus. 1290
 Ut primo pereant Carni nautae canes,
 Qui fronte ruba² tauriformem virginem
 Rapuere Lernes institores improbi,
 Sponsam ruinas ferre Memphi duci,
 Odii moventes signa utrique littori. 1295
 Namque et rapinae contumeliam gravem
 Florentis Idae expostulantes incolae
 Curetes, extulere captivam bovem
 Paronis intra taurifrontis alveum
 Ad sancta templa coniugem Sarapthiam. 1300
 Dictaea Cretes Stelliom principi.
 Nec visi habere sat, ferentes par pari,
 Ductore Teucro sed rapacem exercitum
 Teucris Scamandro cum parente Draucio

v. 1300. Sarapiensem coniugem ad donaria.

1) frigus.

2) rufa, Fest.

Misere ad alma Bebrycum novalia, 1305
 Bellum ferentes muribus: quorum satu
 Generis creasti, Dardane, auctores mei,
 Ducens puellam Cressam, Arisbam nobilem.

Secundo item misere furaces lupos,
 Ut uniplotio vellus avertant duci, 1310
 Servabat acri quod draco custodia:
 Qui cum Cytaeam venerit Libysticam,
 Et quadrinarem sapiens offa boam,
 Vomentium ignes presserit dentalia
 Urva italarum¹, elixus immiti rogo, 1315
 Non abstulit libenter arvigi cutem,
 Sed et bidentem sponte sectantem auferens,
 Germanicidam, pestitatem liberum,
 Picae ad loquacis alveum aurigans tulit,
 Humanum ab altis Chaoniticis sonum 1320
 Transtris loquentis, et peritae currere.

At rursus antro qui revulsit mulleos,
 Amentum et ensis, baltheum, atque ensem patris,
 Cui Scyrus olim lacrumosa funera
 Praecipitis infra stridulum umbonem iugi. 1325
 Saltus parabit insepultos, Phemipor²,
 Mystae comes leonis, hosticae Deae
 Qui mulsit uber lacteum Feretriae;
 Fur balthei item excitavit duplicem,
 Cestum revellens, et Themiscyrae inclutam 1330
 Arcu potentem Porrimam civem auferens:
 Cuius sorores virgines Neptunides
 Erim atque Lagmum deserentes, Telamum,
 Fluenta Thermodontis, atque Actae iuga;

v. 1311. Observat acri.

v. 1318. Hostemque fratris et novercam liberam.

1) boam, Fest. 2) Phemii puer: sive Marcipor, Fest.

Poenas rapinae quaesitantes asperas, 1335
 Istri uls ¹ sonantem gurgitem citas equas
 Egere, hiantes horritorem ² oris sonum
 Graecis, vetusti filiisque Erechthei.
 Omnemque duro Marte vastarunt agrum,
 Igne ustulantes patrimonia Mopsopi. 1340

Meusque campos Thraciae populans avus,
 Terramque Eordam, tum Galadraeum solum,
 Penetum ad amnem panxit arvi terminos,
 Servile vinclis imprimens collo iugum,
 Virtute praestans iuvenis et forma suis. 1345
 At haec bubulcum suppetias pro tot malis
 Cudemivestem sexque navium ducem
 Mittens, ligone celsa fodit moenia.
 Eum Moneta vorticordia coetibus
 Deum sacrabit, causa princeps luctuum. 1350

Rursus Timolum deserentes voltores,
 Et Cimpson, aureumque Pactoli sinum;
 Et aquas paludis, amius in cubilibus
 Typhonis uxor aspero toro incubat,
 Agyllan Ausonitin intrarunt, grave 1355
 Saevis Liguribus, quique primo Sithonum
 Duro gigantum sunt creati sanguine,
 Certamen actis conserentes praelii,
 Pisamque capiunt, et relinquunt omnia
 Praedam duelli iugera, Umbris finibus 1360
 Propinqua et Alpium iugosis arcibus.

Litem supremus torris antiquam excitat,
 Olim sepultos ignibus animans rogos,
 Postquam Pelasgos haurientes Rayndaci

v. 1344. Iugum in catastis imprimens cervicibus.

v. 1362. supremus fomes.

1) ultra, Cato.

2) hortatorem, Diomed.

Conspexit urnis in peregrinis aquam. 1365

Lymphata at illa efferatis aestubus
Triplamque quadruplamque vindictam inferet,
Magnis ruinis littus adversum impetens.

Aderitque primus hic Iovi Lapersio
Cognominisque et Fulguritor Iuppiter, 1370

Telis trisulcis hosticas flammans domos:
Quicum ipsa moriar, inque mortuis vagans
Tunc audiam illis illa, quae post eloquar.

Sed et secundus, interemti filius
In rete muti piscis immiti modo, 1375
Terram cremabit hospitem, Medici Dei:
Oraculis, cum multilingui exercitu.

At rege lignatore tertius satus,
Figulam recenter virginem Branchesiam
Glebam solutam flumine inducens sibi 1380

Terrestre egeno munus optanti dare,
Libro sigillum quod fuisset conduli¹,
Montana Phthirum regna solus incolet,
Peditem retundens Cara mercenarium:
Petulca cum nonaria² eugium³ terens 1385

Nictabit olim nuptias, catulli
Turpi suburrae barbarorum nubere.

Quanti Dymantis sanguine a veterrimo,
Lacmonique, tum Cythinaei, et Codri:
Qui Thingrum habebunt et cacumen Sataium, 1390

Et marginalem pristini peninsulam
Empantae Educae plurimum invisi Deae,
Patris virosae multiformis scriptae;

Quotidiano quae libidinis lucro
Miseri lupinam patris explevit famem, 1395
Extremam arantis terram Edonis hospitem.

1) anuli, Fest.

2) meretrix.

3) ἐυγίον.

Ast ultor acer Phryx necis sororiae
 Rursus nutricem continentem diruet
 Parici¹ opaci, iura sincerissima
 Reddendis arte contumace pluribus²: 1400
 Lallisionis aurium qui appendices
 Flaccas recidens, tempora ornabit sua,
 Muscis timorem sanguisorbis adferens;
 Cui cuncta Phlegrae terra capta serviet,
 Thrambusiumque culmen, atque caeruli 1405
 Rupes Titonis, atque Sithonum plagae,
 Palleniumque iugerum, quod corniger
 Humon saginat, lixa gentis accolae.
 Multas vicissim concitabit lacrimas
 Quirinus aut Gradivus, aut quem dixeris 1410
 Ligurrientem pota caede praelia.
 Sed non quiescet sic parens Promethei,
 Sed pro universis stirpis unum Persei
 Mittet gigantem, cui via mare hospitum
 Erit pedestri, et terra navigabitur 1415
 Tensis secanti rura: tunc Feretriae
 Domus Quirinae tota flagrans ignibus
 Cum moeniorum ligneo procestrio³,
 Faunum vocabit pestis auctorem, augurem
 Mendaciorum, Februique antistitem. 1420
 Crudaeque genti cuncta mandetur simul
 Deglubta duplici delibrato cortice
 Mansueta nutrix fructuum, atque arbor fera:
 Exhaurietur omnis unda fluminum
 Sitis calores affatim extinguentium: 1425
 Nubes sagittis eminus stridentibus

v. 1401. 1402. Lallisionis quiq. ab appendicibus
 Onus retundens, aurem honestabit suam.

1) iudicis, Fest. 2) mortuis. 3) ambulacro, Fest.

Super caput crebrescet, utque Cimmerae
 Obnubet umbrae squalor obscurans iubar,
 Qualis Locrensis non diu vivax rosa,
 Et cuncta vastans velut aprica stramina, 1430
 Rursus feretur in pades reciproens.
 Natantis alni caudicem, ut crepusculum
 Puella serena, mobili visu legens,
 Aheneo latronis ense territa,

Multi labores, multa belli funera 1435
 Erunt virorem, nunc gravis certamina
 Ob sceptræ regni fortiter certantium,
 Nunc exaratis in bonis novalibus:
 Dum crudus heros sopiat bellum grave
 Ab Aeaco atque Dardano ducens genus, 1440
 Thesprotus utrumque et Chaladraeus leo:
 Omnem et supinans fratris eversam domum,
 Formidolosos coget Argivos duces
 Ditis Chaladrae saevum adulari lupum,
 Et sceptræ prisci principatus tradere. 1445
 Cui sexta iam post saecula cognatus meus
 Manus feroces conserens quinquertio,
 Terraeque aquaeque non recusans sagmina,
 Inter sodales tum cluet veterrimus,
 Partas duello primitu exuvias ferens. 1450

Quid misera longum tempus in surdas petras,
 Surdas procellas, irritas cautes loquor,
 Sonos inanes oris incassum ciens?
 Nostram abrogavit Nuptus antiquans fidem,
 Rumore vano veriverbium illinens, 1455
 Mentemque certae dictionis augurem,
 Passus repulsam quorum amabat assequi:
 Veram esse faciet; et malo edoctus suo

v. 1428. obnubens iubar.

v. 1432. ut crepusculi.

Quis, quod iuvandi patriam nulla est via,
Carmentam abunde hirundinem laudaverit. 1460

Tantum locuta est; et reciproco pede
Recta petebat carcer, atque in pectore
Sirenis exspiravit ultimos modos
Clari sacerdos, atque Nesus filiae
Augur satelles, quale Picatum loquax 1465
Monstrum, involuta verba lime tinniens.

Ego implicatum nuntiaturus tibi
Veni furentem virginis Fatuae¹ sonum,
Cum sim locatus saxeae custos domus,
Narrare cuncta, tum putare singula 1470
Iussus, lequelaee nuncius volubilis.

In melius autem Dius istaec omina
Vortat, tuo qui tutor assidet solo,
Priscam tuens possessionem Bebrycum.

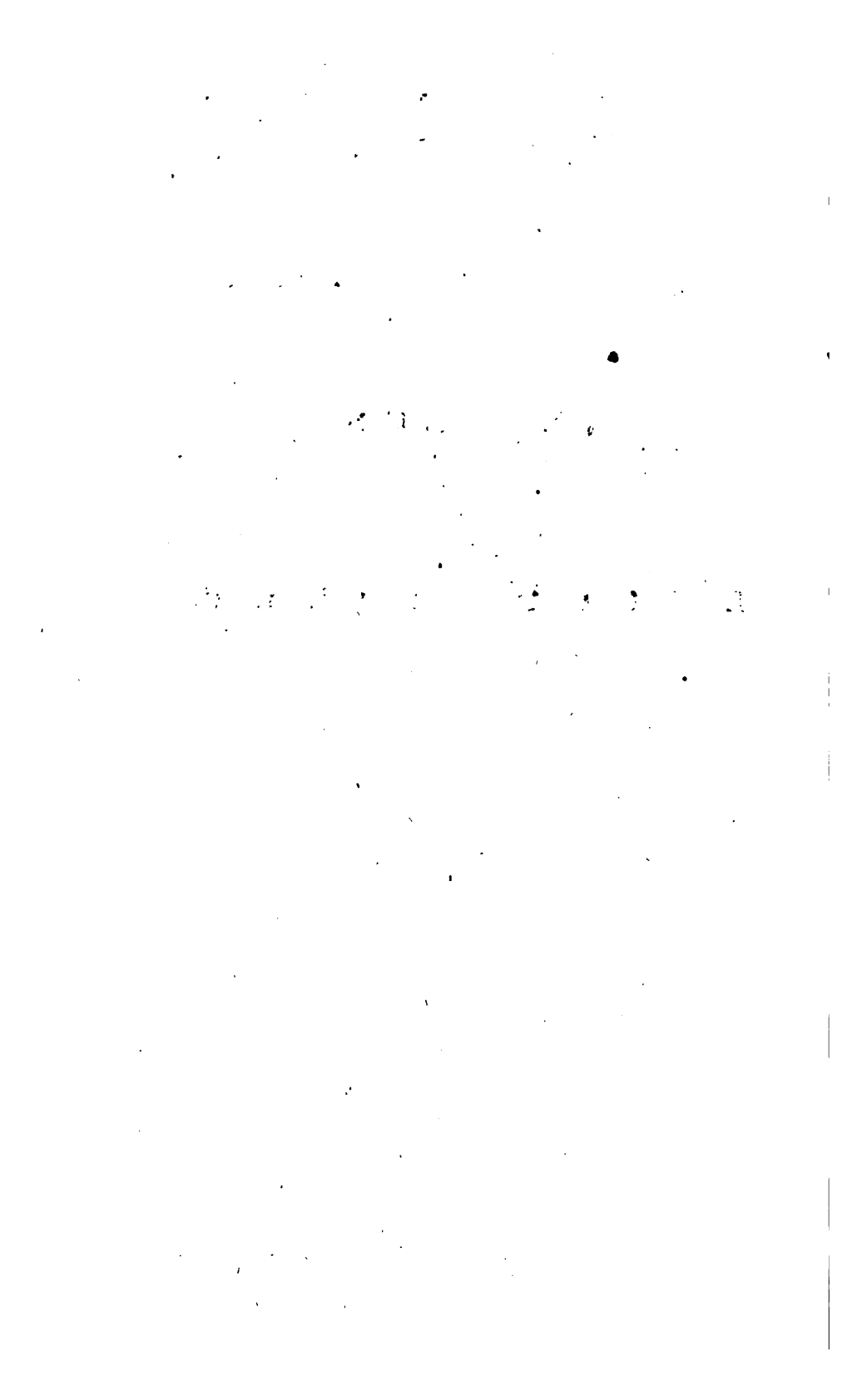
---

1) fatidicae.

INDICES

IN

LYCOPHRONEM.

DE INDICE GRAECO.

Indicem hunc, olim a *Richardo Wright* ad usum Potterianae editionis diligenter confectum, aliquoties immutatum editioni suae addiderat Sebastianus; Muellerus autem, quo aptiorem et utiliore redderet, plane refinxit eum novoque ordine digessit; de qua opera ita Lectores admonnit Praefat. p. XXI: „Indicem vocabulorum graecorum, uti Potterus et Sebastianus dederunt, plane diffingendum ac novandum putavimus. Qui quidem eum vocabulis Lycophronis omnibus ornarunt, ita tamen, ut nomina Substantiva et Adiectiva eodem casu ac numero, atque Verba eodem tempore ac numero, quo dederat Lycophron, redderent: quod sane parum vel nihil ad graecitatem Lycophronis intelligendam valet. Itaque hac ratione relicta, ad exemplum Lexicorum confeci Indicem, qui verba et formulas dicendi exhiberet *omnino omnes*, ut is, qui loca plura inter se et cum aliorum scriptorum locis comparare, et graecitatem poetae nostro propriam cuperet penitus cognoscere, haberet, unde sibi consuleret.“ Quo in laudabili incepto accidit viro diligentissimo, ut non solum quem uberimum acceperat Indicem magnè ex parte mancum et mutilum ederet, sed etiam singulis vocibus ea, quae minime addenda essent, addendo totosque saepenumero poetae versus inserendo hunc novum Indicem suum inutili verborum mole oneratum magis quam ornatum emitteret. Haec recidenda mihi erant, illa reducenda. Reduxi igitur haec: ἀκταῖς 396. ἄλλαι 1160. ἄλλους 877. ἀλώμενος 739. ἀνείναι 621. ἀσκή 738. ἀνχμῶ 975. βοδς 556. 738. Βρύχων 1408. γῆ 283. 1302. 1412. Γραικοῖσιν 1195. 1338. γυναικῶν 683. γυναικας 1238.

Δάρδαρον 1129. *δέμας* 1261. *δέμας* 66. *δορίκτητον* 1359.
ἐκμιμνυμένη 7. *ἐμός* 1232. *ἐξ* 1189. *ἐσταναγμένος* 412. *ζη-*
λώμασι 355. *Ζῆθον* 602. *ῆξει* 852. *Ἰοῦς* 631. *καθιερώσει*
 950. *κεκρυμμένας* 248. *κίρκου* 169. *Κλάρον* 1464. *Κομαι-*
δοξ 934. *κόπρον* 91. *κόραι* 437. 585. *κρύψει* 399. *Κρώ-*
μης 522. *κυνί* 961. *λουσθέντας* 446. *μαθών* 488. 1458. *μηδὲ*
 445. 514. 517. *μητρ* 1174. *μίαν* 961. *μυνοῦ* 1375. *μύσει*
 988. *Ξυδόν* 64. 1284. *ὄπον* 1206. *ὀμός* 224. *οὔτε* 290. 1220.
Παλαιστοῦ 958. *πάτραν* 1282. *Περσέως* 803. 1175. 1413.
Πιμπλίας 275. *ποτὲ* 1002. *πρωτόσφακτον* 329. *ρεῖθροισι*
 962. *ριφαῖσι* 714. *ριφάς* 235. 1326. *στεῖλαι* 472. *στείλαις*
 513. *στείλασα* 58. 1348. *στενοῦ* 387. *συνοικιστῆρα* 964. *σφι*
 1242. *Τιτοῦς* 941. *Τρικέφαλος* 680. *τριπλᾶς* 952. *τύμβους*
 919. *τύχη* 1088. *ὑπαί* 1103. *ὑπὸ* 442. 817. *ὑποσπάσας* 282.
φύλοπτεν 555. *ὠμηστὰι* 1061. *ὠμηστοῦ* 871.

Quae autem reciderim, ea Lectores, si tanti existiment,
 utrumque Indicem diligenter conferentes, facile invenient.
 Reliquos Indices ipse novos confeci.

INDEX GRAECUS.

A.

- Ἄβαι**, ποδοῦντες κλεινὰς Ἄβας, 1074.
Ἀβρόπηνος· ἀβρόπηνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους, 863.
Ἀγαλμα· ἀγαλμα τῶν Ἀμυκλαίων τάρων, 559. ἀγαλμα μύσει γλήναις, 988. ἀγάλματα θεῶν, 1262.
Ἀγαλματώω· ἀγαλματώσας, 845.
Ἀγαμέμνων· ἀμφιτύμβῳ Ἀγαμέμνωνος (Διός), 335.
Ἀγαστῶρ· τὸν φιλικτόν σου τῶν ἀγαστῶρων, 265.
Ἀγγαῖοι· Ἀγγαῖων ἔδη, 1058.
Ἀγγέλλω· ἤλθον ἀγγέλλων μῦθον, 1467.
Ἀγγελος· ἄγγελον λιπῶν, 657.
Ἀγήλατος· ἀγήλατος μάστιγι συνθραύσας κῆρα, 436.
Ἀγκάλη· σκύμον παρ' ἀγκάλην βράσας, 461. ἐν Λαγαρίας ἀγκάλαις, 930.
Ἀγκάλισμα· χειροῖν εἰδωλον ἡγκαλισμένος, 142.
Ἀγκάλισμα· τερπνὸν ἀγκάλισμα συγκόνων, 308.
Ἀγκιστῶν· πόδι τοῦ θανόντος ἡγκιστρωμένη, 67.
Ἀγκύλος· ἀγκυλῇ βάσει, 262. ἀγκύλης λαμπουρίδος, 344.
Ἀγλαΐω· ἡγλαΐσμένους κόμαις, 1133.
Ἀγνίτης· τὸν ξένοισι σύνδορπον ἀγνίτην πάγον, 135.
Ἀγνός· ἐν μεταίχμιῳ ἀγνῶν ἡρώων, 444.
Ἀγορεύω· τόσ' ἡγόρευε, 1461.
Ἄγρα· ἐς ἄγραν στελοῦνται, 603. σχολῆς τρησσοῦσι κεστρέων ἄγρην, 665.
Ἀγραυλος· ἄγραυλος λεώς, 893. λεύσσον φόνον ἀγραυλῶν λύκων, 990.
Ἀγρευμα· ἐπακτήρ καρχαλῶν ἀγρεύματι, 109.
Ἀγρεύω· πρόπαντας ἔδης πανδοκεὺς ἀγρεύεται, 655.
Ἀγρίας· ἀγρίως θρῆς, 1423.
Ἀγρίος· Τυφῶνος ἀγρίου δέμας, 689. γέμοντα θυμὸν ἀγρίου χαλῆς, 1115. πατάξας πτέρων ἀγρίου βέλει, 500. ἄγριον δρύκοντα βαλὼν, 309. ἀγρίαν κύνα κτανῶν, 45.
Ἀγρίω· ἡγριωμένος φρένας, 1221. μομφαῖσιν ἡγριωμένη, 59.
Ἀγρίσκα· ποινὰς τίσει Ἀγρίσκα θεᾶ, 1152.
Ἀγρότης, ὁ δευτερος νῆσάν ἀγρότης μολῶν, 478.
Ἀγρυπνός· ἀγρυπνῶ προσκαθήμενος τέχνη, 386.
Ἀγρώσσω· ἀγρώσσοντα ἔχris κτενεῖ, 499. ῥάμφεσσι ἀγρώσσοντες ἐλλόπων θοροῦς, 598.
Ἀγυιά· Θρονίτιδες Λοκρῶν ἀγυία, 1149.
Ἀγυιοπλαστῆω· ἀγυιοπλαστήσαντες καλίας, 601.
Ἀγυλλα· Ἀγυλλὰν εἰσεκώμασαν, 1355.
Ἀγύλλης· πολυβόηνοι νάπαι, 1241.
Ἄγχι· ἄγχι Ταρτησοῦ πύλης, 643. ἄγχι Κάλχαντος τάρων, 1047. ῥοδότης ἄγχι, 1108. ἄγχι παμφαλῶμενος, 1433.
Ἀγχιπούς· λεύσσανσαν αἶτην ἀγχιπουν, 318.
Ἀγχισης· ποδηγῶν πτόροδον Ἀγχισου νόδον, 965.
Ἀγχιτέρμων, cum Gen. κίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῶν, 1130. cum Dat. Ωκινάρου δίνῃσιν ἀγχιτέρμονα, 729.
Ἀγχουρος· ἄγχουρος Ἀψυνθίων, 418.
Ἄγων· ἀγῶνες, 1435.
Ἄγω· καρηβαρευντίας ἐκ μέθης ἄγων, 384. Λύκων ὄχλον ἄγων, 590. cum praep. πρὸς· πρὸς φῶς ἄξει, 59. πρὸς γαμηλίου θυηλῆς ἄξει, 324. πλανῆτιν ἄξει κύμα πρὸς ξένην χθόνα, 998. ἄζεται σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα, 1194. cum praep. εἰς· ἄξει εἰς νῆσον, 966. εἰς Κεραινῶν νάπας ἄξει, 1018. Sine praep. ἄξει· Καλύδνον τύρσιν, 1209. στρατηλάτην Αἰβυσσὸν ψάμμον ἄξουσι πνῆσαι, 1014.
Ἀδελφός· Adi. ἀδελφὸν αἷμα, 1397.
Ἀδελφός· θυοῖν ἀδελφοῖν ἄτερος, 1048.

- Ἀδελφή**· ἀδελφῆς ἡλοκισμέτος δε-
 ρην, 810.
Ἀδης· τούς μὲν ἔδης δεξιῶσται,
 564. πρόπαντας ἔδης ἀγρεύσεται,
 655. πέλας Ἀιδου κρατήσος, 197.
Ἀιδη θυμάτων ἀπάρχεται, 1188.
 τὸν Ἀιδην δεξιούμενον, 51. παρ'
 ἔδην, 404. μίαν πρὸς ἔδην κέ-
 λευθον, 457. πρὸς ἔδην δευτέ-
 ραν ὁδὸν περᾶ, 809. ἐς ἔδην
 ἵεται, 497. ἔδην δύσεται, 813.
Ἀδορπος· ἄδορπα παιδεύσουσι νη-
 πίδους γονάς, 638.
Ἀδωρητός· ἄσιτα κἀδωρητα φορμύ-
 ζων μέλη, 140.
Ἀδνώτος· ἀλφῆς τῆς ἀδνώτου δι-
 κην, 549.
Ἀεί· ἔσται τεθμός αἶε, 859.
Ἀῆδων· ἁῆδων Κενταυροκτόνος, 670.
 ἁρπυριόωνων ἁῆδων, 653. δι-
 πλῆς ἁῆδονας αἶαζω, 314.
Ἀδαμῆς· πληγὴν ἀδαμῆς κριδὸς
 ἔγκορυφεται, 558.
Ἀδελκίος· ποινὴς ἀδελκίους δ' ἀρ-
 παγὰς διήμμεναι, 1335.
Ἀδελφλεκτός· στρατηλάτην ἀδε-
 φωλεκτρον, 1143.
Ἀῆλιος· μοχθὸς ἁῆλιος, 666. ἀῆλια
 πατρίς, 1230. Ἀτλαντος ἀῆλιου,
 921. ἀῆλιοι, 903.
Ἀδραντίος· ἀδραντίον σκάφος, 890.
Ἀδωπεύτος· ἀδωπεύτους δίκας, 1399.
Αἶαί· 31. 307.
Αἶα· Αἶας ἀρχός, 1024.
Αἶα· Φλέγγας αἶα, 1404.
Αἶαζω· πότμον αἶαζω, 315. μύρ-
 μηκες αἶαζουσιν ἐκβεβρασμένους,
 878. αἶαζων, 200. νῆπανστον αἶ-
 αζουσα, 972. ἐκλήκτον αἶαζουσα
 δέμας, 1079. αἶαζοντας τύχην,
 1088.
Αἶακίος· Αἶακίους χεράι, 53.
Αἶαξ· Αἶακος σποράς, 803. πεκ-
 θεῖν τὸν εἰγάπηχυν Αἶακος τρί-
 τον, 660. ἀπ' Αἶακος γέγως, 1440.
Αἶαξ· αἶανθ θεόν, 928.
Αἶας· Αἶακίος ῥοῆς, 1020.
Αἶαυός· Αἶαυός αἶος ῥοχθον, 402.
Αἶαυόν· Αἶαυόνος πάγον, 135.
Αἶγέστης· Αἶγέστα τλήμον, 968.
Αἶγλιψ· κρημνῶν ἔκρεθεν αἶγλιψ
 βοϊζομένων, 1325.
Αἶγλος· Αἶγλου ἄκραν, 108.
Αἶγυπτιος· Αἶγυπτίον Τρίτωνος πο-
 τόν, 576.
Αἶωνεῖα· Αἶωνεῖαν πόθουντες, 903.
Αἰδέομαι· ταφούς κυδαίνοντας οὐκ
 αἰδοόμενος 133.

- Αἶε**· παρ' ἡμῶν αἶε θεξιῶσονται
 ξένους, 565. τοῦ πρὸςθεν αἶε
 ἐξωλέστερος, 667.
Αἰετός· πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς δια-
 γράων, 261. βέλεμα αἰετῶν, 551.
 αὐγάσαι τριόρχας αἰετούς, 148.
Αἰήτης· Αἰήτην μέγαν, 1274.
Αἰθαλος· παιδὸς καταβροχθέντος αἰ-
 θάλω δέμας, 55.
Αἰθυλόω· αἰθαλώσασαι ῥδας, 1340.
 πάτραν ἡθαλαμμένην ἱερ, 144. πά-
 τρας πυρὸς ἡπαΐσιν ἡθαλαμμένης,
 970. οἵκοι ἡθαλαμμένοι φλόγι, 1417.
Αἰθαλωτός· αἰθαλωτὸν ἐς πάτραν
 μολῶν, 338.
Αἰθήρ· πρὸς αἰθέρος ἔδρας, 255.
Αἰθίκες, **Αἰθίων** πρόμος, 882.
Αἰθιοψ (lupiter), 537.
Αἰθρα· τελεῖται πρὸς αἰθρὰν κρᾶτα,
 700. εἰς αἰθραν γηγόν, 822.
Αἰθρία· ἔξουσιν αἰθρητοὶ πλετα-
 ροστόλεις, 230. **Αἰθριαν** ἀρωγόν
 αὐδάσσα (Minervam), 359.
Αἰθιδόρεπτος, 237.
Αἰθων· αἰθων ἐπακτήρ, 109. αἰθων
 λύκος, 246. αἰθων κίρκος, 530.
 αἰθων κυῶν, 925. αἰθων λέων,
 1439. προσητήρος αἰθωνος προαῖς,
 27. αἰθωνες λυκοί, 1248. **Αἰ-**
θωνός (Ulysses) ἐκτελεῖται, 432.
 ὀδνεῖα γατομούντος **Αἰθωνος** (Eri-
 sleththonis) περᾶ, 1396.
Αἰζώω· λώβασιν αἰζοσθέντας, 1225.
Αἶμα· θερμὸν αἶμα, 684. ἀδελφὸν
 αἶμα τιμωρούμενος, 1397. ἀρ' αἶ-
 ματος Ἰγνάντων 1336. **Τημελέων**
 οὐκ ἄπωθεν αἱμάτων, 804. **Ἡρα-**
κλείων ἐκγεγῶτες αἱμάτων, 1249.
Αἱμάσσω· τμήβον αἱμάξεις πατρός,
 313. αἱμάξουσιν πόνα, 297. κε-
 λαιρῷ βωμὸν αἱμάξῃ βρότη, 992.
 ὄνυξι δέμας αἱμάσσω, 266. ἀλ-
 βρωτοῖσιν αἱμαχθήσεται σφόδρυν-
 ξι, 760.
Αἱματηρός· στροβύβω τὸν αἱματηρόν
 ἑσάρχων νόμον, 250.
Αἱμοπότης· δαπταῖς αἱμοπότησιν,
 1403.
Αἱμοφύρτος· αἱμοφύρτοις μάχαις,
 1411.
Αἱμύλος· Σαρτιάταις αἱμύλοισι,
 1124.
Αἰνέω· αἰνέσαι χεῖρόνα, 1460. ἐπε-
 κολάπτειν αἰνέει, 782. θαλασ-
 σίαν δίκταν αἰνήσουσι, 596.
Αἰνημα· δυσφάτους αἰνημάτων ὁ-
 μας τυλίσσω, 16.

- Αινυβαρχεύς**· πρὸς εἰς *Αινυβαρχειον* αἰνυβαρχέϊον *πικρὸν*, 792.
Αινυλέκτρος· αἰνυλέκτρον *πλάτνυ* ματεύων, 820. αἰνυλέκτρον *εὐδάνει* *μυχόν*, 1354.
Αἰόλος· αἰόλον *στόμα*, 4. αἰόλω *μέλει*, 671.
Αἰονάω· δάφναι *αἰονωμένων*, 1425.
Αἰπύς· αἰπύς *όχμος*, 443. αἰπύς *θεός*, 630. αἰπύ *ἐδέσλειον*, 860. αἰπύ *λέπας*, 1045. αἰπύν *Φηγιου* *πάγον*, 16. παρ' αἰπύν *όχρον*, 42. παρ' αἰπύν *πρωῶν*, 1237. αἰπύν *ἤρειψεν* *πάγον*, 1348.
Αἰρεσις· τοῦτον *μόνη* *πρωῶν* *αἰρεσις*, 1268.
Αἰρώ· ὃν *εἰλε* *Βουλαῖος*, 435. εἶλον *ἵππων*, 1359.
Αἶρω· πυρσὸν *ἤσαν*, 1295. αἶρωις *τὸ* *πρωτόλειον* *ἄραντες* *στέφος*, 1226.
Αἰσάκειος· *Αἰσάκειον* *χρησμών* *δελμια*, 224.
Αἰσαρος, *Αἰσαρου* *ρεῖθρα*, 911.
Αἰστώω· *κλόν* *αἰστώσεις* *δομών*, 261. αἰστώσειν *πάτραν*, 1282. αἰστώσαι *σχεῖον* *ὀδόντι*, 214. *σύννομ* αἰστώσας *σκότιν*, 339. αἰστώσας *πλάκα*, 1341.
Αἰστωτήριος· πῶρ' αἰστωτήριον, 71.
Αἰσῶς· σκύμνον *παρ'* *αγκάλησιν* *αἷτα* *βρώσας*, 461. cf. *Corrigenda*.
Αἰσιόμαι· τὸν *χρησιμολέσχην* *αἰσιόσονται* *βλάβης*, 1419.
Αἰτίω· *διαν* *αἰτίωσι* *κοιράνου* *γυνῆς*, 1059.
Αἰτωλῆς· ἀηδών *Αἰτωλῆς*, 671.
Αἰτωλός· *πιδηχομόρφω* *Αἰτωλῶ* *φθόρον* *τεύξει*, 1000. *Αἰτωλῶν* *τις*, 623. *ἠρεσβεῦσαν* *Αἰτωλῶν*, 1056.
Αἰχμάω· αἰχμάσανσι *λοισθλιαν* *βοήν*, 441.
Αἰχμάλωτος, 501. ἀμύρι *αἰχμάλωτον* *ἦδνα*, 330. αἰχμάλωτον *πόριν*, 1298.
Αἰχμή· *πρωτόλεια* *αἰχμή* *φέροντας*, 299. αἰχμαῖς *τὸ* *πρωτόλειον* *ἄραντες* *στέφος*, 1228.
Αἰχμητήριος· τοῦ *λύσαν* *ἐν* *ποίησιν* *αἰχματηρίαν* *χέντος*, 454.
Αἰχμητής· αἰχμητής *αἰετός*, 260. αἰχμηταί *κύνες*, 1266.
Αἰψηρός· αἰψηρόν *πόδα*, 515.
Αἰών· δι' αἰώνος, 303. 969. ἀκτέριστον αἰῶνα *κακύνουσιν*, 908.
Αἰώρημα· τόγρονισι *αἰώρημα* *φρονίους* *δέμας*, 1080.
Ἀκάρκος· ἀκάρκος *γυθὶ* *συμφαλέος* *φουτοῖς*, 1157.
Ἀκιστής· νόσων *ἀκιστής*, 1052.
Ἀκίνητος· ἀκίνηταις *ἀκίνητους* *όχημα* *πέδων*, 625.
Ἀκλυστος· παρ' ἀκλυστον *οκέπας* *ὄρων* *Μαθητοῦ*, 736.
Ἀκμαῖος· βούπειναν *ἐλδοαίνισκην* *ἀκμαῖαν* *πατρός*, 1395.
Ἀκμήνος· τακῆναι *σάρκα*ς *ἀκμήνους* *βορᾶς*, 672.
Ἀκοίτης, ἐμὸς *ἀκοίτης*, 1123.
Ἀκουρός· κριτὸς *ἀκουρός* *φρόν*, 976.
Ἀκούω· ἀκούω *ταῖτα*, 1373. ἀκούσει *πέμψω* *ὅσα* *λεπτήν*, 666. ὅσων *στεναγμῶν* *ἀκούετε*, 378.
Ἀκραμηνῆς· *Τανταῖς* *ἀκραμηνῆς*, 1288.
Ἀργεῖον *ἀκραμηνῆ* *γοναῖς*, 151.
Ἀκρῶ· ὑπὲρ *Ἀργίλου* *ἄκραν*, 108.
Ἄλινου *δερμαίνω* *ἔκρω*, 994. ὄχρησαν *ἔκρω*, 1086.
Ἄκρος· ἐξ *ἄκρου* *ποδός*, 844. *πρὶν* *μηνῆς* *ἀπ'* *ἄκρης*, 515. ἐξ *ἄκρης* *σκυπῆς*, 714. *ἀρχῆς* *ἀπ'* *ἄκρης* 2. πρὸς *γῆρας* *ἄκρον*, 355. κατ' *ἄκρον* *χείμα*, 483. *κλήϊας* *ἄκρον* *σφυρόν*, 493. ἔκρω *βαλβίδα* *μηρόδου* *σχάσας*, 13. ἄκρων *ἀδιν* *εὐδυνεῖ*, 914. *Λαυνίαν* *ἄκροι*, 1128. ἀπ' *ἄκρων* *λόφων*, 29. *πύργων* *ἀπ'* *ἄκρων*, 65. *πύργων* *ἐξ* *ἄκρων*, 254. ἐξ *ἄκρων* *λοφῶν*, 1401. *δεσφυραγμένον* *χείρας* *ἄκρας*, 759.
Ἀκταῖος· *Ἀκταῖον* *ὄρος*, 1384. *Ἀκταίων* *λύκοι*, 504.
Ἀκτέριστος· ἀκτέριστος *ταῖφος*, 1165. ἀκτέριστον αἰῶνα *κακύνουσιν*, 907. ἀκτέριστον *σημα* *νεκρῶν* *στήθεσσι*, 1063.
Ἀκτὴ· ἀκτὴ *Πολύγων*, 533. ἀκτὴν *τὴν* *πρὸς* *χουσαν* *εἰς* *Ἐπιδάμω* *ῥεῖσας*, 722. ἐπ' *ἀκταῖς* 396. παρ' *ἀκταῖς* 1184. ἀκτὰς *ἐμβατήσονται* *λεπράς*, 642. ἐπόψεται *προβλήτας* *ἀκτίας*, 828.
Ἀκτὴ (Attica)· ἐν *ῥήσῃ* *Ἀκτῆς*, 111. *πᾶσαν* *Ἀκτὴν* *ἐξεπορῆσαν* *δορί*, 1339.
Ἀκτίς· ἀκτίς *Σειρία*, 397.
Ἀλαίνος· κρῖσει *Ἀλαίνου* *σφαλες*, 619.
Ἄλαος· *εὐρᾶς* *Ἄλαου* *Πατωρῶς* *ἀνακτόρων*, 920.
Ἀλάομαι· *παλιντοροβήτοις* *πημόνας* *ἀλώμενος*, 739.
Ἀλάστορ· *μαιώοντα* *τύφαι* *ποιμνίων* *ἀλάστορα*, 529. *τὴν* *τέκνων* *ἀλάστορα*, 1318.

- Ἀδελφικός· ἐκφυγὼν ἀδελφὸς ἀγαπῶνς
 τούτων, 942.
 Ἄλγος· ἄλγῃ δέχεται κοκκυμάτων,
 408. τοὺς μὲν ἄλγῃ ἔχουσι, 1087.
 Ἀλγυνῶ· ἀλγυνούσι· Ἀμφόβαν κῶφον,
 985.
 Ἀλεκτρος· ἵππουσι· ἀλέκτρων ἐκβα-
 λούσθαι δεινῶν, 353.
 Ἀλέκτωρ· παρασιώζει τὰς ἀλεκτῶρων
 στεγανόμους ἀρνίδας, 1094.
 Ἀλεντία (Venus), 868.
 Ἀλεάνδρα, 30.
 Ἀλετρεῦσι· λευρὰν ἀλετρεῦσονται
 Μόλιπτος πέτρων, 159.
 Ἀλη· ἄλῃ καίνοντες πικρῶ, 1010.
 Ἀληθής· θῆσει δ' ἀληθῆ, 1458.
 Ἀλῆς· οὐκ ἄπωθεν Ἀλέντα ποτῶν,
 425.
 Ἀλήτης· ἔξει δ' ἀλήτης εἰς Ἰαπύ-
 γων στρατὸν, 852.
 Ἀλθαῖνος· κατικμαίνοντες Ἀλθαῖνου
 δοαῖς, 1053.
 Ἀλθαῖνῶ· βούπειναν, ἀλθαῖνεσεν
 πατρός, 1395. βούπειναν ὀθνεῖων
 κυκῶν ἀλθαγούσι, 582. κακὸν
 μᾶσσι ἀλθαῖνων κακῶ, 1122.
 Ἀλβόνα· εἰς στέγην ἐφικτὴς ἀλ-
 βόσσα δέμας, 351.
 Ἀλβρώς· ἀλβρώς ὄχμος, 443.
 Ἀλβρωτός· ἀλβρωτόσιν ἀμαχθή-
 σεται σφόδρῳ, 760.
 Ἀλίπδον· ἤξει ἔρμυον εἰς ἀλίπε-
 δον φθιῶν, 681.
 Ἀλισμηκός· ἄλινου δ' ἀλισμήκτοιο
 ἄκρον, 994.
 Ἀλκαρ· ἄλκαρ κταίμεναι νυμφευμά-
 των, 1136.
 Ἀλκή· ἀλκῇ νέανδρος, 1345. πρὸς
 ἀλκὴν δορός, 70. ἀλκὴν ἀμικτοί,
 518. ἀλκὴν ἐμέμψαο, 561. συμ-
 βαλὼν ἀλκὴν δορός, 1447.
 Ἀλλά, 678. ἀλλὰ — γὰρ, 535. ἀλλὰ
 μὲν, 94. οὐ — ἀλλὰ, 241. 406. 587.
 1194. 1317. οὐχ — ἀλλὰ, 121.
 οὐ — οὐδ' — ἀλλὰ, 293. 370. οὐ-
 θέ — γὰρ — ἀλλὰ, 1303. οὐ γὰρ —
 ἀλλὰ, 5. 779. οὐ μὴν — γ' —
 ἀλλὰ, 286. 1413.
 Ἀλλάττω· μᾶλιν ὅταν ἀλλάξῃς δο-
 μῆν, 334.
 Ἀλλήλων· φρόνι· λουσθέντας ἀλλή-
 λων τάφους, 446. μύθοισιν ἀλ-
 λήλους ὁδεῖ βούβουσι, 544.
 Ἀλλοῖον· εἶδος ἡλλοιωμένην γραῖαν,
 195.
 Ἄλλος· ἄλλος ἐπ' ἄλλω μόχθος, 656.
 παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, 755. ἄλῃν
 ἐπ' ἄλῃ, 257. 909. παρῶσας κτῆ-
 σιν ἄλῃν, 1264. ἄλλοι, 951.
 993. 1027. ἄλλαι, 1160. ἄλλων
 χειρὶ κινήσει γέρος, 569. ἄλλους
 δεῖ δίνεσι αἰάζουσιν, 877. τὰ δ'
 ἄλλα, 508.
 Ἄλμα· Πελασγὸν ἄλμα 245.
 Ἄλμα· ἄλμα πάππου 319.
 Ἄλμη· ἄλμης κλύδων, 875. λεύσσω
 σπέραν κακῶν σφύρουσαν ἄλμη,
 217. πᾶσαν ἄλμη πηλοποιούντι
 χθόνα, 473. κογχος ἄλμη περι-
 τριβαῖς, 790. δευτέραν ἄλμη
 σπᾶσι, 391.
 Ἀλμωνία· ἐκ δ' Ἀλμωνίας πλανή-
 την δέχεται Τυρσηνία, 1238.
 Ἀλοῖτις· Ἀλοῖτιν ἐπὶ ὀρεωμοτή-
 σαι, 936.
 Ἀλοῖτος, 136.
 Ἀλουραῖος· ἀλουραῖον ἴππος, 579.
 Ἀλοκῶ· σφαγαῖς ἀδελφῆς ἡλοκ-
 σμένος δέρον, 810. Τρίτωνος ἐκ-
 βολαῖσιν ἡλοκισμένην χέρσον πε-
 ράσας, 119. ἐν πέτραις ἡλοκισμέ-
 νοι, 908. θύνων ἡλοκισμένων
 θαφῆς κρατὸς, 381.
 Ἄλος· ἀμναμοὶ θηναῖς Ἄλος, 145.
 Σαλμυθῆσις ἄλος ἐντός, 186. φυ-
 λάξει δοχθον Ἀγλαῖς ἄλος, 402.
 πάντ' ἐρευνησας μυχὸν ἄλος, 1245.
 πρηστήρι· κυμαίνων ἄλα, 1018.
 Ἄλσος· ἄλσος οὐδαῖας Κόρης, 698.
 Ἀλύσσω· ἀλύσας τὰς ξηροκότους
 πάλας, 124.
 Ἀλφῇ· ἀλφῆς τῆς ἀεδνώτου δίκην,
 549. ἀλφαῖσι ταῖς καθ' ἡμέραν,
 1394.
 Ἀλφитόν· ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῃ θρό-
 να, 674.
 Ἀμαζών· Ἀμαζόνος πέδον, 996.
 ὅστιν Ἀμαζόνος, 1903.
 Ἀμαθύνω· ἡμάθυε πᾶσαν χθόνα,
 79.
 Ἀμαλάπτι· ὃν κύων Τρίτωνος ἡμά-
 λαψε, 34.
 Ἀμαντία· Ἀμαντίαν πόλιν, 1043.
 Ἀμανρός· ἀμανρὸς μᾶστακος πρὸς-
 φθέρμασι, 687.
 Ἀμβλύνω· ἀμβλύνων σέλας, 1428.
 Ἀμείβω· ἀμείβας τοῦ κυβερνήτου
 τάφον, 694.
 Ἀμεμφής· τροφὴν ἀμεμφῇ παρ-
 ἔειν, 573.
 Ἀμέρδω· σφόδρην ἀμέρσας, 1330.
 Ἀμικτός· στρατῷ ἀμικτῷ, 1421.
 κλέων ἀμικτον βοήν, 263. ἀλκὴν
 ἀμικτοί, 518.
 Ἀμμος· ὅταν — ἐξ ἄμμοιο φοιβήσῃ
 κρηναῖον γένος, 247.

- Ἀμνηστος**· Κρηθεὺς Ἀμνηστος, 872.
 Ἀμνηστοὶ θνητοὶς Ἄλως, 144. Ἀμνηστοί, 1227. Ἀμνηστοὶ τοῖς Ἑρεχθεύς, 1338.
Ἀμνηστος· Ἀμνηστον κῦδος, 1230.
Ἀμοιβεύς· τειχοποιοῦ Ἀμοιβεύς, 617.
Ἀμπερεῶν· λυτὸν Ἀμπερεῶν βίον, 975. Ἀχλαῖνον Ἀμπερεῶν βίον, 635. αἰχμάλων ἡμπερεῶν πόριν, 1296.
Ἀμπυξ· Βύτης Ἀμπυξ, 758.
Ἀμυδρὸς· Ἀμυδρὸν οὐνορα, 339.
Ἀμυκλαῖος· ἄγαλμα τῶν Ἀμυκλαίων τείρων, 559.
Ἀμύνω· τὸν πτανόντ' ἡμύνω, 492.
Ἀμφεῖρα· Ἀμφεῖρας δομοῖς, 1163.
Ἀμφελυτρώω· ἀμφελυτρώσει πέτρων, 845. ἀσφ' ἀμφελυτρώσας δέμας, 75.
Ἀμφερεῖδω· ἡ ζυγὸν δούλειον ἀμφερεῖσαν, 504.
Ἀμφρ· cum Gen. ἀμφρ μῆλων, 933. cum Dat. ἀμφρ πρύμναις, 286. ἀμφρ τύμβω, 335. εὐχας ἀφουρῶν ἀμφρ ἐκτιμῶντος βαλεῖ, 620. ἀμφρ Πηνειοῦ ποταμοῖς, 1343. cum Acc. ἀμφρ βομῶν, 202. ἀμφρ σῶμα πέπλον δύναι, 277. ἀμφρ πόλιν πόνα, 330. ἀμφρ Σύρην, 648. ἀμφρ Κίον, 946. Σίρην ἀμφρ, 978. Λάδωνος ἀμφρ δεῖθρα, 1041. ἀμφρ Μέμβλητος ῥοῖς, 1083. ἀμφρ χυτῖα, 1099. ἀμφρ Κιρκάου νάπας, 1273.
Ἀμφιβαιος· (Ποσειδῶν) 749.
Ἀμφιβάλλω· ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους, 863.
Ἀμφιβληττω· ἐν ἀμφιβληττω, 1101. ἐν ἀμφιβληττοῖς, 1375.
Ἀμφιθέριον· ἀρχαῖς ἀμφιθεριζόμενον, 1437.
Ἀμφικλυστος· ἀμφικλύστους χοιράδας Τυμνητίας πεπλωκότες, 633.
Ἀμφιμήτριος· ἀμφιμήτριον κῆσιν, 49.
Ἀμφισσα· ποδοῦντες Ἀμφισσαν, 1074.
Ἀμφισθέμι· τραχὺν ζεύγλαν ἀμφισθέμις, 1344.
Ἀμφιστορῆτος· λιπὼν — ἡμνην τ' Ἀσθρον ἀμφιστορῆτην βρόχῳ, 704.
Ἀμφυσῶν· Ἀμφυσῶν σκηπτύχον, 903.
Ἀμφω, 1441. ἀμφωὶν ζητώμενος, 118.
Ἀμφώδων· ἀμφώδοντος φθέρσας πυρελλῶ, 1401.
ἄν· cum Ind. οὐκ ἄν ἐπέλυσε, 228. οὐ γὰρ ἄν ἐάσει 1038. cum Opt. κλυοῖς ἄν, 9. οὐκ ἄν ἀρεῖται, 521. cum Coni. εὐτ' ἄν χαλῶν, 260. πρὶν ἄν κρατήσῃ, 640. ἔως ἄν εἰσθροῖσιν, 1163. ἔως ἄν εὐνάσῃ, 1439.
Ἀναγκάζω· ἀναγκάζει φάλασι ποιωντὶν θρόνου, 394. ἀναγκάζει σῶναι, 1443.
Ἀναγνός· βουλαῖς ἀνάγνοις, 162. ἀνάγνοις χερσὶ, 1224.
Ἀναίμακτος· γληναῖς ἀναίμακτοις, 988.
Ἀνάκτορον· Ἀκταῖον εἰς ἀνάκτορον, 1300. Τηλέρου τ' ἀνάκτορα, 1211. εὐράς Παταρέως ἀνάκτορον, 920. καθιερώσει Μυνδίας ἀνακτοῖς, 950.
Ἀνακυπῶ· ἀνακυπῶς θέμιν, 137.
Ἀναξ· ὁ Κρώμνης ἀναξ, 522. δμωδός νύμφης ἀναξ, 1123. ἀναξ, 1467. ὦ ναξ, 9. ὀλίπτοι τόκοι Μυσῶν ἀνακτος, 1246. ἀνακτος γόνος, 1378. ἀνακτι πάππῳ, 364. ἀνακτι τὸν Ὀφρῶνος θρόνων, 1192. λαὸν ἀνακτες, 587.
Ἀναπεμπάω· ἀναπεμπάειν λόγον, 1470. ἀναπεμπάων φρενί, 9.
Ἀναπλέω· ἔχθραν μηχαναῖς ἀναπλέων, 1219.
Ἀνάπτω· δῶρ ἀνῆπει παρθένη Σκυλητρίᾳ, 853.
Ἀναρδηννυμι· σιγύμῳ πλεῦρ ἀναρδῆσας βοός, 556.
Ἀναρσιος· κληρον εἰς ἀνῆσιον πέμψουσι παιδας, 1144.
Ἀνασσε· Γόλγων ἀνάσσης, 589. ἀνασαν τῆς ἐπώνυμου πάτρας, 1004. τὴν πρόσθ' ἀνασαν, 1197.
Ἀνάστατος· ἀνάστατος ἔσται στρατηγὸν οἶκος, 1215. μελᾶδρον ἐκ βάδρων ἀνάστατον, 770.
Ἀναστηλώω· ἀνεστήλωσαν κλασθὲν πέτευρον, 883.
Ἀνατεῖ· οὐ μὴ ἀνατεῖ γ', 283. ἀνατεῖ τὸν πτανόντ' ἐκατέρωθεν, 1172.
Ἀνατίθῃμι· ἥς δέλεχλον ἀνθήσει, 1259.
Ἀναυλόχητος· ἀναυλόχητον σκάφος, 745.
Ἀναυρος· ἀναυρὼν ναυμὸς ἀθανάσεται, 1424.
Ἀναψάλλω· ὅταν — τὸν ὠδόνοντα λόγον ἀναψάλλῃ, 343.
Ἀνδρῶν· ἀνδρῶν ἰχθυοὶ δατούμεναι, 629.
Ἀνδρώω· πόποι ἡνδρῶσαν σπόρον,

943. μύρων ἀνδρώσας στρατὸν, 176.
Ἀνεμι· ἀνεμι ἐς διαφόδους ἐπὶ, 14.
Ἀνευ· σφῆκας χηραμῶν ἀνευρύσας, 181. ἐξ ἡρώων ἀνευρύσας, 1208. ὁ πέτρας ἀσκέρας ἀνευρύσας, 1322.
Ἀνεκράτας· φαχίας ἀνεκράτου, 679.
Ἀνεμόω· ἡνεμωμένη πτεροῖς, 1119.
Ἀνεμώρεα· Ἀνεμωρείας πέδον, 1073.
Ἀνερείπομαι· κόρην Λέονης ἀνερείψαντο, 1293.
Ἄνευ· ἀνευ μόχθων, 283.
Ἀνευάζω· Βάκχον ἀνευάζοντες, 207.
Ἀνεψία· ἀνεψιαῖς ὀρνισι χραισιμῆσαι γάμους, 547.
Ἀνήκρος· εἰς ἀνηκρούς πέτρας, 1451.
Ἀνηρ· Πιεὺς ἀνηρ, 1167. οὗτις ἀνδρῶν, 626. ἀνδρῶν γυναικῶν ἐλδοτα ξυνουσίας, 683. ἀνδρῶν πάλας, 1436. ζωοπλαστῶν ἀνδρας, 844.
Ἀνήριθμος· δλύνθων ἀνηρίθμων, 980.
Ἀνθάμιλλος· εἰς δλύνθων δῆριν ἐλκύσας τὸν ἀνθάμιλλον, 429.
Ἀνθεὺς· οὐδ' Ἀνθέως ξρωτίας αἰδούμενος, 134.
Ἀνθεώ· παύρον ἀνθήσας ὅποια Λοκρὸν δόδον, 1429.
Ἀνθηδών, *Θαχίας*· Ἀνθηδόνης, 754.
Ἀνδοπλίτης· τερωμένον πρὸς ἀνδοπλίτου, 64.
Ἀνδρωπος· οὐ νώνυμον ἀνθρώποις ἐμὸν τίβας ἔσται, 1126.
Ἀνίμυ· Ἀηοὺς ἀνείναι ὄμπιον σταχυν, 621.
Ἄνις· ἄνις τεράμων, 350.
Ἀνιχνεύω· χέρσον ἀνιχνεύσει, 824.
Ἀνοίγω· πηγὰς ἀνοίξας κεκρυμμένους, 248.
Ἀνοστός· ἀνοστον ἀλίζοντας τύχην, 1088.
Ἀντί· ὀπρῶν ἀντί, 94. ἀντί εὐχίλου καίτης, 95. λώβης ἀντί, 365. ἀντί πιπούς, 476. ἀντί θηλείας, 837. ἀντί Κρίσης ὄρων, 1070. ἀντί Ἰσων Ἰσα, 1302. ἀντί τούτων, 1346. ἀντί πάντων, 1413.
Ἀντίποινος· τὸν ἀντίποινον ἐκχέας μύδρον, 271. ἔβριον ἀρπαγῆς ἀντίποινον ζητούντες, 1297. τὸν ἀντίποινον ἐκλάμψας πέτρον, 1201. τῆς ἀρπαγῆς ἀντίποινα θανάτος, 505.
Ἀντιπορθῶ· ἀντιπορθῆσαι χθόνα, 1398.
Ἀντιπορθμός· ἀντίπορθμον αὐλακα ἀοτρεύσουσιν, 1071. πορθοῦσα χώρας ἀντιπορθμὸν ἦναι, 1368.
Ἄντρον· ἄντρον τῆς κυνοσφαγῆς θεᾶς, 77. παρ' ἄντρα θεοῦ, 208. ἡλαστορημένους Κυρκείους ἄντρον, 451.
Ἀντιπῶν· ἀντιπῶνται βλάβας, 1367.
Ἀνυμφεῦτος· τῆς ἀνυμφεῦτους γηροβοσκουῖται κόρας, 1153.
Ἀνυμφος· ἀνυμφον πόρτιν ἀρπάσας, 102.
Ἄνω· γλήνας ἄνω στρέψασα, 362.
Ἀνώγω· μέμνειν ἀνώγων, 572.
Ἀνώνυμος· ἀνώνυμοι σποράι, 687.
Ἀνώροφος· εἰς ἀνώροφον στέγην, 350.
Ἄξυρος· ἀξέρω δόλω, 50.
Ἄονες· γῆν Ἄονων, 1269.
Ἄοργος· λιπὼν λίμνην Ἄοργον, 704.
Ἀπαργμα· μηλῶν ἀπαργματα, 106.
Ἀπαρξέω· οὐδ' ἀπαρξέουσιν ἀντί Ἰσων Ἰσα λαβόντες, 1302.
Ἀπαρκτίος· ἀπαρκτίας πορηστῆρος προαῖς, 27.
Ἀπαρχή· ἀπαρχὰς θυμάτων δωρούμενος, 1193. ἀπαρχὰς τὰς δορικτήτους λαβῶν, 1450.
Ἀπαρχομαι· θυμάτων ἀπαρξεται, 1188. πολλῶν πημάτων ἀπαρξεται Κανδαῖος, 1409.
Ἄπας· ἅπας νωμός, 1424. ἅπασα χθών, 251. ἅπασα ἄλγη δέζεται, 408. κραινῶν ἀπάσης ναυπηγίας, 733.
Ἀπέξω· ἄνδρ' ἀπέξω ἔχουσιν δατούμεται, 629.
Ἀπειλή· ἐπιβόλῃ οὖσαν πάτην δεινὰς ἀπειλὰς, 218. στυγνὰς ἀπειλὰς νῶτφ φέρειν, 776.
Ἀπεμπολήτης· ἀπεμπολήτης τῆς χθονός, 341.
Ἀπέχθομαι· ὃ γέλω ἀπέχεται, 116.
Ἀπιστος· ἄπιστα κλύειν, 552.
Ἀπλᾶτος· ἀπλᾶτον γέφυρα, 568.
Ἀπό· ἀρχῆς ἀπ' ἀρχῆς, 2. καπὸ γῆς ἐσχατοῦσαν ὑσπληγγας, 21. ἀπ' ἄκρων λόφων, 29. ἀπ' ἀρχῆς, 30. πύργων ἀπ' ἄκρων ἐκβράσασα δέμους, 65. καπὸ Καρικῶν ποτῶν, 149. ἀπ' ἔχθων, 392. πρύμνης ἀπ' ἄκρος, 515. καπὸ Περσέως σποράς, 808. ἀπ' Ἰδαίων λόφων ναυσθλῶσεται, 1256. φθογ-

- γῆν ἰδῶσαν ἀπο ἰδῶσαν, 1320.
 Θεμισκύρας ἀπο νοσφίλας, 1330.
 ἀπ' Ἠλένου ἡμερῶν, 590. ὦν ἀπὸ
 σποράς γενέσθας ἐξέφυσε, 1306.
 ἀπ' Διαικού τε καὶ Δαρδάνου
 γεγώς, 1440. ἀπ' ἐπτά παιδῶν,
 178. ἀπ' αἵματος, 1356.
 Ἀπόδεστος· ἀπὸδεσται πείσασθαι
 μέλλοντας, 540.
 Ἀποινδόροπος· δυνάστην λύκου ἀ-
 ποινδόροπου, 902.
 Ἀποσιλβῶ· γυῖα λόγχης ἀποσιλ-
 βοντες, 253.
 Ἀποφρέω· ἀπενέγκασθαι δάρος,
 1269.
 Ἀποψάλλω· ἀποψάλλουσα πλόκον,
 915. ἀποψήλασα πάγην, 407.
 Ἀπίτερος· ἀπίτερος ἔχονται βάσις,
 627.
 Ἀπτήν· ἀπτήνα σπόρον, 750.
 Ἀπυστος· κλέος ἀπυστον, 1175.
 Ἀπῶθεν· οὐκ ἀπῶθεν Ἀλέντα πο-
 τῶν, 425. οὐκ ἀπῶθεν αἵματος,
 804.
 Ἀπῶδω· χρησμῶν ἀπῶσαι δελμα-
 τα, 225.
 Ἀρά· ἀράσιν ἡρεθισμένην, 332.
 ἀρας τετικῶς, 765.
 Ἀραγμός· ἀραγάτος χειρῶν, 940.
 Ἀραϊδος, 409.
 Ἀράσσω· ἀράσας νύσσαν, 15.
 Ἀρβυλόπτερος· ἀρπάσας γνάθοις
 μόρφων ἀρβυλόπτερον, 839.
 Ἀργεῖος· εἵνεκ' Ἀργεῖος κυρτός, 850.
 οὐκ Ἀργεῖον ἀκραυφή γοναῖς,
 151. Ἀργεῖον πρόμου, 1443.
 Ἀργός· ἄργη φάληρων λύδρω, 491.
 Ἀργυραῖοι· εἰς Ἀργυρίνοὺς ἄξει,
 1017.
 Ἀργυρίππα· Ἀργυρίππαν δωμή-
 σεται, 592.
 Ἀργώ· ἄμφι Ἀργοῦς κλεινὸν δρ-
 μον, 1274.
 Ἀργῶος· κρητὶδ' ἀμεστήλωσαν Ἀρ-
 γῶον δορός, 883.
 Ἀρδημός· γυῖς τιθαιβώσσοντος
 ἀρδημόν, 622.
 Ἀρδην· μελαθρον Ἀρδην ἐκ βάθρων
 ἀνάστατον, 770.
 Ἀρδίζ· ἄρδιν εὐδυνεῖ χειρῶν, 914.
 ἡρδῶται τετραμένον, 63.
 Ἀρδω· ἄρδων Κωνίας παγκληρίαν
 983.
 Ἀρέντα· Ἀρέντε, 882.
 Ἀρῆς, 249. 518. λούσει σῆμα βού-
 κῆρος νοσμοῖς Ἀρῆς, 730.
 Ἀρλόβα· γῆρας Ἀρλόβαν Κρήσσαν,
 1308.
 Ἀρστέως· πολλοὺς ἀρστέως κατα-
 ξανοῦσι χεῖρες, 298.
 Ἀρστος· Γραικῶν ἄρστος, 532.
 βουλαῖς ἄρστος, 1235.
 Ἀρκέω· πορδομενῶναι κῆρας ἀρ-
 κέσαι πικράς, 289. οὐκ ἂν ἀρκέ-
 σαι πορδῆταις λόκοις, 524.
 Ἀρκτος· ἀρκτου τιδήνης ἐκμεμα-
 γμέρος τρόπους, 138.
 Ἀρκυς· εἰς ἄρκυν ἐμπταβασαν, 104.
 Ἀρκοῖ, 106.
 Ἀρνεομαι· γάμους ἀρνούμενη, 348.
 νυμφίους ἀρνούμεναι, 1132.
 Ἀρνεύω· ὑπάλ λωπερώος ἀρνεύων
 στέγην, 1103. Ἀρνεύσας πήδημα
 πρὸς σφαγῆς, 465.
 Ἀρνη· Ἀρνης παλαιὸς γέννα, 644.
 Ἀροτρον· γυρὰ ταύρων ἄροτρον, 1315.
 Ἀροτρεύω· αὐλακα ἀροτρεύουσιν,
 1072.
 Ἀροῦρα· Παλληρῖα ἄροῦρα, 1407.
 ἐσθλῆς ἀροῦρης, 1060. Λευταρ-
 νίαν ἀροῦσαν οἰκησοῦσι, 979. εὐ-
 χὰς ἄμφ' ἀροῦροις βυλεῖ, 620.
 Ἀρπαγή· ὕβριν ἀρπαγῆς ἀντίποι-
 νον ζητούντες, 1296. ἀρπαγὰς δι-
 ζήμεναι, 1335. χραισμήσαι ἀρπα-
 γὰς συγγόνων, 548.
 Ἀρπαγμα· τρηφινος εἰς ἄρπαγμα,
 67.
 Ἀρπάω· πόρον ἀρπάσας λύκος,
 102. ἀρπάσας μετάρσιον, 265.
 μόρφων ἀρπάσας γνάθοις, 838.
 ἀρπάσας κεράδω, 1317. τῆς ἀρ-
 παγείσης ἀντίποινα θυνάδος, 505.
 ἀρπαγέσσαν πλάτιν ματεύων, 820.
 Ἀρπακτῆρ· ἀρπακτῆρας αὐγάσαι
 λύκους, 147.
 Ἀρπακτῆριος· πόδον φρυγόντα ἀρ-
 πακτῆριον, 157.
 Ἀρπαξ· ἐπεμψαν ἄρπαγας λόκους,
 1309.
 Ἀρπη· γῆσον εἰς Ἀρπην περάσας,
 762. Ἀρπης Κρόνου πήδημα, 869.
 Ἀρπη· γαυφραῖσιν ἄρπης ἐλκυσθή-
 σομαι, 358.
 Ἀρπυια· Ἀρπυιαν Ἀρπυίας ἴσθη,
 167.
 Ἀρπυια· τῇν ὀπλῆς Ἀρπυιαν Ἀρ-
 πυίας ἴσθη, 167.
 Ἀρπυιογούνος· ἀρπυιογούνων κλώ-
 μακας ἀηδόνων, 653.
 Ἀρσην· ἀρπάσας τὸν ἡπατοργόν
 ἄρσηνα, 839. ἐπ' ἀρσένων λέκτρα
 θουράσται βορῶν, 84.
 Ἀρταμος· ἄρταμος τέκνων, 236. ἄρ-
 ταμος δράκων, 327. πατρὸς ἀρ-
 τιμος, 797.

- Ἀρτίω· δάνος ταλάντω τρυπῆσθαι
 ἡγημένον, 270.
 Ἀρτι· Ἰώης ἀρτι Φηγίου πάγον
 ὑπεροπτάω, 16.
 Ἀρτύω· ἐς ὃ καθύλλου γόνος ἤρ-
 τυσε, 163.
 Ἀρχαίος· ἐγείρει ἀρχαίαν ἔρεν, 1362.
 Ἀρχή· ἀρχῆς ἀπ' ἀρχῆς, 2. ἀπ'
 ἀρχῆς, 30. δεινυαῖσιν ἀρχαῖς ἀμ-
 φιφροφάτων, 1437.
 Ἀρχηγέτις· πημάτων ἀρχηγέτις, 1350.
 Ἀρχος· Κορίνθου ἀρχος, 1024.
 Ἀρχω· ἡχ' Ἀλεξάνδρα λόγων, 30.
 Ἀρω· Ἀμαζόντας συγκληροῦν ἄρσον-
 τας πέδον, 995. ἔρμων ἄρσαντες
 ζυγόν, 204.
 Ἀρωγός· ἡμῖν ἀρωγός πρεσβυηνής,
 536. ἀρωγός λοιμικῶν τοξενμα-
 των, 1205. Κόρην ἀρωγὸν αὐδά-
 ξασα, 360. ἀρωγὸν αὐδήσουσιν,
 1054. ἀρωγὸς τῇ δυσαρπᾷ
 κεκί, 513.
 Ἀσάρκος· ἄσαρα κιστύλασ' ἐτύμ-
 βυσεν τάφω, 154.
 Ἀσβύστις· Ἀσβύστιος δειδρον, 848.
 εὐχὰς δειμαίνοντες Ἀσβύστιαι, 895.
 Ἀσέπτος· ἐκφυγούσ' ὀμεινέτου θού-
 νας ἀσέπτους, 1200.
 Ἀστικός· ἄστικα φορμίζων μέλη, 140.
 Ἀστέρα· δάμαρτος ἀστέρας εὐμα-
 ρίδας, 855. πέτρας ἀστέρας ἀνεί-
 ρυσας, 1322.
 Ἀσκός· ἀσκή ἀμφελιγρῶσας δέμας,
 75. βυκτας ἐν ἀσκή συγκτακελ-
 σας, 738.
 Ἀσμένως· οὐκ ἀσμένως ἔμαρψεν
 ἐρῶν κύτος, 1316.
 Ἀσπαστῶς· μολόντες ἀσπαστῶς δό-
 μους, 1090.
 Ἀσπετος· ἀσπετον χέασα βοήν, 5.
 Ἀσσα (ἄτιν), 8.
 Ἀστέμβακτος· ἀστέμβακτα τιμωρου-
 μένη, 1117.
 Ἀστένακτος· ἀστένακτος ἐλνέσει, 782.
 Ἀστεργής· δίκας φητραυοντος ἀστερ-
 γει τροπῶ, 1400. βαῖον ἀστεργῇ
 χρόνον, 311. μελλίσσασιν ἀστεργῇ
 Κράγον, 542. ἀστεργῇ χόλον
 ἀστων φηγούσαι, 1166.
 Ἀστερος· Ἀστέρη στρατηλάτη, 1301.
 Ἀστίβητος· περᾶσας ἀστίβητον ὀ-
 μον, 121.
 Ἀστὶς· ἀστὶ σύνοικος, 754. χόλον
 ἀστων φηγούσαι, 1167. ἀστοῖσι
 προυμηνῇ μολεῖν, 1055.
 Ἀστρεπτος· ἀστρεπτον ἔδην δόσει-
 ται, 813.
 Ἀστρον· πρὸς ἄστρον χλμακα;
 στήσει δρόμον, 510.
 Ἀστν· Μυρῆας ἐρμυρὸν ἀστν, 829.
 ἀστν πέρσουσι, 1002. Ναρκύνιον
 ἀστν, 1148.
 Ἀστρογυτος· πάλαι δακνεῖ τὸς ἀταρ-
 χύτους φαρὰς, 1326.
 Ἀταρ· ἄτερ πορων, 1066.
 Ἀτερος· δυοῖν ἀδελφοῖν ἄτερος, 1048.
 Ἀτῇ· Ἀτῆς ἀπ' ἄκρων λόφων, 29.
 λεύσσουσιν ἄτην στεναγματων,
 318. στένοντος ἄτας, 194. στί-
 νοντες ἄτας, 676.
 Ἀνιτάνες· πέλας γῆς Ἀνιτάνων,
 1044.
 Ἀτλαντὶς· στένω τάρκους πέλωρος
 Ἀτλαντῖδος, 72. τερφθεῖς τοῖς
 Ἀτλαντῖδος γάμοις, 744.
 Ἀτλας· ἐξ Ἀτλαντος σπόρον, 221.
 εἰς Ἀτλαντος οὐκλήτηον, 879.
 Ἀτρακτος· τύψας ἀτρακτὶ στέρον,
 40.
 Ἀτραπός· ἀτραπὸς διήνυσσε, 123.
 ἀτραπὸς βοῶν, 697.
 Ἀτρεστος· παιδὸς ἀτρεστοῦ κάπρον,
 1066.
 Ἀτρωμος· φθέρσαντες ἀτρωμον κό-
 ρην, 1003.
 Ἀτρωτος· ἀτρωτον τύψας ἀτράκτῳ
 στέρον, 40.
 Αὐ· ὁ δ' αὐ, 556. τὸν δ' αὐ, 168.
 431. 1011. οἱ δ' αὐ, 183. 1008.
 1093. 1398. ἀ δ' αὐ, 568. ἐν δ'
 αὐ Μυκάλλοις 927.
 Αὐάνω· ἀναύρων τασμὸς αὐανθῇ-
 σται, 1424.
 Αὐγάω· αὐγάσαι λύκους, 147. πρὶν
 αὐγάσαι λέπας, 420. οὐκ αὐ-
 γάζων φάος, 941.
 Αὐδάω· αὐδάσει θεός, 892. ἀρω-
 γὸν αὐδάσασα, 360.
 Αὐδάω· ἀρωγὸν αὐδήσουσιν, 1054.
 ἀρδῖτος θεῖα γυναιξὶν αὐδηθήσο-
 μαι, 1140. αὐδηθήσεται νυμφίου
 δρόμος, 192. ὦν κράτης χρόνος
 αὐδηθήσεται, 306. θεὸς πολλοῖς
 αὐδηθήσεται, 680.
 Αὐθαίμων· αὐθαίμων ἑμός, 1446.
 Αὐθι 732. 1127.
 Αὐθις· ἦν αὐθις πατὴρ δωμήματο,
 47. αὐθις πρὸ ἐκταρῶσαν, 70.
 αὐθις ἐμπέτταν 1016. πένθος τεύ-
 ξω γυναιξὶν αὐθις 1142. μέσους
 αὐθις κλέος αὐδήσουσιν 1296. αὐ-
 θις ἀντίποινον ζητοῦντες 1296.
 αὐθις Τρωῶν ἐκλειοπότες 1351.
 αὐθις οἰσφάσασα 1366. παρ' αὐ-
 θις, 801.

Αὐδόμαιμος· αὐδόμαιμον ὕφεται
 κίρκου 168. αὐδομαίων συγκα-
 τασκάπτην 222.
 Αὐλαῖ· λευρᾶς γατομῶν δι' αὐλακος
 268. αὐλακα ἀποτρεφύουσιν 1071.
 βουσίην αὐλακας τεμῶν 624.
 Αὐλητῆρ· αὐλητῆρος 234.
 Αὐλός· ἐν αὐλῷ μέσθ 40.
 Αὐλῶν· διὰ στενοῦ αὐλῶνος 388.
 Αὐξάνω· ὅν ποτ' αὐξήσει λεώς 735.
 κλέος αὐξήσουσιν 1227.
 Αὔπνος· πόντου δ' αὔπνος ἐνσα-
 ρούμενος μυχοῖς 753.
 Αὐσίγδα 885.
 Αὔσονεος· Αὔσονείων ἄγχι τάφων
 1047.
 Αὔσονίτης· παρ' Αὔσονίτην Φυλα-
 μόν 593.
 Αὔσονίτις· θαλάσσης Αὔσονίτιδος
 μυχοῦς 44. κατ' Αὔσονίτιν χόδονα
 702. Αὔσσαν Αὔσονίτιν εἰσεκω-
 μασαν 1355.
 Αὔσων· Αὔσωνες Πελλήνιοι 922. ἐν
 πυγμαῖσιν Αὔσωνον 615.
 Αὐτάδελφος· Αἰθωνος αὐτάδελφον
 432.
 Αὐτανέφιος· τῆς Σισυφείας λαμπου-
 ρίδος αὐτανέφιος 345. Ἀχιλλέως
 δάμαρτος αὐτανέφιος 798. αὐτα-
 νέφιοι 546. αὐτανειφίας 811.
 Αὐτίς· 271. 546. 1431.
 Αὐτόδαίτος· αὐτόδαίτος ἐγγόνων
 δρυός 480.
 Αὐτοκάβαλος· αὐτοκάβαλον σκά-
 φος 745.
 Αὐτόκλητος· αὐτόκλητος πόρις ἔξε-
 ται 496. αὐτόκλητον ἀρπασας κε-
 ραῖδα 1317.
 Αὐτόκτονος· αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι
 δηγθέντες 440. αὐτοκτόνοις δι-
 φασί πρὸς κύμα δυπτούσας 714.
 Αὐτόπρεμνος· αὐτόπρεμνον κόνις
 χανοῦσα χεῖσταται 316.
 Αὐτός· αὐτός οὐ τετρωμένος 312.
 αὐτὸς ἰαυσεῖ πότιμον 429. δ' αὐ-
 τὸς ἀργῇ φαληρίων λύθρῳ 491.
 αὐτὸς δὲ πόνους ἰδών 774. αὐτὸς
 πρὸς ἔδην ὁδὸν περᾶ 809. αὐτὴ
 δὲ φαρμακουργίος 61. αὐτὴ ἄρδιν
 εὐδυνεῖ 914. τίς αὐτοῦ ὄλιν σπά-
 σας 623. αὐτὸν ἐκώσσει 613. κτε-
 νοῦσι δ' αὐτὸν 922. Πράκτιν παρ'
 αὐτὴν 1045. αὐταὶ ἔχονται 628.
 οὐ γὰρ τις αὐτῶν 639. αὐταῖς μισ-
 ὀδμαῖς βαλεῖ πρὸς κύμα 751.
 Αὐτουργότευκτος· κυβερνήσας αὐ-
 πουργότευκτον βῆριν 747.

Αὐτουργός· πρὸς κινώδοντος αὐτουρ-
 γούς σφαγῆς 466.
 Αὐτοφόντης· πρὸς αὐτοφόντην στρε-
 γον μόρου 438.
 Αὐτόχειρ· αὐτόχειρ βάφει ἕλκος 1121.
 Αὐγενιστῆρ· ζητῶν μελεύθους αὐγε-
 νιστῆρος βοόχου 1100.
 Αὐχὴν· ἐπιβάσ' ἐπ' αὐγένους 1114.
 Αὐχμός· αὐχμῷ πινώδης 975.
 Ἀφαντος· ἀφαντον εἶδος 195. κτέαρ
 ἀφαντον 896. ἀφαντα βάθη 1277.
 Ἀφάσσω· ἀφάσσων ὠλένασι δέμνια
 114.
 Ἀφθίτος· ἀφθίτος θεά 1139. κορείαν
 ἀφθιτον πεπαμένην 354. πάλμυς
 ἀφθίτων 691. ὀρκωμέτους ἔτευξεν
 ἀφθίτοις ἔδρας 707. κυθανοῦσιν
 ἀφθίτοις Ἴσον 1213. ἀφθίτους τε
 καὶ φθιτούς 566.
 Ἀφλαστον· ἀφλαστα 26. ἀφλαστα
 καὶ κόρυμβα 295.
 Ἀφλογος· ἀφλόγοις ἐπ' ἐσχάταις 36.
 Ἀφυκτος· ἀφύκτων γομφίων λυρο-
 κτύπῳ 918. ἐν βοόχοις ἀφύκτοις
 311.
 Ἀφύκτως· πλήγας ἀφύκτως 493.
 Ἀφύσσω· ἀφύσσων πέλλαις γάνος
 708.
 Ἀχαιοί· Ἀχαιοὶ εἰς Ἰάονας βλάβην
 λείψον 989.
 Ἀχερούσιος· Ἀχερουσία τρίβος 90.
 Ἀχερουσίαν πᾶρα ἑημίνα 411.
 ἀμειψάσα Ἀχερουσίαν χροσιν 688.
 Ἀχδομαι· ναυβαταῖς ἡχθημέναις
 ἀκτίας 827.
 Ἀχιλλεύς· Ἀχιλλέως δάμαρτος αὐτα-
 νέφιος 798.
 Ἀχλαῖνος· ἄχλαινος ἔκτης 763. ἄχλαι-
 νον ἐμπρεῦσουσι βλον 635.
 Ἀφανστος· ἀφανστος σφαγῆς 508.
 Ἀψευδής· ἀψευδῆ φρόνην 1456.
 Ἀψορός· ἀψορόν ἀπρυνας ἐρόχιν
 1471.
 Ἀψύνθιος· Ἀψυνθῶν ἀγχοῦρος 418.
 Ἀψυρτος· Ἀψύρτοιο 811.

B.

Βάβαξ· 472.
 Βάω· τί μακρὰ βάω; 1453.
 Βάθος· ἀφαντα κευδμῶνος βάθη
 1277.
 Βάθρον· μέλαθρον ἐκ βάθρων ἀνά-
 στατον 770.
 Βαθύς· βαθὺς γυμφίον δρόμος 192.
 πρὸς βαθεῖ διέηροῦ πόρον 1026.
 ἐς βαθεῖαν Ποιμανθρίαν 326. ἄρ-

- δων βαθεῖαν Χανίας παγκληρίαν 983.
Βαίνω· ἔβαινον εἰρκτής ἐντός 1462.
 ἔβη ἀρπάζας 837. σκάρος βῆναι ταλάσσει 746. χοιράδων βεβῶς ἐπὶ 1036. χθόνα Σαλλίων βεβῶσαν πάγων 1361.
Βαῖος· Βαῖον τοῦ κυβερνήτου τάφον 694.
Βαῖός· βαῖον χρόνον 311. βαῖον μῆ-
 γαρ 568. βαῖον τεφθεῖς 744.
Βακχεῖος· ἐνθεον βακχέιον στόμα 28.
Βάκχος· κρατήρα Βάκχου δύσεται 273. Βάκχον ἀνευάζοντες 206.
Βαλβίς· ἄκραν βαλβίδα μηρῖνθου σχάσας 13. τὴν παννυστήν δρα-
 μων βλον βαλβίδα 287.
Βάλλω· εὐχάς ἀμφ' ἀρούραις βαλεῖ 620. βαλεῖ πρὸς κύμα 751. διαν τεκόντος ἐς χέρας βάλῃ σκυμνον 503. δράκοντα βαλὼν ἰνυγι τόξων 309. βληθεὶς ἀπ' ὄχθων 392.
Βάπτω· εἰς σπλάγγνα βάψει ἕκρος 1121. Ῥυνδαχοῦ ποτῶν κρυσσοῦ-
 σιν βάψαντας γανὸς 1365.
Βάρβαρος· ἡμικροῖτα βάρβαρον 150.
Βᾶρις· κυβερνήσαι βᾶριν 747.
Βάρος· αἰδίνος ἔκλαυεν βάρος 477.
Βαρύς· βαρὺς ἀρχὸς 1023. βαρεῖ
 τύψας ἀτράκτω στέρνον 39. βαρεῖ
 πρηστήρι κυμαίνων ἅλα 1018. βα-
 ρὸν πόδον φυγόντα 156. πυρρὸν
 βαρὺν φλέξας 340. θήσει βαρὺν
 κολῶν 543. ἕως ἂν εὐνάζῃ βαρὺν
 κλόνον 1439. στέρεται βαρεῖαν ἐμ-
 βολὴν 525. ὕβριν βαρεῖαν ἀρπαγῆς
 ἀντίποινον ζητοῦντες 1297.
Βαρύζηλος· βαρύζηλος δάμαρ 57.
Βαρύφρων· ταῦρος βαρύφρων 464.
Βάσις· ἀγκυλὴ βάσει 262. παλμπό-
 ρευτον ἔχονται βάσιν 628.
Βασσάρα· ἡ δὲ βασσάρα κοιλανεῖ
 δόμους 771. τῆς παντομόρφου
 βασσάρας 1393.
Βαστάζω· ταῦρον βαστάσας πυρι-
 πνῶν ἀροτρα 1314.
Βατός· τῷ δάλασσα βατὴ περὶ 1414.
Βαφῇ· ὀέθους βαφᾶς πεπαιμένα 1137.
Βεβρυκίς· πόδα εἰς Βεβρυκῶν ὀφ-
 ρειαν ἐκπατηρίαν 516. εἰς Βεβρυ-
 κῶν ἔστειλαν οἰκτηρίον 1305. σώ-
 ζαν Βεβρυκῶν παγκληρίαν 1474.
Βέλεμνον· βέλεμνα διφέντα 550.
Βέλος· πατέας πτέρων ἀγρῶ βέ-
 λει 500.
Βέραδρον· οἰκτηρίον γρώνω βερέ-
 θρον συγκλητρεφές 1280.
Βήφυρος· Βήφου γυνὸς 274.
Βία· (Ἀθηνᾶ) 520.
Βία· ἐκ βίας μετοχλίσας 626.
Βιαιοκλήρ· γάμους βιαιοκλήπτας 548.
Βιατός· βιατός ἐκπυθῆσομαι 357.
Βίος· τὴν παννυστήν βίον βαλβίδα
 δραμῶν 287. ἔχλων ἀμπρεύ-
 σουσι βλον 635. διαν ἐκπνεύσῃ βλον
 807. λυπρὸν ἀμπρεύσει βλον 975.
 λυπρὸν ὀψονται βλον 1019.
Βιβρώσχω· πᾶσα βρωθήσεται δρὺς
 1421. κεγχρόνῃ βιβρωμείον 912.
 βρωθεὶς καμπέων γνάθοις 414.
 τραπέζαν βρωθεῖσαν ἐξ ὀπαδῶν
 1251.
Βισάλλιος· Ἡῶν Στρυμόνος Βισαλ-
 τία 417.
Βίστονες· Βιστόνων 418.
Βλάβη· συγγενῶν βλάβη 453. νιν
 βλάβης σώσει ῥίξα 678. τὸν χρη-
 σιολέσχην αἰτιάσονται βλάβης 1419.
 τεύξει ἐγχώροισι βλάβην 949. Ἀ-
 χαίων εἰς Ἴάονας βλάβην λεύσσαν
 989. λεύσσω πυρριφλέτους βλά-
 βης 218. ἀντιπύεται βλάβας 1367.
Βλαστάνω· τὸν ἐκ ῥίζης βλαστόντα
 150.
Βλέπω· ὥς μὴ βλέπωσι τάφους 445.
Βλύω· φόνῃ βλύουσαι χέρες 301.
Βλώσχω· σὺν θηρὶ βλώσας 1327. εἰς
 Κερασίαν βλώξαντες 448.
Βοαγίδης· τοῦ στεροφροπέλου Βοα-
 γίδα 652.
Βοάγριον· δῶρ' ἀνάψει βοάγριον
 854.
Βοάγριος· Βοάγριε 1146.
Βοαρημία· (Ἀθηνᾶ) 520.
Βοάω· βοάω πόσιν 1118.
Βοή· χέσας παμμιγῇ βοήν 5. κλά-
 ζων ἀμικτον βοήν 263. ὀμοκλη-
 τειραν λείσαι βοήν 1337. αἰχμα-
 σουσι λοισθίαν βοήν 441.
Βοηδρομέω· κτεροῦσι βοηδρομούντα
 Λινδίων στρατηλάταις 923.
Βοηλατέω· βοηλατούντι 816.
Βοηλάτης· τάρφροδον βοηλάτην στεί-
 λασα 1346.
Βόδρος· τὸν ἐκ βόδρου σπάσει βῶ-
 λον 484. ἐν γὰρ Ὀγκαλου βόδρου
 1225. αἶμα προσράνας βόδρου 684.
Βολή· εὐστόχῳ βολῇ τύψαι ποι-
 μνίων ἀλάστορα 528. κεραύνιοι
 βολαὶ 560. μέλισσαι συμπεφυρ-
 μέναι γυνῶν βολαῖς 294. βολαῖ-
 σιν ὀστράκων 778.
Βομβυλεῖα· Βομβυλεῖας κλετύς ἡ
 Τεμνικία 786.
Βορά· σάρκας ἀμμήνους βορές 672.

ἐπείκειν βορὰ νηδὺν 1200. προθεῖ-
 ραι θηρῶν βορὰν 955.
 Βορέωνες· ἐν τόποις Βορειογόνων
 1253.
 Βορραῖος· πρὸς Βορραῖαι 898.
 Βόρυς· βότρυν φέροντο 83.
 Βουβών· βουβώνος ἐν τόρμασι θρυ-
 λῖξας δέμας 487.
 Βούθεια· (Ἀθηνᾶ) Βούθειαν ἀρωγὸν
 αὐδάστα 359.
 Βούκερος· λούσει σῆμα βούκερος
 νασμοῖς Ἄρης 730. τὴν ὁ βούκε-
 ρος Βούων λιπαίνει 1407.
 Βουκόλος· Τευταρίους βουκόλου πτε-
 ρώμασι 56.
 Βουλαῖος· (Ζεὺς) 435.
 Βουλῇ· βουλαῖς ἀναγνοῖς 162. βου-
 λαῖς ἀριστος 1285.
 Βούπεινα· βούπειναν στρατοῦ ἀλ-
 θανούσιν 581. βούπειναν ἀλθα-
 γασκεν αἰμαῖαν πατρός 1395.
 Βουπλανόκτιστος· Ἄτης ἀπ' ἄκρων
 βουπλανόκτιστον λόφον 29.
 Βουραῖος· Βουραῖοισιν ἡγεμῶν στρα-
 τοῦ 591.
 Βούς· ἐν ἀσπῷ βοός 738. πλεύρ'
 ἀναρρήξας βοός 556. λαιμίσας στε-
 φηφόρον βούν 327. ἀτραπούς βοῶν
 697. θυσθλοῖσι βοῶν 720. 929.
 βοῶν ἀραιρεύουσιν ὀλκαῖα πτε-
 ρῷ 1072. βοῦσιν αὐλακας τεμῶν
 624.
 Βουσκαφρέω· μόσσυνας Ἐκτήνων βου-
 σκαφρησάντος 434.
 Βούσταδμον· στείβοντα βουσταδμων
 κόπρους ξενώσεται 92.
 Βούστροφος· ἐν μεταφρένοισι βου-
 στρόφοις χθονός 1438.
 Βούκις· τὴν βοῦπιν κόρην Ἀέρης
 ἀντρεῖψαντο 1292.
 Βούτης· βοῦτης γαιτομῶν δι' αὐλα-
 κος 268.
 Βραβεῖα· πάλου βραβεῖαις γηροβο-
 σκούσαι κόρας 1154.
 Βραβεύς· Ἰγναῖος βραβεύς 129.
 Βραγχηπός· παρθένον Βραγχηπῶν
 παρμιολῆας 1379.
 Βράσσω· σκύμονον παρ' ἀγκάλῃσιν
 βοῶν 464.
 Βραχύπολις· βραχύπολις Κορμυ-
 σῶ 911.
 Βρέτας· τετρήτας βρέτας 948. περι-
 πύσσοντες ἀλλήλους βρέτας 1185.
 Βρεφοκτόνος· Παλαίμων βρεφοκτό-
 νος 229.
 Βραμά· Βραμὰ τετμορφοῖς 1176.
 Βροτῆτες· φθογγὴν βροτῆσαν ἐί-
 σαν 1321.

Βρότος· ὅταν βωμὸν αἰμάτῃ βρότῃ
 992.
 Βροτός· λίκτρα θουρῶσαι βροτῶν 85.
 πλείστον ἐστνημένον βροτῶν 421.
 μοῖρα παμμήτωρ βροτῶν 490.
 φεύγοντες βροτῶν καρβανον ὄχλον
 604. λίμνην προσφιλοστέτην βρο-
 τοῖς Μαιώταισι 1289. κλαγγαῖσι
 ταρμύσσουσιν βροτούς 1177.
 Βρόχος· ζητῶν κελεύδους αὐχενι-
 στήρος βρόχου 1100. λιπὼν λίμνην
 Ἄστρον ἀμφοτεροπτην βρόχῳ 704.
 εἰς ἄκυν ὀθνεῖων βρόχων ἐμπλα-
 σσαν 104. τὸν τυπέντα ἐν βρό-
 χοις μάριφας ἀφύκτοις 310. ἡ μιν
 παλεύσει δυσλῆτοις ὀστρου βρό-
 χοις 405.
 Βρύκω· μύθοισιν ἀλλήλους ὁδᾶς
 βρύξουσι 545. στέμφυλα βρύξου-
 σιν 678.
 Βρύον· τάριχον ἐν βρύοις κρύψει 398.
 Βρύων· ὁ βούκερος Βρύων 1408.
 Βυθός· Χάρυβδι ἐκρυσάσαν ἐλκυ-
 σας βυθῷ 743. Ἄδου παφλάζον-
 τος ἐκ βυθῶν φλογί 197.
 Βύκτης· βύκτης στροβήσει φελλόν
 756. βύκταισι χειρὶνφουσιν ὦμη-
 σται πόριν 184. βύκτας ἐν ἀσπῷ
 συγκατακλίσας βοός 738.
 Βύνη· Βύνης ἀμπυξ 757. ἀπάγ-
 γματα φλέγουσαν Βύνη δεξ 107.
 Βωκαρος· Βωκαρόν ναμάτων 451.
 Βῶλος· τὸν ἐκ βόθρου σπάσει βῶ-
 λον 485. βῶλον ἐμπεφυρμένην να-
 σμοῖς ὁρέξει 1380.
 Βωμός· ἀμφὶ βωμὸν Κρόνου 202.
 ὅταν βωμὸν αἰμάτῃ βρότῃ 992.

Γ.

Γαῖα· ἐν γαίᾳ 1436. καταλθει γαῖαν
 Ἄρης 249. γαῖαν Ἱξονται 588.
 γαῖαν ὁδᾶς δάφουσι 1005. γαῖαν
 Σαλάγγων μολόντες 1058. καται-
 θάλωσι γαῖαν θύνειαν 1376.
 Γαλαδραῖος· Γαλαδραῖον πέδον 1342.
 Γαλαδρα· σῶναι Γαλαδρης λύκον
 1444.
 Γαληνός· γαληνὸν ἡμᾶρ 814.
 Γαλῇ· τῆς δειρώπαιδος γαλῆς 843.
 Γαμβροκτόνος· γαμβροκτόνον θα-
 σσύντα βουλαῖς ἀναγνοῖς 161.
 Γαμέω· γήμιας Ἀδρίαν 1308.
 Γαμηλίας· πρὸς γαμηλίου ἄξει θυη-
 λῆς 323.
 Γάμος· δαφὸν ἐστεναγμένους γάμος
 412. ἔκται τῶν ἐπείσκτων γα-

- μων 60. νοσφει γάμων 130. συμ-
φεία δαίσασθαι γάμων 146. αὐ-
δάσσα τάφον γάμων 369.
πέμφουσι παῖδας ἐστερημένους γά-
μων 1145. ἔκατι δυσσεβῶν γάμων
1151. τερφθεὶς τοῖς Ἀτλαντίδος
γάμοις 744. γάμους ἀνουμένην
346. ἀνεψφίαις ὄνουν χραισιμήσαι
γάμους 547. γάμους τελειν 1386.
- Γαμφή· ἐν γαμφαῖσιν Ἑνναία μι-
στύλασα 152. γαμφαῖσιν ἄρηης
οἶνός ἐλκυσθήσομαι 358.
- Γαμφηλή· γαμφηλῆσι αἰμάσσων δέ-
μας 266. Γαμφηλᾶς ὄνου περή-
σεις 94.
- Γάνος· κρηναῖον γάνος 247. Βηφύ-
ρον γάνος 274. πρὶν λαφύεσθαι
γάνος 321. ἀφύσσαν πέλλας γά-
νος 709. Κυλιστάρου γάνος 946.
Ῥυνδακὸν ποτὶν κρωσσοῖσι βύ-
φιας γάνος 1365.
- Γάπεδον· ἐρείσει κῶλα χειρῶν
ἐπὶ γάπεδον Ἀμοιθεῶς 617.
- Γάρ· 3. 115. 144. 304. 413. 462. 639.
768. 779. 1000. 1038. 1167. 1216.
1296. 1454. ἡ γάρ 627. ἡ γάρ
1283. τοι γάρ 139. 943. ὁ μὲν
γάρ 1099. τὸν μὲν γάρ 417. ἀλλ'
ἔστι γάρ τις 535.
- Γαστήρ· γαστρός ἐλκύσας ζυγά 343.
- Γατομέω· βοῶτης γατομῶν δι' αὐ-
λατος 268. ὀθνεῖα γατομοῦντος
αἰδωνος πτερά 1396.
- Γαύας· (Ἀδωνις) ὀψεται Γαύαντος
τάρον 831.
- Γέ· οὐ μὴν ἀνατελῇ γ' 283. οὐδ' οὐ
γ' 1302. οὐ μὴν ὑπελβεῖ γ' 1412.
- Γεῖσον· οὐ γείσα χραισιμησουσι 292.
- Γεῖτων· τύμβος γεῖτων ὄρνυγος πτε-
ρουμένης 401. γεῖτων ὁ Ἀἰγύς 725.
Κροῖδος δὲ γεῖτων 1021. Σπύδασι
γεῖτων 1287.
- Γελάω· οὐδ' ἄντε πένθους γελά
στρατός 284.
- Γέλως· ὃ γέλως ἀπέχθεται 116.
- Γέμω· πλήσει γέμοις θυμὸν χολῆς
1115.
- Γενάρης· ἐμὸς γενάρης ἐξέρυσσε
Ἀρδανος 1307.
- Γενέθλιος· ἄζεται σε πρὸς γενέθλιαν
πλάκα 1194.
- Γέννα· Ἀρην παλαιὰς γέννα 644.
μεθ' ἔκτῃν γένναν 1446.
- Γενναῖος· σκύλακα γενναῖον τενοῖ
963.
- Γεννάω· Τυφῶνα γέννεται πατήρ
177.
- Γένος· μῦθος γένους 1134. γένους
πάππων τῶν ἐμῶν κλέος ἀδελ-
φουσιν 1226. εὐπρεπέστατος γέ-
νους 1345. κηλίδι θωδέας γένει
165. πιδήκων γένος δύσμορφον
691. τοῦπιλάβητον γένος τεθρῆς
χαράκας 1173. ἐξοχον βῶμῃ γένος
1233.
- Γεραῖος· σὺν τῇ γεραῖᾳ πατρὶ 1265.
- Γέρας· δορίκτητον γέρας 1116.
- Γενομαι· ὦν σκηπτὸς γένσεται θρου-
μένων 383. γένσεται φυγῆς 1431.
- Γεώλορος· πρὸς κλίτῃ γεωλόρῃ 600.
- Γῆ· γῆ ναυσθλωθήσεται 1415. ἀπὸ
γῆς ἐσχάσσαν ὑσπληγγας 21. βρα-
χυπολὶς Οἰνωρτίως γῆς 912. πέ-
λας γῆς μολῶν 1044. γῆς καὶ θα-
λάσσης σκηπτρα 1229. πάντ' ἐρευ-
νησας μυχὸν ἁλὸς καὶ γῆς 1245.
πόντου τε καὶ γῆς 1448. εἰς γῆν
δίφας πόδα 279. βλαῖξαντες Ὑά-
τον γῆν 448. μολόντας εἰς γῆν
ἔσπερον 956. ἐνθα μυσταίνει πο-
ταῖς Ὠκείαντος γῆν 1009. ἄξει Ἀό-
νων γῆν 1709.
- Γηγενής· γηγενὸς Ἰσάχνου τάρος
42. ἀμμοσφου γηγενούς 111. Παλ-
λήνιαν ἐπὶ λθε γηγενῶν τροφόν
127. γηγενῶν ὑπηρετῆς 1406.
- Γηραιός· γηραιὰ κόρη 586.
- Γῆρας· πρὸς γῆρας ἀκρον 355.
- Γηροβοσκέω· γηροβοσκοῦμαι κόρους
1154.
- Γῆρος· Σιρυγγὸς γῆρον ἐκμιμουμένην 7.
- Γίγας· κέλευρ γίγαντος 495. ἔγχε-
ριον γίγαντα ἔχοντα 527. στείλει
γίγαντα 1414. Γίγαντος νῆσος ἡ
μετᾶφρενον θάλασσα 668. ὅλαν
γίγαντων Σιδόνων κεκτημένους
1357. μέλλων ἐπὶ Γίγαντας πε-
ρὶν 709.
- Γιγαντοράστος· Γιγαντοράστοις ἄρ-
δισιν τετρωμένον 63.
- Γίγατον· γίγαντα βρωζονος 677.
- Γιγνώσκω· ἔγνω σὺν κατῷ ἔπος 488.
- Γίγνωμαι· Κένταυρος τύμβος γεγῶς
σποράς 1203. ἀπὸ Λαφάνων γε-
γῶς 1440.
- Γλαυότροφος· δεικνῶν τέκνον γλα-
υοτρόφῳ 1250.
- Γλάνις· Γλάνις τέγγων χθόνα 748.
- Γλαυκός· γλαυκὸν κυνὶ 471.
- Γλαύκω· Γλαυκῶας αὐτανόμης
811.
- Γλήνη· γλήνης ἄγλαμα μάγει 988.
εἰς τέκνον στέγνω γλῆνης· αὐτὸ
αἰσφύσσε 362.
- Γλυκός· γλυκὺν βότρω φέρωντο 83.

Γνάθος· φέρεται πόρον γνάθος 639.
 ἐν γνάθοις Τρίτωνος ἠμάλη·
 πύων 33. δταν ἀλδδωνας ἔβαρε-
 γηται γνάθων 474. λαφυσταίς
 γνάθοις 215. καμπέτων γνάθοις
 414. μόρφον ἀρπίδας γνάθοις
 838.
 Γνάμπω· δόρυ γνάμψει θεόμοιος 1247.
 Γνύθος· πᾶν μεταλλεύων γνύθος 485.
 Γνωτοφάντης· ἀρπίδας· τὴν γνωτο-
 φόντιν 1318.
 Γοάω· γοωμένη δαρὸν στενάξει 972.
 Γογγυλάτης (Ζεύς) 435.
 Γογγυλός· αἶψα βᾶσιγι γογγυλῆ
 τυπεί 981.
 Γοηρός· φάος γοηρὸν φανέν 1057.
 Γόλγοι· γαίαν ἔξονται θεῶς Γόλγων
 ἀνάσσης 589.
 Γομφίος· ἀφικτωρ γομφίων λυρο-
 πτυκῶ 918.
 Γόμφος· τρόπον γόμφους προστετα-
 γαρωμένην 748.
 Γοη· ὠροπασμένην γοηῆς 103. α-
 δινας ἐξέλυσε λαθραίως γοηῆς 1198.
 Δογείων ἀρκαφῆν γογαίς 151.
 χηρή κατεδουραξε διπτύχους γο-
 γας 239. παιδεύουσιν νηπίους γο-
 γας 638. ἐξαριθμησας γογας σὺς
 1255.
 Γόνος· Καδμύλου γόνος 162. Χει-
 ράδος γόνος 1234. ἀναπτος γόνος
 1378. Νηρέως γόνω ὅπασαν δά-
 νος 886. τοῦ μόσσυνας Ἐκτήρων
 βουσακρήσαντος γόνον 434. αὐ-
 θήσουσιν Ἥλιου γόνον 1054. Δαν-
 ρητης γόνος 1007.
 Γόννος· Γόννον ποδοῦντες 906.
 Γονούσα· κάμψας Γανούσαν 870.
 Γόος· ἐξυλατῆσει γόον 764. γόω
 γυναικῶν 256.
 Γοργάς· ἡ παλῆμωρον Γοργάς 1349.
 Γοργῆ· καρερὸν Γοργῆς τόκον 1013.
 Γορτυν· ἦξεν ἐπὶ Γορτυνος δόμους
 1214.
 Γορτυναίος· ἐν Γορτυναίᾳ (γῆ) 806.
 Γουνασμά· κρατήσας λιταῖς γουνα-
 σμάτων 1243.
 Γουνεύς· Γουνεύς ὥσπερ ἐργάτης δι-
 κης 128.
 Γουνόδομα· λιταῖς Σθένειαν ἰκέτιδες
 γουνόμεναι 1164.
 Γραῖα (πόλις Βοιωτίας)· Γραῖαν πο-
 δοῦντες 645.
 Γραῖα· εἶδος ἡλιωμένην γραῖαν,
 196. γραῖαν Ἰσιηνίδα 231.
 Γραικίτης· ἐν Γραικίταις πέπλοις 605.
 Γραικός· Γραικῶν ἄριστος 532. Γραι-
 κούσιν ἐξυμνημένην 1195. ἰάσαι

βοῇν Γραικούσιν 1338. Γραικούς
 κράτη λαβεῖν αὐδαξει θεός 891.
 Γραδς· ἐπόψεται πέμπειλον γραδν
 826.
 Γραφῆ· ἐν πλασταις γραφαῖς 432.
 κληρῶν γραφάς 370.
 Γραφῆ· αλδδων ἀκραιν γραφῶν 1031.
 Γρυνός· ἐγείρας γρυνός ἔριν 1362.
 λούσσω θέοντα γρυνόν 86. γρυ-
 νῶν βολαῖς 294.
 Γρώνος· οὐσα γρώνης χερμάδος ναῦ-
 ται λαθον 20. γρώων βερέθρη συγ-
 κατηρεῖς στέγης 1280. παρ' ἑοῦς
 γρώων πέδον 631.
 Γυγαία· ποιναῖς Γυγαίᾳ τίσεται θεῇ
 1152.
 Γύδιον· ἐπὶ Γυδίου πλάκας 98.
 Γύα· λήϊου γύα 252. ἐς Λετρινάλους
 γύας 158. γύας τιθαμβώσσοντος
 ἀρθηθμῶ Διός 622. ἐπόψεται γύας
 847. Ολοσσόγων γύας 906. δταν
 αἰτίῳσι κοίρωνου γύας 1059. ἔξον-
 ται εἰς γύας 1161. αἰθαλάσσαι
 γύας 1340.
 Γυιοκόλλος· πέτρων ἐν γυιοκόλλοις
 σπαργάνους εἰλημένον 1202.
 Γυϊον· τεφρώσας γυῖα πυρὶ 227.
 πρην γυῖα χυτλώσαι δρόσῳ 322.
 γυῖα συμπαλέξας φυτοῖς 1157. γυῖα
 συνθήσας λόγους 1247.
 Γυϊός· γυῖα ἀμναμοὶ δηναῖς Ἄλός
 144.
 Γυιοδχος· γυιούχους πέδαις ὠργυνω-
 μένῃ 1076.
 Γυμνας· ἦξει γυμνάδας πάλης κονί-
 στας 866.
 Γυμνηταί· ἀμφικλύστους χοιράδας
 Γυμνησίας πεπλωκότες 633.
 Γυμνίτης· οἶσιν κῆμα γυμνίτην φά-
 γρον 388.
 Γυμνός· γυμνὸν πόδα εἰς ἐκβατη-
 ρίαν ὀφείειαν 515.
 Γυναικόκλωψ· μύκλους γυναικόκλω-
 ψιν 771.
 Γυνή· Κολχίς γυνή 887. δούλης γυ-
 ναικὸς ζεύγλιαν ἐνδεδεγμένον 996.
 γόφ γυναικῶν 256. ἀνδρῶν γυναι-
 κῶν εἰδῶτα θυνοσῖας 683. γυ-
 ναιξ δ' ἔσται τεθμός 859. θεῖα
 γυναιξιν αὐθηθήσομαι 1140. πέν-
 θος τεύξω γυναιξίν 1142. κερας-
 φόρους γυναικας 1238.
 Γυραί· Γυραῖσι δ' ἐν πέτραισι 390.
 Γυράπιος (cupiter) 537.
 Γυρός· γυρὰ ἄροτρα 1314.
 Γωλείων· Διακρίων γωλεία 376.
 Γωρυτός· ἦν γωρυτός ἔκρυψε Σκύ-
 θης 458.

Δ.

- Δαίαιρα*· θήσκει *Δαίαιρος* 710.
Δαιδαλευτήρια· μνηστήρατου χιλοῖο δαιταλευτήριος 578.
Δαίμων· δαίμων· *Ἐνδόρξης* 212. *Δαίμωνος* δαίμων 537. εὐνάσσει δαίμων δόρυ 567. δαίμων φήμας ἐς τὸ λῆθον ἐκδραμεῖν τεύθειεν 1472. ἡ δαίμωνι τῷ θηρομύκτην σκύλακα τεκνοῖ 962. ὁ δαίμων 281. σοὶ δαιμόνων φραδαῖς πένθος ἔσται 968.
Δαίνυμι· ποῖα χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν 668. νυμφεῖα δαίσσθαι γάμων 146.
Δάιος· πρηστήρα δάου μάχης 861.
Δαίς· δαίος χαλῶν 837. διαν ἐν δαυτὶ μελλίσσασιν Κράγον 541.
Δαδσφαλτος· τὰ δευτερεία τῆς δαίσφαλτου πάλης 170.
Δαιταλουργία· σάρκας λεβητίζουσα δαιταλουργία 199.
Δαιταλάω· ὠμόσιντα δαιταλωμένους ἔδης ἔγρειύσεται 654.
Δαιτρεῖν· λέγῃται δαιτρευθεὶς δέμας 1315. τοῦ Ζηνὶ δαιτρευθέντος δέμας 160.
Δαιτρός· δαιτρός ἡπάτων 35.
Δάκνω· συμφοραῖς δεδηγμένος 954.
Δάκος· ἀρὰς τεικῶς τοῦ τυφλωθέντος δάκους 765.
Δάκρυ· ὃ ἀπέχθεται δάκρυ 117.
Δάκρυον· θέρμοις τεκόντων δακρυοῖς λελούμένως 371.
Δάκτυλος· σφραγίδα δέλιω δακτύλων ἐφαρμόσαι 1382.
Δάμαρ· βαρύζηλος δάμαρ 57. Τυφώϊνος δάμαρ 1353. τῆς Κηρύλου δάμαρτος σπόρον 750. δάμαρτος αὐτανέφυος 798. στενάζων κήρας δάμαρτος 808. ἀνίσχει δάμαρτος ἀσκέρας 855. συγγάμου δαμαρτος 1221. ποδῶν δάμαρτα 190. παρώσας δάμαρτα 1263. ἡμπερῶσαν δάμαρτα *Ἀστέρφ* 1301.
Δαμάω· ἀμφὶ τύμβῳ δαμῶς 335. πρὸς τοῦ δαμέντος οὐ τετρωμένος 312. αὐτοκτόνοις σφραγαῖσι δημθέντες 441.
Δάνος· λαβὼν ταύρου τοῦ πεπρασμένου δάνος 269. θήσκει *Δαίος* δάνος 710. *Τρίτων* Κολῆς ἄπασεν δάνος 887. κάπνεύγκασθαι δάνος 1269. ὀρεῖται δύνος 1261.
Δαπταῖ· δαπταῖς τιτύσκων φόβον 1403.
Δάπτω· ἐκείνῳ σε καπὼν δάπτω 250. πολλοὶ γαῖαν ὁδὰς δάπτουσι 1006.
Δαρδάνειος· *Δαρδανείων*· ἐκ τόπων γασσθλούμενον 967. 1257.
Δάρδανος· ἐμὸς γενέσθας ἐξέφυνε *Δάρδανος* 1307. ἀπὸ *Δαρδάνου* γεγώς 1440. *Δάρδανον* πόλιν νάουσι 1129.
Δαρὼν· δαρὼν οἰκῆσει σπῖλον 188. δαρὼν ἐστεναγμένους γάμος 412. πέτραν ὀχῆσει δαρὼν 724. δαρὼν στενάξει 973. δαρὼν στένουσιν 1144.
Δασπλήτης· εἰς νάπας δασπλήτιδας βῶω 1452.
Δατέομαι· ἀνδρὶ ἀπέλοις ἔχρυσιν δατούμενοι 629.
Δαυνίος· *Δαυνίον* παγκληθῆσαν δαμῆσεται 592. *Δαυνίων* ἄκροι 1128. νόσων ἀκεστὴς *Δαυνίος* κληθῆσεται 1052. ὑπὲρ *Δαυνίους* ὥκισμένην 1254.
Δαυνίτης· σῆμα *Δαυνίται* στήσουσι 1063.
Δαυρηγόρας· δαυρηγόρων φοῖβαζεν ἐκ λαμῶν ὅπα 6.
Δαυρινός· σφῆκας δαυρινούς χηραμῶν ἀνεύρυσας 181.
Δαυρίλης· δαυρίλης σφραγὶς 779. δαυρίλης ἐρημία 957.
Δέ· passim. μὲν — δέ vid. μὲν. δέ — δέ 80 sq. 904. δέ — δέ — δέ 251 — 253. τάριχον ἐν μνίοις δέ 398.
Δείκηλον· δεικῆλον ἀνθήσει 1259. δεικῆλα μὴ σέβουσι λαμπαδουχίαις 1179.
Δείκνυμι· δεικνῶντι πλωτὴν οἶμον 889.
Δεῖμα· νυκτῆροισι δέσματα 225.
Δειμαίνω· μήνισι δειμαίνων θεῶς 1186. εὐχὰς δειμαίνοντες 895.
Δειματόω· πωδῶν δειματουμένη 1434.
Δειρός· δειρὸς δειρῶν 327. κολαστὴς δειρὸς 393. περηνγῶς δειρὴν μάχην 1042. δειρὴν μέγαντες πάλιν 1366. δειραῖον ἀρχαῖς ἀμνησθηριωμένων 1437. δειρὸς ἀπειλὰς ἐπαρῶντιοντες πάσῃ 218. δειρὰ πείσασθαι 540.
Δειραῖος· δειραῖαν ἄκραν ἄρσονται 994.
Δειράς· θραμβουσία δειράς 1405.
Δειρόπαις· τῆς δειρόπατος γαλῆς 843.
Δέλτος· σφραγίδα δέλιω ἐφαρμόσαι 1382.

- Δελφίς· ψυχρὸν νέκυν δελφίνος 397.
 φάλαί τε καὶ δελφίνες 84.
 Δελφίνιος· Δελφινίου παρ' ἄντρα 208.
 Δελφινιόσημος· ἄγγελον λεπτῶν δελ-
 φινιόσημον 658.
 Δελφύς· μητὸς ἐντὸς δελφύος 939.
 Δέμας· χερσὶν ὀχμασάς δέμας 41.
 παιδὸς καταβροχθέντος αἰδῶλη δέ-
 μας 55. κύμβαχον δέμας 66. ἀσκή-
 ἀμπελυτρώσας δέμας 75. τοῦ Ζητὶ
 δαιτρευθέντος δέμας 160. ὄνυξι
 αἰμασῶν δέμας 266. εἰρκτῆς ἀλι-
 ρύσασα δέμας 351. θρυλλέας δέ-
 μας 487. Τυρῶνος δέμας 669.
 γραῦν μαρμαρουμένην δέμας 826.
 ἐκβλήτων αἰδῶνσα δέμας 1080. λα-
 κῶνδ' ἐν φροναῖς ψυχρὸν δέμας
 θράκαινα 1113. λέβητι δαιτρευθεὶς
 δέμας 1315.
 Δέμνιον· ληποντὶ ἀλέκτρων ἐκβα-
 λούσα δέμνιον 353. ἐν δέμνιοις
 171. ἀράσσων ἀλέναιοι δέμνια 114.
 Δέμων· σηκὸν ἔδεμα 873. δέμας ση-
 κὸν 1261. σηκὸν δέμαντο 959. ση-
 κὸν δέμαντες 928. πόλιν δέμαν-
 τες 935.
 Δενδρώδης· δενδρώδης κλάδος 830.
 Δεννάζω· θεὸν δέννασαι κατορθό-
 θων 404.
 Δέννος· δέννοις κολασθεὶς 777.
 Δεξιόομαι· τὸν Ἀθῆν δεξιούμενον
 πάλαι 51. οἱ δεξιῶσονται τάφρους
 416. ὀλύμπιοι πλάκες δεξιῶσονται
 ἔξουος 565.
 Δεπαστραῖος· δεπαστραίων ποτῶν
 489.
 Δέρη· ἡλοκισμένος δέρην 810.
 Δέρω· μοῖραν προύμμάτων δεδορ-
 κότες 82. δέρεται ζέουσιν γραῖαν
 229. ἡμαρ δρακῶν 814. οὐκ ἰά-
 σιμον ἔλκος δρακούσα τοῦ ξυνευ-
 νέτου 62.
 Δέρτρον· δραυλιγμάτω δέρτροισι
 προσεσηρότας 880.
 Δεσπότης· δεσποτελαῖς ἀλένας ὠγ-
 κωμένον 1183.
 Δεσπότης· βῶσα δεσπότην πόσιν
 1118. σύγγνωθι, δέσποι' 3. πυρὶ
 φλέεσα δεσποτῶν στόλον 1078.
 Δευτερεῖα· τὰ δευτερεῖα πάλης 170.
 τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων 1011.
 Δευτέρος· ὁ δευτέρος 478. 1374. λεύ-
 σω σε δευτέρου πυρρὸν 52.
 ἔσθην δύσεται τὸ δευτέρον 813. ὁ
 δευτέρων τεκοῦσαν τύφας 39. δευ-
 τέραν εἰς ἄρκυν ἐμπλάσασαν 104.
 τὴν δευτέραν οὐκ ὀψει κύπριν 112.
 δευτέραν ἄλμην σπᾶσει 391. δευ-
 τέραν πληγὴν πρὸς ἑγκορύφεται
 557. δευτέραν ὁδὸν περὶ 809.
 δευτέρους ἐπεμφαν λύκους 1309.
 Δευτερόχοος· δευτεροῦχον ἄρσαντες
 ζυγόν 204.
 Δέχομαι· ἅπανα ἄλγῃ δέζεται 408.
 δέζεται μονόστολον 690. ἐκβεβα-
 σμένην Γλιάνι δέδροις δέζεται 718.
 θανόντα ὄρος δέζεται 806. κεγ-
 χρόνῃ βεβρωμένον Κόλμισα δέζε-
 ται 913. χωρὸς συνοίκους δέζεται
 1022. πλανήτην δέζεται Τυρσηνία
 1239. πλανήτην ὅταν δόμοις δέ-
 ξονται 539. ἑπὶ πνοὴν μαγνὸν ἡ-
 νες δεδεγμένοι 244. ἄλλῃ ἐπ'
 ἄλλῃ συμφορᾷ δεδεγμένοι 257.
 Δῆ· καὶ δὴ 90. 229. 239. 243. 249.
 πάλαι δὴ 216. ἢ πολλὰ δὴ 359.
 550. ὡς δὴ 354. ὅς δὴ 965. 1184.
 ὃν δὴ 156. ὅ δὴ 236. 1446. ὃ
 δὴ 510. 1263. ὢν δὴ 961. ὥς δὴ
 577. ὅς δὴ ποτ' 1401. οὐ δὴ ποτ'
 530. ὃν δὴ ποτ' 499. ἦν δὴ ποτ'
 470.
 Δῆω· χθὼν δηουμένη 251. ὢν
 σκηπτὸς γεύσεται δηουμένην 383.
 δηώσας στερᾶτον 1384. δηώσαντες
 τοὺς πρόσθ' ἔδεθλον ζουθίδας
 ψηκῆτας 986.
 Δῆϊος· σπᾶσαντι δῆϊας μαστὸν θεῆς
 1327.
 Δημόλευστος· πρῆσβυν δημόλευστον
 331.
 Δημος· δῆμος τὸν κτανόντ' ἐπαι-
 νέσει 1172.
 Δημότης· ἐν ῥήρησι δημοτῶν στα-
 θεὶς 470.
 Δηναῖος· γυῖαι ἀναμαί δηναιῆς Ἀλός
 145. σμήχουσα δηναιὸν νυφίς 876.
 δηναιὸν ἀφρῆτος θεᾷ αὐθηθήσομαι,
 1139.
 Δηραῖος· Δηραίου κύνης 440.
 Δηρῶ· ἔστειλαν σμίνθοισι δηρῶσον-
 τας 1306.
 Δῆρις· εἰς ὀλύνθων δῆριν ἐλκύσας
 τὸν ἀνδάμιλλον 428.
 Δῆρ' (Δημήτηρ) Ἀποῦς ἀνέναι μὴ
 ποτ' ὀμπνιον στάχυν 621.
 Διά· ὥσα διὰ μνημῆς ἔχω 8. γα-
 τομῶν δι' αὐλάκος 268. δι' αἰώ-
 νος 303. 969. διὰ στενοῦ αὐλῶνος
 387. διὰ στενῶν μύρμων ἐνήσει
 σκάρος 889.
 Διαγράφω· πετροῖσι χέρσον αἰετὸς
 διαγράφων 261.
 Διαιτᾶ· τῆς πρὶν διαίτης μεμνημέ-
 νοι 609. οἱ θαλασσίαν δίαιταν
 αἰγῆσουσι 596.

- Δακρυα**· (ὄρη Εὐβοίας) Δακρυών γωλεῖα 375.
Δακρυαγή· εἰς διαλλαγὰς μολῶν 1448.
Δανῶν· ἀτραπὸς δεινυσε 123.
Διαρπαγή· διαρπαγὰς δόμων ἐναυγίζουσιν 70.
Διαρβαῖω· πύργους διαρβαλίσουσι 1007. πτόρθου διαρβαλίσάντες 1097.
Διασφάξ· κευθμῶ χεῖσται διασφάγος 317. κρύψουσι κοίτης ἐν μυχοῖς διασφάγος 1062.
Δίδωμι· καύταις ἔδωκα κόρας 953. χῶραν δεινότες 1065. δοθεῖσα πρωταίχμεια τῷ πυργοσκόφῳ 469.
Διεξόδος· ἀνείμι ἐς διεξόδους ἐπῶν 14.
Δίζημαι· νεκρόμαντιν διζήσεται 682. κόλπων λαυθμοὺς διζήμενοι 606. ἄρπαγὰς διζήμενοι 1335.
Διζήρός· (ποταμός) πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Διζήρου πορφ 1026.
Δίκη· ἐργατίας δίκης 128. δίκης τὰρῆδος 1040. ἐκβῆναι δίκην 136. ἀλφῆς τῆς ἀεθνώτου δίκην 549. πορκαὶν δίκην 596. ἔλλοπος μυνθοῦ δίκην 1375. δίκας φθειτοῖσι ῥητεύοντος 1399.
Δικέλλα· στερόβη δικέλλη βουσκαυήσαντος 434. δικέλλη πᾶν μεταλλεύων γνῶθος 485.
Δικταῖος· Δικταῖον εἰς ἀνάκτορον 1300.
Δικεῖν· πῆδημα δικῶν 531.
Δικώλος· δικώλους σφειδνόνας ὠπλισμένοι 636.
Δικωπος· δίκωπον σέλιμα ἐλῆ 1217.
Διμόρφος· θαλασσοπαῖς διμόρφος· θεός 892. διμόρφου γηγενούς 111.
Δίκη· δίναις παλιρρόλοισιν ἐκποτος σάλου 380. Ὀκινάρου· δίναισιν ἀγχιτέρονα 729. ἐν Λαμνίταις δίναισιν 1086.
Διοιχνέω· διοιχνεὶ δυσφάτους αἰνεμάτων οἶμας τυλίσσαν 10.
Δίος· δι' Ἐνυῶ 519.
Διπλάξ· ἐκδύνουσα διπλάκα σκέπη 1422.
Διπλοῦς· νεῖκος ὦρinen διπλοῦν 1329. ἐργάται διπλοῖ 521. διπλᾷ βαλεται τέχνα 232. διπλῶν μεταξὺ χοιράδων παρούμενον 389. πυρσὸν ἦσαν ἡλείρους διπλαῖς 1295. μαζ δὲ κρύψαι τοὺς διπλοῦς μόλας 226. λείψει διπλοῦς σκυμνους 1232. διπλᾶς ἀθρόνας αἰάτω 314. Προκλῶς εἰς νήσους διπλᾶς 347.
Διπτυχος· διπτυχοὶ τόκοι ἀνακτος 1246. διπτύχων ἴνα φθέρει 554. διπτύχοις ἀκπερσίους 511. χηλὴ κατεδρύνετο διπτύχους γογὰς 239.
Διρμασμός· (ὄρος Εὐβοίας) Διρμασσοῖο γωλεῖα 375.
Δίς· ὃν δὲς ἤθρσαντα ἔστειλε 156.
Δισάρπαγος· ἀρπαγὸς τῇ διαρπαγῇ κρεῖν 513.
Δίσκος· Δίσκου μεγίστου τάρῆδος 400.
Δισσός· δισσὰς σαλάμβας 98. ἐπόψεται δισσὰς πέτρας 836. στένω σε δισσὰ καὶ τριπλᾷ 69.
Δίψα· κελαινήν δίψαν 1425.
Διψάς· δρεάκυνα διψὰς 1114.
Διψῶ· κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου 1171.
Διμῶς· δμωῖδος νύμφης ἀναξ 1123.
Δινόφος· τὸν δνόφῳ τεθραμμένον σκυμνον 502.
Δοῖός· δοῖῶ αὐγάσαι λύκους 147. δοῖοι κύνες 439.
Δοκεῖν· δοκεῖν τὰς ἀταρχύτους ῥιγὰς 1326. τὰ δ' ἄλλα σφραγὶς δοκεῖσαι 509. πᾶς Ἰλιεύς ἀνῆρ κόρας δοκεῖσαι 1168.
Δολογχοί· ἀμφὶ κοίτην ἦσαν Δολογχων 331. ἀπὶ Δολογχων 533.
Δόλος· ἀέθρῳ δόλῳ 50.
Δομῇ· σμῶδιγγα προσμιάσσαν δομῇ 783. μαίρας δταν φαιουρόν ἀλλάξης δομῇ 334. κυνοισιν ἐν δαλδέντες δομῇ 597.
Δόμος· Ὀδοδόκειος δόμος 1150. πάντα κυκώσας δόμον 1442. πρὸς διαρπαγὰς δόμων 70. κίον' αἰστώσεις δόμων 281. τὰ δ' ἄλλα δόμων σφραγὶς δοκεῖσαι 508. δόμων λαβεῖν ὃ χρῆζει 1268. πλαγῆτην δταν δδομοῖς δέξωνται 538. κοιλανεῖ δόμους 772. πολύντες δόμους 1090. ἔως ἂν εἰσθραξέωσι Λυγαράς δόμους 1163. ἦξει ἐπὶ Γόρτυνος δόμους 1214.
Δορυ· χάρῳνος ἀμνηστοῦ δορυ 455. δορυαῖς μῆλων 1050.
Δορικτιος· δορικτιον γέρας 1114. δορικτιον χθόνα 1359. ἀμφὶ μῆλων τῶν δορικτιῶν 933. σκυλῶν ἀπαρχὰς τὰς δορικτιῶν λαβῶν 1450.
Δόρπον· κελαινὸν δόρπον κατὰ στείλαι 471.
Δόρυ· κᾶν ἔπηρ πτήσσαν δόρυ 280. καυῖσαι δόρυ 530. ἡμίρ εὐνῶσαι δαίμων δόρυ 567. δόρυ γνάμψαι δέωνος 1246. δόρος πρὸς ἄλκην 69. ψύμα φρονίου δόρος 507. ἀνα-

στῆλιν Ἀργαίου δορός κλασθῆν
πίπτειρον 883. πῶκα ἐν κλόνῳ
δορός 944. συμβαλὼν ἀλκὴν δο-
ρός 1447. βληθεὶς τῇ τριωνίχῃ
δορί 892. Ἀκτὴν ἐξεπορεύσαν
δορί 1339.

Δούλεος· ὡγὼν δούλειον 504.

Δούλη· δούλης γυναικὸς ζεύγλαν
ἐνδεδεγμένοι 906.

Δουλώ· πᾶσα αἷα δουλωθήσεται
1404.

Δουπῶ· δεδουπῶς τὸν κτανόντ'
ἡμύνατο 492. ἐπεγκαχῶν τοῦ
δεδουπῶτος μόρῳ 285. τύμβους
οἶρεται δεδουπῶτος 919.

Δουρατόγλυφος· τέραμνα δουρατο-
γλύφου στέγης 361.

Δρακῶνα· δρακῶνα δειλῆς 1114.
Θηρόπλαστον ἐξοψεται δρακῶνα
674.

Δρακοντόμορφος· περὶ τῶς ἐρετιῶν
μύχην δρακοντομόρφων 1043.

Δρακοντόφρουρος· ταννὴν δρακοντο-
φρούρους ἐσκεπασμένην σκοπιαῖς
1311.

Δράκων· δεινὸς ἄρταμος δράκων 327.
δράκων Τυμφαῖος Αἰθίων πρό-
μος 801. ἦσαν δ' ἐν δράκοντος
ἐχέως πόθεν 110. Σκερλοῦ δρά-
κοντος ἔντοκον λεχὺ 185. θρεπτῶ
δράκοντι 1223. χείρας ἔπλισε
Συτῆθ δράκοντι 918. δράκοντα
βαλὼν λυγρὴ τῶν 309. δράκοντα
κτανῶν 632.

Δραυκός· σὺν Σκαμάνδρῳ Δραυ-
κίῳ 1304.

Δρέων· νῆα Πολουάνδου δρέων
1046.

Δροίτη· δροίτης ὄχι κέλισσεται 1108.

Δρομεύς· εἰς πτηνὸς δρομεύς 15.
καυῆς κυμάτων δρομεύς 789.

Δρόμος· ἔρημος ἐν πρόκαισι νυμ-
φίου δρόμος 193. γαλῖσι κοιτω-
νῶν δρόμον 394. πρὸς ἄστρων
κλίμακας στήσῃ δρόμον 510. λαμ-
παδοῦσαν ἔνταται δρόμον 734. ἐμ-
παιον δρόμον 1321.

Δρόσος· γῆνι χυλῶσαι δρόσῳ 322.
θεῶς πέδον δρόσῳ φοιβάσουσιν
1166.

Δρυμικός· ἄνακτος τοῦ δρυμικού
γένους 1378.

Δρυμακτῆ· δρυμακτα φέρβοντο φῶ-
και 83.

Δρύμις (Δρύμιλλον) 522.

Δρύμιος· ὁ Δρύμιος, δάκων 536.

Δρύπτος· Νηλεῖον δρυμῶν πέλας 794.

Δρύς· καρποτόμος· δρύς 1423. πύ-

τόδαιτος ἔργων δρύς 480. στί-
πος δρύς 1110.

Δρυφάσσα· στέγνα δειρυφαγμένον
758.

Δυμαντιός· οἱ τῆς Δυμαντίου σπο-
ράς 1388.

Δύμη· ἀπ' ὧν Δύμης τε ἡγε-
μῶν στρατοῦ 591.

Δυναστής· τὸν δυνάστην τοῦ πετρα-
θέντος λύκου 901.

Δύω· ἀμφὶ σώμα πέπλον δύωαι
278. ταῦ κατὰ χρόνους δύνοντες
1277. νεωτέρων ἰδρας δύντες 446.

κατὰ τῆς ἑκάστης δύνεται 273. ἔστη
δύσεται 813.

Δύο· δυοῖν πελαιῖν ὠφρανισμένην
γονῆς 103. δυοῖν ἀδελφοῖν ἔτε-
ρος 1048.

Δύκτης· Ἀλαντίδος δύπτον κέλω-
ρος 73. δύπτην κήρυλον 387. βα-
λαὶ πρὸς κύμα δύπτην 752.

Δύπτι· ἔδωκε Νηρέως τάφους 164.
πρὸς κύμα δύπτους πτεροῖς 715.

Δύρας· Δύρα παρ' ὄχθαις 916.

Δυσάλων· οἰμοὶ δυσάλων 314. μό-
ρος δυσάλων 1076.

Δυσάλθης· στόνυξ δυσάλθης 796.

Δυσβάτος· δύσβατος λόφος 699. δύς-
βατοὶ Λαβιθροὶ πύλῃ 409. πρῶ-
τας δυσβάτους Τυλλησίους ἀρσού-
ται 993.

Δύσβατος· ἑκατὶ δυσβάτων θυσταγ-
μάτων 1089.

Δυσδαίμων· πόλιν δυσδαίμονες δει-
μαντιες 984.

Δυσέξοδος· τὰς δυσεξόδους ζητῶν
κελεύθους 1099.

Δυσζήλος· δύσζήλος ἀστέρβατα τι-
μωρουμένη 1117.

Δυσλῦτος· δυσλῦτοις οἰστρον βρόχος
405.

Δυσμενής· δυσμενεῖς φροντωραὶ
1096. δυσμενεστάτου ξένων ἔτυπε
δωρὸν σπλάγγνον 464. δυσμενῶν
ποδηγέτην 220. εἰς γῆν δυσμενῶν
ὀλίας πόδα 279. δυσμενῶν μο-
χλῶν 527. πυρώσει πάντα δυσμε-
νῶν σταθμὰ 1371. ὅπως παλεύσῃ
δυσμενεῖς 784.

Δυσμητηρ· ὡ δύσμητηρ 1174.

Δυσμίστος· φάλαμα. δυσμίστος
841.

Δύσμορος· δύσμορος Κάλχης 979.
δύσμορον στρατηλάτην ναυταῖς συν-
εβράσασσι πύλαι 897. δύσμοροι
στένοντες αἶας 675.

Δύσμορφος· πιδάκων γένος δύσμορ-
φον 692.

Ἀδρόδομος· δροδόμοις θηροὶ συγχοιμώμενος 849.

Δυσσευῆς· ἔκατι δυσσεῶν γάμων 1151.

Δυστήτης· δύστητα πέσσονται κακὰ 1281.

Δυστυχής· ἔρεσμα πύρας δυστυχούς 282. πύρων δυστυχῆς κατὰσκαφῆς ἀλάσους 971.

Δυσφάτος· διοίχνει δυσφάτους αἰνυμάτων οἶμας 10.

Δυσφράστως· κατέλλουσα δυσφράστως ἔπη 1466.

Δῶμα· δῶμα κινήσας καπνὸν 182.

Δωμάω· σῆμα κόρης δαμῆσαντες 719. Ἀργυρέππαν δαμῆσεται 593. τύραν δαμῆσεται 1272. ἦν αὖθις πατὴρ δαμῆσατο 48.

Δωροῦμαι· χέροισι στέφονγγα δωρεῖται κίσει 865. βαῖν τι μήχαρ ἐν κακοῖς δωρούμενος 568. λυγρὴν συμφορὰν δωρούμενος 910. ἀπαρχὰς θυμάτων δωρούμενοι 1193.

Δωριεύς· στρατὸς Δωριεύς 284.

Δωρὶς· πενθεὶν τὸν εὐαίτηχυν Διᾶκού τρίτον καὶ Δωρίδος 864.

Δῶρον· ἔειψε δῶρον σπλάγγνον 465. παλῖμπουν δῶρον 893. δῶρ' ἀνάψαι παρθένω Σκυλιτρῆς 853.

Δωτίνη· σπῆον δέμαςτο δωτίνην θεῖ 959.

Δωτίων· Δειψήθραι Δωτίου πύλοι 410.

E.

Ἐάω· χέροισι πατρός ψαῦσαι ἔασαι 1040.

Ἐργονος· τὸν τέταρτον ἔργονων Ἐρεχθέως 431. κατόδατος ἔργονων ὄρεος 480. τῶν Ναυβοιέων ἔργονων ναῦται 1067.

Ἐγείρω· ἐγείρει ἔρον 1362.

Ἐγκυρος· κύπελλον ἐγκάρῳ θανεῖ 1104.

Ἐγκατακρύπτω· κῦθος ἐγκατακρύπτεις ἴσῳ 1231.

Ἐγκατοιμάω· νήσοις μακίστων ἐγκατοικῆς 1204.

Ἐγκατοικίζω· ἀγάλαμα Ἐγκατοικεῖ θεῶν 1262.

Ἐγκλήθεα· πᾶσα ἔγκληρον. χθονός 1060.

Ἐγκλίνω· μὴ ὕπνος λάβοι λήθης Μελανθον ἐγκλινέτα 767.

Ἐγκοιμάομαι· τύμβον ἐγκοιμώμενοις χρήσει φάτιν 1050.

Ἐγκορύπτω· πληγὴν κρός ἐγκορύπεται 558.

Ἐγκυαῖα· ἐξοφεται δρόκαιων ἐγκυαῖαν ἀλφειῶ θρόνα 674.

Ἐγγλαινώ· ἐσθῆτα ἐγγλαινούμενος 974. στέφανος ἐγγλαινούμενον στέλας 1347.

Ἐγχος· ἐγχος πεφρικὸς 931.

Ἐγχόω· ψευδολοίς φημισαὶν ἐγχόωσας ἔπη 1425.

Ἐγχωρος· σῆμα δαμῆσαντες ἐγχωροὶ 719. σπῆον ἐγχωροὶ μέγαν δέμαςτες 927. δαμβος ἐγχωροῖς μέγα 509. ἔσται τεθμός γυναιξὶν ἐγχωροῖς 859. τεύξει ἐγχωροῖσι βλάβην 949. ἐγχωρα τέρεν χραλὴν φόνω 267.

Ἐγχώριος· ἐγχωρίων γέναντα 527.

Ἐγώ· ἐγὼ δ' ἀνείμι 13. ἐγὼ δὲ πᾶνθός οἴσομαι 302. ἐγὼ δὲ τλήμων 348. ἐγὼ δὲ κείσομαι 1108.

Ἐγὼ θεὰ ἀσθρήσομαι 1139. ἐγὼ δὲ ἦλθον 1467. οἰμαγῇ δέ μοι ἐν ὧσιν ἐσθάλλεται 253. γὰρ δέ μοι τεύξουσι 1128. ἃ μ' ἴστωρεῖς 1.

ἔπει με — φῆξει πλατὺν τέροντα 1110. ἐπεὶ μ' ἔτασας φύλακα στέγης 1469. πῶσιν ἡμῶν Δεψμεύς ἐνόσκεισε 1454. ἔστι ἡμῖν ἀρωγός 536. ἡμῖν εὐνάσει δαίμων δορυ 567. θυσιστον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσε 787.

Ἐδδάλιον (ἔδδελον)· πλὴν ναίων ἐδδάλιον 800. ἔδδελον φαηκότης 987.

Ἐδος· Ὀρχηστου ἔδος 646. Ἀργαίων ἔδη μολόντες 1058.

Ἐδοκ· αἰδέρος κρήματος ἔδοκς 255. νεριτέρων ἔδοκς δύντες 445. ἔτευξεν ἀρθέτους ἔδοκς 707. φρυγοῦσαι μονοικητους ἔδοκς 960.

Ἐδωλίον· (ἔδωλον)· ἐξ ἔδωλλων πηδῶντες 296. φρογγὴν ἔδωλλον ἀπο βροτησίαν ἱεῖσαν 1320.

Εἰδαο· εἰδάτων πληρὴν τράπεζαν κίων 1250.

Εἰδας· τὴν ἄφαντον εἶδος ἡλλοιωμένην 195.

Εἰδύια· Εἰδυίας πόσις 1024.

Εἰδῶ· Πελαγονούς εἶδε βάφοντας γάνος 1364. διήσεται ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδῶτα ἔννουσίας 683.

Εἰδῶ· εἰδάτων πληρὴν τράπεζαν κίων 1250.

Εἰδαο· εἰδάτων πληρὴν τράπεζαν κίων 1250.

Εἰδας· τὴν ἄφαντον εἶδος ἡλλοιωμένην 195.

Εἰδύια· Εἰδυίας πόσις 1024.

Εἰδῶ· Πελαγονούς εἶδε βάφοντας γάνος 1364. διήσεται ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδῶτα ἔννουσίας 683.

Εἰδῶ· εἰδάτων πληρὴν τράπεζαν κίων 1250.

Εἰδαο· εἰδάτων πληρὴν τράπεζαν κίων 1250.

Εἰδῶ· εἰδάτων πληρὴν τράπεζαν κίων 1250.

Εἰδῶ· εἰδάτων πληρὴν τράπεζαν κίων 1250.

Εἰδῶ· εἰδάτων πληρὴν τράπεζαν κίων 1250.

Εἰδῶ· εἰδάτων πληρὴν τράπεζαν κίων 1250.

- Εἰδωλόν**· πύργον ἐν σπηραίνουσι εὐλη-
 μένον 1322.
Εἰμί· ἐνθα ἕκαστος ταρκατής ἐστίν
 43. πῶς δ' ἐστὶ καὶ ταρώμενος ἀμ-
 φότερ 147. ἐστὶ γὰρ τις, ἐστὶ ἡμῖν
 ἀρωγός 535. Σβούλλης ἐστὶν οὐκ ἐκ-
 ῖστην 1079. ὡς οἱ κελύσσον τῇ 845,
 οὗς ἔσται ἐσπενωγμένους γάμος 411.
 ἐστὶν καπὼν παρατίων 611. συν-
 αἶμος· Ἀθηναίος· ἐστὶν 755. γυ-
 ναιξὶ ἐστὶν τεθύος 859. καὶ πέν-
 θος· ἐστὶν 970. ἐστὶν ποτὶ προ-
 σβύσων φάος γοηρὸν 1056. οὐ μὴν
 γαῖονμον· ἀνδρώπων αἶρας ἐστὶν
 1127. οὐδὲ σὺν κλέος ἀπαιστον
 ἐστὶν 1175. ἀνάστατος ἐστὶν στρα-
 τηγῶν οἶκος 1216. πρὶ θάλασσαν
 μὲν ἄσπ· πειρῶν ἐστὶν 1415, δὲ
 οὐδὲν ἐστὶν μήχος 1459. ἐχθρὸς
 αὖν 1242.
Εἰνάρχηος· περθεῖν τὸν εὐαρχην
 860.
Εἰναρφαίνω· σπαρσθῶν ταύσεως εἰ-
 ναρφαίνω· στυλὸν 101.
Εἰνεκα· αἰσῆτι· τίλησθε· εἰνεκα· ἀο-
 γείας· κηρός 860.
Εἰργα· καταρταῖς εἰργεῖν πύργους 1287.
Εἰρετή· εἰρετῆς· ἀλεβδύσασα· δέμας
 351. εἰρετῆς· ἐπὶ 1462.
Εἰς· 104. 118. 126. 246. 279. 346.
 350. 361. 423. 428. 447. 486. 516.
 582. 681. 722. 726. 747. 761. 822.
 852. 879. 956. 966. 1017. 1043.
 1061. 1067. 1069. 1121. 1144. 1158.
 1161. 1277. 1300. 1305. 1312. 1319.
 1451. 1452. λεύσσω· θέοντα εἰς
 ἀρπαγμα κυνός 87. εἰς· κηκασμὸν
 τῶσαν 692. εἰς ἐπείσιον χλεύην
 ὀλακτῆσασα 1385. Ἀγνῶν εἰς
 ἴαονας βλάβην λεύσσω 989. εἰς
 κερὸν ψαλάσας 139. οὐκ εἰς κε-
 ρὸν κρηπίδα φαινέσεις· φόνον ταύ-
 ρων 1191. εἰς πέντε πον πλειώνας
 201. κείς διαλλαγὰς μολῶν 1448.
Εἰς· εἰς τὰ παλαιστής 1447. ἐν
 ἡμαρ 524. ἐνὸς λώβης ἀπὲ 365. ἐν
 ἀλγῇ ἐνὸς ἐμμενῆτος 561. μὴ
 κρηναί τοὺς ἐπὶ τοὺς μοίρα 226.
 πόλει δεκτικὸν ἀνδρῆσι μὴ 1259.
 δεκτικὸν· ἐν· ὡς 554. ἔνα
 ἄγγελον λιπὼν 657. ἀντὶ πάντων
 ἐνα στείλει 1413. μὴν σφῶς ἔδην
 κλέυθος πεκαμένον 457. ἐν μίαν
 Κρημνός· ἐξῆς· λέκτροις 961.
Εἰσελθὼ· λατρεῖν εἰσελθὼν οὐκ ἐλθὼν
 1107.
Εἰσκαρκεῖν· Ἀγυλλῶν εἰσκαρκεῖν
 1365.
Εἰσπράξω· ἴως ἐν εἰσπράξωσιν Ἀμ-
 φείρας δόμους 1163.
Εἰς· 6. 149. 197. 484. 494. 757. 770.
 899. 967. 1012. 1016. 1159. 1238.
 1257. πρὶν ἐκ λοχείας γυῖα χυ-
 τλάσσει 322. ὡς αὐτὴν ἐκ πυρός τέ-
 φρον 368. κρηβαρεύντας ἐκ μέ-
 θης 384. ἐκ βίας 626. θαρσύνει
 ἐκ χειρῶν Μηκιστέως 651. γαῖαν
 ἐκ κείνης ὁδῶς δαίφουσι 1005. ἐκ
 μαρτυμάτων λαύσει τὸν πότμον
 429. θρηγῆς ἐκ 118. φασγάνων
 ἐκ θύσεται 191.
Ἐκατὶ· λέκτρον ἑκατὶ 60. ἐμῶν
 ἑκατὶ δυσγάμων δυσταγμαμάτων 1089.
 ἐμῶν ἑκατὶ δυσσεβῶν γάμων 1151.
Ἐκατήριος· εἰς Βεβρήκων πόδα ῥέ-
 ψιαν ἑκατητήριον 516.
Ἐκβαλῶ· ἐκβῆναι δίκην 136.
Ἐκβάλλω· ἑλῶρος ἐνθα ἐκβάλλει
 ποτὶν 1033. λίπτοντα κώσης ἐκ-
 βαλῶν 131. νηὸς ἐκβαλῶν πέτρων
 618. λίπτοντ' ἀλέκτρον ἐκβαλῶσα
 δεινῶν 353.
Ἐκβλήτος· ἐκβλήτον αἰάζονσα δέμας
 1079.
Ἐκβολή· δειδρῶν Πυράμου πρὸς ἐκ-
 βολαῖς 439. Κέλτρον πρὸς ἐκβο-
 λαῖς 189. Τρίτωνος ἐκβολαῖς
 ἡλακισμένην χέρσον 119.
Ἐκβράσσω· ἐκβράσσω· ὕδωρ 1009.
 θερμῶν δειδρῶν ἐκβράσσω· πατῶν
 1240. δταν εἰς θάλασσαν ἐκβράσσω
 σποδὸν 1158. οἷα τυτθὸν ἐκβρά-
 σης· τῆς κρηύλου σπῆρον 749. ἐκ-
 βράσσω· πύργων ἀπ' ἄκρων δέ-
 μας 66. ἐπ' ἀκταῖς ἐκβεβρασμένον
 νεκρὸν 396. τυρῶς ἐκβεβρασμένην
 δέξεται 717. δσαν στεναγμῶν ἐκ-
 βεβρασμένων νεκρῶν ἀκούετε 377.
 αἰάζουσιν ἐκβεβρασμένους εἰς Ἀ-
 τλαντος οὐρανῶν 878.
Ἐκγίγνομαι· Ἡρακλείων ἐκγεγῶτες
 αἰμάτων 1249.
Ἐκγονος· ἐκγονον Τενδορηδόνος 899.
 ἐκγόνους Κρένου 693. Ζαφρῆκος
 ἐκγονος φάβας 580.
Ἐκδύνω· φλοιῶν ἐκδύνασα δίπλακα
 σκέτην ῥοῦς 1422.
Ἐκεῖ· ἐστὶν φάος ἐκεῖ γοηρὸν φανέν
 1057.
Ἐκείνος· σπιδας· ἐκεῖνη σῆς φερώνυ-
 μος· τύχης φημισθήσεται 1081.
 ἐκεῖνὸς σε κακὸν, ἐκεῖνο δάφει 258.
Ἐκμήβολος· αἱ τεκούσαι τὴν ἐκμήβωλον
 τέγγην παιδεύουσαι γογάς 637.
Ἐκκλέλυθος· λαθραῖα κἀκκλέλυθα
 παπταλωμένα 1162.

- Ἐκλήθε· ἔκκλησθήσεται 1156.
 Ἐκκυνηγετέω· τὴν κυνηγεσίαν ἐκ-
 κυνηγεῖται τὴν τρόπον 1028.
 Ἐκλύμπω· ἐκλύμπω ἐκλύμπουσι θυ-
 μῶν σέλας 1094.
 Ἐκλάπτω· τὸν ἀντίποινον ἐκλάπτω
 πέτρον 1201.
 Ἐκλείπω· κίρκου Τρωλὸν ἐκλειοί-
 τεσ 1351.
 Ἐκλογεύομαι· ἦν τόργος ἐκλογεύεται
 88. ὃν ἡ ζωνυμὸς ἐκλογεύεται
 466.
 Ἐκλύω· ὠδίνας ἐξέκλυε δεινρώδης
 κλάδος 836. ὠδίνας ἐξέκλυε λα-
 θρώδης γογγύς 1197.
 Ἐκμάσσω· ἄρκτου τιθῆνης ἐκρεμαγ-
 μένος τρόπους 1381· κτερεῖ πούρας
 οἰμας μελωδοῦ μητροῦ ἐκρεμαγ-
 μένας 713.
 Ἐκμιμούμαι· Ζῆδον ἐκμιμούμεναι
 602. γῆρον ἐκμιμονύμεν 7.
 Ἐκπασθίδω· Αἰγεία εἰς Τέρειναν
 ἐκπασθίσσεται 726.
 Ἐκούσιος· ἐκούσιαν σμώδιγγα προς-
 μάσσω δορυ 783.
 Ἐκπαιδεύω· ὡς δὴ Περσέλατος ἐξε-
 παιδεύσε 577.
 Ἐκπίνω· ἐκπίνω σκύφον 163.
 Ἐκπλέω· οἱ δ' αὖ — νῆσον Κερνῶ-
 τιν ἐκπεπληκότες 1084. τοῖς εἰς
 στεγὴν Λεύκοφρον ἐκπληκῶσι
 346.
 Ἐκπροσθέω· Ἀκτὴν ἐξπροσθῆσαν δορυ
 1339.
 Ἐκπνέω· θῆαν ἐκπνεύσθ βλον 807.
 ἐκπνεούσης λοιπῶν οὐδ' αὖ μὸς τυ-
 πεί 999.
 Ἐκπροπῆς· ἐκπροπῆστατος γένους
 1346.
 Ἐκσώζω· τύμβος αὐτὸν ἐκσώσει μό-
 ρον 613.
 Ἐκτίκω· θρήνοιον ἐκτικεῖται 498.
 Ἐκτίγες· τοῦ μύσσανος Ἐκτίγων
 βουσακρήσαντος 433. Ἐκτίγων
 πρόμος 1212.
 Ἐκτίγω· φ' θυμάτων ἐκτίγων χάριν
 211. δοκον ἐκτίγων πρεσβύμοτον
 982.
 Ἐκτόρειος· νυμφίδος Ἀρνούμεναι
 Ἐκτορείους ἡγλαΐσμένους κόμης
 1133.
 Ἐκτός· μέθ' ἔκτην γένων 1446.
 Ἐκτρέχειν· δαίμων κφίμης ἐξ τὸ ἄφρον
 ἐκδραμῖν τεύθειν 1472.
 Ἐκτώ· σκῆψος· πύκνως δόδοτος,
 ἔκτοκος πλημμευτός 100.
 Ἐκφυγῶ· ἐκφυγαῖν θυγόν 1151. ἐκ-
 φυγῶν ὠδίνας 942. τὰς πειθο-
 φώτους ἐκφυγοῦσ' ἀκρίστοτος θό-
 νας 1199. τέχνη ἐκφυγεγόνια
 ἀποπαροφθόρους θυγὰς 234.
 Ἐκφύσσω· Ἐκφύσσω ἐκφύσσωσαν 743.
 Ἐκρύω· γενέσθας ἐκκρύπτει Ἀρδα-
 νος 1307.
 Ἐκρύω· ἐκρύω πόδον 1101. τὸν ἀν-
 κισσῶν ἐκρύας μύθον 271. θο-
 νισαὶ δίσον ἐκρύασα 773.
 Ἐκστρέφω· ἡλαστρημένους Κυκχεῖος
 ἄνθρωπον 490.
 Ἐκῶν· ἐκῶν πύκνως ἐκῶν 467.
 πορκέως ἰσχυρῶς πευκατοῦν ἐκῶ
 9247. ὑπὲρ ἰσχυρῶν ἡλαστον ἑκῶν
 1336.
 Ἐκνός· Ἐκνὸς καλλιόνα 1466.
 Ἐκνῶν· μῆρης Ἐκνῶν καλὸν 306.
 Ἐκνός· Ἐκνός δακρυόσκα τοῦ ζυγυ-
 γέου 62.
 Ἐκνῶ· ὅπου λινεργῶν κλάδος ἐκνῶ-
 νται 766. πασῶν ἐκνῶν ζυγὰ
 343. εἰς δὴρον ἐκνῶν τὸν ἀνδρά-
 κηδον 428. Ἐκνῶν ἐκνῶν
 ἐκνῶν· θυγὰ 748. γαμψαῖσιν
 ἑκνῶν δόντος ἐκνῶν 356.
 Ἐκνῶ· δόντος ἐκνῶν ἐκνῶν
 αἰκῶ 580. Ἀλγυαῖον Τρίωνος
 ἐκνῶν ποτόν 576. πηγὴ ἀπὸ
 Ἀδωνίτου ἐκνῶν· γένον 702.
 Ἐκνῶ· Ἐκνῶν ἀνδράς τοῦ κενῶν
 τῶν 366. Ἐκνῶν ἐκνῶν
 1871. πᾶσι τοῖς Ἐκνῶν ἐκνῶν
 298.
 Ἐκνῶ· ἐκνῶν ἐκνῶν Ἐκνῶν
 1449 894.
 Ἐκνῶ· ἐκνῶν Ἐκνῶν 1283.
 Ἐκνῶ· ἐκνῶν ἐκνῶν Ἐκνῶν
 ἐκνῶν 196. Ἐκνῶν ἐκνῶν
 ἐκνῶν 1875. ἐκνῶν ἐκνῶν
 535.
 Ἐκνῶ· ἐκνῶν ἐκνῶν ἐκνῶν
 1033. ἐκνῶν ἐκνῶν
 1184.
 Ἐκνῶ· ἐκνῶν ἐκνῶν ἐκνῶν
 1197.
 Ἐκνῶ· ἐκνῶν ἐκνῶν ἐκνῶν
 642.
 Ἐκνῶ· ἐκνῶν ἐκνῶν ἐκνῶν
 525.
 Ἐκνῶ· ἐκνῶν ἐκνῶν ἐκνῶν
 1232. ἐκνῶν ἐκνῶν
 1446. ἐκνῶν ἐκνῶν ἐκνῶν
 411. ἐκνῶν ἐκνῶν 452.
 ἐκνῶν ἐκνῶν 1341. ἐκνῶν
 39. ἐκνῶν ἐκνῶν 1189. ἐκνῶν
 642.

1126. ἐμὸν βράτας 1135. ἐμὸν ἀνδρὸς πῆμα 1215. οὗς μήποτε ἐς πατρὸς ἐμὴν στείλαις 512. τὴν ἐμὴν αἰστώσειεν πατέρα 1282. ἐμεὺς γενάρχης ἐξέρχεται Ἀδράνιος 1307. ἐμὴν ἔκατι θυσιῶν τῶν 1083. ἐμὴν ἔκατι γαμῶν 1151. γένους πάππων τῶν ἐμῶν ἀλῆος 1226.
- Ἐμπαῖος· ἐμπαῖον θρόνον 1321.
Ἐμπεδος· ἐμπεδοὶς τομαῖς 604.
Ἐμπέλαμος· πάλης ἐμπελάμος 1196.
Ἐμπότιον· ἐκ Λιβύσης ἐμπότιον νότος 1016.
Ἐμπόλιον· ἴχνος ἐμπόλιος λύγος 213. βαλεῖ πρὸς κῆμα ἐμπόλιον μένον αἰλῶς 752.
Ἐμπόλιον· ἐμπόλιον Μαχύνου 1029.
Ἐμπόλιον· ἐμπόλιον δαιτὸς ἡπάτων 36.
Ἐμπόλιον· εἰς ἔρκυν — ἐμπόλιον 105.
Ἐμπόλιον· ποδοῖς ἐμπόλιον 1105.
Ἐμπόλιον· λεύσσαν φόνον ἐμπόλιον 990. μάσκι ἐμπόλιον ἀλδανίων κακῶ 1122.
Ἐμπόλιον· βόλον ἐμπόλιον γαστροῖς 1280.
Ἐμ· 48. 49. 73. 99. 107. 122. 152. 171. 190. 193. 207. 219. 254. 310. 349. 390. 398. 413. 432. 443. 454. 456. 470. 487. 541. 543. 563. 568. 571. 605. 616. 676. 691. 728. 738. 742. 780. 801. 802. 806. 814. 857. 896. 907. 927. 930. 944. 986. 1036. 1062. 1085. 1098. 1101. 1113. 1155. 1168. 1202. 1224. 1235. 1253. 1258. 1299. 1349. 1358. 1375. 1436. 1438. 1449. 1462. ἐν ἧ (χρόνῳ) στρατηλάτην γαυταῖς συκεβρόσους πνοαῖς 897. τὴν ὑμνηθεῖσαν ἐν γαυταῖς πατέρα 1271. ἐν ὀφθαλμοῖς ὁφθαλμῶν δαμνῆται τύφῳ 1272. τῷ 12.
- Ἐναγμάζω· ἐναγμάσουσιν ἀδελφοί 546.
Ἐναλλάξ· πολλῶν ἐναλλάξ πημάτων ἀπαρτέται 1409.
Ἐναρξῶ· οὐ φανὴν ἡνέριξαν Οἰταῖος στόνῳ 486.
Ἐναυγάω· πῦρ ἐναυγάουσιν αἰστωτήριον 71.
Ἐνδοτέριον· τὸν ὠλεντὴν χόνδρον ἐνδοτέριον 155.
Ἐνδέχομαι· δούλης ζεύγλαν ἐνδεδεδυμένον 996.
Ἐνεργεῖν· κρημνῶν ἐνεργεῖν 1325.
- Ἐνθα· ἔνθα ἐστὶν Τυχόνος τάφος 42. ἔνθα κτείνει πρὸς αἰδραν κράτα — λόφος 700. ἔνθα Τερμεύς ἀρκυμῶντος ἔτευσεν ἀρκυμῶντος ἔδρας 707. ἔνθα ἐξερευγόνται ποτὶ 724. Μόνον ἔνθα ναυβάται ταχυοῦσαντο 881. Ναυαῖος ἔνθα πρὸς κλῖδων ἐρεωγεται 921. ἔνθα Ἀπομέδων γαυταῖς ἔδωκε πόρας προδεῖναι θηροῖν 952. ἔνθα Κλέων κτείνει 979. ἔνθα μύρεται Σίγης 982. ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς Ὀλυνκός γῆν 1008. ἔνθα λυπρὸν ὄφονται βίον 1019. ἔνθα ἔνθα ἐκβάλλει ποτὶ 1033. ἔνθα πηλῶνος εἰς Τηρόν κέρας νέπευεν 1068. ἔνθα οἰκτίστα θανῇ 1076. ἔνθα τραπέζαν κίχων 1250. ἔνθα Σιρύλλης ἐστὶν οἰκητήριον 1278. ἔνθα Τυφώνας δάμναρ ἐδδάνει 1353.
- Ἐνθεός· ἐνθεὸν σχάσασιν στόμα 28.
Ἐνθρῶσκω· ρύτις ἐνθρῶσκων πνοαῖς 756.
Ἐν· νῆσῳ ἐν θράκῳ 110.
Ἐνίμι· μύρεται ἐνίμι Τίφους σάφρος 890.
Ἐνίμι· ἀκτὴν εἰς Ἐνίμιος θυρεῖσαν 722.
Ἐννάα· οὐ πάππον Ἐννάα ἐτύμβευσεν τάφῳ 152.
Ἐννέρος· ἐννέρος χρόνον μένειν ἄνωγαν 571.
Ἐννυχός· ἀλαγγαῖα ταρμύσσουσιν ἐννυχὸς βοτῶν 1177.
Ἐνοικέω· ἄλλοι ἐνοικῆσαι Σικανῶν χρόνον 951.
Ἐνοπλίζω· ἐνοπλίσουσιν ὠλεντὴς πλάτην 205.
Ἐνόςρχης· (Διόνυσος) 212.
Ἐνσάρω· πόντον ἐνσάρωμενος μυχός 753.
Ἐντέμνω· ὦν ὀστράκον ἐντέμνω ἐντέμνωμενος χρόνον ἀπελάσας 508.
Ἐντοκός· Συρίου δρόκοντος ἐντοκὸν λεγὼ 185.
Ἐντός· ἄλλος ἐντός ματεῖται 187. δὴν Ἀραῖος ἀπὸς ἡδὲ Λαβήθου πύλου περὶ γαυταῖς 408. μὴ πρὸς ἐντός δειμῶντος 939. βραχὺ εἰρητὴς ἐντός 1462.
Ἐντύνω· ἐντύνει δρόμον 784.
Ἐνυθ 549. πησῆται Ἐνυθ 463.
Ἐξ· ἐξ ὀφθαλμῶν ἐνδοτέριον 172. τέτακτον ἐξ Ἀτλαντὸς ἀπὸς 221. κρημνιστὸν ἐξ ἁμμοῖο θυσιῶν γαυταῖς 247. δειμῶντος πύργῳ ἐξ ἀκρῶν ἐνδοτέριον 254. ἐξ ἐνδοτέριον πηδῶντες 296. ἐξ ἀκρῶν πηδῶντες

963. ἔξ οὗ πηγαί ἔλκονται 701.
 ἔξ ἄκρας σκοπῆς 714. ἔξ ἄκρου ποδός 844. ἔξ ὄνειράτων 1182.
 ἔξ ἐμῆς φρενός 1189. ἔξ Ὀφρυ-
 νικῶν ἡρώων ἀνεύρυσας 1208. τρα-
 πέσαν βρωθείσαν ἔξ ὀπαδόνων 1251.
 ἔξ ἄκρον λοβῶν 1401. καὶ ὄνει-
 ράτων 113.
 Ἐξακέομαι· δύσθλοισι ἐξακεύμενοι
 θεῶν 1189.
 Ἐξαλύσχω· φλέγουσαν· ἐξαλύσαντα
 σποδόν 179.
 Ἐξάπειρος· μύρων τῶν ἐξάπειρον
 ἀνδράσας στρατόν 176.
 Ἐξάπρυμνος· τὰδροδον τὸν ἐξάπρυ-
 μον στελλασα 1347.
 Ἐξάπτω· πῦρ εὐδον ἐξάπτων φλόγι
 1363.
 Ἐξαριθμέω· ἐξαριθμήσας γούτις σῦός
 1255.
 Ἐξάρχω· στραφῶν τὸν αἱματηρὸν
 ἐξάρχων νόμον 250.
 Ἐξασκέω· ὄχατον τεύζει φυτοῖς
 ἐξησκημένον 858.
 Ἐξαναρίζω· ἐξαναρίζεν ὃν ἀξίφην δό-
 λω γένους 50.
 Ἐξερεύνομαι· ἐξερεύονται ποτὰ 725.
 διὰν κλύδωνας ἐξερεύνηται γνά-
 θων 474.
 Ἐξινάω· φάλαινα ἐξινωμένη 841.
 Ἐξογος· ἔξογον ὥμην γένος 1233.
 Ἐξοχως· ἐξόχως ἐξυμνουμένην 1195.
 Ἐξυλακτέω· τὸν μυθοπλαστήν ἐξυ-
 λακτῆσει λόγον 764.
 Ἐξυμνέω· πλάχα Γραικοῖσιν ἐξυ-
 μνημένην 1195.
 Ἐξώλης· τοῦ πρόσθεν πλεῖον ἐξω-
 λέστερος 667.
 Ἐορδοί· (Μακεδόνες) αἰσιώσας χά-
 ρων Ἐορδῶν 1342.
 Ἐπαιγέω· ὁμοῖον τὸν κτανόντ' ἐπαι-
 γέσει 1172.
 Ἐπακτῆρ· ἐπακτῆρ καρχαλῶν ἀ-
 γρευμάτι 109.
 Ἐπακτιος· ἡ τ' ἐπακτιος στόρυγγε
 Τιτῶνος 1405. εἰς ἐπακτίαν χερ-
 σον περάσας 118.
 Ἐπαλῆς· ἐπαλῆς 292.
 Ἐπαυλόν· Κιμμέρων ἐπαυλα 695.
 Ἐπεγαχαῶ· ἐπεγαχαῶν τοῦ δε-
 δουπτότος μορφ 285.
 Ἐπεγοκαλάπτω· τὰς (λύγους) ἐπεγ-
 οκαλπτειν ἀστέρατος αἰνέσει 782.
 Ἐπει· ἐπεὶ με βῆξεν τένοντα 1110.
 ἐπεὶ Πελοδοῦς εἶδε 1364. ἐπεὶ
 μ' ἐταξας φύλακα στέγης 1489.
 Ἐπειδὲς· Ἐπειδὸν, οὐκ ἀργεῖον
 ἀπαρκῆ γοναῖς 151.
 Ἐπελάκτος· ἕκατι τῶν ἐπελείκτων
 γαμῶν 60.
 Ἐπελίζον· εἰς ἐπελίζον χλεύην ὑλα-
 κήσασα 1385.
 Ἐπελογουμαι· Παλληνίαν ἐπῆλθε 127.
 Ἐπεσβολέω· ἐπεσβολήσας λυγρὰ 130.
 Ἐπεσβόλος· ἐπεσβόλοις ἀπείσιν ἡρε-
 θασμένην 382.
 Ἐπήκοος· πατρὶ πείρας τὰς ἐπῆ-
 κόους λιπὲς 125. πατρὶ λάσχε τὰς
 ἐπῆκόους λιπὲς 460.
 Ἐπήλυς· ἐπήλυς οἴκου τῆλε πύσσε-
 ται παῖρας 947.
 Ἐπί· cum Gen. αἱ ἐπὶ ξένης θένου
 415. ἐρείσει κώλια χειρῶν ἐπὶ
 616. χοιράδων βεβῆς ἐπὶ 1036.
 κἀπιβᾶς ἐπ' αὐχένος 1114. cum
 Dat. ἀπλόγοις ἐπ' ἐσχάτως 36.
 ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορᾷ 257.
 καλῶν ἐπ' εὐχαῖς 289. ἐπ' ἀπαι-
 ἐκβεβρασμένον γένου 396. θευε-
 ραν ἐπὶ πῆγῃ 567. ἄλλος ἐπ'
 ἄλλῳ μόχθος 666. ἐπὶ Σκαυαῖς
 πόνους ἰδῶν 774. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ
 κῆρτι 909. ξένῃ ἐπ' ὀνέουσιν
 ὀγγῆσει κόνην 1049. cum Acc.
 ἐπ' ἑορτέων λέκτροι θορυῶσαι 84.
 κατὰ Γυθίου πλάσας 98. κατὰ κοι-
 ταίαν νάκην 602. κατὰ Τιτῶνας
 περὶ 708. κατὰ Γόρτινος δόμιους
 1214.
 Ἐπιβαίνω· κἀπιβᾶς ἐπ' αὐχένος
 1114.
 Ἐπιδόρπιος· κἀπιδόρπιον πρύπος
 607. τοῦπιδόρπιον ποτόν 661.
 Ἐπικλύω· κύμ' ἐπέκλυσε 228.
 Ἐπιλώβητος· τοῦπιλώβητος γένος
 1173.
 Ἐπιμιαμῶ· κἀπιμιαμῶσαι μάχης
 301.
 Ἐπιμυθεύς· ἡ πῆμυθεὺς τοκάς 1412.
 Ἐπιφθορίζω· μέουσι ἐπιφθορίζουσι
 γῆραια πόρα 585. κἀπιφθορίζου-
 σιν πάτρην δεινὰς ἀπειλὰς 217.
 Ἐποιεῶ· ξένῃ ἐποιεῆσθαις κόνην
 926.
 Ἐπομβρία· χειρῶν ἐπομβρία 333.
 Ἐπόπτομαι· ἐπαρῶμαι ὀκτρον· ἔραος
 304. βέλεμνα ἐπόπεται 551. ἐπό-
 ψεται λείψανον τοξενυμνίων 662.
 ἐπόψεται Τυφῶνος Κροπῆς 825.
 ἐπόψεται τύρσις Κρηφίδας 834.
 ἐπόψεται γούας 847.
 Ἐπος· ἔγγω σὺν κακῇ μαθὼν ἔπος
 488. ἀνεμι ἐς διεξόδους ἐπὶ
 14. ψευδῆτος φημισαν ἔγχε-
 σας ἐπὶ 1455. ἐλικτὰ κοτίλλουσα
 ἐπὶ 1466.

- Ἐπί· ἀφ' ἐπιτά· παίδων 178.
 Ἐπώνυμος· ἑτασσαι πῆς ἐπώνυμου
 πατέρα 1002. τῶν ἐπώνυμων πέ-
 ταν ὀχρεῖ 723. ἄκρον ἐπώνυ-
 μον ὑστέρῳ χρόνῳ γράφω 1031.
 Ἐπωπῆς· Βοιωτὸν Τόμοσφορ· θῆκε-
 ται σ' ἀνωπίδα 1176.
 Ἐργαλίον· τὰ ἐργαλεῖα καθιερώσει
 Μυνδίας ἀνακτοροῖς 948.
 Ἐργάτης· ἐργάτης δάκτυ 128. ἡλο-
 κούρος ἐργάτης ὄρεος 1111. ἐρ-
 γάτην μυκλον 816. χειρῶνακτες
 ἐργάται 521.
 Ἐρεθίζω· ἀραιῶν ἡρεθισμένην 332.
 Ἐρεθισ· ἐρεθισεν πάλιν· χειρῶν ἐπι
 616. ἔλμα ποδὸς εἰς δὴν ἐρεθισας
 246.
 Ἐρεῖται· λιστροῖς ἥρεψεν πάγον
 1348.
 Ἐρεσμία· ἔρεσμία πάτρης ὅποσπας
 282.
 Ἐρεμβοί· Ἐρεμβῶν ἀμαίς 827.
 Ἐρεμνός· ἦξει ἐρεμνὸν εἰς ἄλπεδον
 γῆταιν 681. εἰς ἐρεμνὸν ταύρον
 κούρησαι 1061.
 Ἐρεύνωμαι· Ναυαῖδος ἐνθα πρὸς
 κλύδων ἐρεύνεται 921.
 Ἐρευνάω· θαλάσσης ἐρευνήσει μυ-
 χροῦς 823. πάντ' ἐρευνήσας μυχρόν
 1244.
 Ἐρεχθεύς· 158. τέταρτον ἐγγόνων
 Ἐρεχθεύς 431. ἀμνάμοις τοῖς
 Ἐρεχθεύς 1338.
 Ἐρημία· δαψιλῆς ἐρημία 957.
 Ἐρημος· ἔρημος γυμῆλου δρόμος
 193. ἔρημον Ἀτλαντος οἰκητήριον
 879. πῶν ἔρημος 416.
 Ἐριννός· 153. 669. Ἐριννύων ἀπο-
 πηλάσας πάγην 406. Ἐριννύων
 ἐσθῆτα πεπαμέναι 1187.
 Ἐρινός· ἔρινος προεκαθήμενος κλά-
 δε 741.
 Ἐρις· (ποταμός) Ἐριν λιποῦσαι 1333.
 Ἐρις· ἐγείρει ἔριν 1262.
 Ἐρικυννα 153.
 Ἐρικ· μελάθρων· ἔρικα καὶ πάτρας
 1190.
 Ἐρικαίω· εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν
 ἡρικαίεται 1819.
 Ἐρικαίτης· τὸν ἐρικαίτην νῆος ἐκ-
 βαλὼν πέτρον 618.
 Ἐρικαῖος· λακτίσματος Ἐρικαίου πο-
 δὸς 835.
 Ἐρετιόν· πέφρυγὸς ἐρετιῶν μάχην
 1042.
 Ἐριπῆς· ἔριπιν ῥέζειν 579.
 Ἐρδω· ἔρδωον κύτος 1316.
 Ἐρμνός· ἐρμνὸν πῖσμα Κυρβάν-
 των 78. Μόρβας ἐρμνὸν ἄστυ
 829.
 Ἐρχομαι· ἐρχθ' δὲ ἦλθον ἀγγέλιον
 μύθον 1467. ἐλθοῦσαι Σιδωνος
 εἰς θυγατρὸς εὐναστήριον 582.
 Ἐρως· Ἀνδρῆς ἔρωτας 134. ἔρωτας
 οὐκ ἔρωτας 406.
 Ἐρῶ· fut. φητρας· πολλταῖς ἐρεῖ 1037.
 Ἐς· ἀνεμι εἰς διεξόδους ἐπῶν 14.
 Ἐσεῖ· ἐς γῆρας 158. ἐς βαδείαν
 λαμίας Παιμανδρίαν βοῦν 326.
 ἐς πατρὶν μολῶν 338. ἐς φύσαν
 τραπεῖς 463. ἐς ἔδην ἔξειαι 497.
 διαν ἐς χέρας τεσσόντος βάλῃ σκύ-
 μνον 501. οὐς μήποτε ἐς πατρὶν
 ἐμην στείλαις 512. ἐς ἄγρον στε-
 λούνται 603. ἐς τὸ λῆον 1472.
 Ἐσθῆς· λεὼς ἐσθῆτα προστρόπιον
 ἐγγλαυνόμενος 974. Ἐριννύων
 ἐσθῆτα πεπαμέναι 1137.
 Ἐσθλός· πύκτην ἐσθλὸν 944. ἐσθλῆς
 ἀρούρης πῖαρ ἐγκληρον χθονός
 1060.
 Ἐσμός· νῆριδμος ἑμός 415.
 Ἐσώπομαι· ἐσώπεται δράκαιναν 673.
 Ἐσπερος· μολόντας εἰς γῆν ἔσπερον
 956.
 Ἐστώ· τὸν αἰμοφύρτοις ἐστώμε-
 νον μάχας 1411.
 Ἐσχάρα· ἀπλόγοις ἐπ' ἐσχάρας 36.
 Ἐσω· ἔσω ῥηγμῖνος αὐδηθήσεται
 192.
 Ἐταῖρος· πικρὰν ἐταῖρων ἰδὼν μοι-
 ραν 594.
 Ἐτειος· θύσθλοισι βοῶν ἔτεια κυ-
 δαγοῦσιν 721.
 Ἐτήτυμος· εὐχὰς ὑποῦσας ἀμφ'
 ἐτητύμους βαλεῖ 620.
 Ἐτητύμος· φράζειν πάνταπεμπάζειν
 λόγον ἐτητύμως 1471.
 Ἐτι· σφραγὶς μενεῖ ἐν πλευραῖς
 ἐτι 780. κἀνθων· ὑπὸ ζεύγλῃσι
 μεσσαβοῦν ἐτι 817.
 Ευαρχος· τυπέντα κλειδας εὐαρχου
 μύλω 233.
 Ευγάληνος· οὐσα· εὐγάληνα 20.
 Ευγενής· γήμας Λοῖσβαν εὐγενῆ
 κόρην 1308.
 Ευγλαγός· εὐγλαγον θάλος 307.
 Ευγληρός· κύκνοιον ἰνδαλθέντες
 εὐγλήνοις δομῇν 597.
 Ευδανῶ· ἐνθα Τυφῶνος δάμαρ εὐ-
 δάνει μυχρόν 1354.
 Ευδω· πῦρ εἶδον ἐγείρει 1363.
 Ευθηκτός· τυπείς σκεπάρῳ κόχχον
 εὐθηκτω 1105.
 Ευθῆλος· σπᾶσαντι μαστὸν εὐθῆλον
 θεᾶς 1328.

Εὐδύνα· ἄφρον ἄφρον εὐδύναι χερσὶν 914.

Εὐμαίος· εὐμαίον θυράτων σέλας 1091.

Εὐλιπής· εὐλιπὴ στεγλίσματα 874.

Εὐλόφος· εὐλόφω νωτῇ φέρειν 776.

Εὐμαθής· εὐμαθὴ τρέφει 11.

Εὐμαρής· εἰς δάμαρτος ἀσκήρας εὐμαρῆδας 855.

Εὐνάει· εὐνάσει δαίμων δόρα 567.

Εὐνάων· εὐνάων εὐνάση κλόνον 1439.

Εὐνάων μένος 570. ὕδρου εὐνάσας θρόνους 1313. δὲ εἰς πόθον ἠγνώσθη λέγει 423.

Εὐναστήρ· εὐναστήρας νημφῶσα δαΐσασθαι γάμον 144.

Εὐναστήριον· Σιδώνιος θυγατρός εὐναστήριον 583.

Εὐνέτης· εὐνέτης πλάττω ματεῶν 820. τὸν μελλόνμφρον εὐνέτην Κυνταίης 174.

Εὐνή· ἐποψεται χαμεινάδας εὐνάς 849.

Εὐπρεπής· ἀπὲρ δολόγων εὐπρεπής 533.

Εὐραξ· εὐραξ ἀναπύκρον 928.

Εὐρυάμπιοι· σκηπτουχον Εὐρυάμπιων 990.

Εὐρυτάν· Εὐρυτάν λεώς 799.

Εὐσεβής· παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κηρύττει 1270.

Εὐστόχος· εὐστόχῳ βολῇ τύχαι 528. πόνιν ἂν κρατῆται· πασιδὸν εὐστόχῳ λίθῳ 640.

Εὐπ· εὐτ' ἂν πέδον κρατῆται φόνον 260.

Εὐτόρορος· πάντα θραύσαντες εὐτόρον σάφει 664.

Εὐτραπείω· σφαγαῖσιν ἡντρεπισμῶν 614.

Εὐχή· καλὸν ἐπ' εὐχαῖς Ἄνα 288.

Εὐχας ἀρούρας βαλεῖ 620. εὐχας δειμαίνοντες 895.

Εὐχίλος· ἀπὲρ εὐχίλου κέλης 95.

Εὐώπ· εὐώπες Φαλακραῖαι κόροι 23.

Εφαρμύω· σφραγίστα δέλτα δακτύλων ἐφαρμύσαι 1382.

Εφετμή· οὐ φράσας θεῶς ἐφετμὰς 241.

Εφρημα· τίκτους χοιράδων ἐφρημῆνους 367.

Εχθάνομαι· ναυρίταις ἡχθημέρας ἀκτίας 827.

Εχθρα· ἐχθρας πυρὸν ἦσαν 1295.

Εχθρον μηχαναῖς ἀναπλέων 1219.

Εχθρός· ἐχθρὸς ἂν 1242. παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κηρύττει 1270.

Εχιδνα· ἀσπιδόχρη· ἐχιδνης βάφει ἔλφος 1124.

Εχίνος· ἐχίνος μηχαναῖς οἰκωθῶσαν 1093.

Εχίνος· ποδοῦντες Εχίνον 904.

Εχίς· Κορησίων ἐχίς 499.

Εχω· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Εχῶ· ὅσα διὰ μηχανῆς ἔχω 8. πνεύμων σιόνων Ἰλαχων ἔχει σεμνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμφοραῖς ἔχωσι 1088.

Z.

Ζάρεξ· μύχουρε χαριάδων Ζάρεξ 373.

Ζάρεξ· οἰνοτρόπους Ζάρεξος ἐγόνους φράξας 580.

Ζαυ· ἡ ὥσ' ἐς ἔδην ἔξειται 497. τοῖς δ' εἰς ἐρεμνὸν ζωντὰς τισιν κηρύττει 1061.

Ζεύγλα· δουλὴς γυναικὸς Ζεύγλαν ἐνδεγεμένους 996. τραχὺν Ζεύγλαν ἀμφιδέει 1344.

Ζεύγλη· ὑπὸ Ζεύγλης μεσσαμβούν μυκλον 817.

Ζεύγνυμι· ὡν μίαν Ζεύξ λέκτρος 962.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρτιάταις κληθήσεται 1124. ἦτις Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν ὁμεινμος Ζεύς 1370. Ζηνὸς καχλάων ναμός 80. ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα καὶ θρόνον δόξας 363.

ρος βόθρου 1100. ἀρωγῆς ἀνί-
ποιον ζητούντες 1208.
Ζῆφος· κθεός ἐγκατακρύψει βόθρῳ
1231.
Ζυγόν· δοκον ἄρσαντες ζυγόν 204.
μόνη ζυγὸν δούλειον ἀμνηρεῖσαν
λύκοι 503. παρθένοιον ἐκφυγεῖν
ζυγόν 1131. γαστρός ἐκύσας ζυγά
343.
Ζωή· γαλήνην ἡμαρ οὐ ποτ' ἐν ζωῇ
δρακὼν 814.
Ζωοπλαστὴν· ζωοπλαστῶν ἄνδρας ἐξ
ἄκρου ποδός 644.
Ζωστήρ· φασγάνου ζωστήρα 1248.
Ζωστήριον· ζωστήριου κλιτὺν 1278.
Ζωστήροκλέπτης· (Θησεύς) 1329.

H.

Ἡ· ὑπερ τῆρας δοθῇ κελεύθῳ πο-
θημετέ 11.
Ἡ· ἡ πολλὰ δὴ — ἀρωγὸν αὐδάξα-
σα 459. ἡ πολλὰ δὴ βέλεμνα ἐπὶ-
ψεται 550. ἡ γὰρ ἀπέρως αὐταὶ
πασμύρονοι τὸν ἔχοντα βασιμῶ 627.
Ἡ· 671. 938. 1110. 1134. ἡ — ἡ 1410.
1464. seq. ἡ — ἡ — ἡ 1168 seq.
1160. κρείσσον ἢ μῦναι — ἡ
819.
Ἡβῶν· ὅν δὴ δις ἡβήσαντα ἔπειλε
156.
Ἡγεμῶν· ἡγεμῶν στρατοῦ 591.
Ἡδὲ· 96. 196. 409. 418. 579. 870.
906. 1021. 1338.
Ἡδὴ· ἡδὴ εὐδον ἡδὴ ἐξάπτων φλο-
γῇ 1363.
Ἡδωνοί· Ἡδωνῶν πέλας 419.
Ἡθάς· ἰανθμοὺς ἡθάδας διζήμενοι
606.
Ἡιών· ἀμφὶ κολλήν ἡύνα 330. πορ-
θοῦσα ἀντίπορθμον ἡύνα 1368. ἡ-
παν φοιμαγμὸν ἡόνες δεδεγμένοι
244.
Ἡϊόν· (πόλις Θράκης) 417.
Ἡκω· ἡξει εἰς ἀλλήτερον φθιτῶν 681.
ἡξει γὰρ, ἡξει Ραθροῦ σκέπας 768.
ἡξει εἰς ἰαπύγων στρατῶν 852.
ἡξει Στρον 856. ἡξει πάλης κορί-
στρας 866. ἡξει Κνωσσόν καπὶ
Γόρτυρος δόμοις 1214. ἡξει Ζεὺς
1369.
Ἡλάκω· Κυνθίαν ὑκοπὴν ἡλάσκου-
σιν 675.
Ἡλιος· Ἡλίου θυγατρός Ἡγνάας 129.
Ἡμαρ· ἐν ἡμαρ 524. παρ ἡμαρ 565.
γαλήνην ἡμαρ δρακῶν 814.
Ἡμερα· ἀλφαῖς ταῖς καθ' ἡμέραν
1394.

Ἡμίδνητος· τοῖς ἡμίδνητος διπτύ-
χοις Λαπεροῖς 511.
Ἡμίδραντος· σὺν ἡμίδραντοῖς
ἐκροῖς 378.
Ἡμικρῆς· ἡμικρῆτα βάβαρον 150.
Ἡμος· ἡμος — ἐπλίσαν 437. ἡμος
— λίσκε λιτὰς 439. ἡμος — του-
πο πόρωσιν ἀφροῖν 1266.
Ἡν· ἡν δὲ μηκυνθῇ λόγος 2. ἡν μὴ
τις χέρσον λαχῆνῃ 623.
Ἡποστρόφω· ὁ τὴν πόδαργον ὕψι-
λαν ἡποστρόφων 166.
Ἡπαρ· δαιτρός ἡπῶων 36.
Ἡπατοηγρός· ἀρκάδας τὸν ἡπατουρ-
γόν 839.
Ἡπερος· ἐχθρας πυρσὸν ἦσαν ἡπεί-
ρος διπλάις 1295.
Ἡπιος· διαν ἀρωγὸν αὐδῆσων
Ἡπίου γόνον 1054.
Ἡρακλειος· τὸν Ἡρακλεῖων ἐκγεγῶ-
τες αἱμάτων 1249.
Ἡρακλῆς· Ἡρακλῆ φθίσει δράκων
801.
Ἡριον· ἐν μεταίχμιον ἀγνῶν ἡρίων
444. ἐξ ὄφρουσιων ἡρίων ἀνει-
ρύσας 1208.
Ἡρως· μέγας ἥρως 1205.
Ἡσυχος· οὐ γὰρ ἡσυχος κόρη ἔλυσε
στόμα 3. οὐ γὰρ ἡσυχος πορκεύς
σώμα ἐλῆ 1216.
Ἡραιστος· διαν Ἡραιστος εἰς θά-
λασσαν ἐκβράσση σποδόν 1158.
Ἡώς· Ἡώς Φηγίου πάγον ὑπερπο-
τατο 16.

Θ.

Θάλασσα· τῷ θάλασσα βατὴ περὶ
ἔσται 1414. ὁ τὴν θαλάσσης μυ-
χοὺς ὀπιπετεύουσιν κύνα κτανῶν
44. κέρθεν θαλάσσης 123. θαλάσ-
σης ἐρευνήσῃ μυχοὺς 823. γῆς
καὶ θαλάσσης σκηπτρα λαβόντες
1229. ἐν θαλάσση χαράων βε-
βως ἐπὶ 1036. διαν εἰς θάλασσαν
ἐκβράσση σποδόν 1158.
Θαλάσσιος· οἱ θαλασσίαν δαΐταν
αἰνήσουσι 595.
Θαλασσοπίαις· θαλασσοπίαις δέμορ-
φος ἀνδάξει θεός 892.
Θάλος· στενάξω σὺν εὐγλαγον θά-
λος 307.
Θάλλω· τῶν — πύρην ἀγὴν σπλη-
νὸν θαλμύτων πυρός 483.
Θαλύσιος· ἐν θαλυσίσι λοιβαῖσι 541.
Θαμβητός· θαμβητὰ κλέειν 552.
Θάμβος· θάμβος ἐγγώροις μέγα 509.
Θάτερος· ὧν ὁ μὲν, θάτερος δὲ 590.

- Θεά· Τρυγένηςτος Θεά 519. ἄφθι-
τος Θεά 1139. ἄντρον τῆς κυνο-
αγαγός Θεάς 77. οὐ φράσας Θεῆς
ἐρετιμῆς 240. Θεᾶς Γόλγων ἀνισ-
σης 588. κλωπὰ Φωβίτης Θεᾶς
658. ἐν ναυῷ Θεᾶς 986. Κυπριδὸς
ἡστὴν Θεᾶς στένουσαι 1143. Θεᾶς
ὀφελτρεῖσούσαι πέδον 1165. τρομύ-
χαρος μήνιμα δειμαίνων Θεᾶς 1186.
σπάσαντι Τροπαίως μαστὸν Θεᾶς
1328. ἀπαργματα φάγουσαν Βί-
νῃ Θεᾶ 107. Θεᾶ ἐκτυνέει θρόνον
732. τὸν Θεᾶ κλανοφέντα Γαυαν-
τος τάφον 831. ὀρχατον τεύξει
Θεᾶ Ὀπλοσμία 857. Θεᾶ θεὸς χέρ-
σων στόρθνῃγα δωρεῖται κτίσαι
864. σηκὸν δειμαντο, δωτὴν
Θεᾶ 959. ποιῶνς τίσει Ἀγρόσκα.
Θεᾶ 1152. Θεᾶ Κυρία ἐστιν ἡμε-
ρου 1392. κωδωνοῦσιν οἰωνὸν
Θεᾶν 721. θεὸς δὲ Φεραίων ἐξα-
κούμενοι Θεᾶν 1180.
- Θεατρομόρφος· Θεατρομόρφῳ πρὸς
κλίτει 600.
- Θελνω· θεῖον σπάδας 23.
- Θέλω· ἐκφυγεῖν ζυγὸν διὰν θέλωσι
1132.
- Θέμις· ὡς φθιτῶν θέμις 369. ἀνα-
κυπώσας Θέμις 137.
- Θεμισκυρα· Θεμισκυρας ἀπὸ νασφί-
σας Ὀρθωσίαν 1330.
- Θέοινος· οὐ δόρυ γνάμψει θέοινος
1247.
- Θεός· θεὸς πολλοῖς αἰπὺς αὐθηθή-
σεται 630. Φαυδρὸς θεός 680. θα-
λασσοπαις δίμορφος θεός 892. ἄλ-
λην δ' ἐπ' ἄλλη κῆρα κινήσει θεός
909. παρ' ἅπαντα Κερῶφου Θεοῦ
208. ἡ τὸν Ὠρίτην θεὸν ἐκβαλαῦ-
σα δειμνίαν 352. αἰανὴ θεὸν λοι-
βαῖσι κυθανοῦσι 928. ἔτλη ὀρκω-
μοτῆσιν τὸν Κρησιτώνης θεόν 937.
θεῶν ἐκθῆναι διαν 136. πατρῷ
ἀγάλματα θεῶν 1262. τὸν ἡ Γορ-
γῶς ἐν κλήροις θεῶν καθιερώσει
1349.
- Θεός (ἡ)· Θεᾶ θεὸς χέρσων στόρθνῃ-
γα δωρεῖται κτίσαι 864. Λέπτιν-
νιν οὐ τρέμουνσαν οὐδαμὰν θεόν
49. τὴν Καστινίαν καὶ Μελινάαν
θεόν 403.
- Θεράπην· ὁ μὲν Λάκων ὄχλος ἄγων
Θεράπην 590.
- Θερεῖποτος· ἐπόψεται τὰς Θερεῖπό-
τους γύας 847.
- Θεριστήρ· πεφίσσεται τοῦ Θεριστήρος
ἐνρῷ 840.
- Θερμός· θερμὸν αἷμα 684. Θερμῶν
θεῖδρον, ἐξβράσσων ποτῶν 1240.
θερμὴν ἀρρωτῶν στέγη 1103. Θερ-
μῆς τεχόντων δακρυῶς λελουμέ-
νας 371.
- Θερμύδρος· οὗς τῆλε Θερμύδρου
πέμψει 924.
- Θερμῶδων· γεμῆς Θερμῶδοντος 647.
1034.
- Θεσπίζω· αἰτιάσονται ψαλγνῶντα θε-
σπίζοντα 1420.
- Θεσπίσμα· μύθημιν λήφεται Θεσπι-
σμάτων 1252.
- Θεσπρωτός· Θεσπρωτὸς λέων (Al-
exander Magnus) 1441.
- Θεσφατος· Θεσφατῶν· πρόμαντιν
φρόνῃ 1456. Θεσφατοῖς πεπει-
σμένους 542.
- Θέτις· Θέτιν θεῖον σπάδας 22.
- Θέω· θεῶσω ἡγεμνόμενῃ σπεροῖς
1119. λεύσω θεῶντα γρονθόν 86.
- Θηλαμῶν· τάλαντα θηλαμῶν κεκαυ-
μένη 31.
- Θήλως· σὺνδ παραπληγγθέντες θη-
λείας τόκων 427. ἀναί θηλείας
ἔβη ἀγπίσας μόρφον 837. θῆλον
ἀμφὶ σῶμα πέπλον δύναι 277.
- Θηλύταις· εἰρήκα τῆς θηλύταιδος
καὶ τριάνορος κόρης 851.
- Θήρ· σὺν θηρὶ βλώσας 1327. δυσ-
ὀδροις θηρὶ συγκοιμώμενος 849.
προθεῖναι θηρὶν ἡμερησιαῖς βορᾶν
955.
- Θηρόμιπος· θεῖον τῷ θηρομικτῷ
σχύλακα τενοῖ 863.
- Θηρόπλαστος· θηρόπλαστον εὖχ ἐξό-
ψεται θράκαιαν 673.
- Θηρόχλαινος· ἦδε θηροχλαῖνου ση-
κὸν λύκου 871.
- Θήσσα· θῆσαν Ὀτρήρης κόρης 997.
- Θήγρος· οἱ Θήγρον οἰκῆσουσι 1390.
- Θίς· ἔλκε ποδὸς εἰς θίς ἐρείσας
246. ἄλλους θίνες αἰάζουσιν 877.
τοσοῦτον θίνα πημάτων ἰδὼν 812.
- Θλάω· νήσος ἡ μεταφρενον Γηγῶν-
ταν θλασάσα 689.
- Θνήσκω· ἐνθα δίκαστά θαγῇ 1078.
θανῶν λήταρχος, ἱερεὺς σκύλας
991. πόθῳ τοῦ θανόντος ἡγκι-
στρωμένη 67. τῆς θαπτοῦς ἐκ χει-
ρῶν Μηκιστέως 651. Πέστη θη-
νόντα δέξεται 805. ἐνθα νασθά-
ται θανόντα ταχυστάντο 882. προ-
νῆς θανεῖται, στένον οὐδασθεὶς ἔλ-
ρει 242. σφραγ θανεῖται 793. σὺν
ψ θανοῦμαι 1372. ταῖς θανουμέ-
ναις ἴσαι 1100.
- Θόας· σφραγίς μενεῖ. Θόαντες ἐν
πλευραῖς 780.

Θάλη· λέοντα θολίης· στήσι 213.
 θάλασσαν ὄλβην ἐκχεῖσα 773. κτή-
 σι θάλαις λαυρυσίαν 791. φθί-
 σι Ἡρακλῆ ἐν θόλαισι 802. ἐκ-
 φυγῶσθ' ὁμιεντέρου θόλας· ἀσπίτους
 1290.
 Θοραίος· τὸν Θοραῶν θεὸν ἐκπα-
 λούσα δαμνίων 352.
 Θορός· ἀγρώσσοντες ἑλλόπων θο-
 ροῦς 598.
 Θουράς· θρασεία θουρὰς οἰστηρήσῃ
 κῆρον πρὸς λέκτρα 611.
 Θουρίος· Θουρία 158. περριπῶς
 φάλαγγα θουρίαν 931.
 Θουράω· ἐπ' ἀρσένων λέκτρα θου-
 ράται βροτῶν 85.
 Θραμβούσιος· Θραμβουσία χειρὰς
 1443.
 Θραυίσσω· πάντα θραυίσαντες 664.
 Θρασκίας· πλάνητας Θρασκίας πεμ-
 ψει κυων 925.
 Θραυτός· κίρκος θραυτός 581. Πρό-
 βλαστας θραυτός 577. θρασεία
 κυων 612. φλέξας θραυτὸν λέοντα
 916.
 Θραυώ· (Αἰθρῶ) 936.
 Θρέπτειρα· θρέπτειραν κάπων 1258.
 Θρεπτός· θρεπτὸς θράκοντι 1223.
 Θρήκη· ὁ Θρήκης· ἐκ εἰς ἐπατίαν
 χέρσων περσέας 118. Θρήκης εἰ-
 σσώσας πλάκα 1341.
 Θρήκιος· ἀσπὶ σύνκοικος Θρηκίας· ἄν-
 θηδόνος 754.
 Θρηνέω· χίμετα θρηνοῦσιν ποδῶν
 1290.
 Θρήνης· κενηρίων γραφὰς λελουμέ-
 νης θρήνοισι 372. θρήνοισιν ἐκ-
 τάκῃσα 498.
 Θρήσσα· πνοαὶ Θρήσσαι 1014.
 Θρηπόβρωτος· θρηπόβρωτος σφραγίς
 508.
 Θροέω· ἂ νὺν μέλλω θροεῖν 1373.
 Θρόνιτιδες· Θρόνιτιδες Λακρῶν ἀγνι-
 αὶ 1148.
 Θρόνων· ἐξόψεται ἐγκυκλώσαν ἀλφι-
 τῇ θρόνα 674. θρόνοισι, φαρμα-
 κτηρίοις 1438. ἔθρονον εὐνάσας θρό-
 νοις 1313.
 Θρόνος· πεσοῦσα ἐκ θρόνων Διὸς
 363. ἀνακτι τῶν Ὀφίωνος θρόνων
 1192. ὅσπερ σὼν προκλήθεται θρό-
 νων 1473. κληδῶν θρόνους πηδῶν-
 τες 295.
 Θρυλιγμα· θρυλιγμάτων δέρεσσι
 προσσεσηρότας 880.
 Θρυλίσσω· βουβῶνος ἐν τόρμῳσι
 θρυλίσκας δέμας 487.
 Θυγάτηρ· τῆς Ἑλλοῦ θυγατρὸς βρα-

βεύς 129. Σιδῶνος εἰς θυγατρὸς
 εὐναστήριον 583. μαστήρας θυ-
 γατρὸς ἔσταιτε Ἄλας 1023. Σιδῶ-
 νος εἰς θυγατρὸς Ἥονται γύας 1161.
 οὐ φλέσεται Κλεισίδης θυγατρὸς
 1222. Νησοῦς θυγατρὸς 1465. τρι-
 πλῆς θυγατρὸς ὁ σπείρας 472.
 Θυηλῆ· ἄξει πρὸς θυηλὰς Ἰαίδος
 λέων 324.
 Θυιάς· εἰδωλον ἡγκαλισμένος θυιάδος
 Πλευρωτίας 143. τῆς ἀρπαγείας
 ἀντίποινα θυιάδος 506.
 Θύμα· θυμάτων ἐκτίων χάριν 211.
 ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας 1091.
 Ἰαθὴ κελαινῶν θυμάτων ἀπάρχεται
 1188. ἀνακτι ἀπαρχὰς· θυμάτων
 δωρούμενος 1193.
 Θυμός· ἔσσα θυμῷ ἔχω 8. πλήσει
 γέμοντα θυμὸν χολῆς 1115.
 Θύννος· δσων θύννων ἡλοκισμένων
 θαμὰς κρατός 381.
 Θύσαι· Θύστων μηλίων ἀπάργμα-
 τα φλέγοισαν 106.
 Θύσθλα· καταβῶν θύσθλα 459.
 θύσθλοισι βοῶν κυδανούσιν θεῶν
 720. θεῶν κυδανούσι θύσθλοισι βοῶν
 929. θύσθλοισι ἐξαικείμενοι θεῶν
 1180.
 Θυωρίτης· κάλλους θυωρίτην 93.
 Θωύσσω· κηλῖδα θωύσας γένει 165.

I.

Ίανες· Ἀχαιῶν εἰς Ίανας βλάβην
 λεύσσον 989.
 Ίάνυγες· ἤξει εἰς Ίαπύγων στρατόν
 852.
 Ίάσιμος· οὐκ ἰάσιμον ἔλκος 61.
 Ίατρός· χρησμοῖς ἱατροῦ 1207. 1377.
 Ίαυθμός· κόλπων ἱαυθμούς διζήμε-
 νοι 606.
 Ίαυα· σκαρδμῶν ἱαύσεις σάολον 101.
 ἱαύσει τὸν μεμορμένον πότμον 430.
 Ίβηροβοσκός· ἐμβατήρσονται ἀκτὺς ἱβη-
 ροβοσκούς 643.
 Ίδαίος· Ίδαία πόρις 496. Κούρητες
 Ίδαίοι κάπροι 1297. ἀπ' Ἰδαίων
 λόφων ναυσθλώσεται 1256.
 Ίδρυμα· ἱδρυμα παρθένου Δογγά-
 τως 1032.
 Ίερεία· λήταρχος Ίερείας σκύλαξ
 991.
 Ίημι· ἱεῖσαι βοήν 1337. φθογγὴν
 ἱεῖσαν 1321.
 Ίκέτις· ἡταις Σθένειαν ἱκέτιδες γου-
 νομεται 1164.

Ἰνδομαι· πάτραν ἔξῃ 142. ἔξεται
 τριβον 180. ἐς ἄδην ἔξεται 497.
 γαίαν ἔξονται 588. παλιμπόρου-
 τον ἔξονται βάσιν 628. Σιδώνος
 εἰς Θυγατρὸς ἔξονται γένος 1161.
 Ἰκρίων· σὺν ἡμισφαιρικοῖς ἰκρίοις 378.
 σὺν ἰκρίοις παλεῖ πρὸς κύμα δὲ
 πεῖν 751.
 Ἰκτις· 763.
 Ἰλεύς· Ἰλίου δόμος 1150.
 Ἰλεύς· Ἰλίου ἀνὴρ 1167.
 Ἰλιον· πόλιν ὁμοίαν Ἰλίου θεῖμαντες
 984.
 Ἰμεῖρων· Ἰμεῖρων λέγουσι 201.
 Ἰνα· ἐν· ἄλμυ πᾶππον 319.
 Ἰνδάλλουμαι· οἰμωγὴ δὲ· μοι ἐν ὧσι
 Ἰνδάλλεται 254. Ἰνδάλθεις κυνί
 961. κύκνοις Ἰνδάλθοντες δομῇ
 597.
 Ἰνις· ὁ· Ροιῶδες Ἰνις 570.
 Ἰνωπός· Ἰνωποῦ πέλας 575.
 Ἰξευτής· Ἰξευτοῦ περὶ 103.
 Ἰός· κύρελλα τῶν ὑπὲρ χάρα στή-
 σουσι 1426.
 Ἰουλόπεδος· Ἰουλόπεδοι αἱ Φαλα-
 κραταὶ πόροι 23.
 Ἰππηγέτης· μὴ τέως θῆνος λάβει
 λήθης Ἰππηγέτην 767.
 Ἰπποβόροτος· Ἰπποβορότους ἀδινὰς
 τῆς δειρόπαυδος γαλῆς 842.
 Ἰππος· Ἰππων ταραχτὴς 43. Ἰππων
 φριμαγμὸν ζόντες δαδεγμέναι 244.
 ἤλασαν Σκύδας Ἰππους 1337.
 Ἰπποτέκτων· 930.
 Ἰππώνιος· ἐνθα Λαμπιέτης Ἰππώνιον
 πηρῶνος εἰς Τηδὺν κέρας νένευκε
 1069.
 Ἰρος· ποδοῦντες Ἰρον 928.
 Ἰς· λῆβρος Ἰς 724.
 Ἰσος· τὸν ἀντίπικρον ἐχέας Ἰσὸν
 σταθμοῖσι μύθρον 271. κλέος
 ἀφθίτους Ἰσὸν 1213. ἡμιστροφῶν
 τὴν ὄπλαις Ἀρπύναν Ἀρπύλαις
 Ἰσὴν 167. τῆς θανουμένης Ἰσάι
 1160. ἀντ' Ἰσῶν Ἰσα 1302.
 Ἰσηριθμος· Ἰσηριθμον δρέπειραν
 ἐν τοκοῖς κάπρον 1258.
 Ἰσχω· τροφὴν Ἰσχων παρέξειν 574.
 Ἰσμα· δρονόπαυδος Ἰσμα φοιβάων
 ποτοῖς 731.
 Ἰσσα· ἐν περιρδύτῃ Ἰσση 220.
 Ἰσθημι· πρὸς ἄστρον χλίμακας στή-
 σει δρόμον 510. σῆμα στήσουσι
 1064. ὑπὲρ χάρα στήσουσι 1427.
 στήσαι παλιμπτον εἰς πάτραν 126.
 μάχην στήσας ἀραγμοῖς πρὸς κα-
 σίνγητον χερσὶν 940. ὄχμος ἐν
 μεταχειμῶ ἡρίων σταθῆσεται 444.

ἐν ῥήτορι δημοσίων σταθεὶς 470.
 ἐν πτυχαῖσιν Ἀνσόμων σταθεὶς 616.
 Ἰστορέω· ἢ μ' ἱστορεῖς 1.
 Ἰστός· παρ' ἱστοῖς κεραίδος ἡσθίας
 κρότωσι 272.
 Ἰστοιεύς· ποταμός Ἰστοριεύς τετρασκε-
 λῆς 74.
 Ἰστρος· ὑπὲρ κελαινὸν Ἰστρον 1336.
 Ἰσχενος· Ἰσχένου τάρος 43.
 Ἰνγέ· δρακόντα βαλὼν Ἰνγγε-τόξων
 310.
 Ἰρις· στυγρὸς Ἰριδος λέων 324.
 Ἰχθυῶν· ἀγρὸν κύμα κτανὼν ὑπὲρ
 σπηλινγγοῦ Ἰχθυομένην 46.
 Ἰχναλ· τῆς ἡλίου θυγατρὸς Ἰχναλῆς
 βραβυὲς 129.
 Ἰχνος· Ἰχνὸς ἐμπλέσας λόγους 213.
 θεύσω κατ' Ἰχνος· 1119. ἀπὸ
 ἀπείροις Ἰγγεσι θατουμένοι 629.
 Ἰω· παρ' ἰούς χρόνον· πέδον 631.

K.

Κάγκανος· γλέκας ὥστε κάγκανον
 στάχυν 1430.
 Καρχηλάω· ἐπακτὴρ καρχαλῶν ἀγρεῖ-
 ματι 100.
 Καδύλλος· ὁ Καδύλλου γόνος 162.
 Κῶρος· ὡς μὴ σὲ Κῶρος ἀπὸ
 ἐν Ἰσση φρενέσσαι 219.
 Καδαναῖνον· νέκυν ἀκτὴς Σαρδία καθ-
 ἵπταναι 397.
 Καθερώω· καθαρῶσαι Μυρτιάς ἀνα-
 κτόροις 950. τὸν ἢ Τοργὰς καθε-
 ρῶσαι 1250.
 Κατ' 8. 26. 69. 70. 71. 72. 80. 95.
 96. 97. 102. 104. 107. 117 bis.
 125. 156. 167. 194. 195. 215. 218.
 238. 243. 256. 267. 279. 294 bis.
 295 bis. 305. 314. 315. 319. 328.
 347. 363. 370. 373. 448. 457. 484.
 489. 519 bis. 528. 552. 560. 607
 bis. 648. 675. 678. 679. 682. 685.
 689. 701. 710. 720. 746. 761. 759.
 769. 778. 785. 816. 826. 827. 831.
 835. 848 bis. 850. 851. 853. 854.
 855. 856. 861. 862. 901. 902. 929.
 931. 945. 946. 960. 964. 972. 978.
 1019. 1017. 1055. 1057. 1104. 1112.
 1118. 1137. 1190. 1229 bis. 1237.
 1243. 1257. 1260. 1284. 1304. 1318.
 1323 bis. 1339. 1342. 1359. 1361.
 1430. 1435. 1445. 1456. 1464. 1470
 bis. cum emphasi, etiam, uti-
 que: 277. 303. 307. 535. 581. 732.
 969. 1259. 1270. 1309. καὶ — καὶ
 — καὶ 1263 sq. 1313 — 1315. καὶ
 — καὶ — καὶ — καὶ 294 sq. καὶ

→ καί — καὶ — τε 1285 — 1288.
 τε καί — καί — καί — καὶ — καί
 374 — 376. et novies repetitum
 1146 — 1150. τε καί 84. 132. 149.
 372. 374. 522. 566. 646. 697. 803.
 808. 905. 1074. 1245. 1248. 1352.
 1369. 1440. 1448. τε — καί 299.
 541. 911. 1330. 1391. δὲ καί 88.
 398. 403. 586. 732. 777. καί —
 τε — καί 648 — 650. τε καί —
 καί 803 sq. 1352 sq. 1448. τε —
 καί — δ' 1240. τε — τε — καί 703.
 — 706. τε καί — καί — τ' 1440 —
 — 1442. καί — καί — τε καί — τ'
 83 sq. καί — καί — τε καί — τε —
 τε 695 — 699. καί — τε καί — δ'
 — καί — δ' 645 — 647. καί — ἡδὲ
 96 — ἡδὲ — καί — τ' 1333 sq. καί
 καί — ἡδὲ — τε 194 — 197.
 τε — δ' — τ' ἡδὲ — καί 867 —
 871. π καί — καί — τ' ἡδὲ —
 καί 905 — 907. οὐτε — οὐτε —
 καί 290 sq. καί δ' 90. 229. 232.
 243. 249. καί — μέν 82. 544. 564.
 567. 584. 642. 1087. καίπερ 526. —
 In Coptic: καθάροισι 140. κάκχε-
 λευθα 1162. κέν 280. 1372. κά-
 κευπάσας 137. κάκνωρείας 1073.
 κάκνεμπάζων 9. κάκνεμπάζων
 1470. καί 98. 603. 706. 1214.
 κάκβεσ 1114. κάκνιδόριον 607.
 κάκνημαιώσαι 301. κάκνιδραϊζού-
 σαν 47. κάπό 21. 149. 803. 1440.
 κάκνεγροσθαι 1269. κάκνεροσθαι
 411. 695. κελς 1448. κας 113.
 κοῦ 116. κοῦ 180. 200. 812.
 Κακίω· πρώτα κακίωσι δόρυ 530.
 Κάτω· τάλαινα θηλαίων κεκαυμένη
 31.
 Κακός· κακῆς ὠδίνος ἐκλυσεν βάρ-
 ρος 477. ἐκ παλερόστας κακῆς
 ἀμπυξ θαώσσει 757. σὺν κακῇ μα-
 θῶν 488. 1458. κακὸν μίασμα ἐλ-
 θαίνων κακῇ 1122. κακὸν ἐκείνῳ
 σε δάψει 858. κάμκει κακὸν φρύ-
 κτωρον 345. κακὴν τρήσουσι ἀγρὴν
 665. λεύσσω σπείρω ὀλκῶν κα-
 κῶν 216. τοσῶνδε κύμ' ἐπέκλυ-
 σεν κακῶν 228. ἔσται κακῶν παρ-
 αίτων 611. περὶ ὀλῆσαι κα-
 κῶν 819. μήχαρ ἐν κακοῖς 568.
 δύστηντα πείσονται κατὰ 1281.
 Κακοῦς (κακοῦς)· κακοῦς κλύων
 1286. ἤξει κακοῦς πᾶ-
 νος κονίστρας 866.
 Κακοῦς· κακὸν δένει 404.
 Καλέω· τί χρὴ καλεῖν; 1410. κα-

λῶν ἐπ' εὐχαῖς Δία 268. ἔλεος
 πατρὸς ἀρετῆς κληθήσεται 797.
 νόσων ἀρετῆς Αἰθιοπίας κληθή-
 σεται 1052. Ζεὺς Σπαρτιάταις κλη-
 θήσεται 1124.
 Καλιὰ· ἀγνοῦντας πάντας πυνυῖς
 καλίας 602.
 Κάλιος· σὺν καλῶσι τευχῶν προ-
 βλήμασι 1418.
 Καλλιστευμα· τὸν τὰ δευτερεῖα καλ-
 λιστευμάτων λαβόντα 1011.
 Κάλλος· κάλλους θυώσων 93.
 Καλλόν· κορηπὶα καλλόνει πλόκω
 336. ἀκούρος νῶτα καλλόνει φρόση
 976. καλλόνει παρῶντας 1402.
 γουθὶ καλλόνειν ῥέση 862.
 Κάλος· ἐμπειλεγμένον κάλους 752.
 Κάλυθαι· ὑπὲρ καλυθῶν φαίνου-
 σαι πύλα 25.
 Κάλυθος· ἄξεν. Καλυθῶν τῶν
 1209.
 Καλύπτω· πρὸς καλύπτου ἀνθρώπου
 387.
 Καλύπτω· θύει καλύπτει πύλας 1428.
 Καλχαίνω· ὡς ἐκάλχαιεν τυχεῖν
 1457.
 Κάλχος· θυόσων Κάλχος 980. ἄγχι
 Κάλχωνος τῶν 1047.
 Κάλχη· ἀμφιβάλειν πύλας κάλ-
 χη· φρονετούς 864.
 Κάμνω· δταν κάμνωσιν ὅσων πύ-
 λων τῶν 1210. ἄλλο κάμνωσιν
 πύλας 1010. ὡς τεύχει τῶν κε-
 κμηκότι 533.
 Κάμπος· βράχεις καμπίων γνάθος
 414.
 Κάμπω· Κορρεῖας δ' ὕδωρ κάμπω
 870.
 Καμπύλος· καμπύλους σχάσας πύ-
 λων ὁδόντας 99.
 Καμψιστραῖος· τὸν Καναστραῖον μέ-
 γαν γλῶσσαν 526. Καναστραῖος
 ἴων 1441.
 Κανθαῖος· Κανθαῖος ἢ Μάμεστιος
 1410.
 Κανθαῖος· ἴων τριτάτῳ φασγάνῳ
 Κανθαῖος 328. Κανθαῖος ἢ Μά-
 μεστιος 938.
 Κανθῶν· κανθῶν ὑπὸ ζεύγλῳ με-
 σαβούμ 817.
 Κάπη· ἀντὶ εὐχλίου κάπης 95.
 Καπνός· δῶμα κινῆσας καπνός 182.
 μέλισσαι κυμαίνονται καπνῷ
 293.
 Κάπρος· παιδὸς ἀνέστου κάπρον
 1066. Κούρτες ἰθαῖοι κάπροι
 1297. ἰσηρότων θρέπτειραν ἐν
 τόκοις κάπρων 1258.

- Καρά**· *Καρά* δηλώσει στρατὸν 1384.
Καρά· μάστιγι συνδραύσας *παρα*
 436. *Καρά* μάστιγι τυπεί 981.
 ὑπὲρ *Καρά* στήσσοι 1427.
Καρατομέω· *καρατομηθεὶς* τύμβον
Χμαίης πατρός 343.
Καρατόμος· *μυρεῖον* Ἑλλάδος *κα-*
ρατόμον 187.
Καρβανός· *φεύγοντες* βροτῶν *κάρ-*
βανον ὄχλον 605. *κηλωσά* *κάρ-*
βανων 1387.
Καρδία· ἐν *καρδίᾳ*, ἐστέναιε μέλος
 1462. ὡ *τάλαινα* *καρδία* 258.
Καρθαρέω· *καρθαρεύοντας* ἐκ μέθης
ἄγων 384.
Καρμός· *καπὸ* *Καρικῶν* ποτῶν 149.
Καρκίνος· *καρκίνοι* πεπλωκόντες 634.
Καρνίτης· ὄλονται. *Καρνίται* κύνες
 1291.
Καρπάδος· *τῆλε* *Καρπάδου* ὄρων
 924.
Καρπορόφος· *καρποπορόφος*. *δρῦς*
 1423.
Καρτερός· *καρτερόν* Γόργης τόπον
 1013. *καρτεροῖς* εἰργει πύργοις
 1287. *λεόντων* τῶνδε *καρτερωτε-*
ροι 517.
Καρταρος· *Τρῳάνιος* *κάρχαρος* κύων
 34.
Κασιγνήτος· *κρίσει* Ἀλαίον τοῦ *κα-*
σιγνήτου *σφαλέε* 619. *μάχη*ν *στή-*
σας πρὸς *κασιγνήτον* 940.
Κάσις· *Νηπείας* *κάσις* 399. *ἄμφι-*
μήτριον *κάσις* 19. *Τραμῆλου* *κά-*
σιν 467.
Κάσσα· *ἄλποντα*. *κάσσης* ἐκβαλὼν
πελεσίδος 131.
Καστανάι· *ποδοῦντες* *Καστανάιν*
 907.
Καστρία· ὁ *Καστρίας* γόνος 1234.
 τὴν *Καστρίαν* *δεννασι* 403.
Κασωρεύω· ἡ *βασσάρα*. *σεμνῶς* *κι-*
σωρεύουσα 772.
Κισωρίς· *κόρη* *κισωρίς* 1385.
Κατά· *cum* *Gen.* *κατὰ* *χθονός* δι-
νοντος 1276. *cum* *Acc.* *κατ'* ὄρ-
φην 383. *κατ'* ἄκρον *χειμα* 483.
κατ' *Λύσοντιν* *χθόνα* 702. *καθ'*
ἔλπον 1051. *κατ'* *ἴχνης* 1119. *καθ'*
ἡμέραν 1394.
Καταβλάσσω· *εἰς* *Τέμεσσαν* *καῖται*
καταβλάξουσι 1068.
Καταβρωσσω· ὡς *μὴ* *καταβρώξῃ*
νιν *κλυδῶν* 742.
Καταβρόχω· *παιδὸς* *καταβροχθέντος*
αἰνάλῳ *δέμας* 55.
Καταδρυάσσω· *χηλῶ* *κατεδρύραζε*
γονάς 239.
Καταβάτης· *καταβάτης* *Θηηπτός* 382.
Ζεὺς *καταβάτης* *μολών* 1370.
Καταβάτης· *τρίβος*, *καταβάτης* 91. ἡ
ἰδὼ *ἐς* *ἄδην* *ἔξεται* *καταβάτης* 497.
Καταδαλῶ· *καταδαλῶσει* *γαίαν*
ὀδρῖαν 1376.
Καταδῶ· *καταδῶ* *γαίαν* *Ἄρης* 249.
σάρκας *καταδῶν* *λογισίον* 48.
καταδῶν *θύσθλα* 459.
Κατάκλωθω· *τριπλάς* *πῆγαις* *κατε-*
κλώσαντο 145.
Καταξάινω· *καταξανούσιν*, *ἀμβριμοὶ*
χέρεις 300. *κεραυνοὶ* *βολαὶ* *τιν-*
φους *καταξανούσι* 561.
Καταρράγη· *καταρράγαις* *πέπλων*
 256.
Καταρράκτηρ· *ἀνθρόμακμον* *ἔαγται*
κίρκου *καταρράκτηρος* 169. *ὅταν*
δομοὶς *καταρράκτηρα* *δέξανται* *πι-*
κρόν 539.
Καταρρομαί· *Ταύρω* *χέρσibus* *κατ-*
αρέται 209.
Κατασκαφή· *πύργων* *κατασκαφῆς* *αἰ-*
δέουσα 971.
Κατασχοπος· *κατασχόποις* *κλώβισι*
φηλώσας *πρόμον* 784.
Κατεργάζομαι· *χθόνα* *πάσαν* *κατεργ-*
άσαντο 1360.
Κατερείπω· *οἱ* *δὲ* *πρὸς* *πέδῳ* *πύργοι*
κατηρείποντο 81.
Κατήγορος· *στεύλασα* *κατήγορον* *χθονός*
 58.
Κατηρεφής· *σημά* *χωστῆ* *τραχηλά*
κατηρεφές 1064.
Κατιχμαίω· *κατιχμαίνοντες* *Ἀλθαί-*
νου *δοσις* 1053.
Κατοικέω· *Τέρεϊαν* *κατοικήσουσι*
Δοιο. *Μέλιτην* *νῆσον* *κατοικησουσι*
 1028.
Κατοικίτω· *κατοικίτωσα* *Νησαίος*
χάσις 390.
Καυῆς· *κεραυνὶ* *μάστιγι* *συμπε-*
χρῆσθεται *καυῆς* 741. *καυῆς* ὥστε
κμῆτων *δρομῶς* 789. *τρισσοὺς*
ταρχύσουσι *καπαι* *καυῆκας* 425.
Καυκαμαί· *ἐς* οὕτως *ἀνδρῶν* *καυ-*
χῆσεται *μετοχλῶσας* 686.
Καχλάω· *Ζητὸς* *καχλάων* *νασμός*
 80.
Κεγχόλη· *κεγχόλην* *βεβρωμένον* 912.
Κεῖδι· *ἀκούσει* *κεῖδι* *περιφῶν* ὅπα
 686.
Κεῖμαι· *χθῶν* *προσῆμμάτων* *δρουμέ-*
νη *κεῖται* 252. *ἐν* *Καλχας* *κεῖ-*
ται 981. *ἐγὼ* *κεῖσμαι* *πέδῳ* 1108.
σημα *κείμενον* 641.
Κεμήλιον· *νεριτέρων* *κεμήλιον* 884.

- παράδας κτῆσιν ὁμπρὶαν κειμη-
λων 1264.
Κεῖνος· κείνος· σε νοσφιεῖ γάμων.
128. πολλοὶ — ἐκ κείνης πη-
γῆς ὄντες 1005. οἰκτρὸν κείν
ἐπόφωμαι φάος 304. κείναις ἐγὼ
θεῶι αὐδῶσθαι 1139.
Κεῖνος· κείροντι ὀδόντι 215.
Κελαινός· Σιργγὸς κελαινῆς γῆρον
ἐκμιμουμένη 7. μητρος κελαινῆς
χρὺνβας μιμουμένης 325. στύπος
ψηγού κελαινῆς 354. λεπὼν Στυ-
γὸς κελαινῆς πασμών 706. ἐξαρ-
θνήσας γονὰς σὺς κελαινῆς 1256.
ὅταν κελαινῇ βωμὸν αἰμύξῃ βρότη
992. κελαινὸν ὀδοποῖ ὠτρυνεν
κυνὲ στεῖλαι 471. ἔχων φάσγανον
κελαινὸν 1169. ὑπὲρ κελαινὸν
Ίστρου 1336. ἀναύρων κελαινῆς
δαίρων αἰωνωμένων 1425. Αἰδη κελ-
αινῶν θυμάτων ἀπὸκρίεται 1188.
Κελεύθος· τὸ φος ὁρᾷ κελεύθῳ πο-
θηγεῖ 12. μίαν πρὸς ἔδην πα-
παμένον κελεύθον 458. ἑρῶν κελ-
εύθους βρόχου 1100.
Κέλτρος· Κέλτρον· πρὸς· ἐκβολαῖαι
189.
Κελεύσανον· κελυγάνῳ· στρόβιλον
ὡστρακωμένῃ 89.
Κέλω· κέλω γίγαντος 495. κέλωρ
πατὴρ ἀρεαμος κληθήσεται 797.
τὸν περαιομένου κέλωρ 1374. τά-
φος Ἀτλαντίδος κέλωρος 73.
Κεμάς· τὴν κεμάς φασγάνων ἐκ ῥύ-
σεται 190.
Κένος· εἰς κένον 139. 1191. κενὸν
ψάλλουσα μῦστακος κρότον 1453.
στέγοντος κενὴν ναυκληρίαν 194.
κεναῖς φάσασον ὠλέγασι δέμνια
114. Ἑλλὰς στενάξει· τοὺς κενούς
τάφους 366.
Κενήριον· κενηρίων γραφῆς 370.
Κενταυροκτῆς· ἀνδρῶν Κενταυρο-
κτῆς 670.
Κένταυρος· τύμβος γεγὼς Κένταυρος
σφοδρᾶς 1203.
Κέντρον· σιδνρὲ κέντρον δυσαλδῆς
ἑλοπος Σαρδωνικῆς 796.
Κέπφος· Πειθυμνικῆς κέπφος 78.
αἰς κέπφος προσήλατο δαῖτος χα-
τίων 823.
Κεραῖς· αὐτόκλητον ἀρπᾶσας κεραῖδα
1317.
Κέρας· χειρᾶν κέρως 534. Ἰπ-
πανίου πηγῶνος κέρας 1069. ἐν
χάρμαισι ραβδῶσας κέρας 563.
Κεραστία· εἰς Κεραστῶν βλώξαντες
447.
Κερασφόρος· παρὰ Λαφυντίας κε-
ρασφόρους γυνάϊκας 1238.
Κεραυνία· εἰς Κεραυνίων νάπας ἔξει
1047.
Κεραυνίος· κεραυνὴ μᾶστιγι 740.
κεραύνιοι βολαὶ 560.
Κερδύλας· χάρον τίνοντες Κερδύλε
Λαυονδῶ 1092.
Κερδῶς· Δελφινίου· παρ' ἄντρα
Κερδῶν θεοῦ 208.
Κέρεαφος· Κερεάφου· νάπας 424.
Κερκίς· κερκίδος ψαύσας κρότων 278.
Κερνεάτις· ἀμφὶ νῆσον Κερνεάτιν
1084.
Κέρνη· τῆς Κέρνης πέλας 18.
Κιστορεῖς· τρησούσας κιστρεῶν ἄγρην
665.
Κεῖθμός· κευθμῇ διασφάγας 317.
Κευθμών· κευθμῶνος ἐν σήραγγι
122. εἰς ἄφαντα κευθμῶνος βούθῃ
1277. ἐνθα Τυρῶνος δάμαρ κευ-
θμῶνος εὐδάνει μυχόν 1354.
Κεύθῳ· ὑστάτην κεύθοντα ἐκ πυ-
ρὸς τέφρην 368.
Κηαῖω· ὅταν κόρη κᾶσσωρὲς κη-
αῖσῃ γάμους τελειν 1386.
Κηκασμός· εἰς κηκασμόν 692. κη-
κασμοῖσιν ὠκρωμένον 545.
Κηλῆς· κηλῖδα φωνῆς γένει 165.
Κηλωστά· κηλωστά καρβάνων 1387.
Κηρ· ἐγκυκῶσα κῆρα κνωπόμορ-
πον 675. ἄλλην ἐπ' ἄλλη κῆρα κι-
νήσει θεός 909. πατὴρ κῆρα μα-
στεύων ἰφρόν 1120. πλάτην πορεύ-
σαι κῆρα Μεμφρίτῃ πρόμῳ 1294.
πορθευμένοισι κῆρας ἀρκέσαι πι-
κράς 289. στενάζων κῆρας 807.
Κηραμύντης· ἐπόψεται λείψανον το-
ξευμάτων τοῦ Κηραμύντου 663.
Κηρουλκός· ἀπουήλασα κηρουλκὸν
πάγην 407.
Κηρύλος· κηρύλου δάμαρτος ὑπέρων
750. δύπτην κηρύλον 387.
Κηρύσσω· τὰ δευτερεῖα τῆς πάλης
λαβόντα κηρύσσει 171.
Κητόδορκος· ταῖς κητοδόρκοις συμ-
φοραῖς δεδηγμένους 954.
Κηφεύς· 586.
Κηρηῖς· ἐπόψεται τύρσας Κηρηῖδας
834.
Κίμμερος· Κίμμερος σκιά 1427. Κίμ-
μερων ἑπαυλα 595.
Κίμψος· κίρσοι ἐκλειοιπότες Κίμψον
1352.
Κινέω· ἄλλον χειρὶ κινήσει νέφος
569. κῆρα κινήσει θεός 909. δώ-
μα κινήσας κεντῶ 182.
Κινύρεος· Κινύρεος ῥόος 885.

Κίρις· ἀμφὶ Κίριον 946.

Κίρκαιον· ἀμφὶ Κίρκαιον γάλας 1273.

Κίρκος· κίρκος θρασύς 531. αὐθόμιμον οἶμαι κίρκου καταδρακτῆρος 169. κίρκος Τιμῶλαν ἐκέλευε πρὶς 1351.

Κίσσα· εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἤρματιζάτο 1319.

Κισθός· Κισσοῦ παρ' αἰλὺν πρῶτα 1237.

Κιχάνω· κίχσιν θολῶναι λαφυστέον· λῆγων 792. τράπεζαν· εἰδάτων πλήρη κίχων 1251.

Κίω· πήληκα πόρση Κίονος προσ· αρμόσας 711. κίω· αἰσθησέμε· δόμων 881.

Κλαγγή· κλαγγαῖσι ταριχυσσοῦσαν ἐν νύκτι βοτούς 1177.

Κλάδος· δεινρῶδης κλάδος 830. ἐρί· νοῦ προσκαθήμενος κλάδω 741. ὡς· πύκνης κλάδον 755. ἐν· χερσὶν ἔχων Φαλακραιὸν κλάδον 1170.

Κλαῖω· κλαῖων ἄμικτον· βόην 263.

Κλαῖω· ὠδίνος ἐκλαυσεν βαρος 477. κλαῖων πάτραν ἔξη 144. κεκλαυσάμενος νύμφησιν 273. τὸν θεῶν κλαυσθέντα Γαῖαντος τάφον 831.

Κλαῖος· Κλαῖρου· Μυαλλῶν 1454.

Κλαυθμός· κλαυθμοῖσι φηλώσας πρό· μον 785.

Κλαῖω· κλασθέν· πέτευρον 884.

Κλεινός· κλεινὸν Ἰδρυμα· παρθένο· Λογγάτιδος 1032. ἄργους κλει· νὸν δομον 1273. ποθοῦντές κλει· νῆς Ἄβας 1074.

Κλείς· τυπέντα κλείδας εὐάργου μύ· λω 233.

Κλεισθήρα· φεῖσεται οὐ Κλεισιθῆ· ρας 1222.

Κλέος· οὐδὲ σὸν κλέος ἄπυστον ἔσται 1174. κλέος σὸν μέγιστον κυδ· νοῦσι 1212. κλέος μέγιστον ἀδ· ἔησουσε 1226.

Κλεῖτω· ἐπεμψάν λῶκος· κλέψοντας νάκην 1310.

Κλέτας· λιπὼν ὑψηλὸν κλέτας 703.

Κλεψίνυμφος· ὡς κλεψίνυμφον τε· μωρονμένη 1117.

Κληδών· κληδόνων πεπύσμενος 821.

Κληῖς· κληδὼν θρόνους πηδῶντες 295.

Κλήρος· κλήρον εἰς ἀνάρσιον πέμ· ψουσι παῖδας 1144. ἐν κλήροισι Μηθύμνης 1098. ἐν κλήροις θεῶν καθιερώσει 1349.

Κλήτη· Κλήτην ἄνωσαν 1004.

Κλίμαξ· πρὸς ἄστρον ἀλλμακὰς σιγ· σεν δρόμον 510.

Κλῖνω· κλινεῖ πρὸς οὐρανὸν 557.

Κλῖτος· κλῖτος· κλῖται γεωλὺς ὁ 600. σιγφλα νύσσονται κλῖτη 737.

Κλῖτος· κλῖτος ἡ Τεμμηλία 786. Ζω· στήθεσιν κλῖτον 1238.

Κλόνος· ἐν κλόνῳ δορὸς 944. Φως· ἔν· αἰθῶν εὐράσῃ βαρὺν κλόνον 1439.

Κλύδων· ὡς μὴ καταβῆξῃ νιν κλύ· δων 742. ἄλμης κλύδων 875. κλύ· δων Σικανός 1028. κακὸς κλῖνος κλύδων 1286. τάφος ὑμῶν κλύ· δωνος ἐκκλυσθήσεται 1156. κλύ· δωνα χελλύσσουσα 727. Ναυαθὸς πρὸς κλύδων· ἐρεῖνεται 921. ὅταν κλύδωνας ἐξερεῖνται νάαθων 474.

Κλύω· κλύοις· ἔν· 9. θαμνητὰ κλύω· 552. βῶσθα οὐ κλύοντα πόσιν 1118.

Κλώμαξ· ἀσπυιογούναν κλώμακας ἀψιδόνων 656.

Κλώσις· λινεργῆς κλώσις 716.

Κλώσις· λιπὼν κλώσις Φοινίκης θεῆς 658. κλώσις στρατὸν ἐστειλαν 1303.

Κνέγαιος· ὡς ἀνοκτοῖαν κνέγαιαν 1433.

Κνηκτεῖος· πόρος Κνηκτεῖων 550.

Κνυζέομαι· προσφιλὲς κνυζούμενοι 608.

Κνωδίων· ἀρνεύσας πῆδημα πρὸς κνώδοτος ἀργαῖος 466. Χάλυ· βδικῶ κνώδοντι πνυτεδρανομένη 1109. χαλκηλκίτῳ κνώδοντι δειμα· τρυμένη 1434.

Κνωπόμενος· κῆρα κνωπόμενος 675.

Κνωσσός· ἦξει Κνωσσόν 944.

Κογγεία· Κογγείας ἕδωρ· κάμψας 869.

Κογγός· κογγός· ἔλκω περιτριβεῖς 790. τυπείς σκεπτήρ κογγόν· μέ· σον 1105.

Κόδραι· 790.

Κοῖλαινω· ἡ δὲ βασσάρα κοιλανεῖ δόμους 772.

Κοῖλος· ἐκ κολλῆς πέτρας 484. κοῖ· λον οὐτάσας· στυπὸς φηγοῖ 533.

Κοῖλη· κοῖλη ἡ ὄνα 330. κολλῆς ἐν· μυχοῖς δικασίας 1086.

Κοινανέω· φάλασι κοινανεῖν· δρό· μον 394.

Κοιράνος· ὅταν αἰτῶσι· κοιράνου γυῖας 1069. ἐλατύπησαν κοιράνω· ψευδωμότη 523.

Κοιταῖος· ἐπὶ κοιταῖαν νάπην στε· λούνται 603.

Κυλιστάρος· ἑμφρὶ Κυλιστάρου γένος 946.

Κύμα· κύμα ἐπέκλυσεν χακῶν 224.
οἶσαι κύμα γυμνίτην γάγρον 388.
ἄξει κύμα πρὸς ἔσθην χθόνα 998.
Τυρρηγικὸν πρὸς κύμα δυπτούσας.
715. βαλεῖ πρὸς κύμα δύστην 752.
εἰς κύμα κωφὸν βάτω 1452. ὥστε
κυμάτων δρομεύς 789.

Κυμαίνω· νότος βαρεῖ πρηστήρι κυμαίνων ἔλα. 1018. ὀρχοῖσιν κυμαίνουσαν οὐδματος χυσιν 696.

Κυμβαχός· ἐκβάσασα κυμβαχὸν δέμας 66.

Κυναιθέος· τάφρος Κυναιθέως 400.

Κυνόος· Κυνόϊαν ὄσοι σκοπὴν μύμοντες ἡλάσκειν 574.

Κυνός· καὶ Κύνε 1147.

Κυνοσφαγής· ἄστρον, τῆς κυνοσφαγούς θῆς λιπών 77.

Κυνοῦρον· πρὸς κύνουρον σχάσας πνεύης ὀδόντας 99.

Κυνός· κύνει τις κυνός τις χειρμάδων θουμβόας 333.

Κυπέλλον· κύπελλον ἐγκάρῳ φανεί 1404.

Κυνόος· πρὸς κύνουρον Κυνόως κύκνον 426.

Κυνόω· πάτα κυνώσας δάμον 1442.

Κύνρις· Κύπριδος ληστήν θῆς στένουσαι 1145. δευτέρῳ οὐκ ὄψει κύπριν 112.

Κυρβάντες· πύγμα Κυρβάντων 78.

Κυρεῶ· πρὸς αἰθέρος κυρεῶσα ἔδρας 255.

Κυρίτα· θεῶ Κυρίτα ἐστιγνηθένου 1392.

Κύταια· εἰς Κύταιαν μολών 1312.

Κυτάχος· μελλόνυμφον εὐνέτην Κυτάχης 174.

Κυτιναῖοι· 1389.

Κύτος· ἐν θαπτῷ κύτει 73. ἐρῶφου κύτος 1316.

Κυρταίος· Κυρταῖον στρατηλάτην 897.

Κυρέλλον· φθέρσας κύρελλον 1402. κύρελλα ἰών 1427.

Κύν· Τρῳάωνος κάρχαρος κύων 94. θρασεία κύων 612. μισοπάρθενος κύων 669. αἰδων θρασείας κύων 925. περναίας κύων 87. εἰνεκ' Ἀργείας κύων 850. γλαυκῶ· κυνὶ 471. Κομισσοφινδαλθεῖς κυνὶ 961.

ἀγρίαν κύνα πτανών 45. Ἀθραῖνου κύνης 440. αἰχμηταὶ κύνης 1266.

καὶται Καρτίται κύνης 1291. βοῦ· πεινῶν ὀδνέων κυνῶν 581.

Καῖται· σμήριγγας ἐστάλαξε καδαίας 37.

Κάκυμα· ἄλγῃ δέξεται κοκκυμάτων 408.

Κωκυτός· χεῦμα Κωκυτοῦ 705.

Κωκύω· ἀπείριστον αἰῶνα κωκύσουσι 908.

Κῶλον· ἐρεῖσει κῶλα χειρμάδων ἐπὶ 616.

Κωλώτις· 867.

Κάμυρος· καταβδων θύσθλα Κάμυρον 459.

Κωφός· εἰς κύμα κωφὸν βάτω 1452.

Κωτίλλω· ἐλκτε· κωτίλλουσα ἐπὶ 1466.

Λ.

Λαβράϊω· λαβράϊω περκνός αἰετός 260.

Λάβρος· λάβρος ἴς 724. λάβρω σαλεύων ἀπικυμῆς πέδον 476.

Λαβρώω· χεῦμα Κωκυτοῦ λαβρωθὲν σκότῳ 706.

Λαγαρία· Λαγαρίας ἐν ἀγκάλας 930.

Λάγμος· λιποῦσαι Λάγμον 1333.

Λαγγάω· πύμας λαγών 1125.

Λάδων· Λάδωνος ἀμφὶ δαῖθρα 1041.

Λάω· λάας τράπειαν 137.

Λαδραῖος· εἰς λέχος λαδραῖον 496. ὠδίνος ἐξέλυσε λαδραῖας γονῆς 1198. λαδραῖα κάκχελευδα παπταλόμεναι 1162.

Λαδρονύμφος· μόρσι τῆς λαδρονύμφος πόρτιος 320.

Λαιμίζω· λαμίσας βοῦν 326.

Λαιμός· σκορπίον λαμῶ σπάσας 476. ἐν σφαγαῖς λαμῶν πρόσθει· 191. δαφνηφάγων ἐκ λαμῶν 6.

Λάγνος· ἐν παρθενῶνος λαῖπου τυκίσμασι 349. φύλακα λαῖνου· στέγης 1469.

Λαιστρυγόνες· μολόντας εἰς γῆν Λαιστρυγόνων 956.

Λαιμηρός· ἔλμα λαμηροῦ ποδός 245. λαμηρόν πήδημα δεικῶν 531.

Λάκαινα· πρὸς τῆς Λακαίνης αἰνοβακχευτοῦ κύων 792.

Λακίω· λακίωσεν ἐν φοναῖς δέμας 1113.

Λακίτων· ἤξει Λακίτων μυκός 856.

Λακμώνιοι (Λωρεῖς)· 1389.

Λακμώνιος· Λακμωνίου πίνοντας Ἀλάντος θῆας 1020.

Λακτώμα· λακτώμαδ' Ἐρμαίου ποδός 835.

Λάκων· ὁ Λάκων ὄχλον ὕγων 589.

- Ἀλλῆθρος· εἰς τὴν λήληθρον κίχων
 ἡμερίζεται 1319.
 Ἀμβάνω· μνήμην Ἀλφρέτω θεσι-
 πύκτων 1252. μὴ ἰσός ὕπνος
 λαβοῖ λήθης Μέλανθων 766. Γραι-
 κους χωρὰς λαβεῖν κράτη 891. γῶ-
 ραν ἔχοντα λαβεῖν 1063. δέμων
 λαβεῖν ὃ χρεῖται 1269. λαβὼν ἐν-
 ροὴ δάνος 269. σκύλων ἀπαρχὰς
 λαβοῖν 1430. τὰ δευτερεῖα τῆς
 πάλης λαβόντα 191. τὰ δευτερεῖα
 καλλιστευμάτων λαβόντα 1012.
 σκηπτρα καὶ βουκλῖαν λαβόντες
 1030. ἀντ' ἰσων ἰσα λαβόμενες
 1303.
 Ἀμνητιος· ἐν Ἀμνητίᾳ θίνασι 1085.
 Ἀμπαδουχία· δέλεηται μὴ σέβοσσι
 Ἀμπαδουχίαις 1179.
 Ἀμπαδουχος· Ἀμπαδοῦχον ἐντυ-
 νεῖ ὁρμον 734.
 Ἀμπτίης· 1088.
 Ἀμυπορος· τῆς Ζισθραδης Ἀμυπο-
 ρίδος 344. τῆς παντομόρφου Ἀμυ-
 πορίδος· 4393.
 Ἀμυπρά· Ἀμυπρὸν αὐγάζων, φάγος
 941.
 Ἀμυπτήρ· ὅτι καὶ Ἀμυπτήρα καὶ γῆν 385.
 Ἀμυπρακλήπτης 946.
 Ἀμυπώ· Ἀμυπει κακὸν φρονέτωρον
 349.
 Ἀμυπῶν 952.
 Ἀμυπρίσιος· Ζῆνι τῷ Ἀμπερῶ 1369.
 Ἀμυπρίσιος Ἀμπερῶσις 511.
 Ἀμυς· 725.
 Ἀμυνοφύθρος· ἐκπεφυγὸς λα-
 νοχοφύθρου ὑφάς 235.
 Ἀμυμνα· 1146.
 Ἀμυνθιος· χάριν πίνοντες Ἀμυ-
 νθῆ 1092.
 Ἀμὸς (λεῶς)· λεῶς Νεαπολιτῶν 735.
 Εὐρυτὰν λεῶς 799. ὀγρῶν λεῶς
 Ἀμὸς 893. πᾶς λεῶς 973. Ἀνύγου
 σπαρτὸς λεῶς 1206. αὐτὸν νηπι-
 ρίας λαῶν ἄνθρωποι 537.
 Ἀμὸς· Ἀμν περήσεις 95.
 Ἀμωκω· πατρὶ λαῶμα τὰς ἐπὶ κούους
 λίας 460.
 Ἀμύνοι· πύσει χωρὰν ὑπὲρ Ἀμύ-
 νους ὥκισμένην 4254.
 Ἀμυρὸς· κολλήτης θεῶς· λατρεύς
 393.
 Ἀμυρὸς· Πλούτωνος λατριν 1420.
 Ἀμυπύω· ἐλατύνηται 523.
 Ἀμυρῆα· Ἀμυρῆος γόνος 1007.
 Ἀμυρῖα· ζηλώμασι Παλλάδος Ἀμυ-
 ρῖας 366. οἱ Ἀμυρῖας οἴκοι ἡθα-
 λωμένοι 1416. ἀλγυνούσι Ἀμυρῖαν
 πόρην 985.
 Ἀμυρῖας· Ἀμυρῖαν λατρίαν· Ἐρ-
 μαιῶν ποδὸς 835.
 Ἀμυρῶν· πρὶν λαφύεσθαι γένος
 321.
 Ἀμυρῶσι· παρὰ Ἀμυρῶσις κερας-
 φόρους γυναῖκας 1237.
 Ἀμυρῶσιος· κτήσις βοῶντος Ἀμυ-
 ρῶσις καὶ γῶν 791. Ἀμυρῶσις γῶν-
 τοις 215.
 Ἀμυρῶν· ἢν μὴ τις χέρσον λαχῆν
 624.
 Ἀμύρα· Ἀμύρας εἰσδοῦς οἰκουμένην
 5107. κατὰ τὴν ταυροφάγον Ἀμύ-
 ραν 47.
 Ἀμύρας· τινὲς λέβητος πέδιφ 36. λέ-
 βητι· δακρυοφῆς δέμας 1315.
 Ἀμύρῶν· ἀρχὴς Ἀμύρῶντος 199.
 Ἀμύω· ἔξω τὰ πάντα 1.
 Ἀμύθρος· Ἀμύθρῶν τοκοῦν 275.
 Ἀμύθρῶν· Ἀμύθρῶν πύλαι 410.
 Ἀμύρα· Ἀμύρα δακρυοφῆς σκύμονος
 ὁ λόντος 1232. λιπὼν Σάον 78.
 ὅτι ἀγγέλον, λιπὼν 654. λιπὼν
 ἡμῶν κλέτας 703. Ἐμῶν· ἐν
 ῥοῇσι λιπύσας 19. Ἐμῶν λιπού-
 σαι 1333.
 Ἀμύραν· Ἀμύραν τῆς ἐξουσίας
 662. λιπῶντος πύρος 54.
 Ἀμύρων· Ἀμύρων ἔκδοσις 60. Ἀμύρων
 στερεῖς 1457. μίαν ἔξω Ἀμύρων
 962. Ἀμύρων τοκοῦν 85. ὅτι δονῶν οἰστέ-
 ρη κύνων πρὸς Ἀμύρων 613.
 Ἀμύρῶν· πρὸς τοκοῦς Ἀμύρῶντος
 πύρους 645.
 Ἀμύρας· Τυμφορῶντος Ἀμύρας 420. αἰ-
 πὺν γαστρεῖται Ἀμύρας 1045.
 Ἀμύρας· ἀκτὴς ἐμβατήσονται Ἀμύρας
 642.
 Ἀμύρος· ἀκούσει πεμψῶν ὅτι Ἀμύ-
 ρῶν 687.
 Ἀμύρῶν· Ἀμύρῶν οὐ τρέφουσιν
 οὐδ' αὖτε δεῖν 49.
 Ἀμύρῶν· κόρη Ἀμύρῶντος ἀνθελίμαντο
 1292.
 Ἀμύρῶν· θήσει βαρὺν κολῶν ἐν Ἀμύ-
 ρῶν 643.
 Ἀμύρῶν· τοῖς Ἀμύρῶν οἰκουμένους
 λιπῶντος 54.
 Ἀμύρῶν· ἐς Ἀμύρῶντος γένος
 158.
 Ἀμύραν· οἰκήσαντες Ἀμύραν πύ-
 ρας 1086.
 Ἀμύρας· Ἀμύραν στρατοῦν 1218.
 Ἀμύρας· τραπῆς λευκῆς 833. λευκὰ
 φαίνονται πύλαι 25.
 Ἀμύρῶν· εἰς στενὴν Ἀμύρῶντος
 ἐκπεπλευκῶσι 346.

- Λευκωσία* 723.
Λευρός· λευρὸς γατομῶν δι' αὐλά-
 κος 268. λευρὰν ἀλετρεύοντα
 Μόλιπιδος πέτρων 159.
Λεύσσω· λεύσσω δεύτερον πυρουρέ-
 νην 52. λεύσσω θέοντα γρυνόν
 86. λεύσσω σπείραν καπῶν 216.
 ἄγαλμα βλάβην λεύσσαν 990. λεύ-
 σουσιν αἶτην 318.
Λευστήρ· λευστήρα ῥίψας πέτρων
 1187.
Λευταρία· ἀμφὶ Λευταρίαν 978.
Λέχος· ἑμείρων λέχους 201. πρὸς
 τόργον λέχος ἐλκυσθῆσμαι 357.
 ἐς νότον ἠνιάσθη λέχος 423. εἰς
 λέχος λαθραίων αὐτοκλήτος ἔξεται
 495. ἥς λέχος πατήρ δρακόντι
 συγκατανώσει 1222.
Λεῶν· τοῦ δρακόντος ἔντοπον λεῶν
 185.
Λευμεύς· 1454.
Λέμμος· χρησμοὶς Λεψίου 1207.
Λέων· ἱριδὸς λέων 324. καταλῶν
 θύσθλα λέων 459. Καναστραῖος
 λέων 1441. τριεσπέρου λέοντος
 33. λέοντος ἀραποῦς βοῶν χω-
 σίας 697. λέοντα θολῆς στήσσει
 213. λέοντα τυφρὰ συμβαλόντα
 φύλοπιν 535. φλέξας θρασύν λέ-
 οντα 917. λεόντων κατεργαστέροι
 517. λείπει διπλοῖς σκύμνους
 λέοντας 1233.
Λήγω· οὐδὲ ναυφάγοι λήξουσι πέν-
 θους φρυκτωρίαι 1096.
Ληθαῖος· Ληθαῖον σκότῳ 1127.
Ληθαίων· λιπὼν Ληθαῖῶνος κλέτας
 703.
Ληθαργός· κηδάρῳ σφαλεῖς 241.
Ληθῆ· ὕπνος λήθης 767.
Λήσων· πέριξιν ὥστε λήθον γυῖα
 252.
Λήτης· λήτην ἐμπυλίσασαν ἔξεντοῦ
 πτερῶ 105.
Ληκωνίος· τοῖδεῖρον νῆσόν· εἰς λη-
 κηρίων 966. οἰκησοῦσι χερσόνη-
 σον Ληκηρίων 1391.
Λημναῖος· Λημναῖον πυρὶ 227.
Λημνιος· ὁ Λημνιος πρηστήρ Βρόντος
 462.
Ληστής· ὁ ληστής Λακιδὸς στρατὸς
 284. Κύπριδος ληστήν θεᾶς γε-
 μουσαί 1143.
Ληταργός· ληταργός· ἱερεὺς σκύλαξ
 991.
Λιάζω· ἴουσα· χερμίδος νεῦται λια-
 ζῶν 21.
Λίβυς· ἄγραυλος λεῶς Λίβυς 894.
 ἐκ Λιβύης ἐμπόλων νότος 1016.
Λίβυσσιν· ψάμμοι ἀξουσι πνοαὶ
 ὀρεῖσαι 1014.
Λιβυστικός· ἀμφὶ Λιβυστικὴν πλά-
 κας 648.
Λιγγεύς· Λιγγεὺς θερυμῶν ρεῖδρον
 ἐκβρασσών ποτῶν 1240.
Λίγεια (Siren)· 726.
Λιγνύς· λιγνύς διπαῖσι 294.
Λιγυστικός· εἰς Κύταιαν τὴν Λιγυ-
 στικὴν μολῶν 1312.
Λιγυστινοί· Λιγυστινῶσι μίξαντες
 πάλιν 1356.
Λίθος· εὐστόχῳ λίθῳ 640.
Λίλεια· πάτραιαν Λίλειαν ποδοῦντες
 1073.
Λιμναῖος· πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίων
 ποτῶν 189.
Λίμνη· λίμνης ἀγγιτέρμονες ποτῶν
 1130. λίμνης Φόρκης ποτὰ 1275.
 γῆμα λίμνης 1353. λιπὼν λίμνην
 ἄορον 704. λίμνην τέμνων Τα-
 ναῖς μέσσην 1288.
Λιναργέτης· πορκέαν λιναργέτης 237.
Λίνδιος· κτενοῦσι βοηδρομουῖντα Λιν-
 δίων στρατηλάταις 923.
Λινεργής· λινεργής κλώσις 716.
Λίον· ποδοῖσις ἐμφορούμεναι λι-
 νοῖς 1015.
Λίνος· Λίνου ἁλισμήτικοιο ἄκραν 994.
Λιπαῖον· ἦν ὁδὸς νασμοῖς λιπαίνει
 886. τὴν Βρυχῶν λιπαίνει 1408.
Λίπος· ἀλοιφαῖον λίπος 579.
Λίπτω· λίπτοντα κώσης ἐκβαλὼν
 πελειᾶδος 131. λίπτοντ' ἀλέκτρων
 ἐκβαλοῦσα δεμνίων 353.
Λίστρον· λίστροις ἤρειψεν πάγον
 1348.
Λιτή· λιταῖς Σθένειαν γουνοῦμεναι
 1164. κρατήσας λιταῖς γουνασμά-
 των 1243. πατρὶ πέμψας τὰς ἐπη-
 κόους λιτάς 125. λάσχε τὰς ἐπη-
 κόους λιτάς 460.
Λορός· ἐξ ἄκρων λορῶν 1401.
Λογγάτις· 520. Ἰδρυμα παρθένου
 Λογγατίδος 1032.
Λογγυρός· κρεῖοντα Λογγυροῦ
 μηχανῶν 868.
Λόγος· ἦν μηχανῶν λόγος 2. ἀνα-
 πεμπέων λόγον 1470. ἤχεε λό-
 γων 30.
Λογχή· λόγῃς ἐν ὕμνῳ 1358.
 γυῖα λόγῃς ἀποστέλλοντες 253.
Λοιβή· Θαιλυτοῖς λοιβαῖσι 542. λοι-
 βαῖσι κυδανούσι θεᾶν 720. 929.
 λοιβαῖσι κυδανούσι 1213. λοιβὰς
 ἀφύσσαν πέλλαις 708.
Λόγιος· λόγιος σιόνου 795.

Λοιμικός· ἀρωγός λοιμικῶν τοξεν-
 μάτων 1205.
 Λοιπός· τὰ λοιπ' ἀκούσω 1373.
 Λοισθίος· Σεισηνός λοισθιον μέλος
 1463. λοισθίαν μοῖραν δεορχό-
 τες 81. εἰς θῖνα λοισθίαν 246.
 λοισθίουσι λοισθίαν βοήν 441.
 Λοισθος· λοισθος εἰς γῆν ὄλβας πό-
 δα 279. λοισθος ἐγείρει ἔριν 1362.
 λοισθον ἐκπιῶν σκυφον 163. λοι-
 σθον 789. 999.
 Λοκρός· Λοκρὸν δόδον 1429. Λο-
 κρῶν ἀγυαί 1149.
 Λοξός· λοξὸν ἦλθον ἀγγέλλων μῦ-
 θον 1467. λοξὼν ἐς διεξόδους
 ἐπὼν 14.
 Λούω· λούσει σῆμα νασμοῖς 730.
 γραφὰς τεκόντων δακρυοῖς λελο-
 μένας 371. λουσθέντας ἀλλήλων
 τάφους 446.
 Λουτρῶν· ὑπαί λουτρῶνος ἀρνεύων
 στέγην 1103.
 Λοφνίς· σάρκας καταλθων λοφνίσιν
 48.
 Λόφος· Πολυδέγμων λόφος 700. ἀπ'
 ἄκρων λόφων 29. ἐκ λόφων Τρά-
 ρωνος 1159. ἀπ' Ἰδαίων λόφων
 1256.
 Λοχεία· ἐκ λοχείας γυῖα χυτῶσαι
 δρόσῳ 322.
 Λόγος· τὸν ὠδινόντα λόγον 342.
 Λυγαῖος· εἰρκτής ἀλιβύσσα λυ-
 γαῖας δέμας 351. λυγαῖαν ἐσθῆτα
 ἐγγλαινούμενος 973.
 Λύγος· ἔγχος ἐμπλέξας λύγοις 213.
 σφραγὶς λυγοῖσι τετραπθεῖσα 781.
 γυῖα συνδήσας λύγοις 1247.
 Λυγρός· ἔλκος δρακονῶσα λυγρόν 62.
 ἀρνεύσας λυγρόν πῆδημα 465. λυ-
 γρὴν συμφορὰν δωρούμενος 910.
 πημάτων λυγρῶν κόπις 763. λυ-
 γροῦς τάφους δοκεῖν 1324. ἐπε-
 βολήσας λυγρὰ 130.
 Λύθρον· ἀργὺ πᾶς φαληριῶν λύθρῳ
 491.
 Λυκαινόμορφος· λυκαινόμορφον Νυ-
 κτίμου κρεανόμενον 481.
 Λυκορμαῖος· ἐκ Λυκορμαίων ποσσὶν
 1012.
 Λύκος· Λύκου τάφους οὐκ αἰδούμε-
 νος 132.
 Λύκος· πόρτιν ἀρπάσας λύκος 102.
 αἰδων λύκος 246. παπποκτόνος
 λύκος 1034. θηροχλαῖνου σηκὸν
 λύκου 871. δυνάστην τοῦ πειρω-
 θέτος λύκου 901. σπλίτην λύκον
 938. Γαλάθης τὸν στρατηλάτην
 λύκον 1444. Ἀχταίων λύκος 504.

αἰθωνες λύκοι 1248. φροετηγὸι
 λύκοι 1293. ἀγραύλων λύκων 990.
 λύκοις ὄρκιον εὐγάσας 329. πορθη-
 ταῖς λύκοις 524. ἀρπακτῆρας αὐ-
 γάσαι λύκους 147. ἐπεμψαν ἀρ-
 παγας λύκους 1309.
 Λυκοψία· ὡς λυκοψίαν κνεφαῖαν
 1432.
 Λυμεῶν· λυμεῶν ἐμῆς πάτρας 38.
 ὁ λυμεῶν 781.
 Λυπρός· λυπρὸς δειννάσει θεόν 404.
 τάφος λυπρὸς 1156. λυπρόν ἀμ-
 πρεῦσαι βίον 975. λυπρόν οἶνον-
 τι βίον 1019. λυπρὴν λεαίνης
 εἰσώδασ' οἰκουρίαν 1107.
 Λυροκτύπος· δρακοντ' ἀρυκτιῶν γομ-
 φῶν λυροκτύπῳ 918.
 Λύσσα· πλαστιάς λύσσης μηχαναῖς
 818. τοῦ λύσσαν αἰχματηγῶν χέ-
 αντος 454.
 Λύχνος· τετρήνας λύχνους 422.
 Λύω· ἀγῶνες λύσσαι σάλας 1436.
 ἔλυσε χρησμῶν ἀλόκων αἰτία 4.
 Λῶβη· ἐνὸς λῶβης ἀνὰ 365. λῶβαισι
 πάντολαισιν ἐπαρκαγμένους 656.
 κατασκόποις λῶβαισι φηλαῖσας πρό-
 μον 785. λῶβαισιν ἀπισθέντας
 Οὔκαλον βόθρου 1225.
 Λῶν· ἐς τὸ λῶν ἐκδομαῖν 1472.
 πρὸς τὰ λῶστα νημεριότητε 223.

M.

Μάχαρρος· 444.
 Μάζα· ἐπιδόρπιον τρυφῆς μάζης 608.
 Μαζουσία· Μαζουσία προύχουσα
 534.
 Μαιμάω· μαμῶν χορεύσαι χεῖρα
 1171. τὸν μαμῶντα τῆναι 529.
 Μαῖρα· μαίρας θῖαν ἀλλάξης δομῆν
 334.
 Μακώτης· ἀποβάλλουσα Μακώτην
 πλάων 915. λῆμνην προσφιλεστά-
 την βορτοῖς Μακώταισι 1290.
 Μακῆλλα· ἐκ Μακάλλους σηκὸν δει-
 μαντες 927.
 Μακρο· νήσοις μακάρων 1204.
 Μακεδνός· μακεδνὰς ἀμφὶ Κιρκαίου
 νάπας 1273.
 Μακρός· τί μακρὰ βῆμα; 1451.
 Μάλα· οὐκω μάλ', οὐκω 766.
 Μάμερσα· οἶκοι Μάμερσας 1417.
 Μάμερτος· Κανθαῖος ἢ Μάμερτος
 1410. ἔτλη ὀρκωμοτήσιν Μάμερ-
 τον 938.
 Μανδάνω· σὺν κατὰ μανδάνω ἔπος

488. σὺν κατὰ δὲ τις μάσιν 1458.
Μάντευμα· ἐκ μαντευμάτων 429.
Μάντις· μάντιν νεκρὸν στέφει λέως 799.
Μαράνω· σέβας μαρανθὲν σκότῳ 1127. κῦδος μαρανθὲν 1231.
Μαρμαρόω· γραῦν μαρμαρουμένην δέμας 826.
Μαρμαρώπις· τῆς μαρμαρωπίδος γαλῆς 843.
Μάρπτω· ἐμαρπην ἐρῆάου κύτος 1316. πέτρας μάρπτων 760. τὸν τυπέντα ἐν βρόχοις μάρψας 311. μάρψαντος ἐκ κοίλης πέτρας ὄπλα 494.
Μαρούνης· λίμνης Φόρκης Μαρούινδος ποτὰ 1275.
Μάσταξ· ἀμαυρῶς μάστακος προσφθέγμωσι 687. ψάλλουσα μάστακος κρότον 1453.
Μαστεύω· πατρός κῆρα μαστεύων φρόνῳ 1120.
Μαστήρ· μαστήρας θυγατρὸς ἔστιλε 1023.
Μάστιξ· μάστιγι συνδραύσας κῆρα 436. κεραυνίη μάστιγι 740. κῆρα μάστιγι τυπείας 981. οὐ γὰρ ξέται μάστιγες 779.
Μαστός· σπᾶσάντι μαστὸν εὐθῆλον θεᾶς 1328.
Ματεύω· ἄλδς ἐντὸς ματεύων 187. πλάτνι ματεύων 821. ματεύσει χερσὶ βαφῆς 1102.
Μάχη· χέρες ἐπιμαμῶσαι μάχης 301. προσητήρα δαίτον μάχης 861. τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ 456. στυγνῇ μάχῃ στήσας 939. πεφηνγὼς δεινῇ μάχῃ 1042. οὐδ' ὀνοστός ἐν μάχαις 1235. αἰμοφύροισι ἔστιώμενον μάχαις 1411.
Μάφανα· κομπάζοντα μαφάνας στάβους 395.
Μέγας· μέγας ἥρωας 1204. θάμβος ἐγγυρῶς μέγα 509. Καναστραῖον μέγαν γίγαντα 526. μέγαν στόρ-θυγατὸς δαρείεται κτίσαι 865. σῆκον μέγαν δειμαντὸς 927. 959. μέγαν πλεῶνα 1039. Διήτην μέγαν 1274. Superl. Δίσκου μεγίστου τάρβωτος 400. πένθος μέγιστον ἔσται 969. ἄλκαρ μέγιστον νυμφευμάτων 1136. κλέος μέγιστον κυδανούσας 1212. κλέος μέγιστον αὐξήσουσι 1227. τιμὰς μεγίστας λαχὼν 1125.
Μέδω· μεθοῶσης Στυμμόνος Ζαρινθίας 1178.
Μέδω· μέδων κρεανόμον 762. 1
- Μέση*· καρθηβαρεύοντας ἐκ μέσης 384.
Μειλίσσω· διαν λοιβαῖσι μειλίσσωσι Κρόνον 542.
Μείρω· ἰαύσει τὸν μεμορμένον πό-τιμον 430.
Μελαγκραῖρα· Μελαγκραῖρας κόπας 1464.
Μελαθρον· μέλαθρον ἐκ βάθρων ἀνάστατον 770. μελάθρων ἔρμα 1190.
Μελανθος· (Ποσειδῶν) 767.
Μέλας· μέλαινα 198.
Μελιναία· (Αφροδίτη), *Μελιναίαν* θεὸν δεινῶσαι 403.
Μέλισσα· μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ 293.
Μελίτη· Μελίτην νῆσον κατοικήσουσι 1027.
Μελλόνυμφος· τὸν μελλόνυμφον εὐ-νέτην Κυταῖκῃς 174.
Μέλλω· ἂ νῦν μέλλω θροεῖν 1373. μέλλον ἐπὶ Τιτήνας περᾶν 708. πείσεσθαι μέλλοντες 541. μέλλον-τες αἰστώσων 1282.
Μέλος· Σειρήνας λοδοθιον μέλος 1463. αἰδῶ μελεῖ πείσει 671. ἅσιτα φορμίστων μέλη 140.
Μελιδός· οἶμας μελιδόου μητρὸς ἐκμεμαγμένας 713.
Μέμβλης· ἀμφὶ Μέμβλητος φῶας 1083.
Μεμφίτης· πλάτνι πορεύσασαι Μεμ-φίτη πρόμῃ 1294.
Μέμφομαι· ὡς ἀλκήν ἐνὸς οὐδ' ὁ Σκωπῆς ἐμέμψατο 563.
Μέν· 450. 1281. μέν — δέ 16. 94. 147. 316. 417. 426. 553. 564. 589. 659. 717. 775. 825. 903. 944. 1014. 1099. 1236. 1369. 1414. 1421. 1436. καὶ — μέν — δέ 32. 180. 200. 544. 564. 567. 584. 642. 812. 1087.
Μένος· εὐνάζων μένος 570.
Μένω (μῆνω)· μόχθος ἄθλιος με-νεῖ 666. σφραγὶς μενεῖ ἐν πλεν-ραῖς 780. σοὶ μορος μῆνει δυσ-αίων 1076. μῆνειν ἀνώγων 572. μῆνειν πατρὸς 815. Κυνδῖαν σκο-πὴν μῆνοντες ἡλάσκουσιν 575.
Μέρμερος· τεῦθει μέρμερον βλάβην 949.
Μεσόδμη· αὐταῖς μεσόδμῃς βαλεῖ πρὸς κύμα 751.
Μέσος· ἐν αὐτῷ μέσῳ 40. χεῖλες καὶ ποτῶν μέσῳ 490. τυπείς κογ-χον μέσον 1105. θῆσει κολῶν ἐν λέσχαῖς μέσον 543. ἐς μέσῳν τρό-πῳ 747. λίμνην τέμνων μέσῳ 1288.

Μεσσαβόμ· μέκλον ὑπὸ ζεύγλῃσι
μεσσαβούν 817.

Μετὰ· μεθ' ἔκτην γένναν 1446.

Μεταλχομοί· ἐν μεταίχμιῳ ἡρώων
443. φόνοι μεταλχομοί 1435.

Μεταλλεύω· πᾶν μεταλλεύων γνύ-
θος 485.

Μεταξύ· διπλῶν μεταξὺ χοιράδων
389.

Μετάρσιος· ἀρπάσας μετάρσιον 265.

Μετάρρενον· νῆσος Γυγάντων με-
τάρρενον θλάσασθω 688. φῆξει με-
τάρρενον 1112. ἐν μεταρρένοισι
βουστρόφοις χθονός 1438.

Μετοχλίζω· μετοχλίζας ὄλizon 627.

Μή· σῆψαι τὸ μὴ αἰσθῆσθαι σάχυν
214. ὡς μή σε ὤφελε φυτεύσαι

219. μή δ' ὤφελεν πατήρ — ἀπώ-
σαι 224. μέγαν πλειῶνα μὴ πε-

φρυγόντα 1039. ἦν μή τις χέρσον
λαχῆρην 623. ὡς μή βλέπωσι 443.

ὡς μή καταβρωῶξη 742. μὴ τό-
σοσδ' ὕπνος λάβοι 766. ὅσοι —
δέκκλη μὴ σέβουσι 1179.

Μῆδα· φείσεται Μῆδας δάμαρτος
1221.

Μηδῶ· μὴ — μηδέ 445. μήποτ' —
μηδέ — μηδέ 512 — 517.

Μηθύμνα· ἐν κλήροισι Μηθύμνης
1098.

Μηκιστεύς· (Ἡρακλῆς) θανούσης ἐκ
χερῶν Μηκιστεύς 651.

Μηκύνω· ἦν μηχανῶν λόγος 2.

Μηλιαυθμός· ἀντὶ μεληλυθυῶν 96.

Μήλον· ἀμφὶ μήλων τῶν δορικτή-
των 933. δοραῖς μήλων ἐγκοιμω-
μένοις 1050. μηλαίων ἀπαργμᾶτα
106.

Μῆν· οὐ μῆν ἀναιεῖ γε 283. οὐ
μῆν ἔσται 1126. οὐ μᾶν ὑπέλξει
γε 1412.

Μῆνη· χρόνος μῆνης ἑλλᾶσων κύκλον
306. πρόσθε μῆνης 482.

Μήνιμα· μήνιμα θεμαίνων θεᾶς
1186.

Μήποτε· μήποτ' ἐς πάτραν στείλαις
512. ἀνείναι μήποτ' ὀρνυμιον στα-
χυν 621.

Μήρινθος· ἄκραν βαλβίδα μῆρινθου
σχάσας 13.

Μῆτε· μήτε — μήτε 962.

Μήτηρ· μήτηρ ἡ πάλης ἐμπειράμος
1196. Ζηρινθίας σηκὸν δέμιαντο
958. μητρός θεᾶς 240. μητρός κε-

λαινῆς χέριβας μιμουμένος 325.

οἰμας μελωδοῦ μητρός ἐκμετα-
γμένης 713. μητρός ἐντὸς δελ-

φύος 939. σὺν μητρὶ τέχνων 283.

μητρὶ τῇ Περσηίδος 1283. ὡ
μήτερ 1174.

Μηχανή· πλαστικαὶ λύσεις μηχαναῖς
οἰστρομένῃ 818. ἐχίνος μηχαναῖς

οἰκοφθορῶν 1093. πυθραῖσι ἐχ-
θρᾶν μηχαναῖς ἀναπλέων 1219.

Μήχαρ· βαιὸν τι μήχιστο ἐν κακοῖς
568.

Μήχος· οὐδὲν μήχος ὠφελεῖν πάτραν
1459.

Μιαμόνος· φητοῦ δέξεται μιαμό-
νον 913.

Μίασμα· κακὸν μίασμα ἀλδαίων
κακῶ 1122.

Μίγνυμι· σὺν δέ σφι μίξει σιρατόν
1242. μίξαντες πάλιν 1358. μό-
ροι τῆς λαθρονόμου πόρτιος με-

μιγμένοι σκυμνῇ 320.

Μικρός· πένθος οὐχὶ μείον οἰσμαι
302.

Μιμαλλίων· Κλάρον Μιμαλλίων 1464.

Μιμέομαι· μητρός κελαινῆς χέριβας
μιμούμενος 325.

Μίν· ἡ μιν παλεύσει 405. δμηρον
ὅς μιν θῆκε 422. Πέργην μιν θι-
γόντα δέξεται 806.

Μινύαι· Μινυῶν εὐλαπὴ στελεγίσμα-
τα 874.

Μιζόδην· ἀμφὶ μιζόδηρος σκοπῆς
650.

Μιζοπάρθενος· μιζοπάρθενος κύων
669.

Μισήνός· ὁρῶν Μισήνω ῥάσσονται
κλίτῃ 737.

Μισόνυμφος· ζηλώμασι τῆς μισο-
νύμφου Λαφρίας 356.

Μιστύλλω· ἄσραχα μιστύλασα 154.

Μίτος· μίτοισι χαλκίῳ στρουμβῶν
584.

Μνᾶομαι· τῆς ποιᾶ διαθεῖς μεμνη-
μένοι 609.

Μνήμη· ὅσσα διὰ μνήμης ἔχω 8.

μνήμη παλαιῶν ταμελοῦσ' ὀδυρ-
μάτων 977. μνήμη παλαιῶν λη-
γεται θεσπισμάτων 1252.

Μνήμων· μνημῶν οὐ φράσας ἐφε-
τιμῆς 241.

Μνύον· τάφον ἐν μνύοις πρῦναι
398.

Μογοστέκος· μογοστέκος αἰδῖνας
620.

Μοῖρα· Μοῖρα παμμήστω βροτῶν
490. μὴ πρῦναι τοὺς δαίμονας

μοῖρα 227. λουσθῆναι μοῖραν δε-
δορκότες 82. ἐταίρων ἰδῶν σιω-
πώμακτον μοῖραν 596.

Μολεῖν· ποίμνησι προεμῆται μολεῖν
1056. ἐς πάτραν μελῶν 338. γῆ-

- σον μολών 478. χέρσον μολών 824.
πέλας γῆς μολών 1044. Ραίηλον
οίκησει μολών 1236. εἰς Κύταιαν
μολών 1312. καταιβάτης μολών
1370. καταιθαλώσει γαίαν μολών
1376. εἰς διαλλαγὰς μολών 1448.
πλαγκτοὶ μολόντες 952. ὅταν μο-
λόντες αἰτῶσι γῆς 1059. μολόν-
τες δόμους 1090. μολόντας εἰς
γῆν 956.
- Μόλις· μόλις σώσει 757.
- Μολοβρός· πόνους ἰδὼν μολοβρός
775.
- Μολοσσός· Μολοσσοῦ κύκνον 426.
- Μόλις· ἀλετρεύσονται Μόλιδος
πέτραι 159.
- Μομφή· μομφαῖσιν ἡγριωμένη 59.
μομφαῖσιν ἡλασσημένος 450.
- Μοναρχία· φέλακα τῆς μοναρχίας
1218. σκηπτρα τῆς πάλαι μονα-
ρχίας 1445. γῆς καὶ θαλάσσης μο-
ναρχίαν λαβόντες 1229. Φθειρῶν
νέσσεται μοναρχίαν 1383.
- Μονήρης· ἀσπὶ μονήρης ἀμφελυτρώ-
σας δέμας 75.
- Μονόγληνος· ὀφρεται τοῦ μονογλήνου
σιέγας χίρωνος 659.
- Μονοκίητος· φυγοῦσαι μονοκίητους
ἔδρας 960.
- Μονοκρήπις· ταγῇ μονοκρήπιδι κλέ-
φοντας νάκην 1310.
- Μόνος· μόνος ναυτίλων σωθεὶς 788.
μόνη στεναίξει 971. μόνῃ πόρῳ-
σιν αἰρεῖται 1268. μόνῃ ζυγὸν
ἀμφήρουν 504. μόνον φλέγου-
σαν ἐξάλυξαντα σποδὸν 179.
- Μονόστολος· δέξεται μονόστολον
690.
- Μορμωτός· ὠδίνοντα μορμωτὸν λό-
χον 342.
- Μόρος· σοὶ μόρος μέμνει δυσάων
1075. πρὸς αὐτοφόντην σιρῆνον
ὠπλισαν μόρον 438. αὐτὸν ἐκώ-
σει μόρον 613. ἐπεγχαλᾶν τοῦ
δεδουπότος μόρῳ 285. ξυνὸν ὀγ-
χῆσει μόρον 64. μόρον φυγοῦσαι
960. χαμηνιάδος μόροι μεμιγμέ-
νοι σκυμνῷ 319.
- Μορφή· μορφῆς ἔχοντας αἴφρον 1134.
- Μόρφος· τὸν χρυσοπάτρον μόρ-
φον ἀπάσας 838.
- Μορφώ· Μορφῷ παροικήσουσι τὴν
Ζηρινθίαν 449.
- Μόσσαν· μόσσανα φηγήτενκτον 1432.
μόσσυνας Ἐκίηνων 433.
- Μούνιτος· Μουνίτου τοκάς 496.
- Μουσόφθατος· Γαύαντος τάρον
μουσόφθατον 832.
- Μόχθος· μόχθος ἄθλος μενεῖ 666.
οὐδ' ἀνευ μόχθων πικρῶν 283.
- Μοχλός· δυσμενῶν μοχλὸν 527.
- Μόψος· Μόψον Τιταιρῶνιον 881.
- Μοψόπειος· Μοψοπέους αἰθαλώ-
σασαι γῆς 1340.
- Μόψοπος· κραίων ἀπάσης Μόψο-
πος ναυαρχίας 733.
- Μυδαίνω· ἐνθα μυδαίνει ποταῖς
Ῥαίναρος γῆν 1008.
- Μύδρος· ἐκχέας Πακτώλιον μύδρον
272.
- Μῦθος· λοξὸν ἀγγέλλων μῦθον 1468.
μῦθοις ἀλλήλους ὁδαὶ βρῦθουσι
544.
- Μυθοπλάστης· μυθοπλάστην ξυ-
λακτῆσει γόνον 764.
- Μύκλος· μύκλον κάνθωνα 816. μύ-
κλοις γυναικόκλωψιν 771.
- Μύλακες· γέλιων Μυλάκων δροῖς
χωρὸς 1021.
- Μυλεύς· (Ζεύς) 435.
- Μυλήματος· μυλημάτου χιλοῖο δαι-
δαλεντρίας 578.
- Μύλος· στερόφῳ τυπέντα μύλῳ 233.
- Μυνδία· ἐργαλεῖα καθιερώσει Μον-
δίας ἀνακτόροις 950. δέμιας ση-
κὸν Μυνδίᾳ 1261.
- Μυνδός· ἑλλοπος μυνδοῦ δίκην 1375.
- Μύρινα· 243.
- Μυρλος· μυρλων τέκνων τάρους 365.
- Μύρμηξ· μύρμηκες αἰάζουσιν ἐκβε-
ρρασμένους 878.
- Μύρμος· μύρμων ἀνδρώσας στρατὸν
176. διὰ στενῶν μύρμων ἐνήσει
σκάφος 890.
- Μύρρα· Μύρρας ἄστυ 829.
- Μύρρομαι· ἐνθα μύρεται Σίνις 982.
- Μυσοί· τόκοι Μυσῶν ἀνακτος 1246.
- Μύστις· σὺν θηρὶ βλώξας Μύστιν
1328.
- Μυχός· πᾶντ' ἐρευνήσας μυχὸν ἄλός
καὶ γῆς 1244. κευθμῶνος εὐδάνει
μυχὸν 1354. πᾶσαι μυχῶν πηγαί
701. κρείουσα Λογγούρου μυχῶν
868. ἐν μυχοῖς Δελρινίου παρ'
ἄντρα θεοῦ 207. πόντον ἐνσαρού-
μενος μυχοῖς 753. ἐν χθονὸς νε-
ροῖς μυχοῖς 896. κολλῆς ἐν μυ-
χοῖς διασφαγὸς 1062. θαλάττης
Ἀσποντίδος μυχοῦς 44. κευθμῶ-
νος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχοῖς
122. θαλάσσης ἐρευνήσει μυχοῦς
823. ἤξει Λακινίου μυχοῦς 856.
- Μύχουρος· μύχουρε χοιράδων Ζάραξ
373.

Μῦν· γλήναις ἄγαλμα μῦσαι 988.
 Μῶλος· μῶλον ὠρόδυναν ἐκγόνοις
 Κρόνου 693.
 Μῶλυ· μῶλυ ὄρεα 679.
 Μῶμαρ· μῶμαρ γένους 1134.

N.

Ναῖω· πόλιν ναῖουσι 1130. αἰπὺ
 ναῖων ἐδέσλιον 800. ἀμφὶ ρεῖθρα
 ναῖουσα 1041.
 Νάχη· ταγῶ κλέφοντας νάχην 1310.
 Νᾶμα· νᾶμα Πολυάνθου 1046. νᾶμα
 λίμνης 1353. Βωκάρου ναμάτων
 451.
 Νάνος· νάνος πᾶν ἐρευνήσας μυ-
 χὸν ἄλως 1244.
 Ναός· ναὸν τεύξουσι 1128. ἐν ναῷ
 δεῦξ 986. πάντας ἐν ναῷ πτείνει
 1224.
 Νάπη· ἐπὶ κοιταῖαν νάπην στελοῦν-
 ται 603. Κερκάρου νάπαι 424.
 Πυράνθιοι νάπαι 1149. πολυῶδη-
 νοι νάπαι 1241. εἰς Κεραννίων
 νάπας ἄξει 1017. ἀμφὶ Κιρκαίου
 νάπας 1273. εἰς νάπας δυσπλή-
 τιδας βαῖω 1452.
 Ναρυκίος· Ναρυκίον ἄστρ 1148.
 Νασμός· Ζηνὸς καχλάων νασμός
 80. ἀναύρων νασμός 1424. Στυ-
 γὸς κελαινῆς νασμόν 706. λούσει
 σῆμα βούκερος νασμοῖς Ἄρης 730.
 ἦν ῥοος νασμοῖς λιπαίνει 886.
 βαλὼν ἐμπεφυρμένην νασμοῖς 1381.
 Ναστός· πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστόν
 λίθω 640.
 Ναύαιδος· 921.
 Ναυαρχία· κραίων ἀπάσης ναυαρ-
 χίας 733.
 Ναυβάτης· ναυβάτη στόλῳ 120. ναυ-
 βάται ταρχύουσι 727. ναυβάταις
 ἡχθόμενας ἄκτας 827. ἐνθα ναυ-
 βάται θανόντα ταρχύσαντο 881.
 Ναυβόλειος· Ναυβολείων ἐγγόνων
 ναῦται 1067.
 Ναυηγέτης· πεντήκοντα σὺν ναυη-
 γέταις 873.
 Ναυκληρία· ναυκληρίας λαῶν ἄνακτες
 586. στένοντες κενὴν ναυκληρίαν
 194.
 Ναυλόχος· ἥξει ναυλόχον Ἐπίθρου
 σκέπας 768. ναυλόχων σταδμῶν
 πρόβλημα 290.
 Ναυμέδων· πόθον φυγόντα Ναυμέ-
 δοντος 157.
 Ναῦς· τὸν ἐρματίτην νηὸς πέτρων
 617.

Ναυθλόω· γῆ ναυθλωθήσεται 1415.
 Λαρδανείων ἐκ τόπων ναυθλω-
 μένων 967. Λαρδανείων ἐκ τόπων
 ναυθλωσεται 1257.
 Ναυστολέω· σέλιμα ναυστολῶν ἐλξ
 1217.
 Ναύτης· ναύτην ξενώσεται 90. οὐσα
 ναῦται λίαν 21. Ναυβολείων ἐγ-
 γόνων ναῦται 1068. ὀλοῖντο ναῦ-
 ται Καρνίται κύνες 1291. στρα-
 τηλάτην ναῦταις συνεκβράσσουσι
 προαί 898. ναῦταις ἔδωκε κόρας
 953.
 Ναυτιλοφθόρος· ναυτιλοφθόρους σκο-
 πᾶς 650.
 Ναύτιλος· μόνος πρὸς οἴκους ναυ-
 τίλων σωθεὶς 788.
 Ναυφάγος· ναυφάγοι φρυκτωρία
 1096.
 Νάω· τῆλε νάσσεται πάτρας 947.
 νάσσεται λέπας 1045. νησίδα νάσ-
 σονται 599. στυφλα νάσσονται κλίτη
 737. πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Διζι-
 ροῦ πόρῳ 1026.
 Νεάνδρος· ἀλλή νεάνδρος 1345.
 Νεαπολίτης· λέως Νεαπολιτῶν 736.
 Νέδων· τραχὺς Νέδων 374.
 Νεῖκος· νεῖκος ὤρινεν διπλοῦν 1329.
 Νηρίτης· θαυροῖσι νηρίταις φίλος 238.
 Νειρός· ἐν χθονὸς νεироῖς μυχοῖς
 896.
 Νεκρόμαντις· νεκρόμαντιν διζήσεται
 682.
 Νεκροπέρνας· 276.
 Νεκρός· περισπαίροντι νεκρῷ 68.
 νεκρὸν στέψει λέως 799. ἐκβεβρα-
 σμένων νεκρῶν 377. χαρυνδὶς
 δαίσεται νεκρῶν 668. σῆμα νε-
 κρῶν στήσουσι 1063. ἐν νεκροῖς
 στρωφωμένη 1372.
 Νεκροτάγος· ἀντιποροθήσει χθόνα
 τοῦ νεκροτάγου 1399.
 Νέκυς· ἐξηναρίξεν ὃν ἀξίφω δόλω
 νέκυς 51. πρὸς νεόδητον νέκυν
 65. ψυχρὸν ἐκβεβρασμένον νέκυν
 396.
 Νεογγός· νεογγὸν σκύμνον 503.
 Νεόδητος· πρὸς νεόδητον νέκυν
 65.
 Νεοσκαφής· ὃν νεοσκαφὲς κρύψει
 στέγος 1097.
 Νεπουνίς· αἱ ξύναιμοι Νεπουνίδος
 1332.
 Νέρθε (νέρθεν)· νέρθεν θαλάσσης
 123. κρηπίδα νέρθε καλλυνεῖ πλο-
 κῷ 336.
 Νέρτεροι· νερέρων ἔδρας δύντες

445. νερετρών πειμήλιον 884. νε-
τέροις φόβον 685.
Νευρά· ψαλάξεις νευρᾶς πτύπον 139.
Νεῦω· εἰς Τηθύν κέρας νένευκε 1070.*
Νέφος· ἀπαιτον κινήσει νέφος 569.
Νηδύς· ἐπλάταν βορᾷ νηδύν 1201.
Νῆς· νῆς ἐστι καὶ τεταμένος ἀμ-
φοῖν 117.
Νήλιπος· ἀμπρεύουσι νήλιποι βλον
636.
Νημερτής· χρήσει πᾶσι νημερτῇ φά-
τιν 1051. πρὸς τὰ λῆστα νημερ-
τέστατε 223.
Νήνεμος· πρὸς αἰθέρος νηνέμους
ἔδρας 255.
Νήπαντος· νήπανστον αἰάζουσα 972.
Νηπιος· τέκνων νηπίων κρεανόμου
203. παιδεύουσιν νηπίους γονάς
638.
Νηρεὺς· ἔδυσε Νηρέως τάφους 164.
τῷ Νηρέως γόνῳ Τρίτωνι 886.
Νηριδμος· νηριδμος ἐσμός 415.
Νηριτον· ἦξει Νηρίτου προήνας 769.
Νηρίων δρυμῶν πέλας 794.
Νησαία· Νησαίαις κύσις 399.
Νησίς· νησίδια νάσσονται 599.
Νησιωτικὸς· νησιωτικὸς στόνυξ 1181.
Νῆσος· Γιγάντων νῆσος ἡ μεταφρε-
ρον θλάσασα 688. νῆσῳ ἐνὶ δρᾷ-
κοιτος 110. ἐν νήσῳ 571. νῆσον
μολῶν 478. εἰς νῆσον περάσας
761. ἄξει εἰς νῆσον τριδείρον 966.
Μελέτην νῆσον κατοικήσουσι 1027.
νῆσον Κερνεῖτιν ἐκπεπλωκότις
1084. νησοῖς μακάρων 1204. εἰς
Πορκέως νήσους διπλᾶς 347.
Νησῷ· Νησοὺς θυγατρός 1465.
Νητρεκῶς· λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς 1.
Νήχομαι· τοὶ δὲ νήχοντο 82. ὡς
κέπτερος ἐνήχματο 76.
Νίν· ᾧ νιν οὐτάσας 393. νιν βλά-
βης μᾶλν σαώσει 678. μὴ κατα-
βώξῃ νιν κλύδων 742.
Νιρᾶς· ὀμβρόλα νιρᾶς 876.
Νόθος· δι' ἐς νόθον πῦνᾶσθῃ λέχος
423. νόθον γένημα 453. ποδηγῶν
πτόρθον Ἀγχιόου νόθον 965.
Νόμος· τὸν αἵματηρὸν ἐξάρχων νό-
μον 250.
Νόσος· νόσων ἀκεστής 1052.
Νόστος· πρὸ νόστου συμφορὰν δω-
ροῦμενος 910.
Νοσφίζω· νοσφιζὶ γάμων 130. πῶ-
στιν ἡμῶν ἐνόσφισε 1454. νοσ-
φίσας πάτρας 894. νοσφίσας Ὀρ-
θωσίαν 1331.
Νότος· ἐκ Αἰθῦσης ἐμπέπων νό-
τος 1016.

Νύκτιμος· αὐτόδαυτος Νυκτίμου κρε-
ανόμων 481.
Νυκτίφοιτος· νυκτίφοιτα δέσματα
225.
Νύκτωρ· νύκτωρ στελοῦνται 604.
νύκτωρ ἔχονται 1160.
Νυμφαγωγός· τὴν νυμφαγωγὸν ἐκ-
κυνηγετῶν τρόπῳ 1025.
Νυμφεῖα· νυμφεῖα πεντάγαμβρα 146.
πρὸς νυμφεῖα ἄξει 323. νυμφεῖα
κηλωσά καρθάνων 1387.
Νύμφευμα· οὐνεκα νυμφευμάτων
935. ἄλλα καὶ μέγιστον νυμφευμά-
των 1136.
Νύμφη· δμῶιδος νύμφης ἀναξ 1123.
κεκλαυσμένους Νύμφαισι 274.
Νυμφίος· ἐρημος νυμφίου δρόμος
193. νυμφίους ἀρνούμεναι 1132.
Νῦν· ἂ νῦν μέλλω θοροῖν 1373.
Νῦξ· αἱ Νυκτὸς κόρυς 437.
Νύσσα· πρώτην ἀράξας νύσσαν 15.
Νωνακριάτης (Εὐραῆς) 680.
Νώνυμος· νώνυμον ἀνδρώποισι σέ-
βας 1126.
Νῶτον· εὐλόφῳ νῶτῳ φέρειν 776.
νῶτα καλλυνεῖ φόβῃ 976.

Ξ.

Ξεινοβάκχη· εὐνέτην Κυταϊκῆς τῆς
Ξεινοβάκχης 175.
Ξένη· (Ἀφροδίτη) κλαυσθέντα Γαῦ-
αντος τάφον Ξένην 832.
Ξενοκτόνος· ξενοκτόνους πάλας 124.
Ξένος· ἐπὶ ξένης ξένοι 415. ἐν ξένην
ξένας τάφους 1155. ξένην ἐποι-
κῆσοντας κόριν 926. ἄξει κῦμα
πρὸς ξένην χθόνα 998. ξένην ἐπ'
δοστέοισιν ὀγχήσει κόριν 1049. οὐ
ξέναι μᾶστιγες 779. δυσμενεστά-
του ξένων ἔτυπε δῶρον σπλάγγχνον
464. τὸν ξένοισι σὺνδορπον Ἀγχι-
ωνος πάγον 134. δεξιῶσονται ξέ-
νους 565.
Ξενώ· Ἀχερουσία τρέβος — ξενώ-
σεται 92.
Ξιμφόρος· 153.
Ξίφος· εἰς σπλάγγχνα βάθει ξίφος
1121. ξίφος πατρός 1323. στέργον
οὐτασθεὶς ξίγει 242.
Ξουθίδα· τοὺς πρόσθ' ἐδεθλον Ξου-
θίδας ψηκτότας 987.
Ξυμβούλλα· πημάτων Ξυμβούλλαν
479.
Ξύναιμος· οὐμός ξύναιμος 452. ἡ
ξύναιμος πατρός 468. ξύναιμε
280. ὦ ξύναιμε 1189. αἱ ξύναι-

μοι παρθένοι 1332. *ξυναιμους*
πατρός 437.
Ξυνευνέτης· *ἔλκος δρακοῦσα τοῦ*
Ξυνευνέτου 62. *Διελθεῖς καὶ Ξυνευ-*
νέτη 710.
Ξυνευνος· ὁ *Ξυνευνος* ματεῖων 186.
Ξυνευνον *Ἀγέου Τιτηνίδα* 231.
Ξυνός· *Ξυνὸν ὀγχήσει μόρον* 64. *τὴ*
Ξυνὸν πέφυκε 1284.
Ξυνουσία· *ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότη*
Ξυνουσίας 683.
Ξυρός· *πεφύσεται τοῦ θεριστήρος*
Ξυρῶ 840.

O.

Ὁ· 38. 115. 162. 186. 210. 240. 276.
284. 462. 488. 522. 536. 562. 570.
725. 781. 930. 1234. 1324. 1374.
1397. 1407. Ante Particip. 39.
44. 118. 166. 335. 337. 450. 472.
476. 478. 553. 556. 800. 939. 1099.
1322. ὁ αὐτός 491. ὁ μὲν 450.
ὁ δὲ 476. 491. 556. 592. 820. 930.
1047. 1397. ὁ μὲν — ὁ δὲ 553 —
556. ὁ μὲν — θάτερος δὲ 589
sq. ὁ δὲ — ἄτερος 1047. In Crasi:
ὀυμός 411. 452. 1341. ἄτερος 1047.
ὦ 180. 200. 812. — *τοῦ*· 62.
185. 202. 210. 269. 617. 619. 652.
659. 663. 694. 765. 840. 901. 1030.
1046. 1066. 1378. 1399. Ante
Particip. 67. 160. 285. 312. 433.
454. 494. 1276. 1374. In Crasi:
τάγαμέμνονος 335. — *Τῷ*· 392.
469. 660. 886. 963. 1265. 1369.
cum Partic. 473. 1327. 1381. *τῷ*
pro ᾧ 1404. 1414. *τῷ propterea*
1270. — *τὸν*· 19. 58. 93. 134.
155. 163. 168. 174. 176. 250. 265.
271. 342. 352. 385. 429. 430. 431.
484. 502. 526. 538. 571. 618. 764.
816. 831. 838. 839. 899. 901. 937.
1012. 1153. 1201. 1313. 1384. 1419.
1444. Cum Part. 51. 149. 172.
310. 421. 492. 528. 632. 1172. 1347.
1411. *τὸν μὲν*· *τὸν δὲ* 387
911. 1011. *τὸν μὲν* — *τὸν δ' αὖ*
— *τὸν δὲ* 426 — 433. *τὸν pro ὃν*
495. 833. 1349. *τὸν ἀπὸ σπορῆς*
803. *τὸν Διαιτοῦ τρίτον* 860. —
οἱ· 517. 877. Cum Part. 447.
540. 1090. 1282. ὁ γέ 1302. οἱ
δὲ 80. 415. 633. 675. 1008. 1083.
1388. 1416. οἱ μὲν — οἱ δὲ 1436
— 1438. οἱ μὲν — οἱ δὲ — οἱ δὲ

993. sq. *τοὶ μὲν* — *τοὺς δ'* 642
— 648. *Ἦως μὲν* — *οἱ δὲ* 16 —
20. *χῶ μὲν* — *οἱ δὲ* 180 — 183.
χῶ μὲν — *οἱ δ'* 200 — 202. *τοὶ*
pro οἱ 81. 642. — *τῶν*· 60. 222.
264. 559. 774. 933. 967. 1067. 1192.
1226. 1249. Cum Partic. 482.
τῶν μὲν — *ἄλλων δὲ* 567 — 569.
Cum Adverb. *τῶν παροῦδε πη-*
μαίων 206. *τῶν pro τούτων* 8.
— *τοῖς*· 53. 56. 372. 511. 1138.
Cum Partic. 346. 1356. *τοῖς δὲ*
1063. *τοῖς pro τούτοις* 240. *τοῖσι*
pro οἷς 948. — *τούς*· 132. 226.
366. Cum Part. 987. 1061. 1133.
τούς μὲν — *τούς δὲ* 564. *τούς*
pro τούτους 1087. *τούς pro οἷς*
518. — *Ἦ*· 57. 316. 468. 502. 786.
1349. 1405. Cum Part. 348. 352.
688. 1196. ἡ δὲ 28. 361. 771. 962.
1346. 1366. *Ἀχερουσία pro ἡ*
Ἀχερουσία 90. ἡ *πιμνηθείς* pro
ἡ Ἐπιμνηθείς 1412. — *τῆς*· 18.
77. 129. 142. 170. 175. 320. 337.
341. 344. 356. 505. 549. 744. 750.
792. 843. 851. 1004. 1218. 1234.
1388. 1393. Cum Part. 651. 1159.
Cum Adverb. *τῆς πρὶν διαίτης*
609. *τῆς πάλαι μοναρχίας* 1445.
τῆς pro ἧς 829. — *τῇ*· 513. 1283.
— *τῇ γ'*· 44. 102. 112. 141. 166.
167. 195. 286. 403. 449. 637. 722.
723. 936. 1025. 1282. 1292. 1296.
1312. 1318. 1319. 1331. 1360. 1379.
1460. Cum Partic. 1195. 1251.
1271. Cum Adverb. *τὴν πρόσθεν*
ἄνασσαν 1197. *τὴν pro ἣν* 190.
1407. *τὴν μὲν* — *σὲ δ'* 316 —
323. *τὴν μὲν* — *δὲ* — *τὴν δὲ*
717 — 727. — *αἱ*· 24. 84. 300.
437. 1241. 1332. 1406. Cum Part.
637. *αἱ δὲ* 22. 958. — *ταῖς*·
53. 954. 988. 1183. Cum Part.
1160. *ταῖς καθ' ἡμέραν ἀλφαιῶς*
1394. — *τάς*· 124. 125. 460. 827.
847. 855. 1037. 1094. 1099. 1153.
1199. 1326. 1340. 1399. 1450. Cum
Part. 248. *τάς σάς* 303. *τάς pro*
ἃς 781. — *Τό*· 204. 280. 329.
941. 1228. *τὸ λῶρον* 1471. *τὸ δευτε-*
ρον 813. *τὸ πρὶν ἄνδρον οὐνομα*
339. *τὸ πρὶν* 1363. Cum Infin.
τὸ μὴ αἰσιτῶσαι 214. In Crasi:
τοῦπιδόρητον 661. *τοῦπιλωρητόν*
1173. *τοῦμόν* 1215. — *τὰ*· 948.
Cum Part. 234. *τὰ πάντα* 1. 701.
1267. *τὰ λοιπὰ* 1373. *τὰ δ' ἄλλα*
508. *τὰ λῶσιτα* 223. *τὰ δευτερεῖα*

170. 1011. τὰ pro ᾧ 57. 521. in Crasi: τὰν 12.
- Ὀβριμῶ· (Ἰερεσφέρνη) Ὀβριμοῦς ἄλ-
σος 698.
- Ὀγκαῖος· ἐν ναφ̄ Ὀγκαίου βόθρου
1225.
- Ὀγκώ· σποραῖς ἀγκωμένους 299.
ψευδήριον ὠλέναις ἀγκωμένον
1188.
- Ὀγγέω· ξυνὸν ὀγγήσει μόρον 64.
ξένην ὀγγήσει κόριν 1049.
- Ὀγχηστός· Ὀγχηστοῦ ἔδος 646.
- Ὀδαῖ· μύθοισιν ἀλλήλους ὀδαῖ βρύ-
ουσι 544. γαῖαν ὀδαῖ δαίφουςι
1005.
- Ὀδα· τόνδε 1468. τῶνδε 517.
- Ὀδοιδόκειος· Ὀδοιδόκειος Ἰλέως δό-
μος 1150.
- Ὀδός· πρὸς ἔθην ὀδὸν περὶ 809.
- Ὀδούς· κείροισι δόντι 215. καμ-
πύλους πέντης ὀδόντας 100.
- Ὀδυρμα· μνημὴν παλαιῶν ὀδυρμά-
τις 977.
- Ὀθεν· ὀθεν πλάνης ἐπῆλθε 126.
ὀθεν δέζεται 688. ὀθεν πεφηνγῶς
1042.
- Ὀθνεῖος· αἰμάξουσιν ὀθνεῖαν κόριν
297. ἐποικησόντας ὀθνεῖαν κόριν
926. γαῖαν ὀθνεῖαν μαλῶν 1376.
εἰς ἄρκυν ὀθνεῖαν βρόχων 104.
βούπειναν ὀθνεῖαν κυνῶν 581.
κρωσσοῖσιν ὀθνεῖοισι 1365. ὀθνεῖα
πτερά 1396.
- Ὀθρωνός· Ὀθρωνοῦ πέλας 1027.
- Ὀθρωνὸν οἰκῆσει 1034.
- Οἰβυλος· Οἰβάλου τέκ·οις 1125.
- Οἰγῶ· ὀδῖνας οἰζαντος τόκων 842.
- Οἰδμα· κυμαίνουσιν οἰδματος χύσιν
696.
- Οἰκέτης· οἰκετῶν ἀπειλᾶς 775.
- Οἰκέω· οἰκῆσει σπῖλον 188. Ὀθρω-
νὸν οἰκῆσει 1034. Παίχηλον οἰκῆ-
σει 1236. ἄρουραν οἰκῆσουσι 979.
οἰκῆσουσι Λευκανῶν πλάκας 1086.
ἔθρονον οἰκῆσουσι 1390. ἔθεθλον
ψηκῶτας 987. παρ̄ Ἰοῦς οἰκοῦν-
ται πέδον 631.
- Οἰκητήριον· Φόρχυνος οἰκητήριον
376. Ἀτλαντος οἰκητήριον 879.
Σιβύλλης οἰκητήριον 1279. Βεβρύ-
κων οἰκητήριον 1305.
- Οἰκίζω· ἐν ἡ πυθῆκων γένος ἦξισε
692. χώραν ψικωμένην 1254.
- Οἶκος· ἀνάστατος ἔσται οἶκος 1216.
οἶκος Μαμφρῶς 1417. πρὸς οἶκους
σωθεῖς 788. οἶκους γάσσειται 947.
- Οἰκουρέω· Λέτριναν οἰκουροῦσι 54.
- Οἰκουρέα· λυτράν οἰκουρέαν 1107.
- Οἰκουρός· (Ζιόνυσος) Οἰκουρός θά-
οινος 1246.
- Οἰκουροφρέω· μηχαναῖς οἰκουροφρέω
1093.
- Οἰκτός· οἰκτρὸν φάος 304. οὔνομ̄
οἰκτρὸν 370. οἰκτρά πέμψε 1106.
πέδαις οἰκτίστα ἀργυρωμένη 1077.
- Οἰμη· αἰνιγματῶν οἰμας 11. οἰμας
μελωδοῦ μηρός 713.
- Οἰμοι· οἰμοι θυσαῖων 314.
- Οἶμος· περᾶσας ἀσιβήτον οἶμον
121. δαίξαντι πλατὴν οἶμον 889.
- Οἰμωγή· οἰμωγῇ ἐν ὧσι ἰνδάλλεται
253.
- Οἰνᾶς· οἰνᾶς ἐλκυσθήσομαι 358.
- Οἰνη· οἰνης σκυφον προτείνων 660.
- Οἰνοτρόπος· οἰνοτρόπους γάβας 580.
- Οἰνώνη· Οἰνώνης φυγᾶς 175.
- Οἰνώτριος· βραχυπτολὸς Οἰνωτρίας
γῆς 912.
- Οἶος· οἶον κλον̄ αἰστώσεις δόμων
281. οἶα τις σαρνεύς 121. οἶα
δύπτην κηρύλον 387. οἶα τυτθὸν
ἀπτήνα σπύρον 749.
- Οἰστρέω· διαν οἰστρήσῃ πρὸς λέκτρας
612. οἰστρήσασα ἀντιτίσεται βλά-
βας 1366. πλασταῖσι λυσσης μη-
χαναῖς οἰστρημένῃ 818.
- Οἰστρός· οἰστρου βρόχοις 405.
- Οἰταῖος· Οἰταῖος στόνυξ 486.
- Οἰωνόμικτος· οἰωνόμικτον μοῖραν
595.
- Οἰωνός· κυδανοῦσιν οἰωνὸν θεᾶν
721.
- Ὀκράω· κηκασμοῖσιν ἀκρωμένοις
545.
- Ὀλβιος· ὀλβίαν δομήσεται τύρσιν
1272.
- Ὀλβος· θοῖναυσιν ὄλβον ἐκχέασα 773.
- Ὀλίζον· μετοχλίσας ὀλίζον 627.
- Ὀλκαῖος· ὀλκαῖω πτερῶ 1072. ὀλ-
καῖων κακῶν 216.
- Ὀλκάς· πτερωτᾶς ὀπλίσαντες ὀλκά-
δας 514.
- Ὀλλυμι· ὀλωτο ναῦται 1291.
- Ὀλος· ξρμα πάτρας ὄλης 1190.
- Ὀλόσσονες· Ὀλοσσόνων γῆας 906.
- Ὀλύμπιος· Ὀλύμπιοι πλακεῖς 564.
- Ὀλυνθος· εἰς ὀλύνθων θῆριν ἐλκῶ-
σας 428. ὀλύνθων Σισυφεύς ἀνη-
ρόμων 980.
- Ὀμαίμος· ὀμαίμων κυπῶσας δόμον
1442.
- Ὀμαίμων· πρὸς καλύπτρης τῆς ὀμαί-
μονος ὠνήτος 337.
- Ὀμβρέω· ὀμβρήσας χθόνα 79.
- Ὀμβριμος· ὀμβρομοι χεῖρες 300.

- * Ομβροτός· ὀμβρότα νιφίς 876. Ζηλ
Ομβρώ 160.
* Ομβρος· * Ομβρων πέλας 1360.
* Ομενέντης· ἐκφυγοῦσ' ὀμενέντου
δοίνας 1199.
* Ομενίς· θρήνοισι τοῖς ὀμενίδων
372.
* Ομηρος· ὀμηρον δε μιν θῆκε 422.
* Ομμα· προϋμμάτων 82. 251.
* Ομοιος· πόλιν ὁμοίαν Ἰλνῶ 984.
* Ομοκλήτειρα· ὁμοκλήτειραν ἰεῖσαι
βοῆν 1337.
* Ομολωῖς (Αθηνῶ) 520.
* Ομοῦ· ὁμοῦ καταξανοῦσιν 560. ὁμοῦ
στελοῦνται 603.
* Ομπνιος· ὀμπνιον στάχυν 621. κτή-
σιν ὀμπνίαν κειμηλίων 1264.
* Ομώνυμος· Ζηλ τῷ Λαπεροῖω ὁμώνυ-
μος Ζεύς 1370.
* Ονείρωτα· ἐξ ὀνείρωτων 113. 1182.
* Ονειρον· τὸν ἐξ ὀνείρων ἐστροβιμέ-
νον 172.
* Ονομα, vid. οὐνομα.
* Ονος· Γαμφηλᾶς ὄνου περήσεις 94.
* Ονοστός· οὐδ' ὄνοστός ἐν μάχαις
1235.
* Ονυξ· ὄνυξ αἰμάστων δέμας 267.
* Οπάξω· ὥπασεν δάρος 887.
* Οπάων· τράπειαν βρωθεῖσαν ἐξ
ὀπαίων 1251.
* Οπάτριος· ὀπατρίου φρονεύς 452.
* Οπιπτεύω· ὀπιπτεύουσιν ἀγρίαν
κύνα 45.
* Οπλή· ὀπλᾶς Ἀρπυλῆς ἴσθιν 167.
* Οπλίω· χεῖρας ὥπλισε 917. πρὸς
αὐτοφόντην στρήνον ὥπλισαν 438.
ὀπλίσαντες ὀπλάδας 514. σφενδό-
ναις ὥπλισμένοι 636.
* Οπλίτης· ὀπλίτη στρατῷ 1210. ὀπλί-
την λύκον 938.
* Οπλον· μάρωσαντος ὀπλα 495. σὺν
ὀπλοῖς 794.
* Οπλοσμία· (Ἦρα), τύμβος Ὀπλο-
σμίας 614. θεῶν Ὀπλοσμία 858.
* Οποῖος· ὀποῖα πόρκος 74. ὀποῖα
κούρος 182. ὀποῖα δόδον 1429.
* Οπου· 1206. ὀπου κλώσις ἐλκύσει
716. ὀπου συνοικεῖ ἐρημία 957.
ὀπου μήτηρ ἐξέλυσε 1196.
* Ὀπτομαι· οὐκ ὄψει Κύπριν 112.
αὐδόμαμνον ὄψεται 168. ὄψεται
στέγας 659. ὄψεται μέλαθρον ἀνά-
στατον 769. ὄψεται Μυρῶδας ἄστν
828. τύμβους ὄψεται δεδοπότας
919. λυπρὸν ὄψονται βλον 1019.
* Ὄπως· Cum Coni. ὅπως παλεῖνσθ
δυσμενεῖς 784. Pro ὡς, ὅπως τις
ὀλόκουρος 1111. Κίμμερος ὅπως
σκιά 1427.
* Ὀργυνάω· ὠργυνάμενη πέδας 1077.
ἠώσσαντας ὠργυνάμενους προαῖς
26.
* Ὀρέγω· ὅταν δῶρον ὀρέξῃ 894. βῶ-
λον ὀρέξαι 1381. σκήπτρ' ὀρέξαι
1445.
* Ὀρειθαλῆς· ἀγρίαὶ ὀρειθαλῆς 1423.
* Ὀρειος· ὄρειαν μοναρχίαν 1383.
* Ὀρεῦς· ἐργάτης ὄρεῦς 1111.
* Ὀρθάγης· πλανήτην ὀρθάγην 538.
* Ὀρθός· ὀρθῇ κελεύθῳ 12.
* Ὀρθώσας· τὴν τοξόδαμνον Ὀρθώ-
σαν 1331.
* Ὀρίζω· ἄμνην Τανάϊς μέσσην ὀρίζει
1289.
* Ὀρίων· νεῖκος ὤρινεν διπλοῦν 1329.
* Ὀρκιον· πρωτόσφακτον ὀρκιον 329.
* Ὀρκος· ὄρκον ἐπίλων ψευδόμετον
932. ὄρκων ἄρσαντες ζυγόν 204.
ὄρκους κρατήσας 1243.
* Ὀρκωμοτέω· ἄλοῖτιν ἐίλη ὀρκωμο-
τῆσαι 937.
* Ὀρκώματος· ὀρκωμότους ἔδρας 707.
* Ὀρμίζω· ὀρμίσας σκάφος 872.
* Ὀρμος· ἀμφὶ Ἀργούς κλεινὸν ὄρμον
1274. σκέπας ὄρμων Μισσηνοῦ 737.
* Ὀρνιθόπαις· ὀρνιθόπαιδος ἰσμία 731.
* Ὀρνις· ἀνεψιμαῖς ὄρνις 547. στεγα-
νόμους ὄρνιθας 1095.
* Ὀροδύω· μῶλον ὠροδύωνεν 693.
* Ὀρος· Τυροσηνῶν ὄρος 805. Ἀπταῖον
ὄρος 1334. Σάτινον ὄρος 1390.
Καρπάθου ὄρων 924.
* Ὀρος· ἀντὶ Κρήσης ὄρων 1070. γέ-
των Μυλάκων ὄροις χῶφος 1021.
ὄρους ἔπηξε 1343.
* Ὀρτυξ· τύμβος γέτων ὄρτυγος πε-
ρουμένης 401.
* Ὀρτανίζω· ὠρτανισμένην γονῆς 103.
* Ὀρφνη· κατ' ὀρφνην 383.
* Ὀρχατος· ὄρχατον φυτοῖσιν ἐξησκη-
μένον 857.
* Ὀρχηστής· Ὀρχηστής Ἄρης 249. πλή-
ξας ὄρχηστοῦ σφυρὸν 493.
* Ὀρχιεύς· 562.
* Ὄς· 73. 132. 276. 422. 538. 659.
844. 916. 946. 965. 1036. 1184.
1220. 1236. 1312. 1370. 1401. ὅς-
περ 1473. — οὐ· 152. 486. 530.
701. 719. 1246. — ᾧ· 116. 207.
211. 236. 393. 532. 1324. 1372.
1446. — ὅν· 33. 50. 156. 169.
175. 198. 435. 455. 468. 499. 735.
786. 867. 872. 933. 1097. — οἱ·
595. 664. 693. 736. 1026. 1292.
1390. — ὧν· 305. 316. 382. 506.

561. 570. 589. 637. 903. 1306. 1457.
 ὦν δὴ 961. — οἷς· 411. οἷσι·
 857. — οὐς· 512. 924. 1023. —
 "Η· 405. 497. — ἥς· 749. 999.
 1222. 1259. 1332. — ῆ· 503. 691.
 801. 897. ῆ *gna*, 889. — ῆν· 47.
 88. 186. 326. 458. 470. 808. 885.
 997. 1028. 1256. ἦνπερ 1065. —
 αἷ· 274. 581. 1142. — αἷς· 759.
 836. 1155. αἷσι 99. — αἷς· 162.
 626. 1285. αἷς δὴ 577. — "Ο· λα-
 βεῖν ὃ χρῆζει 1269. — ἄ· 1. 1373.
 ἄ δὴ 510. 1263.
 "Οσος· ὅσην (γῆν) Λειβήθραι σφίλ-
 γουσι πύλαι 409. Κυνθίαν ὅσοι
 σκοπῇν ἡλώσονται 574. ὅσοι παρ'
 "Ιοῦς οἰκοῦνται πέδον 631. ὅσοι μὴ
 σέβουσι 1178. ὅσων στεναγμῶν —
 ἴσων φλοίσβων — ὅσων θύνων
 ἀκούσετε 377. 379. 381.
 "Οσσα· ἀμέλειας "Οσσαν 697.
 "Οστε· 309. ἦτε 1394.
 "Οστειον· ἐξήντη ἐπ' ὀστέοισιν ὀγγήσει
 κόνιν 1049.
 "Οστοθήκη· ὀστοθήκαις 367.
 "Οστράκον· ὀστράκου στρόβιλος 506.
 βολαῖσιν ὀστράκων 778.
 "Οστράκω· κελυφῶν στρόβιλον
 ὀστρακωμένον 89.
 "Οστριμον· ὀστρίμων ἀντί 94.
 "Οταν· ὅταν ροιδήσῃ 245. ὅταν ἀλ-
 λάξῃς 334. ὅταν ἀναιμιάξῃ 340.
 ὅταν φαινή 384. ὅταν ἐξερευνηται
 474. ὅταν τεκόντος ἐς χέρας βάλλῃ
 σκύμον 501. ὅταν δέξωνται 538.
 ὅταν οἰστήσῃ 612. ὅταν ἐκπνεύ-
 σῃ 807. ὅταν ὀρέξῃ 893. ὅταν αἰ-
 μάξῃ 991. ὅταν αὐδήσῃσι 1053.
 ὅταν αἰτῶσι 1058. ὅταν θέλωσι
 1132. ὅταν ἐκβράσῃ 1157. ὅταν
 κάμῃσι 1210. ὅταν κηκάσῃ 1385.
 "Οτι· ὅτ' ἡμάδινε 79. ὅτ' εἰς νόθον
 ἠνῶσθῃ λέχος 423. ὅτ' ἰαύσει
 428. ὅτ' ἔσται 1459.
 "Οτλέω· πείρα ὀτλέσαι κακῶν 819.
 "Οτρήρη· "Οτρήρης κόρης 997.
 "Οτρυνω· ὠτρυνεν καὶ στείλει 471.
 πάντα φράζειν ὠτρυνας τρόχιν
 1471.
 Οὐ (οὐκ)· 49. 61. 91. 112. 133. 151.
 240. 312. 406. 425. 586. 670. 673.
 804. 823. 824. 1118. 1191. 1222.
 οὐ γὰρ 462. 639. 1216. οὐ γὰρ —
 ἀλλά 3. 779. οὐ μὴν 1126. οὐ μὴν
 — γ' — οὐδέ 283. οὐ μὲν — γ' —
 ἀλλά 1412. οὐ — οὐδέ 292. 367.
 οὐκ — οὐδέ — οὐδέ 133 sq. οὔτε
 — οὔτε — οὐ 1220 — 1222. οὐκ
 ἂν ἐπέκλυσε 228. οὐκ ἂν ἀρκέσει
 521. οὐκ ἂν ἴσσει 1038. οὐ ποτε
 463. 814. οὐ postpositum: τορη-
 τὸν οὐκ 456.
 Οὐδαῖος· ἄλσος οὐδαῖας Κόρης 698.
 οὐδαῖαν θεῶν 49.
 Οὐδας· κλινεῖ πρὸς οὐδας 557.
 Οὐδέ· 562. 570. 1006. 1090. 1095.
 1174. 1200. 1230. 1235. 1302. οὐ
 — οὐδέ 283. 292. 368. οὐδέ —
 οὐδέ 134. 875 sq. οὐπω — οὐδέ
 942.
 Οὐδέις· οὐδὲν ἔσται μήχος 1459.
 Οὐλαμηφόρος· πεύκησιν οὐλαμηφό-
 ροις 32.
 Οὐλαμῶνυμος· προγεννήτειραν οὐ-
 λαμῶνυμον 183.
 Οὐνεκα· οὐνεκεν θεῶ θεός δωρεῖται
 864. στεργονεύωντων οὐνεκεν νυμ-
 φευμάτων 935. οὐνεκεν ῥέψας πέ-
 τρον 1187.
 Οὐνομα· οὐνομ' αἰστώσας σκοτῶ 339.
 οὐνομ' οἰκτρόν 370.
 Οὐπω· οὐπω μάλ', οὐπω 766. οὐπω
 ἀγῶζων φῶς 941.
 Οὐρανός· ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα 363.
 Οὐς· ἐν ὧσι οἰμωγῇ ἰνδάλλεται 254.
 Οὐσον· οὐσα ναῦται ἱλαῖον 20.
 Οὐτάζω· δορὶ οὐτάσας 393. κρανέω
 οὐτάσας 553. στέρονω οὐτασθεῖς
 ἔλπει 242.
 Οὔτε· οὔτε — οὔτε 290. 1220.
 Οὔτις· οὔτις ἀνδρῶν 626.
 Οὔτος· τοῦτω μόνω 1268. ἀντί τοῦ-
 των 1346. ταῦτα ἐπιθροῖζουσι πό-
 ραι 584. τὰ λοιπὰ ἀκούσω ταῦτα
 1373.
 Οὐχί· 120. 302. 668.
 "Οφείλω· ὥς μὴ ὠφείλε φντεῦσαι 219.
 μὴ οὐμὸς ὠφείλεν πατὴρ 224.
 "Ορέλιτης· "Ορέλτα καὶ Ζυράξ 373.
 "Ορελιτρεύω· θεὰς ὀρελιτρεύουσι πέ-
 δον 1165.
 "Ορθαλμίας· αἰετοὺς ὀρθαλμίας 148.
 "Ορθαλμός· ἥς ὀρθαλμός τυπεῖς 999.
 "Ορῶν· ἀνακτι τῶν "Ορῶντος θρό-
 νων 1192.
 "Ορυνεῖος· ἐξ "Ορυνείων ἡρώων
 1208.
 "Οχέω· τράμπις σ' ὀχῇσει 97. πέτρων
 ὀχῇσει 724.
 "Οχῇ· πύργων ὀχῇν 482.
 "Οχθῇ· Δύρα παρ' ὀχθαις 916. Σάλ-
 πης παρ' ὀχθαις 1129.
 "Οχθηρός· ὀχθηρῶν ἄκραν 1030.
 ὀχθηρῶν παγῶν 1361.
 "Οχθος· Κρόνου παρ' αἰπὺν ὀχθον 42.
 βληθεῖς ἀπ' ὀχθων 392.

*Ὀχλος· Λάκων ὄχλον ἄγων 589.
φειρόντες κάρβανον ὄχλον 605.
Ὀχμαῖω· σιγήλας ὀχμασεῖ πέδον 625.
χερσὶν ὀχμάσας δέμας 41.
*Ὀχμος· ἀλιθῶς ὀχμος 443.
*Ὀψ· φοβάζειν ἐκ λαιμῶν ὅπα 6.
πεμψίδων ὅπα 686.
*Ὀψιτεκνοῖ· πάτραν ἐν ὀψιτέκνοις
δομήσεται 1272.

Π.

Πάγη· κηρουλιζὸν πάγην 407.
Παγκληρία· Λαυνίων παγκληρίαν
592. Χανίας παγκληρίαν 983.
Βεβρύκων παγκληρίαν 1474.
Πάγος· Φηγίου πάγον 16. ἀγνίτην
πάγον 135. αἰπὺν ἤρεψεν πάγον
1348. δυνάστην πάγων Τυμφορη-
στίων 902. ὀχθηρῶν πάγων 1361.
καρτεροῖς εἰργεῖ πάγους 1287. Λε-
οντιάων πάγους 645.
Πάγουρος· κουροτρόφον πάγουρον
419.
Παιδεύειν· παιδεύουσιν νηπίους γο-
νάς 638.
Παιδοβρώς· εἰς παιδοβρώτους Πορ-
κῶς νήσους 347.
Παιδοβρώτος· παιδοβρώτους θούνας
1199.
Παῖς· ὁ Φημιλου παῖς 1324. παῖδός
καταβροχθέντος αἰθάλη δέμας 55.
κούρας Τηθύος παῖδός 712. κῆρας
παιδὸς στενάζων 808. τοῦ Σισυ-
φείου παιδὸς 1030. τοῦ κρατο-
βρώτος παιδὸς κάπρου 1066. ἀρ-
ἐπτά παίδων σποδοιμένων 178.
δακρυοῖς παίδων 372. πέμψουσι
παῖδας 1145.
Πακτώλιος· Πακτώλιον μύθρον 272.
Πακτωλός· χρυσεργὰ Πακτωλοῦ πο-
τὰ 1352.
Πάλαι· τὸν Ἄιδην δεξιούμενον πάλαι
51. λεύσσω πάλαι 216. ὃ πάλαι
τεύχει τάφους 532. πῆτοις πάλαι
ἐπιθροῦζουσι 584. πάλαι δοκεῖ
1326. cum artic. πηγάς τὰς πά-
λαι κεκρυμμένας 248. τοῦ πάλαι
ἐστρυγγμένου 1391. τῆς πάλαι μον-
αρχίας 1445.
Παλαμῶν· Παλαμῶν βρεφοκτόνος
228. τοῦ Κηραμύντου Παλαμῶ-
νος 663.
Παλαιός· Ἀργεῖς παλαιᾶς γέννα 644.
παλαιὴν παγκληρίαν 1474. μνή-
μην παλαιῶν ὀδυρμάτων 977. μνή-
μην παλαιῶν θεσπισμάτων 1252.

Παλαιστής· εἰς τοὺς παλαιστής 1447.
πατὴρ Παιλαιστοῦ ὀχμάσας δέμας
41. παλαιστοῦ μητέρας Ζηρινθίας
958.
Παλεόν· ὅπως παλεῖσθαι 748. ἢ μιν
πάλαισει 405.
Πάλαυθρα· τὸν ἐκ Παλαύθρων 899.
Πάλη· τὰ δευτερεῖα πάλης 170. πάλης
κονίστρας 867. πάλης ἐμπείραμος
1196. λόγχης μίξαντες πάλην 1358.
ἀλύξας τὰς ξενοκτόνους πάλας 124.
φρόνοι λύσουσιν πάλας 1436.
Παλιμπλώτος· παλιμπλώτοιο φυγῆς
1431.
Παλιμπόρευτος· παλιμπόρευτον τρέ-
πον 180. παλιμπόρευτον ἔξονται
βάσιν 628.
Παλιμπους· στήσαι παλιμπουν εἰς
πάτραν 126. παλιμπουν δῶρον
893.
Παλιμψων· ἡ παλιμψων Γοργάς
1349.
Πάλιν· πάλιν πλανήτην δέξεται 1239.
πάλιν ἀνείρυσας 1322. πάλιν ἀν-
τιπορθήσει χθόνα 1398.
Παλινστροφῆτος· παλινστροφῆτοις πη-
μοναῖς 739.
Παλιρρόβια· ἐκ παλιρρόβιας κακῆς 757.
Παλιρρόβιος· δίναι παλιρρόβουσι 380.
Παλίσσυντος· παλίσσυντος ποσὶν 1461.
Παλλὰς· Παλλᾶδος ζηλώμασι 355.
Παλληγνίος· Παλληγνία ἄρουρα 1407.
Παλληνίαν ἐπῆλθε 127.
Παλληνίς· δέμας σηκὸν Παλληνίδι
1261.
Πάλλω· ἔγαλμα πήλας 559. φασ-
γάνου πρόβλημα πήλας 686.
Πάμνυς· πάμνυς ἀρδῆτων 691.
Πάλος· πάλου βραβείας 1154. πάντα
συλλαφύξαντες πάλω 1267.
Παμμήστωρ· μοῖρα παμμήστωρ βρο-
τῶν 490.
Παμμιγῆς· χέασα παμμιγῆ βοήν 5.
Πάμπαν· θεῖα πάμπαν ἐστρυγγμένου
1392.
Παμφαλάομαι· ἄγχι παμφαλάωμενος
1433.
Πάμφυλος· Παμφύλου κόρης 442.
Πανδοκεύς· εἶδος πανδοκεύς 655.
Πανεχθής· φῶς πανέχθιστον 1057.
Πάντοθεν· πάντοθεν περιτριβεῖς 790.
Παντοῖος· λῶβασι παντοῖαισιν 656.
Παντόμορφος· παντομόρφου βασ-
σάρας 1393.
Πανύστατος· τὴν πανυστάτην βίου
βαλβίδα 286.
Πανώλεθρος· πανώλεθρον κηλῖδα
θωῶξας γένει 165.

ἡρόμαι· ἀφ' αὐτῶν πεποιημένη
354. μέν πεποιημένον κελύφον
459. ῥόδους βαρύνει πεποιημένη
1138.

Παῖς· παῖον ἔρημαι 416.
Παππακτόνος· παππακτόνος· ἄκος
1034.

Πάππος· πάππος· υἱός 1341. ἄλ-
μα πάππων 318. ἀνακτι· παππῶν
364. οὐ πάππον Ἐννέα ἐκώ-
βενος 152. παππων· παπ· ἡμεῖς
κλέος 1226.

Παπταλόμαι· λαδραῖα κλακτένθα
παπταλούμενα 1162.

Παρά· cum Ger. παρ' ἄλλου ἄλ-
λος 755. Cum Dat. παρ' ἑαυτοῦ
κερατὶς 278. παρ' ὁδοῦ 916.
1129. παρ' ἀταῖς 1184. παρ'
ἀγκύλην· βράχης 461. παρ' ἐγ-
θροῖς εὐσεβέστατος· κριθείς 1270.
Cum Acc. παρ' αὐτῶν ὄρεων 42.
παρ' ἑνὸς 208. παρὰ θρημύνα
411. παρ' Ἀθονίην· φυλακὴν
593. παρ' τοῦ γράφον πέλον
631. παρ' ἄλλοισιν· ἐκείνους 736.
Πράκτιν παρ' αὐτῶν 1045. παρ'
αὐτῶν πρῶτα 1237. παρ' ἑσθῆ
404. παρ' ἑλπίδα 535. παρ' ἡμέρ
αἰ 365.

Παραγκάλισμα· ψυχρὸν παραγκά-
λισμα 113.

Παρακώλῳ· παρακώλῳ· τὰς σκευὰς
νόμους ὀργισίας 1094. παρακώλον
παρακώλῳ 1380.

Παρακτός· πημάτων· παρακτός 611.
Παρακτός· παρακτός· ἡστέ 243.
χρόκισι ἐν παρακτίαις 728.

Παραπλάζω· παραπλάζοντα 427.
Παρέχιν τροφήν παρέχιν 574.

Παρθέτειος· παρθένιον· ὑγόν 1131.
Παρθενόκτονος· παρθενοκτόνος· ὁ-
τι 22.

Παρθένιη· θυγάτριος· Παρθενομένη
βοῶν· ἡδυνούσι 720.

Παρθένος· Περσὶς· παρθένος 1175.
Ἰδρυμα παρθένου· Δογματὶς 1032.

Παρθένου· Σιβύλλης 1278. μέδον
παρθένου· τριπαστείας 1468. παρ-
θέν· Σκυλητρί 853. τευγονοί-
σιν· παρθένον 1379. ξυμφοί-
μα παρθένου· Νεπεονίδος 1332. παρ-
θέν· ἡγεμονίας· γυναικί 1141.

Παρθένος· ἐν παρθένονος· τινάμα-
τι 349.

Πάρωθε· σσιτήρ· τῶν παρῶθε· πη-
ματιν 206.

Παρωθός· παρωθός· Ζηνηθός
449.

Παρωθός· παρωθός· δάμαρτι 1283.
Παρωθός· παρωθός· παρωθός 1402.

Πῶς· πᾶς· σφόδρως 491. ἔως 973.
δῶμος 1150. Πῶς· ἀνήρ 1167.

οἶκος 1215. πᾶς· ἑλλὰς 366. αἰα
1404. θῶς 1421. πάντα· βροτῶν
ὄχλον 604. πάντ' ἐρευνήσας· μυχόν
1244. πάντα· κυνώσας· δάμον 1442.

πάντα· ἡρώδης· λόγον 1470. πᾶ-
σαν· χθόνα 79. 473. 1360. Ἀκτὴν
1339. πᾶς· πῶς 475. γυνὴς
485. μέλαθρον 769. δέμας 1113.

πᾶσαι· μυχόν· πηγάς 701. ἀντὶ
πάντων 1413. τροφὴν· πᾶσι· παρ-
θεν 573. χοῆς· πᾶσι· ἡρώδης 1051.

πάντας· ἀνέμους 1224. τὰ πάντα 1.
57. 704. 1267. πάντα· γυναικί 375.

πάντα· θορυβήσαντες 664. πάντα
ἐλθόντα 660. πάντα· σταθμά 1371.

πάντα· φίλους 1430.
Πάσχα· πᾶσι· πᾶσι 1281. δεινὰ
ἡλείωνται 540.

Παταρεύς· Παταρεύς· ἐν· ἀκτὴν 920.
Παταρεύς· πᾶσι· πᾶσι 500.

Πατέω· πατήρ· ὡς 200.
Πατήρ· ἡ· πατήρ· ἀνέστη 47.

Τυφὼν· γενναῖα· πατήρ 177. οὐ-
μὸς· πατήρ 224. ἡ· πατήρ· λέγος
δράκοντι· συγκατατίθει 1222. πα-
τὴρ· δέμας 44. πατὴρ· μοιραῖα 59.

456. οὐ· πατὴρ· κάπρος· ἀνέ-
στη 91. πατὴρ· ἡρώδης· πατὴρ
266. πατὴρ· αἰμάς· πατὴρ 313.

ἐν· ἀκτὴν· πατὴρ 437. ἐν· ἀκτὴν
πατὴρ 368. πατὴρ· ἀνέστη 797.

πατὴρ· ἀκτὴν· ἀκτὴν 1120. δέμας
πατὴρ 4323. βούπτεται· πατὴρ
1395. πατὴρ· ἀκτὴν· ἀκτὴν 125.

πᾶσι· πατὴρ· ἀκτὴν· ἀκτὴν 421. πατὴρ
ἀκτὴν· ἀκτὴν 460. ἀκτὴν· πατὴρ· ἀκτὴν
ταῖς· ἀκτὴν 232. οὐ· πατὴρ
πατὴρ· ἀκτὴν 1265.

Πατὴρ· ἀκτὴν· ἀκτὴν 138.
ὡς· πατὴρ 226. ἐρεῖται· πα-
τὴρ 282. πατὴρ· ἀκτὴν 467. 947.

ροσφύς· πατὴρ 694. πατὴρ
ἡρώδης 969. ἀνασας· τῆς· ἀ-
κτὴν 1004. ἡρώδης· πατὴρ 1150.

πᾶσι· πατὴρ 1267. μέμνηται
πατὴρ 1815. ἐπὶ· ἀκτὴν· πατὴρ
ἀκτὴν 127. ἀκτὴν· ἀκτὴν 126.

πατὴρ 141. ἀκτὴν· πατὴρ
πατὴρ 338. ἀκτὴν· πατὴρ· ἀκτὴν
1512. πατὴρ· ἀκτὴν 903. 1073.

πατὴρ· ἀκτὴν 1271. μέμνηται
ἀκτὴν 1282. ἀκτὴν· ἀκτὴν 1459.

ἀκτὴν· ἀκτὴν 1459. ἀκτὴν· ἀκτὴν
ἀκτὴν 1459. ἀκτὴν· ἀκτὴν 1459.

- Πατὴρ· ὁδὸς πατέρης 1230.
 Πατρομήτωρ· αἰχμάλωτος ἢ πατρομήτωρ 502.
 Πατρώος· χέρσον πατρώας ψαύσαι 1038. πατρώον ὄρεον ἐπίνων 932. πατρώα δειδρα ποθῶν 1035. πατρώ· ἀγαλματα 1262.
 Παῦρος· παῦρον ἀνθήσας 1429.
 Παυλάω· παυλάζοντος κρητῆρος 197.
 Πάχυνος· νησιωτικὸς σάτυς Πάχυνος 1182. ἐμπλήν Πάχυνου 1029.
 Πάδη· γυνούριος πέδας 1076. ἀμφιδεῖς πέδαις 1344.
 Πέδον· τιθεῖν πέδῳ 37. πρὸς πέδῳ πύργου καταρριπνόντο 80. πέδουμαι πέδῳ 1108. πέδον χροῶν φόνῳ 268. σκεῦτον πᾶν πέδον 475. στήλαις ὀρμᾶσαι πέδον 625. οἰκούνται πέδον 631. ἄρσονται πέδον 935. Ἀναρωπείας πέδον 1073. θεῶς κοσμοῦσαι πέδον 1185. Γαλαδραῖον πέδον 1342.
 Πέδος· τῷ θαλάσῳ βασιτῇ πέδῳ ἔσται 1415.
 Πέδω· αὐτὸ γὰρ τι πείσει φίλον 462. πείσει τακτῆν σάρκας 672. θεσφάτοις πεπετισμένους 572. πεπιδεῖς χρησμοῖς 1206.
 Πείρον· πείρον ἐπὶ λῆσαι αὐτῶν 819.
 Πελαγοχορῶς· πελαγοχορῶδες· αἱ Φυλακῶν κόραι 24.
 Πέλας· τῆς Κίρκης πέλας 18. χερσὶν πέλας 196. Ἰδωνῶν πέλας 419. Ἰωνοῦ πέλας 875. Νηλεῖων δουρῶν πέλας 794. Τυρραίων πέλας 877. Ὀδρωνοῦ πέλας 1027. πέλας γῆς 1044. Κράσδος πέλας 1079. Ὀμβρον πέλας 1360.
 Πελασγικός· Πελασγικῶν Τυφῶνα 177.
 Πελασγός· ἄλλα Πελασγῶν 246. οἱ Πελασγῶν ἐκτεπικνώτες 1083. ἐπὶ Μελασγούς εἶδε 1364.
 Πέλεκια· δυοῖν πέλεκιν 103.
 Μελεῖας· κασσίης μελεῖσδας 131.
 Πέλλα· χρυσῆς πέλλας 708.
 Πελλήνιοι· Αἰσώνες Πελλήνιοι 922.
 Πέμπελο· νεκρούμενιν πέμπελον 682. πέμπελον γράνιν 826.
 Πέμπτος· τὸν ἕξ ὀνείρων πέμπτον 172. πέμπτοι γράνιν ἔσονται 563.
 Πέμπω· πέμπει πλάνητις 935. κληῖρον εἰς ἀναρσιν πέμπουσι. Παιδας 1145. Ἐπεμψαν λυκοῦς 1369. πατρὶ πέμψας λαῶς 135.
 Περμφε· οἰκτρά πεμφεῖ 1106.
 Περμφς· ἀκούσει πεμφίδων ἔπα 686.
 Πενθεροφθόρος· πενθεροφθόρους βουλαῖς 161.
 Πενθεῶ· πενθεῖν τὸν Δακοῦ τρίτον 860.
 Πένθος· πένθος μέγιστον ἔσται 969. πένθον πένθους 284. οὐδὲ λήξουσι πένθους 1096. πένθος οἶσμαι 302. πένθος τεύξω 1141.
 Πενταγαμβρός· νυμφεῖα πεντάγαμβρα 146.
 Πεντάλεκτρος· πεντάλεκτρον θυιάδος 143.
 Πέντε· εἰς πάντε κλειῶνας 201. οἱ πέντε 447.
 Πεντήκοντα· πενήκοντα σὺν ναυηγέταις 873.
 Πέπλος· πέπλον δύναι 277. καταδραγᾶς πέπλων 256. ἐν Γραικταῖς πέπλοις 605. πέπλοις περισχῶν 1266. ἀρσπρήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους 863.
 Περὰ· πρὸς ἔδην περὰ 809. Ἀν περήσεις 95. ἐπὶ Τιγῆας περὰν 708. εἰς χέρσον περάσας 120. νῆσον εἰς Ἀρπην περάσας 762.
 Πέρη· 805.
 Πέρω· σιτατῷ κέρδοντι χώραν 1211. πέρω· πέρωσαι 1002.
 Περύχω· πέπλοις περισχῶν 1266.
 Πέριξ· ἦν πέριξ κλυδων προσμάσσεται 1029.
 Περιπτύσω· περιπτύξουσιν ὠλένας βοῆτας 1135.
 Περιρύπτος· ἐν περιρρύτῳ Ἰσῶν 219.
 Περισπάρω· περισπαίροντι νεκρῷ 68.
 Περιτρίβω· κόγχος ἄλμη περιτριβεῖς 790.
 Περικνός· περικνός αἰετός 260.
 Πέρρα· σινὴ καλῶνται πέρραν 1428.
 Περρῶνικός· Περρῶνικὴν Γόννον 905.
 Περσεύς· ἀπὸ Περσέως σποράς 803.
 Περσέως· καρθένος 1175. Περσέως ἕνα σποράς γέγοντα 1413.
 Πέτευρον· κλασθὲν πέτευρον 884.
 Πέτρα· ἐκ κολλῆς πέτρας 494. ὁ πέτρας ἀσέτρας ἀνεύρους 1322.
 Μολπίδος· πέτραν 159. τὴν ἐπώνυμον πέτραν ὀρησεῖ 724. πέτραι Ἐμπύλησδες 1285. Ἰνδαίαι πέτραι 1390. ἐν πέτραις αἰῶνα κατέστανε 907. σὺν πρὸς πέτραις μύρας μέμνη 1075. κρηναράπτους πέτρας 759. δισῶς πέτρας 836. εἰς ἀμαρτῶς πέτρας βάω 1451.
 Πέτρος· τὸν ἐρματικὴν νηὶς πέτρον 618. πέτρον ἐν χερσὶν ἔχων 1168. ὄψας πέτρον 1187. τὸν ἀντίποι-

- νον· ἐκλάφας πέτρων 1201. ἄνδρας
 ἀμφελευτρώσει πέτρων 845.
 Πετρώ· τοῦ πετρωθέντος λύκου 901.
 Πευκεύς· λείψανον τοξευμάτων Πευ-
 κεύς 663.
 Πευκή· ὡς πεύκης κλάδον 755. πεύ-
 κης πρόμουν 1110. σχάσας πεύ-
 κης ὁδόντας 100. πεύκῃσιν οὐλα-
 μηφόρους 32. ἀμφὶ πρύμναις πεύ-
 καις 287.
 Περναίος· περναίος κυνός 87.
 Πή· πῆ μὲν, πῆ δέ 1014.
 Πηγάσος· Πηγάσων πτεροῖς 17.
 Πηγῇ· πάσαι πηγαί 702. πηγὰς
 ἀνοίξας 248.
 Πήγνυμι· ὄρους ἐπῆξεν 1343.
 Πηγός· πηγῶ πλόκω 336.
 Πηδῶ· ἐξ ἐδωλίων πηδῶντες 297.
 Πηδῆμα· ἀρνεύσας πηδῆμα 466.
 Πηδημα· λαυητῶν δικῶν 531. Ἀρ-
 πης Κρόνου πηδημα 869.
 Πηδος· ὁρῶσιν πηδοῖς χέρσον 1446.
 Πηληξ· πῆλκα προσαρμόσας 711.
 Πηλοποιέω· πῶσαν ἄλμυ πηλοποι-
 οῦντι· χθόνα 473.
 Πῆμα· τοῦμόν ταλάνης πῆμα 1215.
 ὕψιστον πῆμα 787. σωτήρα τῶν
 πάρουδε πημάτων 206. πημάτων
 ὑπέρτατον 259. πημάτων ὕψιστον
 305. πυθέσθαι πημάτων ξυμβου-
 λίαν 479. πημάτων παρατίον
 611. πημάτων λυγρῶν κόπης 763.
 δῖνα πημάτων ἰδων 812. πημά-
 των ἀρχηγίτις 1350. πολλῶν ἐναλ-
 λῆξ πημάτων 1409.
 Πημονή· παλινσιροβήτοις πημοναῖς
 739.
 Πήνη· τριπλαῖς πήναις κατακλώσαν-
 το 146.
 Πηνειός· ἀμφὶ Πηνειοῦ ποτοῖς 1343.
 Πιάνω· ἐπύανεν βορᾷ νηδύν 1200.
 Πίω· πίω ἐγκλήρον· χθονός 1060.
 Πιδέω· ὡς πιδήσας ἀρταμος τέκνων
 236. χορημοῖς πιδήσας 735.
 Πιθηκομορφος· πιθηκομόρφω δι-
 τάλῃ 1000.
 Πιδήκος· πιδήκων γένος δύμορφον
 691.
 Πικρός· πικρά 716. ἄλλη πικρά 1010.
 σίντην καταδάκνῃρα πικρόν 539.
 λέγος πικρόν 1223. πικρὰν ἀπα-
 γήλασε· πάτην 407. πικρὰν ἐταί-
 ρων μοῖραν 594. ἀνευ μάχδων
 πικρῶν 283. κήρας ἀκτέδαι πι-
 κροῖς 289. πικρὰς στεγαρόμους
 ὀρνίθας 1094.
 Πικπικία· ὑπερθε Πικπικίας σκο-
 πῇ 276.
 Πίνα· πίνοντες· φάος 1020.
 Πινώδης· αὐχμῶ πινώδης 975.
 Πίπω· ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα 363.
 Πιπώ· ἀντὶ πιποῦς σκορπίον σπά-
 σας 476.
 Πισα· πλανήτην δέξεται Πισ 1241.
 εἶλον δὲ Πισαν 1359.
 Πίστις· πίστιν ἡμῶν ἐνόσφισε 1454.
 Πλαγχιός· πλαγχιτοὶ μολόντες 952.
 πλαγχιτοὶ κατοικήσουσι 1028.
 Πλάζω· κλάμακας ἀηδόνων πλαγ-
 χθέντας 654.
 Πλάνη· πλάνης παρατίον 610. πλά-
 νουσι πάντ' ἐρευνήσας μυθόν 1244.
 Πλάνης· πλάνης ἐπῆλθε 126. πλά-
 νητας πέμψει 925.
 Πλανήτης· τὸν πλανήτην ὁρᾶν
 538. πλανήτην βίον 1019. πλα-
 νήτην δέξεται 1239.
 Πλανήτις· πλανῆτιν ἀείει 998.
 Πλάξ· πρὸς γενέθλιαν πλάκα 1194.
 Θρήνης πλάκα· 1341. ὀλύμπιοι
 πλάκες 564. Σιδόνων πλάκες 1406.
 ἐπὶ Γυθίου πλάκας 98. ἀμφὶ δι-
 βυστικὰς πλάκας 648. κάμιντας Σι-
 κωνῶν πλάκας 870. ἀκρήσουσι
 Λευκανῶν πλάκας 1086.
 Πλαστός· ἐν πλασταῖς γραφαῖς 432.
 πλασταῖσι λύσσης μηχαναῖς 816.
 Πλάτῃ· ἀντὶ χειροτάτης πλάτης 98.
 ἐνοσιέουσιν ὠλάναις πλάτῃν 205.
 Πλάτις· πλάτιν ματιῶν 821. πλά-
 τιν πορεύσας 1294.
 Πλατύς· ὥσπερ πλατὺν κρατῆρα 888.
 ὀῖξει πλατὺν τένοντα 1112.
 Πλειών· μέγαν πλειῶνα 1039. εἰς
 πέντε πλειῶνας 201.
 Πλεκτανόστολος· αἰθυρήσι πλεκτα-
 νοστόλοις 230.
 Πλευρά· μενεῖ σφραγὶς ἐν πλευρᾷ
 780.
 Πλευρόν· πλατὺ ἀναδρόμης 556.
 τυφὰς πλευρὰ 796.
 Πλευρώνιος· Θουάδος Πλευρώνιος
 143.
 Πληγῇ· πληγὴν ἐγκορύπτει 558.
 πληγαῖς ὑπείκειν 778.
 Πλήθω· πλήσει θυμὸν 1115.
 Πλημμυρίς· ἔκτορας πλημμυρίδος
 100.
 Πλήρης· τράπεζαν εἰδῶν· πλήρη
 1250.
 Πλήτω· πλήξας ἀφύκτως ἄκρον
 σφυρόν 493.
 Πλόκος· κρηπίδα καλλυνεῖ πλόκω
 336. ἀποφαλλούσα Μαυρίτην πλό-
 κον 915.
 Πλούτων· Πλούτωνος λάτρων 1420.

Πλωτός· ἐκ Πλωτοῦ βλαστάντα ἔλ-
λης 149.

Πλωτήρ· πλωτήρσι ἐντυγεί δρόμον
734.

Πλωτός· δελξανει πλωτήν οἶμον 889.

Πλώω· εἰς Ἀμαντίαν πόλιν πλώσει
1044. πεπλωκότες 634.

Πνοή· Βορρᾶται πνοαί 898. πνοαί
Θρησσαι 1014. ἀπαρατίταις πνοαῖς
27. ἐκδρωσκαν πνοαῖς 756.

Πόδαργος· τὴν πόδαργον Ἀύλλαν
166.

Ποδηγέτω· τρίβος ὁδοῦ καλεῖται
ποδηγέτι 12.

Ποδηγέτης· δυσμενῶν ποδηγέτην
220. λαμπτήρα τὸν ποδηγέτην
ἀπώτους 385.

Ποδηγέω· ποδηγῶν πτόρθον Ἀγγί-
σου 965.

Ποδηγία· λαμπτήραλέπτης τριπλα-
νους ποδηγίας 846.

Ποδωτός· ποδωτοῖς λίνοις 1015.

Ποδών· ποδῶν δαμαρτα 190. πο-
δῶν φάσμα πιπρὸν 822. πατρώα
φείδρα ποδῶν 1035. Γραῖαν πο-
δούντες 645. πάσαν ποδούντες
904. Ἀνεμωρείας πέδον ποδούν-
τες 1074.

Πόδος· πόδων τοῦ θανάτου 67.
ἐχέρας πόδων 110. βαρὺν πόδων
φυγόντα 166.

Ποικίλος· ποικίλαι συμφοραί 1087.

Ποιμανδρία· ἐς βαθείαν Ποιμαν-
δρίαν 826.

Ποίμνη· τοῦ λύσσαι ἐν ποίμνησιν
χέαντος 454. ποίμνησι πρεμυνη
μολεῖν 1055.

Ποίμνιον· ποιμνίων ἀλάστορα 529.

Ποινή· ποινας τίσει Ἀγρόκα 1152.
ποινας διζήμεναι 1335.

Πόλις· πόλις Χιουρβίς, πόλις Ἐριν-
νύς; 668. 669. πόλις ἐξοφεται
δρακοντιν; 673. πόλις χέρσον οὐκ
ἀνιχνεύσει; 824. πόλους οὐκ ἐρευ-
νήσει μυκρὺς; 823.

Πομπύσω· ὃν μέλαινα ποιφύζει 198.

Πόλοι· σφοδρικούς Κόλκων Πόλους
1022.

Πολιόδαλτης· χιλιάρχος τοῦ πολιδ-
αλστοῦ σκοποῦ 210.

Πόλις· ἥς πόλει δεικνύον ἀνθήσει
1250. πόλιν δεικνύεις 904. εἰς
Ἀμαντίαν πόλιν πλώσει 1043. οἱ
Λαρδανὸν πόλιν ναύουσι 1129.

Πολίτης· ἑτήρας πολίτας ἐρεῖ 1037.

Πολυανθής· Χαορίτου γέμα Πο-
λυανθῶν 1046.

Πολύγλωστος· σὺν πολυγλώσσῃ στρα-
τῷ 1377.

Πολυδέμων· Πολυδέμων· λόφος
700.

Πολύρρητος· πολύρρητοι νάπηι 1241.

Πολύς· πολλοὶ Σίρων ἀμφὶ οἰκησούσι
978. πολλοὶ γαῖαν δαφνύουσι 1005.

πολλοὶ ἀγῶνες 1435. πολλῶν νη-
ριδμος ἐσμός 413. πολλῶν ἐναλ-
λας πημάτων 1409. θεὸς πολλοῖς

αὐδῶνεται 630. πένθος πολλὰς
τεύξω γυναιξί 1141. πολλοὺς ἡρι-
στεῖς 298. πολλὰ βέλεμνα 550.

ὥς πολλὰ κυλινθεῖ μοῖρα 489. πολ-
λὰ ἀρωγὸν αὐδάσασα 359. πλείον

ἐξωλεστέρος 687. πλείω τῶν ἐπὶ
Σχαιαῖς πόνους ἰδῶν 774. πατρὶ

πλείστον ἐστυγμένον 421. πλεί-
στον στερχνέεις 1189. τὴν πλεί-
στον ὑμνηθεῖσαν πάσαν 1271.

πλείστας ἀπαρχὰς θωρούμενος
1193. καλῶν πλείστα Δία 288.

πλείστα τέχνας ἀρελῆσαντα στρα-
τῶν 945.

Πολύστιχος· πολυστίχῳσι χαμπέων
γνάθοις 414.

Πόνος· οὐδ' ἄτερ πόνων 1006. πό-
νους ἰδῶν 774.

Πόντιος· πόντιον φυγῶν σπέρας 793.

Πόντος· πόντος Ἑλλης 1285. σιά-
ζοντα πόντου πτερά 391. πόντου

ἐνσαρούμενος μυκρὸς 754. πόντου
τε καὶ γῆς 1448. σκαλὰς πόντον

προσαναγίζουσα 1082.

Πόποι· πόποι φρέγγην ἤδρωσαν
σπόρον 943.

Πορεύω· πλάττω πορεύσαι Μεμνέτη
πρόμην 1294.

Πορθέω· πορθεύουσα ἀντίπορθμον
ἦνα 1368. πορθουμένοισι κῆρας

ἀρκέσαι 289.

Πορθητής· πορθηταῖς λύκαις 524.

Πορθεμός· πορθεμοῦ αὐτδρομήν Τυρ-
σηνικοῦ 649.

Πόρις· Ἰδαία πόρις 496. βόπταισι
χερσίνουσι πόριν 184. αἰχμάλω-
τον πόριν 1298.

Πορκεύς· πορκεύς σέλιον ἐλξ 1217.

πορκέων· λυγαρέτης 237. πορκέων
δίκην 596.

Πόρκης· εἰς Πορκεύς νήσους 347.

Πόρκος· πόρκος Ἰσθαρεὺς 550.

Πόρος· Κινρῖταιν πόρος 550. ὑπὸς
βαθεῖ νάσαντο Διηροῦ πορῶν

1026. ὑπὲρ πόρον Τυρσηνῶν 1085.

Πόρτις· πόρτις ὄρχατον τεύξει θεῖα
857. τῆς λαθροσύμου πόρτις
320. ἀνυμρον πόρτιν 102.

Πῶς· τούτω μόνῃ πόρῳσιν ἀρεσῶν 1268.

Πόσις· πόσις στυγνός Τορώνης 115. ἦν κτείνας πόσις αὐτός 808. Ἐλδύλας πόσις 1924. δεσπότην πόσιν 1118.

Ποταμός· ποταμός Κορμισός 962.

Ποτέ· de tempore praeterito: 33. 50. 73. 118. 152. 175. 433. 470. 787. 833. 916. de tempore fut. 190. 207. 495. 540. 582. 621. 731. 735. 801. 814. 949. 1002. 1031. 1056. 1098. 1227. 1246. 1415. δῆποτε 499. 530. 1401. οὔποτε 463. 814.

Πότης· ποτῆς, προδειμαίνων πότμον 276. πότμον αἰάζω 315. πότμον φθόρον τεύξει 1000. τὸν μεμορμένον πότμον 430.

Ποτὸν· Ἀλύπτιον Τρίτωνος ποτὸν 576. Ἐλῶρος ἐκβάλλει ποτὸν 1033. ἐξεργονταί ποτὰ 725. Φόρην ποτὰ 1275. χρυσουργὰ Πακτωλοῦ ποτὰ 1352. ἀπὸ Καρικῶν ποτῶν 149. λιμναίων ποτῶν 189. ἄπωθεν ἄλγιστα ποτῶν 425. ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν 1012. λίμνης ἀρχιτέρμονες ποτῶν 1130. θερμῶν ρεῖθρον ποτῶν 1240. Ρυνδακοῦ ποτῶν γάνος 1364. φοιβάζων ποτοῖς 731. μυδαίνει ποτοῖς 1008. ἀμφὶ Πηνειοῦ ποτοῖς 1343. τοῦπιδόροισιν ποτὸν 661. δεπαστραίων ποτῶν 489.

Ποῦ· εἰς πέντε πον πλειῶνας 201.

Ποῦς· ἕλμα λιμνηροῦ ποδός 245. λακτίσμαθ' Ἐρμείου ποδός 835. ἐξ ἄκρου ποδός 844. εἰς γῆν ὄψας πόδα 279. γυμνὸν αἰψηρὸν πόδα 515. Φερέκλειοι πόδες 97. χίμαιρα ποδῶν 1290. χέρσου πατρώας ποσὶ ψαῦσαι 1038. ποσὶν ἔβαινεν εἰρκτής ἐντός 1461.

Πράκτις· Πράκτιν παρ' αὐτὴν 1045.

Πράξανδρος· 586.

Πρέμνον· πέννης πρέμνον 1110.

Πρεσβεύς· πρεσβεύειν Ἀιτωλῶν 1056.

Πρεσβεῖω· σὺν τῷ πατρὶ πρεσβεῖωσεται 1265.

Πρέσβως· πρέσβιν δημόλευστον ὠλέγη 331. πρέσβιτος ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσεται 1449.

Πρευμαγής· ἀρωγὸς πρευμαγής 536. ποίμναισι πρευμαγὴ μολεῖν 1055.

Πρηγής· πρηγὴς θανέται 242. πρηγὴ κυπώσας δόμον 1442.

Πρηγίω· ἐκ κείνης πρηγισθέντες 1006.

Πρηστήρ· ὁ Ἀήμιος πρηστήρ Ἐνυσοῦς 463. πρηστήρος αἰδωνος πνοαῖς 27. βαρεῖ πρηστήρι 1018. πρηστήρα δαδὸν μάχης 861.

Πρηγών· Ἰππωνίου πρηγῶνος κέρως 1069. ἦξι Νηρότου πρηγῶνας 769.

Πρὶν· ὡς πρὶν 4. Cum Inf. 321. 322. Cum ān et Coni. 640. Cum artic. πάτραν τὴν πρὶν ἡθαλωμένην 141. τὸ πρὶν ἀμυδρὸν οὐνομα 339. τῆς πρὶν διαίτης 609. τῆς πρὶν θανούσης 651. πῦρ εὔδον ἤδη τὸ πρὶν 1363. πρηγὴ αὐγᾶσαι λέπας 429.

Πρό· πρὸ πύργων 526. πρὸ νόστου 910. προϋμῶσαν 82. 251.

Πρόβλαστος· (Διόνυσος) 577.

Πρόβλημα· ναυλόχων σταδμῶν πρόβλημα 291. φασγάνου πρόβλημα 685. σὺν καλίνουσι τεχνῶν πρόβλημασι 1418.

Προβλής· προβλήτης ἀκτής 828.

Προγεννήτειρα· προγεννήτειραν πόριν 183.

Προδειμαίνω· προδειμαίνων πότμον 276.

Προῦχω· Μαζουσία προῦχουσα 534. ἄκτην τὴν προῦχουσαν 722.

Προζηδομαι· προζηδεται θρόνων 1473.

Προμανθεύς· (Ζεὺς) 537.

Πρόμαντις· προμάντιος Κρόνου 202. θεσφάτων προμαντιν φρονίον 1456.

Προμηθεύς· μητρὶ τῇ Προμηθέως 1283.

Πρόμος· Ἀθῶνων πρόμος 802. φερωννυμον νησιδα πρόμου 599. Μεμφίτη πρόμω 1294. κλαυθμῶσι φηλώσας πρόμον 785. Τεμνίκων πρόμοι 644. Ἐκτὴνων πρόμοι 1212. Ἀργείων πρόμοι 1443.

Πρόπας· πρόπαντας ἔδης ἀγρεύεται 655.

Πρόρρηξος· πρόρρηξον αἰστώσαι στάχυν 214.

Πρός· Cum Gen. τετραμένον πρὸς ἀνδοπλίτον 64. πρὸς τοῦ δαμέντος τετραμένους 312. πρὸς τῆς Λακαίνης 792. πρὸς καλυπτρῆς ἀνηγός 337. Cum Dat. πρὸς πέδω πύργοι κατηρεῖοντο 80. πρὸς ἐκβολαῖσι ποτῶν 189. πρὸς τηγάνουσι 382. φελέσων Ἰνυάμον πρὸς ἐκβολαῖς 439. πρὸς βαθεῖ Λιζήρου πόρῳ 1026. πρὸς πέτραις μόρος 1075. πρὸς κλίτῃ γεωλόφῳ 600. Cum Acc. πρὸς νεοδμητον νέκυν 65. πρὸς κύνουρι 99. πρὸς αἰ-

- θέρους ἔδρας κυροῦσα 255. πρὸς
 νυμφεῖα ἄξει 323. πρὸς γῆρας
 ἄκρον 355. πρὸς τόργου λέχος
 357. πρὸς αὐτοφόνην στέρνον
 ἡδρον 438. πρὸς ἔδην κέλυσον
 457. πρὸς ἄστρον κλίμακας στή-
 σει δρόμον 510. οἰστροφή πρὸς
 λέκτρα 613. πρὸς οἶκους σωθεῖς
 788. πρὸς ἔδην ὁδόν 809. ἄξει
 πρὸς ξένην χθόνα 998. ἄζεται σε
 πρὸς γενεθλίαν πλάα 1194. πρὸς
 φῶς ἄξει 57. πῆδημα πρὸς αὐ-
 τουργὸς σφαγὰς 466. κλίνει πρὸς
 οὐδας 557. πρὸς κύμα δυπτούσας
 715. βαθεῖ πρὸς κύμα 752. νυμ-
 φεῖα πρὸς κηλασά 1387. τείνει
 πρὸς αἰθέραν πρᾶτα λόφος 700.
 μάχην στήσας πρὸς κασίγνητον
 940. δορὸς πρὸς ἀλκήν 70. πρὸς
 τὰ λῶστα νημεριεστάται 223. Dis-
 iunctum per tmesin a verbo:
 Ναυαῖδος ἐνθα πρὸς κλύδων' ἐρεῦ-
 γεται 921.
 Προσάλλομαι· κέπφος αἰς προσήλατο
 836.
 Προσαρμόζω· πήληκα κόρη κλονος
 προσαρμόσας 711.
 Προσαυγάζω· σπιλὸς πόντον προσ-
 αυγάζουσα 1082.
 Πρόσθε, πρόσθεν· 32. 93. 234. 987.
 1005. Cum Gen. πρόσθε μήνης
 482. φείδρων Ἐλάδρου πρόσθεν
 1185. Cum artic. Τοῦ πρόσθεν
 ἐξωλέστερος 667. ἤν πρόσθ' ἀνασ-
 σαν 1197.
 Προσκαδῆμαι· προσκαδῆμενός τέχνη
 386. προσκαδῆμενος κλάδω 741.
 Προσκαταξάω· τὸν ἐξ ὀνείρων ἐστρο-
 βημένον προσκαταξάνει 173.
 Προσμάσσω· σμῶδιγγα προσμάσσω
 δομῇ 783. ἣν κλύδων προσμάσ-
 σεται 1029.
 Πρόσπαιος· πρόσπαιον ἐκλίνων χά-
 ριν 211.
 Προσράνω· ψυχαῖς αἷμα προσράνας
 684.
 Προσσαιρω· προσεσηρότας 880.
 Προσταργαρόω· γόμφοις προστεταρ-
 γανωμένην 748.
 Προστρόπαιος· ἐσθῆτα προστρόπαιον
 974.
 Προσφθεγμα· μαστακος· προσφθέ-
 γμασι 687.
 Προσφυλῆς· προσφυλῆς κνυσούμενον
 608. προσφυλεσάτην βροτοῖς 1289.
 Προτείνω· σκῆφον χειρὶ προτείνων
 661.
 Προτίθημι· προδέναι θηροὺν βοράν
 955. λαίμον προδέναι 191.
 Πρόφαντος· (Ποσειδῶν) 522.
 Πρύλλις· αὐθροαίμων συγκατασκά-
 πτην Πρύλλιν 222.
 Πρύμνα· πρύμνης ἀπ' ἄκρης 515.
 ἀμφὶ πρύμναις 286.
 Πρῶν· παρ' αἰπὺν πρῶνα 1237.
 πρῶνας δυσβάτους 993.
 Πρῶνιοι· κτήσιν θοῖνας Πρῶνίων
 λαυρυστίαν 791.
 Πρωταλγμεια· δοδεῖσα πρωταλγμεια
 469.
 Πρωτόλειον· τὸ πρωτόλειον στείρος
 1228. πρωτόλεια αἰχμῇ φέροντας
 298.
 Πρωτόμοσθος· πρωτόμοσθον Κῆρα
 σιρατόν 1384.
 Πρώτος· πρώτος βωμὸν αἰμάξῃ βρό-
 τῳ 992. πρώτος ἤξει 1369. πρῶ-
 τη συγγόνῳ θεῷ 732. πρώτῃ
 ἀράξας νύσσαν 15. πρώτον 528.
 1187. πρώτα 530. 544. 825. 1236.
 1291.
 Πρωτόσφακτος· τὸ πρωτόσφακτον
 δοκίον 329.
 Πτέλας· τὸν ποτ' ἔκτανε πτέλας 833.
 Πτέρνα· πατάξας πτέρναν βέλει 500.
 πύργων ὑπὸ πτέρνῃσι 442.
 Πτερόν· Πηγᾶσον πτεροῖς 17. πτε-
 ροῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων 261.
 πρὸς κύμα δυπτούσας πτεροῖς 715.
 ἡμεωμένη πτεροῖς 1119. ἐν πέ-
 τρησι τεραλίων πτερά 390. ἴξεν-
 τοῦ πτεροῦ 105. ὀλκαῶ πτεροῦ
 1072. ὀδνεῖα πτερά 1396.
 Πτερόω· ὀρνυγος πτερουμένης 401.
 γρονθὸν ἐπτερωμένον 86. ἐπτε-
 ρωμένην ἰδὼν ὀλωνόμετον μοῖ-
 ραν 594.
 Πτέρυξ· σταυροῖσι κορσῶτῃ πτέρυξ
 291.
 Πτερόσσομαι· πέμριξ Ταῖναρον πτε-
 ρύσσεται 1106.
 Πτέρωμα· τοῖς Τευταρεῖσι πτερῶ-
 μασι 56.
 Πτερωτός· πτερωτὰς ὀλκαῶς 514.
 Πτηνός· ὡς πτηνὸς δρομεύς 15. φά-
 σμα πτηνόν 822. πτηνοὺς αἰε-
 τοὺς 148.
 Πτήσσω· πτήσσω δόρυ 280. πτή-
 ξαντας Ἀργεῖον πρόμους 1443.
 Πτίλον· λευκὰ φαινούσαι πτίλα 25.
 Πτόρθος· πτόρθου διαββαισθέντος
 1097. πτόρθον Ἀγγίσου νόθον 965.
 Πτυχή· ἐν πτυγαῖων Λεσάνων 615.
 Πτωξ· πτωκα ἐν κλόνῳ δορός 944.

- Πῖδος*· *Πῖδον* πατήρ 266. *Πῖδων* ἐκβαλούσα δεινίων 352.
Πύαργος· ναυτήν *πύαργον* ἐνώνεται 91.
Πυκνός· φρενὶ πυκνῇ 10. πυκνοὶ κυβιστητήρες 296. πυκνὰς καλιὰς 602.
Πύκτης· *πύκτην* ἐσθλόν 944.
Πυλαίτις· *Παλλάδος Πυλαίτιδος* 356.
Πύλη· ἀγγι *Ταρτησοῦ πύλης* 643. *Λειβήθριαι Λωτίου πύλαι* 410.
Πυνθανομαι· *πυθέσθαι* πημάτων *ξυμβούλειαν* 479. κληθόντων πεπυσμένους 821.
Πῦρ· *πῦρ* αἰστωτήριον 71. *πῦρ* εὐδον 1363. *λειψάνοις πυρός* 54. ὑστάτην ἐκ πυρός τέφρην 368. σπληνὸς πυρός 483. πατέρας πυρός ἑπαισὶν ἡθαλωμένης 970. *Ἀη-μναίῳ πυρὶ* 227. πυρὶ φλέξουσα στόλον 1078.
Πύραμος· *Πυράμου* πρὸς ἐκβολαῖς 439.
Πυράνθιοι· *Πυράνθιοι* γάπαι 1149.
Πύργος· *πύργοι* κατηρείποντο 81. *πύργων* ἀπ' ἄκρων 65. *πύργων* ἐξ ἄκρων 254. *πύργων* ὑπὸ πτέρυγῃ 442. πρὸ *πύργων* 526. *πύργων* συμπεριημένων 934. *πύργων* κατισκαφράς 971. *πύργους* διαθράσους 1007. κίσει *πύργους* τριάκοντα 1255.
Πυργοσκάφος· *δοδεῖσα προταίχμεια* τῷ *πυργοσκάφῳ* 469.
Πυρὶπρος· ταύρων *πυρὶπρῶν* 1314.
Πυρρπλεγής· *Πυρρπλεγές* ρεῖθρον 699.
Πυρρπλεκτος· *πυρρπλεκτους* βλάβας 218.
Πύρρος· ψίσεται *πύρρον* 639. *φηγύων* *πύρρων* ὀχὴν 482.
Πυρώω· *σχηπτῷ* *πυρώσει* 1371. *δεύτερον* *πυρρμένῃν* 52.
Πυρρόν· *πυρρόν* βαρὺν *φλέξας* 340. *ἐχθρας* *πυρρόν* ἦραν 1295.
Πυρφόρος· *πυρφόρῳ* ἱγγι τόξων 309.
Πῶλος· ὀπατρίου *φονεὺς* *πῶλου* 453.

P.

- Ῥαβδηφόρος*· *ραβδηφόροις* γυναῖξιν 1140.
Ῥαιβός· *Ῥαιβῷ* τυπωτὴν τόρμαν ἀγκύλῳ *Ῥαιβῷ* 262. *Ῥαιβῷ* Σκῦθῃ δράκοντι 917. *Ῥαιβοῖσι* νηρίαις *φῆλος* 238.
Ῥαιβός· *Ῥαιβώσας* κέρως 563.
Ῥαίηλος· *Ῥαίηλον* οἰκῆσι 1236.
Ῥαῖνω· κύπελλον ἐγκάρῳ *Ῥανεῖ* 1104. *Ῥανεῖ* χούας 1184.
Ῥαιστήριος· σιέρξει *ἐμβολὴν* *Ῥαιστηρίαν* 525.
Ῥαῖω· *βοῖν* *Ῥαῖσι* *φασγάνῳ* 328. *γαμβροκτόνον* *Ῥαῖοντα* 161. *Ῥαῖεται* τέκνα 232.
Ῥακτός· *ρακτῶν* *βουστάδμων* 92.
Ῥάμφος· *ράμφοι* ἀγνώστοντες 598.
Ῥαπτός· ἐν *ραπτῷ* κύτει 73.
Ῥαφή· ἡλοκισμένων *ραφάς* κράτος 381. *κροσσώτους* *ραφάς* 1102.
Ῥαχία· *ραχίας* ἀνεκβάτου 379.
Ῥέω· ἔρπιν *ῤέειν* 579.
ῤέθος· *ῤέθους* *βαφάς* *πεπαμέναι* 1137. *ειδωλοπλάστῳ* *ῤέθῃ* 173. *χρυσῷ* *καλλύνειν* *ῤέθῃ* 862.
ῤεῖθρον· *Πυρρπλεγές* *ῤεῖθρον* 699. *ῤεῖθρον* *Ἀσβύσιο* 848. *ῤεῖθρον* *ἐκβάσσαν* 1240. *ῤεῖθρων* πρὸς *ἐκβολαῖς* 439. *ῤεῖθρων* *Ἐλωρου* πρόσθεν 1185. *Γλάνις* *ῤεῖθροις* δέζεται 718. *ῤεῖθροισιν* ἐνθα μύρεται *Σίνις* 982. *Ταναῖς* *ῤεῖθροις* δοῖται 1289. *Ἀισάρου* *ῤεῖθρα* 911. *ῤεῖθρα* *Κοσκύνθου* 1035. *Ἀδάωνος* ἀμφὶ *ῤεῖθρα* 1041.
ῤεῖθρος· ἦξει *ναύλοχον* *ῤεῖθρον* σκέπας 768.
ῤεῖθυμνιάτης· *ῤεῖθυμνιάτης* κέπρος 76.
ῤηγμίν· ἔσω *ῤηγμῖνος* 192. *Ἀχερουσίαν* *πάρῃ* *ῤηγμῖνα* 412.
ῤήσσω· *ῤήξει* *πλατὺν* *τένοντα* 1112. *ῤήσσοντι* *πηδοῖς* *χέρσον* 1416.
ῤήτρα· ἐν *ῤήτρησι* *δημοτῶν* *σταθός* 478. *ῤήτρας* *πολλῆταις* *ῤερεῖ* 1037.
ῤητρεύω· *δίκας* *φθιτοῖσι* *ῤητρεύοντας* 1400.
ῤήγιστος· *κλάζων* *στόματι* *ῤηγίστην* *βοήν* 264.
ῤῆα· μῶλυ. *σῶσει* *ῤῆα* 679. ἀπὸ *Καρικῶν* *ποτῶν* *βλαστόντα* *ῤῆας* 150. *τις* *αὐτοῦ* *ῤῆαν* *σπάσας* 623. ἀπ' *αἵματος* *ῤῆαν* *Γυγάντων* *κεκτημένους* 1357.
ῤητή· *λιγνύς* *ῤηπαῖσι* 294. *πυρὸς* *ῤηπαῖσιν* 970.
ῤῆπτω· *πόδα* *εἰς* *ἐκβατηρίαν* *ῤῆπειαν* 516. *εἰς* *γῆν* *ῤῆπας* *πόδα* 279. *ῤῆπας* *πέτρον* 1187. *ἀκτὴν* *εἰς* *Ἐνιπῆως* *ῤηπειῶνα* 723. *βέλεμνα* *ῤηφέντα* 551.
ῤηφή· *λαρνακοφόρους* *ῤηφάς* 235.

αὐτοκτόνος βασιλεὺς 714. ἀναρ-
χίτους βασιλεῖς 1326.
Ροή· Ἀλθαίου ῥοαῖς 1053. πίνον-
τες Ἀλαντος ῥοαῖς 1020. ἀμφὶ Μέμ-
βλητος ῥοαῖς 1083.
Ρόδον· Λοκρὸν ῥόδον 1429.
Ροιβδέω· ἐξ ἀμμοιο φοιβδήση 247.
Ροιζήδον· φοιζήδον ἐκβράσασα δέμας
66.
Ροιζώω· κρημνῶν ἐνερθεν φοιζουμέ-
νων 1325. κύφειλλα ἰῶν φοιζουμέ-
νων 1426.
Ροιῶ· Ροιοῦς ἱνις 570.
Ρόος· Κινύφειος ῥόος 885.
Ρόχθος· ῥόχθον Αἰγυπίας ἀλός 402.
Ἀγερούσιαν ῥόχθοισι κυμαίνουσαν
696. ἐν ῥόχθοις κλύδων 742.
Ρῦμα· ῥῦμα φοινίου δορός 507.
Ρυνδακος· Ρυνδακοῦ ποτῶν γάνος
1364.
Ρῦσμαι· φασγάνων ἐκ ῥύσεται 191.
Ρύσταγμα· ἑκατὶ δυσγάμων ῥύστα-
γμάτων 1089.
Ρώμη· ἔξοχον ῥώμη γένος 1233.

Σ.

Σαδρός· τάριχον σαδρόν 398.
Σάιναν· πάντα τὸν σιρατηλάτην
λύκον 1444.
Σάλαγγοι· Σαλέγγων γαῖαν μολόν-
τες 1058.
Σαλάμβη· ἐπὶ δισσὰς σαλάμβας 98.
Σαλεῦω· σαλεῦον πᾶν τρικυμῆ πε-
δον 475.
Σαλμυδήσιος· Σαλμυδησίας ἀλός ἐν-
τός 186.
Σαλμυδησός· 1286.
Σάλος· ἔλκοντος σάλου 380.
Σάλπη· Σάλπης παρ' ὄχθαις 1129.
Σάλπια· πέλας Σαλπείων ὄχθων
πάγων 1361.
Σάλπιγξ· 915. ἀλγυνούσι Λαφρίαν
πόσην Σάλπιγγα 986.
Σάον· 78.
Σαραπίτα· πόριν Σαραπίταν 1300.
Σαρδωνικός· ἑλλοπος Σαρδωνικῆς
796.
Σάρξ· σάρκας καταΐδων 48. σάρκας
λεβητίζουσα 199. πείσει τακῆναι
σάρκας 672.
Σαρόω· μεταξὺ χοιράδων σαρούμε-
νον 389.
Σαρπηδών· τροφὴ Σαρπηδόνης 1284.
Σάτινιον· Σάτινιον ὄρος 1390.
Σάτραχος· Σάτραχον βλώξαντες 448.

Σαῖβω· σαῖσσι βῆα 679. ἐκ παλιρ-
βολας ἀμπυξ σαῖσσι 758.
Σέβας· ἐμὸν σέβας 1126.
Σέβω· δέικηλα μὴ σέβουσι λαμπα-
δουχίαις 1179.
Σεισην· Σεισηνος ἱστέναξε μέλος
1463.
Σείριος· ἀπὸς Σειρήα 397.
Σέλας· θυμάτων σέλας 1091. ἀμ-
βλύνων σέλας 1428.
Σέλιμα· δίκωπον σέλιμα ἐλᾷ 1217.
Σεμνός· ψευδήριον σεμνόν 1182.
Σεμνώς· σεμνῶς πασφαρεύουσα 772.
Σηκός· σηκὸν θηροχλαίου λύκου
871. σηκὸν μέγαν δειμαντες 927.
σηκὸν μέγαν δειμαντο 959. δει-
μας σηκὸν Μυνδία 1261.
Σῆμα· σῆμα κείμενον σκοποῦ 641.
σῆμα δωμησάντες 719. λούσει σῆ-
μα νασμοῖς Ἀρης 730. ἀντέριστον
σῆμα 1063.
Σήραγξ· κευδήμων ἐν σήραγγι 122.
Σήταια· 1075.
Σθένεια· λιταῖς Σθένειαν ἱκέτιδες
γουνούμεναι 1164.
Σίβυλλα· Σιβύλλης οικητήριον 1279.
Σίγυμνος· σιγυμνὴ πλεὺρ ἀναρρή-
ξας 556.
Σιδών· Σιδῶνος εἰς θυγατρός εὐ-
ναστήριον 583. Σιδῶνος εἰς θυγα-
τρός ἔχονται γύναι 1161. τρίς ἀρ'
αἵματος ῥίξαν γιγάντων Σιδῶνων
κεκτιμένους 1357. αἱ Σιδῶνων πλά-
κες 1406.
Σικανός· κλύδων Σικανός 1029. κάμ-
ψας Σικανῶν πλάκας 870. ἐνοι-
κήσουσι Σικανῶν χθόνα 951.
Σινις· βελήροισιν ἐνθα μύρεται Σι-
νις 982.
Σίντης· σίντης ἀγρύπνη προσκαθί-
μενος τέχνη 386. σίντην καταρῆ-
κτῆρα 539.
Σίρις· ἦξει Σίριν 856. Σίριν ἀμφὶ
οὐκίσουσι 978.
Σισυροδότης· σισυροδύται καρκί-
νοι 634.
Σισυφεῖος· τοῦ Σισυφείου παιδός
1030. τῆς Σισυφείας λαμπουρέδος
344.
Σισυφεύς· ὀλύνδων Σισυφεύς ἀνηρό-
δμων 980.
Σίρλος· μορφῆς ἔχοντας σίρλον 1134.
Σιρνεύς· οἳ τις σιρνεύς 121.
Σκαία· ἐπὶ Σκαίαις πόρους 774.
Σκάμανδρος· σὺν Σκαμάνδρῳ Ἀρα-
κῇ 1304.
Σκάνδαμα· θρέξεις ὑπὲρ Σκάνθειαν
108.

- Σκαπανεύς· τοῦ σκερποπέπλου Σκαπανεύς 652.
 Σκαρδμός· σκαρδμῶν λαύσεις σιφλον 101.
 Σκάριφα· 1147.
 Σκάρος· αὐτομαθδαλον σκάρος 745.
 Σκάριος σκάρος 872. ἐνήσει ἄθραυστον σκάρος 890. εὐτόρησκαίρει 664.
 Σκαθρός· σκαθρῶν ταλάντη 270.
 Σκεπάζω· πόρσην σκεπασει 507. ἐσκαπασμένην 1811.
 Σκέπαρνον· τυπεὶς σκεπάρνη 1105.
 Σκέπας· παρ' ἀκλυστον σκέπας 736. ναύλοχον σκέπας 768. πόντιον φρυγῶν σκέπας 793.
 Σκέπη· δίπλακα σκέπη 1422.
 Σκηπτός· καταιβάτης σκηπτός 383. σκηπτῶ πυρώσει 1371.
 Σκηπτουχία· γηγενοῦς σκηπτουχίας 111.
 Σκηπτούχος· Ἀφρουσίων σκηπτούχον 900.
 Σκηπτρον· γῆς καὶ θαλάσσης σκηπτρῶ 1229. σκηπτρὸν ὁρεῖται 1445.
 Σκιά· Κίμμερος ὅπως σκιά 1428.
 Σκιστής· 562.
 Σκληρός· Ἰππυλίου πρηνῶνος κέρας σκληρόν 1070.
 Σκοπή· ἐξ ἄκρας σκοπῆς 714. Λειβηθρήν σκοπῆν 275. Κυρδίαν σκοπῆν 574. δρακοντοφρούροις σκοπαῖς 1311. ναυτιλοφθόρους σκοπῆς 650. ἐπόψεται Τυφῶνος σκοπῆς 825.
 Σκοπός· σημεῖα κείμενον σκοποῦ 641.
 Σκορπίος· σκορπίον λαίμῳ σπάσας 476.
 Σκότος (τό)· λαμπητέρα τὸν ποδηγέτην σκότους 385.
 Σκότος (ὁ)· τριβας τὰν σκότῳ ποδηγετεῖ 12. αἰσιώσας σκότῳ 339. χύμα λαβρωθὲν σκότῳ 705. μαρῶν δὲν ληθαίῳ σκότῳ 1127.
 Σκύθης· γνωτοὺς Σκύθης 458. Σκύθη δράκονι 917. πατήσει χώρον Σκύθην 200. κλύδων, Σκύθαισι γέλιων 1287. Σκύθας Ἰππους 1338.
 Σκύλαξ· τάλαινα σκύλαξ 315. λήταρχος τειρέας σκύλαξ 991. Ἀδωνος ἀμφὶ φεῖδρα ναίουσα σκύλαξ 1041. ἀκύλακα γενναῖον τενοῖ 963.
 Σκυλητρία· παρθένῳ Σκυλητρία 853.
 Σκύλον· σκύλον ἀπαρχὰς λαβῶν 1450.
 Σκύμνος· σκύμνος πατρός κῆρα μαστεύων φόρου 1120. χαμειναδὸς μόροι μεμιγμένα. σκύμνη. 321.
 σκύμνον ἄλλα 461. νεογνὸν σκύμνον 503. ὡ σκύμνε 308. διπλοῦς σκύμνους λέοντας 1233.
 Σκύριος· Σκυρίου δράκοντος 185.
 Σκύρος· 1324.
 Σκύρος· τὸν λοιπὸν ἐκπιῶν σκύφον 163. οἷνῃ σκύφον χερσὶ προτείνων 660.
 Σκύλος· ποδοῦντες Σκύλον 646.
 Σμηριγέ· σμηριγχας ἐστάλαξε κωδείας 37.
 Σμήχω· ὀμβρία σμήχουσα νυφάς 876.
 Σμίνθος· σμίνθοισι δρησίοντας 1306.
 Σμώδιγξ· σμώδιγγα προσκώσσαν δομῇ 783.
 Σός· σῆς φερώνυμος τύχης 1081. τὸν σὸν κάσιν 19. πὸ σὸν δόρυ 280. σὸν θάλος 307. σὸν πότιον 315. σὸν κλέος 1174. 1212. αἰ σὰς χεῖρες 300. ὅπερ σῶν προσηδέται θρόνων 1473. σὰς ταφάς 383.
 Σοφός· εἰς ὀλύνθων δρηρὶν ἐκλύσας σοφῆν 428.
 Σπάθη· θέων δεινὸν σπάθης 23.
 Σπαράττω· λῶβαισι παντοταῖσιν ἐσπαράγμένους 656.
 Σπάργανον· ἐν γυιοκόλλοις σπαργάνους 1202.
 Σπαρτιάτης· Ζεὺς Σπαρτιάταις αἰμύλοις κληθήσεται 1124.
 Σπαρτός· Ὀγγυον σπαρτός λέως 1206.
 Σπᾶν· δευτέρῳ ἔλμην σπᾶσει 391. ἐκ βύθρου σπᾶσει βάλον 484. σκορπίον σπᾶσας λαίμῳ 476. τις αὐτοῦ ὄλβαν σπᾶσας 623. τῷ σπᾶσαντι μαστὸν θεῆς 1327. κρίμνη χειρῶν σπᾶσσονται 608.
 Σπείρα· σπείραν ὀλκαῖον κακῶν 216.
 Σπείρω· τρωτὶλᾶς θύγατρας ὁ σπείρας 472.
 Σπερχεῖος· 1146.
 Σπῆλυγξ· ὑπὲρ σπῆλυγγος ἰχθυομένην 46.
 Σπῆλας· σπῆλας πόσιον προκαυγίζουσα 1081.
 Σπῆλος· φαληριῶσαν ὀλκήσει σπῆλον 188. σπῆλο 374.
 Σπλάγχχον· ἐνυψε δώρῳ σπλάγχχον 465. ἐν σπλάγχχοις τυμβευθήσεται 413. εἰς σπλάγχχ' ἐχίδνης βᾶψει ἔκρος 1121.
 Σπλῆθος· πύρρων ὀχῆν σπλῆθῳ θαψαντων πυρός 483.
 Σποδός· φλέγουσαν ἐξαλύεαντα σποδόν 179. εἰς θάλασσαν ἐβρέασθη σποδόν 1158.

- Σποδός· παίδων φρενάλω σποδου-
 μένων 178.
 Σπορά· ἀπὸ Περσέως σποράς 803.
 τύμβος, γηγώς κένταυρος σποράς
 1203. ὧν ἀπὸ σποράς 1306. τῆς Λυ-
 μαντίου σποράς 1388. Περσέως
 ἑνα σποράς γίγαντα 1413. ἀνώ-
 γυμοι σποράς 587. σποράς ἀγκω-
 μένους 299.
 Σπόρος· ἐξ Ἀτλαντος σπόρον 221.
 ἀπτήνα σπόρον 750. φύξην ἡ-
 δρωσαν σπόρον 943.
 Στάξ· περὶ φάσγαντα πόντου 391.
 Σταδμά· πάντα δυσμενῶν σταδμά
 1371. ναυόλων σταδμῶν πρόβλη-
 μα 290.
 Σταδμός· ἐκχέας Πακτώλιον στά-
 θμοῖσι μύθον 272.
 Σταλάξ· σμηρίγγας ἐστάλαξε κω-
 δέας 37.
 Σταυρός· σταυροῖσι κορσῶτη πτέρυξ
 291.
 Στάχυν· αἰστώσαι στάχυν 214. ὁμ-
 πνιον στάχυν 621. κἀγκανον στά-
 χυν 1430.
 Στεγανόμος· στεγανόμους ὄρνιθας
 1095.
 Στέγη· τέραμνα στέγης 361. γράνη
 βρεθρῶν στέγης 1280. φύλακα λαί-
 νον στέγης 1469. εἰς ἀνώροφον
 στέγην 350. θεομήν ὑπαι λουτρά-
 νος στέγην 1103. ὄφεται στέγας
 Χάρωνος 659.
 Στέγος· νεοσκαφεῖς στέγος 1098.
 Στεῖβω· κόπρους στεῖβοντα βουστία-
 θμων 92.
 Στεῖρος· ἀηδῶν στεῖρα 670.
 Στελγισμα· Μινυῶν εὐλεπὴ στελγι-
 σματα 874.
 Στέλλω· στελεῖ γίγαντα 1414. ἐστεῖλ
 ἐς γῆας 158. μαστήρας θυγατρὸς
 ἐστεῖλε 1023. εἰς Βεβρύκων ἐστεῖ-
 λαν οἰκητήριον 1305. στελλασα κοῦ-
 ρον 58. δόρατον κνὴ στεῖλται 472.
 οὐς μήποτε στελλαις ἀραγούς 513.
 τὸν ἐξάφηνον στελλασα 1348.
 ἐς ἄγραν στελοῦνται 604.
 Στέμφυλον· στέμφυλα βωῶσους 678.
 Στενάγμα· ἄτην στεναγμάτων 318.
 Στεναγμός· ὄσων στεναγμῶν 377.
 Στενάξω· στενάξω σὸν θάλος 307.
 δαδὸν στενάξεις 973. ἔλλας στε-
 νάξει 366. ἐστενάξας λοφιδιον μέ-
 λος 1463. στενάξων κῆρας 807.
 δαδὸν ἐστενεγμένους γάμος 412.
 Στενός· διὰ στενοῦ κύλινδρος 387.
 εἰς στενὴν Λεύκοφρον 346. ἀμφὶ
 στενὴν πορθμοῦ συνδρομὴν Τυρση-
 νικοῦ 649. διὰ στενῶν μύρμων 889.
 μυχοῦς στενοῦς ὀπιπτεούσαν 45.
 Στένω· στένω, στένω σε 69. 72. στέ-
 νει Μύρμινα 243. τὰς σὰς στένονσαι
 ταράς 303. στένοντες ἄτας 194.
 στένοντες ἄτας 676. δαδὸν στέ-
 νουσαι 1144.
 Στεργόζυνετνος· στεργόζυνετνων οὐ-
 νεκεν νυμφευμάτων 935.
 Στέργω· στέρξαι ἐμβολὴν φαιση-
 ρίαν 526. πλείστον ἐξ ἐμῆς φρε-
 νὸς στεργδεῖς 1190.
 Στέρω· πέμπουσι παῖδας ἐστερη-
 μένας γάμων 1145. λείπτων στε-
 ρηδεῖς 1457.
 Στέρνον· τυφας ἀνράκτη στέρνον 40.
 στέρνον οὐτασδεῖς ἔξρει 243. στέρ-
 να δεδρυγαμένον 758.
 Στερόδος· στερόδω τυπέντα μύλην 233.
 στερόδω δικέλλη 434. στερόδων πλά-
 την 205. ἔχων στερόδων κύβηλιν
 1170. στερόδων ζεύγλαν 1344.
 Στεροπέπλος· τοῦ στεροπέπλου
 Σκαπανέως Βοαγίδα 652.
 Στέρφος· στέρφος ἐγγχεινούμενον
 1347.
 Στεφηφόρος· λαμῖσας στέφηφόρον
 βοὴν 327.
 Στέφος· πρωτόλειον στέφος 1228.
 Στέρω· νεκρὸν στέφει λεῶς 799.
 Στήλη· στήλαις ἀκνητοῖσιν ὀχμαῖσε
 πέδον 625.
 Στόβος· μαριμέρας στόβους 395.
 Στόλος· νυβαίτη στόλον 120. εἰνα-
 φάσσωνα στόλον 107. φλέξασα
 δεσπιδῶν στόλον 1078.
 Στόμα· κλάζων στόματι φηγίστην
 βοὴν 264. αἰόλον στόμα 4. βαχ-
 χεῖον στόμα 28.
 Στόνυξ· Οἰταῖος στόνυξ 486. τυφας
 πλευρὰ λοβίως στόνυξ 795. ηη-
 σιωτικὸς στόνυξ 1181.
 Στόρδυξ· ἀργὴ φαληρωῶν λύθρων
 στόρδυξ 492. ἐπάκτιος στόρδυξ
 Ἰτίωνος 1406. χέρσεν μέγαν στόρ-
 δυγγα 865. ἀμβρωτοῖσιν στόρ-
 δυγγεῖ 761.
 Στόρη· στόρην ἡμέρας 1330.
 Στρατηγός· στρατηγὸν οἶκος 1216.
 Στρατηλάτης· Κρήτης Ἀστέρον στρα-
 τηλάτῃ 1301. Κυφαίων στρατηλά-
 τήν 697. στρατηλάτην σὺν 1013.
 στρατηλάτην ἀδυσμύλειον στέ-
 ρουσαι 1142. στρατηλάτην λυκὸν
 1444. βοηδρομούσιν Ἀνδίων στρα-
 τηλάταις 923.
 Στρατόπλατος· ῥήτρας τὰς στρατο-
 πλάτους 1037.

- Στρατός**· **Δωριεύς στρατός** 284. πολυβόλαιον στρατοῦ 210. στρατοῦ βουλεύειν ἀλθινοῦσι 581. ἡγεμῶν στρατοῦ 591. χῶσεται στρατῷ 362. πύργων συμπεφυρμένων στρατῷ 934. ὁπλίτῃ στρατῷ 1210. σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ 1377. στρατῷ ἀμικτῷ 1421. μύρμων τὸν ἐξάπειον στρατὸν 176. ἥξει εἰς Ἰαπύγων στρατὸν 852. τέχνας ἀφελήσαντα στρατὸν 945. μῆξει φίλιον στρατὸν 1242. κλώπα στρατὸν ἔστειλαν 1303. θρώσας στρατὸν 1384.
- Στρέφω**· γλῆνας ἄνω στρέψασα 362. **Στρέφω**· πρὸς αὐτοφρόντην στρέφω 438.
- Στροβίλος**· βύκτης στροβίσει φελλόν 756. **Λεύκον στροβίλῳ** 1218. ἐξ ὀνείρων ἐστροβημένον 172.
- Στροβίλος**· ὁστράκον στροβίλος ἐν-τετυμημένος 506. στροβίλον ὠστρακωμένην 89.
- Στρομβός**· στρομβὸν ἐξώρχων νόμον 250. μίτουσι χαλκῶν στρομβῶν 585.
- Στρομών**· Ἡῶν Στρομόνος Βισαλτία 417. μεθύσεως Στρομόνος Ζηρινθίας 1178.
- Στροφάω**· ἐν νεκροῖς στροφωμένη 1372.
- Στυγέω**· νῆσον Κρόνῳ στυγουμένην 761. θεῶ Κυρίτῃ πάμπαν ἐστυγημένον 1392. τὸν πατρί πλείστον ἐστυγημένον βροτῶν 421.
- Στυγνός**· πόσις στυγνός Τορώνης 116. στυγνός ἀρταμος τέκνων 236. στυγνός Ἰριδός λέων 324. στυγνὸν Σιβύλλης οἰκητήριον 1279. στυγνὴν μάχη στήσας 939. στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἰάονας βλάβην 969. στυγνὸς ἀπειλὰς φέρειν 776.
- Στύς**· Στυγὸς κελαινῆς νασμόν 706.
- Στύπος**· στύπος φηγοῦ κελαινῆς 553. στύπος θρόνος 1110.
- Στύφος**· στύφλα κλίτῃ 377.
- Σύ**· σύ, ὃ ζύναμι 1189. τὸν φιλτατόν σου τῶν ἀγαπτόρων 265. σοὶ κρείσσον ἢ 815. σοὶ πένθος ἔσται 968. σοὶ μόρος μέμναι δυσαίων 1075. ἡλδὸν ἀγγέλλων σοὶ μῦθον 1468. λείψω σε 52. στέκω σε 69. 72. σὲ ξενώσεται 90. τράμπις σ' ὀχῆσει 97. σὲ — σὲ νοσφεῖ γράμιν 115 — 128. ὡς μὴ σε φρυγεῖσαι 219. ἐκεῖνός σε κακὸν δάψει 257. σὲ ἄξει 323. 1206. σὲ κρύψει 330. Βριμῶ δησεται σ'
- ἐπωπίδα** 1176. ἄξεται σε 1194. ὑμεῖς ποινὰς τίσετε 1151.
- Σύγγραμος**· συγγέμου δάμαρτος 1220.
- Συγγενής**· συγγενῶν βλάβη 453.
- Συγγινώσχω**· συγγινώθι, δέσποτ' 3.
- Σύγγονος**· ἐμός τις σύγγονος 1232. ὅν συγγόνων κηρύττουσιν 169. τερπνὸν ἀγκάλημα συγγόνων 308. ἀρπαγὰς συγγόνων 548. πρώτη συγγόνων θεῶ 732.
- Συγκαταινέω**· ἡς πατὴρ λέχος δράκοντι συγκαταίνεσι 1223.
- Συγκατακλείω**· βύκτης ἐν ὀσφί συγκατακλείσας 738.
- Συγκατασκάπτω**· τῶν αὐδομαθῶν συγκατασκάπτῃ 222.
- Συγκατηρεφής**· οἰκητήριον γρῶν φερέθρῳ συγκατηρεφές 1280.
- Σύγκληρος**· Ἀμαζόνος σύγκληρον πέδον 995.
- Συγκοιμάω**· θηροὶ συγκοιμώμενος 849.
- Συλλαφύσσω**· τὰ πάντα πάτρας συλλαφύσαντες 1267.
- Σύλλεκτρος**· συλλέκτροιο πόσις Τορώνης 115.
- Συμβάλλω**· συμβαλὼν ἀλκὴν δορός 1447. λέοντα ταύρῳ συμβαλόντι φύλοπιν 555.
- Συμμεγνυμι**· σὺν σφί μῆξει στρατὸν 1242. γίγαστα χιτῶν συμμεμγμένα τρογὸς 677.
- Συμπληγῶδες**· πέτραι Συμπληγῶδες 1285.
- Συμφλέγω**· γυῖα συμφλέσας φρυτοῖς 1157. πεύκαις συμφλεχθήσεται 287. κεραυνὴ μάστιγι· συμφλεχθήσεται 740.
- Συμφορά**· ἄλλην ἐν' ἄλλῃ συμφορὰν 257. συμφορὰν δωροῦμενος 910. ποικίλαι συμφοραὶ 1087. κητοδόχοις συμφοραῖς 954.
- Συμφύρω**· μέλσσαι συμπεφυρμένα καπνῷ 293. πύργων συμπεφυρμένων στρατῷ 934.
- Σύν**· σὺν μητρὶ 203. σὺν πατρί 232. σὺν ταῖς θανάταις 240. σὺν ἡμιθαυάστοις ἱερόις 378. σὺν ἱεροῖς βαλεῖ 751. σὺν καυηγέταις 873. σὺν τῷ γεραίῳ πατρί 1265. σὺν Τεύκρῳ καὶ σὺν Σκαμάνδρῳ ἔστειλαν 1303. 1304. σὺν ᾧ θανούμαι 1372. σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ 1377. σὺν καλίνουσι τειγέων προβλήμασι 1418. σὺν κακῷ 488. 1458. σὺν θηρὶ βλάψας 1327. σὺν ὅλοις 794. σὺν δὲ δάιτυχοι τάκοι 1245.
- Συνδέω**· γυῖα συνδήσας λόγους 1247.

Σύνδορος· σύνδορον ἀγνίτην πά-
γον 135.

Συνδρομή· στενήν πορδοῦ συνδρο-
μήν Τυρσηνικοῦ 649.

Συνεκράσσω· στρατηλάτην ναύταις
συνεκράσσομαι πνοαί 898.

Συνδραύω· μάστιγι συνδραύσας κά-
ρα 436. Χαλυβδαιῶ κνώδοντι συν-
τεδρασμένη 1109.

Συνοικέω· ὅπου συνοικεῖ ἱερμεῖα 957.

Σύνοικος· ἀσπίς σύνοικος Θερμίας
Ἀνθηδόρος 754. συνοίκους δέξε-
ται Κόλχων Πόλαις 1022.

Συνοικιστήρ· συνοικιστήρα καὶ τί-
στην τόπων 964.

Συνταργανῶω· ἐν ἀμφοβλήστειρ συν-
ταργανωμένος 1101.

Σύρω· σπείρων σφύρουσαν ἄλμυ 217.

Σύρτις· ἀμφὶ Σύρτιν 648.

Σύς· σὺς θηλείας τόκων 427. γο-
νάς σὺς κελαινῆς 1256. στρατη-
λάτην σὺν 1013.

Σύφαρ· σύμφαρ θανεῖται 793.

Συφός· ἐν συφοῖσι φορβάδες 676.

Σφαγή· ἐν σφαγαῖς 190. αὐτοκτό-
νοις σφαγαῖσι θυμηθέντες 440.

σφαγαῖσιν ἡνυρετισμένον 614.

σφαγαῖς ἡλοκισμένους δέσιν 810.

πρὸς αὐτοσυργούς σφαγὰς 466.

Σφαγεῖον· σφαγεῖον πέλας 196.

Σφαλλώ· ληδάρῳ σφαλλεῖς 241. ἐκ

μαντευμάτων σφαλλεῖς 430. κρίσει

Μαλίνου σφαλλεῖς 619.

Σφάλτης· Σφάλτην ἀνευάζοντες 207.

Σφέ· 1196.

Σφενδόνη· τριπλαῖς σφενδόνας ὁ-
πλισμένοι 636.

Σφήκεια· Σφήκειαν εἰς Κερασίαν

βλώσαντες 447.

Σφήξ· σφήκας διαφρονούς χηράμων

ἀνειρυσσας 181.

Σφί (αὐτῷ)· σὺν σφι μῖξει στρατὸν

1242.

Σφίγγω· ὅσιν Λειβήθρην σφίγγουσι

πύλαι 410.

Σφίγξ· Σφίγγος κελαινῆς 7.

Σφραγίς· θροπόβωτος σφραγίς 509.

δαφνίλης σφραγίς 780. σφραγιδα

δέλιφ δακτύλων ἐφαρμόσαι 1382.

Σφυρόν· πλήξας ἄκρον σφυρόν 493.

Σφός· σφῶ πατοῖ λάσκει λιτάς 460.

Σχάω· ἀπὸ γῆς ἐσχάσθαι ὑπληγ-
γας 21. βαλβίδα μηρόνδου σχά-
σας 13. σχάσας πύκνης ὀδόντας

99. τὸ πρωτόσημακτον ὀρκιον σχά-
σας 329. σχάσασα βακχεῖον σιό-
μα 28.

Σχέλιος· ὁ σχέλι 815.

Σχοίνις· θεῖ Σχοινίδι 832.

Σχοῖνος· σχοῖνι τρήσουσι καστρέων
ἀγρην 665.

Σῶζω· σῶζων παλαιὴν παγκληρίαν
1474. μόνος πρὸς οἴκου σῶδεις
788.

Σῶμα· θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται

πέπλον δύναι 277.

Σωτήρ· σωτήρα Βάκχον ἀνευάζοντες

206. ἄξει Λόναν γῆν σωτήρ 1210.

ὁ Ζεὺ σῶτερ 512.

T.

Ταγός· ταγῷ μονοκρήπιδι 1310.

Ταίναρον· πέμρις Ταίναρον πτε-
ρυξεται 1106.

Τάλαντον· δάνος σχεδρῶ τάλαντω

τροπῶνς ἡρημένον 270.

Τάλας· τάλας ὠνιτός 337. κυβε-
ρήσει τάλας βῶριν 746. σῶδεις

τάλας 788. τάλας Ἀλοῖται ἐτλη

ὀρκωμοτῆσαι 933. τάλαινα θηλα-
μὼν κεκαυμένη 31. ὁ τάλαινα

καρδία 258. τάλαινα σκύλαξ 315.

τοῦμὸν τάλαινης πῆμα 1215. τα-
λαῖνη μηρὶ τῇ Προμηθέως 1283.

Ταμάσιος· Ταμάσιον κρατήρα 854.

Τάναῖς· ἄλμυνην τέμνων Τάναῖς μέ-
σσην 1288.

Τάνταλος· τοῖς Ταντάλου λειψάνοις

πυρός 53.

Ταραχίης· Ἰππων ταραχίης Ἰσχέου

ταφος 43.

Τάριχος· τάριχον ἐν μύλοις σαθρόν

κρύψει 398.

Ταρμύσσω· κλαγγαῖσι ταρμύσσου-
σαν ἐννύχοις βοτοῦς 1177.

Τάρφοδος· Δίσκου μεγίστου τάρφο-
δος 400. δίκης τάρφοδος 1040.

τάρφοδον γάμων 360. τάρφοδον

βοηλάτην 1346.

Τάρταρος· ἄνασσαν ἐμβαλοῦσα Ταρ-
τάρω 1197.

Ταρτησός· ἄγχι Ταρτησοῦ πύλης

643.

Ταρχύω· τρισσοὺς ταρχύσουσι καὶ ἡ-
κας 424. κρόκησι ταρχύσουσιν ἐν

παρακτίαις 728. ναυβατεῖ θανόντα

ταρχύσαντο 882. τέφρην κρωσ-
σοῖσι ταρχυνθεῖσαν 369.

Τάρχων· 1248.

Τάττω· μ' ἐταξας φύλακα στέγης

1469.

Ταυροκτόνος· ταυροκτόνον κύβηλιν

1169.

Ταυρόμορφος· ἐν ταυρομόρφῳ τράμ-
πιδος τυπώματι 1299.

Ταυροπόρθεος· ταυροπόρθεον κώ-
ρην 1292.

Ταῦρος· ταῦρος βαρύνφων 464. ταύ-
ρου τοῦ πεφασμένου δάτος 269.
ἤξει ταῦρον κονώστρας 866. Ταύ-
ρῳ χέρνιβας κατάρξεται 209. λέον-
τα ταύρῳ συμβάλλοντα φύλοπιν
555. κρηπίδα φρονίβεις φόνῳ ταύ-
ρων 1192. ταύρων βαστάσας πυ-
ριπνῶν ἀροτρα 1314. κεραυνῶι
βολαί ταύρους καταξανοῦσι 561.

Ταυροσφάγος· κτανὼν ταυροσφάγον
λέωναν 47.

Ταυρή· τὰς σὰς στένουσα ταυράς 303.

Τάυρος· Ἰσχυένου τάυρος 43. ἀπέ-
ριστος τάυρος 1155. οὐ πάππον
ἐτύμβυσεν ταυρῷ 154. Βαλὸν ἀμεί-
ψας τάυρον 694. θεᾷ κλανυθέντα
Τάυαντος τάυρον 831. εἰς ἐρεμνὸν
τάυρον κρύψουσι 1061. ἀγκάλια τῶν
Ἀμυνκλαίων τάυρων 559. στήκον ὑπὲρ
τάυρων δειμαντίεις 928. ἄγχι Κάλ-
χαντος τάυρον 1047. στένω τάυρους
Ἀτλαντίδος κέλωρος 72. Λύκου καὶ
Χιμαιρέως τάυρους 132. ἔδυνε Νη-
ρέως τάυρους 164. στεναίνει τοὺς
κενοὺς τάυρους 366. ξένοι δεξιῶσον-
ται ταύρους 416. φόνῳ λουσθέντες
ἀλλήλων ταύρους 446. τεύχει ταύρους
532. λυγροὺς τάυρους δοκεῖν 1324.

Τάυρος· 290.

Ταυχεῖρα· Ταυχεῖρων πέλας 877.

Τέ· 40. 108. 129. 197. 263. 265. 266.
275. 461. 548. 573. 591. 611. 653.
718. 725. 791. 811. 836. 882. 937.
990. 994. 1024. 1032. 1058. 1084.
1129. 1166. 1209. 1211. 1219. 1254.
1338. 1356. 1423. 1427. 1442. τε
— τε 53. 60. 924. 1234. τε — τε
— τε — τε 1274 — 1278. τε καὶ
τε — καὶ — καὶ et similia vid. καί.

Τέγγω· Γλάνις τέγγων χθόνα 718.
ἦν τέγγων ῥόδος λιπαίνει 885.

Τέγγω· ποδοῦντες Τέγγωται 646.

Τεθμός· γυναιξὶ ἔσται τεθμός 859.
τεθμῷ χαράξας 1173.

Τείνω· τείνει πρὸς αἰδραν κρεῖτα
λόφους 700.

Τειχοποιός· ἐπὶ τοῦ τειχοποιού· Ἀμοι-
βεύς 617.

Τείχος· σὺν τειχέων προβλήμασι
1418.

Τέκνον· διπλὰ τέκνα 232. παρῳδίας
τέκνα 1263. τέκνων ἀλύξας πάλας
124. τέκνων νηπιὼν κρανέου
203. ἄρταμος τέκνων 236. μυ-

ρίων τέκνων σφενάξει τοὺς κενούς
τάυρους 365. οὐ τέκνων φέσεται
1220. δεκάτηλον τέκνων γλαγοσφύ-
ρων 1260. ἀρπιάσας τέκνων αἰλα-
στορα 1318. κυὰς Οὐράλου τε-
κνους λαχὼν 1125.

Τεκνοραίστης· 38.

Τεκνώ· δὴ Κολῳίτις τεκνοὶ 867.
σκυλάκα· γενναῖον τεκνοὶ 963. ὕψι-
στον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσε 787.

Τελῶ· γάμους τελεῖν 1387.

Τελφρούσιος· Ὀρχιεὺς Τελφρούσιος 562.

Δίκης τερφούδας· Τελφρούσια 1040.

Τέμεσσα· εἰς Τέμεσσαν κῆνται κα-
ταβλῶνται 1068.

Τεμμάκιος· κλήτις ἡ Τεμμάκεια 786.

Τέμμιξ· Τεμμάκων προφοί 644.

Τέμνω· λήμνην τέμνων Τανῶς μέ-
σην 1288. βουσίην αἰλανάς τέμνων
624. τρώφει φρονίῳ τεμμημένῳ
1001.

Τενθηδών· ἔχγονον Τενθηδῶνος
899.

Τένων· ῥήξει πλατὺν τένοντα 1112.

Τέραμνον· ἄνις τεράμνων 350. εἰς
τέραμνα δουρατογλήκρου ἀτέγης
361.

Τέρας· Φέκλον τέρας 1465.

Τέρεϊνα· εἰς Τέρεϊναν ἔκτανυσθαι-
σεται 726. Τέρεϊναν κατοικησάμενος
1068.

Τερμαῖος· 706.

Τερμινθέως· πεισθεὶς χρημοῖς Τερ-
μινθέως 1207.

Τερπνός· τεραπνὸν ἀγκάλιαμα αὐγυ-
γόνων 308.

Τέρπω· τεραφθεὶς τῆς Ἀτλαντίδος γα-
μοῖς 744.

Τερσαίνω· ἐν πέτρῳ τερσαίνων
πτερά 390.

Τέταρτος· τέταρτον αὐδομάμιον ὀφεί-
ται 168. τέταρτον ἔξ Ἀτλαντος
σπόρον 221. τέταρτον ἑγγόνων

Ἐρεχθέως 431. τέταρται γαῖαν
ἔχονται 588. τέταρτοι τῆς Λυμαν-
τείου σποράς 1388.

Τετραίνω· τετραῖνας μυχοὺς 122. τε-
τραῖνας λύχνους 422. τετραῖνας βρέ-
τας 948. σφραγὶς λύγουσι τετραῖ-
ναις 781.

Τετραπλούς· τετραπλὸς ἀντιτίσεται
βλάβας 1367.

Τετραπνής· τετραπνὴν ὕδρον 1313.

Τετρασκελὴς· πόρκος Ἰστριμὸς τε-
τρασκελὴς 74.

Τεύκρος· σὺν Τεύκρῳ στρατὸν ἔσται-
λαν 1303.

Τεταρτέριος· τὰς Τεταρτέρας βουκό-
λου περῶναι 56.

Τευχοπλάστις· τευχοπλάστην παρθέ-
τον 1369.

Τεύχω· τεύχει τάφους 532. πένθος
τεύχῳ γυναιξί 1142. ὄργανον τεύ-
χει 857. τεύχει ἑγχώρῳσι βλάβην
949. πότμον Αἰτωλῶ φθόρον τεύ-
χει 1001. νόον μοι τεύξουσιν 1128.
χαλκῷ τορρητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μά-
χῃ 456. ἔτευξεν ἀρθρίους ἔδρας
707. ἐς τὸ λῶν ἐκδραμεῖν τεύ-
ξαιεν 1473.

Τέφρα· τέφρην κρησσοῦσι ταρχυ-
θεῖσαν 868.

Τεφρώω· τεφρώσας γυναικὶ πυρὶ 227.

Τέχνη· ἀγροῦντι προσκαθήμενος τέ-
χνη 386. τὴν ἐκρηβόλον τέχνην 637.

Τέχνης· ὠφελήσαντα στρατὸν 945.

Τήρανον· ἠλοκισμένων βαφὰς πρὸς
τηγάνουσι κρατὸς 382.

Τηθύς· κτενὶ κοῦρας Τηθύος παι-
δός 712. εἰς Τηθὺν χέρας νένευ-
ξε 1069.

Τηλε· πέσσει πατήρ τε σάρκα 672.

Τηλαίος· ἀποδοῦσαι Τηλαίον 1333.

Τηλαυγής· Πλατεῖλλον τηλαυγὴ μύ-
δρον 272.

Τηλε· πατήρ τε ἤλε 467. 947. ἤλε
Θερμύδρου 924.

Τηλεκορ· τηλικόσδε· τηλικόσδε πεί-
ραν ὀλέσσει κακῶν 819.

Τηλόθεν· ἰὼν τηλόθεν βοῖζουμένων
1426.

Τηλοῦ· τηλοῦ προθεῖναι θεοῦ 955.
τηλοῦ πατρός θεοῦ ποδῶν 1035.

Τημελέω· μνημὴν τημελοῦσ' ὀδυρ-
μάτων 977.

Τημένειος· Τημενείων, οὐκ ἄπωθεν
ἐμμάτην 804.

Τήμος· τήμος ἔλκυσθῆσθαι 357.

Τηνέρος· Τηνέρου ἀνακτορὰ 1211.

Τηρεῖ· κροῦσαι στελεγματα τηροῦσι
895.

Τητῶν· τητῶμενος ἐμφοῖν 117. παρ-
-θέτων τητομέναις 1141.

Τιβήν· τιβήνα ἑγχώρῳ βαρεῖ 1104.

Τιδαιβόσσω· γυναικὶ τιδαιβόσσαντος
ἀρσθθμῷ Διὸς 622.

Τιδῆμα· θήσει βαρὺν κολών 543.
θήσει Δαίερα δάνας 710. θήσει
ἀλκθθ 1458. διεγρόν ὃς μιν θῆκε
422. Βριμῷ θήσεται ὃ ἐπωπίδα
1176.

Τιδήνη· ἔρκτου τιδήνης ἐκμεμαγμέ-
νος τρόπους 138.

Τιδήνός· τιδήνων ἀντιπαρδήσει χθό-
να 1398.

Τιδωνός· Τιδωνὸν ἐν κοίτῃσι λι-
πούσα 18.

Τίτω· τεκόντος ἐς χέρας 501. δει-
τέραν τεκούσαν 39. ἂν τεκούσαι
παιδεύσονται γονάς 637. τεκόντων
δακρύουσι 371.

Τιμαλφής· χεῖμα τιμαλφέστατον 364.

Τιμή· τιμὰς μεγίστας λαχὼν 1125.

Τιμωρέω· αἶμα τιμωρούμενος 1397.

Τιμωρῆλος· τιμωρουμένη 1117. ὁ-
στηρήσασα τιμωρουμένη 1366.

Τινδός· τινδῷ λέρητος πέδιφ 36.

Τίνα· χάριν τίνοντες Κερδύλῳ 1092.

Τίσι· τίσις οὐκ ἀφῶν 670. τί γὰρ
1283. τί χρὴ καλεῖν 1410. τί μα-
κρὰ βάσις 1451.

Τίς· 333. 535. 623. 1232. 1458. οὐ
τις 639. εἰς τις 1447. οἳ τις σι-
φνέως 121. ὅπως τις ὕλοκυρὸς
1111. τί 568. τι Φίλιον τέρας
1465. οὐ γὰρ τι πείσει φίλῳ 462.

Τιταιρῶνιος· Μόψον Τιταιρῶνιον
ταχρῶσαντο 881.

Τίταρος· ποδοῦντες Τίταρον 904.

Τιτήνης· ἐπὶ Τιτήνας περὶ 709.

Τιτηγής· γραῖαν ξύνεινον Ὀγέρον
Τιτηγίδα 231.

Τιτρώσχω· αὐτὸς οὐ τιτρωμένος 312.
ἄρδισιν τιτρωμένον 63.

Τιτύσχω· δαπταῖς τιτύσκων φόβον
1403.

Τιτώ· τὸ Τιτοῦς φάος 941.

Τίτων· ἐπάκτιος στερῶν γέ Τίτωνος
1406.

Τιτώνιος· Τιτώνιον γεῦμα 1276.

Τίτρος· ἑγχώρα τίτρο 287.

Τίτρος· 860.

Τίκο· ποιναῖς τίσει Ἀγρόταξ θεῶ
1152.

Τίλω· τίλῃς θεῶν ἐκβῆναι δίκην
136. τίλῃ τὴν Κυδωνίαν ὀρεωμο-
τήσας 936. ἀπὸ σώματος τίλῃται
πέπλον δύναι 277. τίλῃται αἰπει-
λὰς νότῳ φέρειν 775. τίλῃται
χερῶν πληγὰς ὑπέκειν 777. πάντα
τίλῃται εἵνεκα κυρὸς 850. σκά-
φος βῆναι τιλάσει 746.

Τίλμων· ὁ τίλμων θανέται 240.

ἔγω τίλμων γάμους ἀρνούμενη
348. ἔγω ὁ τίλμων 488. τί τίλ-
μων βάσις 1451. ὄλβον ἐκγέσασα
τίλμωνος 773. τίλμωνος Μυθῆας
ἀστὺ 828. τίλμωνος βαρεῖ χόας
1184. λένσσω σε, τίλμων 52. Αἰ-
γέστα τίλμων 968. Σῆταια τίλ-
μων 1075. τῆς πρὶν διαίτης τίλ-
μονες μεμνημένοι 609.

Τιμῶλος· Τιμῶλον ἐλελοσπίτες 1351.
 Τογῆρ 139. 943.
 Τοῖος, τοῖοςδε· τοιαῖςδε μηχαναῖς 1093. τοῖοςδε λέοντας 1232. τοῖανθε λόγων 30.
 Τοκάς· ἡ τοκάς κόνης 316, Μουνί-
 του τοκάς 498. ἡ πμμηθέως το-
 κάς 1412.
 Τοκεύς· τῆς παρτομόρφου βασσάρας
 τοκῆος 1394.
 Τόκος· καρτερόν Γόγγης τόκον 1013.
 τόκος Μυσῶν ἄνακτος 1245. σὺς
 τόκων 427. ᾠδίνας σέξαντος τό-
 κων 842. ἐκφυγῶν ᾠδίνας ἀλγει-
 νῶν τόκων 942. θρεπτεῖραν ἐν
 τόκοις πάσων 1258.
 Τόλμα· τόλμας αἰετῶν 551.
 Τομή· ἐμπέδοις τομαῖς 604.
 Τόμουρος· τόμουρος 228.
 Τόξευμα· λείψανον τοξευμάτων 662.
 ἀρωγὸς λοιμικῶν τοξευμάτων 1205.
 Τοξόδαμος· τῆς τοξοδαμνῶν Ὀρθω-
 σίαν 1331.
 Τόξον· βαλὼν ὕψι τοξῶν 310.
 Τοπος· κτίστην τόπων 964. Λαο-
 δανέων ἐκ τόπων 967. 1257. ἐν
 τόποις Βορειογόνων 1253.
 Τόργος· τόργος ὑγρόφοιτος 88. πρὸς
 τόργον λέχος 357. τόργοισιν φρι-
 νίοις 1080.
 Τορητός· τορητὸν οὐκ ἔτευξεν 456.
 Τόρμα· τοπότην τόρμαν 262. βο-
 ρωνος ἐν τόρμασι 487.
 Τορῶνῃ· φλεγράας πόσις Τορῶνῃς
 116.
 Τόσος· εἰς κηκασμὸν τόσων 692.
 τόσος ἡγόρευε 1461. μὴ τόσοςδ'
 ἔπνος λαβοῖ 766. τὸσῶνδε κύμ'
 ἐπέκλυσε κακῶν 228.
 Τουσῶτος· τουσῶτον θῖνα πημάτων
 ἰδῶν 812. τὸσαῦτα δόσιλητα κα-
 κά 1281.
 Τότε· 290.
 Τόττακίς· χώρας τούττακίς λαβεῖν
 κράτη 891.
 Τράμβηλος· ἐλξ Τράμβηλον κέσιν
 467.
 Τράμπις· τράμπις δ' ὀχρήσει 97. ἐν
 ταυρωμόρφῳ τράμπιδος τυπώκατι
 1299.
 Τραμπύα· γύλων Τραμπύας ἐδέ-
 θλον 800.
 Τράπεα· λαῖξας τράπεζαν 137. τρα-
 πέαν εἰδάτων πληρῇ κίχων 1250.
 Τράπων· τῆς ἐκ λόρων Τράπωνας
 ἐφδοκαμένης 1159.
 Τραῦμα· Τροίηντας τραῦμα 610.

Τράφη· ὑπὲρ τράφηκος σῆμα κελ-
 μενον 641. τράφηται ἰσοπῶν τε-
 τμημένῳ 1001.
 Τράχηλος· τραχήλω ἐϋγύλων ἀμφι-
 θεῖς 1344.
 Τραχύς· τραχύς Νέδων 374.
 Τρῶα· σχολῶν τρήσουσι καστρέων
 ἄγρην 865.
 Τρέμω· οὐδ' τρέμουσαν σάδαλαν θεόν
 46. τυμβὸς τρέμων φυλάξει. φέ-
 χθον ἁλός 402.
 Τρέτω· εἰς φῶτα τραπέας 463.
 Τρέρω· τὸν δώρῳ τεθροαμένον
 502.
 Τρέχω· θρέξεις ὑπὲρ Σκάνδανον 108.
 ἀμφὶ πρυμναῖς θεαμῶν 286.
 Τρηγῆν· ποδοῦντες Τρηγῆνα 905.
 Τρηρῶν· τρηρῶνος εἰς ἱερπᾶγμα 87.
 νόθον τρηρῶνος λέγος 423.
 Τριάκοντα· τριακοντὶ ἐξαδραμῆσας
 γονάς σὺς 1255.
 Τριάνωρ· τριάνωρος κόρης 851.
 Τριαύχην· τριαύχενος θεᾶς 1186.
 Τρίβος· εὐμαθῆς τρίβος 31. Ἀγε-
 ρουσία τρίβος καταβαῖν 90. πα-
 λιμπόρευτον ἔβεται τρίβον 180.
 Τριγέννητος· Τριγέννητος θεᾶς 519.
 Τρίδραχμή· αἶψι τριδρακμον νῆσον εἰς
 ληκτηρίαν 966.
 Τριεσπερος· τριεσπέρου λέοντος 83.
 Τρικέφαλος· 680.
 Τρικυμάς· σαλεύων πᾶν τρικυμᾶς
 πέδον 475.
 Τρίμορφος· Βορέαυ Τρίμορφος 1176.
 Τριόρχης· αὐγασαί τριόρχας αἰετοῦς
 148.
 Τρίπαρκτος· τριπάρκῳ φραγύνῳ Καν-
 δονος 826.
 Τριπλανής· τριπλανοῦς ποδηγίας
 846.
 Τριπλοῦς· στένω σε δισσὰ καὶ τρι-
 πλᾷ 69. καλλίδος τὸν θυωρέτην
 τριπλάς 93. τριπλάς πῆλαις κατ'
 ἐκλώσκατο 144. τριπλάς σφραγ'
 δόνας ἀπλισμένον 636. τριπλᾶς
 θύγατρας δ' ἀπετράς 472. πταπέ
 κούρις τριπλᾶς 712. τριπλᾶς Φων
 νοδαμάντος κόρας 952. τριπλᾶς ἀν-
 τιτίσεται βλάφας 1867.
 Τρίπυγος· τριπύγους κόρας 573.
 Τρισσός· τρισσῶν κτίστην τόπων 964.
 τρισσὸς παρῆρυσσιν καὶ νῆκας 424.
 Τρίτος· 494. 1878. τρίτον 433. τὸν
 εἰράπηχυν Ἰλακοῦ τρίτον 860.
 Τρίτων· Τρίτωνος κύκω 34. Τρί-
 τῶνος ἐκβολαῖσιν 119. Ἀλγυπῶνον
 Τρίτωνος ποταμὸν 576. Ἀνθράκω γόνε
 νῳ Τρίτωνι 886.

Τροχόνυχος· τῇ τριωνύχῃ δορεῖ 392.
 Τροχίτηνος· Τροχίτηνας τραῦμα 610.
 Τροπαία· σπάζαντι Τροπαίας μα-
 στὸν θεῖς 1328.
 Τρόπις· τρόπιν γόμοις προσεται-
 γανωμένην 747. νυμφαγωγὸν τρό-
 πιν 1025.
 Τρόπος· ἀστεργεῖ τρόπῃ 1400. ἄρ-
 πτου τιθῆνης τρόπους 138.
 Τροφή· τροφήν ἀμεμψή παρδζειν
 573.
 Τρόφος· τρόφον Πταῖον πατρός 265.
 Τροφος· τροφῇ Σαρπηδῶνος 1284.
 γηγενῶν τροφὸν 127.
 Τροχμαλός· σῆμα χωστῇ τροχμαλῇ
 κατηρεφές 1064.
 Τρόχις· ἀνδροφόν ὠρυνας τρόχιν
 1471.
 Τρούς· γέλαστα τρούος 677.
 Τρυάνη· σκεδρῇ ταλαντῇ τρυάνης
 270.
 Τρύφος· χαλιδόρπιον τρύφος 607.
 Τρύχαια· 374.
 Τρύχω· βούπαιναν τρύχουσαν 582.
 Τρυχάνω· ὡν ἐκάλκωναν τρυχῶν 1457.
 Τυκισμα· ἐν παρδενῶνος λαῖνον τυ-
 κίσμασι 349.
 Τυλίσσω· οἶμας τυλίσσων 11.
 Τυλλήσιος· πρῶτος δυσβάτους Τυλ-
 λήσιους 993.
 Τυμβεῖος· τυμβεῖαν ὑπερ κρητῖδ' 882.
 Τυμβεύω· παππον ἐτυμβεύσαν τάφῳ
 154. ἐν σπλάγγνοισι τυμβευθ-
 εῖται κρηπέων 413.
 Τυμβος· τυμβος φυλάξει δόχθον
 αἰός 401. τυμβος αὐτὸν ἐκώσσει
 μόραν 643. τυμβος γεγώς Κένταυ-
 ρος σποράς 1203. ἀμὲρ τυμβῶ
 τάγματιμονος θυμείς 835. τυμ-
 βον αἰμάξεις πατρός 313. τυμβον
 ἐγκοιμωμένῳ 1050. τυμβούς οὐσε-
 ται δεδοπιότος 919.
 Τυρραῖος· Τυρραῖας δρυκῶν 802.
 Τυμφορήσιος· δυνάστην πάγων Τυμ-
 φορήσιον 902.
 Τυμφορήσιος· Τυμφορήσιον λέκας 420.
 Τυπῶς· δεσφελον χιλιῶ τυπώσας
 1266.
 Τύπω· ἐτυφε δειρῇ σπλάγγνον 465.
 τυπώσεντα τυφῶν 529. τυφῶς ἀπρά-
 κτωρ σφόδρον 40. τυφῶς πλευρῇ
 765. χάρα μυσσιν τυπείς 981.
 ἐκπνευσῆς ὀφθαλμοῦ τυπείς 999.
 τυπείς σκεπτόντῃ κογχον 1105.
 τυπέντα κλειδῶς· μύλην 233. τυ-
 πέντα ἐν βόχχοις ἀντικτοῖς 310.
 Τυπώμαι· ἐν τυφωμένῳ τυπώμαι
 1299.

Τυπατός· τυπατῇ τόρμαι 262.
 Τυρσηνία· πλανήτην δεξεται Τυρ-
 σηνία 1239.
 Τυρσηνικός· στενὴν πορθμοῦ συν-
 δρομὴν Τυρσηνικοῦ 649. Τυρση-
 νικὸν πρὸς κύμα 715.
 Τυρσηνός· 1248. ὑπὲρ Τυρσηνὸν
 πόρον 1085. Πέρην, Τυρσηνῶν
 ὄρος 805.
 Τύρσις· Φαλήρου τύρσις 717. ἄξει
 Καλυδῶνου τύρσιν 1209. ὀλβίαν
 δομήσεται τύρσιν 1273. ἐπόφεται
 τύρσιος Κηφῆδας 834.
 Τυτδός· τυτδὸν σπόρον 749.
 Τυφλός· τυφλαῖς χερσὶ 1102.
 Τυφλώω· ἀρὰς τοῦ τυφλωθέντος δά-
 κους 766.
 Τυφῶν· Τυφῶνος ἀγρίου δέμας 689.
 ἐπόφεται Τυφῶνος σκοπῆς 825.
 Τυφῶνος δάμαρ 1353. Πελαγογ-
 γὸν Τυφῶνα 177.
 Τύχη· σπιδᾶς σῆς φερώνυμος τύχης
 1081. ἀνοστον αἰάζοντις τύχην
 1088.

Y.

Υβρίς· ὕβριν βαρβαῖαν 1296.
 Υγρόφοιτος· τόργος ὑγρόφοιτος 88.
 Υδρος· τετραπύλην ὕδρον 1313.
 Υδωρ· Υγάρων ὕδωρ 647. Κογ-
 χείας ὕδωρ 869. φοῖβον ὕδωρ
 1009.
 Υλακτέω· εἰς ἐπείσιον χλεῦν ὑλα-
 κήσασα 1386.
 Υλατής· βλαῖξαντες Υλάτου γῆν 448.
 Υλοκούρος· υλοκούρος ἐργάτης ὄρεος
 1111.
 Υμνέω· πρόσβιστος ἐφλόισιν ὕμνη-
 θήσεται 1449. ὕμνηθεισαν ἐν χά-
 ρμας πάτρην 1271.
 Υπαί· ὑπαὶ λουτρώνος 1103.
 Υπέκω· αὐ μὲν ὑπέκει· γ' 1412.
 χερῶν πληγαῖς ὑπέκειν 778.
 Υπέρ· cum Gen. ὑπὲρ Καλυδῶν
 25. ὑπὲρ σπλήγγος 46. ὑπὲρ
 τροφῆς σῆμα κείμενον σκοποῦ
 641. ἀκρόν ὑπὲρ τῶν δειμνα-
 ρες 928. ὑπὲρ πάτρας 226. Cum
 Acc. ὑπὲρ Σκαρδεῖαν 108. ὑπὲρ
 πόρον Τυρσηνὸν 1085. ὑπὲρ Λα-
 τίνους 1254. ὑπὲρ Ἰστρον 1336.
 ὑπὲρ χάρα στήσονται 1427. τυμ-
 βελαν ὑπὲρ κρητῖδα 882.
 Υπερθε· ὑπερθε Πημπελίας 275.
 Υπερποτάμαι· Φηλῶν πάγων ὑπερ-
 ποτῆα 17.

Ἐπείρωτος· πημάτων ὀπίρωτος 259.
 Ἐπηρεΐης· γηγενῶν ὑπηρεΐης 1408.
 Ἐπνος· ἕπνος λήθης 766. κἂν ἕπνω
 πησῶν δορυ 280. χρῆσαι καθ'
 ἕπνον φάτιν 1051.
 Ἐποπάω· ἐρεσπῶα ὑποσπάσας 282.
 Ἐπό· cum Dat. ὑπὸ πτέρησι πύρ-
 γων 442. ὑπὸ ζεύγλει μεσσαβούν
 817.
 Ἐσμίνη· λόγχης ἐν ὑσμίνῃσι 1358.
 Ἐσπληγέ· ἀπὸ γῆς ἐσπλάσαν ὕσ-
 πληγας 22.
 Ὑστερος· ὑστέρω χρόνῳ 1031. τὴν
 ὕστερον βρωδεύσαν 1251. ὑστιάτην
 ἐκ πυρός τέφρην 368.
 Ὑψαρος· ὕψαρον ὕψω 647.
 Ὑψηλός· Ἀθηναῖος ὕψηλὸν κλέτας
 703.
 Ὑψιστος· πημάτων ὕψιστον 305.
 ὕψιστον πῆμα 787.

Θ.

Φάγρος· οἶσει κῆμα γυμνίτην φά-
 γρον 388.
 Φάλακες· δράκοντα τὸν φθείραντα
 Φαλακας 632.
 Φαιδρός· φαιδρὸς θεός 680. χρυσῷ
 φαιδρὰ καλλύνειν βέθῃ 862.
 Φαίνω· ὅταν λαμπτήρα φαίνῃ 385.
 λευκὰ φαίνουσαι πύλα 25. Κιτί-
 ρος φανείς 679. φάος γοηρὸν φα-
 ρίν 1057.
 Φαιουρός· φαιουρὸς δομήν 334.
 Φάλαγξ· φάλαγγα δουρίαν 931.
 Φάλαйна· φάλαйна δυσμίστης 841.
 Φαλακραῖος· Φαλακραῖον κλάδον
 1170. Φαλακραῖα κόραι 24.
 Φάλασσα· ποδοῦντες Φαλανναν 906.
 Φάλη· φάλα καὶ δελφίνες 84. φά-
 λασι κοινωρεῖν δρόμου 394.
 Φαληριαῶ· πᾶς φαληριῶν λύθρῳ
 στορνυγέ 491. φαληριῶσαν οἰ-
 κῆσαι σῆλλον 188.
 Φάληρος· Φαλήρου τύρσις 717.
 Φαλωριάς· 1147.
 Φάος· οἰκτρὸν ἐπόφωμαι φάος 304.
 λαμπρὸν αὐγαῖων φάος 941. φάος
 γοηρὸν 1056.
 Φαρμακουργός· αὐτὴ φαρμακουργός
 61.
 Φαρμακτήριος· θρόνοισι φαρμακτη-
 ρίοις 1138.
 Φάσγανον· φασγάνου πρόβλημα πῆ-
 λας 683. ἀνευρύσας φασγάνου (ω-
 στήρα 1323. τριπύρῳ φασγάνῳ
 328. φάσγανον κελαινὸν 1169.
 φασγάνων ἐκ ρύσεται 191.

Φάσμα· ποδῶν φάσμα πτηρὸν 822.
 Φάσσα· φάσσα πρὸς τόργου λέχος
 ἐλκυσθήσονται 357.
 Φάτις· χρῆσει πᾶσι νημερτὴ φάτιν
 1051.
 Φαυστήριος· 212.
 Φάψ· οἰνοτρόπους φάψας 580.
 Φάω· πεφῆσται· τοῦ θεωσθήσους
 θυφῶ 840. ταύρου τοῦ πειρασμέ-
 νου δάνος 269. τοῦ πεφασμέκου
 κέλωρ 1374.
 Φείδομαι· ὅς οὔτε τέκνων φέισεται
 1220.
 Φελλός· βύτης στραβήσῃ φελλὸν
 758.
 Φεραῖος· Φεραῖαν θεῖαν 1180.
 Φέρβομαι· γλυκὺν βατρὺν φέρβοντα
 φῶκαι 85.
 Φέρω· οἶσει κῆμα φάγρον 388. πέν-
 θος οὐχὶ μείον οἶσμαι 302. ἀπει-
 λᾶς νωτῇ φέρειν 776. πρωτόλεια
 αἰχμὴ φέροντας 299.
 Φερέκλειος· Φερέκλειοι πόδες 97.
 Φερώνυμος· σπιλᾶς σῆς φερώνυμος
 τύχης 1081. φερώνυμον νηίδα
 νάσσονται πρόμου 599. φερώνυ-
 μους ἔδυνε Ἀηρέως ταύρους 164.
 Φεύγω· πάντα φεύγοντες βροτῶν
 ὄχλον 604. πόντιον φυγῶν σέ-
 πας 793. πόδον φυγόντα Ναυ-
 μέδοντος 157. φάσμα εἰς αἰδρα
 φυγόν 822. μῶρον φυγοῦσαι 960.
 ἀστεργὴ χόλον φυγοῦσαι 1167.
 πεφευγὼς ἐρπετῶν μάχην 1042.
 μέγαν πλειῶνα μὴ πεφευγῶτα 1039.
 Φέριλος· παίδων φερῶν ἀποδο-
 μένων 178.
 Φηγαλεύς· 212.
 Φηγινός· φηγίνων πύργων ὄχρῃ 482.
 Φηγιον· αἰπὺν Φηγίου πάγον 16.
 Φηγός· στυπὸς φηγίου κελαινῆς 554.
 φηγὸν φέρβοντα φῶκαι 83.
 Φηγότευκτος· μόσσυνα φηγότευκτον
 1432.
 Φηλώ· κλαυθμοῖσι φηλώσας πρό-
 μον 785.
 Φημη· ψυδραῖσι φήμαις 235. ψευ-
 δηγόροις φήμασιν ἐγγυῶσας ἐπὶ
 1455. δαίμων φήμας ἐς τὸ λῶρον
 ἐκδραμεῖν τεύξειεν 1472.
 Φήμιος· ὁ Φημίου παῖς 1324.
 Φημίζω· σπιλᾶς φημισθήσεται 1082.
 Φηραῖοι· θαμβητὰ Φηραῖος κλύειν
 552.
 Φθείρες· Φθειρῶν ὀρεῖαν νάσσεται
 μοναρχίαν 1383.
 Φθέρω· διπτύχων ἓνα φθερὴ 554.

- τὸν φθέραντα Φαίλακας 632. φθέρ-
 σας κύρελλα 1402. φθέρσαντας
 ἀτρομοὶ κόρην 1003. ἕνα φθα-
 ρέντων ἄγγελον λιπὼν φίλων
 657.
 Φθιτώ· σποδὸν τῆς ἐφθιτωμένης
 1159.
 Φθιτός· φθιτῶν σάρκας 198. ἐρε-
 μὸν ἀλίπεδον φθιτῶν 681. ὡς
 φθιτῶν θέμις 369. ἀφθιτους τε
 καὶ φθιτούς 566. δίκας φθιτοῖσι
 δητρευντος 1400. μίαν πρὸς ἕθνη
 καὶ φθιτούς πεπαμένον κέλευθον
 457.
 Φθίω· Ἡρακλῆ φθίσει θράκων 801.
 Φθογγή· φθογγὴν βροτησίαν λείσαν
 1320.
 Φθόρος· πότιμον Αἰτωλῷ φθόρον
 τεύξει 1000.
 Φθικίος· Φθικίον τέρας 1465.
 Φιλουδόμαιμος· δεξιῶσονται φιλου-
 θαράμους 566.
 Φίλημι· τοὺς Ἀρης ἐφίλατο 518. αἶ
 φίλαντο Βηρυύρου γάμος 274.
 Φίλιος· μῆξει φίλιον στρατόν 1242.
 Φίλος· ἡγήταις φίλος 238. ἕνα φθα-
 ρέντων λιπὼν φίλων 657. πρέ-
 σβιστος ἐν φίλοις ὑμνηθήσεται
 1449. τὸν φίλατόν σου τῶν ἀγα-
 στήρων 265.
 Φιρὸς· φιτροῦ δέξεται μιαυρόνον
 913.
 Φίτυμα· νόθον φίτυμα 453.
 Φίτης· οὐ γὰρ τι πείσει φίτυν 462.
 οὐ φίτυν ἡγάριξεν Οἰταῖος στόνου
 486.
 Φλέγρα· τῷ πάσα Φλέγρας αἶα δον-
 λωθήσεται 1404.
 Φλεγραιός· φλεγραιὰς πόσις Τορῶ-
 νης 115.
 Φλέγω· μηλάτων ἀπάργματα φλέ-
 γουσαν 107. φλέγουσαν ἐξαλύ-
 ξαντα σποδὸν 179. πυρσὸν φλέ-
 ξας 342. φλέξας θρασὺν λέοντα
 916. πάντα φλέξας 1430. πυρὶ
 φλέξασα δεσποτῶν στόλον 1078.
 δέξεται πεφλεγμένον 806.
 Φλογμός· δέμας φλογμῷ λένουσα 690.
 Φλοιόω· δαιτὸς ἡπάτων φλοιού-
 μενος 35.
 Φλοίσβος· ὅσων φλοίσβων ῥαχίας
 379.
 Φλοιώτης· φλοιῶτιν ἐκδύνουσα σκέ-
 πην 1422.
 Φλόξ· παρλάζοντος φλογὶ κρατῆρος
 197. πῦρ εὐδον ἐξέπτωιν φλογὶ
 1363. οἰκοὶ ἡθαλωμένοι φλογὶ
 1417.

Φόβη· ἀπύρρος νῦτα καλλυνεῖ φόβη
 976.
 Φόβος· νερετέρος φόβον 685. δα-
 πταῖς τυνύσκων φόβον 1403.
 Φοιβάζω· φοιβάζει κλύδων 875. πέ-
 δον δρόσῃ φοιβάσουσιν 1166.
 Ἰσμα φοιβάζων ποτοῖς 731. φοί-
 βαζεν ἐκ λαμῶν ὅπα 6.
 Φοιβαστριος· μῦθον παρθένου φοι-
 βαστρίας 1468.
 Φοιβόληπτος· τὴν φοιβόληπτον χε-
 λιδόνα 1460.
 Φοῖβος· φοῖβον ἐκβράσσων ὕδωρ
 1009.
 Φοινίκη· κλώπα Φοινίκης θεᾶς 658.
 Φοίνιος· ῥύμα φοίνιου δορός 507.
 τράφηκε φοινῆ τετυμμένην 1001.
 τόργοισιν φοινῆς 1080.
 Φοινίσσα· κρητῖδα φοινίξεις φόνῃ
 ταύρων 1191.
 Φοινοδάμας· γαῦταις ἔδωκε Φοινο-
 δάμαντος κόρας 953.
 Φοιτάς· Φοιτάδος πλάνης παρατίων
 610.
 Φονεύς· φονεύς πώλου 452. φονῇ
 μέγαν πλειῶνα μὴ πεφηνυγῶτα 1038.
 Φονή· πᾶν λαλίζουσ' ἐν φοναῖς δέ-
 μας 1113.
 Φόνος· πατὴρς κῆρα μαστεύων φό-
 νου 1120. χεῖρα διπῶσαν φόνου
 1171. πέδον χαλινῇ φόνῃ 268.
 φόνῃ βλύουσαι χεῖρας 301. φόνῃ
 λουσθέντας τάφους 446. κρητῖδα
 φοινίξεις φόνῃ 1191. λένουσιν
 φόνον ἔμψυλον 990. ἀγῶνες καὶ
 φόνοι ἀνδρῶν 1435.
 Φορβάς· ἐν συφοῖσι φορβάδες 676.
 Φόρκη· ἄμυνης Φόρκης ποτὰ 1275.
 Φόρκος· σκορπίον λαμῷ σπάσας
 φόρκα 477.
 Φορκυν· Φόρκυνος οἰκητήριον 376.
 Φορμίζω· ἀδωρήτα φορμίζων μέλη
 140.
 Φορυκτός· πέπλους κάλχη φορυκτοῦς
 864.
 Φορηγός· φορηγὸς ἄνθρωπος 1293.
 Φραδῆ· δαιμόνων φραδαῖς 968.
 Φράζω· πάντα φράζειν λόγον 1470.
 οὐ φράσας θεᾶς ἔρεμῆας 240.
 Φρήν· πλείστον ἐξ ἑμῆς φρενὸς στερ-
 χθεῖς 1189. ἀναπεμπαζὼν φρενὶ
 πυκνῇ 9. ἡγρωμένος φρένας 1221.
 Φριμαγμός· ἑπτῶν φριμαγμόν 244.
 Φρίσσω· πέφρικαν 252. ἔγκος πέ-
 φρικῶς 931.
 Φρόνις· θεοφάτων ἀψευδῇ φρόνιν
 1456.

Φρυκτωρία· θυμεινὲς φρυκτωρία 1096.

Φρυκτωρός· λάμψει κακὸν φρυκτωρίω 345.

Φρύξ· ὁ Φρύξ 1397.

Φυγὰς· Οἰωνῆς φυγὰς 175.

Φυγή· παμπληλοῖο γένεσται φυγῆς 1431.

Φύλα· ἐς φύλαν τραπέις 463.

Φυλαμός· παρ' Αἰσονίτην Φυλαμόν 593.

Φύλαξ· φύλακα τῆς μοναρχίας 1218. φύλακα λαῖνου στέγης 1469.

Φυλάττω· φυλάξει ῥόχθον Αἰγυιάς αἰός 402.

Φύλοπις· συμβαλόντα φύλοπιν 556.

Φύξηλις· φύξηλιν σπόρον 943.

Φύξιος· Φύξιον Αἶα καλῶν 288.

Φυσάω· ψυχὴν φυσήσει 68.

Φυτάλμιος· τῆς φυταλμίας χθονός 341.

Φυτεύω· ὡς μὴ σε Κάδμος ὤφελε φυτεῦσαι 220.

Φυτὸν· ἀκαρπιοὺς φυτοῖς γυῖα συμφλέξας 1157. ὀρχατον φυτοῖσιν ἐξησχημένον 858.

Φυτοσπόρος· σὺν Σκαμάνδρῳ φυτοσπόρῳ 1304.

Φύω· τί ξυνὸν πέρυκε 1284.

Φώκη· φέροντο φώκαι 85.

Φῶς· πάντα πρὸς φῶς ᾄδει 57.

Φώσσω· φάινουσαι ἄβραστα καὶ φώσσωνας 26.

X.

Χάινω· κόνις χανούσα 317.

Χάλκειος· πέδιλα χαλκείησιν ὠργυνμένην 1077.

Χάλκειος· χαλκῶν στρόμβων 584.

Χαλκήλατος· χαλκηλατῶ κνώδοντι 1434.

Χαλκόμητρος· χαλκομήτρου θῆσαν Ὀρηρῆς κόρης 997.

Χαλκός· 560. χαλκῷ τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ 456. δείκηνλον χαλκῷ τυπώσας 1260.

Χαλκωρυχέω· χαλκωρυχῆσει 484.

Χαλυβδικός· Χαλυβδικῶ κνώδοντι συντεθραυσμένην 1109.

Χαμεινὰς· χαμεινάδος μόροι 319. ἐπόψεται χαμεινάδας εὐνάς 848.

Χανδὸν· χανδὸν δίσκον ἀναύρων αἰοναμένων 1425.

Χαονίτης· τοῦ Χαοντίου γᾶμα Πολυάνθου 1046.

Χαονιτικός· φθογγὴν ἐδώλων Χαονιτικῶν ἀπο εἰσαν 1320.

Χαράσσω· τερμῶ χαράξας 1173.

Χάρις· θυμάτων ἐπὶ τῶν χάριν 211. χάριν τίοντες Κερδύλη 1092.

Χάρμη· ἐν χαρμασί βασιβάσας πέρας 563. θυμηδαῖσαν ἐν χαρμαῖς πύτραν 1271.

Χάρυβδις· πάλαι Χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν; 666. Χάρυβδιν ἐκρυσσώσαν ἐλκυσας βυθῷ 743.

Χάρων· περὶ κνὸς ἀρχηγτῆς χάρων 260. χάρωνος ὠμηστοῦ δοῦα 455. τοῦ μονογλήνου. στέγας χάρωνος 660.

Χατίζω· κέπρος δαιτὸς χατίζων 837.

Χεῖλος· πολλὰ χεῖλους καὶ δεπαστραίων ποτῶν μέσῳ κυλινδεῖ μοῖρα 489.

Χεῖμα· κατ' ἄκρον χεῖμα 483.

Χεῖρ· ἀπλатор χειρὶ κινήσει νέφος 569. κορέσσαι χεῖρα διηρώσαν φόνου 1171. χεροῖν εἰδωλον ἡγαλισμένος 142. ἄρδιον εὐθυρεῖ χεροῖν 914. μάχην στήσας ἀραγμοῖς χεροῖν 940. πέτρον ἐν χεροῖν ἔχων 1168. ὀμβρομοὶ χεῖρες 300.

Χεῖμα χερῶν σπᾶσσονται 607. θανούσης ἐκ χερῶν Μηκιστέως 661.

χερῶν πληγαῖς ὑπείκειν 777. χερσὶν ὀχμάσας δέμας 41. ταῖς χεῖρσι 53. σκυφον χερσὶ προτείνων 661. τυρλαῖς ματεῦσαι χερσὶ βαρῆς 1102. ἀνάνοις χερσὶν κτενέει 1224. τεκόντος ἐς χεῖρας 501. δεδουραγμένον χεῖρας ἄκρας 759. βαμβῶ χεῖρας ὠπλίσαι Σκύθη 917.

Χειράς· Χειράδος γόνος 1234.

Χειρώνας· χειρώναπτες ἐργάται 521.

Χεῖω (χανδάνω)· κόνις χανούσα κευθμῷ χεῖσεται 317.

Χελιδὼν· φοιβόληπτον αἰνᾶσει χελιδόνα 1460.

Χέλνυρος· χέλνυρος ὠμόδριξ 340.

Χελλύσσω· κελύδωνα χελλύσσουσα 727.

Χερμάς· οὐσα γρώνης χερμάδος ναῦται λῆζον 20. κρυφῆς κυπᾶς τις χερμάδων ἐπομβρόα 333. ἐρεῖσει κῶλα χερμάδων ἐπὶ 616.

Χερνίπτω· βύχταισι χερνίρουνσι πόρην 184.

Χέρνιψ· σφαγείων ἡδὲ χερνίβων πέλας 196. Τάφρῳ κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται 209. μητρός καλαίνης χέρνιβας μιμούμενος 325.

Χερσαῖος· χερσαῖος αὐτόδικτος 480. χερσαίου πέρας 534. ἀντὶ χερσαίας πλάτης 96.

Χερσάνθος· ολιγώδης· χερσάνθησον
ληπτηρίαν 1391.

Χέρσος· χέρσον στόρυγγα πύσαι
865. χέρσον πατρως ποσὶ φαῦ-
σαι 1038. εἰς ἐπακτίαν χέρσον
περάσας 120. πτεροῖται χέρσον
αἰετὸς διαγράφον 261. ἢν μὴ τις
χέρσον λαγῆν 624. ποῖαν χέρσον
ἀνιχνεύσει; 824. γῆ ναυσόλωθη-
σεται ῥήσσοντι πηδοῖς χέρσον 1416.
Χεῦμα· χεῦμα θερμαδόντος 647.
1334. χεῦμα Κωνυτοῖο 705. Τι-
τώνιον χεῦμα 1276.

Χέω· ὥσπετον χεῖαα βοήν 5. τοῦ
λύσαν· ἐν ποίμνησιν χεάντος 455.
χαμεινάδος μόροι κέχυνται 321.

Χηλός· χηλῷ κατεδρύφαξε γονάς 239.

Χηραμός· σφῆκας χηραμῶν ἀνειρύ-
σας 181.

Χθών· χθών δρουμένη 251. σελ-
λασα κούρον τὸν κατήγορον χθο-
νός 58. ἀπεμπολήτης τῆς φυταλ-
μίας χθονός 341. ἐν χθονὸς μυ-
χοῖς 896. πῦρ ἐγκλήραν χθονός
1060. κατὰ χθονὸς δύνοντος 1276.
ἐν μεταφρόνοισι βουστρόφοις χθο-
νός 1438. πᾶσαν ὁμβρήσας χθόνα
79. ἄλλη πηλοποιουντι χθόνα
473. κατ' Ἀύσοντιν χθόνα 702.
τέγγων χθόνα 718. ἐνοικῆσουσι
Σικανῶν χθόνα 951. ἄξει πρὸς
ξένην χθόνα 998. δορίεπτον χθό-
να κατεργάσαντο 1359. τιθνὸν
ἀντιπορθήσει χθόνα 1398.

Χιλλωρός· χιλλωρχος τοῦ στρατοῦ
210.

Χιλλωρος· χιλλωρον χρόνον 1153.

Χιλός· μυληράτου χιλοῖο δαυδαλε-
νίας 578. γίγαρις χιλῷ συμμε-
μιγμένα τρυγός 677.

Χιμαιρεὺς· Χιμαιρέως τάρους κυ-
δαίνοντις 132.

Χίμετλον· χίμετλα ποδῶν 1290.

Χλεύη· εἰς ἐπέλειον χλεύην ὑλακτῆ-
σας 1386.

Χοή· ῥανεὶ χοάς 1184.

Χοιράς· χοιράδων ἐφημένους 367.
μύχοιρε χοιράδων Ζαράξ 373.
διπλῶν μεταξὺ χοιράδων σαρού-
μενον 389. χοιράδων βεβῶς ἐπι
1036. ἀμφοικλύστους χοιράδας Γυ-
μνησίας 633.

Χολή· γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς
1115.

Χόλος· ἀστεργῇ χόλον φυγοῦσαι
1166.

Χόνδρος· ὠλεντίην χόνδρον 155.

Χραίνω· πέδον χραίνῃ φόνῳ 268.

Χραισμέω· οὐ γείσσει χραισμήσου-
σαν 292. ἀνεψιάς θρῆνσι χραι-
σμήσαι γάμους 547.

Χράω· χρήσει πᾶσι νημερητῇ φάτιν
1051. ὁρέεται τῷ κεχηρημένῳ δάνος
1381.

Χρή· τί χρή καλεῖν; 1410.

Χρηῖω· δοῦμαι λαβεῖν ὃ χρήζει 1269.
χωραν, ἢν περ' ἐχρηζον λαβεῖν
1065. χρηζὼν πυθέσθαι 479. χραι-
σμήσαι χρηζόντες 549.

Χρήμα· χρήμα ὑμαλφρέστατον 364.

Χρησπολέσχη· τὸν χρησπολέσχη
αἰτιάσονται βλάβης 1419.

Χρησμός· ἔλπεσε χρησμῶν αἰόλον
στόμα 4. χρησμῶν νυκτερίζοιτα
δεῖματα 225. τάρους χρησμοῖσι
κυδαίνοντις 133. χρησμοῖς πυ-
θήσας 735. πεισθεὶς χρησμοῖς
1207. χρησμοῖς Ἰατροῦ 1377.

Χρόνος· κραντης χρόνος 305. ὑστέ-
ρω χρόνῳ 1031. χρόνῳ μολόντες
δομοὺς 1090. βαιὼν ἀστεργῇ χρό-
νον 311. ἐννέωρον χρόνον 571.
τὸν χιλλωρον χρόνον 1153.

Χρύσεος· ἀφύσσων χρυσέαις πέλλαις
γάνος 708.

Χρυσεργός· χρυσεργά Παπτωλοῦ πο-
τά 1352.

Χρυσόπατρος· τὸν χρυσόπατρον μόρ-
φρον 838.

Χρυσός· χρυσῷ καλλύνειν ῥέθη 862.
χρυσῷ κρατῆρα κεκροτημένον 888.

Χύσις· οἰδματος χύσιν 696.

Χύτλον· ἐξ οὗ τὰ πάντα χύτλα ἔλ-
κονται 701. ἀμφὶ χύτλα 1099.

Χυτλώω· γυῖα χυτλώσαι δρόσῳ 322.

Χωνία· Χωνίας παγκληρίαν 983.

Χώρα· χώρας λαβεῖν κράτη 891.
χώρας ἀντίπορθμον ἦδονα 1368.

χώραν διδόντες 1065. στρατῷ πέρ-
θοντι χώραν 1211. τίσει χώραν
1253. αἰστώσας χώραν 1342.

Χῶρος· γέλιων Μυλάκων ὄροις χῶ-
ρος 1022. πατήσει χῶρον Σκυθην
200.

Χῶρομαι· χῶσεται στρατῷ 362.

Χωστός· σῆμα χωστόν τροχμάλῳ κατ-
ηρηγές 1064. ἀτραπούς βοῶν χω-
στίας 698.

Ψ.

Ψάβυνδα· ψάβυνδα θεσπίζοντα
1420.

Ψαλάσσω· ψαλάξεις εἰς κενὸν νευ-
ρᾶς κτύπον 139.

- Ψάλλω· κενὸν ψάλλουσα μάστακος κρότον 1453.
 Ψάμμος· ψάμμω κλύδωνος 1156.
 Ψάβυσσαν ψάμμον 1014.
 Ψαύω· κεράδος ψαύσας κρότων 278.
 χέρσου πατρίδας ποσὶ ψαύσαι 1039.
 Ψευδηγόρος· ψευδηγόροις φήμασιν ἐγγράσας ἐπη 1455.
 Ψευδήριον· ψευδήριον νησιωτικὸς στόνυξ ἔξει 1181. ἄγχι Κάλχαντος ταφῶν ψευδηρίων 1048.
 Ψευδωμότης· κοίρανψ ψευδωμότη 523.
 Ψευδωμότης· δρκον ἐκτίρων ψευδωμότην 932.
 Ψίω· ψίπεται πύργον γνώθω 639.
 Ψυδρός· ψυδραῖσι φήμαις 235. ψυδραῖσι ἐχθρῶν μηχαναῖς ἀναπλέων 1219.
 Ψύλλα· τὴν πόδαργον Ψύλλαν ἥριοστροφῶν 166.
 Ψυχῇ· ψυχὴν φησὶν 68. ψυχαῖσι αἶμα προσράνας βόθρῳ 684.
 Ψυχρός· ψυχρὸν παραγκάλισμα 113. ψυχρὸν γέφυρ 396. Ἐλωρος ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτὸν 1033. ψυχρὸν δέμας 1113.
- Ω.
- Ω· ὦ νᾶξ 9. ὦ τάλαινα καρδία 258. ὦ δαίμον 281. ὦ σκυμνε 308. ὦ Ζεῦ σῶτερ 512. ὦ σχέτι 815. ὦ μήτερ, ὦ δύσμπερ 1174. ὦ ξύναιμε 1189.
 Ωγενος· ξύνεινον Ωγένου Τιτηνίδα 231.
 Ωγυγος· Ωγύγου σπαρτὸς λεώς 1206.
 Ωδίνω· τὸν ὠδίνονια λόχον 342.
 Ωδὶς· κακῆς ὠδίνος ἐκλαυσεν βῆρας 477. μογαστάκος ὠδίνος 830. ἐμποβρυτους ὠδίνος 842. οὐδ' ἐκφυγὼν ὠδίνος ἀλγεινῶν τόκων 942. ὠδίνος λαθραῖος γονῆς 1198.
 Ωκίναρος· ἐνθα μυδαίνει ποτοῖς Ωκίναρος γῆν 1009. Ωκινάρου δῖταισιν ἀγχιτέρμονα 729.
 Ωκός· ὠκὸς Σίνις 982.
 Ωλένη· πρὸςβυν δημόλευστον ὠλένη 331. κεναῖς ἀφάστων ὠλέναισι δέμας 114. ἐνοπλίσουσιν ὠλέναισι πλάτην 205. περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας 1135. ταῖς δεσποτεταῖς ὠλέναις ὠγκωμένον 1183.
 Ωλενίτης· τὸν ὠλενίτην χόνδρον ἐνδατουμένην 155.
 Ωλενος· ἀπ' Ωλένου 590.
 Ωμός· ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα ἄξει 323.
 Ωμηστής· χάρωνος ὠμηστοῦ δορά 455. σηκὸν ὠμηστοῦ λύκου 871. βύκταισι χερνύουσιν ὠμησταὶ πύργον 184. εἰς τάρων ζῶντας ὠμησταὶ κρύνουσιν 1061. προδείγας θηρῶν ὠμησταῖς βοράν 955.
 Ωμόδρις· χέλυδρος ὠμόδρις 340.
 Ωμόσιτος· ὠμόσιτα δαιταλωμένους 654.
 Ωμόφρων· Κένταυρος ὠμόφρων 1203.
 Ωνητός· πρὸς καλύπτρης τῆς ὀμαμόνος ὠνητός 338.
 Ωρίτης· Ωρίτην θεὸν ἐκβαλοῦσα 352.
 Ως· 4. 15. 93. 293. 354. 369. 452. 756. 790. 1116. 1432. κέπρος ὡς 76. ἔγγω — ὡς πολλὰ κυλλνδεῖ μοῖρα 489. οὐ πελαίει φέινω — ὡς — ἐτυψα 462. ὡς μὴ βλέπωσι 445. ὡς μὴ καταβρώξῃ νιν 742. ὡς μὴ σε Κάδμος ὤμελε φυτεύσαι 219. ὡς σοι κρεῖσσον ἦν μέμνειν πάτηρ 815.
 Ωσπερ· Γουινεύς ὡσπερ ἐργάτης δέκης 128.
 Ωστε· sicut, πέφρικαν ὥστε γύαι λόγχαῖς ἀποσιμβοντες 252. καυῆς ὥστε κυμάτων δρομεύς 789. ὥστε κάγκανον στάχυν 1430.
 Ωφέλειω· ὠφελεῖν πάτραν 1459. πλείστα τέχνας ὠφελήσαντα στρατὸν 945.

INDEX

MYTHOLOGICUS ET HISTORICUS.

A.

Acamas, Thesei filius 494 sq. Eius amorem Laodice, Priami filia, ultro petit, atque ex eo Munitum filium suscipit 495—498. Troia expugnata in Cyprum insulam venit, ibique habitat v. 494. coll. 447.

Achilles, Pelei et Thetidis filius, Aeciaci et Doridis nepos 860 sq. solus e septem Thetidis filiis ex igne, quo mater reliquos combusserat, servatus est 178 sq. Dicitur Pelasgicus Typho, sive Thessalicus Gigas, ab immani indomitaque vi atque ferocitate 177. pariterque novemcubitalis, ab ingenti corporis magnitudine 860. Muliebri veste tectus et lanificum opus tractans [in Scyro apud Lycomedem] latuit, ne ad Troiam sibi fatalem ire cogeretur 276—278. Iphigeniam sibi desponsatam, ex Aulide divinitus abreptam, per quinque annos intra Scythiae oras quaerit, et Salmydesii maris insulam, postea ab eo denominatam, desiderio uxoris diu habitat 186—194. 200 sq. In insula Tenedo Cynum cum liberis, Tene et Hemitheia, occidit 232 sq. ibique monitorem suum, qui officium neglexerat, gladio percussit 240—242. Ultimus Graecorum e navi in Troianorum terram tanto impetu prosiluit, ut fontem in littore excitaret 245—248. coll. 279. Troilum, Priami filium, amavit eumque, qui amorem recusaret, ad aram Apollinis cruciavit 309—313. Cum Hectore congregitur, eumque circa urbem fugientem horrendo clamore insequitur 260—264. occisum deinde Hectorem curru alligatum ad castra trahit 265—268. mortuum corpus magno

auri pondere Troianis vendit 269 sq. quod aurum tamen, ipso [a Paride] interfecto, Graeci pro ipsius corpore Troianis rependunt 271 sq. Thersitem, ob crudele in moribundam Penthesileam ludibrium, hasta confodit 999—1001. Quintus dicitur Helenae maritus, in somnio tantum eius pulcritudine delectatus 172 sq. Eius ossa in urna, quam Thetis a Baccho dono acceperat, sepulta sunt 273. Polyxena, Priami filia, ad tumulum eius victimae caeditur 323—325. Mortem eius Musae deplorant 273—275. et feminae Crotoniatae quotannis solemni ritu lugent 859—864. Medeam in insulis beatorum uxorem habet 174.

Adonis, Myrrhae filius 829 sq. Gaus dictus apud Cyprios 831. Interfectum ab ingenti apro, Musarum insidiis, Venus deflet, 831—833. **Aeetes**, Colchidis Corinthique rex, Medae ex Eidyia pater, misit qui Argonautas, filiae raptore, persequerentur 1023—1026.

Aegestes, de Crimiso fluvio et Phoenodamantis filia natus 963. tres urbes in Sicilia condidit 964. Elymum, spurium Anchisae filium, in Siciliam transduxit 965—967.

Aegeus, Thesei pater, Gigas dicitur 495. eius arma sub rupe abscondita filius recipit 494 sq. coll. 1322 sq.

Aegialea, Diomedis uxor, marito e bello Troiano Argos reduci insidias parat 612—614.

Aeneas, Veneris filius 1234. consanguineus Cassandrae 1232. prudentissimus ac fortis 1235. Troia capta, pietatem eius ipsi hostes admirati sunt, cum optione data e patria auferendi quicquid vellet,

spretis divitiis relictisque cum liberis uxore, solos Deos Penates cum seni patre ex urbe efferret 1263 — 1270. E patria discedens, primum in Macedoniam venit ibique Rhacelum urbem incoluit 1236 — 1238. Inde Tyrreniam petiit 1239. ibique cum Ulyase et duobus Telephi filiis, Tarchone et Tyrreno, foedus iniit 1242 — 1249. consedit tandem, antiqui cuiusdam oraculi memor 1250 — 1252., in regione Aboriginum, ibique ad numerum porcellorum ferarum suis, quam ab Ida monte secum navi adduxerat, triginta tures exstruxit 1253 — 1260. Palladi templum aedificavit patrioque Deos in eo collocavit 1261 sq. Filii eius dicuntur gemelli leunculi, robore eximii (*Ῥῶμος* et *Ῥομύλος*); per quos dicitur auctor futurus clarissimae olim felicissimaeque urbis, prope Circaeum promontorium sitae, urbis Romae 1270 — 1280.

Aesacus, vates Troianus, cuius de Hecuba una cum filio interficienda vaticinium Priamus in totius gentis perniciem spreverat 224 — 228.

Aesculapius, dicitur Epus 1054. Podalirii pater 1054.

Aethon, dictus est Erisichthon ob ardentem ingluviem 1396. sub eodem simulato nomine Ulysses latuit, cum primum Ithacam reversus se Cretensem esse fingeret 432.

Aethra, Thesei mater, quam Diocuri, Athenis expugnatis, in vindictam raptae a Theseo Helenae rapiunt 503 — 505. inde, Helenae famula, Troiam venit, ibique clam Munitum, Laodices ex Acamante filium, educat, quem, urbe capta, patri tradit 501 — 503.

Agamemnon, ad bellum Troianum profecturus, Baccho Delphis occulta sacra facit 206. ab Illo reductus occiditur in lavacro ab uxore Clytaemnestra 1099 — 1105. coll. 1375. Post mortem a Spartanis Iovis nomine colitur, et summos honores consequitur 1123 — 1125. coll. 136 sq.

Agapenor, Ancaei filius, ex Arcadia oriundus, a Troia rediens in

Cyprum insulam delatus, ibi metallifodinas aperit 479 — 485.

Ajax Telamonius, pelle leonipa, qua Hercules eum recens natum donaverat, precibusquo eiusdem ad Iovem missis invulnerabilis factus est, excepto uno tantum corporis loco 455 — 461. bellicosissimus et fugae nescius 463. furibundus rabiem suam in greges effudit 454. ab Hectore gladium dono accepit, quo sese postea ipsum percussit 464 — 466.

Ajax, Oilei filius, Locrus, Cassandra Palladis opem implorantem violenter ab ara abstrahit templumque ingenti scelere poluit 357 — 360. quod facinus et ipsum et magnum Graecorum numerum perdidit 365 — 372. et Locrenses postea per mille annos virginibus ad Minervae Iliacae servitium mittendis luunt 1141 — 1145. Ipse vero inter Myconem et Tenum, Aegaei maris insulas, naufragium facit, et primum ad Gyrdas petras elicitur 387 — 390. deinde vero, cum se vel invitis Diis salvum esse gloriatus esset, a Neptune de saxo praecipitatus, in undis interit 391 — 395. mortuum corpus ad littus eiectum Thetis sepeliit, ubi tumulus eius Aegaei maris fluctibus contremuit 396 — 402. apud Inferos etiam Venerem, quippe quae pernicioso Cassandrae amore eum perdidisset, exsecratur 403 — 407.

Alaenus, Diomedis frater, litum inter Daunum et Diomedem inque diiudicat 619.

Alexander M., Macedonum rex, patrum genus ad Herculem et Perseum, maternum ad Aeacum et Dardanum retulit 1440. coll. 803 sq. Epirota dicitur et Macedo 1441. cognatam Persarum gentem debellavit 1442. Atheniensium potestatem fragit 1443 — 1445. et sic longas contentiones inter Europam Asiamque victor composuit 1439.

Alexandra, Priami filia, vaticinandi artis perita 4. coll. 1454 — 1456. ab Apolline amata, Dei connubium recusavit 352 sq. coll. 1457. quod iratus Deus ita calumnians ultus est, ut vaticinia eius

- irrita haberentur 1454 — 1457. Inde, cum insanire videretur, a patre Priamo in turri inclusa est 349 — 351., unde Paridem Graeciam versus navigantem conspiciens, fatidico furore percita in tristia et obscura vaticinia erupit 16 — 30. coll. 3 — 7. Postea, cum urbs a Graecis diriperetur, e Palladis templo, quo confugerat, vi ab Aiace Locrensi abstracta est 357 — 360. et Mycenis, quo eam captivam abduxerat Agamemnon, miserrime est a Clytaemnestra trucidata 1108 — 1119. In Italia autem apud Daunios templum prope Salapinam paludem et divinos honores accepit 1126 — 1140.
- Amazones**, Hippolytam reginam, quam Theseus rapuerat, ulturae, Istrum fluvium transierunt totamque Atticam ferro ignique depopulatae sunt 1331 — 1340. Vid. Clete, Otrere, Penthesilea.
- Amphilochus**, vates, cum Troja capta in Ciliciam venisset, ibi cum Mopso sive de vaticinandi peritia, sive de possessione illius regni tam acriter depugnasse dicitur, ut ambo mutua caede interirent 439 — 442. Quamobrem ita ad Magarum sepulti sunt, ut collis inter haec sepulcra medius intersit 443 — 446.
- Amyntor**, Phoeniceum filium, cum Clytia pellice deprehensum excacat, et maximo odio persequitur 421 — 423.
- Ancaeus**, Agapenoris pater, apro Calydonio vulneratus periit 486 — 493.
- Anchises**, pater Aeneae, cuius pietate una cum Diis patriis e Troiae exidio servatus est 1265. eius filius nothus, Elymus, in Siciliam venit 965.
- Andromeda**, Cephei filia, belluae marinae exposita a Perseo liberatur 836 — 839.
- Anius**, Rhoeus et Apollinis filius, Deli rex, Graecos ad Delum apulsos hortatus est, ut in insula manerent, tempus expectantes, quod oracula capiendae Troiae praedixissent; iisque victus abundantiam per filias pollicitus est 570 — 576.
- Antenor**, Troianus, patriam Graecis prodidisse, et ipse equi lignei compages aperuisse dicitur 340 — 343.
- Antheus**, Antenoris filius, Troianus, amatus a Paride puer, ab eo inter ludendum occiditur 134.
- Apharidae**, Idas et Lynceus, bellicosissimi et fortissimi 518 sq. pugnant acerrime cum Dioscuris ob iniuriam Leucippli filiiabus illatam 546 — 549. quo in certamine Lynceus a Polluce, Idas, interfecto Castore, a Iove fulmine interemptus est 550 — 561.
- Apollo**, cum Neptuno Troiae muros Laomedonti regi exstruxit 521 — 523. Cassandram adamavit eiusque connubium frustra appetiit 352 sq. coll. 1457. quare iratus fatidicam virginem calumniatus est 1454 — 1456. Oraculum eius, quod Delphis habuit 208. dicitur Orcli minister, quippe falsa et exitiosa vaticinans 1420. cum Ida, Apharei filio, sagittis pugnavit 561 — 563. Filii eius: Hector 265. Troilus 313. Teneirus vates 1211. Anius, Deli rex 570. Cognomina: *Ἀλῆος* 920. *Ἀελγῆνιος* 208. *Ἀφραινός* 440. *Ἀρύμας* 522. *Θοραῖος* 352. *Ζωστήριος* 1278. *Ἰατρός* 1206. 1377. *Κερδῆριος* 208. *Κοῖτος* 426. *Κυπῆς* 426. *Λεπριεύς* sive *Λέριος* 1206. et 1454. *Μολοσσός* 426. *Ὀρχιεύς* 562. *Πῆτος* 265. 352. *Παταρεύς* 920. *Σπασίης* 562. *Τελγούσιος* 562. *Τερμινθεύς* 1206. *Υλάτης* 448. *Ῥελῆς* 352.
- Apsyrtus**, Aeetae, Colchorum regis, filius, a Medea sorore interfectus 1318. Cassiphones, Cires filiae, consobrinus 811.
- Arisbe**, Teucric Cretensis filia, Dardani uxor 1306 — 1308.
- Asterius**, Cretae rex, Europam, Agenoris filiam, quam mercatores Cretenses rapuerant, in matrimonium duxit 1301.
- Atlantis**, sive Atlantis filia, Electra, Dardani mater 72. Calypso 744.
- Atlas**, pater Electrae 72. Calypsus 744. proavus Prylis Leshii vatis 221 sq. eius habitatio deserta 879.
- Aurora**, Pegasus supervehitur Phegii montis iugum 16. Tithoni coniux 18.

B.

Bacchae, dicuntur Laphystiae 1237. et Minallones 1464. cornigeræ 1236.

Bacchus, Delphis sanctuarium habuit prope Apollinis oraculum 208. Agamemnoni pro sacris oblatis gratiam referens, Teledphum, Mysiae regem, Graecis infestissimum impedit, quominus saevitiam suam in Graecos exerceret 207 — 215. coll. 1246 sq. Anii, Deli regis, filias artem docuit, victus semper abundantiam procurandi 577 — 580. Thetidi auream urnam donavit, in qua postea Achillis ossa recondita sunt 273. Cognomina: *Ἐρώχης* 212. *Οἰκονόρος* 1246. *Περσέλαστος* 577. *Σιπέλης* 207. *Σαῖτης* 206. *Ταύρος* 209. *Φηγαλεύς* 212. *Φαυστήριος* 212.

Baius, nauclerus Ulyssis, in Campaniae littore sepultus 694.

Branchesia virgo Milesia, Milesia, a celeberrimo illius regionis Branchidarum oraculo 1379.

Brimo, vid. Hecate.

Byne, vid. Iuo.

C.

Cadmilus et Cadmus, vid. Mercurius.

Caira, virgo Milesia, quae Neleo Atheniensis, coloniam in illas regiones ducenti, argillam aqua humectatam [terram et aquam] praebeuit; unde Neleus ex oraculo regionis potitus est 1379 — 1384.

Calchas, Thestoris filius, clarissimus vates, cum in certamine de divinandi peritia a Mopso victus esset, vitam ex oraculo finivit, et Colophonem sepultus est 426 — 430. Eius cenotaphium in Italia prope Sirini urbem 979 — 981. coll. 1047 sq.

Calydaus, antiquissimus Thebarum rex 1209.

Calydonius aper, sive Octaeus, Anacae inguina laceravit, et ipse moribundus Meleagrum perdidit 486 — 493.

Calypsu, Atlantis filia, cuius amore

Ulyssen per aliquod tempus fruitur 744.

Candaeus, vid. Mars. 1410.

Candaon, vid. Orion. 328. vid. Mars. 938.

Capaneus, Argivus, cum Thebarum moenia vel invitis Diis se ever, surum esse gloriatus esset, fulmine a Iove ictus concidit 433 — 436.

Carca, primi mercenarii milites 1384. eorum regio a Neleo Atheniense occupata 1383 sq.

Cassandra, vid. Alexandra.

Cassiphone, Ulyssis et Circes filia, fratri Telemacho nupta, hunc, cum matrem Circe occidisset, ipsa crudeliter interfecit 810 sq., Cepheus, Aethiopum rex, filiam Andromedam ceto devorandam exposuit 834 — 837.

Cepheus, Achirus, a Troia rediens in Cyprum delatus ibi habitat 586 — 591. coll. 447.

Ceres, Pelopis humerum comedit 152 — 155. Erisichthonem maximo odio persequitur 1391 sq. Cognomina: *Ἰσώ* 621. *Ἐρμιά* 152. *Ἐρινύς* 153. *Ἐρμύρα* 153. *Κούρα* 1392. *Ὀρκα* 1225. Dicitur Furibunda et Ensifera 153.

Chimaeus, Promethei filius, in agro Troiano sepultus, ad cuius tumulum oraculi iussu a Menelao et Spartanis sacrificia fiunt 132 sq.

Cilla, Hecubae soror, filium e Priamo clam suscipit; statim vero post partum cum nato occiditur 319 — 322.

Circe, Solis filia, Ulyssis socios in suos transformat 673 — 678. a Telemacho occiditur 806.

Cleisithera, Idomenei filia, a Leuco, cui desponsata erat, misere trucidata est 1222 sq.

Clete, Amazo, Penthesileam reginam per mare quaerens, in Italam venit, ibique Cleten urbem condidit 995 — 998. hanc urbem postea Crotoniatæ diruunt, et Cleten reginam, ab illa priore denominatam, occidunt 1002 — 1007.

Clytaemnestra, Agamemnonem maritum in balneo securi percussit 1099 — 1105. Cassandram crudeliter trucidat 1108 — 1117. ab Ore-

ste filio, paternae necis ultore, occiditur 1120 — 1122.

Codrus, Atheniensium rex, lignatoris veste latens hostes sefellit, et morte sua patriam servavit 1378.

Comaetho, Pterelai Teleboarum regis filia, Cephalo amore capta, hostibus patrem et patriam prodidit 934 sq.

Corybantes, Rhene sacerdotes, Saturnum incutentes 78.

Corythus, Paridis et Oenones filius, a matre ubi Paridis adulterium irata misus est; ut Graecis oracula de Troia captenda exponeret 57 — 60.

Cretenses Europam, Agenoris filiam, ex Saraptha, Phoeniciae urbe, raperunt 1297 — 1301.

Cretheus, Aesonis pater, avus Iasonis 872.

Crimaeus, Siciliae fluvius, in canem mutatus e Phoenodamantis filia Aegesten procreat 961 — 964.

Crissus, in utero matris cum gemello fratre, Panopeo, manibus collectatur 989 — 942.

Crotoniatae Troianis in Italiam profugis in expugnanda urbe Niside auxilium ferunt 989 sq. Ceteri, Italiam urbem ab Amamond conditam, diruunt, ipsamque reginam fortissime pugnantem interficiunt 1002 — 1007.

Cycnus, Neptuni filius, recens natus ad mare expositus esse et ab avibus marinis enutritus dicitur, usque dum piscatores eum invenissent 237 sq. liberos suos, Temen et Hemitheam, Molpi tibicinis falsa delatione deceptus, in arca inclusos in mare proiecit; quos tamen undae ad insulam Leucophrum (Tenedum) salvos eiecerunt 234 sq. 239. In hac insula postea Cycnus cum liberis ab Achille occiditur 232 sq.

Cythereus, Neptuni filius, rex Salaminis 451.

D.

Dardanus, a Iove et Electra, Atlantis filia prognatus, diluvii tempore solus a Thracia in Phrygiam enatavit 73 — 80. ibi Aris-

bam, Teucri Crêtensis filiam, in matrimonium accepit, et ex ea progeniit Erichthonium; proavum Priamidarum 1806 — 1308. sepultus est in regione Troiana 72 sq. Daunii Aetolbrum legatorum, Diomedis agros reposcentes, vivos defodiunt 1056 — 1066. Cassandrae templum et divinos honores constituunt prope Sasapinam paludem 1128. haec virgines confuebant, sponso exasae, eoque Furiali habitu terrebant 1131 — 1140. Podalirum apud Daunios oraculum 1050 — 1055.

Delphibus, quartus Helenae maritus, quam post Paridis obitum duxit, secundam inter Priami filios laudens post Hectorem consequutus 168 — 171.

Diluvii Deucalionis descriptio 79 — 85.

Diomedes magnas calamitates perpeusus est ob vulnus, quod Veneri inflixerat 610 sq. Post Troiae excidium Argos reversus, insidiis Aegialeae uxoris periturus erat, nisi in Iunonis templum confugisset 612 — 614. In Dauniam decensit, ubi Argyrippam condidit 592 sq. ibi socii eius in ardeas mutantur, et Diomedeam insulam prope Dauniae littus incolunt 594 — 609. ipse, ob Alaei fratris iniquitatem, regionem diris devovit 519 — 524. statuae eius nulla vi libè moveri poterant, quin etiam a Dauno in mare proiectae statim emergentes sese in pristino loco collocarunt 625 — 629. divinos ei honores ab omnibus Iunii maris acolis habebantur, ob occisum illum draconem, qui Phaeaciam olim vastaverat 630 — 632.

Dioscuri, gemelli Iovis et Ledaee filii, ex ovo nati, in cuius originis memoriam galeas gestant, dimidiati ovi formam referentes 506 sq. inde Helenae fratres, quam a Theseo raptam ulciscuntur et Athenis expugnat, solam Thesei matrem, Aethram, servam abducunt 503 — 505. quam aequitatem admirati Athenienses, eos inter astra retulerunt 506 — 510. Apud Oenunta, Laconiae fluvium, acri pugna cum Apha-

ridis, patruelibus suis, contendere-
runt, quorum alter quidem, Lyn-
ceus, a Polluce interemptus est;
alterius autem, Idæ, qui Casto-
rem prostraverat, in Pollucei
impetus levis fulmine repulsi
546—561. Len urbem expugna-
runt, unde Lapersii dicti 511.
Semidei dicuntur, quippe qui post
Casteris mortem alternis vicibus
in coelo et in Orco versentur. 564
—566. coll. 511.

Dionisus, totius Atheniensium clas-
sis praefectus, in honorem Sire-
nis Parthenopae lampadum cur-
sum ex oraculo instituit, quem
Neapolitani quattuordecim deinceps
celebrantur 732—737.

Doris, Thetidis mater, avia Achil-
lis 661.

Dymantea proles dicitur Doros,
a Dymante, Aegimii, Doriensium
regis filio. Vid. Steph. Byz. v.
Δυμάντι.

E.

Echidna, Typhonis uxor, in Cilicia
ad Gygasam paladem horribili
specu habitat 1353 sq.

Ectenes, dicebantur Thebani 433.
1242.

Elais, Anii filia, trium sororum
una, quas a Baccho edoctae
vini, frumenti, oleique copiam,
quantam vellent, efficere potue-
runt 573—580.

Electra, Atlantis filia, Dardani ma-
ter 72.

Elphenor, cum avam Abantem
improdepe occidisset 1034, ex-
ulavit e patria, et cives e co-
pulo prope Euboeae litus ad
bellum Troianum convocavit 1036
—1041, quo finito, Othronum,
incolam prope Italiam, et inde
in Epirum venit 1034 sq. 1042 —
1046.

Elymus, nebulus Anchisae filius, ab
Hio profugus, in Siciliam ab Ae-
geste traduntur 956—967.

Enyo, Hellespontis 463—519.

Epeus, Pandorae filius, equi dura-
tes artifex 930. coll. 948 sq. in
patriis periculis ignarus in bello
a Diis redditus est 931 sq. 1943
sq. Post Troiae excidium in Ita-
liam coniecit 930. 946—950.

Epimetheus, Asiae et Iapeti filius
1412.

Erianyes, Nootis filiae, Eteoclem
et Polynicen ad mutuum caedem
instigant 437 sq.

Erianyes, dicitur Ceres, quo no-
mine in Arcadiae urbe, Telphu-
ga, colebatur 153. 1040.

Erisichthon, Thesalus, Cereri ma-
xime invisus, ob excisum sacrum
Deae nemus 1391 sq. in medi-
cabili fame cruciatur 1395.
Aethon dictus est 1396.

Eryx, Vaneris filius, hospites ad
eluctam provocare et interficere
solebat; postremo autem ab Her-
cule victus et occisus est 866 sq.
Eteocles et Polynices, Oedipi ex
Iocasta matre filii, ipsius patris
germani fratres, a Furiis acti,
mutua caede perierunt 437 sq.

Europa, Agenoris Phoeniciae regis
filia, a Cretensibus rapta, Asie-
rio Cretae regi auxit 1294—
1301. Sarpedonis ex love mater
1284.

Eurynome, Oceani filia, Ophionis
uxor, a Rheia viota et in Tartarum
deiecta est 1199 sq.

Eurypylos, Thessalorum dux, ab
Hioadiens a ventis in Libyae
littora delatus est 901 sq.

G.

Gauas, vid. Adonis.

Gigantes, Sithonii sive Thraeces
1357. commemoratur eorum pugna
cum Diis 692 sq. 708. ab
Hercule sagittis confossi 63.

Glaucan, (Glaucus) Minois et Pa-
siphæae filius, Cassiphones con-
sobrinus 811.

Glaucus, piscator, ex Anthedone,
Boeotiae urbe, oriundus, herba
quadam, qua pisces revixerant,
consumpta, in mare desiliit, et
Deus marinus factus est; eius
contubernalis dicitur Ulysses qui
fragas in mare proiectus 754 —
756.

Gorge, Thoantis mater 1013.

Gorgones, vid. Medusa. unam, quo
atebantur, oculum Perseus, ab-
stulit 846.

Graeci, in Paradisi ultionem Aulide
conveniunt 181 sq. Iphigeniam,
Achilli desponsatam, repta ini-

molandum, arcessunt 185—186
ibi ad aram Saturni serpentis
ostento edocti, quot annorum
bellum futurum sit, novo sese
iuramento adstringunt, se non
prius in patriam redituros esse,
quam Troiae excidium vindictam
sumiserint 202—204. Tum pro-
fecti, ad insulam Delum appeli-
lunt, ubi Aeneas eos hortatur,
ut oraculis fidem habeant et cer-
tum Troiae capiendae tempus in
insula expectent 570—572. De-
inde in Mysiam, Telephi regnum,
delati, a Bascho ab exilio ser-
vantur 206—215. Inde Lesbum
veniunt, et a Pryli vate discunt,
quomodo Troia peritura sit 249.
postea Tenedum conscendunt 229.
ubi Cyenus cum liberis per Achil-
lem perit 232 sq. ad Myrnam
denique urbem naves appellant,
ubi omium postremus Achilles
e navibus in terram prosiliit 243
— 248. navium statidem solsa
et propugnaculis muniunt, quae
tamen Hectorem non impediunt,
quominus naves incendat, ipsos-
que ingenti strage caedat 283—
297. — Graeci, relicto illo equo
ligno, quem Epeus fabricaverat
342 sq. coll. 930., simulata fuga
ad Tenedum et Calydnae insulas
decedunt, unde Antenor et Si-
nonis signo revocati, ad capien-
dam urbem redeunt 345—347.
Graecorum classis ad Euboeae
litora naufragium facit 373—
386.

Guneus, Arabs, iudex iustissimus
128 sq.

Guneus, Cyphaeorum dux, Thes-
salus, post Troiae excidium ad
Libyae littus delatus est 897 sq.

H.

Harpinna, Oenomai equus, ob ve-
locitatem cum Harpyiis compa-
ratur 167.

Harpinae, numina rapacia, velo-
cissima 167.

Hecate, Persae (Persae) filia 1175.
cui Zerinthus Samothraciae sa-
cra erat, et canes immolabantur
77. lampadum cursibus coleba-
tur 1178 sq. Hecubam in canem

mutavit 1176 sq. Cognomina:
Biqua 1176. Zepunda 1178.
Triepe 1186. Τριποπος 1176.
Hecuba 1180.

Hector, Apollinis filius 265. Cas-
sandrae frater omium carissi-
mus 264. 1189 sq. columen gen-
tis patriaeque fulcrum 281 sq.
1190. comparatur cum Giganti-
bus Thracis 526 sq. multos e
fortissimis Graecorum occidit 298
— 301. Graecorum naves inva-
dit et magnani inter eos stragem
edit 286—297. ab Achille tamen
circa Troiam actus et superatus
occiditur, et currui alligatus ad
navem trahitur 265—267. mortuum
corpus magno pretio vendit Achil-
les 260 sq. Post mortem divinos
honores apud Thebanos nactus
est, qui, ab Apolline moniti, ossa
eius e Troade Thebas deporta-
runt, et sanctissimo loco sepe-
lierunt; ipsum vero, ut Deum
averruncum venerati sunt 1195 sq.
1204—1213.

Hecuba, horribile eius somnium
de igne terre ab ipsa procrean-
do, quod Aeneas vates de Pa-
ride exposuit 224—227. Post
Troiae excidium captiva in Thra-
ciam abducitur, ubi ob convicia
in Graecos lapidibus obruta po-
rit 330—334. et ab Hecate in
canem nigram mutata, nocturnis
latratibus impios ternet 1175—
1177. Ulysses ei cenotaphium in
Sicilia ad Helorum fluvium ex-
struit 1181—1188.

Helenae, dicitur cyoni (Iovis) filia,
ex ovo prognata 88 sq. columba
ob libidinem nominatur 87. 131.
his rapta est, a Theseo, primum,
et postea a Paride 147 sq. coll.
104—106. dicitur tripontur (τρι-
πονη) h. e. tribus viris rapta,
Menelae, Paridi et Deiphobo; et
quinquevira (πεντάετιρος) h. e.
quinque virorum amorem exper-
ta; Thesei 147. Menelai 149.
Paridis 110. Deiphobi 168. et
Achillis 172. — Haec de causa
etiam κρυπτος 104. et Baccha,
in amores quasi furibunda 343.
filias ex Menelao habuit, quas
(Hermionen et Iphigeneam) 103.
inde mulierpera (ἡμιπύρρα) dicta
851. a Protos Paridi eripitur,

qui solummodo simulacrum eius Troiam affert 112 — 115. 128 — 131. eius causa Menelaus longos errores, et multas calamitates perpeusus est 820 — 824 sq. 850. Pleuronia dicta est, v. 143. et Pephuaea, a Pephoo; Lanoniae oppido 87.

Helle, Athamantis filia, ex ariete aureo delapsa, in freto inter Europam, et Asiam, cui nomen dedit, perijt 1285.

Hemithæa, Cycni filia, vid. Cycnus.

Heracles, tribus noctibus a Iove satius (*τρίτης*) 33. lunonis mammam suxit 1327 sq. cum sex navibus Troiam, venit 1347. ut homines incendio vastat 31 — 33. et dixit 1348: a bellua marina deglutitus, intestina eius dissecat, et salvis erumpit, capillis tantum capitis amissis 33 — 37. 476 — 478. furens, liberos interficit 38. lunonem, novercam sagitta, vulnerat 39. cum Iove patre in stadio Olympico luctatur 40 — 42. Scyllam, ob raptos Geryonis boves, caede ulciscitur 46. 651 — 653. Læstrygones, feram Italiae gentem, sagittis confecit 662 sq. viam, prope Balas, stravit, ut boves Geryonis, transduceret 697. cum Theseo in Scythiam ad Amazonas, venit 1327. preces, ad Iovem patrem, misit, ut Ajax, Telamonis filius, invulnerabilis, ut ipse, fieret 450 — 461. a mortuo Nesso inermi, dolo (veneno) percussus est 461. et combustus, a Philoctete, ad Dyrae fluminis ripam 916 sq. cum Iunone, noverca in gratiam rediit, et inter Deos relatus est 1349 sq. templum ei dicavit Iason in Libyæ littore ad Syrtim 871 — 873. Cognomina: *Βατὴς* 652. *Ἰχθυόεντης* 663. *Μηνώτης* 651. *Μύσσης* 1328. *Παλαίμας* 663. *Πεννός* 663. *Σανέρης* 652. *στρυφόνειδος* 652. coll. 4346. *Σοφίστης* 1347.

Heracles, Alexandri M. et Barseas filius, a Polysperchonte, Epistatrum rege, interfectus est 801 sq. Hesione, Laomedontis filia, Priami soror, belluae marinae Phœonodamantis consilio, exposita 470 — 472. coll. 952 — 954. ab Hercule

servatur 476 sq. qui eam, Troia ob Laomedontis peritium expugnata, Telamoni fortissimo socio, donat 469. ex quo Teucrium et Trambelum suscipit 467 sq. Priamum fratrem ex captivitate redimit 337.

Hippolyte, Amazonum regina, a Theseo et Hercule ex urbe Themiscyra rapitur 1330. Orthosia, Dianæ cognomine, vocatur 1331. Hodoedocus, Oilei pater, arx, Aiacis Locrensis 1150.

I.

Iason, Aëonius filius, Crethæ nepos 872. *Ἰασονίδης* dicitur, cum, utro, calceo in Anagro fluvio amisso, statim a Pelia avunculo ex arculo agnitus, sit 1310. hinc ab eis in Colchidem, missus, post varia pericula aureo vellore potitus est 1312 — 1316. a Medea reoccutus est, et cum ea aufugit 1315 — 1324. Cum Argonautis in Libyæ littore, ad Syrtim Herculi templum, extraxit 871 — 873.

Ichneas, vid. Themis. Ictas, Apharei filius, cum Apollinis sagittis, pugnavit, cum est 561 — 563. in pugna cum Diocleia ob Leucippidis filiam, cum Castore, interfecto Pellicem, perierat, a Iove fulmine, prostratus est 557 — 561. Idomenæus, Deucalionis filius, Iovis via, propositus (tunc quæto, loca a Iove descendens) 431. Creta rex, ab Ilio rediit, totam regiam domum per Leucum, quem custodem regni reliquerat, eversam, et extinctam, iniecit 1214 — 1225. Tum, patrem expulsus, Colophonem venit, ibique sepultus est 431 sq. coll. 424.

Ius, Troia filius, Cassandrae proptus, sacrum vetus habuit prope urbem, ubi hodiè a terra absorpta est 319. totam Thraciam usque ad Penon fluvium bello vastavit et in suam ditionem redegit 1341 — 1345.

Ino, vid. Leucothea.

Io, Iacchi regis filia, a Phœnicibus rapta, ad Osiridem Aegypti regem, delata est 1291 — 1294. hoc facinus Iungas inimicitias ju-

thra avia clam educatus est 502.
in Thracia viperæ morsu periiit
499 sq.
Musæ, Achilles mortem deplora-
runt 273—275. Adonidem, a Ve-
nere adamatum, perdiderunt 832.
Myrmidones; eorum fabulosa origo
176.
Myrrha, Adonidis mater, quem in
arbarem mutata aperto cortice
peperit 829 sq.
Myrtilus, Mercurii filius, Oenomai
regis auriga 166 sq. dolum pa-
ravit, quo Oenomaus a Pelope
victus periiit 161—163. ipse vero
a Pelope in mare præcipitatus
est, quod Myrtoum ab eius no-
mine appellatum 163 sq. totum
illius et Hippodamiae genus di-
ris devovit 165.

N.

Naubolus, Iphiti pater, cuius ne-
potes Schedius et Epistrophus ad
Troiam periere; eorum autem
socii, Phocenses, post Troiæ ex-
cidium, in Italiam delati sunt
1067—1074.
Nauplius, Palamedis pater, filii
mortem ulturus, ignem in Capha-
reo Kuppææ promontorio accen-
dit, quo Græcorum elapsis ad-
ductis, ad scopulos naufragia fe-
cit, et magna pars exercitus pe-
riit 373—386. 1095—1098. Prin-
cipum Græcorum uxores fraudu-
lenter ad adulteria pellexit 1093
—1096. Laucum Cretensem, quem
Idomeneus regni custodem fece-
rat, ad caedem totius regiae
domus instigavit 1219—1225.
Nelus, Codri; Athenarum regis,
filius in Asiam transit ibique
Caribus debellatis, Mileto impe-
ravit 1378—1384. eius filia, Pe-
ra, in barbarorum lupanaribus
æcoriata, est 1385—1387.
Neoptolemus, Achilles et Iphigeniæ
filius 183—186. 324 sq. in in-
sula Scyro educatus 186. Aeci-
anapos, per quem in fatiis erat
Troiam captum iri 53., Polyxe-
nam, Priami filiam, ad Achillis
tumulum sacrificavit 323—325.
Nepunis (?), cognomen Hippolytæ
Amazonis 1332.

Neptunus, Laomedonti Troiæ mu-
ros cum Apolline exstruit 521—
523. coll. 617. Pelopem amat et
rapit 156 sq. Aiaceum Locrensem
ob magulloquentiam in Aegæo
mari submergit 393—395. Ulyssi,
ob Polyphemum filium excaeca-
tum, iratus 766 sq. Cognomina:
Alysius 135. *Ἀποψεύς* 617. *Ἀν-
γέλιος* 749. *Βρετός* 722. *Ἐπ-
αγός* 158. *Ἰνναγέτης* 767. *Με-
λάρδος* 767. *Ναυπύλιος* 157. *Ἠπ-
οκάρης* 522. Cumnæ rex 522.
Nereus, Deus maris 164.
Nesaea, Nerei et Doridis filia, The-
tidis soror 399.
Neso, Sibyllæ mater 1465.
Nessus, Centaurus, mortuus Her-
culem dolo interemit 50.
Nireus, formosissimus Græcorum
secundum Achillem, ab Ilio re-
dux, primo in Libyam, deinde
in Epirum delatus est 1011—
1020.

Nox; eius filiae Furiae 437.
Nyctimus, Lycaonis, Arcadiæ re-
gis, filius, a fratribus occisus,
et Iovi ad epulandum appositus
est 481.

O.

Oceanus, dicitur Ogenus; eius uxor
Tethys, Titanis 231.
Oebalus, Tyndarei pater, rex Spar-
tanorum 1125.
Oenomaus, Elidis rex, Hippodamiae
pater, procorum filiae intersector,
a Pelope Myrtili dolo victus est
161—163.
Oenone, Paridis uxor, ob adulte-
riæ Helenæ nuptias Paridi irata,
et patris (Cebreni vel Oenei) di-
ceteris exasperata, filium (Cory-
thum) ad Græcos misit, patrias
proditorem 57—60. ipsa autem,
maritum letali vulnere gaucium
animadvertens, sese de turri præ-
cipitem dedit, et una cum ma-
rito expiravit 61—68.
Ogenus, vid. Oceanus.
Ogyges, rex Thebarum antiquissi-
mus 1206.
Ophion, Deorum rex, cum Eury-
nome ante Saturnum et Rheam
imperium tenuit 1192.
Orestes, Agamemnonis filius, pa-

tris mortem matris Clytaemnastrae caede ultus est 1120—1122. oraculo monitus, cum exercitu e pluribus gentibus collecto, insulam Lesbum invasit et depopulatus est 1374—1377.

Orion, Iovis, Neptuni et Apollinis filius, dicitur *ῥήναρπος* 228. eius ense Diomedes tenuit, Iphigeniam sacrificaturus 326—328.

Osiris, Aegypti rex, Ius, Inachi regis filiae, maritus 1292—1294.

Otrere, Amazonum regina, mater Penthesileae 997.

P.

Palaemon, Deus marinus, qui in Tenedo insula puerorum victimis colebatur 229.

Palamedes, Nauplii filius, dolo Ulyssis circumventus periiit, et in insula Lesbo sepultus est 1097 sq.

Pamphylus, cuius filia Magarsus urbi nomen dedit 442—444.

Panopeus, Epei pater, Deos in bello contra Teleboas periurio laesit 932—938. in utero matris cum fratre Crisso pugnis contendisse dicitur 939—942.

Parcae, Maris filiae, claudae 144 sq. grandaevae virgines 585.

Paris, Priami et Hecubae filius, torris vocatur, propter illud Hecubae somnium 86. 1362. inde in Ida monte expositus, ab ursa nutritus ferocitatem cum lacte suxit 138. Anthem, amatum puerum, inter ludendum interfecit 134. de pulcritudine trium Dearum iudex constituitur 93. in Graeciam transit; nautae eius, funibus a terra solutis, Hellesponto navigant 22. Calydnas insulas, vento a septentrione spirante, transeunt 25. Laconiae littoribus appropinquant 90—93. Onugnathum promontorium et Lan urbem transnavigant 94 sq. et inter gemina promontoria, Maleam et Taenarum, ad Gythii litus ancoras iaciunt 98—101. Tum Paris, Helena, quam sacrificantem in litore invenit, potitus, ultra Scandeam, Cytherae insulae urbem, et Aegili promontorium cum praeda sua aufugit

104—109. coll. 134—137. viam deinde in patriam quaerens, in insulam prope Atticam litus parvenit, ubi primum Helenae amore fruitur 110 sq. unde discedens ventis in Aegyptum abripitur et, a Proteo Helena privatus, simulacrum pro ipsa accipit 112—131. Tristis denique viam relegit, et in patriam reversus est, dum iam tota Graecia in vindictam surgetet 141—143. 180—182. Ita antiquum illud odium inter Asiam et Europam novo scelere excitavit 1362—1365. Eius adulterium Oenone uxor graviter fert, et patriae proditione ulciscitur 57—60. ipse, sagittis a Philoctete sauciatus, immedicabili vulnere perit 61—64.

Parthenope, Siren, prope Neapolim in litore sepulta et divinis honoribus aucta est 717—721. In eius honorem Diotimus, Atheniensium navarchus, cursum lampadiferum instituit, quem postea incolae quotannis celebrarunt 732—737.

Peleus, Aeaci filius, ab Oenone (Aegina) insula, cum fratrem Phocum occidisset, aufugit 175. formicarum multitudinem (Iovis ope) in viros mutavit, qui inde Myrmidones appellati sunt 176. Achillem filium ex igne, quo mater (Thetis) sex filios combusserat, servavit 177—179.

Pelops, Tantali filius 53. avus Menelai 152. a patre Diis in convivio appositus est, ubi humerum eius Ceres fertur comedisse 152—155. inde a Diis in vitam revocatus, bis adolevisse dicitur 156. et ob pulcritudinem a Neptuno amatus, in Elidem sese confert, victoque per fraudem Oenomao, Hippodamia potitus est 157—162. Myrtilum in mare praecipitavit 163 sq.

Penelope, Ulyssis uxor, multis prociis expetita, epulis regias divitias exhausit 771—773. 791 sq. Lacaena dicitur 792.

Penthesilea, Amazonum regina, Otreres filia, quae Achillis manu cecidit, et Thersitae causa mortis existit 999—1001.

Deio, Nefei filia, mulier impudica in 1385—1387.

Perseus, Iovis et Danaë filius, aurigena 838. Mercurii talaria gestat 889. Medusam capite desecto necavit 842 sq. eius capite homines in saxa mutat 844 sq. belluam marinam, cui exposita erat Andromeda, Aethiopum regis filia, interfecit 838—841.

Phemius, Aegeli pater, avus Theoclei 1324.

Phereclus, Troianus, Paridi, Lacedaemonem ad rapiendam Helenam profecturo, naves fabricavit 97.

Philoctetes, Poeantis filius, Herculem ad Dyrae fluvii ripas vivum combussit, et pro mercede arcum cum sagittis accepit 916—918. ab hydra morsus est 912. Paridem Minervae ope letali vulnerare sauciavit 61—64. 913—915. Post Troiae excidium in Italiam venit 911—913. ibique Crimissam urbem, prope Crotonem, incoluit, et in bello, quod ibi Pelieniorum colonia, qui prius in hac regione conserderant, cum adventis Rhodiis erat, ab horum parte stans, occisus est 922—926. sepultus est ad Crathim fluvium 919 sq. et in Macallii templum et divinum cultum habuit 927—929.

Phoenix, Amyntoris filius, patri maxime invisus, et ab eodem excaecatus 421—423. Achillem, quem puerum educaverat, ad Troiam secutus est; post Ilii excidium autem in reditu obiit, et Eene, Thraciae urbe, sepultus est 417—420.

Phoenodamas, Troianus, qui in concione populo persuasit, ut Hesione, Laomedontis filia, ceto exponeretur 470—472. qua re iratus rex tres Phoenodamantis filias nautis in deserta Siciliae loca devehendas tradidit 952—957.

Phorcy, Scyllae pater, quam ab Hercule occisam resuscavit 47 sq.

Podalirius, Aesculapii filius, in Italia prope Calchantis fanum se-

pultus est, ibique oraculum habuit 1047—1055.

Polyphemus, Cyclops, cuius inhospitale tectum Ulysses subiit 659—661. a quo excaecatus, diras emisit, quas pater eius, Neptunus, ratas fecit 765 sq.

Polyaperchon, Epirotarum rex, Herculem Alexandri M. filium inter epulas occidit 801—804.

Polyxena, Priami filia, a Neoptolemo ad Achillis tumulum immolata 323—325.

Porces, serpens, ille horrendae magnitudinis, ab Apolline e Calydnis insulis Troiam missus, quo Laocoontis filii perirent 347.

Praxander, Laconum dux, ignobili genere ortus, a Troia redux in insula Cypro consepit 586—591. coll. 447—449.

Priamus, Laomedontis filius, ab Hesione sorore ex captivitate redemptus, Priamus dictus est 337—339. Aesaci vatis oraculum, qui Hecubam una cum Paride interficiendam iusserat, in patriae perniciem sprexit 224—228. Cillam cum filio recens nato interfecit 319—322. Troia capta ad aram Iovis a Neoptolemo occisus est 335 sq.

Prometheus, Iapeti et Asiae filius 1283.

Proserpina, sacrum nemus habuit in Campaniae littore prope Cumas 698. Cognomina: *Λάερα* 710. *Λέντινις* 49. *Ὀβριμώ* 698. *ὀυδαία Κόρη* 698.

Protesilaus, Graecorum fortissimus 532. primus hostium ab Hectore in Troiana terra occisus est 530 sq. in Chersoneso Thraciae sepultus est 532—534.

Proteus, Neptuni filius, Torones Thressae maritus, Pallemen incoluit; ob nefandas autem filiorum (Tmolii et Telegoni) facinora in Aegyptum rediit, non navibus usus, sed subter mare Neptani ope viam invenit, qua in patriam rediret 115—127. iustissimus erat 128. et Paridi, ad Aegyptium littus delato, Helenam eripuit, simulacrum ei pro ipsa uxore subiiciens 130 sq. 142—143.

Prothous, Tenthredonis filius, Thes-

salus, ab Ilio rediens, ad Liby-
cum litus electus est 899 sq.

Prylis, Mercurii filius, vates, in
insula Issa (Leabo) natus, Atlan-
tis pronepos, Graecis viam in
Troiam et rationem capiendae
urbis aperuit 219—223.

Psylla, Oenomai equus, velocitate
insignis 166.

R.

Rhea, Saturni coniux, Eurynomen,
priorem Deorum reginam, in
Tartarum detruxit, et ipsa cum
Saturno imperio potita est 1196
sq. clam Iovem peperit, et Sa-
turno lapidem fasciis involutum
pro eo devorandum praebuit 1198
—1203.

Rhoëo, Anii ex Apolline mater 570.

Rhoëtea, Sithonis, Thraciae regis,
filia, in promontorio Troadis,
quod ex ea Rhoëteum nomina-
tur, sepulta est 583. 1161.

Romulus et Remus, gemella leoni-
na proles Aeneae, robore insi-
gnis, avitae gloriae instauratores
1226—1233.

S.

Sarpedon, Iovis ex Europa filius,
Lyciae rex 1284.

Saturnus, Ophione superato, coeli
regnum occupavit 1192. liberos,
quos ex Rhea progenuit, devo-
ravit; pro Iove tamen lapidem,
fasciis involutum, deglutivit 1199
—1203. Dicitur Centaurus 1203.

Eius collis in Olympia 42. dici-
tur *ἱερὸν ἄντρον*, summus vates, ex
quo omnium vaticiniorum origo
202. Graecis per ostentum prae-
dixit, quot annorum bellum sus-
ciperent 203. a Iove falce ex-
sectus est; quae falx sive in in-
sula Harpe (761 sq.), sive in Dre-
pano Siciliae promontorio terra
condita est 869.

Scamander, Teucri pater, Creten-
sis, cum filio in Asiam transiit,
novas sedes ex oraculo quaerens
1304—1306.

Scylla, Phorcynis filia, antrum in
fretu Siculo habitat 45. ab Her-
cule, cui boves rapuerat, occisa

46. 650—652; a patre combu-
ritur et in vitam revocatur 47 sq.
Dicitur *Ἰσχυρὸς* ob saevitiam, et
μυζονόσθαιος 669.

Setaea, captiva mulier Troiana,
quam Graeci, quorum naves ad
Crathidem fluvium prope Syba-
rim incenderat, rupi affixerunt
1075—1080.

Sibylla, Neus filia 1465. Cumana,
cuius antrum describitur 1278—
1280. *Μελαιχρόλη* 1464.

Sinon, Aesimi filius, et frater ami-
tinus Ulyssis, Graecis accenso
igne e littore Trolano. signum
dedit, ut redirent urbemque in-
vaderent 344—347.

Sirenes, scopulos in Tyrrheno ma-
ri habitabant 653. aves rapaces,
suaviter canentes 653. Acheloi
fluminis filiae, qui cum inter Ae-
toliam et Acarnaniam medius in-
terfluat, de utraque regione vel
Aetolicae vel Curetides appel-
lantur 671. dicuntur Centaurici-
dae, quippe cum Centauri, e Thes-
salia exacti, ad earum scopulos
perierint 670. quos cum Ulysses
cum sociis salvus praetervectus
esset, indignabundae sese de ru-
pe in mare praecipitarunt, lugu-
bre maelos edentes 712—716. coll.
1463. Quarum prima, Parthe-
nope, iuxta Neapolim ad litus
iecta, templum ibi et divinos
honores accepit 717—721. alte-
ra, Leucosia, ad Neptunium pro-
montorium delata, in insula Leu-
cosia, ab ea denominata, sepul-
ta est 722—725. Tertia, Ligea,
prope Terinam, Italiae urbem,
sepulcrum ad Ocinarum fluvium
nacta est 726—731.

Sisyphus, Corinthi rex, Ulysssem
ex Anticlea, Autolyxi filia, pro-
genuisse creditus est 344.

Sithon, Martis filius, Rhoëteae pa-
ter, rex Thraciae 583. 1161.

Sol, Themidis pater 129. *Ἠέλιος* 941.

Spartani, Agamemnonem post mor-
tem Iovem appellant et divinis
honoribus prosequuti sunt 1124
sq. inde dicuntur adulatores 1124.

Sphinx, obscura et funesta loquens
7. a Phicio monte, in quo versa-
batur, dicitur *Φλίσκος ἰσχυρὸς* 1465.

Sthenelus, Capanei filius, ab Ilio re-
dux Colophone sepultus est 433.

T.

- Tantalus**, Pelopis pater 53. quem mactatum Diis in convivio apponere ausus est 152—155.
- Tarchon**, Telephi filius, Herculis nepos 1249. e Mysia profugus Italiam incoluit 1245—1249.
- Telamon**, Aiaci filius, Salaminis rex, Herculis amicus 461. cui in expugnanda Troia comes adfuit, et primus urbem ingressus, Hecionem, Laomedontis filiam, praemio accepit 469. ex ea Teucrum et Trambelum, ex Erihvea Aiacem suscepit; Teucrum sine Aiaçe ab Illo redeuntem, patria prohibuit 450—453. 462—467.
- Telegonus**, Ulyssis et Circes filius, patrem inacius venenati piscis aculeo interficit 795—798.
- Telemachus**, Ulyssis filius, Cassiphonem sororem, Circes et Ulyssis filiam, uxorem habuit, quae ei, cum Circem occidisset, rursus mortem paravit 808—810.
- Telephus**, Herculis filius, Mysiae rex, Graecis infestissimus, a Baccho impeditus est, quominus totum Graecorum exercitum perderet 213—215. 1246 sq. Eius filii, Tarchon et Tyrhenus, in Italiam veniunt, ibique cum Aenea foedus faciunt 1245—1249.
- Temenus**, Herculis abnepos 804.
- Tenerus**, Apollinis filius, vates, qui delubrum Thebis habuit 1211.
- Tenes**, Cycni filius, vid. Cycnus.
- Tenthredon**, Prothoi pater 899.
- Terpsichore**, Sirenum ex Acheloo fluvio mater, cuius suavia modulamina filiae imitabantur 712—713.
- Tethys**, Oceani coniux, Titanis 231. Acheloi mater 712.
- Teucer**, Telamoni filius, cognatorum exitum a Cassandra dicitur, quippe qui ex Hesione, Priami sorore natus, contra Troiam et Priamidas steterit 453. 467—469. e bello Salaminem reversus, a patre ob Aiacis interitum expellitur, et exul in Cyprum insulam venit, ubi novam Salamina condit 447—451.
- Teucer**, Scamandri filius, Cretensis, coloniam deduxit in Phrygiam, ibique urbem condidit 1303—1306.
- Teutarus**, Scythia, Amphitryonis bubulcus 56. a quo Hercules arcum et sagittas accepit 917. per quas in fatis erat Troiam captum iri 56.
- Thebani**, populus Ogygi, h. e. antiquissimus 1204. eorum fabulosa e dentibus draconis origo 1204. Hectoris ossa Thebas transportarunt, eumque sanctissime coluerunt 1205—1213. coll. 1194 sq. dicuntur Ἐχθρῆς 433. 1212.
- Themis**, Solis filia, ab Ichnis, Macedoniae urbe, dicitur Ichnaea 129.
- Thersites**, Aetolus, deformis 1000. Pentheseileae moribundae oculum effodit, et ab Achille occisus est 999—1001.
- Theseus**, Phemii nepos 1324. Aegaei patris arma, sub ingenti rupe abscondita, protraxit 494 sq. 1322 sq. Helenam rapuit 147 sq. cum Hercule in Scythiam ad Amazonas venit 1327. balneum Hippolytae abstulit et ipsam rapuit 1329—1331. in insula Scyro a Lycomedes rege de littore praecipitatus periit 1324—1326.
- Thetis**, Pelei uxor, sex quos ex eo pepererat filios igne combussit, septimo tantum Achille servato 178 sq. filio monitorem dedit, ne quem ex Apollinis filiis imprudens occideret 240. Aiacem Locrum, ad Aegaei maris littus ab undis electum, sepelivit 398—399. Iovi contra reliquos Deos opem tulit 400. Iunoni Lacinium Italiae promontorium consecravit. 856—858. 864 sq.
- Thoas**, Aetolum dux, Andraemonis et Gorges filius 1013. a quo Ulysses se flagellari passus est, cum, Palladium suffuraturus, Troas decipere vellet 779—785. ab Illo navigans, primum in Libyam venit, deinde ad Epiri littus relictus est 1012—1020.
- Tiphys**, Argus navis gubernator 890.
- Tiresias**, etiam in Orco vaticinandi facultatem retinet, et Ulyssi futura praedicat 682. olim in feminam mutatus, utriusque sexus amores novit 683.
- Tithonus**, Aurorae Deae maritus 18.

Aliae Laomedontis et Rhoeus, et Priami frater *ῥοῖος* 19.

Torone, Thressa, Protei uxor 115 sq. Trambelus, Telamonis et Hesioneae filius, frater Teucri 467.

Triton, Deus marinus, Nerei filius, Argonautis viam monstrat, qua tuto per Syrtes perveniant 889 sq. inde cratere aureo a Medea donatur 886—888. de hoc cratere vaticinium edit 891—894.

Troia, primum incensa et diruta est ab Heracle ob Laomedontis perjurium 31—33. coll. 523. iterum vero incensa vastata a Graecis, quos in fatis erat per Neoptolemum, Achillis filium, Pelopis ossa, et sagittas Herculis victoriam reportare 52—56.

Troilus, Cassandrae frater dilectus 308 formosus; ab Achille, cuius amorem spreverat, ad aram Apollinis, cuius filius esse credebatur, occisus est 309—313.

Tydeus, Diomedes pater, Melanippi hostis cerebrum devoravit 1066.

Typhon, Gigas, quem insula Pithecura a Iove iniecta tegit 688—690. Typhonis scopuli in Cilicia 825. uxor eius, Echidna, ad Gygaem paludem in horrendo specu habitat 1353 sq.

Tyrrhenus, Telephi filius, e Myria in Italiam venit 1245—1249. Herculis nepos 1249.

Tyrrhenus, Atyos, Lydorum regis, filius, cum sociis in Italiam transit, et totam regionem, Umbris et Alpibus conterminam, bello subegit 1351—1361.

U.

Ulysses, in Boeotia natus est 786. Sisyphius dicitur, sive quod Sisyphi filius esse creditus est, sive ob astutiam 344. 1030. Troiani belli pericula simulata insania evitare studuit 815—819. e Troia Palladium suffuratus est 658. coll. 779—785. Delphini signum in clypeo gessit 658. post Troiae excidium cum sociis ad Syrtes et Libyca littora delatus, multas calamitates expertus est, quibus socii omnes misere per-

lere, ipse autem solus salvus evasit 648—657. coll. 788. In Sicilia Polyphemi antrum subit, eique, socios devoranti, vinum ad hoc horrendum epulum subministrat 659—661. tum Laestrygones adit, qui ei omnes naves cum sociis, una relicta, in portu confringunt 662—665. Hecubae cenotaphium exstruit ad Helorum fluvium 1181—1185. et templum Minervae in Pachyno, Siciliae promontorio, cuius pars postea ab eo Ulysseum promontorium denominatur 1029—1063. socios eius Charybdis 668. et Scylla 669. rapiunt, et Sirenes conficiunt 670—672. deinde apud Circeon devertitur, cuius dolo socii eius in sues transformantur, ipse vero non nisi Mercurii ope servatur 673—680. ad Inferos descendit, Tiresiam sciscitatoris; ubi etiam cum umbris defunctorum colloquitur 681—687. venit in insulam Pithecuram 688—693. inde in Italiam transvectus, Campaniae littus, Diis inferis dicatum, pervagatur, et Baium, navis gubernatorem, aepelit 694—708. has regiones relinquens, Plutoni et Proserpinae libamina offert et galeam suam in eorum templo suspendit 709—711. cum Aenea in Italia foedus facit 1242—1245. Sirenes tuto praetervehitur, quae ob hanc rem indignabundae sese in mare praecipitant et pereunt 712—716. In Aeolia insula ventos in utrem inclusos accipit; quo aperto, retrorsum in novas calamitates actus est 738 sq. navis eius a Iovis fulmine percellitur, et ipse in Charybdi incidit 740—743. inde ad Calypsus insulam evadit, ubi Deae amore non admodum delectatus, leve navigium sibi ipse conficit, et fluctibus sese iterum committere audet 744—748. tum, naufragio facto, vix Deae Leucotheae ope servatur, et ad Phaeacum insulam enatat 749—762. Ithacam deinde reversus, uxorem adulteram domumque suam procorum conviviis funditus eversam videt 768—773. ipse, mendici habitu latens, procorum servorumque

contumelias sustinet 774—778. et, vulneratus a filio Telegono, extrema senectute moritur prope Neritios saltus 793—798. oraculum habet in Epiro 799 sq. cineres eius autem sepeliuntur in Perge, Tyrrenhaiae monte 805 sq.

V.

Vates: Aesacus Troianus 224. Amphiloehus 440 sq. Calchas 426. Mopsus 429. 440. Prylis Lesbii 222 sq. Tenerus Thebanus 1211. Venus, Diomedei ob acceptum vulnus infensa, magnas ei calamitates parat 610 sq. Adonidem amatum, a Musis interfectum, deflet 831 sq. Erycis mater 867. 958. Aeneae mater 1234. magnum ei templum Phoenodamanis filiae in Sicilia erigunt 958—960. Gelgorum regina 589. Co-

gnomina: *Ἀλεξία* 868. *Ἀλέξια* 832. *Ζηενθία* 449. 958. *Κασσία* 403. 1234. *Κολώτις* 867. *Μελίνα* 403. *Μορρω* 449. *Ξένη* 832. *Σχουνίς* 832. *Τροίηνια* 610. *Χιρὰς* 1234.

X.

Xerxes, Persarum rex, a Perseo genus ducens, 1413. dicitur Gigas 1414. mare praedibus calcasse et terram navigasse fertur, h. e. montem Atho perfodit et Helle-spontum ponteiunxit 1414—1416. Athenas incendio deleuit 1416—1420. tam ingenti copiarum numero Graeciam invasit, ut etiam arborum cortices delibrarentur, flumina exhaurirentur et sol obscuraretur telorum multitudine 1421—1428. nihilominus tamen brevi tempore post victus in patriam refugit 1429—1434.

INDEX GEOGRAPHICUS.

A.

- Abae**, Phocidis urbs, antiquissimo Apollinis oraculo nobilis 1074.
Aborigines, Italiae populus, in quorum regione Aeneas urbem condidit 1253.
Acherusia via, i. e. iter in Lacedaemonia 90. Acherusia palus in Italia prope Cumas 695.
Ἀχελύου δρόμος, desertum Scythiae littus ad Pontum Euxinum 193.
Actaeus, Scythiae mons 1334.
Acte, Attica, Cecropis regnum 111. eam totam devastarunt Amazones 1339. *Ἀχαιοί* dicuntur Athenienses 504.
Aea, Colchidis urbs 1024.
Aeas, Epiri fluvius, e Pindo oriens (vid. Steph. Byz. v. *Ἀάμων*) 1020.
Aeetes, magnus Italiae portus, ubi Argonautae quim appulerunt 1274.
Aegaeum mare, cuius ad littus sepulcrum Aiaceis Oilei 402.
Aegesta, sive Segesta, urbs Siciliae a Trojanis condita, cuius incolae illi excidium lugubri veste et intonsa coma semper lugabant 968 — 977.
Aegilus, Peloponnesi promontorium 108.
Aegonea, Maliensium in Thessalia urbs 903.
Aegyptus, aestate Nili aquis irrigatur 847. inferior, Nili fluminibus quasi aggesta 118 sq. Nilus vocatur *Πολύω* 119. 576. *Ἀαβύσσις* 848.
Aesarus, Crotonis fluvius 911.
Aethiopia, Cephei turres, 834. *Ἐρμού πύργα*, fons 835.
Aethices, gens Epiri inter Tymphaeam et Athamaniam 802.
Aetoli; Aetolis dicitur Siren, filia Acheloi, qui medius inter Aetoliam et Acarnaniam interfuit 671. Thersites Aetolus 1000. Aetolorum legati a Daunilis vivi in terra defodiuntur 1056 — 1066.
Agylla, Tyrreniae urbs, gregibus abundans 1241. 1355.
Ales, Colophonis fluvius 425. Siciliae fl., unde Venus Alentia dicta est 868.
Almonia, Macedoniae regio 1238.
Alpes; Alpium fuga 1361.
Alfhaenus, Apuliae rivus, iuxta Podalirii sepulcrum profluens 1053.
Amantia, Epiri urbs 1043.
Amphissa, Phocidis urbs 1074.
Amphrysus, Thessaliae fluvius 900.
Anemorea, Phocidis urbs 1073.
Angaesi, Apuliae populus 1058.
Anthedon, Boeotiae urbs, quam Thracae condiderant 755.
Aones; Aonium terra, Boeotia, ab Aonibus, indigenis Boeotiae incolis 1209.
Aornus, sive Avernus, lacus Campaniae prope Cumas, formae rotunditate insignis 704.
Apsinthii, Thraciae populus 418.
Araethus, (Aractus) Epiri fluvius 409.
Arcades; Proseleni dicti 482. eorum fabulosa origo 480.
Argivi, Helena Argiva 850. Argivorum principes 1443. Menelaus, non sincerus Argivus 151.
Argyrini, populus Epiri 1017.
Argyrippa, Daunia sive Apuliae urbs, a Diomede condita 592.
Arne, Boeotiae urbs 644.
Asbystae, Libyes 895.
Asbystes, Nilus 848.
Asia; *Populi*: Bebryces 516. 1305. 1474. Cares 1384. Chalybes 1169. Mysi 1246. Phthires 1383. — *Urbes*: Aea 1024. Campsus 1352. Clarus 1464. Cromna 522. Cytea 1312. coll. 174. Magarsus 443. Myrina 243. Ophrynum 1206. Themiscyra 1330. Thigrus 1390. — *Montes*: Actaeus 1334. Cercaphus 424. Phalacra 24. 1170. Rhoetean promontorium 583. 1161. Satnia 1390. Tmolus 1351. — *Fluvii*:

- Ales 425. Eris 1333. Lagmus 1333.
 Pactolus 272-1352. Pyramus 439.
 Rhyndacus 1364. Telamus 1333.
 Thermodon 1334. *Paludes*: Gy-
 gaea palus 1152. 1353.
Ἄρης λόφος 29.
 Atintanes, Epiri populus 1044.
 Atlantis domicilium, i. e. Libya
 878.
 Attica, vid. Acte.
 Ausigda, Libyae urbs, quae Ciny-
 phus fluvius praeterfluit 885.
 Ausones, dicuntur Appuli 615. Auso-
 nes Pellenii commemorantur
 prope Crotonem 922.
 Ausonius (*Ἀυσόνιος* et *Ἀυσονίης*),
 dicitur de Apulla 593. 1047. de
 Tyrrhenia 1355. de tota Ita-
 lia 702. Ausonii maris recessus,
 i. e. fretum Siculum 44.
- B.**
- Baiiae, Campaniae urbs, ubi Bali,
 naucleri Ulyssis, sepulcrum 694.
 Baleares insulae, vid. Gymnesiae.
 Bephyces, dicuntur Troiani 516.
 1305. 1474.
 Bephyrus, Boeotiae fluvius, Musis
 amatus 274.
 Bisalti, Thraciae populus; inde Bi-
 saltica Eon, Thraciae urbs 417.
 Bistones, Thraciae populus 418.
 Boagrius, Loeridis amnis 1146.
 Boeaeus, Salaminis fluvius 451.
 Boeoti, dicuntur Temmitae 644.
 Bomylia, Boeotiae mons 786.
Βοιωτοί, vid. Aborigines.
 Budea, Magnesia urbs, unde Mi-
 nerva, dicta *Boudaea* 359.
 Bura, oppidum Achaiae; unde Bu-
 raei 591.
 Brychôn, Macedoniae fluvius 1408.
 Byblus, Phoeniciae urbs antiquis-
 sima, ubi Myrrha, Thiantis filia,
 in arborem conversa, Adonidem
 peperit 829 39.
- C.**
- Calymnae, insulae duae iuxta Tro-
 iam 25.
 Calydat turris dicuntur Thebae Boe-
 otiae, a Calydo, rege antiquissi-
 mo 1209.
 Canastreae, i. e. Macedonicus, a
 Canastro Macedoniae (peninsulae
 Pallene) promontorio 526. 1441.
 Cares, primi stipendia meruerunt
 1384. a Neleo, Coedri filio, de-
 victi sunt ibid.
 Caricus, Laconiae fluvius 149.
 Carne, Phoeniciae urbs, unde Phoe-
 nices dicti Carnitae 1291.
 Carpathus, insula, valde montibus
 aspera, prope Rhodum sita 924.
 Castanea, Magnesia urbs 907.
 Celtrus, vid. Ister.
 Cephei turres, h. e. Aethiopiae ur-
 bes 834.
 Cerastia, insulae Cypri cognomen
 447.
 Ceraunii montes in Epiro 1017.
 Cercaphus, Colophonis mons 424.
 Cerne, Oceani insula, ubi Aurorae
 cubilla 18. Altera versus occasum
 sita, quam poeta *Κερνικὴν νῆσον*
 appellat, videtur esse Corsica
 1084.
 Chalydes, Scythiae populus ad
 Thermodontem fluvium, apud
 quos optimum est ferrum 1109.
 Chaonia, regio montana Epiri 1046.
 1320.
 Charybdis 668. 743.
 Chersonesus; Thracica 534. Dorica
 1391.
 Chonia, Italiae inferioris regio 983.
 Cimmeti 695. tenebrae 1427.
 Cimsus, Lydiae urbs 1352.
 Cinyphus, Libyae fluvius 885.
 Circaeum, Italiae promontorium
 1273.
 Clis, Italiae infer. fluvius 946.
 Cissus, Macedoniae mons 1237.
 Clarus, Ioniae urbs, prope Colo-
 phonem, Apollini sacra 1464.
 Clete, Italiae urbs, a Clete Amazo-
 ne, Penthesileae nutrice condita,
 cuius reginae deinceps omnes
 Cletae appellatae sunt 985. urbs
 postea a Crotoniatis diruta est
 1002—1067.
 Cocyti flumen, prope Cumas 705.
 Comaethus turres, h. e. Teleboa-
 rum urbs, quam Amphitruo cum
 Cephalo et Paphope, Kpei patre,
 proditiōne cepit 934.
 Conchea, *Κονχίης δὲος* 869.
 Corinthus, Peloponnesi urbs 1024.
 Costynthus, Buboae fluvius 1035.
 Crathis, Italiae prope Sybarim flu-
 vius, ad quem Philoctetes sepul-
 tus est 919. 1079. Alius est Illy-
 riae fluvius 1021.

Crestone, Thracia 499. 937.
Creta, urbes: Cnossus 1214. Cydonia, unde Minerva cognomen habuit 936. Drauce 1304. Gortyna 1214. Rhithymna 76. *mons*: Dictæ 1300. Cretenses dicuntur *Curetes* 1297. et *Idæi* 1297.
Crimisa, Italiae oppidum, prope *Crotonem* 918.
Crimisus, Siciliae fluvius 961.
Crissa, Phocidis urbs 1070.
Cromna, Paphlagoniae urbs, Neptuno sacra 522.
Croton et Crotoniatae 1002. 1071.
Cychrei antra, h. e. insula Salamis 451.
Cylitarus, Italiae infer. fluvius 946.
Cynthus, insulae Deli. mons 574.
Cynus, Locridis urbs 1147.
Cyphus, Perrhaebiae urbs 897.
Cyprus, insula, olim Sphecea et *Cerastia* appellata 447.
Cytaea, Colchidis urbs, de qua *Medea* Cytaica denominatur 174. 1312.
Cytinaei vocantur *Dores*, a *Cytinio*, *Doridis* urbe 1389.

D.

Dardania regio, i. q. *Troia* 967. 1257.
Dardanus, Apuliae urbs prope *Salpinam* paludem 1129.
Daunii, Apuli 592. 1052. 1128. 1254.
Diacria, Euboeae montes 375.
Dictæ, Cretae mons; unde *Dictaeum* palatium pro Cretensi 1300.
Diomedea insula prope Apuliae litus, a *Diomede* denominata, cuius socii in ardeas transformati ibi habitant, nidosque mira arte exstruunt 599 — 602.
Dirphossus, Euboeae mons 675.
Dizerus, Hlyriae fluvius prope *Polas* 1026.
Dolonci, Thraces 331. 533.
Doris, Asiae minoris regio, speciei peninsulae in mare excurrens 1391.
Dotium, Macedoniae promontorium 410.
Drauce, Cretae urbs, unde *Scamander*, *Teucri* pater, *Draucius* dictus est 1304.
Drepanum, Siciliae promontorium, de falce Saturni sic dictum 869.

Dyme, urbs Achaiae 591.
Dyras, Thessaliae fluvius 916.

E.

Echinus, Thessaliae urbs 904.
Ectenes, olim dicebantur *Thebani* 433. 1212.
Edoni, Thraciae populus 419.
Elei, antiquo nomine dicebantur *Epei* 151.
Etna, Siciliae urbs, *Cereri* sacra, quae inde *Eryata* dicta est 152.
Eon, Thraciae urbs, ad *Strymonem* sita 417.
Eordi, Macedoniae populus 1342. (cf. *Herodot.* VII. 185. *Steph. Byz.* v. *Ἐορδαῖαι*).
Epirus; *populi*: *Aethices* 802. *Argyrini* 1017. *Atintanes* 1044. *Chaones* 1046. 1320. *Mylaces* 1021. *Thesproti* 1441. *urbes*: *Amantia* 1043. *Trampya* 800. *Tymphaea* 802. (vid. *Steph. Byz.* v. *Τύμψη*). *fluvii*: *Aeas* 1020. *Araethus* 409. *Polyanthus* 1046. *montes*: *Ceraunii* 1017.
Erembi, prope *Nili* ostia habitantes; eorum littora nautis infesta 827.
Eris, Scythiae fluvius 1333.
Ἐριού πτόμα, fons in Aethiopia, quem *Mercurius* terram calce feriens excitavit 835.
Eryx, Siciliae urbs 866.
Euboea; *montes*: *Dirphossus* 375. *Diacria* 375. *Nedon* 374. *Opheltæ* 373. *Trychates* 374. *Zarax* 373. *fluvii*: *Coscynthus* 1035.
Europa, *Sarpedonis* patria, a matre eius denominata 1284.
Euryampii, Thessaliae populus 900.
Eurytanes, Aetoliae populus, apud quos *Ulysses* videtur oraculum habuisse 799.

F.

Fluvii: *Aeas* 1020. *Aesarus* 911. *Althaeus* 1053. *Amphrysus* 900. *Araethus* 409. *Asbystes* 843. *Beephyrus* 274. *Boagrius* 1146. *Bocarus* 451. *Brychon* 1408. *Caricus* 149. *Cinyphus* 885. *Chris* 946. *Coscynthus* 1035. *Crathis*

919. 1021. 1079. Crimaeus 981. Cylistarum 946. Dizerus 1026. Dyras 916. Eris 1333. Glanis 718. Helorus 1033. Hypsarnus 647. Inopus 576. Is 724. later 74. 189. 1336. Ladon 1041. Lagmus 1333. Lametus 1085. Laris 725. Lingeus 1240. Lycormas 1012. Membles 1083. Nauaethus 921. Nilus, vid. Asbyates et Triton. Ocinarus 729i. 1009. Pactolus 272. 1352. Penus 1343. Polyanthus 1046. Pyriphlegethon 699. Pyramus 439. Rhyndacus 1364. Sinis 982. Sperchius 1146. Strymon 417. 1178. Tanais 1288. Telamus 1333. Thermodon 647. 1334. Titon 1276.

Fontes; Έξουό πείρα in Aethiopia 835. Pimplea, in Macedonia 275.

G.

Galedra, Macedoniae urbs, in regione Pieria 1444. inde Galedraei 1342.

Glanis, fluvius prope Neapolim 718. Golgi, Cypri urbs, Veneri sacra, quae inde Golgorum regina dicitur 589.

Gonnus, Thessaliae urbs 906.

Gonusa, Siciliae lacus 870.

Gortyna, Cretae urbs 1214.

Gortyna, Tyrrheniae regio 806.

Graea, Boeotiae urbs 645.

Graeci, 532. 891. coll. 284. 605. 894.

Graecia propria: 187. 298. 366. populi: Aetoli 101. 1056. Aones 1209. Cytinaei 1389. Ectenes 433. 1212. Temmices 644. 786.

urbes: Abae 1074. Amphissa 1074.

Anemorea 1073. Anthedon 755.

Arne 644. Bombylia 786. Calydni turris (Thebae) 1209. Crisa 1070.

Cynus 1147. Graea 645. Larymna 1146. Leontarne 645. Lilaea 1073.

Naryx 1148. Onchestus 646. Pleuron 143. Phalorias 1147. Scarpha 1147. Scolus 646. Tegyra 646. Thebae 1194. 1204. 1211.

Thronium 1148. fluvii: Hypsarnus 647. Lycormas 1012. Thermodon 647. montes: Laphystius 1237. Phicius 1465. Pyranthus 1149.

1149.

Gygaeus, Lydtae lacus, ad quem Echidna, Typhonis uxor, horrendo specu habitat 1353. Inde denominata est Minerva Gygaea 1152.

Gymnesiae insulae, prope Iberiam, quarum incolae iam a teneris fundarum artem exercebant 633 — 641.

Gyrae (sive Gyrales) petrae, in Teno insula, ad quas Aiax Oileus naufragium fecit 390.

Gytheum, Laconiae promontorium 98.

H.

Harpe, insula maris Ionii (Phaeacia sive Corcyra), Saturno iussa 761.

Hellespontus 22. Asiam ab Europa disiungit 1285.

Helorus, Siciliae fluvius, cuius ostia prope Pachynum promontorium 1033. ibi cenothaphium erat He-cubae 1185.

Herculeae via prope Baias 697.

Hipponium, urbs Italiae infer. ad mare sita 1069.

Hyle, urbs et regio insulae Cypri, Apollini sacra, qui inde Hylates dictus 448.

Hypsarnus, Boeotiae fluvius 647.

I.

Iapyges 852.

Iberia, i. e. Hispania; aspera Iberiae littora 643.

Ichnae, Macedoniae urbs; unde Themis dicta est Ichnaea 129.

Ida, 1) mons Troianae regionis; Idaei colles 1256. Idaea puella, h. e. Troiana 496. 2) Cretae mons; inde Idaei h. e. Cretenses 1297.

Ilium, 984. Ilienses 1167.

Inopus, Deli insulae fluvius, qui aquas suas e Nilo trahere credebatur 576.

Insulae: Calydniae 347. Carpathus 924. Cerne 18. coll. 1084. Cyprus 447. Diomedea insula 599.

Gymnesiae 633. Harpe 761. Issa 220. Leuce 188. Leucophrys 346. Leucosia 723. Myconus et Tenus 389. Melite 1027. Oenone 175. Othronus 1027. 1034.

Pithecae 688. Salamis 110. 451. Scyros 1324. coll. 185.

Insulae Beatorum, vid. *Thebae*.
Iones, 989. *Xuthidae* 987.
Ionium mare, ab *Io*, *Inachi filia*, denominatum 631.
Irus, *Thessaliae urbs* 905.
Is, *Italiae inf. fluvius in sinum Paestanum prope Leucosiam insulam influens* 724.
Issa insula, postea *Lesbos dicta* 220.
Ister fluvius 1336. coll. 74. idem quem poeta ficto nomine *Celtrum* appellavit 189.
Italia; dicitur *Ausonia* 702. coll. 44. 593. 1047. 1355. *Oenotria* 912. *populi*: *Aborigines* 1253. *Angaesi* 1058. *Ausones Pellenii* 922. *Cimmerii* 695. coll. 1427. *Daunii* 592. 1052. 1128. 1254. *Iapyges* 852. *Latini* 1254. *Lucani* 1086. *Neapolitae* 736. *Umbri* 1360. *urbes*: *Agylla* 1241. 1355. *Argyrippa* 592. *Baiae* 694. *Chone* 983. *Clete* 995. *Crimisa* 913. *Dardanus* 1129. *Hipponium* 1069. *Lagaria* 930. *Lampete* sive *Lampetia* 1068. *Leutarnia* 978. *Macalla* 927. *Phaleri turris h. e. Neapolis* 717. *Pisa* 1241. 1359. *Polieum* 984. *Siris* 856. 978. *Terina* 726. 1008. *Temessa* 1067. *montes et promontoria*: *Circaeum* 1273. *Lacinium* 856. *Lethaeon* 703. *Linum* 994. *Ossa* 697. *Perge* 508. *Polydegmon* 700. *Posidonium* 722. *Salpii montes h. e. Alpes* 1361. *Setacea rupes* 1124. *Tylesus* 993. *fluvii*: *Aesarus* 911. *Althacenus* 1053. *Crathis* 919. 1079. *Ciris* 946. *Cylitarus* 946. *Glanis* 718. *Is* 724. *Lametus* 1085. *Laris* 725. *Lingeus* 1240. *Membrides* 1083. *Nauaethus* 921. *Ocinarus* 729. 1009. *Pyrphlegethon* 699. *Sinis* 982. *Titon* 1277. *lacus*: *Acherusia palus* 695. *Avernus* 704. *Phorce* 1275. *Salpe* 1129. *portus*: *Acetes* 1274. *Miseni portus* 737. — *Sibyllae antrum* 1279. *Gortynaee regio* 806.

L.

Lacinium, *Italiae inf. promontorium*, *Iunoni sacrum* 856 sq.
Lacmon, *Pindi montis vertex*, unde oritur *Aeas fluvius* 1020. *Lacmonii h. e. Dorae* 1389.

Ladon, *Arcadiae fluvius* 1041.
Laestrygones, *ferus Siciliae populus*, cuius crudelitatem *Ulysses* expertus est 662—665. eorum regio versus occasum sita, ubi *Phoenodamantis filiae* tres a navis expositae sunt 956.
Lacus: vid. *Paludes*.
Lagaria, oppidum sive castellum *Italiae ad mare situm*, in cuius portum *Epeus* cum *Phocensibus* ab *Ilio* veniens appulit 930.
Lagmus, *Ponti fluvius* 1333.
Lametus, *Italiae fluvius*, in sinum *Hipponiatem* influens 1085.
Lampete, sive *Lampetia urbs Italiae in sinu Hipponiate prope Temesam sita*, ubi promontorium aspero cornu in mare excurrit 1068.
Laphystius, *Boeotiae mons*, *Baccho sacer* 1237.
Laris, *Italiae inf. fluvius*, in sinum *Paestanum* influens 725.
Larymna, *Boeotiae urbs* 1146.
Las, *Iaconiae urbs* 95.
Latini, *Italiae populus* 1254.
Laure, (*Λαυρεν*) *urbis Crotonis* 1007.
Lemnus; *Lemnaeus ignis* 227. *Lemnium fulmen* 462.
Leontarne, *Boeotiae urbs* 645.
Lerna, *palus Argiva*, unde *Io*, *Inachi regis filia*, a *Phoenicibus* rapta est 1293.
Lesbus, olim *Issa nominata* 220.
Lethaeon, *altus Italiae mons* 703.
Letrina, *Elidis urbs*, ubi *Pelopis ossa sepulta erant* 54. 158.
Leuce, *insula Ponti Euxini* 188.
Leucophrys, *insula*, postea *Tenedos dicta* 346.
Leucosia insula in sinu *Paestano*, a *Leucosia Sirene* denominata 723.
Leutarnia, *Iapygiae urbs* 978.
Libethrus, *Macedoniae mons*, *Munis sacer* 275. *invas eius fauces* 410.
Libya; terra. *Libyssa* 1016. coll. 648. 1014. *Atlantis domicilium* 878. *populi*: *Libyes* 894. *Abyssae* 895. *urbes*: *Ausigda* 885. *Plynus* 149. *Tauchira* 877. *fluvius*: *Cinyphus* 885.
Ligures, 1356. *Cytaea Ligustica* 1312.
Lilaea, *urbis Phocidis* 1073.

Lingens, Tyrrheniae fluvius calidis aquis 1240.
 Linum, Italiae promontorium 994.
 Lindii, sive Rhodii, ab urbe Lindo coloniam in Italiam miserunt 923.
 Locri, 1149. rosa Laerensis celeriter marcescens 1429.
 Longas, secundum Scholiastam Boeotiae regio, unde Minerva dicta est *Λογγάρις* 520.
 Longurus, Siciliae portus 868.
 Lucani, 1086.
 Lycormas, Aetoliae fluvius 4012.
 Lycostomium, Thessaliae regio, a lupo quodam, quem Thetis ibi in lapidem commutaverat, sic appellata 901.

M.

Macalla, urbs Italiae inf. maritima, in qua Philoctetis sepulcrum 927.
 Macedonia; *populi*: Eordi 1342.
 Galadraei 1342. *urbes*: Galadra 1444. Rhaecelus 1236. *fluvia*: Bephyrus 274. Brychon 1804. *montes et promontoria*: Cissus 1237. Dotium 410. Thrambus 1405. (vid. Steph. Byz. v. *Θράμβος*).
 Maeotis, palus, quam Tanais fluvius immixtis aquis mediam transit 1288.
 Magarsus, urbs Ciliciae ad Pyrami ostia sita 443.
 Mare; Aegeum 402. Ausonium 44. Ionium 631. Myrtoum 164. Salmydesium 186. Siculum 1029. Tyrrhenum 715. Pontus Euxius 1286.
 Marsi, Italiae populus, Phorcen paludem (lacum Fucinum) accolens 1275.
 Mazusia, promontorium Chersonesi Thraciae 534.
 Melite, insula, Pachyns Siciliae promontorio obiecta 1027.
 Membles, Italiae fluvius in Lucaniae finibus 1083.
 Memphis, Aegypti urbs 1294.
 Methymna, una ex quinque Lesbi urbibus, in cuius regione Palamedes sepultus est 1098.
 Miseni portus prope Neapolim 737.
 Molossia; Molossus; Apollinis cognomen 426.
 Montes et promontoria: Actaeus 1334. Argilus 108. Ares Augum

29. Canastrum 528. Caraceni montes 1017. Cercaphus 424. Circaeum 1273. Cissus 1237. Clarus 1464. Cynthus 574. Diacria 375. Dicte 1300. Dirphosus 375. Dotium 410. Drepanum 869. Gytheum 98. Gyraides petrae 390. Ida 1256. Lacinium 856. Lacmon 1020. coll. 1389. Laphystius 1237. Lethaeon 703. Linum 994. Libethrus 275. Malea 94. Mazusia 534. Nedon 374. Neritus 769. 794. Opheltes 373. Ossa 697. Pachynum 1029. 1182. Perge 508. Phalacra 24. 1170. Phegius 16. Phicius 1465. Polydegmon 700. Posidonium 722. Pyranthus 1149. Rheeteum 563. 1161. Salpii montes 1361. Satnius 1390. Saum 78. Setaea rupes 1081. Sirenum scopuli 653. Symplegades 1285. Thrambus 1405. Titon 1406. Tmolus 1390. Trychates 374. Tymphrestus 420. 902. Typhoneus mons 825. Tylessus 993. Ulysaeum promontorium 1032.
 Mopsopia i. q. Attica 1340.
 Myconus et Tenus, Aegaei maris insulae, inter quas Ajax Oileus naufragium fecit 389.
 Mylaces, populus Epiri 1021.
 Myrina, urbs Troadis 243.
 Myndus, Cariae urbs, unde dicta est Pallas Myndia 950. 1261.
 Myrtoani mare, a Myrtilo sic dictum 164.
 Mysorum rex, Telephus, cuius filii Tarchon et Tyrrhenus coloniam in Italiam duxerunt 1246. coll. 1351.

N.

Naryx, urbs Locrorum vetustissima 1148.
 Nasaethus, Italiae infer. fluvius 921.
 Neapolis, urbs a Phalero, Siciliae tyranno, condita 717. ibi Parthenope Siren, ab undis eiecta, templum et divinus honores habuit 717 — 721. 735 sq.
 Nedon, mons Euboeae 374.
 Neritus, Ithacae mons 769. saltus 794.
 Nilus, olim dictus Asbystes 848.
 Triton, 119. 576.

Nonacris, Arcadiae urbs, de qua Mercurius Nonacriates denominatus est 680.

O.

Ocinarus, Italiae fluvius, Terinam urbem praeterfluens 729. 1009.

Oenone, insula, postea Aegina appellata 175.

Oenotria l. q. Italia 912.

Oenus (*Κυνχίτων ποτός*), Laconiae fluvius 550.

Olenus, Achaeorum urbs 590. (Paus. VII. 18, 1.)

Olosson (Oloosson), Thessaliae urbs 906.

Onceum, Arcadiae locus, ubi Ceres-Erinny's horrendo sacrificio colebatur 1225.

Onchestus, Boeotiae urbs, Neptuno sacra 646.

*Ὀνὸν γράδος, (asini maxilla) promontorium Laconiae 94.

Opheltes, Euboeae mons 373.

Ophryniū, Troadis locus, ubi sacellum erat Hectoris 1208.

Orthosium, Arcadiae mons; unde Diana est Orthosia denominata 1331.

Ossa, Italiae inf. mons 697.

Othronus, insula parva ad meridiem Siciliae 1027. insula ad Adriae ostium, inter Epirum et Italiam 1034.

P.

Pachynum, Siciliae promontorium 1029. ibi cenotaphium Hecubae ab Ulyssae aedificatum 1182.

Pactolus, Lydiae fluvius aurifer 272. 1352.

Palauthra (*Σαλαύθρα*), Magnesiae urbs 899.

Pallene, Macedoniae regio, Gigantum patria 127. 1407.

Paludes: Conchea (?) 869. Gonusa 870. Gygaea 1353. coll. 1152. Lerna 1293. Maeotis 1288. Phorce (lacus Fucinus) 1275. Salpe 1129.

Patara, Lyciae urbs, unde Apollo Patareus denominatus 920.

Pelasgi 1083. 1364. coll. 177. 245.

Pellene, Achaiae urbs; unde dicti videntur Ausones Pellenii 922.

Peloponnesus, *ποπυλὶ*: Buraei 591. Lacones 589. Pheraei (*Φαραί*) 552. urbes: Corinthus 1024. Dy-me 591. Las 95. Letrina 54. 158. Nonacris 680. Olenus 590. (Paus. VII. 18, 1.) Telphussa 1040. Therapne 590. *Ψαυί*: Caricus 149. Ladon 1041. Oenus 550. Lerna, palus 1293. montes et promontoria: Aegilus 108. Gythium 98. *Ὀνὸν γράδος* 94. Orthosius (?) 1331.

Peneus, Thessaliae fluvius 1343.

Pephus, Laconiae oppidum; inde Helena dicta est Pephnaea, non sine gravi nominis ambiguitate 87.

Perge, Tyrrenhae mons 508.

Phaeacia; Phaeaces 632.

Phalacra, Idae montis iugum; inde naves, ex Idae arboribus fabricatae, dicuntur Phalacraeae filiae 24. Phalacraeus ramus 1170.

Phalanna, Thessaliae urbs 906.

Phaloria, Locridia urbs 1147. (vid. Steph. Byz. h. v.)

Phaleri turris, h. e. Neapolis 717.

Pheraei (*Φαραί*), Messeniae urbis (*Φαραί*) incolae 552. Pheraea autem Hecate dicitur a Pheris, Thessaliae urbe 1180.

Phegius mons, ad Oceanum situs 16.

Phlegra, Macedoniae regio, e qua oriunda erat Torone, Protei uxor 115. 1404.

Phigalia, Arcadiae urbs; unde Bacchus dictus est Phigaleus 212.

Phorce, Italiae lacus in regione Marsorum (lacus Fucinus) 1275.

Phthires, Cares 1383.

Phicius mons prope Thebas 1465.

Phylamus (?) 593. fortasse fluvius Daunia.

Pimplea, fons Musis sacer 275.

Pisa (Pisae), Tyrrenhae urbs 1241. 1359.

Pithecosa, insula ignita, simiis habitata 688 — 693.

Pleuron, Aetoliae urbs, unde Helena dicta Pleuronia 143.

Plynus, Libyae urbs 149.

Poemandria, Boeotiae urbs, a Poemandro quodam condita, unde etiam tota illa regio Poemandris dicta (Strab. IX. 10. Paus. IX. 20, 1.)

Polae, Illyriae urbs, quam Colchi,

Medeam frustra persequuti, con-
diderunt 1022.

Polieum, urbs Italiae, a Troianis
condita, qui Minervae Poliados
Palladium secum apportaverunt
984. (cf. Strab. VI. 14.)

Polyanthus, Chaoniae fluvius 1046.

Polydegmon, h. e. Apenninus, altis-
simus Italiae mons, unde omnia
Italiae flumina fontesque omnes
originem trahunt 700—702.

Pontus Euxinus, Scythia proximus,
Asiam ab Europa disiungit 1286.

Populi: Aborigines 1253. Aethices
802. Angaei 1058. Aones 1209.

Apsinthii 418. Arcades 480. Ar-
gyrini 1017. Asbystae 895. Atin-
tanes 1044. Ausones 615. 922.

coll. 44. 593. 702. 1047. 1355.

Bebryces 516. 1305. 1474. Bisal-
tae 417. Bistones 418. Buraei
591. Cares 1384. Chalybes 1109.

Cimmerii 695. 1427. Crotoniatae
987. 1002. Curetes 1297. Cy-
phaei 897. Cytinaei 1389. Dau-
nii 592. 1052. 1128. 1254. Do-
lonci 331. 533. Edoni 419. Ecte-
nes 433. 1212. Eordi 1342. Erem-
bi 827. Eurytanes 799. Gala-
draei 1342. Idaei 1297. Iapyges
852. Lacmonii (Dores) 1389. La-
cones 589. Laestrygones 662.

Latini 1254. Ligures 1312. 1356.

Lindii 923. Lucani 1086. Myla-
ces 1021. Mysi 1246. Pelasgi
1083. 1364. Phaeaces 632. Phe-
raei 552. Phthires 1383. Pronii
791. Salangi 1058. Sicani 951.

Sithones 1357. 1406. Spartani
1124. Temmices 644. Umbri
1360.

Posidonium, sive Paestanum pro-
montorium 722.

Pronii, Cephalleniae gens 791.

Proserpinae nemus, prope lacum
Avernum in Campania 698.

Pyranthus, Locridis mons 1149. •

Pyramus, Ciliciae fluvius 439.

Pyrphlegethon, Campaniae fluvius
prope Cumas 699.

R.

Rhaecelus, Macedoniae urbs, ubi
Aeneas, e Troia profugus, primo
consedit 1236.

Rheithrum, Ithacae portus 768.

Rhithymna, Cretae urbs 76.

Rhoeteum, Troadis promontorium,
a Rhoetea, Sithonia Thraciae re-
gis filia, denominatum 583. 1161.

Rhyndacus, Mysiae fluvius 1364.

S.

Salamis, draconis insula prope At-
ticam 110. Cychrei antra 451.

Salangi, Apuliae populus 1058.

Salmydesus, Thraciae littus, nau-
tis periculosissimum 1286. *Sal-
mydesium mare* 186.

Salpe, sive Salapina palus, prope
Salapiam, Apuliae urbem, ubi Cas-
sandra templo et mysteriis cole-
batur 1129.

Salpii montes sive Alpes 1561.

Sarapta, Phoeniciae urbs; unde
Europa dicitur *Saraptia* puella,
h. e. Phoenissa 1300.

Sardonius piscis, h. e. pastinacea
marina, cuius venenato aculeo
Ulysses a Telegono vulneratus in-
terit 796.

Satnius, Cariae mons 1390.

Satrachus, urbs insulae Cypri 448.

Saturnius collis, (*Κρόνου ὄρος*)
prope Olympiam 42.

Saus, i. q. Samos sive Samothrace
78. (vid. Strab. X. 457. T. IV.
p. 93—98. edit. Tzsch.)

Scaevae portae urbis Troiae 774.

Scandea, Cytherorum insulae urbs
108.

Scarphea, Locridis urbs 1147.

Scolus, Boeotiae urbs 646.

Scyllae rupes, mantarum perniciēs
650. coll. 44 sq. 689.

Scyrus, una ex insulis Cycladibus,
ubi Theseus a Lycomedes rege
interemptus est 1324. *Scyrus* dra-
co dicitur Neoptolemus 185.

Scythia, 200. Scythae 1287. coll.
458. 917. 1336.

Setaea rupes, sive Setaeum pro-
montorium, prope Sybarim 1081.

Sibyllae antrum prope Cumas in
Campania 1279.

Sicilia; Sicanorum terra 870. 951.

triceps 966. mare Siculum 1029.
fretum Siculum 44. 649. 1085.

populi: Laestrygones 956. coll.
662. *urbes*: Enna, unde Ceres
dicta Ennaea 152. Eryx 866. *flu-
vii*: Crimisus 961. Melorus 1033.

1185. *Iadus*: Conchea (†) 869.
Gonussa 870. *montes et promon-*
teria: Drepanum 869. Pachynum
1129. 1182. Ulysaeum 1032.

Sinis, Italiae inf. fluvius, Chonen,
Oenotriae urbem, praeterfluens
982.

Siris, Italiae urbs, ad sinum Ta-
rentinum sita 856. 978.

Sirenum Scopuli 653.

Sithones, Thraciae populus 1406.

Sithonii Gigantes 1357.

Spartani 1124. coll. 589. 792.

Sperchius, Thessaliae fluvius 1146.

Spheceæ, insulae Cyprî cognomen
447.

Strymon, Thraciae fluvius 417. 1178.

Symplegades petrae, scopuli trans
Bosporum Thracium in ipso Ponti
Euxini ostio siti 1285.

Syrtes, periculosissima Libyci lit-
toris vada 648. ubi Iason cum
Argonautis templum Herculi ex-
struxit 871 — 876.

T.

Tamasus, Cyprî urbs; inde Tama-
sius crater 854.

Tanaïs, Scythiae fluvius, Asiam ab
Europa disiungit 1288.

Tartessus, urbs prope columnas
Herculis 643.

Tauchira, Libyae urbs, in regione
Cyrenaica 877.

Tegyra, Boeotiae urbs 646.

Telamus, Ponti fluvius 1333.

Telphusa, Arcadiae urbs, unde
Erinnys dicitur Telphusia 1040.
et Apollo Telphusius 562.

Temessa, Italiae inf. urbs 1067.

Temmices, i. q. Boeoti 644. coll.
786.

Tenedus, antea Leucephrys dicta
346.

Terina, urbs maritima Italiae in-
ferioris, ubi Ligea Siren sepulta
est 726. 1008.

Thebae, Boeotiae urbs, dicitur
Calydnei turris 1209. Aonum terra
1209. ibi Hectoris ossa sepulta
sunt in sanctissimo loco *Ἰδὸς*
γοῶν dicto, sive insulae Beato-
rum 1194. 1204. *Thebani* 1206.
coll. 433. 1212.

Themiscyra, Scythiae urbs, ad Ther-

modontem fluvium, Amazonum
sedes 1330.

Therapne, Laconiae urbs 590.

Thermodon, a) Scythiae fluvius 1334.

b) Boeotiae fluvius 647.

Thermydrus, Rhodi insulae portus
924.

Thesprotus, i. e. Epirota 1441.

Thessalia; *populi*: Cyphaei 897.

Euryampii 900. *urbes*: Aegonea

903. Budea 359. Castanaea 907.

Echinus 904. Euryampus 900.

Gonnus 906. Irus 905. Olosson

906. Palauthra 899. Phalanna 906.

Titurus 904. Trachin 905. *fluvii*:

Amphrysus 900. Dyrras 916. Pe-

neus 1343. Sperchius 1146. *mon-*

tes: Lacmon 1020. 1389. Pyran-

thus 1149. Tymphrestus 902.

Thigrus, Cariae urbs 1390.

Thracia, 118. dicitur Crestone

499. 937. ab illo vastata 1341.

populi: Apsinthii 418. Bisaltae

417. Bistones 418. Dolonci 331.

533. Edoni 419. Sithones 1406.

coll. 1357. *urbes*: Eon 417. *fluvius*:

Strymon 417. 1198. *montes et*

promontoria: Mazusia 534. Ti-

ton 1406.

Thrambus, Macedoniae promontori-
um 1405.

Thracias ventus 925. coll. 1015.

Thronium, Locridis urbs 1148.

Titurus, Thessaliae urbs 904. (*Τι-*

ταῖον. vid. Steph. Byz. h. v.)

Titon, Italiae fluvius prope Romam,
qui profundo terrae hiatus absor-
betur 1277.

Titon, Thraciae promontorium 1406.

Tmolus, Lydiae mons 1351.

Trachin, Thessaliae urbs 905.

Trampya, Epiri urbs 800.

Traron (†), Troadis mons 1159.

Triton, antiquum Nili nomen 119.
576.

Troezenia, Venus denominata est,
ob celebre templum, quod Troe-
zene a Phaedra dedicatum habuit
610.

Troia, dicitur *Ἰλίου λόφος* 29. Dar-
dania urbs 967. 1257. Troiani
1167.

Trychates, Euboeae mons 374.

Tylessus, Italiae inf. mons, prope
sinum Terinaeum 993.

Tymphaea, Thesprotiae regio
(urbs?), a monte Tympe denu-

minuta; inde *Tymphaeus* pro *Epirota* dicitur 802.
Tymphrestus, Macedoniae mons 420. 902.
Typhoneus mons in Cilicia 825.
Tyrrhenia, 1239. coll. 805. *Tyrrhenum mare* 649. 715. 1085.

V.

Ulyseum promontorium, prope *Pachynum* 1032.
Umbri, Italiae sup. *populus* 1360.
Urbes: *Abae* 1074. *Aea* 1024. *Aegae* 135. *Aegesta* 968. *Aegonea* 903. *Agylla* 1241. 1355. *Amanitia* 1043. *Amphissa* 1074. *Anemorea* 1073. *Anthedon* 755. *Argyrippa* 592. *Arne* 644. *Balae* 694. *Bombylia* 786. *Bura* 591. *Byblus* 829. *Carne* 1291. *Castanacia* 907. *Chone* 983. *Cimpeus* 1352. *Clete* 995. *Corinthus* 1024. *Crimisa* 913. *Crisa* 1070. *Crona* 522. *Cynus* 1147. *Cyphus* 897. *Cytaea* 174. 1312. *Cytinium* 1389. *Dardanus* 1129. *Drauce* 1304. *Dyme* 591. *Echinus* 904. *Enna* 152. *Eon* 417. *Eryx* 866. *Euryampus* 900. *Galadra* 1444. coll. 1342. *Gnosus* 1214. *Golgi* 589. *Gonus* 906. *Gortyna* 1214. *Graea* 645. *Hipponium* 1069. *Myle* 448. *Ichnae* 129. *Irus* 905. *Lagaria* 936. *Larymna* 1146. *Las* 95. *Leontarne* 645. *Letrina* 54. 158. *Leutarnia* 978. *Lilaea* 1078. *Macalla* 927. *Magarsus* 443. *Me-*

thymna 1098. *Myndos* 950. 1261. *Myrina* 243. *Myrrhae urbs* (*Byblus*) 829. *Naryx* 1148. *Neapolis* 717. *Nonsacris* 680. *Olenus* 590. *Oloasson* 906. *Onchestus* 646. *Ophrynium* (?) 1208. *Pallene* 127. 1407. *Palauthra* 906. *Pephus* 87. *Phaloriss* 1147. *Phalanna* 906. *Pherae* 552. 1180. *Phigalia* 212. *Pisae* 1241. 1359. *Pleuron* 143. *Plynus* 149. *Poemandria* 326. *Polae* 1022. *Polieum* 984. *Rhaecelus* 1236. *Rhithymna* 76. *Sarapta* 1300. *Satracus* 448. *Scandea* 108. *Scarphea* 1147. *Siris* 856. 978. *Scolus* 646. *Tamasus* 854. *Tartesus* 643. *Tauchira* 877. *Tegyra* 646. *Telphusa* 1040. *Temessa* 1067. *Terina* 726. 1008. *Thebae* 1194. 1204. 1209. *Themiscyra* 1330. *Therapne* 590. *Thigrus* 1390. *Thronium* 1148. *Titarus* 904. *Trachin* 905. *Trampya* 800. *Troia* 29. 967. 1257. *Tymphaea* 802. *Zerinthus* 77.

Z.

Zarax, *Euboeae promontorium* 373. *Zerinthus*, *Thraciae urbs*, ubi *Hecates antrum* 77. coll. 1178. *Zerinthia*, *Veneris cognomen* 449. 958.
Zosterii collis, Italiae infer. mons prope *Cumas* cum templo *Apolinis* 1278. (hodie *rocca di Cuma*. vid. *Andr. di Iorio Viaggio di Enea* p. 56.)

INDICES

IN ANNOTATIONES ET SCHOLIA.

INDEX GRAECITATIS.

A.

- $\bar{a}$ mutatum a librariis in ϵ p. 88, 41, 133, 20, 220, 23, 222, 23, 225, 24, — $\bar{a}$ in η 206, 3. — $\bar{a}$ in ι 186, 18. — $\bar{a}$ in σ 146, 36. — $\bar{a}$ in τ 34, 26, 167, 4. — $\bar{a}$ in ω 56, 24, 119, 24, 222, 20, 228, 16, 227, 23, 238, 6, 255, 8, 267, 29. — ϵ in $\alpha\nu$ 177, 1, 34, — ϵ in $\alpha\nu$ 79, 10, 167, 3, 191, 36, 291, 17. — α in $\sigma\varsigma$ 163, 30, 178, 1. — α in $\omega\nu$ 38, 1—3. — α in $\omega\varsigma$ 38, 1—3.
 $\alpha\beta$ in $\alpha\nu$ 118, 23, 162, 26, 166, 36. $\alpha\beta\rho\omega\varsigma$ 109, 19.
 $\alpha\gamma\alpha\lambda\mu\alpha$ 132, 23.
 $\alpha\gamma\alpha\mu\epsilon\nu\acute{o}\nu\epsilon\iota\omega\nu$ $\iota\mu\acute{\alpha}\tau\iota\omega\nu$ 229, 39 a.
 $\alpha\gamma\alpha\mu\epsilon\upsilon\tau\omega\nu$ (lovii epitheton) 82, 11.
 $\alpha\gamma\acute{\alpha}\gamma\alpha\rho\tau\omicron\nu$ 154, 45 a.
 $\alpha\gamma\eta\lambda\acute{\alpha}\zeta\epsilon\iota\nu$ 107, 16.
 $\alpha\gamma\eta\lambda\alpha\tau\epsilon\iota\nu$ et $\alpha\gamma\eta\lambda\alpha\tau\epsilon\iota\nu$ 106, 28 sq. 107, 1 sqq.
 $\alpha\gamma\eta\lambda\alpha\tau\omicron\varsigma$ et $\alpha\gamma\eta\lambda\alpha\tau\omicron\varsigma$ 106, 19, 47 b.
 $\alpha\gamma\omicron\varsigma$ et $\alpha\gamma\omicron\varsigma$ 106, 29, 107, 1 sqq.
 $\alpha\gamma\gamma\omega\varsigma$ 109, 22.
 $\alpha\gamma\gamma\iota\omicron\varsigma$ et $\delta\upsilon\beta\rho\iota\omicron\varsigma$ conf. 45, 41.
 $\alpha\gamma\gamma\upsilon\pi\iota\nu\omicron\varsigma$ 94, 6.
 $\alpha\epsilon\lambda\lambda\acute{o}\pi\omicron\varsigma$ 146, 7—11.
 $\alpha\epsilon\rho\omicron\beta\acute{\alpha}\mu\omega\nu$ 142, 33.
 $\Lambda\theta\eta\nu\acute{\alpha}$ Μαγαρασία 100, 33 b.
 $\alpha\theta\lambda\omega\iota\varsigma$ 152, 26—35.
 $\alpha\iota$ in α 133, 6, 221, 14. — $\alpha\iota$ in ϵ 18, 14, 22, 22, 38, 19, 133, 7, 137, 10, 143, 12, 181, 13, 194, 27, et saepius. — $\alpha\iota$ in ι 127, 23. — $\alpha\iota$ in ω 68, 27. — $\alpha\iota$ in $\alpha\nu$ 159, 5. — $\alpha\iota$ in $\alpha\varsigma$ 72, 27. — $\alpha\iota$ in $\epsilon\iota$ 72, 28, 167, 21, 181, 14, 188, 2, 194, 38. — $\alpha\iota$ in $\epsilon\nu$ 37, 9. — $\alpha\iota$ in $\epsilon\varsigma$ 141, 4, 144, 5. — $\alpha\iota$ in $\epsilon\nu$ 108, 32, 213, 3.
 $\alpha\lambda\kappa\iota$ 15, 6 sqq.
 $\alpha\lambda\delta\acute{\alpha}\lambda\eta$ 75, 39.
 $\alpha\lambda\theta\upsilon\nu\iota\alpha$ 62, 33 a.
 $\Lambda\theta\upsilon\nu\iota\alpha$ $\Lambda\theta\eta\nu\acute{\alpha}$ 88, 22—30.
 $\alpha\lambda\mu\acute{\upsilon}\lambda\omicron\varsigma$ 233, 8.
 $\alpha\lambda\nu\acute{\epsilon}\omega$, patienter fero 138, 26. futu-
 rum duplex ibid.
 $\alpha\lambda\chi\mu\eta\tau\eta\varsigma$ 67, 13.
 $\alpha\iota\varsigma$ in $\alpha\nu$ 73, 16. — $\alpha\iota\varsigma$ in $\alpha\varsigma$ 225, 23. — $\alpha\iota\varsigma$ in $\epsilon\iota\varsigma$ 215, 16. — $\alpha\iota\varsigma$ in $\epsilon\varsigma$ 225, 24. — $\alpha\iota\varsigma$ in $\eta\varsigma$ 96, 10, 234, 19. — $\alpha\iota\varsigma$ in $\omega\varsigma$ 239, 9.
 $\alpha\lambda\upsilon\eta\theta\epsilon\omicron\varsigma$ et $\lambda\alpha\nu\eta\theta\epsilon\omicron\varsigma$ conf. 125, 8.
 $\alpha\lambda\epsilon\acute{\iota}\alpha\nu\delta\alpha$ 241, 9.
 $\alpha\lambda\eta\nu$ et $\acute{\alpha}\lambda\eta\nu$ conf. 290, 8.
 $\acute{\alpha}\lambda\mu\eta\gamma\omicron\varsigma$ 153, 12.
 $\acute{\alpha}\lambda\omicron\delta\omicron\omega$ 92, 10.
 $\Lambda\sigma\acute{\alpha}\eta$ ($\Lambda\sigma\tau\iota\omega\iota\varsigma$) 34, 9, 123, 21 b, 271, 13.
 $\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta$ 213, 6 sqq.
 $\Lambda\lambda\eta\varsigma$ ($\Lambda\lambda\upsilon\nu\iota\omega\iota\varsigma$) 103, 9, 43 b.
 $\alpha\lambda\iota\beta\delta\omicron\nu\alpha$ 85, 27.
 $\alpha\lambda\iota\beta\theta\omega\varsigma$ 109, 9.
 $\acute{\alpha}\lambda\iota\omega$ 74, 38 b.
 $\acute{\alpha}\lambda\iota\omega$ 79, 13, 34 b.
 $\acute{\alpha}\lambda\epsilon\iota\varsigma$ 74, 40 b.
 $\acute{\alpha}\lambda\omicron\iota\omicron\tau\omicron\varsigma$ 39, 3.
 $\acute{\alpha}\lambda\omega\phi\eta\varsigma$ et $\acute{\alpha}\lambda\omega\eta\varsigma$ conf. 131, 1.
 $\alpha\mu$ in $\epsilon\mu$ 207, 13.
 $\acute{\alpha}\mu\alpha\mu\omicron\varsigma$ 40, 24.
 $\acute{\alpha}\mu\acute{\alpha}\nu\alpha\mu\omicron\nu$ 41, 6.
 $\acute{\alpha}\mu\acute{o}\varsigma$ 114, 52 a.
 $\acute{\alpha}\mu\pi\epsilon\rho\alpha$ 263, 32 b.
 $\acute{\alpha}\mu\pi\epsilon\rho\epsilon\omega$ 145, 33, 263, 14.
 $\Lambda\mu\phi\iota\varsigma$ 80, 4.
 $\alpha\nu$ in α 314, not. 4. — $\alpha\nu$ in $\alpha\varsigma$ 191, 33, 202, 22, 251, 21. — $\alpha\nu$

- in $\overline{\omega\eta}$ 147, 27. 177, 1. 197, 9. —
 $\overline{\alpha\eta}$ in $\overline{\omega\eta}$ 174, 9.
 $\overline{\alpha\eta\alpha\pi\lambda\acute{\epsilon}\kappa\omega\eta}$ et $\overline{\alpha\eta\alpha\pi\acute{\nu}\epsilon\omega\eta}$ cf. 149, 32.
 $\overline{\alpha\eta\alpha\kappa\upsilon\pi\acute{\omega}\sigma\alpha\varsigma}$ 39, 25.
 $\overline{\alpha\eta\alpha\sigma\iota\omicron\varsigma}$ 237, 10.
 $\overline{\alpha\eta\alpha\tau\acute{\epsilon}\lambda}$ 73, 5.
 $\overline{\alpha\eta\alpha\upsilon\omicron\varsigma}$ 285, 43 a.
 $\overline{\alpha\eta\theta}$ et $\overline{\alpha\eta\theta}$ conf. 22, 10. 104, 24.
 $\overline{\alpha\eta\iota\varsigma}$ 85, 13.
 $\overline{\alpha\eta\iota\tau\acute{\iota}}$ 90, 5.
 $\overline{\alpha\eta\iota\omicron}$, $\overline{\omicron\iota\omicron}$ et $\overline{\omicron\iota\alpha\iota}$ conf. 216, 1—4.
 $\overline{\alpha\zeta\epsilon\tau\alpha\iota}$ et $\overline{\epsilon\zeta\epsilon\tau\alpha\iota}$ conf. 245, 8.
 $\overline{\alpha\omicron}$ in $\overline{\alpha\upsilon}$ 203, 33 sq.
 $\overline{\alpha\omicron\omicron\omicron\omicron\varsigma}$ et $\overline{\alpha\omicron\omicron\omicron\iota\varsigma}$ 159, 13—22.
 $\overline{\alpha\pi\alpha\upsilon\alpha\acute{\nu}\alpha\eta\theta\eta\eta}$ 96, 26.
 $\overline{\alpha\pi\eta\lambda\iota\omega\tau\acute{\eta}\varsigma}$ et $\overline{\alpha\pi\eta\lambda\iota\omega\tau\eta\varsigma}$ 184, 24 sq.
 $\overline{\alpha\pi\lambda\alpha\tau\omicron\eta}$ 133, 17.
 $\overline{\alpha\pi\acute{\omicron}\delta\epsilon\sigma\iota\omicron\varsigma}$ et $\overline{\alpha\pi\acute{\omicron}\delta\eta\tau\omicron\varsigma}$ 129, 22 sq.
 $\overline{\alpha\pi\tau\acute{\omega}\varsigma}$ 109, 19.
 $\overline{\alpha\pi\omega\delta\epsilon\eta}$ 103, 5.
 $\overline{\alpha\omicron\upsilon\lambda\alpha\iota}$ 182, 13. 26 a.
 $\overline{\alpha\omicron\delta\eta\eta}$ 171, 17.
 $\overline{\alpha\omicron\iota\mu\alpha}$ $\overline{\delta\eta\eta}$ 179, 5. 35 a.
 $\overline{\alpha\omicron\kappa\acute{\alpha}\delta\epsilon\varsigma}$ $\overline{\pi\omicron\sigma\sigma\acute{\epsilon}\lambda\eta\eta\omicron\iota}$ 120, 4 sqq.
 $\overline{\alpha\omicron\iota\mu\omicron\iota}$ 33, 5.
 $\overline{\alpha\omicron\pi\eta}$ 87, 40.
 $\overline{\alpha\omicron\pi\iota\eta\eta\alpha}$ 47, 13.
 $\overline{\alpha\omicron\tau\alpha\mu\omicron\varsigma}$ 68, 3.
 $\overline{\alpha\omicron\tau\iota\pi\omicron\varsigma}$ 146, 10.
 $\overline{\alpha\omicron\tau\iota\omega}$ et $\overline{\alpha\omicron\tau\iota\omega}$ conf. 46, 26, 71, 11.
 $\overline{\alpha\varsigma}$ in $\overline{\alpha\iota}$ 72, 18. 81, 20. 239, 20. —
 $\overline{\alpha\varsigma}$ in $\overline{\alpha\iota\varsigma}$ 165, 12. 242, 8. — $\overline{\alpha\varsigma}$ in
 $\overline{\alpha\eta}$ 208, 31. — $\overline{\alpha\varsigma}$ in $\overline{\omicron\iota\varsigma}$ 165, 3.
 $\overline{\alpha\varsigma}$ in $\overline{\omicron\iota\varsigma}$ 209, 1. — $\overline{\alpha\varsigma}$ in $\overline{\omicron\iota\varsigma}$ 177, 9. —
 $\overline{\alpha\varsigma}$ in $\overline{\omicron\varsigma}$ 118, 21. — $\overline{\alpha\varsigma}$ in $\overline{\omega\eta}$ 118, 12.
 $\overline{\alpha\sigma\kappa\acute{\epsilon}\rho\alpha\iota}$ 186, 2. 268, 27.
 $\overline{\alpha\sigma\tau\epsilon\mu\omega\eta\varsigma}$ 231, 28. 282, 7—13.
 $\overline{\alpha\sigma\tau\epsilon\mu\beta\alpha\chi\iota\alpha}$ 232, 5.
 $\overline{\alpha\sigma\tau\epsilon\rho\gamma\eta\varsigma}$ 78, 42 a.
 $\overline{\alpha\sigma\tau\eta\eta}$ et $\overline{\alpha\sigma\tau\eta\eta}$ 157, 22 sq.
 $\overline{\alpha\sigma\tau\iota\varsigma}$ 80, 4.
 $\overline{\alpha\sigma\phi\alpha\lambda\epsilon\iota\varsigma}$ et $\overline{\alpha\sigma\phi\alpha\tau\epsilon\iota\varsigma}$ conf. 11, 23 a.
 $\overline{\alpha\tau\omega\varsigma}$ 109, 19.
 $\overline{\alpha\upsilon}$ in $\overline{\alpha}$ 29, 14. 30, 26. 180, 1. 199,
 11. 264, 18. 324, not. 1. — $\overline{\alpha\upsilon}$ in
 $\overline{\alpha\beta}$ 36, 13. 166, 11. 174, 5. 212,
 21. 300, not. 2. coll. 107, 49. 108,
 1. — $\overline{\alpha\upsilon}$ in $\overline{\alpha\beta}$ 157, 27. — $\overline{\alpha\upsilon}$
 in $\overline{\alpha\eta}$ 79, 10. 167, 2. 175, 17. —
 $\overline{\alpha\upsilon}$ in $\overline{\epsilon\upsilon}$ 190, 13. — $\overline{\alpha\upsilon}$ in $\overline{\omega}$ 264,
 18.
 $\overline{\alpha\upsilon\iota\alpha\iota\eta\omega}$ 96, 29. — $\overline{\alpha\upsilon\delta\acute{\alpha}\xi\alpha\sigma\alpha}$ 88, 40.
 $\overline{\alpha\upsilon\delta\alpha\iota\mu\omicron\varsigma}$ et $\overline{\alpha\upsilon\delta\alpha\iota\mu\omega\eta}$ 47, 25.
 $\overline{\alpha\upsilon\theta\iota}$ 130, 19.
 $\overline{\alpha\upsilon\delta\iota\varsigma}$ 130, 16 sqq. $\overline{\alpha\upsilon\delta\iota\varsigma}$ et $\overline{\alpha\upsilon\delta\iota\varsigma}$
 conf. 164, 13.
 $\overline{\alpha\upsilon\delta\iota\varsigma}$ et $\overline{\alpha\upsilon\iota\varsigma}$ conf. 71, 12. 130, 10.
 $\overline{\alpha\upsilon\delta\omicron\mu\alpha\iota\mu\omicron\varsigma}$ et $\overline{\alpha\upsilon\delta\omicron\mu\alpha\iota\omega\eta}$ 47, 20.
 $\overline{\alpha\upsilon\delta\omicron\sigma\eta\iota\omicron\varsigma}$, $\overline{\alpha\upsilon\delta\omicron\sigma\eta\iota\omicron\varsigma}$ et $\overline{\alpha\upsilon\delta\omicron\sigma\eta\iota\omega\varsigma}$
 226, 18 sq.
 $\overline{\alpha\upsilon\tau}$ in $\overline{\alpha\upsilon\tau}$ in Compos. 175, 17.
 $\overline{\alpha\upsilon\tau\iota\varsigma}$ 130, 14 sqq. $\overline{\alpha\upsilon\tau\iota\varsigma}$ et $\overline{\alpha\upsilon\delta\iota\varsigma}$
 conf. 71, 12. 130, 10.
 $\overline{\alpha\upsilon\tau\omicron\kappa\acute{\epsilon}\rho\delta\omicron\mu\omega\eta}$ 167, 7.
 $\overline{\alpha\upsilon\omega}$ et $\overline{\alpha\upsilon\omega}$ 12, 24 a. 96, 17 sqq.
 $\overline{\alpha\upsilon\omega\varsigma}$ 12, 34 a.
 $\overline{\alpha\upsilon\omega}$ et $\overline{\epsilon\omega}$ conf. 50, 3.
 $\overline{\alpha\upsilon\omega\iota\mu\omicron\varsigma}$ et $\overline{\alpha\upsilon\omega\iota\mu\omega\eta}$ 47, 26.
 $\overline{\alpha\upsilon\omega\iota\alpha}$ et $\overline{\alpha\upsilon\omega\iota\alpha}$ conf. 260, 2.
 $\overline{\alpha\upsilon\omega\iota\alpha}$ et $\overline{\alpha\upsilon\omega\iota\alpha}$ conf. 193, 17.
 $\overline{\alpha\upsilon\omega\iota\alpha}$ 34, 29.
 $\overline{\alpha\upsilon\omega\iota\alpha}$ 100, 13.
 $\overline{\alpha\upsilon\omega\iota\eta}$ et $\overline{\alpha\upsilon\omega\iota\eta}$ 157, 23.
 $\overline{\alpha\upsilon\omega\iota\alpha}$ 75, 32 b. 14, 36 a.
 $\overline{\alpha\chi\iota\lambda\lambda\epsilon\omega\varsigma}$ $\overline{\delta\omicron\omicron\mu\omicron\varsigma}$ 53, 17—54, 29.
 $\overline{\alpha\chi\iota\lambda\lambda\epsilon\omega\varsigma}$ 100, 27. 45 b.
 $\overline{\alpha\chi\iota\lambda\lambda\epsilon\omega\varsigma}$ 101, 1.

B.

- $\overline{\beta}$ mutatum a librariis in $\overline{\pi}$ 28, 19.
 76, 46 b. 135, 22. 140, 10. 171,
 26 sq. 260, 1. 279, 32. $\overline{\beta}$ in $\overline{\mu}$ 95,
 120, 96, 2. 150, 14. 189, 13. 218,
 10. 243, 18. $\overline{\beta}$ in $\overline{\pi}$ 285, 19. $\overline{\beta}$
 in $\overline{\rho}$ 240, 1. $\overline{\beta}$ in $\overline{\varphi}$ 168, 25. 173,
 17. 176, 11. $\overline{\beta}$ in $\overline{\chi}$ 28, 19.
 $\overline{\beta\acute{\alpha}\beta\eta\epsilon}$ 118, 15. 32 b.
 $\overline{\beta\alpha\iota\omicron\varsigma}$ et $\overline{\beta\alpha\iota\omicron\varsigma}$ 157, 24 sq.
 $\overline{\beta\alpha\iota\varsigma}$ 167, 24.
 $\overline{\beta\alpha\iota\varsigma}$ 142, 20.
 $\overline{\beta\alpha\iota\tau\alpha\chi\iota\varsigma}$ 278, 35.
 $\overline{\beta\acute{\epsilon}\beta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta}$ 125, 12—19. 44 a.
 $\overline{\beta\acute{\epsilon}\beta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta}$ 125, 31 b.
 $\overline{\beta\iota\sigma\alpha\lambda\iota\alpha}$ 100, 20.
 $\overline{\beta\iota\sigma\alpha\tau\omicron\eta\varsigma}$ 100, 45 b.
 $\overline{\beta\lambda\acute{\omega}\eta}$ et $\overline{\beta\eta\omega\eta}$ conf. 76, 26. $\overline{\beta\lambda\acute{\omega}\eta}$
 et $\overline{\beta\lambda\acute{\omega}\eta}$ conf. 76, 46 b.
 $\overline{\beta\lambda\acute{\omega}\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta}$ 110, 15.
 $\overline{\beta\omicron\upsilon\beta\alpha\chi\omicron\varsigma}$ 183, 15.
 $\overline{\beta\omicron\upsilon\beta\alpha\iota\omega\eta}$ 121, 3.
 $\overline{\beta\omicron\upsilon\delta\epsilon\iota\alpha}$ 88, 12.
 $\overline{\beta\omicron\upsilon\kappa\omicron\lambda\lambda\eta\omega\eta}$ 228, 13.
 $\overline{\beta\omicron\upsilon\lambda\alpha\iota\omicron\varsigma}$ 106, 12. 38 b.
 $\overline{\beta\omicron\upsilon\lambda\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta}$ 154, 10.

βρῦν *com. Genit.* 95, 6.
 Βοκαλλας 111, 24.
 Βωκαρος 111, 22.

Γ.

γ mutatum a Hbrarlis in δ 143, 3.
 156, 1. — γ in ι 22, 19. — γ
 in λ 77, 4. 104, 26. — γ in μ
 126, 1. — γ in ν 25, 13. — γ
 in π 111, 45. — γ in ρ 147, 29. —
 γ in σ 248, 26. — γ in ς 29, 4.
 — γ in τ 213, 15. 218, 40. 281,
 17. — γ in χ 272, 12. 289, 24.

γαίω 71, 27 a.
 γάμος 88, 43.
 γαμφαί 87, 30.
 γάπεδον et δάπεδον *conf.* 143, 5.
 γάρ et δ̄ *conf.* 100, 1.
 γγ et γχ *conf.* 126, 1. 200, 8. 222,
 14. 254, 11. 40. 274, 4. 294, 1.
 γεῖσα 74, 13.
 γέ et δέ *conf.* 73, 5.
 γέ et σέ *conf.* 34, 31. 37, 10.
 γένος et γεγώς 252, 11.
 γλάρος 80, 36 a.
 γλαυκός 118, 41 a.
 γναπτῶ et δαπτῶ 24, 6.
 γνώρω et δνόρω *conf.* 123, 7.
 γνύθος 120, 45 b.
 Γογγυλάτης 106, 9.
 γογγυλή et στοργυλή *conf.* 208, 11.
 γόννατα 196, 4. 11.
 Γόννος 196, 6—20.
 γόνος et γένος *conf.* 277, 7.
 γόων et λόγων 15, 4.
 γραφάς et ταφάς *conf.* 91, 4.
 γρυνός et γρουνός 26, 44 b. 27, 1.
 75, 1.
 Γυραι πέτραι 94, 21. 46 b.
 γύης 183, 42 b. 196, 40 a.
 γωλειά 92, 1.

Δ.

δ̄ et γ *conf.* 143, 3. 156, 1. — δ̄ et
 σ̄ 137, 5. 217, 4. — δ̄ et λ̄ *conf.*
 220, 5. — δ̄ et σ̄ 199, 1. — δ̄ et
 τ̄ 135, 32. 221, 1. 249, 30.
 Δαίγα et Δαῖρα 160, 19 sqq.
 δάχος 170, 10. 31 b.
 δαν 123, 10.

δανός 71, 4. 160, 30. 261, 1—5.
 δάπεδον 143, 5.
 δασπλής 291, 13.
 δέ et γέ *conf.* 73, 5.
 δέ et δή *conf.* 110, 5. 131, 3.
 δέ et σέ *conf.* 59, 14.
 δέ et τέ *conf.* 41, 21. 69, 6. 159, 3.
 186, 32. 221, 1. 249, 30. 292, 7.—
 δέ et τοι *conf.* 244, 3.
 δεδουπώς 73, 15. 121, 18. 198, 17.
 δειματα et δειγματι *conf.* 61, 2.
 Δελφίνιος 57, 16. 34 b.
 δειννάειν 98, 33. 42 b.
 δεξιούσθαι 19, 13.
 δέκαστρον 121, 8.
 δέρτρον 191, 1—9.
 δῆος et δάος *conf.* 187, 7.
 Διάλεκτοι. *Aeolica.* αἰός 114, 52 a.
 ἀναπεμπάειν 10, 46. Ἀχιλλῆος,
 Ἀχιλλεῖος 111, 7—10. αἰώς 12,
 33 a. βασιλλῆος, βασιλῆος 111, 7—
 10. γόννατα 196, 4. 12. δνόρος
 123, 9. εἰνεα 184, 23. εὔραξ 198,
 23. μηχανῶν 9, 25 b. μηλῶων 33,
 38 a. σφός, ὕμος 114, 38—40 b.
 — *Attica.* αὔδης 130, 22. αὔω 96,
 24. γεννάται 50, 39 a. δάος 187,
 8. εἰνεα 184, 22. ἔως 12, 30 a.
 ποθέσαι 129, 20. ῥαχία 92, 22.
 34 b. Σιδῶνος 283, 8. ταργάνη
 167, 36. — *Dorica.* αἶτα 115,
 51 a. Ἀλέντα 103, 34. 45 b. Βύνη
 33, 41 a. δᾶ 123, 10. δαρών 52,
 24. δνόρος 123, 11. 31 a. θυφεῖν
 141, 1. τουτάκι 193, 3. — *Ionica.*
 αὔτις 130, 23. Ἀχιλλῆος et Ἀχιλ-
 λῆος 111, 6—9. βασιλλῆος et βα-
 σιλεῖος 111, 6—9. Genitivi in
 οιο 65, 10. εἰνεα 184, 19. 23.
 εὔραξ 198, 23. ἥως 12, 35 a. μη-
 κυνῶν 9, 25 b. Μούνιτος 122, 15.
 ῥαχία 92, 36 b. θυφεῖν 141, 1.
 Σιδῶνος 283, 8. στέρφος 148, 22.
 φιλαντο 72, 9. ὤφελε 60, 47 b. —
Dialectus communis (ἡ κοινὴ διά-
 λεκτος, τὸ κοινόν, ἡ συνήθεια).
 αὔτις 130, 22. Ἀχιλλῆος, βασιλῆος
 111, 4. σαργάνη 167, 36. σκυ-
 λεῖω 185, 24. στερφῶσαι 148, 22.
 τράγος 44, 39 a.
 διασφάξ 79, 5. 20 b. coll. 223, 12.
 δλῖνγος 97, 23.
 Διός γοναί 245, 10.
 δις et δως in Compos. *conf.* 124, 17.
 δνόρος 123, 1. δνόρος et γνόρος
conf. 123, 7.

δρῦς 26, 42 a.
 δυσμορον et δύσμορον conf. 194, 27.
 δωμάω et δωμέω conf. 162, 9—18.
 259, 5—9.
 δώτιον 99, 21. 45 a.

E.

ε mutatum a librariis in α 89, 24.
 134, 26. 170, 3. 178, 16. 220, 32.
 247, 28. — ε in ε 31, 13—20. —
 ε in ι 270, 22. — ε in κ 16, 14.
 17, 6. 20, 15. 44, 22. 92, 9. 139,
 3. 143, 11. 152, 23. 173, 1. 262,
 8. — ε in ευ 224, 6. 242, 17.
 246, 9. 250, 2. 255, 42 b. 298,
 not. 10.
 ἔργονοι et ἔργονοι 105, 5. 157, 15
 sqq. 194, 39—42. 224, 8 sqq.
 ἔγκαρος 230, 1.
 ἐγγράωσαν 13, 6.
 ἐγχωρος et ἐγχώριος 69, 16.
 ἐδωλία 75, 20.
 εἰ in ε 163, 6. — εἰ in η 172, 26.
 241, 25. 258, 3. — εἰ in η 101,
 22. 141, 17. 231, 7. — εἰ in ι 16,
 10. 31, 37. 55, 9. 131, 23. 184, 29.
 — εἰ in οι 92, 4. 143, 1. 252, 40.
 262, 3. 271, 20. — εἰ in υ 256, 9.
 258, 14.
 εἰδωλον Ἑλένης 49, 11.
 εἰλέω 247, 2.
 εἰλημένος 247, 1.
 εἰλιγμένος 247, 1. 6—9.
 εἰλίσσω 247, 3.
 εἵνεκα et εἵνεκα 184, 21 sq.
 εἷς in ας 73, 3. 78, 25. — εἷς in
 ης 174, 7.
 εἰς et ες conf. 44, 28. 72, 22. Vid.
 102, 3 sqq.
 εἶ et ἐν a. εμ conf. 71, 15. 86, 22.
 122, 10. 123, 16. 127, 11. 132, 18.
 143, 12. 164, 40. 168, 7. 214, 1.
 227, 7. 246, 7.
 εἶ et εἰς conf. 144, 5.
 ἐκκέλευθα 241, 9.
 ἑκπῆρας 105, 52 b. 106, 7.
 ἐκτοπος et ἐκτόπιος 69, 15.
 ἐκτόρεος χρημῆ 235, 12 sq.
 ἐλέγσαν 13, 6.
 Ἑλένης et Ἑλλης conf. 13, 48 a.
 ἐλκει ποιόν 135, 8.
 ἐλκεσθαι, defluere, 158, 37.
 ἐμεινας et ἐνεμεινας conf. 101, 34.
 ἐμπλην 216, 19.

ἐμπυλά et ἐμπυλά 32, 28 sq.
 ἐπαλλάξ 283, 11.
 ἐνάενος 31, 1.
 ἐνδατεῖσθαι 44, 7.
 ἐννέωρος 134, 7.
 ἐνόρχης 31, 1.
 Ἐνόρχης 58, 31 b. 42 a.
 ἐντύνει et ἐκτείνει conf. 164, 40.
 ἐπαλῆς 74, 40 b.
 ἐπείριον 279, 14—20.
 ἐπὶ et ἀπὸ conf. 300, not. 3.
 ἐπὶ et ἐς conf. in Compos. 77, 2.
 83, 4. 153, 19. 173, 1 sq.
 ἐπόμενον et ἐσόμενον conf. 333,
 not. 1.
 Ἐρμού πτέρνα 181, 44 a.
 ἔρπης 135, 32—36. 46 b. 286, 22.
 ἔρμυον et ἔρεμυον conf. 153, 9—
 14. 223, 2.
 ἔρως 148, 21.
 ες in αἷς 141, 5. — ες in εἷς 141, 5.
 — ες in ος 135, 2. 141, 11. — ες
 in ὡς 141, 6.
 ἐσμός 100, 12.
 ἐσώπεται et ἐπόπεται conf. 153, 19.
 ἐσάωμψε 25, 23.
 ἐστέναξε et ἐσάδαξε conf. 292, 32.
 ἐστὶ et ἔσται conf. 292, 10.
 ἐς χέρας et ἐσχαράς conf. 123, 2.
 ἐσχαρῶσαν 13, 5.
 ευ in α 133, 12. 189, 16. — ευ in
 αι 173, 4. 178, 22. — ευ in αυ
 191, 38. — ευ in ε 79, 1. 260, 2.
 — ευ in εβ 57, 13. — ευ in ου
 93, 29. 121, 5.
 εὐδαίων 225, 39 b.
 εὐαρχος 62, 16. 37 b.
 εὐδάνω 273, 16.
 εὐδαλον et εὐδαλον conf. 77, 3.
 εὐνάσει et ἀνάσει conf. 133, 12.
 εὐράξ 198, 20.
 εὐς in ὡς 36, 22.
 εὐτορος 151, 23.
 ἔωλον 10, 15 a. 34, 11.
 ἔως 12, 30 a.

Z.

ζ et ξ conf. 79, 1. 90, 116. 121, 1.
 136, 1. 190, 24. 206, 29. 224, 13.
 226, 8. 292, 31. — ζ et σ 98, 33.
 130, 27. 190, 25. 242, 6.
 ζεύγλα 210, 23. 272, 24.
 Ζεὺς Ἄεμιος 46, 1.
 Ζήριδος et Ζηρόνδος 25, 2.
 Ζηρινδία (Venus) 110, 25. 39 b.

H.

η mutatum a librariis in ϵ 120, 20. 202, 21. — η in ϵ 25, 18. 52, 17. 58, 14. 123, 17. 187, 14. 195, 26. et saepius. — η in ν 58, 16. 144, 1. 189, 36. 233, 14. 248, 11. 269, 25. — η in ω 207, 15. 281, 16. — η in α 100, 18. — η in ϵ 24, 9. 26, 6. 2. 21. 50, 24. 63, 32. 65, 19. 90, 22. 108, 34. 123, 13. 144, 2. 176, 4. 187, 13. 248, 12. — η in $\epsilon\nu$ 147, 10. 185, 17. — η in ϵ 141, 15. 173, 4. 176, 20. — η in $\eta\nu$ 118, 20. 161, 6. 196, 35. — η in η 288, 22. $\eta\gamma\eta\lambda\alpha\zeta\epsilon\iota\nu$ 107, 13. $\eta\lambda\upsilon\gamma\omicron\varsigma$ 97, 23. $\eta\nu$ in α 201, 31. — $\eta\nu$ in η 118, 3. — $\eta\nu$ in ν 177, 2. — $\eta\nu$ in $\nu\nu$ 177, 3. η in α 29, 19. 32, 4sq. 87, 37. — η in α 9, 7. — η in η 141, 2. — η in $\omicron$ 100, 14. 137, 9. 223, 4. — η in $\omicron$ 125, 6. $\eta\omega\varsigma$ 12, 23 a. 36 a.

Θ.

θ et δ conf. 217, 4. θ et ϵ 31, 17. θ et ι 118, 8. — θ et τ 170, 10. $\theta\acute{\alpha}\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$ 137, 4. $\theta\alpha\lambda\upsilon\sigma\iota\omicron\varsigma$ et $\theta\alpha\lambda\alpha\sigma\sigma\iota\omicron\varsigma$ conf. 129, 28 sq. $\theta\epsilon\delta\omicron\nu$ et $\theta\epsilon\acute{\alpha}\nu$ conf. 18, 15. $\theta\epsilon\omicron\upsilon$ et $\theta\epsilon\acute{\alpha}\varsigma$ conf. 25, 14. $\theta\epsilon\acute{\upsilon}\sigma\omega$ 232, 34. $\theta\eta\sigma\sigma\alpha$ 210, 28. 211, 3—12. $\theta\lambda\alpha\sigma\sigma\alpha$ et $\theta\acute{\alpha}\lambda\alpha\sigma\sigma\alpha$ conf. 156, 11. $\theta\rho\eta\rho$ 124, 33. $\theta\rho\omicron\epsilon\iota\nu$ et $\theta\rho\eta\nu\epsilon\iota\nu$ conf. 276, 16. $\theta\upsilon\mu\omicron\varsigma$ et $\mu\acute{\upsilon}\theta\omicron\varsigma$ 101, 33. $\theta\rho\acute{\upsilon}\lambda\iota\gamma\mu\alpha$ 190, 25. 32. $\theta\rho\acute{\upsilon}\lambda\lambda\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$ 190, 30. $\theta\upsilon\sigma\theta\lambda\alpha$ 113, 22. $\theta\upsilon\sigma\theta\lambda\omicron\nu$ 113, 26.

L

ι mutatum a librariis in α 33, 11. 134, 2. — ι in ϵ 165, 5. 182, 19. — ι in η 22, 11. 30, 46 b. 81, 20. 123, 15. 127, 22 sq. 144, 8. 146,

33. 155, 14. 163, 27. 174, 1. et saepius. — ι in ν 13, 5. 20, 17. 29, 11. 42, 5. 100, 24. 112, 50. 130, 5. 141, 6. 154, 1. 165, 4. — ι in α 182, 21. — ι in ϵ 29, 8. 40, 6. 81, 21. 86, 5. 115, 1. 140, 6. 170, 10. 174, 8. — ι in $\omicron$ 21, 7. 134, 27. 214, 41. 238, 21. — ι in ν 195, 13. — ι Dativi et σ conf. 23, 1. 26, 2. 39, 11. 56, 5. 67, 2. 78, 11. 82, 4. 28. 109, 1. 118, 20. 152, 23. 161, 6. 170, 2. 177, 1. 34. 186, 35. 198, 11 sq. 276, 10. 278, 42. — ι Dativi et σ conf. 67, 3. 141, 2. 174, 6. 252, 19—22. — ι Dativi sing. elisum 59, 1. 193, 7. 198, 1.

$\iota\alpha\tau\epsilon\varsigma$ 278, 23.

$\iota\nu$ in $\eta\nu$ 31, 30. 32, 13. 167, 29.

$\iota\nu\delta\acute{\alpha}\lambda\lambda\epsilon\iota\nu$ 67, 35 a.

$\iota\nu\epsilon\varsigma$ 41, 6.

$\iota\omicron\upsilon\lambda\omicron\varsigma$ 13, 27 b.

$\iota\pi\omicron\beta\omicron\acute{\alpha}\mu\omega\nu$ 142, 8.

$\iota\varsigma$. Feminina disyllaba in $\iota\varsigma$, $\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma$, et $\iota\varsigma$, $\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma$ 139, 8—31. 277, 15—26. 278, 1—28. Feminina trisyllaba in $\iota\varsigma$, $\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma$ et $\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma$ 278, 28—42.

$\iota\sigma\mu\alpha$ 164, 1—12.

$\iota\sigma\sigma\alpha$ 59, 17.

$\iota\nu\gamma\epsilon$ 78, 11.

$\iota\phi\iota\varsigma$ 80, 2.

$\iota\chi\nu\alpha\tau\alpha$ $\theta\acute{\epsilon}\mu\iota\varsigma$ 37, 31 b.

K.

κ et β conf. 29, 19. 76, 46 b. 135, 22. 140, 10. 171, 26. 260, 1. 279, 32. — κ et γ 99, 3. — κ et μ 86, 22. 127, 11. 147, 23. 173, 26. 188, 8. 196, 35. — κ et π 331, not. 2. — κ et σ 163, 27. — κ et $\pi\tau$ 231, 7. — κ et χ 17, 5. 28, 19. 127, 28. 128, 3. 149, 3. 289, 4.

$\kappa\alpha\delta\mu\acute{\iota}\lambda\omicron\varsigma$ 46, 19. 47 a.

$\kappa\acute{\alpha}\delta\mu\omicron\varsigma$ 46, 19. 35 b.

$\kappa\alpha\theta\alpha\nu\alpha\nu\epsilon\acute{\iota}$ et $\kappa\alpha\tau\alpha\nu\alpha\nu\epsilon\acute{\iota}$ 96, 173.

$\kappa\acute{\alpha}\lambda\omicron\nu$ 284, 30 b.

$\kappa\alpha\lambda\omicron\pi\acute{o}\delta\iota\omicron\nu$ 284, 31 b.

$\kappa\alpha\lambda\iota\zeta\omicron\upsilon\gamma\mu\alpha$ 186, 37 a.

$\kappa\alpha\lambda\chi\alpha\iota\omega$ 292, 4.

- γάλη et γάλη conf. 187, 18 sq.
 coll. 292, 1.
 Κανθών 81, 44 b.
 κανθών 178, 2.
 παπνός 75, 35 a.
 παρ 108, 9.
 κρατάριος 32, 23.
 κραβανός 140, 9 sqq.
 καρίς 278, 2.
 κάρκινος 143, 17.
 καταβύτης 276, 7.
 καταβύειν 63, 28.
 καταναίειν 250, 5 et 10.
 καταλιπόντος et καταπιόντος conf.
 134, not. 2.
 κωνχά 144, 5.
 κελαισμένος et κικανυμένος conf.
 71, 24.
 κελαινός 80, 25, 257, 30.
 Κέλτρος 53, 23.
 Κελτική λίμνη 53, 37.
 κέλιω 24, 39 a. 41, 7.
 κενά ισαλάσσειν, proverb. 40, 1.
 κέπρος 181, 21.
 κεράς 268, 38 a.
 κέρας in Compos. 150, 9.
 Κεραστίς 110, 10.
 Κέρμαρος 103, 4. 47 a.
 κεροβόλος et κερασβόλος 150, 10.
 κεροφόρος et κερασφόρος 150, 10.
 κηκίς 130, 6.
 κηκασμός 130, 7.
 κηληθμός 279, 28.
 κηλωστά 279, 28.
 κηρουλκός 99, 4.
 Κηφηνες et Κηφηνία 181, 4—8.
 Κιναιδευς (Iovis epith.) 97, 48 a.
 κινήσει et μηνύσει conf. 196, 35.
 Κίνυη et Κίνυφος 192, 12.
 κινών et τυκών conf. 174, 10.
 κλαυσθέντα et κλασθέντα conf. 180,
 1. coll. 191, 36.
 κλέτας 159, 10 sqq.
 κλήξ 278, 5.
 κλίτος 139, 36—38.
 κλίτος 139, 37. 173, 23.
 κνημίς 278, 10.
 κνίσσα 75, 35 a.
 κνώπες 153, 43 b.
 κόγχος 230, 10.
 κοιράνη et τυράνη conf. 126, 6.
 κόκκυξ 95, 39 b. κοκκυγος 97, 23.
 κολοσσόβαμων 141, 19. 142, 35 sq.
 κολοσσός 141, 41 b. 142, 38.
 Κολουράια πέτρα 122, 36 a.
 κολωός 130, 1.
 κονίεσθαι 188, 5.
 κονίστρα 188, 5.
 κόπις 170, 5. 293, 49 a.
 κόρη 124, 27 a.
 κορσωτός 74, 4. κορσάνος et κορσ-
 σωτός conf. 74, 4.
 κόρυμβα 75, 40 b.
 κραίνω 77, 46 a.
 κραινός et περκνός conf. 67, 13.
 Κρανάη et κραναή 33, 14.
 κρανθήρες 180, 10.
 κράντης 77, 45 a.
 κρεάγρα 169, 24.
 κρεάγρευτος 169, 10—13.
 κρέας in Compos. 150, 5.
 κρεξ 124, 25. 44 b.
 κρεωφάγος et κρέαςφάγος 149, 17
 — 19.
 κρηθμός et κρηθμός 63, 14.
 κρηπίς 82, 44 b.
 Κορησός et Κοιμασός 205, 14 sqq.
 κροσσός 229, 14—22. 275, 30.
 κρότων et κροκών conf. 72, 20.
 κρώσσος 275, 31.
 κτιάρ et κτίας 193, 11—13.
 κτίσαι 257, 10—12.
 κύκων et τέκων conf. 63, 8. 104,
 21.
 κυμάτειν 214, 30.
 κυμαίνειν et ποιμαίνειν conf. 214, 13.
 κύμβαχος 22, 21. 31 b.
 κύπας 104, 39 a.
 κυπώσας 39, 31.
 κυρούσα et κινούσα 66, 29.
 κύτος et σκύτος conf. 24, 1.
 κύφελλα 285, 22.

Λ.

- λ et γ conf. 77, 4. 104, 26. — λ
 et x 95, 13. — λ et ν 44, 13. 248,
 13. 270, 22. 289, 5. — λ et ρ 219,
 4. 220, 5. 230, 18. 242, 13. 254,
 42. 266, 48. 287, 28. — λ et χ
 147, 2. 158, 34.
 λα επιτακτών 124, 36 b.
 λαβράων 67, 9.
 λάμπειν 84, 11. 15.
 λαμπουρίς 280, 84 b.
 Λαπέρσοι 124, 33 b.
 λάρος 43, 31.
 λάρυγξ 43, 32.
 Λάφριος 181, 38 a. 46 a.
 λεοντοβάμων 142, 30.
 λεπαία χθών 101, 38.
 λέπας et πέλας conf. 91, 30. 101, 36.
 Λέπτινις 18, 12. 35 a.
 λευκά et λεπτά conf. 14, 2.

Λευκή (νήσος) 52, 44 b. 53, 3.
 Λεύκιππος et Λευχιππος 184, 23 sq.
 λευκός et Λεύκος 249, 8.
 Λεύκοφρος 84, 16.
 λευρός 45, 1. 69, 45 b. 70, 28.
 λῶν et λῆος conf. 289, 14.
 λῆος et θεός conf. 165, 1.
 ληκτήριος et ληκτηρία νῆσος 206, 11
 — 14.
 λῆτον 209, 44 b.
 ληγνύς 75, 27 a. 37 a.
 ληγνυῶδες 75, 31 a.
 λοβοί 281, 39.
 λοιμικῶν et μυθικῶν conf. 247, 24.
 λούτρον 229, 44 b.
 λουτρόν 229, 43 b.
 λουτρίων 229, 43 b.
 λούσει et λεύσει 163, 31.
 λοφνίς 18, 26 b.
 λόφος et φλογός conf. 158, 33. λό-
 φος et ἄφος conf. 158, 34.
 λόχος 83, 15. λόχος et χόλος conf.
 101, 30.

M.

$\bar{\mu}$ et $\bar{\beta}$ conf. 95, 20. 96, 2. 150, 14.
 189, 13. 218, 10. 243, 18. — $\bar{\mu}$
 et γ 126, 1. — $\bar{\mu}$ et π 86, 22.
 127, 11. 173, 26. — $\bar{\mu}$ et $\bar{\mu}\nu$ 271,
 2. — $\bar{\mu}$ et $\bar{\nu}$ 108, 31. 121, 2.
 188, 14.
 Μέγαρσος et Μέγαρσος 109, 24 sq.
 39 a.
 Μαγαροσία Ἀθηνᾶ 109, 35 ●.
 μαίνις 278, 16.
 μακάρων νῆσοι 247, 43 a.
 μακεδνός 259, 10.
 μάλλον cum Comp. iunctum 152, 37.
 μανίκια 229, 35 b.
 μαρτεῦων et μαστεύων conf. 52, 22.
 ματεῦων et ματαῖαν conf. 178, 22.
 μαψαῦραι 95, 15.
 μέλαινα 55, 16.
 μελάμπυγος 28, 42 a.
 Μελιναία 98, 29. 49 a.
 μέρμερος 203, 19 sq.
 μέσσαβα 178, 35 a.
 μεσόδμη 168, 1.
 μικρῶν et νεκρῶν conf. 57, 21 a.
 μιν et νιν conf. 166, 17.
 μνήμων 64, 2.
 μονόστολος 156, 14.
 μόρον et μόρφον conf. 204, 29. coll.
 194, 27.

μόρφος et μορφνός 181, 24 sqq.
 182, 1—9.
 μόσσυν, που μόσυν 287, 30 sqq.
 μόσσυνος 106, 4.
 μνδρος 71, 38 b.
 μύκλος 171, 21.
 Μυλεὺς (Iovis epith.) 106, 14.
 Μύνδος et μυνδός 277, 3.
 Μύρινα 64, 18.
 μυχός 223, 8. 14.
 μάλυ 154, 20.

N.

$\bar{\nu}$ et γ conf. 25, 13. — $\bar{\nu}$ et $\bar{\iota}$ Da-
 tiv. 23; 1. 26, 2. 39, 11. 56, 5.
 67, 2. 78, 11. 82, 4. 28. 109, 1.
 118, 20. 152, 23. 161, 6. 170, 2.
 177, 1. 34. 196, 35. 198, 11 sq.
 276, 10. 278, 42. — $\bar{\nu}$ et $\bar{\lambda}$ 44, 13.
 248, 13. 270, 22. 289, 5. — $\bar{\nu}$ et $\bar{\mu}$
 108, 31. 121, 2. 188, 14. — $\bar{\nu}$ et
 π 253, 20. — $\bar{\nu}$ et ρ 62, 29. 98,
 28. 144, 13. 190, 34. 195, 1—3.
 207, 12. 211, 21. 227, 26. — $\bar{\nu}$ et
 ς 17, 8. 193, 7. 18. — $\bar{\nu}$ 167, 2 sq.
 258, 3.
 νάκος et νάκη 266, 37—45.
 νακοτίλης 266, 45.
 νάκος 255, 6. 27 a.
 νάπαι 103, 46 a.
 ναστός 146, 37.
 ναυαγός et ναυηγέται (nautae) 189,
 2—10.
 ναυβάτης et ναυάτης 35, 17. 163, 23.
 179, 12. 191, 30.
 νάφθα (ή et τὸ) 108, 7.
 νεβρίς 278, 11.
 νένευκεν et ἔνεκεν conf. 224, 20.
 Νεπουνίς 270, 42 b.
 νή επιτατικόν 9, 31 a.
 νηδυμος 9, 32 a.
 νηλεπτος 146, 5.
 νηρίτης 63, 28.
 νηρός et νερός 63, 29. 193, 18.
 194, 1—13.
 νησίς 139, 8. 27. 278, 13—16.
 νηχτος 9, 32 a.
 νηράς 189, 44.
 νίφειν 190, 3.
 νηρετός 190, 2.
 νῦν et νῶν conf. 338, not. 1.
 νώνυμος 233, 25.
 νῶτῳ et οὔτῳ conf. 172, 26.

Ε.

- ε̄ et ζ̄ conf. 79, 1. 90, 18. 121, 1. 136, 1. 190, 24. 206, 26. 224, 13. 226, 8. 292, 31. — ε̄ et σ̄ 110, 15. 230, 15. — ε̄ et σσ̄ 129, 33. — ε̄ et ψ̄ 212, 18.
 Ξάνθος et Ξανθός 249, 8.
 Ξουθίδαι 209, 10.
 Ξυναιμος et Ξύνεννος conf. 117, 32.

Ο.

- ο̄ mutatum a librariis in ω̄ 173, 17. 230, 29. 250, 12. — φ̄ in η̄ 141, 18. 213, 16. — ο̄ in τ̄ 171, 25. — ο̄ in οῡ 141, 17. 149, 1. 258, 9. — ο̄ in ῡ 83, 23. 200, 21. 215, 17. — ο̄ in ω̄ 126, 2. 182, 19. 239, 2.
 Όβριμώ et Βριμώ 158, 1—4.
 Όβριαρεύς et Βοριαρεύς 158, 5.
 όγαστωρ 112, 11.
 Όγγα sive Όγκα 250, 15—29.
 Όγκαίος Απολλων 250, 31.
 όγγέω 22, 11.
 ο̄ in ᾱ 60, 33. — ο̄ in αῑ 92, 26. 157, 28. 226, 9. — ο̄ in εῑ 137, 10. 143, 11. — ο̄ in η̄ 60, 33. 144, 3. 226, 1. 284, 5. — ο̄ in ῑ 170, 19. — ο̄ in ῑ 11, 1. 39, 3. 100, 3. 145, 1. — ο̄ in ον̄ 199, 24. — ο̄ in ῡ 16, 5. 175, 1. 206, 22. 222, 27. coll. 214, 38 sq.
 ο̄l δ̄e et η̄δ̄e conf. 195, 18—22.
 Όλλεύς et Όλεύς conf. 158, 5.
 οινάς 88, 3.
 Οινώνη 49, 32 b.
 ο̄ιο. Genitivi in ο̄ιο 65, 10 sqq.
 ο̄is in αῑς 173, 6. — ο̄is in η̄ 168, 8. — ο̄is in η̄ς 131, 19. 166, 27. — ο̄is in ο̄ς 173, 5. — ο̄is in οσ̄ 239, 20. — ο̄is in οῡς 131, 19. 134, 22. 159, 32. 235, 8. — ο̄is in ρ̄ων 124, 11. 155, 25.
 ο̄λω 13, 28 a.
 ο̄λω 116, 42.
 όχγέω 22, 13.
 Όμάμερτος 201, 18.
 όμαιμος et όμαίμων 47, 27.
 όμβριμος 76, 8. όμβριμος et όβριμος 46, 9. 76, 8.
 όμβριος et άγριος conf. 45, 41. 46, 9.
 όμπνιος 258, 26 b.

- ον̄ in ᾱ 169, 1. 223, 19. — ον̄ in οῑ 234, 20. — ον̄ in ο̄ς 19, 2. 50, 18. 169, 2. — ον̄ in οῡ 46, 13. 60, 7. 71, 12. 135, 1. 146, 20. 170, 4. — ον̄ in φ̄ 119, 5. 155, 4. — ον̄ in ων̄ 10, 2. 18, 3. 21, 5. 66, 8. 69, 4. 72, 16. 77, 5. 127, 18. 137, 3. 152, 36. 168, 15. 170, 3.

ον̄ ex accentu gravi ortum 78, 5. 175, 26.

ον̄ται et εταῑ conf. 215, 5.

ον̄το, αν̄το et ον̄ται conf. 216, 1—4. ονυχος 97, 22.

οπατρος et ογάστριος conf. 111, 32 — 36.

οπατρος 112, 9.

οπλον et πλοιον conf. 263, 22.

Όρδάνης 128, 22.

ορους et ορκους conf. 272, 23.

Όρτυγία 97, 5.

ορτυγος 97, 22. 27.

ορυγος 97, 23.

ορχηστρης Αρης 66, 3.

ο̄ς in ᾱ 124, 1. 7. — ο̄ς in αν̄ 239,

16. — ο̄ς in αῑς 118, 21. 224, 20.

319, not. 1. — ο̄ς in εῑς 212, 8. —

ο̄ς in ῑ 175, 10. 244, 9. — ο̄ς in

η̄ς 252, 8. — ο̄ς in ον̄ 72, 22.

177, 2. — ο̄ς in οῡ 164, 16. —

ο̄ς in οῡς 160, 4. 174, 3. — ο̄ς in

ων̄ 74, 3.

ο̄ταν et ο̄οῡ conf. 235, 3.

Ότρηρή, ότρηρή et Ότρηρῶ 211, 12 et 23.

ο̄υ in ᾱ 188, 11. — ο̄υ in η̄ 242,

4. — ο̄υ in ο̄ 37, 13. 99, 2. 188,

11. 241, 28. 266, 48. — ο̄υ in ον̄

17, 4. 28, 8. 56, 24. 60, 6. 71,

24. 95, 3. 14. 108, 24. 155, 23.

216, 25. 232, 44. — ο̄υ in ῡ 26,

13. 188, 12. 280, 23. — ο̄υ in ων̄

95, 14. 117, 25. 222, 26.

οὐλή 51, 19.

οὐλαμός 15, 29 b. 51, 36 b.

οὐλαμώνυμος 51, 19.

Οὐπίς (Minerva) 201, 44 a.

ο̄υς in αῑς 30, 23. 44, 21 sq. 95, 21.

147, 24. 214, 3. 265, 7. — ο̄υς in

η̄ς 25, 12. 298, not. 11. — ο̄υς in

οἷς 130, 29. 227, 17. — οὖς in
 ος 130, 28. 246, 8. — οὖς in ὦ
 93, 31.
 οὔσα 13, 2.
 ὀφελίτρεω 241, 36.
 ὀφρὺς 84, 25.
 ὀχῆ 120, 13.

Π.

π̄ et x̄ conf. 331, not. 2. — π̄ et γ̄
 253, 20. — π̄ et τ̄ 200, 20. 213,
 20. — π̄ et χ̄ 108, 21. — π̄τ̄ et
 π̄λ̄ 227, 8. — π̄τ̄ et μ̄ν̄ 246, 10.
 — π̄ι et π̄ 197, 4. 241, 14. 270,
 19. — π̄ι et π̄ρ̄ 214, 1.
 πάγη 98, 39.
 πάγουρος 101, 12. 52 a.
 παυράσσω 56, 2.
 πάλαι 59, 9.
 πάλας et πέλας conf. 288, 27.
 πάλην et πάλιν conf. 274, 46.
 παλεύτρια 173, 32 b.
 πάλιν in Compos. 254, 1—7. π̄ά-
 λιν et π̄άλαι conf. 19, 25.
 παμφαλῶν 241, 20. 288, 8.
 παπιταλῶν 241, 18.
 παραβρύκων 154, 17.
 πέδον et παῖδων conf. 69, 40 b.
 πείραν et μοῖραν conf. 178, 13.
 πέλσει et ποιήσει conf. 95, 35 b.
 πέμπειλον et πέπilon conf. 155, 17.
 πέλας et λέπας conf. 91, 30. 101,
 36. πέλας et πέτελας 183, 1. πέ-
 λας et πλάκας 227, 9.
 πεπαμμένος 86, 24.
 πεπυσμένος et πεπεισμένος conf. 178,
 23.
 πέρρα 286, 17. 287, 5—20.
 περὶ et παρὰ conf. 174, 8. περὶ et
 πέριξ 216, 19.
 περυνός 67, 10. περυνός et κραι-
 νός conf. 67, 13.
 πέρινος 72, 31 b.
 πέτευρον 191, 1.
 πέτρα (insula) 70, 50.
 πέτρων et πέπλων 183, 5.
 πεπασμένος (occisus) 276, 20.
 Περφάα 27, 41 a.
 Πέρην 27, 39 a.
 πέφρικαν 66, 13.
 πηγός 82, 30.
 πικρά et χρυσά 213, 14.
 πιπῶ 119, 33 a.
 πλάις 178, 18.

πλεῖον cum Comp. sanctum 152, 38.
 πλεῖον et πλείστον conf. 152, 36.
 πλάσσω ativarbi 172, 16.
 πλειών 56, 45 a.
 πλοῖον et δπλον conf. 263, 22.
 πλοκαμῖς 278, 36.
 ποδῆσαι et ποδῆσαι 129, 19—22.
 ποδοῦντες et πενδοῦντες conf. 225,
 9. ποδοῦντες et περδοῦντες 225,
 9. coll. 74, 1.
 ποιήσει et πείσει 304, not. 3.
 ποιμαίνων et κυμαίνων conf. 214, 13.
 Ποιμανδρία 80, 31.
 ποίμνησι et πρόμνησι 222, 18.
 ποιυρῶσσω 55, 20. 56, 2.
 πόλυνος 106, 4.
 πολύστοιχος et ποῦστιχος 100, 1.
 πόποι (Dii) 202, 7—21. 43 a.
 πορκεύς 63, 10.
 πόρις 51, 29.
 πορθμός 148, 36 a.
 πόρον et πόδον 329, not. 5.
 ποτος et βροτος in Compos. conf.
 183, 12.
 πρῶλινος 146, 12.
 πρῶν et παῖρι conf. 102, 1. πρηνή
 101, 22.
 πρὸς et πρὸ conf. 127, 12. 174, 9.
 191, 10. 196, 36 sq. 204, 6. —
 πρὸς et πυρὸς conf. 94, 18. 207,
 11. — πρὸς et συδὸς conf. 155, 22.
 πρὸςπαῖον 58, 38 a.
 προσέληνοι 120, 4.
 προσεσθῶς 191, 12. 26.
 πταῖω 32, 29.
 πτέρκα πόλεως, πύργον 109, 2—7.
 πτεράν. 32, 37. πτερά 68, 17. 49 a.
 πτεροβάμων 142, 26.
 πτέρυξ 74, 33 b.
 πτεροῦ et πτερον conf. 183, 1.
 πτερωματα (sagittae) 20, 49 b.
 πύλλον 14, 6.
 πύγαργος 28, 17. 41 a.
 Πυλαίτις 86, 35.
 πώλυπος 146, 12.

P.

ρ̄ et β̄ conf. 240, 1. — ρ̄ et λ̄
 conf. 219, 4. 220, 5. 230, 18.
 242, 13. 254, 42. 266, 48. 287,
 28. — ρ̄ et γ̄ 62, 29. 98, 28.
 144, 13. 190, 34. 193, 1—3. 207,
 12. 211, 21. 227, 26.
 ραῖβος 63, 41 b. 68, 29. 50 b.
 ραῖβω 68, 30.
 ραῖσοντα et αἰσοντα conf. 46, 13.

δαφάνης 208, 36.
 δαγία 92, 14, 33 b.
 δέδος (facies) 236, 11. (totum corpus) 236, 16.
 δειδρον et ελδος conf. 254, 24.
 δέχθω 44, 45 b.
 δητήρ 118, 5, 217, 9.
 διπῆ 75, 40 a.
 διπῆ 75, 46 a.
 διπῆ 75, 49 a.
 διακρίσει et διακρίσει conf. 164, 10.
 δυστάτης 227, 12, 43 a.
 δύφω 140, 21.

Σ.

σ et α conf. 200, 4, 257, 39. — σ et δ 199, 1. — σ et ζ 57, 4, 98, 33, 130, 27, 190, 25, 242, 6. — σ et ν 17, 8, 193, 7, 18. — σ et ξ 206, 1, 232, 44, 270, 4, 277, 9. — σ et υ 20, 25.

σ ex iota adscripto ortum 174, 6.
 σαλάμβη 30, 33 a, 42 a.
 Σαλμυδρός 52, 20, 46 a.
 Σάλπια δη 274, 27.
 Σάτραχος et Σάτραχος 110, 13.
 σέ et γέ conf. 34, 31, 37, 10. σέ et δέ 59, 14.
 σεμνός 171, 31, 172, 2.
 σέσηρος 191, 12—26.
 σγυνμος et σγυννος 132, 5—15.
 Σιδόνες et Σιδώνες 282, 35 sq.
 Σιδόνιος et Σιδώνιος 282, 37 sqq.
 Σιδόνες et Σιδώνες 282, 29 sqq.
 Σιδόνιος et Σιδώνιος 282, 35 sqq.
 Σίνης et Σίρης conf. 208, 12.
 σισύρνα 143, 12.
 σίφλος 235, 33.
 σκῆφος 152, 5.
 σκότου et σκότου conf. 93, 31. σκότου et σκότου 93, 31. σκότω et σκότω 11, 7.
 σκυλῶ et σκυλεύω 185, 23.
 σμῆνος 100, 12.
 σοι et σέ conf. 225, 22.
 Σπανία 147, 48 a.
 σπληδός 120, 17, 30 b.
 σ et γ conf. 29, 4, 238, 26. — σ et σθ 199, 33. — σ et τ 20, 25, 42 b, 32, 16, 33, 1, 52, 22, 111, 45, 121, 1, 14, 129, 15, 133, 19, 140, 8, 169, 10, 177, 26, 178, 16, 17, 21, 258, 2, 260, 4, 279, 25, 282, 7.

σάζω cum Genit. 95, 3.
 σταθεῖς et σταλῆς conf. 118, 8.
 σταδμῶς 25, 21.
 σταδμῶς 74, 38 a.
 σταυρός 74, 48 a.
 στέγειν 126, 23, 127, 1—10.
 στελγῆς et στελγῆς 189, 20 sq.
 στελγίσματα 189, 16 sq.
 στέμνω 231, 47 b.
 στέργειν 126, 10—23.
 στέρεῖς 126, 22.
 στέρφος 148, 11—22, 40 b.
 στόβος 95, 18, 42 b. στόβος et στόμος conf. 95, 20.
 στοίχος 100, 5.
 σιόνη 175, 38 a.
 σιργαῖος (turba) 185, 14.
 σιρήνος 108, 19.
 σιρρῆν et σιρρῆσθαι 249, 12.
 σιρόβιλα 279, 35 a.
 συγκατανεῖν 250, 9.
 συλῶ et συλεύω 185, 23.
 σύναιμος et συναίμων 47, 26.
 συναινεῖν 250, 9.
 συνδραῖσας et συνδράσας conf. 107, 46.
 σύστιν et τύστιν conf. 188, 27 b.
 σύφαρ 174, 11—19.
 σφαγείον et σφάγιον conf. 55, 9.
 σφάζε 79, 45 a.
 σφῆξ 10, 23 b.
 σφός 114, 6, 40 a.
 Σχοινίς 180, 1.
 σῶτερ et πατερ conf. 124, 13.
 σωφρονιστήρες (δδόντες) 180, 14.

Τ.

τ et γ conf. 213, 15, 218, 40, 281, 17. — τ et θ 170, 10. — τ et χ 39, 25. — τ et π 200, 20, 213, 20. — τ et ξ vid. supr. ξ.
 τάλαντον 71, 42 a.
 τάριχος 96, 34.
 ταρμύσσειν 243, 11.
 ταύρος 71, 28 a.
 τάρι et τροφῆ conf. 15, 44 a. τάριων et τόπων 220, 23.
 ταχυβάμων 142, 28.
 τῆ et δέ conf. 41, 21, 69, 6, 221, 1, 297, 7.
 τέκνων et κύκνων 63, 8, 104, 21.
 τέραμνον 85, 23.
 τετραβάμων 142, 22.
 τετραπός 146, 12.
 τετραγωνῶσθαι 167, 35 sq.

τευδς 278, 23.
 ιζλουρα 154, 39 b.
 τηγαυτης 93, 23.
 τηγον 93, 3.
 την et της conf. 17, 8. την et ταις
 47, 10. της et τυγς 131, 1.
 τητωμένους et τιμωμένους conf. 237, 8.
 τιβήν 229, 25.
 τωδαιβώσσω 143, 32 b.
 τινός 16, 7.
 τις et τέ 252, 7.
 τική 69, 17.
 τλήσεται et δύσεται conf. 72, 16.
 τήμουρος 60, 18.
 τονει. Λβαι et. Λβαι 225, 17. αίνυ-
 λος 233, 13. άκεστής 221, 4 sqq.
 άκμηρος 153, 12. άλιθώς, ρητός,
 άτρώς 109, 19—24. δαπταί 282,
 2. διασφάγος 223, 15. έναλλάξ 283,
 13. εύραξ 198, 27. Εύρυτάν 175,
 27. Ιορα 195, 23. Καλσδνος 248, 2.
 καρατομος 52, 3. κάρα 208, 8. καρ-
 κίνος 145, 17. Κουρητες 263, 10.
 κοήθμος 63, 19. Κορμισός 205, 31.
 κροσσός 229, 21. κύβηλις 242, 13.
 Κύταια 267, 1. Λεύκος 249, 5.
 Λεύκοφρος 84, 18. Μάμερτος 201,
 19. μόρφος 181, 24 sqq. μύνδός
 277, 2. νάνος 253, 13. Ξανθος 249,
 8. Όγκαίος 250, 32. όλιζον, et όλι-
 ζον 144, 8 sq. Όιτορη 211, 20. όχη
 et όχη 120, 14 sq. πη 213, 21. πλά-
 τας 262, 18. Ρυνδαχός 275, 12—
 27. Σιδωνός 241, 3. Σπερχειός 237,
 20. σιούφλα 165, 8. τοξόδαμνος
 270, 5. τραφή 147, 3. τύρσις et
 τυράς 180, 22. χηραμός 50, 22—
 24.
 τοξόδαμνος et τοξοδάμνος 270, 11 sqq.
 τόργος 27, 24 b.
 τόρη 68, 32.
 τόργος 142, 17.
 του et της conf. 37, 15. των et
 τοίς 91, 7. 224, 7.
 τράμπις 29, 40 b.
 τράφη 147, 3. 212, 1.
 Τρέμων 97, 49 b. 98, 12.
 τρόπις 167, 30. 215, 23.
 τρόπον et τρόπιν conf. 167, 29.
 τροφαίλις 278, 10.
 τρόχις 294, 16. 34 a.
 τροχμαλος 223, 26 sq.
 τρυτάνη 71, 47 a.
 τρύφος 140, 39 b.
 τυκίσματα 85, 6.
 τυμβογέων 174, 16.
 τύμβος 78, 13. 39 b. 82, 42 b.
 τύρσις 161, 12. 180, 21—26.

υ mutatum a libraribus in α 175, 2.
 — υ in η 27, 7. 46, 26. 75, 2. 85,
 29. 94, 22. 95, 15. 112, 40. 130,
 9. 150, 14. 190, 28. et saepius.
 υ in ι 96, 36. 109, 8. 111, 15. 130,
 4. 138, 2. 145, 21. 170, 1. 176, 2.
 et saepius. — υ in ρ 24, 6. 137,
 9. — υ in αυ 243, 1. — υ in
 ει 164, 40. 176, 3. — υ in οι 83,
 14. 186, 31. 200, 3. 207, 1. 226, 5.
 238, 25. 261, 214, 38 sq. — υ in
 υι 66, 14. 143, 22. 176, 1. 138, 26.
 — υ in π 169, 14.
 υ in ει 88, 22. 176, 3. 215, 24. —
 υι in η 88, 21. — υι in υ 61, 22.
 63, 8. 149, 2. 225, 23. 226, 3. —
 υι in ω 88, 21.
 Υλάτης 110, 18.
 ύμδς 114, 38 b.
 υν in εν 165, 1. 258, 3. — υν in ω
 203, 28. 238, 2. 258, 5.
 ύνις 225, 35 a.
 ύπδ et άπό conf. 73, 4. άπό et ύπω
 73, 1.
 ύρακός 264, 36 b.
 υς in ης 156, 17. — υς in ος 156, 17.

Ω.

ω et β conf. 168, 26. 173, 17. 176,
 11. — ω et ψ 175, 29. — ω et
 ω 131, 1.
 φαγόμενος et φλεγόμενος conf. 298,
 not. 12.
 φάρος 43, 23.
 Φανστηριος 58, 24. 45 a.
 φάψ 136, 22 a.
 φείφαλος 50, 3.
 φειψάλυξ 50, 5.
 φεάρος et φόρος in Compos. conf.
 62, 30. 148, 6.
 φηγός 26, 43 a.
 φηληκας 173, 39 b.
 φηλώσαι 173, 8.
 Φηγαλεύς 58, 17.
 φίλαντο 72, 9.
 φοβεί et σοβεί conf. 249, 17—20.
 φοΐβος 10, 43 a. 242, 27 a.
 Φοινίκη (Minervae epith.) 149, 29 b.
 Φόρκος 119, 6.
 φρυμαγμός et φρυμαγμός 65, 2.

φρουρος et φορος in Compos. conf. 266, 48.
 φυλάσσειν 98, 2.
 φυτάλιος 83, 14.
 φῶ 14, 44 a. 55, 26.
 φωριαμός 50, 23.

ψευδήγορος et ψευδήριος conf. 291, 28.
 ψυδρός et ψυχρός conf. 62, 29. ψυδρός et ψυδνός 62, 29.

Ω.

X.

χ̄ et γ̄ conf. 272, 12. 289, 24. —
 χ̄ et θ̄ 148, 1. — χ̄ et x̄ 17, 5.
 28, 19, 79, 5. 127, 28. 128, 3. 149,
 3. 256, 1. 289, 4. — χ̄ et λ̄ 147,
 2. 158, 34.
 χαμεύνη et χαμευνάς 184, 1—5.
 χάρων 67, 14. 22.
 χέλιδρος 83, 35 b.
 χηραμός 50, 19.
 χοιράδες (insulae) 83, 35 b. χοιράδες
 et δειράδες conf. 145, 1.
 χόλος et λόγος conf. 101, 30.
 χρήμα et πτήμα conf. 89, 37. 90, 2.
 χρονοί. Αἶσαρος 197, 1. δῖω 116,
 34. ἀρτύειν 46, 28. Εἰβρυκεῖς 125,
 11 sqq. δάνος 160, 36. ἴσος 240,
 47. παρίς, κληῖς, κνημῖς, νηαῖς etc.
 139, 8—34. 278, 2—28. Λαγαρία
 et λαγαρός 200, 11. μόσσυν 106,
 3. 287, 30. δῖω 116, 42. ὄρενγος
 97, 19. πλοκαμῖς, ῥαφανῖς etc. 278,
 28—42. Χαονίτης et Χαονιτικός
 268, 22 sqq.
 χυτρίς 278, 19.

Ψ.

ψ̄ et ξ̄ conf. 212, 18. — ψ̄ et φ̄
 175, 29.
 ψάλινδα 284, 8—22.
 ψαμαθῖς 278, 41.

ω̄ mutatum a librariis in ᾱ 89, 21.
 119, 3. 153, 21. 192, 24. — ω̄ in
 η̄ 227, 8. — ω̄ in ο̄ 149, 19. 170,
 1. 177, 4. 197, 5. 256, 6. — ω̄ in
 εῑ 191, 35. — ω̄ in οῡ 76, 6. 81,
 22. 111, 23. 129, 34. 149, 9. 159,
 24. 182, 19. 211, 39. et saepius. —
 φ̄ in η̄ 20, 23. — φ̄ in ης̄ 153,
 20. — φ̄ in οῖς̄ 153, 20. — φ̄ in
 ον̄ 17, 2. 26, 2. 121, 10. 152, 23.
 170, 2. 178, 10. — φ̄ in ων̄ 23,
 1. 82, 28. 276, 9.
 Ωγενος 62, 5.
 Ωγήν 62, 6.
 ὠμβρησε 25, 23.
 ὠμογέρων 174, 14.
 ων̄ in αν̄ 136, 4. 207, 15. — ων̄ in
 ειν̄ 217, 1. 319, not. 3. — ων̄ in
 οῖς̄ 104, 24. 124, 8. — ων̄ in ον̄
 10, 8. 57, 3. 6. 60, 10. 72, 20. 92,
 5. 13. 93, 1. 104, 23. 136, 13. 141,
 12. 149, 14. — ων̄ in ος̄ 178, 23.
 — ων̄ in οῡ 57, 4. 95, 9. 104, 23.
 115, 26. 117, 26. 131, 3. — ων̄ in
 φ̄ 56, 4 sq. 78, 11. 109, 1. 278, 42.
 ὠρος 239, 26 a.
 ὠς̄ in ας̄ 128, 12. 133, 8. 150, 27.
 ὠτεροι et ὠτατοι conf. 125, 23.

INDEX SCRIPTORUM.

A.

- Aelianus**, *Hist. Anim.* 178, 3. 264, 23. 293, 24. *Var. Hist.* 178, 5. 205, 27.
- Aeschylus**, *Prometheo* 45, 33. 61, 1. 70, 29. 37. 44. 93, 28. 126, 15. 143, 9. 146, 22. 185, 14. 261, 29. 294, 16. *Septem ad Thebas* 66, 21. 250, 15. 263, 1. 281, 13. *Persis* 61, 8. 65, 26. 66, 1. 93, 2. *Agamemnone* 126, 15. 178, 15. 194, 6. 214, 15. 232, 17. 249, 14. *Choe-phoris* 116, 53. 249, 15. *Eumeni-dibus* 59, 13. 116, 36. 197, 23. 236, 8. *Supplicibus* 70, 39. 116, 37. *fragm.* 142, 30. 255, 45 b.
- Alcaeus** 278, 10.
- Alcman** 116, 2.
- Amimianus Marcellinus** 190, 19.
- Ammonius** 130, 17.
- Analecta Brunckii** 116, 4. 160, 35. 236, 10.
- Anecdota Bekkeri** 13, 5. 80, 10. 118, 13. 154, 18. 163, 5. 167, 24. 34. 174, 13. 189, 25. 191, 26. 192, 16. 202, 10. 288, 21.
- Anthologia Stephani** 215, 25. 230, 6. 232, 43. 236, 17. 278, 15.
- Apollodorus** 37, 5. 38, 16. 50, 10. 71, 23. 120, 36 a. 132, 22. 162, 21. 233, 19. 247, 15. 264, 14. 265, 5.
- Apollonius Rhodius** 35, 16. 49, 16. 95, 44 b. 96, 1. 125, 15. 17. 139, 39. 143, 20. 170, 4. 190, 6. 195, 9. 211, 13. 219, 39. 232, 11. 247, 7. 259, 34 b. 267, 10. 12. 13. 288, 2. 289, 10.
- Apollonius**, *Lex. Homer.* 154, 23. 168, 2. 202, 19.
- Aratus**, *Diosem.* 285, 8.
- Arcadius**, *de Accent.* 84, 19. 90, 12. 106, 6. 109, 20. 139, 31. 145, 20. 147, 3. 16. 160, 42. 175, 27. 180, 24. 181, 34. 186, 8. 195, 24. 205, 32. 211, 7. 213, 21. 221, 6. 223, 16. 225, 18. 230, 7. 233, 12. 237, 21. 242, 13. 248, 2. 251, 1. 255, 13. 264, 21. 267, 3. 269, 4. 277, 4. 284, 6.
- Aristophanes**, *Acharnensibus* 268, 25.

- 278, 24. 25. *Equitibus* 278, 26. 85. *Nubibus* 116, 37. 186, 71. 278, 38. *Vespis* 268, 3. 278, 3. 40. *Pace* 97, 27. 154, 17. *Avibus* 154, 16. *Lysistrata* 154, 17. *Ranis* 278, 17. 283, 11. *Ecclestazusis* 152, 37. 268, 3. *Pluto* 88, 45. 166, 13. 202, 18. 278, 38.
- Aristoteles** 88, 3. 100, 13. 288, 27.
- Arrianus** 53, 31. 109, 26. 270, 28.
- Athenaeus** 63, 12. 26. 72, 13. 88, 3. 93, 21. 97, 13. 117, 30. 120, 16. 128, 24. 135, 37. 146, 37. 159, 29. 186, 15. 191, 27. 270, 13. 278, 4. 11. 17. 20. 27. 39. 41.

C.

- Callimachus**, *Hymn.* 46, 28. 60, 27. 83, 47 b. 99, 26. 195, 9. 236, 85. 243, 44 b. 278, 8. *Epigr.* 160, 34. *fragm.* 17, 22. 38, 22. 122, 35 a. 145, 35. 164, 33. 174, 13. 183, 21. 215, 18. 218, 12. 267, 12. 31. 278, 19. 282, 38.
- Chqeroboscus ad Theodora**, *Cap.* 43, 7. 111, 2. 125, 11. 210, 22. *ad Homer.* 75, 44 a.
- Cicero**, *de Orat.* 158, 21.
- Conon**, *Narrat.* 35, 44 a.
- Cyrillus**, *Glossar. gr.* 171, 17. *Lex. Ms.* 116, 13.

D.

- Diodorus Siculus** 45, 27. 60, 3. 64, 35. 176, 8. 190, 15. 205, 22. 264, 14.
- Dionysius Perieg.** 53, 7. 30. 54, 29. 101, 7. 125, 15. 145, 5. 158, 27. 162, 5. 25. 179, 37 b. 186, 29. 197, 1. 247, 8. 269, 8. 270, 26. 278, 7. 13. 15. 288, 3.
- Dionysius Halicarn.** 162, 23. 205, 29. 251, 13. 256, 7.
- Dionysius Scymnaeus** 255, 47 b.
- Dosiades** 116, 3.
- Draco Stratonicensis** 12, 10. 97, 20. 106, 4. 125, 20. 139, 18. 145, 19. 161, 1. 175, 28. 208, 10. 223, 16.

241, 1. 254, 28. 274, 20. 278, 6.
31.

E.

Empedocles 142, 26.

Etymologicum M. 10, 6. 8. 11, 12.

13, 2. 14, 9. 10, 18. 15, 9. 16, 2.

18, 14. 20, 4. 25, 8. 26, 1. 27,

4. 28, 18. 27, 29, 5. 18. 30, 1. 32,

12. 33, 6. 34, 15. 36, 23. 38, 6.

39, 7. 24, 40, 1. 43, 11. 50, 22.

24, 26. 52, 23. 52, 12. 63, 7. 31.

65, 4. 66, 4. 67, 12. 26. 69, 5. 71,

4. 16. 74, 12. 17. 75, 40 a. 41 b.

79 a. 78, 18. 79, 14. 80, 1. A. 7.

83, 2. 84, 17. 85, 27. 87, 32. 88,

2. 26. 190, 4. 91, 8. 92, 17. 94, 21.

81. 95, 23. 98, 6. 99, 3. 102, 2.

105, 9. 106, 2. 29. 107, 20. 46.

108, 24. 111, 12. 112, 9. 114, 11.

116, 2. 14. 60. 118, 13. 123, 11.

126, 18. 127, 26. 128, 15. 129, 24.

130, 1. 6. 23. 132, 14. 133, 8. 137,

11. 140, 2. 143, 23. 144, 5. 145,

12. 19. 34. 42. 146, 33. 35. 39. 147,

7. 148, 16. 150, 7. 15. 153, 13.

154, 18. 23. 158, 4. 14. 159, 20.

160, 18. 161, 3. 163, 9. 19. 164,

5. 165, 10. 13. 15. 166, 13. 167,

16. 24. 35. 168, 26. 170, 6. 13. 171,

19. 24. 29. 172, 1. 6. 25. 173, 11.

174, 17. 179, 8. 9. 181, 11. 38. 182,

8. 186, 17. 22. 187, 21. 189, 19.

191, 3. 198, 11. 13. 17. 22. 194, 10.

195, 23. 24. 197, 5. 12. 198, 29. 30.

36. 200, 14. 202, 10. 34. 203, 20.

208, 8. 17. 211, 6. 212, 11. 213, 12.

216, 21. 218, 23. 221, 9. 14. 28.

222, 4. 223, 27. 30. 224, 1. 22.

225, 22. 227, 12. 228, 11. 229, 5.

26. 230, 23. 231, 28. 232, 36. 236,

14. 237, 11. 241, 1. 19. 20. 22. 35.

243, 1. 5. 23. 244, 13. 249, 8. 250,

24. 254, 5. 257, 11. 259, 12. 261,

9. 263, 10. 14. 21. 264, 17. 21.

265, 2. 28. 266, 37. 267, 3. 8. 14.

268, 12. 270, 16. 278, 6. 279, 2.

281, 281. 282, 1. 283, 6. 11.

284, 21. 285, 23. 288, 10. 293, 37.

294, 6.

Erastianus, Lex. Hippocr. 180, 29.

189, 26.

Euphorio, fragm. 67, 25. 80, 5. 15.

99, 9. 104, 8. 110, 30. 160, 34.

189, 2. 198, 35. 267, 14. 268, 24.

Euripides, Hecuba 70, 38. 99, 17.

116, 37. 169, 7. 170, 5. 230, 15.

231, 16. 236, 40. 242, 8. 248, 16.

Questa 77, 8. 42, 41. 47, 1. 48, 9.

60, 13. 67, 14. 107, 47. 126, 16.

152, 32. 236, 37. 281, 14. 292, 27.

Phoenissis 70, 38. 76, 1. 126, 16.

142, 23. 152, 33. 153, 2. 39 b. 156,

14. 206, 25. 236, 41. 247, 25. 278,

12. 290, 8. 20. 292, 26. **Medea** 23,

14. 187, 29. **Hippolyto** 101, 35. 38.

170, 12. 270, 13. **Alceste** 48, 10.

156, 15. 211, 2. **Andromacha** 90,

23. 223, 9. 263, 3. **Supplicibus**

247, 26. **Iphigenia in Aulide** 41,

14. 169, 7. 250, 9. **Iphigenia in**

Tauris 48, 5. 54, 39. 55, 14. 82,

18. 169, 8. **Rheso** 203, 21. **Troa-**

dibus 82, 23. 86, 11. 99, 18. 117,

27. 142, 23. 151, 26. 159, 30. 170,

12. 174, 3. 223, 9. 263, 2. **Bacchis**

70, 41. 257, 35. 269, 26. 282, 39.

292, 27. **Cyclope** 169, 6. **Hera-**

clidis 290, 8. **Helena** 33, 20. 34,

9. 23. 84, 15. 142, 23. 152, 31.

169, 8. 178, 24. 283, 1. **Ione** 143,

7. 152, 34. 169, 6. **Heraclis** 192,

te 231, 16. 257, 36. **Electra** 66,

9. 142, 23. 292, 27. **Fragm.** 85,

8. 159, 28. 247, 6. 248, 20. 281,

15.

Eustathius, ad Iliad. 9, 6. 12, 6. 9.

13, 17. 18. 20. 14, 12. 15, 1. 13.

16, 1. 6. 17, 5. 18, 11. 19, 22. 20,

4. 21, 1. 22, 21. 25, 20. 29, 24. 30,

24. 32, 14. 33, 4. 24. 37, 14. 38,

17. 24. 27. 39, 5. 40, 15. 42, 6. 43,

5. 46, 17. 47, 2. 10. 48, 10. 49, 21.

50, 1. 55, 20. 25. 57, 10. 58, 11.

21. 59, 1. 18. 63, 1. 3. 16. 64, 22.

66, 8. 18. 67, 11. 68, 31. 69, 6. 7.

13. 71, 6. 74, 5. 80, 20. 81, 7. 82,

12. 28. 83, 3. 84, 21. 88, 2. 19.

90, 31. 96, 34. 97, 1. 25. 98, 7.

100, 10. 18. 101, 17. 27. 105, 19.

107, 5. 10. 108, 6. 109, 1. 110, 22.

111, 26. 112, 12. 113, 17. 25. 114,

4. 117, 29. 120, 2. 13. 122, 16. 129,

23. 130, 1. 132, 2. 11. 23. 133, 15.

134, 8. 9. 136, 14. 137, 20. 139, 30.

140, 2. 11. 143, 17. 144, 9. 145, 37.

146, 4. 11. 149, 4. 150, 18. 153, 5.

159, 10. 160, 2. 17. 164, 6. 167, 13.

168, 13. 170, 8. 22. 171, 19. 172,

10. 173, 7. 177, 4. 179, 7. 183, 13.

185, 18. 22. 187, 33. 188, 5. 189,

13. 190, 29. 192, 28. 194, 3. 195,

25. 29. 196, 12. 15. 30. 197, 11.

198, 20. 200, 22. 201, 14. 33. 202,

10. 15. 208, 1. 210, 3. 211, 7. 37.

39. 216, 22. 219, 10. 222, 5. 204
224, 22. 225, 13. 229, 27. 232, 2
233, 19. 24. 235, 10. 31. 35. 246
13. 237, 12. 24. 241, 2. 23. 243,
23. 249, 10. 254, 4. 256, 3. 262, 9
263, 11. 15. 24. 264, 24. 265, 5.
267, 3. 269, 6. 271, 43. 275, 28
278, 34. 45. 279, 201. 280, 284, 1
284, 20. 286, 6. 289, 38. *ad Odysseum*
13, 3. 9. 16, 15. 22, 14. 23, 1. 37,
1. 39, 5. 40, 15. 50, 4. 53, 9. 60,
19. 25. 62, 22. 64, 11. 68, 19. 23,
67, 16. 49. 72, 1. 83, 47. 88,
19. 24. 32. 88, 7. 22. 92, 20
93, 22. 94, 3. 28. 96, 23. 27. 31.
32. 97, 4. 8. 98, 21. 104, 9. 105,
11. 16. 20. 107, 12. 110, 15. 16.
117, 10. 16. 118, 4. 14. 17. 121, 6
128, 16. 129, 18. 134, 3. 8. 21. 185,
33. 137, 6. 140, 19. 23. 143, 18.
146, 12. 147, 1. 150, 24. 151, 20.
153, 13. 154, 14. 155, 15. 157, 49.
158, 7. 163, 4. 167, 15. 168, 2.
171, 3. 12. 472, 24. 175, 6. 178, 5.
182, 9. 183, 28. 184, 40. 185, 32.
186, 4. 189, 14. 190, 36. 191, 20.
197, 15. 206, 7. 213, 8. 25. 226, 5.
227, 15. 228, 12. 19. 229, 15. 24.
231, 16. 24. 233, 6. 237, 12. 241,
21. 249, 25. 250, 6. 33. 253, 2. 259,
11. 261, 12. 263, 25. 266, 46. 267,
15. 276, 20. 279, 16. 280, 4. 283,
1. 31. 32. 286, 7. 287, 22. 292, 19.
293, 24. *ad Dionysii Periegr.* 12,
8. 14, 5. 25. 17. 27. 13. 34, 2. 35,
4. 36, 36. 53, 8. 40. 54, 30. 59, 23.
97, 14. 98, 16. 101, 5. 109, 4. 8.
110, 12. 111, 17. 27. 120, 7. 139,
7. 146, 15. 152, 14. 24. 159, 17.
186, 17. 206, 4. 226, 18. 230, 20.
237, 6. 255, 13. 256, 2. 259, 14.
261, 9. 267, 19. 269, 2. 270, 29.
271, 14. 274, 9. 293, 38.

F.

- Favorinus, *Eclog.*** 15, 20. 38, 4. 107, 23. 110, 18. 171, 28. 211, 8. — *Lex.* 12, 5. 14, 11. 15, 7. 25, 5. 39, 29. 46, 20. 47, 30. 50, 24. 51, 2. 60, 4. 100, 8. 106, 7. 36. 109, 17. 113, 26. 116, 3. 12. 118, 3. 120, 10. 124, 4. 125, 2. 22. 126, 22. 127, 8. 128, 2. 141, 13. 142, 29. 156, 18. 157, 27. 160, 30. 161, 18. 163, 30. 165, 11. 167, 13. 31. 38. 169, 43. 171, 6. 172, 11. 178, 20. 181, 31. 34. 184, 2. 189, 7. 189, 21. 45.

- 190, 808, 192, 5, 7, 198, 12, 22.
196, 18, 205, 16, 22, 202, 18, 203,
204, 205, 200, 212, 12, 216, 23, 217,
210, 221, 6, 223, 29, 229, 27, 232,
21, 305, 235, 27, 241, 16, 36, 249,
19, 250, 4, 24, 253, 14, 255, 10,
256, 181, 253, 19, 279, 22, 283, 10,
110, 284, 11, 285, 26,
Festus 201, 22, 255, 9, 266, 47, 9
G.
Galenus, *de Aliment.* 93, 21. — *Gloss.*
Hippocr. 161, 22, 182, 15, 194, 18,
279, 283.
Gellius, *Noct. Attic.* 259, 9.
Glossarium Herodotum 106, 184.
128, 2.
Grammaticus Paris. *περὶ λέξεων* 100, 24, 283, 6.
Gregorius Corinthius 107, 6, 120,
16, 123, 12, 282, 86.
Gregorius Nazianzenus 207, 7, 246,
21, 262, 161.
H.
Harpocration 16, 11.
Helladius apud Phot. 189, 4, 271, 13.
Herodianus Grammaticus, *περὶ μο-
νιῆς* λέξεων 15, 6, 94, 14, 145, 18,
160, 87, 161, 1, 163, 1, 171, 18,
193, 14, 198, 27, 203, 7, 233, 14, —
περὶ παθῶν 80, 4. — Fragmentum
ab Hermann editum 96, 85.
Herodotus 24, 7, 48, 4, 53, 39, 55,
4, 106, 32, 128, 1, 153, 3, 177, 7,
178, 40b, 180, 4, 190, 15, 192, 12,
225, 15, 263, 7, 272, 6, 277, 10,
282, 86.
Hesiodus, *Theogonia* 41, 26b, 97, 2,
243, 33a, 247, 9, 273, 37b. — *Opp.*
et D. 116, 49, 281, 30a, 294, 26a,
— *Scuto Herc.* 182, 2, 191, 45a,
294, 3. — *Fragm.* 178, 38b.
Hesychius 16, 7, 29, 1, 34, 27, 38,
23, 39, 19, 24, 29, 40, 20, 50, 9,
52, 20, 53, 8, 56, 3, 60, 4, 18, 62,
6, 63, 21, 27, 66, 6, 67, 25, 72, 4,
74, 12, 81, 11, 84, 29, 86, 3, 30,
87, 85, 88, 9, 89, 3, 92, 3, 93, 4,
24, 94, 17, 95, 17, 23, 98, 6, 83,
40, 105, 31, 106, 2, 11, 28, 107,
42, 110, 24, 111, 24, 112, 11, 113,
24, 114, 11, 116, 11, 118, 4, 12,
121, 16, 123, 8, 124, 2, 12, 125, 2,
22, 126, 16, 127, 7, 128, 22, 130,

25. 132, 13. 133, 14. 133, 36. 140, 1. 17. 141, 13. 143, 38. 143, 16. 145, 33. 146, 1. 30. 39. 148, 10. 154, 3. 12. 156, 18. 159, 20. 166, 12. 167, 12. 168, 1. 171, 22. 174, 19. 178, 21. 180, 16. 171. 23. 184, 8. 187, 23. 189, 23. 190, 36. 191, 18. 39. 192, 27. 193, 11. 194, 2. 9. 201, 22. 202, 13. 203, 19. 209, 10. 212, 1. 216, 22. 223, 26. 228, 11. 229, 13. 230, 28. 235, 25. 237, 10. 241, 15. 242, 1. 10. 243, 8. 22. 23. 249, 15. 250, 3. 15. 24. 253, 14. 255, 8. 261, 31. 263, 19. 264, 21. 266, 45. 268, 28. 276, 26. 279, 2. 23. 281, 23. 283, 9. 284, 10. 285, 22. 292, 6. 18. 293, 14. 294, 14. 46, 27. 56, 41. 68, 39 a. 66, 6. 68, 10. 13. 69, 22. 71, 17. 75, 33 a. 82, 9. 87 a. 67. 41. 97, 1. 107, 43. 109, 5. 112, 46. 113, 13. 118, 43 a. 140, 41 b. 153, 12. 171, 15. 179, 5. 184, 40. 187, 46 a. 202, 44 a. 231, 43 a. 237, 43 b. 239, 34 a. 244, 24 b. 273, 30 b. 282, 36. 33. 235, 38 b. — *Odyssea* 29, 47 a. 37, 40 b. 46, 27. 69, 18. 70, 34. 71, 17. 72, 5. 83, 17. 21. 94, 23. 96, 5. 129, 23. 34 b. 133, 14. 143, 36 b. 143, 30 b. 151, 16. 47. 48. 154, 21. 158, 5. 159, 10. 162, 21. 169, 2. 171, 15. 172, 23. 173, 5. 179, 36 a. 183, 26. 184, 13. 40. 219, 10. 232, 23. 250, 38. 257, 12. 259, 11. 13. 261, 43 b. 266, 41. 282, 37. 284, 23 b. 288, 20. — *Hymn.* 57, 16. 97, 18. 133, 3. 255, 1.
- Hyginus 211, 19.
- I.
- Ioannēs Alexandrinus (τοιικά παρ-
αγγέλματα) 90, 9. 198, 23. 213,
21.
- L.
- Lexicon Seguerianum 47, 29. 74,
15. 106, 13. 107, 4. 116, 11. 127,
8. 132, 24. 146, 30. 148, 10. 154,
6. 25. 155, 15. 159, 20. 169, 12.
182, 4. 186, 3. 189, 26. 44. 191, 3.
210, 28. 214, 40. 43. 233, 3. 249,
16. 266, 43. 271, 14.
- Lexicon περί πνευμάτων 164, 9.
222, 17. 268, 12.
- Eliades 131, 10. 136, 23. 196, 24.
199, 17.
- Lucanus 158, 16.
- M.
- Manetho Apotelesmaticis 294, 8.
- Marcianus Heracleota 212, 27. 218,
29. 246, 2. 261, 34. 274, 10. 24.
278, 16. 282, 14.
- Maximus Planudes περί Γραμμ. 139,
11. 187, 32. 246, 6.
- Meletius, de natura hom. 43, 19. 50.
- Meeris 154, 19. 227, 18.
- N.
- Nicander, Alexipharmacis 148, 17.
173, 25. 181, 9. 217, 12. 236, 15.
264, 35 b. — *Theriaca* 63, 22. 92, 1.
103, 3. 120, 25. 147, 14. 148, 17.
24. 175, 7. 180, 10. 192, 4. 197,
6. 198, 18. 223, 31. 236, 15. 16.
253, 13. 254, 7. 259, 11. 262, 11.
278, 24. 36. 282, 38. 285, 8. 291,
12. 292, 7. — *Fragm.* 63, 26.
- Nicephorus Gregoras 142, 34.
- Nonnus, Dionysiaca 110, 11. 141,
11. 147, 23. 159, 12. 31. 162, 20.
164, 39. 177, 30. 181, 5. 182, 20.
183, 9. 185, 1. 15. 190, 2—5.
191, 14. 17. 193, 18 sq. 214, 23.
248, 11. 250, 28. 261, 11. 264, 15.
278, 8. 12. 37. 282, 32. 33. 35. 37.
39. 285, 7—16. 291, 1. 294, 7.
- O.
- Oppianus, Cynegeticis 184, 14. 278,
12. — *Halicuticis* 215, 24. 257, 36.
278, 3. 18. 19. 27. 28.
- Orpheus, Argonauticis 39, 32. 113,
23. 195, 10. 232, 12. 254, 16. 267,
11. 268, 25. 278, 8. 283, 3. — *Hymn.*
97, 19. — *Lithicis* 201, 3. 257, 36.
- P.
- Pausanias 17, 7. 20, 13. 33, 23. 40,
8. 42, 8. 46, 5. 16. 47, 15. 51, 13.
53, 2. 30. 57, 11. 58, 13. 20. 24.
63, 1. 72, 12. 80, 33. 82, 24. 25.
84, 28. 88, 28. 32. 97, 19. 103,
36. 106, 7. 13. 110, 24. 111, 20.
119, 23. 133, 4. 135, 20. 143, 17.
184, 32. 186, 29. 187, 5. 201, 6.
218, 1. 222, 2. 225, 2. 233, 19.

237, 19. 23. 248, 3. 6. 250, 16. 22.
25. 31. 277, 11.
Petronius Satyricon 84, 82.
Philemo Lex. 100, 8. 236, 12.
Philostephanus 260, 33 a.
Philoxenus (?) 227, 29 a. 244, 32 b.
Philoxenus Glossar. 167, 30. 194,
41. 280, 24.
Photius, *Biblioth.* 153, 7. 181, 2.
189, 4. 241, 7. 253, 10. 256, 8.
271, 14. 275, 13. 277, 12. 282,
34. — *Lex.* 29, 1. 34, 14. 47, 27. 63,
27. 72, 3. 126, 17. 128, 23. 142,
29. 154, 4. 24. 172, 4. 182, 5. 161
189, 44. 192, 2. 211, 2. 223, 30.
224, 3. 242, 11. 249, 17. 250, 5.
255, 9. 261, 31. 266, 44. 278, 37.
Pindarus 22, 13. 44, 17. 53, 5. 70,
45. 73, 2. 109, 6. 114, 18. 115,
11. 119, 7. 132, 21. 161, 20. 179,
36 a. 193, 4. 247, 15. 278, 9. 283,
14.
Plinius Hist. Nat. 24, 17. 41, 18.
55, 1. 109, 29. 110, 11. 128, 9.
135, 21. 136, 6. 208, 17. 234, 10.
13. 270, 26. 293, 29.
Plutarchus 38, 22. 64, 4. 67, 25.
108, 8. 122, 36 a. 149, 16. 202, 8.
205, 17sq. 219, 9.
Pollux Onomast. 32, 36. 35, 26. 41,
6. 52, 21. 63, 7. 12. 81, 12. 58, 1. 288,
8. 94, 17. 142, 30. 167, 34. 180,
16. 186, 1. 189, 25. 194, 3. 211, 8.
230, 11. 235, 11. 242, 12. 266, 46.
268, 27. 279, 23.
Polybius 131, 10. 158, 18. 199, 16.
218, 38. 237, 16. 248, 19. 274, 8.
Pomponius Mela 33, 22. 55, 1. 128,
12. 179, 4.
Procli Excerpta 34, 7. 51, 11. 56, 16.
62, 27. 72, 6. 78, 27. 82, 21. 89, 35.
Ptolemaeus Geograph. 185, 29. 190,
18. 192, 8. 13. 234, 10. 289, 11.

Q.

Quintus Smyrnaeus 77, 9. 82, 23.
84, 32. 89, 28. 96, 7. 211, 14. 30.

S.

Sappho 135, 37.
Scholiastes Aeschyli 86, 35. 123, 10.
250, 21. 294, 16.
Scholiastes Apollonii Rhod. 14, 6.
35, 16. 38, 23. 45, 29. 46, 22. 47,
17. 49, 17. 50, 12. 53, 35. 39. 55,
2. 97, 15. 99, 9. 120, 9. 132, 14.

148, 41. 160, 19. 170, 5. 211, 2.
235, 35. 247, 14. 267, 9. 275, 14.
288, 8.
Scholiastes Arati 24, 18. 168, 6.
Scholiastes Aristidis 128, 2. 279, 10.
Scholiastes Aristophanis 120, 9. 169,
45. 172, 4. 178, 2. 3. 20. 186, 22.
186, 7. 191, 25. 222, 3. 233, 7.
255, 11. 262, 8. 263, 13. 281, 23.
292, 14.
Scholiastes Dionysii Periegi 137, 27.
138, 3. 162, 6. 26. 261, 8. 282, 44.
Scholiastes Euripidis 14, 15. 40, 7.
108, 9. 156, 15. 203, 22. 250, 16.
18. 267, 27.
Scholiastes Hephaestionis 116, 55.
Scholiastes Homeri 15, 19. 20, 3.
24, 8. 29, 21. 33, 6. 38, 18. 48, 21.
50, 10. 51, 16. 57, 10. 63, 1. 20.
66, 6. 67, 11. 69, 8. 11. 71, 17. 77,
11. 87, 41. 89, 28. 96, 8. 20. 22.
22. 112, 13. 113, 17. 24. 139, 7.
146, 10. 153, 13. 171, 16. 181, 26.
201, 8. 202, 9. 211, 17. 30. 221, 9.
230, 4. 245, 15. 248, 5. 254, 4.
263, 10. 264, 23.
Scholiastes Nicandri 14, 1. 24, 19.
25, 9. 15. 29, 22. 50, 28. 63, 23.
92, 2. 103, 3. 148, 21. 180, 11.
216, 19. 263, 21.
Scholiastes Pindari 53, 16. 119, 8.
180, 27. 190, 19. 193, 5. 247, 15.
248, 9.
Scholiastes Sophoclis 44, 7. 106, 34.
113, 21. 146, 1. 187, 7. 19. 211,
32. 292, 6.
Scholiastes Theocriti 146, 3. 186,
21. 192, 5. 197, 2. 232, 9.
Scholiastes Thucydidis 151, 14.
Scriptura sacra 59, 39 a.
Scylax Periopl. 192, 12. 215, 5. 217,
6. 218, 22. 39. 253, 11. 267, 8.
270, 26. 275, 19. 289, 11.
Servius, ad Virgil. 85, 1. 104, 7.
Solinus 123, 4. 212, 15.
Sophocles, *Aiace* 42, 4. 21. 84, 10.
117, 26. 27. 238, 5. 242, 18. —
Electra 47, 1. 178, 13. — *Oedipo*
Rege 49, 10. 66, 3. 106, 33. 126,
14. 235, 16. 281, 14. — *Antigona*
34, 32. 48, 4. 175, 30. 192, 22.
230, 3. 261, 30. — *Oedipo Colo-*
neo 61, 8. 95, 6. 116, 37. 275, 31,
— *Trachinias* 73, 17. 77, 19. 126.
15. 142, 32. — *Philocteta* 84, 10.
171, 8. — *Fragm.* 111, 19.
Stephanus Byzantinus 14, 2. 17, 12.
24, 16. 25, 8. 29, 5. 30, 6. 33, 23.

53, 18. 42, 8. 58, 20, 60, 4. 63, 2.
 81, 5. 84, 29. 91, 19. 98, 29. 31.
 99, 25. 100, 22. 30. 101, 3. 106,
 2. 109, 29. 110, 6, 10. 19. 21.
 111, 20. 120, 9. 125, 84 b. 128, 4.
 133, 4. 137, 12. 19. 27. 138, 4.
 139, 6. 145, 5. 146, 14. 147, 23.
 157, 26. 161, 16. 162, 2. 163,
 8. 164, 84. 85. 168, 12. 173, 22.
 175, 24. 176, 3. 179, 6. 183, 20.
 184, 81. 186, 16. 191, 16. 192,
 7. 194, 23. 195, 10. 18. 26.
 196, 4. 7. 36. 34. 198, 85. 199, 1.
 17. 200, 13. 201, 11. 205, 24.
 208, 17. 32. 210, 6. 212, 26. 214,
 6. 215, 5. 12. 20. 216, 6. 14. 217,
 5. 17. 218, 12. 20. 39. 219, 12. 14.
 41. 220, 16. 23. 221, 39. 222, 20.
 225, 2. 10. 19. 21. 230, 19. 238,
 7. 14. 241, 6. 242, 14. 243, 1. 4.
 250, 15. 22. 25. 251, 20. 253, 3. 5.
 21. 25. 254, 49. 256, 15. 262, 14.
 264, 3. 19. 265, 3. 23. 267, 6. 24.
 268, 24. 270, 25. 271, 13. 21. 272,
 8. 16. 274, 3. 275, 20. 277, 4.
 278, 45. 280, 2. 11. 282, 10. 19.
 23. 283, 6. 289, 4. 11. 24. 294, 3.
 Strabo 33, 22. 42, 8. 54, 33. 60, 3.
 26. 64, 35. 81, 4. 84, 29. 89, 27.
 97, 18. 99, 22. 104, 7. 105, 43.
 109, 26. 111, 21. 23. 128, 24. 133,
 8. 134, 29. 135, 20. 137, 16. 139,
 5. 146, 4. 157, 26. 158, 6. 167, 8.
 171, 16. 185, 30. 186, 16. 22. 190,
 7. 15. 192, 13. 195, 8. 196, 6. 22.
 198, 36. 200, 11. 205, 22. 207,
 19. 208, 16. 209, 18. 215, 4. 19.
 218, 26. 88. 221, 17. 234, 3. 10.
 237, 2. 15. 19. 23. 238, 10. 247,
 30. 248, 3. 9. 253, 13. 254, 17.
 256, 1. 7. 261, 33. 264, 22. 270,
 24. 271, 16. 274, 29. 275, 18.
 277, 11. 279, 9.
 Suidas 15, 7. 16, 5. 7. 11. 25, 5. 8.
 27, 11. 34, 13. 39, 26. 41, 7. 17.
 47, 29. 63, 23. 65, 4. 91, 31. 94,
 13. 98, 6. 106, 7. 12. 85. 116, 12.
 125, 2. 127, 10. 130, 23. 142, 29.
 146, 2. 84. 167, 12. 174, 19. 178,
 18. 182, 6. 186, 3. 189, 24. 191,
 3. 193, 22. 205, 24. 80. 214, 11.
 216, 22. 230, 21. 233, 13. 235, 84.
 238, 11. 241, 37. 249, 18. 255, 10.
 267, 6. 279, 22. 285, 26.

T.

Theocritus 77, 12. 84, 1. 115, 39.
 116, 2. 21. 125, 17. 132, 22. 186,
 21. 192, 4. 197, 2. 198, 37. 232, 9.
 Theodosius Alexandr. 150, 4.
 Theognis 63, 30.
 Thomas Mag. 105, 7. 154, 19. 227,
 18. 246, 5.
 Thucydides 218, 37. 253, 20. 272, 7.
 Timaeus 239, 39 a.
 Tryphiodorus 82, 23. 237, 13. 254,
 6. 271, 29 a.
 Tzetzes (Joan.), *Antehomericis* 57,
 11. 61, 2. 62, 23. 186, 10. 261,
 16. 275, 5. — *Posthomericis* 48, 20.
 71, 23. 72, 9. 82, 24. 211, 15. 33.
 — *Chiliadibus* 9, 3. 23, 18. 40, 2.
 72, 21. 78, 12. 84, 8. 240, 43.
 264, 16. 275, 13. 279, 8. 281, 1. —
Exegesis in Iliad. 13, 19. 130, 20.
 236, 14. 252, 36. 256, 5. 261, 10.
 264, 16. 25.
 Tzetzes (Isaac), *Comment. in Lycophr.* 9, 2. 21, 8. 35, 10. 41, 15.
 44, 14. 52, 5. 69, 12. 78, 20. 86,
 26. 93, 7. 96, 11. 98, 11. 103, 34.
 104, 13. 105, 22. 26. 109, 17. 110,
 13. 27. 29. 111, 36. 128, 5. 135,
 4. 142, 10. 150, 15. 151, 39. 156,
 24. 158, 2. 160, 13. 163, 13. 166,
 42 a. 167, 38. 168, 27. 169, 33.
 170, 15. 173, 17. 181, 7. 17. 184,
 10. 21. 198, 15. 202, 9. 205, 10.
 227, 22. 231, 9. 236, 19. 240, 33.
 256, 12. 267, 31. 270, 9. 289, 3.
 22. 291, 10.

V.

Varro de Ling. Lat. 199, 19. 201,
 29. 234, 12.
 Virgilius 77, 9. 162, 4. 205, 20.
 256, 4.

X.

Xenophon *Anabasi* 261, 33.

Z.

Zonaras *Lex.* 15, 7. 232, 1. 244,
 14.

A D D E N D A.

- Pag. 9. ad v. 2. ἀρχῆς ἀπ' ἀρχῆς] Lycophronem imitatus est *Auctor* Christ. pat. v. 911. 1344. 1832.
- 11, 1. ad v. 10. διῶγει habet etiam Vit. H.
- 6. ad v. 12. post σκότειν insere Par. H.
- 13, 3. ad v. 20. adde *Eustath.* ad Iliad. ζ'. 169. p. 633, 48. edit. Rom. (T. II. p. 97, 33. edit. Lips.)
- 6. ad v. 21. ἀρχαῖον] adde formam ἀρχαῖον apud *Marcian. Heracleot.* p. 28. edit. Hoesch.
- 14, 5. ad v. 25. adde *Eustath.* ad Odys. λ'. 124. p. 1676, 30. edit. Rom. (T. I. p. 404, 7. edit. Lips.)
- 15, 20. ad v. 33. τρισπέρου λόγος] Non minus audactor *Nonnus* Dionys. XXV. 243. Ἀλκμήνης τριπέληρον εὐνὴν dixit, et XXXI. 164. τυμπεδὴν τριπέληρον ἐνέχλην.
- 16, 7. ad v. 36. τινδῶ λέβητος — πέδω] Similiter *Ophelia* comicus apud *Athenaeum* III. p. 106 a. de squillis in fritorio tostis: κερταὶ δ' ὁμοῦ καρίδες ἐν ξηρῷ πέδω.
- 11. ad v. 38. τεκνοποιήτης] Vid. *Eustath.* ad Odys. μ'. 268. p. 1683, 42. edit. Rom. (T. I. p. 413, 6. edit. Lips.)
- 17, 3. ad v. 41. ὀχμασας δέμας] Haec verba sine auctoris nomine affert *Eustath.* ad Iliad. ξ. 465. p. 998, 14. edit. Rom. (T. III. p. 243, 9. edit. Lips.) προῖπόνκεται δὲ τοῦ συνοχοῦ ὁ ὀχμός, ἔξ οὗ καὶ ὀχμαίνειν, τὸ συνέχειν, ὡς τὸ, μέσον μ' ὀχμαίνεις, καὶ, πατὴρ ὀχμασας δέμας.
- 18, 4. adde: post versum 47. in Cod. Cizensi haec Scholiastae verba leguntur ab imperitissimo scriba textui inserta: καὶ Οὐλοκῶν περὶ τὴν θάλασσαν κειμένη. Vid. *Tzetz. Schol. ed. Muell.* p. 339.)
- 8. ad v. 48. Vocem λοφνὶς explicat *Eustath.* ad Iliad. ψ'. 508. p. 1313, 38. edit. Rom. (T. IV. p. 302, 7. edit. Lips.) et ad Odys. x'. 169. p. 1653, 17. edit. Rom. (T. I. p. 374, 40. edit. Lips.)
- 22, 13. ad v. 64. Verbum ὀχέω legitur etiam apud *Callimachum* hymn. in Iov. 23. Vid. ibid. *Blomf.* p. 75.
- 24, 1. ad v. 73. κύτει] Emendavit hunc locum iam ante me *Meinekios* in *Cur. crit.* p. 66. qui vellem tamen etiam de altero Lycophronis loco (v. 1316.), eadem fortasse medela indigente, suam nobis sententiam aperuisset. Aut neuter, aut uterque corrigendus.
- 25, 18. ad v. 78. Σάον] *Schol.* ad *Nicanor.* Theriac. 472. καὶ ὁ Σάος καὶ ὁ Μόσυχλος ὅρη εἰσὶ τῆς Σάμου. — ἐκαλεῖτο δὲ Σάος καὶ ἡ ὅλη Θερρακικὴ Σάμος.
- 31, 20. ad v. 101. adde *Valckenarium* in *Epist.* ad *Roever.* p. XLVI. (p. 303. edit. *Heindorf.*) de permutatione literarum θ et ε.
- 42, 9. ad v. 151. ἀκραυρῇ γοναῖς] Imitatus est *Auctor* Christ. pat. v. 25. οὐράνιον, γήινον, ἀκραυρῇ γοναῖς.
- 43, 14. ad v. 154. ἐτύμβευσε φάρω, ἀντὶ τοῦ φάρυγγος] Similiter *Nonnus* Dionys. XLV. 181. ἠνιόχον καὶ πῶλον ἐφ' τυμβεύσατο λαίμῳ. Et XLVIII. 923. καὶ μιν ἀραρπάσσα φέλω τυμβεύσατο λαίμῳ. Cf. *Oppian.* *Halieut.* 346.
- 46, 15. ad v. 162. βουλαῖς ἀνάγκοις] Cf. *Auctor* Christ. pat. v. 946. βουλαῖς ἀνάγκοις θηρὸς ἡγρωμένον.

- Pag. 46, 31. ad v. 163. σκύφοι] Vid. Eustath. ad Odys. ξ'. 78. p. 1751, 50. edit. Rom. (T. II. p. 62, 11. edit. Lips.)
- 58, 30. ad v. 214. αἰσινῶσαι στόχυν] cf. Eurip. Suppl. 464 sq. edit. Herm.
- 65, 5. ad v. 244. Vulgatae lectioni φοιμαγωγὸν patrocinator etiam Schaeferus ad Dionys. Halic. p. 195 sq.
- 76, 25. ad v. 301. adde: φόνου habet etiam Pal. 40.
- 79, 18. ad v. 319. ἄλμα] Adde *Falckenarii* Lex. περὶ πνευμάτων p. 209. ἄλμα δὲ τὸ ἄλσος, φιλοῦνται, ὡς καὶ ὁ *Λυκόφρων*. Ἰν' ἄλμα δ' ἔππου καὶ χαρμευάδος μόροι.
- 82, 10. ad v. 334. μαίρας] Eustath. ad Odys. λ'. 225. p. 1680, 33. edit. Rom. (T. I. p. 409, 8. edit. Lips.) docens etiam Homerum nonnunquam narrationem in brevis contraxisse, multaque paucis verbis comprehendisse, addit, ὡς ἐν τῷ· Φαίδρη γ' τε Πρόκριν τε Ἴδον· καὶ, Μαίραν Κλυμένην τε· ἀφ' ὧν ὅλον ὡς καὶ σκοτεινῷ καὶ στενῷ τὴν ἱστορίαν Λυκόφρων αὐτὸς ἐνδοῦναι φαίνεται ἀρχάς τινας τῆς ἐκείνου ποιήσεως.
- 95, 15. ad v. 395. κόκκυφα] Vid. *Phrynich.* App. Soph. p. 27, 24. Bekk. κόκκυγα λέγουσι τὸν κενὸν καὶ κούφον.
- 97, 2. ad v. 400. Δίσκου] Vid. Interpp. ad *Heriod.* Theog. v. 485.
- 105, 49. ad v. 432. ἐν πλασταῖς γραφαῖς] Eustath. ad Odys. ι'. 183. p. 1861, 36. edit. Rom. (T. II. p. 198, 17. edit. Lips.) πρὸς δὲ τὸν Αἰθωνα τοῦτον ἢ τοῦ Λυκόφρονος ἀστειζομένη Κασάνδρα Αἰθωνος αὐτὰδέελφον ἐν πλασταῖς γραφαῖς τὸν Ὀδυσσεά καλεῖ, πλαστῆς εἰποῦσα γραφῆς τα τοῦ Ὀδυσσεὺς παρ' Ὀμήρῳ ψεύσματα.
- 110, 14. ad v. 448. Adde *Nonn.* Dionys. XIII. 459. ubi ante Graesium legebatur Σίστραχος.
- 111, 47. ad v. 452. adde: Cod. Neap. III. ὀγκαστρίου a prima manu; quod postea corrector mutavit in ὀπατρίου. Saepenumero enim in hoc Codice priorem scripturam, in qua maxime cum Vatic. 1307. et Par. A. consentit, recentior manus delevit.
- 120, 24. ad v. 483. adde: σποδιᾶ Par. J.
- 134, 23. ad v. 573. τροφήν δ' ἀμεμφῇ] Hunc locum imitatus est Auctor Christ. pat. v. 1401.
- 140, 19. ad v. 606. λαυθμοὺς] Vid. *Falcken.* in Epistol. ad Roever. p. XLIV.
- 142, 35. ad v. 615. Adde: His adiectivis in βαμῶν exeuntibus accedant haec: πεδοβάμωνα *Aesch.* Choeph. 584. (Well.) σχεπ-τροβάμων αἰετὸς *Sophocl.* apud Schol. ad *Aristoph.* Av. 515. τριτοβάμων *Eurip.* Troad. 388. ibiq. Seidl. λοξοβάμοσι explicat *Hesychius* πλαγίως περιπατοῦσιν. Praeterea ἱπποβάμωνα στρατὸν dixit *Aesch.* Prom. 807. (Well.) ἱπποβάμοσι καμήλοις Suppl. 281. (Well.) et ὀήματα ἱπποβάμωνα lusit *Aristophanes* Ran. 821.
- 144, 14. ad v. 629. ἀνδρῶ] Cf. *Toup.* Append. Emendat. in Theocr. Id. V. 93. p. 13. et ad Schol. Theocr. p. 214.
- 154, 1. ad v. 676. ἐν συνοῖσι] Hanc formam συνοὺς tetigit *Eustathius* ad Odys. ε'. 281. p. 1536, 16. edit. Rom. et ad Odys. ξ'. 463. p. 1769, 53. edit. Rom. (T. I. p. 217, 29. et T. II. p. 85, 20. edit. Lips.)
- 185, 18. ad v. 683. ἀνδρῶν γυναικῶν] *Gregor. Nazianz.* de vita sua, v. 111. ἀνδρῶν γυναικῶν σεμνότητι· ἀσχονμένων. *Lycophronis* verba affert *Eustathius* ad Odys. x'. 492. p. 1666, 1. edit. Rom. (T. I. p. 390, 27. edit. Lips.) Vid. etiam *Herm.* ad Soph. Antig. v. 1066.
- 174, 19. ad v. 793. σύμφω] Adde *Eustath.* ad Odys. ο'. 472. p. 1788, 59. edit. Rom. (T. II. p. 108, 23. edit. Lips.)

- Pag. 175, 9. ad v. 796. *δυσκολῆς*] Adde *Oppian. Halieut. II. 503 — 505.*
- 184, 31. ad v. 850. Hanc Stephani lectionem nuper amplexus est *Frid. Guil. Rituchl* in Schedis Criticis p. 6., pleno eruditionis specimine; a quo tamen video mihi, vel invito, dissentiendum esse. Ex iis enim quae ibi de refingendo quodam Pausaniae loco (III. 7, 3.) satis ingeniose disputantur, minime sequitur, eandem in Lycophrone labem eodemque artificio tollendam esse. Et quae tandem illa est Stephani auctoritas, talis praesertim, qualem nunc habemus? Videmus eum etiam in alijs quattuor locis (v. 593. 1149. 1309. 1390.) ita a vulgata Lycophronis scriptura discedentem, ut ne unum quidem exemplar cum eo faciat, ipse autem in unius et difficillimi quidem loci duplici scriptura sibimet aperte adversetur. Vulgata autem in his ubique, si non optima est, consensu certe librorum adhuc firmissima: Talia enim, quale hoc est, de quo agimus, dissentientibus inter se libris, admodum caute sollicitanda sunt; consentientibus autem, ne addubitanda quidem.
- 204, 11. ad v. 957. Hic versus ita legitur apud Auctor. Christ. pat. v. 1405.: *ἤχι ξυνοικεῖ δαυιλῆς ἐρημία.*
- 207, 13. ad v. 975. Ex hoc loco corrigendus est Christ. pat. v. 1404. ubi male editum est:
αὐχμῶν, πινώδης, λυπρὸν ἀμπνεύων βλον.
Huius carminis Auctor versum 982. ita imitatus est ibid. v. 1406.: *δέλφρουσιν ὠκὺς ἐκείν' Ὀρδάνης βέει.*
- 208, 31. ad v. 783. Hunc versum affert et illustrat *Salmasius* ad Solin. p. 42 b. C.
- 214, 12. ad v. 1018. *Eratosthenes* apud Athen. II. p. 36, f. (p. 85. Dind.) *κυμαίνει δ' οἷα Ἀβυσσαν ἄλα' || βορρῆς ἢ νότος.*
- 224, 6. ad v. 1066. τοῦ κρατοβρώτιος] *Eurip. Meleagr. fragm. XV. p. 230. Matth.*
εἰς ἀνδροβρώτας ἡδονὰς ἀρτίζεται
κάρηνα Τυδεὺς γέγυσι Μελαγίππου σπάσας.
- 234, 1. ad v. 1128. *Δαυιῶν ἄνθρωποι*] Vid. *Falcken.* ad Theocr. Adonias. v. 142. p. 414.
- 249, 5. ad v. 1218. *Λεύκον*] Hunc Leucum commemorat *Eustathius* ad Iliad. β. 649. p. 313, 33. edit. Rom. (T. I. p. 254, 24. edit. Lips.)

CORRIGENDA.

I. IN TEXTU VERBORUM GRAECO.

- v. 48. scr. *δαμῆσας*.
- v. 87. scr. *Περναλῆς*.
- v. 94. scr. *ἀντ.*
- v. 186. scr. *Σαλμυδησας*.
- v. 191. scr. *φασγάνων ἐκ δύσσειται.*
- v. 212. malim nunc *Φιγαλεὺς*.
- v. 217. scr. *καπλ.*
- v. 461. scr. *ἄττα*, quam formam nunc unice veram existimo.
- v. 563. scr. *κέρως*.
- v. 728. scr. *κρόκησι*.
- v. 906. scr. *Φάλαγγόν τ'.*

II. IN ANNOTATIONE CRITICA.

- Pag. 21, 5. ad v. 60. scr. *ἐχρη* Par. B. et Rehd.
 - 32, 10. ad v. 103. scr. *γοῶν* Par. DEGK. et dele lit. D. paullo ante positam.
 - 14. ad v. 105. scr. Eustath. ad Iliad. λ', 676.
 - 33. ad v. 105. scr. superadditum etiam *πῆ*.
 - 45, 12. ad v. 159. scr. per se plana.
 - 49, 21. ad v. 176. scr. *Ῥομ. I.*
 - 92, 25. ad v. 380. totam annotat. sic lege: *παλιθρόουσιν* Par. A. Vat. 1307. *παλιθρόουσιν* Neap. III. *παλιθρόουσιν* Par. EK. Vind. II. Vit. II. *παλιθρόουσιν* Par. D. *παλιθρόουσιν* Par. G. Vind. IV. Vit. III.
 - 95, 14. ad v. 394. scr. *φόνου* Par. A.
 - 21. ad v. 395. dele not. III. hic enim liber habet *στόβους*.
 - 100, 6. ad v. 415. scr. *ἐσμός*.
 - 15. ad v. 415. scr. *ἐπὶ ξένους ξένου* Par. ADH. et dele, quod statim ex Cod. Par. D. allatum est, *ἐπὶ ξένας ξένος*.
 - 107, 28. ad v. 436. scr. statuerent.
 - 108, 24. ad v. 438. scr. *μόρον* Par. BGHL. etc.
 - 112, 50. ad v. 453. scr. *φύτῃα* Par. DGHJK. etc.
 - 116, 45. ad v. 461. scr. quae Homeri nomine feruntur.
 - 125, 20. ad v. 516. dele not. Cod. Par. A. hic enim liber habet *ἐκβατηγίαν*.
 - 149, 18. ad v. 660. dele not. Cod. Pal. 40. et insere eam in sequentibus post Ciz.
 - 196, 20. ad v. 906. scr. *Φάλαγγόν τ'* Sic Par. AJ. Vat. 1307. Paphr. Vatic. etc.
 - 203, 11. ad v. 946. scr. *Κυλιστάρου*.
 - 213, 24. scr. v. 1050.
 - 234, 32. ad v. 1131. scr. Seldenianum.
 - 238, 6. ad v. 1148. scr. *Νωρύκειον* Par. GK.
 - 246, 17. ad v. 1202. scr. *ελλημμένον* Par. K. Vat. 1307. et Neap. III.
 - 256, 15. ad v. 1253. scr. *Ἀβοριγίνας*.
 - 257, 3. scr. non mediocris sit arrogantiae.
 - 269, 9. ad v. 1329. scr. Si hoc de littore etc.
 - 289, 23. ad v. 1444. scr. Par. ADGK. et in sequentibus dele lit. D.
 - 297, 2. scr. ante viginti septem annos.

III. IN SCHOLIIS.

- Pag. 9, 12 a. corrige Vind. III.
 - 16 b. post *ἀνερωτῆς* adde Vind. III.
 - 54, 45 a. corr. *ἐκρῶν*.
 - 143, lin. ult. corrige lepidum illud *vitiosum lectionem*, quod typographetae, licet ter admonito, relinquere tamen placuit.
 - 243, 33 a. corr. Theogn. 409.
 - 278, 54 b. corr. *Φθέρω ὄρος Κάρτας*.
 - 294, 27 a. corr. *αἰνύλα*.

